

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

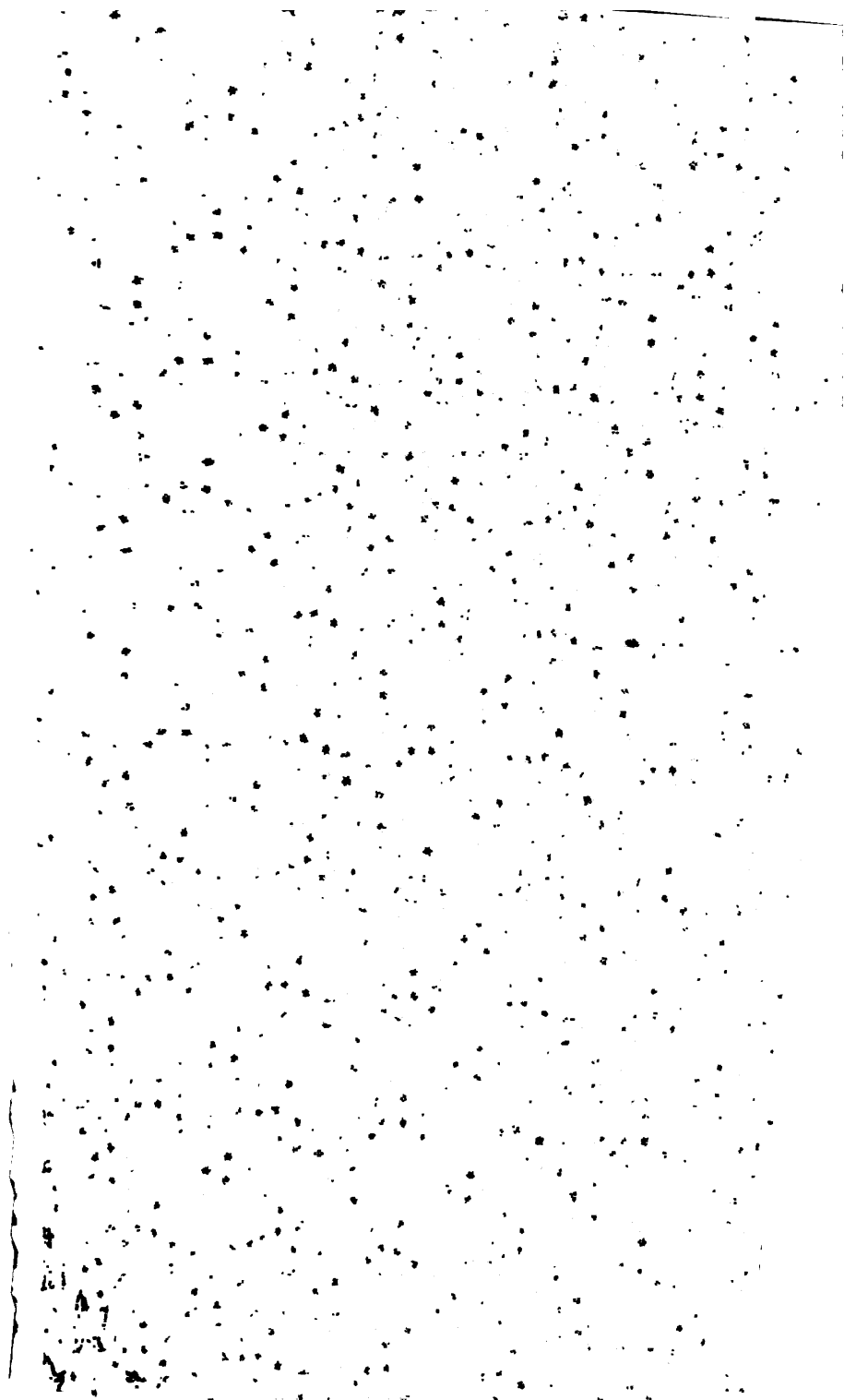
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

417/126

100. —

NOVOČESKÁ
BIBLIOTHÉKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bílek, Tomáš Václav

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,

vysloužilý ředitel cís. král. akademického gymnasia Pražského.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

V PRAZE.
V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA RIVNÁČE.
1882.

DB
211.3
, B58

Veškerá práva vyhrazuje sobě spisovatel.

Knihtiskárna: J. Otto v Praze.

759994-806

PŘEDMLUVA.

Hodlaje pokračovati v spisování dějin „Tovaryšstva Ježíšova a působení jeho v zemích království Českého“, jichž I. část I. 1873 tiskem jsem vydal, a pátraje po pramenech spolehlivých, týkajících se statkův, jichž Jesuité po bitvě bělohorské v Čechách nabyli, shledal jsem, že jsou velmi nesprávné a neúplné seznamy statků konfiskovaných, obsažené v „*Rieggers Materialien zur Statistik Böhmens*“ (6. Heft, Prag 1788, S. 139—156, und 9. Heft S. 3—116, nebst Berichtigungen und Zusätzen im 9. Heft S. 302—305, 10. Heft S. 295—306, und 12. Heft S. 215—224), kteréž se až posavad pokládají za pramen co do konfiskace statků po bitvě bělohorské, a jichž nový otisk, avšak velmi nesprávný, vydal Christian Ritter *d'Elvert* ve svém spisu „*Weitere Beiträge zur Geschichte der böhmischen Länder im 17. Jahrhunderte*, Brünn 1868“ (17. Band der Schriften der historisch-statistischen Sektion der k. k. m. schl. Gesellschaft etc.), nevšimnuv si ani dotčených oprav a dodatků Rieggrových. Neboť tyto seznamy jsou pouhý opis seznamu statků konfiskovaných, kterýž sepsaný též nesprávně a chybně v archivu místodržitelském jest uložen, a jehož opis jeden se nachází v čís. knihovně universitní v oddělení Kynských, druhý pak v knihovně musea král. Českého. Všech těchto opisů dotčeného seznamu užívalo se podnes za pramen spolehlivý, tak že nesprávnosti v nich obsažené byly přeneseny do spisův o věci té jednajících, jakož i do Slovníku Naučného, do slovníku topograf.-statistického Čech od Ortha a Sládka a do mnohých spisů jiných.

Z přemnohých nesprávností v seznamech Rieggrových a d'Elvertových vytkneme toliko několik nejhrubších, týkajících se jak věci, tak i jmen osob a míst. Tak mezi osobami odsouzenými nesprávně uveden jest Heřman Černín se statkem Žleby (falso Schleb); neboť Černín nebyl odsouzen a statek Žleby teprv l. 1638 po Janovi Rudolfovi Trčkovi byl konfiskován. Též mezi statky konfiskovanými nesprávně jest položeno, že Mikuláš z Lobkovic propadl statek Cammerhaus a že jej koupil za 12.000 kop m. kníže Karel z Lichtenšteina; neboť dotčený Cammerhaus byl dům císař. dvorní komory (kais. Hofkammerhaus), který kníže z Lichtenšteina l. 1623 za 7000 kop m. koupil a naproti tomu dům po Mikulášovi Popelovi z Lobkovic (jenž nebyl odsouzen), za 12.000 kop m. koupený, pro císař. dvorní komoru císaři postoupil. — Jan Proškovský nepropadl žádný dům (nebyl odsouzen), nýbrž koupil dům po Mikulášovi Sekerkovi konfiskovaný. — Statek Hoštice (Hostic) nebyl konfiskován Boubinským, nýbrž Petrovi Peškovi z Komárova. — Alexander Kaplíř nepropadl statky Stiestník a Chobietitz (?), nýbrž Stekník (Steknic, kr. Žatec.) a Chobolice hořejší (Ober-Koblic, kr. Litoměř.). — Ves Bykoš (okr. Beroun, dom. Suchomasty, a nikoliv na Poděbradsku dle d'Elverta) nepropadl Adam Bukovanský, nýbrž Oldřich Gerštorf. — Statek Krásná nepropadl Jindřich Berka, nýbrž J. Blekta z Outěchovic. — Statek Třebetov nebyl odňat Lažanskému, nýbrž Ledčanskému z Popic. — Statek Dušníky (Rakovn. kr.), který propadl Hrzek, nekoupil Jiří Bedřich z Grenachu, nýbrž Grenach koupil Dušníky Trhové (dom. Příbram.) statek sirotčí, který nebyl konfiskován a l. 1640 opět prodán býti měl, poněvadž Grenach summy trhové nezaplatil. — Voskoberský nepropadl polovici statku Hostinného (Arnau, kr. Jičín.), nýbrž ves Hostín (Hostinna, okr. Velvary). — Statek Chotoměř, který propadl Fridrich z Bílé, jest v kraji Litoměřickém a nikoli v Klatovském (nyní Plzeň.) dle d'Elverta, kteráž chyba přešla též do slovníku Orthova. — Při Volfovi Karlovi z Vřesovic nesprávně uveden jest statek Krzemits (recte Křenic, Chřenice) v kraji Kouřimském, kdežto býti má statek Křemyš (Kremusch), v kraji Žateckém ležící. — Statek Veliš v kraji Jičínském (a nikoli v Kouřim.) nepropadl Šlik, nýbrž Thurn. — Adam Linhart

z Neuenbergu neztratil v pokutě statek *Wilow* (kr. Bechyn.), nýbrž *Vlkava* (kr. Boleslav.). — *David Boreň ze Lhoty* nebyl perdonován, nýbrž odsouzen pětiny jmění, kteráž král. fisku ze statků (Roztoky a Tatenice) jemu konfiskovaných 21.506 zl. rýn. vynášela. — Statky *Libočany* (Libečany) a *Soběsuky*, které Doupovcům byly konfiskovány, jsou v Žatecku a nikoli (dle d'Elverta) v kraji Chrudimském a Prachenském, z čehož povstala v slovníku Orth. i ta chyba, že statek *Libčany* (okr. Nechanic.) konfiskován byl Doupovci, kdežto náležel Nejedlému z Vysoké a nebyl konfiskován. — *Keblany* a *Šmikusy*, které propadl Hrobčický, nejsou v kraji Budějovickém, nýbrž v Žateckém; též statek *Suchomasty* není na Poděbradsku, nýbrž na Berounsku. — Mezi statky konfiskovanými uvádí se nesprávně statek *Dobříš*, který náležel král. komoře české a tedy konfiskován býti nemohl. — Statek *Olešnice* (Oels) jest dvakráte vytčen, jednou pod jménem *Oels*, podruhé *Woleschnitz*, jakoby to byly dva statky rozdílné, Zdeňkovi z Waldšteina konfiskované; taktéž statky *Oberlischow und Slawikowetz* místo Lištná nebo Slavkovec; *Hradek und Godiasy* (?) místo Hrádek nad Paďousy; *Wostrow und Pernikow* místo Ostrov Perknřův; pak mezi statky od Humprechta Černína koupenými uvádějí se statky *Chrucčitz*, *Cžernčitz und Krucčitz* místo jediného statku Černčiče (Tschentschic). — Statek *Schatzlar* (Šaclřov, Žaclěř), propadl Adam Erdman Trčka a nikoliv Rychnovský, kterýž propadl statek Koclěřov (Kötzelsdorf). — Statek *Bašt Veliký* (Grossbascht) nenáleží mezi statky od knížete z Eggenberga koupené. — Mezi novými majiteli statků konfiskovaných uvádí d'Elvert též: *Brandeis*, *Herrschaft Kaunitz*, jakoby panství Brandýs bylo majitelem Kounice (!); kdežto má býti, že panství Kounice, po Marii Majdaleně Trčkové konfiskované a s Brandýsem spojené, od císaře obdržel syn jeho král Ferdinand III. — Město Krumlov nekoupilo statek konfiskovaný *Jirny* (Gross-Girna), nýbrž statek ten zastaven byl hraběti Zikmundovi z Wolkenšteina a jiným. — Též uveden jest *Cratz Joh. Phil. Freih. v. Scherfenstein*, který koupil statky Drachow und Gauth, pak *Gratz Philipp*, který koupil Gauth und Riesenburg, jakožto dvě osoby rozdílné; kdežto býti má jenom *Kratz Joh. Philipp* Freih. v. Scharfenstein, který koupil statek Kouty a jiné.

Jména osob a míst jsou též z větší části nesprávná, ano i zpotvořená, jako: Bukawetzky místo Lukavecký, Veit Holyspar (Holyspar) m. Vincenc Holzsparrer, Podenuschin m. Bodenius, Dobier Preis m. Debner Preis, Schrotinin m. Žirotín, Giesslerin m. Hieserle a j. v.; — Czernikowitz m. Cerekvice, Brunnershof u. Morach m. Brunnnersdorf u. Mohr (Prunéřov a Mory), Brčzewes m. Bitozeves, Buzy a Resnowitz (Reznowitz) m. Budče (Wutsch) a Roznévice (Roslowic), Sticzery m. Stěžery, Wollin m. Veleň, Luczowan und Laczowan m. Encovany, Kolz m. Koletsch (Koleč), Becžno-Priesen m. Brocno (Brotzen), Bržeczitz m. Preznitz (Březnice), Bržezno m. Březina, Cehow a Lehow m. Tehov, Kyzie m. Kyje, Besen m. Bisen (Byseň), Dlaziwa m. Dlažov (Glosau), Bohanitz m. Boharna (Boharyně), Chiestitz und Cztowitz m. Čestice a Lstovice (Eltschowie), Chotitz m. Lhotice, Liebiechow m. Ober-Liebich (Libchava), Podlichy m. Podluhy, Zaliczi m. Záluží (Maltheuer), Maržiwitz m. Močovice, Weyercze m. Výrec, Welemitz m. Wellhenic (Lhenice), Ploskow m. Tloskov, což přešlo i do Slovníku Naučného a j. v.

Co se týče neúplnosti dotčených seznamů, poznamenati dlužno, že v nich není valný počet osob odsouzených a statků konfiskovaných; že při mnohých statcích není vytčeno, komu byly odňaty a komu a zač prodány, jako Bělá (nesprávně Bielsky), Děčany (Jetschan), Krchleby, Kumburk a Oulibice, Lhota Německá, Lužany, Nelahozeves (Mühlhausen), Písek, Počernice, Pokratice, Postřižín, Přestavky, Ratiměřice (nesprávně Radomierž), Radovesnice, Radeč (Schossendorf), Silberstein, Škvorec, Střezetice (nesprávně Stržetitz), Tedražice, Třebomyslice, Třídvoř, Lhenice (Wellhenic), Vroutek, Veselé Vysoké, Zdikov Malý a j. v. Zvláště pak vynechány jsou skoro všechny statky z dědictví vzaté a v manství převedené 112 osobám, z nichž v dotčených seznamech toliko 23 jsou vytčeny. Též v nich nejsou značné pokuty na penězích, pak mnohé statky městům odňaté, jakož i domy měšťanům konfiskované atd.

Velikým množstvím vytčených nesprávností, vad a nedostatků pohnut, odhodlal jsem se sepsati sám nejenom správný a dokonalý seznam osob za příčinou povstání českého odsouzených a statků mohovitých i nemohovitých jim

konfiskovaných, nýbrž i objasniti příčiny jakož i způsob této konfiskace a její následky, týkající se jak jednotlivců, tak i celé země.

K této práci své užil jsem pramenů posud od nikoho nepoužitých, totiž: *Bohatého materiálu v deskách zemských* se nacházejícího, který jsem vyčerpal tak, že při všech statcích jsem hleděl i k jejich rozsahu tehdejšímu, jejich pravé ceně i k způsobu, jakým se jich dostalo osobám odsouzeným a po nich novým jejich držitelům, nejvíce cizozemcům. Jakých nesnází jsem měl při vyhledávání mnohých statků v deskách, posouditi lze jen tomu, kdo zná nesprávnost a neúplnost tamějších rejstříkův. Z té příčiny musil jsem valný počet kvaternů projíti list za listem. *) Též nemalou práci způsobilo mi zjišťování jmen míst, ačkoliv mi při tom Palackého popis král. Českého velmi byl nápomocen; předce však jsem sbíledal v něm mnohé nedostatky co do českých jmen míst, i jiné, a našel jsem i mnoho vesnic zaniklých, posud nikde nepoznamenaných.

Aby však tento material z desk zemských vyčerpaný byl oživen, použil jsem co do dějin konfiskace a osudu jednotlivých osob odsouzených (*k radě velectěného pana archiváře a c. k. professora Dra. Josefa Emlera a s povolením Jeho Excellencí král. místodržícího v Čechách, Filipa sv. pána Webra z Ebenhofu*, uděleným mně od praesidia c. k. místodržitelství v Čechách dne 20. srpna 1876, sub No. 4296) všech spisů věci této se týkajících, *v archivu král. místodržitelství* pod sig. C. 215 uložených v 103 svazcích, z nichž každý na několik set jednotlivých různých spisův obsahuje, též přemnohých spisů téhož archivu, obsahujících osudy jednotlivých měst, jakož i mnohé věci týkající se povstání českého a jeho strašných následkův.

Užasl jsem nad hojností materialu, který mi takřka pod rukou rostl, tak že jsem k sebrání a sepsání jeho přes osm let potřeboval, jsa celou prací obmezen jedině na skromnou sílu svou. Čím déle jsem se obíral prací tou, tím více jsem seznal, jak povrchně, nedbale a lehkovázně sepsána jsou

*) Nutná jest toho potřeba, aby předce jednou spracována byla *děkladná registra* desk zemských, tohoto drahého klenotu království Českého.

mnohá dfla o téže věci jednající. A proto jsem se přičinil, dobu v dějinách českých zajisté nejosudnější, a skoro po celé století trvající, zevrubným vypsáním všech věcí objasniti a věrný obraz její podati, nepřestávaje na pouhém vypočítávání osob odsouzených a statků jim odňatých.

Zdali a v jaké míře jsem dostál úkolu svému, zajisté vážnému a nikoli snadnému, to ponechávám na soudu znalcům laskavým a nestranným čtenářům.

Dílo celé obsahuje dvě části, z nichž v první popisují dějiny konfiskace vůbec, totiž jakým způsobem předsevzato bylo potrestání a pokutování stavův odbojných vůbec a náčelníků zpourey zvlášť, které kommissee k tomu účelu od císaře byly nařízeny, jak statky konfiskované byly odhadovány a prodávány, jak dluhy na nich vězící placeny, mnoho-li statkův a jmění vůbec bylo odňato účastníkům povstání po l. 1618 a 1632 a k čemu jmění to bylo obráceno. K tomu použil jsem mimo prameny již vytčené též obšírného díla „Historie České“ Pavla Skály ze Zhoře, o němž jsem nabyt předsvědčení, že jakožto očitý svědek pravdivě líčí dobu povstání stavův evangelických a první jeho následky; některá pak císař. nařízení, týkající se věci té, vyňal jsem z d' Elvertova spisu svrchu dotčeného.

V druhé části podávám dějiny konfiskací zvlášť, totiž seznam osob a měst, pro účastenství v povstání stavů českých l. 1618 při kommissi hrdelní a konfiskační l. 1621—1624, pak při kommissích transactionis et tractationis de pio opere l. 1628—1630, a po vpádu saském l. 1631 při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1632—1634 odsouzených a pokutovaných; též poznamenání statkův a pokut za tou příčinou, jakož i po exekuci Fridlandské král. fisku případlých. Také jsem se dotkl konfiskace statkův v říši Německé l. 1628 od císaře nařízené a Albrechtovi z Waldšteina na zapravení útrat válečných odevzdané. O důležitějších osobách, jako o Jindřichovi Ottovi z Losu, Budovci, Kašparovi Kaplíři, Bohuslavovi z Michalovic, Joachymovi Ondřeji Šlikovi, z Turnu, Smiřickém, Švamberkovi, Albrechtovi z Waldšteina, Trčkovci, Vilémovi Vchynském, Schaffgotschovi a mnohých jiných, podal jsem zprávy obšírnější. Vytkl jsem též rozsah statků konfiskovaných jakož i odhady některých statků, z čehož vysvítá

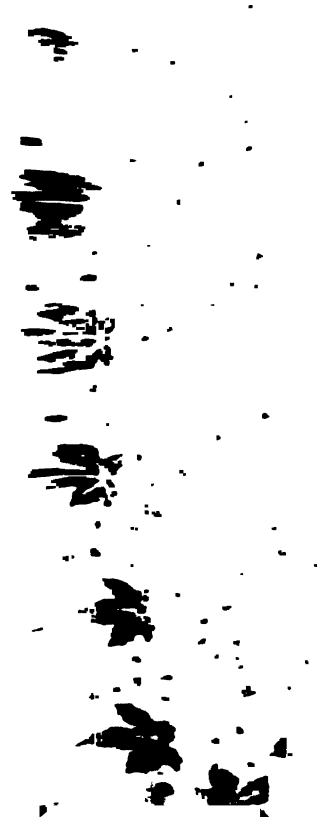
Dějiny konfiskací v Čechách
po r. 1618.

**Dějiny konfiskací v Čechách
po r. 1618.**

417/126

100. —

NOVOČESKÁ
BIBLIOTHÉKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bílek, Tomáš Václav

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,

vysloužilý ředitel cís. král. akademického gymnasia Pražského.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bavorský Maximilian vojsko stavovské z jižních Čech vytiskli, ujata jsou od nich k ruce císaře nejenom města mocí vzata se statky k nim náležejícími, jako Písek, Prachatice, Týn nad Vltavou, Soběslav, Rudolfštat, Vodňany a jiná více, nýbrž i všechna panství hlavním rebellům náležitá, jakož i statky všech osob, kteréž k stavům odbojným se připojily, aneb jenom ze strachu před cís. vojskem od statků svých ušly. Byla to zejména panství Petra ze Švamberka, Nové Hrady, Rožmberk a Libějovice, nejméně za jeden million kop míš. stojící, která se statky Žumberkem a Cuknšteinem hraběti Buquoyovi cís. listem z dne 6. února 1620 byla darována (dle seznamu pokutovaných strana 651, 163 a 223); též panství Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov, l. 1620 zastavená Donu Baltasarovi de Marradas (str. 237), jemuž již dříve bylo přislíbeno, že za služby válečné s vojskem svým bude zaplacen statky, v krajích Bechyňském, Prachenském a Plzeňském konfiskovanými (C. 215, C. 1/1); potom panství Hluboká bratří Malovců z Malovic a jich statky Štekeň a Cehenice (349); pak statky v kraji Budějovickém ležící, Mezipotočí a Čákov (59), Svěbohy a Olbramice (164), Koroseky (274), Hněvkovice (175), Habří (226), Chřenovice a Dubné (311), Čejkovice (312), Volešnice a Dvorce (411), Třebín (841), Pasovary (876), Poříčí (902), Hamr a Pláně Věžovatá (919); statky v kraji Píseckém ležící, Žihobce (48), Brloh (63), Dlouhá Ves Stará (64), Březí Vlachovo (67), Krsice a Neřestce (71), Mileňovice (72), Cerhonice (73), Řepice (149), Dražejovice (273), Bohumilice a Zdikov Malý (354), Běleč (408), Hrádek (449), Čejkov (450), Skočice (452), Dub a Zálezly (490), Nemilkov (578), Horažďovice (665); statky v kraji Tábořském ležící, Hlasivo (60), Mezříč, Makov a Výrec (85), Smyslov (89), Vesce (356), Čachovice (363) a Vřesná (906); též mnohé jiné statky v krajích dotčených jakož i v kraji Časlavském ležící. Tyto statky se statky měst vytčených, ač na nejvýš zpustošené, bez panství Švamberských odhadnuty byly po bitvě bělohorské za 1,673.366 kop míš., stály však za summu dvojnásobnou; z čehož jest patrno, že již před bitvou bělohorskou v jižních Čechách stavům odbojným konfiskováno bylo statků za čtyry až pět millionů kop míš. stojících.

Aby však statky, od císař. vojevůdců k ruce císaře ujaté, zvláště v kraji Pracheňském a Plzeňském, k dobrému jeho opatření býti mohly, vyzván byl císař. listem z dne 14. října 1620 Vilém Slavata z Chlumu a Košmburku, pán na Hradci Jindřichově a Telči, praesident král. komory české a nejvyšší soudce lenní v království Českém, na ten čas v Pasově se zdržující, aby podal dobré zdání své o tom, jak by tyto statky zatím měly býti spravovány, též jak by města Prachatice a Písek, v nichž po jich mocném vzetí obyvatelstvo odbojně bylo pobito, zase měla býti vyzdvížena a do předešlého stavu přivedena, zvláště pak katolickými duchovními opatřena. Dle návrhu Slavaty, podaného císaři z Pasova dne 3. listopadu 1620, v každém kraji k poslušenství již přivedeném měly od císaře nařízeny býti dvě osoby za kommissáře, kteří by zatím neprodleně v ty všecky statky pozemské i šosovní obyvatelů tvrdošijných a neposlušných na místě a k ruce císaře se uvázali, od poddaných povinnost a poddanost přijímali, na každém pak statku rozsáhlém neb na dvou blízko sebe ležících osobu spolehlivou a schopnou za správce nařídili a všecko, čeho by potřebí bylo, při tom k dobrému a užitečnému císaře konali. Správcové týchž statků měli císař. kommissarům týdně zasýlati výkazy denních příjmův a vydání, z důchodů pak měsíčně odváděti hotové peníze, z nichž kommissaři mimo plat týdní, jim a dvěma písařům vykázaný, bez zvláštního císař. rozkazu ničeho vydávati neměli. Mimo to měli dotčení kommissaři se ujeti i v městech, zejména v Sušici, Vodňanech a Perkreichenšteine domův a všelijakého jmění některých sousedů, kteří prve nežli císař. armáda tam došla a prve nežli se ta města poddala, odtud ujeli a do Prahy neb do jiných míst k neposlušným poddaným se připojili. Naproti tomu neměli se kommissaři ujímati statků těch obyvatelův, o nichž se vědělo, že vždycky císaři věrnými zůstali, a k nimž dle zdání Slavatova náleželi Adam starší ze Šternberka, nejvyšší purkrabí království Českého, Henrych Libšteinský a Joachym Novohradský z Kolo vrat, Jan Křištof Kavka z Říčan v kraji Pracheňském; starý pán Jan Klenovský z Klenového, zemský písař král. Českého, a jeho syn Vilém Klenovský, Karel z Říčan, Jeníšek z Újezda, nižší úředník zemský, a jeho bratr Jan Jeníšek v kraji Plzeň-

ském a mnozí jiní, kteří na důkaz své věrnosti na začátku zpoury ze země odešli, zanechavše veškeré jmění a statky své. Též neměli kommissaři na ten čas se uvazovati v statky těch obyvatelů, kteří stavy povstale jenom z přinucení podporovali, ale jak jsou o císař. vojsku vyrozuměli, hned k nejvyššímu nad týmž vojskem nařízenému se utekli, za milost žádali a že věrní a poslušní poddaní císaře jsou a býti chtějí se ohlašovali a proto na milost přijati byli skrze císař. kommissaře a generaly podle patentů jim z jistého nařízení císařského odvedených. (Viz město Sušice, str. 1216.) Zároveň mělo od císaře nařízeno býti knížeti Bavorskému jako i polnímu generalu hraběti Buquoyovi a Don Baltasarovi de Marradas, aby dotčeným kommissarům jména osob, od nich tak na milost na místě císaře přijatých, v známost uvedli a jich při ujímání a spravování statků všemožné i vojskem podporovali. — Co se pak dotýče měst Prachatic a Písku, o jichž osudu a stavu Slavata ničeho nevěděl, měli též dotčení kommissaři neprodleně vyšetřiti, v jakém způsobu táž města na ten čas zůstávají, mezi tím vesnic, k týmž městům náležejících, k ruce císaře se ujati, a o tom všem jakož i o uvazování svém v statky rebellův a o dalším svém řízení císaři zprávu v jazyku německém dávati a ji buď ke dvoru aneb k rukám praesidenta komory české odsýlati, tak jak by kommissaři buď na císaři samém bezprostředně aneb na komoře české záviseli. Sídlo své měli kommissaři ti míti v kraji Pracheňském v Sušici, v kraji Plzeňském v Klatovech, a mělo jim býti dovoleno, aby za práci, službu a vychování své i také na útratu, co by tak vynaložili na cestu v potřebách těch, z důchodů statkův ujatých sobě brali každého týdne po 50 neb 40 kopách mš., jak totiž by byli buď stavu panského neb rytířského; písařům pak svým aby týdně po 3 kopách mš. vydávali. — Dle tohoto návrhu Slavaty, jemuž přiloženy byly též formule císař. rozkazu a patentu, věci té se týkající, v jazyku českém sepsané, měla kommisie ta od císaře svěřena býti v kraji Pracheňském Henrychovi Libšteinskému z Kolovrat na Žichovicích a Hrádku Starosedlském, císař. radě a komorníku, a Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic a na Protivíně; v kraji pak Plzeňském Vilémovi Klenovskému, císař. komorníku a Jeníškovi z Újezda. (Archiv místodrž. C. 215, C. 10/39.)

Zabavování statkův, nařízené od stavův odbojných.

Poněvadž takto valný počet statků přívržencům stavův odbojných byl odňat a mimo to od Buquoye, Dampierra a Marradasa dobrý díl krajů Bechyňského, Pracheňského a Vltavského ohněm a mečem byl zhuben a v pustinu uveden, města pak Písek, Prachatice, Netolice, Týn nad Vltavou a Rudolfstát v rum a popel byla obrácena a obyvatelstvo jich strašně povražděno (viz města dotčená, též panství Třeboňské str. 657, pak panství Hluboká str. 352); z těch příčin podán byl od některých obyvatelů kraje Bechyňského a Pracheňského stavům odbojným, na sněmě dne 29. července 1619 shromážděným, návrh, aby statky zpronevěřelých synů vlasti byly pobrány k vynahrazení škod těm, kteří od císař. vojska byli zplundrováni. Pročež stavové povstali při sněmě 1619 usnesli se na tom, ujeti se statků komorních a zabavit statky některých katolíkův a hlavních protivníkův odboje ze země ušlých, zvláště pak statky duchovní pro neplacení z nich kontribucí a příspěvků na obranu zemskou a výpravu válečnou. Byly to zejména statky nejvyššího kancléře Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, Jaroslava Bořity z Martinic, Zdeňka z Kolovrat, Václava z Vřesovic, Albrechta Šebestiana z Leskovce, Jana z Klenového, Pavla Michny z Vacinova, opatů Broumovského a Strahovského i arcibiskupa Pražského; později též nejvyššího purkrabího Adama ze Šternberka, Viléma Slavaty a mnohých jiných. Na témž pak sněmě dne 3. srpna k žádosti mnohých osob stavu vyššího (byloť jich přes 50, mezi nimi též Petr ze Švamberka a bratři Malovcové z Malovic) i stavu městského, kteráž popleněním jižních Čech, zvláště kraje Pracheňského, císař. vojskem přišly o všecko jmění své, tak že neměly zhola ničeho k živobytí, zůstáno od stavů na tom, aby statek Smečno Jaroslava Bořity z Martinic a statky k purkrabství Pražskému náležející dotud, dokudž by nejvyšší purkrabí zvolen nebyl, do sekvestru byly vzaty a z důchodů těchž statkův aby opatrovníci jich každého téhodne osobám zhubeným stavu obojího jistou summu na vyživení a vychovávání dávali.

Potom však dne 27. srpna 1619 z jednomyslného všech stavů snešení postaveno na tom, aby Petrovi ze Švamberka,

jednomu z direktorů zemských, jemuž statky jeho všechny, mnohým knížetstvím v říši se rovnající, od císa. vojska do gruntu byly poplundrovány a poddaní jeho tyransky zbiti a ze světa zprovozeni, náhradou na ten čas dva statky, Libochovice a Budyně, náležející Adamovi ze Šternberka, ze země s Martinicem a Slavatou zběhlému, jakožto odběžní k užívání postoupeny byly, když nejprve však do sekvestru vzaty a zinventovány budou. Postoupení toto vyřízeno bylo dekretem stavů z dne 29. srpna, ačkoliv někteří ze stavů se přimlouvali, aby Jan ze Šternberka, Adama syn nejstarší, při týchž statcích od otce mu postoupených byl zůstaven, poněvadž majestátem, od císaře Rudolfa II. stavům l. 1608 daným, jenž zlatou bullou se jmenuje, o propadení statkův jisté vyměření se činí; avšak toto zdání poraženo bylo tím, že se ten majestát vztahuje toliko na krále, od něhož vyšel, aby totiž toliko král statků v pokutu nebral, byli-li by jací dědicové a synové před rukama, a aby ten, kdož co provinil, hrdlo sám propadl, statek pak jeho aby na syny aneb přátely připadl; ale stavové že tu moc mají sobě pozůstavenou, kdyby kdo co proti nim a zemi provinil, takovému statek vzíti a k dobrému země obrátiti, neušetřující v tom ani synův ani přátel.

Bratřím pak Malovcům Janu Jetřichovi a Václavovi náhradou za ohromné škody, jim od císa. vojska při nejmenším na 700.000 kop zdělané, od stavů dne 30. srpna 1619 dáno bylo k užívání komorní panství Mělnické, avšak na ten způsob, aby král. hejtman kontribuce a berně, z téhož panství povinné, zcela a úplně odvozoval. Když však direktorové zemští panství Mělnické k důležité potřebě zemské Václavovi Šťastnému Pětipeskému a Janovi Vtelenskému z Vtelna zastavili a potom l. 1620 král a stavové Pětipeskému summu zástavní 57.000 kop míš. na témž panství pojistili; postoupeno bylo bratřím Malovcům k užívání od stavů na sněmu obecném dne 7. května 1620 komorní panství Kolinské, z něhož král. hejtman se vyzdvihl.

Se strany ostatních stavův a obyvatelův od císa. vojska zplundrovaných v krajích Bechyňském, Pracheňském a v díle Vltavského stalo se na témž sněmu l. 1620 snešení toto: Poněvadž jim na ten čas za škody jejich slušná náhrada

učiněna býti měla, zatím tedy všickni tři stavové týmž osobám znuzeným k vychování jich odevzdali a skrze jisté kommissáře postoupiti nařídili k užívání panství a statky níže-psané, totiž: Smečno, Jaroslava z Martinic; Nové Hradky Trautsonovy (Nový Hrad, kr. Chrudim), hraběte Pavla Trautsona; Brandejs nad Orlicí, Karla z Žerotína; Hradec Jindřichův, Bystřici, Žirovnici a Stráž, Viléma Slavaty z Chlumu, se všemi statky jesuitskými posavad nezastavenými; Winterberk a Vopálku, Joachyma Novohradského z Kolovrat; Hrádek a Žichovice, Hendricha Libšteinského z Kolovrat; Volín, Děpolt Matouše z Lobkovic, velmistra řádu melitanského; Žinkovy, Roupov, Březinu, Žitín, Nový Hrad a Janovice (kr. Plzeň.), Jana z Klenového; Krásnou Horu a Kamenici (kr. Tábor, dom. Chlumec), Viléma Slavaty; Police i co více klášteru Broumovskému náleželo a dosavad ani zastaveno ani odprodáno nebylo; Tachlovice, Hostivice a Jeneč, Floryana Jetřicha Žďarského, zetě Jaroslava z Martinic; též panství komorní Dobříš, na ten čas Vilému mladšímu z Lobkovic zastavené; k tomu již předešle jim postoupené statky královské, Kralodvorský, Točnický a Zbirovský, na nichž zůstali král. hejtmané, k nimž však pro lepší hospodaření a správu zplundrovaní z prostředku svého osoby jisté za opatrovníky mohli přidati. Pro nařízení pak lepšího řádu a rovnosti při užívání těchž statkův obrali stavové zplundrovaným čtyry kommissáře ze stavu panského a rytířského, kteří by to vše na místě a konci náležitě postaviti a co by podle zprávy škod, od jednoho každého z nich jim listovně pod duší a věrou jich odvedené, jistého deputatu na vyživení každého měsíce vydávati se mělo, ustanoviti hleděli. V toto opatření pojati jsou i měšťané a sousedé měst Písku, Prachatic, Tejna nad Vltavou, Netolic a horního města Rudolfského, tak aby deputatů svých z panství Jindřichohradeckého každého měsíce dostávali. (Skála III, str. 204, 213, 304, 305, 310; IV, str. 95 & 116.)

Zabavené statky duchovní, z nichž direktori zemští opatství Chotěšovské na Plzeňsku hraběti z Mansfeldu náhradou za škodu dne 22. června 1619 k užívání vykážali, vedle snešení stavů k potřebám zemským l. 1619 byly dávány v zástavu a v užívání za hotové peníze na ně půjčené, a potom

l. 1620 od nejvyšších úředníků a soudců zemských podle moci, direktorům, správcům a raddám zemským sněmem obecním l. 1619 v pondělí v den památný sv. Šimona a Judy držaném na hradě Pražském ode všech stavů král. Českého dané, na zaplacení lidu vojenského pro obhájení vlasti najatého, prodány jsou k dědičnému držení za summy odhadní, vynášející 513.972 kopy 25 gr. mš. Na tuto summu od kupujících složeno bylo hotových peněz 411.509 kop 25 gr.; ze zbytku 102.463 kop mělo od kupujících teprv od l. 1621 počínajíc ve lhůtách placeno býti 64.663 kopy mš., ostatní pak summa 37.800 kop mš. na mnohých z těchto statků ponechána a pojištěna byla, tak že z ní dávatí se měl roční deputat šest kop ze sta těm duchovním neb klášterům, jimž statek byl zabaven. Byly to zejména statky, náležející arcibiskupství Pražskému, proboštství, děkanství a kapitole kostela sv. Víta a kostela Všech svatých na hradě Pražském, klášterům u sv. Jiří, na Strahově a u sv. Tomáše, převorství řádu Melitanského Matky Boží pod řetězem, špitálu Křižovníckému, kolleji jezuitské Pražské, klášterům sv. Anny, sv. Vavrince, sv. Jana v Skále, sv. Kateřiny a Karlovskému v Novém městě Pražském; proboštství, děkanství a kapitole Vyšehradské, děkanství Karlšteinskému a Staroboleslavskému; klášterům Broumovskému, Břevňovskému, Zbraslavskému, Mělnickému, Sedleckému, Oseckému, Světeckému, Týneckému, Doksanskému, Zahraňanskému sv. Sary při městě Mostu a sv. Jakuba v Litoměřicích, kterýmž pak po bitvě bělohorské opět byly navraceny (D. Z. 140, 192 & 193).*)

*) Obširné zprávy o tom jsou podány při pokutovaných, kteří dotčené statky v čas zpourey koupili, totiž: Alžběta Beřkovská (str. 20), Anna Bořanovská (30), Otto Boreň (34), Václav z Borovska (36), Anna Budovcová (47), Tiburci Čejka (62), Anna Černínová (66), Prokop Dvořecký (91), Martin Fruwein (111), Fridrich Gerštorf (117), Bohuslav Hordějovský (153), Maximilian Hošťálek (170), Jan Charvát (205), Karel Chotek (209), Kašpar Kaplíř (236), Anna Sabína Kaplířová (244), Johanna a Kateřina Kaplířová (246), Matěj Klukovský (267), Krištof Kobr (271), Kunigunda Kunešová (312), Jan Ledčanský (324), Václav Litoměřický (329), Vilém z Lobkovic (331), Bohuslav z Michalovic a jeho manželka Voršila (369), Matouš Michal a Matěj Mnichovský (371), Jan Myllner (382), Jan Adam z Nostic (396), Jaroslav Otta z Losu (403), Jindřich Otta z Losu (407), Eva Pětipeská (426), Václav Pětipeský (429), Vodolan Pětipeský (431), Jan Petráček (432), Anna Pfefferkornová (433), Daniel Roudnický (463), Václav z Roupova (470), Jan Litvín z Řičan a jeho manželka Dorota (487), Joachym Seltenslag (504), Markéta Salo-

Ze statků pak, osobám světským svrchu vytčeným zabavených, od stavův odbojných prodány byly jenom statky tyto: Jana z Klenového dům pod Vyšehradem za 256 kop míš. (viz Ješín str. 218); Pavla Michny zahrada s viničkou a domkem za 600 kop míš. (viz Daniel Škreta str. 594) a Adama ze Šternberka statek Krupka za 9000 kop míš. (viz město Krupka str. 1116). Avšak i tyto statky po bitvě bělohorské osobám dotčeným jsou navraceny. (D. Z. 140.)*

Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské.

Hned po vítězství bělohorském připravovalo se v císařské radě Vídeňské potrestání všech povstalců českých, ačkoliv vévoda Bavorský Maximilian, nařízený císař. kommissar v království Českém, po vzetí měst Pražských jménem císaře a krále všechněm obyvatelům jakož i mnohým osobám předním z přítomných stavů vyšších, kteří za milost ho požádavše dne 10. a 12. listopadu 1620 novou povinnost a slib členství císaři jakožto králi a pánu svému vykonali, beze všeho rozdílu a výminek ochranu a jejich života i jmění bezpečnost rukou a slovem přislíbil. Dle dobrého zdání rad císařských měli nejenom původcové povstání pokutováni býti na hrdle a statcích svých, nýbrž i veškerí účastníci zpourey stavu vyššího i městského na jmění svém, kteréhož císař k zapravení platu vojsku zadržalého jakož i k odměnění věrných svých užití měl.

mena Slavatová (518), Zacharyáš Světlík (584), Arnolf z Šenu (586), Michal Šulc (641), Balcar Tyliš a Rozina Tyzlová (724), Vilém Vchynský (58), Jan Vostrovce (898), Kašpar Votava (902), Vojtěch z Vřesovic (917), Matěj Zeman (934), Johanna Žďárská (942) a Jan Fridrich Dyrnyk (1001); pak města Pražská, Staré město (949), Nové město (951) a Menší město (952), též města Broumov (1047), Hora Kutná (1063), Hrob Klášter (980), Krupka (1116), Litoměřice (1117), Mělník (1144) a Unhošť (1245).

*) Z toho, co jsme o konfiskaci statků v čas zpourey pověděli, vysvídá, jak nepodstatné jest mínění p. Dra. Gindelyho, že povstalcům zabavením jich statků bylo jenom opláceno, co byli sami konali, a že tedy protestanti nesměli to žádným způsobem prohlašovati za bezprávi nezlýchané, pakli vítězi podráždění jsouce utřeným příkořím, v mstivosti své na majetek jejich sáhli. Též omylná jest zpráva p. Dra. Gindelyho, že Slavata první navrhl potrestání všech povstalců konfiskováním jich statků; kdežto Slavatův návrh (k němuž p. Gindely sám poukazuje) hlavně se vztahuje k ujímání statků již zabavených a k jich správě k ruce císaře skrze kommissary k tomu nařízené.

Protož cís. listem, daným ve Vídni dne 25. listopadu 1620, praesidentovi král. komory české Vilémovi Slavatovi bylo oznámeno, že toho jest nutná potřeba, aby statky všech rebellů vůbec k ruce císaře byly konfiskovány a ujaty; zároveň poručeno Slavatovi, aby po takových statcích císaři případných pilně se doptával, též za příčinou řádného a správného jich odhadu důkladně vyšetřil, zač předešle takové statky byly koupeny neb prodány a zdali v čas zpourey jsou popleněny; o tom pak všem s knížetem Karlem z Lichtenšteina, jemuž podobný rozkaz od císaře byl dán, zprávu podal. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Vedle tohoto cís. poručení vyslání byli hned od knížete z Lichtenšteina (dle jeho zprávy dne 9. prosince 1620 císaři učiněné) do všech krajů kommissaři, aby statky účastníků zpourey zvláště ze země zběhlých k ruce císaře ujali, do správy král. komory převzali, zinventovali a spolehlivým osobám k správě svěřili. Tak Don Martin de Huerta, rytmistr, nejvyšší wachtmistr a kommissar, listem daným v městě Sušici dne 18. prosince 1620 všem vůbec známo učinil, že jménem a na místě císaře statky někdy náležející panu Karlovi Černínovi *Vlachovo Březí* (viz str. 67), panu Mikulášovi Budkovskému *Budkov a Lhotku* (str. 45), pánům Jiříkovi a Zdenkovu Malovcům *Čkyně*, pánům Petrovi a Jindřichovi Malovcům *Bohumilice* a panu Oldřichovi Malovci *Zdikov* (str. 355 & 356) k správě poručil a svěřil Vítovi Pelhřimovskému, jehož rychtáři, konšelé a poddaní ve všech věcech poslouchati a jim se řídití měli. (C. 218, C. $\frac{1}{1}$.) Mimo to podal též cís. nejvyšší Don Baltasar de Marradas z Budějovic dne 27. prosince 1620 císaři zprávu, že podle cís. rozkazu a plnomocenství mu uděleného všecky osoby stavu vyššího, které se v čas zpourey před bitvou bělohorskou u něho přihlásily, s jejich veškerým jméním a statky na milost přijal, ostatně města a městyse, co se jejich privilegií a svobod týče, na J. M. C. odkázal; naproti tomu však že k ruce císaře ujal statky všech těch, kteří ani osobně ani písemně u něho se nepřihlásili; z těchto pak že mnozí teprve po konfiskování jejich statků se hlásili a žádali, aby jim jmění jejich bylo navraceno. Ale k tomu císař reskriptem daným dne 3. a 12. ledna 1621 nesvolil, nýbrž Baltasarovi

de Marradas nařídil, aby statky takových osob na další cíś. resoluci zabaveny zůstaly a dobře byly spravovány, užitek pak z nich veškerý k dobrému císaře byl zachován; ostatně aby Don Baltasar do dalšího cíś. vyměření na milost přijímal též ty, kteří ještě denně k poslušenství se přihlašují. (D'Elvert II, str. 9, 10.)

Zatím pak po statcích a jistotách všech rebellů při deskách zemských a při městech Pražských i jiných pilně se pátralo a na skládání jistot naléhalo. Mimo to poručil kníže Lichtenstein dne 8. prosince 1620 skrze patenty vůbec publikované, aby jeden každý, kdo rebellům jakýmikoliv dluhy povinen jest, neb kdo by nějaké jejich věci, nábytky, klenoty a jiné svrsky za sebou měl, neb o tom, že by něco toho za někým bylo ukryto, měl vědomost, ti všickni aby se při něm ohlásili a o tom všem jemu učinili zprávu místnou, jistou a konečnou beze všeho ostýchání, ničehož nezatajujíce. Udavačům takového jmění rebellům zběhlým náležejícího slíben byl z něho třetí díl; těm však, kdož by něco ukryti a zatajiti chtěli, hrozilo se trestem a pokutou, vynášející trojnásobně tolik, co by kdo zatajil. (C. 215, C. 1/1.) — Potom od knížete z Lichtenšteina (dle jeho zprávy dne 23. prosince 1620 císaři zaslané) nařizeno, aby žádné stříbro ze země se nevyváželo, nýbrž proti slušnému zaplacení se odvádělo do cíś. mincovny, do kteréž dle patentu z dne 5. prosince 1620 též odvésti se měly ve lhůtě tří neděl všechny druhy peněz, za kralování Fridricha Falckého v království Českém a v zemích jemu přivtělených v čas zpourey ražené, totiž mince po 48 krejcařích za 60 kr., 24 krejcarey za 30 kr. a 12 krejcarey za 15 kr.; cena pak 1 dolaru říšského, obnášející posud 2 zl. 20 kr., zvýšena na 2 zl. 30 kr., aby dolary v zemi se udržely a více peněz k potřebě a užitku císaře zaopatřiti se mohlo. Zároveň rozkázáno bylo, aby se na pomezí zdržely a vzaly věci mohovitě rebellů zběhlých i v zemi ještě se zdržujících, kdyby se pokoušeli o to je ze země odvézti. — Též nařizeno bylo nejřednějším prokuratorům, aby podali král. komoře správné seznamy všech písemností, pojištění, zástav, upsání a zápisův rebellům náležejících, jež by u sebe měli. Konečně rozkázal Lichtenstein zvláštním ohlášením židům, aby zevrubně sepsali a král. komoře vydali všechny klenoty

a cenné věci, které by u nich rebellové v zástavě měli aneb byli uschovali. Kommissi pak prohlížející domy a byty obyvatelů Pražských za příčinou odevzdání zbraně zároveň bylo nařízeno, aby k tomu přihlížela a po tom pátrala, zdali obyvatelům od rebellů nějaké věci k uschování nebyly odevzdány.

Opatření a nařízení tato schválil císař reskripty danými dne 24. a 31. prosince 1620 a zároveň nařídil, aby veškeré zásoby obilí po celém království Českém skrze zvláštní kommissary byly sepsány za příčinou dokonalejšího vypátrání jmění mohovitého rebellův a ceny statků pobraných; pak aby se opatření stalo, by ze statkův a veškerého jmění povstalců buďsi smlouvami, buďsi jakýmkoliv způsobem, dskami zemskými neb jinak ničeho se nevydávalo, a konečně aby ze statkův a měst k ruce císaře již zabavených nic nebylo odstraněno aneb jiným přivlastněno, nýbrž všecky příjmy a věci mohovité jenom k užitku a dobrému císaře byly zachovány. — Patenty pak dne 26. prosince 1620 vyššími vyzdvihly a kassirovaly se všecky věci všelijakých lidských spravedlností se dotýkající, hned od začátku zpourey buď skrze dekrety pod titulem direktorův aneb pod jménem Fridricha Falckého k právům a rozdílným úřadům zaslané. (C. 215, C. 1/1.)

I v říši Německé učiněna jsou podobná opatření k vypátrání jmění povstalcům českým náležejícího. Tak císař. listem z dne 20. prosince 1620 radě města Řezna bylo rozkázáno, aby Řezenští žádného z rebellů českých do města nepřijímali ani jmění a statků jejich nepřechovávali. K listu tomu dne 19. ledna 1621 městské radě dodanému podala rada Řezenská dne 26. ledna císaři zprávu, že žádnému z rebellů bytu nedali a též budoucně nedají, a že jenom některým vdovám a osobám hned na začátku zpourey z útrpnosti pobytu dopřáli, zejména paní Ludmile Černínové s její dcerou, paní Saloméne Kocové z Tábora na Bystřici a Ctiborovi Přichovskému z Přichovic. — Potom císař. listem z dne 16. března 1621 vyzván byl kurfiřt saský, aby vydány byly všecky věci mohovité zvláště pak peníze, v čas zpourey z Čech do Saska zejména do Lipska vyvezené, tak že věci náležející osobám císaři věrným, vykázaným se listem od knížete z Lichtenšteina daným, měly býti navraceny, věci však re-

bellům náležející jakožto v pokutě propadlé k ruce císaře ujaty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Také kníže z Lichtenšteina jménem císaře žádal listem z dne 2. a 16. dubna 1621 markraběte Jana Kristiana z Brandenburka, aby rebelly do země jeho ušlé i s manželkami jich a věcmi jim náležitými dal zatknouti a opatřiti vazbou, zejména hraběte Jana Albina Šlika a jeho manželku, hraběte Kašpara Šlika s jeho manželkou, Krištofa z Hasišteina a vdovu Annu Maximilianu z Žerotína. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Předtím v měsíci březnu 1621 vypraveni byli z Prahy hejtman Šlif a Abraham Gyncl za kommissaře do Norimberka, aby dle císař. rozkazu poptali se tam bedlivě, zdali tomu tak, jak vůbec o tom pověst v Čechách procházela, že by Arnošt hrabě z Mansfeldu měl míti v témž městě u jistých osob znamenitou summu peněz hotových a klenotů drahých, za mnoho tun zlata stojících, jako že i mnozí ze stavů pod obojí král. Českého své nejdražší věci v též místo ustranili; a pokud by bylo co toho vyhledáno, aby to vše jménem císařským dostatečně zjistili a obstavili. Ale není známo, jak mnoho dotčení kommissaři vyřídili. (Skála V, 53.) Avšak v městě Frankobrodu nad Mohanem vypátrány a k ruce císaře ujaty byly tři tůny zlata, obsahující 300.000 kusů dukátův a mnoho skvostů, které si tam Albrecht Jan Smiřický na počátku zpourey uložil. (Viz Smiřický, str. 538 & 539.)

Zjímání náčelníků zpourey minulé.

Mezi těmito přípravami ke konfiskování statků dán byl dne 11. a 24. prosince 1620 knížeti z Lichtenšteina též rozkaz, aby měl bedlivý pozor na bývalé náčelníky zpourey, kteří důvěřujice se v slovo jim dané od vévody Bavorského, v Praze a v zemi zůstali, a aby je dal zatknouti, kdyby bylo podezření, že ujíti chtějí ze země. Dle toho bylo již zajato několik osob stavu městského, zejména dr. Jan Jesenský z Jeseného, lékař a rektor akademie Pražské, doktor práv Kašpar Luk, Pavel Škreta, dr. Leander Rüppel (Rypppl) z Ruppachu a Jiří Haunšild z Fürstenfeldu. Když však z Vídně na Lichtenšteina se naléhalo, aby všechny přední účastníky zpourey vězením opatřil, otálel kníže tomuto přání vyhověti, omlouvaje se, že není mu k tomu dáno od císaře žádného nařízení.

tom Fridrich z Bělé, na svém statku Chotimiři se zdržující, k jehož zatčení setník Schlieff (Šlíff) byl vyslán; naposledy pak Joachym Ondřej Šlik, hrabě z Basanu a z Lokte, jenž zdržuje se v městě Fridlandu u svého švagra Krištofa z Redern, tam k rozkazu kurfiřta Saského dne 18. března byl jat, a strávil přes devět neděl v Drážďanech u vězení, teprve dne 27. května na hrad Pražský byl odevzdán.

Zároveň nařídil Lichtenštejn téhož dne 20. února rychtářům císařským všech tří měst Pražských zvláštním dekretem, aby obeslali osoby stavu nižšího jim poznamenané k úřadu purkmistrovskému každého města a oznámivše jim jménem a na místě knížecím výš dotčený rozkaz císařský, je všechny hořejším vězením na radnicích dostatečně opatřiti dali. Vedle nařízení toho dostalo se do vězení od 20. února až do 17. března na radnici Novoměstskou 12 osob, zejména Valentín Kochan z Prachové, někdejší direktor stavu třetího z Nového města, radní Lukáš Karban, obecní starší dr. Matyáš Borbonius, někdejší direktor a měšténin Tobiáš Štefek z Koloďej, konšel Eliáš starší Rozýn z Javorníka; Jiřík Řečický, Ondřej Kocour a Šimon Vokáč, radní a měšťané Novoměstí; rytíř Joachym Babka, Jan Kamaryt, Jan Šultys z Felsdorfu, někdejší direktor a primas Kutnohorský; Jan Švehla, prokurátor při hořejších soudech, a jiní mnozí měšťané Novoměstští. — Na radnici Staroměstské uvězněny byly mimo měšťany dříve již zatčené osoby tyto: Martin Fruwein z Podolí, hofrychtýř měst královských i králové, Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, rada nad appellacími, obadva na onen čas z počtu direktorův; Jan Peldřimovský z Výškořic, sekretář komory české a potom i v direkcí zemské; dr. Jan Jesenius, Šimon Sušický z Sonnenšteina, Abraham Anjel (Engel) z Engelsperku, Jan Kutnauer z Sonnenšteina, Jiří Závěta ze Závětic, Melichar Teyprecht z Prechtynku, Natanael Vodňanský z Urašova, dr. Leander Rüppel, Jiří Haunšild, Pavel Pečka (Prčka), Václav Mašterovský (Litoměřický) z Jizbice, Pavel Sixt z Ottersdorfu, Jan Moravec, Daniel Stríska, Daniel Sláma, Jan Bapt. Karges (Garges), pak služebníci při úřadě purkmistrovském Mikuláš Diviš a Václav Božecký. S těmito měšťany uvězněn byl též primator města Žatce Maximilian Hošťálek z Janovic. — Na Malé Straně opatřeni byli vězením

podobným: někdejší direktor Krištof starší Kober z Kobersperku, primas Baltasar Globič z Bučina, radní Bonaventura John, radní Jiří Neher z Nehrlinku, radní Jiří Apatykáš, mistr a chirurgus dvorský Ondřej Šteiman, někdejší fenrich Malostranský František Plumberger, písař při dvorském stavitelství Jakub Hybel a kostelník kostela německého na Malé straně švec Kober.

Mezi osobami v domích svých na závazek vzatými byli: Humprecht starší Černín, někdejší direktor, Jiří z Talmberka, nejvyšší komorník království Českého, Stefan Jiří z Šternberka, Karel Mracký z Dubé, Fridrich Švihovský z Ryzmberka, Jan Rudolf Trčka, Jan starší z Říčan, Zdeněk Malovec, Bohuslav Vítha, Jan Adam z Roupova, Benedikt (Beneš) Březský z Ploskovic, Jan starší z Talmberka, Ctibor Vrchoťický z Loutkova, Jan Litvin z Říčan, Jaroslav Otta z Losu, Henrich Lorenc hrabě z Guttenšteina, Krištof Wideršperker z Widršperku, Burkhart Střela z Rokyc, Ladislav Zeidlic z Šenfeldu, Adam Krištof Sezima z Sezimova Ouští, Jiří Údrcký z Údrče, Diviš Lacenbok Slavata, Krištof Kaplíř, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Jiří z Wartenberka, Jan Peldřimovský a Jan Chvátal z Tábora. Mimo tyto osoby měli domácím vězením opatření býti též Ladislav Sekerka z Sedčic, Sigmund Švantl ze Střebeska a Jan starší Bukovský, kteří však již v čas zpourey zemřeli; pak Kašpar Melichar z Žerotína. jenž dle zprávy knížete z Lichtenšteina ponechán byl na svobodě (viz str. 946); Jan Myllner z Mylhauzu, který však ze země ušel. Ale mnozí z osob vytčených, zvláště páni z Talmberka, z Šternberka a Trčka, též Humprecht starší Černín vězení toho brzy byli zproštěni, o čemž v seznamu pokutovaných bližší podána jest zpráva.

Naproti tomu marně se obrátili direktori uvěznění i jejich manželky na kurfiršta Saského a jeho choť dne 6. a 26. března 1621 s prosbou snažnou o přimluvu u císaře, aby jim provinění jejich bylo odpuštěno a další užívání statků jejich povoleno. Neboť vedle cíś. rozkazu z dne 6. února dal kníže z Lichtenšteina všechny věci mohovitě osob zatčených zinventovati a se statky nemohovitými do zvláštních seznamů sepsati. Nad statky rebellů k ruce císaře ujatými ustanoveni byli v každém kraji inspektoři hospodářství znalí, kteří při-

hlížeti měli k pilnému a užitečnému hospodaření na statcích těch, tak že jim správcové statků každých 14 dnů podávali výkazy příjmův a vydání, kteréž inspektoři, přiloživše k nim zdání svá o zlepšení hospodářství, knížeti z Lichtenšteina předkládati měli. (Skála V, str. 40—42; D'Elvert II, 21—25, 30—34.)

Kommissie exekuční (commissio executionis) od císaře zřízená k processu hrdebnímu proti předním účastníkům povstání Českého.

Před uvězněním náčelníků zpoury knížeti z Lichtenšteina, cís. plnomocenstvím nařízenému kommissari v království Českém, cís. dekretem dne 12. února 1621 daným rozkázáno bylo, aby proti rebellům a jich osobám, hrdlům i statkům zvláštní pořád neb spěšný a krátký process práva, jakž toho jednoho každého z nich velikost přečinění, provinění a urážky velebnosti císaře potřebovati a ukazovati bude, co nejdříve byl nařízen i skutečně začat. Kommissi k vyřízení processu toho hrdebního vložil císař na knížete z Lichtenšteina, ustanoviv jej za předsedu, a přidělil mu jedenácte osob za kommissary k té inkvisici nařízené, totiž: Adama z Waldšteina, nejvyššího hofmistra král. Českého, Fridricha z Talmberka, praesidenta nad appellacemi na hradě Pražském, Kristofa Vratislava z Mitrovic, král. hejtmána Menšího města pražského; Wolfa Viléma Lamingera z Albenreuthu, doktory Ottu Melandra a Jana Wenzla, vše říšské rady dvorské; Melichara Gnyzena (Gniess) z Kobachu, Václava z Flissenpachu a Daniele Kapra z Kapršteina, doktory v právích a rady nad appellacemi; Kašpara Švába (Schwab) a Pavla z Ello, rady rakouské vlády a doktory práv obojích. (Skála V, str. 37.)

Aby však se poznalo, s jakou těžkou pokutou císař na své protivníky nejpřednější dokračovati míní, vyhlášeny byly dne 15. února 1621 vedle cís. rozkazu a poručení knížete z Lichtenšteina ve všech městech Pražských a po všech krajích v Čechách klatby (acht) proti kurfirštu Fridrichovi, falckraběti při Rýnu, který se neposlušným a nevěrným rebelům českým za krále vyzdvihnouti dopustil, a proto cís. listem z dne 22. ledna 1621 za potupníka i urazitele povýšenosti a velebnosti císařské a za rušitele pokoje obecného

uznán a dne 29. ledna slavným způsobem vyhlášen byl; pak proti Jiřímu staršímu, markrabí Brandenburskému jinak z Krňova, též proti Kristianu knížeti z Anhaltu a Jiřímu Fridrichu hraběti z Hollachu jinak z Hohenlohe. (Skála V, 9, 30.)

Lichtenštejn pak převzal poslušně předsednictví dotčeného soudu hrdelního, zřízeného proti řádu král. Českého; avšak ve své zprávě, císaři dne 5. března podané, zmínil se o připomenutí kommissarů Čechů mu přidělených, v Praze přítomných (jimž již dekrety byly doručeny), že J. M. C. předkové slavné paměti, někdejší králové v Čechách, nejenom v případech podobných, celé země se týkajících, nýbrž i pro jednu neb dvě osoby soukromé *in crimine laesae Majestatis* ve vlastní osobě na soudu zasedali; pročez že tito kommissari za dobré uznali, aby císař, možná-li, sám nad zločinci tak těžkými soud držel a provinilé podle jejich přestupků potrestal, tak že by věc větší vážnosti nabyla a na věčnou památku se zachovala; avšak kdyby císař za poměrů ještě nepřívětivých do Prahy hned přijít nemohl, že mají řečení kommissari za to, aby císař, šetře obyčeje a řádu království Českého, z mnohých příčin důležitých, týkajících se nynější i budoucí důslednosti, tento soud nikoliv osobou předsedy (praesidenta), nýbrž osobou k tomu od J. M. C. zvláštním plnomocenstvím opatřenou, J. M. C. jakožto krále Českého zastupující, řídití a vésti dal. Naproti tomu Lichtenštejn podal později dobré zdání své císaři v ten smysl, že neuznává toho nutnou potřebu, aby císař sám osobně ten process hrdelní vedl, nýbrž že se mu zdá býti mnohem důstojnější a prospěšnější, aby provinilí za nepřítomnosti zeměpána na hrdle byli potrestáni; ostatně že kommissari k tomu processu nařízení, ve všech právech zběhlí a dílem i věci a řádu království Českého náležitě znalí, veškeré skutky rebellů se vši pilností pováživše to, co v při každého podle dokladův a průvodův za právo uznají a vyřknou, J. M. C. k schválení neb zmírnění trestu předloží. Konečně uznával Lichtenštejn za dobré, aby exekuce proti odsouzeným byla odložena na dobu příznivější, aspoň až bude porovnání s knížaty a stavy slezskými a kurfiřtem Saským vyjednáno, hrabě z Mansfeldu s dobrým dílem vojska svého z Čech vytlačen, a

lid v Čechách poněkud upokojen, odvolává se na zkušenost nabytou za císaře Zikmunda, který Čechy též rychlou exekucí proti některým rebellům ve Vratislavi vykonanou k zoufalství přivedl. (D'Elvert II, str. 37 & 46.) Avšak císař rozkázal Lichtenšteinovi, aby hned zahájen byl soud hrdelní, tak jak od něho byl nařízen.

K tomu cíli vydal Lichtenštein dne 17. února otevřený list (patent tištěný), jímž obsýlal nejprve osoby ty ze všech tří stavů království Českého, kteréž hned po bitvě bělohorské neb posléze ven ze země ujeli, aby se před ním a kommissí císařskou v šesti nedělích ke dni jistému sami osobně postavili a doslýchali toho, co jim pro jejich provinění v čas zpourey oznámeno a dále vyměřeno a přisouzeno bude. V patentu tom bylo zejména uvedeno 30 osob těchto: Jindřich Matyáš hrabě z Turnu, Bohuchval Berka z Dubé, Joachym Ondřej Šlik hrabě, Václav Vilém z Roupova, Václav Berka z Dubé, Jan Albín Šlik hrabě, Radislav z Vchynic, Adelspach (Aderspach) Berka z Dubé, Adam z Lokšan, Smil Hodějovský z Hodějova, Jan z Bubna, Pavel Kaplíř z Sulevic, Petr Myllner z Mylhauzu, Ehrenfrid Berbisdorf, Smil z Michalovic, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Bapt. Eisen, Jan Oršinovský z Fürstenfeldu, doktor v právích Fridrich Georg z Oldenburku, Benjamin Fruwein, Daniel Škreta, Václav Písecký, Eliáš mladší Rozýn z Javorníka, Jan Šťastný Goliáš, Samuel z Veleslavína, Oldřich Ertl, Pavel Ješín, Pavel Kutnauer, Jan Knot a Jakub Hufnagel. Všem těm, jakož i jiným, kteří v té zpouře pryč z království Českého ujeli a slibu človecenství nevykonali, týmž listem na vědomí dáno, že k rozkazu císaře proti nim jakožto nevěrným rebellům a poddaným v království Českém krátký process hrdelní jest nařízen a vyřízen býti má, ať se obeslaní k němu dostaví neb nedostaví. Obeslání to nejenom v Praze, nýbrž i po krajích král. Českého, i v domech a příbytcích osob jmenovaných náležitě bylo oznámeno. — Potom zjímání a uvěznění byli náčelníci zpourey v Praze a v zemi přítomní, jak již výše jest pověděno. (Skála V, str. 38, 39. — Archiv místodrž. C. 215, C. ¹⁰/₃₉.)

Zatím přibyli kommissaři císařští Fridrich z Talmberka, dr. Otto Melander, dr. Jan Wenzel a Wolf Vilém Laminger z Vídně do Prahy dne 13. března, přihlásili se hned dne ná-

sledujícího u knížete z Lichtenšteina, jemuž skrze předsedu nad appellacemi Fridricha z Talmberka císařské plnomocenství a další instrukce k tomu soudu byla doručena. Dne 15. března oznámil Lichtenštejn všem kommissarům cís. plnomocenství a instrukci, dle které hned převzali kommissaři dr. Melander a dr. Kapr službu sekretářskou v té kommissi od císaře na ně vloženou, a od kommisie ustanoveni dva písaři i za dobré uznáno, aby dle cís. instrukce zřízen byl k soudu tomu královský zástupce a žalobník (*procurator et accusator regius*), tento pak, aby poradiv se dříve s cís. říšskými rady dvorními, drem. Melandrem a drem. Wenzlem, beze všeho dalšího zaměstnání právního tak jednal, jak v takových zřejmých přečiněních rebellie a pokoj obecný rušící perduellie neb zjevného nepřátelství a velebnosti cís. a král. urážky vedle cís. instrukce činiti náleží. Úřad ten svěřen byl kommissaři Přibíkovi Jeníškovi z Újezda. Potom vykonali všickni kommissaři přísahu k té kommissi před knížetem z Lichtenšteina v ten rozum, že v povinnosti té na ně od císaře Ferdinanda jakožto krále Českého vložené, neohlédajíce se na žádnou přízeň neb nepřízeň, lásku neb nenávisť něčí, věrně a upřímně se chovati a soud spravedlivě vynášeti chtějí, tak aby i před Bohem i přede vším světem v tom ostáti a právi býti mohli. Na to složil přísahu kníže z Lichtenšteina v ruce nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina, pak zřízený král. prokurator a oba písaři zvláštní přísahou zavázáni byli od knížete z Lichtenšteina. (Dle zprávy jeho císaři dne 7. dubna 1621 učiněné. D'Elvert II, 49, 50. — Skála, V, 51.)

Dne 16. března t. r. měla kommisie císařská na hradě Pražském, kde se dle cís. instrukce soud ten mimořádný držeti měl, své první zasednutí v síni, v které se obyčejně říšská rada dvorská držívala, a ustanovila se na tom, že nejdříve vyslýchati se mají někdejší direktorové a rady zemské, jakožto hlavní původcové oné zpoury. K tomu konci uloženo kommissaři Melandrovi, aby dle cís. instrukce co do přečinění direktorů k jich vyslýchání i odsouzení sepsal jisté artykule jak z protokolu někdejšího sekretáře v direkcii české Benjamina Fruweina z Podolí (který po svém ujetí z Prahy cís. kommissi doručiti dal, aby sobě a bratru svému

Martinovi, již vězením opatřenému, při císaři milost aneb polehčení nějaké způsobil) tak i z jiných listin a spisů někdejší kanceláře Fridricha Falckého a direkce české přijatých, zvláště pak z dekretův a patentů od dřívější vlády rebellské vyšlých a vyhlášených, v nichž byly doklady přečinění, jichž se direktori proti císaři dopustili. — Co se pak tklo přečinění i obvinění jiných osob ze stavu třetího, vězením opatřených po radnicích městských, v tom užili kommissaři císařští prostředku takového: Odeslali dekrety všechněm rychtářům císařským v Praze, aby oni, povolajíce před sebe na radnice všechny měšťany pod jednou (katolíky) každého města Pražského, pod dobrým svědomím jejich je napomenuli, aby, kdokoliv z nich mohl se v čem tom upamatovali, co kdy v tu celou potrzku českou od koho z dotčených osob městských uvězněných na újmu a potupu buď důstojství císařského a královského, buď náboženství a strany katolické z úst jich slychali, neohlédajíce se na žádnou jich přízeň neb dobré sousedství a přátelství, před nimi to vše seznali; císařští rychtářové pak, uvedouce udání jednoho každého v poznamenání náležité, aby je kommissarům neprodleně odvésti nepomijeli.

Dne 27. března podal doktor Melander spis svůj, týkající se direktorů přečinění, jež do 135 artikulův, obsahujících 236 dotázek, zavřel, k uvážení cís. kommissi, kteráž schválivši všechny ty artikule hned dne 29. března přistoupila k jednání soudnímu proti uvězněným 17 direktorům nejenom stavu vyššího, nýbrž i stavu městského, kteřížto poslední k tomu konci téhož dne ze všech radnic městských na hrad Pražský byli přivezeni. Byli to zejména *páni Vilém Popel z Lobkovic, Pavel z Říčan a Václav z Budova; rytíři Kašpar Kaplíř ze Sulevic, Prokop Dvořecký z Olbramovic, Jindřich Otta z Losu, Fridrich z Bílé, Bohuslav z Michalovic, Jan Vostrovec, Václav Šťastný Pětipeský; osoby městské Martin Fruwein, Theodor Sixt z Ottersdorfu, Maximilian Hošťálek, Tobiáš Štefek, Valentin Kochan, Jan Šultys a Křištof Kober.* Těmto direktorům před soud postaveným oznámil dr. Melander v jazyku německém příčiny tohoto soudního jednání, kteréž pak dr. Kapr jazykem českým opakoval; potom přečteno původní plnomocenství císařské k tomu soudu dané

v jazyku německém i v překladu českém od Jana Hegnera z Rösselfeldu, cís. rychtáře v Menším městě pražském, jenž k té kommissi nařízen byl za přísežného notáře veřejného (notarius publicus); načež král. prokurátor žalobu na všechny direktory v dotčených artikulech složenou přednesl v jazyku německém i českém, žádaje, aby cís. kommisce ze svého prostředku ustanovila osoby, které by podle sepsaného obvinění direktory ústně vyslýchaly a jich odpovědi pilně a svědomitě sepsaly, aby potom nález po právu proti nim mohl býti vynešen. Kommisce, přijavši žalobu král. prokurátora, zřídila z prostředku svého dva odbory k vyslýchání obviněných, aby se v tom rychleji pokračovati mohlo. Potom byli direktorové, žalobou král. prokurátora zděšení a ztrápení, ze síně soudní vyvedeni, a jeden každý z nich na hradě v místech zvláštních po různu, zvláště na Bílé věži, opatřen jest vězením, v němž ostatní čas v samém vyslýchání až do exekuce strávili. Skála V, 54, 55. — Zpráva knížete z Lichtenšteina císaři dne 7. dubna 1621. D'Elvert II, 50, 51.)

Mezi tím dle cís. instrukce vyřízeno bylo od cís. kommisce především *soudní jednání proti rebellům ze země zběhlým a v čas zpoury zemřelým.*

První rozsudek vynesěn byl na rebelly zběhlé, z nichž žádný dle patentu výše uvedeného v čase vyměřeném před cís. kommissi se nepostavil. Z té příčiny je cís. a král. prokurátor z neposlušnosti obvinil a na jeho vyhledávání při cís. kommissi bylo dne 2. dubna ještě jedno svolání na ne ve všech městech Pražských vyhlášeno. Když i potom žádný z obeslaných se nedostavil, byla proti nim od prokurátora žaloba v příčině těžkého jich provinění právně složena před cís. kommissi, kteráž beze všeho dalšího vyšetřování právního proti nim za právo vyřkla to, co v takových zřejmých a vůbec známých případech, pokoj obecný rušících, činiti náleží. A tak dne 5. dubna skrze herolty vyhlášena jest slavně u přítomnosti všech tří rychtářů císařských výpověď cís. kommisce na rebelly zběhlé v znění takovém: že všechny v dotčeném patentu jmenované osoby pro své veliké přecínění, světu i celému království známé, jakož i zjevné nepřátelství a velebnosti císařské a královské urážku hrdla, cti i statky své J. M. C. propadli a do klatby upadli; pročez

že se za psance uznávají a vyhlašují, na hrdla i životy jejich všechném vůbec i jednomu každému obzvláště svobodná moc se dává a statky jejich všelijaké komoře král. české ihned skutečně se prisuzují a přivlastňují. — Mimo to měla kommisie dle cíś. instrukce na hlavy rebellů zběhlých jistou summu peněz (taglia) za odměnu vysaditi, což se však k návrhu kommisie nestalo, poněvadž tento vlaský způsob ani v Německu ani v Rakousích nebyl zaveden a ve všeobecných právích o tom ničeho nebylo nařizeno. — Po vyhlášení nálezu cíś. kommisie proti rebellům zběhlým, cíś. resolucí z dne 16. dubna schváleného, vykonala se dne 23. dubna exekuce nad dotčenými 30 osobami, za psance vyhlášenými a v patentu z dne 17. února jmenovanými, způsobem tím, že jejich jména na šesti tabulkách napsaná od mistra popravního na šibenicích všech tří měst Pražských byla přibita. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 63—65. — Zpráva knížete Lichtenšteina z dne 7. a 29. dubna 1621. D'Elvert II, 52—57.)

Druhý nález kommisie hrdební týkal se osob, kteří se pozdvižení českého účastnili a v tom zemřeli. Dědicové těchto zemřelých rebellů, níže jmenovaných, byli veřejným listem, již dne 18. března 1621 od knížete z Lichtenšteina podle usnesení cíś. kommisie vydaným, obesláni s tím doložením, aby ve čtyrech nedělích všickni sami osobně před kommisí císařskou najíti se dali k spatření a doslýchání, kterak proti rebellům zemřelým process práva zachován, památka jejich zmařena, statky pak jejich komoře královské přisouzeny budou. Dle tohoto obeslání postavili se dědicové zemřelých rebellů po uplynutí lhůty jim uložené dne 16. dubna před cíś. kommisí, kteréž král. prokurator obšírnou žalobu svou summovní proti rebellům ze světa sešlým předložil s tou žádostí, aby cíś. kommisari rychlým or telem týchž osob zemřelých pro jejich vysoké provinění vůbec známé, jediné odsouzení a exekuci hotovou s sebou přinášející, všecku památku zkaziti, statkův jejich je odsouditi a na to na všecko náležitou výpověď učiniti a vynésti nepomjeli. Tato žaloba přednesena byla dědicům k tomu obeslaným, kteřížto podle potřeby uznalé obrany své jak ústně, tak i v spisích proti též žalobě zase jsou předkládali. Dne 26. dubna 1621 byla

výpověď cís. kommissee na dotčené osoby zemřelé nejdříve dědicům jejich v radě kommissarů císařských u přítomnosti král. prokuratora oznámena, potom pak vyhlášena v král. hrade a v městech Pražských slavně skrze herolty v znění takovém: že následujících osob, jmenovitě *Petra z Švamberka, Linkarta Kolóna z Felzu, Albrechta Jana Smiřického, Rudolfa z Štubenberku, Henricha Buriana z Gutenšteina, Oldřicha z Vchynic a z Tetova, Oldřicha Gerštorfa z Gerštorfu a z Malšvic, Mikuláše Gerštorfa, Albrechta Pfefferkorna z Ottopachu a Václava z Bubna*, pro jich přetěžké a všemu světu, království a zemím známé přčinění v příčině rebellie, pokoje obecného zrušení a velebnosti císařské a královské urážky, památka všech společně i jednoho každého z nich rozdílně na věčné časy se moří a za prokletou a nepoctivou odsuzuje, jakož i statky jejich mohovitě i nemohovitě král. koruně k dobrému ihned skutečně se přivlastňují a obracejí; avšak dotčené týchž osob památky prokletí a zavržení podle zvláštní cís. milosti a obdarování, v příčině té učiněného, dědicům neb potomkům jich k žádné dokonce ouhonně a újmě cti a jména jejich dobrého že sloužití a vztahovati se nemá. — Tato výpověď kommissee hrdelní teprve cís. resolucí z dne 14. května 1621 schválena jest. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 51, 52, 67, 68.)

Podobný process zaveden byl i proti ostatním osobám v trvalé zpouře zemřelým, k nimž náleželi: Jindřich Slavata z Chlumu a Košumberku, Blažej Gryspek z Gryspachu, Zdeněk Smolík z Slavic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jindřich Jiří Zeidlic z Šenfeldu, Bernard Elsnic z Elsnic, Jindřich Jakub Tejřovský z Ensidle, Sigmund Belvic z Nostvic, Jan Kristof Myška z Žlunic, Bohuslav Vítha ze Rzávého, Šebestian Oujezdecký z Červeného Oujezda, Jan starší Bukovský z Hustiřan, Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav (Rohoslav), Vilém Vojtěch Doupovec, Adam Řepický, Karel Bechyně, Adam Kokořovec na Prádle, Jindřich Hozlaur, Jan Bezděkovský z Římku, Karel Přehořovský a Sigmund Šerkl. Těchto dědicové obesláni byli jednak mandátem z dne 18. března, jednak ediktem z dne 15. dubna 1621 před cís. kommissi; avšak odsouzení osob řečených bylo odloženo, až by se ze spisů kanceláře někdejší direkce

a z výsledků jiných nabylo dokladů, že se dopustily zločinu urážky velebnosti císa. a královské (*crimen laesae Majestatis in primo capite*), v kterémžto případě jediné po právu proti zemřelým místo mělo zmaření jich památky a konfiskace statků (*contra mortuos condemnatio memoriae et confiscatio bonorum*), jinak však provinění zemřelých úmrtím pozbývalo moci (*reatus morte defunctorum exspirat*). Proto osoby dotčené teprv l. 1622 byly odsouzeny, o čemž na místě svém podáme zprávu. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 67. — Zpráva knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621, d' Elvert II, str. 56.)

Po vyhlášení rozsudku proti rebellům zběhlým a zemřelým předsevzato bylo hned vedle císa. poručení zinventování všech svršků a věcí mohovitých, pak odhadování (ocenění) všechných statků pozemských a nemohovitých osob těch, kteréž z král. Českého ujely a za psance vyblášeny byly, buď předtím ze světa sešly aneb na ten čas vězením opatřeny a vyslýchány byly. Ocenění to vyneslo v jedné summě 5,278.996 kop, aneb jak jiní zaznamenali, 5,374.449 kop míš. (Skála V, 66.) — Dle našeho seznamu vynášelo veškeré jmění osobám dotčeným konfiskované (totiž 115 panství a statků, 93 domy a jistiny i hotové peníze) v jedné summě 7,972.329 kop míš. Z toho náleželo dotčeným 17 direktorům uvězněným 32 statků odhadnutých za 967.168 kop, 20 domů s 9 vinicemi za 85.946 kop a jistin i peněz za 321.786 kop; zběhlým 30 povstalcům zabaveno bylo 35 statků za 1,402.674 kopy, 34 domy s 3 vinicemi za 96.852 kopy a jistin za 343.205 kop; zemřelým pak 10 rebellům konfiskováno bylo 48 statků za 3,470.920 kop, 7 domů za 22.072 kopy a jistin i hotových peněz za 1,089.544 kopy; konečně uvězněným 23 měšťanům Pražským konfiskovány byly 32 domy s 3 dvory a 9 vinicemi za 127.055 kop a jistin za 45.109 kop míš. *)

*) Porovnáme-li tehdejší odhady týchž statků k nynějším jich cenám, shledáme, že statky dotčené podle nynějších peněz měly by cenu na 80 až 100 millionů zlatých; tak na př. panství Vorlické, tehdež za 130.294 kopy míš. odhadnuté, l. 1807 mělo cenu 1,307.755 zl.; statek Ronšperk, tehdy za 30.046 kop míš. odhadnutý, l. 1864 odhadnut byl za 950.000 zl. — Poznamenati ještě třeba, že při sečtení cen statků na ten čas zabavených položeno jest panství Třeboňské, kteréž s některými statky Švamberaskými nebylo odhadnuto, jenom za 500.000 kop míš., v kteréž summě od císaře později bylo zastaveno.

A poněvadž manželky dotčených rebellů, nemajíce ničeho, z čeho by živý byly, denně u knížete z Lichtenšteina se hlásily s prosbou, aby jim ze statků v plen vzatých vydána byla jejich věna a co jim vůbec před zpourou v dskách zemských bylo zapsáno a pojištěno; zároveň též mnoho věřitelů těch osob, jichž statky byly konfiskovány, se hlásilo, a jejich požadavky po právu (*cum fiscus in poenalibus postponatur creditoribus*) přede vším zapraveny býti měly; uznal kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, císaři dne 7. dubna 1621 podané, toho potřebu, aby byla zřízena zvláštní kommissee k obeslání věřitelův a k provozování dluhů v jistém čase (*commissio ad citandum creditores per edictum, commissio liquidationis*). Cís. resolucí z dne 16. dubna 1621 nařízeno bylo knížeti, aby zatím přihlašování věřitelů přijímal a je král. prokuratorovi odevzdával; zároveň vyslovil císař přání, aby process proti direktorům a předním rebellům co nejdříve ke konci byl přiveden. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — D'Elvert II, 33, 53, 54.)

Vyslýchání direktorů počalo před cís. kommisí dne 3. dubna 1621 dle protokollu o tom sepsaného. (Original-Verhör, Archiv místodrž. sub K. 1/138.) Z tohoto protokollu zachovaly se jenom výpovědi německé šesti direktorů, totiž Bohuslava z Michalovic, jenž první vyslýchán byl dne 3. dubna, Martina Fruweina, vyslýchaného dne 6. dubna, Pavla z Říčan, Kašpara Kaplíře, Henricha Otty z Losu a Štastného Václava Pětipeského, od dne 14—17. dubna vyslýchaných. Otázky těmto direktorům jakož i ostatním předložené a 236 artikulův obsahující, týkaly se hlavních příčin povstání stavů, kteréž jediný Otta z Losu zřejmě a upřímně beze všeho ostýchání a strachu vytkl a ke všemu se přiznal (viz str. 404 a 405), kdežto ostatní direktorové jednání své všelijak omlouvali. Zvláště pak dotazováni byli direktorové o sjezdu stavův evangelických, který Turna dne 5—11. března, pak dne 21. května 1618 v kolleji Karolinské proti císařské záповědi zřídil; o vyhození král. místodržících, kteréž dle výpovědi Fruweinovy z návodu Turna vedle jeho úmluvy s Václavem Budovcem, Albrechtem ze Smiřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem Colonou z Felzu a Oldřichem Vchynským vykonali Turn, Smiřický, Vchynský, Vilém starší Popel

z Lobkovic a Ehrenfrid z Berbisdorfu (dle výpovědi Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčan). Jiné dotazy vztahovaly se k zřízení obrany zemské a zvolení direktorů, správcův a rad zemských; k vypovědění Jesuitů ze země; k vyjednávání s Fridrichem falckrabětem, kteráž dle výpovědi Pavla z Říčan konáno bylo skrze Achace z Donína v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Myllnerem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Ondřejem Šlikem; k obhajování země proti lidu císařskému do Čech vpadlému, k vyjednávání o pomoc a podporu s knížaty a stavy říše Německé a s generalními státy Nizozemskými; k najímání lidu válečného a k výpravě válečné. Předmětem mnohých otázek bylo zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; prodávání statků duchovních; prodej drahokamův a jiných věcí z král. komory pokladní a zmincování stříbra, z téže komory od stavův odbojných vzatého; uzavření konfederace s jinými zeměmi a vyjednávání s Betlenem Gaborem i s Turkem. Též dotazovali se cís. kommissari direktorů po původcích mnohých spisů, uveřejněných od stavův odbojných, zvláště mandátův o vypovězení Jesuitů, kteráž jakož i apologii první sepsal Martin Fruwein (dle své vlastní výpovědi); apologii pak druhou složil Joachym Ondřej Šlik (dle výpovědi Fruweina a Michalovice); justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále sepsali Joachym Ondřej Šlik, dr. Eisen, Haunsild, Fruwein, a Budovec (dle výpovědi Otty z Losu, Pětipeského a Říčanského).

Podobným způsobem vyslýcháni byli v měsíci květnu od kommissarů císařských i věžňové po radnicích Pražských. zvláště dne 6., 7. a 22. května od drů. Václava z Flissenpachu a Jana Kapra na radnici Novoměstské osoby z konšelův a měšťanů Nového města Pražského, totiž: Dr. Matyáš Borbonius, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour, Simeon Vokáč, Jiřík Řečický, Jan Švehla a Jan Kamaryt. (Dotázky na Lukáše Karbana činěné uvedeny jsou u Skály V, str. 74—78.)

Pokuta vzatá od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého.

První rozsudky cíś. kommisie, proti 17 direktorům a 6 jiným osobám vyneřené, v nichž dle práv a řádu král. Českého přečinění jednoho každého obřrně a důkladně podle nálezů, za doby Ferdinanda I. v podobném případě daných, bylo vytčeno, poslal kníže z Lichtenšteina dne 17. května 1621 skrze členy kommisie Fridricha Talmberka a dra. Pavla z Ello do Vídně k resoluci císařské a odporučil ve zprávě své obzvláštní milosti císařské z odsouzených zejména tyto: Viléma staršího Popela z Lobkovic, Pavla z Říčán, Václava Štastného Pětipeského z Chyš, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfu, Jana Vostrovce z Kralovic, Jana Šultyze z Felsdorfu, primasa Kutnohorského, a Abrahama Anjela (Engla), měřtana Staroměstského, z příčin při každém z nich vytčených. Naproti tomu uvedl Lichtenštejn ve zprávě své, že Jindřichovi Ottovi z Losu přísnější trest přisouzen byl hlavně pro jeho tvrdošijnost a zlomyslnost při výsledku projevenou.*) Posléz učinil Lichtenštejn návrh ve zprávě své, aby k odsouzeným nekatolíkům před jich popravou, kdyby toho žádali, připuštění byli kněží a kazatelé jejich vyznání.

Tyto rozsudky odevzdal císař k dobrému zdání, má-li je potvrditi anebo zmírniti, zvláštní kommissi, k níž nařídil nejvyššího kancléře král. Českého, pána z Lobkovic, praesidenta nad appellacemi pána z Talmberka, Ottu z Nostic, Filipa Fabricia, pak dvorního radu říšského Strahlendorfa a vídeňského radu appellačního dra. Pavla z Ello. V poradách, dne 21—23. května konaných o tom, zdali přísné rozsudky cíś. kommisie mají býti zmírněny a jakým způsobem, učinil praesident z Talmberka návrh, aby rozsudek, týkající se Viléma Popela z Lobkovic, zmírněn byl na konfiskaci jeho jmění a na doživotní neb dočasné vězení. Ello přistoupil k tomuto návrhu, Strahlendorf však mínil, že jest potřebí dorozuměti se nejdříve o jistých zásadách, nežli se přistoupí k poradám, pokud by se jednotlivcům pokuta zmírniti mohla. Uznával sice, že všickni direktori zasluhují trest smrti, ale

*) Přečinění a provinění odsouzených vytčena jsou při každém z nich v seznamu pokutovaných.

měl za to, že by odpravení tolika osob najednou pokládati se mohlo v celé římské říši císaři za přílišnou ukrutnost. též že takové odpravování hromadné jest nebezpečné, císař pak že nemůže odmítnouti beze všeho ohledu a ušetření přímluvu krále Danského za provinilé direktory. Z těch příčin učinil Strahlendorf návrh, aby z odsouzených k smrti jenom devět osob nejvíce provinilých, z každého stavu totiž tři, na hrdle potrestáno bylo, ale beze všeho mučení, zvláště bez čtvrcení odsouzených za živa, kterýžto trest byl by strašnou ukrutností, a jenom na tělech odpravených vykonati by se mohl; pročež aby i Jesenského a Ottu z Losu mírnější trest zastihl, totiž aby oba byli jenom oběšeni neb štiati a potom teprve těla jejich čtvrcena; též aby k smrti odsouzeným před popravou poslední útěcha skrze jejich kněze byla udělena; ostatním však odsouzeným aby trest smrti byl prominut a zmírněn na vězení neb na galeje. Proti tomu byl pán z Nostic toho mínění, aby vše ponecháno bylo při rozsudcích císařské kommisie Pražské, jenom od čtvrcení odsouzených za živa aby se upustilo; trest smrti pak aby byl prominut jenom Popelovi z Lobkovic a Pětipeskému. Pán z Talmberka však navrhl, aby též některým jiným, zvláště pak Vostrovci a Sixtovi z Ottersdorfu život byl darován, i Kaplířovi že by pro jeho stáří milost udělena býti mohla. Konečně podala kommisie dne 23. května o zmírnění trestu císaři návrh svůj, dle něhož jenom některým odsouzeným prominut býti měl trest smrti, totiž Vilémovi Popelovi z Lobkovic, Pavlovi z Říčan, Václavovi Šťastnému Pětipeskému, Janovi Vostrovci a Janovi Theodorovi Sixtovi z Ottersdorfu, jemuž však teprv na popravišti udělení milosti mělo býti oznámeno; ale jmění a statky těchto osob jakož i všech ostatních mělo býti konfiskováno a osoby perdonované ve vězení zůstaveny. Rozsudky císařské kommisie hrdelní, týkající se ostatních osob, zejména Bohuslava z Michalovic, Jana Šultyse z Felsdorfu, Maximiliana Hošťálka, Tobiaše Štefka, Kristofa Kobra, Simeona Sušického, Jana Kutnaury, Natanaele Vodňanského, Mikuláše Diviše a Melichara Teyprechta, měly zůstati nezměněny, jenom odsouzení k smrti, Henrich Otta z Losu, Martin Fruwein a Jan Jesenský neměli býti čtvrceni za živa, nýbrž teprve těla odpravených; též upustiti se mělo od čtvrcení

těl Václava Budovce, Fridricha z Bílé, Prokopa Dvořeckého a Kašpara Kaplíře; konečně Abraham Anjel (Engel) do dalšího císařského nařízení u vězení ponechán býti měl. (D'Elvert II, 65—69. — Archiv Roudnický, Gindely IV, 53—55.)

Císař, zmírniv dle tohoto návrhu dne 26. května první rozsudky císařské kommisie exekuční, poslal je téhož dne nazpět knížeti z Lichtenšteina k dalšímu vyřízení s tím poručením, aby podle zdání otců duchovních (bezpochyby Jesuitů) nekatolíky k smrti odsouzené navštěvovaly do vězení především jenom rozumné katolické osoby světské, které by jim odsouzení jejich k smrti šetrně oznámily a důtklivě domlouvaly, aby na spasení duší svých pomýšleli; když by pak některý z odsouzených i nejmenší náklonnost k víře katolické projevil, měl se hned k němu katolický kněz poslati; kdyby však který si přál duchovního nekatolického, neměl se k němu připustiti duchovní pikartský (bratrský) neb kalvinský, nýbrž jenom kněz augsburského vyznání, avšak toliko do vězení, ale nikoliv k doprovázení odsouzených na popraviště. Také poručil císař, aby exekuce proti odsouzeným odložena byla až po vynesení rozsudkův ostatních, kteréž vedle zvláštního nařízení z dne 26. května co nejdříve po rychlém poslu císaři k potvrzení zaslány býti měly.

Zároveň bylo Lichtenšteinovi nařízeno, aby Martin Fruein, Václav Budovec, Joachym Ondřej Šlik, Bohuslav z Michalovic, Leander Rüppel, Dr. Kašpar Luk a Dr. Jesenský i jiní z někdejších direktorů ještě jednou pilně a přísně byli vyslýcháni a třeba-li i právem útrpným (pomocí mučidel) tázáni, jaké porady měli již l. 1607, 1608 a 1609 stavové s knížetem Kristianem z Anhaltu, říšským hrabětem z Hanau a Arnoštem z Mansfeldu; též co zlého proti domu Rakouskému a na nejvýše škodlivého již za doby císaře Rudolfa a Matyáše, na počátku zpourey stavů Českých i v čas té zpourey bylo vyjednáváno nejenom s cizími zeměmi, totiž s Francouzskem, Holandskem, Savojskem, Tureckem a Benátkami, nýbrž i se stavy Štýrskými, Korutanskými a Krajinskými; pak aby důkladně vyšetřeno bylo, co, kde, jak a skrze koho jednali stavové s falckrabím Fridrichem. Výpovědi Šlika, Rüppla, Haunsilda, Budovce a Fridricha Georga z Oldenburku, o věci té dne 4—7. června učiněné, naznačeny jsou

v spisu d' Elverta II, str. 78, 81—85. *Martin Fruwein* však, když za tou příčinou dne 7. června po čtvrté hodině odpoledne před cís. kommissi dostaviti se měl, vrhl se (dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 12. června podané) ze zoufalství a strachu s Bílé věže, kde uvězněn byl, do příkopa zámeckého pod mostem prašným a tam mrtev jest nalezen. Na mrtvole jeho vykonána byla poprava podle rozsudku na osobu živou již vyšlého, jak to ve zvláštní poradě cís. kommisie hrdelní (bezpochyby přičiněním Jesuitů) bylo ustanoveno, dne 9. června tak, že mrtvole, odvrácené v pytlí od pacholků mistra popravního na Bílou horu, nejdříve odřata hlava od těla, potom tělo rozsekáno na čtyry čtvrti; vnitřnosti pak z něho vyvrženy a na popravišti hned zakopány a tamže také jedna čtvrt těla na kůl vstrčena, čtvrt druhá postavena na silnici za zámek k Velvarům vedoucí, třetí za branou Vyšehradskou, poslední pak za branou Horskou na rozcestí křížovém na kůl vztyčena; konečně hlava jeho a pravá ruka na šibenici Novoměstské na Koňském trhu železnými pruty přibita a vystavena byla. *) (Skála V, 82, 83.) Z toho bylo již snadno souditi, co se i s ostatními osobami na smrt odsouzenými v následujících dnech díti bude.

Mezitím vyřízeny byly cís. resolucí z dne 3. června 1621 ostatní rozsudky cís. kommisie hrdelní, které kníže z Lichtenšteina dne 29. května do Vídně poslal, týkající se 20 osob těchto: Joachyma Ondřeje Šlika, Diviše Černína, Kristofa Haranta, Viléma Konecchlumského, Eliáše staršího Rozýna, Michala Witmana, Václava Maštěrovského, Ondřeje Kocoura, Šimona Vokáče, Jiřího Řečického, Jindřicha Kozla, Josefa Kubína, Jana Švehly, Wolfganga Hozlaura, Lukáše Karbana, Pavla Prčky (Pečky), Jana Kamaryta, Kašpara Uzlara, Matyáše Borbonia a Jiřího Závěty. — Zároveň rozkázal císař, aby exekuce proti odsouzeným bez prodlení delší čas před jeho příchodem do Prahy, kamž se z Vídně s dvorem svým dne 5. července odebrati odhodlal, byla předsevzata a vy-

*) Poznámání hodno jest, že poprava na mrtvole Fruweinové vykonána byla právě dne 9. června, kterýžto den v dekretu direktorů, před třemi lety vydaném, za poslední lhůtu vystěhování se Jesuitů z Čech byl vyměřen, a kteréhož dne (r. 1618) vydán a uveřejněn byl druhý onen mandát direktorů, sepsaný od téhož Fruweina, v němž se Jesuité mnohými nářky těžce obviňují. (Jul. Bellus, Lib. V, p. 459.)

konána, a k tomu konci potřebná opatření k pojištění veřejné bezpečnosti v městech Pražských učiněna, tak aby tam dostatečný počet spolehlivého vojska bavorského pěšího i jízdného od generála Tyllého byl poslán. Předtím však měly rozsudky vyšlé veřejně býti vyhlášeny odsouzeným, k nimž před popravou způsobilí kněží katoličtí připouštěti se měli, aby jich k víře katolické získali. — Konečně touže cís. resolucí nařízeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby s ostatními kommissary hned v poradu vzal, jak by i proti městům a obcím pro účastenství jich ve zpouře process měl býti zařízen, aby se města Pražská a potom i ostatní obce hned obeslati a obzvláště k zrušení privilegií a svobod jejich, jakož i kollatur a sebrání statků přikročiti mohlo, tak jak se to za císaře a krále Ferdinanda I. stalo.

Avšak kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, dne 12. června k vlastním rukoum císaři podané, měl za to, že by obzvláště zrušení kollatur, proti náboženství a na zkázu jeho se vztahující, myslí obcí ještě neupokojené znova pobouřiti a nové nevole a potrzky nejenom v Čechách, nýbrž i ve Slezsku způsobiti mohlo. Z těch příčin vedle cís. resoluce z dne 16. června process proti obcím odložen byl na dobu příznivější, zvláště na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. (Archiv místodrž. C. 215; C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{46}{100}$.)

Také od rozkazu svrchu dotčeného, aby odsouzené na popraviště nedoprovázeli duchovní evangeličtí, upustil císař, když upozorněn byl od knížete z Lichtenšteina, že by i dle mínění Jesuitů pražských v tom processu celému světu známém takové jednání proti nekatolíškům vůbec a zvláště augšburského vyznání, kteréž až na ten čas v Čechách nebylo zapovězeno, knížata říšská a kurfiřty na nejvýše rozhořčilo, obzvláště když až do této doby i špatní a sprostí zločinci na popraviště od kněží svého vyznání doprovázeni bývali.

Konečně týmž cís. listem z dne 16. června vyřízeny byly poslední rozsudky kommisie exekuční, od Lichtenšteina dne 12. června císaři zaslané se zprávou, že opětým vyslýcháním direktorův a osob výše vytčených vyšetřiti se nedalo nic nového a málo co z toho, na čem císaři velice záleželo. Tyto rozsudky týkaly se doktorů Leandra Ruppela, Jiřího Haun-

šilda a Fridricha Jiřího z Oldenburka; pak měšťanů Staroměstských Václava Bílka, Jana Peldřimovského z Výškovic a Jana Kaby z Rybnan, kteréž tři Lichtenštejn cís. milosti odporučil pro jejich vysoké stáří, jakož i proto, aby nebylo tolik krve prolito, poněvadž při tak velikém množství provinilcův i po právu trest má býti zmírněn, tak aby jenom propadli statky a byli ze země na věčné časy vypověděni. Též doktorův Abrahama Kaula a Ambrože Hadavera (Hadamera), z Míšenska do Prahy k soudu dodaných, z jejichž vyšetřování bylo shledáno, že neradili k tomu, aby Lužičané horní účastnili se povstání, nýbrž že jenom jako služebníci vykonati musili to, na čem se ustanovila země a města Lužická, kteráž ostatně pohnuta byla k povstání jenom výhrůžkou, že dostanou z Čech a Slezska posádkou 10.000 mužů, nebudou-li držeti s ostatními zeměmi. Tito dva doktoři jakož i měšťan Bílek měli dle cís. resoluce zůstaveni býti u vězení až do dalšího cís. poručení, a zároveň nařízeno, aby nález cís. kommissee, týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu, nebyl vyhlášen, nýbrž že se má s ním ve věci té konati další obšírné a dokonalé vyšetřování, kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o zavraždění všech katolíků v městech Pražských se radil a usnesl, a jak zločin ten provést chtěl.

Posléz schválil císař návrh knížete z Lichtenšteina, dle něhož exekuce na 21. června byla ustanovena, jakož i přípravy k ní konané, a poručil, aby kníže oznámil ostatním kommissarům, že se brzy po vykonané exekuci odebrati mají na Moravu do Brna, aby tam vykonali, co jim dále od císaře bude nařízeno. (D'Elvert II, 88.)

Vykonání exekuce proti náčelníkům zpoury.

Kníže z Lichtenšteina učiniv potřebná opatření k veřejné bezpečnosti v městech Pražských s Albrechtem z Waldšteina, jehož pluk v Praze ležel, a povolav k tomu konci do Prahy dne 17. června ještě 7 kornet (700 mužů) jízdecka, pod správu knížete z Sasů náležejícího, ustanovil k veřejnému vyhlášení cís. rozsudků den 19. června v síni soudní nad kanceláří českou na hradě Pražském, kamž téhož dne také

23 vězňové z radnic Nového a Starého města po vozích byli dopraveni. Když všickni vězňové do síně soudní před kommissi hrdeční byli předvedeni, skládal prokurator královský žalobu svou proti každému z nich v jazyku českém a německém, žádaje na ni proti obžalovaným nálezu spravedlivého. Po každém obvinění dal dr. Otto Melander jménem kommissee prokuratorovi odpověď, že výnos na každého z obviněných dle práva a spravedlnosti, jak to žádá zachování reputace a velebnosti J. M. C., jest již zhotoven a sepsán a ihned bude přečten; což po něm opětoval v řeči české dr. Daniel Kapr. Na to pak četl se jednomu každému rozsudek nejprve německy od císařského rychtáře Malostranského a pak česky od jiné osoby.

Dle těchto rozsudkův odsouzeno bylo 45 osob níže psaných hrdla, cti i statků, z nichž jenom věna manželkám jich náležitá byla vymíněna. Avšak některým z nich učiněna jest milost vedle cíś. resolucí z dne 26. května, 3. a 16. června způsobem tímto: Vilém starší Popel z Lobkovic, Pavel z Říčan, Jan Vostrovec z Vlašimě, Václav Šťastný Pětipeský z Chýš a doktor Matyáš Borbonius odsouzení jsou místo ztrestání mečem jenom k prostému vězení do smrti. Lukáš Karban z Volšan a Wolfgang Hozlaur místo vypovězení ze země na věčné časy měli býti dodáni k vězení doživotnímu do Rábu, kamž též Melichar Teyprecht na rok do vězení byl odsouzen a potom ze země vypovězen býti měl. Kašpar Uzlar (Huzlar) měl býti z okna radnice Novoměstské oběšen, ale z milosti zůstaven u vězení na jistý čas. Jiří Závěta ze Závětic, Pavel Pečka a Jan Kamaryt odsouzení z milosti k vězení do roka; Jan Švehla a Josef Kubín, prokuratoři, pak Václav Božecký, odsouzení k vymrskání a věčnému ze země vypovězení. Mikuláš Diviš, jemuž dle rozsudku kommissee měl jazyk uříznut býti, z milosti toliko na 2 hodiny za jazyk k šibenici přibit a potom vězením v Rábu až do své smrti opatřen býti měl.

Následující osoby, v počtu 28, odsouzeny byly k meči a k jiným těžkým pokutám, jmenovitě *ze stavu panského: Jáchym Ondřej hrabě Šlik*, jemuž měla nejprv pravá ruka uřata, potom tělo za živa čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak a pravice na bráně mostu Pražského přibita býti,

podle milosti císařské měl býti jenom stat, ruka pravá dříve utata a s hlavou na dotčené věži s jinými vystavena. — *Václav Budovec z Budova* podobně odsouzen, z milosti však toliko stat a hlava na věži mostu přibita býti měla. — *Křištof Harant z Polžic* měl býti stat. — *Ze stavu pak rytířského: Jindřich Otta z Losu* odsouzen jako Budovec, avšak udělena mu milost ta, že měl býti mečem odpraven, tělo jeho čtvrceno a veřejně rozvěšeno. — *Kašpar Kaplíř z Sulevic* měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) zůstaveno při stětí a hlavy na věži postavení. — *Prokop Dvořecký z Olbramovic, Fridrich z Bílé a Bohuslav z Michalovic* podobně odsouzeni a táže milost jim udělena, avšak poslednímu i pravá ruka utata a s hlavou jeho na věži vystrčena býti měla. — *Diviš Černín z Chudenic a Vilém Konecchlumský z Konecchlumu* měli býti statí, ale hlavy při těle zůstaveny, ač prvému podle rozsudku kommisie měly býti utaty dva prsty u pravé ruky a hlava na příkopích hradu Pražského vystrčena. — Konečně *ze stavu městského: Valentín Kochan z Prachové, Tobiáš Štefek z Kolděj a Křištof starší Kober z Koberšteina* měli býti statí a hlavy jejich na věž mostskou dány. — *Jan Šultys z Felsdorfu, primas Kutnohorský a Maximilian Hošťálek z Javořic, primas Žatecký, též statí a hlavy jejich, onoho do Hory Kutny a tohoto do Žatce po pacholcích katových odeslány a tam na brány městské přibity býti měly. — Jan Jesenský z Jeseného* (Jessenius de Magna Jessen) odsouzen od kommisie císařské, aby za živa čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen a čtvrti těla jeho ven za město na silnicích hlavních rozvěšeny byly; ale z milosti císařské stalo se mu polehčení takové, že se mu toliko kus jazyka za živa ureže, hlava stne a s tím kusem jazyka na věži mostské proti kolleji Jesuitské postaví, tělo pak ven za Horskou bránu v pytli vyvezené a tam rozčtvrcené na kolí vstrká a vyzdvihne. — *Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Václav Maštěrovský z Jizbice, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Michal Witman a Šimon Vokáč* odsouzeni byli k meči. — *Jan Kutnauer z Sonnenšteina* a otčím jeho *Simeon Sušický* měli spolu na jednom trámě z okna radnice Staroměstské vystrčeném býti oběšeni. — *Natanael Vodňanský z Urašova* oběšen býti

měl obzvláště na šibenici postavené na náměstí Staroměstském. — *Jindřich Kozel z Peclínovce* měl pověšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti císařské k meči jest odsouzen.

Rozsudky týkající se *Leandra Rüppela*, tajné rady kurfirsta Falckého, *Jiřího Haunšilda*, rady nad appellacemi, a *Fridricha Jiřího z Oldenburku*, doktora v právích, nebyly při té příležitosti prohlášeny, poněvadž teprve cíś. resolucí z dne 16. června potvrzeny, ještě kommissi hrdelní nebyly dodány. Teprve následující noci uveden v známost rozsudek *Rüppelovi* a *Haunšildovi*, že obadva budou stati, předtím pravá ruka jim ufata, *Rüpplova* hlava s rukou na pranýři u radnice Staroměstské přibita, *Haunšildovi* pak ruka s hlavou na věži mostecké vystrčena. — *Fridrich Jiří z Oldenburka* byl odsouzen tak, že mu měla býti ufata ruka, on pak stát a hlava jeho v Karlových Varech veřejně vystavena; od čtvrcení těla však z cíś. milosti bylo upuštěno. Ale poprava jeho byla odložena za příčinou vyšetřování zavedeného s některými pány z Míšenska. (Viz seznam pokutovaných str. 399.) Dle rozsudků vyčených odsouzeno bylo k smrti 29 osob, z nichž však potom obdržel milost Eliáš starší Rozýn a Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu na zvláštní přímluvu jeho ujců, bratří Platejsů, tak že Sixtovi teprve na popraviště vyvedenému mělo to býti oznámeno.

Po vyhlášení rozsudkův odvedeni byli odsouzenci do svých vězení, kdež byli navštěvováni od Jesuitů, kteří je k víře katolické přivést se snažili. Když však všickni nekatolíci přesvědčení svému věrni zůstali, připuštěni byli k nim dne 20. června duchovní čeští a němečtí vyznání augšburského neb českého, totiž správce církevní u sv. Mikuláše v Menším městě a assessor konsistoře pod obojí M. Jan Rozacius Hořovský, německý kazatel M. David Lippach a bývalý farář u sv. Mikuláše v Starém městě M. Viktorýn Vrbenský, kteříž opatřivše je večerí Páně, s nimi až do odpravení jich na modlitbách setrvali. *) Jenom k vězňům vyznání bratrského, zejména k Budovci, Ottovi z Losu, Kochanovi, Kut-

*) Tito správcové duchovní sepsali obšírné zprávy věrné o přípravě k smrti všech odsouzených jakož i o exekuci jejich. (Viz Skála V, str. 92—142.)

naurovi, Sušickému a Vodňanskému nebyli jejich duchovní připuštěni.

Marný byl pokus, zachrániti životy odsouzených, který jejich manželky, děti a přátelé krevní dne 20. června ráno při knížeti z Lichtenšteina učinili, prosíce ho s vyléváním slz hojných, aby odsouzeným z milosti hrdlo bylo darováno aneb aspoň přísnost rozsudků zmírněna byla; nebyloť to již v moci knížete, rozsudky císařské v čem nejmenším změnit; jedině dovoleno bylo manželkám, dětem a příbuzným odsouzené ve vězení před popravou navštěvovati.

Mezitím konány byly přípravy k popravě odsouzených, z nichž ti, kteří byli uvězněni na hradě Pražském, převezeni byli dne 20. června před večerem, někteří pak z radnice Novoměstské teprv v noci na radnici Staroměstskou. U této radnice postaveno bylo popraviště, 22 kroků dlouhé a široké, nad dlažbou 4 lokte vyvýšené, tak že se na ně z radnice rovnou nohou jíti mohlo, celé černým suknem potažené,*) při němž na altáně byla sedadla pro úřad Staroměstský a rychtáře císařské všech tří měst Pražských, za jejichž předsednictví měly se vykonati popravy.

V pondělí dne 21. června 1621 ráno o páté hodině dáno bylo znamení ranou z děla na hradě Pražském k nastávající

*) Dle účtu, sepsaného od Jana Myllera, měšťanina a písaře úřadu řestipanského Starého města Pražského, vedle nařízení císařského rychtáře téhož města na vystavění popraviště vydáno bylo úhrnem 559 kop 40 gr. 2 den. míš, totiž: za šest visutých zámků po 5 ortech (1 ort = 15 gr.), dáno 7 kop 30 gr.; za 35 kop hřebíků (po 1 orthu) 8 kop 45 gr.; za 2½ kopy velkých hřebíků (po 30 gr.) 1 kopu 15 gr.; tovaryšům tesařským, jichž pracovalo dne 17. června 18, dne 18. června 22, dne 19. června den a noc 39, dne 20. června 15 (každému po 20 gr.) 44 kopy 20 gr.; dvěma mistrům tesařským 6 kop; tovaryšům tesařským od rozboření ležení sud bílého piva za 3 kopy 40 gr.; nádenníkům od srovnání prken a dříví i nakládání 2 kopy 30 gr.; za 30 vozů pisku po 18 gr.; za 4 voskové svíce po 1½ zlat. 6 kop 8 gr. 2 den.; za 6 černých kloubků po 30 gr. 3 kopy gr.; šesti hrobníkům po 3 ortech 7 kop 30 gr.; za cvočky k přibíjení suken 1 kopu 15 gr.; krejčím za všecko dílo 7 kop 30 gr.; malíři za kříž 18 gr.; kameníku za vylámání římsy 30 gr.; třem nádenníkům za 5 dní (po 12 gr.) 3 kopy; zamečnicku za jeho práci 39 kop gr.; od přivezení prken a dříví a odvezení téhož k milosrdným 6 kop 30 gr.; vojákům v radnici na spropitné 1 kopu 54 gr. 4 den.; panu rychtáři dáno 29 kop; panu rychtáři na vypravení jak do Kutny Hory tak i do Žatce s hlavami odpravených primasů, dvěma posílům s čeládkou mistra popravního 12 kop gr.; mistru popravnímu na jeho účet 50 kop gr.; za prkna a dříví k ležení 90 kop 15 gr.; za 44½ postavů sukna černého (po 4 kopách) 178 kop gr.; za tři postavy sukna (po 14 kopách) 42 kopy. (Archiv místodrž. K. 1/169.)

exekuci a hned zavřely se obě brány na mostě Pražském. Popraviště obklíčeno bylo dvěma praporci jízdeckta a třemi praporci pěchoty, tak že k němu žádný z lidu přistoupiti nemohl. Císařští rychtáři oznámili odsouzeným, že nastala hodina exekucí, protož aby hotovi byli, až budou povoláni od rychtářů městských.

První vystoupil z radnice na popraviště hrabě Šlik, provázen jsa knězem M. Lippachem a služebním svým, klekl na kolena před křížem tam stojícím a vystál právo své, načež odpravenému mistr popravní dle rozsudku uťal pravou ruku, od služebníka na špalík položenou. Tělo jeho i s hlavou a rukou uťatou od šesti hrobníků černé oděných zabaleno bylo do sukna, na němž klečel, a sneseno dolů pod lešení, tak že popravce rukou se ho ani nedotekl.

Týmž způsobem odpraveni byli mečem dle rozsudku i ostatní osoby, totiž: Václav z Budova, Kristof Harant, Kašpar Kaplíř, Prokop Dvořecký, Fridrich z Bílé, Jindřich Otta z Losu, Vilém Konecchlumský, Bohuslav z Michalovic, jemuž dříve pravá ruka byla uťata, Diviš Černín z Chudenic, Valentin Kochan, Tobiáš Štefek, Kristof Kobr, Jan Šultys, Maximilian Hošťálek, Jan Jesenský, jemuž dříve jazyk byl vyříznut, Jiřík Haunšild, Leander Rüppel, Václav Maštěrovský, Jindřich Kozel, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Michal Witman a Simeon Vokáč.

Toto odpravení vykonal jeden a týž mistr popravní skoro ve čtyřech hodinách meči čtyřmi; prvním odpravil 11, druhým pět, ostatními dvěma osm odsouzených. Mezi tím po stětí Rüppla vykonal exekuci právní provazem na Janovi Kutnaurovi, Simeonovi Sušickém a Natanaelovi Vodňanském. Potom tělo Jesenského vyvezené za bránu Horskou rozčtvřtil a na kolí vtekl; hlav pak dvanácte, totiž Šlikovu s rukou na usta položenou, Budovcovu, Kaplířovu, Dvořeckého, Fridricha z Bílé, Otty z Losu, Michalovcovu s rukou, Kochanovu, Štefkovu, Koberovu, Jeseniovu s kusem jazyka a Haunšildovu s rukou na věži mostské pruty železnými přibil, tak že jich šest do Staré Prahy, šest k Malé straně hledělo; Rüpplova však hlava na pranýři Staroměstském byla přibita. Hlavy Hošťálka a Šultysé odeslány byly po pacholcích katových do Žatce a do Hory Kutny, kdež na bráně městské jsou při-

bity. *) Těla odpravených, do rakví k tomu již připravených položená, vydána byla manželkám, dítkám a přátelům krvinným, od nichž v místech od jednoho každého k tomu obratných téhož dne na noc pokojně a tiše byla pohřbena.

Následujícího dne v úterý vykonal mistr popravní rozsudek na Josefovi Kubínovi, Janovi Švehlovi a Václavovi Božeckém vymrskáním jich metlami od radnice Staroměstské až za Horskou bránu. Mikuláš pak Diviš přibit byl za jazyk k šibenici na rynku Staroměstském a zůstal tam tak dlouho, až se mistr popravní od vymrskání osob právě jmenovaných navrátil; potom odveden od kata opět do vězení, v němž dosti dlouhý čas byl držán. (Viz seznam pokutovaných. Skála V, 84—92. **)

Hned po vykonané exekuci podal kníže z Lichtenšteina téhož dne krátkou zprávu o ní císaři, vytkl zároveň příčinu, pro kterou poprava Fridricha *Jirího* z Oldenburku musila býti odložena, a oznámil, že císař. kommissari vedle císař. poručení do Brna se odeberou, jakmile rozsudky proti Bernardovi Fünfkircherovi a některým jiným uvězněným budou vyneseny. (D' Elvert II, 89.)

Dne 17. července 1621 poslal kníže z Lichtenšteina císaři závěrečnou zprávu o processu hrdelním, obsahující poslední výpovědi kommisie exekuční, týkající se *Jana Ber-*

*) Hlava Šlikova s rukou k snažné prosbě vdovy hraběnky Šlikové ze zvláštní milosti císařské dne 9. května 1622 s věže mostské byla sněta, hraběnce odevzdána a v kostele německém u Salvatora v Starém městě k tělu nebožtíka do hrobu pod kazatelnu přiložena. (Skála V, str. 218.) — Hlavy ostatních zůstaly na věži vystaveny po celých deset let, až teprve na konci měsíce listopadu l. 1631 po vzdání se Prahy kurfiřtu Saskému od přátel jejich první neděli adventní k večeru byly sněty, slavným průvodem do kostela Týnského od Českého kazatele evangelického Samuele Martina z Dražova vneseny a tam ve svatyni uloženy; ale potom před odchodem Sasů z Prahy mimo město tajně pochovány prý byly. (Hammerschmidt prodr. gl. prag. c. 5. p. 177.) Hlava Hošťálkova teprv l. 1632 sněta byla s brány Žatecké od synů Hošťálkových; hlava pak Šultysova teprv l. 1724 s císař. povolením s brány Kutnohorské byla sněta. (Viz seznam pokutovaných str. 171 a 643.)

**) Mistrovi popravnímu v městech Pražských Janovi Mydláři za exekuci náležitě vykonanou dáno bylo vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 27. července 1621 z důchodů komory české 634 kopy míš., ačkoliv sám za práci svou jenom 500 kop a čeládce své 20 kop, pak zvláště za popravu na Martinovi Fruweinovi vykonanou 60 kop a na čeled 4 kopy, tedy v jedné summě 584 kopy míš. žádal. (Archiv místodrž. K. 1/199.)

narda *Fünfkirchera z Fünfkirchu*, *Kašpara Luka*, *Mikuláše Štolce z Gostomky (Simsdorfu)*, *Fridricha Georga z Oldenburku* a *Křištofa mladšího Betengla (Wettengel) z Neuenberka*. Tento poslední císař milosti byl doporučen, poněvadž v mladistvém věku svém ani posouditi nemohl, že by se provinil dodáváním munice stavům odbojným; mimo to že vydrancováním a spálením statku jeho učiněna mu byla škoda na 60.000 kop mš. vynášející. (Ostatní viz při každém z jmenovaných v seznamu pokutovaných.) — Také učiněn návrh, aby doktoři *Míšenští*, *Abraham Kaul* a *Ambrož Hadamar*, dlouhou vazbou skoro celý rok trvající vysílení, na přímluvy od vdovy kurfiřta Saského a vévodů Pomořanských za ně k císaři učiněné z vězení byli propuštěni. — Zároveň oznámil *Lichtenštejn*, že další vyšetřování, týkající se provinění *Václava Bílka*, bude předsevzato; pak že *Jan Peldřimovský* a *Jan Kaba z Rybňan*, kteří v *Rábu* měli býti uvězněni, až do další císař. resoluce zůstaveni jsou v dosavadním vězení; také že do vazby vzat jest *Makovský*, který poklady císaře *Rudolfa* rebellům vyzradil. Konečně dle zprávy knížete z vazby propuštěni jsou *Bonaventura John*, *Baltasar Globič*, *Jiří Neher*, *Jiří Apatykař*, *mistr Ondřej Štejman* a *Jakub Hybel*, měšťané *Malostranští*, již dne 20. února vězením opatření, též *Stefan Illgen* a *Pavel Škreta*, poněvadž dílem nevinu svou prokázali, zvláště pak proto, aby rozptýlen byl strach a hrůza, jež krvavou exekucí napadla všechny obyvatele, tak že i mnozí nevinní ze země utíkali. Z té příčiny k návrhu knížete z *Lichtenštejna* i ostatních císař. kommissarů nebyl vyhlášen nález kommisie hrdelní proti ostatním rebellům zemřelým, nýbrž uznáno za věc prospěšnější, aby process proti nim úplně byl zrušen, a jenom jich dědicům podle provinění a jmění zemřelých pokuta na penězích vyměřena, a k tomu účelu nová kommisie byla zřízena. (D'Elvert II, 99—105.)

Ještě poznamenati dlužno, že z osob k vězení doživotnímu odsouzených odvezeni byli dne 29. dubna 1622 z Prahy na *Zbiroh* *Vilém starší z Lobkovic*, *Pavel z Říčan*, *Václav Šťastný Pětipeský*, *Jan Vostrovec* a *Jan Bernard Fünfkircher z Fünfkirchu*, který vedle císař. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byl osvobozen a ve vězení

zůstaven.*) Potom dne 7. srpna 1622 též na zámek Zbirovský dodán byl z vězení radnice Staroměstské *Jindřich Vavřímec hrabě z Gutenšteina*, při kommissi hrdelní všeho jmění a k vězení odsouzený. Z těchto vězňů Pětipeský a Vostrovec dne 16. května 1623 žaláře byli zproštěni a na svobodu propuštěni. (C. 215, G. 10. — Skála V, 218 a 228.) — Vězením na hradě Křivoklátském dne 24. srpna 1621 opatřeni byli *Fridrich Jiří z Oldenburku, Kašpar Luk a Mikuláš Štolc z Gostomky*, kteří vedle cíś. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byli osvobozeni a ve vězení na Bílé věži zůstaveni. Na hrad Křivoklát poslán byl vedle cíś. resoluce z dne 12. listopadu 1621 též *Makovský* výše dotčený, a tam při skrovném zaopatření ve vazbě držán jest. Ostatně se s těmito vězni podle vůle císaře a nařízení knížete z Lichtenšteina mírně nakládalo a slušného zaopatření se jim dostávalo, jak ze zprávy Štolce samého jest patrno. (Viz v seznamu pokutovaných str. 339 a 635.)

Co se týče ostatních osob, ponechaných u vězení na radnicích měst Pražských, dodati třeba, že doktor *Borbonius* na snažné přímluvy, od knížete z Lichtenšteina a jiných vzácných osob za něho činěné, z vazby po půldruhém létě na rukojmě byl propuštěn. Potom na snažnou a opěťovanou žádost osvobozeni byli dne 11., 15., 16. a 19. srpna 1622 z vězení na rukojmě pod výminkou tou, aby v domích jako zatčení zůstávali do dalšího vrchnosti vyměření, měšťané tito: *Lukáš Karban z Volšan, Kašpar Uslar, Eliáš starší Rosýn z Javorníka a Jan Kaba z Rybňan z Nového města; Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Jan Peldřímovský z Výškovic, Jan Závěta, Melichar Teyprecht, Abraham Anjel z Engelsperku, Mikuláš Diviš* a někteří jiní ze Starého města pražského. Tito však všickni dne 16. května a 7. června 1623 zproštěni byli také vězení domovního. (Skála V, 227 a 306.)

*) Manželky Pavla Říčanského, Jana Vostrovce a Šťastného Pětipeského podaly knížeti z Lichtenšteina dne 25. listopadu 1621 žádost, aby jejich manželé z vězení v purkrabském domě do příbytků svých propuštěni byli, ohlašující, že za manželky své vším jméním svým připovídlí, a nebylo-li by na tom dosti, i podle sebe rukojmě zastaviti chtějí. Avšak k tomu nebylo svoleno; nýbrž vedle cíś. nařízení z dne 12. března 1622 dotčení rebellové a s nimi Vilém Popel z Lobkovic z vězení purkrabského na některém sámku v Čechách vězením opatřeni býti měli. (C. 215, C. 1/2.)

K této zprávě dodáváme, že hned po exekuci Pražské dne 28. června stalo se veřejné prohlášení, že statky jak osob odpravených, tak i ze země ušlých, císaři k ruce se ujímají. Zároveň nařídil kníže z Lichtenšteina dne 26. června. císař. rychtářům měst Pražských a perkmistru hor viničných, potom dne 18. září 1621 král. rychtářům všech měst, aby všech statků dotčeným osobám náležejících a v pokutě císaři přisouzených se ujali, je odhadnouti dali a poznamenání toho knížeti neprodleně podali. Cena těchto statků již výše jest vytčena.

Císař však odeslal darem do Říma korunu zlatou a kamením drahým vysázenou, mající cenu 10.000 zl. rýn., obětovav ji panně Marii de la Scala na dokázání k ní vděčnosti nábožné, že jest jemu v bitvě před Prahou i v jiných mnohých potřebách a případnostech jeho veledůležitých dobrotivou a věrnou zpomocnicí bývala a prosby jeho vyslýchala. Připojil k tomu také některé praporce, v bitvě bělohorské povstalcům vzaté, aby v témž kostele zavěšeny byly pro budoucí památku toho vítězství šťastného. Mikuláš Bellius však vypravuje, že císař učinil oběť tu v Mariencelle, putovav tam s bratrem svým arciknížetem Karlem. (Skála V, 149.)

Kommissie konfiskační (commissio confiscationis) k pokutování ostatních účastníků zpoury nařízená.

Listem, daným dne 2. července 1621, oznámil císař knížeti z Lichtenšteina, že hledě k velikému množství provinilých, z milosti upouští od dalšího na hrdle ztrestání proti ostatním všech stavův osobám, které jsou se v čemkoli při tom pozdvížení pominulém proti velebnosti císař. a královské provinily a zpoury stavův účastné učinily; avšak že uznává za dobré a potřebné, aby kníže s ostatními kommissary bez prodlení v bedlivé uvážení ještě vzal, s jakou pokutou k těm provinilcům přikročiti by se mělo, a zdali by se bez předběžného jich obeslání a vyšetřování (kteréž v podobných proviněních zřejmě známých jest zbytečné) jenom průkaz trestu proti nim veřejnými patenty ohlásiti neměl. Naproti tomu podal kníže z Lichtenšteina ve zprávách svých dne 14. a 17. července t. r. zdání císař. kommissarů, že by to bylo proti

právu, kdyby se provinilým trest beze všeho vyšetřování ustanovil; pročť radil k tomu, aby proti nim process, v němž se jenom o pokutování jich na statcích neb penězích jednati bude, za poměrů ještě neustálených a povážlivých zřízen nebyl, nýbrž taktéž jako process proti obcím zůstaven byl na dobu pozdější, až stavové a obyvatelé, beztoho stálými kontribucemi a drancováním vojenským příliš ztrýznění a znepokojovaní, poněkud klidnější mysli nabudou.

Tedy císař, aby dalšího strachu, hrůzy a zoufalství obyvatelstvo král. Českého zbavil, ustanovil se dne 26. července 1621 na tom, vydati jisté patenty, jimiž kníže z Lichtenšteina vyhlásiti měl, že po přísném na hrdle, cti a statků potrestání nejpřednějších buřičův a původců té nešlechtné rebellie všecněm a jednomu každému ze stavův a obyvatelův téhož království (vyjímaje toliko odsouzené již uprchlíky a psance, jakož i ty, kteří v rebellii tvrdošíjně trvají a u nepřátel a protivníků J. M. C. se zdržují) se uděluje *generalní perdon*, t. j. veřejné prominutí všecných předěšlých proti císaři jakožto českému králi provinění a trestů na cti a hrdle. Avšak aby nezůstaly zcela bez trestu osoby, které v čas zpourey úřady zemské, dvorní, obecní a jiné zastávaly aneb v kommissích a ve službě vojenské potřebovati se daly, konfederaci podepsaly neb na ni přísáhaly, schůzkám povstalcův obcovaly a usnešení jich schvalovaly, jiných k zpoure povzbuzovaly, potupné řeči proti císaři a domu rakouskému měly a jakýchkoli provinění se dopustily, nařídil císař knížeti z Lichtenšteina, aby všechny provinilce před sebe obeslal a je vyzval, by každý sám v spisu provinění svá vyznal a v něm i odhadnutí svého statku všeho a všelijakého jmění podal, podle čehož každému uložena býti měla jistá pokuta na statku neb penězích k splacení znamenitých škod a útrat i přenáramných dluhů (nesmírných výloh válečných), pozdvižením stavů způsobených. Avšak kdyby některý z provinilců milosti císařské, generalním perdonom ohlášené, uznati nechtěl a obeslán před místodržícího královského v šesti nedělích osobně se nedostavil, proti tomu aby se ihned přikročilo s trestem řádným pro velezrádu a urážku důstojnosti královské. Dle téhož cíř. nařízení mělo vyšetřeno býti též jedné každé obce provinění jakož i jmění,

aby podle toho jednotlivým obcím uložena byla pokuta náležitá, avšak mírná, by tím snad některá obec o svou výživu a spásu nepřišla a nepozbyla všech prostředků k svému zachování.

Kommissee k vyřízení věci té vložena byla císařská resoluce z dne 18. ledna 1622 opět na knížete z Lichtenšteina, jenž císařským patentem dne 17. ledna t. r. za místodržícího královského v Čechách byl nařízen, a přiděleni mu za kommissary: Adam z Waldšteina, císařská rada, komorník a zemský hofmistr v král. Českém; Fridrich z Talmberka, císařská rada, komorník a praesident nad appellacemi na hradě Pražském; Sezima z Vrtby, císařská rada, komorník a hejtman Nového města pražského; Vilém mladší z Lobkovic, císařská rada a komorník; Wolf Ilburk z Vřesovic, císařská rada, komorník a nařízený nejvyšší; Krištof Vratislav z Mitrovic, císařská rada a hejtman Menšího města pražského; Jan Kauffer, Václav z Flissenpachu, Melichar Kniesar (Guiness) z Kobachu, Jan Daniel Kapr z Kapršteina a Petr Fuchs, obojích práv doktoři, radové appellační a lenní; Augustin Schmidt z Schmidtbachu, císařská rada, a Jan Frobenius, hrabství Kladského tajemník; k nim pak přidán císařský tajemník Jan Hegner z Rösselfeldu. Zároveň nařízeno králem prokurátorovi Přibíkovi Jeníškovi z Újezda, aby vyšetřiti dal, kteří ze stavů, obyvatelů a obcí pozdvižení pominulého a jakým způsobem účastny se učinili, a kteří v podezření takového účastenství jsou; pak aby seznamy těch osob a jejich obvinění podal císařské kommissi, kteráž vyšetřivši bedlivě provinění každého, dle toho pokutu vyměřovati a rozsudky císaři k schválení předkládati měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Vyšetřování ve věci té začalo se hned od měsíce února 1. 1622. K tomu cíli vycházely z kanceláře královské knížete z Lichtenšteina patenty obzvláštní a dodávaly se osobám k obvinění z dotčené rebellie obraným jménem Adama z Waldšteina, císařské kommissáře zřízeného na ten čas místo knížete z Lichtenšteina, ve Vídni se zdržujícího; v nichž ukládala se jim lhůta k vyvozování se z rebellie pominulé a nařizovalo se jim, aby nevinu svou prokázali svědky hodnověrnými a jinými průvody podstatnými. I odesílaly takové osoby k jistým lidem vyššího i nižšího stavu a řádu cedule řezané

o vydání jim svědomí (svědectví), jak dalece kdo čeho o nich byl povědom. Jak jsou se kteří z nich z toho nářku vyměřovali a čím věrnosti své poddané na králi Ferdinandovi doličovali, vyrozuměti můžeme ze svědomí od jistých osob daného Václavovi Boreňovi z Lhoty a Václavovi Magrle ze Sobíšku. (Viz seznam pokutovaných str. 35 a 347. — Skála V, 199—207.)

Taková svědectví anebo poznamenání provinění svých podávaly osoby ze všech stavů i všechny obce cís. kommissí konfiskační.*) V stavu pak městském dalo se to od měšťanů v jednom každém městě královském před rychtáři císařskými, při nichž jeden každý měšťan výstupek svůj v spisu vyznávat, za udělení cís. perdonu a milosti prositi a podle toho pro snazší rozvržení a ukládání na ně pokut peněžitých též odhadnutí statku svého všeho a všelijakého nemohovitého dostaviti musil.

Zatím kníže z Lichtenšteina, navrátil se dne 23. dubna 1622 z Vídně do Prahy k úřadu svému co nově nařízený místodržící královský, přinesl s sebou od císaře nadepsaný perdon generalní a dal jej po všech městech Pražských dne 7. května t. r. jakož i po všech krajích král. Českého vyhlásiti a na radnicích přivěsiti. Patent císařský, v Inšpruku dne 3. února 1622 daný, jímž se generalní perdon vyhlásil, klademe zde pro důležitost jeho v znění doslovném:

My Ferdinand II. a t. d. Oznamujeme tímto listem všem: Jakož jest před málo lety v království Našem dědičném Českém původem a příčinou některých zlých a nepokojných lidí hrozná a těžká pozdvížená, bouřka a zprotivení (jemuž rovného nikda prve nebylo) proti J. L. císaři Matyašovi pánu, strejci a otci Našemu, vzniklo; tak že rebellové v témž království Našem ukrutně, však nevinně J. C. M. některé místodržící a sekretáře ven z okna vyhodili, potomně mnohá jiná království a země po sobě potáhli, zbytečnou vojnu začali, ji proti J. L. ano také po její smrti i proti Nám, králi a pánu svému pravému, pořádnému, ode všech tří stavů téhož království Českého na obyčejném sněmu při-

*) Jak málo si všímala kommissie konfiskační svědectví, žádostem za udělení perdonu přiložených, poznati lze z toho, že mnohá taková svědectví, ještě nerozpečetěná, jsou v archivu král. místodržitelství.

jatému, korunovanému, pomazanému, nad Bohem, právem, spravedlností, přísahou a povinností svou se zapomenuvše, a na tak mnohé milostivé a právě otcovské napomínání, ani na to, že jsme všeka jejich privilegia, majestáty a svobody příkladem slavných předkův Našich, králův Českých, potvrditi, a jim takové potvrzení in originali (jehožto však oni z pouhé zlosti k sobě přijíti nechtěli) odeslati, tolikéž i k porovnání a k náležitému tehdejších neřestí spokojení přistoupiti chtěli ráčili, však oni nic se na to neohledajíce urputně a zatvrzele vedli: až naposledy sobě mocně jiného domnělého krále nenáležité volili a korunovali; skrze což potom království české i jiné napodobně zprotivilé země, kteréž předešle za správy a králování předkův Našich slavného domu Rakouského u veliké slávy a vzácnosti květlý, k znamenitým škodám a záhubě spolu s obyvateli přivedeny jsou a veliké, nevinné křesťanské krve proliti se jest stalo. Pročež také po šťastném (s obzvláštní milostí pána Boha všemohoucího) obdržéném vítězství některé přední toho zlého původy pro průchod spravedlnosti dle processu a uznání právního na hrdle jiným ku příkladu zjevně v městech Pražských ztrestati dáti jsme pominouti moci neráčili. — Ačkoliv pak ta ohavná rebellie v království Našem Českém tak hrubě jest vzešla, že ještě mnozí jsou, kteří ji všelijak podle své nejvyšší možnosti řečí, skutkem i jinak horlivě fedrovati pomáhali, a tudy se také mnohých nešlechetných skutkův, neméně než jako ti, kteří již ztrestáni jsou, dopustili; pro kteréžto jejich tak těžké provinění slušně bychom k nim nápodobným trestáním přikročiti dáti moci ráčili: však jsouce z přirozené Naší císař. a král. dobrotivosti více k milosti nežli k přísnosti naklonění, s dobrým rozmyslem, Naším jistým vědomím, s raddou Našich věrných milých mocí královskou v Čechách všem těm obyvatelům a poddaným Naším *ze všech stavův království Našeho Českého, kteří se již minulé rebellie jakýmkoliv způsobem na mnoze nebo na mále oučastné učinili, zasloužile trestání na hrdle a cti* (vyjímajíce však ty, jenž jsou z dotčeného království Našeho Českého utekli, a na které již výpověď vynešená jest, též kteří ještě v též rebellii urputně trvají a při nepřátelích a protivnících Našich se zdržují) *milostivě na jistý však způsob, jakž od místo-*

držícího Našeho knížete Karla Lichtenšteinského obšírněji vyrozuměti moci budou, *odpouštěti a promijeti, též jim na to tímto listem Naším generální perdon dávatí ráčíme, tak že z strany takového trestání na hrdle a cti dokonce osvobozeni a bezpečni budou.*

Než co se pokuty propadení statkův dotýče, poněvadž všecek ten nepokoj od nich pošel a My k válce, pro kterouž jsme na lid vojenský velký náklad vésti, panství Naše vlastní rozprodati, ano i země dědičné prozastavovati, dluhy znamenité zdělati museli, a ještě s velikou nepřiležitostí a škodou Naši se dlužiti ráčíme: ráčili jsme J. L. knížete z Lichtenšteina též některé přední raddy a služebníky Naše pro spravedlivé toho všeho opatření, jakby takové dluhy Naše od těch provinělých zaplacené, jiní pak, kteří nám věrní zůstali, ušetření býti mohli, za kommissaře, davše jim k tomu instrukci, milostivě naříditi.

Protož poručíme všem svrchu psaným obyvatelům a poddaným Naším ze všech stavů království Našeho Českého společně i rozdílně, kdožkoliv se dotčené rebellie oučastna učinil a této milosti a perdonu Našeho užiti žádostiv bude, aby se od datum publikování tohoto patentu nejdéle v šesti nedělích pořad zběhlých při nadepsaném místodržícím Našem ohlásil: na kteréžto ohlášení J. L. jednomu každému, že jest tuto milost a perdon Náš dosáhl, jistý kundšoft v spisu, též jisté vyměření, co by dále činiti a jak se chovati měl, dáti nepomine. A pokudžby kdo již psané milosti Naši neuznával a v času tuto uloženém při J. L. místodržícím Naším se neohlásil, ten každý (lečby to dostatečně ukázal, že pro jisté a nevyhnutelné příčiny bezelstně se ohlásiti nemohl) nemá nikdy více žádné milosti užiti, nýbrž ihned jakožto zjevný rebell pokutu uražení Naši císa. a král. milosti, důstojnosti a velebnosti na se potahne a bude k němu podle práva s exekucí přikročeno. Čímž se jeden každý spravití moci bude. Dán v městě Našem Inšpruku ve čtvrtek po slavnosti hodů Očišťování blahoslavené panny Marie. Léta Páně 1622. Ferdinand m. p. — Sdenco Ad. Popl de Lobcovic m. p. S. R. Bohemiae Cancellarius. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/4.)

Aby tedy pokuta propadení statků, perdonem generalním od císaře výslovně vyhrazená, proti provinilým co nejdříve

byla provedena, povolávala a obesýlala cíś. kommisse konfiskační hned po uplynutí lhůty šestinedělní v cíś. patentu vyměřené dle obvinění již zhotoveného od král. prokuratora osoby všech stavů, aby od dodání jim týchž obeslání v témž dni pořád zběhlém před kommissi se postavíce žalobu na sebe složenou přeslyšely, a mají-li čím, nevinu svou prokázaly. (Skála V, str. 217, 307.)

Na obeslání ta postavily se dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 10. srpna 1622 podané až do toho dne před konfiskační kommissi 202 osoby, z nichž každý potom proti žalobě prokuratora odpověď svou v spisů předkládal. V žalobě své obviňoval král. prokurator osoby stavu vyššího obyčejně z toho, že přistoupily k rebellům proti císaři v král. Českém pozdviženým; že odvozovaly berně a kontribuce od nepořádných direktorův a správců zemských svolované; že činily výpravy veřejné i samy osobně v nich se účastnily; že k direktorům v potřebách svých se utíkaly, jim do cíś. lidu, jmenujíce jej nepřátelským, sobě skrze supplikací týmž direktorům podanou stěžovaly a při nich toho vyhledávaly, aby jim náhradou za škody od cíś. vojska učiněné některé statky komorní k vyživení byly postoupeny; že pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého hlasovaly, jeho za pána svého vyznávaly, jemu války proti císaři odvozováním berní a kontribucí vésti pomáhaly; že k věrnosti císaři po celý čas zpourey se neohlásily, nýbrž ve svém předsevzetí až do přemožení setrvaly. — Jaké pak k takovému obvinění z obojí strany průvody a odvody vedeny a ukazovány byly, to vše a obzvláště jak povahu obžalovaného, tak i případnost a velikost provinění jeho, majíce kommissaři podle instrukce sobě dané v bedlivém uvážení, o tom vedle práva vypovídali a výpověď svou císaři k schválení předkládali.

Zatím však někteří z obviněných, neočekávajíce vyměření kommisie konfiskační ve věci své, aniž také vědouce, zdaliž v průvodech a odvodu nevinu své ob stojí, statky své pozemské, v jichž držení a užívání posavad beze vši překážky zůstávali, všelijak šumovali, svršky a nábytky ukrývali a odcizovali, hospodářství ztenčovali, opouštěli, i jiné škodlivé činy neslušně před sebe brali, a tak tím sami zjevně

to na sobě znáti dali, že v svědomí svém sebou jisti nejsou. Z té příčiny kníže z Lichtenšteina patentem dne 12. srpna 1622 daným a dne 10. září opětovaným přísně poručil, aby žádný z týchž stavů, kdož by císař. milosti a perdonu užití chtěl, statků svých, jak pozemských tak i jiných, žádným způsobem úmyslně neztenčoval, nehubil, neukrýval, neprodával, ani jinak neodcizoval, lidí poddaných z poddanosti nepropouštěl a nic toho, cožby na ztenčení a umenšení statků se vztahovalo, před sebe nebral, nýbrž statky své předešlým způsobem pilně a dobře spravoval a opatroval, vzdělával a k užítku vésti hleděl. Pokudžby pak kdo proti tomuto poručení jednal a jinaké v statku svém se choval, ten měl propadnouti všecek a všelijaký statek, zboží a jmění své, byť by v příčině jeho obvinění výpovědi kommisie konfiskační k ruce císaře přisouzeno nebylo; i ten, kdoby co z takových statků k sobě přijal a přechovával, trojnásobní pokutou, začby ty věci přeschované stály, beze všeho ušetření ztrestán; tomu pak, jenžby takového mrhače anebo ukryvače vyjevil a oznámil, náležitá odměna dána býti měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Poněvadž pak mnozí z pronevěřelých rebellův ani sami osobně ani jich plnomocníci ve lhůtě svrchu položené před císař. kommisí najíti se nedali, aniž důležité omluvy nedostavení se nepodali; proto stali se nehodnými navždy císař. perdonu, jímž opovrhli, a odsouzení jsou rozsudkem císař. kommisie veřejně vyhlášeným dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku pro své zřejmé provinění v rebellii, obzvláště pro svou trvalou vzdorovitost a urputnost, jíž se uražení císař. a král. důstojnosti a velebnosti dopustili. Byli to mimo mnohé jiné zejména tito: Bohuslav Boubinský z Újezda, Křištof ryt. z Redern, Ferdinand Švihovský z Ryzmburka a Švihova, Adam Vchynský sv. pán z Vchynic a Tetova, Jiří Karlsk z Nežetic, Jan Zylvar ze Silberšteina a Pilnikova, Jiří Smrčka z Mnichu, Václav Košan Malovec z Malovic, Adam Jaroslav Šofman z Hemrlesu, Volf Bedřich a Volf Josef bratři Lamingerové z Albenreitu, Sigmund Jiří Habsperger z Habsperku, Jošt Adam Širndingar ze Širndinku, Kuneš Bohuslav Dvořecký z Olbramovic, Burian Sekerka z Sedčic, Vilém Šťastný Kaplíř ze Sulevic, Jan Vilém Malovec z Malovic,

Sigmund Rausendorfer z Špremberku, Jan Ledecký z Granova a Jan Bedřich z Oppersdoru na Markvarticích. Tento rozsudek potvrzen byl cís. resolucí z dne 16. září 1622, avšak jen co do konfiskace statků osob nadepsaných. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Druhý nález cís. kommisie konfiskační týkal se osob v trvalé zpouře zemřelých, jejichž dědicové, byvše na onen čas skrze dvoje patenty, od knížete z Lichtenšteina dne 18. března a potom dne 15. dubna léta minulého 1621 vůbec vyhlášené, k doslýchání processu právního v příčině týchž zemřelých rebellů před cís. hrdební kommissi obesláni, toho tak učiniti zanedbali, tak že až dosavad z příčin výše vytčených rozsudek týkající se takových zemřelých rebellů jest neprošel. Byli to zejména: Sigmund Belvic z Nostvic, Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav, Jan Bezděkovský, Pek z Římku, Václav Boreň ze Lhoty, Vilém Vojtěch Doupovec, Bernard z Elsnic, Jan z Gerštorfu, Albrecht, Blažej a Václav Gryspekové z Gryspachu, Jindřich Janovský z Janovic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jan Adam a Jan Jiří Kokořovec, Jaroslav Libšteinský z Kolovrat, Vojtěch Konějedský z Konojed, Zdeněk Kořenský z Terešova, Bohuslav st. Malovec z Malovic, Jiří Měsíček z Výškova, Jan Sigmund a Jindřich Mirkové ze Solopisk, Jan Kristof Myška ze Žluníc, Alexander Preis z Debneru, Karel Přehořovský z Kvasejovic, Jan Adam Roupovec z Roupova, Adam Řepický ze Sudoměře, Ladislav Sekerka ze Sedčic, Jindřich Slavata z Chlumu, Bedřich a Zdeněk Smolíkové ze Slavic, Adam a Petr Smrčkové z Mnichu, Hynek Stařimský z Liebšteina, Sigmund Šerkl, Volf Kristof Šofman z Hemrlesu, Václav ml. Štampach ze Štampachu, Jindřich Jakub Tejrovský z Einsiedel, Zdeněk a Václav Trmalové z Toušic, Šebestian Újezdecký z Červeného Újezda, Jan Jiří Wachtel z Pantenova, Markvart Věžník, Bohuslav st. a Vilém ml. Víthové ze Rzaového, Ctibor Vojšť Saský z Protivce a Jindřich Jiří Zeidlic z Schönfeldu.

Protož kníže z Lichtenšteina opět otevřeným listem a editkem tištěným, vydaným dne 14. července 1622, dědice pozůstalé po týchž oznámených i jiných všech osobách, od začátku zpoury až do vyhlášení toho ediktu zemřelých, jakož

i jednoho každého toho, kdož by sobě právo míti pokládal k pozůstalosti jejich, obesýlal a povolával, přísně jim prikazuje, aby ve dvou nedělích pořád zběhlých (kterážto lhůta jim za první, druhou, třetí a poslední a konečně za den právní se pokládala) sami osobně před cís. kommissí konfiskační jistě a konečně najíti se dali k doslýchání toho, co cís. prokurator v příčině dotčených osob zemřelých vésti a ukazovati, a jaká na to právní výpověď od cís. kommisie vynešena bude. A jestliže by se pak dotčení dědicové nepostavili, tehdy nic méně že půjde na to, což právo a spravedlnost v takových zřejmých proviněních v rebellii a uražení cís. a král. důstojnosti a velebnosti s sebou přináší.

Na toto obeslání postavili se v čas mnozí dědicové před cís. kommissí a podávali obrany své, měli-li jaké, proti žalobám cís. prokuratora. Nikdo však z nich ani z dědiců osob při kommissi hrdelní již odsouzených neodvolával se k privilegium, od krále Rudolfa II. stavům Českým l. 1608 udělenému, dle něhož statky těch obyvatelů, kteří by pro uražení král. důstojnosti hrdla i statku byli odsouzeni, po ztrestání jich na hrdle připadnouti měly jejich nejbližším příbuzným a dědicům, a nikoliv v pokutě králi neb král. komoře. Jediný Albrecht z Waldšteina, jakožto poručník blbého Smiřického Jindřicha Jiřího, dokládal se tohoto privilegia stavů Českých a hleděl tím překaziti a zameziti konfiskaci všech statků Smiřických, nálezem kommisie hrdelní z dne 26. dubna 1621 již nařízenou. Když však kommisie konfiskační pozorovala, že by tento odpor Waldšteínův císaři byl na velikou újmu, poněvadž by dle toho se rozsuzovaly podobné případy potomní; dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina, cís. resolucí z dne 16. září 1622 schváleného, jednáno bylo o ustoupení polovice statků Smiřických k ruce král. fisku s Waldšteinem, který k tomu pod jistými podmínkami svolil a tím konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil. (Obsírná zpráva o tom podána jest při Albrechtovi Janovi Smiřickém v seznamu pokutovaných, str. 541—548.)

První rozsudky cís. kommisie konfiskační, týkající se osob svrchu řečených, jednak těch, které opovrhše cís. pardonem v urputnosti své setrvaly, jakož i všech v čas zpourey ze světa sešlých a jiných provinilců, z nichž někteří všeho

jmění, někteří jistých dílů statků svých odsouzeni byli, poslal vedle cís. instrukce kníže z Lichtenšteina dne 10. srpna 1622 císaři k potvrzení, žádaje za rychlé vyřízení věci té, aby v čas nastávajících žní obilí ze statků konfiskovaných se neroznášelo a nezavlékalo, pak aby co možná brzy peníze za statky konfiskované se sešly. Zároveň podal kníže císaři zprávu, že mezi jinými nejvíce provinilými a právě odsouzenými všeho jmění jsou též Jan Jiří z Vartenberka, Wolf ze Salhausen a Václav ze Štampachu, kteří v prospěch svůj se odvolávají na perdon, od kurfiršta Saského jakožto cís. kommissaře v Čechách jim dne 14. listopadu 1620 udělený, čímž obvinění a trestu zcela osvobození býti se domnívají; avšak cís. kommissee že uznala za dobré, aby těmto hlavním rebellům, ačkoliv se za ně opět kurfiršt Saský přimlouval, žádné milosti se nedostalo, by se tak zabránilo budoucí důslednosti velmi škodlivé a bezprávnímu odvolávání se jiných na podobné důkazy domnělé, jakými (jak se doslýchalo) veliká část stavů kraje Litoměřického a Žateckého proti žalobě brániti se zamýšlela. — Mimo to žádal kníže z Lichtenšteina císaře za schválení návrhu kommissee, aby všechny statky, které před vítězstvím na Bělé hoře vojenským během od cís. lidu válečného rebellům byly vzaty, bez dalšího právního processu za právně konfiskované pokládány a proto ve všech výpovědích, na osoby in commissione confiscationis vyšlých, jakožto již propadené císaři vždy vyměněny byly a žádnému navraceny býti neměly.

Tyto rozsudky i návrhy nadepsané schváleny jsou cís. resolucí dne 16. září 1622, a zároveň nařízeno cís. kommissarům, aby budoucně při rozsudcích, jimiž by provinili buď v pátý díl neb v léno odsouzeni býti měli, raději statky v léno byly zůstaveny, poněvadž z toho větší prospěch plyne tím, že odúmrtním právem lenním statky takové na císaře neb jeho nástupce připadnouti mohou, zvláště když bedlivý na to zřetel míti se bude, aby nápadní právo v lenních úpisech pokud možná bylo obmezeno. Z toho vysvětliti lze, proč jenom několik provinilých pátého dílu jmění jest odsouzeno. Mimo to cís. kommissarům bylo poručeno, aby v nálezech svých šetřili rovnosti právní, tak aby stejně provinilým stejná pokuta se ukládala; pak aby při vyhlásování rozsudků po-

tvrzených všecky a jednoho každého, obzvláště nejprřednější provinilce, všeho jmění odsouzené, napomínali a přísně jim domlouvali, by milost, od císaře a krále jim prokázanou a zmírnění trestu uznali slušnou poslušností a budoucně se vystříhali všech zlých praktik, jinak že by je zastihl bez prominutí trest zasloužilý.

Podobným způsobem předkládal kníže z Lichtenšteina v rozdílných dobách rozsudky, týkající se všech ostatních osob obviněných, jakmile jich několik vynešeno bylo, v odděleních po 20 až 30, k resoluci císařské; císař pak je obyčejně dle nálezu kommissee konfiskační potvrzené neb zmírněné vracel knížeti k vyhlášení, a často kommissarům na pamět uváděl, že celou tu věc jim svěřil na jejich přísahu a svědomí, napomínaje je, aby přihlíželi vždy k spravedlivé rovnosti v rozsudcích svých, a vytýkaje někdy i jednotlivé případy, v kterých osoby stejně provinilé rozličné pokutování jsou, jako Petr Říčanský z Říčan a Jiří Konrad Suda Lukavský z Řeneč, z nichž první všeho jmění, druhý jenom polovice byl odsouzen.

Byl-li nález kommissee konfiskační taký, že hlasující stejným počtem (*pari numero*) rozdílných byli náhledů co do provinění jednotlivců, v případe takém císař provinilci udělil milost dokonalou a osvobodil jej od každé pokuty; tak prominuta byla pokuta Janu a Mikuláši Salavům z Lípy a mnohým jiným. I po stvrzení rozsudkův a jich vyhlášení a vykonání zmírnil neb prominul císař pokutu některým odsouzeným na jejich snažnou žádost, ačkoliv kníže z Lichtenšteina ve svých zprávách, zvláště ve zprávě z dne 28. ledna 1623 poukázal k tomu, že by udělování takové milosti mělo následky škodné a záhubné, jsouc na újmu důstojnosti císař. kommissee, a že by tím konfiskace se minula hlavního účinku.

Každý rozsudek kommissee konfiskační, v němž provinění odsouzeného jakož i pokuta krátce byly vytčeny, jakmile od císaře byl schválen, do *protokollu condemnatorum*, při úřadě král. prokuratorství se nacházejícího, zapsán, veřejně vyhlášen a opis jeho odsouzenému dodán byl s tím přísným napomenutím, aby on i s rodem svým budoucně lepší pozor dal na sebe, na své svědomí a povinnost svou, císaři a dědicům jeho pravou věrnost, poddanost a poslušenství kaž-

dého času zachoval, všech a všelijakých praktik škodlivých se vystříhal a ve všem všude dobře, poctivě a šlechetně se řídil, vědouce o tom, pokudž by se dále kdo z nich čeho nejmenšího proti císaři a slavnému domu Rakouskému dopustil, že jistého skutečného ztrestání s připomenutím tohoto provinění již prominutého konečně ujití nemá. — Mimo to v každém rozsudku, týkajícím se osob, jenom k některému dílu statkův a jmění odsouzených, jakož i osob perdonovaných, vymíněny byly vedle dobrého zdání komory české k ruce císaře statky, před bitvou bělohorskou od císař. lidu válečného vzaté.*)

V rozsudcích kommissee, obsahujících úplné prominutí pokuty, doloženo bylo, zdali obviněný perdonován byl s výminkou neb bez výminky (*cum* neb *sine clausula*). Výminka tato byla dvojitá; první „že perdonovaný nevinu svou na díle odvedl“ kladla se při osobách, které se téměř všechny přísaháním v zpouře provinili, aby jim tato clausula pro budoucí památku takového jich poblouznění a proti tomu milosti od císaře jim prokázané před očima zůstávala. Druhá výminka (*clausula*) v perdonech znějící „však na jistý způsob, tak jakž jemu o tom skrze jisté osoby k tomu nařízené oznámeno bude“ vztahovala se na to, že jest od císaře milostivá resoluce prošla, aby ty katolické osoby stavu panského a rytířského, kteréž ve zpouře přísahaly a proti císaři se provinily, však milostivého perdону užily, podle možnosti své jistou summu peněz od sebe odvozovaly na založení a vystavění *collegia nobilium*, v němž by mládež stavu panského a rytířského, důkladně na studia nemající, se vychovávatí mohla; což však na pozdější dobu musilo ponecháno býti a teprv l. 1628 až 1630 při kommissi tractationis de pio opere vyřízeno bylo, poněvadž před tím lidé velikými kontribucemi a daněmi byli

*) Rozsudek odsouzeným dodaný zněl takto: Karel etc., nařízený mistodržící v král. Českém. Podle milostivé od J. M. C. prošlé resolucí řáčí J. M. C. Bernhartovi Mikuláši Gerštorfovi s Gerštorfu milost činiti, tak jakž jemu při vynešení ortele jeho oznámeno jest, že ze všeho a všelijakého statku a jmění jeho, již J. M. C. v pokutě propadeného, mohovitého i nemohovitého (však krom toho, kterýž by před šťastným J. M. C. vítězstvím vojenským během od lidu J. M. C. válečného vzat byl, při čemž se také toho zcela a úplně zanechává) po zaplacení dluhův jeho, rozděljuje týž statek na tři díly, J. M. C. jeden díl zůstatí, a dotčenému Gerštorfovi tolik, sač by dva díly stály, z komory J. M. vydáno býti má. — Actum v Menším městě pražském 23. Maji anno 1623. Karel m. p.

obtížení. (Dle zprávy komory české a dobrého zdání rad nad appellacemi, dne 27. listopadu 1626 na žádost Viléma Přídruha Koce císaři podaného. — Archiv místodrž. C. 215, K. 35. *)

Při konfiskaci statků pokračováno bylo podle práva císaři náležejícího, dle něhož jeden každý hned od času pozdvižení a vyjevení myslí své proti králi a pánu svému v takové provinění a pokutu upadl, že žádným statkem, prv jemu náležejícím, vládnouti, ani takového statku žádným vymyšleným způsobem odcizovati nemohl, protože král. fiskus hned od času *reatus* (provinění) takového statku *ipso facto* vlastnosti nabyl. Mimo to měl král. fiskus i tehdy, když jen díl i nejmenší nějakého statku fisku náležel neb v pokutě připadl, moc a právo celý statek vzíti a prodati; avšak zaplatiti se mělo tomu, který by také nějaký díl na takovém statku měl, to co slušného by býti mohlo. (D. Z. 299, D. 23.)

Dle toho každému, kdo jenom některého dílu jmění svého byl odsouzen, konfiskovány a prodány byly všechny statky jeho nemohovitě i mohovitě, svršky, nábytky, klenoty a jistiny, a díl jemu z milosti ponechaný vydán mu býti měl časem ze summy trhové po zaplacení dluhův jeho buď od kupujícího neb obyčejně z král. komory české. I takové statky, které náležely odsouzenému společně s jinými, jak tomu bylo při bratřích nedílných, od král. fisku v pokutě se ujímaly (viz Betengel, Švamberk, Smiřický), ačkoliv dle řádu zemského bratr nedílný nemohl na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati, tím méně proviněním svým statků pozbyti, tak že i dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina nedílnost obou bratří Smiřických podle práva Českého od Albrechta z Waldšteina před soudem dostatečně mohla býti zastávána. (Viz Smiřický str. 543.)

*) Rozsudek, jímž pardon byl udělen, zněl takto: Karel z Boží milosti kníže a vladaf domu Lichtenšteinského etc. Podle milostivé od J. M. C. prošlé resoluci jakož jest Vilém Přídruh Koc z Dobře v jistých artykulích od král. prokuratora obviněn: však poněvadž jest nevinu svou před kommissary k tomu nařizenými (*na díle*) odvedl a J. M. C., v čem jest on tak pobloudil, ráčil jemu to z milosti své (*však na jistý způsob, tak jakž jemu o tom skrze osoby k tomu nařizené oznámeno bude*) prominouti: protož takové žaloby osvobozen jest podle práva. Actum v Měním městě Pražském 30. Mají 1623. — Karel m. p. (C. 215, K. 35.)

Ani statky nápadní (*fideicommissa*) dle dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 nebyly vyňaty z konfiskace. Ujímání takových statků k ruce král. fisku schváleno a nařízeno bylo cís. listem dne 24. dubna 1624 knížeti z Lichtenšteina daným, v němž poukázáno bylo k tomu, že císař dle dobrého zdání mnohých říšských rad svých dvorských, appellačních a tajných pro velikost a rozsáhlost pozdvižení, mocí válečnou potlačeného, vedle příkladu císaře Karla V. ve zpouře Španělské, oprávněn jest ujeti se statků dědičných a nápadních (*fideicommissa* a *majoraty*), v jichž užívání byli rebellové, tak že statky takové, jako jiné statky zpupné v pokutě král. fisku připadly. Tato cís. resoluce, týkající se konfiskování statků nápadních od císaře Ferdinanda II. dne 7. dubna 1631 byla obnovena, a od císaře Ferdinanda III. zvláštním zákonem stvrzena. (Novella lit. I—Aa. 24. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.) — Také dle téhož dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 neměly osoby perdonované, byly-li nekatolíci, zůstatí v držení statků zmilosti jim ponechaných, nýbrž povinny býti měly je v jistém čase prodati osobám katolickým, aby nezůstala v zemi semena nových nepokojův a zpour. (C. 215, C. 1/1.) — Posléz poznamenati dlužno, že i osoby perdonované, jakož i města, jimž dokonalá milost od císaře byla udělena, pozbyly předce pohledanosti a jistiny své, které předtím měly za král. komorou neb na statcích jiným konfiskovaných. (Dle zprávy král. prokuratora z dne 17. března 1648 na kommissi revisionia. — Archiv místodrž. C. 215, B. 8.) Jistoty pak odsouzeným na statcích komorních neb konfiskovaných náležející, jakožto král. fisku připadlé, z desk zemských byly vymazány. Tak nařízeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 24. června 1624 úředníkům menším desk zemských vymazání z desk summy 26.100 kop mš., kterou Hendrich Mates z Turnu, Linhart Colona z Felzu, Vilém z Landšteina, Ondřej Šlik a Mikuláš z Gerštorfu na král. panství Kralodvorském měli pojištěnou. Dle extraktu úřadu purkrabského z dne 28. března 1621 vynášely jistiny některým rebellům náležející 172.171 kopu mš. (C. 215, C. 1/7.)

Co se týče ostatních jistin rebellům náležejících, nařízeno bylo patentem z dne 5. března 1622, aby každý, kdo

rebellům jakýmkoliv dluhy povinen jest, takové dluhy při čase sv. Jiří aneb dvě neděle potom konečně odvozoval, aneb se před kommissary, k vyupomínání takových dluhů nařízenými, ohlásil a ukázal příčiny slušné, proč by placením jich povinen nebyl. Ale poněvadž jenom někteří v tom se poslušně zachovali, vydal kníže z Lichtenšteina dne 25. května 1622 o tom přikřejší nařízení veřejnými patenty, přísně poroučeje, aby každý, který pominul dluhů rebellům povinných zapraviti, neb příčiny nezaplacení oznámiti opominul, takové dluhy dvojnásobně do úřadu císa. rentmistrského konečně ve čtyřech nedělích od datum téhož patentu složití a odvésti byl povinen. Když však ani tehdaž dlužníci poslušně se nezachovali, opakoval kníže z Lichtenšteina novým ediktem dne 12. srpna 1622 předešlá nařízení ve věci té, dokládaje, že každý, kdo by jakékoliv dluhy, jistoty neb zápisy, klenoty a jiné věci rebellům, kteří statků svých již odsouzeni jsou neb ještě odsouzeni budou, náležející chtěl zatajiti a ukryti, trestán a pokutován bude propadením trojnásobné summy, kterou by zatajil; tomu pak každému, kdo by takové zatajení a ukrytí oznámil a vyjevil, vydán býti měl bez pronešení osoby jeho třetí díl z téhož statku zatajeného. (C. 215, C. 1/1.)

Odsouzení k manství.

Některé osoby, které pro svá menší provinění v čas zpourey v pokutu upadly, při kommissi konfiskační místo ztráty pátého dílu jmění svého odsouzeny byly tak, že statky jim z dědictví jsou vzaty a pod léno k manství zanechány. Že pak takovým osobám k přijetí manství jistý čas byl jmenován, pročež knížeti z Lichtenšteina císa. listem z dne 6. září 1623 bylo poručeno, aby jednomu každému, kterémuž podle výpovědi vynešené statek jeho pod léno k manství zanechán bude, po vykonané povinnosti manské týž statek z desk zemských byl vymazán a do desk manských dvorských skrze úřední osoby k tomu zřízené vložen a vepsán na způsob a artikule tyto:

1. Jakož jest jeden každý man předtím k důležité potřebě krále Českého jistý počet koní vypraviti do pole povinen byl, pročež na místě toho jak on tak i jiní všickni

budoucí držitelé statku takového manského králům Českým budoucně *stý díl té summy, za kterouž nyní týž statek jeho šacován bude, každoročně beze všech odkladův a zadržování dávati a odvozovati povinen bude.*

2. Jestliže by kdo z dotčených manův prostředkem časné smrti z tohoto světa vykročil a po sobě dědice mužského pohlaví pořádně zplozené zanechal, takový statek manský má na takové dědice jeho mužského pohlaví připadnouti.

3. Dále týmž manům učiněna jest ta milost, aby jeden každý z nich mohl a tu moc měl na svém statku (pokudž by jiné žádné na témž statku závady zdělané nebyly) svou manželku a dcery věnem a zapsáním do desátého dílu, zač by ten statek šacován byl, náležitě opatřiti a dskami dvorskými ujistiti, ano i jeden každý man do téhož dílu desátého se dlužiti a závady na něj (však více nic) vzdělávati. Jestliže by pak co takového od kohokoliv mimo toto král. vyměření se stalo, to žádné moci míti ani žádnému k nějaké obraně sloužiti nemá.

4. Všecky kollatury se vším jich příslušenstvím nic ovšem nevyměňujíc králům Českým v moci zanechány jsou.

5. Jestliže by pak kdo z jmenovaných manův na svém statku své manželce před tou rebellií věno, aneb nad věno cokoliv více buď jí neb komu jinému dskami zemskými pořádně byl pojistil, to má v své podstatě zůstatí; jako i nic méně, jestliže která manželka svému manželu v té předešlé rebellií věno své odevzdala, a on takové na hotových penězích přijal a na svém statku dskami zemskými pojistil, toho má užiti a při tom zůstaven býti.

6. Jestliže by také kdo po vymazání jeho dluhů z desk zemských ke dskám dvorským přišel, a to, že takové zapsání staré pořádné bylo, dostatečně provedl a prokázal a na to nového opatření od svého věřitele žádal, takové zapsání ke dskám dvorským má přijato a zapsáno býti.

7. Pokudž by tohoto času kdo z manův statky pod léno přijaté vlastním jménem jmenovati, jako i zač ty pošacováuy býti mají, při dskách dvorských oznámiti buď z nevědomí aneb ze zapomenutí nemohl, ten aby z desk dvorských recognicií přijal a při tom plnou moc jedné neb víc osobám dal,

aby ony na místě téhož mana to zapsati, v manskou povinnost uvéstí a to vše ve čtyřech nedělích pořad zběhlých na místě jeho, tak jako by on tu sám osobně přítomen byl, vykonati mohly. — Jestliže by se to pak vyhledalo a našlo, že by týž man více statků v držení a užívání byl a v tom podle nadepsané recognicí v 4 nedělích se neohlásil a toho ve dni a v roce v zápis neuvedl, na to by však léno přijal; tehdy má téhož mana všechen statek podle manského práva na krále Českého zcela a zúplna připadnouti. — Pokudž by se pak také na některém statku z týchž manův jaký kov ukázal a vyjevil, to zanecháno a pozůstaveno jest v moci králům Českým se vším právem, i co se přijímání a propouštění havířů a jich povinnosti spolu svobodami i se vším tím, což k vzdělání týchž kovů přináleží, nic ovšem nevymíňujíc. (D. dv. kvaterní Lvový II, 68, str. 3. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Potom cíś. resolucí z dne 6. října 1623 úředníkům Pražským menším desk zemských poručeno bylo, aby osobám k manství odsouzeným statky jich i s dluhy na nich vězřelci z dědictví propouštěli a toho všeho výpis hodnověrný od desk zemských k zapsání do desk dvorských jim vydávali. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž mnozí z držitelův statků k manství odsouzených statky své před proviněním svým buď v dluzích, u věně, v poručenství, též v rukojemství za statky sirotčí právem zemským zavadili, i jiné listovní dluhy spravedlivě před zpourou zdělali, též mnozí z nich pŕihony i přisudky v statcích svých zastížení byli; i aby tu v ničemž proti deskám zemským žádnému v spravedlnosti jeho ublížení se nestalo, povolil k tomu císař relací l. 1624 v dubnu vyšlou, aby prve nežli by se statky jejich z desk propustily a do desk dvorských pod léno uvedly, jeden každý z věřitelův jich, též manželky před kommissary, předešle nařizenými k vyslyšení věřitelův všech těch, jichž statky císaři pro provinění přisouzeny jsou, mezi časem od datum této cíś. relace až do svátků svatodušních nejprve příštích provozovali a týž průvod svůj konečně bez všelijakých odkladů zavřeli. A když průvody ty, od kommissarů s dobrým zdáním k cíś. resoluci předložené, budou schváleny, tehdy ty statky všecky jakožto

již císaři v pokutě připadlé a přisouzené z desk zemských z dědictví propuštěny a tonto cís. relací zdviženy jsou. — Zároveň poručeno Fridrichovi z Talmberka a Humprechtovi Černínovi z Chudenic, aby k deskám zemským relátory byli, a všechny statky k manství a pod léno odsouzené a od závad očištěné z desk zemských na tuto cís. relaci vymazati a touž relací v dsky dvorské vepsati dali. Proti tomu též obyvatelé jeden každý statek svůj, nedadouce dni a roku od datum této cís. relace projíti, ve dsky král. dvorské pod léno uvésti byli povinni.

Zatím však, než dotčené právody věřitelů byly vyřízeny, od nejvyššího sudího dvorského Jindřicha Libšteinského z Kolovrat dne 25. června 1624 přednešeno bylo osobám k manství odsouzeným, aby jeden každý z nich taxu neb odhad statku svého ke deskám dvorským vedle dobrého svědomí svého složil, a pokudž od císaře té milosti další užití a statek svůj v dědictví sobě zase uvedený míti chce, aby v tom se prohlásil, co by a jakou summu k nynějším císaře potřebám a pilným vydáním od sebe dáti a odvésti chtěl. K tomu dále doloženo, že nejvyšší sudí do města Vídně se vypraví a tam sám toho při císaři vyhledávati chce, aby takové statky zase v dědictví jim uvedeny byly. Toho došliýchali a pak se v tom ohlásili z osob k manství odsouzených tito: Václav ze Sternberka, Tobiáš Šlechta, Petr Lukavský, Bohuslav Kaplíř, Oldřich Skuhrovský, Albrecht starší Robmhap, Abraham Bechyně, Jan Král z Dobré Vody, Jan Krištof Belvic na místě Kašpara Belvice, Václav Koutský, Purkhart Střela (písemně), Albrecht Vražda (písemně), Adam Předborský (písemně), Sigmund starší Robmhap, Humprecht Račín z Račín, Arnošt starší Robmhap, Adam starší Kaplíř, Jindřich Matyáš Salava, Oldřich Hrobčický a Jan Ressler. (D. dv. 7, pag. 3.)

Avšak k žádosti dotčených osob za ponechání jim statků v dědictví nebylo svoleno, nýbrž vedle cís. resoluce z dne 22. ledna 1625 od nejvyššího sudího dvorského všem odsouzeným čas k přijetí léna byl ustanoven. A poněvadž někteří z nich neměli statků pozemských, naproti tomu dosti značné bylo jmění jejich na jistinách neb na hotových penězích, učiněn byl od kommissee konfiskační dne 15. února.

1625 návrh, aby osobám takovým v pokutě odňat byl pátý díl jistin jejich. Ostatním odsouzeným k manství nemělo jmění mohovitě býti konfiskováno, poněvadž dle dobrého zdání kommisie revisionis cíś. resolucí z dne 23. ledna 1651 bylo vyřčeno, že odsouzení v léno se vztahuje jenom na statky nemohovité. (C. 215, C $\frac{1}{4}$ & B. 8.)

Když pak z osob k manství odsouzených mimo Václava ze Šternberka žádný k přijetí léna se nepřihlásil, napomínal nejvyšší sudí dvorský všecky, aby jeden každý vedle posledního cíś. poručení z dne 6. dubna 1626 neprodleně dne 16. června 1626 při diskách dvorských taxu statku svého složil, a potom statek svůj (ohlásiv se prve při diskách zemských a propustiv jej z týchž desk), ve dsky dvorské vložiti dal, v manství uvedl, od nejvyššího sudího dvorského na místě J. M. Královské na něj léno přijal a povinnost a přísahu manskou vykonal; jinak že by všecko jmění své manské pro nepřijetí na ně léna skutečně v pokutě propadl. (D. dv. 7, pag. 1 & 2.)

K tomuto napomenutí, kteréž od knížete z Lichtenšteina patentem tištěným dne 10. září 1626 bylo opětováno, mnohé osoby v měsíci červnu a říjnu 1626 přísahu na věrnost a poddanost manskou učinily a léna na statek svůj přijímaly. Někteří však teprv vedle cíś. rozkazu dne 6. listopadu 1627 opětovaného dne 26. téhož měsíce vykonalí při úřadě desk dvorských přísahu a povinnost manskou. *) (D. dv. 68, str. 5.— C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

*) Z odsouzených k manství první přijal léno Albrecht Vražda z Kunvaldu takto: N. N. Přiznal se před úředníky dvorskými, že jest učinil přísahu na věrnost a poddanost manskou Nejjasnějšímu a Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému knížeti a Pánu, Pánu Ferdinandovi II. jakožto králi Českému, dědicům a budoucím J. M. se vším a všelijakým statkem svým manským jemu pod léno z milosti od J. M. C. učiněné zanechaným, kterýž jest v summě 13.494 kop mlč. žacoval, totiž: na sídlo a ves Nové Martinice i jiné v taxě vytčené vesnice se vším a všelijakým k tomu náležejícím příslušenstvím, tak jakž jest toho sám až posavad v držení a užívání zůstával, nic odtud nevyměňujíc. I přikl jest svrchu psaný touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, tím vším způsobem, jakž řád a právo manské J. M. Král. ukazuje, jsa při tom povinen těm všem artikulům a nařízením v instrukci J. M. Král. obsaženým a doloženým zadosti učiniti a vedle nich se zachovati. Kteréžto léno nadepsaný na místě J. M. Král. přijal od Hendrycha Libšteinského z Kolovrat, nejvyššího sudího dvorského v království Českém, 22. dne měsíce Junii 1626. (D. dv. 68, str. 5.)

Přísaha manská na přijetí léna vedle starého sřizení zemského zněla takto:

Přisahám pánu Bohu, blahoslavené panně Marii, všem svatým, Nejjasnějšímu Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému králi etc., pánu mému Nejmilostivějšímu a dědičnému jakožto králi Českému, dědicům a budoucím Jeho Milosti, věrnost a poddanost manskou se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. A přiříkám touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, a kdybych jaké manství zvěděl neb léna promlčená, toho nemám prázdňnou věc zatajiti, než v tom ve všem věrně a právě k Jeho Milosti Královské, tak jakž na věrného mana přísluší, se zachovati a toho jinak nečiníti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně pan Bůh pomáhej, blahoslavená panna Maria a všickni svatí.

Přísaha manská vedle obnoveného sřizení zemského zněla takto:

Já N. N. přisahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené panně Marii Matce Boží a všem svatým, Nejjasnějšímu, Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému Králi etc. jakožto Králi Českému mému pravému dědičnému a lennímu Pánu, J. C. M. též budoucím J. M. C. z téhož královského rodu a krve posílým králům a dědicům království tohoto, k tomu dskami zemskými zmocněný, věrnost a poddanost zdržeti a zachovati, J. M. C. dobré a užitečné proti všem lidem fedrovati, ze škod vystřihati, a jestli že bych vyrozuměl neb přezvěděl, že by něco proti J. M. C. osobě a stavu předsevzato bylo aneb sice co se traktirovalo a jednalo, ježto by na panstvích aneb statcích lenních J. M. C. na škodu býti chtělo, toho nižádným způsobem zatajiti, nýbrž v tom se ve všem, jakž na věrného manna a poddaného přísluší, k svému pravému a dědičnému pánu, k J. M. C., též J. M. C. dědicům, budoucím králům Českým, se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. věrně a právě zachovati, a to jináče nečiníti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně

Pán Bůh pomahej, blahoslavená panna Maria matka Boží a všickni svatí.

Přísahu tuto na věrnost a poddanost manskou činili všickni, kdož léno přijímali, *jazykem českým, a týmž jazykem* přiznávali se před úředníky dvorskými, že jsou učinili přísahu na věrnost a že přijali léno. Teprve za císaře Leopolda r. 1679 jest v deskách dvorských první přiznání také jazykem německým sepsané, r. 1682 pak ve třech případech, r. 1684 v jednom a r. 1685 též v jednom případě; l. 1686 vykonána byla první přísaha jazykem německým. (D. dv. 68, str. 78, 81, 89.)*)

Dle seznamu pokutovaných odsouzeno bylo k manství 112 osob, z nichž však 16 nemělo žádných statků pozemských a 10 odsouzeným nebyl oznámen rozsudek po zrušení kommisie konfiskační, tak že jenom 86 odsouzeným 116 statků z dědictví vzato a pod léno k manství zanecháno bylo. Z těchto statků, kteréž za 1,895.135 kop mís. byly odhadnuty, měla dle této taxy ročně manská quota (stý peníz) do král. komory býti odváděna v summě 18.951 kop 35 gr. mís. Ale poněvadž z dotčených statků král. komoře připadlo 56 statků, totiž 29 pro nepřijetí léna a 27 lenním právem odúmrtním po smrti jich držitelů, pak že některé statky lenní příliš zadlužené buď zdarma neb proti zaplacení jisté summy časem propuštěny byly opět z manství; proto vynášela manská quota l. 1627 od 25 manův úhrnem jenom 1636 kop 19 gr. 2 1/2 den., l. 1628 od 21 manů 1250 kop 23 gr. 1/2 den., l. 1629 od 30 manů 2865 kop 55 gr. 6 den., l. 1630 od 33 manů 2369 kop 1 gr. 5 1/2 den., l. 1631 od 23 manů 1374 kop 56 gr. 1/2 den. a l. 1632 od 3 manů 1347 zl. 45 kr. Od l. 1632 až do l. 1639 nebylo na manskou quotu ničeho odvedeno pro tehdejší válečné nepokoje a vpády nepřátel-

*) Obnoveným zřízením zemským l. 1627 dáno bylo jazyku německému při soudech a úřadech zemských stejné právo jako jazyku českému, jehož se před tím vedle usnešení sněmovního l. 1615 od krále potvrzeného ve všech úřadech zemských i dvorských výhradně užívalo. Dle toho podal ještě l. 1623 i Albrecht z Waldšteina císaři samému *žádost českou*, aby statky, blbému Smifickému přisouzené, za summu odhadní mu byly prodány. (C. 215, S. 24.) — Ostatně i potom vyřizováno bylo všecko, co se od stran českých ke král. komoře dvorské neb i k císaři a králi samému podávalo, jazykem českým, jak o tom svědčí množství listin, in originali v archivu místodržitelském uložených.

ského vojska do země, jimiž také statky manské zcela byly zpuštěny; teprv od l. 1640 až do l. 1650 sešlo se stého penize ze všech statků lenních v jedné summě jenom 12.629 zl. 39 kr. Z těch příčin cís. resolucí z dne 12. dubna a 8. května 1642 povoleno bylo, aby zadlužené statky manské byly prodány a kupujícím po zaplacení smluvené části zadržalé quoty manské a složení jisté summy z manství propuštěny a v dědictví uvedeny, jak to při mnohých osobách k manství odsouzených vytčeno jest v seznamu pokutovaných. Též nařízeno bylo vedle cís. generalní relace z dne 13. února 1649, aby k složení rancí švédskému generálu Königsmarkovi, s ním od některých cís. rad a král. ministrů akkordované, prodány byly dědičné i statky lenní tomu, kdo by více za ně dal. (D. dv. kvatern 7 a 68. — Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & C. $\frac{10}{39}$.)

Ze všech statků náležejících osobám v léno odsouzeným a dílem pro nepřijetí léna neb odúmrtím král. komoře připadlých získala král. komora všeho všudy v jedné summě 761.156 kop mís.; avšak summa tato dle zprávy účtárný při komoře české z dne 6. března 1716 vykázána byla rozdílným osobám k zapravení darů jim od císaře udělených neb jiných pohledaností. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommissee konfiskační.

Když císař se dověděl, že mnozí páni a rytíři čeští, jimž statky v pokutě byly konfiskovány, v cizině si stěžují a nařikají, jako by pro náboženství byli pokutováni a statků svých zbaveni, a tak předstírajíce nevinu svou mnohých knížat i jiných osob o jejich provinění nevědoucích útrpnost vzbuzují a tím je i poštívají; protož ustanovil se na tom, ponechati statky takovým odsouzeným, kteří se hrubě neprovinili, a o nichž nadíti se dalo, že se polepší, zvláště pak těm, kteří jenom třetí neb menší díl jmění svého v pokutě propadnouti měli, aby tím dokázal, že nikdy úmysl neměl, českou šlechtu ze země vypuditi aneb vyhubiti, nýbrž že ji chce chrániti a zachovati k zvelebení království Českého, v němž jenom budoucí zpouru a další záhubu a zkázu pře-

zakziti obmýšlel. K tomu uváživ císař, že takové osoby při statcích svých zůstavené k potřebám jeho válečným raději a více přispívati budou, nežli ti, jimž by statky jejich byly prodány a postoupeny, a že tím i komoře české méně dluhů vzroste, poručil dne 20. února 1623 knížeti z Lichtenšteina, aby k zamezení dalších nářků, stížností a rozhořčení dle toho se řídila kommisie konfiskační a komora česká při rozsudcích následujících. (C. 215, C. 1/1.)

Proto cíś. resolucí z dne 10. února 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby nebyly vyhlášeny rozsudky, týkající se osob ženských, které buď samy neb se svými manžely ze země ušly a nepostavivše se před kommissi, dle patentů hrdla, cti i statků byly odsouzeny, zejména: Anna Maximiliana z Švamberka roz. z Opperstorfu, Markéta Salomena Slavatová roz. z Smiřic, Mandalena Berková roz. Slavatová z Chlumu a Košmberka, Alena Roupovská z Ryzmburka a z Švihova, Markéta Budovcová roz. z Hodějova, Uršula Benigna z Michalovic roz. z Vrtby, Kateřina Millerova z Wildšteina, Anna manželka Jiřího Rozýna, Kateřina manželka M. Jana Hyppia, Dorota manželka Mikuláše Klatovského, Dorota manželka Ondřeje Hawerwesla (Hobruš), Dorota manželka Stefana Bilinského, Anna manželka Adama Hamorynského, kaplana Betlemského, Anna manželka Václava Stichia, Judita manželka Daniele Škrety, Lidmila manželka Jana Oršinovského, Lidmila manželka Benjamína Fruweina a Lidmila manželka Adama Samuele z Veleslavína. Ačkoliv pak dle zprávy král. prokuratora z dne 1. října 1625 žádného příkladu se nenachází, aby která žena, kteráž s manželem svým ze země odjela, aneb vdova vně zůstávající spravedlnosti své oderčena byla, nýbrž paní dotčené, zejména Alena z Roupova a Uršula z Michalovic spravedlnosti své nápadní provozovaly; předce jmění a statky mnohých z nich byly konfiskovány, o čemž při každé z nich, zvláště pak o Markétě Saloméne Slavatové ze Smiřic (viz Smiřický), v seznamu pokutovaných bližší zpráva jest podána. (C. 215, C. 1/1, & S. 24. — Lista condemnat. f. 2.)

Z příčin výše vytčených nepotvrdil císař také rozsudky kommisie konfiskační, jimiž odsouzeny byly jmění svého mnohé vdovy nekatolické proto, že v čas zpoury ze statků

svých neb ze statků zemřelých manželů svých na poručení někdejších direktorů vypravily lid svůj, některé i syny své k vojsku stavovskému, též že odváděly berně a kontribuce stavům odbojným. Byly to zejména vdovy a paní tyto: Anna Hostačovská, Alžběta Fylnšteínová (snad z Fulšteína), Alžběta Gerštorfová roz. z Biskupic na Podhořanech, Alena Chotochovská z Hodkova, Anna Kaplířová z Hoření Branné, Anna Marie Rašínová z Vonšova na Vinaři, Anna Straková z Hodkova na Šonově, Anna Dobřenská, Alena Kolchreiterová (Kalichreiter) z Valdu a v Rychněvku, Alena Zlivská z Labouně na Radči a Chomoticích, Alžběta Kolchreiterová, Anna Myšková roz. z Hodkova, Anna Hamzová na Morašicích a Nedělišťích, Alena Hirsperkerová z Kočíně, Alžběta Vřesovcová, Agatha Švendová na Šendorfě, Alžběta Homutová na Radoníně, Choustníku a Bělé, Anna Sádlová na Líderově, Anna Marie Doudlebská na Děkové Lhotě a Smoletylech, Anna Jensíková, Alžběta Zapská ze Šlivic a na Peruči a Vraškově, Anna Šlovická na Puclicích, Anna Maria Kolovratová a na Šípech, Anna Barbora z Felzu a na Najdeku, Anna Weispachová na Volfarticích, Anna Poustová na Benešově a velkém Bukově, Anna Bořanovská, Anna Černínová, Alena Kolovratová a na Svojkově, Alžběta Vřesovcová, Anna Ježovská na Hojovicích, Anna Chrtová na Vopořanech, Anna Lidická, Anna Šlivicová, Anna Mirková, Apolena Kadovská na Malých Hosticích, Alžběta Langkarnová, Bohůnka Skaliská, Barbora Dohalská na Ještětích, Beata Bohdanecká na Aderšpachu, Bohůnka Licková na Domoradicích, Barbora Mladotová na Březně, Barbora z Bubna na Březně a Skášově, Barbora Gerštorfová a na Dyštěkryjch, Barbora Čachovská na Veselici, Barbora Vratislavová na Zalsí a Dirném, Barbora Chuchelská na Malči, Dorota hraběnka z Firštenberku, z Donína šlechticny a na Lhotce, Dorota Černínová ze Skalska, Dorota Černovicová z Černovic a na Libčanech, Dorota Vojická a na Vojicích, Dorota Štampachová na Kácově, Dorota šlechticna Tejřovská, Dorota Votřková, Doupovcova panna z Libčan, Eliška Myšková na Sonově, Eva Pěti-peská na Libochovičkách, Eustachia Kozelková na Markvarticích, Eliška Vlková, Estera Mičanová, Eva Čabelická a na Podboří, Estera Mitrovská, Hedvika Linhartová, Hedvika

Vostroměřická, Johanna Gerštorfová, Justýna Štubenberková, Johanka Pruškovská na Starých Hradech a Třevadči, Johanka Litická na Velké Bukovině, Johanka Mitrovská a na Smilově, Kateřina Radecká, Kateřina Věžníková, Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína roz. z Hrušova na Sukdole, Kateřina Lukavecká, Krystýna Vrabská, Kateřina Křinecká, Kateřina Talacková (Telečková) na Ouřeňovicích, Kateřina Štosová na Hořeňovsi, Kateřina Hejdová na Včelnici, Krystýna Hodačková, Kateřina Vencelíková, Kateřina Ottová z Losu na Těchobuzi a Chvalkově, Kateřina Sibylla hraběnka z Guttenšteina a na Vogelsangu, Kateřina Belvicová na statku Dubovském, Kateřina Kaučová na Dubovicích (Dubicích), Krystýna Vřesovcová, Kateřina Kozlovská, Kateřina Malovcová a na Bezdědicích, Kateřina Služská a na Sukdole, Lidmila Babková, Lidmila Dohalská, Lidmila Vojická, Lidmila Vintířová na Lomci, Lidmila z Říčan na Lichově, Lidmila z Kolovrat paní z Luk, Marta Kochanková a na Berníkách, Maruška Hrzaňská (Hrzaňová) a na Kyjech, Maryanna Roupovská, Mandalena Voděradská, Maryanna Černínová a na Žlebích, Mandalena Waldšteínová z Sezimova Ouští, Mandalena Waldšteínová a na Miletíně, Markéta Zeidlicová, Mandalena Talacková (Telečková) na Přestavcích a Roubovicích (Hrúbovicích), Markéta Bechyňová na Zajezdci a Trojovicích, Markéta Štubenbergrová, Mandalena Bzenská, Maria Mandalena Trčková a na Kostí, Markyta Vrchotická na Žďáře Pluhovém, Maryanna Vesecká z Bolné a v Bolechovicích, Markéta Rechenbergerová a na Markvarticích, Maruška Dobřenská a na Vale nad Labem, Marie Debnerová, Marie z Waldšteina, Maryanna Štampachová, Mandalena Hložková a na Bzí, Markyta z Hrádku, Maří Majdalena Chuchelská, Majdalena Dvořecká roz. ze Skuhrova na Načeradci, Novém Podolí a Šebířově, Marie Talacková (Telečková), Rozína Voračická z Purkštelu a v Blanici, Šteínekerová, ze Švamberka šlechtice, Virginia Myllnerová z Levína a na Zvoknovsi, Uršule Kyšperská z Vřesovic na Chobolicích, Veronyka Waldšteínová roz. Trčková a na Žehušicích, Voršila Hoková a na Marie-Kupferberce, Veronyka Talacková (Telečková), Panny Vojičky, Paní Zlivská a Zusana Salavová na Chlumu. — Tyto paní zůstaveny jsou při statcích vytčených, jenom některým z nich,

jako Beatě Bohdanecké, Marii Debnerové, Kateřině Štosové, Rozíně Voračické, jichž manželé před smrtí svou zpourey se účastnili, konfiskovány byly statky po nich pozůstalé.

Mimo to k návrhu knížete z Lichtenšteina z dne 23. srpna 1623 pokutovány nebyly osoby ženské i některé jiné, které v čas zpourey od stavův odbojných *statky duchovní* koupily a proto dle dobrého zdání komory české z dne 1. února 1623 v pokutě propadnutí měly nejenom koupené statky duchovní, nýbrž i dvě třetiny neb třetinu ostatního jmění svého dle toho, zdali dotčené statky sobě vložití daly do desk zemských neb ne. Ostatním však kupcům takových statků, kteří se i jinak zpourey účastnili, dle návrhu Lichtensteinova pro ujatí se statků duchovních trest slušně byl zvýšen. (C. 215, C. ¹⁰/₃₉.)

Potom cíř. listem z dne 18. března 1623 nařizeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby bez prodlení cířaři poslal seznam ostatních rebellů při kommissi konfiskační ještě neodsouzených a prominutí pokuty nehodných, s dobrým zdáním, jak by se měl generalní pardon udělití a vyhlásití, a zdali další konfiskace mají býti zastaveny, aby kommisie k tomu nařízená mohla brzy býti zruřena. — Načež dne 15. července 1623 kníže z Lichtenšteina, posílaje cířaři k schválení rozsudky kommisie, týkající se některých osob, podal zprávu, že jest sice počet obviněných ještě příliš veliký, avřak že jsou mezi nimi přemnoží, od nichž král. fisku velmi málo neb zcela ničeho nepřipadne; pročež že jest sám i ostatní kommissaři toho mínění, aby se při všech těchto osobách, které se také málo čím neb ničím neprovinily, od další žaloby král. prokuratora upustilo. K zprávě této přiložen byl též seznam 108 osob, větřím dílem chudých neb nedospělých, které, neprovinivře se ničím, písemně za udělení pardonu žádaly.

Konečně když tyto a ještě některé rozsudky kommisie konfiskační byly vyřízeny, podal kníže z Lichtenšteina cířaři, který za poslední přítomnosti své v Čechách opět naléhal na skončení processu konfiskačního, proti osobám stavu panského a rytřského příliš dlouho trvajícího, dne 19. září 1623 dobré zdání král. komory české, dle něhož kommisie konfiskační, na jejíž vydržování měsíčně 3370 kop míř. se vy-

nakládalo, měla býti vyzdvižena a zrušena, poněvadž dle zprávy král. prokuratora jmění ostatních osob, které posléz byly obžalovány neb ještě obžalovány býti měly, bylo tak nepatrné, že by z něho, kdyby i všeho statku byly odsouzeny, po zaplacení dluhů král. fisku předce nic neb ani tolik nepřipadlo, co by k zapravení výloh kommissních stačilo. Aby však osoby ještě neodsouzené zrušením kommissee bez trestu nezůstaly, měl dle návrhu komory král. prokurator proti nim žaloby skládati ke knížeti z Lichtenšteina, kterýž by, uváživ je bedlivě jakož i obrany obviněných společně s bývalými kommissary neb jinými osobami, rozsudky císaři k potvrzení zasýlal a potom v kanceláři české vyhlášoval.

Císař schváliv tento návrh, zrušil dne 3. října 1623 kommissi konfiskační proti osobám stavu panského a rytířského a potvrdil potom dne 27. října a 2. prosince poslední rozsudky, jimiž 42 osoby dílem v léno byly odsouzeny, dílem pokuty osvobozeny. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž po zrušení kommissee konfiskační přes sto osob stavu panského a rytířského před tím již obžalovaných ještě nebylo odsouzeno, i také jiní mnozí do několika set ani nebyli obviněni, z těch příčin vedle cís. poručení dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 9. října 1624 a 20. května 1626 *obnovena byla kommissee konfiskační* v příčině obvinění z účastenství rebellského osob stavu vyššího, kteréžto pro úmrtí král. prokuratora Jeníška z Újezda, jakož také pro příměří do času bylo zastaveno. Této kommissi, která předešlým způsobem zase vedena a ještě před příjezdem císaře do království Českého zcela a zúplna ke konci přivedena býti měla, bylo též poručeno, aby se přesvědčila, zdali všechny osoby, které se k perdonu nepřihlásily, při předešlé kommissi všeho jmění svého byly odsouzeny; pak aby vyšetřila, proč některé osoby, před tím k manství odsouzené, potom od král. prokuratora znova byly obviněny a při kommissi perdonovány. Mimo to měla kommissee obnovená se přesvědčiti, zdali všechny osoby k manství odsouzené v čase vyměřeném o přijetí léna se přihlásily, aby statky těch, kteří toho neučinili, v pokutě byly ujaty. A poněvadž mnohé osoby stavu vyššího zamlčely některé statky své, jakož i domy v městech jim náležející, nařízeno bylo, aby hejtmané krajští

podali na komoru českou seznamy všech panství každého kraje, a cíś. rychtáři všech měst poznamenání těch domů, které král. fisku po osobách odsouzených připadnouti měly. — Této kommissi konfiskační přidělen byl za expeditora tajemník dvorské komory české Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž cíś. resolucí z dne 8. června 1626 povolen byl zadržalý plat za jeho práci při předešlé kommissi konfiskační od 10. července 1623 až do 10. dubna 1626 měsíčně 100 kop mš. jakožto mimořádný plat a tak řečená *adjuta di costa*, který mu byl povolen i na ten čas, pokud expedici obnovené konfiskace vedl. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. $\frac{11}{40}$.)

Ještě dodati třeba, že při kommissi konfiskační pokuty osvobozeno bylo 518 osob stavu vyššího, zvláště proto, že se k náboženství katolickému přiznávaly aneb k němu přistoupily. Tito však skoro všickni obesláni byli později (l. 1628—1631) před kommisí transactionis a tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu peněžitou za perdon jim udělený, o čemž na místě svém zprávu podáme. — Naproti tomu žádosti odsouzených za zmírnění neb prominutí pokuty i přes mnohé přímluvy vzácných osob neměly žádného účinku, nepřistoupil-li odsouzený k náboženství katolickému. Tak marné byly přímluvy snažné, od knížete z Lichtenšteina při císaři opět učiněné za udělení perdonu doktorovi Matyášovi Borboniovi a Vojtěchovi staršímu Koutskému, poněvadž tito k víře katolické přistoupiti nechtěli. (Seznam pokutovaných str. 31 a 300.) Proto i praesident komory české Vilém Slavata, jehož žádost za zmírnění pokuty, bratrovi jeho Michalovi staršímu uložené, od císaře knížeti z Lichtenšteina k dobrému zdání byla odevzdána, od praesidenta kommisí listem z dne 12. června 1624, pak též skrze Pavla Michnu a Filipa Fabricia důvěrně byl vyzván, aby bratra svého na víru katolickou obrátiti se snažil, poněvadž by jenom potom kommisí žádost jeho císaři odporučiti mohla. (C. 215, S. 20. — Seznam pokutovaných str. 520.)

Při kommissi konfiskační odsouzeno bylo 680 osob, totiž 112 k manství, 166 všeho jmění, 1 pěti šestin, 1 čtyř pětín, 1 třetí čtvrtin, 45 dvou třetin, 128 polovice, 215 třetiny a 11 osob pětiny jmění a statků, kteréž však, jak jsme se již zmínili, všechny byly konfiskovány i těm, kteří jenom ne-

kterého dílu byli odsouzeni; díly pak jim z milosti ponechané některým zaplacený byly ze summy tržné za statky jich prodané, většinu však vykázaný byly při král. komoře české, o čemž obšírně pojednáme při kommissi liquidationis et revisionis. Jaká pokuta jednotlivým osobám byla vyměřena a uložena, a které statky jednotlivci propadli, o tom podáváme zvláštní zprávy v seznamu pokutovaných.

Kommissie nařízená k vyšetřování dluhův a pohledaností na statcích konfiskovaných (Commissio liquidationis et revisionis).

Zmínili jsme se již o tom, že nemalý počet vdov a sirotků po povstalcích odpravených neb jinak odsouzených, jakož i mnoho rozdílných věřitelů stavu vyššího i nižšího ustavičně žádali knížete z Lichtenšteina za dopomožení svých spravedlností a dluhů, kteréž sobě v statcích pokutou císaři připadlých míti pokládali. Průvody na statky osob při kommissi exekuční odsouzených vedeny byly v městech Pražských před městskými kommissary liquidationis k tomu nařízenými, zvláště před cíl. rychtáři. Tito kommissaři předkládali zdání svá k revidování Pavlovi Michnovi z Vacinova, který jménem knížete z Lichtenšteina recessy na dluhy osob městských, jakož i osob panských a rytířských criminaliter odsouzených vyřizoval až do konce srpna 1622, když již zase byla dosazena komora česká, kteráž pak vyřizování věcí těch sama převzala. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$, $\frac{2}{4}$ & $\frac{2}{5}$.) Aby se však těm, kdož by spravedlivé dluhy ukázati mohli, žádného zkrácení nestalo, nařídil kníže z Lichtenšteina patentem dne 30. července 1621 vyšlým a dne 26. listopadu 1622 opětovaným, aby každý právo a spravedlnosti své v statcích osob odsouzených před zvláštní kommissí k tomu nařízenou v zeleném pokoji na hradě Pražském v šesti nedělích buď sám osobně neb skrze plnomocníky své ukázal, ústně své potřeby přednesl a cíl. resoluci v tom očekával; a kdo by k prokázání své spravedlnosti buď výpisů z desk aneb odjinud z knih městských, a práva výsadního potřeboval, jako i též svědky registry, knihami městskými anebo listovně zavést chtěl, ten každý aby toho beze všeho odporu a pňhonu užití mohl; pak aby každý, kdo v té příčině od věřitelů k vydání svědomí po-

žádán bude, je vydati byl povinen. Kterž by však z věřitelů v čase vyměřeném se neohlásili, ti že sami svým obmeškáním o svou spravedlnost se připraví. V témž patentu také všickni, kdožkoliv co kterému z osob odsouzených dlužni byli aneb věci od stříbra a zlata, klenoty, jistoty, svršky a nábytky za sebou měli, opětne byli napomínáni, aby to při dotčené kommissi nejdéle v šesti nedělích oznámili a toho se spravili.

K této kommissi nařízení byli za kommissary *k supplicacím stavu vyššího*: Sezima svob. pán z Vrtby, cí. rada, komorník a hejtman Nového města pražského, cí. rada Oldřich Beřkovský ryt. z Šebířova, místokomorník král. Českého Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místopisár král. Českého Jiří mladší Mitrovský ryt. z Nemyšle, Jan Voračický ryt. z Paběnic, úředník králové české při deskách zemských, Václav Vyduna Obytecký z Obytec, úředník podkomořího král. Českého při deskách zemských, a Přibík Jeníšek z Oujezda Menšího, písár při deskách zemských; — pak *k supplicacím stavu třetího*: v Starém městě pražském: Jan Kirchmayer z Reichovic, spoluradní Ondřej Laynhaus z Břevňova a písár radní Adam Václav Audes; v Novém městě pražském: primas Jiří Zygl z Chocenic, spoluradní Jan Sferýn z Sferýnu a písár radní Floryan Libochovský; v Menším městě pražském: primas Baltasar Globič, spoluradní Jiřík Cikota z Perknířova Ostrova a písár radní Jan Rosatius.

Tito kommissaři nahlízejíce v spisy a supplikace věřitelův a dlužníkův od knížete z Lichtenšteina jim odevzdané, měli průvody každého bedlivě vyslyšeti, s pilností uvážiti a všem za spravedlivé učiniti, obzvláště pak na to bedlivý pozor dáti, aby v tom k újmě spravedlnosti a prospěchu císaře pod některým obmyslem nic nebylo předsevzato. K tomu účelu vedle nařízení knížete z Lichtenšteina témuž vyšetřování přítomni byli též Adam Ryzmberský z Janovic, cí. rada a prokurátor v král. Českém, František Ostržtok z Astfeldu, cí. rychtářství místodržící v Starém městě a výběrčí posudního v městech Pražských, Jan Chrys. Šrepl z Šreplsberku, cí. dvořenín a rychtář v Novém městě, a Jan Hegner z Rösselfeldu, cí. sekretář při kanceláři české, rychtář v Menším

městě pražském a úředník nad solí v městech Pražských. (C. 215, C. 1/1.)

Avšak dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 21. srpna 1623 nadřečení kommissari z vyšších stavů, k liquidování dluhů, práv a spravedlností zřízení, z této kommissee z jistých a obzvláštních příčin propuštění jsou, zvláště proto, že nedbali rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 jim daného, aby totiž každodenně kromě dnů svátečních časné ráno se scházeli a až do jedenácti hodin strany vyslyšali. Na místě jich za kommissaře nařízení byli: Humprecht starší Černín z Chudenic, purkrabí kraje Hradeckého, Václav starší Vratislav z Mitrovic a Bohuchval Valkoun z Adlaru, císař. rady a úředníci při menších deskách zemských, a nařízeno jim, aby přijavše od dřívějších kommissarů všechny spisy a průvody ke deskám zemským, je bedlivě uvážili, každého věřitele vyslyšeli, pilně každého dne ráno v sedm hodin na půl orloji ke deskám zemským se scházejíce zasedali, obzvláště pak na prospěch a užitek císaře pozor dali a o všem zprávu s dobrým zdáním svým císaři k další resoluci učinili. Těmto kommissarům vykázán byl plat od 15. srpna 1623, jako při jiných podobných kommissích, totiž po 300 kopách mš. měsíčně. (C. 215, C. 1/1.)

První zpráva kommissee liquidationis, týkající se věn a spravedlností vdov a sirotek pozůstalých po osobách odpravených na jejich statcích, jakož i pohledaností na statcích některých osob odsouzených, od knížete z Lichtenšteina dne 3. června 1622 císaři předložená, císař. resolucí z dne 6. července 1622 schválena a od císař. rad, pánů z Eggenberga, Harracha, Lichtenšteina, nejvyššího kancléře Lobkovice, Strahendorfa a Nostice, vyřízena byla s tím doložením, aby kníže dokonale vyšetřil, zda-li dle práv a obyčejů českých užiti mohou věna svého manželky také za živobytí manželů svých, když tito jsou odsouzeni všech statků a k vězení doživotnímu. Mimo to byli dotčeni císař. radové toho mínění, aby se z jistých příčin pohledaností hraběnky z Turnu na statcích manželu jejímu konfiskovaných raději zapravily penězi hotovými, než aby se jí dle návrhu kommissee postoupil za ně statek Vintířov k ruce král. fisku již ujatý. (C. 215, C. 1/1.)

Potom cíś. resolucí z dne 28. ledna 1623 potvrzeny byly opět některé nálezy kommisíe liquidationis z strany jistot a dluhů zapsaných na statcích v pokutě ujatých, dne 16. září a 15. prosince 1622 císaři zaslané, též schválen byl návrh kommisíe, dle něhož *dluhy v čas zpoury vzešlé placeny býti neměly*.

Taktéž dne 9. června a 8. srpna 1623, pak 12. července a 28. srpna 1624, posléz dne 19. října 1626 potvrdil císař dobrá zdání kommisíe liquidationis, týkající se mnohých pohledaností a dluhů pojištěných na statcích konfiskovaných, s tím doložením, aby po vyhlášení jich každému (pokudž se zpoury v ničem účastna neučinil) bylo zapláceno vše, co mu jest od kommisíe přisouzeno, jestliže oprávněn jest, to přijati; opět pak poukázáno k tomu, že dluhy v čas zpoury vzešlé jsou kassirovány a za neplatné uznány. (C. 215, C. 1/1.)

Z té příčiny zrušeny byly vedle cíś. resoluce z dne 20. září 1623 veškeré smlouvy, kšafy, pořizení, postupování, zápisy věnní, dlužní i nápadní, též nálezy a výpovědi soudu zemského většího i menšího, vůbec všecky věci za času povstání do desk zemských vložené, takže z týchž desk bylo vymazáno všecko, cokoliv se tam za oné nepořádné správy stavův odbojných a krále Fridricha vepsalo. Aby se však žádnému jeho práva a spravedlnosti žádného skrácení škodlivého tudy nestalo, napraveny byly dsky zemské touž cíś. resolucí a učiněno o tom král. vyměření tak, aby jeden každý z obyvatelů král. Českého, komu by na kterékoli věci z desk takto vymazané co záleželo, tu sobě zase obnoviti a do desk dáti mohl vložiti a vepsati s tou výminkou, že to vše státi se má bez újmy práva a spravedlnosti a pokut královských, pokudžby se při čem král. interesse dotýkalo aneb potom dotýkati chtělo. (D. Z. Kvatern nový zelený, Napravení desk zemských l. 1623, A. 1.)

Také poznamenati třeba, že rukojmové osob odsouzených, za kteréž jsou se dříve věřitelům jejich v rukojemství postavili, dle nařízení komory české z dne 20. srpna 1627 užití mohli cíś. příročí (*moratorium*) do té summy, za kterou by statek osoby odsouzené stál a k ruce císaře prodán byl, a že proti nim žádná další právní exekuce až do vyjítí cíś. příročí při žádném právé povolována býti neměla. Neboť

i snešení sněmu, za císaře Matyáše v Budějovicích držaného, v artikuli VIII. to obsahuje: Byl-li. by kdo rukojmě za osobu odsouzenou a sám také že by statku odsouzen byl a jeho neměl, že takový každý pro summu hlavní i pro úroky příročí užiti může. Stalo-li by se pak, že by táž summa dlužní, za kterouž by se v rukojemství postavili, větší byla nežli cena statku k ruce císaře konfiskovaného a prodaného, tehdy tíž rukojmové, nebyli-li by také statku svého odsouzení, takovou summou platiti jsou povinni a žádného příročí císařského užiti nemohou.

Při této kommissi liquidationis přisouzeno bylo až do r. 1626 rozdílným osobám pohledaností a dluhů na statcích konfiskovaných v jedné summě 1,813.248 kop 13 gr. mš. (neb 2,115.456 zl. 16 kr. rýn.), totiž 1,438.169 kop 34 gr. jistin a 375.078 kop 48 gr. úroků zadržalých. — Tyto dluhy a pohledanosti liquidované měly placeny býti dle smluv trhových od těch osob, které statky konfiskované koupily. Kdyby pak na některém statku více dluhů nad vynešení summy trhové bylo a na rozvržení mezi věřitele přijíti musilo, tehdy kupující věřitelům dříve platiti neměl, leč až po rozvržení, co by na každého poměrně se dostalo. Ze zbytku však po zaplacení dluhů pozůstalého měl kupující díl odsouzenému z milosti ponechaný na hotové summě složiti, ostatek pak do král. komory odvésti byl povinen. Ale poněvadž přemnozí kupující ze summy trhové sobě porazili peníze, které na statky konfiskované k potřebám válečným císaři půjčili, jakož i dary, z cís. milosti jim udělené, pak že i mnoho statků konfiskovaných rozdílným osobám duchovním i světským za jich věrné služby od císaře bylo darováno; protož musili skoro všickni věřitelové s pohledanostmi svými, od knížete z Lichtenšteina zvláštními recessy jim pojištěnými, ukázání býti na komoru českou. Tato však neměla žádných prostředků k jich zaplacení; neboť, ačkoliv ze summy dluhů, jichž placením komora česká dle snešení sněmu l. 1615 byla povinna, k rozkazu od komory dvorní, knížeti z Lichtenšteina dne 17. května 1622 danému, summa 1,137.530 zl., osobám odsouzeným náležející, jakožto v pokutě král. fisku připadlá, byla z desk vymazána; vzrostly předce dluhy král. komory české tím, že na ni poukázány byly dluhy ze statků kon-

fiskovaných v summě 5,002.722 kop 19 gr. 2 den.,*) do roku 1637 i s úroky zadržalými na summu 9,197.888 kop 56 gr. 4 den. neb na 10,730.870 zl. 26 kr. rýn. (Dle summarního extraktu účtárny komory české z dne 28. dubna 1637. Archiv místodržít. C. 215, C. 1/9.)

Z těchto příčin nemohly býti zaplacený dluhy a pohledanosti, při kommissi liquidationis za spravedlivé již uznané a od knížete z Lichtenšteina recessem pojištěné. Proto domáhali se mnozí svých spravedlností na statcích konfiskovaných při soudech zemských. Avšak vedle cíś. poručení z dne 9. dubna 1629, potom dne 10. února 1642, dne 10. prosince 1650 a dne 20. září 1657 i v letech následujících opětovaného, zamezeny a zastaveny byly všechny a všelijaké právní processy, po kterých by věřitelové a rukojmové osob odsouzených kráceti a nastupovati chtěli; a neměly žádné žaloby, obeslání a pŕhony jinde při soudu přijímány, vedeny a vyřízeny býti, jediné před *kommissi revisionis et liquidationis*, která cíś. resolucí z dne 7. prosince 1627 byla zřízena nejenom k dalšímu vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných, nýbrž i k přehlížení všech pohledaností při předešlé kommissi liquidationis již uznaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných.

Kommissio revisionis měla dle instrukce především vyšetřiti věna a požadavky vdov a sirotek, jakož i manželek osob provinilých, a při tom zvláště přihlížeti k tomu, zdali věna jsou správně dokázána, totiž: *An pactum dotale prae manibus?* — *An dos dumtaxat per testes probetur?* — *An dos illata?* — *An illatio sufficienter probata?* — *An dos in feudo constituta?* — *An quid uxor amoverit?* — *Mariti confessionem de dote numerata non sufficere.* — *Interesse e dote non statim currere.* — *An in casu donationis mariti uxor adepta sit possessionem; quando enim uxor non fuit in possessione, revocari a fisco.* — *Quando crimen commissum sit?* — *Item an damnata sit memoria defuncti; tunc enim revocatur donatio etiam uxori facta.* — *Si mulier aeque ac maritus aufugisset ex regno,*

*) K těmto dluhům náležely: summa 1,813.248 kop 13 gr. pohledanosti do l. 1626 při kommissi již liquidovaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných; též summa 1,406.898 kop 5 gr., která věřitelům potom až do r. 1636 od císaře byla pojištěna; pak summa 1,782.490 kop 1 gr. 2 den. pohledaností, při kommissi revisionis do l. 1637 ještě nevyšetřená a od císaře nepojištěná.

expectans belli eventum, et jam rebus deploratis peteret sua debita. — Si mulier dicat, usumfructuum in bonis sibi relictum, et solutionem petat. — Si mulier dicat, pecunia sua possessionem emptam. — Si obligationes a marito sibi factas producat.

Ostatně měla kommisie revisionis vyjednávat se stranami, aby z věn neb pohledaností jim přisouzených něco slevily buď na summě hlavní přes 2000 zl. vynášející, neb aspoň na úrocích zadržalých. Ale poněvadž málo která strana k tomu volnou býti se ukázala, zvláště pak vdova Markéta z Kolovrat ze summy hlavní 55.000 kop mš. ani úroky, a vdova Anna Barbora z Kolovrat ze summy 6300 kop mš. ničeho sleviti nechtěly, protože na tyto summy opět jenom nové cíś. pojištění obdržely a ničeho jim na ně v hotovosti nebylo zapláceno; z té příčiny k návrhu kommisie vedle cíś. resoluce z dne 15. května 1628 bylo naříceno, aby se dále nejednalo se stranami o slevení úroků zadržalých, nýbrž aby jim tyto úroky beze všeho byly oderčeny hlavně z důvodu toho, že císař dle dobrého zdání právníků a theologů v tomto případě jest oprávněn k zapravení ohromných výloh válečných, zpourou způsobených, něco na spravedlnostech poraziti i osobám nevinným, tím více tedy osobám zpronevěřilým, neb jejich vdovám, manželkám a dítkám, jimž pohledanosti jejich z pouhé cíś. milosti byly ponechány. Avšak v nálezcích a rozsudcích kommisie neměla učiněna býti žádná zmínka o povolení neb poražení úroků zadržalých; a kdyby jich někdo potom při císaři vyhledával, toho každého žádost měla se odmrštiti s tím doložením, že je císař zůstavuje při rozsudku vyneseném a recessu jim daném. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Při této kommissi revisionis et liquidationis vyříceny byly od l. 1628 až do l. 1631 dluhy a pohledanosti na statcích 167 osobám konfiskovaných vězící, které rozdílným osobám přisouzeny byly v summě 1,457.689 kop 17 gr., z nichž však k ruce císaře bylo sleveno na summách hlavních a úrocích zadržalých v jedné summě 641.415 kop 8 gr., tak že dotčeným osobám od král. komory časem zapláceno býti mělo 816.274 kop 9 gr. mš. Potom od l. 1636 až do l. 1674 vyříceny byly pohledanosti 17 osobám náležející v summě 435.477 kop mš., z nichž 246.734 kopy byly sleveny a

188.743 kopy nově pojištěny. Tedy vynášela summa všech dluhův a pohledaností, při kommissi revisionis do toho času vyřízených, 1,893.166 kop 17 gr. mš., z nichž 888.149 kop 8 gr. bylo sleveno a 1,005.017 kop 9 gr. nově pojištěno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{11}{41}$ & P. $\frac{1}{1}$.)

Na summy jednotlivým osobám přisouzené a od císaře schválené dáváno bylo cís. pojištění s tím doložením, že se jim platiti mají úroky obyčejné (šest ze sta) půlletně, dokud pohledanost jim pojištěná nebude zaplacená ze statků konfiskovaných neb pokut, kontrabantu a jiných podobných důchodů zatajených, kterých by se osoby, jimž taková pojištění byla dána, samy uptaly a je komoře české vyjevily. Tak Anna Bechyňová z Dobrušky, uptavši se jisté summy peněz (asi 8000 kop mš.), po Jiřím Pintovi z Bukovan císaři v pokutě náležející, však od Václava Bukovanského, bratra odsouzeného, zatajené, podala císaři dne 27. srpna 1631 žádost, aby této summy přede všemi jinými na srážku praetense své, cís. listem z dne 8. prosince 1629 jí pojištěné, užiti mohla, dokládajíc, že první to vyjevila, a obávajíc se, aby ji v tom nikdo jinší při král. komoře nepředčil. (Dle cís. listu na komoru českou z dne 9. září 1631. — C. 215, B. 28.)

Cís. resolucí z dne 26. dubna 1628 poručeno bylo další vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných skrze kommissaře k tomu dne 18. dubna nově nařízené, Fridricha z Talmberka, hraběte ml. z Martinic, hraběte Michnu a Fabricia. Takové dluhy pak, od kommisie revisionis stranám přisouzené a od císaře schválené, i s úroky zadržalými měla platiti komora česká ze statků konfiskovaných vedle cís. resoluce dne 3. června 1628 vyšlé k návrhu cís. tajných dvorských rad říšských a rad appellačních, Viléma Slavaty, Antonína opata z Kremsmünstru a praesidenta cís. komory dvorské, Otty z Nostic, Konrada Hillebranda, Otty Melandra a Ondřeje Kotvy. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & L. 1.)

K uspokojení nejchudších věřitelů král. komory povolena byla od stavů českých na sněmu l. 1629 summa 60.000 zl., z níž vedle cís. nařízení z dne 3. září 1629 a 27. června 1630 zaplaceno bylo 47 stranám na jednoročních úrocích od Jiří 1628 až do Jiří 1629 v jedné summě 21.277 zl. a 2 stranám na jistiny splaceno 4000 zl.; pak 29 stranám 5201 zl. úroků

půlletních až do sv. Jiří 1629 a 4 stranám 5666 zl. na jistínách. — Potom vedle cíś. resoluce z dne 6. května 1636 měly nejchudší věřitelové nouzi trpící, zvláště vdovy a sirotci poděleny býti ze summy, která by z kontribuce, snesením sněmovním t. r. na každého poddaného usedlého po 2 zl. 20 kr. uložené, přes summu 100.000 zl. přebývala. Též cíś. listem z dne 1. července 1637 nařizeno bylo, aby týmž věřitelům 18.000 zl. z kontribuce téhož roku bylo zaplacenó. (C. 215, P. $\frac{1}{6}$.) Ostatně není nikde vytčeno, zdali kdy dotčené dluhy a pohledanosti nově pojištěné od král. komory byly zaplacený.

Této kommissi revisionis a liquidationis, k rozkazu císaře z dne 15. března 1633 obnovené, a nově jmenovaným kommissarům, Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic, pak appellačním radám, Bernhartovi Hiserlovi z Chodův, Šťastnému Václavovi Pětipeskému z Chýše, Ondřeji Kotkovi z Freifeldu a Pavlovi Wenzlovi z Bochova, svěřené, vedle cíś. resolucí z dne 17. března a 20. května 1634, dne 26. března 1637, 20. července 1638, 6. listopadu 1640 a 16. července 1644 přikázána byla také revise všech rozsudků při kommissi fridlandské vyšlých, též fridlandských lén a jich převedení v dědictví, pak dluhův a pohledaností na statcích po exekuci fridlandské konfiskovaných, jakož i pohledaností na statcích po emigrantech pozůstalých a od král. komory ujatých. Potom vedle cíś. resoluce z dne 5. června 1651 k téže kommissi přikázány byly všechny osoby, které na základě míru Pražského a Westfalského žádaly za navrácení statků, jim odňatých pro služby, ve vojsku saském, švédském a francouzském konané. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$. — C. 123, C. $\frac{10}{39}$ & C. $\frac{11}{41}$.) Za tuto práci, od l. 1648 až do l. 1655 vykonanou, cíś. resolucí vedle návrhu komory české z dne 10. července 1655 povolena byla kommissarům odměna 20.000 zl. rýn. — Konečně vedle cíś. resoluce z dne 11. února 1665 měla kommissee revisionis po zrušení král. komorní kommissee hlavní (Haupt-Einrichtungs-Commission) převzítí další vyšetřování práv a spravedlností fiskálních na statcích konfiskovaných, zvláště pak náhrad za škody, král. fisku prodáním těchto statků za lehké peníze neb jinak učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{11}{40}$.)

Ale kommissee revisiovis, zasedajíc jenom každou sobotu s komorou českou, která při tom byla stranou i soudcem

(utpote hic parte et iudice), protahovala vyšetřování ve věcech vyčtených do nekonečna, tak že ještě l. 1690 dne 6. října nebylo vyřízeno dluhův a pohledaností v summě 756.587 kop 20 gr. mš., náležejících 339 osobám, které se již před 60 lety v čase vyměřeném přihlásily. Mimo to nedostalo se až do té doby i mnohým osobám odsouzeným neb jejich dědicům ničeho na dluhy z milosti jim ponechané, jak to při jednotlivých jest vyčteno v seznamu pokutovaných. Pročež na opétované stížnosti mnohých praetendentů chudých, tímto protahováním do nejvyšší bídy a nouze přivedených, učiněn byl konečně vedle císař. poručení z dne 29. března 1689, opétovaného dne 22. července 1691, od krále místodržících dne 7. prosince 1691 návrh, aby kommisie revisionis et liquidationis byla zrušena a veškeré spisy při ní se nacházející k deskám zemským byly odevzdány a dotčení praetendenti od krále komory české byli spokojeni; ostatní však praetendenti (více než 300 osob), kteří se s pohledanostmi svými ve lhůtě patenty vyměřené nepřihlásili, měli býti navždy odvrstveni. (C. 215, C. 1/4.)

Jak do nekonečna protahováno bylo vyšetřování praetensí při kommissi revisionis a při komoře české, o tom podány jsou zprávy při mnohých pokutovaných, zvláště při Šmířickém (str. 551—555) a Švamberskovi (str. 659—664).

Die instrukce, kommissi revisionis dané, *měly statky konfiskované navraceny býti*: 1. Když odsouzený nevinu svou prokázal. (Quando princeps vel fiscus simpliciter rem alienat uti suam, sciens autem, si adjecta aliqua causa, quae postea detegatur, non esse vera: nam tunc revocata causa revocatur illius rei alienatio.) Tak navrácen byl statek Všehrdy, se statky Jana Adama z Nostic konfiskovaný, manželce Nosticové, již vlastně náležel (str. 396). Z téže příčiny navraceny byly statky: Esterě Kelblové (str. 261), Mandaléně Perglarové (str. 422), Saloméně Viršperkové (str. 875), Alžbětě Chrtové (str. 211), Janovi mladšímu Odkolkovi (str. 398), Janovi Ondřeji Černínovi (str. 67), Heřmanovi Kavkovi z Říčan (str. 484), Wolfovi Divišovi Hallerovi z Reichenbachu (str. 133), vdově po Vincencovi Holčšporerovi (str. 164), Václavovi Kocovi (str. 273), Petrovi Pavlovi Hozlaurovi

(str. 177), Ondřeji z Ostešova (str. 403), Bohuslavovi Sobkovi (str. 560), Dorotě Ottové z Losu (str. 404), Bohuslavovi Ritterovi (str. 459) a Bohuslavovi Vamberskému (str. 840). — 2. Když po vložení do desk zemských takových statků prodaných ještě nevypršela lhůta, v řízení zemském na tři léta a 18 neděl vyměřená. — 3. Mimo to všem, jimž od císaře udělena byla milost, protože se po vyhlášení cís. mandátů (publicatis mandatis revocatoriis) v ležení u Řezna dne 20. července 1624 do země navrátili; jako Jiřímu Sigmundovi z Habsperku (str. 131) a některým jiným. — 4. Dle cís. patentu z dne 19. listopadu 1633 katolickým přátelům krevním emigrantův *in descendentis et ascendentis linea simpliciter et in infinitum, collaterales autem usque ad tertium gradum inclusive*. — 5. Také všem emigrantům, kteří kurfirštu Saskému buďto vojenskou neb jinou službu konali, avšak na základě míru Pražského l. 1635 té milosti dosáhli, že práva svého, jako jiní dědiční poddaní kurfiršta, dobývati a vyhledávati mohli. — 6. Pak těm emigrantům, kteří pro Švédsko neb Francouzsko proti císaři sloužili, ale na základě míru Westfalského milost co do osob svých, hrdla a cti, obdrželi, měly vydány býti jenom statky pro dotčenou službu jim odňaté, avšak beze všf náhrady užítku zadržalého neb škody způsobené. (Dle artic. 4. §. 52. míru Westfalského: „*Illa vero bona, quae ipsis postea eam ob causam, quod pro Suecis aut Gallis contra caesarem domumque Austriacam arma sumpsissent, erepta sunt, iisdem qualia nunc sunt, absque refusione tamen sumptuum et fructuum perceptorum aut damni dati, restituantur.*“) Dle toho navráceno bylo Petrovi Kaučovi 3667 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 7. září 1655 (str. 298).

Mimo to ponechány byly od císaře statky i některým osobám odsouzeným, když buď samy neb jejich dívky k náboženství katolickému přistoupily; jako synovi po Adamovi Chobotském (str. 206). — Někteří pak zůstaveni byli bezprávně na újmu král. fisku při statcích svých od král. mštdržíčho knížete z Lichtenšteina, poněvadž si jeho milost rozdlným způsobem získali; jako Zdislav Hrzaň, který témuž knížeti statky své Landškron a Landšperk za poloviční jich cenu prodal (str. 197 a 198).

Naproti tomu navraceny nebyly statky od cis. vojska vzate ani osobam neodsouzenym neb perdonovanim, zejména Krištofovi Voračickému (str. 891), Mikulášovi Čejkovskému (str. 64), Přibíkovi Čákovci (str. 59), Theobaldovi Hokovi (str. 163), Jiřímu Kabovi z Rybňan (str. 223), Václavovi Otakarovi z Perglasu (str. 421), Jiřímu Račínovi (str. 449), Bohuslavovi staršímu Ruthovi (str. 476), Hynkovi Vamberskému (str. 841) a Janovi Višnovi z Větrní (str. 876),

Pokutování měst a jejich obyvatelův.

Zmínili jsme se již o tom, že process proti obcím měst královských a věnných pro účastenství jich ve zpouře nařízený z jistých příčin k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle cis. resoluce z dne 16. června 1621 byl odložen na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. Avšak cis. resolucí z dne 26. července 1621 bylo nařízeno, aby se vyšetřilo provinění jakož i jmění jednotlivých obcí, a podle toho jim uložena byla pokuta náležitá, ale mírná, by tím města nepozbyla prostředků k zachování svému. K tomu konci statky a důchody všech měst, jichž purkmistři, konšelé a celé obce ve zpouře se účastnili, od král. komory byly ujaty, odhadnuty a odevzdány k správě cis. rychtářům. Cis. listem z dne 22. srpna a 9. září léta 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby v processu proti městům nařízeném bez prodlení se pokračovalo, a co by v něm již bylo vyřízeno, aby hned k cis. schválení bylo předloženo, by se týmž způsobem i k městům v markrabství Moravském přikročiti mohlo.

Jak málo šetřil kníže Lichtenštejn cis. rozkazu, dle něhož městům jenom mírná pokuta měla býti uložena, patrně jest z toho, že obcím měst Borku, Brodu Českého, Čáslavi, Domažlic, Kinšperku, Kouřimi, Loun, Ostrova, Písku, Prachatic, Rakovníka, Rudolfova, Slaného, Slavkova, Stříbra, Tachova, Týna nad Vltavou a Vodňan veškeré statky byly odňaty a hned zastaveny neb prodány, tak že města vytčena tím na mizinu byla přivedena, o čemž při jednotlivých městech obšírná zpráva jest podána.

Ani statků zádušních, městům Brodu Českému, Kouřimi, Čáslavi, Vodňanům a j. v. náležejících, nebylo ušetřeno, nýbrž

i statky ty proti všemu právu dotčeným městům byly odcizeny od knížete z Lichtenšteina, který sám statky měst Brodu a Kouřimi koupil. Marné byly žádosti těchto měst za navrácení statků zádušních (viz str. 1044, 1052, 1115 a 1249), kteréž i dle dobrého zdání král. prokuratora neměly býti konfiskovány, nýbrž obcím navraceny dle práv zvláště v „*canone redintegranda causa 3. q. 1.*“ takto vytčených: „*quaecunque episcopis vel ecclesiis (quarum appellatione in materia restitutionis etiam hospitalia veniunt) quacunque conditione temporis, aut captivitate, aut dolo, aut violentia majorum, aut per quascunque injurias deperdita esse noscuntur, funditus revocanda et redintegranda sunt*“.— Také dle obnoveného zřízení zemského neměly statky duchovní a zádušní nijakým způsobem býti odcizovány, a kdyby se to někdy neprávne stalo, měly statky takové opět k účelům předešlým býti obráceny. Dle toho i císař Ferdinand II. knížeti Maximilianovi z Lichtenšteina, bratrovi knížete Karla a poručníku jeho syna, listem daným dne 20. dubna 1628 nařídil, aby statky kostelní a špitálské obci Českobrodské od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navraceny, dokládaje, že by byl nikdy nepotvrdil smlouvy tržové těch statků se týkající, kdyby byl upozorněn byl, že se tu jedná o statky zádušní.— Konečně dle dobrého zdání král. prokuratora smlouva solní (*contractum salis*) s papežskou stolicí dne 22. března 1630 učiněná, dle které statky duchovní, osobám světským předešle postoupené, neměly býti navraceny, netýkala se statků zádušních po bitvě bělohorské neprávne konfiskovaných, kteréž beze vší obtíže mohly býti obcím navraceny, nýbrž vztahovala se jenom k takovým statkům duchovním, které za doby husitské a následující kostelům byly odňaty a od králů českých z nutné potřeby osobám světským prodány neb jinak postoupeny, tak že již v desáté neb dvacáté ruce se nacházely, a proto dřívějším držitelům bez velikého zmatku (*sine ingenti confusione reipublicae*) navraceny býti nemohly. Z té příčiny císař Ferdinand II., jakož i jeho nástupcové, obzvláště ještě Leopold I. a Josef I., naléhali na to, aby konfiskované statky zádušní obcím byly navraceny; předece však konečně restituce týchž statků vedle dobrého zdání kommissee revisionis z dne 3. října 1674 cíś. resolucí z dne 3. srpna

1681 na základě dotčené smlouvy solní za bezprávní jest uznána. (Archiv místodrž. W. $\frac{69}{5}$ & $\frac{69}{8}$. — C. 215, C. 10.)

Mimo města výše vytčená, kterým všechny statky byly odňaty, pozbyla některých statků a jmění též města Brod Německý, Hora Kutna, Hradec Králové, Locket, Rokycany, Tábor a Trutnov. Mnohé však statky těmto městům, neustálým ubytováním a vychováváním lidu válečného zchudlým a nemírně zadluženým, z cíś. milosti l. 1628 byly navraceny. Z téže příčiny vedle cíś. nařízení dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1628 zůstavena byla při všech statcích svých města Pražská, pak města Beroun, Boleslav Mladá, Bydžov Nový, Dvůr Králové, Cheb, Chomůtov, Chrudim, Jaroměř, Jihlava, Kadaň, Klatovy, Kolín, Litoměřice, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Polička, Pířbram, Reichenšteinská Hora (Kašperské Hory), Soběslav, Sušice a Žatec. Tyto všechny statky městům navracené odhadnuty byly v jedné summě za 1,061.087 kop mš., v kteréž obsaženy nejsou statky měst Pražských, též města Berouna, Hory Kutny, Hradce Králové, Cheba, Nymburka a Rokycan, jichž cena není vytčena.

Naproti tomu propadla i města, jimž statky byly navraceny, jako města ostatní v pokutě jistiny, které za komoru českou měla. Takových jistin, v jedné summě 337.463 kop mš. vynášejících, pozbyla města Boleslav Mladá, Brod Český, Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Klatovy, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Písek, Rakovník, Slaně, Soběslav, Střibro, Sušice, Tábor, Trutnov, Ústí nad Labem, Žatec a Nové město Pražské.

Připočteme-li k těmto jistinám summu odhadní statků některým městům odňatých a jiným osobám prodaných neb zastavených, vynášející 1,602.541 kopu mš., pak pokuty peněžité měřtanům Pražským uložené a jmění některým měřtanům v Litoměřicích, Klatovech, Soběslavi, Táboře, Tachově a v Ústí nad Labem odňaté, v jedné summě 310.622 kop, konečně výpalné a výplatné, které města Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Louny, Most, Mýto Vysoké, Slavkov, Soběslav, Tábor, Tachov, Trutnov a Žatec v jedné summě 153.244 kop složila; shledáme, že dotčená města královská a věnná konfiskací pozbyla jmění úhrnem 2,403.870 kop mš.

Povázíme-li pak ještě, že města Boleslav Mladá, Brod Český, Domažlice, Hradec Králové, Chrudim, Kadaň, Klatovy, Kolín, Kouřim, Loket, Louny, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Plzeň, Příbram, Rakovník, Střebro, Tábor, Tachov, Trutnov, Ústí nad Labem, Vodňany a Žatec na lid válečný jenom za některou dobu války třicetileté 5,377.451 zl. rýn. hotových peněz vydala, nepočítajíc v to jiné škody ohromné vojskem způsobené, ani výlohy měst Pražských na vojsko učiněné a přes dva milliony zlatých vynášející; poznati z toho můžeme, jak bídný byl stav měst českých, o němž při každém z nich obšírnou zprávu níže podáváme.

Ještě poznamenati třeba, že města královská a věnná obtížena byla velikými dluhy v jedné summě 1,961.649 kop mš., v níž však pojaty nejsou dluhy měst Pražských 310.550 kop vynášející, ani dluhy nevytčené měst Berouna, Borku, Bydžova, Dvoru Králové, Chba, Jaroměře, Kinsperku, Plzně, Poličky, Prachatic, Rokycan, Rudolfova, Stříbra a Sušice. A poněvadž města statků svých zbavená žádného prostředku neměla k zaplacení dluhů vytčených, povoleno jim bylo nařízením komory české z dne 20. srpna 1627 proti věřitelům příročí (*moratorium*) aspoň do té summy, kterou měla za král. komorou aneb za kterou stála v rukojemství za císaře Rudolfa II. a Matyáše. Mimo to některým obcím darovány byly summy v pokutě na císaře připadlé po věřitelích odsouzených. Potom podle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1638 převzala komora česká zcela neb částečně zaplacení dluhů pořádných těch obcí, kterým statky jejich buď všechny neb dílem byly konfiskovány a jiným odevzdány. Pak cís. resolucí z dne 16. července 1644 povoleno bylo, aby král. města Litoměřice, Žatec, Kadaň, Ústí nad Labem, Strakonice, Domažlice, Klatovy, Sušice, Rokycany, Beroun, Tábor, Pelhřimov, Kolín, Boleslav a Nymburk dle žádosti své opět užití mohla zvláštního příročí proti věřitelům svým, s nimiž též jednáno býti mělo o slevení úrokův i některého dílu jistín. Konečně při kommissi tractationis, na sněmě obecném strany dluhův od obcí král. měst povinných svolené a od císaře léta 1650 potvrzené, podle patentův od král. místodržících dne 22. října 1654 vydaných předsevzato bylo porovnání s věři-

teli obcí v příčině dluhův obecních, vedle něhož mnozí věřitelé, prohlédajíce k nemožnosti obcí jak od úroků zadržalých, tak i někteří od třetího neb od pátého dílu summy hlavních dobrovolně jsou upustili. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Co se týče *pokutování osob stavu městského* pro jich účastenství ve zpouře, svěřeno bylo vyšetřování jejich provinění císař. rychtářům v městech Pražských i venkovských, do kterýchž vyslání byli k zařizení té inquisice i zvláštní kommissaři. Tak vyslán byl od Pavla Michny z Vacinova do Mělníka a Litoměřic jeho bratr Jiří Vilém Michna, který o vyřízení svém v Litoměřicích dotčenému bratru svému dne 14. července 1623 zprávu činí dokládaje, že mohovitě věci měšťanů šacovati nedal, poněvadž to věc skoro nemožná; neboť kdo prý v jich truhlách sedí, aby to vyzkoumati mohl, a nikdo z nich také by se spravedlivě nepřiznal, co má; strany počtův obecních že velikou práci měl, než je složili a císař. rychtáři odevzdali; mimo to že shledal mnoho jiných nedostatkův a neřádův, jako že žádných sirotčích a odumrtých register neměli, a že poručil, aby je ihned založili.

Z čeho purkmistři a radní měst Pražských od císař. rychtářů byli obviněni, poznáme ze žaloby, od císař. rychtáře Menšího města Pražského na p. *Baltasara Globiče*, měštěnáina téhož města, učiněné dne 3. července 1623 před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízenou. Tato žaloba zněla takto:

Vaší milosti etc. Na místě a k ruce J. M. C. *obviňuji pana Baltasara Globiče*, měštěnáina Menšího města Pražského, z toho: Že jest se on té těžké, hrozné a prve v král. českém neslýchané rebellie skutečně účastna učinil, že jsa J. M. C. králi svému jak podle poddanosti tak i podle úřadu primatorského a konšelského v Menším městě od J. M. C. jemu tehdyž svěřeného přísahou zavázán, když jest mezi spoluradačními a staršími obecnými snešení zavřeno bylo, aby J. M. C. psaní, kteréhož datum jest v úterý po neděli květné l. 1618, do Vídně odesláno bylo, k tomu přistoupil, slíbiv týmž psaním, že se defensorů v kolleji císaře Karla IV. přidržovati a s nimi smýšleti proti J. M. C. nechce, nýbrž každého času věrně, poslušně a stále až do nejvyššího přemožení při J. M. C. zůstávati chce. A maje podle takové své povinnosti primator-

ské a konšelské všem vůbec příklad dobrý na sobě dáti, důstojnosti J. M. C. zastávati, řádu a práva chrániti a zlé přetrhovati, on jest se nad takovou svou přísahou, povinností primatorskou a konšelskou, i slibem v témž psaní svém brzy a rychle zapomenul, *tak že hned při počátku toho posdvižení, J. M. C. krále a pána svého pravého se strhl, k dotčeným defensorům a jiným nejprřednějším té rebellic zlým původům* beze vši příčiny dobrovolně přistoupil, s nimi se spolčil, *přisahu jim učinil, též nepořádné direktory za pány své a vrchnost svou neslušně a nenáležitě proti přísaze své uznával, měl a držel; při sjezdech, shromážděních, radách a puntováních jejich tejně i zjevně přítomen býval, rozličné jejich a neslušné poručení rád a ochotně vykonával, též všelijaké těžké stížnosti proti císař. panům místodržícím, nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, též panu hejtmanu tehdejšímu, císař. rychtáři, i jiným víry katolické osobám, že jsou těm domnělým direktorům v spisu podané i potom na zošklivení osob J. M. C. věrných a pro zjitření lidu obecního tištěné vůbec* prodávány byly, k tomu radou i skutkem napomáhal; apologii, též i nepravdivou dedukci rebelskou sobě oblíbil, defensi, veřejnou hotovost a všelijaké proti J. M. C. vojenské nástroje, mustrunky, officíry, bewelchshabery (!), pštelunký (!) z ochotnosti nařizovati hotov byl a pomáhal, k dělání šancův vysílati poroučel a povoloval penězi obecnými jakožto primator tyž rebelské direktory zakládati, i také že osady při městě tomto na duchovní statky pro posilu té nešlechterné vojny peněz půjčovaly, i všickni obyvatelé téhož města berně a kontribucí dávati museli, pilně se vynasnažoval, obci, aby v hotovosti stáli, přísně poroučel; do direkce, na komoru, na Staroměstský rathauz aby jisté osoby vyslány byly, povoloval, s nimi se snášel a o všechno, co kdy proti J. M. C. nařizováno bylo, s jinými radními a staršími obecnými usiluje, tudy J. M. C. a slavný dům rakouský potlačiti potvrzoval a zavírali pomáhal; patenty J. M. C. s nápisem purkmistru a konšelů Menšího města Pražského l. 1618 měsíce října z Vídně sem do měst Pražských přinešené a do raddy dodané, jimiž J. M. C. všechněch vůbec k poslušnosti napomínati a vedle toho se jim vši milostí svou císař. a král. milostivě a právě otcovsky zakázati ráčil, kteréž skrze něho

jakožto primatora vši obci v známost uvedeny měly býti, ty jako i jiní radní zatajil, a sneše se toliko s některými radními a staršími obecnými k tomu vedl, že takový patent J. M. C. těm nepořádným rebelským direktorům po jistých osobách odeslán byl a na veliké a hrozné podvedení této obce k ututlání jest přišel; naproti pak patenty, psaní a dekrety, od těch domnělých direktorů purkmistru a konšelům prošlé, se vši ochotností volně a poslušně publikovati nařídil a dal; pečeti městské, když úřad purkmistrský držel, zle užíval, jakož také i k tomu, že táž pečeť mnohým zlým a škodlivým věcem, zvláště pak k instrukci direktorské a konfederaci přitištěna jest, povolil a dopouštěl; snešení strany nepřipouštění J. M. C. k regimentu království českého, a aby proti tomu Fridrich, jenž se falckrabětam jmenuje, za krále českého volen byl, schválil, jemu při volení hlas svůj dal, při korunování mnoho štěstí s jinými vinšoval, a nejsa z první povinnosti J. M. C. učiněné propuštěn, témuž někdejšímu falckraběti dobrovolně přísahal, jemu se v poddanost uvedl, jej za krále a pána svého uznával, všechny všelijaké jeho rozkazy poslušně a rád volně vykonával, i jiné sousedy, aby to také činili, přinutkával; též i k tomu netoliko příčinu dal, nýbrž sám k tomu pomáhal, že jsou katoličtí radní i jiní s úřadů svých svrženi, a vůbec jak světší tak duchovní k vykonání poručení těch rebellův, k neobyčejnému se podpisování, přísahání, kontribuirování, mustrunku neboližto, poněvadž se jim v té příčině nevěřilo, tehdy místo osobního k praporci se postavení, že jsou peněžitou pomocí na verbunky dávati museli, mocně a těžkými pohrůžkami pod strachem měšťanství nuceni a všelijak sužováni byli; *aby ovhlavní nepřítel Turek do krajů Českých povolán a uveden byl*, k tomu radil; lid J. M. C. za nepřátelský pokládal, a čím více armáda J. M. C. do království českého k městům Pražským se přibližovala, tu on tím víceji lid obecný, aby se všickni proti takovému lidu J. M. C. až do vyhlášení poslední krůpěje krve podle přísahy a závazků svých bránili, s velikou bedlivostí a jizlivostí napomínal; a když po šťastné porážce direktori z hradu Pražského do Starého města Pražského utekli, tu *saes(ouce)* se spolu s jinými, aby ihned osoby do Starého města k officírům vojenským o pomoc vyslání byli, radu

bral, jak by zase zpátkem J. M. C. lid obrátiti mohli; jakož pak střelbu, kusy veliké, před rathouz táhnouti, na buben bítí, lermo udeřiti rozkázal; a tak on v té své urputilosti až do přemožení setrval, tou příčinou k znamenitým J. M. C. škodám a outratám a k velikému nevinné krve prolití příčinu dal, a tak mocnost a důstojnost J. M. C. skrze to těžce urazil, čehož se on proti svému svědomí, povinnosti konšelské, úřadu a právu dopouštěti neměl. Pročež nepřestávaje na jeho k perdonu učiněném ohlášení, Vašich Milostí jménem a na místě J. M. C. služebně žádám, že jej před sebe obeslati, takové jeho zjevné a hrozné provinění v své milostivé uvážení vzíti, a jaká by ho pokuta (poněvadž J. M. C. z přirozené své císař. a král. milostivosti a dobrotiivosti všem zpronevěřelým osobám trestání na cti a hrdle jest odpustiti ráčila), následovati měla, to co v tom spravedlivého jest, vyměřiti ráčíte. Datum v Menším městě Pražském 3. dne měsíce Julii, l. P. 1623. — Vaším Milostem k službám volný J. M. C. rychtář Menšího města Pražského. — Communicetur parti. Ex consilio Commissionis 7. Augusti 1623.

Na tuto žalobu, od kommisie obviněnému Globičovi danou, podal tento dne 18. srpna 1623 odpověď, dokládaje, že na všechny artikule v tom obvinění doložené, již na onen čas, když z poručení knížete z Lichtenšteina do vězení na radnici Menšího města Pražského dán byl a v něm 17 neděl zůstával, před kommissí executionis dotazován byl a o všem zprávu svou s dobrým svým svědomím učinil; z kteréžto patrno, že žádným původem a příčinou té hrozné roztržitosti v království Českém nebyl, sám od osoby své nic před sebe nebral, ničehož nenařizoval, žádného k ničemu nenutil, žádného bez vědomí a poručení k ničemu obsylati nedal, z osob katolických žádnému ani jiným příkoří žádného neučinil; a když potomně direktorové sami se regimentu ujali, osobám ze stavů vyšších i nižších jak náboženství katolického tak i pod obojí co jsou chtěli rozkazovali, tu že on zůstávaje v té povinnosti primatorské a konšelské, jako i jiní též katoličtí, vedle takových dekretů direktorů vše podniknouti byl přinucen, a tomu také jakožto osoba partikulární odolati sám nemohl, poněvadž ubozí měšťané proti direktorům téměř

ani ceknouti jsou nesměli, leč by byli chtěli k znamenitému neštěstí sami sebe přivést. Z strany povolání Turka do království Českého doložil, že by svědomí svému ublížiti a proti Pánu Bohu se postavovati musel, kdyby takového žíznlivého krve křesťanské tyranna za ochranu požádati aneb také k tomu raditi měl (nebo jaká jest společnost Krysta s Bellialem); k tomu že ani sám neradil, ale žádného radícího k tomu zdání jest neslyšel. Z těch příčin žádal kommissi za přímluvu u J. M. C., aby též jemu i na statku pokutu a trestání odpustiti ráčil.

Na tuto repliku a odpověď Globiče podána jest *probatio* všech obvinění i s doklady dne 12. září 1623. (C. 215, G. 9.)

K vykonání inquisice nad stavem městským nařízena byla zvláštní kommissee (*commissio inquisitionis ob rebellionem*), k níž za kommissare přiděleni byli: Jiří Vilém Michna z Vacinova, vrchní hejtman cís. panství v král. Českém a hejtman kraje Žateckého, Jan Wencelius z Kolberku a Ondřej Kotva z Freifeldu, kteří dobrá zdání svá o tom, jak každý z měšťanů provinilých na statku a jmění svém pokutován býti měl, činili na komoru českou, kteráž pak rozsudky císaři k potvrzení předkládala. Tak cís. resolucí z dne 6. srpna 1624 potvrzeny byly rozsudky dotčené kommissee, jimiž odsouzení byli všeho jmění někteří měšťané Starého a Menšího města Pražského, zejména Sigmund Celestýn (Nebeský), Vratislav Jindřich z Frankenšteina, Jindřich Pichelberger, Melichar Haldius, M. Daniel Vratislav, Jan Kechel, Jiří Neher, Jan Jiří starší Dyrnyk, Jakub Kršovský, Jan Fridrich Dyrnyk a Bonaventura John; zároveň poručeno bylo, aby rozsudky ty byly vyhlášeny a statky odsouzených k ruce král. fiaku ujaty.

Ale vedle cís. resoluce z dne 9. srpna 1624 upustilo se od kommissee, k vyhledání a přesouzení těžkého provinění osob stavu městského nařízené, i od další exekuce, co se propadení jich statků dotýče, tak že měšťané při svých statcích, živnostech a obchodech měli býti zůstaveni a zanecháni, však na ten způsob, aby každý měšťan, který se zpourey účastna učinil, místo pokuty a potrestání jiného složil a odvedl jistou summu peněz z domu svého, tak jak to měšťanům Starého města Pražského od knížete z Lichtenšteina

dekretem z dne 23. února 1624 bylo povoleno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, & S. 70.)

Kteří měšťané při kommissi dotčené jmění svého byli odsouzeni a kteří pokuty peněžité složili, vytčeno jest při městech jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských a při Litoměřicích.

Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených.

Vedle čís. listu z dne 16. ledna 1621 měl kníže z Lichtenšteina podati zprávu, kdo by na statky rebellům odňaté něco hotových peněz neb stříbra a klenotů k potřebám válečným chtěl zapůjčiti, a na kterých statcích každý by si přál summu půjčenou míti pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Dle tohoto čís. rozkazu, opětovaného dne 1. února 1621, učinil Lichtenstein dne 18. února t. r. císaři zprávu, že k zapravení výloh, od dne 8. listopadu 1620 až do dne 8. února 1621 vzešlých, zvláště k zapravení platu čís. armádě za dva měsíce zadržalého, zjednal půjčkou na statky konfiskované značnou summu peněz, a že z ní také 150.000 zl. rýn. k spokojení kozáků vynaložil. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Potom čís. resolucí z dne 3. března 1621 opět poručeno bylo Lichtensteinovi, aby k zaplacení čís. vojska 400.000 dolarů na statky rebellům vzaté se vypůjčil buď od měst neb od osob soukromých pomocí Pavla Michny z Vacinova, jenž poměry země a osob dobře znal: kdyby však to hned býti nemohlo, aby summu tu ve třech nedělích sehnal na král. panstvích, jimž by se potom ze statků rebellů nahradila. Mimo to měl Lichtenstein předložiti poznamenání všech statků již konfiskovaných; neboť nabídnuta byla císaři od některých osob k potřebám válečným půjčka jednoho neb dvou millionů kop mš. proti pojištění na některých statcích rebellům českým odňatých. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

V takových půjčkách zastaveny byly mnohé statky již za času zpourey čís. vojskem ujaté, jako l. 1619 čís. hejtmanu Kristianovi Hybnerovi statek Landštejn (str. 395), obci města Krumlova statek Mezipotočí (str. 59) a l. 1620 klášteru Vyšobrodskému statek Čakov (str. 59); pak Donu Baltasarovi de Marradas statky Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov

(str. 237) a témuž l. 1623 statky města Písku (str. 1181). Potom zastaveny byly l. 1621: cíš. plukovníku Filipovi Kracovi z Scharfenšteina statky Ryzmberk a Kouty (str. 129); plukovníku Timonovi z Lindelau statek Přimda (str. 328); plukovníku Janovi Eusebiu Khanovi sv. pánu z Belazy statky Smiřické, Žlunice, Dymokury a Chotělice, pak po Gerštorfovi statek Chotěšice (str. 541 a 116); cíš. plukovníku Theodorovi z Heimhausen statek Chodová Planá (str. 591); Albrechtovi z Waldšteina panství Jičínské, Dubské a Skalské, po Smiřickém konfiskované (str. 541), též panství Fridland a Liberec (str. 457) a statky Choceň a Borovnice (str. 934); Jaroslavovi Bořitovi z Martinic panství Chomútovské (str. 1086) a místo toho pak panství Slanské (str. 1206), též statky Dobříčany a Velký Očechov (str. 184), Ahnikov (str. 621), Prunérov (str. 101), Kralupy (str. 607), Vičice a Boleboří (str. 617) a Libočany (str. 86); Volfovi Vilémovi z Lamingen statky obce Domažlické (str. 1086); Fridrichovi z Talmberka, praesidentu nad appellacemi, statky Vlašim, Domašín a Věžníky (str. 897); Volfovi Ilburkovi z Vřesovic statky Čížkovice (str. 231), Nový Hrad (str. 909) a statky Lounské (str. 1140); Polyxeně z Lobkovic statky Beřkovice dolní, Bechlín a Počaply (str. 9), Byšice a Obříství (str. 429), Encovany (str. 931) a jiné více; Elišce Žerotínové statek Malešov (str. 16); Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu statky Horšův Týn, Čechovice a Miřkov (str. 331); hejtmanu Matyášovi Ondřeji Portovi statek Černoc Veliká (str. 166); Zuzaně Chrtové statek Zvolínoves (str. 384), Vilémovi z Vřesovic statky Bělá, Nekmíf a Podmokly (str. 337); Vilémovi mladšímu z Lobkovic statky Eisenberk a Hlíňany (str. 161) a Rvenice (str. 368); Janovi Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic statky Hostouň a Svržno (str. 130), též Vilémov, Vraní a Žerotín (str. 86); Adamovi z Waldšteina, nejvyššímu hofmistru, statky po Berkovi konfiskované (str. 19); Adamovi staršímu ze Šternberka statek Horažďovice (str. 666); Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic statky Volfartice dolejší a Libchava hořejší (str. 345 a 419); kardinálovi knížeti z Ditrichšteina panství Polná (str. 933); Juditě Kolovratové statek Řepice a obci města Strakonice ves Droužetice (str. 149); pak Marii Majdaléně Trčkové l. 1622 statek Želiv (str. 222)

a l. 1623 statky měst Čáslavi, Hradce Králové a Trutnova (str. 1051, 1070 a 1238); cíš. nejvyššímu lieutenantovi Kristianovi Illovi z Illau statky města Stříbra na srážku útrat válečných (str. 1212); cíš. nejvyššímu lieutenantu Janovi Filipovi Hausmanovi z Namedy statky města Tachova (str. 1235); Gerhardovi sv. p. z Questenberku statek města Slavkova (str. 1208); Janovi Kristofovi Kavkovi z Říčan statky Staré Sedliště a Částkov (str. 264).

Mimo osoby vytčené a mnohé jiné, jimž statky konfiskované v půjčkách byly zastaveny a potom prodány, skoro všickni, kteří císaři v čas zpourey věrnost zachovali, zvláště pak ti, jimž statky od tehdejších direktorů byly zabaveny, žádali císaře, aby jim náhradou za škody, jež od povstalců utrpěli, některé statky konfiskované byly postoupeny. Tak se ucházel o statky po Kristofovi Kobrovi pozůstalé Jan Reinhard Hildprand z Ottenhausen, jemuž v čas zpourey dům jeho od Kobra, tehdejšího kommissaře při direkcii stavův odbojných, byl vzat a prodán. (C. 215, M. 16.) Taktéž žádal Vilém Klenovský z Klenového, aby mu ze statků, Vilémovi staršímu z Lobkovic konfiskovaných, nahrazena byla summa 12.260 kop mš. hotových peněz a do 80.000 kop mš. na zlatě a stříbře, která jeho otci Janovi v čas zpourey od tehdejšího direktora Lobkovic byla vzata a do úřadu důchodenského odevzdána. Náhradou za tuto škodu povoleno bylo Klenovskému k návrhu kommissee revisionis jenom 12.260 zl. rýn., na kteréž dne 15. března 1631 cíš. pojištění obdržel. (C. 215, P. 1/1.) Arcibiskupství Pražskému postoupen l. 1621 statek Trupčice k užívání až do nahrazení škody, klášteru Oseckému od Bohuslava z Michalovic učiněné (str. 369).

Konečně podávány byly od rozdílných osob žádosti za postoupení statků konfiskovaných císaři, od něhož knížeti z Lichtenšteina a král. komoře české, jakož i král. komoře dvorské k dobrému zdání byly zasílány. Z četných žádostí takových vytkneme jenom některé. Dle cíš. reskriptu z dne 22. srpna 1621 žádal furir při cíš. stráži tělesné Michal Schwab, aby mu odměnou postoupen byl některý dům po rebellech, Jiřím Haunsildovi, Oldřichovi Ertlovi neb Janovi Knotovi. — Cíš. reskripty z dne 2. a 11. května 1622 zaslány byly knížeti z Lichtenšteina žádosti Rudolfa hraběte z Helfen-

šteina, císař. rady a komorníka, a Petra Fuchse, císař. rady apelační, z nichž první si přál koupiti některé statky konfiskované za 300.000 zl., druhý za 40.000 zl. rýn. — Dle císař. reskriptu z dne 13. června 1622 měl kníže z Lichtenšteina podati dobré zdání své o žádosti arcibiskupa Pražského Jana za postoupení některých statků císaři v pokuté případných, na které duchovní práva míti se domnívali, zejména statku Týna Horšova k arcibiskupství Pražskému. — Dle císař. reskriptu z dne 25. srpna 1622 žádala Žofie Albinka z Helfenberku, panna kněžna kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, aby témuž klášteru za jistou summu opět postoupeny byly některé vesnice, od kláštera dříve zastavené, totiž Bořanovice, kterou po rebellovi Zdeňkovi Smolškovi jeho dcera Anna Slavatová v držení měla, pak Vojkovice, již měl Jan David Boryně, a Dolanky, již držela Kateřina Kvintusová. — Císař. reskriptem z dne 14. ledna 1623 zaslána byla knížeti z Lichtenšteina žádost Viléma hraběte Vratislava z Mitrovic, císař. rady vojenské, aby témuž některý statek konfiskovaný za mírnou cenu prodán byl před mnohými jinými, jimž se až posavad při prodávání statků přednost dávala. — Dle císař. reskriptu z dne 1. srpna 1623 žádal hrabě z Martinic, aby mu a jeho zeti Florianovi Jetřichovi ze Žďáru prodány byly statky, jim již v summě 156.000 zl. zastavené. — Také arcivévoda Rakouský Karel, administrator velmistrovství řádu německého a biskup Vratislavský, přimlouval se léta 1623 při císaři a knížeti z Lichtenšteina, aby císař. kommissaři v kraji Dolno-Westfalském Janovi Voglerovi prodány byly některé statky v kraji Litoměřickém konfiskované, zejména Svadov, Drmy (Stolinky) a jiné. — Konečně žádal Heralt Václav z Kolovrat ve středu po novém létě l. 1623 Jaroslava z Martinic a Pavla Michnu, aby mu jejich milostí a pomocí buď podle mírného posacování byly prodány neb v jisté zástavě zanechány statky, dvůr a ves Pabénice, rebellovi Petrovi Lukaveckému náležející, a Zhoř, rebellovi Hertvíkovi Skalskému konfiskovaný. (C. 215, C. 1/5.)

K prodávání statků konfiskovaných podle císař. resoluce z dne 29. září 1622 dáno bylo od císaře jakožto krále Českého král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina plnomocenství, dle něhož tento všelijaké statky za příčinou

zpouřy v království Českém císaři v pokutě již připadlé a prisouzené, takž i ty, o kterých ještě výpovědi vynešeny a vyhlášeny býti měly, pro veliké potřeby a zaplacení lidu vojenského co nejdražejí měl prodávati, o ně se smlouvati i trhy zavíratí skrze jisté kommissaře k tomu od něho zřízené, na další však cíś. ratifikaci. Aby pak trhy s strany takových statků prodaných náležitým způsobem do desk zemských vloženy, a jeden každý tím, co by tak stržil, koupil, zaplatil anebo na roky a termíny platiti měl, ujištěn a ubezpečen býti mohl, bylo touže cíś. resolucí poručeno a k tomu povoleno, aby Lichtenštejn k takovým vkladům zatím *nové kvaterny při dskách dal založiti*. Dle toho cíś. poručení nařídil král. místodržící dne 28. listopadu 1622 úředníkům menším desk zemských, aby každému, tak dobře cizozemcům a kteří ještě do země přijati nejsou, do jednoho obzvláštního kvaternu, jako i obyvatelům do druhého kvaternu k tomu založeného trhy dotčené, od císaře však prve schválené a stvrzené, skrze jisté relatory, jménem a na místě císařském k dskám zemským vypravené, vložiti dali. *) (C. 215, C. $\frac{1}{1}$. — D. Z. 620, A. 1 & 3.)

Již předtím listy král. místodržícího z dne 9. dubna a 13. května 1622 všem osobám, jimž některé ze statků konfiskovaných byly zastaveny, tak že jich jménem základu a zástavy užívaly, oznámena byla cíś. resoluce, dle které statky takové se jim vypovídaly tak, aby je v půl létě buď samy trhem podle taxy odhadní k pravému a dědičnému jmění dokoupily anebo k ruce císaře, když jim summa na ně půjčená bude odvedena a navracena, zase odstoupily, by pak jiným odprodány býti mohly. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Tyto osoby všechny koupily dědičně potom statky jim zastavené.

Dle cíś. resoluce z dne 20. prosince 1622 měla každá smlouva trhová o statky konfiskované císaři k schválení býti předložena i s taxou odhadní, do kteréž se pojati měly i všechny věci mohovitě, jako dobytek, obilí a j. v., na tom kterém statku se nacházející. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

*) Z té doby jsou při dskách zemských dva *kvaterny pro cizosemce*, totiž kvatern „*Kropený*“ od l. 1622—1626 pod čísl. 153 a kvatern „*Pro měnné barvy*“ od l. 1626 pod čísl. 154, z nichž teprve potom, když týmž cizozemcům dán byl *incolat*, smlouvy trhové, týkající se statkův jim prodaných, do jiných kvaternů byly vloženy.

Odhadování (taxýrování) statků konfiskovaných předse-
vzato bylo od zvláštních kommissarů, od král. komory české
k ujímání se týchž statků nařízených a z král. účtárny k tomu
vyslaných. Avšak někteří kommissaři opominuli odeslati do
kanceláře komory české odhady a inventáře těch statků,
v kteréž se k ruce císaře uvázali. Proto na jevo dala komora
česká dne 9. července 1621 nespokojenost svou kommissarům,
Vilémovi z Klenového a Janovi Jeníškovi z Újezda, Jiřímu
Malovcovi z Chejnova a Markovi Čiokovi, Ottovi z Oppers-
torfu a Janovi Dobřenskému, Václavovi staršímu Vratislavovi
a Karlovi Vtelenskému, Ottovi Hendrichovi z Wartenberka,
Jiřímu Štastnému Vančurovi a Adamovi Švarcovi, Mikuláši
Elbognerovi a Petrovi Gerstorfovi, jimž zároveň bylo naří-
zeno, aby dotčené odhady neprodleně předložili i se zprávou,
jak mnoho svršků, zvláště peněz a obilí, na statcích zastihli,
a za kým a jak mnoho toho pozůstává. (C. 215, C. 1/4.)

Ostatné statky konfiskované odhadnuty byly obyčejně ne-
správně a nespravedlivě, jak na škodu král. fisku tak i osob,
jenom některého dílu odsouzených, a jejich věřitelův; neboť
v taxě mnohé věci při statcích se nacházející (jako svršky,
robota a jiné) dokonce byly vypuštěny, jiné pak velmi skrovně
oceněny, tak že taxy takové vůbec ledva třetinu neb čtvrtinu
pravé ceny týchž statku dosáhly. O tom svědčí přemnohé
stížnosti, od osob odsouzených buď knížeti z Lichtenšteina
neb kommissi revisionis podané. Tak si stěžoval Diviš Mark-
vart dne 1. února 1623 při knížeti z Lichtenšteina, že panství
jeho Belá, kteréž dle kontrataxy za 411.815 kop mš. stálo,
od účtárny komory české po prvé jenom za 136.608 kop, po
druhé za 180.856 kop bylo odhadnuto; neboť při těchto od-
hadech počítala účtárna jednu kopu platu stálého (totiž úroky
sv.-Jirské a sv.-Havelské, pak za roboty, desátek a j. v.) po
30—35 kopách, a jednu kopu platu běžného (jako povarné,
mýta, nájemné z řek, luk, mlýnův a j. v.) po 15—20 kopách
mš.; kdežto předešle při odhadech statků v Čechách 1 kopa
stálého platu obyčejně po 50, někdy i po 60 kopách (viz
statek Rožmberk při Švamberkovi), v Slezsku pak a v soused-
ních krajích českých 1 zl. platu stálého za 100 dukátů, a
jedna kopa platu běžného po 25—30 kopách se počítala;
mimo to počítáno bylo v taxě za 1 korec žita toliko 3 kopy.

pšenice 4 kopy, ječmene 3 kopy a ovesa 1 kopa 30 gr., kdežto toto obilí za dvojnásobnou cenu tehdy se prodávalo; lesů vytčeno bylo v taxe jenom 95 lečí po 60 kopách a 155 lečí po 30 kopách, kdežto jich bylo přes 700 lečí po 150 kopách. Podobnou stížnost podal l. 1629 Moric Jindřich Hartýš ke kommissi revisionis, že statek jeho Maltayr dle kontrataxy za 29.558 kop mš. stojící, jenom za summu odhadní 9279 kop 42 gr. mš. byl prodán. (C. 215, H. 4).

K dokladu nesprávného odhadování statků konfiskovaných uvedeme z mnohých případů, vytčených při jednotlivých osobách pokutovaných, ještě jenom některé, totiž: statek Frimburk byl za 10.562 kopy odhadnut, ačkoliv l. 1617 za 40.985 kop stál (str. 39); statek Lipovice, za 3287 kop odhadnutý, měl cenu čtyřikrát větší (st. 37); statky Vosek a Kbelnice odhadnuty byly l. 1623 toliko za 6998 kop, avšak l. 1630 shledáno bylo od kommisie revisionis, že stály za 36.901 kopu (str. 63); statek Dražičky, odhadnutý za 8730 kop špatných (dlouhých) peněz (kteréz jenom asi 1000 kop dobrých peněz vynášely), stál dle kontrataxy za 20.559 kop peněz dobrých (str. 178); statek Čichalov odhadnut byl l. 1623 jenom za 7600 kop, potom však l. 1629 na dolehání věřitelů za 11.250 kop mš. (str. 203); statek Vlčí odhadnut jenom za 4537 kop, ač v podílu bratrském ujat byl za 14.500 kop a dle kontrataxy za 15.644 kopy stál (str. 498); statek Vodolína Voda, odhadnutý za 9940 kop, prodán byl Polyxeně z Lobkovic za 9000 zl., ač v bratrském rozdělení položen byl za 36.000 kop mš. (str. 502); statek Suchý Důl, jenom za 7645 kop odhadnutý a prodaný, ač na něm bylo více svršků, nežli summa trhová vynášela, brzy potom od kupující Kateřiny Vratislavové z Mitrovic za 17.800 kop byl prodán (str. 438); statek Vlkošov odhadnut byl za 26.061 kop, ačkoliv dle kontrataxy za 62.444 kopy stál; statky po Bernartovi z Elsnic, dle kontrataxy za 121.634 kopy mš. stojící, prodány byly jenom za 70.519 zl. rýn. (str. 95); dům Gryspekův, za 15.000 kop odhadnutý, koupil Don Martin de Huerta za 9000 zl. (str. 126); statky Dubeč a Kyje prodány byly knížeti Karlovi z Lichtenšteina za summu odhadní 34.009 kop mš., ačkoli za 150.000 kop stály (str. 922).

Že nesprávně a nespravedlivě odhadnuta byla většina statků konfiskovaných, patrno jest i z toho, že některé statky (jako Čejkovy str. 450, Hořovice str. 487 a j. v.) nad summu odhadní byly prodány. Zvláště pak to vysvítá ze žádosti Jana Kavky z Říčan, za postoupení panství Chomútovského proti půjčce 220.000 zl. k zaplacení cíś. vojska l. 1623 císaři podané, v níž si stěžuje, že již přes půl léta marně se toho domáhal, aby mu byl prodán některý ze statků konfiskovaných, které prý jenom jistým osobám vyvoleným k rozmnožení jich jmění a velmožnosti obyčejně za summy nepatrné a příliš nízké se prodávají. A poněvadž také ty statky, k jichž koupi se Kavka přihlásil, od osob k tomu nařízených snad z neznalosti věci neb na základě zpráv nedostatečných a nespolehlivých neb z jiných příčin příliš nízkou byly odhadnuty na újmu a veliké zkrácení císaře i těch osob, jimž z nich některé díly z milosti byly ponechány; nechťel Kavka křivdou a bezprávím svědomí své obtěžovati a na dítky své místo požehnání božského zlořečení uvaliti, nýbrž žádal císaře, aby statky ty skrze kommissaře nově k tomu nařízené, jimž by přidány byly osoby hodnověrné, důchodů těchž statků znalé, svědomitě dle urbářů beze všeho ohledu znova byly taxýrovány. (C. 215, K. 27.)

Za takové odhadní summy nesprávně prodával kníže s Lichtenšteina statky konfiskované; mnohé však statky i pod summou odhadní byly prodány. Tak statky Brlozec a Bezvěrov, které dle kontrataxy za 103.678 kop stály, byly l. 1623 za 46.706 kop odhadnuty a toliko za 31.796 kop špatných peněz (4650 zl. dobré mincí) prodány praesidentu komory české Vilému z Vřesovic, který je l. 1626 vévodovi Saskému Juliovi Hendrychovi za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (str. 450). Statky Hostouň a Svržno, za 53.121 kop odhadnuté, koupil l. 1622 Zdeněk Vratislav z Mitrovic za 41.000 kop a prodal je l. 1623 bez svršků za 120.000 kop (str. 130); statky Hotovice a Habartice, za 64.354 kopy odhadnuté, prodány byly za 20.000 kop (str. 265). Statky Ryzmberk a Kouty, odhadnuté za 40.921 kop, koupil plukovník Kraz za 35.000 kop, ačkoliv za 89.000 kop stály (str. 129). — Jenom v některých případech byla summa trhová od císaře při schválení smlouvy poněkud zvýšena; tak přiraženo bylo

Albrechtovi z Waldšteina při ratifikaci 15 smluv trhových v jedné summě 60.000 zl. rýn., čímž summy trhové za ty statky na summy odhadní byly zvýšeny. (D. Z. 194, E. 9.)

Marně domáhaly se toho některé osoby odsouzené, aby jim statky odňaté za pravou jich cenu opět byly postoupeny; tak marně nabízela manželka Čejkova 150.000 kop míš. za statek Kácov, manželu jejímu konfiskovaný a jenom za 116.000 zl. odhadnutý (str. 62); též marně nabídl Křištof Hrobčický, že sám nazpět vezme za 78.502 kopy míš. statky jemu odňaté a Františkovi Clary de Riva prodané za summu odhadní, od císaře na 34.692 kopy sniženou a lehkými penězi zaplacenou, kteráž na dobrých penězích toliko 4130 kop vynášela, tak že zaplacené nebylo ani svršků, dle kontratasy za 7312 kop odhadnutých (str. 185).

Ale nejenom nesprávným a příliš nízkým odhadem statků konfiskovaných zkrácen byl král. fiskus a mnohé z osob odsouzených, nýbrž mnohem větší škoda jim byla učiněna *prodejem týchž statků za lehké (dlouhé) peníze*, které toho času byly zavedeny a tak špatnou cenu měly, že jedna kopa míš. peněz dobrých platila půl osmé kopy peněz lehkých (špatných), jichž úpadek (calada mince) cíś. resolucí z dne 14. prosince 1623 byl nařízen, tak že se dvouzlatnisky po 2 zl. 30 kr. jenom za 20 kr. říšské mince, zlatnisky po 75 kr. toliko za 10 kr. a t. d. počítaly, čímž předešlá cena týchž mincí na 13·3 ze sta byla snížena, tedy ztráta 86·7 percent předešlé ceny vynášela. (Obšírná zpráva o lehké (dlouhé) mincích podána jest v dodatcích spisu tohoto při Albrechtovi z Waldšteina na str. 1272—1274.)

Za dotčenou minci dlouhou (špatnou) prodáno bylo l. 1622 a 1623 mnoho statků konfiskovaných; jako statky Bernharta, Bohuslava a Adama z Hodějova léta 1622 za 212.767 zl. 10 kr., což činilo na minci dobrou toliko 28.368 zl. 57 kr., a týchž Hodějovských dům za 13.000 kop míš., což v dobrých penězích jenom 1734 kop 9 gr. 4 den. neb 2023 zl. rýn. vynášelo. K tomu povážiti třeba, že v čas té koupě a placení špatnými penězi statky ty ještě byly v celosti plny a nezpustošeny, tak že na nich bylo více nábytkův a svršků, nežli summy trhové za ně vynášely; z čehož patrné, že kupující statky takové téměř darmo obdrželi.

Z příčin právě vytčených císař. resolucí z dne 3. července 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby zcela zastavil další prodávání v dlouhé minci statků nově konfiskovaných (mimo ty, které již předtím byly přislibeny jistým osobám, tak že již summy trhové za ně dlel neb zcela byly složeny); též aby nepostupoval nikomu více zástavou statků, městům odňatých. Toto poručení opěťováno bylo od císaře dne 29. července a 2. listopadu t. r. i přes všechny důvody, od král. komory proti tomu uvedené, s tím doložením, že statky, od 3. července t. r. prodané, jenom dobrými penězi mají býti zaplacený. (C. 215, C. 1/1.) Nicméně však i potom dne 18. července a 13. listopadu 1623 prodána byla panství Vorlík, Zvíkov a Chýnov knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga za 307.353 kopy míš., na kterouž summu Eggenberg 352.255 zl. dlouhých peněz proti dotčené císař. resoluci zaplatil. Tato summa, vedle císař. resoluce na dobré peníze uvedená, vynášela toliko 71.377 zl. 27 kr.; přece však všemocný kancléř Eggenberg potom žádné náhrady král. fisku nezaplatil, ačkoliv vedle císař. resoluce z dne 20. ledna 1624, dne 3. a 30. března, pak 3. října t. r. opěťované, kníže z Lichtenšteina dne 8. února 1624 všem, kteří statky po 3. červenci 1623 koupili, oznámil, že summy trhové, vynášející na tři milióny zlatých, platiti mají jenom penězi dobrými. (C. 123, C. 10/13.)

Proto císař. listem z dne 1. prosince 1623 nařízeno bylo Janovi Bapt. Webrovi svob. pánu z Pisenbergu, který od císaře pro mnohé věci důležité z Vídně do Prahy byl poslán, aby tajně vyšetřil, zdali pravdivá jest zpráva, císaře z dobrého pramene došlá, že statky v Čechách až dosavad konfiskované se prodávaly za příliš nízkou cenu, kteráž k tomu ještě špatnými penězi se platila, čímž prý král. fiskus o polovici, někdy i o větší část pravé ceny statků zkrácen byl. Kdyžby věc tak se měla, poručeno bylo Webrovi, aby se s některými úředníky císaři věrnými pilně o tom poradil, zdali by císař nebyl oprávněn nestranné odhadování statků znova naříditi a dle nálezu summy vyšší za ně požadovati. (C. 215, C. 1/1.) Avšak toto vyšetřování nemohlo míti žádného výsledku; neboť Weber sám koupil dne 11. srpna 1623 statky konfiskované Chroustovice a Žilovice po Štěpánovi

a Bernardovi Mikuláši z Gerštorfu, pak Zaječice po Janovi Jiřím Myškovi, za summu trhovou 65.388 zl. 8 kr., na kterou 56.413 zl. 39 kr. špatných peněz složil, ačkoli dle cís. ratifikace 44.413 zl. 39 kr. dobrých peněz odvésti měl. Pro toto zkrácení král. fisku mělo dle zprávy účtárny z dne 29. listopadu 1688 z dotčených statků nahrazeno býti na summu trhovou 42.352 zl. 3 kr. a na úrocích zadržalých 165.183 zl. 54 kr., tedy úhrnem 207.535 zl. 57 kr. — Není také vytčeno, jakou zprávu Weber císaři o věci té učinil.

Potom podala komora česká císaři dne 24. května a 11. června 1625 zprávu, že *někteří obyvatelé duchovní i světské se ujali statků, náležejících osobám, pro účastenství ve zpouře odsouzeným, pokládajíce sobě k nim, jakožto pánové gruntů, právo pokutní*, protože byly na statecích jejich dědičných. Byli to dle seznamu, od komory dne 14. dubna 1627 vedle cís. resoluce z dne 9. května 1626 král. české kanceláři dvorské předloženého, zvláště praeláti a nejvyšší úředníci tito: Probošt kostela sv. Víta na hradě Pražském, jenž se ujal dvou dvorů ve vsi Dejvicích po Michalovi Wittmannovi, též některých vinic a polí po Martinovi a Benjaminovi Fruweinovi, Fridrichovi Dyrynkovi, Eliáši Rozýnovi, Jiřím Neherovi a Janovi Knotovi. — Děkan Vyšehradský ujal se některých vinic a polí po Janovi Ledčanském z Popic a po Tomášovi Javornickém. — Opat Strahovský vzal si o své újmě vinice po Tobiašovi Štefkovi, Jiřím Dyrynkovi a Martinovi Fruweinovi. — Abatyše kláštera sv. Anny v Starém městě pražském ujímala se vinice po Janovi Ledčanském, a chmelnice po Jiřím Košetickém, od král. komory již prodaných. — Opat na Karlově zmocnil se vinice po Benjaminovi Fruweinovi. — Nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberka ujal se vinic po Michalovi Wittmannovi, Tomášovi Teuflvi a Janovi Jiřím Dyrynkovi. — Pavel Michna zmocnil se vinic po Janovi Sixtovi, Šimonovi Susickém a Janovi Fridrichovi z Frankenšteina, kteráž mu i vedle poručení knížete z Lichtenšteina a komory české byly postoupeny. — Konečně pokutoval o své újmě hrabě z Martinic, jakožto purkrabí Karlštejnský, všechny many k panství Karlovu Týnu náležející, tak že od něho léna svá znova vykoupiti musili. (C. 215, C. 1/1.)

To všechno, co jsme právě vytkli, bylo příčinou, že císař I. 1625 nařídil zvláštní kommissi k vyšetřování škody, král. fisku při prodávání a postupování statků konfiskovaných učiněné.

Král. hlavní kommisie komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission).

Tato kommisie, nařízená k ochraně práva fiskálního, mnohonásobně ztenčeného skrovným odhadováním statků konfiskovaných, neb zaplacením jich lehkými penězi v ten čas, když právě minci spadnouti mělo aneb již spadlo, měla přidržeti k povinnému vynahrazení škody všechny ty osoby, které nějaký statek král. fisku připadlý nesprávně koupily, aneb takových statků bezprávně a neslušně užívaly. Kdoby se však při této kommissi o jistou náhradu nenaroval, neb od takových nářků dostatečnými průvody neosvobodil a veřejné osvobození (absolutorium generale) sobě nevyjednal, proti tomu mělo bez ušetření právně býti postupováno. — Ale vyšetřování této kommisie protahováno bylo z mnohých příčin, zvláště pak proto, že se týkalo některých osob velmocných, a nemělo skoro žádného výsledku; neboť každý z obeslaných odvolával se k tomu, že statky správně koupil a pořádně zaplatil penězi, jakých se právě toho času užívalo, a které každý v hodnotě, cíš. patenty vyměřené, přijímati musil. Málo který naroval se o nějakou náhradu před kommissí dotčenou, zejména Albrecht z Waldšteina, který náhradou za statky, na lehkou minci koupené, císaři dobrovolně dal 200.000 zl. rýn. dobrých peněz, tak že mu cíš. listem z dne 25. února 1625 ostatní náhrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy byla prominuta. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₂.)

Brzy však pro nepokoje válečné i pro úmrtí některých kommissarů zastavena byla na čas dotčená kommisie; až teprv od císaře Ferdinanda III. po roce 1638 opět byla obnovena. K této kommissi, řečené „Königliche böhmische Kammer-General-Einrichtungs-Commission“, nařizeni byli za kommissary Sigmund hrabě z Wolkenšteina, Jan z Graefenburgu, Michal Khern a Wolfgang Reischel, jimž za práci jejich ze všech náhrad, jimi dosažených, desátý peníz byl

vykázán. Vedle této kommissee, jejíž řízení císař z jistých a důležitých příčin sobě samému vyhradil a pozůstavil, nařízena byla ještě jiná kommissee, „*Ober-Assistens-Commission*“ řečená, k níž nařízení byli za kommissary nejvyšší císa. hofmistr Jan Wenckhard kníže z Auerspergu, praesident říšské rady dvorské hrabě z Öttingu, král. nejvyšší purkrabí Pražský hrabě z Martinic a praesident komory dvorské hrabě ze Sinzendorfu, kteří dotčenou kommissi, jakožto hlavní (Principal-Commission) ve všech potřebách slušně podporovati měli. Těmto kommissarům uloženo bylo vyšetřiti nejenom všecky škody, král. fisku prodejem statků konfiskovaných a špatnou mincí učiněné, nýbrž i veškeré dluhy komoře české tím i jinak způsobené, jakož i nepořádky ve věcech komorních vzniklé, zvláště neřesti při správě statků komorních vzešlé. Také měli kommissaři pátrati při soudech a úřadech, zdali osoby při kommissi konfiskační odsouzené před odsouzením svým některých statků neprodaly aneb jistin svých nezamlčely. Neboť král. prokurator Bohuslav Zněšovský z Korkyně podal král. komoře l. 1635 zprávu, že podle výtahu ze staré registratury berní se vynašlo 67 statků nekonfiskovaných, které osoby odsouzené v čas zpourey držely a potom je přibuzným svým, jako jim náležející, postoupily; pak že se našlo přes 120 osob odsouzených, jimž žádné statky ani jistiny nebyly konfiskovány. — Avšak kommissee tato nemohla dostáti úloze své rozsáhlé jednak pro roztržitosti válečné, jednak pro množství překážek a obtížnosti jí se všech stran v tom konaných, ačkoliv od císaře přísně bylo nařízeno, aby dotčeným kommissarům všecky rozsudky a veškerá jednání, věcí těch se týkající, ze všech archivů, registratur, repositorií a kanceláří neprodleně byla vydána, též aby se král. prokurator jejich vyšetřování a jednání bez jejich vůle neúčastnil. (C. 123, C. ¹⁰/₃₉.)

Teprv po skončené válce vedle císa. listu, daného dne 12. května 1659 král. místodržícím, poznovu předsevzata byla dotčená kommissee, k jejímuž zastávání císa. radové Jan Ferdinand hrabě z Porcia a Brugnera, Jan Adolf hrabě z Schwarzenbergu, Arnošt hrabě z Öttingen, Bernard Ignác Borita hrabě z Martinic, Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu a Sigmund hrabě z Wolkenšteina, za hlavní kommissary byli nařízeni;

vyřízení pak této kommissee opět svěřeno bylo císař. radám Sigmundovi hraběti z Wolkenšteina, Janovi z Graefenburgu, Michalovi Kernovi a Wolfgangovi Reischlovi, úředníkům při císař. dvorské a dolnorakouské účtárně. Vedle císař. poručení z dne 16. dubna 1660 měla kommissee komorní císaři předložiti poznamenání všech osob, které před tuto kommissi obeslány jsou, a jakou náhradu, z kterých statkův a z kterých příčin tyto osoby král. fisku dáti mají. K tomu účelu podávala účtárna při král. komoře kommissarům zprávu, jaká náhrada za placení statků konfiskovaných špatnými penězi král. fisku v jednotlivých případech náleží (viz Kfelř str. 265). Potom císař. listem otevřeným (tištěným), daným dne 13. prosince 1661, vyzváni byli všickni, kteří statky před lety konfiskované drželi a za příčinou jich nějakých fiskálních nářků se obávali, obzvláště pak ti, kteří již proto obesláni byli a takové nářky sobě propůjčené měli, aby od datum vyhlášení toho listu ve třech měsících, ostatní pak, kteří by teprv obesláni býti měli, aneb sami od sebe při svých statcích, prve fiskálních, nepořádnosti nacházeli, od téhož datum v jednom roce před kommissí dotčenou pořádnost náležitou vykonali, a tak sobě a potomkům svým k dobrému jistou výplatou dobrovolnou způsobili bezpečnost ustavičnou. Kterí by však v čase jim uloženém o výplatu se nenarovníli, proti těm pokračováno býti mělo podle vši přísnosti práva. Dle toho vyzvání jenom někteří z obeslaných uvolili se narovnatí o náhradu král. fisku náležející. Tak císař. reskriptem, daným dne 2. dubna 1662 kommissi dotčené, zastaven byl z důležitých příčin právní process proti hraběti Pavlovi Michnovi, při král. kanceláři české nařízený pro škodu, král. fisku nezaplacením statků konfiskovaných učiněnou, a připuštěn byl jeho dědic Václav Michna k narovnáni se při kommissi komorní (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Ale i při této kommissi nebyla věc ta vyřízena, tak že konečně vedle císař. resoluce z dne 11. února 1665 král. komorní kommissee hlavní byla zrušena a další vyšetřování práv a spravedlností fiskálních na statcích konfiskovaných kommissi revisionis bylo odevzdáno. A poněvadž při těchto kommissích mnozí držitelé statků konfiskovaných narovnatí se nechtěli, měla král. komora česká vedle nařízení císař. ko-

mory dvorské z dne 31. prosince 1668 proti nim podle práva pokračovati; není však vytčeno, zdali právní exekuci některé spravedlnosti fiskální byly vydobytý; bezpochyby se od nich upustilo zvláště proto, že mnohé statky konfiskované již v třetí neb čtvrté ruce se nacházely. Z té příčiny aspoň upustila král. komora od spravedlnosti fiskální 39.243 zl., která dle účtu z dne 6. srpna 1685 ze statků konfiskovaných, Wolfovi Ilburkovi z Vřesovic prodaných, od jeho dědiců zapravena býti měla. (C. 215, W. 34.)

Zkrácení osob jenom některého dílu jmění odsouzených.

Díly ponechané odsouzeným ze statků jim konfiskovaných měly od kupujících ze summy trhové býti zaplacený a vedle cíś. nařízení, daného dne 13. prosince 1622 knížeti z Lichtenšteina, přede všemi jinými vydány obzvláště osobám, při polovici neb třetině jmění zůstaveným, které by měly dědice katolické aneb samy k náboženství katolickému byly nakloněny. Avšak jenom málo kterým dostalo se něčeho na díly jejich ze summ trhových. Neboť vedle cíś. resoluce z dne 21. listopadu 1624 poručeno bylo, aby zbytky summy trhové za statky konfiskované, k zapravení dotčených dílů odsouzeným ponechaných, jakož i jiných dluhů za kupujícími pozůstalé, ihned k deskám zemským byly odevzdány a k potřebám válečným obráceny. (C. 215, C. 1/1 & V. 1.) Osoby pak odsouzené, když v čase vyměřeném při kommissi revisionis a liquidationis spravedlnosti své prokázaly a nejenom od úroků zadržalých upustily, nýbrž i nějakou část od summy hlavní slevily, obdržely na zbytek cíś. pojištění s tím poznamenáním, že se jim summa pojištěná, z níž úroky (6 %) půlletně měly býti placeny, po půlletní výpovědi zaplatí z komory české, když to dle prostředků komory bude možná. — Ale dekretem král. komory české z dne 19. srpna 1659, opětovaným dne 26. ledna 1665, nařízeno bylo účtárně, aby z takových dílů, odsouzeným z milosti ponechaných a pojištěných, žádných úroků nebylo počítáno, nýbrž vše co na úrocích jim již bylo vyplaceno, na summě hlavní bylo poraženo. (C. 215, S. 16.) Dle tohoto nařízení nedostalo se mnohým z odsouzených na summy jim pojištěné buď zcela ničeho nebo časem teprv jejich dědicům nepatrný zbytek

byl vyplacen. (Viz v seznamu pokutovaných Jan Sigmund Mírek, Jobst Šmohař, Adam ze Švamberka, Adam Kašpar Vančura, Jiří Štastný Vančura, Jiří z Waldšteina, Sigmund Matyáš Venclík, Adam Vchynský, Martin Widršperger, Jan starší Vlk, Jan Jiří Vrabský, Joachym Jindřich a Jan Křištof ze Štensdorfu a j. v.) — Mnozí z odsouzených pozbyli i těchto dílů jim z milosti ponechaných, když se v lhůtě vyměřené při kommissi liquidationis a revisionis nepřihlásili. (Viz Jan Loubský a j. v.)

Rozdávání statků konfiskovaných.

Mnohé statky postoupeny byly císař. vojevůdcům odměnou za jich služby vojenské. Tak obdržel *Karel Bonaventura hrabě Buquoy* již l. 1620 darem statky Švamberské, Nové Hradky, Rožmberk a Libějovice, též statky Žumberk a Cuknstein. — *Donu Baltasarovi de Marradas* postoupeny byly na zaplacení jeho služby a jeho pluku jízdeckého k užívání všechny statky v krajích Bechyňském, Prachenském a Plzeňském od něho mocí válečnou vzaté. Tyto statky podržel Marradas ve své správě a nechtěl z nich postoupiti ani statky, které osobám perdonovaným navraceny býti měly, tím méně pak statky, které z nich některým osobám vedle císař. resoluce byly prodány. Marná byla nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 12. září a 4. srpna 1623, aby správcové týchž statků z důchodův a užitekův jich počty složili a hotové peníze do úřadu rentmistrského odvedli. (C. 215, C. 1/1.) Teprv vedle císař. resoluce z dne 4. září 1624 učiněn byl dne 27. září účet všech pohledaností, Marradasovi a jeho pluku za služby vojenské od 17. června 1618 až do l. 1624 zadřalých, které vynášely 1,308.206 zl., z nichž po srážce 431.877 zl. 46 kr., až do konce l. 1623 zaplacených, ještě zůstalo 876.328 zl. 14 kr. Z této summy slevena byla značná část od Marradase a jeho plukovníka *Dona Martina de Huerta* při narovnání s nimi učiněném zvláště proto, že z týchž statků již 499.384 zl. kontribucí a proviantu obdrželi. Na srážku zbytku, 493.192 zl. vynášejícího, který pak až do l. 1627 na summu 814.795 zl. vzrostl, ponechány byly Marradasovi a jeho pluku vedle císař. resoluce z dne 17. června 1627 statky za 622.316 zl. odhadnuté, totiž Hluboká, Vožice

Mladá, Neustupov, Velhartice, Mokrosuky, Nemilkov, Miličín, Buková, Cerhonice a Lhota Červená, za summu 504.500 zl. beze všech závad, tak že dluhy na nich vězící od král. komory byly převzaty. Na nedopracovaný zbytek 310.295 zl., pluku Marradasovu náležející, poraženo bylo 33.000 zlatých za statek Žichovice, který Marradas předešle nejvyššímu lieutenantu Avantagno postoupil, a 14.000 zl. za stateček Vilovice (dom. Ronšperk), též 15.000 zl. vojsku již zaplacených; ostatek pak, na 230.000 zl. umluvený, měl vojsku zapraven býti ze statků v dotčených krajích od Marradase a Huerty rozdílným osobám zastavených, které potom dle nařízení komory české z dne 13. února 1629 k ruce císaře byly ujaty, odhadnuty a postoupeny Huertovi na další účet a císař. ratifikaci k držení a užívání k ruce pluků nezaplacených. Mimo to povoleno a vykázáno bylo l. 1630 od císaře Marradasovi odměnou 100.000 dolarů říšských, v kteréž summě témuž vedle císař. resoluce z dne 18. července 1636 některé statky v Slezsku konfiskované měly býti postoupeny. (Archiv místodrž. W. ⁶⁹/₆.) — *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* na srážku 600.000 zl., za služby vojenské mu povinných, postoupen byl statek Ostrov za 150.000 zl. rýn. beze všech závad; dluhy pak města Ostrova v 230.326 kop mš. převzala král. komora (str. 1169); témuž vévodovi darován byl statek Středokluky (str. 282). — *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic*, saskému general-strašmistru, darem dán byl statek Trnovany (str. 469). — Plukovník *Achilles sv. pán de Soye* obdržel darem za služby své statky Tuchořice a Hetov (str. 231). — *Volfovi hraběti z Mansfeldu* poraženo bylo ze summy trhové za statek Šluknov 50.000 zl. mu darovaných a 10.750 zl. za služby vojenské (str. 627). — Plukovníku *Filipovi hraběti ze Salmu (Solms)* poraženo bylo darem 20.000 zl. ze summy trhové za statky Heralec a Humpolec (str. 468). — Plukovníku *Janovi Jakubovi z Kalnberga* darován statek Kamberk a k tomu ještě 2000 zl. (str. 341). — Plukovníku *Theodorovi z Heimhausen* darováno bylo 25.000 zl. ze summy trhové za statek Chodovou Planou (str. 591). — *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic*, císař. válečné radě, poražen byl dar císařský 43.426 kop mš. ze summy trhové za statky Volfartice a Libchavu, a 10.000 zl. za služby vojenské (str. 346, 419 & 269). —

Nejvyššímu lieutenantu *Janovi Rýčovi (Ritz)* z *Lichtenfeldu* darováno bylo 14.676 kop mš. ze summy trhové za statky *Dremčice* a *Třebivlice* (str. 726). — Plukovníku *Kašparovi Stadionovi* darováno 30.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 289). — Plukovníku *Jindřichovi Paradisovi* z *Escheaide* poraženo bylo darem 42.000 zl. ze summy trhové za statek *Kamenice* (str. 849). — Plukovníku *Filipovi Adamovi* z *Kronbergu* darováno bylo 56.543 kopy ze summy trhové za statek *Poříčí* (str. 587).

I jiným osobám darem dány byly za jich služby věrné od císaře některé statky, totiž: *Fabianovi Welzlovi* z *Welzenburku* dvůr ve vsi *Dasnech* (str. 7), *Mikulášovi Alsterle* dvůr u *Budějovic* (str. 226), *Matyášovi Helderle* statek *Dlouhá ves Stará* (str. 64), obci *Budějovické* horní městys *Rudolfov* (str. 1204), *Benediktovi Hübnerovi* dvůr a 2 domy v *Žatci* (str. 41), *Fridrichovi* z *Talamberka* statek *Tatenice* (str. 32), *Linhartovi Helfridovi* z *Meggau* panství *Rabštejn* a dům *Kolovratský* (str. 288), *Václavovi Vchynskému* statek *Břežany* (str. 42), *Arnoštovi* z *Feldhauen* statky po *Samsonovi Schindlerovi* (str. 508), *Adamovi Klášterskému* z *Rosengarten* dvůr *Vejrov* (str. 522), *Janovi Oldřichovi* z *Eggenberga* statek obce *Prachatické* (str. 1195). — Mimo to cís. reskriptem z dne 9. března 1622 ponecháno bylo knížeti *Karlovi* z *Lichtenšteina* všechno stříbro falckraběte *Fridricha*, které se mu po vzetí Prahy za kořist dostalo. (C. 215, C. 1/1.) — *Ottovi Nosticovi* z *Nostic* darováno 25.000 zl. (str. 601); *Křištofovi Norbertovi Knoutovi* 14.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 221); *Vilémovi Popelovi* z *Lobkovic* 20.000 kop (str. 369); *Jindřichovi Libšteinskému* z *Kolovrat* 36.000 kop (str. 425 & Lib. conf. 2, f. 230); *Zdeňkovi Vratislavovi* z *Mitrovic* 10.000 kop (str. 130); *Jakubovi Brunovi* 15.000 zl.; *Maximilianovi* z *Lichtenšteina* 31.667 zl. (Lib. conf. 2, f. 135); *Heřmanovi* z *Questenbergu* 12.000 zl. (str. 621).

Mnoho statků darováno bylo též osobám duchovním a klášterům, totiž: *Arcibiskupovi Pražskému* panství a statky *Týn nad Vltavou*, *Hněvkovice*, *Kletečna* a *Zachotín*, *Řečice Červená*, *Rychnov Nový* a *Rožmitál*, v jedné summě za 332.930 kop mš. odhadnuté, bez všech závad, tak že dluhy na nich vězící král. komora převzala. — *Kardinalovi* z *Dietrich-*

šteina dům Minkvičův (str. 372) a panství Polna pod cenou odhadní (str. 933). — Proboštství a kapitole u všech Svatých statek Choteč (str. 346). — Proboštovi Vyšehradskému statek Žitenice (str. 469). — Proboštovi Doksanskému dvůr v Brňanech (str. 917). — Klášteru Teplskému statky Budče a Rozněvice (424). — Klášteru Kladrubskému statky Tisová a Trnová (str. 275), Holostřevy, Benešov a Výrov (str. 589) a za statek Touškov 22.000 zl. rýn. (str. 359). — Klášteru Strahovskému statky Milevsko a Želiv (str. 152 & 222). — Klášteru Zbraslavskému statek Komořany (str. 639) a 90.368 zl. 24 kr. náhradou za jeho požadavky na statcích Auspických na Moravě vedle cíś. resoluce z dne 25. srpna 1622 (Lib. conf. 2, f. 90). — Klášteru Plasskému statky Kačerov a Kralovice (str. 128), Kalec (str. 725) a vsi Rybnice, Kaznějoves, Hradiště a Žichlice (str. 358). — Klášteru dominikánskému u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském statky Helvikovský a Henychovský (str. 141), Bašt Malý (str. 162) a dům Rygrův (str. 479). — Klášteru dominikánskému v Budějovicích statek Poříčí (str. 902). — Klášteru Slovanskému v Emauzích v Praze darováno 4000 kop mš. ze summy trhové za statek Myškovice (str. 715). — Klášteru sv. Jiří v Praze vsi Bořeňovice a Sedlec (str. 556). — *Kapitole kanovníké v Passově* statky Hotovice a Habartice (str. 165) a děkanovi téže kapitoly statek Kamberk (str. 341). — Klášteru Sedleckému statek Třídvoř (str. 714). — Klášteru cisterciáků v Pohledě statky Rauštajn a Termesify (str. 121). — Klášteru Vyšebrodskému statky Habří, Olbramy a Svěbohy (str. 164 & 226). — Klášteru u sv. Jakuba v Praze 2000 kop mš. (Lib. conf. 2, f. 195.) — *Kolleji jezuitské v Praze* statky Sluhy a dvůr v Jenštejně (str. 11), dvůr v Dechtarech (str. 325), Paběnice (str. 343), statky obce Kutnohorské (str. 1064); panství a statky Rochov, Tečíněves, Ústí, Liběšice, Jistěpy, Levín, Verneřice a Vrbice darovány v summě 200.000 zl. rýn. na srážku fundace v summě 400.000 kop mš., od císaře též kolleji udělené (str. 505 & 506); statek Pokratice (str. 254); statek Chvaly (str. 918); zbytek summy trhové za statek Tuchoměřice 10.000 kop mš. (str. 523), též jistina 6000 kop na témž statku (str. 425); dům Langenbrukovský v Praze (str. 321), dům Rozýnův v Praze (str. 474), dům Švihovský

se zahradou v Praze (str. 666), vinice s domem Peldřimovským v Praze (str. 417), tiskárna v Praze po Henfkovi z Waldšteina (str. 834); domy v Praze po Jiřím Řečickém (str. 996), po Petrovi Tábovi (str. 997), po Václavovi Kolydiusovi (str. 992), po Šimonovi Vokáčovi (str. 889), po Eliášovi starším Rozýnovi (str. 473); dům po Albrechtovi Kekulovi za 1100 kop míš. odhadnutý (pod e) str. 257); dům po Janovi Vackovi sv. p. z Růženého, v ulici Pasfřské ležící, za 415 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{1}{2}$); dům s pivovárem po Pavlovi Vošklaudovi, na Košicích řečený, v Jirchářích v Novém městě ležící, za 3550 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{1}{2}$); dům po Janovi Štanlkovi a dům Smilkovic řečený, na Poříčí ležící, za 290 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{1}{2}$); též 29.283 kopy míš. pokut z domů po měštanech Pražských (str. 969). — *Kolleji jesuitské v Jičtně* statek Čermná (str. 874). — *Kolleji jesuitské v Chomútově* statky Brusy (str. 510), Běšice, Nové Sedlo a Chudeřín (str. 574). — *Kolleji jesuitské v Mostě* osm vinic po měštanech Mostských (str. 1151). — *Kolleji jesuitské v Krumlově* statek Dlouhá ves Stará (str. 64).

Takým způsobem rozdáno bylo ze statků po r. 1618 konfiskovaných v jedné summě na 3,334.436 zl. rýn., v kteréž však pojaty nejsou statky Švamberské, Buquoyovi darované a přes 1 million vynášející, a některé jiné, jejichž summa odhadní není vytčena, tak že *summa všech darů skoro pět millionů zlatých vynášela.*

Prodej statků konfiskovaných a jich placení.

Nejvíce statků konfiskovaných prodáno bylo *Albrechtovi s Waldšteina* a darováno mu ze summy tržové 400.000 zl., o čemž obšírná zpráva na str. 764, 768—771 jest podána. — *Marie Majdalena Trčková* koupila statků za 539.664 zl. 10 kr. a zaplatila za ně dšlem penězi hotovými, dšlem nádobím stříbrným 585.108 zl. 39 kr., tedy více o 45.444 zl. 29 kr., které odvedla do důchodu za kontribuci nezapravenou. — *Karlovi knížeti s Lichtenšteina* postoupeno bylo statků za 310.563 kop 47 gr., z čehož mu poraženo 28.532 zl., které měl za Fruweinem. (Lib. conf. 2, f. 88.) — Mnoho statků koupil též *Jaroslav Bořita hrabě s Martinic*, v jedné summě za 537.240 zl., z níž si porazil 200.000 zl. k potřebám vá-

lečným půjčených i úroky 83.000 zl. z té summy, ačkoliv za ni statků zástavou užíval; mimo to darováno mu bylo 58.333 zl. — *Pavlovi Michnovi s Vacinova* prodáno bylo statků za 395.932 kopy mš., z kteréž mu bylo sraženo 35.000 zl., z čís. milosti mu darovaných, pak 30.000 zl. za nádoby stříbrné, kterým přispěl l. 1621 k vydáním válečným; též 36.000 zl. za dodávání proviantu, 13.990 zl. za svršky mu odňaté na statcích od něho koupených, 21.500 zl. na zaplacení dluhů, vězících na statcích od něho koupených; není však vykázáno, že dluhy ty zaplatil, také vykázáno není, že zaplatil 76.544 kopy za statek Břežany, tak že na dotčenou summu nebylo zaplacen 153.459 kop 54 gr. (Lib. conf. 2, f. 84—86.) Mimo to vyplaceno bylo Michnovi ze statků konfiskovaných 901.966 zl. 35 kr. místo 500.000 zl., které císaři na proviant půjčil. Pro škodu, král. fisku tím učiněnou, oběslán byl l. 1662 dědic jeho Václav Michna před král. komissi komorní. — *Polyxena kněžna s Lobkovic* koupila statků v summě trhové za 350.436 zl. 23 kr., z čehož jí poraženo bylo 128.333 zl. 20 kr. náhradou za některé statky v Čechách a za statek Rybinek ve Slezsku, jejímu manželu Zdeňkovi Vojtěchovi Popelovi z Lobkovic náležející a při uzavření míru Betlenovi Gaborovi postoupený; pak jistina od krále Matyáše knížeti z Lobkovic darovaná, s úroky 59.279 zl. 27 kr. vynášející. Dle účtu král. komory z dne 5. července 1644 zaplatila kněžna z Lobkovic za statky dotčené nad summu trhovou více 45.441 zl., na kterouž summu jejímu dědici dáno bylo čís. pojištění. (Lib. conf. 2, fol. 47. — C. 215, P. 1/1.) — *Don Baltasar de Marradas* koupil statky Hlubokou a Vožici za 273.000 zl., z kteréž summy, na 200.000 zl. snížené, si porazil čís. dar z milosti 80.000 zl., pak 82.800 zl. zadržalého platu za služby vojenské a 37.200 zl. za vydržování svého pluku, tak že za statky ty ničeho nesložil. (Lib. conf. 2, f. 252.) — *Křištof Šimon hrabě s Thunu* koupil statků za 208.936 kop 31 gr., z kteréž summy jemu z čís. milosti prominuto bylo 57.000 kop mš. (Lib. conf. 2, f. 133.) — *František de Couriers* koupil statků za 174.104 zl. 52 kr., z čehož mu poraženo bylo 116.068 zl. za služby vojenské. — *Volfovi Ilburkovi s Vřesovic* prodáno bylo statků za 148.500 kop mš., z nichž si porazil dar z čís. milosti

24285 kop, zbytek pak zaplatil penězi lehkými. — *Filip Fabricius* koupil statků za 80.908 kop 11 gr. mš., z čehož mu z cís. milosti bylo darováno 30.000 zl. — *Fridrich z Talmberka* koupil statků za 78.866 zl. 40 kr., z nichž mu z cís. milosti darováno 29.166 zl. 40 kr. a poraženo 24.279 zl. 31 kr. jistot i s úroky, kteréž měl na statcích konfiskovaných; ostatek však nezaplatil. — *Vilém hrabě z Vřesovic* koupil statků za 257.896 zl. 21 kr., z kteréžto summy mu odečten byl dar z cís. milosti 20.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 27.) — *Heřmanovi Černínovi* prodáno bylo statků za 601.663 zl., z nichž si porazil dar z cís. milosti 17.500 zl., pak mnoho jin, které měl na statcích konfiskovaných. — *Adam z Waldšteina* koupil statků za 303.303 kopy mš., z kteréž summy mu byl poražen dar z milosti 280.000 zl. — *Donu Vilémovi Verdugo* prodány byly statky Doupov a Maštov za 159.909 zl., z čehož mu poraženo bylo 54.833 zl. 20 kr. od císaře mu darovaných (str. 599 & 615). — *Jan Werde sv. pán z Werdenbergu* koupil statek Kacov za 116.000 zl., na kterouž summu mu poražen byl císařský dar 30.000 zl. (str. 62). — *Kapitanu Hieronymovi della Porta* poražena byla summa trhová 28.000 zl. za statky Puršov a Ušavu z darovaných mu 60.000 zl. (str. 420). — *Petrovi Jindřichovi ze Strahlendorfu* prodány byly statky Hotovice, Čhlumec a Klíše za 157.167 zl., z čehož mu poraženo bylo 35.000 zl. od císaře mu darovaných a 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem (str. 166 & 262). — *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* poražen byl ze summy trhové za statky Konojedy a Valkeřice cís. dar 20.000 kop mš. a 12.174 kopy za král. komorou pojištěné (str. 291). — *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic* poraženo bylo ze summy trhové za statek Ličkov 20.000 kop mš., z cís. milosti mu darovaných (str. 181). — *Vratislavovi z Fürstenberku* postoupen byl statek Mšec za 198.154 zl., kteréž za císařem měl (str. 616). — *Král. kolegiu appellačnímu* k zaplacení služného zadržalého postoupen byl dům po Jiřím Košetickém (str. 295). — *Václav Vchynský z Vchynic* nezaplatil ničeho na summu trhovou, 76.027 zl. vynášející, za statky Kunčice a Nechanice, Hrádek nad Padousy a Mančice (str. 413). — *Humprecht Jan Černín* byl ještě l. 1652 dlužen summu trhovou 14.000 zl. za statek Černoc Velkou (str. 166). —

Takým a podobným způsobem placeny byly mnohé statky konfiskované, tak že ze summ trhových kupující si porazili nejenom peníze na potřeby válečné půjčené, kteréž v jedné summě 5,013.622 zl. 18 kr. vynášely, nýbrž i dary z císař. milosti jim udělené, neb platy jim zadržalé a jakékoli jiné pohledanosti, které za král. komorou měli.

Zabavování statků osobám ze země odešlým náležejících.

Pro veliké nátlaky a soužení vojenské jakož i pro náboženství odešli ze země od l. 1621—1630 přemnozí měšťané, prodávše neb postoupivše před tím jiným osobám statky své. Avšak král. komora česká nařídila dne 24. února a 2. března 1626 císař. rychtářům měst Pražských i ostatních měst královských, aby všechny měšťany, kteří k náboženství katolickému přistoupiti nechtějí a statky své pokoutně smlouvami neprávnickými postupují a potom tajně bez ohlášení z měst odjíždějí, po třikráte ku právu obeslati dali, a pokudž se v tom čase nepostaví, jejich statky, byť byly komukoliv před tím prodány neb postoupeny, k ruce císaře konfiskovali a inventáře svršků na komoru českou skládali.

Proto stěžovali si někteří měšťané, z měst Mostu, Žatce, Kadaně a Chomútova do Saska odešlí, při kurfiřtu Saském, který pak věci jejich se ujal a v příčině té na král. místodržící v Čechách se obrátil. Což když císař se dověděl, vyslovil listem svým dne 2. června 1626 král. komoře české zaslaným podivení své, že se osobám, z král. Českého se stěhujícím, statky zabavují, a poručil, aby komora přísně vyšetřila, na čí nařízení a z kterých příčin císař. rychtáři se opovážili to učiniti, a zároveň týmž rychtářům rozkázala, by dotčeným měšťanům vše, co jim bylo zabaveno a odňato, ihned navrátili a takovým lidem ubohým budoucně žádného příkročí nečinili. Dle toho dáno bylo z komory české dne 4. června 1626 všem císař. rychtářům nařízení, aby podali zprávu v příčině osob pro náboženství zběhlých a všech statků jich odbězných, zvláště pak, jak se jich ujali, kde co od nich obráceno, jak se v nich hospodář a kam se užitek z nich obrací, a aby pořádný z toho počet učinili. (C. 215, C. 1/1 & E. 4.)

Potom osobám, pro náboženství od měst ušlým, které se v zemích kurfiřta Saského neb jinde na místech nepodezřelých zdržovaly, listem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 12. srpna 1626 daným povoleno bylo, aby se k příbytkům a statkům svým buď samy navrátily a je v lhůtě tříměsíční prodaly, aneb osoby katolické za plnomocníky (*mandatarios*) k opatření a zpeněžení statků svých zřídily. Z jmění a statkův jejich měla se zaplatiti nejprve pokuta peněžítá, která by na jednoho každého pro jeho provinění v zpeuře minulé byla uložena, potomně zadržalé kontribuce a cizí dluhy od nich povinné; ostatek, když toho vyhledávati budou, však jestliže mezi tím nic nepřátelského proti císaři před se bráti nebudou, měl osobám od nich k tomu zřízeným býti vydán a propuštěn.

Ale poněvadž mnozí z měšťanů zběhlých k statkům svým ani sami se nenavrátili, ani žádných plnomocníků nezřídili, nařizeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 18. ledna 1627 cís. rychtářům všech měst (kromě Plzně a Budějovic), aby všecek a všelijaký statek těch osob zcela a zúplna ihned k ruce císaře konfiskovali, pořádně popsali a to s pilností opatřiti hleděli, by odtud až do dalšího cís. nařízení nebylo nic zmrbáno ani nepřišlo ke zkáze, konečně aby poznamenání osob zběhlých i s inventáry statkův jejich odeslali na komoru českou. Tato pak odevzdala statky odběžné k správě cís. rychtářům, z nichž však někteří je k svému dobrému obraceli, tak že o tom dosti velké stížnosti od obcí a úřadů městských byly předneseny.

Potom vedle nařízení král. místodržících z dne 10. září 1629 cís. rychtáři, též purkmistři a radní všech měst Pražských i královských (kromě Plzně a Budějovic) podali král. komoře české poznamenání všech sirotků, kteří ze země za rodiči svými podtají proti cís. záповědi pryč se vykradli a odešli, zanechavše po sobě domův a jiných gruntů svých, a přes všecko napomínání do vlasti a k dědictvím svým navrátiti se odepřeli; též seznamy jejich jmění i seznamy osob, které je ze země vyloudily. Neboť dle vůle císaře měli všickni takoví sirotci ve dvou nedělích do měst král. Českého býti dopraveni a dostaveni, a dokudž by se to nestalo, dotud nemělo se jim od poručníkův a opatrovníkův z jmění a statkův

jejich žádných peněz ani ničeho jiného ven ze země odesýlati a dodávati, nýbrž rodičům aneb přátelům jich, v Perně neb kdekoliv jinde se zdržujícím, mělo ještě jednou býti oznámeno, že sirotci ti, nebudou-li chtítí se navrátiti, všeho jmění svého budou zbaveni. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Podle patentů na poručení císařské od král. místodržících v Čechách dne 25. května 1630 vyšlých měly emigrantů statky, kterýchž oni v lhůtách jim již nazbyt vyměřených buď sami aneb skrze katolické plnomocníky své nerozprodali, bez dalšího dotazování za odběžné (*pro re derelicta*) držány a vedle cíś. resoluce z dne 7. dubna 1631 městům prodány býti. Avšak podle cíś. resoluce z dne 19. listopadu 1633 měli ještě dále slyšáni býti ti emigranti, kteříž by v posledních roztržitostech proti císaři ničím se neprovinili, a podstatné příčiny přednesli a to v pravdě provedli, že domův a gruntů svých odbyti nemohli ve čtyrech měsících k tomu vyměřených. Dle téže cíś. resoluce také připuštění býti měli k celé pozůstalosti emigrantů jejich katoličtí přátelé krevní v zemi pozůstalí aneb do země se navráťší, totiž ti, kteříž se na linii dolů sstupující a nahoru vstupující nacházejí, *collatorales* pak anebo poboční přátelé krevní až do třetího stupně inclusive, jako bratři a sestry a jejich dítky toliko a dále nic.

Naproti tomu pak ti poručníci, kteříž netoliko sami v své zarputilosti zůstali, ale také i sirotky ven ze země s sebou vyvezli aneb je pryč odešlé při sobě zdrželi a zase jich nedostavili, potratili tím dle cíś. patentu, dne 20. května 1628 vyšlého, spravedlnost svou v zemi pozůstávající, kteráž k dobrému císaře obrácena býti měla. Což však o poručnících toliko a ne o otci a mateři dle cíś. resoluce z dne 19. listopadu 1633 platnost mělo; neboť rodičů spravedlnost jich nezletilým dítkám k dobrému přijíti měla, s tím při tom poručením, aby spravedlnosti všech sirotek nezletilých, v cizině zůstávajících, až do let jejich dospělých do deposicí schovány a statky jejich skrze cíś. rychtáře aneb vrchnosti všude bedlivě opatrovány byly. Když by však tiže sirotci let svých došli, měli obesláni býti skrze rady měst s tím oznámením, aby ve čtyrech měsících k svým statkům buď sami se navrátili a k náboženství katolickému přistoupili, anebo skrze

plnomocníky své katolické statky své rozprodali; jinak že dle patentů výše připomenutých statky jejich rovně jako jiných emigrantů za odběžné budou držány. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & E. 4 & P. $\frac{2}{4}$. — R. $^{109}_{13}$.)

Vedle nařízení, daného na hradě Pražském dne 12. září 1643 všem cís. rychtářům, předloženo bylo poznamenání všech statků při městech se nacházejících a od vítězství bělohorského císaři jakýmkoliv právem připadlých; též podána zpráva, kdo a za jaký plat v držení a užívání takových statků na ten čas jest, zač by takové statky stály, zdaliž se k nim jaký kupec nachází a jakým by způsobem platiti chtěl.

Mnozí pak vystěhovalci čeští, v zemi kurfiršta Saského zůstávající, na základě míru Pražského l. 1635 jakož i na část téhož kurfiršta přímluvy s cís. povolením za příčinou pohledaností svých na ten čas ještě nevyřízených v Čechách časem (1636—1646) meškávali; neboť v míru dne 30. května 1635 mezi císařem a kurfirštem Saským uzavřeném i to opatřeno bylo, že ti emigranti, kteří jen pro náboženství se vystěhovali a proti císaři hrubě se neprovinili, mohli vyhledávat i užiti toho, cokoliv by jim podle smluv, dědictví neb jinak náleželo. (R. $^{109}_{12}$.)

Konečně i ti emigranti, kteří vedle cís. patentu l. 1629 v příčině jistin svých se neohlásili, měli nicméně v pohledanostech svých nejenom slyšání býti vedle míru Pražského a cís. generalní amnestie, l. 1641 v Řezné dané, nýbrž i když do konfiskace Fridlandské byli potaženi, perdonováni a restituováni býti mohli dle cís. psaní deklaratorního, ke kurfirštu Saskému prošlého, i dle míru Westfalského. Avšak od král. komory české dne 27. června 1651 nařízeno bylo všem cís. rychtářům měst královských, aby emigrantům, do král. Českého se navracujícím a o restituci statků se ucházejícím, bez vůle a nařízení komory nepropouštěli statkův a spravedlností jejich, v sequestru zůstávajících; jinak že by důchodu fiskálnímu, když by se jaká újma stala, skutečnou náhradu učiniti byli povinni. (C. 215, E. 4.)

Zvláštní zprávy o emigrantech a statcích po nich pozůstalých a dílem konfiskovaných podáváme při městech

jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských.*) Zde ještě jenom vytkneme, že při všech městech (mimo města Pražská) se nacházelo statků po emigrantech pozůstalých v jedné summě za 469.170 kop mš., z kteréžto summy však jenom nepatrná část král. fisku připadla, poněvadž větší díl týchž statkův emigrantům neb jejich dědicům byl navrácen.

Kommissee nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžitě za udělení perdonu (commissio transactionis).

V příčině těch obyvatelů král. Českého ze stavu panského a rytířského, kteříž byvše od král. prokuratora již l. 1623 z účastenství rebelského obviněni, ještě rozsouzeni a žádnou výpověď podělení nebyli, též i v příčině jiných ještě neobviněných osob l. 1627 od císaře při jeho přítomnosti v Praze nařízena i také v měsíci únoru l. 1628 začata byla nová kommissee, která vedle cís. nařízení, dne 18. června 1628 daného nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, cís. místodržícím v král. Českém, dále vedena a k dokonalému již vždy jednou vyřízení a skončení co nejdříve přivedena býti měla. K této kommissi (poněvadž někteří tehdejší kommissaři po jiných svých povinnostech za císařem jsou odjeli) zvolil císař Jiřího Viléma Michnu z Vacinova a Jana Wence-liusa z Kolsdorfu, cís. rady nad appellacemi na hradě Pražském, aby pozůstalým kommissařům, Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingu a Albenreuthu a Ondřejovi Kotvovi z Freifeldu za spolukommissaře přidání byli. Zároveň poručeno bylo, aby tajemník Jan Hegner král. komoře české zprávu podal o provinění osob, které při kommissi konfiskační *cum clausula reservatoria* byly perdonovány neb odsouzeny, by se dle toho každému pokuta vyměřiti mohla.

Před tuto kommissi obsíláni byli listy tištěnými dotčení obyvatelé, aby dle cís. nařízení od nich se vyrozuměti mohlo, zdaliž by se chtěli s J. M. císařskou *per transactionem* dobrovolně o pokutu svého provinění umluvit i a porovnat, čili raději pořadem práva kráčet i výpovědi právní na sebe očekávati. K takovému porovnání, kteréž potom cís. resolucí

*) Viz též spis náš „Reformace katolická v Čechách“, Časopis Mus. král. Česk. r. 1881.

z dne 22. února 1629 král. komoře české bylo odevzdáno, postavili se volně mnozí obyvatelé, kteří se zpourey dočinili a z toho se až posavad nevyměřili, a uvolili se z jmění svého mírnou pokutu peněžitou do král. komory odvésti za perdon jim v spisu udělený, jímž teprv dokonalé bezpečení statkův a jmění svého sobě, dědicům a budoucím svým způsobili.

Dle zprávy kommissee transactionis císaři dne 15. května 1630 podané vyřízeno bylo při téže kommissi od 29. listopadu 1627 až do 15. května 1630 porovnání s 196 stranami, z nichž některé obvinění král. prokuratora od sebe odvedly; mnohé pak, jejichž provinění a jmění bylo nepatrné, aneb které k náboženství katolickému přistoupily neb přistoupiti slíbily, bez pokuty peněžité byly perdonovány; ty však, které provinění svého byly překonány, z jmění svého svědomitě udaného jistou summou peněz za udělení perdonu pokutou složití se zavázaly. Mezi těmito bylo 36 osob stavu rytířského z kraje Loketského, které se v čas zpourey hrubě provinily tím, že se tehdejšími direktorům písemně zavázaly, život svůj a statky pro náboženství nasaditi; též že k obléhání města Plzně buď samy táhly neb lid svůj poslaly; pak že ještě po vítězství bělohorském, ač se již císaři poddaly, Mansfelda do města Lokte pustily. Těmto rytířům však, poněvadž k ochraně pomezí Českého proti Sasku a Braniborsku sloužili a na zaplacení cís. pluku Šaumburského již přes 70.000 kop míš. odvedli, dle dobrého zdání kommissee uložena byla pokuta peněžité velmi mírná, při všech jenom 7275 zl. vynášející, kteráž pak některým, k náboženství katolickému přistoupivším, zejména Janovi Fabianovi a Janovi Matyášovi z Perglasu, Křištofovi z Schönau, Wolfovi Křištofovi Lochnerovi, Sigmundovi z Rebie a j. v. byla prominuta, aby se příkladem jejich náboženství katolické ujalo v kraji Loketském, v němž od dávných let až po ten čas nebylo katolíka žádného. — Pokuty peněžité, které od 67 osob do 15. května 1630 byly porovnány, vynášely v jedné summě toliko 77.505 zl. 36 kr. rýn., z nichž vedle cís. resoluce z dne 10. září 1629 vydáno býti mělo 18.320 zl. 16 kr. k zapravení platu zadržalého bývalým služebníkům dvorským krále Rudolfa, ostatní pak summa císaři dskami zemskými pojištěna jest. — Potom cís. resolucí z dne 12. května 1631 schváleno

bylo porovnání komory české ještě s 23 osobami provedené, summa pak pokut těchto, 19.039 zl. rýn. vynášející, složena býti měla k zaplacení deputatu, rozdílným duchovním zadržalého a jim od císaře při komoře české vykázaného. Všem těm, jichž porovnání před kommissí dotčenou od císaře bylo schváleno, vydán byl od kommissee spis svědčící o tom, že jsou všeho provinění rebellského navždy osvobozeni. Které osoby při kommissi transactionis o perdon se porovnaly a které z nich pokuty na penězích neb jistínách složily, vytčeno jest v seznamu pokutovaných.

Mimo osoby, s nimiž porovnání o pokutu bylo vyřízeno, před kommissi transactionis ode dne 5. února 1629 obesláno bylo 238 osob stavu vyššího, z nichž však někteří, dle zprávy posla komorního, obeslání přijati nechtěli, odvolávajíce se k perdonu, jim při kommissi konfiskační udělenému; jiní pak již zemřeli, neb prodávše statky své ze země se vystěhovali. — Dle návrhu kommissee transactionis z dne 15. května 1630 měla pokuta peněžitá uložena býti také 131 vdovám a paním stavu vyššího, jichž odsouzení při kommissi konfiskační císař nepotvrdil, jak o tom již předešle zpráva jest podána; avšak není vytčeno, zdali nějaká pokuta jim byla uložena. — Konečně před kommissí transactionis o pokutu porovnatí se měly 504 osoby stavu vyššího, totiž:

Albrecht Eusebius Beřkovský z Šebířova, Adam Křištof Jiskra, Anna Sabina Kaplířová z Března, Anna Budovcová z Wartenberka, Albrecht mladší Robmhap, Antonín z Solhauzu, Adam mladší Sudek, Anna Černínová z Chudenic, Adam Chanovský z Dlouhé vsi, Andreas Račín, Adam Sakh, Alžběta Beřkovská, Anežka Říčanská, Albrecht Sigrfríd z Malovic, Antonín z Bryssen, Albrecht Plot z Konařin, Abraham Ychtric, Adam Michael Břeský z Ploskovic, Adam Havel Hrobčický, Adam z Švamberka, Adam Jiří Sekerka, Arnošt z Elsnic, Adam starší Lochner †, Adam Satanř, Adam Náchodský z Neudorfu, Adam starší z Hertenberku, Abraham Štampach, Adam Těmin, Albrecht Hrobčický, Augustin Hok, Albrecht Štampach, Adam Ondřej z Budova z Hoří (Hory), Adam Špulř, Adam Pauzar, Adam Sokol, Adam Častolar z Dlouhé vsi, Adam Lukavský, Andreas Brtnický, Aleš Předborský, Adam Jetřich Lukavský, Adam Chobotský, Adam

Egnar z Kosmačova, Adam Satner (Satanř), Abraham Chotek, Bořivoj Zdeněk Pešík z Komarova, Bohuslav mladší Ruth, Bohuslav Lukavecký, Bernart Hora, Briek Štampach, Bohuslav Štastný Vartovský, Baltasar Khýn, Burian Nostic, Bartoloměj Šen, Bernart Mitrovský, Bavor Holub, Baltasar Fridrich z Neudorfu (z Nové vsi), Bohuslav Kořenský, Bohuslav a Jan Jiří Strojeticcký, Bořek Mateřovský, Burian Amcha, Bořek Dlouhodvorský, Bohuslav Hozlaur z Hozlau, Bohuslav Vartovský, Benjamin Služský, Burian Chuchelský, Blažej Soběslavský, Burian Vlčkovský, Bernart Mokrovanský z Mokrovan, Dorota Říčanská, Dytleb Koc z Dobrše, Daniel Hoffer, David Kekryč (snad Bybryč), David Plot, Diviš Markolt z Tedražic, David Kalichreitar, Daniel z Sudetů, David Paust (Poust), Eva Pětipeská rozená Údrcká, Eliáš Blovský, Fridrich Hruška, Fridrich Bechyně z Lažan, Fridrich z Bílé, Fridrich Lang, Fridrich Vosecký, Fridrich z Gelhornu, Fabian Šebastian Prelhoffer †, Fridrich Václav Karaz z Reinharzgrýnu, Ferdinand Štampach, Ferdinand Reinsperger, Fridrich z Vetlé, Fridrich Švab, František Marganic, Jetřich Polzar (Polcar), Jiří Odkolek z Oujezdce, Jiří Dipolt Kuneš z Lukavec, Jiří Myller z Mýlhauzu, Jiří starší Mitrovský, Jindřich Velemiský, Jiří Lukavecký, Jindřich Kaplíř, Jindřich Kořenský, Jiří Robmhap z Suché, Jindřich Pernklo, Jiří Volf Húvar, Jiří Votík Bradský, Jindřich Služský, Jetřich Bořanovský z Bytišky, Jiří Estreych, Jetřich Sekerka, Jindřich Václav Kunaš z Machovic, Jetřich Doupovec, Jiří Jan z Říčan, Jetřich z Bílé, Jiří z Redern, Jindřich starší Widršperkar, Jindřich Hájek, Jiří Kunaš, Jiří Štampach, Jiří Šmidgrabner, Jindřich Odkolek, Gottfried Krumfus, Jindřich Sudek, Jiří Lhotka, Jindřich Jenšik z Radvanova, Jindřich Holub, Jiří Smrčka z Soběslavic, Jiří Kába z Rybhan, Jindřich Záborský, Jiří Parýs z Altersdorfu, Jindřich Rošinský, Jindřich Jaroným Hrobčický, Jiří Sakmiller (Segmiller), Jetřich Šatný †, Jindřich Adam Lukavecký, Jindřich Dobřichovský, Jiří Lampach, Jiří Šlechtín, Jindřich Haugvic, Jiří Sekerka, Jiří Škornice, Jiří Drachovský (zabit), Jiří Vinařský, Hendrich Šefflinger, Hynek Švab, Hendrich Cetlic (Zedlitz), Hendrich Abraham z Solhauzu, Hendrich Leopold Šlik hrabě z Holejče, Hendrich z Sladova, Hynek Tluksa z Me-

čkova, Hendrich Hozlaur z Hozlau, Hendrich Jakub Tejšovský †, Hendrich Vrš, Hynek mladší Vamberský, Hynek Václav Bořický, Hendrich Panvic, Hendrich z Býnu na Jilovém, Hendrich Kaplíř, Jan Kozelka z Hřivic, Joachim Křištof Hůbka, Jan Višně, Jan Hagen z Švarcbachu, Jan Václav Kaplíř, Jan Mirek z Solopisk, Jan Vartovský, Jan Jiří Čejka, Jan Albrecht Slavata z Chlumu a Košumberka, Joachym z Gluksu, Jan Jindřich Kobík z Poříčan, Jan Bartoloměj z Rajtenbachu, Jan Jiří Horčice, Jan Jiří Maximilian Žákovec, Jan Kalenice, Jan Jindřich Hubrýk z Hendsdorfu ve vsi Vítkově, Jan Joachym Ratiborský, Jan Slanský, Jan Kamberský, Jan Křištof Knobloch, Jan Vilém Šlovický, Jan Oldřich Klusák, Jan Václav Ullersdorf, Jan Markvart Koc z Dobrše, Jan Křištof Uttenhoffer, Jan Křištof Pernklo z Šenreutu †, Jan Janovský, Jan Kuneš z Lukovec, Jan Ondřej Černín z Chudenic, Jaroným Hradecký, Jan Jindřich Smrčka, Jaroslav Sezima Rašín, Jan Křištof Votík (Otík) Bradský, Jan Sigmund Sendražský, Jan Plot z Konařin, Jan Vilém Velemiský, Jaroslav Kladenský, Joachym Vlasatý, Jan Bobuslav Mýska, Jan Sigmund Hozlaur z Hozlau, Jan Vojtěch Saska, Jan Sigmund Černín, Jan Hozlaur z Hozlau, Jan Mikuláš Vojislav z Braníšova, Jan Měsíček z Výškova, Jan Mazaný z Slavětína, Jan Log z Netky, Jan Jiří Log z Netky, Jan Křištof Boreň, Jan Freybruder (snad Freiburger), Jaroslav Dobřenský, Joachym Hendrych z Fejliče, Joachym z Vísky, Jan Pátek z Voleně, Jan Holý z Poňatovic, Jan Bohuslav Čejka, Joachym Sobětický z Sobětic, Jan Křištof Hozlaur z Hozlau, Jan Ludvík Roznhagen z Janovic, Jan Litolt Slach, Jan Haugvic z Biskupic, Jan Jiří Bošínský, Jan starší Libovický z Libovice na panství Dobříšském, Jan Václav Lukavský, Jan Stropín, Jan Fridrich Hubrýk, Jan Smil Lukonos, Jakub mladší Kaplánek, Jan Gerštorf †, Jan Albrecht z Globen, Jan z Šenu, Jaroslav Hoffman z Mynchshoffu, Jan Adam Lochner, Jan Štefan Vrabský, Jaroslav Hozlaur z Hozlau †, Jan Hora, Jan Jindřich Kořenský, Jan a Václav bratři Helvíkové, Jan Křištof Cevicar (Zedwitz), Jan Sebastian Widršperger, Jan Václav Lukavský, Jan Benydek z Veverčí, Jobst Kořenský, Jaroslav Bukovanský (odsouzen polovice jmění), Jan Heinrich Teyřovský, Jaroslav Oujezdecký, Jan Maštov-

ský z Kolovrat, Joachym Šteinsdorf, Jan Hertenberger, Jan Jiří Hora, Jan Křištof z Helbensdorfu, Jan Křištof Boryně (Boreň), Jan starší Matyašovský, Jan Burian Protivec, Jan Bořek Dohalský z Dohalic, Jan Bohdal, Joachym Jiří Kunaš, Jaroš Šlechta, Jan mladší Strupín z Stropin, Jan Předborský, Jan Chuchelský, Jan Lukavecký, Jan Karel z Svarova, Jan Zarybnický, Jan Bogan (Bojan), Jan Němčický, Joachym Ondrický (Údrcký), Jan Dobřenský, Jan Fridrich z Oppersdorfu, Jan Hendrich Kauč, Jonáš Poust, Jan Reichart Štampach, Jan Teofil Mráz, Jan Ropal, Jan Jindřich Bošinský, Jan Bohuslav Čejka, Jan Vrabský, Joachym Košetický, Jakob Jeník z Mezilesic, Jan Myška, Jan Oustajovec, Joachym Jiří Kunaš, Jan Zumner, Jan Václav Saahrer (Ždárský), Jan Velvecký, Jan Ilvik (snad Helvík), Jan Jiří Mráz, Joachym Nyksreyter, Jaroš z Jičina, Jan Talacko, Kateřina Kaplířová roz. z Sulevic, Kašpar Uttenhoffer, Karel Bybryč, Karel Chval z Lipovice, Karel Markvart Kořenský, Křištof Nybšic z Holtendorfu †, Křištof Šádek, Kunigunda Kunšová, Kašpar Jonata Hostounský z Kosmáčova, Karel Beřkovský, Kašpar Max z Maxu, Křištof Malovec, Kašpar Colona z Felzu, Karel z Kolovrat, Křištof Potvic z Potvic (snad Kotvic), Karel Šyn (Šen) z Šynu, Křištof Bukovský z Hustiřan, Křištof Matyáš z Sudetě, Karel Václav Sedlecký, Křištof Albrecht z Globen, Křištof Hendrich z Cetvic (Zedwitz), Karel Záruba z Hustiřan, Kristian Khýn, Křištof Kaplíř, Karel Hochhauzar, Karel nejstarší Záruba z Hustiřan, Kašpar Vančura, Karel Kořenský, Křištof Kelble z Keisinku, Karel Lukavecký (zabit), Jan Kašpar Křečovský, Karel Myška, Kundrat Hornátecký, Křištof Rechenberger, Karel Kaplíř, Vintřir z Býnu, Kašpar Mahr (Mohr?), Karel Kozel z Rozentalu, Kunata Hornátecký, Linhart Cerer (Zerer), Linhart Škop (snad Škopek), Ladislav Widriperger, Ladislav Jindřich Častolar Dlouhoveský, Leopold Častolar Dlouhoveský, Lychtric Bejček z Nezpěčova, Ladvík Ulický, Lychtric Velvetský, Linhart Krumfus, Ladislav z Donína, Ladislav Kostomlatský z Vřesovic, Matyáš Magrle, Mikuláš Purkhart Voděradský z Voděrad, Matyáš Seyfrid z Seyfenova, Matyáš mladší Štampach, Matyáš Šindl, Matyáš Cetlicer (Zedlic), Martin Šmohař z Rochova, Myslibor Pavel Straka, Mikuláš Hložek, Martin Voneš z Slavikovic,

Matyáš Kamenický, Mikuláš z Dranšvic, Michael Peldřimovský, Mikuláš Lhotka, Mikuláš mladší Smrčka, Mikuláš starší Smrčka, Mikuláš Vitha ze Rzávého, Matěj Strabach (Strobach), Matěj Satanř, Matouš Michalřv, Matouš Mikuláš Leyský, Mikuláš Žerovský, Mikuláš Lokovnický, Mikuláš Rodovský z Hustřan, Melichar Lutic, Matyáš Šiška, Matěj Kohřt, Matěj Zeman, Mikuláš Mrázek, Mikuláš Vitanovský, Ondřej, Adam a Jan Rudolf bratřř Klusakové, Ondřej Libenaur, Ondřej Oustajovec, Petr Kořenský z Tereřova na Oustrasřicřh, Přeřh Řřsnický, Petr Tandl z Přal, Potenciana z Švambergka, Petr Vok Kořenský, Petr nejstarší Radkovec, Pavel Syglerovský † (snad Ziegler), Petr mladší Špulřř, Petr Malovec z Malovic, Petr Dvořecký z Olbramovic, Pavel Četeňský z Četně, Petr Svatkovský, Petr z Lidlova, Petr Kyšperský z Vřesovic, Purkhart z Vchynic a z Tetova, Přibřk Sekerka, Pavel Hamza, Pavel Miretický, Přeřh Svatkovský, Petr Holakovský, Petr Boušek (Bouček), Petr Myslibor Hamza, Purkhart Kordule, Pavel Pohnan, Petr Chotek, Petr Gerštorř, Rudolf Wachtel, Rudolf Malovec z Malovic, Rudolf z Byberiče (Bybryč), Rozina Tyzlová roz. Prolhofferova, Rudolf Pichl z Pichlbergu, Racek Hrobčický, Radslav starší z Vchynic, Šebastian Bejšovec, Šebastian Cerer (Zerer), Šebastian Heřman Perglar, Šimon Diviř Vokrouhlický, Šřastný Bořinský z Božeřova, Smil nejstarší Běřřn, Šebastian Oujezdecký, Samuel Sudek, Sylvestr Oustajovec, Strachota Vostrovec, Samuel Matyzys z Hostinnř, Samuel a Jan bratřř Rybnicřř, Sedech Bukovský z Hustřan, Tomáš Elbogner, Václav Ladislav Mřrek, Václav, Vilřm a Adam Jenřřkové bratřancové z Radvanova, Václav Vicen, Václav Bořek, Vilřm Mikuláš Mořaur †, Václav Koc z Dobřře, Václav starší Vrařda, Vilřm Razický z Vchynic, Vilřm Kaplřř ze Sulevic, Volf Kařpar Chřt z Rtřna, Václav Žandovský z Nedakřovic, Vilřm Štěpán Janovský, Václav Boreň, Václav Král z Dobřře Vody, Volf Albrecht Kaplřř, Václav Pryk (Přřnk) z Malých Vinařřic, Václav mladší Chlumčanský, Václav Redřfestar, Vojtěřh Kyšperský z Vřesovic, Václav Sakh, Oldřřch Španovský †, Vilřm Skalický v Přřbrami, Václav Čejka, Vratislav Boryň ze Lhoty, Václav Roznhagen z Janovic, Václav Řřřha Kunata Myřka ze Žlunic, Vilřm starší z Podmokl a z Prostiboře, Václav Beřkovský z Šebř-

řova, Václav Benýdek z Veverří, Volf Gryzl z Borovska, Václav Vrabský Tluksa z Vrabí, Vilém Varlejch z Bubna, Oldřich Kobík z Poříče, Václav Oldřich Běšín, Václav Sedlecký, Václav Boryň †, Václav Račín z Račína, Oldřich Kalenice †, Vilém Karel Šlovický, Václav Zabuský, Václav Běšín, Volf Bernart Fictum, Václav Hozlaur, Václav Cerer, Vilém Raus (Rous), Vilém Zdislav Rychnovský, Oldřich Sudkovský, Václav Borkovec, Václav Mládek, Vít Dekora, Vincenc Holzšparer, Václav Zahradecký, Václav Šešer (Šeser), Vojtěch Vřesovec, Vít Hendrich Rabicar, Oldřich Kneysl, Oldřich Klusák z Kostelce, Oldřich Zahradka, Oldřich Giglingar, Václav Haugvic z Biskupic, Vilém Údrcký, Oldřich Kunata Myška, Václav Kelbl z Geisinku na Předlicích, Václav Kelbl z Geisinku na Chvojně, Václav Henich, Václav Helvík, Volf z Bybřic (Bybřč), Václav Boušek, Zikmund Gelhorn, Zdeněk Kořenský †, Zikmund Dobřichovský z Malejova, Zikmund Arnošt Kfeler z Saxengrýnu, Zikmund Vojislav z Branišova †, Zikmund Matyáš ze Sudetů, Zikmund Roh Sosnovec z Vlkanova, Zikmund Rausendorf, Zdislav Rožnovský, Zdeněk Felix Sekerka, Zikmund Hložek, Zdeněk Čerkovský, Zikmund Pacovský, Zikmund Heralt Robmhap †, Zdeněk Tatauš, Zikmund Rozndorfer, Zikmund Licek, Zikmund Robmhap, Zikmund Rotleb a Zikmund Vřesovec.

Avšak přemnozí z jmenovaných neměli žádného jmění, mnozí buď již zemřeli neb pro náboženství ze země odešli, někteří pak již při kommissi konfiskační byli odsouzeni a tedy jen omylem opět obesláni, tak že od dalšího jich pokutování bylo upuštěno. Předce pak k návrhu král. prokurátora Rafaela Mišovského ze Sebusína cís. resolucí z dne 1. ledna 1637 bylo nařízeno, aby se jednalo o složení pokuty i s ostatními osobami, které se posavad před kommissí transactionis nevyrovnaly, též aby každý tu summu, kterou před kommissí za provinění své odvésti se podvolil, vedle termínu již prošlého do úřadu rentmistrského na hotově složil, jinak že jeho statek k ruce císaře bude ujat a dokud by ta summa nebyla zaplacená, dotud v sekvestraci zůstane. Proto hleděl každý, kdo ještě nějaký stateček měl, jej sobě a dědicům svým pojistiti porovnáním se o pokutu, aby se mu dostalo cís. perdónu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{4}$. — C. 123, C. $\frac{11}{40}$.)

Commissio tractationis de pio opere.

Osoby katolické, které při kommissi konfiskační pokuty za provinění své v čas zpoury, jehož se zvláště přísahou králi Fridrichovi učiněnou dopustily, byly osvobozeny buď bez výminky neb s jistou výminkou (*absoluti sine v. cum clausula*, jak již předešle o tom jest pojednáno), měly vedle čís. nařízení, daného l. 1624 král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina, místo pokuty za perdon jim udělený složiti podle jmění svého jistou summu peněz na *collegium nobilium*, které císař pro studující jinochy stavu vyššího při kolleji jesuitské v Praze založiti obmyslel. O takovou pokutu měl král. místodržící jednati s dotčenými osobami, těm však, kteří by dobrovolně ničím k účelu vytčenému přispěti nechtěli, sám uložiti pokutu peněžitou, jejich jmění přiměřenou. Ale poněvadž věc ta z mnohých příčin předse vzata nebyla, podáno bylo o tom k čís. rozkazu od král. místodržících dne 25. listopadu 1628 král. české kanceláři dvorské dobré zdání, dle něhož každý, kdož bez výminky (*sine clausula*) byl perdonován, z každého poddaného svého aspoň pět zlatých, ti však, kteří s výminkou (*cum clausula*) byli perdonováni, z každého poddaného pět kop mš. ze svého vlastního jmění (beze vši náhrady od poddaných), jiní pak, kteří statků pozemských neměli, z jistin svých po 10 zlatých neb kopách ze sta v jistých lhůtách pokutou složiti měli.

Avšak císař, přihlížeje k tomu, že se věc ta týká obyvatelův katolických, kteří jenom z přinucení dotčenou přísahu králi Fridrichovi vykonali, a beztoho již kontribucemi, sněmem právě povolenými, přlíši byli obtíženi, nařídil listem daným dne 23. ledna 1629 král. místodržícím, aby s nimi po dobrém jednáno bylo o příspěvky k účelu vytčenému. K tomu konci zřízena byla kommisie *tractationis de pio opere*, jejímž představeným jmenován byl sekretář Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž přidán za registratora a expeditora Mikuláš Václav Hájek, expeditor při komoře české, jenž za půl třetího léta odměnou za službu tu 600 kop mš. obdržel. Při této kommissi zavázalo se 187 osob perdonovaných k alumnatu kolleje Ferdinandské (*collegium nobilium*) v klá-

šterě sv. Jakuba v Starém městě Pražském složití z jmění svého v jedné summě 78.995 zl. 15 kr. rýn. Na tuto summu smlouvenou a k zaplacení v jistých lhůtách pojištěnou bylo l. 1631 ještě 88 osob dlužno 24.954 zl. 5 kr. dle listu daného na hradě Pražském dne 2. dubna 1631, jímž se tyto osoby zejména vytčeny napomínají, aby summu od nich povinnou ve dvou nedělích od sv. Jiří pořád zběhlých zúplna složily, jinak že se pro nezaplacenou quotu netoliko k statku, nýbrž i k osobám jich hleděti bude. (C. 215, C. 1/8.) Osoby, které o takové pokuty při kommissi tractationis se smluvily, jsou vytčeny v seznamu pokutovaných.

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená.

Vedle cíś. listu, daného na hradě Pražském dne 16. února 1628, obráceny býti měly k zaplacení cíś. armády, Albrechtovi z Waldšteina svěřené, všechny statky v říši Německé konfiskované osobám, které se proti císaři potřebovati daly ve válce dánské. O této konfiskaci podána jest zpráva při Albrechtovi z Waldšteina na str. 734—738.

Potom když po propuštění Waldšteina z velitelství král Švédský Gustav Adolf l. 1630 v Německu výbojně vystoupil a některá knížata německá s ním se spojila, též do jeho služby vstoupili mnozí emigranti a exulanti čeští; nařídil císař, aby statky všech, kteří proti němu u nepřítelů slouží, v pokutě byly ujaty. K takovému pokutování emigrantů českých byl císař oprávněn podle dobrého zdání, od král. prokuratora Samuele Albína z Weissenblutu dne 4. dubna 1631 k rozkazu komory české z dne 7. února t. r. podaného; neboť dle obnoveného řádu zemského taková lidé, kteří proti císaři jakožto králi Českému u nepřítelů sloužili, skrze patenty v celé zemi měli býti vyhlášeni a dle snesení říšských sněmů v Řezně a ve Vormsu (Reichsabschied an. 1541 fol. 258 & an. 1564 fol. 549) pokutováni tak, že jejich manželky a děti za nimi poslány a statky jejich konfiskovány býti měly (*Ejus-*

modi milites habentur pro rebellibus et servatur idem modus in confiscatione bonorum). (C. 215, C. 1/1.)

Tato konfiskace statků v zemích opět vydobytých, zvláště pak v Čechách, postoupena byla neobmezeně k zapravení výloh válečných císařským listem z dne 15. dubna 1632 nejvyššímu císař. vojevůdci Albrechtovi z Waldšteina, knížeti z Fridlandu, který k tomu účelu po vypuzení lidu saského z Čech zvláštní kommissi konfiskační v Praze a v krajích Chebském a Loketském rozkazem daným dne 13. května a 23. července 1632 nařídil a již listem z dne 3. května 1632 skrze Jiřího Michnu král. místodržící žádal, aby Sezimu hraběte z Vrtby, jemuž ta kommisie byla svěřena, při vyhledávání a ujímání se statků všemožným způsobem podporovali.

Těch tuto kommissi konfiskační Fridlandskou obesláni byli skrze patenty, od knížete z Fridlandu dne 17. ledna 1633 vydané, všickni emigranti a exulanti české stavu panského, rytířského a městského, kteří při vpádu kurfiršta Saského do království Českého s lidem jeho nepřátelským do země vpadli, s nepřítelem se spojili a stovaryšili, ochrany a všelijaké podpory při armádě nepřátelské skutečně užívali, mnozí z nich za stavy král. Českého se vydávali, zapověděné schůzky drživali, stavy a poddané císaři věrně znepokojovali a rozpakovali, proti císaři milosti jim předešle udělené nových účinků zlých se dopouštěli a jakožto domnělí stavové desk zemských a jiných expedic ujímati se opovážili; též v zámky, tvrze, města, městečka, domy i jiné grunty, na onen čas na císaře v pokutě připadlé a potom jiným obyvatelům král. Českého prodané, tolikéž v statky duchovní a klášterské i v jiné mnohé, jako i v ty jim na onen čas vlastně náležející, potom pak od nich prodané aneb jiným zadané, mocně se uvázali; proti císaři se pozdvihovali, v zemi roztržitosť a bouřku tropili; ty statky, kterých jsou se tak ujali, sšumovali a splundrovali, obilí, vína a jiné věci pryč ven ze země vyvozeti dali; osob předešle odpravených hlavy, na věži mostské vystavené, dolů snímali, a mnozí i potom při nepříteli v službách vojenských zůstávali. — A poněvadž žádný z obviněných k dotčené kommissi v čase uloženém (v šesti nedělích) se nepostavil a nevinu svou neodvedl, z té příčiny všickni, kteří se způsobem vytčeným této nové

zpouřu účastny učinili, pro provinění své všech statkův a jmění svého při kommissi dotčené dne 16. a 25. ledna 1634 byli odsouzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jména a statky, které při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini byly přisouzeny, vynášely přes tři miliony zlatých rýnských, jak o tom jakož i o osobách odsouzených obšírná zpráva při Albrechtovi z Waldšteina (str. 813—824), pak při městech Chebu (str. 1081—1084) a Lokti (str. 1137) jest podána. Avšak jenom některé z těchto statkův od Waldšteina byly ujaty, prodány a vedle cíś. generalní resoluce z dne 14. května 1633 do desk zemských vloženy. (D. Z. 622, B. 22.) Neboť ještě před vyhlášením rozsudků, které od dotčené kommisie vedle nařízení Waldšteina za jeho nepřítomnosti nejvyššímu purkrabí Pražskému k schválení byly předkládány, vykonána byla exekuce proti Waldšteini; pročež dle návrhu král. prokuratora z dne 1. března 1634 k ruce císaře ujaty byly též všechny statky a spravedlnosti, při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini přisouzené. K vyšetření těchto statků vedle cíś. resoluce z dne 21. března 1634 podali kommissaři, k dotčené kommissi od Waldšteina předešle nařízení, Sezima hrabě z Vrtby, Václav Vratislav z Mitrovic, Rafael Mnišovský, Jan Reichart Schwab, Jan Jezberovský, Benjamin Fruwein z Podolí a Dr. Rudolf Dodoneus, dne 25. dubna 1634 úplnou zprávu o této konfiskaci král. místodržícím, jimž cíś. resolucí z dne 30. května 1634 revise téže konfiskace byla odevzdána. Této zprávě přiloženy byly výkazy všech statků konfiskovaných a dle odhadů již prodaných neb jistým osobám postoupených; seznamy domů, jichž se cíś. rychtáři měst Pražských na poručení kommisie ujali; seznamy dluhův a spravedlností vězících na statech konfiskovaných; výkazy peněz kommissi odvedených a od ní vynaložených; seznamy osob při kommissi obviněných se všemi doklady jejich viny; konečné rozsudky proti osobám obviněným při kommissi vynešené. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$.) Dle těchto seznamů odsouzeno bylo při této kommissi 335 osob, z nichž bylo 16 stavu panského, 128 stavu rytířského, 152 měšťanů Pražských a 39 měšťanů z Litoměřic a z některých měst jiných. Které osoby potom dle návrhu kommisie revisionis konfiskace Fridlandské od

císaře žaloby a pokuty byly osvobozeny, jest vytčeno v seznamu pokutovaných. — Konečně cíś. reskriptem z dne 4. července 1639 nařízeno bylo, aby k ruce král. fisku uято bylo též jmění těch osob, které pro provinění své při vpádu saském l. 1631 před kommissí konfiskační Fridlandskou nebyly obviněny; není však vytčeno, kterým osobám jmění jejich *prævia declaratoria sententia* bylo konfiskováno. (C. 215, C. ¹/_{1.})

III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané.

O příčinách exekuce proti Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům vykonané, jakož i o konfiskaci jejich jmění a statků pojednáno jest zevrubně při Albrechtovi z Waldšteina (str. 742—830), při Adamovi Erdmanovi a Janovi Rudolfovi Trčkovi (str. 678—714), při Vilémovi Vchynském (str. 860—870), při Kristianovi Illovi z Illau (str. 212—214), při Janovi Oldřichovi z Schaffgotsch (str. 759) a při Hendrychovi Neumannovi (str. 393). — Touto konfiskací uято bylo k ruce císaře jmění a statků, v jedné summě 15,007.703 zl. 50 kr. rýn. vynášejících, totiž: po Albrechtovi z Waldšteina v summě 9,285.589 zl. 20 kr., v kteréž pojato není několik millionů zlatých pohledaností, které Waldstein náhradou za výlohy válečné od císaře obdržeti měl (str. 830); po Adamovi Erdmanovi Trčkovi 8 statků v summě 872.464 zl.; po Janovi Rudolfovi Trčkovi 26 statků a 4 domy v summě 3,625.842 zl. 30 kr. a jistin 81.666 zl. 40 kr., tedy úhrnem 3,707.509 zl. 10 kr.; po Vchynském 5 statků, 3 domy a 4 vinice v summě 560.000 zl. a jistin 41.400 zl. 20 kr., tedy úhrnem 601.400 zl. 20 kr.; po Illovi 2 statky a 2 domy v summě 105.115 zl. a jistin 27.626 zl., tedy úhrnem 132.541 zl.; po Schaffgotschovi ve Slezsku 1 statek v summě 406.000 zl.; po Neumannovi 1 dům v summě 2200 zl. rýn. — Skoro všechny statky, touto konfiskací císaři připadlé, rozdány byly odměnou cíś.

generalům, plukovníkům a důstojníkům neb jiným osobám, jak to při jednotlivých statcích jest výtčeno, tak že z této konfiskace, jako ze všech předešlých, král. fisku velmi málo zůstalo.

Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi případlých.

Při kommissi exekucní a konfiskační odsouzeno bylo 658 osob, jimž konfiskováno bylo 789 statků, 220 domův a 41 vinic, což vše v jedné summě za 24,276.885 zl. rýn. bylo odhadnuto. Připočítáme-li k tomu statky 50 městům odňaté v summě odhadní 3,107.566 zl., pak 116 statků osobám v léno odsouzeným náležejících v summě odhadní 2,210.991 zl., vynáší summa odhadní všech statků konfiskovaných 29,595.442 zl. rýn., v kteréž není pojata cena za 53 statky neodhadnuté, na dva milliony zlatých vynášející. Odečteme-li však od toho summu odhadní 374.771 zl. za 37 statků navracených 30 osobám, pak summu 1,237.935 zl. za statky městům navracené, tedy v jedné summě 1,612.706 zl.; shledáme, že konfiskováno bylo statků za 30 millionů zl. odhadnutých, kteréž však dle správných odhadů stály za 90—100 millionů zl. rýn., což by dle nynějších poměrů, zvláště dle nynějších a tehdejších cen obilí, dobytka a jiných věcí, jak jsou výtčeny při některých odhadech, učinilo summu nejméně 500 millionů zlatých r. č.

Tyto statky prodány (dílem darovány a zastaveny) byly v jedné summě za 23,666.237 zl. K tomu v pokutě ujato bylo jistin do 5,146.817 zl. (totiž osobám odsouzeným 4,753.110 zl. a městům 393.707 zl.); pokuty pak peněžité, měšťanům Pražským a jiným uložené, vynášely 362.392 zl.; potom pokuty při kommissi transactionis porovnané 96.544 zl. a pokuty při kommissi tractationis de pio opere za perdon dobrovolně složené 78.995 zl. rýn. — Z těchto všech statkův a pokut, úhrnem 29,350.985 zlatých vynášejících, připadlo král. fisku 25,468.875 zl. rýn.

Přičteme-li k tomu jmění a statky, po vpádu saském a po exekuci Fridlandské v Čechách konfiskované, v summě

13,000.853 zl. rýn., tedy vynášelo veškeré jmění všemi konfiskacemi v Čechách král. fisku připadlé 38,469.728 zl. rýn., kteréž však, jak výše povědíno, skoro všecko na zaplacení cíś. vojska a na obdarování cíś. generalů, plukovníků, důstojníků a mnohých jiných osob duchovních i světských, zvláště cizozemců, bylo vynaloženo.

Jak veliká část království Českého konfiskací po r. 1618 byla zaujata, poznáme z přehledu následujícího, v němž jest vytčen počet statků dle popisu Palackého:

v Rakovníku	z 56 statků	nebylo konfiskováno	39,	z nichž	14	statečků	
v Žatecku	z 62	" "	"	17	"	11	"
v Litoměřicku	z 62	" "	"	19	"	3	"
v Boleslavsku	z 57	" "	"	11	"	3	"
v Bydžovsku	z 39	" "	"	7	"	4	"
v Hradecku	z 43	" "	"	19	"	3	"
v Chrudimsku	z 27	" "	"	13	"	2	"
v Čáslavsku	z 75	" "	"	21	"	14	"
v Kouřimsku	z 87	" "	"	47	"	35	"
v Berounsku	z 74	" "	"	50	"	39	"
v Tábořsku	z 60	" "	"	29	"	17	"
v Budějovicku	z 29	" "	"	17	"	11	"
v Prachensku	z 79	" "	"	50	"	33	"
v Klatovsku	z 51	" "	"	29	"	19	"
v Plzeňsku	z 54	" "	"	28	"	16	"
v Loketsku	z 66	" "	"	39	"	29	"

úhrnem z 926 statků nebylo konfiskováno 435 z nichž 253 statečků

Dle tohoto výkazu z 926 statků konfiskováno bylo 491, kdežto konfiskací nebylo postíženo 435 statků, z nichž však po srážce 253 statečků nepatrných, větším dílem jenom jednu neb dvě vesnice obsahujících, zbývá toliko 182 větších statkův a panství.

Mezi statky nekonfiskovanými bylo jenom 147 rozsáhlejších panství, totiž v *Rakovníku*: Křivoklát a Krušovice (král. komor.), Hostivař a j. v. panství nejvyššího purkrabství, Chříč, Týnec Panenský, Kladno, Buštěhrad, Smečno, Peruc, Roudnice, Běskovice horní, Veltrusy (část), Tuchoměřice (část) a Tachovice (mimo Dušníky). — V *Žatecku*: Přísečnice (král. komor.) a Citoliby (část). — V *Litoměřicku*: Brozany, Libochovice, Budyně, Dlažkovice, Lovosice (část), Bílina, Světec,

Osek, Duchcov (mimo Jiřetín a Maltair), Děčín, Palič (část) a Březno Veliké. — *V Boleslavsku*: Mělník (král. komor., mimo Vtelno Mělnické, Sedlec, Borek, Přívory hořejší, Kaniin, Byšice a Čechelice), Březno, Lysá, Benátky Nové (král.), Košatky, Zákupy a Jablonné (část). — *V Bydžovsku*: Poděbrady (král. komor.), Chlumec (mimo některé vsi) a Lomnice. — *V Hradecku*: Smiřice (mimo Hoříněves, Vřeštov, Žíželoves a vsi Rusko, Piletice a Skaličku), kteréž panství pak konfiskováno bylo po Trčkově; Broumov a Police, Starkov, Rokytnice, Žamberk, Králíky, Kyšperk (Supí hora, mimo Orlice a Lukavice), Brandýs nad Orlicí (mimo Libchava Česká, Olešná a Mostek), Kostelec nad Orlicí (mimo Tukleky a Duby) a Častalovice. — *V Chrudimsku*: Pardubice (král. komor.), Heřmanův Městec, Rosice (mimo Synčany, Žestoky a Čankovice), Chrást, Landškron, Litomyšl, Novýhrad a Richenburk. — *V Čáslavsku*: Žehušice, Nové dvory (část) a Pečky. — *V Kouřimsku*: Zámuky (mimo Poděvousy a Pučery), Rataje (mimo Bláto Černé), Šternberk, Hrádek komorní, Štířín, Dobřejovice, Kunratice, Práhonice, Kolín (král. komor.), Brandýs a Přerov (král. komor., mimo statky Dechtary, Dřevčice, Jenštejn, Rudeč, Jiřice a Třebošnice), Břežany panenské (mimo statky Odolena voda, Dřínov, Sedlec a Bořanovice). — *V Berounsku*: Karlštejn (královny), Zbraslav (mimo Komořany, Mokropsy, Solopisky, Uněklasy a Třebotov), Mníšek, Slapy a Davle (mimo Chotělsko a Kříšov), Smilkov (část), Chlumec (část), Dobříš (král. komor.), Milín, Jince, Lochovice, Zbiroh (král. komor.), Točenský (král. komor.), Králův dvůr (král. komor.). — *V Tábořsku*: Želeč (část), Bechyně, Nadějkov (část), Jistebnice (bez Borotína), Chotoviny (část), Pelhřimov, Čerekvice (část), Žirovnice, Kunžak, Bystřice, Hradec Jindřichův a Řečice. — *V Budějovicku*: Budějovice (mimo Rudolfov, Vesce, Dubné, Třebín, Branišov a Dasny), Stráž, Chlumec, Vyšší Brod (mimo Kondratce), Krumlov (král. komor., mimo Mezopotoci, Pasovary, Uretschlag, Ebenau, Světlík, Mírkovice, Machovice, Pláně věžovatá, Hamr, Slavče, Závraty, Koroseky, Kremže, Čertyně, Vesce horní a Markvartice). — *V Prachensku*: Drhově (část), Varvažov (mimo Vadkovice), Drahenice, Blatná, Strakonice, Lnáře (mimo Kádov, Smolinec a Bezděkov), Žichovice (část), Sušice, Královský hvozd, Vo-

lyně (mimo Něhošovice), Přečinov, Dobřš a Rohanov; Vimberk, Vlachovo Březí (mimo Lipovice, Žárovna a Budkov), Netolice (bez statků Lhenic, Bavorova a Strunkovic), Protivín (část). — *V Klatovsku*: Planice a Němčice (mimo Struhadlo a Klikařov), Zelená hora (bez statku Pradla), Nalžovy (mimo Čejkov, Krutěnice a Zavlekom), Teynec a Běšiny (mimo Vrhavec, Neznašov, Lhotku, Radoňov a Soběstice), Bystřice (mimo Ouborsko, Ondřejovice, Němčice, Janovice, Holíkov, Prapořiště, Rohožno, Veselí a Dobříkov), Mutěšín, Chuděnice (bez statků Mězholec, Ousilov, Dolan a Svrčevsi), Žinkovy. — *V Plzeňsku*: Plzeň (mimo Bušovice), Štáhlavy, Poříčí spálené (mimo Oujezd železný, Chynín a Borovno), Hradiště (část), Chotěšov (mimo Lukavice hořejší), Kladruby (mimo Holostřevy a Benešovice), Bor, Dvory (část), Planá (část), Svojsín (mimo Ninkov a Pytlav), Trpistý a Třebel, Teplá (mimo Popovice), Bezdrůžice, Plasy (díl), Luhov (mimo Popovice, Radimovice a Hunčice), Křimice. — *V Loketsku*: Hertenberk (mimo Bürgles), Schönbach, Kraslice, Joachimsthal (král. komor.), Hauenštejn, Žlutice a Aš (mimo Reuth horní a dolní).

Naproti tomu jest mezi 491 statky konfiskovanými 275 rozsáhlých panství, kteréž obsahují více než dvě třetiny království Českého, tak že skoro *tři čtvrtiny tohoto království byly konfiskovány*.

SEZNAM
osob a měst pokutovaných
a statků jim konfiskovaných.

Adam z Aichenfelsu, adjunkt komorního rady u knížete z Fridlandu, při kommissi revisionis konfisk. Fridlandské l. 1635 odsouzen byl všeho jmění, protože dukáty z knížecí komory Jičínské k rozkazu knížete z Fridlandu poslední dni před jeho zavražděním l. 1634 vyzdvižené ze země odvezl a potom u nepřítelů sloužil. Jeho žádost za udělení milosti od komory české král. prokuratoru k dobrému zdání dne 20. srpna 1638 byla odevzdána; není však v aktech ničeho, zdali cis. milosti dosáhl. (C. 215, F. 5. — Viz též Albrecht z Waldsteina a Jetřich Malovec.)

Jan Buryan Amcha z Borovnice, odsouzen při kommissi confiscationis všeho jmění, z milosti vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 při dvou třetinách zůstaven byl. Ale poněvadž statek jemu v díle třetím náležející, *Předboř* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř., dom. Maleč) — tvrz P. příkopem obehnaná s dvorem poplužním, olejnou a pivovárem, ves P. s mlýnem a krčmou výsadní, pak ves *Blatnice* s krčmou, též ve vsi *Jeníkově* chalupa řečená „na zadních Kopaninách“ — od něho a bratra jeho Viléma i na místě syna nezletilého po jejich bratru Jindřichovi Václavu již l. 1622 dne 18. října paní Barboře *Chuchelské z Nestajova, roz. ze Skuhrova a na Malči*, za 4500 kop mš. byl prodán, a odsouzený Jan Buryan prodej ten na oklamání král. fisku zamlčel; připadl ten statek celý král. komoře (dle zprávy král. prokuratora dne 19. srpna 1654) s vyhrazením podílů na něm náležejících bratrům odsouzeného neb jejich dědicům. — Mimo to dotčená *Chuchelská* (dle patentu z dne 12. srpna l. 1622) trojnásobné vynahrazení toho, co král. fiskus byl oklamán, na sebe potáhla, protože

vědouc, že rebellu Janovi Buryanovi jest dlužna, o tom král. fisku oznámiti povinna právně byla, avšak to ututlala. Za toto pohledávání fiskální, pro které statek Předbořský dne 13. ledna 1659 od král. komory opět byl ujat, zavázal se tehdejší jeho držitel Adam Rudolf Chuchelský z Nestajova při kommissi revisionis dne 18. listopadu 1672 složit 1400 zl. rýn., kteréž také odvedl a sobě porazil ze zbytku summy trhové Amchům l. 1655 zadržalého per 1754 kop mš., náležejících synům Amchovým Buryanovi Heraltovi a Vilému Jindřichovi. (C. 215, A. 5. — D. Z. 145. J. 12; 299, D. 23 & 311, L. 12. — Viz též Chuchelský.)

Vilém Amcha z Borovnice a ve Zboží, odsouzen k manství při kommissi confiscationis, pak dne 28. června 1623 osvobozen pokuty pro účastenství své ve zpouře, brzy potom zemřel, zanechav dvůr pustý, ve vsi *Zboží* na panství Poděbradském ležící. Dědicové jeho nesložili žádné pokuty za perdon mu udělený při kommissi transactionis, před nímž Amcha dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{8}$.)

Jan Konrad z Amstatu, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, však při kommissi confiscationis dne 5. ledna 1622 osvobozen pokuty, zavázal se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 40 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Anděl z Ronovce a při městě Chrudimí, před kommissí confiscationis dne 28. června 1623 provinění svého za času zpourey zproštěn, v brzce potom zemřel, nezanechav žádného jmění dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho před kommissi transactionis dne 17. února 1630 zpátkem přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym ryt. Babka, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, při kommissi confiscationis l. 1622 dne 21. října odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vyčteno. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Adam a Jan Balbínové z Vorličné, při kommissi confiscationis vedle cíś. výpovědi 17. března 1623 odsouzeni byli *třetiny* jmění svého, které v aktech není uvedeno. (C. 215, B. 36.)

Karel Balbín z Vorličné, recessem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 19. ledna 1625 podle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na které by léna přijati mohl; pročež vedle král. výpovědi *pátý díl* jmění svého na jistínách v pokutě do komory české odvésti povinen byl. Dle účtu, který na poručení komory české z dne 9. července 1635 s bratrem Balbínovým dne 2. srpna t. r. byl učiněn, obnášelo jmění Karla Balbína na jistotách dle dlužních listů i s úroky, od 19. ledna 1625 až do 31. července 1635 zadržálými, 10.036 kop 39 gr. mš., z čehož *pátý díl* král. fisku náležející 2007 kop 19 gr. cíś. resolucí z dne 3. prosince 1635 postoupen byl Bernartovi Hyzřlovi sv. p. z Chodova na srážku jeho pohledávání za komorou českou. (C. 215, B. 36. — D. dv. 7, pag. 19.)

Abraham Bechyně ryt. z Lažan a na Rosochatci, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 21. října t. r. odsouzen v *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na statek, tvrz a ves *Rosochatec* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř.) s dvorem popl., též dvorec ve vsi Břevnici s pivovárem a mlýnem, vsi Čechotín (Čachotín), Skvořetín (nyní jen dvůr okr. Chotěboř.), Břevnice a Kyjov (okr. Brod Něm.) — což vše sám za 19.590 kop mš. odhadl. Po smrti jeho (1634) přijal léno dne 30. července l. 1637 jeho syn *Bohuslav*, který l. 1651 z *manství* byl propuštěn proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) 842 zl. a k tomu 1600 zl. za převedení téhož statku do dědictví. (C. 215, B. 4 a C. 1/10. — D. dv. 7, f. 32 & 214; 68. I. f. 60.)

Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolík, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Jiří Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen všeho statku, avšak z cíś. milosti při *polovici* jmění zůstaven byl (protoc. condemnat. fol. 291.). L. 1624 opět uražen J. M. C. obviněn a na Bílé věži uvězněn, ale brzy z vězení od některých rukojmů pod summu 10.000 kop byl vyručen. Poněvadž pak ničeho na něj provéstí a prokázati se nemohlo, nýbrž shledáno, že po sedm let zvlýcky na svou poctivost dobrý pozor dával, byli

propuštění jak dotčení rukojmové z téhož rukojemství, v kterémž se za něj postavili, tak i on sám ze svého závazku s tím doložením, že jeho uvěznění jemu a dítkám jeho k žádné újmě poctivosti a dobrého jména býti nemá (dle rozsudku prokuratora dne 23. ledna 1632). (C. 215, B. 4.)

Karel Bechyně ryt. z Lažan a na Borovanech, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že patentem z dne 15. dubna 1621 odsouzen byl *všeho* jmění. Avšak statek po něm pozůstalý *Borovany* (kr. Tábor., okr. Bechyň., dom. Opařany) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a vápenicí, půl městečka Bernartic a vsi Rakov, Podolí (díl) s dvorem popl. a Srlín (díl), s krčmou na Koptě řečnou, chalupou, řekou a přívozem — ponechán pro dluhy jeho synovi *Oldřichovi mladšímu*, který jej l. 1623 kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském za 14.000 kop mš. prodal. (C. 215, B. 4 & C. 1/4. — D. Z. 141, K. 14.)

Mikuláš starší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl: a) statek *Pičín* (Pičina, okr. Příbram., dom. Hluboš) — zámek a ves s dvorem popl., ovčínem, pivovárem, mlýnem a vsi pusté *Komorsko* a *Naves* (zaniklé); b) statek *Dlouhá Lhota* (okr. Dobříš.) — tvrz a ves s dvorem poplužním. Za tyto statky, odhadnuté za 30.162 kop mš., podával komoře české cís. nejvyšší strážmistr Šimon Apptmann nad taxu více 20.000 kop mš.; avšak vedle cís. resol. 16. března 1624 ponechány byly Lažanskému za 50.500 kop mš., na kterouž summu tento hned 1000 dolarů říš. složil. Ale l. 1627 vedle cís. resol. ve středu po sv. Trojici udělena Lažanskému dokonalá milost, tak že mu i summa již složená byla navrácena. Bechyně pak l. 1629 prodal statek *Pičínu* za 21.500 kop mš. Václavovi Dubskému z Vitinovsi. (C. 215, B. 4. — D. Z. 143, H. 12.)

Mikuláš Šťastný a Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolíci nemající žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října vedle král. výpovědi 15. září 1623 pokuty osvobození, nedostavili se na obeslání 5. února 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu za udělený jim perdon. (C. 215, C. 1/7 & 1/8.)

Oldřich starší Bechyně ryt. z Lažan na Dušnicích Trhových a Veselí, katolík, jeden z kommissarů při direkci stavů povstalých, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckrabí za krále, jemuž i přísáhal a konfederaci podepsal. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen k *manství*; avšak vedle cíř. resol. 22. května 1623 milost mu udělena, tak že nepřijal léna na statek svůj *Dušný Trhové* (okr. Příbram.) — tvrz a ves s třemi dvory popl. (z nichž jeden při tvrzi a dva ve vsi D., řečené „Kašparovský“ a „Staří Páni“) a vsi Vobčov (Obcov), Líha a díl vsi Lhoty německé. — Statek ten, náležející společně Bechyňovi a jeho manželce Anně, roz. z Kokořova, pro dluhy k naléhání věřitelův l. 1623 prodán byl za 40.000 kop míř. cizozemci Janovi Křt. *Werdemannovi*, měšťanu Starého města pražského. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{10}$. — D. Z. 153, E. 26.)

Oldřich mladší Bechyně ryt. z Lažan a na Vlencích, při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen v *manství*, nepřijal léna na statek svůj *Vlence* (okr. Beroun.) (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Tobiáš Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění; avšak vedle cíř. výpovědi 23. září 1624 pokuty byl osvobozen a při statku svém zůstaven. L. 1629 při kommissi tractationis de pio opere podvolil se za perdon mu udělený na alumnat sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 50 zl. pokuty, na niž ještě l. 1631 o sv. Jiří zbytek 12 zl. rýn. měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav mladší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen všeho jmění a z král. milosti při dvou třetinách zůstaven, propadl: a) na jistinách i s úroky 9400 kop míř.; b) statek *Netluky* (Pnětluky, kr. Tábor., okr. Neveklov., dom. Jablonná), tvrz s dvorem poplužním a vesnicemi, který odhadnutý za 15.879 kop míř. l. 1622 *Albrecht s Waldšteina* za 21.181 zl. rýn. (18.155 kop míř.) koupil, a v téže summě l. 1623 *Pavlovi Michnovi s Vacimova* postoupil. (C. 215, B. 4. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 18; 194, C. 25 a D. 7; 620, B. 26.) Z veškerého jmění Bechyňova, 27.555 kop míř. vynášejícího, po srážce věna

7400 kop mš. jeho sestrám náležejícího a jiných dluhův, připadlo král. fisku 4329 kop mš.; Bechyně pak obdržel na dvě třetiny z milosti mu ponechané per 8659 kop od Pavla Michny 4285 kop, a na zbytek a pohledanost sester svých některé jistiny, dle účtu komory české z dne 28. února 1624. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Václav starší Bechyně ryt. z Lažan, katolík, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísáhal; přece však při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 osvobozen byl pokuty bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Bejček ryt. z Nespečova, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Čichtice* (kr. Písek, dom. Libějice) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýny, pilou, valchou, prachovnou, lesy a rybníky, též dílem vsi Protivec a Truskovice — který za 5651 kop mš. odhadnutý l. 1623 dne 15. února od komory koupil za 6000 kop mš. *Lukáš Kořenský z Terešova*. (C. 215, B. 10. — Lib. conf. 2, f. 126. — D. Z. 141, E. 3; 194, J. 16; 620, B. 26.) Týž statek prodal l. 1651 Václav Kořenský za 15.250 kop mš. Marii Majdaleně hraběnce z Buquoy. (D. Z. 150, N. 16.) Pohledanost Anny Vintířové na tom statku per 2000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Bejček ryt. z Nespečova, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, B. 10.)

Lýtkýř (Lichvic) Bejček Velmetský ryt. z Nespečova odešel pro náboženství ze země, nezanechav žádných statkův, toliko jistinu 200 kop mš. za Oldřichem Kostomlatským z Vřesovic, kteráž i s úroky zadržálými per 54 kop l. 1630 při kommissi transactionis dne 21. října t. r. za perdon Bejčkoví udělený v pokutě byla ujata. (C. 215, W. 34.)

Přibík Bejček ryt. z Nespečova vypravil lid k vojsku stavovskému ze statku *Chlistova* (okr. Klatov.), který jakožto poručník dětí po bratru svém Václavovi spravoval, a pro dluhy s cís. povolením prodal manželce své Apollonii, roz. Kocové z Dobřeše. Nemaje sám žádného jmění, pokuty za

perdon jemu udělený při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Bejček ryt. z Nespečova, nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října, vedle cíś. výpovědi dne 15. září 1623 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, B. 10 a C. $\frac{1}{8}$.)

Ian Bejšovec (Bejšovský) z Bejšova, při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak statek jeho, dvůr ve vsi *Dasnech* (Kornfellerln, kr. Budějovic., dom. Hluboká) s $\frac{3}{4}$ lány polí bez poddaných, od cíś. vojska zcela zpustošený, již před bitvou bělohorskou k ruce král. fisku ujat a vedle cíś. resol. 26. září 1620 *Fabianovi Welzovi z Welzenburku*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané dne 20. října darován byl. Na témž dvoře měla manželka Bejšovce Markéta, roz. Kunašová z Machovic, věna 1000 kop a jiné pohledanosti 300 kop míś., kteréž jí recessem knížete z Lichtenšteina 18. února 1623 ze statku toho měly býti vyplaceny. Avšak její dcery Markéta Zajíčková a Anna Marie Kaučová, jimž z komory české toliko 300 zl. na dotčenou pohledanost bylo vykázáno, domáhaly se marně ostatní summy ještě l. 1655 při kommissi revisionis. (C. 215, B. 11 a T. 21.)

Ian Kristian Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, obeslán byl před kommissi transactionis l. 1629; avšak obeslání dne 17. února 1630 nazpět přišlo s tím doložením, že Belvic jest pro dluhy uvězněn a že nemá ničeho (C. 215, C. $\frac{1}{4}$), neboť statek svůj *Zaječice* prodal l. 1621 Ladislavovi Jul. Kurzbachovi z Trachenburku. (D. Z. 140, J. 22.) Viz Kurzbach.

Ian Křištof Belvic ryt. z Nostvic, vedle král. výpovědi dne 13. června 1623 při kommissi confiscationis k *manství* odsouzen, téhož léta ohlášení učinil k přijetí léna na statky: a) *Cítov* (okr. Mělník.), tvrz, dvůr popl. a ves Cítov s pivo-
varem a dvůr Valčovský s 37 poddanými, z nichž 21 s po-
tahy; vinici s lisem, ve vsi Želizy mlýn a 1 chalupník, a ve
vsi Křivenicích 1 chalupník; b) *Kostelec* (kr. Litoměřic., dom.
Liběchov.), tvrz Kostelec na místě nynějšího Slavína nad
Tupadly, ves Tupadly s 10 poddanými, s dvorem popl. a mlý-
nem, ves Počeplice s 3 poddanými, ves Stračí s 21 podda-
nými a dvě vinice. Tyto oba statky cíś. recessem z manství

opět vyňaty a při právě dědičném Belvicovi zůstaveny; potom z jistých příčin odhadnuty za 61.260 kop mš. po smrti Belvice na místě jeho syna let nemajícího od cís. kommissarů vedle cís. resol. 4. května 1630 prodány jsou za 58.000 kop mš. *Jiřímu Malovci z Chejnova a z Winterberka*. Ze summy tržné obdržela vdova po Belvicovi pozůstalá Anna Marie. roz. z Solhauzu, svou pohledanost 24.000 kop mš., a synovi jejímu let nemajícímu Adamovi Václavovi po zaplacení dluhův per 10.000 kop zůstalo 17.935 kop mš. — Když tento v 9. roce věku svého l. 1632 v Litoměřicích zemřel, připadla summa jemu pozůstavená král. fisku; avšak dáno z té summy vedle cís. res. 6. srpna 1633 zemřelého sestrám Marii Magdaleně a Dorotě Estře po 1000 kop mš., jimž též vedle cís. resol. 23. ledna 1651 jistina 6200 kop mš. po otci jejich na statcích odsouzeného Václava Berky pozůstalá, byla přisouzena. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — Lib. conf. 2, f. 160. — D. dv. 7, f. 76 a 180; 53, f. 105; 68. I f. 20. — D. Z. 143, L. 27 & 296, P. 7.)

Jindřich Otto Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak vedle král. výpovědi 27. června 1623 dne 14. srpna t. r. pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Liběchov* (Liboch, kr. Litoměřic., okr. Stětí) — tvrz a ves L. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, vinicemi; vsi Rymany a Křivenice s příslušenstvím. (D. Z. 140, G. 6.) Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 uvolil se za provinění své zaplatiti 200 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kateřina Belvicová z Nostvic, pro provinění své při vpádu Saském l. 1631 od kommisce confiscationis *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzena jest pohledanosti své, již měla na statku Beřkovickém za kněžnou Polyxenou z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{10}{38}$.)

Kašpar Belvic ryt. z Nostvic a na Barchově Velikém, bratr Jana Křištofa, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen k *manství*, téhož léta ohlášený učinil v příčině léna, kteréž l. 1626 dne 25. května přijal na statek svůj *Barchov Velký* (okr. Bydžov., dom. Sadová), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1617

od Smila Vostromiřského za 16.900 kop mřš. koupil (D. Z. 191, G. 9.), avřak na summu trhovou 9900 kop dlužen zůstal. Pro velikost dluhův (27.294 kop mřš.) statek ten vedle cís. resol. l. 1628 dne 27. května z manství propuřtěn byl Belvicovi, který maje pro náboženství ze země odejítí, jej manželce Vostromiřského, Evě, roz. z Loutkova, v dluhu svrchu dotčeném dne 3. června 1628 postoupil. Na statku Cítově, který Belvic předtím bratru svému Janovi Křiřtofovi za 37.500 kop mřš. prodal, měl jeřtě zbytek summy trhové 11.000 kop mřš., z nichž teprv po jeho smrti vedle cís. resol. 12. list. l. 1638 manželce jeho Anně Marii, roz. Robmhapové, její věno 5000 kop mřš. zaplaceno, a 6000 kop jeho synovi nezletilému cís. listem pojiřtěno býti mělo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — D. dv. 7, f. 38 & 107; D. dv. 53, f. 65.)

Sigmund Belvic ryt. z Nostvic na Beřkovicích, Bechlíně, Počaplech a Střemách, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 *vřeho* jmění byl odsouzen. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory ujaty jsou, totiž: a) statek *Beřkovice dolní* (okr. Mělnřk.), zámek a ves Beřkovice s dvorem poplužním a vsi Volňoves (Vlíněves, Weisskirchen) s dvorem poplužním, Podolčí, Býkev, Libkovice; b) tvrz a ves *Bechlín* (okr. Roudnic., dom. Beřkovice dolní) s dvorem poplužním, mlýnem, podacím kostelním a vinicemi, díl vsi Libkovic a vsi Vehlovice (Velhovice) a Předonín, jak to Belvic l. 1597 od Mikuláše Beřkovského za 5700 kop mřš. koupil (D. Z. 178, B. 10); c) statek *Počaply horní* (Podčaply, okr. Roudnic.), ves s dvorem poplužním a vsi Křivenice, Březinka a Želizy (Železy, Schellesen), který Belvic od Jana Křiřtofa Belvice l. 1620 za 16.000 kop mřš. a 100 kusů dukátův koupil; d) statek *Střemy* (okr. Mělnřk., dom. Beřkovice), tvrz a ves St. a ves Lhotka, s dvory poplužními.

Tyto statky, odhadnuté za 88.542 kop mřš., synům po Belvicovi pozůstalým, *Janovi* a *Kařparovi Mikulášovi*, z cís. milosti *pod léno* ponechány jsou. Avřak když starří z nich *Jan* léna nepřijav bez ohlášení ze země odeřel a u nepřátel císaře se zdržoval, pozbyl té milosti a statky dotčené dne 18. června 1626 znova byly konfiskovány, kněžně *Polyxeně s Lobkovic* zastaveny a vedle cís. resol. dne 8. června 1627

za 76.000 kop mš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodány. Ze summy trhové postoupena z cís. milosti polovice (38.000 kop mš.) mladšímu synovi let nemajícímu Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic, druhá polovice Janovi Belvicovi náležející připadla v pokutě do komory české. Jan Belvic pak l. 1640 jat, po dvě léta ve vazbě držán a vedle cís. výpovědi 25. června 1642 potrestán pětiletým vězením na zámku Zbirově, kdež na jeho vychování ročně 100 kop mš. bylo vykázano, avšak z jeho pohledaností, jichž polovice v pokutě král. fisku připadla. K jeho jmění náležely jistiny po otci jeho 7100 kop mš., pak jeho díl 38.000 kop mš. na statku Beřkovickém, a pozůstalost po jeho bratru zemřelém Kašparovi Mikulášovi, totiž dotčených 38.000 kop mš. a jistina 10.000 kop za Adamem z Waldšteina, tedy v jedné summě 93.100 kop mš., z čehož 46.550 kop král. fisku připadlo. K dosažení polovice Belvicovi ponechané povoleno mu cís. listem 22. září 1645 po tři měsíce v Čechách meškati; z čehož patrno, že Belvic ve vězení Zbirovském celých pět let nezůstal. (C. 215, N. 8 & R. ¹⁰⁹/₁₃. — Lib. conf. 2, f. 39. — D. dv. 7, f. 24. — D. Z. 142, P. 3 a 294, E. 14.)

Jindřich Beneda z Nečtin v Brtnici, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený, nedostavil se; odešel dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země, nezanechav žádného jmění. (C. 215, C. ¹/₄.)

Ehrenfrid Berbisdorf ryt. z Berbisdorfu náležel s bratry svými mezi první povstalce; byl přítomen při vyhození cís. místodržících Martinice a Slavaty, na něž i sám ruku vložil (dle výpovědi Bohusl. z Michalovic), zvláště pak s Albrechtem Smiřickým vyhodil sekretáře Fabricia (dle výpovědi Pavla z Říčan — Orig. Verhör, Archiv místodrž. K. ¹/₁₃₅); potom jsa kommissářem při direkci stavův odbojných, dal se potřebovati v rozličných kommissích vojenských, zejména k vedení lidu krajského Hradeckého a Chrudimského; mimo to dal kostel sv. Víta na hradě Pražském oloupiti a některé obrazy zkaziti. Pročež ujel hned po bitvě bělohorské ze země a nenavrátil se podle patentu z dne 17. února 1621, odsouzen byl při kommissi hrdební (exsecutionis) dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. hrdla, cti i statkův, do

klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni jeho hned od král. fisku bylo uято, totiž: a) statek *Sluhy* (okr. Brandýs n. L., dom. Cténice) — tvrz a ves s dvorem popl., vinicí, podacím kostelním, mlýnem a příslušenstvím, jak to Berbisdorf l. 1617 od Sabiny Finkové z Pantenova za 19.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, B. 28) — kterýž statek vedle cíś. resoluce 27. března 1621 byl darován v summě 15.000 kop mš. *kolleji jesuitské* u sv. Klimenta v Starém městě pražském. Statek ten jakož i *dvůr ve vsi Jenštejně*, po Abrahámovi Sixtovi z Ottersdorfu konfiskovaný a zároveň téže kolleji v summě 2000 kop mš. darovaný, prodali Jesuité dne 23. dubna 1623 za 17.000 kop mš. Jiřímu Bened. *Beníkovi z Petersdorfu*. (C. 215, B. 7. — D. Z. 141, G. 17; 620, D. 12. — Lib. conf. 2, f. 148.)

b) Dům v Starém městě pražském v Ungeltě ležící, dskami zemskými se řídící a výsadami opatřený, který Berbisdorf l. 1620 v čas zpouřy od Kašpara Kristiana Granovského z Granova za 11.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, F. 24). Domu tohoto zmocnil se po bitvě bělohorské již l. 1620 Pavel Michna z Vacinova, jemuž prodán byl od komory l. 1623 za 10.000 zl. rýn. a od něho postoupen l. 1630 Janovi Petráčkovi z Wokounšteina, měšťanu a radnímu Starého města pražského. (D. Z. 144, A. 23; 621, N. 7. — Lib. conf. 2, f. 81. — C. 215, B. 7 a P. 2.)

c) Tři horní podíly čili kukusy na důle neb bání sv. Tři králův v *Ratibořicích*, za 600 kop mš. odhadnuty a prodány byly *Vilémovi hraběti z Vřesovic*. (C. 215, G. 8 a H. 21.)

d) Jistina 3000 kop mš. za Rudolfem Zárubou z Hustiřan na statku Přímském i s úroky od l. 1617 až do Jiří 1677 zadržálými, úhrnem 13.800 kop mš. (16.100 zl.), teprv l. 1677 král. komoře připadla. (C. 215, B. 7.)

Jiří Vilém ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlého, lieutenant pod setainou Slanskou při dobývání Vídně, ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země a brzy potom zemřel. Jméni jeho, kteréž jemu manželka jeho Estera Bilská ze Skaršova, roz. Greynerová z Mysletína, l. 1619 postoupila, totiž jistina 38.900 kop mš. na statcích Švamberských, pak jistina 31.000 kop mš. s úroky od l. 1516 až do l. 1654 na summu 74.790 kop vzešlými, tedy summou 105.790 kop

mfš. teprv l. 1654 od komory české bylo uято. (C. 215, B. 7; C. $\frac{1}{7}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlých, byl při dvoře Fridricha falckraběte a ujel s ním po bitvě bělohorské ze země, potom byl komorníkem u kurfiřta brandenburského. Jméni jeho všecko, totiž jistina na statcích Švamberských 42.000 kop mfš. s úroky od l. 1619 až do l. 1654 zadržálými, pak polovice z pohledanosti za komorou českou per 25.400 kop mfš. po jeho sestře Kunhutě Kunšové naň připadlá, a po též sestře mu odkázaných 29.320 kop mfš., v jedné summě jistin 66.020 kop mfš. i s úroky z nich zadržálými per 138.600 kop, tedy úhrnem 204.600 kop mfš. vedle čís. resoluce dne 23. října 1652 od komory české l. 1654 bylo uято. Žádost Berbisdorfova za restituci in integrum dle výnosu kommisie revisionis et liquidationis z dne 21. července 1654 byla odmrštěna. (C. 215, B. 7; C. $\frac{11}{41}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Aleš Berka sv. pán z Dubé a Lipého, syn Bohuchvalův, při kommissi confiscationis dne 2. prosince 1622 odsouzen polovice jmění, propadl statky *Loukovec* nad Jizerou a *Kostrčice* (kr. Boleslav., dom. Svijan.) — tvrz a ves Loukovec s dvory poplužními v Mohelnicích, Chlumu, Kostřicích a Sovenicích, vsi Hubalov, Koryto, Sovenice, Mohelnice, Jablonec, Proseč, Vokna a Volšina se 105 osedlými a 3 mlýny — kteréž za 39.147 kop mfš. odhadnuté, od král. komory dne 21. ledna 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 39.147 zl. rýn., k čemuž při čís. ratifikaci přiraženo bylo 3921 zl. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 29 & 194, E. 9.) Tyto statky, za kteréž Waldštejn odvedl celou summu trhovou 43.068 zl. rýn. do komory české k ruce Aleše Berky, v léno fridlandské převedené postoupil pak Waldštejn témuž Berkovi dne 26. ledna 1624 za 40.655 zl., kterouž summu Berka dle podmínky do jeho knížecí komory důchodenské odvedl a za to od Waldšteina dne 14. prosince 1624 zplnomocňující list k svobodnému odkazu týchž statkův obdržel. Po smrti Waldšteínové ponechány byly od císaře tyže statky Berkovi v summě 34.847 kop mfš., kteráž mu poražena byla z jeho praetensí, do statkův otce jeho Bohuchvala vznešených, per 110.000 kop mfš., z nichž též polovice 55.000 kop v pokutě král. komoře připadla. — Při druhém vpádu kurfiřta Saského

a Švédův do země České l. 1634 zmocnil se Aleš Berka statkův Bělé a Kuřívody, otcí jeho předešle konfiskovaných; pročez mu opět odňat statek lenní Loukovec, avšak cíś. resolucí 13. listopadu 1636 jemu z milosti k užívání do živobyťi jeho byl ponechán. Po smrti Berky statky dotčené postoupeny byly dědičně vedle cíś. resol. 16. května a 11. srpna 1640 v summě odhadní 35.510 kop mš. cíś. polnímu podmaršálkovi *Rudolfovi sv. p. z Bredau*, jemuž exspektance na ně vedle cíś. resol. 3. října 1638 byla dána, na porážku cíś. odměny 80.000 zl., za jeho služby vojenské mu udělené, a proti zaplacení dluhův 8721 kop na statcích těch vězících. (C. 215, B. 8; C. $\frac{1}{10}$; F. $\frac{5}{100}$. — D. Z. 147, F. 23.)

Berthold Bohobud (Berka) z Lipého, dědičný nejvyšší maršálek království Českého, účastnil se zpourey stavův tím, že byl mezi relatory při sněmě generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, pak že podepsal a zpečetil konfederaci s knížetem Betlénem Gáborem a stavy uherskými uzavřenou. Pro toto provinění své odsouzen byl při *kommissi exsecutionis Moravské* k meči a ruky pravé utětí; však učiněna mu od císaře ta milost, aby u vězení pozůstal do smrti. Statek pak všecken císaři v pokutě propadl, a později z vězení propuštěn, vystěhoval se ze země do ciziny, kdež l. 1643 zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{41}$.)

Behuchval Berka sv. pán z Dubé a Lipého na Bělé, Kuřívodech a Chýši, jeden z hlavních původců povstání stavův a přední direktor a správce země za času zpourey, zpečetil a podepsal konfederaci, přimlouval se zvláště o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším purkrabím Pražským a při sněmě generalním dne 27. dubna 1620 učinil návrh, aby falckrabě Fridrich Jindřich, nejstarší syn krále Fridricha, za čekance král. Českého zvolen byl společným snesením všech stavů král. Českého i zemí k němu přivtělených. Po bitvě bělohorské ujel ze země, a podle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 5. dubna, vedle král. výpovědi 16. dubna t. r. odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni pak jeho všecko hned od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) Statek *Bělá* (Weisswasser, kr.

Boleslav.) — zámek Bělá, kterýž někdy *Nové Bezděš* sloul, s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Valovice s pivovárem tudíž, město Bělá a vsi celé Čistá, Plužná, Březinka, Sudoměř (díl), Březovice, Vokna (Okny), Kluky a Skramouš; pak rybníky Břehynský, Havlíšovský, Plácek, Konopáč, Pstruhovec, Nový a Starý rybník pod Tomášovým mlýnem, Bouček u Vokenské rychty, Čaperka pod fortanou Bělskou, Kocourek a rybník pod zámkem Bělským, s jiným příslušenstvím, jak to Aleš Berka manželce své v dluhu 15.500 kop gr. česk. postoupil (D. Z. 91, E. 11); též vsi zápisné Rokytá, Krupá Dolejší a Hořejší, Jezva, vsi to duchovní, někdy ke klášteru Hradištskému náležející, se vším příslušenstvím, jak to l. 1586 Alešovi Berkovi za 18.500 kop gr. česk. od krále Rudolfa II. za dědictví svobodné a zpupné bylo prodáno (D. Z. 68, J. 23).

b) Statek *Kuřivody* (Hühnerwasser, kr. Boleslav.) — tvrz a město K. s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním; vsi Židlov, Ploučnice s mlýnem u též vsi, Křída, Těšnov a Dechtarov; Cetňov, Lesnůvek, Horsko a Louky vsi pusté. (D. Z. 88, C. 30.)

Tyto oba statky, odhadnuté za 132.899 kop mš., od král. komory koupil dne 20. srpna 1622 *Albrecht z Waldšteina* se statky Václavovi Budovci odňatými a za 126.771 kop odhadnutými, toliko za 216.000 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z. 141, A. 11 & 620, A. 15.)

c) Statek *Chýše* (kr. Cheb., okr. Žlutic.) — zámek a město s klášterem, mlýny, dvorem popl. a pivovárem; dvory popl. Bohuslav (Bouslav) a Struhaře (Strhaře) s ovčiny; městečko Lubenec (díl), vsi celé Protivec, Čichořice, Poříčí, Dvořec, Balkova, Kračín, Ždár, Vitkovice a Podštěly, pak ve vsích Lubech a Záhoří po jednom dvoře kmetském s platem i vším příslušenstvím, jakž to Kryselda roz. z Lobkovic, někdy manželka Adama ze Švamberka, l. 1587 od Ferdinanda Reinspergara z Reinspergu za 48.900 kop mš. koupila (D. Z. 23, K. 4); též vsi Vladařice a Radětín (díl), tvrz a ves *Lešky* s dvorem poplužním a ovčínem, vsi Malměřice (díl), Příbenice s podacím kostelním a Moukděly (Mukoděly), se vším příslušenstvím, jakž toto celé panství dotčená Kryselda Švamberská l. 1604 synu svému Bohuchvalovi Berkovi odkázala (D. Z. 133, G. 4). — Tento statek již l. 1621 od knížete

z Lichtenšteina postoupen byl *Jiřimu Vilémovi Michnovi z Vacinova*, cís. radovi nad appellacemi, jemuž pak l. 1622 bez odhadu prodán byl za 35.000 zl. rýn. dlouhých (špatných) peněz, tedy na krátké (dobré) minci toliko 4375 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 122. — D. Z. 141, D. 11 & 620, A. 29.)

Mimo tyto statky propadl Berka jistinu 2000 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$); pak *dva domy* šosovní v Starém městě pražském proti mincovně ležící, l. 1612 za 7450 kop mš. koupené, kteréž dle dekretu knížete z Lichtenšteina 21. července 1622 postoupeny byly s domem Křineckým Heleně *Maternové*, roz. *Lažanské*. Viz *Křinecká* (C. 215, B. 8. — Lib. contract. caerul. 3, f. 86.)

Konečně pobrány byly Berkovi všechny svršky jak v jeho domech, tak i v domě purkrabském na Stupních, vůbec řečeném *Slavatovský* neb dům pánův z Hradce, hned po bitvě bělohorské od cís. vojska při drancování domův, zvláště povstalcům náležejících; při čemž v domě purkrabího vzato několik tun zlata na 70.000 kop mš., kteréž tam *Berkova sestra Kateřina*, manželka Joachyma Libšteinského z Kolovrat, ve sklepích měla uložené a schované. (C. 215, B. 8. — Skala IV., str. 347.) Viz též Kolovrat.

Na statcích vytčených měl Berkův syn Aleš pohledanost 110.000 kop mš., z nichž též polovici v pokutě propadl. Viz Aleš Berka.

Jindřich Vlk Berka sv. pán z Dubé a Lipého, katolík, podepsal přísahu Fridrichu Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 3. listopadu, vedle král. výpovědi 31. října 1622 pod výmluvou perdonován, při kommissi transactionis l. 1629 za udělení perdonu uvolil se dáti 1166 zl. rýn., na kterouž summu l. 1631 ještě zbytek 433 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Kristian Aderspach Berka sv. pán z Dubé a Lipého byl mezi plnomocníky král. Českého ke knížeti Uherskému Betlénovi Gáborovi do Báňské Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června 1620 vyslanými; ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (exsecutionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všechno jmění své,

kteří však není vytčeno. Bez pochyby držel Kristian neb Bohuchval Berka zástavou v užívání statek komorní *Malešov* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora) — zámek a městečko M. s dvory poplužními při zámku a v Roztěži, vsi Albrechtice s dvorem popl., Košice s podacím kostelním, Polánka, Týniště, Bikaň (Bijaň) s podacím kostelním, Bílejov (zašlá), Lhotka a Tucho- tice, též mlýny Slaměnný, Dubinský a pod Lhotkou, s 19 rybníky a příslušenstvím, jak to od komory české bratřím Salavům z Lípy bylo zastaveno,*) od nich pak l. 1577 Jiří- kovi Voděradskému z Hrušova za 15.000 kop gr. česk. po- stoupeno (D. Z. 19, H. 19 & 62, S. 31), potom l. 1581 od krále Rudolfa II. synům Voděradského Jindřichovi, Václa- vovi a Bohuslavovi se statkem *Sion* a vsí Vitici (Vidici) zá- stavou ponecháno a pak Berkům postoupeno. — Statek ten hned po bitvě bělohorské od král. komory opět ujatý a l. 1623 zástavou postoupený Elišce Žerotínové roz. z Waldšteina, za 55.400 kop mš. k potřebám válečným půjčených, měl daro- ván býti k rozkazu císaře l. 1627 Jesuitům k založení kolle- gia v Kutné Hoře; avšak k opětné žádosti Žerotínové, která z dotčené půjčky 10.000 kop slevila, prodán jí byl dědičně beze všech závad dne 30. dubna 1631 za 63.500 kop mš., ačkoliv l. 1630 toliko za 42.458 kop byl odhadnut, s tou znamenitou výminkou, že kupující a budoucí držitelové téhož panství, tak jakž předešle vždycky od starodávna bývalo, povinni budou každého času pro hory Kutnohorské dostatek vody z Malešovských rybníků propouštěti i také dříví k sta- vení a otypek ku potřebám hutním k rožtování a jiných k tomu potřebných věcí proti slušné a mírné záplatě podle potřeby dodávati, tak aby v hutích a horách žádného nebylo nedostatku. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 356. — D. Z. 144, E. 16 & 298, D. 13.)

Václav starší sv. pán Berka z Dubé a Lipého na Lou- čeni, Dešně, Housce, Vidimi, Bezdězi a Novém Berštejně, jeden z direktorův stavu paňského, zpečetil a podepsal kon- federaci, přimlouval se za zvolení Fridricha Falckého, za

*) L. 1535 prodal Jiřík Haša z Újezda dceři své Magdaléně, man- želce Jana Salavy z Lípy, statek *Malešov*, k němuž tehdy též vsi Bře- zová, Bahno, Krasonovičky, Roztěže a Černíny (díl) náležely, za 5000 kop gr. česk. (D. Z. 42, D. 29.)

jehož kralování byl nejvyšším sudím zemským a l. 1620 v poselství vypraven s Fridrichem z Bílé a Jiřím Haunšildem ke kurfiřtu Saskému za tou příčinou, aby kurfiřt nepřijal exekuce válečné od císaře proti král. Českému naň vložené. Po bitvě bělohorské ujel hned ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (exsecutionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všecko jmění své, totiž: a) statky *Bezdězí* a *Doksy* (kr. Boleslav.), za 117.220 kop mš. odhadnuté, jejichž rozsah na ten čas není vytčen, k nimž však bezpochyby náležel zámek *Bezdězí* (Bösig) s dvorem poplužním a 13 many, městečko *Doksy* (Hirschberg) s dvorem poplužním, vsi Obora, Tachov, Žďár, Luky (Kluky), Bezdězice (Bezdědice), ves pod Bezdězím (Bezdězí), Nosalov, Nová ves řečená Staré Splavy, dleť vsi Zbiny (Zbiné), Kalka (Skalka) a Brenná, půl městečka Mšena a ves Vratno, pak rybníky Dokeský, Červený, Brodek, Děsník, Habří Veliké a Malé, Štverhovský a Patřín, se vším příslušenstvím, jak to l. 1558 Kateřina Berkovna z Humrgoštu (Ungerstu), manželka Adama Berky z Dubé, od Mikuláše Zajíce z Hazmburku za 13.800 kop gr. česk. koupila (D. Z. 53, E. 28), a l. 1588 král Rudolf II. Janovi staršímu z Waldšteina za 22.000 kop gr. česk. prodal (D. Z. 24, L. 20); též vsi Domašice, Tuhaneč, Tuhaneč s podacím kostelním a Pavlička se clem, s dvorem poplužním Obrok, jak to l. 1592 Jan z Vartenberka od Joachyma Malčana sv. p. z Malči za 14.000 kop mš. koupil (D. Z. 168, O. 22); pak díl městečka Mšena a ves celá Ledec s příslušenstvím, jak to l. 1605 Zikmund z Vartenberka za 7000 kop mš. prodal Barboře Berkové, roz. z Lobkovic. (D. Z. 185, K. 6.)

b) Statek *Berštejn Nový* (Perštejn, kr. Boleslav.) s městem *Dubou*, odhadnutý za 30.816 kop mš., k němuž náležel zámek B. s předhradím, pod ním pivovár s vodárnou, dvůr popl. při zámku s třemi loukami (zejména Dlouhá u pivováru, Kejkl Gregora a louka u Vrabcovského mlýna), půl města *Dubé* s podacím kostelním, vsi Vrchovné (Vrchové) a Nedam (Nedamov), krčma výsadní řečená Černá, tři rybníky (pod pivovárem Beršteinským, pod vsí Nedamem a Kostelním pod městem Dubou), se vším příslušenstvím, jak to l. 1618 Jiří Berka za 23.000 kop mš. prodal Václavovi staršímu Berkovi. (D. Z. 139, G. 11.)

c) Statek *Dešno* (Deštno, Deštná, Töschchen), za 27.429 kop mš. odhadnutý, jehož objem není vyčten, obsahoval bezpochyby vsi Deštno, Zakšín, Lhotu, Dubovou Horu horní a dolní, Horky, Zatyní, Vosnalice (Osinállice), Březinku a Brodek, jakž to vysvítá z rozsahu statků Dokes, Bezdězí, Beršteina a Deštné, uvedeném při Albrechtovi z Waldšteina.

d) Statky *Vidim*, *Kokořín* a *Stránka* (kr. Boleslav.), za 73.424 kop mš. odhadnuté, k nimž náležel zámek Kokořín, tvrže Vidimská a Kokořinská s podacím kostelním při Vidimi, s dvory poplužními a ovčiny při tvrzích Vidimské a Kokořinské, dvůr poplužní při pivováru a dvůr popl. Tubožský s ovčínem; mlýn řečený v Ráji, mlýn u sladovny Vidimské, mlýn Hlučovský, mlýn pod hradem Kokořínem a mlýn pod dvorem Kokořinským; vsi Vidim, Sitná, Dobřím (Dobřeň), Jestřibice, Střežovice (Střezivojice), Tubož, Blatečky, Vlkov a Olešno, k statku Vidimskému náležející; pak Kokořín, Sedlec (díl) a Bosyně (díl), náležející k statku Kokořinskému; též vsi Stránka, Tejná (Tajná), Žebice (nyní samota), Trnová, Doubravice a Kadlín, k statku Stránce náležející, se vším příslušenstvím, jakž to l. 1609 od krále Rudolfa II. po Oldřichovi Hrzaňovi za 96.000 kop mš. bylo koupeno (D. Z. 183, E. 10), a pak Václavovi Berkovi dne 10. listopadu 1610 za 75.000 kop mš. prodáno. (D. Z. 184, B. 17.)

e) Statek *Houska* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 31.716 kop mš., totiž zámek H. s předhradím, štěpnicemi, zahradami, oborou s kostelíkem v ní, cihelnou a kovárnou; pod zámkem pivovár a dvůr poplužní, též dvůr poplužní Rovné s chalupou řečenou Stirkov, dvůr poplužní ve vsi Žďřici: louky Rovenská, Rorejtka, Závorka, Pod hrází Čapatskou, u Závistníka, Libovická, Pod Kravřhorkou, Pod Beškovem a v Koreckém dole; vsi celé Houska, Libovice (Liboviz). Krouh (Kruh), Korce, Bořejov, Blatce Veliké, Švihov (díl, zašla), Chřenov (díl), Dražejov, Nevěstka (Nedoveska) a Kluk; mlýny Šibeničný, Chřenovský s pilou a Spálený pod Tuboží; rybníky pod Libovicí, pod Tuboží, Závistník, pod Beškovem, pod Beškůvkem a Strkovem, pod Chřenovem a jiné více, se vším příslušenstvím, tak jakž to Václav starší Berka l. 1615 od paní Bohunky Šenové z Geyzinku za 44.500 kop mš. koupil. (D. Z. 188, D. 24.)

f) Statek *Loučeň* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), odhadnutý za 30.257 kop mš., totiž tvrz L. s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, chmelnicemi, mlýny, vinicí a oborou; dvůr poplužní Studecký a vsi Loučeň s podacím kostelním, Patřín, Malé Studce a Jikev (díl) se vším příslušenstvím, jak to Václav starší Berka l. 1612 od sestry své Aleny Kolovratové, roz. Berkovny, za 18.000 kop mš. měl postoupeno. (D. Z. 184, O. 24.)

Tyto statky všechny, odhadnuté v jedné summě za 310.863 kop mš., od komory české dne 6. července 1622 koupil nejvyšší hofmistr král. Českého *Adam hrabě z Waldšteina* za 260.000 zl. rýn., na kterouž summu zaplatil toliko 20.000 zl., ostatních 240.000 zl. ponecháno mu cís. resolucí 24. října 1622 darem z milosti, jemu dříve již od císaře přislíbeným; pak je všechny, vyjma statek Loučeň, postoupil v téže summě téhož roku směnou za jiné statky *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž Adamovi k směně odevzdal statky Doubravice, Pečice, Kunstberk jinak Skřinec za summu 203.825 zl., pak Semčice za 17.115 zl., Rožďalovice a Nový Ronov za 58.333 zl., Dětenice za 58.893 zl. a Oujezdec za 20.548 zl., v jedné summě za 358.715 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, C. 10 & E. 13; 620, B. 3.)

Mimo statky vytčené propadl Berka též jistinu 1500 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. 1/7); pak dům u Zlaté štiky na Dlážďení, v Novém městě pražském před Novou branou ležící, který dne 30. srpna 1621 od komory byl postoupen k užívání obci města Českých Budějovic za jistou summu peněz na potřeby válečné půjčenou, potom však cís. resolucí 20. října 1623 z milosti za dědičný darován synovi po *Berkovi* pozůstalému *Adamovi Gottfridovi*, jemuž též vedle cís. resol. 17. dubna 1621 k výživě z milosti 700 dolarů bylo darováno. — Vdově pak po *Berkovi* pozůstalé, *Anně Marii* roz. z Oppersdorfu, místo jejího věna 20.000 kop mš., na dotčených statcích pojištěného, ačkoli s touto pretensí svou při kommissi revisionis dne 2. srpna 1642 byla odmrštěna, l. 1646 dáno bylo cís. pojištění na 19.000 kop mš. (C. 215, B. 8.)

Albrecht Beřkovský ryt. ze Šebířova, zjevný odbojník, sloužil ve vojsku Švédském a padl v bitvě u Wittstoku

l. 1636. Jeho manželka Marta Magdalena, dcera Jana Vostrovského z Královic, zůstala pod ochranou nepřátelskou; pročež propadla vedle čís. resol. 4 září 1637 k ruce král. fisku právo své v král. Českém mající i pozůstalost po matce na ni přišlou, zvláště pak věno matky své Anny, roz. z Brukšteina, na statku Vlašimském pojištěné 5000 kop míš., které z desk zemských bylo vymazáno. (D. Z. 127, D. 4. — Viz též Vostrovec Jan.)

Alžběta Beřkovská ze Šebířova, roz. z Břízy, účastnila se zpourey tím, že od stavů povstalých ze statků duchovních, k vydržování vojska stavovského odňatých, l. 1620 koupila *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském*, ve vsi *Čenětici* dva a v *Radějovicích* (okr. Jilov.) čtyry osedlé; *též statek kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves *Všechromy* (okr. Říčán.) s platem, 1 osedlého ve vsi *Zděbradech* a 3 rybníky, s příslušenstvím; vše za summu odhadní 2013 kop 40 gr. míš. zcela zaplacenou mimo 400 kop míš., z nichž deputátu ročně 24 kop míš. klášteru sv. Anny dávati měla. (D. Z. 192, M. 24.) Tyto statky po bitvě bělohorské klášterům dotčeným od Beřkovské beze vší náhrady byly navraceny.

Jan Beřkovský ryt. ze Šebířova a na Brandimi, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, kteréž po jeho smrti za času zpourey na Mikuláše Beřkovského připadlo a potom témuž bylo odňato. (C. 215, B. 9.)

Jindřich Beřkovský ryt. ze Šebířova teprv po smrti své obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Beřkovský ryt. ze Šebířova na Horkách a Košetcích, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Horecký* — dvůr popl. *Horka* a *dvůr Nový* nad *Onšovem* (kr. Čáslav., okr. Kralovice Dolní), též vsi Buřenice, Babice, Syrov, Hořice, Hroznětice, Děkančice, Chlovy, Těškovice, Martinice, *Onšov* s dvorem popl. řečeným Starý a Chejstovice (Chlistovice), pak mlýn v Onšově a druhý

pod vsí Syrovem*) — odhadnutý za 20.564 kop mš., l. 1623 od komory české koupila Beřkovského manželka Anna Juliana, roz. z Amštattu a na Košetických, za 18.300 kop mš., a zaplatila třetinu král. fisku náležející per 6100 kop vedle cis. resol. 20. června 1623 dvěma listy dlužními, z nichž jeden zněl na 2000 kop mš., druhý na 1000 kusů uherských dukátův u Karla Jörgera pojištěných. Za to podržela statek *Košetice* (kr. Čáslav.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem — kterýž jí od manžela již před zpourou dskami zemskými byl postoupen, a připojila k němu statek Horky.** (C. 215, B. 9. — Lib. conf. 2, f. 239 a 320. — D. Z. 141, J. 11; 292, C. 19 & 620, D. 2.) — Beřkovskému pak, dne 3. října 1623 perdonovanému, ponechán byl statek *Lojovice* (kr. Praž. okr. Jilov.) — tvrz a ves L. s pivovárem, dvorem popl., vsi Mokřany s mlýnem, Řepčice, Břesky s dvorem popl. (Březek), Radějovice (díl) a Herynk (díl), Radimovice (díl), Stroužice, Křivá a Klenové — jak to l. 1622 od Alžběty Beřkovské měl odkázáno (D. Z. 140, L. 5), kterýžto statek l. 1627 prodal za 21.000 zl. rýn. Křištofovi Vratislavovi z Mitrovic. (D. Z. 142, P. 29).

Oldřich Beřkovský ryt. ze Šebířova, katolík, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen v *léno*, avšak cis. resol. 22. května 1623 pokuty té osvobozen bez výminky, podržel v manství statek svůj *Lhotu Německou* (kr. Tábor., okr. Pacov., dom. Nový Dvůr) v summě odhadní 1182 kop mš., a uvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený složit 100 zl. na collegium nobilium. (C. 215, B. 9 & C. 1/8. — Lib. conf. 2, f. 346.)

Rastislav (Radslav) Zdeněk Beřkovský ze Šebířova a na Zdíbech, vedle král. výpovědi 15. srpna 1623 na milost přijat a při kommissi confiscationis 3. října t. r. pokuty osvobozen,

*) Dvory poplužní na Horkách a ve vsi Vonšově a dílem vsi Vonšov s mlýnem, Chlovy a Těškovice s příslušenstvím koupil Beřkovský l. 1608 od sester Johanny a Anny Drachovských z Drachova za 4650 kop mš. (D. Z. 182, H. 13.)

**) Tyto statky, Košetice řečené, s vesnicemi vytčenými 26 rybníky a 14 leží lesů, odhadnuté za 35.061 kop mš., rozdělily mezi sebou na čtyři díly dne 20. července 1639 po smrti Beřkovské její dcery, Alžběta Františka provdaná Tengnaglová, Johanna Eusebia provdaná Cukrová, pak panny Polyxena a Salomena Beřkovské. (D. Z. 301, J. 9.)

podržel statek svůj *Zdíby* (okr. Karlín) a zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 za perdon mu udělený dáti jistou summu peněz, na kterouž l. 1631 zbytek 30 zl. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském složití měl. (C. 215, B. 9 & C. $\frac{1}{8}$.)

Šebastian Beřkovský ze Šebříova sloužil za času zpoury ve vojsku stavovském; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za udělení perdonu při kommissi transactionis dne 18. července 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Běšínové z Běšín: Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří Zbinek a Mstich Milota, katolíci, podepsali přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 3. října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty osvobozeni, zavázali se za perdon jim udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití pokuty, totiž *Jan Jindřich* 100 zl., *Jiří Zbinek* 40 zl. a *Mstich* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Běšín z Běšín, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisce nebyl ohlášen; pročež Běšín léna nepřijal. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Václav Jindřich Běšín z Běšín a na Hřešihlavech, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 perdonován; protož při kommissi confiscationis 26. června 1623 pokuty osvobozen bez výminky, podržel statky své *Teřešov*, *Prašivý* (nyní Prašný) *Oujezd* a *Lhotku* (kr. Praž., okr. Zbiroh.), a podvolil se za perdon jemu a zemřelému jeho bratru *Petrovi Levhartovi**) 26. listopadu 1622 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 400 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském, kteréž teprve dne 2. dubna 1631 odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{10}$.)

Křištof mladší Betengel, jinak Wettengel, z Neuenberka. při kommissi confiscationis obviněn, že dodávání munice od

*) *Petr Levhart Běšín* měl statek *Svinny* (Svinná, kr. Praž., dom. Liblín) — tvrz a ves S. s dvorem poplužním, mlýnem Vonaskovským, vsi Lhotka Pračkova, Mostiště a Lohovička s 1 poddaným v Němčovicích — na němž l. 1620 manželce své Kateřině, roz. z Klenového a z Janovic, věna 10.000 kop míš. pojistil (D. Z. 140, A. 25).

města Norymberka na direktory stavův povstalých kreditem svým podporoval, dne 30. května 1623 odsouzen *všeho jmění* svého, propadl: a) statek *Rychnov* (kr. Král. Hradec.) — zámeček a město R. s pivovárem a dvory poplužními v Lhotce, Dobříňově a Dubně, vsi Dobříňov, Dubno, Dlouháves, Jedlina, Lhotka, Lipovka, Lukavice (Lukavec), Habrová, Meziříčí, Javornice; městečko Rychnberk a vsi Hláska, Proruba, Proroubka (zašlá), Kačerov, Rampuší, Bilej (Bělá), Popelov, Rybná Nebeská, Souvlastní a Kunčina (Kunčínaves), s mlýny, valchami, rybníky a lesy, kromě lesů na vrchu mezi řekami Zdobnicí a Orlicí stojícím, se vším příslušenstvím, jak to l. 1577 od krále Rudolfa II. Burianovi Trčkovi v dluhu 13.500 kop míš. dědičně bylo postoupeno (D. Z. 89, C. 25) a od téhož Trčky l. 1587 Křištofovi Betenglovi za 33.750 kop gr. česk. (67.500 kop míš.) prodáno (D. Z. 68, K. 26) — se všemi svršky odhadnutý za 69.816 kop míš.

b) Statek *Boruhrádek* (Borohrádek, kr. Král. Hradec, okr. Kostelec n. O.) — tvrz a městečko B. s dvory poplužními v Božeticích (Požetice), v Světlé a Chotivě s 11 lány rolí, pak dvůr v Hořejším Žďáru od dvou lidí kmetcích skoupený, vsi celé Zdelov, Šachov, Požetice (Početice), Moravsko, Chotiv a Žďár Nižší, mlýn Bor o 3 kol., 6 rybníků na kapry, do nichž se sázívало 280 kop, 8 rybníků na výtah s násadou 144 kop, lesův 50 lečí po 30 tenatech, jak to l. 1582 Křištof Betengel od Jana Hilbranta Ličky z Ryzmburka a jeho bratří let nemajících za 12.600 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, S. 8)*) — odhadnutý za 41.880 kop míš. — Tyto oba statky, od cis. generálů mocí vzaté a zcela zpustošené,**) vedle cis. resol. 31. července 1623 koupil cizozemec Vincenc *Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a na Rožmberce, cis. tejná rada

*) V těchto vesnicích bylo lidí osedlých poddaných 65, z nichž 25 * potahy, ostatní chalupníci a zahradníci, kteří platili úroků ročně 162 kop míš., slepic 101 po 6 gr.; roboty žení 235 dní po 6 gr., sečení 27 dní po 10 gr., orní 155 dní po 15 gr., hnoje vození 155 dní po 15 gr., dříví vození 32 vozů po 5 gr., konopí trháni 60 záhonů po 1 gr., konopí a lnu dávali 60 obláčků (žemlí) po 1 gr.; z pastev za každý kus hovězího dobytka po 1 sýru neb 6 gr., což vynášelo ročně 170 sýrů; mimo to odváděli ovsa 70 korchů po 30 gr. a pásali vrchnosti 136 volů.

**) Ve dvořích poplužních na Boruhrádku bylo před tím 88 koní, 104 krávy a 50 kusů jalového dobytka, z čehož l. 1623 zůstalo toliko 5 koní, 14 krav a 1 kus jalový.

a dvorské komory direktor, za 105.000 zl. rýn., z nichž Pavlovi Michnovi z Vacinova 95.000 zl. na proviant bylo zapláceno. (C. 215, W. 11. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 153. F. 20.)

c) *Tři domy Wettenglovské* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla, jeden nárožní nad Můstkem po pravé ruce ležící, odhadnutý za 6425 kop mš.; druhý v nově vystavěný. odhadnutý za 11.539 kop, a třetí u Zlaté hvězdy řečený. vedle rychty ležící, odhadnutý za 9230 kop, kteréž vedle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 též dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, však dle dekretu komory české 19. září 1626 za menší taxu 18.194 kop mš. prodány byly *Betenglovu bratru Janovi* na srážku jeho polovice ze statkův otcovských jemu náležející. (C. 215, W. 11. — Lib. contract. caerul. 3, f. 355.)

d) Na jistinách 100.000 kop mš., kteréž dle zprávy král. prokurátora 1. ledna 1637 na cí.s. poručení dne 12. ledna t. r. k ruce král. fisku ujaty a u komory české uloženy byly. Z těchto jistin od císaře postoupena byla čásť, zejména jistiny Württemberské, Janovi Betenglovi na jeho otcovský podíl.

e) *Vinice s domem a polmi* u Prahy ležící, dle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, avšak vedle cí.s. resoluce 18. července 1624 *Janovi Betenglovi* na srážku jeho otcovského podílu za 5500 kop mš. prodány byly.

Vdova po Betenglovi pozůstala Alžběta, roz. z Reichwic, za pohledanosti své na statcích dotčených per 30.000 zl. rýn., z nichž čásť i s úroky zadržalými dobrovolně slevila, podržela vedle cí.s. resoluce 8. října 1628 jistiny per 21.166 zl., které v rukou měla, pak všechny svršky své za 2510 zl. odhadnuté, a mimo to obdržela cí.s. pojištění na 2000 kop mš., kteréž jí z komory české časem měly býti vydány.

Betenglův pak bratr Jan, cí.s. rytmistr, jemuž z dotčených statků na jeho podíl otcovský náležela polovice, marně si stěžoval na skrácení svého dílu odhadem těch statků příliš levným, dokládaje, že summou trhovou ani svršky na těch statcích ponechané nebyly zapláceny; avšak Muschinger dokázal, že statky ty před prodejem byly vydrancovány a zcela

zpuštěny od císařských generálů, kteří se jich mocí ujali. (C. 215, W. 11.)

Jan Bezenský (Bzenský) z Porubě na Bezně a Všelislích Velikých, odešel pro náboženství ze země, odevzdav l. 1628 statek *Bezno* (okr. Beleslav.) k správě Janovi Purkhartovi Kordule ze Sloupna. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl, aby se o pokutu za perdon vyrovnal. Ale poněvadž předtím již zemřel, místo něho paní Markéta Gerštorfová z Porubě, zdržující se v Pirně, před kommissi dotčenou byla obeslána. Není však v aktech vytčeno, zdali se postavila a o pokutu vyrovnala. (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich z Bílé na Řehlovicích a Chotomíři, jeden z direktorův, správcův a rad zemských ze stavu rytířského, od stavů vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlikem a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil, pak z téže příčiny ke kurfiřtu Saskému v měsíci únoru 1620 s doktorem Fridrichem Georgem z Oldenburgu; byl *jediný ze stavů rytířského*, který po zavržení Ferdinanda II. při volbě nového krále hlas svůj dal *kurfiřtu Saskému*, jehož povýšení na král. důstojnost království Českému a stavům jeho užitečné býti pokládal; zpečetil a podepsal akt konfederací a dal se potřebovati k spisování mnohých nejdůležitějších snesení stavův odbojných, zvláště pak k přehlázení a bedlivému opravení justifikace a dedukce svobodného práva stavův král. česk. k volení sobě krále. Protož při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 hrdla, cti i statkův odsouzen, dne 21. června 1621 sťat byl a hlava jeho na věž mostskou přibita. Jméno jeho hned od král. komory ujato bylo, totiž: a) statek *Chotomír* (Chotimír, Kottomír, kr. Litoměřic., dom. Lovosic) — tvrz a ves Ch. s dvorem popl. a pivovárem a na díle vsi Hrušovka, Kletečná, Záhořice, Žím, Pračkovice, Litěchovice a Vlastislav (Vastislav) — se vším příslušenstvím, jak to l. 1588 *Kaplíř* Bohuslav od Barbory Panvicové, roz. z Gerštorfu, za 10.750 kop gr. *česk.* koupil (D. Z. 25, E. 14 & 166, O. 10); není však ve deskách zapsáno, jak nabyl toho statku Fridrich z Bílé před l. 1615. Tento statek, za 23.536 kop mš. odhadnutý,

od komory české dne 6. července 1622 koupil *Adam z Waldšteina* za 17.142 kopy mš. (D. Z. 141, C. 11; 194, F. 14 & 620, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 12. — C. 215, B. 14.)*)

b) Zbytek summy tržové per 11.500 kop mš. za statky *Uhřice a Libenice*, kteréž z Bílé l. 1617 za 16.325 kop mš. koupil (D. Z. 138, N. 13), pak Petrovi Pavlovi Hozlaurovi l. 1618 za 16.500 kop mš. prodal a na tuto summu toliko 5000 kop obdržel. (D. Z. 191, G. 29; 192, C. 2.) Viz též Hozlaur. — c) Jistina 1000 kop mš. dle extract. purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

d) Statek *Řehlovice* (Tschochau, Schaha, okr. Ústí n. L.), tvrz a ves Ř. s dvorem popl. a vsi Brozánky (Prosynky) a Zálezly (Záles), odhadnutý za 19.311 kop mš. (Lib. conf. 2. f. 407.) — e) *Dům* v Menším městě pražském ve Vlaské ulici naproti domu Henkelovskému ležící, „u tří Seker“ řečený, odhadnutý za 1500 zl.

Statek Řehlovice s domem dotčeným zastaven byl dětem po Bedřichovi z Bílé pozůstalým, *synovi Bedřichovi a dceři Eufrosině*, za jejich podíl po matce Beatrici, při kommissi liquidationis vedle cí.s. resol. 6. července 1622 na 40.000 kop mš. jim vykázaný, místo něhož jim cí.s. resol. dne 4. února 1628 statek a dům dotčený v summě odhadní dědičně byly postoupeny, tak že majíce se pro náboženství ze země vystěhovati, prodali statek Řehlovice Ottovi sv. p. z Nostic l. 1628 za 18.000 kop mš. (D. Z. 143, B. 29 & 295, D. 14); dům pak postoupili Baltasarovi Hofmanovi, agentu Slezskému (lib. contract. 7, H. 1.) — C. 215, B. 14.

Jindřich z Bílé, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, však z milosti vedle král. výpovědi dne 14. srpna 1623 při *dvou třetinách* zůstaven, propadl: a) jistinu i s úroky, 7573 kop mš. vynášející, z níž na třetí díl do král. komory 2524 kop 20 gr. připadlo; b) statek *Sesemice* (Sensomic, okr. a dom. Teplic.), který však jemu proti za-

*) Statek *Chotoměř* prodala vdova po Adamovi z Waldšteina, Johanna Emilie roz. z Žirotna, l. 1646 za 20.000 zl. rýn. Marii Polyxeně hraběnce z Waldšteina, roz. z Hanasova, která též statek l. 1647 v dluhu postoupila konventu kláštera Velikého kříže v Starém městě pražském, od něhož l. 1648 prodán byl za 18.100 kop mš. Silvii Kateřině hraběnce Černínové. (D. Z. 149, D. 10, G. 10 & N. 11.)

placení třetího dílu král. fisku náležejícího byl ponechán. (C. 215, B. 14.)

Václav Bílek, měšťan Starého města pražského, obviněn při kommissi hrdelní (exsecutionis), že se uradil o zavraždění všech katolíků v městech Pražských, a vedle zprávy knížete z Lichtenšteina králi dne 12. června 1621 podané odsouzen byl hrdla, cti a statku. Avšak Lichtenštejn hledě k jeho vysokému stáří, jakož i k množství těžce provinilých, aby tolik krve nebylo prolito, učinil králi návrh k zmírnění trestu, totiž aby *Bílek* jenom jmění své propadl a ze země na věčné časy vypověděn byl. Král. výpověď z dne 16. června 1621 ustanoveno, že nález kommisie týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu (atrocissimum facinus) nemá vyhlášen býti, nýbrž Bílek že se má zatím u vězení ponehati a další obšírné a dokonalé vyšetřování ve věci té s ním konati, zvláště: kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o takovém zločinu se radil a usnesl, a kterými prostředky jej provésti hodlal. Avšak vyšetřováním tím Bílek nebyl překonán onoho zločinu, o čemž svědčí zpráva knížete z Lichtenšteina králi dne 30. dubna 1622 podaná, v které mezi jiným uvedl, že Bílek, na ten čas ještě na radnici Staroměstské uvězněný, není odsouzen, a žádal ve věci jeho za milostivou resoluci. Brzy potom však Bílek ve vězení zemřel, a o dům jeho, v pokutě král. fisku připadlý, ucházel se při komoře české soused jeho Jan Jungmayr dne 23. července 1622, dokládaje, že od Bílka veliké přiskoří a protimyslnosti snášeti musil, z čehož lze souditi, že Jungmayr z dotčeného zločinu úmyslně Bílka obvinil. (C. 215, B. 33 & C. 1/1.) Dům ten v Starém městě na Mostku ležící ponechán byl dcerám Bílkovým, které jej l. 1626 Jungmayrovi za 3500 kop gr. česk. prodali. (Lib. contrac. cær. 3, f. 353.)

Křístof Bischofwerder z Ebersbachu, jinak *Bistwerder z Hrabačic*, neměl žádného jmění; pročež při kommissi con-
fiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/6.)

Václav Bitovský ze Slavíkovíc po smrti své obeslán byl v Kouřimsku dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon mu udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jeho nějaké pokuty zaň složili. (C. 215, C. 1/4.)

Adam Bledina z Fialového Kamene obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630; neměť ničeho dle zprávy posla komorního a zdržoval se ve vsi *Branné Dolení* na dvou dvorech svobodných, které Anna Holovouská z Blanska synu svému Janovi Bledinovi z Fialového Kamene l. 1619 odkázala. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 139, K. 5.)

Jindřich Blekta z Outěchovic a na Krásné Vsi, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, z milosti pak král. výpovědí z dne 17. března 1623 jenom k *manství*, ohlásil se v příčině léna, ale před smrtí svou neučinil povinnosti manské na statek svůj *Krásná* (Chrastná, Krasa, Kresse, kr. Boleslav., okr. Česk. Dub., dom. Vartenberk.), totiž: tvrz a ves Chrastná s dvorem popl. a vesnice *Náhlav* (Nohlau) a *Holičky* (Hultschken) s třemi rybníky (der schwarze Teich, Mühlteich und Nieder-Kresseteich), lesy ke Druzovu ležícími, s vrchem „Kressenberg“ zvaným, kde se tehdy dobývala ruda železná, a hamry. (D. Z. 65, M. 19.) — Protož tento statek po smrti Blekty od král. komory byl ujat a prodán *Albrechtovi z Waldšteina* l. 1627 za summu odhadní 10.611 kop mš., z kteréž po zaplacení dluhův per 6450 kop zbytek odveden býti měl kapitulárům u kostela hradu Pražského na srážku deputátu jim zadržalého. (D. Z. 143, A. 8; 621, D. 30.) Waldštejn statek ten v léno fridlandské převedl a dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi ze Schleinitz* v summě 12.380 zl. daroval. — Pohledanost Kunhuty Blektové, per 1000 dolarů na témž statku pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, B. 15, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{10}$. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. dv. 7, f. 35.)

Václav Heraklius Blíživský z Blžíva, katolík, při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622 pokuty osvobozen, byl pak místosudí král. Českého a nesložil žádné pokuty peněžité při kommissi tractationis de pio opere za perdon jemu udělený, ač měl statek *Zvíkovec*, který po Václavovi Varlichovi z Bubna v pokutu propadlý za 12.000 rýn. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Abraham Bohdanecký ryt. z Hodkova a na Adršpachu zahynul se synem svým Jaroslavem při výbuchu prachu

na zámku Jičínském dne 1. února 1620 (kde byl při kommissi k odevzdání statkův Smiřických Markétě Salomeně Šlavitové, roz. Smiřické), odkázav (dle D. Z. 140, B. 3) statek svůj synům svým Adamovi Oldřichovi, Heřmanovi a Bohuslavovi. Avšak pro účastenství své ve zpouře stavův odsouzen byl po smrti své při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622, vedle král. výpovědi 16. září 1622 *pátého dílu* jmění svého. Protož statek po něm pozůstalý *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach, kr. Hradec.)* od král. komory ujat a za 27.530 kop mš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 prodán byl za 30.287 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými statky l. 1624 směnou za panství Kopidlna paní Marii Magdaleně Trčkové, roz. z Lobkovic, postoupil. (Viz Stubenberg a též *Adam Erdman Trčka*.)

Dle účtu komory české dne 22. září 1635 vynášela summa trhová s úroky až do téhož roku zadržalými 45.692 kopy mš., z čehož připadlo na pátý díl do komory české 9138 kop a dědicům Bohdaneckého na čtyry díly 36.554 kop mš.; avšak těmto teprv l. 1671 dne 13. února dáno cís. pojistění toliko na 24.230 zl. summy hlavní bez úrokův, z níž polovice spoludědicům Oktavianovi Ladislavovi a Vilémovi Leopoldovi z Waldšteina náležela, kteréžto pohledanosti ještě l. 1683 se domáhali. (C. 215. B. 17, F. 5/6, T. 13. — Lib. conf. 2. f. 273. — D. Z. 141, C. 1 a 194. E. 14.)

Jan Vilém Bohuš z Otěšic (Ottošchütz) ujel hned po bitvě bělohorské ze země a vedle patentu z dne 17. února 1621 odsouzen byl hrdla, cti i statkův. Statek jeho *Přehořov* (Přehoř, kr. Žatec., okr. Jeseníc., dom. Petršpurk) — tvrz s dvorem popl. a ovčínem — od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1621 na další cís. resoluci postoupen byl k správě a opatrování Janovi Jiřímu *Příchovskému*. Avšak Bohuš prokázav nevinu svou, obdržel nazpět statek dotčený, který potom l. 1628 Heřmanovi Černínovi z Chudenic za 9500 kop mš. prodal. (C. 215, B. 18. — D. Z. 295, F. 29.)

*) Dle desk zemských kvatern památný růžový l. 1576, M. 22 koupili bratři Bohdanečtí z Hodkova od Hertvíka Žehušíckého z Nestajova zámek pustý *Skaly*, zámek pustý *Adršpach*, vsi *Aderspach dolní* a *horní* a ves *Hodkovice* s dvory popl. za 8000 kop gr. česk. (16.000 kop mš.)

Jan Adam z Bol účastnil se výpravy stavovské, ale přihlásil se hned po bitvě bělohorské u kurfiřta Bavorského Maximiliana k poddanosti a pro svou chudobu při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Anna Bořanovská z Duban a na Drahobuzi účastnila se zpourey tím, že od stavův povstalých l. 1620 statek duchovní děkanství a kapitoly Hory kostela sv. Štěpána na Novém městě v Litoměřicích, ves *Německý Týnec* s příslušenstvím. za summu odhadní 1520 kop míš. zcela zaplacenou koupila (D. Z. 193, D. 15). Statek ten po bitvě bělohorské musila navrátiti děkanství dotčenému.

Matyáš Borbonius, výtečný doktor v lékařství a filosofii, měšťan Nového města pražského, za času zpourey obecní starší, pro své provinění s předními původci povstání dne 20. února 1621 na radnici Novoměstské uvězněn, při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 19. května 1621 hrdla, cti i statku odsouzen, však podle král. výpovědi z dne 2. června 1621 místo ztrestání mečem z milosti zanechán jest u vězení, z kteréhož po půldruhém létě, nemocí a věkem sešly, na snažné přímluvy, od vzácných osob za něho činěné, na rukojmě byl propuštěn. Hned potom od lidu vojenského hrozně zbit byl, tak že nemalých bolestí po celém těle vytrpěl a po mnohá léta zotaviti se nemohl. — Jméni jeho po vyhlášení rozsudku k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) na jistinách 13.000 kop míš., zejména u měst Rakovníka 4000, Klatov 2000, Kadaně 2000, Mostu 1000, Boleslava Mladého nad Jizerou 1000 a Mělníka 3000 kop míš.

b) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u Tůnských zvaný, kterýž v summě odhadní 6600 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1621 k držení a užívání obdržel Jan Chrysost. Šrepl z Šreplsbuergu, cís. dvořanin a rychtář Nového města pražského, jemuž vedle cís. resol. 22. dubna 1628 dědičně postoupen byl proti složení 1000 zl., zbytek pak summy tržové mu darován. (Lib. contrac. virid. 12, f. 274.)

Z tohoto jmění, kteréž Borboniovi a jeho manželce Anně společně náleželo, měla polovice per 9800 kop míš. dotčené

manželce vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 vydána býti.

Mimo dotčené jmění všecky klenoty, hotové peníze a některé svršky a nábytky hned po bitvě bělohorské při vydrancování domu od císař. lidu vojenského Borboniovi a jeho manželce pobrány byly; potom pak i ostatní všecky svršky a nábytky (kromě jistot a klenotův, pokudž se ještě jaké nacházely, též lékárny a kněh, král. fisku propadených), císař. registratorové a koncipisté při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Popp, Jan Rašper a Kašpar Cyrus, majíce je sobě od knížete z Lichtenšteina dekretem 23. září 1621 darované, na čtyřech vozích z domu Borbonia odvezli a sobě pobrali.

L. 1624 žádal Borbonius za zrušení rozsudku při kommissi hrdební naň vznešeného. Žádost jeho na císaře dne 4. prosince t. r. podanou kníže z Lichtenšteina všemožně podporoval, dokládaje, že Borbonius, jehož odsouzení za oně první náhlosti, přísnosti a krutosti (in illo primo impetu et rigore) se stalo, hoden jest dokonalého odpuštění svého provinění, kteréhož se dočínal ne ze zlosti aneb jaké všetečnosti, nýbrž z pouhého strachu před tehdejší vzteklostí a ukrutností direktorův, jíž jedině přinucen byl jakožto starší obecní vykonati to, co mu z rady Nového města pražského bylo poručeno. Avšak císař. reskriptem dne 25. ledna 1625 na knížete z Lichtenšteina ukázáno k tomu, že Borbonius dokonalé milosti dosáti může jen pod tou výminkou, když od bludu předkův svých ve víře, kterýž hlavní příčinou minulé zpourey byl, upustí a k náboženství katolickému samospasitelnému přistoupi. Čehož když Borbonius učiniti nechtěl, i přes opětnou přímluvu knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1626 k císaři učiněnou, aby tento výtečný muž již staříčkový, v umění svém nad jiné zběhlý a zkusilý, kterýž přemnohým osobám vzácným a věrným císař. služebníkům zdraví a život zachoval, pro obecné dobro v zemi zůstaven byl, přece vedle císař. resol. 1. října 1626 ze země byl vypověděn. I jeho manželce dne 8. září 1627 od kommisarův k reformaci náboženství v království Českém nařízených uloženo bylo, aby se za manželem svým z království Českého dne 25. září 1627 do západu slunce pryč odebrala a vystěhovala. A poněvadž jí dotčená

polovice jejího statku nebyla ještě vykázána a odvedena, s prázdnými rukama pryč odejítí přinucena jsouc, před odjezdem svým při právě Nového města pražského tři měšťany za plnomocníky k tomu zřídila, aby na místě jejím v opatření své přijali spravedlnost její všecku, svrchu dotčeným recessem knížete z Lichtenšteina jí prisouzenou a náležitou. Však i žádost těchto plnomocníků, ve věci té na komoru českou dne 8. listopadu 1627 podaná, nebyla vyslyšena a není v aktech vytčeno, zdali kdy Borboniové díl její byl vykázan. Borbonius pak dne 16. prosince 1629 zemřel v Toruni. (C. 215, B. 34.)

David Boreň (Bořen, Boryně) ryt. z Lhoty, syn Václavův, odsouzen vedle král. výpovědi z dne 12. března 1625 *pátého* dílu jmění svého, propadl: a statek *Roztoky**) (okr. Smíchov.) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýnem, vinicí; a vsi *Klíčany*, Klecánky, Hoštice (okr. Karlín.) a Lichočov (Lichocoves, Lichceves, Lichtendorf, okr. Smíchov.) s dvorem popl. a druhým pustým Jindrovským — kterýžto statek, odhadnutý za 33.335 kop mš., Boreň již l. 1623 král. místodržícímu knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 70.000 zl. rýn. prodal s tím vyhrazením, že ze summy tržné zaplacen býti má díl král. komoře v pokutu náležející. (C. 215, B. 19. — D. Z. 141, L. 20.) Na témž statku zapsal Boreň l. 1622 manželce své Veronice, roz. z Gryspachu, 17.500 kop mš.; avšak zápis ten, od Boreně za času jeho obvinění do desk vložený, za neplatný byl uznán a vymazán. (D. Z. 140, L. 9.)

b) statek *Tatenice* (Statenice, Stativnice, okr. Smíchov.). ves s dvorem popl., v kterýž po smrti Bořeně l. 1625 jeho bratří Jan a Vilém jakožto jeho nápadníci se uvedli. Avšak l. 1627 z nařízení komory české statek ten dotčeným bratřím z rukou vyňat a v summě odhadní 13.000 kop mš. darován a postoupen byl *Bedřichovi sv. p. z Talmberga*, někdejšímu purkrabí Karlštejnskému, presidentu nad appellacemi a nejvyššímu sudímu král. Českého místo vynahrazení obilí a jiných svršků, kteréž při odstupování panství Karlštejnského

*) Roztoky — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi zápisné Hradec (Levý), Husinec a Řež — koupil l. 1565 David Boreň za 7000 kop mš. (D. Z. 57, D. 24.)

král. komoře zanechal. (C. 215, B. 19. — D. Z. 142, K. 18; 146, C. 14 a 623, C. 5.) O navrácení toho statku dotčení bratří Boreňové l. 1630 marně se ucházeli. Teprv l. 1637 dne 20. června dáno jest *Vilémovi Boreňovi* cíś. pojištění na jeho pohledanost 6560 kop mš. (C. 215, B. 19.)

Ian David Boreň rytíř z Lhoty, bratr Davidův, vedle král. výpovědi 12. března 1625 odsouzen *pětiny* jmění svého, propadl: a) statky *Mšené* (Mšeno, kr. Litoměřic., okr. Libochovic, dom. Zlonice), zámek a ves Mšené s dvorem poplužním a ves Podolí; tvrz a ves *Ředhošť veliký* (kr. Litoměřic., dom. Doksany) s dvorem poplužním; tvrz a ves *Martiněves* (kr. Litoměřic., dom. Zlonic.) s dvorem poplužním a vsi Pochořice Veliké, Charvatce a Vrbice; tvrz a ves *Podbradec* (kr. Litoměřic., dom. Budyně) s dvorem poplužním a ves Ječovice (dom. Vrauf), což vše odhadnuto za 66.246 kop mš. — b) Statek *Mikovice* (Minkovic, okr. Velvar., dom. Zvoleňovs.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — jenž však Boreňovi již l. 1621 k správě a opatrování od komory byl ponechán. — c) *Dům* šosovní, Mřenkovský řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše ležící, za 2000 kop mš. odhadnutý, který Boreň l. 1609 za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 2, f. 505.) — Tyto statky i s domem l. 1628 ponechány byly v držení a užívání Boreňovi po zaplacení pátého dílu král. komoře v pokutě náležejícího.

Ale statek *Krašov* (okr. Kralovice, kr. Plzeň.) — zámek Krašov (nyní samota u Zbohu) s předhradím, pivovárem, mlýny a chalupami, dvory poplužní Rohy a Borek, městečko Kozojedy s podacím kostelním sv. Mikuláše a lázní, l. 1649 dokonce pusté a spálené, vsi Třimany, Rohy (Bohy) a Rakolusy, s příslušenstvím, jakž to l. 1616 Helena Regina Přichovská, roz. Ulická z Plešnic, od Jana Viléma Hrobčického za 34.000 kop mš. koupila (D. Z. 191, G. 20 & 139, C. 8.) — l. 1630 k správě odevzdán byl od komory české Janovi Bosovi z Ebrenšteina, cíś. radě nad počty, pak l. 1649 prodán Janovi Greefovi z Greefenburgu, cíś. radě nad appellacemi, a Františkovi Mizeronovi z Lissonu, vrchnímu písaři při král. úřadě berničném, společně za 18.866 zl., kterážto summa celá l. 1651 byla obrácena k zapravení věřitelův Boreňových. (C. 215, B. 19. — D. Z. 305, L. 26.)

Otta Boreň ryt. z Lhoty, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Březno Malé* (Klein-Priesen, kr. Žatec., dom. Eisenberk.) — dvůr poplužní ve vsi M. Březně, s lidmi poddanými tudíž, s podacím kostelním a příslušenstvím — který za 4018 kop mš. odhadnutý l. 1623 od král. komory koupila vdova *Magdalena Boreňová* za 7118 kop mš. (C. 215, B. 19. — Lib. conf. 2, f. 95. — D. Z. 142, J. 6 & 293, M. 15.) Mimo to propadl Boreň ves *Břešno Hořejší*, statek duchovní kláštera sv. Sary, jinak Zahražanského při městě Mostu, který Boreň l. 1620 od stavův odbojných koupil za 2200 kop mš. zcela zaplacených, až na 500 kop, z nichž deputatu témuž klášteru ročně 30 kop dávati měl (D. Z. 192, M. 29.). Statek ten navrácen byl klášteru dotčenému, a Boreňova pohledanost na něm ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Boreň ryt. z Lhoty, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 z Mišně, kde za příčinou náboženství zůstával, do města Louna a nápomocen byl při vybírání kontribucí kommissaři lidu nepřátelského Janovi Ilburkovi Kyšperskému z Vřesovic; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Václav Boreň ryt. z Lhoty zemřel v čase zpoury, jíž se podle obvinění král. prokuratora při kommissi confiscationis účastnil tím, že lid svůj k vojsku stavovskému vypravil a syna svého Viléma i k obléhání Plzně poslal, pak že direktorům na lid válečný 4000 kop mš. zapůjčil. Statek po něm pozůstalý *Vilémov* (kr. Čáslav., okr. Habry) — tvrz čili sídlo, klášter zbořený Vilémovský, s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem při vsi Pařízově; dům v městečku Vilémově nově vystavěný, Novolovský řečený, s hospodami tudíž; dvůr poplužní ve vsi Heřmanicích; vsi Vrtěšice, Nasavrky, Zhoř. Jakubovice, Hostovličky, Ždanice, Heřmanice a Bučovice, se vším příslušenstvím, jak to Boreň l. 1604 od Jana Benedy z Nečtína za 32.900 kop mš. koupil (D. Z. 180, M. 6.) — od král. komory ujat, avšak navrácen byl synům Boreňovým *Janovi* a *Vilémovi*. Neboť tito dokázali s bratrem svým Davidem nevinu otce svého svědomím mnohých osob

vzácných, zvláště pak svědectvím Vladislava Hozlaura z Hozlau. Dle výpovědi tohoto Václav Boreň nebyl žádným defensorem, ani do koleje veliké Karla IV. na obeslání stavův najíti se nedal, nýbrž jako člověk prostý a upřímný všemu tomu se vyhýbal a svého hospodářství si hleděl. Též nebyl v městech Pražských, když jsou někteří z stavův na císař. místodržící mocí sáhli, nýbrž zůstával za příčinou zdraví svého v městě Hbě (Chebu). Odkudž když se do Prahy navrátil, obeslán byl od tehdejších direktorův a správců zemských a od nich s ním jednáno o půjčku nemalé summy peněz, a když se vymlouval, hroženo mu a namluveno, že oni ničeho proti císaři a králi před se bráti nechtějí, tak že jim 4000 kop mš. k potřebě zemské zapůjčiti musil. Tak též po druhé dne 29. září 1618 žádali písemně direktori, aby jim více půjčil na vydržování vojska stavovského k ruce vsí země proti pojištění 30.000 kop mš.; on však toho učiniti nechtěl. Protož po jeho smrti dne 14. září 1619 hned na ráno direktori do obou domů jeho v Novém a Starém městě pražském mušketýry odeslali, aby tam stráž drželi, až vyslaní od týchž direktorův přijeli, totiž Vilém z Lobkovic, Jindřich Ota z Losu a Jan Theodor Sixt a jiní mnozí. Tito pak hned v obou domech všeho se ujali, sklepy a truhly zámečnickem zodmykati dali, a pobravše vše, co na hotových penězích ve dvou železných truhlách bylo, je na zámku při berni dali vyčítati summou 17.000 kop mš., v kteréž bylo 4700 kusů dukátův. I na tom ještě nepřestali direktori, nýbrž i služebnka nebožtka Boreně do vězení dali a mnoho dní jej ve vazbě drželi, chtěje na něm více přezvědět, i katem mu hrozili, aby o penězích v domech pána svého ukrytých pověděl, kteréž hledajíce v domě na náměstí Staroměstském i v sklepech kopati dali. Ač tomu všemu dotčení bratři Boreňové zbraňovali, nemohli nikterak ubrániti Vilému z Lobkovic a Ottovi z Losu, kteří jim slibovali velice, že ani o peněz přijíti nemají, nýbrž že náležitě spokojeni a i s úrokem zaplacení budou na summu jim od úřadu berničného dne 21. září 1619 pojištěnou. — Na základě tohoto svědectví, jemůž dotčené listy a nařízení direktorův jsou přiloženy, synové Boreňovi Jan a Vilém pokuty byli osvobozeni a za perdon jim dne 20. prosince 1623 udělený zavázali se při kommissi

transactionis dne 15. května 1630 složití do komory české 7500 kop mš. z jistin 45.000 kop po otci zděděných. (C. 215, B. 19, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Václav Bořický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 pro svou chudobu pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složití 30 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském, tak že dle listu téže kommissee 2. dubna 1631 dotčenou summu o sv. Jiří t. r. zúplna zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Matyáš z Borovska na Bukolí vypravil lidi své s koni k vojsku stavovskému, a koupil l. 1620 za 100 kop mš. od stavův povstalých statek duchovní — jednoho poddaného ve vsi Bukolí — ke klášteru sv. Jiří na hradě Pražském náležitý (D. Z. 193, E. 11), který po bitvě bělohorské dotčenému klášteru musil navrátiti. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen, protože statek jeho *Bukolí* (okr. Velvar.) od vojska byl vypálený a pustý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Diviš a Václav Bošínští z Božejova a na Mezilesích, po smrti své obesláni byli 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za pardon jim udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jejich nějaké pokuty složili. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Boubinský ryt. z Újezda a na Kraselové ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen byl dne 14. července hrdla, cti i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jmění jeho byl potvrzen. Statky jeho a) *Kraselov* (Krasilau kr. Písek, okr. Volyň.), tvrz a ves s dvorem popl.; b) ves *Lhota Pechlatova* (nyní Lh. sv. Anny, okr. Volyň.), s jedním osedlým, 2 chalupami a dvěma dvory, Peckovským a Pechlatovským, s příslušenstvím, jak to Boubinský l. 1616 od Jana Řepického ze Sudoměře za 3600 kop mš. koupil (D. Z. 192, O. 11), k ruce král. fisku ujatý a za 9105 kop mš. odhadnuté prodány byly od komory české dne 16. února 1623 za 8500 kop mš. *Václavu Koutkovi Nečanskému z Minic*, jemuž za služby vojenské od císaře ze summy trhové 6000 kop bylo darováno.

(C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 294. — D. Z. 141, K. 24; 292, K. 18; 620, F. 6.)

Bohuslav mladší Boubinský ryt. z Újezda při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. 1/8.)

Diviš Boubinský ryt. z Újezda zajat byl 1. 1620 při vzetí města Písku, kdež nemocen ležel, od Dona Martina de Hoeff-Huerta, kterýž výkupné zaň na 500 zl. ustanovil. Když pak po brzké smrti Boubinského bratr jeho a dědic *Petr* dotčené výkupné chtěl zaplatiti, zpěchoval se Don Huerta té summy přijati, žádaje na Petrovi mimo to ještě 400 říš. dolarů, které prý na statek Divišův *Lipovice* císaři zapůjčil. A poněvadž Petr nemohl hned složit summy dotčené, učinil Huerta s Janem Častolarem Dlouhoveským z Dlouhé vsi knížeti z Lichtenšteina zprávu nedůvodnou, že by Diviš Boubinský pro účastenství ve zpouře odsouzen býti měl všeho statku. Ačkoliv pak Petr Boubinský od bratra svého Divíše dostatečně odvedl, v čem tento od král. prokuratora při kommissi confisc. byl obviněn, tak že Diviš vedle král. výpovědi dne 22. listopadu 1622 žaloby byl osvobozen a statek po něm pozůstalý, kterýby před bitvou bělohorskou během vojenským od cís. lidu válečného nebyl vzat, dědici jeho zůstati a zanechán býti měl; předce k stálému naléhání Dona Huerty *Diviš Boubinský* vedle cís. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Lipovice* (kr. Písek, dom. Vlach. Březí) — tvrz a ves s dvorem pustým a ves Žárovná — který již dne 21. ledna 1623 od komory české postoupen byl Janovi staršímu Častolarovi Dlouhoveskému s Dlouhévsí za summu odhadní 3287 kop mís., ačkoliv měl cenu čtvernásobně vyšší. (C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 331. — D. Z. 141, F. 1; 194, L. 28 & 620, C. 9.) — b) Jistina 7100 kop mís. na statku Střelě, z níž polovice 3550 kop král. fisku připadla.

K opěťované žádosti Petra Boubinského o navrácení statku *Lipovice* při kommissi revisionis vedle cís. resol. 8. října 1630 ustanoveno, že Boubinský při témž statku vedle práva ničeho nemá vyhledávati, nýbrž že statek ten vdově Kateřině po Dlouhoveském pozůstalé vlastně a bezpečně má zůstati, po-

něvadž k summě trhové ještě dva listy dlužní na 2800 kop mš. a na úrocích z nich 1776 kop, tedy v jedné summě 4576 kop mš. dobrovolně přidala. Naproti tomu odvolal se Boubinský, a cís. resol. 7. února 1637 učiněna jemu ta milost, že mu od komory mělo vydáno býti ze všeho statku a jmění po jeho bratrovi pozůstalého tolik, zač by polovice jeho stála. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & B. 2.)

Pavel a Přibík bratři Boubinští ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis odsouzení všeho jmění, však vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 z milosti jim pod léno zanechán byl statek jejich *Střela* (Strahl, kr. Písek, okr. Strakonice.) — zámek Střela s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýny a rybníky, městečko Katovice s podacím kostelním, ves Dražejov, tvrz pustá a ves Kladruby (díl) s dvěma rybníky, jak to od strýce svého Ladislava Boubinského l. 1614 měli odkázáno (D. Z. 136, Q. 20.). — Boubinští ohlásili se v přčině léna, ale nikdy ho nepřijali, tak že statek dotčený od komory české v pokutu ujat a za 24.315 kop mš. odhadnutý prodán byl se statkem Hoštickým, Petrovi Peškovu z Komárova konfiskovaným, dne 31. října 1623 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat*, nejvyššímu sudímu dvorskému král. Českého, za 48.000 kop mš., z kteréž summy jemu darováno od císaře 23.333 zl. rýn. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1; 620, C. 18.)

Petr mladší Boubinský ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 26. června 1626 na třetí díl statku *Třebomyslice* (kr. Písek, dom. Horažďovic.) — tvrz a ves Třebomyslice (díl), vsi celé Vlkonice, Loučova a Lhotka, dílem vsi Světlá (Svět) a Oujezdec Veliký — který sám za 4580 kop mš. odhadl. Dva díly téhož statku, kterýž celý za 13.740 kop mš. odhadnut byl, náležely dvěma nezletilým bratrům Boubinského, a témuž po jejich smrti připadly. Díl pak jeho l. 1650 proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) per 1269 zl. rýn. a složení 1600 zl. rýn. za převedení do dědictví z manství propuštěn byl. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, pag. 20 & 35; 68, díl II, f. 6.)

Petr Bračický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 žaloby osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis

de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený odvésti 7 zl. kalumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{a}$.)

Fridrich Otík Bradský obeslán 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se; neboť již l. 1628 odešel ze země pro náboženství, nezanechav jmění žádného. Jeho manželka držela statek *Keblany*, dvůr popl. u Zderaz na Žatecku; není však vytčeno, zdali za manžela svého složila nějakou pokutu. (C. 215, C. $\frac{1}{a}$.)

Jiří Brandl z Waldenrichu, nejša překonán těžkých provinění, jichž se za času zpourey dle obvinění prokuratora dopustil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{a}$.)

Jiří Wolf Brandner hrabě z Brandu odešel ze země a po smrti své od žida Lazara Arona zlomyslně udán, že u nepřítelů ve vojsku sloužil, při kommissi revisionis fridlandské odsouzen byl všeho jmění. Statek jeho lenní *Seeberg* (okr. Cheb.) od král. komory ujatý prodán byl nejvyššímu strážmistru Melchiorovi Adamovi *Moserovi z Öttingen* l. 1635 za 6000 zl., z kteréž summy třetina udavači židovi, dvě třetiny pak na opravu hradu Pražského byly dány. (C. 215, B. 20.)

Jan Vojislav Branišovský ryt. z Branišova, ač s bratrem svým *Zdeňkem* při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltazara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 perdonován a na milost přijat, předce při kommissi confisc. vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen byl *pátého dílu* jmění svého. Statek jeho *Frimburk* (kr. Písek, okr. Sušice), zámek spálený a vydrancovaný a ves s dvorem popl., pak vsi *Soběšice* s dvorem poplužním a *Rok*, od král. komory ujat a za 10.562 kop mš. odhadnut (ačkoliv l. 1617 Frimburk za 23.600 kop a dvůr Soběšický za 17.385 kop byly odhadnuty), l. 1623 *Alšbětě z Kolovrat*, roz. z Lobkovic, prodán byl za 10.500 kop mš., z čehož po zaplacení dluhů (6300 kop) na pátý díl král. fisku připadlý zůstalo 840 kop a na $\frac{4}{5}$ dědicům Branišovským 3360 kop dle účtu komory české teprv l. 1668 učiněného. (C. 215, B. 21. — Lib. conf. 2, f. 214. — D. Z. 141, f. 24; 194, N. 3; 620,

C. 19.) Mimo to propadl Braníšovský pátý díl jistiny per 2000 kop mš. na statech Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Zdislav Vojislav Braníšovský ryt. z Branísova, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil. Jeho bratři *Jan* a *Zdeněk*, zdědivše po něm statek *Vojnice* (kr. Písek, okr. Strakonice), uvolili se za perdon jemu udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1630 odvésti jistinu 1400 kop mš., s úroky zadržálými 2907 zl. vynášející. — C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Mimo to *Zdeněk* za perdon jemu při kommissi confisc. 21. srpna 1623 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil 50 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Ferdinand Branovský z Branova nedostavil se dle obelání 5. února 1629 před kommissi transactionis; neboť již předtím zemřel, nezanechav žádného jmění. Též bratr jeho *Kašpar* neměl ničeho dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Ivan Braum z Miřetic účastnil se výpravy stavovské s jezdním koněm, avšak maje stateček svůj vypálený, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš Braum z Miřetic a na Lipně, maje ze země pro náboženství odejít, postoupil statek svůj *Lipno* (kr. Plzeň.), v polovici odhadnutý za 4000 kop mš., synu svému *Václavovi*, kterýž k víře katolické přistoupil, a uvolil se, aby mu jej pojistil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon sobě a synovi udělený složit 500 zl., které jeho syn teprv l. 1643 na komoru českou odvedl. (C. 225. B. 32. h. & C. $\frac{1}{4}$.)

Václav starší Braum z Miřetic podepsal l. 1619 přísahu králi *Fridrichovi*, falckraběti, pročež při kommissi confiscationis obviněn účastenství ve zpouře, však jsa katolíkem dne 22. listopadu l. 1622 trestu osvobozen, podržel jmění své, totiž polovici statku *Lipna* (kr. Plzeň.), kterou svému synovi nezletilému odkázal, nařídív za jeho poručníka bratra svého *Ivana*. Tento pak l. 1629 zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon bratru jeho udělený zaplatiti 50 zl. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Braum z Miřetic a na Dolanech, l. 1622 od *Adama Chlumčanského* zavražděn, obeslán byl dne 5. února 1629

před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon mu udělený; není však vyčteno, zdali dědicové jeho o pokutu dotčenou se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Braun z Braun pro své účastenství ve zpouře teprv po smrti své dle rozsudku král. appellací 18. května 1628 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž v jistínách per 7050 kop mís. zanechal. Z těchto jistin, u komory české uložených, vedle cíś. resoluce z dne 15. září 1628 vydány byly tři úpisy dlužní na 4050 kop mís. dědicům Braunovým, *Křištofovi z Hodkovic a Arnoštovi Šícovi z Drahenic*; ostatní pak dvě listiny dlužní na 3000 kop mís. připadly král. komoře v pokutě za třetinu jí náležející. (C. 215, B. 32. a. & P. $\frac{1}{4}$.)

Beneš Březský z Ploskovic při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění* svého. Statek jeho *Bohdaneč* (okr. a dom. Ledeč, kr. Čáslav.) — tvrz a ves B. s dvorem popl., dvůr popl., řečený Dvorec, pak vsi Třebetín s dvorem popl., Vičkovice, Řeplice, Ves Prostřední, Michalovice a Kotoučov — od komory české l. 1623 koupila za summu odhadní 22.542 kop mís. *Maria Majdalena Trčková*, roz. z Lobkovic, po jejíž smrti statek ten opět král. fisku v pokutě připadl. (C. 215, B. 23. — D. Z. 143, A. 16; 294, K. 10; 621, E. 9. Viz též Jan Rudolf Trčka.)

Pohledanost Jana Mirka z Solopisk per 4600 kop mís., na dotčeném statku pojištěná, ještě l. 1642 jeho dědicům a synům z bratra jeho, Bohuslavovi a Jindřichovi Svatošírovi, z komory české vyplacena nebyla. (C. 215. M. 10.)

Jan Březský z Ploskovic a při městě Žatci zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil. Statky jeho, *dvůr* poplužní na předměstí Žateckém a *dva domy* v témž městě, kteréž Březský k zlepšení obce Žatecké odevzdal, od král. komory ujaty a vedle cíś. resol. 27. dubna 1628 cíś. mincemistru *Benediktovi Hübnerovi* místo daru z milostí per 5000 zl. rýn. za jeho věrné služby postoupeny jsou. (C. 215. B. 23. — Viz též *Žatce*.)

Jan Diviš Březský z Ploskovic, kommissar při direkcí stavů odbojných, dle protoc. condemnat. f. 445 při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen všeho statku, však cíś. milostí při dvou třetinách jmění svého byl zůsta-ven. Statky jeho od král. komory byly ujaty a za summu odhadní 29.940 kop mís. l. 1623 Elišce *Žerotinské*, roz. z Wald-

šteina, prodány, totiž: a) statek *Ostrov Perknířův* (kr. Čáslavský, okr. Královice dolní) — tvrz a ves O. s dvorem poplužním a vsí Slavošov s podacím kostelním, Hranice, Outěšenovice, v Radvančicích dvůr poplužní a díl Prostřední Vsi. (D. Z. 69, B. 27.) — b) Statek *Hodkov* (kr. Čáslav.) — zámek pustý H. s dvorem poplužním, mlýnem a celou vsí H. s podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1601 Václav Březský po Smilovi Hruškovi za 4200 kop mš. koupil. (D. Z. 175, G. 27.) — Manželka Březského Johanna, roz. z Květnic, marně se domáhala věna svého na statku Hodkově l. 1616 jí pojištěného. Též dvě třetiny Březskému z milosti ponechané per 19.960 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vykázány jeho dědicům. (C. 215, B. 23. & C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 357. — D. Z. 142, C. 18; 293, D. 24 & 620, J. 26.)

Jindřich Březský z Ploskovic propadl stateček *Břešany* (okr. Kouřim.), který l. 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina *Václavovi Vchynskému* byl postoupen, avšak l. 1623 k císař. rozkazu král. fisku opět navrácen a l. 1630 postoupen sirotkům po *Janovi Divišovi Březském*, jimž též statečky *Březová, Křečhoř a Opatovice* (okr. Kolín.), pak dva domy v Kutné Hoře, po Benediktovi Březském jim připadlé, byly ponechány. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$. — B. 77. sub n. 2 & 5.)

Václav Březský rytíř z Ploskovic byl s bratrem svým Oldřichem mezi osobami stavu panského a rytířského, jimž hr. Baltasar de Marradas při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září dle jisté smlouvy jménem císaře milost udělil tím způsobem, že při svých statecích pokojně zůstaveni býti měli. Oldřich pak při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 pokuty byl osvobozen, ale bratr jeho Václav vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 *třetího* dílu jmění svého odsouzen, propadl statek *Bílenice* (kr. Písek, okr. Sušice), který za 8452 kopy mš. odhadnutý l. 1623 Don Martinovi *de Hoeff-Huerta* za 5000 zl. byl postoupen. Březskému však, když k náboženství katolickému přistoupil, k opětné žádosti vedle císař. resol. l. 1627 měl navrácen býti statek jeho proti složení třetiny summy odhadní, ale císař. resolucí 2. září 1629 povolena mu náhrada v summě 8452 kop mš., na kterouž jemu dáno císař. pojištění. (C. 215, B. 23 & C. $\frac{1}{6}$. — Lib. conf. 2, f. 110 & 362.)

Jiří Albrecht Bryknar z Brukšteina nepřihlásil se při kommissi confiscationis před svou smrtí k perdonu. Protož statky jeho *Mokropsy hořejší* (Mokropec) a *Vonoklasy* (Uněklasy, kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — vsi s dvory popl. a vesnice Solopisky a Roblín, jak to Bryknar l. 1620 od Fridricha Smolíka ze Slavic za 33.000 kop mš. koupil a l. 1622 svému nejbližšímu příbuznému *Vilémovi Vřesovci hraběti z Vřesovic* odkázal — od komory české v pokutu byly ujaty a za 23.104 kopy mš. odhadnuty. Avšak vedle čís. resol. 18. pros. 1624 opět navraceny jsou Vřesovci, jenž nevinu Bryknarovu prokázal, tak že témuž čís. výpovědi 2. května 1625 pokuta zcela byla prominuta. Vřesovec pak dotčené statky l. 1636 prodal Jakubovi Jindřichovi *Paradiesovi sv. p. z Eschaidu* za 25.000 zl. rýn. (C. 215, B. 22. — Lib. conf. 2, f. 266. — D. Z. 140, G. 27 & 145, F. 3.)

Jan starší Varleych ryt. z Bubna, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Libchavu* českou (Böhmisch-Libchau, kr. Chrudim, okr. Ústí n. Orli., dom. Brandýs) — tvrz s vesnicemi a dvory poplužními — kterýž od král. komory za 9855 kop mš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 10.842 zl. rýn. koupil, pak l. 1624 s jinými statky Trčkové výměnou za statek Kopidlno postoupil. (C. 215, B. 25. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. Z. 141, C. 5; 194, E. 28.) Pohledanosti Anny manželky Jana z Bubna na témž statku per 5000 kop mš., jakož i dvou třetin Bubnovi ponechaných domáhala se vnučka jejich Kateřina Dohalská, kteréž teprv vedle čís. resol. 8. října 1667 za všecku tu pozůstalost toliko 6570 zl. bez úroků bylo pojištěno; avšak ještě l. 1690 při kommissi revisionis věc ta nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Jan mladší Varleych z Bubna a na Závrší, jeden z nejvýznamnějších povstalců českých, nejvyšší polní general-strážmistr vojska stavovského, bojoval udatně na Bílé Hoře, odporovav náležitě s hrabětem mladším z Turnu s jízdou svou a moravskou prvnímu útoku jízdy císařské, tak že z 1000 jeho koní jenom 350 jezdců a na 300 pěších z regimentu hraběte z Turnu na živě zůstalo. Po bitvě bělohorské ujel Bubna s králem Fridrichem ze země, a pro provinění své při kommissi executionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi

dne 16. dubna 1621, hrdla, cti i statku byl odsouzen, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. — Statek jeho *Závrsí* (kr. Kralohrad., okr. Kostelec n. Orli.) — tvrz a dvůr popl. Závrsí u Borovnice, kdež někdy ves řečená „*Držel*“ stála, s krčmou výsadní a dědinami, vsi Cuclav s podacím kostelním, Skrovnice Veliká a Malá s příslušenstvím, jak to z Bubna l. 1608 od Jana Kapouna ze Svojkova za 4500 kop gr. č. koupil (D. Z. 181, M. 18) — od komory české prodán byl se statkem Borovnickým, po Rudolfovi Zeidlicovi konfiskovaným, *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej Mušingerovi postoupil (viz Zeidlic). — *Dům* Jana z Bubny v Hradci Králové, l. 1605 od Rudolfa z Stubenbergu za 1600 kop mš. koupený, od cís. vojska vydrancován a pobořen byl, tak že l. 1636 toliko za 200 kop mš. odhadnut a teprv l. 1643 od komory české prodán byl za 100 zl. rýn. hrab. *Janu Křištofovi z Waldšteina*, jehož stavení sousednímu hrozil záhubou. (C. 215. B. 25.)

Jindřich Markvart a Křištof Jindřich Varleych z Bubna. katolíci, první při kommissi confiscationis 3. října 1623, druhý pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu pro chudobu svou byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš starší Varleych ryt. z Bubna odešel pro náboženství ze země. Jeho *dům* šosovní, v Starém městě pražském ležící, vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od cís. rychtáře v pokutě ujat byl. (C. 215. P. $\frac{3}{4}$.)

Václav Varleych ryt. z Bubna a na Zvíkovci, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil; při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění* a památka jeho za prokletou a nepoctivou vyhlášena jest. Jeho statek *Zvíkovec* (kr. Praž., okr. Zbiroh.) — tvrz a městečko Z. s dvorem poplužním a pivovárem, ves *Chlum*, 1 poddaný v Hlinči a pouska v Prašivém Oujezdě, jak to Bubna l. 1601 od Křištofa z Kokořova za 14.200 kop mš. koupil (D. Z. 191, N. 23) — za 17.682 kop mš. odhadnutý, prodán byl za 12.000 zl. rýn. od komory české l. 1624 *Václavu Herakliovi Blíživskému ryt. z Blžíva*, místosudímu král. Českého. (C. 215, B. 25. — D. Z. 194, K. 16; 620, B. 28.) — Se statkem Zvíkovcem konfiskován byl omylem též *dvůr Boršíkovský* a dva

gruny v městečku Zvíkovci ležící, které Václav z Bubna dle desk (kvatern trhový nový červený lit. B. 5.) manželce své Helené, roz. z Bukova, a v případě jejího úmrtí synům svým l. 1614 odkázal. (C. 215. B. 25.) — Jeho syn *Heřman*, který se místo otce svého výpravy stavovské účastnil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, poněvadž mimo dvorec sedlský ničeho neměl. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Budkovský z Budkova, jeden z relatorů při sněmu generálním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Budkov* a *Lhotku* (Lhota Chocholatá, kr. Písek, okr. Prachatic.), který již dne 18. prosince 1620 od nejvyššího strážmistra a cíś. kommissare Dona Martina de Huerta k ruce král. fisku byl vzat a Vítovi Pelhřimovskému k správě svěřen, potom za 6265 kop mš. odhadnut a l. 1622 za 6200 zl. Anně Maximilianě Kateřině *Hysřlové z Chodova*, roz. z Šanova, prodán. (C. 215, B. 26. — Lib. conf. 2, f. 30 a 123. — D. Z. 141, E. 19; 194, K. 23 & 620, C. 1.)

Václav Budkovský z Budkova při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzen k *manství*, přihlásil se 18. června 1626, že pro nedostatek zdraví postaviti se nemůže k přijetí léna na statek svřj *Němčice* (kr. Budějov., dom. Třeboň.) — dvřr popl. pustý a vypálený a ves N. (nyní jen dvřr popl.), pak ves *Liřtnice* (Lěštnice), odhadnutý za 500 kop mš. Teprv po jeho smrti jménem jeho synů Jindřicha Mikuláše a *Jiřiho* l. 1627 dne 20. listopadu přijal léno poručník jejich Mikuláš Budkovský na tž statek, kterýž pak synu Jiřimu l. 1642 (1652) vedle cíś. resoluce propuřtěn byl z manství bez odvedení zadržalé quoty manské. (C. 215, B. 26 a C. 1/10. — D. dv. 7, pag. 18 & 58; 68. II, f. 17.)

Václav Budovec sv. pán z Budova na Hradiřti, Kláštěře, Zásadce a Kocňovicích, vyslovil se již léta 1617 na sněmu proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále českého, čímž sobě jeho nemilost zpřisobil; potom od l. 1618 náležel mezi náčelníky zpouřy, jsa jedním z direktorův stavu panského, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za

jehož panování byl presidentem nad appellacemi. Protož dne 20. února 1621 s ostatními direktory uvězněn a při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen statkův, cti i hrdla, tak že mu ruka pravá měla býti utata, potom tělo za živa čtvrceno, čtvrti na silnici sem a tam rozvěšeny, hlava pak s pravicí na bráně mostu Pražského přibita. Ale vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 prokázána mu ta milost, že dne 21. července t. r. toliko byl stát a hlava jeho na věži mostské vystavena.

Jmenní pak jeho veškeré hned bylo konfiskováno, totiž:

a) statek *Klášter Hradiště* (Kláštorec, Kloster, kr. Bole-slavský) nad Jizerou, odhadnutý za 64.599 kop mš., k němuž náležel zámek Kl. Hr. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem a cihelnou, dvory poplužní Pachouňský a Bukovinský, mlýny Klášterský a Borovický s pilami, dům v městě Hradišti s rolemi a lukami, pak vsi Klášter s podacím kostelním, Jivina, Bukovina, Kozmice, Neveklovice, Borovice, Vicmanov (díl), Mukařov a Hlavičky s podacími kostelními, Dolní Mohelnice (díl), Ždár, Habr (díl) a ves Pod Bukovinou (Bukovina dolní), se vším příslušenstvím, jak to Václav Budovec l. 1612 od sester z Labouně, Magdaleny Mladotové a Kunky Vlkové, za 81.000 kop mš. koupil. (D. Z. 185, A. 24 & 136, B. 16.)

b) Statek *Hradiště Mnichové* (Münchengrätz, kr. Boleslav.), odhadnutý za 28.762 kopy mš., k němuž náleželo město Hradiště s dvory kmetskými, klášter pustý a obořený Hradiště s dvorem popl. při něm, s mlýnem pod klášterem, řekou Jizerou, pak 12 luk, 15 lesů 73 leče obsahujících, 6 rybníků, zejména Pekařský, Bukovský, Převor, Penčín, v Habru a Radešický, jak to l. 1556 od krále Ferdinanda I., jemuž to po Adamovi z Vartenberka l. 1547 v pokutě připadlo, za 5500 kop gr. česk. bylo prodáno Jiřímu z Labouně a Jindřichovi Zibřidovi z Velechova, a od tohoto l. 1598 na Budovce přešlo (D. Z. 52, G. 7); pak vsi *Dobrávoda* s dvorem poplužním a *Dneboh* (Nednebohy), které Krištof Budovec l. 1592 od sirotků po Bernardovi hraběti z Hardeku za 1650 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 168, N. 20.)

c) Statek *Zásadka* (kr. Bolesl., dom. Mnich. Hrad.), za 27.010 kop mš. odhadnutý, k němuž náležel zámek Z. s pivovárem, dvorem poplužním a ovčínem, dvory poplužní Hněvo-

sický s mlýnem a Kačovský, vsi Zásadka, Rostkov, *Kačovec* (zašla), Podol, Dolení Mohelnice s podacím kostelním, Přibislavice, Hoškovice, *Přestavky* (zašla) a Dneboh (Nednebohy, díl), se vším příslušenstvím, jakž to Václav Budovec l. 1604 od Kateřiny Říčanské, roz. ze Smiřic, za 37.300 kop mš. koupil. (D. Z. 132, K. 22 & 178, M. 21.)

d) Statek *Kocňovice* (Kosnovice, Chocnějovice, kr. Bolesl.), odhadnutý za 6.405 kop mš., totiž tvrz a ves K. s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem s pilou, vsi Borimako, Malčice, Nesvačily, Oučí (Ouč) a Chlístov s příslušenstvím, jak to Anna Budovcová, roz. z Vartenberka, a syn její Adam z Budova od bratří Jana Václava, Zikmunda, Kašpara a Fridricha Rozenhajná z Janovic l. 1603 za 5000 kop gr. česk. (10.000 kop mš.) koupila a l. 1612 Václavovi Budovci postoupila. (D. Z. 131, N. 19.)

Tyto statky všechny, v jedné summě odhadnuté za 126.771 kop mš., koupil od král. komory dne 20. srpna 1622 se statky Belá a Kuřívody, po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými a za 132.899 kop mš. odhadnutými, *Albrecht s Waldšteina* za 216.000 zl. rýn., přenesl je l. 1624 v léno a z nich pak *Klášteřec* a *Hradiště Mnichovo* jakožto léna fridlandská Maximilianovi z Waldšteina dne 9. listopadu 1624 postoupil, *Zásadka* a *Kocňovice* jako léno dědičné Janovi Ludvíkovi z Isolani dne 6. června 1627 za 62.771 zl. prodal. (C. 215, B. 27. — Lib. conf. 2, f. 274. — D. Z. 141, A. 11 & 194. A. 17.)

Mimo statky dotčené konfiskován byl též *Budovcův dům* v Starém městě pražském proti kostelu Týnskému vedle domu u Černého Jelena ležící, který však manželce Budovcové Markétě byl ponechán, poněvadž jej sama od doktora Jakuba Lavina za 5000 kop mš. koupila a na summu tu toliko 700 kop složila. (C. 215, P. 2. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 211.)

Anna Budovcová, roz. z Wartenberka, měla na statku Hradišském pojištěno 20.000 kop mš., při nichž vedle cíř. resoluce z dne 6. července 1622 byla zůstavena. Avšak navrátiti musila statek duchovní děkanství Staré Boleslavi — ves *Popovice* a 2 chalupníky v Staré Boleslavi s příslušenstvím — který koupila za času zpoury l. 1620 od stavův

odbojných za summu odhadní 1325 kop mš. zaplacenou až na 500 kop, z nichž deputat ročně 30 kop dotčenému děkanství měla dávat. (D. Z. 193, C. 1.) — *Syn Budovcův Bedřich Ludvík* domáhal se vedle cíś. resol. 4. října 1652 při kommissi revisionis pozůstalosti po matce své Markétě, na statcích Zásadce, Kocňovicích a jiných jemu náležející; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, B. 27.)

Adam Bukovanský Pinta z Bukovan a na Suchomastech pro účastenství své ve vzpouře při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Suchomasty* (kr. Praž. okr. Beroun.), k němuž náležely tvrz a ves Suchomasty s dvorem poplužním, pivovárem, podacím kostelním, 2 mlýny, ves Svinaře (díl) a ve vsích Hodyní a Lukách po 1 osedlém, jak to Bukovanský l. 1610 od Karla Plota z Konařín za 18.000 kop mš. koupil. (D. Z. 135, C. 22.) Statek ten od král. komory za summu odhadní 12.798 kop mš. l. 1623 postoupen byl *Dorotě Říčanské*, roz. Kaplířové ze Sulevic, na srážku její pohledanosti za komorou českou (viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28. — Lib. conf. 2, f. 96. — D. Z. 141, G. 19; 292, D. 27; 620, D. 19.) — Mimo to navrátiti musil Bukovanský kapitole kostela hradu Pražského statek duchovní, ves *Radouš* (kr. Praž., okr. Hořovic.) s příslušenstvím, který za času vzpoury l. 1620 koupil od stavův odbojných za 4050 kop mš. úplně zaplacených. (D. Z. 140, C. 19.)

Jan Bukovanský Pinta z Bukovan, na Bukovanech a Krašovicích, místopísař král. Českého, zemřel v trvalé zpouře, a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen, tak že manželka jeho Alžběta, roz. z Mnichu, podržela statek *Bukovany* (kr. Písek, dom. Vorlík), tvrze Bukovany, Rech (Řeč, Řetec) a Zahrádku s dvory poplužními, pivovárem, vesnicemi a příslušenstvím, jak jí to Bukovanský l. 1619 odkázal. (C. 215, C. 1/8. — D. Z. 139, J. 25.) — Též ponechán byl dům v Starém městě pražském v osadě Betlemské mezi kolejemi Apóstolskou a Nazaretskou ležící, který Bukovanský l. 1613 od Ruprechta Měsíčka z Výškova za 1100 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 3, f. 157.)

Jaroslav Bukovanský Pinta z Bukovan odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Žihobce* (Žihobec, Schobic, kr. Písek,

okr. Sušice) — tvrz s dvorem popl. a pivovárem, 2 mlýny, Lomecký a v Napájedlích řečené, vsi Žihobice s podacím kost., Věštíno, Rozsedlá, Strašeně (Strašín) s podacím kost., pak na dle vsi Maleč, Nezdice, Ostružno, Ždanov, Šimanov a Kadice (Kadčice), se vším příslušenstvím, jak to Bukovanský l. 1616 od Lidmily Lokšanové, roz. Černínové z Chudenic, za 40.000 kop mš. koupil. (D. Z. 191, B. 4.) Statek ten obdržel koupí nejdříve l. 1623 Filip *de Straycraga Javantanio*, císař. nařízený nejvyšší nad jízdectvem, za 20.000 kop mš., z kteréž summy odraženo mu bylo 800 říšských dolarův in specie (1 dolar po 3 kop. 51 gr. 3 peníze mš.) čili 3085 kop mš. 42 gr. 6 pen., pak 10.000 zl. rýn. čili 8571 kop 25 gr. 5 pen. mš., na vychování císař. lidu vojenského od něho již dříve půjčených a na témž statku zapsaných a pojištěných. Avšak císař. resol. 17. června 1627 prodán byl statek ten nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta za 33.000 zl., na kterouž summu jemu poraženo 19.500 zl. rýn. na jednu kvitanci dvorského vyplatního úřadu vojenského de dato 30. září 1624 per 503.197 zl. rýn. znějící. Po smrti Huertově l. 1638 týž statek opět byl konfiskován a prodán od císaře skrze generala Dona Baltasara de Marradas na spokojení starého regimentu Don Baltazarovského za 33.000 zl. Antonínovi *Lopezovi de Gradin*, císař. nařízenému nejvyššímu, který statek ten odkázal manželce své Barboře Gradinové l. 1630 (D. Z. 144, A. 12.), již teprv l. 1634 do desk byl vložen. (C. 215, B. 28; Lib. conf. 2, f. 489. — D. Z. 145, A. 10 a 298, O. 23.)

Jiří Bukovanský Pinta z Bukovan, dle udání Anny Bechyňové z Dobrše z dne 27. srpna 1631 a císař. psaní ke komoře české z dne 9. září t. r. učinil se účastným zpoury slouživ ve vojsku stavovském. Z jeho pozůstalosti, obnášející do 8000 kop mš., měl podle obeslání komory české práv býti jeho bratr *Václav*, jenž tu pozůstalost zatajil a na sebe převedl. (C. 215, B. 28.)

Václav Bukovanský Pinta z Bukovan, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis l. 1629 za perdon mu udělený složit 600 zl. rýn. (C. 215, C. 1/8.)

Jan starší Bukovský ryt. z Hustiřan, někdejší kommissar při direkci stavův povstalých, dal se potřebovati l. 1619 při výpravě lidu jízdného i pěšho z krajův Boleslavského, Hradeckého a Kouřimského, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi hrdelní (exsecutionis) dle patentu 18. března 1621 odsouzen byl *všeho jmění*. Ale vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 jeho dědicové zanechání jsou při *polovici* statkův, kteréž od král. komory ujaty byly, totiž: tvrz *Mířov* a tvrz *Sedlec* (kr. Jičín. okr. Hořic.) s vesnicemi a dvory poplužními. Statky ty, za 12.188 kop mš. odhadnuté, koupil l. 1623 dne 30. května za 14.219 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*, který je dne 28. listopadu 1624 v dědičné léno prodal *Anjelině Zárubové z Hustiřan* s Poličany bílými a jinými statečky za 26.000 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, G. 27 a 292, E. 21. — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní.) Vdově po Bukovském pozůstalé Anně Johanně místo jejího věna a jistin per 3395 kop mš. při kommissi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo toliko 2600 kop mš., na kteréž jí dáno cís. pojištění dne 15. května 1628. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Otík Bukovský ryt. z Hustiřan účastnil se výpravy stavovské sám s dvěma koňmi a pěti pacholky; při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za perdon jemu udělený z jistiny své 2000 kop mš. složil 1000 kop pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jarolím Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, koupil dne 29. ledna 1624 za 24.500 zl. rýn. od Albrechta z Waldšteina statek lenní *Třebnouševs* (Třeboučeves), který po jeho smrti jakožto léno Fridlandské opět Waldšteinovi připadl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. dv. 7, f. 145.) Viz též Waldštein, statky lenní.

Karel Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl: a) Statek *Velehrádek* (Velehrad, kr. Král.-Hrad., okr. Král. Dvůr, dom. Poličany) — tvrz (hrad) Velehrádek s dvorem popl. a vesnice Lanžov, Zábřezí, Dehtov dolejší, Zálesí a Doubravice (Gross-Doubrawic) — v summě odhadní 13.084 kop m., za kterou jej dne 16. října 1623 od král. komory koupil *Albrecht z Waldšteina*, a v léno

Fridlandské přenesený dne 27. února 1624 *Jiřtmu Sádovskému* za 13.475 zl. rýn. postoupil. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, M. 11; 292, M. 27; 620, F. 21.) — Viz též léna Fridlandská.

b) Třetinu z jistin 10.110 kop mš., které teprv dne 6. února 1672 při kommissi liquidat. Bukovského dětem, *Krištofovi Pavlovi, Mikulášovi, Janovi Karlovi, Alžbětě a Anně*, bez úrokův byly přisouzeny. Na dvě třetiny těchto jistin per 6740 kop, jakož i na dva díly z milosti jejich otci ze statku Velehrádku ponechané per 8722 kop mš. též bez úrokův dáno dědicům dotčeným l. 1672 cís. pojištěn. (C. 215, P. 1/1.)

Mikuláš Bukovský ryt. z Hustiřan na Hoděčíně a Sviništanech, kdež zabit byl, když falckrabě Fridrich ze země ujížděl. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 23. června 1623 odsouzen byl *třetího* dílu statku *Hoděčína* (Hodětín, kr. Král. Hrad., okr. Kostelec nad Orlicí), kterýž však odhadn. za 4769 kop mš. vedle cís. resol. 18. července 1623 jeho dětem jest ponechán proti zaplacení dluhův a třetiny král. fisku připadlé per 300 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 259.) — Statek pak pustý *Hoděčín*, tvrz a ves s dvorem popl. a díl vsi Ješkovice, l. 1636 koupila od siroteků po Bukovském pozůstalých jejich sestra *Johanna Straková*, roz. z Hustiřan, za 3100 kop mš. (D. Z. 299, P. 22.), která jej l. 1642 za touže summu prodala Vilémovi Bukovskému z Hustiřan. (D. Z. 312, F. 28.) — Statek nápadný (fideicommiss.) *Sviništany* připadl po smrti Bukovského strýci jeho *Václavovi Zárubovi z Hustiřan*. (Viz Václav Záruha.)

Ladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a z Voseče, zahynul dne 1. února 1620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kdež meškal jako kommissař za příčinou odevzdání statkův Smiřických k ruce Markéty Salomeny Slavatové, roz. Smiřické. Pro účastenství jeho ve zpouře obesláni byli dne 5. února 1629 dědicové jeho před kommissi transactionis; není však vytčeno, zdali nějakou pokutu zaň složili. (C. 215, C. 1/8.)

Vladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a na Žampachu po smrti své obeslán byl před kommissi transactionis dne 5. února 1629; avšak posel komorní přinesl zprávu, že obeslaný zemřel, a že statek Žampach drží Fridrich z Oppersdorfu. (C. 215, C. 1/8.)

Věněk (Václav) Bukovský z Hustiřan po smrti své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo ujato, totiž: a) Jistina 2216 kop mš. na domech Mikuláše Hanšburského v městě Benátkách (C. 215, B. 29). — b) Statek *Poličany Červené* (kr. Hradec. Král., okr. Král. Dvůr.), tvrz s dvorem poplužním, kterýž za summu odhadní 5531 kop mš. dne 30. května 1623 *Albrecht z Waldšteina* koupil a dne 18. března 1624 *Jiřímu Sádovskému* za 6608 zl. v léno dědičně prodal. Avšak když Sádovský pro náboženství ze země odešel, ujal se Waldštejn opět statkův jeho, a Poličany Červené s Velehrádkem *Janovi Pironi* v léno daroval. (Viz statky lenní fridlanské & Jiří Sádovský.) — (C. 215, B. 29. & F. 5/6. — Lib. conf. 2, f. 265. — D. Z. 141, G. 19; 292, E. 16 a 620, D. 19. — D. dv. 71, fol. 146.)

Karel z Bybryš, jinak z Bybryš a jeho syn *Oldřich* přidali se l. 1639 k Švédům, v jichž vojsku stále sloužili; pročež k návrhu král. prokuratora dne 23. července 1643 odsouzení byli hrdla, cti i statkův, kteréž však nejsou vytčeny. (C. 215, B. 12.)

Jindřich starší ryt. z Býnu (v. Büнау) a na Jilovém při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 na přímmluvu kurfiřta Saského odsouzen jenom k *manství*. Po jeho smrti přihlásila se manželka jeho Dorota, roz. z Engelburku, na místě sirotkův svých dne 10. června 1626 k přijetí léna na statek sirotčí *Jilové* (Eulau, kr. Litoměř., dom. Děčín.), totiž tvrz J. s dvorem poplužním, pivovárem a hamrem železným, ves Jilové Hořejší a Dolejší s podacím kostelním a ves Rykrsdorf (Riegersdorf) s dvorem poplužním. jak to Jindřich z Býnu po Rudolfovi z Býnu l. 1617 za 21.000 kop mš. koupil. (D. Z. 190, L. 12.) Statek ten nad summu odhadní zadlužený vedle cís. resoluce 16. září 1628 opět z manství byl propuštěn a vdově Dorotě z Býnu za vlastní a dědičný zanechán. Tato však nemohši jakožto osoba nekatolická statek dotčený za dědičný si vložiti do desk zemských, prodala jej l. 1629 za 36.000 zl. *Křištofovi Šimonovi sv. p. z Thunu*. Když pak Thun ani jeho dědic summy tržové ještě l. 1645 nezaplatil, obrátil se *Jindřich mladší z Býnu*, syn nadepsaného Jindřicha, saský man a rytmistr, l. 1645

prostřednictvím kurfiřta Saského k císaři s žádostí, aby mu zadíralá *summa* trhová byla vyplacena. Též pohledanost Doroty z Býnu na statku Jilovém per 3000 kop mš. ještě l. 1690 při *kommissi revisionis* nebyla vyřízena. (C. 215, B. 30; C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 13 & 38; 53, f. 65. — D. Z. 297, N. 17.)

Rudolf starší z Býnu (Bünau) na Děčíně, při *kommissi confiscationis* odsouzen *pátého dílu* jmění svého, však dne 14. srpna vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se pro náboženství l. 1628 ze země do Saska, prodav předtím dne 2. srpna t. r. Křištofovi Šimonovi sv. pánu s *Thunu* za 160.000 zl. rýn. statek svůj *Děčín* (Tetschen, kr. Litoměřic.), totiž zámek D. s městem a předměstím, dvory poplužní Podmokly a Liebwerda a vesnice Ludvikovice (Losdorf), Hořejší a Dolejší Falknov, Gumplice (Kumpoltice) obojí, Březiny (Březí), Bechlejovice (Bochlinovice), Staré Město, Boletice, Křešice, Hostice, Cheraz (Všeraz), Krošice (Kröglic), Rozbělce, Krochvice, Chmelnice, Šenborn, Wilsdorf, Malšovice, Bohyně, Roztoky, Javoří (Javory), Prosetín (Prosseln), Kartice (Chorotice), Borek, Skřítín, Ulgersdorf, Bělá, Malič, Zelenice, Chlumec (Kolmen), Libouchec, Elend (Eiland); zámek pustý *Sperlingstein*, jinak Vrabinec, vsi Těchlovice s dvorem popl., Hliněná, Přírava (Pachira), Lhotka přední a zadní, Nabozady (Nabočady, Neschwic) Harta, Kunnersdorf, Humprasky, Rytířov, Babitín; Bösegründel, Kalbeswiese (Kalmswiese), Weyher a Grund; s pivováry, mlýny, láznemi, clem u Děčína a u Těchlovic, lesy, rybníky, vinicemi u Litoměřic a jiným příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Günthera z Býnu a na Weisensteině připadlo. (D. Z. 51, A. 19 & 174, L. 30.) — Na dotčenou *summu* trhovou obdržel z Býnu při postoupení téhož statku jenom 60.000 zl., zbytek pak 100.000 zl. měl mu zaplacen býti v lhůtách od l. 1629 počínajíc každého roku dvakráte po 7500 zl., tedy ročně po 15.000 zl. — Avšak z Býnu navrátil se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, ujal se pro nezaplacení lhůt vytčených statku Děčínského a užíval téhož až do vyhnání nepřitele ze země. Protož při *kommissi confiscationis* Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště dotčeného zbytku *summy*

trhové, který v pokutě Albrechtovi z Waldšteina, knížeti Fridlandskému, měl připadnouti. Ačkoliv pak z Býnu výpovědi této po smrti Fridlanda od císaře byl zproštěn, přece propadl zadržalý zbytek per 6000 zl. ze summy trhové za statek *Trmice Dolní* (Unter-Türmic, okr. Ústí n. L.), který l. 1629 za 30.000 zl. rýn. prodal Lorencovi *Majdrlovi z Mansberga* (D. Z. 143, K. 16), jemuž zbytek dotčený l. 1636 od císaře byl darován. — Naproti tomu obdržel syn jediný Rudolfa z Býnu a dědic *Jindřich z Býnu* a z Herbergen zadržalou summu 100.000 zl. za statek Děčínský dle jeho přiznání l. 1661 až na 14.000 zl., kteréž mu teprv l. 1671 i s úroky od dědicův Thunových byly zaplacený. (C. 215, B. 30 & C. 1/7. — D. Z. 298, N. 26; 145, B. 10 & 622, G. 14.)

Poznámka. Při městě Děčíně odsouzen byl též měšťan *Jiří Beutel*, protože dle zprávy Jana Sigmunda hraběte z Thunu na komoru českou 20. září 1630 učiněné dělostřelectvu nepřátelskému koule dodával a syny své pod krále Švédského k službě vojenské dobře ozbrojené vypravil. Dle rozsudku 26. září 1635 propadl všecko jmění své, totiž: dům v městě Děčíně s pozemky, odhadnutý za 2426 kop míš.; pak na jistínách 1555 zl. za poddanými panství Děčínského, a jistinu při městě Mostu — čehož všeho se komora česká l. 1635 ujala. (C. 215, B. 37.)

Vintř ryt. z Býnu (Günther von Büнау) z domu Děčina a na Plankenšteíně, maje pro náboženství ze země odejítí, prodal l. 1628 dne 2. srpna Křištofovi Šimonovi svob. pánu z Thunu za 66.000 zl. rýn. statek svůj *Plankenšteín* (Blánsko, Blankenstein, kr. Litoměřic, okr. Ústí n. L.) totiž: zámek P. s dvory popl. v Březnici a Možeři, vsi Mirkov, Lysa, Rondörfel (Neudörfel), Solovusky (Sovolusky), Komouň, Čermná, Lopov (snad Laube), Březnice, Nešténice, Ryjice, Možeř, Veselí, Neštédice, Kakuze (díl) a Povrly se clem na Labi, mlýny, lesy, se vším příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Jindřicha z Býnu připadlo (D. Z. 51, A. 19), i se všemi svršky a nábytky. Na summu trhovou obdržel Vintř z Býnu toliko 30.000 zl., zbytek pak měl mu v lhůtách býti zaplacen o sv. Jiří, totiž 16.000 zl. l. 1629, 10.000 zl. l. 1630, 2000 l. 1631 a 8000 zl. i s úroky pozůstávajícími l. 1632. Avšak Vintř z Býnu navrátí se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, ujal se mocně statku Plankenšteina a na nejvýše jej zloupil, poněvadž mu termíny v čas nebyly zaplacený. Pro toto provinění při kommissi confisc. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště zbytku summy trhové

za statek Plankenštejn, kterýž v pokutě Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému v summě 36.000 zl. připadnouti měl. Ale Vintřir této výpovědi od císaře zproštěn, obdržel i zbytek dotčené summy trhové dne 28. ledna 1642. (C. 215, C. 1/7. — D. Z. 298, N. 29.)

Vintřir starší a Rudolf mladší, bratři z Býnu, na Šenštejně a Bünenburku, při kommissi confiscationis 30. května 1623 pokuty osvobození, majíce odejít pro náboženství ze země, dne 14. srpna 1628 statky své, zámky *Šenštejn* (Schönstein) a *Bünenburk* (Bünaburg) s dvory poplužními a vesnicemi k nim náležejícími prodali Křištofovi Šimonovi sv. p. s *Thunu* za 73.000 zl. rýn., tak že hned jim odvedeno 31.000 zl., zbytek pak 42.000 zl. měl býti zaplacen v lhůtách, totiž l. 1628 na Havla 4000 zl., l. 1629 o Jiří 8000 zl. a tak budoucně každého roku po 8000 zl. i s úrokem; kdyby však lhůty tyto držány nebyly, mohli se dotčení bratři v statky ty opět uvázat. — Při vpádu Saském l. 1631 navrátili se bratři z Býnu s nepřitelem do země a zmocnili se statkův jim nedopracovaných; pročež při kommissi Fridlandské, jako jejich strýc Vintřir z Býnu, byli odsouzeni, potom však po smrti Waldšteina výpovědi té zproštění, tak že jejich dědicové l. 1655 poslední zbytek summy trhové za statky dotčené obdrželi. (C. 215, C. 1/7. — D. Z. 298, O. 2.)

Jan, Karel a Václav Byšičtí z Byšic, katolíci, přísáhali králi Fridrichovi falckraběti; při kommissi confiscationis dne 5. a 17. listopadu 1622, pak vedle cíř. resol. 5. prosince 1624 pokuty osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere na alumnat kláštera sv. Jakuba složit pokuty za pardon jim udělený, totiž Jan 116 zl. 40 kr., Karel 100 zl. a na místě Václava Oldřich Byšický 400 zl., na kterouž summu Oldřich vedle listu upomínacího téže kommisce dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. 1/8.)

Karel starší Byšický z Byšic, při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léna přijati mohl. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 19.)

Jan a Kašpar Celarové (Zeller) ryt. z Rosenthalu, bratři a katolíci, přísáhali Fridrichovi Falckému; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 22. listopadu 1622 po-

kuty osvobození, zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený na alumnat kláštera sv. Jakuba dáti pokuty, totiž Jan 700 zl. a Kašpar 933 zl. 20 kr. — K témuž účelu odvedla Anna Celarová, roz. Kořen-ská, 200 zl. rýn. na místě manžela svého z Vrabí. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Joachym z Celtenšlak (Zeltenschlag), v kraji Kouřim-ském se zdržující, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený, nepostavil se ještě 17. února 1630. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Arnošt (Ondřej) Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku a v Černsku na obeslání kommissee transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního 17. února 1630 prodal l. 1628 statek svůj Černík (Čermíky, okr. Chomútov.) měšťanu Kadaňskému Matyáši Troberovi a odešel pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Martin Cikán z Čermné a při městě král. Dvoru nad Labem, kdež býval cíś. rychtářem, zemřel před vyrovnáním se o perdon při kommissi transactionis, před kterou dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Heřman Cil (Čyl) ze Svojšíce účastnil se ve výpravě stavův povstalých, jsa k tomu přinucen; protož při kommissi confiscationis odsouzen k manství, dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen. Avšak statek jeho *Krušec dolní* (Unter-Körn-salz, kr. Písek, okr. Sušic.), dvůr popl. a ves, hned po vzetí města Sušice před bitvou bělohorskou od Dona Baltasara de Marradas lidem válečným vzat a Donu Martinovi de Hoeff-Huerta postoupen, pak l. 1623 za 5757 kop mš. odhadnutý se statkem Běleč (viz Oudražský) za 8000 kop mš. prodán byl *Johanně Malovcové*, roz. z Bukovan. Cíl pak marně se ucházel o navrácení toho statku; k opětné jeho žádosti mělo mu vykázáno býti vedle návrhu král. místodržících l. 1630 z cíś. milosti 400 kop mš. (C. 215, C. 18. — Lib. conf. 2, f. 34. — D. Z. 141, F. 16.)

Jan Jindřich Cil ze Svojšíce, katolík, podepsal přísahu králi Fridrichovi falckraběti, však při kommissi confiscationis dne 5. prosince 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udě-

lený složití 80 zl. 30 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Albrecht Cíl ze Svojšíc, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 za nevinna uznán, osvobozen byl pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Cukr (Zucker) z Tamfeldu a na Veselí, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Veselé* (Veselí Hrádek, kr. Plzeň.), tvrz a ves s dvorem popl., za 7041 kop mš. odhadnutý, který od král. komory l. 1623 za 7750 kop mš. *Susaňna Wolfingerová z Wolfspachu* koupila, a její syn Wolf Rudolf l. 1651 do desk vložil. Cukrovi na třetinu z milosti mu ponechanou a na pohledanost jeho manželky, v jedné summě 4944 kop, dáno l. 1631 cís. pojištění. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ a C. 16. — Lib. conf. 2, f. 475 & 498. — D. Z. 150, N. 26.)

Adam a Karel Bohuslav Čabeličti ze Soutic, odsouzeni pro provinění své zvláště při vpádu Saském l. 1631 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění, propadli podfly své po otci Karlovi nejst. na statku Žimuntickém jim náležející per 7000 kop mš., a brzy potom zemřeli. Avšak díly ty král. komoře připadlé i s úroky zadržalými vedle cís. resol. 29. října 1635 darovány byly jejich bratrovi *Václavovi*, nejvyššímu lieutenantu, za jeho služby vojenské, jemuž i pokuta, otci jeho uložená per 7819 kop mš., vedle cís. resol. 5. ledna 1648 byla prominuta. (C. 215, C. 8.)

Jan Čabelický ze Soutic, katolík, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *v léno*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných; pročež vedle cís. resoluce 22. května 1623 pokuty osvobozen, při kommissi tractationis l. 1629 se uvolil místo pokuty za provinění své dáti 100 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel nejstarší Čabelický rytíř ze Soutic a na Žimunticích při kommissi confiscationis dne 7. dubna, vedle král. výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, ale dle cís. resol. 21. srpna t. r. propadl toliko *třetí díl* statku svého *Žimutice* (Žimuntice, kr. Budějovic., dom. Třeboň.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Knížeklady horní a dolní,

Bečice, Krakovčice, Hrušov, Čenkov, Hartmanice, Doubí (Dubové, Dubový mlýn, Eichmühle), Bukovsko, Korákov (nyní dvůr popl. u Hrušova), Pořížany a Tuchonice — kterýž za 23.457 kop mš. odhadnutý, jemu dne 15. září 1623 proti zaplacení třetiny ze summy odhadní per 7819 kop mš. byl zanechán. Tato třetina vedle cíś. resol. 13. října 1628 poražena byla k žádosti 11 dítek (8 synů a 5 dcer) pozůstalých po Čabelickém na jeho jistínách Švamberských per 11.000 kop mš. — Mimo to propadl Čabelický třetinu summy trhové za statek *Tomice* — sídlo, dvůr a díl vsi T., pak Nový Dvůr s příslušenstvím, jak to l. 1618 od Zuzanny Amstatové za 3900 kop mš. koupil (D. Z. 139, F. 29) — který l. 1622 za 3250 kop. mš. s povolením knížete z Lichtenšteina prodal Albrechtovi Vraždovi z Kunwaldu. (C. 215, W. 45.) Statek *Žimutice* prodal syn Čabelického Václav l. 1630 španěl. plukovníkovi *Janovi Filipovi Krasovi* za 30.600 kop mš., na kterouž summu ničeho neobdržel. Protož statek ten, který pak pro provinění Kraze l. 1632 od Albrechta z Waldšteina ujat a Šimonovi hraběti Thunovi postoupen byl, vedle rozsudku dne 19. července 1642 Václavovi Čabelickému sv. pánu ze Soutic v summě odhadní 32.000 kop mš. opět byl navrácen. (C. 215, C. 8. — Lib. conf. 2, f. 486. — Viz též Kraz.)

Křištof Čabelický ze Soutic pro svá provinění, jichž se při vpádu Saském l. 1631 do měst Pražských dopustil, zvláště že povstalé sedláky k nepříteli vedl, dne 15. dubna 1632 v městě Mnišku jat, do Horních Budějovic dodán, z nařízení král. místodržících tehdejších tam meškajících vyšetřován a dne 4. května 1632 *hrdla, cti i statku odsouzen a stat* byl. Jméni jeho za 1500 zl. odhadnuté připadlo v pokutu Albrechtovi Waldšteini, po jehož smrti vedle cíś. resol. 28. února 1635 prokurátorovi komory české za služné zadržalé bylo odevdáno. O tuto pozůstalost marně se ucházel bratr Čabelického Vratislav. (C. 215, C. 8 a T. 1.)

Václav Čabelický ze Soutic, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 93.)

Jiří a Prekop Čabelický ze Soutic neměli žádného jmění a při kommissi confiscationis dne 3. října a 7. dubna 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/8.)

Adam Čabuzský z Prestého pro chudobu svou při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Čachovský ze Svémyslic, jinak Čachrovský z Čachrova a při městě Jaroměři, ujel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav bez správce *dvůr*, na *Klouzkově* řečený a knihami městskými se řídící (nyní Cihelna, Ziegelschlag), též *mlýn*, v *Dolcích* zvaný, při městě Jaroměři ležící. Statečky ty od komory české dne 18. listopadu 1628 byly ujaty, ale l. 1629 postoupeny manželce Čachovského Dorotě, kteráž navrátila se do země k vře katolické přistoupila. (C. 215, C. 22.)

Petr Čákovec z Bohušic hned z počátku zpourey meškaje u nepřítele od císa. generala hraběte Bouquoie zajat byl. Statek jeho ve vsi *Mesipotoči* (Nespoding, kr. Budějovický, dom. Krumlov) — tři poddané, z nichž jeden sedlák a dva chalupníci — který Čákovec švagru svému za 400 kop mš. prodal, od král. komory l. 1619 obci města *Krumlova* byl postoupen a vedle císa. resol. 13. října 1631 za summu odhadní 715 kop mš. dědičně ponechán. (C. 215, C. 9.)

Přibík Čákovec z Behušic a na Čákovci, katolík, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, podepsal též přísahu Fridrichu Falckému, při kommissi confiscationis 3. listopadu 1622 pokuty osvobozen byl. Avšak statek jeho *Čákov* (Čákovice, Čákovec Malý, Klein-Čekau, kr. Budějovic., dom. Komařice), ves Č. s tvrzí pustou a dvorem poplužním, l. 1620 lidem válečným mu odňatý, opatu kláštera Vyšebrodského v summě 7197 zl., k potřebě vojenské půjčených, zastaven a vedle císa. resoluce z dne 5. prosince 1620 postoupen, ale l. 1623 opět Čákovci za jistou náhradu nákladu, od opata na týž statek učiněného, navrácen a po smrti Čákovce (1629) od vdovy po něm pozůstalé Ludmily, roz. z Rohatec, jménem synův, Jiřího Jana, Karla Přemysla, Jana Kristofa a Baltasara, l. 1630 za 7000 kop mš. prodán byl témuž opatu Vyšebrodskému, jenž jej k statku Komařickému připojil. (C. 215, C. $\frac{11}{4}$, a C. 9. — D. Z. 143, M. 21.)

Hynek Čáslav ryt. z Podolí a na Hlasivě, jeden z relatorů na sněmě generalním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *pátého* dílu jmění svého, propadl pětinu

jistiny své na statcích Rožmberských per 1600 kop mš., jejíž zbytek jemu z komory české dne 10. října 1631 byl vyplacen. Mimo to statek jeho *Hlasivo* (kr. Tábor, dom. Chýnov) — tvrz pustá a ves H. s dvorem poplužním, ves Petrovice s dvorem poplužním a jeden poddaný ve vsi Chodce nad Petrovicemi, s horami stříbrnými, jak to bratři Jan a Petr Čáslavové z Podolí Janovi Malovcovi na Kamenici a Chýnově v dluhu 5250 kop gr. česk. l. 1586 zapsali (D. Z. 90, H. 19) — již předešle od král. komory ujatý dne 10. listopadu 1621 císař. kommissari Jiřímu Vršovci ze Sadlna k správě byl odevzdán a bezpochyby s panstvím Chýnovským, po Zikmundovi Matyáši Vencelíkovci z Vrchovišť konfiskovaným, l. 1623 cizozemci knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga postoupen; neboť od té doby se uvádí statek ten ve deskách zemských jakožto k Chýnovu náležející. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Častolar ryt. Dlouhoveský z Dlouhévsí *Alexander, Fridrich Ignac, Jan, Jan Albrecht, Jaroslav, Jindřich, Křištof, Leopold, Vilém a Znejboh*, katolíci, ač podepsali přísahu králi Fridrichovi falckraběti, při kommissi confiscationis dne 3., 9., 16., 29. listopadu 1622, dne 7. února a 10. října 1623, poslední pak dne 23. října 1624 pokuty byli osvobozeni. Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 podvolili se za perdon jim udělený zaplatiti na alumnat kláštera sv. Jakuba pokuty, totiž *Alexander* 100 zl., *Jan Albrecht* 40 zl., *Jindřich* 116 zl. 40 kr., *Leopold* 30 zl. a *Znejboh* 40 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Čech z Hradce teprv po smrti své před kommissi transactionis dne 5. února 1629 byl obeslán; není však vyčteno, zdali dědicové jeho o pokutu za udělení perdonu se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Markvart Čejka ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis dne 21. července 1623 za nevinného vyhlášen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 50 zl., kteráž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, avšak při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky

(absolutus sine clausula), zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 k alumnatu u sv. Jakuba odvésti 2000 zl. rýn., které dle listu téže kommissee z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Joachym Čejka ryt. z Olbramovic při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas, též vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1621 byl perdonován a na milost přijat. (C. 215, S. 79.)

Karel starší Čejka ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 20. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, kteréž však z té příčiny všecko od král. komory bylo uято, totiž: statek *Kácov* (v deskách zemských později německy též *Katsenhofen* řečený, kr. Čáslav. okr. Uhřet. Janovice), k němuž náležela tvrz a městečko Kácov s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Čabelický s ovčínem, vsi Zlivě (Zliv), Holšice (Holušice) a Brandejs, Čížov, Polipsy, Zbizuby (Bížuby) a dvůr poplužní Vesecký s ovčínem, Vlková a Hroznice, Koblásko, Vranice (díl), Losiny s tvrzí a dvorem poplužním, Petrovice, Zderadiny, Čenovice, Kněze (Kněž) s dvorem poplužním řečeným Víska, Samechov s dvorem poplužním, Řeňdov, Jirčice (Jirice), Psáry (Psáře) s dvorem poplužním a ovčínem; též městečko *Zdislavice* s podacím kostelním a dvorem poplužním, vsi Rataje Ovesní, Chlum a Javorník, kteréž Jan Čejka l. 1550 od Petra z Oujezda za 2600 kop mš. koupil (D. Z. 49, C. 24); též díl vsi *Řimovic* (dom. Jenikov. Golč.), který Jan Čejka l. 1550 od bratří Veseckých z Vesec Jana a Václava za 125 kop mš. koupil (D. Z. 48, F. 5.); pak díl vsi Sedmpánův (Sedmpány), s mlýny nájemnými i poplatnými, rybníky, lesy a vším příslušenstvím.*) — Tento statek od král. komory za 116.046

*) Zámek a městečko *Kácov* s dvorem poplužním, pivovárem, 13 lánů lesův, přívozem u mostu a clem z mostu, mlýn Chobot a vsi Zliv, Zderadiny Dolejší a Vranice s příslušenstvím drželi l. 1544 bratři Lev a Frdrich Tetaur z Tetova (D. Z. 5. J. 7) a po nich l. 1555 Jan Čejka z Olbramovic (D. Z. 12, A. 16), který k tomu mimo jiné statky připojil též *Holušice* — tvrz H. s dvorem poplužním, 2 dvory kmetců pusté v Holuších a 8 dvory kmetců pusté s dědinami ve vsi pusté Brandejsích — j. z. l. 1549 za 302 kop gr. česk. od Václava Hlaváče z Vojenic koupil (D. Z. 48, B. 1); pak připojen k tomu statek *Samechov* — ves S. s dvorem poplužním, při též vsi tvrz pustá, *Hovědlíny* řečená, a vsi celé Čenovice a Jirčice — který Karel Čejka l. 1614 od Albrechta Bavora z Koblásko za 11.100 kop mš. koupil. (D. Z. 188, D. 7.)

kop mš. odhadnutý koupil l. 1623 cizozemec Jan Křt. *Werde sv. pán z Werdenbergu* za 116.000 zl. rýn., na kterouž summu jemu poraženo bylo 30.000 zl. vedle cís. resol. 14. října 1622 jemu z milosti darovaných. — Manželka Čejkova Johanna, roz. Hřzaňova z Harasova, měla na témž statku, za nějž sama při kommissi 150.000 kop mš. marně nabízela, pohledanost 166.589 kop mš., jíž se ještě l. 1634 marně domáhala. (C. 215, C. 13. — Lib. conf. 2, f. 306. — D. Z. 153, F. 7.) — Werde pak l. 1626 prodal statek *Kácov* za 135.000 zl. rýn. Janovi Octavianovi *Vchynskému z Vchynic* (D. Z. 143, B. 1. & 296, F. 3.), kterýž díl téhož statku, totiž městys *Zdislavice* s dvorem poplužním a vsi Rataje Ovesní, Chlum, Javorník, Sedmipány a Řimovice, za 22.500 kop mš. Fridrichovi *Talmberka* na Vlašimi postoupil (D. Z. 143, B. 12), statek pak Kácov dne 3. dubna 1628 prodal za 56.000 zl. rýn. Janovi *de Vitte z Lilienthalu* (D. Z. 143, H. 24 & 295, K. 2), po jehož smrti od jeho manželky Anny, roz. z Glauchova, statek Kácov se statkem Rataje Hražené pro dluhy prodán byl l. 1635 za 119.000 zl. rýn. Benigné Kateřině z *Lobkovic* na Bylině a Ronově. (D. Z. 145, C. 17.)

Karel mladší, Jiří, Petr a Václav Čejkové ryt. z Olbramovic neměli žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 a 3. prosince 1622, pak cís. výpověď 1. března 1628 pokuty byli zproštěni. Z nich pak jenom Karel mladší při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázal složit 20 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/6.)

Tiburci Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, účastnil se zpoury tím, že od stavův povstalých koupil statek duchovní kapitoly Pražské sv. Víta — vsi *Ptice Hořejší a Dolejší* s příslušenstvím, s pivovárem v městysi *Ounhošti* s rybníkem a příslušenstvím — za summu odhadní 1781 kop mš., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročně 60 kop kapitole Pražské měl odváděti. Statek ten po bitvě bělohorské Čejkovi byl odňat a kapitole Pražské navrácen. Čejka pak jsa l. 1628 hejtmánem komor. panství Křivoklátského, při kommissi transactionis dne 4. března 1628 pokuty byl osvobozen; avšak vedle cís. výpovědi měl složit ad pium opus 583 zl. 20 kr. ze svého dvorce, ač zadluženého. (C. 215, C. 1/4 & C. 1/6.)

Vilém Čejka z Olbramovic zahynul při vzetí města Písku císař. vojskem. Jeho statek *Brloh* (kr. Písek, dom. Drhovle), tvrz a ves s dvorem popl. a 9 osedlými, díl vsi Petrovice s třemi osedlými, pak mlýn na tři kola „Korečnická“ řečený, tři rybníky a lesy — od král. komory v pokutě vzat a za 5475 kop míš. odhadnutý l. 1622 prodán byl *Albrechtovi Benedovi ryt. z Nečtin* za 5000 zl.; avšak při císař. ratifikaci smlouvy přiraženo k summě trhové 1400 zl., tak že Beneda za ten statek 6400 zl. zaplatil. (C. 215, C. 13. — Lib. conf. 2, f. 30. — D. Z. 141, G. 14; 292, D. 13.)

Zdeněk Čejka z Olbramovic při kommissi confiscationis byl obviněn, že k válce stavovské kontribuci dával, též direktorům psal, že ochoten jest lid svůj ozbrojiti a s ním syna svého k vojsku stavovskému odeslati, což i učinil; pak že ještě po vítězství bělohorském s rebelly ve Zvíkově si dopisoval a jim zásoby dodával, těše jich, že se jim pomoci od Mansfelda dostane. Protož rozsudkem dne 26. května 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl statky své, tvrz a ves *Vosek* (Osek) a tvrz a ves *Kbelnice* *) (kr. Písek, okr. Strakonice.) s dvory poplužními, vsi Jemnice a Petrovice, dvůr popl. Bělničerovský, pak lesů 6 lečů na 36 tenat, 7 rybníků a 1 mlýn. Tyto statky l. 1623 koupil za summu odhadní 6998 kop míš. král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*, kterýž je téhož roku za 15.000 kop. míš. *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému* postoupil. Ale poněvadž na těch statcích mimo věno manželky Čejkové per 3820 kop rozdělili věřitelové 18.000 kop míš. měli pojištěno, k naléhání věřitelův (dle zprávy kommisie revisionis císaři dne 21. prosince 1630 podané) statky ony znova byly odhadnuty a shledáno, že za 36.901 kop míš. stály. Pročež žádal Čejka, aby po zaplacení dluhův, pro které sám i vězením stíhán byl, přebytek z této summy odhadní jeho manželce Heléně, roz. z Byšic, a dětem jeho zcela neb z části z milosti byl darován. Ačkoliv i kommisie revisionis uznala, že dědicové knížete z Lichtenšteina povinni jsou nahraditi fisku, oč při prodeji statků těch zkrácen byl;

*) Tvrz a ves Kbelnice s dvorem popl., díl vsi Jemnice, dvůr Karbonkovský s dědinami Nehebkou a pod Ostrým vrchem řečenými koupil l. 1595 za 7600 kop míš. otec Čejky Václav od Šebestiana Chvala Řepického. (D. Z. kvat. trhový, rudý, M. 14.)

předce ničeho nebylo nahrazeno, a pohledanosti manželky Čejkové a jiných věřitelů při kommissi revisionis ještě l. 1690 zůstaly nevyřízeny. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, a C. 13. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Mikuláš Čejkovský z Čejkova zpouř v ničem účastna se neučinil, tak že při kommissi confiscationis nebyl odsouzen. Avšak statek jeho *Dlouhá Ves Stará* (Alt-Langendorf, kraj Písek, okr. Sušice), za času zpouř od hraběte Bouquoie vojskem vzatý, odevzdán byl primasovi Krumlovskému *Matyášovi Heldrle z Schattenbergu*, jemuž l. 1620 vedle cíś. poručení pro jeho věrné služby byl darován, a po jeho smrti v summě 4000 kop mš., kteréž Heldrle na chudý dům kolleji jesuitské v Krumlově odkázal, téže kolleji z nařízení knížete z Lichtenšteina dne 19. května 1624 postoupen. — Čejkovský dokázav nevinu svou, marně se ucházel o to, aby mu statek jeho, proti všemu právu odňatý, od Jesuitův byl navrácen; též marna byla jeho žádost opěťovaná l. 1632, aby aspoň jeho dceři Alžbětě díl matky její na tom statku pojištěný per 3900 kop mš. byl zaplacen; neboť dcera jeho ještě l. 1644 marně vyhledávala práva svého při kommissi revisionis. Příčinou toho byli Jesuité, kteříž na základě jakéhosi poznamenání a ohlášení Čejkovského — jež se po smrti Heldrlové mezi věcmi jeho našlo a kteréž Jesuité „*libellum famosum*“ proti sobě jmenovali — účastenství Čejkovského ve zpouře a provinění jeho dokazovali, ačkoliv na to i dle zprávy král. prokuratora Jenška z dne 29. března 1629 žádných svědků, mimo dotčené poznamenání, nebylo. (C. 215, C. 14. — D. Z. 142, E. 4.)

Bohuslav Čer, jinak Červ z Božetína, svobodník na dvoře svobodném v Božetíně, vedle král. výpovědi dne 2. prosince 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Tomáš Čerkovský ze Zahrádky, katolík, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl zprostěn, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Černín ryt. z Chudenic, katolík, učinil se účastna zpouř tím, že podepsal přísahu stavův odbojných, byl relátorem při sněmu generalním l. 1620, zpečetil konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení falc-

kraběte Fridricha. Přes všecka tato provinění při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 žaloby zproštěn byl, poněvadž vinu svou na díle odvedl, tak že jemu po smrti jeho vedle král. resoluce 28. ledna 1623 milost byla udělena. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuslav Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, vedle cis. výpovědi ze dne 2. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Diviš Černín ryt. z Chudenic a na Nedrahovicích, hejtmán hradu Pražského, katolík, účastnil se zpourey stavův evangelických, dada se potřebovati v kommissích, a proviniv se hlavně tím, že stavy ozbrojené do hradu pustil, což však na poručení nejvyššího purkrabí Adama ze Šternberka učinil. Za kralování Fridricha Falckého byl král. radou, komorníkem a dvoru král. hofmistrem. Po bitvě bělohorské pro provinění své dne 20. února 1621 s jinými na hradě Pražském uvězněn a při kommissi hrdební (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 3. června 1621 *hrdla, cti a všeho jmění* odsouzen, dne 21. června 1621 na náměstí Staroměstském mečem byl odpraven. Jméni pak jeho všecko hned od král. komory v pokutu bylo vzato, totiž: a) statek *Nedrahovice* (kr. Tábor, okr. Sedlčan. dom. Chlumec.) — tvrz a ves Nedrahovice s dvory poplužními, pak vsi Jesenice, Doublovice (Dublovice, Doudlebice), Radeč (Rač), Bor, Ouklad (Ouklid), Martinice, Štěpánov a Boudy — který za 16711 kop mís. odhadnutý l. 1623 koupila kněžna *Polyxena z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 16.000 zl. rýn., z kteréž summy vdově Anně Černínové její pohledanost 13.845 zl. byla zaplacená. b) *Dům šosovní* v Starém městě pražském, proti Malému sv. Kříži v osadě sv. Štěpána Malého mezi domy Jana Vratislava z Mitrovic a Matouše Helta pekaře ležící, který Černín s manželkou svou Annou l. 1619 za 1200 kop gr. česk. od Jana Daniela Kapra z Kaprásteina koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 256), ponechán recessem knížete z Lichtenšteina dne 23. července 1622 v polovici vdově Černínové, kteráž l. 1629 za doprodání a ponechání druhé polovice žádala. Po její smrti l. 1630 dům ten celý za 15.000 kop mís. byl odhadnut, a polovice jeho od král. komory ujata. — c) Na jistínách do 30.000

kop mš. (C. 215, C. 11 a S. 83. — Lib. conf. 2, f. 44. — D. Z. 141, G. 1 & 292, B. 25.).

Manželka Černínova Anna navrátiti musila též statky duchovní, které v čase zpourey od stavův odbojných l. 1620 koupila za summu odhadní 3015 kop mš. zaplacenou až na 1200 kop, z nichž deputatu ročně 48 kop kapitole Pražské, a 24 kopy abatysi kláštera sv. Jiří dávati povinna byla; totiž: *statek kapitoly sv. Víta na hradě Pražském*, ves *Příčovy Luhy* s krčmou výsadní; pak *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském*, ves *Hošínu* se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, O. 9.)

Drslav a Jiří Černínové ryt. z Chudenic, bratři, katolíci, účastnili se zpourey tak jako Adam Černín, dokázali však před kommissí confisc. nevinu svou, tak že vedle král. resol. dne 28. ledna 1623 a 29. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni. Za perdon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti pokuty, totiž *Jiří* 150 zl. a *Drslav* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místokomorník království Českého, dne 25. května 1618 od stavů mezi *direktory*, správce a rady zemské ze stavu rytířského nařízen a zvolen, dal se toliko při diskách zemských potřebovati, ostatně však zpourey se nezúčastnil, dostav od stavův dovolenou, tak že ani nepřísahal, ani konfederace nepodepsal, nýbrž hned z počátku při kurfiřtovi Saském sám se přihlásil a císaři věrným zůstal; též po vítězství na Bílé hoře skrze bratra svého Heřmana Černína při vévodovi bavorském Maximilianovi o perdon se ohlásil, a sám Pražany Staroměstské a Novoměstské, jakož i osoby stavu vyššího tehdáž v Praze meškající ke vzdání se císaři získal. Z těchto příčin nebyl dle zprávy knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 s ostatními direktory zatčen, ani před kommissí hrdelní (exsecutionis) postaven, nýbrž teprv dne 14. února 1622 před kommissí confiscationis obeslán, a dokázav nevinu svou dne 29. října 1622 i s bratrem svým Janem žaloby a nářku rebella byl zproštěn. — Potom při kommissi tractationis de pio opere dne 3. dubna 1629 zavázal se za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském dáti 1500 zl., na kterouž summu 1475 zl. složil, zbytek pak 25 zl. po jeho

smrti vedle nařízení téže kommisie dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zapraviti měl bratr jeho Jan, který za sebe při též kommissi 50 zl. k témuž alumnatu odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. 11.)

Humprecht mladší a Jan Adam Černín ryt. z Chudenic podepsali přísahu Fridrichovi falckému; avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 14. června 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Heřman Černín ryt. z Chudenic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Přívětice* (kr. Plzeň, okr. Rokycan, dom. Radnice) — tvrz a ves P. s dvorem poplužním, pak půl města *Radnice* a vsi Stupno, Kříše a Chomle — kterýž od král. komory za summu odhadní 21.502 kop mš. l. 1623 koupil nejvyšší písař zemský *Jan z Klenového a z Janovic*, a l. 1626 převzal Ctibor *Přichovský z Přichovic*. Ves pak *Skomelno*, k témuž statku náležející a za 1409 kop mš. odhadnutá, v smlouvě trhové od císaře byla vymíněna a k panství Zbirovskému připojena, ale potom (dle desk zemských kvatern 144, E. 27) dětem Černínovým ponechána na srážku polovice ze statku Přívětického jim náležející. (C. 215, C. 11. — Lib. conf. 2, f. 382. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

Jan Ondřej Černín z Chudenic na Lištanech a Vlachovém Březí, neúčastnil se zpourey a nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Předce však statek jeho *Březí Vlachovo* (Wällischbirken, kr. Písek, okr. Prachatic.) mocí vojenskou vzatý, (dle listu Dona Martina de Huerta, nejvyššího strážmistra a císař. kommissaře, daného v Sušici dne 18. prosince 1620) s jinými statky konfiskovanými svěřen byl k správě Vítovi Pelhřimovskému. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — Statek ten, k němuž náležela tvrz pohořelá s dvorem poplužním a městečko Březí, pak vsi Chlumena (Chlumany), Horouty, Píchnovo, Uhřice, (Auřic), Doubrava, Hořejší Kozly a část vsi Nakvasovic — potom Černínovi navrácen a od jeho syna Jana Karla l. 1628 prodán za 39.000 kop mš. Jindřichovi Žákovci ze Žákové a na Hradišti. (D. Z. 142, Q. 14.)

Jan Petr Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen třetiny jmění, propadl statek *Černín* (kr. Jičín, okr. Hořic., dom. Bělohrad), tvrz a ves s dvorem

poplužním, mlýnem a jiným příslušenstvím; není však vyčteno, zdali a komu statek ten od král. komory byl prodán. (C. 215, lib. conf. 2, f. 174.)

Jindřich Černín ryt. z Chudenic, katolík, kommissar při direkci stavův odbojných, přísahal králi Fridrichovi Falckému; při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula), zavázal se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za perdou mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 1500 zl., kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. 1/8.)

David Jindřich Černous (Černhauz, Tschernhaus), sv. pán z Černhauzu a Polkenheimu na Mittelwaldu a Schönfeldu, pro své účastenství ve zpouře s bratrem svým *Janem* vedle recessu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 1. října 1624 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 pro náboženství ze země; povolal pak k sobě katolického syna po bratru Janovi pozůstalého, jehož poručníkem byl, a zdědiv po něm statky Libeň a dílem Grabstein, při vpádu saském l. 1631 do Čech se navrátil. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské obviněn, že svěřence svého katolíka ze země odvedl, statky po něm zděděné v čase určitém neprodal, z nich věci a peníze ze země vynášeti dal a k nepříteli se připojil; rozsudkem téže kommisce dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž k ruce *Albrechta z Waldšteina* bylo ujato, totiž:

a) Statek *Libeň* (L. Stará, okr. Karlín.) — tvrz L. nad Vltavou s dvorem popl. a pivovárem, ves L. s mlýnem, pilou, 2 papírnami, 2 prachovnými a hamrem měděným, s řekou Vltavou i spravedlností k přívozu u Holejšovic, s 3 ostrovy, štěpnicemi, vinicí blíž Libně a cihelnou; též dvůr *Stříškov* s hájkem a příslušenstvím; ve vsi *Vysočanech* 7 dvorův i s chalupami a krčmou svobodnou; v *Holejšovicích Velikých* 7 osedlých; pak vsi celé *Holejšovice Malé*, *Kobylisy*, *Chabry Dolejší* s podacím kostelním, farou, dvořištěm a rolemi; tvrz pustá *Podvině* s prachovnou; tvrz, dvůr popl. a ves celá *Čimice* s hájem řečeným Tenetiště i s jinými hájky, rybníky, potokem Hloupětinským, platy z vinic a vším příslušenstvím, jak to l. 1595 *Eliška Hoffmannova*, roz. purkrabinka z Do-

nína, od Jiřka Bryknara z Brukšteina za 52.000 kop mís. koupila (D. Z. 170, L. 15), a l. 1620 druhému manželu svému Fridrichovi z Černous věnem přinesla. — Statek ten po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce 12. května 1636 ponechán byl Maxmilianovi hraběti z *Trautmansdorfu*, jemuž jej Waldštejn postoupil, na srážku 100.000 zl. jemu od císaře darovaných. (C. 215, K. $\frac{16}{b}$, & T. $\frac{29}{s}$.)

b) Panství *Grabstein* (Grafenstein, kr. Boleslav.) — zámek Grabstein, zámek pustý Reimund, s vinicí, pivovárem a dvory poplužními pod zámek Grabsteinem, v Hrádku, v Machendorfu, v Špitlgrundu, v Šimbachu, v Dolejším Pertlštorfu (Berzdorf), ve Wetzwaldu, v Hořejší Chrastavě, v Suché a Hennersdorfě; s hamrem železným s rudami a mlýny; městečka Chrastava (Kratzau) a Krota jinak Hrádek (Grottau, st Grofental), horní městečka Frauenberg, Engelsberg a Neustadt; vsi Gerstorf, Dohnis, Neudorf, Špitlgrund, Kotov (Ketten), Pankrac jinak Jitrava, Šimbach (Schönbach) Hořejní a Dolejší, Henderstorf (Hennersdorf) jinak Weisskirch, Wetzwald, Dolejší a Hořejší Chrastava (Kratzau), Hundorf (Hohendorf), Machendorf, Ekersdorf (Eckersbach), ves v Holograndu, Ullersdorf a Suchá; s manstvími zejména Wolfersdorf, Machendorf a Pullendorf (Bullendorf) a vším příslušenstvím, jak to Eliška Hoffmanová, roz. purkrabinka z Doňína, l. 1606 směnou za statek svůj *Skašov* od manžela svého Ferdinanda Hoffmana z Grynpihlu a Střechova měla postoupeno, a l. 1620 druhému manželu svému Fridrichovi z Černhauzu věnem přinesla (D. Z. 133, F. 13; 150, O. 29 & 180. A. 23). — Toto panství od *Albrechta z Waldšteina* l. 1631 konfiskované a témuž od císaře 15. dubna 1632 na útraty válečné odevzdané, postoupil Waldštejn dne 18. května 1633 s císař. povolením 9. července 1633 nejvyššímu štolbovi *Maxmilianovi hraběti z Waldšteina* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku jeho pohledaností a proti zaplacení dluhův na téměř panství vězících. (D. Z. 622, E. 12.)

c) *Dva domy* Černhauzovské pod král. hradem ležící v Menším městě pražském, z nichž jeden za 30.000 zl. odhadnutý hraběti *Sigmundovi z Thunu*, druhý pak *Mat. Arnoldi Hartmannovi z Klaršteina* od Albrechta z Waldšteina byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & F. $\frac{5}{c}$.)

Avšak oba tyto domy i statky Libeň a Grabštejn navráceny byly vedle cíś. resoluce 7. prosince 1637 *Černhauzovi*, který cíś. výpovědí 16. května 1637 za nevinného byl uznán. Hraběti pak Trautmansdorfovi náhradou za statek Libeň na srážku cíś. daru 100.000 zl. postoupeno bylo 40.000 zl., od bratří ze Žirotína v pokutě složených. Hrabě Maximilian z Waldšteina obdržel náhradou za panství Grabštejn statek *Milotice* na Moravě po Žampachovi z Potenšteina v summě 47.000 zl. a mimo to cíś. pojištění na 70.277 zl. a na srážku této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi z Waldšteina v summě 50.000 zl. (C. 215, T. 18 & F. 5. Viz též Albrecht z Waldšteina.) — Právo na dotčené domy, které vedle cíś. resol. 17. srpna 1644 a 6. února 1645 Waltrovi hraběti z Leslie v summě 10.000 zl. od komory české byly odevzdány (D. Z. 305, P. 30), postoupeno bylo od Jiřího z Černhauzu Janovi Hertvíkovi hraběti z Nostic, jemuž Leslie 1. 1652 vyčtenou summu zaplatil. (D. Z. 151, J. 4.)

Maximilian z Černovic podepsal přísahu stavův odbojných; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 žaloby zproštěn bez výminky (absolutus sine clausula), uvolil se před kommissí tractationis de pio opere 1. 1629 za pardon mu udělený složit 500 zl., z nichž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 ještě 250 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. 1/8 a C. 11/41.)

Václav Četeňský z Četně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statky: a) *Ledce* (Ledec, kr. Jičín, okr. Libáň, dom. Dobrovice), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnutý za 19.140 kop. míš.; b) *Vinařice**) (kr. Boleslav., dom. Dobrovice) — tvrz a ves s dvorem popl., a vsi Chloumek, Nepřevazky (Nepřivazeves) a Libichov, pak tři rybníky (Velký Svarovský, Prostřední a Loský) — za 24.356 kop. míš. odhadnutý. Tyto statky koupil od král. komory 1. 1623 za summy odhadní *Adam z Waldšteina*, hofmistr království Českého. — Polovice z milosti Četeňskému ponechaná dle výpočtu účtárny komory české dne 30. května 1673 vynášela 18.372 zl. 40 kr.,

*) Sídlo *Vinařice* mělo se k cíś. rozkazu 1. 1626 budoucně jmenovati „*Nový Waldštejn*“.

na kterouž summu bez úroků vedle cís. resol. 10. listopadu 1674 dáno bylo cís. pojištění *Fridrichovi Arnoštovi Četěiskému*, synu po Václavovi Č. pozůstalému. (C. 215, C. 12. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, K. 30 a L. 1 & 292, L. 12 a 14.)

Alexander Debner (jinak **Preis**) z **Debneru** a na **Rovni**, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 všeho jmění byl odsouzen. Statek jeho *Roveň* (kr. Boleslav, okr. Sobotka, dom. Mladějov) — tvrz s dvorem poplužním a ves Roveň s ovčínem, pak ves Bacov a díl vsi Malechovic, též dvůr kmetský řečený na Třech Zubích (Třízuby) a 2 dvory kmetský nad Německými Doly, (jak to l. 1609 Jindřich Mates hrabě z Turnu od hraběnky Anny Kateřiny Šlikové, roz. ze Smiřic za 4600 kop mš. koupil dle D. Z. 182, O. 27.) — od král. komory za summu odhadní 3276 kop mš. dne 13. března 1623 prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož l. 1624 v léno přenesen a *Janovi Albrechtovi z Waldšteina* do smrti jeho k užívání postoupen byl. (C. 215, D. 15. — Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, E. 16; 260, B. 27 & 194, L. 10.) — Viz též statky lenní Fridlandské.

Adam, Arnošt, Mikuláš, Václav a Vilém Deymové ryt. ze Stříteže, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/6.) *Adam* a *Václav* odešli potom pro náboženství ze země, a navrátili se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, odsouzení byli při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Jan starší Deym ryt. ze Stříteže byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Krsice* jinak *Neřestce* (kr. Písek, dom. Čimelice), sídlo a ves Krsice s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní *Neřestce* s mlýnem Žakovským a vápenicí, též díl vsi Pohoří, jak to l. 1617 Deym po Jindřichovi Deymovi za 14.000 kop mš. koupil. (D. Z. 139, A. 23.) Avšak statek ten zcela vypálený a pustý

bez obyvatelův l. 1623 navrácen byl Deymovým dětem, Janovi, Petrovi, Adamovi, Barboře a Anně, poněvadž byl vlastním majetkem jejich matky Markety, roz. z Gerstorfu, a od nich prodán Kateřině Deymové, strýni Deyma, za 7500 kop m. — Deym pak dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se porovnal o díl král. komoře případlý. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 310. — D. Z. 145, F. 25; 299, M. 6.)

Jan mladší Deym ryt. ze Stříteže na Čížové, od císaře na milost přijat byl bez výminky (absolutus sine clausula) dne 4. listopadu 1623, protože k náboženství katolickému přistoupil. Za perdon jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na alumnat kláštera sv. Jakuba složit 500 zl., kteréž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. 1/8.)

Jindřich nejstarší Deym ryt. ze Stříteže provinil se jako Jan starší Deym a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění svého. Statek jeho *Mileňovice* (kr. Písek, okr. Vodňan, dom. Protivín), tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, odhadnutý za 8780 kop mš., od komory české l. 1623 postoupen byl *Volfovi Ilburgovi Vřesovci z Vřesovic* za 10.000 kop mš., ačkoliv dle contrataxy od Deyma l. 1628 na kommissi revisionis podané za 16.395 kop mš. stál a Deym jej za tu summu sám převzít chtěl. Vřesovec, který ten statek již 14. září 1623 Ferdind. Rudolfovi Lažanskému za 8780 kop m. prodal, zaplatil na summu trhovou l. 1623 toliko 5963 kop, zbytek pak 4037 kop i s úroky jeho dědic dle rozsudku fiskálního z dne 24. června 1636 zapraviti měl. (C. 215, D. 3. — Lib. conf. 2, f. 143. — D. Z. 141, K. 20 & 292, K. 12.)

Deymův syn a dědic *Václav Jindřich*, hejtman na cfs. panství Brandejském, domáhal se l. 1637 dílu otci jeho z milosti ponechaného, kteréhož však Lažanský zapraviti nechtěl, tak že Deym po opětované žádosti teprv l. 1652 cfs. pojištění na 3844 kop obdržel. Těmž Deymovi přisouzeny jsou dekretem kommisie revisionis 26. března 1652 tři dvory kmetcí ve vsi Mileňovicích, od jeho matky l. 1618 za 670 kop koupené. (C. 215. D. 3.)

Mikuláš Deym ryt. z Stříteže, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 30. ledna 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl statek *Cerhonice* (Crhonice, kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz C. s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, vsi celé Cerhonice a Vostrovce (Ostrovce) s mlýnem, ves pustou *Lány* s příslušenstvím. Statek ten, jehož se již před tím Don Baltazar de Marradas zmocnil, od král. komory vedle cí.s. resol. 15. května 1625 koupil *Václav mladší Vratislav z Mitrovic* za summu odhadní 15.309 kop mš., na kterou 10.000 kop mš. již l. 1623 zaplatil. (Lib. conf. 2, f. 499.) Avšak Marradas nechtěl statku toho postoupiti, tak že vedle cí.s. resol. 17. června 1627 dotčený statek pluku jeho za 17.000 zl. rýn. ponechán, a v téže summě l. 1628 prodán jest *Anně Susanně Přichovské*, roz. z Pisnice, která do král. komory 3583 zl. a zbytek k ruce Donna Baltasara pro jeho pluk zaplatila. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 137. — D. Z. 143, C. 30 a 295, D. 11.)*

Dle účtu při komoře české dne 10. května 1641 učiněného zůstalo z jmění Deymova po zaplacení dluhů k rozdělení 12.846 zl. a úroků z té summy od l. 1623—1641 zadržalých 17.339 zl., tedy 30.186 zl., z čehož na polovici Deymovi z milosti zanechanou připadlo 15.093 zl., avšak po srážce úrokův, které se mu počítati neměly, toliko 6423 zl. — Tato Deymova pohledanost při kommissi revisionis ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 a D. 3.)

Petr Deym z Stříteže, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen k *manství*, přijal leno dne 26. června 1626 a l. 1638 dne 9. srpna zase povinnost manskou obnovil na statek svůj, sídlo s dvorem popl. a ves *Rakovice* a díl vsi *Sekytu* (zašlá, kr. Písek, okr. Mirovic., dom. Čimelic.), za 5500 kop mš. odhadnutý, kterýž l. 1647 proti odvedení zadržalé quoty manské (stého peníze) per 600 zl. rýn. a složení 1100 kop mš. za převedení do dědictví, z manství propuštěn byl.

*) Přichovská postoupila pak l. 1629 též statek za 18.500 zl. rýn. Janovi Vilímovi Černínovi z Chudenic, po jehož smrti pro dluhy prodán byl l. 1636 vdově po něm pozůstalé, Elze roz. z Mitrovic, za 17.000 zl. rýn. (D. Z. 300, N. 6 & 301, B. 28.)

(C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & D. 3. — D. dv. 7, f. 35; 68. Dfl II. f. 16 a 53, f. 136.)

Vilém Deym ze Stříteže na Čimelicích, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal leno 23. června 1626 na statek svůj *Čimelice* (kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz a ves Č. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky, ves Lhota (díl), s podacím kostelním a příslušenstvím — odhadnutý za 8076 kop mš., kterýž po smrti jeho l. 1629 na král. komoru připadl a vedle cfs. resol. 11. října 1629 Michalovi Adolfovi hraběti z Althamu (Altheimu) dědičně postoupen byl za summu odhadní 15.999 kop mš. na srážku jeho pohledanosti za komorou českou. Altham pak statek ten l. 1630 prodal Evě Plotové, roz. Deymové, za dědictví zpupné; avšak teprv l. 1663 týž statek na žádost Václava hraběte z Althamu, syna dotčeného Michala, z lenních desk vymazán a do král. desk zemských vložen byl. Pohledanost však dcery Deymové per 1000 kop. m. na témže statku vězící ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{10}$; D. 3. — Lib. conf. 2, f. 496. — D. Z. 152, T. 11. — D. dv. 7, f. 34.)

Jiří Diblík z Votína při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. — Jeho bratr *Jan*, odsouzen k manství, neměl žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Diviš z Doubravína, měšťan a služebník přední při úřadě purkmistrském Starého města pražského, pro účastenství své v zpoure při kommissi hrdelní (executionis) odsouzen byl tak, že se mu jazyk měl uříznouti; ale vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 učiněna mu ta milost, že dne 21. června t. r. na 2 hodiny za jazyk k šibenici byl přibit. Mimo to vězením v Rábu až do smrti měl býti opatřen; avšak zůstaven jest u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 byl propuštěn. Dva domy jeho v Starém městě pražském, jemu a manželce jeho Johanně společně náležející (Lib. contract. caerul. 3, f. 163), připadly v pokutě král. komoře, ale pozůstalost na nich dětem Divišovým po dědu jejich náležející byla ponechána. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Albrecht Dobranovský ryt. z Dobranova při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Protož statek jeho *Bláto černé* (kr. Čáslav., okr. Uhlíř. Janovice, dom. Rataje), ves s dvorem poplužním, od král. komory l. 1623 prodán byl *Markétě z Talmberga*, roz. Trčkovně z Lípy, za summu odhadní 3916 kop mš., z které Barboře Dobranovské pojištěno bylo 2610 kop mš.; avšak teprv vedle cíś. resol. 30. října 1658 obdržela Dorota Dobranovská cíś. pojištění na summu dotčenou. (C. 215, D. 6. a H. 8. — Lib. conf. 2, f. 130. — D. Z. 141, G. 15 a 292, D. 17.)

Arnošt Dobranovský ryt. z Dobranova odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu Saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Bedřich Dobranovský ryt. z Dobranova, hejtman u knížete Fridlandského na panství Vartenberském, účastnil se předtím výpravy stavovské; avšak nemaje žádného jmění a přislibiv přistoupiti k víře katolické, osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený při kommissi transactionis dne 24. července 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav starší Dobranovský ryt. z Dobranova ujel ze země, zanechav dvůr v *Nové Vsi* (kr. Boleslav.), který po něm držel Albrecht z *Waldšteina*. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se o pokutu za perdon vyrovnal. Při vpádu Saském l. 1631 navrátil se do Prahy s hrabětem z Turnu, u něhož byl za hofmistra, tak že skrze něho témuž hraběti všechny věci byly dodávány a přednášeny. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan starší Dobřenský ryt. z Dobřenic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 21. ledna 1622 všeho jmění, avšak z milosti při polovici zůstaven, propadl statky: a) *Dobřenice* (kr. Hradec Král., okr. Nechanice), tvrz a ves s dvorem poplužním, kterýžto statek za 16.696 kop mš. odhadnutý, od král. komory prodán byl dne 13. ledna 1623 za 16.000 kop mš. *Albrechtovi z Waldšteina*, a od něho v téže summě l. 1623

Alžbětě Vchynské z Vchynic postoupen. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 277. — D. Z. 141, B. 9 & G. 18; 194, C. 10.) — b) *Miskolezy* (Mízkolezy, kr. Králohrad., okr. Jaroměř., dom. Náchod.) dvůr poplužní a ves. M. s dvěma sedláky a několika zahradníky, pak ves Oujezd s 2 sedláky a 4 zahradníky — za 6443 kop mš. odhadnuty a dne 21. ledna 1623 za 7088 zl. rýn. prodány *Albrechtovi z Waldšteina*, který je l. 1624 postoupil sménou za jiné statky Marii Majdaleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, C. 2 & 194, E. 17. — Viz též Adam Erdman Trčka.) Na statku Miskolezích měly dcery Dobřenského po matce své pojištěnou pozůstalost po 2000 kop mš., kteráž dceři *Kateřině* při kommissi liquidationis dne 16. května 1638 byla přisouzena, tak že cíś. pojištění toliko na 2000 zl. rýn. obdržela; druhá však dcera *Johanna*, provdaná Lukavecká, dílu svého při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 pro provinění své při vpádu saském byla odsouzena. (C. 215, D. 7 & T. ^{13/3}.)

Jan mladší Dobřenský ryt. z Dobřenic a jeho bratr *Mikuláš Zdislav*, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzeni byli třetího dílu jmění svého. Protož od král. komory v pokutě ujat byl statek *Kratonohy* (Kratenau, kr. Králohrad., okr. Nechanice) — ves s podacím kostelním a mlýnem, též díl vsi Obědovic, jak to l. 1550 Zdislav starší Dobřenský od Viléma Dobřenského za 1800 kop gr. česk. koupil (D. Z. 9, H. 4); pak dvůr poplužní v Kratonozích, Trmalovský řečený, se sídlem, který koupil Mikuláš Dobřenský od Jana Trmala z Toušic — odsouzeným Dobřenským a bratřím jejich Václavovi a Jaroslavovi společně náležející, a již dne 23. července 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina postoupen byl s jinými statky *Václavovi Vchynskému z Vchynic* sménou za statek Kolin. Ale poněvadž Mikuláš Zdislav s bratrem Václavem vedle cíś. resoluce 23. srpna 1623 pokuty byl osvobozen, statek Kratonohy bratřím Dobřenským byl navrácen a od nich l. 1623 za 20.800 kop mš. prodán Alžbětě z Vchynic, roz. Krajčce z Krajku. Z dílů summy trhové náležejících bratřím Janovi mladšímu a Mikulášovi Zdislavovi při kommissi revisionis dne 10. března 1630 přisouzeno bylo král.

komoře pokuty 4666 kop mš. i s úroky per 1450 kop mš., kteréž summy obě Janovi de Vitte na srážku jeho pohledanosti za komorou českou byly postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{7}$, D. 7. — D. Z. 141, H. 5.)

Jan Mareš Dobřenský ryt. z Dobřenic táhl sám osobně k mustrunku do Hradce Králové, za kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 se uvolil zaplatiti 233 zl. pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Petr Dobřenský ryt. z Dobřenic a na Tuněchodech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, avšak zůstaven jest při statcích svých, *Teplících hořejších* (Ober-Weckelsdorf, kr. Kralohrad., okr. Police) a dvoru v *Tuněchodech* (kr. Chrudim., dom. Pardubic), poněvadž nad cenu jejich zadlužen byl, proti složení pokuty 100 kop mš. při kommissi transactionis mu uložené. Potom l. 1629 vystěhoval se pro náboženství s rodinou svou do Slezska, zanechav nejstarší dceru svou Kateřinu po první manželce své Alžbětě, roz. Bohdanecké z Hodkova, u sestry své, provdané za Václava nejstarš. Vratislava z Mitrovic, jehož za poručníka a správce statkův jí náležejících, Teplice a dvoru v Tuněchodech, ustanovil. Později se navrátil k dceři své, aby nebyl od nepřítelů přinucen proti císaři služby konati. Avšak l. 1632 na poručení hejtmána panství Pardubického zatčen a na nějaký čas v Pardubicích uvězněn byl na pouhé domněnání, že by nepříteli obilí dovážel a lidé jeho stádo koňův, knížeti z Fridlandu v Pardubicích náležející, nepříteli vyjeviti chtěli. *Dvůr* pak jeho ve vsi *Tuněchodech* (l. 1576 za 2400 kop mš. koupený) se vším obilím a dobytkem od král. komory jemu odňat a k panství Pardubickému přidělen jest. Marně se ucházel Dobřenský o navrácení toho statku; též jeho pozůstalá manželka Leonora Marie, roz. z Náchoda, domáhajíc se téhož statku l. 1650 s dospělými syny, nedosáhla ničeho; neboť ještě l. 1669 žádost její vyřízena nebyla. (C. 215, D. 7. — Lib. confis. 2, f. 458.)

Ludřich Kunata Dobřenský ryt. z Dobřenic, na Libanicích, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění

při kommissi confiscationis dne 7. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Libanice* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), sídlo a ves Libanice s dvorem poplužním a příslušenstvím, který l. 1613 po Mikulášovi Getlebovi Ličkovovi z Rysmburku za 5300 kop. mš. koupil. (D. Z. 186, A. 10.) Avšak statek ten odhadnutý za 8000 kop mš., byl od císa. vojska na nejvýš zpustošený a vydrancovaný, tak že ho nikdo nechtěl koupiti, a proto od komory ponechán Dobřenskému, který máje na něm 4000 kop dluhův, při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 se zavázal zaplatiti 525 kop mš. pokuty za perdón mu udělený. I tato pokuta vedle císa. resol. 5. srpna 1630 prominuta Dobřenskému, poněvadž byl katolíkem a hned po bitvě bělohorské do císa. služby vojenské vstoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, D. 7.)

Jiří Dobřenský ryt. z Dobřenic na Bračicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, stal se katolíkem a zůstaven proto l. 1623 při statku svém *Bračice* (kr. Čáslav., dom. Žleby) — tvrzi a vsi s dvorem popl. — za 14.235 kop mš. odhadnutém a zcela zadluženém, proti zaplacení všech dluhův a složení pokuty 500 kop mš. do král. komory. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 94.)

Zdislav Dobřenský ryt. z Dobřenic na Popovicích, před kommissi transactionis dne 6. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 Dobřenský již předtím zemřel a manželka jeho majíc toliko chatrný dvorec, nebyla s to nějaké pokuty zaň zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vilém Dobřikovský ryt. z Malejova a Dobřikova, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl statek *Dobřikov* (kr. Chrudim., okr. Vysoké Mýto, dom. Zámorsk.), tvrz a ves Dobřikov s dvorem poplužním, ves Malejov s dvorem poplužním, vsi celé Vinary, Janovičky a díl vsi Sruby, jak to Dobřikovští po shoření desk sobě sami znova do desk l. 1561 vložili. (D. Z. 251, B. 9.) Statek ten odhadnutý za 29.177 kop. m., od komory koupil l. 1623 dne 7. ledna *Albrecht z Waldšteina* za 31.603 zl. rýn., a téhož roku jej *Vincencovi Muschingerovi* dědičně prodal. (C. 215, D. 8. — Lib. conf. 2, f. 277. — D.

Z. 141, B. 2 & 4; 153, D. 13 & 194, B. 26.) Dobříkovského syn Jindřich vystěhoval se do Polska, kdež zemřel, a pozůstalá po něm vdova ucházela se jménem dvou synů svých nezletilých teprv l. 1652 o třetí díl, manželů jejímu z milosti ponechaný; není však v aktech ničeho, zdali pozůstalosti této se domohla. (C. 215, D. 8.)

Zikmund Dobříkovský ryt. z Dobříkova vystěhoval se pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631, ujal se mocně dvoru Veletovského nad Podvinem; protož při kommissi confiscationis fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, které však není vyčteno. (C. 215, C. 1/7.)

Adam nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby zproštěn, též při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinna uznán, pokuty byl osvobozen, tak že vedle cíś. resoluce měl odvésti na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském jenom 20 zl. rýn., kterých však ještě dne 2. dubna l. 1631 nezaplatil. (C. 215, C. 1/4 a 1/5.)

Bedřich starší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 rozsudkem téže kommisie dne 8. března toliko *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Milčoves* (Milčeves, Milčoves, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Vrbice a *Hrobičany* s dvorem popl. — kterýž za 26.627 kop mš. odhadnutý, od král. komory dne 30. května 1623 *Albrecht s Waldšteina* za 26.513 kop mš. koupil a dne 16. října 1624 k založení kollegia jesuitského v Jičíně postoupil. Dohalský pak pro náboženství ze země odešel a na omylnou zprávu, že při vpádu saském l. 1631 s nepřátelským lidem do Čech a do Prahy se navrátil, při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl i dvou třetin, jemu předešle z milosti zanechaných, kteréž v pokutě knížeti z Fridlandu připadly. Avšak jeho syn *Jan Bořek mladší* při kommissi revisionis confiscationis Fridlandské nevinu otce svého svědomím více osob l. 1638 dokázal a při dotčené pohledanosti zůstaven, teprv l. 1662 na dotčené dvě třetiny per 20.621 zl. bez úroků cíś. pojištění obdržel. (C. 215, D. 9 & F. 67/26. — D. Z. 141, G. 26; a 292, E. 21.)

Se statkem Miličevským konfiskován byl omylem též statek *Zběř* (kr. Jičín., okr. Nov. Bydžov., dom. Milčeves) — tvrz a ves s dvorem popl., dvůr Stříbrnice řečený a vsi Šeredice (nyní Žeretice), Vilhošť (Vlhošť) a Hradištko (Hradisko) Horní a Dolní (okr. Jičín.) — který Dohalský jenom v opatrování měl k ruce dětí po bratrovi Václavovi († l. 1614) pozůstalých, Václava, Hynka, Pavla a Anny, jichž poručníkem byl. Protož statek ten dotčeným sirotkům byl navrácen a od nich pak l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* za 35.000 kop mš. prodán, tak že toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek 29.000 kop rozdílná pojištění obdrželi. (C. 215. D. 9. — D. Z. 142, Q. 15.) Viz též Václav a Pavel Dohalský, pak Albrecht Waldštejn.

Jan Bedřich nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 10. února 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl polovici šestého dílu svého na statku *Veselé Vysoké* (kr. Jičín, okr. Bydžov.), kterýž jménem bratří svých až do l. 1627 ve správě podržel. Potom tento statek, k němuž zámek a městečko *Veselé Vysoké* s 34 sousedy osedlými, s dvorem poplužním, pak ves Lhota (Veselská) s dvorem poplužním a 10 osedlými, a ves Veležice s 6 osedlými náležely, od komory české za 57.852 kop mš. odhadnutý l. 1627 dne 22. prosince prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina* za 30.000 kop mš., z kteréž summy Waldštejn zaplatiti měl z dílu Jana Bedřicha per 4450 kop polovici jemu a druhou polovici 2250 kop m. do komory české; ostatním pak bratřím Dohalským, Václavovi, Bořkovi, Bohuchvalovi, Adamovi Stanislavovi a Bernartovi podílý jejich po 4450 kop. a jejich dvěma sestrám po 1100 kop. mš. (C. 215, D. 9. — Lib. conf. 2, f. 475. — D. Z. 143, A. 6.) — Avšak dle zprávy komory české 21. července 1625 ze summy trhové od Waldšteina zcela do komory složené nebylo Dohalským zaplacení ničeho na summu hlavní 23.063 zl., ani na úrocích až do l. 1633 per 2801 zl. zadržalých. A poněvadž cfs. plukovník *Mikuláš Heřman Nidrum* (jemuž po smrti Waldšteina od císaře statek Veselé se statkem Zběř l. 1635 byl postoupen a vedle cfs. resol. 1. prosince 1637 v summě 54.138 zl. rýn. jemu darované proti zaplacení všech dluhův dědičné odevzdán), summy dotčené Dohalským nezaplatil,

uvedeni byli tito vedle cíś. resol. 15. řřjna 1644 do statku Veselé, tak že jim listem obranným až do nahrazení pohledanosti jejich per 27.941 zl. k užívání byl ponechán. (C. 215, D. 9. — D. Z. 147, E. 17.)

Stanislav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen byl třetřho dílu jmění, v kterémž od král. komory ujat byl statek jeho *Sobčice* (kr. Jičín, dom. Radim.) — tvrz a ves S. s oborou, dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem, pak díl vsi Oujezda Podhornřho č. Hořejřřho, jak to Jan starřř Bořek Dohalský l. 1585 od Anny Hasiřřteinské z Lobkovic, roz. z Redern, za 8500 kop. gr. česk. (17.000 kop mřř.) koupil (D. Z. 23, C. 2). — Ale statek ten ponechán byl z cíś. milosti Dohalskému a jeho bratřřm Janovi, Jiřřmu a Sigmundovi, kteří jej l. 1624 prodali Albrechtovi z Waldřřteina za 24.000 kop mřř. Waldřřtein zaplativ na summu trřhovou toliko 1750 zl. rřn., třž statek v léno přeneřřený dotčéným bratřřm Dohalským k užívání opět postoupil, vzav před tím několik luk od něho k hřebčinci Smrkovickému. Dohalský pak pro své a bratřř svých provinění při kommissi tractationis dne 21. července 1629 zavázal se dátı pokuty 600 kop mřř., a nechťře přistoupiti k náboženství katolickému ze země odeřřel, zanechav statek Sobčice bratřřm svým, kteří jej i po smrti Waldřřteinově podrželi. (C. 215, C. 1/4, D. 9 & F. 3/4. — D. Z. 142, P. 21.) Viz též Albrecht z Waldřřteina, statky lenní Fridlandské.

Václav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic a bratr jeho *Pavel* při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty bez výminky osvobozeni, odeřřli l. 1628 pro náboženství ze země a vřtoupili l. 1630 do služby řvédské, v nřř Pavel l. 1638 zemřřel. Václav pak při vpádu saském l. 1631 přřjel s nepřitelem do Prahy, kdež měřřřanům, u nichž se ubytoval, tēžké protivenství a souženř činil. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 oba Dohalřřtř odsouzeni vřeho jmění, propadli díly své per 14.000 kop mřř. pojiřřténé na statku *Zbřři*, který l. 1628 Albrechtovi z Waldřřteina za 35.000 kop mřř. prodali. (Viz Bedřřch starřř Bořek Dohalský.) Dle rozsudku kommissee revision. Fridlandské 19. ledna 1636 připadly díly vytčéné Václava a Pavla Dohalského

do král. komory, díl pak bratru Hynkovi náležející per 7000 kop mš. témuž ponechán býti měl, dokáže-li, že při vpádu saském nové zpoury se neúčastnil. Avšak Václav Dohalský po vyhlášení cíś. avokace (*mandata avocatorialia cum restitutione famae et bonorum*) vstoupil do cíś. služby vojenské a vedle cíś. resol. 31. října 1637 úplně perdonován, žádal za udělení pohledanosti své na statku Zběřském, který po smrti Albrechta z Waldšteina se statkem Veselé Vysoké cíś. plukovníku *Mikulášovi Heřmanovi Nidrumovi* od císaře l. 1635 byl postoupen a cíś. resol. 1. prosince 1638 v summě 54.138 zl. rýn. z cíś. milosti mu darovaných dědičně odevzdán proti zapravení všech závad a dluhův na témž statku vězlcích. (D. Z. 147, E. 17.) Přes to všecko Václav Dohalský, vysloužilý cíś. podplukovník, marně se domáhal ještě l. 1652 pohledanosti své na statku Zběřském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & D. 9.)

Zdeněk Bořek Dohalský ryt. z Dohalic l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Dohalský již před tím, a dvůr po něm pozůstalý koupil Jiří Vostrovce od jeho syna, který potom ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Fridrich Domousický z Harasova, na obeslání kommisie transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního dne 17. února 1630 odešel ze země pro náboženství, zanechav manželku svou na dvoře svém v Kvasínách. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Konrad Donín purkrabí sv. pán z Donína (Dohna) při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, ale vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 z milosti zanechán byl při polovici statkův, které z té příčiny všechny od král. komory byly ujaty, totiž: a) **Statek Mladějov** (kr. Boleslav, okr. Sobotka) — tvrz a ves M. s dvorem poplužním, podacím kostelním, 2 mlýny a vsi Pařízek a Loveč s 26 osedlými, jak to l. 1611 Barbora purkrabínka z Donína od Hynka Kozlovského z Kozlova za 4775 kop gr. česk. (9550 kop mš.) koupila (D. Z. 184, J. 9) a l. 1618 bratru svému Kristofovi z Donína odkázala (D. Z. 139, E. 11) — odhadnutý za 9425 kop mš.; b) **statek Valtinov** (Gross-Waltzen, kr. Boleslav, okr. a dom. Jablonné) —

tvrz V. s dvorem poplužním a vsi Valtinov (díl), Brniště (díl). Rosendorf (Rosenthal), Gaenshals (Husí Krk) a Postřilná, jak to l. 1608 Křištof z Donína od strýce Jana z Donína za 21.500 kop mš. koupil (D. Z. 182, C. 11); — též statek *Tlustec* (Tölzelsdorf, kr. Boleslav, dom. Jablonné) — tvrz a ves T. s dvorem popl. a dílem vsi Postřilná, Šeibendorf, Brniště s dvorem popl. a podacím kostelním, tak jakž to Křištof z Donína l. 1609 od Křištofa Nybšice z Holtendorfu za 17.750 kop mš. koupil (D. Z. 182, M. 9); — pak ves Nový *Tolbach* (kr. Boleslav, dom. Jablonné). Na statcích Valtínově, Tlustci a Novém Tolbachu, které Konrád Donín po strýci svém *Křištoforovi z Donína* l. 1618 zdědil (D. Z. 139, F. 17), a které byly odhadnuty za 40.026 kop mš., bylo 88 osedlých, 3 mlýny a 24 rybníky, mezi nimi zejména Široký, Dlouhý, Zámečnický, Latovský, Hoření Cihelnický, Rosendorfský dolejší a hořejší. Silničný, Nový, Pořežný, Horecký hořejší, prostřední a dolejší, Černý, Tolbachský a Hlemýžďský.

Tyto všechny statky koupil od komory české l. 1623 *Albrecht z Waldšteina* za summy odhadní 49.452 kop mš. a přenesl je l. 1624 v léna Fridlandská, z nichž pak statek *Mladějov* dne 30. března 1627 *Janovi Albrechtovi Slavatovi* za 9922 zl., ostatní statky dne 13. září 1625 *Matyášovi z Wachtendunku* za 37.000 zl. v léno postoupil. (C 215, D. 10 & F. 5/10. — Lib. conf. 2, f. 263. — D. Z. 141, G. 24 & 292, E. 14.) Viz též *Albrecht z Waldšteina*, statky lenní Mladějov a Valtinov.

Mimo statky vytčené propadl Donín též polovici jistiny 4570 kop mš., již měl za Janem Berkou z Dubé na statku Jablonném. (D. Z. 620, B. 10.)

Z tohoto všeho jmění polovice purkrabímu z Donína ponechaná a při kommissi liquidationis l. 1629 jeho dědici a synovi *Jindřichovi*, cís. plukovníku prisouzená, vynášela 27.011 kop mš., však úroky z nich zadržalé 10.089 kop jemu povoleny nebyly. Naproti tomu postoupěna byla témuž *Jindřichovi z Donína* pohledanost *Bedřicha z Vlkanova* per 17.664 kop mš. na statku lenním *Solnickém*, tak že v jedné summě 44.675 kop z král. komory obdržeti měl. Na tuto summu postoupen mu byl dědičně třetí díl lenního statku *Solnice*, po *Benjaminovi z Vlkanova* konfiskovaný, v summě odhadní 11.000 kop mš., a zbytek 33.675 kop pojištěn mu byl od komory

české dne 4. října 1629. Avšak jeho dědicům ze statků Konrada z Donína l. 1650 toliko 24726 kop mš. bylo přisouzeno. (C. 215, D. 10.) Viz též Vlkanova.

Donínové purkrabí sv. p. z Donína, bratři *Otta* a *Vladislav*, při kommissi confiscationis odsouzeni byli tak, že *Otta* rozsudkem dne 3. listopadu 1622 propadl *dvě třetiny*, *Vladislav* rozsudkem 18. února 1623 *polovici* jmění svého. Protož konfiskován byl statek jejich *Lemberk* (kr. Boleslav, okr. Jablonné), totiž zámek L. s dvorem poplužním, dvůr poplužní Kunwald řečený, dvůr poplužní ve vsi Zibřidicích, vsi Markvartice (díl) s pilou, Malý Herrnsdorf (Kněžice M.), Nová Židovice, Kunowald (Kunwalden), Reynshon (Rinoltice, Ringels-hain), Černé Louže, nově vystavená ves Nová Starost (Neusorge), Jonsdorf, Zibřidice (Seifersdorf) s podacím kostelním, Krynisdorf (Křižany, Kriesdorf), Neuland (nově vystavená), Údolí gruntů sv. Křištofa (Christofsgrund, nově vystavená) s podacím kostelním, hamrem a pilou, se vším příslušenstvím, jak to Vratislav purkrabí z Donína l. 1599 od Jindřicha Berky z Dubé za 38.000 kop mš. koupil. (D. Z. 173, N. 3.) — Avšak statek ten zcela zadlužený měl zástavou k užívání *Heník z Waldšteina* v summě 23.000 kop mš. na něm pojištěné; ale i toto právo pro provinění a odsouzení Heníka z Waldšteina v pokutě připadlo král. komoře a postoupeno bylo *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž dotčený statek od komory l. 1623 za 58.683 zl. koupil. (D. Z. 141, F. 22.) Viz též Albrecht z Waldšteina, lenní statek Lemberk. — Z tohoto statku dotčeným bratřím z Donína recessem knížete z Lichtenšteina 3. června 1626 bylo přisouzeno 9500 kop mš., z nichž připadlo král. fisku z dílu Ottova 3166 kop a z dílu Vladislavova 2375 kop mš. (C. 215, P. 1/1.) Avšak i zbytek z obou dílů potom od král. komory ujat byl, jednak proto, že Otta při vpádu saském l. 1631 do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. Mimo to oba bratři z Donína po odsouzení svém zamlčeli *dům* svůj v Novém městě pražském mezi domy Jana Tábořského a Doroty Koutkové ležící, který předešle za 1900 kop mš. koupili a při odchodu svém ze země l. 1628 dne 10. května bratru svému *Bedřichovi* postoupili (Lib. contrac. virid. 12, f. 318), tak že dům ten přes

60 let v rukou nepořádných držitelů zůstával, a teprv dne 14. října 1687, již zcela zpustlý, od císař. rychtáře Novoměstského k ruce král. fisku beze vši náhrady ujat byl. (C. 215, D. 10.) — Marně se domáhali dědicové dotčených bratrů pozůstalosti jejich ještě l. 1690 při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Melchior z Dornheimu sloužil hned při počátku vzpoury a ještě l. 1629 u nepřítele; pročež propadl v pokutě 500 kop mš., od bratra jemu odkázaných. (C. 215, D. 12.)

Jan Bedřich Doudlebský z Doudleb účastnil se sám osobně s dvěma koni veřejné výpravy do Moravy a Rakous od direktorův l. 1618 a 1619 nařízené, a utekl se pak do Tábora. Protož bez odsouzení jeho statky, ves *Mezříč*, ves *Makov* a ves *Výrec* (kr. Tábor., dom. Jistebnice) s dvory popl. od král. komory v pokutě ujaty, za 7596 kop mš. odhadnuty a l. 1623 za 7000 zl. rýn. prodány jsou *kněžně Polyzenské Lobkovicové, roz. z Pernšteina*, kteráž je l. 1630 Josue Kořenskému z Terešova postoupila.

Doudlebský žádal l. 1628 za udělení perdonu a odkázán jest na kommissi transactionis. Po jeho smrti († 1630) domáhala se manželka jeho Afra, roz. Malovka (Malovcova) z Chýnova a Winterberga, l. 1635 věna svého 2000 kop. mš. na statku Mezříči pojištěného; avšak byla při kommissi revisionis l. 1639 odmrštěna, poněvadž se o pohledanost svou v čase určeném nepřihlásila. (C. 215, D. 1. — Lib. conf. 2. f. 44. — D. Z. 141, G. 5; 292, C. 4.)

Bedřich Doupovec z Doupova, bratr Viléma Vojtěcha, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Doupovec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetlho* dílu jmění svého; pročež statek jeho *Soběsuky* (Soběsak, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem popl., od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 7200 kop mš. prodán byl 1623 cizozemci *Augustinovi Schmidovi ze Schmidbachu*, jemuž vedle císař. resol. 16. června 1623 darem z milosti 6000 zl. ze summy tržové bylo poraženo. (C. 215, D. 2. — D. Z. 153, C. 3.)

Na dva díly Doupovci z milosti ponechané postoupen jemu byl od Schmida dům a statek šosovní při městě Žatci, kterýžto dům, když Doupovec l. 1626 ze země pro náboženství odešel, při městě pustý zůstal. (S. ¹⁰⁹/₃₉ & C. 215. S. 1. — Viz též město Žatec.)

Vilém mladší Doupovec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Líbočany* (Libečany, okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem popl., a dvůr pustý v Hrušovanech — který od král. komory Jaroslav Bořita hrabě z Martinic zástavou nějaký čas v užívání měl a potom l. 1623 jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský ze Žďáru* se svršky za summu odhadní 11.821 kop mš. koupil. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.)

Vilém Vojtěch Doupovec z Doupova (v. Duppau), na Vilínově, Vraním a Žirotíně, byl přítomen vyhození král. místodržících a zajetí Fabia Ponzona v klášteře kapucínském, dal se potřebovati za kommissaře a sloužil ve vojsku stavovském. Protož po své smrti l. 1621 odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 22. listop. vedle král. výpovědi 16. září 1622 *třetího* dílu jmění svého, kteréž proto všecko hned po smrti jeho od král. fisku v pokutě bylo ujato, totiž:

a) Statek *Vilémov* (Vilímov, Vilémice, Willomic, kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Maštov.), odhadnutý za 45.836 kop. mš., k němuž náležely tvrz a městečko Vilémov s podacím kostelním, pivovárem a domem řečeným Žďárským, s hradem pustým Křečovem a dvorem poplužním, vsi celé Topolany (zašlá, nyní dvůr Teplitzhof), Podlesice s podacím kost., Třebčice s dvorem popl., Kaštice (díl) s dvorem popl., Rohožka s dvorem popl., Kanice (Kunice), Cetlice (Sedlec) a Jetěně (Dětaň, Gödesin) s poddanými zejména uvedenými; mlýn panský ve Vilímově o 4 kolách s pilou, háje dubové k městečku Vilímovu a lesy náležející k Rohožce zejména v Dolejších, na Dlouhém Dole, v Bařkově a v Staré Hoře řečené, lesy u Kanic řečené Ratberg a u Cetlic řeč. Velký a Malý Dub; 8 rybníků, z nichž Žďárský s dvěma hrázemi, 2 u Vilíмова, 1 u Rohožky řeč. Křečovský, 3 rybníčky pod hradem pustým Křečovem, a 1 rybníček k Nepomyšli ležící; se vším příslušenstvím, tak jak to Doupovec po otci svém

Bedřichovi s bratrem svým Bedřichem zdědil. (D. Z. 181, H. 16. — J. 6.) — b) Statek *Vraní* (Vrané, Wranay, okr. Slan.), hrad a městys Vraní s dvorem poplužním a příslušenstvím; pak statek *Kokovice*,*) tvrz a ves s dvorem popl. a 1 osedlým v Klobúčích, oba odhadnuté za 39.122 kop. mš. — c) Statek *Žerotín* (Žirotín, kr. Žatec, okr. Loun.), hrad a ves Žerotín s dvorem poplužním a dílem vsi Donín a Žichovice (Žichovec) s dvorem popl. pustým Pochvalovem (D. Z. 181, C. 7.), odhadnutý za 29.000 kop mš. — Tyto statky všechny od komory české koupil l. 1623 *Jan Zdeněk Vratislav hrabě z Mitrovic* za summu odhadní 113.959 kop mš., na kterouž summu 48.170 kop mš. ještě l. 1659 zapláceno nebylo. Po srážce dluhův, kteréž měl Vratislav zaplatiti, zůstalo na dvě třetiny dědicům Doupovce z milosti ponechané 46.287 kop mš. (C. 215, D. 2. — Lib. confis. 2, f. 224. — D. Z. 194, L. 22 & 141, E. 27.)

d) *Dům Doupovský*, který otec Doupovce Bedřich l. 1592 od Rebeky Vřesovcové roz. z Renšperku za 625 kop gr. česk. koupil (D. Z. 26, H. 11). Tento dům, v Starém městě pražském na Kaprové ulici mezi domy pekaře Plzáka a kočího Kurfiřta ležící, l. 1625 koupil od komory české *Fridrich z Talmberga*, cíś. rada, komorník a praesident nad appellacemi, za 4000 kop mš., avšak ničeho nezaplatil, tak že teprv jeho synům dle účtu komory české z dne 15. února 1666 summa trhová poražena byla na služném, otcí jejich zadržalém. (C. 215, D. 2 & W. 8. — D. Z. 142, N. 2; 294, A. 28.)

Mimo to náležel Doupovci pátý díl statku *Libědice* (Liebotic, kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Maššov.), tvrz a ves s dvorem popl., kterýž Doupovec se sestrami svými po matce své Ottilii roz. ze Žďáru zdědil, tak jak jej tato Ottilie l. 1607 za 16.000 kop mš. koupila (D. Z. 180, D. 12) a její dcery, l. 1628 pro náboženství ze země vyšlé, až do l. 1633 v užívání měly. Tento statek, pro zatajení dílu Doupovcova sestrám jeho jakožto emigrovaným od knížete z Fridlandu konfiskovaný, dne 14. března 1633 obdržel *M. Dor. Justus Stropen-*

*) Statek *Kokovice* koupila matka Doupovcova Barbora, potom provdaná Gerštorfová, roz. Pětipeská, l. 1603 k rukou svých synů Bedřicha a Viléma Vojtěcha za 17.000 kop mš. od Kateřiny Věžníkové. (D. Z. 131, K. 23.)

rius z Marsfeldu za pohledanost svou u komory české (plat mu zadržalý) v summě odhadní 13.955 kop mš.; avšak statek ten teprv vedle cí.s. resoluce z dne 25. března 1641 vdově Stropieriově Marii Zuzanně, opět provdané Smislovské, dědičné postoupen a l. 1645 do desk vložen byl. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 347. — D. Z. 148, O. 9 & 625, A. 3.) Sestry Doupovce marně žádaly za navrácení tohoto statku, jakož i za dvě třetiny bratru jejich ponechané a na ně po smrti jeho připadlé; konečně vedle cí.s. resoluce z dne 20. listopadu 1642 navždy odmrštěny jsou. (C. 215, D. 2.)

Jindřich Drachovský z Drachova účastnil se ve zpouře stavův, a zemřel l. 1621 bez dědicův, nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Jeho statku *Žibřidovic* (kr. Čáslav., dom. Kralovice Dolní), vsi s dvorem popl., pak jistiny 500 kop mš. ujala se jeho sestra Magdalena Angelina. Když pak dotčenou jistinu dlužník Václav Vražda do komory české l. 1628 zaplatil, poněvadž Drachovský *in reatu* zemřel, domáhala se jí Drachovského sestra, hledíc nevinu bratra svého dokázati; potom její sestra Alena z Svarova, na níž statek Žibřidovický připadl po jejím otci Karlovi Bořivoji Drachovském. Tato prodala též statek l. 1629 za 1125 kop mš. paní Kunhutě *Štrakové*, roz. ze Šaratic. (D. Z. 297, E. 6.) Avšak Drachovský l. 1658 rozsudkem soudu zemského za rebella uznán, a jmění jeho král. komoře přisouzeno bylo, tak že za jeho restituci Drachovská ještě l. 1674 marně se ucházela. (C. 215, D. 13.)

Jan Erasmus Quintus z Dromsdorfu, jehož matka lid svůj z přinucení k výpravě stavovské poslala, zůstaven byl, jsa blbý, při statku svém, i při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdon osvobozen jest. (C. 215, C. 1/4.)

Martin Duhanský z Branče za času zpoury poslal syna svého Viléma k vojsku stavovskému; protož při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za udělení perdonu 116 zl. 40 kr. rýn. pokuty složití se uvolil. (C. 215, C. 1/4.)

Bedřich Dvořecký ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis od král. prokuratora obviněn, že berně a kontribuce od direktorův svolované odvozoval, výpravy veřejné činil, i sám před město Budějovice nepřátelsky táhl; přes

všecku obranu svou, svědectvím několika osob odůvodněnou, odsouzen dne 12. ledna 1623 všeho jmění svého, z cíś. milosti při dvou třetinách zůstaven jest. *Dvůr* jeho lenní ve vsi *Ouběnicích* (kr. Pražský), ke komornímu panství Dobříšskému náležející, který l. 1613 s manželkou svou Prudencíí, roz. z Hyršova, od Martina Vonše z Hostovic za 1700 kop mš. koupil, za 1400 kop mš. odhadnutý od král. komory v pokutě ujat, avšak vedle nařízení kommissee confiscationis 13. března 1623 dotčené manželce Dvořeckého ponechán jest za složení třetího dílu, v pokutě propadlého. (C. 215, D. 11.)

Ferdinand Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel ve Vratislavi, kamž pro náboženství ze země odešel. Po smrti své obviněn byl účastenství ve vzpouře; však dle dopisů dvorní komory ke komoře české ddt. 21. července a 14. srpna 1640 nebylo dokázáno, zdali a jak byl odsouzen. (C. 215, D. 11.)

Jindřich Petr Dvořecký ryt. z Olbramovic, pro své účastenství ve vzpouře před kommissi transactionis l. 1629 oběslán, dle zprávy posla komorního 17. února 1630 nikde v krajích vypátrán býti nemohl. (C. 215, C. 1/4.)

Kuneš Behuslav Dvořecký ryt. z Olbramovic nežádal za pardon, a pro svou tvrdošijnost při kommissi confiscationis dne 14. července 1622 odsouzen hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jeho jmění byl potvrzen. Statek jeho *Smyslov* (kr. Tábor., dom. Chýnov.), tvrz a ves s dvěma dvory popl., odhadnutý za 6235 kop mš., *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* postoupen a dne 15. března 1630 s jiným dvorem, v též vsi ležícím a po Jindřichovi Sádlovi z Vražného konfiskovaným, za 3000 kop mš. prodán byl, tak že summa trhová manželce Dvořeckého Benigné za její pohledanost per 3500 kop mš. cíś. resol. 26. června 1628 vyplacena býti měla. (C. 215, D. 11. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 144, F. 3.) Pohledanosti města Tábora per 2600 kop mš., pak *Anězky Dvořecké* per 1600 kop čes. (3200 kop mš.) na statku dotčeném pojištěné, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/4.) Mimo statek Smyslov ujat byl od král. komory též *dům* v městě Hradišti Hory Tábor (Táboře), který však dotčené manželce Dvořeckého,

jíž vlastně náležel, byl navrácen a od ní l. 1623 za 600 kop mš. Maximilianu Pechlerovi z Meningu prodán. (C. 215, D. 11.)

Mikuláš mladší Dvořecký ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, však vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 rozsudkem dne 4. listopadu t. r. ohlášeným zůstaven při *polovici* jmění, jež měl jenom na jistínách per 4500 kop mš., z nichž mu po zaplacení dluhův toliko 408 kop mš. zůstalo. Protož l. 1631 z cís. milosti prominuta jemu byla pokuta při kommissi transactionis na 1000 kop mš. vyměřená.

Statky *Myškovice a Roudné* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), které omylem od král. komory ujaty a vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 městu Soběslavi zástavou k užívání dány byly, navráceny jsou manželce Dvořeckého Anyšce, roz. z Hodic, jíž vlastně náležely. Neboť tato koupila statek Myškovice — tvrz a ves M. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, ves Sedlečko s dvorcem a mlýnem pod ní, též díl vsi Roudného — od manžela svého l. 1613 za 12.000 kop mš. (D. Z. 186, N. 27); a statek *Roudné* — sídlo Roudné se stavením, dvorem poplužním, ostrovy, mlýnem, jezem, řekou, pivovárem a dílem ves Roudné — od Markéty Říčanské Kavkové roz. z Rtína l. 1617 za 6600 kop mš. (D. Z. 139, C. 17. — C. 215, D. 11.)

Prokop Dvořecký ryt. z Olbramovic, na Kystře a Vršovcích, jeden z direktorů, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta falckého, za jehož kralování byl král. radou, nejvyšším berníkem a podkomořím král. Českého. Ačkoliv hned po bitvě bělohorské císaři na milost se dal, přece při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen cti, statku i hrdla, tak že měl býti štat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 udělena mu ta milost, že dne 21. června 1621 byl toliko štat a hlava jeho na věži mostecké postavena. Jméni pak po něm pozůstalé všecko král. fisku v pokuté připadlo, totiž:

a) Statky *Kystra* (kr. Žatec., okr. Loun., dom. Vršovice) — tvrz a ves Kystra s dvorem poplužním a ves Počedělice s dvorem poplužním, s mlýnem, vinicí a příslušenstvím; pak *Vršovice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves V. s dvorem poplužním,

mlýnem a vinicí; ves Chodžov s podacím kostelním, dvorem poplužním, rybníky, vinicí a příslušenstvím; ves Třtěno (Křtěno) s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1615 Dvořecký od Bohuslava Zákostelského z Bílejova za 81.000 kop m. koupil. (D. Z. 188, P. 20.)* — Tyto statky, za 59.765 kop m. odhadnuté, král. komora prodala *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*, cíś. radě a kurfiřta Saského generalu strážmistru, l. 1622 za 50.000 kop m., tak že z této summy jemu poražen dar z milosti 24.285 kop vedle cíś. resol. 14. prosince 1622 za jeho věrné služby mu udělený. (C. 215, C. 1/3 & D. 11. — Lib. conf. 2, f. 139. — D. Z. 620, A. 18; 141, A. 12 & 194, A. 24.)

b) *Dům šosovní* Řehačovský řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše mezi domy u Zlaté trouby a Zlaté hvězdy ležící, l. 1612 za 4750 kop m. koupený, který od komory odhadn. za 10.984 kop koupil vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 20. října l. 1621 Adam starší *Vratislav z Mitrovic* za 5000 zl. rýn. (C. 215, D. 11 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 293.)

c) Jistiny 4200 kop m. dle extractu purkrab. úřadu (C. 1/7); a 4000 kop mš., zbytek to summy trhové za statek *Bukov*, který Dvořecký v čase zpoury Václavovi Štampachovi prodal. — Viz Štampach.

d) Mohovitě jmění (svršky), někdy při městě Vratislavi uložené, měla komora Slezská ještě l. 1669 vyšetřiti, avšak již ničehož tam nebylo. (C. 215, D. 11.)

Mimo to od král. fisku ujaty byly statky duchovní, totiž statek *kláštera Oseckého*, ves celá *Černochov* a *Ješovice* (díl) s podacím kostelním, mlýny a příslušenstvím, což tu arcibiskupu Pražskému náleželo; díl vsi *Donína*, prelatům hradu Pražského náležející; ves *Vorasice* celá, *děkanu* hory kostela sv. Štěpána v Novém Městě *Litoměřicích* náležející, s podacím kostelním a příslušenstvím; ve vsi *Podseticích* dva poddané osedlé *k děkanství Litoměřickému* na proboštsví náležející; městy *Třeбенice* s dvěma mlýny, podacím kostelním, vini-

*) Statek Kysra koupil Bohuslav Zákostelský l. 1612 za 35.000 kop mš. od Jana Ilburka Vosterského a jeho manželky Žofie z Vřesovic (D. Z. 189, J. 18); statek Vřesovice zdědil l. 1597 po dědu svém Jakubovi Zákostelském z Bílejova.

cemi, domem pustým „Konvařovský“ řečeným s dědinami, vini-
cemi, platy a desátky z vinic, vsi *Chodovlice* s mlýnem a
krámou, *Kololec*, *Mradice* s krámou, mlýnem a dvorem Kali-
novským, *Vrbno* (díl) s podacím kostelním a krámou, *Vele-
nín* (díl) s podacím kostelním, krámou a mlýnem, se vším
příslušenstvím, jakž to *klášteru sv. Jiří na hradě Pražském*
náleželo; — kteréž za času zpourey od direktorův Dvořeckému
byly zastaveny a l. 1620 dne 11. července prodány od stavův
odbojných za summu odhadní 33.000 kop mš. zcela zapla-
cenou. — Tyto všecky statky byly pak navraceny dotčeným
duchovenstvím. (D. Z. 140, E. 7 & 193, A. 18.)

Vdově Anně Dvořecké podle návrhu knížete z Lichten-
šteina 3. června 1622 cís. resol. 6. července t. r. z milosti
její pohledanost per 1598 kop prokázaná na 3000 kop byla
zvýšena. — Vdova po synovi Dvořeckém Václavovi Stefanovi
Kateřina Lidmila, roz. Šlikova hraběnka z Pasaunu, vyhledá-
vala marně při kommissi revisionis jistiny 4100 kop m., které
jí Prokop Dvořecký na místě věna jejího per 10.000 kop po-
jistěného na statcích svých byl postoupil. (C. 215, P. 1/2.) Po-
hledanost pak Kateřiny Zákostelské z Btlejova, roz. z Micha-
lovic, na statku Vršovickém per 5000 kop mš. ještě l. 1690
při kommissi liquidationis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/1.)

Václav Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel v trvalé zpouře,
jíz se účastnil tím, že byl mezi relatory při sněmu general-
ním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance
král. Českého; pročež všecko jmění jeho král. komoře v po-
kutě připadlo, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Dobyčím trhu
vedle Mediolanův ležící, od Aleny Maternové, roz. Lažanské
l. 1619 za 1115 kop gr. česk. (2230 kop m.) koupený, kterýž
l. 1622 za 1150 kop mš. odhadnutý od komory české Anna
Rosina, vdova po doktoru Strohmayerovi l. 1623 za 650 kop
mš. koupila. (C. 215, D. 11.)

b) *Dům v městě Táboře* koupil l. 1635 za summu od-
hadní 450 kop mš. *Jan starší Vratislav z Mitrovic* na
srážku své pohledanosti za komorou českou. (C. 215, D. 11
& T. 1.)

Vilém Dvořecký ryt. z Olbramovic vypravil lid svůj vedle
veřejné hotovosti na poručení direktorův, podepsal konfede-

raci a zemřel v trvalé zpouře l. 1620; nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Statky jeho: a) *Načeradec* (kr. Tábor., okr. Vlašim.) — tvrz N. s dvorem poplužním, pivovárem a chmelnicí, půl městečka N., totiž hořejší stranu s podacím kostelním, špitálem, mlýnem a clem; dvory poplužní Kunín a Zálesí, pak dvůr ve vsi *Častrovicích* (zašla) s mlýnem; vsi Volešná, Vratčkovice (díl), Stojislavice (díl) a ves pustou Záhoří, se vším příslušenstvím, jakž to Vilém Dvořecký l. 1618 po Markvartovi Vokovi Dvořeckém od jeho syna Markvarta Mikuláše za 23.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, L. 3); — b) *Podolí* — tvrz (nyní samota) u Načeradce s příslušenstvím, podržela vdova po něm pozůstalá Magdalena, roz. ze Skuhrova, která na statku *Podolí*, za 18.000 kop mš. odhadnutém, 11.000 kop mš. pojištěno měla, k rukou synů svých Jindřicha a Václava. Za to při kommissi transactionis zavázala se dne 18. dubna 1629 a 31. ledna 1630 za perdon manželu jejímu udělený zaplatiti pokuty 1200 zl. rýn. (C. 215, C. 1/4 & D. 11.)

Vilém Džbánovský ze Džbánova, účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis obviněn, však dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/9.)

Jan Křt. Eisen z Lehrbergu, doktor práv, někdejší císař. lenní rada nad appellacemi, dal se potřebovati od stavů povstalých v mnohých kommissích, ujel hned po bitvě bělohorské ze země; pročež patentem z dne 17. února 1621, pak při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. fisku uято bylo, totiž: a) jistina 9700 zl. za městem Ostrovem; b) znamenitá knihovna; c) ~~dům~~ se zahradou, v Starém městě pražském proti krámům masným a kolleji Karla IV. mezi domy Jana Strejčka a Hajkovým ležící, který Eisen od Joachyma Ondřeje Šlika l. 1612 za 3500 kop mš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 90), k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 27. dubna 1621 Humprechtovi Černínovi z Chudenic za 1000 kop mš. k potřebě válečné na něj půjčených zástavou postoupen a vedle císař. resoluce z dne 26. října 1628 za 3449 kop. mš. prodán byl, ačkoli l. 1625 za 4436 kop byl odhadnut. — Manželka

Eisenova a jeho dítky, jimž ten dům a jistiny dotčené větším dílem náležely, marně se ucházely o jich restituci. (C. 215, E. 6 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 404.)

Mikuláš a Václav ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu (Elbogner von Unter-Schönfeld) podepsali přísahu stavův odbojných, avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 12. a 17. listopadu 1622 osvobozeni byli žaloby i pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Volf Arnošt a Jan Adam bratři ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu, emigranti, navrátili se při vpádu saském l. 1631 do země s lidem švédským, v jehož službě Volf Arnošt zemřel. Pro toto účastenství v nové zpouře při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 odsouzeni byli všeho jmění, kteréž k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu bylo ujato, totiž pozůstalost Volfa Arnošta 6000 zl. rýn. na statku Kinšperku pojištěná. (C. 215, E. 2.)

Bernard starší Elsnic ryt. z Elsnic, kommissář při direkci stavův povstalých, zemřel v trvalé zpouře a odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 *třetiny* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo ujato, totiž:

a) Statek *Brníkov* (st. Pernikov, Brnkau, kr. Litoměřic., okr. Libochov., dom. Budyně), ves s dvěma dvory poplužními, který l. 1623 *Adam se Sternberga* za summu odhadní 5698 kop mš. koupil, ježto taxa od dědicův Elsnicových učiněná bez svršků a obilí 6107 kop mš. vynášela, mimo obilí za 2118 kop odhadnuté. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, fol. 55. — D. Z. 468, D. 7—22.)

b) Statek *Kobylníky* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Vrané) — tvrž a ves K. s dvorem popl., ves *Čeradice* s dvorem „Muraň“ řečeným a ves Paleček (Palček, Klein-Paleč) — odhadnutý za 40.815 kop v taxe větší; pak c) ves *Radešín* (Radošín, kr. Litoměř., okr. Libochov., dom. Zlonice) s dvorem poplužním a vinicí, odhadnutý za 8179 kop. — Tyto oba statky se všemi svrsky a nábytky, obilím a dobyt看em l. 1623 koupil cís. vojenský sekretář Karel Bedřich *Platejs s Plattensteina* za 27.250 zl. rýn. (ačkoliv dle kontrataxy od Elsnicův učiněné za 56.392 zl. stály), z kteréž summy dědicům Elsnic-

covým dvě třetiny per 18.166 zl. lehkými penězi zaplatil. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 292. — D. Z. 141, E. 20.)

d) Statek *Bělíchov* (Bilichov, kr. Praž., okr. Strašec., dom. Zlonice), ves a dvůr, který l. 1623 koupil cizozemec cís. rada *Bohuchval Walkaun s Adlaru* za 18.750 zl., ježto taxa od Elsnicův učiněná vynášela 29.919 kop mš. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 35. — D. Z. 141, E. 10.)

e) Statek *Stradonice* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Zlonice), půl vsi St. s dvorem poplužním, od Elsnicův za 5989 kop mš. odhadnutý, koupil od komory l. 1622 cizozemec *Alexander Regniers ryt. s Bleileben* za 1324 zl. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

f) Statek *Patokryje* (Patogrö, kr. Žatec., okr. a dom. Bílina) — tvrz pustá a ves P. s dvorem popl. zpustlým, ves Zlatníky (Zlatnice, Böhm. Schladnig) a díl vsi Dobřčic (Dobschic) — který l. 1623 prodán byl nejvyššímu komorníku království Českého *Vilémovi mlad. svob. p. s Lobkovic* za summu odhadní 12.891 kop mš., ačkoliv jej Bernard Elsnic l. 1613 za 27.000 kop m. koupil a manželce své k užívání až do její smrti odkázal. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 243. — D. Z. 141, D. 13 a 194, G. 29.)

g) *Dům Elsnicovský* v Celetné ulici Starého města pražského vedle domu Funkovic ležící, odhadnutý za 1507 kop mš., který dle dekretu komory české z dne 27. února 1641 postoupen byl nejmladšímu synovi Bernardovi, po Elsnici pozůstalému. (Lib. contract. caerul. 4, fol. 76. — C. 215, E. 3.)

Ačkoliv statky vytčené měly cenu 121.634 kopy mš., i dle zprávy cís. kommissarův summa odhadní za ně činila 77.364 kopy mš. a za obilí při dvořích 25.677 kop, tedy úhrnem 103.041 kop; předce všecky skoro za poloviční cenu (70.519 zl.) byly prodány, tak že dle účtu král. komory české z dne 1. září 1643 celé jmění Elsnicovo, mimo statek Patokryje, vynášelo toliko 55.480 zl., z čehož dvě třetiny per 36.987 zl. čtyřem synům a dědicům Elsnicovým *Janu Jindřichovi, Buryanovi, Bohuslavovi a Bernardovi* připadly, tedy každému z nich 9246 zl. — Avšak poněvadž první tři z jmenovaných bratří pod nepřitelem ještě l. 1643 sloužili, a již dne 16. ledna 1634 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění byli odsouzeni; připadly i jejich díly, summou

27.740 zl. král. komoře, tak že z celého toho jmění král. fiskus 46.233 zl. obdržel. Jenom nejmladšímu synu Bernardovi, jenž při Fridlandské kommissi též odsouzen, ale vedle cís. resoluce z dne 14. září 1640 za nevinného uznán byl, ponechán jeho díl per 9246 zl. 46 kr., na kterouž summu postoupen byl mu *dám* svrchu jmenovaný v summě odhadní, a na zbytek jeho dílu, totiž 7990 zl. 39 kr. dáno mu cís. pojištění. (C. 215, E. 3.)

Jan Arnošt Elsnic ryt. z Elsnic při vpádu saském l. 1631 do království Českého dal se potřebovati za kommissaře témuž lidu nepřátelskému a pomáhal mu sám osobně lid císařský v městě Kamenici zůstávající válečně vypuzovati; mimo to se zmocnil dobytka hraběte z Kolovrat, jej sobě přivlastnil a odehnati dal na statek Žandov, který mu od jeho nevlastního syna Albrechta Penčíka z Penčíku k správě byl postoupen. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen dle zprávy komory české dne 11. listopadu 1636, propadl v pokutě jmění své, kteréž vytčeno není; avšak omylem uvedeno, že témuž Elsnicovi náležel statek Žandov. (C. 215, E. 3. — Viz též Albrecht Penčík.)

Jan Jindřich, Buryan a Bohuslav bratří Elsnicové z Elsnic, synové Bernarda staršího, odsouzeni při kommissi confiscationis Fridlandské. (Viz Bernard z Elsnic.)

Václav Konrad a Melichar bratří Elsnicové ryt. z Elsnic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září a 27. června 1623 odsouzeni *třetiny* jmění, propadli statek *Evaň* (Eywan, kr. Litoměřic, okr. a dom. Libochovic.) — tvrz a ves s dvorem popl. — který již l. 1619 za času zpourey paní Johance Sternberkové, roz. z Hartenberka, za 12.000 kop míš. byli prodali. (D. Z. 193, F. 14.) Ale prodej ten, jakožto věc nepořádná, zrušen, statek v pokutě od král. komory *však* l. 1627 paní Marii Maximilianě z Sternberka, roz. z Vysokého Gersu (Hohenzollern) za 10.000 kop prodán byl. *Pročež bratří Elsnicové* vše, co za týž statek od Johanky Sternberkové dostali, na kanceláři české složití musili, a díly jeho zmlouzy v peněžité podobě komoře české vyhledávati povinni byli dle návrhu král. prokurátora z dne 20. října 1626. — *Bolehlábr* komory české z dne 13. září 1636 mělo se Elsnicům na jejich díle *třetiny* dostati k úrokům do l. 1636 cel-

kem 10.200 kop mš.; avšak o tuto summu Václav Konrad, který i s bratrem svým při *kommissi confiscationis Fridlandské* byl odsouzen, ještě l. 1640 marně se ucházel. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 58. — Viz též Václav ze Sternberka.)

Colona sv. p. z Felzu Jan Jiří, Vilém a Volf Linhart, synové po Fridrichovi z Felzu, bratru Linharta, majíce se vystěhovati ze země pro náboženství, s povolením bratra svého Kašpara dne 14. srpna 1628 postoupili statky své *Neydek a Javoří* švagrovi svému Janovi Filippovi *Krazovi hraběti z Scharfensteina* za 130.000 zl. rýn. Ale poněvadž Kraz statky ty neplatil, zrušena smlouva, a bratřím z Felzu vedle cíś. resol. 2. října 1629 a 19. ledna 1630 povoleno na statcích svých za příčinou jich prodání nějaký čas ještě se zdržovati. L. 1633 při *kommissi confiscationis Fridlandské* z dotčených bratří obvinění byli *Jan Jiří a Volf Linhart*, že při vpádu saském l. 1631 v nepřátelském vojsku Švédském služby konali; pročež Albrecht z Waldšteina, kníže z Fridlandu, statkův dotčených v pokutě se ujal.

Statek Neydek (Neudek, kr. Cheb.) — zámek Neydek s městysem, dvěma mlýny, pivovárem, dvorem popl. řeč. Mittlerhof a ovčínem; vsi Glashütten, Paulusberg, Ulrichslohe, Hohenstollen, Voithsgrün (Voigtsgrün), Tirbach (Dürrbach) s dvorem popl., Oed, *Tiefenlohe* (předešle zvláštní statek) s dvorem popl. a ovčínem, Hochofen a Hammer (Neuhammer), s lesy, doly stříbrnými, měděnými, cínovými a železnými s hutěmi a hamry, 5 rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to Fridrich z Felzu l. 1602 od hraběte Štěpána Šlika za 69.000 kop mš. koupil (D. Z. 177, A. 13) — prodán byl l. 1633 *Heřmanovi hraběti Černínovi z Chudenic* za 73.000 kop m., z nichž knížeti z Fridlandu dva díly Jana Jiřího a Volfa Linharta z Felzu per 48.666 kop m. byly zaplacený, třetí pak díl per 24.333 kop bratru jejich Vilémovi ponechán býti měl, když by dokázal, že v nové zpouře žádného účastenství neměl. Summa tržová poražena byla Černínovi za pohledanost jeho 100.000 kop m., již měl po své manželce Anně Saloméně Harantové ze summy tržové za statek *Pecky* (viz Křištof *Harant*) za knížetem z Fridlandu. Zaplacení dluhův a jiných závad, na tom statku vězících, převzala komora česká. (C. 215, C. 7. — D. Z. 150, J. 10.)

Statek *Javoří* (Gabhorn, kr. Cheb., okr. Bečov.) — ves J. s dvorem poplužním, vsi Lamice (Lomitz, Lomnice), Tonabice (Donavitz, Stanovice), Drosav (Trossau) a Funkenstein, jak to l. 1570 se statkem Andělskou Horou Kašpar z Felzu koupil (viz Linhart z Felzu) — prodán byl též k ruce knížete z Fridlandu již l. 1632 cís. dvorní radě vojenské Gerhartovi sv. p. z *Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle cís. resol. 7. května 1636 dědičně byl postoupen proti zaplacení všech dluhů na něm vězících, a k statku Bečovu připojen. (C. 215, C. 7; C. $\frac{1}{10}$ & C. $\frac{10}{38}$. — D. Z. 145, E. 19 & 622, K. 10.)

Po smrti bratří z Felzu (z nichž Vilém zastřelen byl od Švédův, kteří dne 6. dubna 1648 dům v Koutech sestry jeho Anny Alžběty Krazové z Scharfensteina přepadli), domáhala se dotčená jich sestra od l. 1649 na základě míru Westfalského statků bratřím odňatých, podporována jsouc od kurfiřta Saského, a ačkoli vedle cís. resol. 28. listopadu 1649 cís. místodržící o věci té císaři zprávu podati měli, přece teprv dne 13. prosince l. 1659 král. prokurator na kommissi revisionis zdání své podal, že Krazové náleží náhrada od komory české za statky bratrům jejím odňaté, poněvadž z rozsudku kommisie Fridlandské nebylo patrné, že bratří její vpádu saského l. 1631 se účastnili. Avšak není v aktech ničeho, zdali se Krazové náhrady nějaké dostalo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a C. 7.)

Linhart Colona sv. pán z Felzu na Andělské Hoře a Bouchově, již l. 1617 na sněmu byl proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě jeho nemilost způsobil; potom náležel od l. 1618 mezi náčelníky zpourey, zvolen jsa od stavův odbojných za nejvyššího generala-maršálka polního vojska stavovského, vykonal dne 16. června 1618 poselství při kurfiřtu Saském, tak že týž kurfiřst obzvláštní pomocí stavům se zakázal; při sjezdu stavův dne 19. srpna 1619 učinil návrh na zavržení a zapuzení krále Ferdinanda II. a přimlouval se za zvolení kurfiřta Saského na království České, dada témuž prvý hlas svůj ze všech osob stavu panského; potom raněn smrtelně v bitvě u Sinzendorfu, již nešťastně dne 13. dubna 1620 svedl s Buquoiem, zemřel po několika dnech v táboře. —

Pro vytčená provinění při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umožila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Statky pak jeho všechny od král. komory hned byly ujaty, totiž: a) *Andělská Hora* (Engelsburg, Engelhaus) a *Gys-hybel* (Giesshübel, kr. Cheb., okr. Karlovar.) — zámek a městečko Andělská Hora, vsi Espenthor, Šemnice (Šemic), Hartmansgrün, Altdorf, Četva (Cvetva, Zwetbau), Pfaffengrün, Raicengrün (Ranzengrün), Satteles, Lamice (Lomnice) hořejší a dolejší, Rugesgrün (Rudigersgrün), Milderfles (Mühldörfles), Rodisfort, Šonov (Schönau), Hoffen (Höfen, Hradiště), Pirk, Langengrün a Solms (Solmus, Zalmanov) s rybníky, mlýny a lesy, jak to někdy se statkem *Javorním* (Javořím, Gabhorn — viz bratří Colona z Felzu) od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic Jetřichovi z Fictum a od poručníkův dětí po Fictumovi l. 1570 Kašparovi sv. pánu z Felzu za 32.500 kop míš. bylo prodáno. (D. Z. 17, B. 10 & 59, M. 19.)

b) *Hartenstein a Bochov* (Buchau, kr. Cheb., dom. Kys-hybel) — zámek Hartenstein, dva domy v městě Bochově, dvůr popl. Štanhof a dvůr Nový s dvěma ovčíny; město Bochov s 90 osedlými a 18 neosedlými, s předměstím s 12 osedlými, pivovárem, clem, podacím kostelním, s platem ročním 150 kop míš. od osedlých v městě a předměstí; vsi Těsetice s 20 osedlými, Tašvice s 10 osedlými; mlýn pod městem o 3 kolách moučných a 2 stupách s dvorem a dědinami, mlýn Bartlovský, mlýn Tašvický a mlýn Romanův pod Těseticí s pilou; lesů 23 $\frac{3}{4}$ lánů a dědin při nich 9 lánů a 77 provazcův, se vším jiným příslušenstvím, tak jakž to l. 1608 postoupeno bylo od Ferdinanda Buriana Hrobčického v dluhu 6000 kop míš. Marianně Černínové, roz. ze Svárova, kteráž právo své l. 1609 postoupila Vilémovi staršímu z Lobkovic a tento t. r. Linhartovi z Felzu. (D. Z. 134, N. 22 & 94, A. 11.)

c) *Cínov* (Čínov, Čenov, Šejnov, Schinau, kr. Žatec., dom. Milčeves) *) — tvrz a ves Cínov s mlýnem a ves

*) K statku *Cínovu* (který předešle v manství drželi Adam a Jindřich Krajřt, děd a otec Joachyma Krajřte z Krajku, jemuž týž statek l. 1600 od krále Rudolfa za 5000 kop míš. dědičně byl prodán) náležely tehdy vsi Cínov, Čeradice (díl), Větrošice, Milčeves (díl), Přeskoče a Soběsuky (D. Z. 129, P. 20).

Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky) s dvorem poplužním, ovčínem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to Linhart z Felzu l. 1618 manželce své Alžbětě, roz. z Lobkovic, v její pohledanosti k užívání až do vdání neb do smrti její odkázal, ostatní pak statky synům svým nezletilým *Janovi* a *Adamovi* zanechal, vykázav na nich věna dcerám svým *Marii* a *Kateřině*. (D. Z. 137, D. 25.)

Tyto statky všechny, později v jedno panství Gyshybel-ské*) spojené, od komory české l. 1622 koupil za summu odhadní 97.992 kop mš. (114.324 zl. rýn.) Heřman hrabě *Černín z Chudenic*, cís. hejtman Starého města pražského, a na srážku summy trhové císaři postoupil panství své *Žleby*, l. 1615 za 120.000 kop m. koupené, kteréž od komory české l. 1622 vlaským dobrodruhům bratřím *s Magni* za 116.666 zl. rýn. bylo prodáno. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 15 & 292, H. 11. — Viz též Chotouchovský Václav.)

d) Statek *Waldheim* (kr. Cheb., okr. Tachov.) — zámek Waldheim s pivovárem, mlýnem a pilou, ves Grünwald s 31 poddanými roční činže 101 zl. platíci, sklená huť a *les* na pomezí českém při silnici Schönwaldské ležící a 16.213 provazců míry zemské držící, který l. 1609 král Rudolf II. od panství Tachovského prodal za 4053 kop mš. Pavlovi Šurerovi z Waldheimu, hutmistru huti sklené ve Švanenprykli (D. Z. 134, O. 14), se vším jiným příslušenstvím, jakž to l. 1617 Linhart Colona z Felzu od dotčeného Šurera za 12.200 kop mš. koupil. (D. Z. 138, L. 12.) — Statek ten, který po nějaký čas falčtí šlechticové Jiří Křištof Bedřich ze Satzenhofen a Jan Křištof z Greifenreith v držení a užívání měli na újmu král. fisku, teprv l. 1650 od komory české ujat a postoupen byl *Anně Magdaleně s Bukvic* (jinak Bokové), roz. Kfelfřové z Sachsengrünů, za 25.000 zl. na srážku její pohledanosti 85.000 zl., kteréž za král. komorou měla, ačkoliv jí též statek do desk toliko v 6000 zl. byl vložen. (C. 215, C. 7. — D. Z. 152, M. 9.)

*) Panství *Gyshybel* l. 1734 dne 6. května prodáno bylo s panstvím *Neydekem* pro dluhy po Františkovi Josefovi hraběti Černínovi z Chudenic za 462.000 zl. rýn. hraběti Ludvíkovi Josefovi s *Hartigu*. (D. Z. 504, H. 19.)

e) *Dům Felzův* v Menším městě pražském u Písecké brány (Sandthor) ležící, který od komory české l. 1623 Vilém Ilburg a Vřesovic a Doubravské Hory za 3000 zl. rýn. koupil a l. 1624 Volfovi Vilémovi a *Lamingen* za 2850 dolarů říš. (1 dol. = 8 zl.) neb 22.800 zl. opět prodal. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 621, E. 18.)

Veškeré jmění Colony z Felzu vynášelo tedy v jedné summě 142.324 zl.; není však vytčeno, zdali manželce jeho a jejím synům něčeho se dostalo. Na statcích vytčených měla Alžběta z Felzu, manželka Jana Jiřího z Švamberka, pojištěno 6000 kop mš., pak na domě 3000 kop mš., kteráž pohledanost přisouzena byla jejímu synovi Adamovi ze Švamberka. (C. 215, S. 83.) — Viz Petr Švamberk.

Bohuslav Šťastný Fictum ryt. z Fictum (Victum = Vice-dominus) a z Nového Šumburku, na Brunnersdorfu, vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 při kommissi confiscationis dne 30. ledna t. r. odsouzen byl *třetíny jmění*, které však všecko za tou příčinou od král. komory bylo ujato, totiž: statek *Brunnersdorf* (Pruněrov, kr. Žatec.), k němuž náležel zámek a dvůr poplužní Brunnersdorf, tvrz a dvůr poplužní Bügelhof (Pichelhof), pak dvory poplužní v *Morech* *) a v *Malkově*, s 16 lány polí, 1460 provazců lesův a 16 rybníky na 425 kop násady kaprů; vsi Brunnersdorf, Malkov, Mory (Mohr) s podacím kostelním a mlýnem, Grün, Quon (Chbany), Přesau (Přeskaky) a Warta s 146 poddanými osedlými (z nichž 50 s potahy), kteří ročně platili 178 kop m. úroků stálých a 37 kop za robotu, pak ročně odváděli pšenice 56 korců staré míry Kadaňské neb 75 kor. míry Pražské po 1 kop. 15 gr., žita 109 korců Kad. neb 146 kor. Praž. po 1 kop. m., ječmene 108 kor. Kad. neb 144 kor. Praž. po 45 gr. m., ovesa 76 kor. Praž. po 30 gr. m., 14 beránků po 30 gr., 14 husí po 20 gr., 10 kapounů po 12 gr., 240 kuřat po 8 gr. a 47 kop vajec po 16 gr.; roboty pak konali 28 dní orní po 30 gr., 261 dní ženní po 6 gr. a 140 dní ruční po 6 gr. — Tento statek od komory odhadnutý bez svršků za 47.938 kop m. (ač dle kontrataxy dědicův Fictumových

*) Statek *Mory*, ves s dvorem popl., podacím kostelním a mlýnem, koupil Fictum l. 1606 za 23.000 kop mš. od bratří Adama a Joachyma a Stansdorfu (Steinsdorf). D. Z. 182, G. 13.

za 80.304 kopy stál), se svršky za 2136 kop odhadnutými prodán byl dědičně l. 1623 za 57.203 kopy míš. *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, tak že jemu i díly téhož statku předešle pod léno náležející, totiž vsi Malkov a Grün, též polovice vsi Chban a Brunnersdorfu, za zpupné dědictví byly postoupeny.*) (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15. & 292, K. 2. — D. dv. 53, f. 53.)

Dle účtu komory české z dne 6. října 1668 a 4. listopadu 1675 připadlo po srážce dluhů na dvě třetiny Fictumovi ponechané 18.919 zl., kteréž mu z komory české měly býti vydány. Na tuto summu dáno po smrti Fictuma jeho dětem, Janovi Jiřímu, Mikulášovi, Anně Marii a Benigné, v nouzi žijícím na výživu 9000 zl. dle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 26. června 1623, pak dotčeným dcerám místo věna jejich 4000 zl. dle povolení komory české z dne 17. října 1628; zbytek pak 5919 zl., o jehož vydání l. 1668 žádal syn Fictumův Mikuláš, cís. rytmistr v pluku Holštýnském, a dcera po jeho bratrovi Janu Jiřím, Anna Alžběta, provdaná Jenčová, vykázán byl teprv l. 1675 dotčené Jenčové polovicí, a druhou polovicí dětem po dotčeném Mikulášovi pozůstalým, Janovi Kristofovi, Anně Alžbětě, Anně Markétě, Kateřině Alžbětě a Anně Žofii. (C. 215, V. 1.)

Hynek Fictum ryt. z Fictum a z Nového Šumberku byl v čas zpourey rytmistrem jízdeckta krajského pod Mansfeldem při obléhání Plzně. Při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. 1/10.)

Jetřich Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Podbořany* (Podersam, kr. Žatec.), k němuž náležel městys Podbořany s dvorem po-

*) Summa trhová za statek *Brunnersdorf* jakož i za statky *Hagensdorf* (viz Linhart Štampach) a *Kráľupy* (viz Šmohař) od hraběte z *Martinic* koupené; pak za statky *Vičice* a *Göttersdorf* (viz Jan Jindřich Štampach), *Hrušorany* (viz Jan Mikuláš Hochhauser) a *Libočany s Vtelnem* (viz Vilém ml. Doupovec), též *Martinicovi* a jeho zeti *Florianovi Jetřichovi sv. p. ze Žďáru* postoupené, v jedné summě 388.000 zl. vynálejší, poražena byla ze summy 316.000 zl. (mezi nimiž bylo 6000 kusů uherských dukátů po 10 zl.), kterou Martinic císaři půjčil na potřeby válečné, při čemž mu dotčené dukáty po 17 zl. byly počítány. (C. 215, S. 33.)

plužním a rolí, řečené pustiny Valovské, jak to l. 1586 Krištof Fictum od Krištofa Šlika za 23.600 kop mš. koupil. (D. Z. 67, Q. 7.) Avšak statek ten vedle dotčené král. výpovědi vdově *Fictumové Heleně Kateřině*, roz. z Steinsdorfu, potom opět provdané Mangoltové, za summu odhadní 40.192 kopy mš. byl ponechán, poněvadž jsouc katolička, slíbila i děti své v témž náboženství vychovati. Tato pak dne 3. července 1626 prodala týž statek pro dluhy za 37.000 kop mš. *Juliovi Jindřichovi knížeti Saskému* vedle cí. ratifikace z dne 20. května 1631. (C. 215, V. 1. — Lib. conf. 2, f. 285. — D. Z. 300, A. 25.)

Dle účtu komory české z dne 14. listopadu 1637 připadlo po srážce dluhů na třetinu král. fisku náležející 3137 kop, a na dvě třetiny Fictumové a jejím dětem ponechané 6273 kopy mš.; mimo to vykázáno bylo Fictumové za její věno a jiné pohledanosti na témž statku 9030 kop mš., tak že tato z celé summy per 15304 kop. m. jí náležející po srážce částky jí vydané ještě 5268 kop za komorou českou měla. (C. 215, V. 1.)

Jiří Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, bratr Jetřichův, vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 při kommissi confiscationis odsouzen *třetiny* jmění, propadl zbytek svého podílu na statku Podbořanském pojištěného per 10.000 kop mš., z nichž vedle cí. resoluce z dne 30. září 1628 manželce jeho Johanně, roz. Schönové, věno její 2400 kop vydáno, ze zbytku pak třetina král. fisku vyplacena býti měla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & V. 1.)

Krištof Fictum ryt. z Fictum na Novém Šumburce a Klášterci, muž vzácný, prozřetelný a v putování světa hrubě zběhlý, cí. rada, za času zpourey jeden z direktorův, správčův a rad zemských stavu rytířského, sepsal s Janem Myllnerem druhou apologii. stavův odbojných, pak s mnohými jinými justifikaci neb dedukci práva stavův král. Českého k volení sobě krále a k zavržení krále Ferdinanda II., brzy potom zemřel v zpouře trvalé. Pro provinění své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za proklatou a nepoctivou vyhlášena. Statky po něm pozůstalé již předtím od král. komory v pokutě byly ujaty, totiž: *Kláštorec* (Klösterle) a *Nový*

Šumburk (Neu-Schönburg, kr. Žatec., okr. Kadaň.), k nimž náležel: a) hrad Nový Šumburk s dvorem poplužním, městečko Klášterec, vsi Prunérov, Nikelsdorf (Niklasdorf), Měretice, Černic, Hondorf, Kleinthal, Hals, Kunov, Petlery, Jeseň, Podemles (Podmýlesy) a Tomačín (Domašín), s mlýny a hamry; dvůr poplužní *Pichelberg* se vsí pustou Keslem, horami a doly; pustý zámek *Piršenstein* (Piršteín) s příslušenstvím, jak to l. 1512 od krále Vladislava Oplovi z Fictum z manství bylo propuštěno (D. Z. 6, D. 23); b) dva díly zámku Nového Šumburku s tvrzí a dvorem poplužním, zámek pustý Piršteín s mlýnem, pilou a krčmou, dílem vsi Kleinthal, Rejn (Rajov, Reihen), Jeseň (Geslau), Hondorf a Kunov, jak to Křištof Fictum l. 1607 od Markéty Huvarové za 14.000 kop mš. koupil (D. Z. 182, A. 6); c) zámek *Himmelstein* s dvorem poplužním a vsi Hole (Peklo, Hölle), Endersgrün, Weikensdorf (díl), Mulndorf (Mühlendorf), Voč s podacím kostelním a Boksgrün, s mlýnem a příslušenstvím, jak to Šimon Ungnad sv. pán ze Suneku od Fridricha Šlika l. 1587 za 15.500 kop m. koupil (D. Z. 69, B. 1) a v téže summě Křištofovi z Fictum l. 1592 postoupil (D. Z. 167, B. 18); d) tvrz *Černýš* (Černic, Černoc, Tschirnic) s dvorem poplužním a vsi horní Okúnov (Okenau), Hora (Horn), Telcov (Töltsch) a Tunkov (Tunkau), které Fictum l. 1604 od Anselma z Steinsdorfu za 10.750 kop mš. koupil, k tomu pak l. 1607 ve vsi Černoci-12 dvorů kmetských za 3900 kop m. přikoupil (D. Z. 182, A. 3); též *díly statku Černýše*, koupené od Kateřiny z Fictum l. 1596 za 2300 kop m. (D. Z. 175, A. 20), a od Estery z Fictum l. 1598 za 2700 kop mš. (C. 215, V. 1.)

Tyto statky všechny od komory české za 67.951 kop m. odhadnuté koupil l. 1623 za 71.040 kop m. cizozemec *Křištof Šimon sv. p. z Thunu*, komendator řádu rytíř. sv. Jana, jemuž vedle cíś. resol. 16. dubna 1627 do desk zemských jsou vloženy. (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 133. — D. Z. 153, E. 8.)

Manželka Fictumova Voršila, roz. hraběnka Šliková, kteréž Fictum l. 1616 statek Černýš ve věně jejím per 4000 kop mš. postoupil, marně se ucházela o navrácení téhož statku; též její dcery, Alžběta provdaná ze Žďáru, Eleonora

provdaná Vřesovcová, Markéta a Hippolyta, které po smrti matky své († 1624) o navrácení téhož statku od l. 1652 až 1670 žádaly, odmrštěny byly od komory české dne 21. dubna 1663, konečně pak od kommisie revisionis dne 17. prosince 1670, protože nemohly dokázati, že jejich matka nějaké věno manželu svému přinesla. Naproti tomu přisouzena jim byla jistina 3540 kop mš., od matky jejich jim zanechaná, recessem knížete z Lichtenšteina 20. září 1624; avšak ještě l. 1652 nebyla jim vydána. (C. 215, V. 1.)

Jiří Sigmund Frankengrüner z Kainspergu, při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jindřich Freiburger z Freibergu a v městě Benešově, při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 žaloby a pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům svůj v Benešově k správě panu Dubskému. L. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, nepostavil se, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Fremdar z Pruku (Prugg) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokutu 150 zl. rýn. za perdon mu udělený odvésti se podvolil. (C. 215, C. 1/4.) Statek svůj *Rtišovice* (kr. Praž., okr. Příbram.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem, 2 mlýny pod rybníky Kočífem a Kotolčovským a díl vsi *Solenice* (zašla, neb nyní Smolotely) s krčmou výsadní — prodal Fremdar l. 1629 za 7500 kop mš. Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic. (D. Z. 296, H. 15.)

Beneš Fremut (Freimut) z Tropic, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 3000 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Sezima Fremut starší z Tropic, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův povstalých, byv k tomu přinucen, vykonal též přísahu podle snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen pokuty za

perdon jemu udělený, podržel statek svůj *Lipně*, za 5000 kop mš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Fremut z Tropčic a ze Železné, katolík, přistoupil teprv v měsíci červenci l. 1620 ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k předešlému snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II.; avšak při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své byl osvobozen. Místo něho zavázal se Sezima Fremut při kommissi tractationis l. 1629 dáti ad pium opus 20 zl., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří k alumnatu kláštera sv. Jakuba měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Johana Funková z Prošovic provinila se tím, že za času zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupila za 200 kop m. zcela zaplacených duchovní plat stávy 1 kop. 28 gr. mš., ze zahrady a domu na Špitálsku k arcibiskupství Pražskému vycházející. Smlouva tato po vítězství bělohorském byla zrušena a z desk zemských vymazána. (D. Z. 140, C. 15.)

Benjamin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, někdejší prokurator, pak král. rada nad appellacemi na hradě Pražském, rada a sekretář v direkci české, povýšen za Fridricha krále do stavu rytířského se synem svým Adamem Štastným na sněmu obecném l. 1619 (D. Z. 139. O. 11.) ujel ze země po bitvě bělohorské. Pro provinění své při kommissi exsecutionis *hrdla, cti a statkův* odsouzen dne 5. dubna vedle král. výpovědi 16. dubna 1621, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Jméno pak jeho král. komoře připadlo, totiž: a) statek *Mezné* (kr. Tábor. okr. Soběslav., dom. Dirné) — ves a dvůr popl. s pivovárem a 2 mlýny, jak to Fruweinovi r. 1619 Ladislav Vitha z Rzávého za jeho věrné služby odkázal (D. Z. 139, J. 19) — který odhadnutý za 5265 kop 10 gr., v menší taxe za 2392 kop 20 gr. mš., od komory koupil dne 3. ledna 1623 *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem Dvorce a Kvasejovice (viz Jan Kaba) za 14.000 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 182. — C. 215, F. 1. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

b) *Dva dvory* ve vsi *Vysočanech* (okr. Karlín), které Fruwein l. 1619 Janovi Zikmundovi Knoblochovi k ruce manželky jeho prodal za 5000 kop mš. na statku Benatském

pojištěných; avšak smlouva ta, poněvadž se stala za času zpoury, za neplatnou uznána, a manželka Knoblochova Regina, roz. z Lidlova, žádající za užití té sumy l. 1622, byla odmrštena. Teprv vedle cíś. resoluce z dne 17. února 1651 kopétné žádosti jejích dědiců, bratrů Rudolfa, Viléma a Jiřího z Lidlova, intercessí kurfiřta Saského summa ona jim byla postoupena. — Dvorů těch po bitvě bělohorské do základů vypálených ujali se l. 1621 představení špitálů Pražských, sv. Pavla a sv. Bartoloměje, jimž ves Vysočany náležela, pro nezaplacení z nich platu a desátku. (C. 215, F. 1.)

c) *Dvě vinice nad vsí Vysočany* ležící, jichž cíś. perkmistr hor viničních Michal Václav Píček Smržický z Radostec k ruce král. fisku l. 1621 se ujal, prodány jsou cíś. resolucí z dne 30. července 1624 perkmistru *Samuelovi Průškovi z Průškova* jenom za 500 kop mš., ačkoliv l. 1623, kteréhož vdova po perkmistru Píčkovi pozůstalá vinic těch užívala, čistý užitek z nich 717 kop obnášel; neboť bylo na nich vína roku toho, ač pro veliké škody od vojákův učiněné před časem sebraného a kyselého, tři sudy, držící 20 věder a 20 pinet, vědro po 45 kopách mš., tedy za 928 kop, kdežto náklad činil 211 kop. (C. 215, F. 1.)

d) *Tři vinice u Litoměřic*, dskami zemskými se řídící, z nichž dvě ve vsi *Podviní* a jedna pod *Karhankem* ležící, odhadnuté za 1350 kop mš., koupil kníže Karel z Lichtenšteina s čtyřmi vinicemi Martina Fruweina. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13.) Viz Martin Fruwein.

e) *Dvě vinice*, které Fruwein od Jana Jiřího Žitavského z Dormsdorfu za 900 kop mš. koupil; není však vytčeno, komu a zač od král. komory byly prodány. (C. 215, F. 1.)

f) *Dvě vinice v Šárkách* (při nich též 21 záhonů pole a háji), z nichž jednu Fruwein od Simeona Fidlera za 2300 kop m., druhou od Václava Litoměřického za 800 kop mš. byl koupil. Obou těchto vinic s polem a hájem ujal se o své újmě probošt kostela hradu Pražského, předstíraje, že na jeho gruntech leží, ač jednu z nich od cíś. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina *Jakub Zastupa z Křížkovic*, fenrych pod plukem Montecuculi, za věci jemu od téhož Fruweina pobrané, za 1300 kop postoupenou byl obdržel. (C. 215, E. 4, F. 1 & P. 2/3.)

g) *Vinici pod Karlovem v Slupech* při hradbách měst Pražských ležící s domem, zahradou a štěpnicí, které se ujal o své újmě opat na Karlově. (C. 215, F. 1.)

h) *Dům „Kometkovský“* řečený, při vchodu do Dlouhé třídy Starého města pražského naproti domu „u Zlaté Husy“ řečenému ležící, který Fruwein l. 1615 od Joachyma Ondřeje Šlika za 5000 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caeruleus 3, f. 184) a l. 1619 *Zdislavovi Hrzanovi z Harasova* za 13.000 kop mís. a 100 dukátův prodal. Smlouva ta v čas zpoury učiněná byla zrušena, ale cíś. resol. 13. března 1624 dům ten ponechán Hrzanovi na milost přijatému, summa pak trhová Fruweinovi pojištěná král. komoře připadla. (C. 215, F. 1. — Lib. contrac. caerul. 3. f. 264 & 357.)

i) *Dům v Starém městě pražském* za klásterem sv. Jakuba mezi domy Jana Housea a u Jeřábův ležící, který Fruwein l. 1610 od Václava Litoměřického z Jizbice za 700 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caeruleus 3, f. 183.) Není však vytčeno, komu byl prodán.

k) *Dům u Zlaté Hvězdy*, na náměstí v Starém městě pražském ležící, který Fruwein l. 1618 od dědiců po Janovi Nerhofovi z Haltenperku za 4500 kop mís. koupil a na tu summu 2385 kop. dlužen zůstal. Smlouva ta též zrušena a dům dotčený *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda* l. 1621 prodán byl za 1900 kop mís., na kterouž summu Jeníšek jen 1250 zl. do důchodu ovlvedl, zbytek pak 966 zl. 40 kr. cíś. resol. 16. července 1631 jemu byl darován. Dědicům Nerhofovým dotčený zbytek summy trhové z král. komory byl zaplacen. (C. 215, F. 1.)

l) *Jistiny* 63.090 kop mís., z nichž 17.540 kop manželce Fruweinové náleželo. Seznam jistot těch Fruwein teprv dne 31. srpna 1630, když již dávno předtím milost mu udělena byla, podal na komoru českou, žádaje císaře, aby při tomto jmění se svými dítky byl zůstaven. (C. 215, F. 1.)

Později byl Benjamin Fruwein od císaře na milost přijat, protože protokol a acta kanceláře někdejších direktorův i kanceláře Fridricha falckého vévodovi Maximilianu Bavorskému hned po bitvě bělohorské a pak knížeti z Lichtenšteina vydal. Potom k návrhu nejvyššího lenního a dvorního soudce Jindřicha z Kolovrat z dne 14. listopadu 1626 měl zastávati

prokuratora komory české při král. dvorní komoře. L. 1638 byl Fruwein cíś. radou a místosudím král. českého a postoupeny jemu byly na srážku jistin z cíś. milosti mu ponechaných per 26.000 kop mš. statky *Liblín a Žikov*. (Viz Václav Gryspek. — C. 215, G. 9.)

Martin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, bratr starší Benjaminův, znamenitý právník a prokurator v Starém městě pražském, jeden z defensorův a direktorů stavu městského, za Fridricha krále na sněmu obecném l. 1619 dne 28. října se synem svým Eliášem do stavu rytířského přijat (D. Z. 139, O. 11) a za dvorního rychtáře měst královských i králové ustanoven, již při sjezdu stavů dne 22. května 1618 na jich poručení oznámil příčiny toho shromáždění, potom po vyhození král. místodržících navrhl stavům, k zařízení direkce dne 25. května 1618 shromážděným, tištěný formulář týkající se direkce z l. 1609, zhotovil pro direktory vzorec přísahy, jakož i všecky nejdůležitější spisy, zvláště oba mandaty direktorův o vypovězení jesuitů, první apologii, justifikaci a dedukci svobodného práva stavův k volení sobě krále; podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro tato provinění byl hned po bitvě bělohorské ve svém domě od cíś. vojáků (hraběte ze Sulcu) jat, ukrutně zbit a mučen, tak že mu i celé lůno pochodněmi bylo vypáleno; potom dne 20. února 1621 uvězněn, při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 6. dubna vyslýchán a vedle král. výpovědi z dne 26. května *hrdla, cíi i statku* odsouzen tak, že mu měla býti pravá ruka uřata, hlava sřata, tělo čtvrceno a na cestách rozvěšeno. Avšak Fruwein před popravou spadl neb shozen byl dne 7. června s Bílé věže, kde byl uvězněn, do příkopa zámeckého, tak že se zabil; nicméně dle usnešení kommisie hrdelní poprava na mrtvole jeho vykonána byla katem dne 9. června t. r. na Bílé hoře podle rozsudku naň vyšlého. (C. 215, F. 1. — Original-Verhör, Archiv místodržít. ^{K. 1/130.})

Fruweinovo pak jmění všecko od král. komory hned bylo uřato, totiž: a) *Dva domy* v jedno spojené, v Dlouhé třídě v Starém městě pražském ležící, z nichž jeden „Štvernovský“ řečený nárožní Fruweinovi l. 1612 od Jana z Wartenberga byl postoupen (lib. confract. caerul. 3, f. 61), druhý

pak vedle něho ležící Fruwein l. 1615 od Severina Loštičského z Libanů za 1150 kop. gr. česk. koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 172), a manželce své postoupil. Tyto domy od král. komory postoupeny byly cís. plukovníku *Alexandrovi svob. pánu z Grotte* za půjčených císaři 2000 zl., a po jeho smrti měšťanu a spoluradnímu v Starém městě pražském Ondřeji *Leynhausovi z Břevňova* za 5200 zl. rýn. vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 22. června 1622 prodány dle smlouvy trhové cís. resolucí z dne 5. května 1625 potvrzené. (C. 215, F. 1 a P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 306.)

b) *Dům* v Dlouhé třídě v osadě Týnské vedle šlachty (jatek) a domu Dvorských ležící, který l. 1612 Fruwein od Jiříka Hejmona řezníka za 1000 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 57.) Tento dům prodán vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. listopadu 1622 za 1100 kop mš. Janovi Frodlovi z Tatenic k ruce sirotka Ludmily dcery po *Danielovi Pražákovi z Jindic*, které ze summy trhové poraženo bylo 500 kop. m. na témž domě jí od Fruweina pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, fol. 312.)

c) *Dům* v osadě sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící, předešle od Fruweina za 800 kop mš. koupený, odhadnut za 1750 kop. mš. a na poručení knížete z Lichtenšteina vedle dekretu komory české dne 7. prosince 1622 postoupen *dceraám po Fruweinovi* pozůstalým, *Mandaléně Orsinové a Evě*, na místě všechné spravedlnosti, kterou sobě po dědu a bábě v statku otce svého míti pokládaly. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. 12, f. 85 & 223.)

d) *Čtyry vinice u Litoměřic*, z nichž první „*Na Písku*“ řečená, ročně do 20 sudů vína vynášející, za 1200 kop. m. odhadnutá, s lisem velikým, stavením a sklepem, za 4000 kop odhadnutými; druhá „*Pod Hájkem*“, za 115 kop odhadnutá; třetí „*Jeníkovská*“ s lisem, za 500 kop odhadnutá; čtvrtá „*Pod Sladkým*“, za 400 kop odhadnutá. Tyto vinice s třemi jinými, Fruweinovu bratru Benjaminovi odňatými, dohromady za 7565 kop mš. odhadnuté, koupil od komory l. 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina* za 7550 kop mš., kterážto summa jemu poražena byla z 11.885 kop, jež mu dlužni byli oba Fruweinové. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13 & 293, N. 5 a 15.)

e) *Vinice „Rosenbergova“* u sv. Matěje za zámekem Pražským ležící, kteréž se ujal o své újmě probošt hradu Pražského a daroval ji Severinovi *Tahlovi*, od něhož ji koupil za 1600 kop. míš. *Marco Chioca*, měšťan Malostranský. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

f) *Vinice se zahradou u sv. Markéty* (u Břevňova), jichž se zmocnil o své újmě opat Strahovský, který dvě z nich prodal hraběti *z Vrřby* za 1400 kop. míš.; z jedné z nich odváděl se plat úroční opatu kláštera Strahovského, z druhé abatysi kláštera u sv. Jiří. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

g) Jistiny 6364 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Mimo to navrácen byl statek k děkanství a proboštví Litoměřickému, totiž vinice na Polabí při městě Litoměřicích. též ve vsi *Maliči* 4-osedlé s platy a vinicí pustou, který koupil Fruwein l. 1620 dne 30. června od stavů povstalých za summu odhadní 900 míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 193, B. 23.)

Manželka Fruweinova Johanna, roz. z Blé Hory, zůstavena byla toliko při věně svém 500 kop míš., pak při všech klenotech zlatých a stříbrných, od Fruweina před zpourou jí připsaných. (C. 215, F. $\frac{2}{4}$.)

Jan Bernard Fünfkircher sv. pán z Fünfkirchu, pán Rakouský na Steinbruku a Kinšperku, jat a uvězněn na hradě Pražském (dle zprávy knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621), a ačkoliv již v arcivévodství Rakouském byl odsouzen hrdla, cti i statkův, předce vedle cíś. poručení dne 14. května 1621 při kommissi hrdelní v Praze opět vyslýchán, protože byl při vyhození král. místodržících, že naléhal na propuštění uvězněných měšťanů Brumovských, též že měl potupné řeči proti Španělsku a domu Rakouskému a že byl mezi relatory při sněmu generálním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění i při této kommissi dne 17. července 1621 odsouzen *všeho jmění jakož i cti a hrdla*, ale poprava jeho mečem k další cíś. resoluci odložena až do ukončení kommisie v markrabství Moravském, poněvadž Fünfkircher i tam mnohých těžkých provinění se dopustil. Avšak vedle cíś. resoluce ze dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti osvobozen, zůstaven byl ve vězení na hradě Pražském, z něhož

na cí.s. poručení dne 29. dubna 1622 do vazby na Zbiroh byl odveden. Jeho jmění všecko již předtím od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) Panství *Nová (Mladá) Vožice* (kr. Tábor.) — zámek V. s městečkem, domem hostinským v něm a prachovnou při něm, dvorem poplužním a mlýnem; pak vsi Janov s podacím kostelním, Pojbuky, Bradáčov (díl) s krčmou, Rodná, Radostovice, Zhoř, Oldřichov (díl) s podacím kostelním, Noskov, Běleč, Lbančice (Elbančice), Bzová s dvorem poplužním, Stanimiřice s krčmou ve vsi Záhoří, Horní a Dolní Kouty, Lhota, Řemičov (Řevničov), Lhotka, Buková, ve vsi Křtěnovicích kréma výsadní, ves Mutice (díl) s krčmou, Nová ves (díl) a Strítez (díl), mlýn Zaborní a hrad *Šemberk* (Šenberk, Šellenberk) s dvorem poplužním a mlýnem s pilou, též dvůr popl. Nový, jak to l. 1603 Fünfkirchnerovi prodal Joachim mladší Španovský z Lisova za 80.000 kop mš. (D. Z. 177, H. 8.) — Toto panství, odhadnuté za 58.996 kop mš. (68.829 zl.), koupil od komory dne 10. února 1628 cizozemec *Don Baltasar de Marradas*, polní general-lieutenant krále španělského, za 73.000 zl., z kteréž summy sobě odčetl 50.900 zl. na srážku peněz, jež sobě pokládal za vychování lidu válečného. Týž statek prodal Marradas l. 1630 za 65.000 zl. Veronice Přehořovské, roz. Častolarce z Dlouhé vsi. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ a F. 2. — D. Z. 142, G. 19; 145, D. 23; 296, O. 8 & 294, H. 5.)

b) Díl statku *Hostinné* (Arnau, kr. Jičín) — půl zámku a města H., tvrz a ves *Hermeseif* (Sejfy Heřmanovy, Hermannseifen) s 89 lidmi osedlými (z nichž 40 s koňmi) a dvorem poplužním, ves Arnultovice (Arnsdorf) a ves Polkendorf (Pulkendorf) s 49 osedlými (z nich 23 s potahy) a dvory poplužní — který Fünfkircher l. 1616 od *Hanibala z Waldšteina* a jeho manželky Kateřiny, roz. Berkové z Dubé, zástavou obdržel v summě 5122 kop mš. (D. Z. kvat. 189, M. 27.) Díl ten odhadnutý za 23.568 kop mš. od komory koupil l. 1628 *Albrecht z Waldšteina* za 29.382 kop mš., na kteréž summě si poraziti měl 18.533 kop, ostatek pak odvésti doctčené Kateřině Waldšteinové neb jejím věřitelům. *)

*) Druhá polovice téhož statku, totiž půl zámku a města Hostinného i předměstí s dvorem popl., ves Prosečna (Prosečné, Proschwic), též tvrz a ves *Forst* (okr. Vrchlabí) s dvorem popl., ves Lauterwasser (Li-

Mimo statky vytčené propadl Fünfkircher: c) *Dva domy slobodné*, v jeden spojené, v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského nejvýše ležící, předtím „Hoffmannovské“ řečené, které Fünfkircher od Jana Fridricha Hoffmanna sv. p. z Grünpichlu l. 1611 za 3000 kop mš. koupil. (D. Z. 135, P. 7.) Tyto domy, odhadnuté za 3000 kop, l. 1626 postoupeny byly za 2500 zl. rýn. nejvyššímu hofmistru král. Českého a štolmistru Janu Jakubovi *Infeldovi s Infeldu*. (C. 215, F. 2 a P. 2. — D. Z. 142, J. 25.) Z těchto domů prodal Infeld jeden l. 1628 Anně Arnoldinové roz. z Hyršova za 1800 zl. rýn. (D. Z. 143, C. 4); druhý pak prodán byl od jeho dětí, Jana Matyáše Infelda a sestry jeho l. 1654 za 1000 kop mš. Albrechtovi Benedovi z Nečtin (D. Z. 151, X. 30). — d) *Dům* v Starém městě pražském, který Fünfkircher v čas zpourey dne 10. září 1620 prodal peněžníkovi židovi Mojžíši za 4000 kop mš., na kterouž summu toliko 300 kop mš. obdržel. Ostatek summy trhové 3700 kop mš. připadl král. komoře, do které jej dotčený žid cís. rychtářům po 300 kop mš. ročně od l. 1621—1631 skládal. (C. 215, F. 2.) — e) *Jistiny* 4966 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

Veškeré jmění Fünfkirchera, v Čechách konfiskované, vynášelo 91.585 zl. rýn.

David Geisler, při městě Trutnově, vypravil lid k veřejné hotovosti, od stavův povstalých nařízené; avšak po smrti své († 1621) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. 1/4.) Neboť zadlužen byl statek jeho, dvůr poplužní, řečený *Neuhof*, na předměstí Trutnovském ležící, který Geisler l. 1620 ve zpouře od Jana Arnošta z Ullersdorfu za 3000 kop mš. koupil. (D. Z. 140, C. 3.)

Abraham Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, podle právy prokuratora Obiteckého císaři dne 13. května 1625

tiče), ves Javorník (Mohren) s dvorem popl., ves Helfendorf (nyní samota u Javorníku), ves Malá Borovnice (Borovnička, Klein-Borowic) s dvorem popl. a ves Čermná s dvorem popl. — statek to a dědictví někdy *Jana Kristofa z Waldšteina*, kterýž pro dluhy zdržán býti nemohl, již l. 1622 k cís. rozkazu *Albrechtovi z Waldšteina* za 39.000 kop. mš. byl prodán. (D. Z. 141, M. 13 & 184, A. 9.) — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní Fridlandské.

učiněné, hned při začátku zpourey k buřičům se připojil, při shození král. místodržících s kanceláře přítomen byl, hraběti z Turnu v poselství potřebovoti se dal, k volení direktorův se podepsal i také l. 1619 za kommissaře kraje Boleslavského potřebovati dal; k tomu ke všemu, co při sjezdích a obzvláště při sjezdu generalním l. 1619 držaném závřino bylo, se přiznal; ke konfederacím s jinými zeměmi, jako i k nepřipouštění Ferdinanda II. k správě, též k volení Fridricha falckraběte přistoupil a to přiznání vlastní rukou svou podepsal, a tak se té zpourey oučastna učinil, k čemuž se při ohlášení svém za perdon téměř ke všemu přiznal. (C. 215, C. 11/41 & G. 1.) Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při kommissi transactionis dne 21. července a 10. října 1629 skrze plnomocníka svého za obdržení perdonu o pokutu se urovnal tak, že složití měl *polovici všeho jmění* svého, totiž: 7750 kop mš. rozdílných jistin a 9250 kop, které mu dlužna zůstala Barbora Berková z Dubé, roz. z Šumburka, za statek jeho *Samšinu*, který již l. 1620 od něho za 11.250 kop koupila a za tuže summu l. 1628 knížeti z Fridlandu prodala. Avšak ze všech těch pohledaností jeho přisouzeno bylo Gerštorfovi při kommissi revisionis dne 15. září 1629 jenom 5125 kop mš., na kteréž dne 15. května 1630 cís. pojištění obdržel. (C. 215, G. 1. — Lib. relat. 140, fol. 587.) — Statek *Samšina* (kr. Boleslav., dom. Velš.), tvrz a ves s dvorem popl., teprv l. 1638 *Barboře Berkové* do desk vložen byl, poněvadž prodej jeho l. 1620 a 1628 za neplatný byl uznán. (D. Z. 146, J. 28; 300, L. 22.)

Bernard Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, vedle král. výpovědi 17. března 1623 při kommissi confis. 23. květ. t. r. odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statky: a) *Svinčany* (kr. Chrudim., dom. Choltic.)*, s dvorem popl. a vesnicemi, odhadnuté za 31.904 kop. 20 gr., které koupil vedle cís. res. 21. srpna 1623 cizozemec *Křištof Šimon sv. p. z Thunu* za 23.320 kop. 45 gr. (Lib. conf. 2, f. 134. — C. 215, G. 1. — D. Z. 144, L. 12 & 298, O. 5.)

*) Díl vsi *Svinčan* (5 osedlých) koupil l. 1541 Jiří z Gerštorfu se statkem Choltickým; pak druhý díl S. s podacím kostelním a lesy též 1 osedlého ve vsi Hošťalovicích l. 1541 od obce Chrudimské za 800 kop gr. česk. (D. Z. 1, A. 28.)

b) *Žilovice* (kr. Chrudim., dom. Chrašt), tvrz a ves s dvorem popl. (nyní samota u Lhoty Chroustovské), který odhadnutý za 13.855 kop 2 gr., koupil vedle cíś. resol. 11. srpna 1623 cizozemec *Jan Bapt. Weber sv. p. z Pisenbergu* za 13.855 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 131. — C. 215, G. 1. — D. Z. 153, D. 16 & 25.)

c) *Žestoky* (Řestoky, kr. Chrudim., dom. Rosic.), tvrz a ves s dvory poplužními a vesnicemi, koupil l. 1623 *Lev Burian hrabě Berka z Dubé* za sumu odhadní 18.656 kop mš., na niž jen 6000 kop mš. složil a zbytek 12.656 kop dobrými penězi zaplatiti měl, kterýž teprv l. 1630 vdova po něm pozůstalá zaplatila tak, že jí úroky z té summy per 4000 kop mš. prominuty byly.

Na statcích těchto, dohromady za 64.415 kop odhadnutých, bylo dluhův 36.000 kop, tak že zůstalo čisté summy 28.415 kop mš., z čehož třetí díl do král. komory činil 9471 kop 40 gr., a Gerštorfovi na jeho dva díly pozůstalo za komorou českou k zaplacení 18.943 kop 20 gr. mš. — Mimo tyto statky měl též Gerštorf *jeden dům* v Novém městě pražském ležící, a žádal dne 25. května 1628 za povolení, aby nemaje odkud k spravování jeho nakládati (ponevadž na jeho dva díly ze statků prodaných z komory až dosud nic vydáno nebylo) dům ten mohl prodati, a na srážku své pohledanosti za komorou českou podržeti tolik, což by třetího dílu z té summy král. fisku náleželo. (C. 215, G. 1.)

Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, na Velikých Horách, Řepíně, Chotěšicích a Cetně, bratr Abrahama, hejtmán hrabství Gladského a general-proviantmistr království Českého za času zpourey, byl též jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, při kterémž faleckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění po smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění* i památka jeho na věčné časy potupena a zhlazena byla. Jméni jeho všecko — které Gerštorf l. 1619 synu svému Fridrichovi léta majícímu a nezletilým synům Volfovi Bernartovi, Janu Vilémovi a Oldřichovi, pak manželce své Aleně, roz. z Černhauzu, odkázal (D. Z. 139, N. 10.) — od král. komory v pokutě hned jest ujato, totiž: a) Jistiny

36.590 kop mš. s úroky 9879 kop, které za král. komorou měl. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

b) Statek *Chotěšice* (kr. Jičín., dom. Dymokur.), — tvrz Ch. s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Chotěšice Veliké s podacím kostelním, Chotěšičky, Bačalky, Bučoves (díl), Nováves, Záhornice s dvorem poplužním a podacím kostelním, Nouzov, Chalupy na Poušti u sv. Jakuba nově vystavené a dvůr poplužní Slavkov s podacím kostelním, jak to Gerštorf l. 1617 od Heníka z Waldšteina za 56.500 kop mš. koupil. (D. Z. 191, A. 12.) — Statek ten od komory zastaven byl na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. července 1621 se statky Smiřickými, Žlunicí, Dymokury a Chotělicemi, *Janu Eusebiu Khanovi sv. p. s Belazy*, za 139.466 zl. k potřebám válečným půjčených; potom však l. 1622 prodán *Albrechtovi s Waldšteina*, od něhož t. r. opět dotčenému *Khanovi* byl postoupen. (Viz Albrecht Jan Smiřický.) Dle účtu komory české ddto. 22. září 1622 prodán byl předtím statek Chotěšice za 69.326 kop mš. Marii Magdaleně Trčkové, kteráž bezpochyby od něho upustila. (C. 215, G. 1 & P. $\frac{1}{2}$. — D. Z. 153, B. 15.)

c) Statek *Řepín* (kr. Praž., okr. Mělník) — tvrz a ves Ř. s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, jak to l. 1574 Jindřich Abraham Solhauz od Beneše *Vrše* ze Sadlna za 7000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 61, N. 23) a l. 1615 Gerštorfovi prodal. (D. Z. 191, N. 15.) — Statek ten odhadnutý za 24.255 kop mš. od komory koupil za 20.000 zl. rýn. l. 1622 *Filip Fabricius s Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu řeč.), cís. sekretář české kanceláře dvorské. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 329. — D. Z. 141, A. 4 & 299, B. 25.)

d) Statek *Veliká Horka* (Horky V., kr. Boleslav., okr. Železný Brod, dom. Bezno) — zámek H. s dvorem poplužním a městečko *Strenice* (Strejnice, nyní ves) s pivovárem, jak to Gerštorf l. 1600 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 8000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 173, N. 12); pak statek *Cetniský* — tvrz a ves Cetno s dvorem poplužním, vsi Malé Cetno, Malé Horky, Rokytovec a dva osedlí ve vsi Pětikozlích. Tyto oba statky, za 27.385 kop mš. odhadnuté, od komory české l. 1621 koupil cizozemec *Jiří Benedikt Beník s Petersdorfu* za 20.500 kop mš., kterouž summu dlouhými (lehkými) pe-

nězi zaplatil, tak že i na poslední lhůtu, kterou teprv l. 1624 krátkými penězi (dobrou mincí) platiti měl, již l. 1623 špatných peněz 2883 kop mš. odvedl, čímž král. fiskus o 2498 kop mš. byl zkrácen. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, A. 5.)

e) Statek *Ouště* (Ústě, Ústěk, Auscha) — tři díly zámku Ouště s dvorem poplužním při městě na předměstí Německém, město Ouš s předměstím Českým a Německým, městečko Levín a vesnice Zimoř (Simmern), Habřina (Habern), Vysoká (Vysoké, Wessig), Muckov (Mutzke), Kostelík (Weisskirchen), Lukov (Lucke) a Vostrej (Ostré, Neuland) — který Gerštorf l. 1617 po † Apollonii ze Sternberka, roz. z Waldšteina, od její sester Marie Slavatové a Elišky Žirotinské za 32.000 kop. m. koupil a na tu summu toliko 7000 kop zaplatil. Statek ten od komory l. 1622 za 19.155 kop m. odhadnutý prodán byl za 22.000 kop mš. nejvyššímu lieutenantu *Janovi hraběti z Merode*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 6.)

f) *Dva domy*, jeden veliký a druhý malý se zahradou, v Menším městě pražském v ulici k bráně Písecké (Sandthor) po levé straně ležící mezi domy Davida sv. p. z Logu a Oberštorfu, které od komory koupil l. 1623 za 5000 kop m. vedle cis. resol. 13. března 1625 president komory české a nejvyšší mincmistr král. Českého *Vilém Ilburg z Vřesovic*. (C. 215, G. 1 & P. 2/4. — Knihy Menšího města pražského, lib. contract. 7, fol. G. 13. — Lib. conf. 2, f. 29.)

Mimo to navrátiti musili synové Gerštorfovi děkanství Staroboleslavskému statek duchovní, ves *Sušno* (kr. Boleslav.) s jedním poddaným ve vsi Sedlci a jiným příslušenstvím, který Fridrich Gerštorf nejstarší syn Mikulášův s bratry svými let nemajícími l. 1620 za summu odhadní 3169 kop. mš. úplně zaplacenou od stavův odbojných koupil. (D. Z. 140, D. 24. & 192, O. 23.)

Dle účtu komory české z dne 22. září 1622 vynášela celá pozůstalost Gerštorfova 197.295 kop m., z níž po srážce dluhů král. komoře zůstalo 118.849 kop. (C. 215, P. 1/2.) *Synům pak Gerštorfovým, Janovi Vilémovi a Volfovi Bernardovi* z cis. milosti postoupeny býti měly od komory české některé statky konfiskované v summě 40.000 kop mš. jim

darované. Na srážku této summy obdrželi dotčení synové vedle čís. resol. 24. ledna 1628 domy a dvory v městě Lounech, po měšťanech Václavu Uždilovi a Janovi Vávrovic konfiskované, v summě 14.420 kop. mš.; avšak statky ty byly tak zpustošené, že je bratří Gerštorfové l. 1634 toliko za 3000 kop. m. čís. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen* prodali. Proto jim od císaře postoupeny byly dědičné statky lenní *Čákovice a Snědovice*, na které jejich švagr Jan Albrecht Vlk z Kvítkova léna nepřijal. (C. 215, G. 1. Viz též Louny a Vlk z Kvítkova.)

Oldřich starší Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, jeden z defensorů, direktorů a správců zemských v čas zpourey, vykonal dne 16. června 1618 s Kolonem z Felsu a Kristofem Koberem poselství při kurfiřtu Saském (viz z Felsu), dal se potřebovati i v jiných kommissích a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za prokletou a nepoctivou na věčné časy se vyhlásila. Jméni po něm pozůstalé od král. komory hned bylo v pokutě ujato, totiž:

a) Statek *Vosov Veliký* (Osov, kr. Praž., okr. Hořovic.), odhadnutý za 8346 kop. m., a *Osovec* (Osov Malý), odhadnutý za 3206 kop. m., kteréž oba od král. komory dne 18. února 1623 koupila vdova po Gerštorfovi pozůstalá *Salomena*, provdaná potom *Bordoňová z Rejbic*, za 9857 kop mš., na kterouž summu jí poražena její pohledanost 6825 kop, jakož i 4862 kopy mš. vedle čís. resol. 12. října 1622 jí darované, tak že se jí ještě 1820 kop z komory české doplatiti mělo. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 463. — D. Z. 142, D. 5 & 293, F. 4.)

b) Statek *Skřípel* (Skříple, okr. Hořovic.), odhadnutý za 11.704 kop. mš., koupil od král. komory dne 14. července 1623 *Jan Walter Bordogni de Taxis*, čís. setník, za 7242 kop. m., na kterouž summu jemu poraženo 2629 kop m. pohledanosti, při kommissi liquidationis uznané a pojištěné paní Salomeně Bordogné z Rejbic. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 421. — D. Z. 144, E. 11 & 304, J. 22.)

c) Ves *Bykoš* (kr. Praž., dom. Suchomasty) postoupena byla vedle čís. resol. z dne 5. června 1623 v summě odhadní

4502 kop mš. *Dorotě Říčanské, roz. Kaplířové s Sulevic*, na srážku její pohledanosti, kterou za král. komorou měla. (Viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28 & G. 1. — D. Z. 141, G. 19.) *)

Petr Gerštorf ryt. z Gerštorfu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommissee confis. nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl Gerštorf při statku svém. (C. 215, C. 1/7.)

Sigmund Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Gerligheimu, l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 již předtím zemřel a jeho statek *Chyjice* (kr. Jičín, dom. Veliš.) držel na ten čas *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215, C. 1/4.)

Štěpán Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic na Cholticích, Svojsčicích, a Chroustovicích, byl v čas zpoury mezi re-latory při sněmu generalním 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance krále českého, pročež při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak král. výpovědí 28. ledna 1623 (publik. dne 21. února t. r.) při jedné třetině z milosti byl zůstaven. V této pokutě od král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž:

a) Statek *Chroustovice* (kr. Chrudim., okr. Vysoké Mýto), k němuž náležela tvrz *Chroustovice* s dvorem popl., též dvory popluž. *Žilovský a Radhošťský*, tvrz pustá *Jestřibec* se zahradou, rolemi a lukami, městečko Chroustovice s podacím ko-
stešním, mlýnem a pivovárem, vsi Městec, Ostrov, Opočen, Stradouň (díl), Radhošť s podacím kost., *Žika, Břekoly* (zašla), *Lhota*, Týništko s mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Gerštorf od Jana Diviše ze Žerotína za 65.000 kop mš. koupil. (D. Z. 186, B. 25 & 136, J. 29.) Statek ten,

*) Tvrz *Vosov* s dvorem poplužním a mlýnem, též dvůr poplužní a ves pustou *Vizíní* (Vižina); tvrz *Skřípel* s dvěma dvory poplužními jeden spojenými, s pivováry, 2 ovčiny, rybníky a lesy; vsi Vosov, Bě-
stín (Běstčín, díl), Skřípel, Bykoš (díl) a Vyzimu (Vižinu) s příslušen-
stvím koupil *Oldřich Gerštorf* l. 1616 za 30.100 kop mš. od *Jakuba Menšíka z Menšteina* (D. Z. 138, A. 26), jemuž tyže statky l. 1601 od *Jiřka Vratislava z Mitrovic* za 30.000 kop mš. byly prodány. (D. Z. 130, L. 2 & 175, N. 10.)

odhadnutý za 39.555 kop 34 gr. mš., postoupen byl cís. resol. 11. srpna 1623 z milosti za 39.555 zl. rýn. cizozemci *Janovi Bapt. Webrovi sv. p. z Pisenbergu*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 131. — D. Z. 153, D. 16 a 23.)

b) Statky *Choltice a Svojšice* (kr. Chrudim., okr. Přelouč.). odhadnuté za 54.827 kop 40 gr., za kterouž summu vedle cís. resol. 31. srpna 1623 prodány byly cizozemci *Křštofovi Šimonovi sv. p. z Thumu* (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 133 — D. Z. 153, E. 7.)

K *Choltickému panství* náležel zámek Choltice s předhradím, dvorem poplužním, mlýnem, pivovárem, oborou, ovčínem Radostickým a vinicí na Mejšlenské hoře; mlýn „Medenice“ řečený, dvory poplužní Ninkovický a Benešovický; městečko Choltice a vesnice celé Luhy, Chrtuiky, Lipoltice, Poběžovice, Urbanice, Tupesy s mlýnem, Loděnice, Benešovice; ve vsi Odraném Veselí dva a ve vsi Ninkovicích tři poddaní; 39 rybníků, zejména Medenice, Chrtuický, Třtináček, Pod červenou Jabloní, Pinčásek, Pod Něnkovicí, Počátek, Nový, Lodeňský, Benešovský, Litvín, Urbanský, Nedbal, Podzámecký, Lažský, Poběžovský, Nečas, Třešňovec, Rohlíček, Návesník, Záhumenec, Janovský, Komářovský, Čiblovka, Štírek, Pospíšil, Rosol, Podlázni, Rašovský, Tupeský, Noveška, Přehlíd, Horecký, Čáp, Veselí, Vražedlný, Čeperka a dva v Hapčinách; lesův 45 lečí zaječích. (Dle cedulí dílčích při rozdělení statkův po Jiřkovi Gerštorfovi mezi jeho syny, Bernharta, Mikuláše, Štěpána a Jindřicha l. 1614 v pátek po sv. třech králích.)

K *statku Svojšickému*, který Štěpánovi Gerštorfovi matka jeho Johanna, roz. z Rokyc, vdova po Jiřkovi Gerštorfovi l. 1615 odkázala, náležely: tvrz Svojšice s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, pivovárem a vinicí, pak vsi Svojšice, Stojice s podacím kostelním a dvorem popl., Holotín, Ledec, Vicomělice horní (díl), s platem ze vsi Hoštalovic a rybníky, jak to dotčená Johanna Gerštorfová l. 1599 od Kateřiny Mladotové, dcery po Jiřkovi Gerštorfovi za 17.000 kop m. koupila. (D. Z. 173, J. 30 & 140, A. 11.)

Mimo statky vytčené propadl Gerštorf peněz pojištěných 10.394 kop 29 gr. mš. (C. 215, G. 1.)

Dle zprávy kommisie revisionis a transactionis dne 10. listop. 1629 císaři učiněné žádal Štěpán Gerštorf za navrácení

statku *Choltického*, který jenom jakožto poručník (tutorio nomine) nezletilého bratra svého Jindřicha l. 1621 zemřelého v držení měl; aneb aby mu za něj nahrazeno bylo 90.000 kop mš. (pravá to cena odhadní) i s pětiletými úroky per 27.000 kop mš. Z ostatních dvou statků, Chroustovic a Svojsic, jež sám za 96.000 kop mš. odhadl, žádal po srážce pohledanosti manželky své per 8700 kop a ostatních dluhův per 21.912 kop na třetinu z milosti mu ponechanou 21.795 kop 41 gr. a z nich úroků pětiletých 6538 kop 45 gr. Naproti tomu uznala kommisie revisionis dle návrhu král. prokurátora, že statek Choltice Štěpánovi Gerštorfovi, jemuž po smrti bratrově dědičně připadl, po právu vzat byl, a že jemu ze všech těch statků jenom třetí díl totiž 33.042 kop mš. náleží, na kterýž díl se mu veškeré jeho jistiny per 10.394 kop 29 gr. i s úroky per 6035 kop ponechati a poraziti měly. (C. 215, G. 1.)*)

Albrecht a Oldřich Giglingarové Kneislové z Kneislšteina, z nichž *Albrecht* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil se v příčině léna na statek svůj, dvůr poplužný *Rauštajn* (Rauchstein, kr. Čáslav. okr. Něm. Brod.) s pěti poddanými (dvořáky), za 4013 kop mš. odhadnutý, avšak nikdy léna nepřijal. *Oldřich* pak († 1621) odsouzen *všeho jmění*, propadl statek Termesify (Termeshof, kr. Čáslav. okr. Něm. Brod., dom. Pohled) — tvrz Termesif a dva dvory poplužní, jeden při tvrzi, druhý pustý nedaleko od ní, řečený *Herlyf* (Rylhyf), s devíti poddanými, kteří se za dvořáky, t. j. majitele dvorů nerobotných pokládali — za 4267 kop 4 gr. mš. odhadnutý.**)

*) Statek *Choltice*, totiž polovici zámku a městečka Ch. s dvorem popl., vsi Luhy, Chrtínky a Leděč (díl) s příslušenstvím koupil Jiří z Gerštorfu l. 1541 od Diviše Boubinského z Újezda za 1500 kop gr. česk. (D. Z. 1, A. 27.) — Druhou pak polovici zámku Choltického se štěpníci u Choltic řečenou Ratajskou a loukou Heníkyřovskou, s platem v Cholticích, pak vsi Tupesy a Poběžovice s tvrzí pustou a dvorem popl., v Svinčanech u osedlých, ves pustou Radostice s dvorem popl. a dvůr Loděnický pustý s dvory kmetčími, dědinami a příslušenstvím koupil též Gerštorf l. 1542 za 2550 kop gr. česk. od bratří Jiřího a Mikuláše Rohovládů z Bělé (D. Z. 1, K. 8 & 41, H. 15).

**) Stateček ten koupil Jan starší Giglingar z Kneislšteina od Jana Rudolfa Trčky z Lípy l. 1598, kteréhož času k němu i ves *Suchá* a dvory řečené „Spáleny“ náležely, za 6500 kop mš., avšak dotčenou ves a dvory Spáleny Giglingar odprodal za 1500 kop mš. Pavlovi Pohnanovi z Po-
háně.

smrti Albrechta připadly oba tyto statky král. komoře, a cíř. res. 4. prosince 1627 postoupeny jsou darem klášteru cisterciánek „Údolf panny Marie“ (Vallis st. Mariae) v Pohledě (Frauenthal) k vystavění kostela a novému zařízení kláštera, proti zaplacení dluhů, zvláště pak 3000 kop věna vdově Magdaleně po Albrechtovi Giglingarovi pozůstalé. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & G. 4. — Lib. conf. 2, f. 461.)

Jan Matyáš z Glauchova (Glauchau), při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 500 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Albrecht a Jošt Křiřtof bratři Globnerové ryt. z Globna (v. Globen), drželi statek *Milkov* (Milikau, okr. Bezdržic.) a provinivše se při vpádu saském l. 1631 podporováním nepřitele, při kommissi confiscationis Fridlandské l. 1633 v kraji Loketském nařízené k pokutě po 400 zl. byli odsouzeni. (C. 215, E. 1.)

Henrich Štěpán a Šebestian Lazar Globnerové ryt. z Globna, před kommissi transactionis dne 9 června 1628 obesláni byli, aby se o pokutu za udělení perdonu narovnali; avšak jenom *Henrich* podvolil se odvésti do král. komory 300 zl. rýn. z jmění svého na 3000 zl. odhadnutého. *Šebestian* nemaje žádného jmění pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Albrecht Globner ryt. z Globna padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku stavovském (podle listu jeho matky Euphemie Hozlaurové roz. Winklerové z dne 1. února 1622). Jméni pak jeho všecko v pokutě král. fisku připadlo, totiž: statek *Pochlovice* (kr. Loket., okr. Falknov., dom. Katzensgrün) — tvrz a ves Pochlovice s dvorem poplužním a ves Kaltenbrunn (zanikla) — který odhadnut za 8689 kop mř. a zastaven Janovi Wernerovi, potom vedle cíř. resol. 16. září 1626 postoupen byl bez závad cíř. radovi při appellacích *Antonio de Landi* na srážku udělených mu z cíř. milostí 11.000 zl. Když však tento statku toho přijati nechtěl, koupil jej vedle cíř. resol. 15. listopadu 1627 a 30. března 1628 vladyka *Pavel Erhart s Endern* za 9300 zl. rýn. (C. 215, G. 6. — D. Z. 144, E. 14 & 298, D. 8.) — Vdově Anně Marii Wernerové za její

pohledanost na statku dotčeném per 6724 kop. míš. vedle cís. resol. 7. května 1627 postoupen byl statek *Komořanky* beze všech závad v summě odhadní 6347 kop. míš. (C. 215, G. 6.)

Mikuláš Globner ryt. z Globna, někdejší sudí zemský v Loketsku, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. Maje pak odejítí pro náboženství ze země l. 1628 prodal statek svůj *Krottensee* (kr. Cheb., okr. Kynžvart.) strýci svému Joštovi Křištofovi z Globna za 12.000 zl. rýn., na kterouž summu toliko 5735 zl. obdržel. Navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země, dal se potřebovati u nepříteli za kommissaře v kraji Chebském a Loketském; pročež při kommissi confis. *Fridlandské* v kraji Chebském nařízené l. 1633 dne 18. března odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě zbytek dotčené summy trhové per 6265 zl. (C. 215, E. 1, & G. 6.)

Jan Štastný Goliáš, jemuz od stavův odbojných svěřena byla deposice, z níž základy a peníze přijaté vzal a hned po bitvě bělohorské ze země ušel, nenavrátiv se podle patentu 17. února 1621 odsouzen byl při kommissi executionis dne 5. dubna 1621 a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cí i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni jeho hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském, u Železných dveří řečený, v osadě sv. Jiljí ležící, který l. 1622 cís. rychtář a měšťan Litoměřický *Mikuláš Mrás* za 2000 kop míš. koupil. — b) *Dvě vinice* v Libni ležící; není však vytčeno, komu a zač od král. komory byly prodány. (C. 215, G. 12.)

Goliášova dcera, která s otcem též ze země utekla, propadla pohledanost svou na domě dotčeném 500 kop míš., kterou vedle cís. nařízení komora česká *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně* na srážku cís. daru jemu při komoře vykázaného dne 13. srpna 1631 postoupila s tím doložením, *aby za to postoupení panu praesidentovi komory české několik pěkných melounů odeslal*. (C. 215, G. 12 & P. $\frac{2}{4}$. — C. 123, W. $\frac{25}{61}$. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 371.)

Martin Graf z Ernfeldu dal se potřebovati při vpádu saském l. 1631 u nepříteli v rozličných kommissích a službách (dle listu král. místodržících na hejtmany kraje Král.-Hrade-

ckého z dne 2. října 1635) a zanechal po smrti své *dvůr svobodný v Milovicích* (kr. Jičín., okr. Hořice), který předešle za 1516 kop mš. koupil. Není však vytčeno, kdy dvůr ten od král. komory byl ujat a komu postoupen. (C. 215, G. 18.)

Karel Graefinger z Sádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, ale rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že Graefinger při statku svém *Čeradice* (kr. Žatec.) zůstaven jest. Dne 5. února 1629 před kommissi transactionis obleslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630. (C. 215. C. 1/4.)

Kašpar Kristian Granovský z Granova, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen *třetíny* jmění, propadl *dům* dskami zemskými se řídící, proti sv. Jakubu v Starém městě pražském ležící, který l. 1620 v summě 2000 kop mš. směnou za svůj dům v Ungeltě ležící od Ehrenfrida z Berbisdorfu převzal. Dům ten teprv l. 1629 k návrhu král. prokuratora dne 5. října t. r. od král. komory byl ujat. (C. 215, G. 17. & P. 2/4. — Viz Berbisdorf.)

Adam Grysel z Gryslava, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, avšak pro zrušení kommisie rozsudek ten nebyl ohlášen a Grysel při statku svém zůstaven. (C. 215, C. 1/4.)

Blažej Gryspek ryt. z Gryspachu (Griesbek z Griesbachu), zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, kteréž hned od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Nelahozeves* (Nalezoves, Nalžoves, Mühlhausen, kr. Pražský, okr. Velvary), k němuž náležel zámek Nelahozeves s knihovnou a zbrojnou komorou v Kačerově, dvůr poplužní při zámku, pak vsi Nelahozeves, Podhořany, Podhořanky, Miřovice (Miřejovice, díl), Lobečko, Minice, Holubice a Libčice s vinicemi, mlýnem pod zámkem při řece Vltavě a ovčínem za vinicí Nelahozevskou; též vsi zápisné a výplatné v summě 5000 kop mš., Lešany a Debrno s vinicí u Minic. — Statek ten odhadnutý za 60.481 kop m. ponechán byl z cís. milosti vdově *Gryspekové Žofce*, roz.

z Bubné, za její pohledanost 20.000 kop mš. a proti zaplacení dluhů na témž statku vězících; avšak pro velikost dluhů vedle cí. resoluce z dne 23. června 1623 prodán byl od dcery Gryspekové, Veroniky Boreňové, za 40.031 kop mš. kněžně *Polyxeně z Lobkovic*, roz. z Peršteina. (C. 215, G. 9. — D. Z. 142, L. 17 & 292, A. 26.)

b) *Hory olověné* při městečku horním Bleistadtu, totiž 64 horní podšly č. kukusy s třemi domy báňskými, tavnou, 2 pachýrnami (stoupami) a jiným příslušenstvím, které Gryspek od bratrovců svých, Florian a Jana Jaroslava, dne 22. dubna 1620 převzal a dotčené manželce své a dceři postoupil. Avšak postoupení to, které se stalo v čase zpourey, uznáno za neplatné, a dotčené podšly horní vedle cí. resoluce z dne 21. listopadu 1626 darem obdržel horní hejtman v Joachimsthalu *Křištof Gradl z Grünenbergu* za své věrné služby proti odvádění čtvrtého dílu užitku do král. komory. O navrácení jich marně se ucházela nadřečená Veronika Boreňová, opět provdaná za Jetřicha Malovce, ještě l. 1644 při kommissi revisionis. (C. 215, G. 9.)

Bohuslav Gryspek ryt. z Gryspachu, při kommissi confiscationis dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nečtiny* (Preitenstein, kr. Plzeň., okr. Manětín.), k němuž náležel zámek Nečtiny s dvěma městečky pod ním ležícími, s dvorem poplužním, podacím kostelním, 4 mlýny, též vsi Bržno (Bržín, Werschín) a Lešovice, pak plat, jenž se od starodávna z kláštera Plasského do zámku dával, jakž to l. 1557 Florian Gryspek od komory české po Kašparovi Pflugovi za 4000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 14, D. 26.) — Tento statek od komory za 26.948 kop. mš. odhadnutý koupil dne 27. února 1623 *Gottfried Hertel z Leitersdorfu* za 25.448 zl. 55 kr. rýn., na kterouž summu poražena mu byla pohledanost jeho 6180 zl. na statcích Loketských. Ve smlouvě trhově vymíněn byl k ruce král. komory dotčený plat komorní, držitelům statku Nečtinského ročně po 50 kop mš. z důchodů kláštera Plasského vycházející, a prodán l. 1627 témuž klášteru za 1000 kop mš. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 367. — D. Z. 141, D. 19 & 194, H. 20.)

b) *Dům Gryspekovský*, dskami zemskými se řídící, na Újezdě při Menším městě pražském mezi domy k záduší sv. Vavřince náležitými a zahradou „Skalovskou“ obce Malostranské ležící, jehož polovice Gryspekovi Bohuslavovi, druhá pak polovice strýcům jeho Janovi a Florianovi, bratřím Gryspekům, náležela. Dům ten od král. komory l. 1622 za 15.000 kop mš. odhadnutý, dne 15. dubna 1624 prodán byl beze všech závad dědičně cís. nejvyššímu Don *Martinovi de Hoeff-Huerta* za 9000 zl. rýn., kteréž sobě porazil Huerta ze summy 61.669 zl. na lid válečný půjčené. Potom dům ten (nynější gymnasium Malostranské) Huerta daroval klášteru Karmelitánskému. Ještě l. 1630 vyhledával toho Gryspek při kommissi liquidationis, aby jemu díl jeho ze summy trhové za týž dům od komory české byl vydán. (C. 215, G. 9.)

c) Jistina 2000 kop mš. na statku Rožmitalském, z níž polovice král. komoře připadla.

Z tohoto všeho jmění zůstalo po srážce dluhů na polovici Gryspekovi náležející 9000 kop mš., na něž témuž dne 29. srpna 1630 dáno bylo cís. pojištění, tak že mu časem z komory české suma dotčená i s úroky měla být vydána; není však vytčeno, zdali Gryspek aneb jeho dědicové něco obdrželi. (C. 215, G. 9.)

Florian Gryspek ryt. z Gryspachu, strýc Bohuslava G., zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. komoře připadlo, totiž:

a) Statek *Rožmitál* (Rosenthal, kr. Písek, okr. Březnice), k němuž náležel zámek s dvorem popl. a městečko Rožmitál, pak vsi Rožmitál starý, Věšín. Buková, Sedlice, Vodomyšl, Vranovice, Lešetice, Nesvačily, Skuhrov, Piňovice, Bezděkov, Voltuše, Chynín, Oujezd (železný), Borovno, Trokavec, Mirošov, Skořice, Kolvín a dleem vsi Laz a Hučice. (Dle desk z. kvat. 12, A. 9 & kvat. 86, L. 8, l. 1556.) — Statek ten již dne 3. listopadu 1621 postoupen byl od komory české k správě Křištofovi Krásnému, pak odhadnut za 63.111 kop mš. vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 jménem císaře darován a odevzdán jest beze všech závad se statky *Řečici Červenou a Novým Rychnovem arcibiskupství Pražskému*, resp. kardinálovi

Harrachovi; avšak nebyl vložen do desk zemských, v nichž toliko jest poznamenáno, že se neví, jakým způsobem se dostal dotčenému arcibiskupství. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, E. $\frac{32}{45}$, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 405.)

b) Čtvrtý díl *domu Gryspekovského*, v Menším městě pražském na Újezdě ležícího a l. 1622 za 15.000 kop. mš. odhadnutého. (Viz Bohuslav Gryspek.)

Vdova po Gryspekovi pozůstalá, Johanna roz. Malovcova, domáhala se l. 1623—1629 spravedlnosti své 28.000 kop m., na dotčeném statku pojištěné; avšak teprv l. 1660 dne 22. prosince přisouzeno jí při kommissi revisionis toliko věno její 5000 kop. m., na kteréž dceři její Heleně Sabině cíś. pojištění bylo dáno. (C. 215, G. 9.)

Václav Gryspek z Gryspachu účastnil se zpourey, v níž zemřel; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím od král. komory v pokutě uято bylo, totiž statky: a) *Strýčkov* (kr. Písek, okr. Březnice, dom. Hrádek), ves a dvůr poplužní Strýčkov, pak vsi Vševely, Pročevily, Hlubiny (Hlubín) a části vsi Modřejovic a Střebska; b) *Liblín* (kr. Plzeň. okr. Kralovic.), dvůr pustý *Liblín* s tvrzí, zámek pustý *Libštejn*, pak vsi Bojesily, Kladruby, Vojenice (okr. Zbiroh.) s poplužím, Mostiště (okr. Rokycan.) a popluží na Chockové se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 Anna Gryspeková, roz. z Drahenic, od Jana Kristofa Myšky za 3500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 175, J. 9.); c) *Žákov* (u Olešné, kr. Plzeň., dom. Liblín), s dvorem poplužním a vsi Vranůvkov (Vranov) s dvorem pustým, Oujezd (Svaté Křížce), Kamenec, Olešná, Robčice (Hrobčice), Čivice (Čijevice) a Němčovice.

Tyto statky, po Václavovi Gryspekovi pozůstalé, měli obdržeti nápadem Florian a Jan bratří Gryspekové (synové po Janovi Jiřím, bratru Blažeje z Gryspachu) dle smlouvy se strýcem Blažejem l. 1620 v čase zpourey učiněné, kterouž se zavázali, strýci Blažeji za postoupení jeho spravedlnosti na statcích Libšteinském a Liblínském zaplatiti 20.000 kop mš. — Avšak smlouva ta byla za neplatnou uznána a zrušena (D. Z. 192, H. 15), a statky vytčené na poručení nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 jménem císaře postoupeny byly k užívání *Juditě*

vdově po Gryspekovi pozůstalé místo úrokův ze summy 24.000 kop mš., již na statcích dotčených pojištěnou měla. Tato provdávši se brzy potom za *Petra Jiřího Přichovského* a nejsouc náboženství katolického, postoupila manželu svému těch statkův užívání, v němž on zůstával až do l. 1638, kteréhož léta opět od komory české ujaty a prodány byly, totiž: a) statek *Strýčkov*, odhadnutý za 17.378 zl., koupil vedle cíś. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Jindřich Libšteinský hrabě z Kolovrat* za 12.000 zl., kteréž poraženy jemu z cíś. darů per 20.000 zl. l. 1623 a 16.000 kop mš. l. 1638 za jeho věrné služby mu udělených. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 300, J. 7 & 301, C. 12.)

b) Statky *Liblín a Žikov* koupil vedle cíś. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Benjamin Fruwein*, cíś. rada a místosudí král. českého, bez všech závad za 27.000 kop mš., z kteréžto summy jemu poraženo 26.000 kop mš. jistin, v pokutě od něho propadlých, avšak z milosti mu ponechaných. (C. 215, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 344. — D. Z. 301, C. 30.)

Dědicové *Judity Gryspekové*, potom *Přichovské*, domáhali se ještě l. 1673 dotčené pohledanosti 24.000 kop mš., kteráž na ten čas při kommissi liquidationis ještě vyřízena nebyla. (C. 215, G. 9.)

Václav a Albrecht Ferdinand, bratři Gryspekové z Gryspachu, zemřeli v trvalé zpouře, jíž se zúčastnili; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzeni byli *všeho jmění* svého, kteréž král. komoře v pokutě propadlo, totiž: Statky *Kačerov* (Kaceřov), zámek a ves *Kačerov* s dvorem popl. a městečko *Kralovice Cinadrový* (kr. Plzeň.), kteréž od císaře Ferdinanda I. l. 1542 zastaveny byly od státek kláštera Plasského *Florianovi Gryspekovi* do vyjití čtyř životův, a jichž se za tou příčinou po smrti *Václava a Albrechta* ujali bratři *Florian a Jan Jaroslav Gryspekové*. Statky ty k žádosti opata a konventu kláštera Plasského vedle nařízení král. místodržícího *Karla knížete z Lichtenšteina* dne 26. listopadu 1622 jménem císaře témuž klášteru darem postoupeny, a manské vesnice při těch statcích, zejména ves pustá *Hrádkov*, l. 1624 z manství propuštěny jsou. (C. 215, C. 1/7 & G. 9. — D. dv. 53, f. 58.)

Jindřich Burian hrabě z Gutenšteina na Ryzmberce a Koutech, dal se potřebovati za kommissaře od stavův odbojných a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi executionis dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památku jeho za proklatou a nepoctivou na věčné časy vyhlášena. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory byly ujaty, totiž: panství *Ryzmberk* (Risenberk, Riesenberk, kr. Plzeň.), zámek pomezní Ryzmberk s dvěma dvory poplužními, Starým, řečeným Modlickým, a Novým dvorem; pak statek *Kouty* (Kauth, kr. Plzeň.), tvrz a ves Kouty s dvorem poplužním, spojený s panstvím Ryzmberským, k němuž náleželo půl městečka *Kdyně* (Neugedein) s 83 chalupníky, a vsi Brniřov (Premirschen), Hluboké, Nová ves, Hyršov (Hiršava), Špringenberg, a tři sedláci ve vsi Smržovicích, vesměs s 62 poddanými sedláky, 13 rybníků, 3 mlýny, 22 leče lesů (zejména les Paseka pod zámkem, les Vostrožnice, lesy Černé Hory nad Starou Kdyní, les u Hyršova a u Springenbergu). Statky ty od komory české odhadnuté za 40.921 kop míš. koupil l. 1622 cís. plukovník *Jan Filip Kraz ryt. z Scharfenšteina* za 35.000 kop míš., ačkoliv panství Ryzmberk samo Gutenštein za 80.470 kop m. byl odhadl, a tvrz a ves Kouty jeho otec Jindřich za 9000 kop m. koupil. Kraz zaplatil na sřmmu trhovou toliko 9000 zl.; neboť zbytek jemu poražen byl na jeho daru, z milosti vedle cís. resol. 26. ledna 1623 jemu za věrné služby uděleného. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 205. — D. Z. 153, A. 8 & 9.)

Dům v městě Novém Kdyně, řečený Prachenský, pak dvůr Staro-Kdynský a mlýn Vachalovský, ponechány byly vdově po Gutenšteinovi pozůstalé, Kateřině Sibylle, roz. z Švamberka, již vlastně náležely. (C. 215, G. 10.)*)

Jindřich Vavřinec hrabě z Gutenšteina, na Hostouni a Svržně, za času zpoury kommissař při direkci stavův, brzy po bitvě bělohorské opatřen byl vězením domácím a odsouzen při kommissi hrdelní l. 1621 *všeho jmění*, jakož i k vězení,

*) Panství Risenberk a Kouty postoupila Eleonora Barbora Maria hraběnka ze Salma, dcera a dědička Anny Alžběty hraběnky Kracové z Scharfenšteina, roz. z Felsu, se statky Zahofany a domem v Menším městě pražském l. 1670 Jiřímu Václavovi Černínovi sv. p. z Chudenic. (D. Z. 466, G. 18.)

do něhož na zámek Zbirovský dne 7. srpna 1622 z vězení radnice Starého města pražského odvezen byl, a v němž ještě l. 1624 zůstával. K žádosti jeho manželky Sibylly, roz. Šlikové, povoleno mu od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. dubna 1623 ke každému obědu zejména tři díly vína.

Jméni jeho všechno hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Hostouň* (Hostau, kr. Plzeň.), tvrz a město Hostouň s podacím kostelním, 3 domy v městě, s dvorem poplužním a 14 vesnicemi, v nichž bylo 237 osedlých, zejména vsi Čechín, Doubravka, Černá hora, Holubeč, Přes (Pšes), Mirkovice, Vítanín, Štítary s podacím kost., Kramolín, Bezvěrov, Šidlákov, Horoušany, Sedlec a Kal. (D. Z. 310, M. 22.) — b) Statek *Svržno* (Zwirschen, kr. Plzeň, dom. Horšův Týn.), tvrz a ves Svržno s dvorem poplužním, dvůr *Hosotice* (snad Nasetice u Křebřan) a vesnice Bezděkov a Třemešna, od Jiřího z Gutenšteina přikoupené. — Tyto statky se vším příslušenstvím, jak to Jindřich z Gutenšteina po strýci svém Jiřím l. 1598 zdědil (D. Z. 128, L. 30.), odhadnuté za 53.121 kop mš., l. 1622 koupil *Zdeněk Vratislav s Mitrovic* za 41.000 kop mš., na kterouž summu jemu poraženo 10.000 kop, vedle cí.s. resoluce 22. prosince 1622 jemu darovaných. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 141, A. 28 a 620, A. 24.)*

c) *Jistina* 2000 kop mš. — d) *Dům* v Starém městě pražském za Týnem proti kůru kláštera sv. Jakuba ležící, u Tří Kuchyní řečený, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 20. června 1621 postoupen byl k dědičnému užívání Pavlovi Kantorovi, perníkáři v Menším městě pražském, náhradou za dům jeho, v prospěch kláštera sv. Maří Magdaleny

*) Vratislav z Mitrovic prodal tyto statky l. 1623 za 124 583 kop mš. tolarů širokých Kristině Kordule Černínové z Chudenic, roz. z Helmaku (Heleneku) (D. Z. 292, C. 11), která k nim l. 1630 od Václava Divíka Černína z Chudenic přikoupila statek *Slatinu* — tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, též díly vsí Sedlec s dvorem popl. a Horouše (Horoušany) s mlýnem Mostickým — za 14.000 kop mš. (D. Z. 144, A. 22). — L. 1636 dotčené statky Hostouň, Svržno a Slatina se statkem Mělnice (tvrz a ves), přikoupeným l. 1653, prodala Maria Anna hraběnka ze Stahrembergu, roz. Černínová, a manžel její Jan Ludvík z Stahrembergu Adamovi Matyášovi hraběti z Trautmansdorfu za 130.000 zl. rýn. (D. Z. 310, M. 22).

zbořený. Týž dům l. 1622 dne 17. června odevzdán Jiřkovi Šererovi platnýři k provozování jeho řemesla, pak l. 1633 vedle cís. resol. 12. července postoupen k užívání bratrstvu „*Omnium fidelium defunctorum*“ u sv. Ducha v Starém městě pražském, a konečně dne 26. ledna 1639 navrácen *Jindřichovi Petrovi hraběti z Gutenšteina* proti zaplacení 500 zl. bratrstvu dotčenému na tom domě pojištěných. (C. 215, G. 10 & P. 2.)

Manželka Gutenšteinova, dotčená Sibylla, stěžovala si l. 1628 při císaři, že prodejem statků svrchu vytčených za tak levnou summu velmi zkrácena byla, o čemž svědčí odhad týchž statků l. 1628 per 196.385 kop míš., jakož i to, že Vratislav je l. 1623 bez svrškův za 120.000 kop m. prodal. (C. 215, G. 10.)

Jiří Sigmund Habsperger z Habsperku, ujel po bitvě bělohorské ze země, pročež propadl hrdlo, čest i statky; avšak po vyhlášení „*mandata revocatoria*“ dne 3. února 1622 navrátil se vstoupil do cís. služby vojenské, čímž co do hrdla a cti, ale nikoliv co do statků byl restituován. Nicméně statek jeho *Langendörflas* (kr. Cheb., dom. Tachov.) nebyl konfiskován, nýbrž po smrti Habspergra držela jej pozůstalá po něm vdova Barbora, roz. z Donína, v pohledanosti své per 12.800 kop míš. jí přisouzené, kteráž jej l. 1628 švagrovi svému *Křištofovi Rudolfovi z Habsperku* prodala. Ale l. 1630 udal při komoře české cís. plukovník Jan Filip Husman z Nemedi, že statek ten vlastně král. fisku náleží; pročež Habspergerovi odňat a Husmanovi za odměnu k správě odevzdán byl. Konečně po dlouhém domáhání se práva svého při císaři samém dosáhl toho Kristof Rudolf Habsperger, jenž v cís. vojsku podplukovníkem byl, že cís. resolucí 11. října 1642 při statku tom beze vší náhrady fiskálních pohledaností z milosti zůstaven jest, ačkoliv sám při kommissi konfis. polovice jmění svého byl odsouzen, a vedle zdání král. prokuratora nejenom tento statek pro provinění Jiřího Zikmunda, nýbrž i jiné dva statky, *Gehay* a *Schönbrunn*, náležející ostatním jeho bratřím již zemřelým, z nichž *Kašpar Arnošt* polovice, a *Jobst Adam* dvou třetin při kommissi confiscationis odsouzeni byli, král. komoře připadnouti měly. (C. 215, H. 38.)

Tomaš Had z Proseče a na Jirnách, při kommissi confiscationis dne 13. února 1623 odsouzen k *manství*, protože sám osobně do Moravy a Rakonska táhl a za vlády Fridricha falckraběte při soudu purkrabském za přísedícího potřebovatí se dal; avšak výpověď ta k ratifikaci král. nebyla odeslána, tak že Had podržel v dědictví statek svůj Jirny veliké (kr. Praž., okr. Brandýs n. L.) kterýž po jeho smrti l. 1624 jeho sestry Anna Marie Skalská, Lidmila Kořenská a Prudenci, vedle kšaftu od otce jejich Jana l. 1611 učiněného právem nápadním držely. Avšak týmž sestrám l. 1625 od král. komory statek ten i se svršky byl odňat a za 26.020 kop 51 gr. míš. odhadnutý postoupen zástavou vedle čís. resoluce z dne 23. května 1625 *Sigmundovi sv. p. z Wolkenšteina*, potom Janovi Sigmundovi *hraběti z Thunu*, kterýž jej *Ondřeji Vilémovi sv. p. z Brandejsa* za 16.000 zl., jež mu dlužen byl, in solutum odevzdal.

Ačkoliv se dotčené sestry z Proseče, které mezi tím pro náboženství ze země odejítí musily, brzy však přistoupivše k víře katolické se navrátily, nejednou od l. 1628—1658 práva svého při komoře české i při císaři domáhaly, tak že vedle zdání král. prokuratora z dne 7. října 1658 statek ten jim navrácen býti měl; přece statek jejich vedle čís. resoluce 18. září 1656 synovi dotčeného sv. pána z *Brandejsa*, Janovi *Jakubovi* za summu odhadní dědičné zůstaven od a jeho dědicův *pánovi z Gräfenburgu* prodán byl.

Konečně ucházel se o polovici statku toho l. 1667 Tobiáš Gebler, rektor kolleje jezuitské v Novém městě pražském, dokládaje, že Lidmila z Proseče právo a spravedlnost svou na polovici statku Jirné (poněvadž její sestra Prudencia bez dědicův zemřela a po druhé sestře Anně pozůstalá dcera na druhou polovici právo měla), před smrtí svou l. 1662 rektorovi téže kolleje, P. Krnovskému, k vystavění kostela odkázala a postoupila. Avšak král. prokurator Knaut ve zprávě své dne 26. ledna 1669 o věci té kommissi revisionis učiněné dokázal, že postoupení této spravedlnosti nebylo pravé, ani důkazy vedle řádu zemského potřebnými opatřené, obzvláště že podpis postupující Lidmily za pravý uznán býti nemohl. (C. 215, H. 27. — Lib. conf. 2, f. 222. — D. Z. 152, L. 19.)

Zároveň se statkem Jirnami od král. komory ujata byla též *vinice, Velký a Malý ráj* řečená, s lisem za Oujezdeckou branou ležící, kterou Tomáš Had z Proseče manželce své Markétě roz. z Dubu, v sumně 7000 kop mš. na srážku jejího věna 11.000 kop mš., na statku Jirenském pojištěného, již l. 1614 odevzdal (dle lib. contract. 19, f. 477, lit. ff. 4. dne 28. února 1624). Ale cíś. resolucí z dne 5. května 1626 Marketa Prosečová při zápisu svém na dotčenou vinici zůstavena jest, ostatek pak summy věnné per 4000 kop mš., jakož i 500 kop mš., jež na pohřeb manžela svého vynaložila, i s úroky od l. 1624 ze statku Jirenského jí zaplacen býti měl; nicméně pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 27.)

Jakub a Jan Jindřich Hájek z Robčic, první na Bernarticích, druhý ve vsi Tvrdoslavi na Prachensku, obealáni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu, nepostavili se ještě dne 17. února 1630; odešli oba dle zprávy posla komorního již l. 1628 pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sebastian Jindřich Hájek z Robčic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných s bratrem svým *Junem Václavem*, avšak nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 ze země pro náboženství. (C. 215, C. $\frac{1}{9}$.) — Bratr jeho, *Jan Václav*, katolík, při kommissi transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za perdon jemu udělený zbaven, podržel statek svůj *Bernartice* (kr. Klatov.) za 6000 kop mš. odhadnutý a na 3500 kop zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Voň Diviš Haller z Reichenbachu, falcký úředník, byl udán, že před vítězstvím bělohorským české průsmyky na pomezí osadil lidem vojenským, pak v král. lesích na tisíce kmenů že dal poraziti a z nich dva sruby vystavěti, též že po tři neděle zle řádil v okolí Tachovském. Pročež jistina jeho 10.000 zl. rýn., již měl za městem Chebem, k ruce král. fisku byla zadržána podle rozkazu cíś. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 28. října 1622 a 8. dubna 1623. Avšak *Hallerův syn Jan Křištof* dokázal, že jeho otec bez příčiny byl obviněn, tak že vedle cíś. resoluce z dne 27. června 1654 dotčená jistina mu byla navracena. (C. 215, H. 1.)

Adam a Karel Bořek Hamzové ze Zábědovic při kommissi confiscationis dne 23. května a 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/8.)

Bořek Hamza ze Zábědovic a na Teplicích, odsouzen při kommissi confiscationis všeho jmění, však král. výpovědí z dne 26. června 1623 z milosti zůstaven byl při dvou třetinách, kteréž mu po zaplacení dluhův z král. komory vydány býti měly. Avšak statek jeho *Teplice dolejší* (Unter-Weckelsdorf (kr. Král.-Hradec., okr. Police), ves s dvorem poplužním, nebyl konfiskován za tou příčinou, že Hamza ohlásil, jakoby týž statek po manželce jeho († 1617) synovi Kunšovi Mikuláši úplně náležel. Teprv když při kommissi revisionis l. 1630 zápisem desk zemských bylo dokázáno, že Hamza statek Teplice za času zpourey l. 1619 témuž synovi odkázal, a že jej potom bez vědomí král. komory Sigmundovi z Schmiden prodal a na summu trhovou již 19.000 zl. obdržel; musil Hamza dotčenou summu do král. komory odevzdati, statek pak Teplice od král. komory byl ujat, za 9159 zl. 47 kr. odhadnut a dotčenému *Sigmundovi Schmidovi z Schmiden*, císař. polnímu hejtmanu, dne 23. listopadu 1644 za 8000 zl. prodán. Z této summy připadlo po zaplacení dluhův na třetinu král. fisku v pokuté náležející 1486 zl. 38 kr., pak úroky z ní od l. 1618—1644 zadržalé 2318 zl. 7 kr., kteréž Hamza z dílu svého zaplatiti musil dle účtu komory české z dne 22. října 1647. (C. 215, H. 2. — Lib. conf. 2, f. 457 & 286. — D. Z. 148, P. 30; 304, B. 14 & 625, B. 5.)

Druhý díl statku Teplického, totiž ves *Janovice* (Johnsdorf) s dvorem panským, Zaboří řečeným, kteráž prvotně k statku Teplickému náležela, s 26 sedláky a 15 chalupníky, postoupil Hamza i na místě syna svého l. 1627 paní *Anně Strakové z Nedabylic*, roz. Bohdanecké z Hodkova, sestře manželky své, v summě dluhu 7350 kop míš. zástavou k užívání na místě úroků až do vyjití 20 let, tak že v případě její smrti i manžel její Petr Straka k témuž statku měl právo. — Ale poněvadž toto porovnání pokoutně se stalo na újmu král. fisku, i tento díl statku Teplického (který dle udání arcibiskupa Pražského dotčený Petr Straka z Nedabylic, ve Francouzsku zůstávající, ještě nepořádně měl v užívání) vedle rozkazu komory české dne 19. ledna 1674 od král.

prokuratora byl ujat a Straka se svou pohledaností na kommissi revisionis poukázán. (C. 215, H. 2.)

Karel Jaroslav Bořek Hamza ze Zábědovic a na Světlí, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Pavel Bořek Hamza ze Zábědovic, syn Myslibora († 1617), dal se potřebovati v službách vojenských za fendrycha pod kurfiřtem saským l. 1631 a tam zemřel. Pročež při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že statek jeho *Nedělišťe* (kr. Král.-Hradec.), tvrz a ves N. s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, *Albrechtorů z Waldšteina*, knížeti Fridlandskému, v pokutě měl připadnouti. Avšak po zavraždění Waldšteina statek ten, jehož se sestra Hamzova, Johanna Anna Hubryková, ujala, za 12.000 kop mš. odhadnutý, ponechán byl synovi po Hamzovi pozůstalému Adamovi, po jehož smrti výpovědí soudu připadl jeho matce Dorotě Barboře roz. Hruškové z Března, potom opět provdané Pisingerové. (C. 215, H. 2. — D. Z. 112, A. 4.)

Petr Bořek Hamza ze Zábědovic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis strany pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního nebyl Hamza doma a manželka jeho nechtěla obeslání přijati, tak že posel je tam na stole nechal a na znamení toho třísku ze dveří přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Matyáš Handl, hofmistr rytmistra Betengla, sloužil za času zpourey direktorům a poněvadž po vítězství bělohorském žádného perdonu nežádal, připadlo v pokutě král. fisku *všecko jmění* jeho, kteréž, ačkoliv vše paní Regině Bařteynkové, městce Nového města pražského, vedle kšaftu z dne 9. dubna 1628 odkázal, od cís. rychtáře Novoměstského Michala Ritteršice l. 1629 bylo uято, totiž 112 kusů dukátův, šatstvo a dva zlaté řetízky se dvěma grošy rýnského zlata a dvěma perlami okrouhlými, vážící 38 dukátův. Pozůstalosti této marné se domáhala dotčená městka, dokládajíc, že Handla nejenom v nemoci opatrovala, nýbrž i na pohřeb jeho 293 zl. 30 kr. naložila. (C. 215, H. 43.)

Ondřej Hanibal, při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel, zanechav syna nezletilého *Jana Arnošta*, jehož poručníci Jan Fridrich Vchynský z Vchynic a Jiří Mitrovský z Nemyšle při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázali za perdon Ondřeji Hanibalovi udělený složit 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Harant sv. pán z Polžic, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných dne 1. října 1619; avšak při kommissi confiscationis dne 3. prosince 1622 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti obeslána byla jeho manželka Eva, roz. z Kolovrat, před kommissi tractationis l. 1630, aby se vyrovnala o pokutu za perdon manželu jejímu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Jan Jiří starší Harant sv. pán z Polžic, při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl v pokutě polovici jistiny 2000 kop mš. (C. 215, H. 3.)

Jan Jiří mladší Harant sv. pán z Polžic přistoupil ke konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 a obnovil přísahu manskou l. 1638 na statek *Klenové* (kr. Klatov.) — polovici zámku a městečka (nyní vsi) Klenového s dvorem poplužním, polovici vesnic pustých Loučany (Lautschan), Křepice (Chřepice, Kühberg) a Němčice — v summě odhadní 5000 kop mš. Po jeho smrti l. 1637 statek ten právem odúmrtním lenním připadl císaři, a dle exspektance na něj udělené postoupen vedle cís. resol. 13. ledna 1637 *Jiřímu Adamovi Bořitovi hraběti z Martinic*, jemuž l. 1646 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 3. — D. dv. 7, f. 33 & 235; 68 L, f. 54; 53, f. 122.)

Křištof Harant sv. pán z Polžic a Bezdržic a na Pecce, dvorský rada cís. Matyáše, přestoupiv na počátku zpourey od katolictví k podobojím a na sjezdě stavův odbojných dne 23. března 1619 nařízen za kommissaře nad lidem vojenským při výpravě z krajův Slanského, Litoměřického, Žateckého

a Rakovnického, dal se potřebovati v kommissích rozdílných v zemi i mimo zem, zvláště při odhádání statkův duchovním odňatých; táhl též s Matyášem z Turnu k Vídni, kdež vele dělostřelbě střeliti dal i do hradu císařského; hlasoval pro zvržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl jeho radou a komorníkem, jakož i presidentem komory české; byl též mezi relatory při sněmu generálním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění byl po bitvě bělohorské k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 od císa. nejvyššího Albrechta z Waldšteina jat, počátkem března t. r. z Jičína do Prahy dodán a na hradě Pražském uvězněn; potom při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. mečem byl odpraven.

Jméni pak jeho všecko hned od král. komory bylo ujato, totiž: a) Polovice statku *Pecky* (kr. Jičín., okr. Nová Paka), k níž náleželo půl zámku Pecky s dvorem poplužním, Novým řečeným, mlýny v Novévsí (Jechovský a Fantovský s pilou), půl městečka Pecky, vsi celé Stupné, Uhlíře, Štikov, Videchov, Videchovec, Nedařice (díl s 1 osedlým) a Nováves (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 druhá manželka Harantova Barbora, roz. Miřkovská z Tropčic, jakožto díl po prvním manželu svém Karlovi Škopkovi z Bílých Otradovic pozůstalý, za 29.000 kop mš. koupila (D. Z. 179, A. 18.) a Harantovi odkázala. Statek ten prodán byl od komory české l. 1622 *vdově po Harantovi* pozůstalé *Anně Salomeně*, roz. Hradištské z Hořovic, za summu odhadní 42.579 kop mš., na kterouž jí poražena byla pohledanost její na téměř statku v summě 36.600 kop mš. Tuto polovici statku Pecky, jakož i druhý díl téhož statku, který Harantová l. 1612 dne 19. listopadu od Adama Škopka za 36.000 kop mš. koupila, i se statečkem od Jana Zylvara l. 1611 za 3900 kop mš. přikoupeným, prodala vdova Harantová l. 1624 *Albrechtovi z Waldšteina* za 130.000 kop mš., na kterouž summu nad míru vysokou toliko 30.000 kop mš. obdržela. Zbytek summy tržné 100.000 kop mš. i s úroky zadržalými jejímu druhému manželu a dědici *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* vedle císa. resol. 11. března 1636 byl postoupen, a na tuto i jiné

pohledanosti, kteréž Černín za král. komorou měl, témuž poraženy byly summy trhové per 172.637 zl. za statek *Neydek* (viz Colouna z Felsu) a za panství Schmidberg ve Slezsku. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$. F. $\frac{5}{6}$ & H. 3. — Lib. conf. 2, f. 377. — D. Z. 141, E. 5; 142, B. 16 & 194, L. 20.) — Viz též Albrecht z Waldšteina.

b) *Dům* v Menším městě pražském v ulici na Oujezd vedoucí, na rohu po pravé ruce ležící, který od komory l. 1626 koupil *Sezima hrabě z Vrtby* za 4500 kop mís. (D. Z. 142, K. 17. — Lib. conf. 2, f. 68.)

Mikuláš Hartič sv. pán z Hartče (Hartwig z Hartiče), při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Janov* (Janovice, Johnsdorf, kr. Žatec, okr. Most.) — sídlo a ves Janov s dvorem poplužním a ves *Kolozruky* (Kolosoruk, Koselruk, Kosloruk) s dvorem poplužním — který od král. komory za summu odhadní 20.805 kop mís. bez všech závad dědičně koupil dne 12. září 1623 cizozemec *Jakub Bruno*, krále španělského rada a tajný sekretář, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1624 ze summy trhové poražen byl dar z milosti 15.000 zl. rýn. — Tento prodal statek Janov se statkem Záluží (Maltayr) l. 1627 *Janovi Jakubovi Brunovi*, kommissari cla pohraničního, za 34.740 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 287. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Hartič však neobdržev ničeho na dvě třetiny jemu ponechané, odešel za příčinou náboženství do Saska, kdež l. 1627 ve Freiberku zemřel. Teprv l. 1631 jeho dědici a bratrovi *Junovi Jetřichovi*, na Prečendorfu v Míšensku zůstavajícímu,*) jenž z dotčené pohledanosti 868 kop mís. a úroky sedmileté per 5460 kop k ruce J. M. C. slevil, na přímlovu kurfiřta saského dáno bylo cíś. pojištění na 13.000 kop mís., o jichž zaplacení ještě l. 1661 se ucházeli jeho synové. (C. 215, H. 4.)

*) Bratři z Hartiče dědili po otcí svém Adolfovi statky po něm pozůstalé tak, že ze statků v Čechách ležících *Janov* a *Kolozruky* obdržel Mikuláš, a *Záluží* (Maltayr) bratr jeho Moric Jindřich; ze statků pak lenních v Sasku jsoucích připadl *Prečendorf* (Pretschendorf) *Janovi Jetřichovi*, *Weissenborn* a *Colmic* jeho bratru nevlastnímu Jiřimu Adolfovi. (C. 215, H. 4.)

Moric Jindřich Hartič sv. p. z Hartče, bratr Mikulášův, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Záluží* (Maltayr, Maltheuern, kr. Žatec. okr. Most.) — sídlo a ves Záluží s dvorem poplužním a ves Hamr jinak Kummern zvanou, — kterýž od král. komory za summu odhadní 8.973 kop míš. prodán byl cizozemci *Jakubovi Brunovi*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 288. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Mimo to propadl Hartič též jistinu 2000 kop míš., a odšed pro náboženství ze země, stěžoval si l. 1629 při kommissi revisionis, že statek jeho na újmu král. fisku i jeho vlastní o 20.000 kop laciněji byl prodán, než jeho pravá cena dle kontratasy per 29.588 kop vynášela. Avšak neporídil ničeho a jeho pohledanost z dotčeného jmění jeho ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jakub nejstarší Hartmann z Hartenšteina provinil se za času zpoury tím, že syna svého Jana Jakuba l. 1619 koňmo s jedním pěším k mustruňku poslal. Dotčený syn uvolil se po smrti otce svého při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený do král. komory složití pokutu 400 zl. ze summy trhové za statek *Žďár* (kr. Jičín., dom. Jilemnice), který s bratry svými téhož roku *Albrechtovi s Waldšteina* za 7583 zl. rýn. prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Viz též Albrecht z Waldšteina.)

Václav Has z Hasenthalu při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 žaloby král. prokuratora byl osvobozen a nemaje žádného jmění nesložil žádné pokuty za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jakub Hasík z Lomné a při městě Chlumci, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1626, zanechav dvůr Lomné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. poněvadž neměl žádného jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ian Adam Haugvic ryt. z Biskupic odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl rytmistrem u vojska nepřátelského; pročež při kommissi confis.

Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Arnošt Haugvic ryt. z Biskupic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního ujel již předtím ze země pro náboženství do Lužice. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen k *manství*, téhož roku za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti (1626) na místě synů po něm pozůstalých přijal léno jich poručník Jan Odkolek dne 6. května 1628, potom l. 1636 k ruce syna nezletilého Karla Štastného Haugvice jeho poručník Jaroslav Král na statek Malobratřice dolní (kr. Boleslav., dom. Mnich. Hradiště), tvrz a ves s dvorem poplužním a šesti chalupami, v summě odhadní 2000 kop mš. Dotčený pak syn došed let svých l. 1651 léno obnovil a z manství byl propuštěn. (D. dv. 7, f. 90; 68 I., f. 43; 6 relat., f. 8 p. 1.)

Vilém Haugvic ryt. z Biskupic, katolík, vypravil za času zpourey jednoho jezdce k vojsku stavovskému; byl však při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobozen pokuty za perdon mu udělený, protože mimo špatný dvůr sedlský neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu, obojích práv doktor, král. rada nad appellacemi a měšťan Staroměstský, dal se od stavův odbojných potřebovati v kommissích i mimo zemi, zvláště l. 1620 v poselství vypraven byl s Václavem Berkou z Dubé a Fridrichem z Bílé ke kurfiřtu Saskému (viz Berka). Pročež odsouzen při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi dne 16. června 1621 *hrdla, cti i statku*, dne 21. června t. r. byl stat a jeho hlava s rukou na věži mostské vystrčena. Jméni po něm pozůstalé, totiž *dům* v Starém městě pražském ležící l. 1610 mezi hutí Pavla Hada z Proseče a domem Cipriana Bílka, se všemi svršky, zejména *zhámenitou knihovnou*, hned od král. komory byl ujat. Avšak dům dotčený, který Haunšild společně s manželkou svou Kateřinou roz. z Proseče l. 1610 za 2300 kop m. od Zachariáše Pecolda koupil, ponechán dotčené manželce ve věné jejím per 1300 kop mš. a v jistinu 600 kop m., při čemž s dítkami svými zůstavena

byla. Knihovna pak k žádosti kardinala z Ditrichšteina, biskupa Olomúckého, postoupena byla l. 1623 k potřebě dítek po Haunsildovi pozůstalých, jichž se ujal bratr jeho manželky Magnus Braendl z Brandenfelsu cís. rychtář v Olomúci. (C. 215, H. 35 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 18.)

Jan Helvík z Felzova, měšťan Litoměřický, provinil se jediné tím, že přijal od krále Fridricha falckého mocný list; přecež při kommissi inquisitionis ob rebellionem l. 1626 *polovice jmění* odsouzen byl. Statek jeho řečený „*Helvíkovský*“ ve vsi Pokraticích u Litoměřic ležící a dskami zemskými se řídící, k němuž náleželo 9 poddaných v 5 vesnicích (totiž v Pokraticích 4, v Hliné 2, v Kundratci 1, v Čerěníšti (Tschersing) 1, v Babině Liběšické 1), tři vinice, na nichž bývalo ročně vína 20 sudův sedmivěderních po 25 kop., ovocní kopaniny a 6 kusův lesa — již l. 1622 od král. komory byl ujat a za 8225 kop odhadnutý postoupen konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě pražském* na srážku zadržalého deputatu. Ačkoliv dle zprávy komory dvorské z dne 6. května 1627 císař rozkázal, aby statek ten Helvíkovi aneb jeho dědicům byl navrácen, předce dominikánům ponechán a l. 1641 a 1650 do desk zemských vložen jest. (C. 215, H. 25. — D. Z. 150, K. 8.) Toliko konventu kláštera dekretem komory české z dne 5. března 1629 nařízeno, aby Prokopovi Tendlerovi z Baldova, cís. služebníku, z toho statku 500 zl. rýn. zaplatil jakožto odměny, jemu slíbené za příčinou vyjevení, že týž statek v pokutě král. fisku náleží.

Gruntý šosovní, po Helvíkovi pozůstalé, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: dva domy v městě za 1400 kop, dvě vinice za 700 kop, dědina u Pokratic za 400 kop, tedy v jedné summě za 2500 kop odhadnuté, obci Litoměřické v perdonu per 1250 kop vedle cís. resoluce 22. dubna 1628 na zaplacení dluhův jsou zůstaveny a zanechány (C. 215, L. 7).

Ondřej Hennewald ryt. z Ekersdorfu na Příchovicích, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž nebyl při téměř sjezdu stavů, pokuty při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Mistr Václav Henych (Heník) Kamejk z Pokratic, měšťan Litoměřický, při kommissi inquisitionis ob rebellionem v Litoměřicích nařízené l. 1626 *pěti dílův* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho, *Henychovský* řečený, ve vsi Pokraticích blíž města Litoměřic ležící a dskami zemskými se řídící, k němuž náležel *dvůr* s 10 poddanými, mlýn, 4 vinice a 7 kusů hájův, od král. komory již l. 1622 byl ujat a za 4457 kop odhadnutý se statkem Helvíkovským postoupen od císaře k dědičnému jmění konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika* v Menším městě pražském v summě 10.000 kop m. na porážku zadržalého deputatu ročních 3000 kop mš. (C. 215, H. 25 & 40. — D. Z. 150, K. 8.) Dominikáni prodali l. 1655 statky řečené kolleji jesuitské sv. Klimenta v Starém městě pražském za 10.000 kop mš. (C. 215, L. 7.)

Grundy pak šosovní Henychovi náležející, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: *dům* Henychovský v Dlouhé ulici, odhadnutý za 400 kop; chalupa v Zásadí za 50 kop; *dědina* za Voldanem se stodolou na Voldané za 310 kop; *dědina* u Pokratic za 300 kop; sedm vinic, z nichž tři na Mostské hoře s lisem, za 1350 kop, tedy v jedné summě za 2410 kop mš. byly odhadnuty. Těchto gruntův, kterých Henych odcházeje ven ze země pro náboženství l. 1624 zanechal, ujala se obec Litoměřická a část jich rozličným osobám prodala. — Avšak dcera po Henychovi v městě Perně l. 1630 zemřelém pozůstalá Kateřina, provdaná Nezbedová, do země se navrátila přijala náboženství katolické a ukázavši, že *dědictví* otce jejího, jenž v listině odsouzených ani se nenacházel, toliko *omylem* v pokutě vzato bylo, obdržela od obce Litoměřické náhradou za pozůstalost svou 1000 kop mš. vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1676. (C. 215, L. 7.)

Adam, Jan Vilém a Václav Henykarové (Henniger) z Eberka, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobození pokuty bez výminky (*absoluti sine clausula*), zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě

pražském složití jistou summu peněz, totiž *Adam* 200 zl., *Jan Vilém* 300 zl. a *Václav* 500 zl. rýn., na kteréž summy dle listu upomínacího téže kommissee z dne 2. dubna 1631 ještě zbytek doplatiti měli o sv. Jiří t. r., totiž syn Adama zemřelého Jan Václav 100 zl. a Václav 80 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.) — Mimo to *Václav Henykar* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl od kommissee confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 pohledanosti své na statcích Sobochelech, Stradonicích a Nasavrcích, předešle Albrechtovi Kekulovi konfiskovaných. (C. 215, C. $\frac{10}{38}$.)

Abraham Herfurt z Frankenbergu, katolík, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen k *manství*, neměl žádných statkův dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Gettfrid Hertel z Leutersdorfu, katolík, vykonal teprv dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vyhradiv však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 pokuty za provinění své osvobozen, uvolil se za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere složití 500 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Adam mladší a Filip bratři Hertenbergerové (Hartenberger) z Hertenbergu při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění, v kterémž statek jejich *Pichelberg* (kr. Cheb., okr. Falknov.), tvrz a ves s dvorem poplužním s 43 poddanými, l. 1624 od král. komory byl ujat a za 12.536 kop mš. odhadnut, avšak dotčeným bratřím proti zaplacení pokuty 1000 zl. a dluhův per 16.000 zl. l. 1625 navrácen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 7.)

Petr Hertenberger z Hertenbergu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetíny* jmění; pročež statek jeho *Kostrčany* (okr. Žlutic.) — tvrz a ves Kostrčany s dvorem poplužním a ves Mokrá (Mokré) — od král. komory v pokutě ujat a l. 1623 za summu odhadní 13.378 kop mš. prodán byl cizozemci *Janu Hegnerovi z Resselfeldu* (Rösselfeld), sekretáři při kanceláři české dvorské a cis. rychtáři Nového města pražského. Her-

tenbergerovi pak vyplaceny byly dvě třetiny, 8918 kop mš. vynášející, z důchodů král. komory vedle nařízení dne 15. prosince 1623. (C. 215, H. 7. — Lib. confis. 2, f. 309. — D. Z. 153, H. 14.)

Volf Jošt Hertenberger z Hertenbergu při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože již předtím přistoupil k náboženství katolickému. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Baltazar a Erasmus bratři Hiršpergerové z Hiršperku a z Kynygshaynu (Königsheimu), přistoupili ke konfedaraci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění *Jan Baltasar třetiny, Erasmus polovice* jmění svého při kommissi confiscationis l. 1622 byli odsouzeni a propadli v pokuté statek *Vartenberk* (kr. Bolesl., okr. Mimoň.), k němuž náležel zámek a městečko Vartenberk s dvory poplužními a vsi Noviny (Neuland), Luhov (Luhe), Dubnice (Hennersdorf), Březina, Brniště (Brniš, Brims), Smrdákov (Smrdak) a Vranov (Rabendorf). Tento statek koupil l. 1623 od komory české za summu odhadní 83.116 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej l. 1624 v léno přenesl. (C. 215, H. 8 & F. 5/10. — Lib. confis. 2, f. 280. — D. Z. 141, C. 30. — Viz též Waldštejn, statky lenní.)

Mimo to propadl *Erasmus Hiršperger* jistinu 3000 kop mš., protože ji při konfiskaci jmění svého zamlčel. Na polovici pak z milosti mu ponechanou po srážce dluhův na jeho dflu vězících připadlo 18.421 kop mš., na něž obdržel na hotově 3421 kop a na zbytek 15.000 kop dáno mu bylo dne 18. května 1628 cís. pojištění. Naproti tomu nestačily dvě třetiny bratru jeho *Baltasarovi* z jeho dflu ponechané ani k zaplacení dluhův 50.000 kop na témž dflu vězících; protož vedle dotčené cís. resoluce dáno mu z milosti 3000 zl. a potom vedle cís. resol. 9. února 1633 a 7. července 1636 z milosti ještě 1000 kop mš. náhradou za škodu a ublížení, kteréž se mu stalo příliš nízkým odhadem statku Vartenberského. (C. 215, H. 8.)

Nad to pozbyli bratři Hiršpergerové vsi *Outěchovice* (Audishorn) a *Břevniště* (Merzdorf, kr. Boleslav., okr. Mimoň.) s dvory poplužními hořejším a dolejším a příslušen-

stvím, jak je l. 1611 za 10.000 kop mš. prodali *Heleně Hiršpergerové* roz. Škopkové z Kocně (D. Z. 184, E. 29), kteráž je opět l. 1619 týmž úcům svým odkázala (D. Z. 140, G. 30). Avšak po smrti Hiršpergerové l. 1621 ujali se bratří její *Křištof a Linhart Škopkové* vsí dotčených a prodali je Kristianovi *Weigelovi s Weigelsfelsu*, který je l. 1628 *Albrechtovi s Waldšteina* dobrovolně postoupil a od téhož opět v léno přijal. Ale poněvadž *Helena Hiršpergerová při kommissi confiscationis odsousena byla všeho jmění*, ujal se l. 1658 král. prokurátor dotčených vesnic, kteréž za 15.692 zl. odhadnuté, dědičně prodány byly za 7500 zl. rýn. radovi komory dvorské *Janovi Putzovi s Adlersturnu*. (C. 215, H. 8. — D. Z. 152, O. 9. — Viz též Albrecht z Waldšteina statky lenní.)

Karel Vilém Hiršperger (Hainc) z Hiršperku, katolík, vykonal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu podle předešlého snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty osvo- bozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený odvésti 100 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich Hlaváč z Vojenic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Cerhenky Malé* (okr. Kouřim.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1623 od král. komory koupil za summu odhadní 5533 kop mš. král. místodržící *Karel kníže s Lichtenšteina*. (C. 215, H. 9. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — Mimo statek dotčený od král. komory ujat byl též *Hlaváčův dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra ležící na poručení komory české dne 9. září 1643. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Hlaváčovi, jenž přislíbil státi se katolíkem, vedle cfs. resoluce z dne 18. dubna 1628 z milosti postoupeny byly statky zemědělného jeho bratra *Karla*, za jehož provinění v čas zpoury se uvolil l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere složit pokuty 58 zl. 20 kr. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 9.)

Albrecht Hložek ryt. ze Žampachu byl mezi reiatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém faleckrabí syn zvolen

byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetiny* jmění propadl statek *Šestajovice* (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L.) — tvrz pustou a ves s dvorem poplužním — který postoupen byl jeho synovi *Karlovi*, po jehož smrti l. 1638 byl prodán pro dluhy jeho bratrovi *Mikuláši Bohuslavovi* za 9500 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$. — Lib. conf. 2, f. 437. — D. Z. 301, N. 25.)

Karel Hložek ryt. ze Žampachu, syn *Albrechtův*, katolík, vypravil lid svůj k veřejné hotovosti za času zpourey a přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za provinění své podvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složití pokutu 150 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Mikuláš Bohuslav Hložek ryt. ze Žampachu, syn *Albrechtův*, katolík, při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobozen pokuty pro provinění své, že přistoupil k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; za perdon mu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složití 400 zl. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Statek svůj *Bzí* (kr. Budějovic., dom. Třeboň), který l. 1623 od matky své Magdaleny roz. z Tetova za 18.000 kop mš. koupil (D. Z. 304, L. 19), prodal l. 1651 *Karlovi Adamovi* z Říčan. (D. Z. 150, M. 19.) — Statky pak *Šestajovice* a *Hospošín*, též dům v Novém městě pražském na Příkopech proti kostelu sv. Štěpána Malého ležící, a vinici postoupil l. 1656 synu svému *Janovi Karlovi*. (D. Z. 152, L. 1.)

Sigmund Hložek ze Žampachu, při kommissi confisc. vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Skoupy* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrz dřevěnou a ves Skoupy s dvorem popl., vsi Hostomice, Vletice (Veletice), Plešístě a Tisomnice — kterýž za 11.120 kop mš. odhadnutý koupila dne 26. března 1623 za 11.000 zl. kněžna *Polyxena s Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, H. 10. — Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, F. 30 & 292, B. 23.) Pohledanost Anny Magdaleny Hložkové na téměř statku per 5000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Ondřej Hobervešl z Hobrfeldu, v umění lékařském doktor, odsouzen *všeho jmění* l. 1622 při kommissi confiscationis, propadl *dům* panský v Novém městě pražském v ulici Šilinkovic, mezi domy někdy Jana Hronka a Daniele Prunara ležící, řečený „u Talavašků“ se sladovnou i jiným příslušenstvím, který (dle libro contractuum virid. 11, fol. 101) l. 1615 ff. 5. *post Sanct. Magistri Joannis Hus et Magistri Jeronymi Pragensis, Martyrum Boëmorum* za 1200 kop mš. od sirotků po Janu Štátném Goliášovi pozůstalých koupil sobě a Mandaleně Skalové ze Zhoře manželce své. Dům ten za 1900 kop mš. odhadnutý prodán byl *Arnoldovi z Perglasu*, císař radě při appellacích, vedle dekretu král. komory z dne 19. srpna 1622 na lhůty za 1000 kop mš., z kteréž summy si kupující porazil l. 1627 služného zadržalého 500 kop mš. (C. 215, H. 28 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. conf. 2, f. 488. — Lib. contract. virid. 12, f. 59.)

Adam Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Bernarda mladšího, Bohuslava a Jiřího,*) navrátil se do vlasti ze služby krále Francouzského asi čtyry měsíce před zpourou, sloužil ve vojsku stavovském až do bitvy bělohorské. Pročež při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Týnec nad Sázavou* (kr. Tábor., okr. Neveklov.), totiž: zámek Týnec nad Sázavou s ohradou, pivovárem, dvorem poplužním, chmelnicemi, kostelem blíž zámku s podacím kostelním a mlýnem pod zámkem; městečko Týnec s dvorem poplužním *Novým*, vesnice celé Bukovany, Chařovice, *Ledce* (zašlá) s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, *Malensko* (zašlá), pak na díle vsi Chleby, Poděvůsy, Nespěky a Hvozdec, též na Požářích dvůr poplatný slesy, rybníky i jiným příslušenstvím, tak jakž to Dorota Hodějovská, roz. Hrzaňka z Harasova, od Jaroslava Velemyšského z Velemyšlovi l. 1607 za 29.500 kop mš. koupila (D. Z. 181, H. 14.) — Tento statek s dílem města Be-

*) Tito bratři Hodějovští zdědili po otci svém *Přechovi* statky Milevsko, Čestice a Lčovice, pak l. 1610 po matce své Dorotě, roz. Hrzaňové z Harasova, potom opět provdané Talumberkové, statky Konopiště, Býnice, Nedvězí a Týnec, o kteréž všecky po smrti bratra svého Přecha se rozdělili. — Bratr jejich otce Přecha, jejich strýc Jan z Hodějova, zanechal syna Smila, jemuž připadly statky Tloskov, Maršovice a Vlknice. (D. Z. 128, B. 16 & G. 17; 136, O. 11.)

nešova prodán byl od komory české dne 18. prosince 1622 *Albrechtovi z Waldšteina* za 27.000 zl.; avšak při schválení smlouvy od císaře dne 6. února 1623 přirazeno 10.500 zl., tak že summa trhová na 37.500 zl. rýn. (32.142 kop mš.) byla zvýšena. Z této summy, za niž Waldstein statek ten *Pavlovi Michnovi z Vacinova* l. 1623 postoupil, po srážce dluhův per 6084 kop mš. připadlo do král. komory 26.058 kop mš. dle účtu komory české z dne 24. října 1623. (C. 215, H. 12 & P. 1/2. — Lib. conf. 2, f. 83. — D. Z. 141, B. 17; 194, D. 4 & 620, A. 27.)

Mimo to propadl Hodějovský též díly své na statcích *Řepickém, Čestickém a Lčovickém*. — (Viz Hodějovský Bernard starší a Jan Jiří.) — Takto zbaven všeho jmění svého, nouzí přinucen byl sloužiti pod Mansfeldem, potom králi Danskému Kristianovi IV. až do bitvy u Luttera, kdež dne 27. srpna 1626 zajat, konečně dne 14. dubna 1629 žádost svou za udělení milosti a přijetí do cís. služby vojenské Albrechtovi z Waldšteina podal; není však vytčeno, zdali k žádosti jeho bylo svoleno. (F. 67—²⁸/₆.)

Bernard nejstarší Hodějovský rytíř z Hodějova, zemřel l. 1622, nejša při kommissi confiscationis odsouzen, ačkoliv zpoury účasten byl. Jeho dědicové *Jiří a Smil bratři Hodějovští* z Hodějova, synové ryt. *Oldřicha z Hodějova* a na Markvartci v Moravě,*) jímž Bernard strýc jejich všelijaké jistoty své, v jedné summě (nepočítajíc úrokův) 29.200 kop mš. vynášející, l. 1620 na rovný díl odkázal (D. Z. 140, H. 14), chtějíce takového odkazu bezpečně užiti, umluvili a porovnali se při kommissi transactionis dne 14. února 1631 o pokutu za provinění dotčeného Bernarda tak, že z té summy dlužní, která by jim při kommissi revisionis přisouzena byla, 4000 kop mš. král. komoře postoupili. Avšak dříve než tato úmluva od císaře schválena a jim dokonalý pardon na dotčeného Bernarda vydán byl, zemřeli oba dva bez dětí v cís. službě vojenské. Jejich dědicové, děti po jejich sestře Evě

*) *Oldřich ryt. z Hodějova* byl též odsouzen šestiny jmění svého při kommissi generálů na Moravě; avšak zůstaven byl při statku svém *Markvartci* (Markvarec, kr. Jihlav.), za 22.000 zl. odhadnutém, poněvadž do 20.000 zl. dluhův na něm měl a přislíbil státi se katolíkem i s dětmi svými, též složiti pokuty 5656 kop mš., z nichž 4656 kop na jistínách odvedl. (C. 215, H. 12.)

Vencelíkové (Jan Konrad *Vencelík* z Sarabic a sestry jeho Kateřina Albertina *Hlošková* a Anna Sidonie *Vencelíková*), na kteréž jure successionis výš dotčené jistiny připadly, ucházeli se o ně po mnoha let při kommissi revisionis a teprv vedle návrhu král. prokuratora z dne 13. července 1658 zůstaveni jsou toliko při jistotách per 12 500 kop mš. před zpourou vzdělaných proti zaplacení perdonu dotčených 4000 kop mš. (C. 215, H. 12. — Viz též Hodějovští bratři.)

Bernard starší Hodějovský ryt. z Hodějova a na Řepici, zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Řepice* (kr. Písek, okr. Strakoníc.) — zámek od cís. vojska do základů spálený a ves Řepice s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním, pak vsi Černíkov, Domanice a *Droužetice* s dvorem poplužním — v zástavě držel strýc jeho *Bernard nejstarší z Hodějova*, kterýž summu výplatní na témž statku l. 1620 odkázal strýcům svým, bratřím *Hodějovským Adamovi, Bernardovi mladšímu a Bohuslavovi*. Ale poněvadž tito též se zúčastnili ve zpouře, statek Řepice, již l. 1620 od Don Martina de Huerta v pokutě ujatý, l. 1621 od Don Baltasara de Marradas *Juditě Kolovratové* roz. ze Sternberka za 1000 dolarů širokých (po 5 zl. rýn. 1 dolar počítajíc), na cís. lid válečný od ní půjčených, zastaven byl, mimo ves *Droužetice* s dvorem poplužním, kteráž od Martina de Huerta *městu Strakonícům* ve 2000 zl. byla zastavena. Potom l. 1623 celý statek Řepický, za 13.450 kop mš. odhadnutý, téže Kolovratové od komory české prodán byl za 10.977 zl. rýn., z kteréž summy sobě porazila 2000 zl., městu Strakonícům za Droužetice předešle již zaplacených.*) (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 402. — D. Z. 297, O. 24.)

Od statku *Řepic* obráceny jsou tehdy k statku *Kestřanskému* v summě odhadní 3832 kop mš. vesnice *Třepkov, Ro-*

*) Tvrz pustou a dvůr poplužní ve vsi Droužeticích koupila táž Kolovratová za 1200 kop mš. dne 13. prosince 1622 od Oldřicha z Hodějova, na něhož připadla po strýci jeho Bernardovi nejstarším z Hodějova. (C. 215, H. 12.) — Statek *Řepice* po Juditě Kolovratové pozůstalý a zadlužený prodán byl l. 1630 za 21.000 zl. rýn. Hendrychovi Libšteinskému z Kolovrat na Žichovicích, Střelě, Frymburce a Hrádku Starosedláckém. (D. Z. 298, A. 29.)

šovice a Drhovle s 3 dvory v Drhovli, Třepkově a Drhovli Dolejší. (C. 215, H. 12.)

Bernard mladší Hodějovský sv. pán z Hodějova, na Kono-
pišti a klášteřu Milevském, bratr Adama, Bohuslava a Jana
Jiřího, dal se potřebovati ve zpouře pod Oldřichem Vchyn-
ským za kommissaře, aby vypůjčoval peněz k válce odbojné;
pak konfederaci podepsal a zpečetil, Fridricha falckraběte
na království České a jeho syna za čekance volil a byl re-
latorem ke dskám v té příčině, též kommissařem vojenským
a mustřemistrem. Pro tato provinění při kommissi confisca-
tionis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění
svého, propadl v pokutě:

a) Statek *Konopiště* (německy tehďáz „Hanfstengel“,
kr. Tábor., okr. Benešov.) s dvěma díly města Benešova, kterýž
statek odhadnutý za 55.234 kop mřš. od komory české l. 1623
koupil *Albrecht z Waldšteina* za 65.600 zl. rýn., v kteréž
summě jej téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacínova*.
(C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 81. — D. Z. 141, B. 16
& 19.)* — Statek Konopiště obsahoval tehďáz zámek Kono-
piště s ohradou, též zámek pustý *Kostelec* nad Sázavou le-
žící, zámek pustý *Kozlí*, s pivovárem a dvorem poplužním
při zámku Konopišti; pak dvory poplužní Poměnice s ovčín-
em, Vondřejovice (nyní Marianovice) s ovčínem, Radiko-
vice a Chvojno; mlýny, z nichž jeden pod zámkem s pilou
a strojem vodním s obzvláštním kolem, jímž se voda nahoru
do zámku pěhy hnala, pak mlýny Hanzlovský s olejnicí,
Havlovský, Brodecký při Sázavě, mlýn sladový pod městem
Benešovem se sádkami, mlýn v Nespěkách při Sázavě s pilou;
město *Benešov* celé s kostelem, kollaturou a podacími kostel-

*) Panství *Konopiště* s městečkem Benešovem a se statky *Býnice*
a *Týnec* připadlo po *Parlovi Michnovi* na jeho syna *Václava*, kterýž je
odkázal l. 1667 svému strýci *Sigmundovi Norbertovi* synu po *Vilémovi*
Michnovi (D. Z. 263, N. 10), po jehož smrti panství to na jeho nezleti-
lého syna *Jiřího Karla Václava* připadlo, jehož matka a poručnice
Maria Alžběta, potom opět provdaná hrab. z Vrňovic, roz. Lažanská
z Bukové, panství to spravovala, až pro dluhy do sequestru vzato a
l. 1673 za 165.000 zl. rýn. prodáno bylo *Jiřimu Ludvíkovi hraběti ze*
Sinzendorfu (D. Z. 390, J. 14). Sinzendorfův syn Filip Ludvík prodal
Konopiště l. 1701 za 221.000 zl. Františkovi Karlovi hraběti *Přehořov-*
skému, sv. p. z Kvasejovic na Dobřejovicích, Kamenici a Sulici, po němž
l. 1716 pro dluhy od soudu prodáno bylo za 331.000 zl. rýn. *Janovi*
Josefovi hraběti z Vrtby na Nuslicích (D. Z. 492, N. 21).

ními; vsi Kozmice s podac. kost., a dvorem Všesvaky (zanikl),
 Vlkov, Lhota Kačkova (díl), Petroupím (díl), Sebradce, Bedřč
 (díl), Žiňany (díl), Jirovice, Semovice (díl) a dvůr Hůrka,
 Jarkovice, Tožice (díl), Podhájí (díl), Myslč (díl), Chvojno
 s podacím kost., s mlynářem pod Tismem, dvůr Kozlí, ves
 Vatekov, Přibýšice (díl), Tisem, dvůr Doloplazy, ves Ne-
 štětice, Chvojenec (díl) s podacím kostelním; Černškovice
 i s mlynářem, Prosečnice, Poděvúsy (díl) s mlynářem, mlýn
 Vazovnice, ves Chrast s podacím kost., Těptín, Pohorí, Čako-
 vice s mlynářem, Ládvce (díl), Nespěky (díl), Řehenice (díl),
 Městečko (díl), Poříčí (díl), Pecirady (Přerady), Brodce, Hru-
 šice, Krusvičany s 2 mlynáři, Ouročnice, Zbožnice, Žabovřesky,
 Lhota Bukovská, Chlístov, Vavřovice s podacím kost. a mly-
 nářem; s řekou Sázavou s oběma břehy začínajíc od Ledec
 gruntův Tejneckých až nad jez mlýna Tejneckého a vším
 jiným příslušenstvím, tak jak to někdy paní Alžběta ze
 Sternberka panu Arklebovi z Kunovic manželů svému a dětem
 svým odkázala, a tento l. 1603 (dle desk z. kvat. 178, N. 14)
 od osoby své i na místě synů svých Jana a Jetřicha a dcer
 Bohunky Žerotinské, roz. z Kunovic, a Marie Magdaleny,
 prodal paní *Dorotě Hodějovské*, roz. Hrzaňkové z Harasova,
 za 110.000 kop mš. s tou výminkou, aby obec města Benešova
 při obdarování na piva vaření a na odoumrť, též na šenk
 vinný, zůstavena byla, pak aby Šebestianovi Beřkovskému
 z Šebřova a jeho manželce Magdaleně, roz. z Milhostic a
 z Vojkova, a jejich dítkám výhost na dům řeč. Hlasovský
 s polmi a lukami ponechán byl. (D. Z. 132, K. 24.)

b) Statek *Milevsko* (Mühlhausen, kr. Tábor.) — bývalý
 klášter praemonstratů s kostelem a kollaturou, pak s ko-
 stelem farním s podacím kostelním, s pivovárem, mlýnem
 a dvorem poplužním, též dvůr poplužní Jenišovský při klá-
 štěře s dvěma ovčiny, městečko Milvsko a vsi Staňkov,
 Lišnice, Okrouhlá, Zbelitov, Přeborov, Skoronín (nyní dvůr
 popl.) Něžovice, Březí, Ninkovice, Zbislav, Dmejštice, Blehov,
 Vosletín (Osletín) s mlynáři a Tejtec; též díl vsi Přestěnice
 s platem z jiter na Soběnově, ves Sepekov s podacím kostel-
 ním a platem k téměř záduší náležejícím na vsích Mlčkovu,
 Radhošti a Popovci, ve vsi Zalší 2 člověky, též mlynáři pod
 Sepekovem; ves Božetice s platem z jiter na Bečovém a

Chlumě i vším příslušenstvím, jak to Bernard starší z Hodějova l. 1581 od Křištofa ze Švamberka za 22.125 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, H. 23) — kterýžto statek, za 40.000 kop mš. odhadnutý, vedle cís. listu z dne 23. ledna a 19. června 1623 (teprv dne 20. března 1684 do desk zemských vloženého) řádu praemonstratův, jemuž l. 1545 od komory české byl odňat a Křištofovi ze Švamberka prodán,*) k rukoum *Kašpara Questenberka*, opata kláštera na hoře Sion (Strahov) z milosti byl darován a opět postoupen. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 363. — D. Z. 467, C. 24.)

c) Polovici domu „*Hodějovských*“, na náměstí Staroměstském blíž Týna vedle „*Zvonu*“ ležícího, kterýž celý za 13.000 kop mš. odhadnutý v této summě Hodějovskému a jeho bratřovi Bohuslavovi, jemuž druhá polovice téhož domu byla odňata, vedle cís. resoluce z dne 14. prosince 1627 na srážku dílů jim z milosti ponechaných opět byl postoupen. (C. 215, H. 12.)

d) Jistinu 2000 kop mš., již měl Hodějovský za Adamem z Waldšteina (C. 215, P. $\frac{1}{1}$); pak díl na statcích *Čestickém* a *Lčovickém*, též na statku *Řepickém*. (Viz Hodějovský Jan Jiří a Bernard starší.)

Veškeré jmění Hodějovského vynášelo dle účtu komory české z dne 24. října 1623 v jedné summě 119.850 zl. 30 kr. rýn., z čehož po srážce dluhův per 70.719 zl. 40 kr. zůstalo 49.130 zl. 49 kr., z nichž připadlo na dva díly král. komoře 32.753 zl. 53 kr. a na jeden díl Hodějovskému z milosti ponechaný 16.376 zl. — Hodějovský pak před odejitím svým ze země za příčinou náboženství l. 1628 postoupil 5300 kop mš., na jeho díl od král. komory mu ještě nezaplacených, Janovi staršímu z Talmberka, kterýž se jich ještě l. 1655 marně domáhal. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$; H. 12 & P. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodějova na Benicích a Nedvězí, bratr Adama a Bernarda mladšího, při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) Statek *Býnice* (Benice, kr. Tábor, okr. Neveklov., dom. Konopišť.), k němuž náležela tvrz a ves

*) Statek *Milevský* koupil Křištof z Švamberka dědičně od krále Maximiliána II. s panstvím Zvíkovem l. 1575 za 47.993 kop gr. praž. česk. (D. Z. 18, O. 15.) — Viz Švamberk.

Býnice s dvorem popl., podacím kostelním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky a vesnice Soběšovice, Radikovice, Tuchyně, Lhota a Dunavice (dle D. Z. 1, K. 9), se vším příslušenstvím, jak to matka Hodějovského Dorota l. 1597 od Jaroslava Velemyšského z Velemyšlovsi koupila (D. Z. 19, H. 8 & 136, O. 11); též ves *Jestřibice*, kterou táž Hodějovská koupila l. 1602 dne 24. ledna od obce města Týna nad Vltavou; pak ves Kostelec, krčma ve vsi Poříčí, mlýn na Sázavě, řečený v Pinkovech, což vše táž Hodějovská l. 1606 od Velemyšského směnou za kus lesů blíž zámku Týnce ležícího a dva osedlé v Poděvších obdržela. (D. Z. 181, H. 11.)

b) Statek *Nedvězí* (kr. Tábor, okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležela tvrz a ves Nedvězí s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny, 7 rybníky, ostrovem ve Vltavě, a vsi Maskovice a Krňany celé, pak dílem vsi Oujezd (Vysoký) s podacím kostelním, Pohorí, Teletín, Lhota a Loutě, též díl městečka Netvořic a dvůr poplatní na Stromči, jak to Dorota Hodějovská l. 1609 od bratří Chobotských z Ostředka za 10.000 kop mš. koupila. (D. Z. 134, M. 23.)

Tyto statky s dvěma díly města Benešova od komory české l. 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 63.000 zl. rýn., v kteréž summě je téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 14 & 194, O. 24.)

c) *Polovici domu Hodějovských* (Viz Bernard mladší Hodějovský); pak d) *Díl na statcích Čestickém a Lčovickém*, jakož i na statku *Řepickém*. (Viz Hodějovský Jan Jití a Bernard starší.)

Mimo to propadl Hodějovský též ves *Hostěradice* se 4 dvory kmetčími a přívozem na řece Sázavě, kterou jakožto statek kapitoly hradu Pražského l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3500 kop mš. koupil a až na 1982 kop zaplatil. Statek ten navrácen byl dotčené kapitole. (D. Z. 193, F. 9.)

Z tohoto jmění všeho, vynášejícího 70.583 zl. 20 kr., připadlo po srážce dluhův per 30.034 zl. 25 kr. na díl v pokuté král. komoře propadlý 12.849 zl. 38 kr., a na dvě třetiny Hodějovskému ponechané 25.699 zl. 16 kr., kteréž od komory české obdržel až na 5651 kop 44 gr. mš., jež před

svým odejitím ze země l. 1628 tchánovi svému Janovi staršímu z Talmberka postoupil, avšak jich pro své nové provinění při vpádu saském l. 1631 vedle rozsudku kommissee confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. (Dle účtu komory české z dne 9. února 1651.)

Manželce Hodějovského Regině, roz. z Talmberka, z její pohledanosti per 6000 kop mš. toliko věno její 2000 kop, na statku Býnickém pojištěné, vedle recessu dne 11. března 1625 přisouzeno bylo; avšak o zaplacení této summy ještě l. 1655 marně se ucházel její otec, jemuž ji dcera jeho l. 1628 postoupila. (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$.)

Jan Jiří Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Adama, Bernarda ml. a Bohuslava, zemřel v trvalé zpoufe, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi exsecutionis odsouzen byl *všeho* jmění. Statky po něm pozůstalé, kteréž po jeho smrti na jeho bratry připadly, od král. komory byly ujaty, totiž: Čestice a Lčovice (Lštovice, Eltschowic, kr. Písek, okr. Vo-lyň.) — tvrz a ves Čestice s dvorem poplužním; tvrz a ves Lčovice s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Straňovicích, což vše do základu bylo spáleno, vsi Malenice, Oulehle, Stěchovice (Setěchovice), Bolikovice, Radostice (Radohostice), Sv. Maří, Štítkov, Smrčná, Spule (Spuly), Nahořany a Zlešice, v nichž bylo 90 dvorův kmetských vyhořelých, s lesy, rybníky a příslušenstvím. — Tyto statky, odhadnuté za 21.517 kop mš., koupil od král. komory dne 6. prosince 1622 Jindřich Michal Hysrle (*Hieserle*) sv. pán z Chodův za 21.000 kop mš., z kteréžto summy po srážce dluhů král. fisku připadlo 15.830 kop dle účtu komory české z dne 24. října 1623.*) (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$. — Lib. confis. 2, f. 123. — D. Z. 141, E. 18 & 194, K. 20.)

Oldřich Hodějovský sv. pán z Hodějova, při kommissi confiscationis odsouzen byl k *manství*, avšak neměl žádných statků, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Smil Hodějovský sv. pán z Hodějova, strýc dotčených bratří z Hodějova, byl mezi relatory při sněmu generalním

*) Statek Lčovice s dvory poplužními a vesnicemi vytčenými prodal Hysrle l. 1651 za 16.000 zl. rýn. manželce své Alžbětě, roz. purkrabince z Donína (D. Z. 150, N. 14.)

l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; nacházel se též mezi plnomocníky království Českého, ke knížeti uherskému Betlenovi Gáborovi za příčinou konfederace do Báňské Bystřice dne 2. června 1620 vyslanými; ujel pak hned po bitvě bělohorské ze země s Fridrichem Falckým, jehož komorníkem byl. Pro tato provinění při kommissi hrdelní dne 5. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Statky jeho od král. fisku hned byly ujaty, totiž: a) Statek *Tloskov* (kr. Tábor., okr. Neveklov.) — tvrz Tloskov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Heroutice, městečko Neveklov s podacím kostelním, dvůr Lhotka, vsi Břevnice a Spůly (Spole), dvůr Záluží, vsi Hůrka u Neveklova, Stražovice, Vlkonice, Křečovice s podacím kostelním, Zhorney, Skrejšov; dvůr Lhotka Vozerovská, vsi Blaženice, Dubovka, Zaječí, Mštětice; pak na díle vsi Stranné, Řehovice, Skrchleby, Loutě, Nahoruby, Brdečné, Poličany, Radslavice, Mlikovice, Dlouhá Lhota; dvůr Ratimice, dvůr Sobiškvův a díl vsi Oustic (Oustětice); zámek pustý *Vostromeč* (Ostromeč), dvůr Hradnice, dvůr Žlíbek, mlýn Boráků, dvůr Oustí, dvůr Klouby, ves Živhošť s obou stran Vltavy; mlýn u Tloskova; lesy a rybníky s jiným vším příslušenstvím, jak to již l. 1578 k statku Tloskovu náleželo. (D. Z. 69, D. 30.)

b) Statek *Maršovice*, k němuž náležel zámek a ves (městečko) *Maršovice* s dvorem poplužním, a vsi Strnadice, Zálesí, Řehovice, pak dvůr poplužní pustý Tykovice (D. Z. 12, B. 11), jak to předešle za 23.000 kop mš. bylo koupeno.

c) Statek *Vlksice*, k němuž náležely tvrz a ves Vlksice s dvorem poplužním, a vsi Dobřeměřice, Malý Kvaštov, Růžená, Voděrady (díly), Lhota, Vratíšov, Větrov, Klokočov a díl Čičovice (dle D. Z. 128, C. 21 & 23; F. 30), jak to l. 1599 Přech z Hodějova od Jana Mičana z Klinšteina a z Roztok za 14.000 kop koupil. (D. Z. 174, A. 28.)

Tyto statky všechny, majíce cenu přes 100.000 kop mš., bez pořádného odhadu od komory české prodány byly dne 19. dubna 1622 za 50.000 zl. rýn. *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 81. — D. Z. 141, A. 3 & 194, A. 4.)

Jaroslav Hoffmann z Minichhofen (Münchhofen) na Steinhofu, pro své účastenství ve zpouře ujel ze země hned po bitvě bělohorské a jeho *veškeré jmění* v pokutě od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 5800 kop m. za Adamem z Waldšteina. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$.)

b) Statky *Steinhof a Krainhof* (kr. Cheb., okr. Falknov.), k nimž náležely tvrze a vsi Steinhof a Krainhof s dvory poplužními, a vesnice Ebersfeld, Myslen (Mülln, Müllen), Schönbrunn, Libava (Liebau) a Schönficht (okr. Kinžvart.). Tyto statky od cís. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1623 prodány byly za 10.000 kop mš. J. Hussmannovi, kterýž však jich nezaplatil. Pročež od král. komory opět ujaty byly a l. 1630 koupili je cizozemci bratři z *Metternich, Jan Reinhart*, probošt v Mohuči a kanovník v Děvině, *Karel*, kanovník v Augsburgu, *Emerich*, kanovník v Trieru a Paderbornu, *Vilém a Lotharinsen* radové kurfiřta Trierského, za 40.000 zl. rýn. se statkem *Kinšperkem* (Königsberg), obci města Kinšperku konfiskovaným. (C. 215, H. 37. — Lib. confis. 2, f. 326. — D. Ž. 143, M. 17 & 297, B. 26.)

c) *Dům Hofmannovský*, v Menším městě pražském ležící, který teprv l. 1644 za summu odhadní 1000 kop mš. byl postoupen Matyášovi *Arnaldini Hartmanovi z Klaršteina*. (C. 215, H. 37.)

Hoffmann pak sloužil u nepřítele, s nímž se do země navrátil při vpádu saském; protož opět odsouzen byl při kommissi confis. Fridlandské l. 1633 v Loketsku nařízen. (C. 215, E. 1.)

Křištof Hoffmann z Minichhofen, bratr předešlého, nechtěl k náboženství katolickému přistoupiti, a maje ze země odejiti, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pro své účastenství ve zpouře předešlé za udělení perdonu toliko 200 zl. rýn. pokuty zaplatiti se uvolil, poněvadž mu z jeho statku *Mostova* (Mostau, kr. Cheb.)* zcela zadluženého jenom 2000 zl. rýn. zůstalo. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

*) *Mostov* — tvrz a ves M. s dvorem popl., ves Štanhof (Steinhof) s dvorem poplužním a dědinami řečenými na Klingeru (Klingen), též vsi Kulsam, Drobrassen (Dobrošen), Ebersfeld, Müllen, Schönbrunn a Reichenbach, též na díle vsi Kornov, Rolesengrün, Libava, Schönficht, Hohenreyt (1 osedlý) a Mühlbach — koupil l. 1606 Jiří Arnošt Hoffmann

Mikuláš Hoffmann z Šenhofu odsouzen byl při kommissi transactionis l. 1629 k pokutě 600 kop mš., pro kterou l. 1633 jeho *dům* v Starém městě pražském v Železné ulici „u *Kamenného ptáka*“, odhadnutý za 1335 kop mš., k ruce král. fisku od cfs. rychtáře byl ujat. — O ten dům ucházela se katolická dcera po Hoffmannovi pozůstalá Zuzanna, poněvadž její matce Zuzanně, roz. Krezlové, dům ten společně s Hoffmannem náležel. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ a $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 17.)

Simeon Hoffmann z Kolince sloužil při vpádu kurfirsta Saského do Čech l. 1631 v jeho armádě za leytnanta; pročež propadl statek svůj, totiž: a) *dům* jemu od Anny Housenkové odkázaný, v Starém městě pražském v Konešovic (nyní Sirkové) ulici vedle domu Ottmarovského a Nerhofského ležící, řečený u Housenků, kterýž l. 1632 od cfs. rychtáře k ruce knížete z Fridlandu ujat a l. 1637 za 1089 kop mš. odhadnut byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 467.)

b) *Vinici*, ležící před Novou branou pod šibenicí, kteráž vedle zprávy komory české z dne 14. října 1637 fiskálnímu adjunktů Rudolfovi Dodonaeusovi byla postoupena.

Avšak cfs. resolucí z dne 20. července 1637 na přímluvu kurfirsta Saského Hoffmannovi milost udělena jest a statečky dotčené jemu navraceny býti měly. (C. 215, H. 41.)

Jiří Fridrich hrabě z Hohenlohe (jinak z Hollachu), pán na Langenbruku, Boleslavi, Kosmonosích a Krulichu, před zpourou válečná rada a nejvyšší císařský, přijal i přes napomenutí císaře, zvláštním listem dne 20. července 1618 k němu učiněné, od direktorův a správcův zemských na počátku zpourey nejvyšší správu vojenskou nad lidem válečným, zvolen jsa podle hraběte Henricha Mateše z Turnu za general-lieutenanta. K jeho a hraběte z Turnu přímluvám stavové pod obojí na obecném sjezdu dne 29. srpna 1618 snesli se na tom, aby lidu císařskému do země vpadlému dostatečně bylo odpíráno vyzdvížením a vypravením pátého člověka k vojsku stavovskému. Od začátku l. 1619 stál Hohenlohe s vojskem stavovským proti Bukvojovi v hlavním ležení u Budějovic,

¹ d. Kašpara starš. Belvice z Nostvic (D. Z. 187, E. 7), který též statek s zámkem a městem Kinšperkem l. 1600 od krále Rudolfa II. za 38.000 kop mš. koupil (D. Z. 129, M. 14).

kteřž město do šesti měsíců marně oblěhal, a nevyřídív ničeho neslušně odtud odtáhl, neposlav v čas ani pomoci hraběti z Mansfeldu, když tento s Bukvojem u Záblatí svedl bitvu nešťastnou. Potom byl v poselství ke kurfiřtu Heidelberskému falckraběti Fridrichovi, též ke knížeti z Anhaltu. Za kralování Fridricha Falckého byl Hohenlohe radou válečnou a nejvyšším lieutenantem král. Českého a ke konci l. 1619 vypraven byl jakožto legat královský v poselství stavův českých do Prešpurka ke knížeti Sedmihradskému a k stavům uherským k zavření s nimi nové konfederace. Byl též mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Avšak neobdržev od stavův Českých na sjezdu dne 9. května 1620 žádané náhrady za dar jemu před zpourou od císaře na 20.000 kop mš. zakázaný, ani pojištění za hrabství své v říši Německé ležící, prozrazoval prý knížeti Bavorskému Maximilianovi a Bukvojovi tajné rady u krále Fridricha o útoku na nepřitele držané, tak že zradou jeho nepodařilo se přepadení a zajetí knížete Bavorského, ve vsi Liticích u Plzně ležícího. I v bitvě na Bílé hoře navedl prý Hohenlohe jízdu nidrlandskou, pod regiment jeho náležející, aby nedorazila na kyrasíry císařské, nýbrž jim obnažila lehké jízdeckto uherské, kteréž pak nemohouc útoku kyrasníků odolati, na útěk se dalo, tak že touto zradou bitva v prospěch císařských byla rozhodnuta. (Skála, IV. 323, 343 a 366.) — Po bitvě bělohorské ujel Hohenlohe s králem Fridrichem ze země do Vratislavě, odkudž byl od krále Fridricha vyslán ke kurfiřtu Saskému dne 21. ledna 1621 s žádostí o podporování věci jeho, ale ničeho nepořídil.

Zatím Hohenlohe jakožto přední původce a strůjce výpravy válečné stavův českých proti Ferdinandovi II. do cí. *klatby dán* byl dne 29. ledna 1621 společně s Jiřím starším markrabím Brandenburským (jinak z Karňava) a Kristianem starším knížetem z Anhaltu, kterážto klatba dne 13. února t. r. také ve všech třech městech Pražských byla vyhlášena. Avšak hraběti z Hohenlohe dostalo se l. 1622 od císaře dokonalého odpuštění všeho jeho provinění předešlého, tak že na vzácné přimlavy od císaře dne 19. září 1623 ve zvláštní audienci byl přijat a potom i za tajnou radu dvorskou vyhlášen.

(Skála, X. str. 1210). Z toho souditi lze, že nebyla nepodstatná pověst o zradě Hohenlohově svrchu dotčená.

Statky hraběti z Hohenlohe a manželce jeho Evě, roz. z Waldšteina, náležející, od komory české dne 18. června 1621 konfiskované, totiž: panství Boleslavské, statky Kosmonosy a Králíky (Krulich), též dům na Hradčanech; pak hamry železné v Schmidebergu (kr. Žatec.) a kukusy ($11\frac{1}{12}$ a $\frac{1}{44}$ dílů odhadnutých za 2304 kop 32 gr. mš.) na dolech kamencových u Chomútova, vedle cí.s. resoluce z dne 22. května 1628 navráceny byly dotčené manželce hraběte z Hohenlohe. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$ a $\frac{1}{41}$; H. 14.)

Tato prodala l. 1628 ze statků jí navrácených: a) Panství *Boleslavské* a statek *Kosmonosy* — zámek Mladý Boleslav a tvrz Kosmonosy s vesnicemi a dvory popl., jak to l. 1588 Jiří starší z Lobkovic od sester Krajířových z Krajku, Markety Švihovské a Barbory Krajířové za 50.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 166, C. 28); též díl statku Kosmonovského, který l. 1583 Adam Krajíř z Krajku manželce své Martě, roz. z Veselice, za 7500 kop gr. česk. prodal (D. Z. 66, J. 29) a tato l. 1588 Jiřímu z Lobkovic za přátelství jí v sirobě a vdovství prokázané odkázala (D. Z. 24, F. 23 & N. 6), totiž ves Kosmonosy s dvorem poplužním, domem nově vystavěným, podacím kostelním, s vinicemi na Volšovce a lesy, ves Hrdlořezy s lesy Hol a Předlístí řeč., ves Debrš (Debř) s podacím kostelním, mlýnem a lesem Mnišek řeč.; vsi Obruby Velké (díl), Bechová s mlýnem a rybníkem, Skyšice se 4 rybníky; ves Obrubče s domem novým, dvorem poplužním, s lesem Háječko řeč., s oborou, v níž 6 rybníčkův a při ní dvory s rybníky (zejména Drazičný, Farářský, Natvrzní, Podtvrzní, Halamka, Pěkník, Chvistonovský, Zdeinkovský, Suchý Velký a Malý) a 13 rybníky; vsi Martinice (Martinovice) s mlýnem, Lidkovice (Lýtkovice, díl) s rybníkem a 5 rybníky, též kostelík na Všebořstě — jak jí to všecko l. 1605 od jejího předešlého manžela Bohuslava Joachyma z Lobkovic bylo odkázáno (D. Z. 132, R. 23), za 116.666 tolarů říšských hraběti *Gottfridovi Hendrichovi z Pappenheimu*. (D. Z. 295, A. 5.)

b) Statek *Králíky* (Krulich, Grulich, kr. Král.-Hradec.) — město Krulich s podacím kostelním, vsi celé Heydis (Hedeč,

Heč), Levka dolení, Levka prostřední, Levka hoření, Heřmanice, Morava, Červený Potok, Bořkovice, Lichkov a Petrovice Německé; městečko Mladkov s podacím kostelním dvojm, mlýnem nachlebním, pilou a clem, se vším příslušenstvím, jak to hraběnka z Hohenlohe l. 1604 od předšlého manžela svého Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic v dluhu 10.000 kop gr. česk. měla postoupeno (D. Z. 93, G. 8) — prodala též hraběti *Gottfridovi Henrichovi z Pappenheimu* za 60.000 kop míš. neb 46.666 tolarů říšských. (D. Z. 295, B. 24.)

c) *Dům na Hradčanech*, mezi domem Lobkovickým (potom Eggenberským) a domem vedle kostela sv. Benedikta ležící, který Eva z Hohenlohe též od prvního manžela svého l. 1606 zdědila, prodala l. 1628 *Jindřichovi Šlikovi* hraběti z Pasaunu a z Lokte za 6000 tolarů širokých in specie. (D. Z. 294, M. 30.)

Jan Mikuláš Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) na Velemyšlovsi, Hrušovanech, Eisenberku a Hlíňanech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, v kterémž od král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž: a) Statek *Velemyšloves* (Welmschloss, kr. Žatec) — tvrz a ves Velemyšloves s dvorem poplužním, ves Trusenice (Druzenc, Trusenz) s dvorem poplužním, pak dva osedlí ve vsi Deněticích (Tenetic) a jeden osedlý ve vsi Vysočanech, s příslušenstvím — kterýž od komory za 25.675 kop míš. odhadnutý, dne 19. května 1623 koupil *Humprecht starší Černín z Chudenic*, císr. rada a purkrabě kraje Hradeckého, za 25.700 kop míš., za kterouž summu jej pak kolleji jesuitské v Chomútově postoupil. (C. 215, H. 11. — Lib. confiscationis 2, f. 312. — D. Z. 141, G. 20. & 21.)

b) Statek *Hrušovany* (kr. Žatec.) — tvrz a ves H. s dvorem poplužním pustým — který dne 30. června 1623 za summu odhadní 8548 kop 45 gr. míš. koupil *Florian Dětřich Žďárský ze Žďáru*. (C. 215, H. 11. — Lib. confiscationis 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17.)

c) Statek *Eisenberk* (kr. Žatec.), k němuž náležel zámek Eisenberk s dvorem poplužním a vinicí, vsi Albrechtice (Alberštorf, Olberštorf) pod zámek ležící s podacím kostel-

ním, Hořejší a Dolejší Jiřetín (Ober- a Nieder-Jernthal, Georgenthal) a Vierzehnöhof, s příslušenstvím, jak to Sigmund Smolík ze Slavic l. 1544 svému švagru Mikuláši Hochauzarovi odkázal (D. Z. 2, J. 22), pak l. 1565 bratři Jiřík a Petr Hochauzarové mezi sebe rozdělili (D. Z. 57, C. 4) a l. 1597 Václav mladší Hochauzar polovici téhož statku Jiřkovu Hochauzarovi za 12.000 kop mš. prodal. (D. Z. 128, C. 29.) — d) Statek *Hliňany* (Hlinai, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.), k němuž náležela tvrz a ves Hliňany s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky, vinicemi a 20 osedlými, jakž Hochauzar téhož statku polovici l. 1607 za 22.000 kop mš., a druhou polovici l. 1619 též za 22.000 kop mš. koupil od Kateřiny Kaplškové z Sulevic (D. Z. 182, J. 9 & 139, O. 2). — Tyto oba statky Eisenberk a Hliňany koupil od komory l. 1623 za summu odhadní 67.956 kop mš. *Vilém mladší Popel z Lobkovic*, který třetinu král. fisku náležející per 22.652 kop do polovice lehkými penězi zaplatil, ačkoliv ji teprv l. 1624 platiti měl penězi dobrými; ostatní pak dvě třetiny povinen byl sám Hochauzarovi odvésti v summě 45.000 kop mš. (C. 215, H. 11. — Lib. conf. 2, f. 241. — D. Z. 141, D. 12 & 194, H. 2.) Na tuto summu l. 1626 pronajal a pustil Lobkovic Hochauzarovi k užívání na tři léta statek Hliňany, který pak po smrti Hochauzara l. 1629 opět ujal a dětem Hochauzarovým, *Jiřímu, Bernardovi, Janu, Mikuláši, Anně a Evě*, pozůstávající summu 45.000 kop l. 1629 pojistil a jim dle rozdělení dšly jejich na jisté lhůty platiti se zavázal. (D. Z. 296, J. 30.)

e) Konečně *dům Hochauzarův*, v Novém městě pražském na Pasířské ulici ležící, vedle cís. resoluce z dne 17. října 1625 postoupen byl za summu odhadní 1200 kop mš. *Jakubovi Herfurtovi z Frankenbergu*, jemuž třetina ze summy tržové král. fisku náležející byla darována. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Synové nejstarší Hochauzarovi *Jiří a Bernard* vystěhovali se ze země do Pirny za příčinou reformace, a navrátilvše se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, ujali se mocně statku Eisenberku, na němž pohledanost svou měli pojištěnou, a na nejvýše jej vydrancovali. Protož při kommissi konfis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzení, propadli v pokutě l. 1636 dšly své na statech Eisenberku a Hliňanech pojištěné

33.978 kop mš. vynášející, pak jistinu 9450 kop mš. po otci jim zanechanou. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & H. 11.)

Ostatní děti Hochauzara obdržely l. 1629 jenom cís. pojištění na 22.832 kop mš., a ještě l. 1657 marně se domáhali jejich dědicové, Jan Petr Hochauzar a sestry jeho Kateřina, Johanna, Anna Kateřina a Eva Benigna pozůstalosti svrchu vytčené. (C. 215, H. 11 & P. $\frac{1}{1}$.)

Jan Václav Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) sloužil ve vojsku stavovském a ujel po bitvě bělohorské ze země, pak se k Mansfeldovi připojil a u nepřítelů zemřel; pročež při kommissi confiscationis odsouzen byl *všeho jmění*. Jeho statek *Bašt malý* (Baštěk, okr. Karlín., dom. Pakoměřice) — tvrz a ves Bašt s dvorem poplužním — který jeho otec Bernart († 1611) jemu a dvěma nezletilým jeho bratřím Jindřichovi a Štěpánovi Jiřimu i dvěma jejich sestrám Mandaleně a Lidmile zanechal, a na němž matka jejich Anna Marie 5000 kop mš. věna svého pojištěno měla, vedle nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtensteinu z dne 26. června 1622 klášteru sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě pražském postoupen a za 8978 kop 20 gr. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 22. prosince 1638 k dědičnému jmění v summě 7356 kop 40 gr. mš. na srážku zadržalého deputatu odevzdán jest. (D. Z. 150, K. 8. — C. 215, H. 11.) Bratři Hochauzarovi marně ucházeli se o pozůstalost svou na témž statku ještě l. 1637 při kommissi revisionis.

Druhý statek po Hochauzarovi pozůstalý, totiž polovice vsi *Hořan* (Hareth, kr. Žatec) s dvorem poplužním, ponechán byl vedle cís. resoluce z dne 27. července a z dne 6. září 1623 jeho dědicům *k manství* a připadl strýni jeho Kateřině Hochauzarové, kteráž se ohlásila v příčině léna, avšak ho nepřijavši statek ten prodala l. 1624 za 5500 kop mš. Jiřikovi *Schönovi* a *Schöneku*, cís. rychtáři města Mostu, jemuž matka Hochauzarova druhou polovici téhož statku jí náležející předtím byla prodala. *) Schön přijal léno dne 20. června 1626, avšak po smrti jeho připadl ten statek králi, poněvadž

*) Ves *Hořany* s dvorem poplužním koupila Markéta Hochauzarová, roz. ze Solhauzu, i na místě syna svého Jana Václava l. 1600 za 10.340 kop mš. od obce města Mostu (D. Z. 129, P. 25).

Schönovi dědicové léna na něj nepřijali. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 11. — D. dv. 7, f. 31 a 93; 68, f. 13.)

Theobald (Theodor) Hok ze Švaropachu a Zweibruku, na Chvalkově, někdejší sekretář a dvořenín Rožmberský, nebyl odsouzen; nicméně jeho statek *Žumberk* (Sonnberg, kr. Budějovic, dom. Nové Hradý) již před bitvou bělohorskou císař. vojskem ujatý, s panstvím Novými Hradý po Švamberkovi konfiskovaným hraběti *Karlovi Bonavent. Bukvojovi* l. 1620 darem byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. $\frac{167}{5}$. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švamberk.)

K statku tomu náležela tvrz *Žumberk* s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz *Chvalkov* s dvorem poplužním, tvrz *Michnice* s dvorem poplužním, pak vsi *Žumberk* a *Michnice*, též dílem vsi *Kondratce*, *Klenná* (Klení), *Veska* (Vesce), *Pěčín* (Pěšín), *Lniště*, *Boršíkov* a *Otěvík*, jak to Petr Vok z Rožmberka l. 1602 od Častalara Dlouhoveského z Dlouhévsí a na Chlumu za 23.000 kop mš. koupil (D. Z. 184, J. 19), a potom l. 1610 s vesnicemi *Žďár* (Žár, Sohoř) a *Buková* (Bukvice), ale bez statku *Michnice* (tvrze a vsi s dvorem popl.) Theobaldovi a Janovi strýcům Hokům ze Zweibruku za 1000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 183, J. 21.)*

Matka Hokova Markéta, kteréž její manžel Jan Hok l. 1614 statek *Chvalkov* s vesnicemi *Žďár*, *Bukvice* a *Pěšín* v summě 15.000 kop mš. daroval, l. 1628 marně se domáhala toho, aby jí statek ten byl navrácen a úroky z dotčené summy zadržalé z komory české byly zaplacený. (C. 215, H. $\frac{167}{5}$.)

Šebestian Jindřich Hok z Zweibruku, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen, poněvadž neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiljí Holcar (Holzar) z Holic ve vsi *Žernově* (kr. Jičín, okr. Lomnický), obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu za

*) Prodej ten právě před zpourou l. 1618 z desk zemských byl vymazán, poněvadž *Theobald Hok* nálezem soudu zemského nebyl ani do země ani do stavu rytířského přijat, též pro nešlechtnost a podvod, jež prý se dle udání doktora *Fabina Ponzona* porušením kšaftu *Petra Voka* z Rožmberka k prospěchu *Petra* z Švamberka dopustil, hrdla odvozen, avšak za správy direktorův pomocí *Petra* z Švamberka l. 1619 zvezení propuštěn. (D. Z. 135, D. 27. — Viz též Švamberk.)

udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vincenc Holčšporer (Holzsparer) z Hochšteina, l. 1619 jsa nemocen pro strach Uhrův odebral se ze statku svého do Nových Hradů, rebellovi Petrovi z Švamberka náležejících, kdež zajat byl od hraběte Bukvoje, od něhož po shledání nevinu perdonu dosáhl a brzy potom zemřel. Ač nebyl zpouřý účasten, ani jmění odsouzen, předce jeho statky, *Swěbohy* (Svibohy, Zweiendorf), tvrz s dvory poplužními a vesnicemi, pak dvůr poplužní *Olbramy* (Obravy, Wolfersdorf, kr. Budějvic., okr. Nové Hrady), od cís. vojska před bitvou bělohorskou v plen vzaté, od král. komory za summu odhadní 5000 kop mš. l. 1622 *Gangolfovi opatu kláštera Vyšebrodského* prodány byly. Avšak vdova Žofka Holčšporerová k žádosti své za navrácení těch statků obdržela od knížete z Lichtenšteina dne 25. září 1623 recess, podle něhož se s klásterem Vyšebrodským vyjednávalo, aby od statků těch, jenom omylem konfiskovaných, upustil, což teprv po mnoholetém vyjednávání vedle cís. resoluce z dne 3. dubna 1628 a 12. února 1632 se stalo, tak že statečky ty vdově proti zaplacení dluhů na nich vězících navraceny a postoupeny byly. Klášteru pak náhradou za summu trhovou povoleno 8000 kop mš., jež z kontribuce zemské každoročně sobě porážeti měl. (C. 215, H. 16. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. 141, J. 19 & 622, B. 23. — Viz též Kalchreiter.)

Zachař Ottmar z Holohlav a ve Svolí na Chrudimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší a Otík starší Holovouští z Holovous obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení jim perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Jan* zemřel již předtím, zanechav dětem svým dům poplatný v Chlumci; *Otík* pak byl v službě u pana Zylvara na Vrchlabí. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Homut ryt. z Harasova na Radonicích prodal l. 1628 statek svůj *Radonice* (kr. Budějovic., okr. Lomnic.) Františkovi Osterstokovi z Astfeldu a odešel pro náboženství ze země; navrátil se však při vpádu saském l. 1631 jsa hofmistrem

u nejvyššího z Hofkirchu, s nímž prý lid sužoval a trápil. Protož při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Václav starší Homut ryt. z Harasova účastnil se zpoury tím, že syna svého Jindřicha Štastného vypravil k hotovosti veřejné a že skrze téhož syna od stavův odbojných l. 1620 koupil statky duchovní, které však potom navrátil, totiž: a) statek *kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, vsi Železná (kr. Praž., okr. Unhošť) s podacím kostelním, Přílepy, a dílem vsi Kozolupy, Nenačovice a Chraštany; b) statek *kláštera svatého Jana v Skále*, vsi Bobovice, Hostín, Sedlec, a Kozolupy (díl); c) statek *kláštera sv. Tomáše*, ves Lužce s dvorem pustým, Dobřížským řečeným. (D. Z. 140, F. 4.) — Homut pak přijav víru katolickou, za provinění své zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složití pokutu 1796 zl. 40 kr. ze statků svých *Petrovic a Psář* (kr. Praž., okr. Řičan a Jílové), za 10.000 kop míš. odhadnutých a na 5000 kop zadlužených. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav mladší Homut ryt. z Harasova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel za příčinou náboženství l. 1628 ze země do Pirny. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Homut ryt. z Harasova, na Petrovicích v Kouřimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bedřich Hora z Ocelovic na Hotovicích, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 při dvou třetinách zůstaven, propadl statek *Hotovice* (Otovice, kr. Litoměř., okr. Chabařov), k němuž náležela tvrz Hotovice s chalupami při ní a vsi Vítků, Lochočice (Lochtschic), Habří (Habeřic) a *Habartice* (Ebersdorf),*) s čtyřmi dvory poplužními. Statek ten za 64354 kop 37 gr. míš. odhadnutý, cizozemci Petrovi Jindřichovi sv. p. z *Strahlendorf*u, císař. tajnému radovi a místo-

*) Ves *Habartice* s podacím kostelním, dvorem poplužním, mlýnem, lesem a jiným příslušenstvím, koupil Hora l. 1613 od Jana Albrechta Štampacha za 9600 kop míš. (D. Z. 130, K. 28.)

kandléři říšskému, l. 1623 k užívání postoupen a l. 1629 prodán byl za 20.000 kop mš., ačkoliv l. 1624 Ferdinand Rudolf Lažanský jej za 47.139 kop 48 gr. m. koupiti chtěl. Tato summa trhová postoupena byla cís. resolucí z dne 24. července 1629 kapitole kanovnické katedrálního chrámu v Passově za pretensi, již za císařem měla; avšak ač od Strahlendorfa a jeho dědiců v třech lhůtách po 10.000 zl. od l. 1629—1639 zaplacená byla, předce statek ten téže kapitole za onu pretensi cís. resolucí z dne 24. července 1692 jest postoupen. (D. Z. 151, O. 10.)

Poněvadž dotčený statek jenom za třetinu summy odhadní byl prodán a tím dědicové po Horovi pozůstalí, vdova a osm malých dětí, příliš zkráceni byli a nedostavše po mnohá léta na dva díly otci jejich ponechané ničeho, v největší bídě a nouzi žili, žádali opětne, avšak marně za navrácení statku od Strahlendorfa jim nezaplaceného. Neboť ačkoliv cís. resolucí l. 1639 král. komoře bylo nařízeno, aby dcerám po Horovi pozůstalým, Alžbětě, Evě, Marii a Anně Kateřině, statek proti zaplacení třetiny král. fisku připadlé byl navrácen, předce se to nestalo, nýbrž vedle návrhu komory z dne 8. února 1653 cís. resolucí z dne 3. října 1653 dědicům Horovým jenom dotčené dvě třetiny při komoře české byly vykázány. (C. 215, H. 17. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Joachym mladší Hora z Ocelovic na Veliké Černoci, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Černoc Velikou* (kr. Žatec, okr. Podbořan.), tvrz a ves s dvorem poplužním, s podacím kostelním, mlýny a vším příslušenstvím, jak to Hora l. 1604 od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova za 13.650 kop mš. koupil. (D. Z. 179, G. 2.) — Statek ten nejprve za 26.636 kop mš., později za 22.570 kop 40 gr. odhadnutý, l. 1623 hejtmanu *Matyášovi Ondřeji Portovi* za půjčených na něj komoře české 17.000 zl. lehkých peněz postoupen a témuž vedle cís. resoluce z dne 17. září 1624 prodán byl za 20.700 kop mš. dobrých peněz. Avšak Port na tuto summu mimo dotčenou půjčku ničeho nezaplátil: pročež po jeho smrti l. 1625 statek ten postoupen býti měl synovi dřívějšího majitele, Adamovi Křištofovi Horovi, za 26.636 kop mš., z nichž po zaplacení dluhů na jeho dvě

třetiny 5125 kop a na třetí díl král. fisku náležející 2562 kop připadnouti mělo. Ale Hora, maje i dědicům Portovým summu oněch 17.000 zl., na 10.000 kop sníženou zapraviti, nechtěl se ujeti statku toho, který konečně l. 1629 prodán byl *Humprechtovi Janovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 14.000 zl., z nichž Horovi na jeho dvě třetiny jenom 1944 zl. 26 kr. připadlo. Avšak i tato summa od Černína ještě l. 1652 nebyla zaplácena, ač témuž komora česká exekuci hrozila. — Vdova Anna Horová obdržela za pohledanost svou per 9500 kop mš. cfs. pojištění jenom na 7000 kop mš., kteráž summa jí ještě l. 1651 od komory české nebyla vyplacena. (C. 215, H. 17, & P. 1/1. — Lib. conf. 2, f. 164. — D. Z. 299, P. 9 & 145, L. 2.)

Joachym starší Hora z Ocelovic, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se ze země, nechtě přijati víru katolickou. (C. 215, C. 1/8.)

Adam a Vilém Smil Horčicové z Prostého, katolíci, při kommissi confiscationis dne 3. října a 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni; *Vilém* pak kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil za perdon mu udělený pokutu 100 zlatých rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. 1/8.)

Jiřík a Moric Jindřich Horčicové z Prostého při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna a 27. června 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění svého, které však zamlčeli, totiž 27.000 kop mš. peněz nápadních, jež měli na statku Bratronicích za Salomenou Vratislavovou z Mitrovic, dcerou po Janovi nejstarším Horčicovi.

Mimo to zamlčel *Jiřík Horčice* statek svůj *Čekanice* (kr. Písek, okr. Blatna) — tvrz a ves Čekanice s dvorem poplužním v Rošicích (nyní samota), mlýnem a příslušenstvím — který l. 1616 od Štastného Vratislava z Mitrovic za 13.500 kop mš. koupil a zbytek summy tržové 4000 kop teprv l. 1624 zaplatil. (D. Z. 192, L. 5 & 292, H. 14.) Statek ten postoupil pak Jiřík Linhartovi Švarebartovi ze Švarebachu, který jej l. 1628 prodal za 11.200 kop mš. Janovi Rossau z Pallesanu a na Přechíně, kurfiřta bavorského nejvyššímu lieutenantu, tak že tento povinen byl ze summy tržové zaplatiti Janovi Jiřímu Horčicovi z Prostého a v městysi Mi-

roticích 4000 kop a Vilémovi Smilovi Horčicovi 3000 kop mš. (D. Z. 298, O. 14 & 145, D. 4.)

Poněvadž Jiřík a Moric Jindřich Horčicové ještě l. 1630 o díly král. fisku v pokutě propadlé při kommissi transactionis se nenarovnali, dne 10. března 1630 opět obesláni byli před kommissi a nařízeno jim, aby třetí díl z dotčeného jmění svého ke král. komoře odvedli. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 45.)

Vojtěch Horčice z Prostého (Horčický z Horčice a na Pláni) při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, nepřijal léna na statek svůj, *dvůr ve vsi Pláni* (Planá, kr. Písek, dom. Orlík) a ohlásil teprv dne 21. srpna 1630 při kommissi, že statek ten zamlčel a bez povolení strýni své *Polyxeně Zahrádkové z Vlčí hory*, roz. Horčické, za 2100 kop mš., prodal. Pročež po jeho smrti 1621 statek ten od král. komory ujat a l. 1638 dotčené Zahrádkové dědičně prodán byl za 500 kop mš., kterážto summa Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému hraběti z Bukové na srážku jeho pohledanosti za komorou byla odvedena. — Mimo to připadlo po Horčickém král. fisku 3000 kop mš. nápadních peněz, kteréž měl Horčický na Bratrovicích pojištěné. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 45. — D. dv. 7, f. 165.)

Jindřich Horňatecký z Dobročovic provinil se hrubě účastenstvím svým ve zpouře, a obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se a dle zprávy posla komorního složití nechtěl žádné pokuty, dokládaje, že při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 obvinění ze zpoury byl zproštěn i pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kunata Horňatecký z Dobročovic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen k *manství*, neměl žádného statku dědičného, tak že pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Mikuláš Horňatecký z Dobročovic, bratr Ondřejův, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 za nevinného uznán i pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ondřej Horňatecký z Dobročovic, bratr Mikulášův, na Zbraslavicích, Dobřeni a Radboři, byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterémž syn krále Fridricha Falckého

byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 21. října 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory všechny statky jeho byly konfiskovány, totiž: a) Statek *Zbraslavice* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora), k němuž (dle desk zem. kvat. 1, E. 25) l. 1542 náležel zámek a městečko Zbraslavice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Štipoklasy, Hetlín a Rapošov, pak dílem vsi Ostrov, Machovice, Milánovice; též v *Poručicích* (zašly) 1 dvůr kmeců, pustotiny v Černínách, mlýny, lesy a rybníky s jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Věnek Malovec z Malovic postoupil v dluhu 100 kop gr. česk. Ondřejovi Hornátekému (D. Z. Menší zápisné, kvat. 236, F. 17).

b) Statek *Dobřeň* (kr. Čáslav., okr. Kut. Hora), k němuž náležely sídlo a tvrz Dobřeň s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a rybníkem řečeným Matoušovským, vsi celé Dobřeň s podacím kostelním, Solopisky s podacím kostelním, Maleňovice s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to manželka Hornátekého Kateřina, roz. Voděradská z Hrušova, od sestry své Lidmily Šanovcové, která též statek po otci svém Václavovi Voděradském l. 1606 zdělila (D. Z. 133, C. 27), l. 1610 za 25.500 kop mš. koupila. (D. Z. 183, N. 5.)

c) Statek *Ratiboř* (Radiboř, Radboř, Ratboř, kr. Čáslav, okr. Kolín) — tvrz a ves Radboř s dvorem poplužním a ves Kořenice s příslušenstvím, jak též statek Hornátekému l. 1608 od Anny Doroty Voděradské, potom opět provdané za Petra z Libenthalu, roz. Kamejtské ze Lstiboře, matky Kateřiny Hornáteké, roz. Voděradské z Hrušova, v summě 5000 kop mš. listem obranným byl postoupen. (D. Z. 26, D. 30 & 140, B. 28.)

Tyto statky vedle cís. resoluce z dne 2. května 1626 za summu odhadní 69.145 kop mš. ponechány byly *Hornátekému* proti složení třetiny 23.048 kop 36 gr. mš. do král. komory. Na tuto třetinu poraženo bylo Hornátekému cís. resolucí z dne 21. listopadu 1626 z pohledanosti jeho manželky Kateřiny, na statku Toužetíně per 30.000 kop mš. pojištěné, 18.381 kop 56 gr. a 1700 kop úroků zadržalých, tak že Hornáteký na dotčenou třetinu jenom 4666 kop 40 gr.

doplatil. (C. 215, H. 18. — Lib. conf. 2, f. 422. — D. Z. 142, K. 16 & 293, P. 9.)

Jan (Hynek) Horšický z Horšic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 *polovice* jmění odsouzen, propadl statek svůj *Horšice* (Horsice, kr. Plzeň, okr. Přestic), půl dvoru poplužního, tvrze a vsi se šesti osedlými a třetinou kollatury — za 3094 kop mš. odhadnutý, který jemu pak z milosti dne 30. prosince 1623 v summě 3834 kop mš. *v léno* byl postoupen. Horšický přijal léno dne 22. června 1626 a jeho syn Mikuláš Vilém obnovil přísahu manskou l. 1638 na týž statek, kterýž mu potom l. 1652 proti zaplacení zadržalého stého peníze lenního per 600 zl. (sníženého na 300 zl.) z manství byl propuštěn. (C. 215, H. 19. — Lib. conf. 2, f. 259. — D. dv. 7, f. 32 & 237; 68, I., f. 59.)

Jan Horský ryt. z Grünfeldu přistoupil ke konfederaci stavů českých s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte; předce však, jsa katolík, po smrti své při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 pokuty za provinění své byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Maximilian Hošťálek z Janovic (z Javořic), primator města Žatce, byl již l. 1617 na sněmu dne 8. června proti přijetí arciknížete Ferdinanda (II) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil, tak že hned potom primatorství byl zbaven; náhradou za tuto potupu od stavův odbojných do počtu direktorů stavu městského pojat, účastnil se povstání zvláště tím, že zpečetil a podepsal konfederaci, pak že Fridricha Falckého za krále volil, též při jeho příjezdu do království Českého v Žatci dne 27. října 1619 slavně uvítal a v domě svém ubytoval. Mimo to koupil l. 1620 od stavů statek duchovní abatyše a konventu kláštera Týneckého, totiž díl vsi *Hříškova* (okr. Loun.) s příslušenstvím, za summu odhadní 1865 kop mš., zaplacených až na 400 kop, z nichž deputatu ročně 24 kopy dotčenému klášteru dávati měl. (D. Z. 192, M. 26.) — Pro tato provinění při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 odsouzen *hrdla, cti a statku*, dne 21. června t. r. byl stat a hlava jeho do

Žatce po pacholcích katových odeslána a tam na bráně městské přibita. *)

Jmenní Hošťálkovo, mimo dukáty a skvosty zlaté, které při zatčení jeho císař. rytmistr Gradýn si mocně vzal, od krále komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Drůr ve Velichově* (Welchau, okr. Žatec.) s dílem vsi *Hříškova* (Říškov, okr. Loun.), odhadnutý za 2100 kop míš.; pak *dvůr poplužní v Žiželicích* (Schieselic, okr. Žatec.), odhadnutý za 1725 kop míš., kteréž dvory od komory l. 1623 koupili za 3600 kop míš. měšťané v Mostě, *Jan Muk z Mukenthalu* a *Jiří Schön z Schöneků*. (C. 215, H. 20. — Lib. conf. 2, f. 464.) — Díl vsi *Hříškova* svrchu vytčený navrácen byl klášteru Týneckému. — b) *Dvůr s dvěma sahradami v Žatci*, odhadnutý za 2020 kop míš., prodán byl od komory české za 980 kop míš. císař. rychtáři *Jindřichovi Gergovi*; avšak vedle císař. resol. 8. listopadu 1630 a 1. dubna 1631 sirotkům Hošťálkovým, Janovi Zikmundovi a jeho bratřím, navrácen jest proti zapravení části 400 kop míš., od dotčeného Gerga již zaplacené. (C. 215, H. 20.)

Vdově po Hošťálkovi pozůstalé *Dorotě* přisouzeno bylo z věna 1896 kop toliko 1661 kop míš., při kteréž pohledanosti jakož i při domě svém, pak dvoru pustém s 111 korců dne 21. dubna 1627 byla zůstavena, což vše při odchodu svém ze země pro náboženství strýci svému k opatrování zanechala. (C. 215, P. 2/4.) Ale poněvadž její synové a dědicové při vpádu saském l. 1632 do města se navrátili, všecko jmění po ní pozůstalé od krále fisku bylo ujato.

Jan House z Krásné Hory (Hause von Zierberg) odešel ze země za příčinou reformace, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl pohledanost svou za knížetem Vilémem z Lobkovic na statku Jedibabech pojištěnou. (C. 215, C. 1/7 & 10/38.)

Jan Houska ryt. ze Zahrádky, při kommissi confiscationis vedle krále výpovědi z dne 30. května 1623 odsouzen k *manství*, nepřijal léna na statky své, tvrz a ves *Pošna* a

*) Teprv l. 1632, když město od lidu Saského mocně bylo vzato, a s lidem nepřátelským též synové Hošťálkovi Cipryan a Maximilian se navrátili, hlava otce jejich s brány sňata jest.

vesnice *Proseč*, *Zahrádka* a *Vysoká Lhota* (kr. Tábor, okr. Pacov) s dvory poplužními. Po smrti jeho tyto statky od král. komory ujaty, za 12.345 kop m. odhadnuty a l. 1627 prodány byly za 14.104 kop mš. cizozemci *Maximilianovi Pechlarovi ryt. z Meminku*, jemuž summa trhová za službu vojenskou poražena a statky dotčené cíś. resolucí dne 9. září l. 1628 z manství byly propuštěny. (D. dv. 7, f. 222; 53, f. 114; 68, I., f. 52.)

Vdově po Houskovi pozůstalé, *Mandaléně, roz. Kapounové* z Svojkova, věno její per 6250 kop m. na statku onom pojištěné nebylo od komory české vyplaceno; protož se o ně ucházel *Hendrych nejstarší Kapoun ze Svojkova*, cíś. rytmistr, l. 1648 i na místě dvou bratří a strýců svých jakožto dědiců po strýni své Mandaléně (sestře děda jeho), jemuž teprv l. 1652 při kommissi revisionis pozůstalost dotčená bez úroků byla přisouzena. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 6. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 154, B. 30.)

Adam starší Hozlaur ryt. z Hozlav (Hazlovský z Hazlova, jinak Haslauer), při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 5. listopadu 1622 při *polovici* zanechán, propadl polovici jistin, 16.800 kop mš. vynášejících, z nichž však 8000 kop k ruce manželky své Alžběty, roz. z Vchynic, l. 1616 pojistil na statku svém Hradišti nad Vltavou a Sázavou (Hradiště, kr. Pražský, okr. Jilov.), k němuž náležela tvrz a ves Hradiště s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Branšov (Brunšov) s přívozem, Pikovice, Měchenice a díl městečka Štěchovic. — Statek ten, který Hozlauer l. 1617 za 14.300 kop mš. Marianně Morakšové, roz. Novohradské z Kolovrat, prodal (D. Z. 139, B. 25), pro jistinu dotčenou od král. komory byl ujat.

Z jistin vytčených připadlo král. komoře 4000 kop mš., a druhá polovice Hozlaurovi přisouzena byla jistým recessem král. místodržících a komory české; ale ani jemu nebyla pojištěna, ani jeho dcerám zaplácena. Neboť Hozlaur obviněn opět dne 5. ledna 1633 od král. prokuratora z velezrády, jíž prý se dopustil přistoupením k nepříteli při vpádu saském l. 1631, proto při kommissi confiscationis Fridlandské dne 2. září 1633 odsouzen byl všeho jmění. Ačkoliv pak po smrti jeho nejstarší dcera Voršila žalobu prokuratora

vyvrátila, předce marně se domáhala ještě l. 1638 dotčené jistiny 4000 kop mš., jí a sestrám jejím nezletilým při kommissi revisionis opět prisouzené, jakož i *domu* otcovského, v Novém městě pražském na Spálené ulici v rohu vedle Tomáše Horáčka ležícího, jehož se ujal cís. rychtář dne 2. června 1632 k ruce Albrechta z Waldšteina, po jehož smrti král. fisku připadl. (C. 215 H. 5 & P. $\frac{2}{5}$.)

Adam mladší Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis obviněn, že podporoval zpouř stavů placením kontribucí a postavením lidu jízdeckého i pěšího, ač nebyl odsouzen, předce statek jeho *Olší* (dom. Milevsko, kr. Tábor) — tvrž a ves Olší s dvorem poplužním a ves Nové Dvory, tak jak to Hozlauer l. 1618 od otce svého Jindřicha za 8000 kop mš. koupil (D. Z. 139, C. 30.) — od král. komory ujat a za 10.096 kop mš. odhadnut byl. Ale poněvadž na témž statku sedm bratří Hozlaurových podřly své otcovské měli v sumě 5100 kop mš., k žádosti své dne 8. května 1623 Jindřich mladší, Václav a Jiří i na místě bratří svých nezletilých zůstavení byli proti zaplacení dluhů při statku dotčeném, z něhož Adamovi jenom 1000 kop náleželo. Tento pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 osvobozen byl i pokuty za perdon mu udělený, poněvadž na díl svůj dotčených 1000 kop dlužen byl 900 kop. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5. — Lib. conf. 2, f. 474.)

Hozlaurové z Hozlav Albrecht starší, Jiří a Vladislav, při kommissi confiscationis dne 3. října a 12. listopadu 1623 pokuty osvobození, nepostavili se l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se o pokutu za perdon jim udělený smluvili; neboť Jiří byl zajat v Turecku, ostatní pak pro náboženství l. 1628 ze země odešli. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Taktéž se nedostavili před kommissi transactionis dle obeslání z dne 5. února 1629 *Gabriel Hozlaur*, hejtman panství v Roztokách u knížete z Lichtenšteina, který se provinil v čas vzpoury přistoupením k zavržení krále Ferdinanda II.; *Jan Hozlaur*, který zemřel, nezanechav ničeho, a *Václav Hozlauer* na Prostaji v Moravě, který prý pokutu na Moravě kardinálovi Dietrichšteinoovi složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuslav Nester Hozlaur z Hozlav a na Voltyních, rozděliv se s bratry svými Jindřichem starším a mladším, Janem Jiřím, Vilémem a Jaroslavem o statky po otci Křištofovi nejstarším pozůstalé l. 1619, táhl s mnohými jinými povstalci do markrabství Moravského i do arciknížectví Rakouského, a na svůj vlastní náklad po deset neděl válečně potřebovati se dal. Avšak na žádost svou, v níž dokázal, že jenom těžkými pohrůzkami k tomu tažení byl přiveden, od císaře zase na milost přijat a při jmění a statečku svém *Voltyních* (okr. Tábor) zanechán jest vedle cís. resoluce l. 1620 ve čtvrtek po památce Početí Panny Marie. Z té příčiny osvobozen byl i pokuty za pardon mu udělený dne 21. července 1629 při kommissi transactionis. (C. 215, C. 1/4 & H. 5.)

Jan Jiří Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Dobronice**) (kr. Tábor, okr. Bechyň.) — tvrz a ves s dvorem popl. a ves Staré Sedlo (Altsattel) — který od komory za summu odhadní 5192 kop mš. l. 1623 jeho bratr *Bohuslav Nester* koupil. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 197. — D. Z. 142, Q. 3.) — Ale poněvadž Bohuslav Nester na summu trhovou za týž statek jakož i za statek *Srlín* (viz Jaroslav Hozlauer) i s úroky 5101 kop mš. vynášejícími nic nezaplatil, oba statky opět l. 1636 od král. komory ujaty a *Ferdinandovi Pruggerovi z Grünburgu*, nejvyššímu poštministru král. Českého, za 15.600 kop mš. postoupeny byly. (D. Z. 145, E. 22.)

Jan Sigmund Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis od král. prokuratora l. 1623 obviněn byl, že se k rebellům připojil, direktorů předsevzetí schvaloval a hájiti slíbil, kontribuce k válce rebelské platil a sám osobně ve vojsku stavovském na Moravu a před Vídeň táhl i lid svůj k tažení poslal. Avšak žaloba ta zůstala nevyřízena, poněvadž komisse téhož času byla zrušena. Hozlaur pak chtěje v stáří svém pro náboženství ze země odejti, zavázal se při kom-

*) Statek *Dobronice* — zámek D. s dvorem poplužním, lesy a rybníky, vsi Dobronice, Rataje, Staré Sedlo, Běšice, Slapy, Voltyně, Nové Dvory, Volší a Slavňovice, pak vsi zástavné Srlín a Bojenice — po Jindřichovi Hozlaurovi pozůstalý, rozdělili na 5 dílů l. 1572 jeho synové a dědicové Jan, Křištof, Jetřich, Adam a Jiřík. (D. Z. 66, G. 15.)

missi transactionis dne 9. června 1628 za udělení perdonu složití pokutu 75 zl. rýn. z domu svého v Hroznětině (Lichtenstadt. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5.)

Jaroslav Hozlaur z Hozlav v trvalé zpouře l. 1619 jeda z města Vodňan domů na cestě od lidu uherského zabít, a pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění odsouzen byl. Statek jeho *Srlén* (kr. Tábor, okr. Bechyň.), ves s dvorem poplužním a půl vsi *Zběšice*, od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 3548 kop mš. l. 1623 prodán bratru jeho *Bohuslavovi Nesterovi*, jemuz ze summy trhové díl Jaroslavovi z milosti ponechaný per 1745 kop mš. byl poražen. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 198. — D. Z. 142, Q. 4. — Viz též Jan Jiří Hozlaur.)

Jeronym Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *pátého dílu* jmění odsouzen, propadl statek *Hněvkovice* (kr. Budějov., dom. Vltav. Týn.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který již před vítězstvím na Bílé hoře od císa. lidu válečného mocí byl vzat a *Janovi Častolarovi* v summě 1000 zl. rýn., k potřebám válečným půjčené, k užívání postoupen; potom za 10.958 kop mš. odhadnutý, vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 14. prosince 1621 darem odevzdán byl arcibiskupovi Pražskému proti zaplacení dotčených 1000 zl. Častolarovi na něm pojištěných.

Dědicům Hozlaura mělo vydáno býti z komory české po zaplacení dluhů tolik, zač by stály ostatní čtyry díly Hozlaurovi ponechané. Avšak marně se domáhala *Anna Hozlaurová*, vdova po jeho bratrovi Vilémovi, zase provdaná Turnovská, pohledanosti per 4000 kop mš. k ruce dcery po Vilémovi zůstalé; neboť tato pohledanost, jakož i díl Anně Marii, manželce Gabriele Hozlavského per 1000 kop mš. náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 257.)

Jindřich starší Hozlaur z Hozlav zemřel v městě Táboře proti císa. vojsku uzavřeném v trvalé zpouře a pro provinění své při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Pročež statek jeho *Branlín* (Brandlín, okr. Soběslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním,

od král. komory ujat a odhadnutý za 10.060 kop 10 gr. mš. l. 1623 za 10.000 zl. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic* postoupen byl. Poněvadž ale vdova pozůstalá po Hozlaurovi Eva, roz. z Reizensteina, pro svou pohledanost per 9000 kop mš. statku toho vzdáti se nechtěla, týž statek teprv l. 1626 prodán byl za summu odhadní *Štěpánovi Drago Draghi*, ryt. a hraběti z Palatinu, rytmistru pluku Dona Baltasara de Marradas, tak že vdově Hozlaurové pohledanost její ze summy tržové zaplacená býti měla. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 111. — D. Z. 145, N. 23; 299, R. 15.) — Avšak vdova Hozlaurová, potom zase provdaná za *Šindela ze Štěkře*, při kommissi confis. Fridlandské dotčené pohledanosti své byla odsouzena, proto že při vpádu saském l. 1631 nepříteli podporovala, o katolických osobách špatné a hanlivé řeči měla a statku Kyrberku (Kirchenbirgu), krajskému hejtmanu Hertlovi náležejícího, se ujala. Ale poněvadž z jmění jejího po srážce dluhů toliko 1000 zl. zůstalo, pokuta jí uložená na 300 zl. rýn. byla snížena. (C. 215, E. 1 & H. 5.)

Jindřich mladší a Jan, bratři Hozlaurové z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzeni *třetího dílu* jmění svého, propadli statek *Rataje* (kr. Tábor, okr. Bechyň.) — sídlo a ves Rataje s dvorem poplužním s dvěma sedláky a 2 chalupami,*) pak tři poddané ve vsi Kozině — který odhadnutý za 5117 kop 39 gr. mš. od král. komory koupil l. 1623 za 6000 kop mš. *Adam starší z Sternberka*, jemuž summa tržová poražena byla na jeho pretensi za komorou českou. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 55. — D. Z. 468, D. 7 & 13.)

Jiří Arnošt Hozlaur z Hozlav, emigrant, navrátíl se při vpádu saském l. 1631 do země s kommissářem saským Janem Jiřím z Felzu, u něhož byl ve službě; protož při kommissi confis. Fridlandské l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, avšak neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Oldřich Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl:

*) Statek *Rataje* a ves Zběšice se 7 sedláky prodali bratři Hozlaurové, Jindřich mladší, Jan ml., Adam ml., Jiří a Václav l. 1618 bratru svému Oldřichovi za 5000 kop mš.; ale prodej ten v čase zpoury učiněný byl zrušen. (D. Z. 139, G. 5.)

- a) Stateček *Zběšice* (Běšice, kr. Tábor, okr. Bechyň.) — půl vsi zpustlé a vypálené — který l. 1623 za summu odhadní 959 kop mš. koupil jeho bratrovec *Bohuslav Nester Hozlaur*.
 b) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti Zderazské ležící, který teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) Pohledanosti bratří Hozlaurových Václava a Adama mladšího per 1000 kop, a Evy Barbory Hozlaurové per 1750 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 199. — D. Z. 142, Q. 5.)

Petr Pavel Hozlaur z Hozlav po vítězství bělohorském pro nedostatek zdraví do Tábora se odebral, odkudž odejít nemohl, poněvadž Táborští, nechtíce se poddati, všem obyvatelům toho pod trestem na hrdle a statku zapověděli; mimo to jsa v podezření, že k císaři se kloní, byl tam uvězněn a l. 1621 zemřel. Nicméně od král. prokuratora při kommissi hrdelní byl obviněn a jeho statky hned od král. komory ujaty jsou, totiž: tvrz a ves *Uhřice* (kr. Tábor, okr. Sedlec, dom. Příc.) s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; tvrz a ves *Libenice* s dvorem poplužním, pak dílem vsi Bolešnsk (Bolešín) s 2 osedlými, Záhoří a Monín po 1 osedlém, Božetín s krčmou, Hatov s 3 osedlými, Porádkov (Borátkov) s 2 osedlými, Dobřejov Hořejší a Dolejší po 1 osedlém, Záběhlíce s 2 osedlými a Dvorce s 4 osedlými a krčmou, jak to Hozlaur s manželkou svou Veronikou l. 1618 od *Fridricha z Bílé* koupil za 16.500 kop mš., na kterouž summu toliko 5000 kop manželka Hozlaurova odvedla. (D. Z. 191, G. 29 & 192, C. 2.) Viz *Fridrich z Bílé*.

Ačkoliv pak Hozlaur vedle král. výpovědi z dne 12. listopadu 1622 při kommissi confiscationis dne 9. prosince t. r. žaloby byl osvobozen, přece statky jeho, v čase zpourey koupené, od kommissee confis. l. 1623 prodány byly za summu odhadní 10.572 kop mš. *Zdeňkovi Lvovi Libšteinskému z Koločrat*, který je však vedle nařízení komory české z dne 12. května 1623 vdově Hozlaurové měl postoupiti, ale nedbaje toho l. 1629 je prodal se statky Kasejovicemi a Dobrošovicemi za 20.000 kop mš. *Barboře Šeitlerové*, měšťance Menšího města pražského, tak že teprv na opětne nařízení král. komory z dne 30. dubna 1630 *Hozlaurové* byly navraceny.

(C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 163 & 463. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25.)

Vilém starší Hozlaur z Hozlav na Slapech a Dražickách, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statky *Dražičky* *) (Dražička) a *Slapy* (kr. Tábor, dom. Želeč.) — tvrz a ves Dražičky s dvorem poplužním, vsi Slapy s dvorem popl. a Lhotku Hnojnovu — které odhadnuté za 8730 kop mš., od komory české koupila l. 1623 *Lidmila Pechlerová*, roz. Novohradská z Kolovrat, za 9600 kop mš. — L. 1629 domáhal se toho Hozlaur při kommissi revisionis, aby mu na jeho dva díly per 6400 kop mš. aspoň nějaká část vyplacena byla, dokládaje, že statek jeho k velikému jeho zkrácení a škodě příliš levně a k tomu ještě na dlouhou (špatnou) minci prodán byl, kdežto stál dle contratasy za 20.559 kop mš. dobrých peněz. Avšak nedostalo se Hozlaurovi ničeho z dotčené summy; teprv dědička jeho *Voršíla Pavlovská*, roz. Hozlaurova, obdržela na pozůstalost svou dne 2. října 1666 cíś. pojištění. Tato jsouc nevidomá a zcela zchudlá, od služby své po 19 let podporovaná, při kommissi revisionis vyhledávala toho, aby pojištění dotčené někomu jinému prodati aneb postoupiti mohla; ale věc ta ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 204. — D. Z. 141. N. 5.)

Volf Hozlaur z Hozlav pro účastenství své v kommissích povstalců při kommissi executionis odsouzen k vypovězení na věčnost z království Českého, avšak vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 z milosti v poutech do Rábu dodán býti měl; což jest se nestalo, tak že toliko u vězení v Stárem městě pražském jeden rok seděl. Když pak k ruce téhož Hozlaura l. 1629 jistá summa peněz za jeho statek na Janovi Jetrichovi Berkovi z Dubé a Lippého při soudu nejvyššího purkrabství pražského přisouzena byla, učinil na ni záповěď král. prokurátor dokládaje, že Hozlaur ji v pokutě propadl. Ale poněvadž Hozlaur vedle dotčeného rozsudku

*) Statek *Dražičky* — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem a ves Lhotku Hnojnovu s příslušenstvím — koupil Hozlaur l. 1618 za času zpoury za 7700 kop mš. od Marie z Myslovska, roz. z Olbramovic. (D. Z. 192, B. 23.)

ani statkův a jmění svého ani práv a spravedlností svých odsouzen nebyl, zůstaven jest k žádosti dcery své *Aleny Sternberkové* při této summě peněz dle výpovědi komory české z dne 5. března 1629. (C. 215, H. 5.)

Jaroslav Hrabaně z Přerubenic nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Bořek Hradecký z Bukovna s Václavem Zdeňkem Hradeckým při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey zproštěn, podržel statek *Bitovany* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, který otec jeho Viktorýn l. 1618 od Václava Vostromířského z Rokytníka za 6500 kop mš. koupil (D. Z. 140, B. 12); potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam z Hradešína zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) *Dám* v Novém městě pražském na Příkopech, proti sv. Benediktu podle domu Petra Josefa ležící, který l. 1624 koupil kapitán *Felix Frey ryt. z Pambergu* za 3500 kop mš.; ze summy trhové polovice dána *Janu Divišovi z Hradešína*, synovi po Adamovi pozůstalému. (C. 215, D. 16. — Lib. contract. viridis 12, f. 178.) — b) *Jistina 1000 kop mš.*, od obce Nového města pražského Hradešínovi povinná, z níž propadlou polovici 500 kop obec tato do úřadu rentmistrského odvésti měla. K žádosti pak obce za osvobození takových dluhův, povinných osobám pro vzpouru odsouzeným, povoleno jí od komory české dne 24. března 1624 proti věřitelům svým vyhledávati příročí do summy 16.562 kop 49 gr., jež za komorou dluhu spravedlivého měla. (C. 215, D. 16.)

Jan a Sigmund Bohuchvalové z Hrádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července a 15. září 1623 odsouzení byli *třetího dlu* jmění; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl vyhlášen, tak že zůstaveni byli při jmění svém. Teprv l. 1629 obesláni byli před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu dědicové *Jana Bohuchvala*, syn *Viktorýn Bohuchval z Hrádku* a

sestra jeho Anežka; ale posel komorní nemohl se jich doptati na Plzeňsku, kde Viktorýn po otci svém předešle držel statek *Čachrov* — tvrz starou na Čachrově, při ní stavení nové s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; městečko Čachrovo s podacím kostelním dvojím, ves Jesení s mlýnem pod ní a s krémou ve vsi Novém (Onom) Světě, jak to léta 1612 za 5000 kop mš. prodal manželce své Kateřině, roz. z Šlovic, a tato l. 1614 opět jemu odkázala. (D. Z. 187, G. 30, 137, E. 11.) Statek ten postoupil Viktorýn l. 1628 rytíři Šlovickému ze Šlovic a bez pochyby z příčiny reformace ze země odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Daniel Hrobčický ryt. z Hrobčic při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž však od komory ujaty byly všechny statky, které Hrobčický s bratrem svým *Janem Jiřím* starším po otci svém Rackovi (Radislavovi) byl zdědil, totiž: a) *Budenice* (Budynice, kraj Praž., okr. Slan., dom. Zlonice), — tvrz a ves Budenice s dvorem poplužním, mlýnem, pivovárem a vinicí, vsi Jarpice, Bakov s mlýnem a rybníkem, též ves pustá Budeničky, jakž to l. 1550 Adam Hrobčický od Petra Chotka z Vojnána za 7000 kop mš. koupil (D. Z. 48, F. 21); — b) *Kamenný Most* (Kamenomost, kr. Praž., okr. Velvar., dom. Nelahozeves.), ves s dvorem poplužním a jedním osedlým ve vsi Slatině. — Tyto oba statky, z nichž prvý za 11.730 kop, druhý za 8077 kop mš. byl odhadnut, od král. komory dne 22. prosince 1623 prodány byly nejvyššímu hofmistru král. Českého *Adamovi z Waldšteina* za summu odhadní 19.807 kop mš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 12 a 13. — D. Z. 142, B. 13 a 14; 293, B. 7 a 9.)

Podle sečtení komory české z dne 8. října 1652 náležela jedna polovice z dotčené summy trhové Janovi Jiřimu staršímu Hrobčickému, bratrovi odsouzeného Adama Daniela; avšak tento ještě l. 1658 domáhal se při kommissi revisionis cíś. pojištění na tuto svou pohledanost i s úroky v tak mnohých letech vzešlými. Dvou třetin pak per 6602 kop mš., z druhé polovice Adamovi Danielovi náležejících, marně vyhledávali jeho synové, Jan Jiří mladší, Albrecht a Ladislav, ještě l. 1660 při kommissi revisionis et restitutionis.

Neboť otec jejich též při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění byl odsouzen, poněvadž zůstáváje pro náboženství v cizině, ve švédském vojsku sloužil, s nepřitelem l. 1631 do země přijel a v Žatci jat byl. Protož i jeho *dům v Novém městě pražském* na Zderaze ležící na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, H. 21 & P. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav starší Hrobčický ryt. z Hrobčie na Ličkově a Želči, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 při dvou dfelech zůstaven, propadl: a) Statek *Ličkov* (Litschkau, kr. Žatec), *) k němuž náležel zámek Ličkov s předhradím, s dvory poplužními Ličkovským, Želečským, Drahomyslským, Třeskonickým a Nečemickým, pak dvorcem pustým v Malém Očichově; vesnice Ličkov, Třeskonice, Nečemice (Nečenice), **) *Želeč* (Seltsch), ***) Malé Vočichovice (Očihovec, Klein-Otschehau), Trnovany, Drahomysl, Liběšice (Libišice) a Kluček (Klutschkau). Tento statek podle cíś. resoluce z dne 12. května 1623 za summu odhadní 55.660 kop míš. prodán byl *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic*, jemuz ze summy trhové poraženo 20.000 kop míš., kteréž mu cíś. resolucí z dne 19. ledna 1623 z milosti byly povoleny náhradou za jeho utrpení a věrné služby v čase zpoury. Taktéž nezaplatil Vratislav, ani dědicové jeho summy 5044 kop míš., přiražené při ratifikaci smlouvy trhové. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 141, E. 22 & 194, K. 28.)

b) *Dům* v Menším městě pražském v osadě sv. Jana v Oboře na Hluboké cestě ležící, l. 1614 za 1312 kop míš. koupený, který však ponechán byl Hrobčickému a jeho man-

*) Panství *Ličkov* — zámek L. s předhradím, oborou, pecí vápennou, lesem; dvory poplužní Ličkovský, Nečenický a Dobříčanský; vsi Ličkov, Nečenice s podacím kostelním, Třeskonice, Libišíce s podacím kostelním, Kluček s mlýnem, Drahomysl, Dubčany, Dobříčany s podacím kostelním, s mlýnem a Trnovany s příslušenstvím koupil l. 1594 Diviš Hrobčický od J. M. C. za 60.448 kop míš. (D. Z. 170, A. 30.)

**) Díl vsi *Nečenic* (Nečimic) s podacím kostelním koupil Hrobčický l. 1620 ve zpouře za 3685 kop míš. od Viléma Hrušky z Března. (D. Z. 140, B. 29.)

***) *Tvrz* a ves *Želeč* s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslušenstvím koupil l. 1575 Diviš Hrobčický od Viléma Vostrovce z Kralovic za 7450 kop míš. (D. Z. 62, B. 26.)

želce Barboře, roz. z Oberndorfu, jíž vlastně náležel, proti zaplacení třetiny per 130 kop, král. komoře propadlé.

Hrobčický marně žádal dne 1. července 1623, aby mu statek Ličkov, dle kontratasy za 97.165 kop odhadnutý, zase dědičně postoupen byl. Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Žatce přijel, statku Vroutku, Heřmanovi Černínovi náležejícího, mocně se ujal a jej vyšumoval; pročež *při kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen, propadl též dvě třetiny (37.106 kop m.) za statek Ličkov předešle mu ponechané. — Jeho manželka domáhala se l. 1629 i za let následujících toho, aby jí byla přisouzena pohledanost její, na statku Ličkově per 11.700 kop m. pojištěná; avšak není v aktech vyčteno, zdali toho dosáhla. (C. 215, H. 21 & P. $\frac{1}{1}$.)

Jan Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 *třetího dlu* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho manský *Příčina* (kr. Praž., okr. Rakovnick, dom. Kolečovice), pozůstalým synům jeho Jiřímu Havlovi, Rudolfovi, Ladislavovi a Janovi Bořivoji již l. 1621 byl odňat, avšak zase jim navrácen a k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.) — Mimo to *dům „Culehnerovic“* (Culehnera Jiřka) v Starém městě pražském blíž kostela sv. Ondřeje vedle hřbitova ležící, který Hrobčický držel v summě naň půjčené 1868 kop 30 gr. mš., vedle dekretu komory české 10. července 1629 od cfs. rychtáře byl ujat, ale t. r. postoupen synům Hrobčického za summu odhadní 2100 kop mš., tak že jim třetina, král. komoře z něho náležející, per 700 kop mš. na jejich dvou dílech ze statku Petrovic jim ponechaných byla porážena. (C. 215, H. 21. — Lib. contract. caerul. 3, f. 411.) — Viz Jiří Havel Hrobčický.

Jan Vilém Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, avšak při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl *osvobozen*, tak že jeho dědicové podrželi statek *Chodor* (okr. Karlín) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, a ves Litochleby — který Hrobčický l. 1616 za 18.000 kop m. a 100 dukátů od Benjamina Fruweina koupil. (D. Z. 190, J. 20. — C. 215, C. $\frac{1}{n}$.)

Jiří Hrobčický ryt. z Hrobčic, při kommissi confiscationis dne 4. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Údešice* (nyní dvůr popl. u Jarpic) a *Paleč Veliký* (kr. Praž., okr. Slan., dom. Vraní), který dne 16. května 1623 nejvyššímu hofmistru král. Českého *Adamovi z Waldšteina* k správě a opatrování postoupen, potom dne 5. prosince t. r. prodán cizozemci *Arnoštovi hraběti de Monte-Cuculi* za summu odhadní 38.573 kop m. (45.001 zl.), na kterou témuž poraženo za služby vojenské 39.861 zl. a zbytek darován vedle čís. resol. 27. února 1625, 4. května 1627 a 2. listop. 1630. Monte-Cuculi pak prodal statek ten za touže summu *Matyášovi Arnoldýmu z Klaršteina*. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 11, D. Z. 154, C. 19—26.)

b) *Dvůr ve vsi Šlapanicích*, na statku Údešickém ležící, byl též v pokutě ujat; avšak náležel manželce Hrobčického, *Marii*, roz. z Pašeňova, která jej od manžela svého l. 1608 za 2000 kop m. koupila a synu svému *Adamovi Štastnému* dědičně odkázala. Pročež témuž l. 1623 na žádost otce od komory české byl ponechán a potom l. 1633 jeho strýci *Mat. Arnold. z Klaršteina* v dluhu 200 dolarů k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.)

c) Ves *Kmetiňoves* (kr. Praž., okr. Velvar.), kterou Hrobčický od *Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrůžického* z Kolovrat l. 1620 v čase zpourey za 12.000 kop mš. koupil (D. Z. 193, G. 21.) a až na 7000 kop mš. zaplatil; avšak ves tu žádal l. 1623 nazpět probošt kláštera Doksanského, jemuž od starodávna náležela. (C. 215, H. 21.)

d) *Dům v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Jindřicha* ležící, „u *Emků*“ řečený, jehož polovice manželce Hrobčického náležela a od ní synovi byla odkázána, s jednou vinicí u Prahy, odevzdán ku správě a opatrování *Adamovi z Waldšteina*, potom Hrobčickému ponechán, avšak pro jeho provinění při vpádu saském l. 1631 na poručení komory české dne 9. září 1643 opět v pokutě ujat byl. (C. 215, H. 21 & P. 2/2.)

e) *Jistiny* na 10.000 kop mš. vynášející. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický na polovici z milosti mu ponechanou per 19.286 kop m. neobdržel ničeho, a poněvadž potom při kom-

missi Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět byl odsouzen, i jeho syn *Adam Šťastný* marně se domáhal toho, aby mu dotčená polovice a jistiny, po otci a matce jeho na statcích konfiskovaných per 15.987 kop m. pojištěné, od komory české byly vydány. Po jeho smrti (1642) domáhali se jeho strýcové Jan Jiří starší a mladší a Albrecht Ladislav Hrobčický ještě l. 1666 této pozůstalosti na ně připadlé, ale pro vypršení lhůty (propter lapsa fatalia) byli odmrštěni. (C. 215. P. 1/1.)

Jiří Havel Hrobčický ryt. z Hrobčic, syn Jana †, též odsouzeného, při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Petrovice* (kr. Pražský, okr. Rakovnský), k němuž náležely tvrz a ves Petrovice s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, 2 osedlými ve vsi Příčině a vším příslušenstvím, jak to vše ke právu manskému k hradu Křivoklátu náležející l. 1589 Havel Hrobčický od Ferdinanda Renspergera z Renspergu za 7500 kop gr. česk. koupil, a k tomu též ves *Šanov* s podacím kostelním, s chalupami nad Senomaty, vsi Oujezdec, jinak Nouzov, Václavy s dvorem poplužním, Řeřihy a Hostokryje s příslušenstvím od téhož Renspergera za 11.500 kop gr. česk. přikoupil. (D. Z. 167, E. 29.) — Statek ten za summu odhadní 25.932 kop 50 gr. mš. od komory prodán byl dne 4. října 1623 cís. radovi a hejtmanu panství Brandejského *Janovi Zellerovi z Rosenthalu*, kterýž jej zcela zaplatil. — Ze summy trhové připadlo král. fisku na třetinu 8644 kop 16 gr.; Hrobčický pak obdržel od komory na porážku dvou dílů per 17.288 kop 33 gr., jemu a jeho nezletilým bratrům ponechaných, dne 13. října 1623 část 12.685 kop mš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 304. — D. Z. 142, B. 30 & 293, D. 6.)

Křištof Hrobčický ryt. z Hrobčic na Velkém Očechově a Dobříčanech, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 (publ. 30. ledna) při *polovici* zůstaven, propadl statky: a) *Dobříčany* (Dobritschan, kr. Žatec), tvrz a sídlo rytířské nově postavené, l. 1620 od lidu vojenského vypálené, s dvorem poplužním a vesnicemi; b) tvrz a sídlo rytířské ve *Velkém Vočechově* (Očihov, Gross-Otschchau, kr. Žatec, okr. Podbořany) s dvo-

rem poplužním a vsi Velký a Malý Očihov;*) c) dvůr poplužní v *Dubčanech*. — Tyto statky od komory české za 40.155 kop 47 gr., též svršky za 1148 kop 36 gr. odhadnuté zastaveny byly Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic v jisté summě k válečným vydáním půjčené; pak l. 1623 prodány cizozemci *Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní, kteráž cís. resolucí 22. srpna 1623 při ratifikaci smlouvy ještě na 34.692 kop 34 gr. byla snížena. (D. Z. 153, F. 3.)

Pročež Hrobčický dne 31. srpna 1628 podal ke kommissi liquidationis et revisionis stížnost, v níž dokázal, jaká křivda, škoda a zkrácení při odhadu a prodeji jeho statkův mu byla učiněna. Neboť Hrobčický statky ty při *bratrském dělení* přijal za 86.000 kop mš. a přikoupil k nim polí a luk, tak že by je byl před jich konfiskací ani za 96.000 kop m. neprodal; i dle kontratomy vynášela cena těch statků již zpustošených l. 1628 ještě 73.898 kop, kdežto Clary zaplativ je lehkými penězi, za ně dal na dobrých penězích toliko 4130 kop mš., tak že nezaplatil ani svršků dle kontratomy za 7312 kop mš. odhadnutých; mimo to odprodal Clary od těchto statků l. 1626 *Veliký Očechov* cís. podplukovníkovi sv. pánu *Strassoldovi* za 30.000 zl. dobrých peněz. — Ačkoli Hrobčický při kommissi revisionis se nabídl, že ty statky za 78.502 kop sám nazpět vezme, a ze summy té po srážce polovice jemu ponechané per 20.652 kop a po zaplacení dluhů král. komoře 29.000 kop odvede, aneb místo této summy statek svůj *Hřebečnický* postoupí; předce Clary de Riva při statcích těch byl zůstaven.

Hrobčický obdržel na polovici jemu z milosti ponechanou (kteráž dle sečtení při účtárně komory české z dne 7. června 1674 toliko 14.302 kop vynášela) l. 1623 jenom 2562 kop mš.; zbývající pak část 11.740 kop jeho dědicům ještě l. 1690 při kommissi revisionis vykázána nebyla. Též pohledanost jeho manželky Markety (Maruše), roz. z Roupova, na dotčených statcích per 10.000 kop pojištěná, zůstala nevyřízena, tak že ani její syn a dědic Jiří Kašpar Hrobčický, ani jeho manželka a po něm pozůstalá vdova Susanna, napotom opět

*) Statek *Vočechov*, tvrz pustou a ves s příslušenstvím, koupil l. 1544 za 1600 kop gr. česk. Jeronym Hrobčický od Jana mladšího Krakovského z Kolovrat. (D. Z. 46, C. 29.)

provdaná Běšínová, kteréž od něho l. 1655 pohledanosti ty byly postoupeny, ničeho neobdržela. Teprv její dcery, Benigna Dorota Schaeffingerová a Anna Emilia Freudenbergerová (nevlastní dcery Jiřího Kašpara Hrobčického), vedle cíś. resoluce z dne 25. září 1675 obdržely na místě oněch 10.000 kop (z nichž ode všech úroků až do l. 1675 zadržalých upustiti a z jistiny ještě pátý díl sleviti musily) cíś. pojištění toliko na 8000 kop s úroky od l. 1675 počínajíc. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 200. — D. Z. 153, F. 3.)

Ladislav Hrobčický rytíř z Hrobčic přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho statku, avšak král. výpovědí z dne 10. února (publik. 8. března) 1623 z milosti při dvou dílech zůstaven. Pod tím *třetím dílem* pokuty všechno jmění jeho vzato a od král. komory prodáno bylo, totiž:

a) Statek *Čestín Kostel* (Čestín, kr. Čáslav., okr. Janovic.), za 18.075 kop mš. odhadnutý, k němuž náležel zámek Č. Kostel s dvorem poplužním, pivovárem, pak dvorem popl. Mlýnským, jinak Podolským, městečko Č. Kostel s dvory popl. a podacím kostelním, vsi Žichovice (nyní jen dvůr), Kasanice, Tlučeň (díl), Milotice, Boštice a Nespěřice se 17 rybníky (zejména Mlýnský u dvora M., Nový nad pazdernou, Nadýmáček, Mařovka, Kasanský, Žichovský, Musil, Jelínek, Návozný a jiné), a vším příslušenstvím, jak to Ladislav Hrobčický l. 1616 od Karla Mazance z Frymburku za 21.000 kop m. koupil. (D. Z. 138, D. 9 & 189, J. 6.)

b) Dvůr poplužní ve vsi *Miloticích*, ač náležel se vsí tou Hrobčického manželce Polyxeně, roz. z Kalenic, která o jeho navrácení marně se ucházela.

c) Statek *Přítoky* (okr. Kutná Hora), zámek Přítoky s dvory poplužními a vesnicemi, pak ves *Bylany*, odhadnuté za 10.049 kop 20 gr., na kterýžto statek, od Adama staršího Materny z Květnic l. 1622 za 15.200 kop mš. koupený, Hrobčický jenom 3000 kop zaplatil a 12.000 kop dlužen zůstal.

Tyto statky, na nichž bylo dluhů pojištěných 18.900 kop mš., koupila l. 1623 od komory vedle taxy za 28.125 kop

8 gr. *Johanna Kuna z Kuňovic* (Kaunic), roz. z Dubé a Lipého, která na summu trhovou jenom 4000 zl. lehkých peněz složila. (D. Z. 141, G. 14 & 296, P. 17.) Po její smrti ujal se týchž statků její bratr *Volf Berka hrabě z Dubé* a po jeho úmrtí *Markéta Talmberková*, roz. Trčkovna z Lípy, kteréž, protože až do té doby zaplacený nebyly, od komory české opět byly odňaty, a jsouce od lidu válečného nejvýše zpuštěny, l. 1627 znova odhadnuty jenom za 18.530 kop 30 gr. mš. a kontrataxou toliko za 12.715 kop. král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* na srážku jeho pohledností per 63.000 zl. na statcích konfiskovaných v summě 20.000 zl. rýn. l. 1628 postoupeny a konečně v téže summě prodány l. 1630 *Albrechtovi Libšteinskému z Kolovrat*, jenž si na summě trhově 17.625 zl., k válečným potřebám půjčených, porazil a již l. 1631 statek Čestín za 13.000 zl. *Joaachimovi Rungenovi z Rungen* prodal. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 129. — D. Z. 143, L. 7.)

d) *Dům* v Starém městě pražském na Freymarce v osadě sv. Havla mezi domy „u Zlatého Kola“ a „u Zlatého Okouna“ ležící, „u Tašků neb Tašek“ řečený, právem fideicommissi náležející rodině Hrobčických, odhadnutý za 2545 kop mš., zanechán byl l. 1629 *Křištofovi Hrobčickému*, na něhož po smrti Ladislava a Oldřicha nápadem přišel, proti zaplacení třetiny summy odhadní do král. komory s tím opatřením, že jeho dědicům následující nápadníci zase tento třetí díl, totiž 848 kop 20 gr. za postoupení domu toho navrátiti povinni budou. (C. 215, H. 21.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Štěpána ležící, teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, P. $\frac{9}{2}$.)

f) *Jistoty* 7650 kop mš., kteréž s úroky až do l. 1630 vynášely summu 14.314 kop 30 gr.

Veškeré jmění Ladislava Hrobčického vynášelo mimo dům dotčený 42.439 kop 38 gr., z něhož po srážce dluhův per 18.900 kop zůstalo 23.539 kop 38 gr. Na dva díly z této summy Hrobčickému z milosti zanechané nedostal ani on za živobytí svého ani jeho dědicové ničeho až do l. 1629. Pročež jeho nejstarší syn *Jeronym Jindřich* l. 1629 a po jeho smrti l. 1631 bratr jeho *Václav Křištof* i na místě ostatních bratří

a sester svých vyhledával toho při komoře české, aby vedle cís. poručení opětovaného dne 25. května 1630 strany těch dvou dílů sečtení podle taxy první per 28.125 kop mš. při účtárně se učinilo, což se však teprv l. 1656 podle poslední taxy per 20.000 zl. stalo, tak že dědicům jejich na ony dva díly jenom 6991 zl. 20 kr. vykázáno bylo. Avšak věc ta ještě l. 1661 při kommissi revisionis vyřízena nebyla, tak že ani vnukové Ladislava Hrobčického po častém a mnohém toho vyhledávání spravedlnosti své dědické nemohli se dovolati. (C. 215, H. 12.)

Oldřich Hrobčický ryt. z Hrobčic na Pětipsech a Vroutku, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak z milosti král. výpovědí z dne 27. března 1623 jenom k *manství*, přijal povinnost manskou dne 29. srpna 1626 na statky své, kteréž sám na 53.000 kop m. odhadl, totiž: a) tvrz a městečko *Vroutek* (Rudig, kr. Žatec, okr. Podbořan.), od lidu válečného na polo vypálené a zpustošené, s dvorem poplužním, jak to Hrobčický Vladislav l. 1589 od Radslava Vchynského za 12.125 kop česk. koupil (D. Z. 166, D. 3); b) ves *Keblany* (zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Zderaze, okr. Jesenice, dom. Petrovic.) s příslušenstvím, jak to Vladislav Hrobčický l. 1595 od Jana Křištofa Myšky za 3550 kop gr. česk. koupil (D. Z. 170, G. 6), pak ves *Smíkusy* (Šmíkousy, zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Hořovic, okr. Jesenice.) se sídlem a dvorem poplužním; c) *Pětipsy* (Fünfhunden, okr. Kadaň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pak vesnice od lidu vojenského zpleněné a dílem vypálené, totiž: Ratětice (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz), Kličin, Nováves (Neudorf, Neudörfel)*) a Libědice (Libotic) s dvory poplužními. (D. dv. 7, f. 46 & 91; 68, I., f. 28.)

Mimo to měl Hrobčický dvůr ve vsi *Slatiňanech* (Slatina, okr. Kadaň., ves zaniklá), který s povolením knížete z Lichtenšteina dne 16. května 1623 prodal za 2500 kop m. *Zuzanně Chrtové z Obernauchingu* ke vsi Slatině jí náležející. Dvůr ten Chrtové cís. resolucí z dne 22. července 1623 proti

*) *Novou ves* s dvorem poplužním, mlýnem na Ohři, s příslušenstvím koupil l. 1612 Oldřich Hrobčický od bratří Křištofa a Jachyma Šanovců za 6109 kop mš. (D. Z. 185, C. 23.)

odvedení pátého dílu summy trhové z manství byl propuštěn a dědičně postoupen. (D. Z. 141, G. 30.)

Po smrti Hrobčického l. 1629 statky jeho, dle práva manského králi připadlé, prodány byly od komory české, totiž: a) statek *Vroutek*, za 36.843 kop m. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 11. října 1630 *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 30.000 zl. rýn., kteréž obdržel cís. pošt-mistr Jan Křištof z Paaru, jakožto summu král. komoře na týž statek půjčenou (D. Z. 298, G. 27); b) statek *Pětipsy* prodán byl *Křištofovi Šimonovi hraběti z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., l. 1630 dne 15. června za 25.266 zl. v právu dědickém, a Guibaldovi hraběti z Thunu l. 1652 z manství propuštěn (D. Z. 144, N. 13 & 298, O. 9, desky dvor. 68, I., fol. 28); c) statek *Keblany a Šmikusy*, za 9444 kop mš. odhadnutý, cís. nejvyššímu dodavateli profiantu *Janu Hubříkovi (Hochberger) z Hendersdorfu* cís. resolucí dne 23. dubna 1631 za 3000 zl. dědičně postoupen a summa ta z peněz král. komoře půjčených jemu poražena byla. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 448.)

Mimo to připadlo po Hrobčickém král. komoře 2000 kop mš., kteréž měl Hrobčický na statcích Kamejských pojištěné, tak že summu tu i s úroky zadržalými měl odvésti ke komoře Vilém hrabě Vřesovec. Též šatstvo a prádlo po Hrobčickém pozůstalé a za 1316 zl. odhadnuté prodáno za 951 zl. a summa ta dána byla některým úředníkům kanceláře král. komory české a radám účtárny na porážku služného jim zadržalého. — Naproti tomu bylo na statcích vytčených dluhů 7708 kop m.; z těch náleželo vdově Heleně Sekerkové z Sedčic 1400 kop m., na něž l. 1630 cís. pojištění obdržela, avšak teprv l. 1677 její dceři Magdaleně i s úroky za 47 let zadržalými vykázáno bylo od komory 5760 zl. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 136 a 328.)

Zdislav Havel Hrobčický z Hrobčic na Kolečovicích a Horesedlích zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž všecko vdově po něm pozůstalé Markétě Ludmile, roz. z Bubna, a nezletilému synu Václavu Havlovi odňato a l. 1623 od král. komory prodáno bylo, totiž: tvrz a ves *Kolečovice*

s dvorem poplužním,*) pak vsi *Hořesedly* (Horosedly, kraj Žatec., okr. Jesenic.) a *Újezdec* (jinak Nouzov), za summu odhadní 17.682 kop mš. postoupeny byly cizozemci *Janovi Münichovi z Arzbergu*, císař. dvorn. sluhovi. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 298. — D. Z. 153, B. 29.)

Adam Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis dne 24. dubna 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Semenkovice* (kr. Žatec., okr. Postoloprty), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 11.281 kop 45 gr., za kterouž summu jej dne 26. června 1623 koupil cizozemec *Adam hrabě z Herbersdorfu*, císař. radda a komorník. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 28.) — b) *Dům Hruškův* šosovní v Starém městě pražském, teprv l. 1629 vedle návrhu král. prokuratora z dne 5. října 1629 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{3}{4}$.)

Adam Jindřich Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 (publik. dne 24. dubna) odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Selmice* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Lipno), k němuž náležela tvrz Selmice s dvorem poplužním (nyní jen myslivna u Zbrašína), vsi *Zbrašín* s tvrzí pustou a příslušenstvím, *Hořany*, *Lištany* a *Hřivice* (díl, 2 osedlí), 2 mlýny, lesy (30 lánů), 9 rybníků a příslušenství, jak to l. 1573 Adam Hruška od sester z Citova, Mandaleny Prokové a Lidmily Hochauzarové, za 8250 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 61, E. 10.) Tento statek za summu odhadní 50.889 kop m. prodán byl l. 1623 *Adamovi hraběti z Herbersdorfu*, jemuž summa trhová za tento statek i ostatní statky Hruškům konfiskované a jemu prodané poražena byla na 134.000 zl. k potřebám válečným půjčených. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 105. — D. Z. 153, H. 28.)

b) *Dům* v Starém městě pražském vedle Králova dvora a Smrčkovského domu blíž Nové brány (nyní Prašné věže) naproti Mincí ležící, řečený „*Hruškovský*“, jinak „*Plunický dvůr*“, též „*Hrachovic dům*“, se zahradou i s druhým domkem obnoveným, též pavlačí přes ulici k věži staré i s těmi

*) Ves *Kolešovice* koupil l. 1541 Jeronym Hrobčický od Jana mladšího *Krakovského z Kolovrat* za 1750 kop gr. česk. (D. Z. 41, A. 1.)

pokoji a krámy, v nichž řemeslníci v nájmu byli; kterýžto dům Jan Hruška, otec Adama Jindřicha, od Jana Hracha (Hrocha) z Mezilesic l. 1604 za 6000 kop mš. koupil (D. Z. 132, J. 13), za kterouž summu od komory prodán byl l. 1623 dne 18. prosince *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, od jejíhož syna Václava l. 1646 prodán ad pios usus *kardinalovi Harrachovi*, arcibiskupovi Pražskému, s dvorem Královým za 15.428 kop mš. (C. 215, H. 22. — D. Z. 151, K. 25 & W. 25.)

c) *Louky tři v Lužehradech* při Lounech (nyní Buštěhrad, samota při vsi „Nečichy“), pod šos města Lúna náležející, v jich držení a užívání byla Barbora Hrušková po Adamovi Jindřichovi pozůstalá vdova, teprv l. 1631 od král. komory ujaty a prodány jsou *Alžbětě Volfomině Žďárské*, roz. Berkové z Dubé a Lippého, za summu odhadní 1000 kop mš. hotových peněz, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 5. listopadu 1631 tajemník dvorské komory Fridrich Plunis z Adlerswerthu na porážku svých pohledaností obdržel. (C. 215, H. 22.)

Dluhy na statcích vytčených vězíci per 22.100 kop, jakož i dva díly Hruškovi z milosti zanechané, měly býti zaplacený z komory české. Avšak teprv dcerám, po Hruškovi pozůstalým, Dorotě Barboře Bisingerové, Anně Alžbětě Rausendorfové, Bohunce Sidonii a Polyxeně Sabině Hruškové, dáno bylo l. 1639 cíś. pojištění na 23.192 kop 54 gr. summy hlavní, kteráž na dva díly jejich ze statku Selmic a domu vedle sečtení komory české z dne 11. prosince 1637 připadla, kdežto od úroků z té summy od l. 1624—1637, tedy za 13¼ l., vynášejících 18.437 kop 45 gr., upustiti musily. Na třetí díl král. fisku náležející připadlo (mimo dotčené úroky) 11.596 kop 27 gr. (C. 215, H. 22.)

Se statky Adama Jindřicha Hrušky konfiskováno bylo omylem též jmění nezletilého *Jana Adama Hrušky*, syna pozůstalého po Karlovi Hruškovi před zpourou zemřelém, kteréž Adam Jindřich jakožto poručník jeho v opatrování měl, totiž: a) Statek *Citoliby* (kr. Žatec, okr. Loun) — tvrz a ves s dvorem poplužním, 2 rybníky, pivovárem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1569 Adam Hruška od Václava Kuneše z Lukovec za 4141 kop mš. koupil

(D. Z. 60, A. 6), odhadnutý za 71.753 kop mš. — b) *Dům* v Starém městě pražském vedle domu „u Smrti“ řečeném ležící. — Avšak tyto statky, l. 1623 též Adamovi hraběti z Herbersdorfu postoupené, navráceny byly vedle rozkazu král. komory české z dne 24. září 1630 dotčenému Janovi Adamovi Hruškovi, jenž nevinu svou dokázal. (C. 215, H. 22.)

Jakub a Tobiáš Hruškové ryt. z Března, odsouzeni při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna (publik. 10. února) a 17. března 1623 *třetího dílu* jmění, propadli statek *Bitozeves* (Wittosess, kr. Žatec, okr. Postoloprty), k němuž náležely tvrz a ves Bitozeves s dvorem poplužním, podacím kostelním, 6 osedlých v Semenkovcích s mlýnem a příslušenstvím, jak to l. 1506 Jan Hruška od Zikmunda z Němčevsi za 2500 kop gr. č. koupil (D. Z. 2. K. 30); pak vsi *Selebice* s vinicí a *Hradiště* s podacím kostelním a dvěma loukami, též díl vsi Tvršic, 3 rybníky a díl řeky Ohře, jak to se vsí Zálužicí (viz Jiří Hruška) l. 1594 Karel Hruška od král. panství Ličkovského za 13.000 kop mš. odkoupil. (D. Z. 170, A. 12.) — Statek ten za summu odhadní 31.131 kop 22 gr. mš. dne 23. června 1623 od král. komory koupil cizozemec *Adam hrabě z Herbersdorfu*. Z polovice statku tohoto, Jakubovi náležité, se svršky vynášející 15.941 kop 51 kr., připadlo vedle sečtení komory české z dne 10. března 1651 po srážce dluhů na díl král. fisku náležející 1997 kop 17 gr. a na dvě třetiny *Jakubovi Hruškovi* z milosti zanechané 3994 kop 34 gr., kteréž jemu, jakož i manželce jeho Magdaleně, roz. z Sulevic, její pohledanost per 4000 kop mš., z komory české vyplaceny býti měly. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 27.)

Jakub Hruška odsouzen též při kommissi confis. *Friedlandské* dne 25. ledna 1634, z milosti zůstaven byl při pohledanosti své na statku Bitozeveském. (C. 215, C. 1/7.)

Jiří Hruška ryt. z Března, odsouzen při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Lišany* (kr. Žatec, okr. Postoloprty) — tvrz a ves Lišany s dvorem poplužním a vsi Zálužice (Saluschitz), Hůrky (dolejší) a Vidovle (Vidouli, Wiedobel) — kterýž odhadnutý za 15.967 kop 31 gr., od král. komory koupil vedle cfs. re

soluce z dne 4. března 1625 cizozemec *Seyfrid Krištof Breuner sv. pán ze Stärs* za 15.000 kop mš., tak že jemu summa trhová poražena byla z 20.000 zl., jež měl za obilí za komorou českou. *)

Avšak dvůr a ves *Vidovle* s tvrzí obořenou omylem konfiskované dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 14. ledna 1625 zůstaveny byly *Evě Hruškové*, roz. Kelblové z Geysinku, manželce Jiřího, kteréž od manžela jejího před zpourou l. 1618 v dluhu 3250 kop byly postoupeny.

Dle sečtení při komoře české z dne 16. srpna 1659 připadlo na dvě třetiny zanechané Hruškovým synům a dědicům, Jiřímu a Václavovi, 8555 zl. 33 kr., z čehož jim poraženo 1398 zl. za užívání téhož statku od dne odsouzení jejich otce až do prodeje statku l. 1625, pak 1253 zl. jim již l. 1651 na ty díly z komory vyplacené, a na zbytek dáno jim cís. pojištění; pozůstalost pak matky jejich na Vidovli per 3250 kop vykázána jim po dlouhém processu, avšak bez všech úroků při komoře české teprv l. 1673. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 343. — D. Z. 154, B. 26.)

Jiří Fridrich Hruška ryt. z Března, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1623 *třetího dlu* jmění, propadl: a) Statek *Toužetín* (kr. Žatec, okr. Loun.), k němuž náležely zámek a ves Toužetín s dvorem poplužním, 3 sedláci ve vsi *Doníně*, ves *Smolnice* (díl) s podacím kostelním, dvůr poplužní *Březí* a ves *Nováves* s příslušenstvím, jak to Jan Hruška od Petra z Libenthalu za 43.000 kop mš. l. 1606 koupil. (D. Z. 180, A. 28.) Statek ten za summu odhadní 34.261 kop mš. postoupen byl l. 1623 cizozemci *Adamovi Hraběti z Herbersdorfu*, tak že zaplacení pohledaností na tom statku převzala král. komora. Pročež dáno jest l. 1629 cís. pojištění nejenom vdově Uršule, po Hruškovi pozůstalé, na 3000 kop mš. z věna jejího, z něhož 500 kop i s úroky per 1600 kop slevila; nýbrž i Kateřině Hornáteké, dceři Petra z Libenthalu dáno též cís. pojištění na zbytek summy trhové per 11.623 kop, z kteréž 1623 kop i s úroky slevila.

b) Jistinu 1000 kop mš., o níž se jeho syn Rudolf l. 1660 ucházel; avšak tato připadla zcela král. fisku vedle zdání

*) Breuner prodal Lišany se statkem Tatinnou hraběti Adamovi z Herbersdorfu. — Viz Vilém Hruška.

komory české z dne 19. června 1660, poněvadž na újmu jeho zamlčena a zatajena byla v sečtení při komoře české dne 5. srpna 1651, vedle něhož Rudolf na dvě třetiny jemu zanechané per 12.040 zl. 34 kr. cíś. pojištění obdržel. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 27.)

Vilém Hruška ryt. z Března na Tatinném a Tvřsicích, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1623 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Tatinná* (Tatinné, kr. Žatec, okr. Postoloprty),*) ves a tvrz pustou Tatinné s dvěma dvory poplužními a ves Tvřsice — odhadnutý za 16.937 kop 47 gr. mš., jenž dne 30. října 1623 od komory postoupen byl *Markétě Popelové z Lobkovic* za 16.402 kop., na kterouž summu hned k potřebám válečným proti Betlen. Gaborovi 16.000 zl. složila, tak že jí zbytek summy trhové jakož i 335 kop mš. za svršky cíś. resolucí z dne 3. února l. 1626 bylo prominuto. Lobkovicová postoupila statek ten *Seyfridovi Křištofovi Breunerovi sv. p. z Stársz*, od něhož se statkem *Lišany* l. 1628 za 38.000 zl. prodán byl *Adamovi hraběti z Herbersdorfu* (D. Z. 296, F. 27), a od tohoto hraběti *Pavlovi Michnovi.**)* — Vedle sečtení při komoře české z dne 10. března 1651 připadlo z tohoto statku král. fisku 5210 kop 14 gr. a dědici *Adamovi Jindřichovi Hruškovi* na jeho dva díly 10.421 kop 20 gr., za jejichž pojištění žádal. (C. 215, H. 22. — D. Z. 142, G. 6 & 293, K. 1.)

Albrecht Hrušovský ryt. z Hrušova, po smrti své při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 za nevinného uznán a pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. 1/8.)

Adam Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova na Skalce, Landškroně, Landšperku, Červeném Hrádku, Platné, Eydlíčích, Stolinkách a Ronově, katolík, účastnil se zpourey se svými syny *Zdislavem, Janem a Vilímem Jiřím* hlavně tím, že direktorům a správčům zemským l. 1618 k vedení války odbojné půjčil 303.600 kop mš.; dotčení pak synové po

*) Statek *Tatinná*, tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, koupil l. 1533 Mikuláš Hruška od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova za 1600 kop gr. česk. (D. Z. 2, L. 1.)

**) Statky *Tatinná*, *Lišany*, *Toužetín*, *Bitozoves*, *Selmice*, *Semenkovic*, kteréž Hebersdorf v jedné summě za 187.823 zl. koupil, prodala jeho manželka hraběnka z Hebersdorfu l. 1630 Pavlovi Michnovi za 15.500 zl. rýn. (D. Z. 298, F. 13.)

jeho smrti l. 1619 podepsali konfederaci a hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy podle snešení stavův odbojných. Pročež všickni při kommissi confiscationis od král. prokuratora účastenství ve zpouře byli obviněni a statky jejich v pokutě měly býti ujaty, totiž: a) Panství *Červený Hrádek* (Rothenhaus, kr. Žatec., okr. Borek.), k němuž náležel zámek Č. Hrádek nad městem Borkem ležící, s dvorem popl., město Borek (Görkau) s podacím kostelním a platy, vsi Utvice (Otvice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Pešvice s dvorem poplužním, Drmaly (Dyrmaul), Stolzenhan (Stolzenheim) a Rudelsdorf; městečko horní sv. Kateřina a vsi Kalich (Kalch) s podacím kostelním a mlýnem, Kleinhan, Brandov s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, Grünthal český; městečko *Eydlice* (Udlice) s tvrzí, podacím kostelním, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, vsi Přičaply (Prytsapl) s mlýnem, *Nezaběhlice* s tvrzí a dvorem poplužním, Trouškovice (Droužkovice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Šesl (Všestudy) s podacím kostelním a dvorem poplužním; 7 rybníkův a 11 lesův o 25.031 provazcůch po 25 lokt. zdělí.

b) Panství *Blatno* (Platten, kr. Žatec, okr. Borek.), k němuž náležel zámek Blatno s dvorem poplužním, vsi Blatno (Platna) s podacím kostelním, Bečov (Petš), Sperbersdorf, Čercha (Šerchov), Quina (Kvinov) s podacím kostelním, Radenov (Rodenu), Březenec (Pirken) s podacím kostelním, Oberdorf a Spořice s podacími kostelními a dvory poplužními; 3 mlýny, 3 rybníky a lesů 27.929 provazcův.

c) Panství *Landškron* a *Landšperk* (kr. Chrudim.), k nimž náležel zámek *Landškron* s podacím kostelním, dvorem poplužním pod zámkem, dvůr poplužní na *Kořeně* řečený, město *Landškron* s předměstím, vsi *Třebovice*, *Damníkovy*, *Lukava* a *Rudoltice*, vše s podacími kostelními; Horní a Dolní Třešňovec, Albrechtice, Sazava, *Žichlínek* (Zichlínek) s dvorem poplužním, Herbortice, Kozínova (Ziegenfuss) a Trpík, *Bystřé* s dvorem poplužním; — též zámek *Landšperk* pustý, s dvorem poplužním pod ním a ves Boudy (zašla), město *Oustí nad Orlicí* s předměstím a podacím kostelním, město *Třebová Česká* s předměstím a podacím kostelním, městečko

Jablonné s podacím kostelním, vsi Helvíkov, Kunšwald s podacím kostelním, Skuhrov, Rybník, Zhoř, Vlčkov (díl), *Parník* s dvorem poplužním, Lhota, *Dlouhá Třebová* s dvorem poplužním, Veliká Řetová s podacím kostelním, Malá Řetová, Kerhartice (díl), Hylvaty; *dvůr poplužní Voldřichovský* s chalupami, vsi Knapovec s podacím kostelním, Bližší a Další Houžoves (Horní a Dolní), Černovýr, *Dolní Dobrouč* s dvorem poplužním Šeyvským a podacím kostelním, *Horní Dobrouč* s podacím kostelním a farou, Jamná, *Vejprachtice* s dvorem poplužním, podacím kostelním a farou, Čenikovice s podacím kostelním, Dolní a Horní Heřmanice s podacím kostelním a farou, Jakubovice, Čermná s podacím kostelním a farou, Vostrov s podacím kostelním a Vorlička, se vším příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 21.)

d) Panství *Skalka* (dom. Dlažkovice, okr. Lovosic, kr. Litoměřic.) — k němuž náležel zámek Skalka s dvorem poplužním, pivovárem, oborou, podacím kostelním; dvůr poplužní ve vsi Vatislavi, vrch pustý Zámek, řečený Starý Košťálov a pod ním dvůr poplužní Mladý Košťálov, též dvůr Jenčický pod Košťálovem s ovčínem, dvůr Radešinský při vsi cizí Radešíně ležící a dvůr Loukořanský; vsi Vatislav (díl), Chrástná (díl), Sutom, Teplá, Dřínek, Mrsklesy (díl), Lipé (díl) s podacím kostelním, Lhota, Košťálov (díl), Jenčice (díl), Loukořany (díl), Šepetely (díl), Podsetice (díl), Suletice, Sobodruhy (Sobědruhy). Běhanka a Foysdorf (Voitsdorf) s příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 25.)

e) Statek *Stolinky* (Drmy, Drum), k němuž náležel zámek pustý Ronov, pod ním tvrz Stolinky s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Stron (Stran) s ovčínem, městečko Stolinky s podacím kostelním, městečko Blížovedly s podacím kostelním, vsi celé Sezemice (Sezimka), Litice, Lobentanz, Petrovice (Petersdorf), díl vsi Boru (Ráj n. Heyda); městečko Radoušov (Grabern) s podacím kostelním a pivovárem, kterýž měšťané za roční plat 100 kop mš. do kláštera Doksanského až do vůle vrchnosti drželi, vsi Víška, Jonsdorf, Jobern, Krossendorf, s platem úročným z městečka Hošťky (Gastdorf) z krámů masných (8 kamenů loje) i s domem v témž městečku, se vším příslušenstvím, jak to

l. 1608 Adam Hrzaň od Jana z Vartenberka za 51.428 kop mš. koupil. (D. Z. 183, F. 4.)

Avšak konfiskovány nebyly statky vytčené, kteréž po smrti Adama Hrzaňa a jeho syna Viléma Jiřho na ostatní dva syny Jana a Zdislava připadly, tak že při rozdělení jich l. 1619 Jan obdržel panství Červený Hrádek a Blatno, jež Adam Hrzaň l. 1606 od krále Rudolfa za 250.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 133, L. 4), Zdislav pak všecky ostatní statky na díl svůj dostal. (D. Z. 193, H. 28.) Neboť *Zdislav Hrzaň* získal si milost knížete Karla z Lichtenšteina, král. místodržícího a předsedy kommisie konfiskační tím, že témuž knížeti statky své *Landškron* a *Landšperk*, kteréž za 300.000 kop mš. stály, dne 7. července 1622 za 183.000 kop mš. prodal. (D. Z. 140, L. 29 & 193, K. 21.) Odměnou za to žaloby osvobozen byl při kommissi confiscationis nejenom *Zdislav Hrzaň* dne 29. listopadu 1622, nýbrž i bratří jeho, zemřelý *Vilém Jiří* dne 10. března 1623 a *Jan* dne 26. května 1623, tak že při všech statecích svých byli zůstaveni.

Zdislav pak, jemuž na základě dotčeného perdonu vedle cis. resoluce z dne 13. března 1624 ponechán byl též *dům* v Starém městě pražském, v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté Husy ležící, Kometkovský řečený, v čase zpourey l. 1619 od Benjamina Fruweina za 13.000 kop mš. a 100 kusů dukátův koupený*) — prodal manželce své Alžbětě, roz. Haugvicové z Biskupic, l. 1622 panství *Skalku* za 110.000 kop mš. (D. Z. 193, K. 25), pak l. 1623 statek *Stolinky* za 74.000 kop mš. (D. Z. 141, J. 29.)

Když však l. 1628 Zdislav s bratrem Janem při kommissi revisionis žádal za nahrazení svrchu dotčených 303.600 kop mš., dokládaje, že jeho otci od direktorův k válečným potřebám mocí byly odňaty;**) dokázal král. prokurator, že jejich otec přemluven od syna Zdislava direktorům peníze ty proti dostatečnému pojištění a proti úrokům 6% dobrovolně půjčil, pak že z těch peněz Zdislav 20.000 kop, jeho

*) Dám ten prodal Hrzaň před odejitím svým ze země *Kristianov* v. p. s *Illo* za 10.000 sl. (Viz *Illo*.)

**) Dle *Skály II.* str. 406 byla tato summa peněz vyzdvížena Hrzaňovi, kterýž, ač nad jiné bohatší, k potřebám zemským nic propůjčovati nechtěl, na jeho zámcích Červeném Hrádku, Skalice a Landškroně skrze zvláštní kommissáře, od direktorů tam s vojenskou assistencí vypravené.

bratr Jiří Vilém 5000 kop a bratr Jan 3000 kop již od direktorův obdrželi, a všickni tři bratří z té summy na úrocích po smrti otce svého l. 1619 až do 93.000 zl. z důchodního úřadu dílem na penězích, dílem na porážku kontribucí dostali; a tak nejenom jejich otec, nýbrž i všickni jeho synové zpouř se stali účastni. Pročež dle zdání kommisie revisionis vedle cíś. resoluce z dne 15. dubna 1628 Zdislav a bratr jeho Jan s žádostí svou byli odmrštěni s tím doložením, že i dotčených 93.000 zl. do důchodů komory české nahraditi jsou povinni; kterážto fiskální pohledanost vedle cíś. resoluce z dne 21. ledna 1643 postoupena byla cíś. plukovníku Zikmundovi *Myslíkovi z Hyršova* na srážku jeho pretensí za služby vojenské. — Mimo to oba bratří Hrzaňové od král. prokuratora účastenství ve zpouře znova obviněni, zavázali se při kommissi transactionis l. 1628 za pardon jim udělený složiti pokuty, totiž Zdislav 4000 zl. a Jan 3000 zl. rýn.

Potom odešel Zdislav pro náboženství ze země, a navrátil se s lidem saským l. 1631, zmocnil se statku Skalky, od jeho manželky již prodaného; protož při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 16. ledna 1634 *odsouzen byl všeho jmění*, tak že i statek *Stolinky*, jeho manželce náležející, od Albrechta z Waldšteina v pokutě byl ujat a za 36.000 kop míš. odhadnutý, postoupen Waldšteinovi, po jehož zavraždění za 60.000 zl. odhadnut a vedle cíś. resoluce z dne 30. ledna 1635 odevzdán k správě cíś. generalu *Reinhartovi sv. p. z Walmerode*; avšak vedle cíś. resoluce z dne 11. února 1636 navrácen byl manželce Zdislava Hrzaňa, jemuž dle zprávy král. kanceláře dvorské dne 16. července 1635 milost byla udělena. — Předce však ještě l. 1656 naléhal král. prokurator Jan hrabě z Graefenburgu na to, aby král. fiskus se ujal statků Landškrone a Landšperka, knížeti z Lichtenšteina od Zdislava Hrzaňa l. 1622 na újmu fisku prodaných bezprávně, poněvadž Hrzaň tehdy byl ještě v stavu obvinění a teprv později od knížete z Lichtenšteina zproštěn žaloby, však jenom pod zámyslem, že provinění jeho od císaře bylo prominuto. Přes to všecko zůstali dědicové knížete z Lichtenšteina v držení statků dotčených. (C. 215, B. 19; C. $\frac{1}{6}$; E. ³²/₄₅; F. 1 & 5; H. 23.)

Adam Tobiáš Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; pročež při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey byl zproštěn a pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova byl mezi re-latory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož odsouzen při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 *polovice* jmění, propadl statky: a) *Libeň Vysoká* (kr. Praž., okr. Mělník, dom. Řepín) — tvrz a ves Libeň s dvorem poplužním a vsi Živo-nín, Kanina (díl) a Sedlec (1 poddaný) s dvory poplužními, ves pustá Kerbartice, s podacím kostelním na Hradště (Hrázsko) a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Tobiáš Hrzaň od Zikmunda Karlíka z Nežetic za 36.500 kop mš. koupil. (D. Z. 170, C. 1.) — b) *Vrutice* (později Kropáčova řečená, kr. Boleslav, okr. Benátky), tvrz a ves Vrutice s dvorem poplužním a pivovárem, vesnice Radouň s podacím kostelním, Zahájí, Krpy s podacím kostelním, Sušno a Katusice, jak to l. 1543 Jan Hrzaň od Jiříka, Václava, Viléma a Oldřicha Walkounů z Adlaru koupil za 800 kop česk. (D. Z. 43, J. 22 & 91, M. 10.) — Tyto dva statky, odhadnuté za 59.905 kop 20 gr., koupil od komory *Filip Fabricius Platter z Rosenfeldu* (napotom z Hohenfallu řečený) l. 1622 za 55.765 kop 20 gr. mš., na kterouž summu si porazil 25.714 kop 17 gr., jemu od císaře dne 21. prosince 1622 z milosti darovaných, a vyplatil hned manželce Hrzaňové Alžbětě, roz. z Dubé, její véno na statcích těch pojištěné 13.500 kop a dceři její 6000 kop, pak za řetěz zlatý, 300 dukátů těžký, 3000 zl. (D. Z. 141, F. 10 & 194, M. 28.)

c) Statek *Sovinky* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 17.100 kop, totiž městečko Sovinky s příslušenstvím, jak to l. 1549 Tobiáš Hrzaň od Jindřicha purkrabí z Donína za 849 kop česk. koupil (D. Z. 8, P. 23); pak statek *Krásná* (Krásňoves, okr. Bělá), odhadnutý za 10.600 kop 40 gr., kteréž oba koupil l. 1623 cizozemec *Petr Fuchs z Wramholzu*, cis. rada

nad appellacemi, za 21.820 kop 10 gr., na něž sobě porazil služného zadržalého 2280 zl. 33 kr. (D. Z. 153, J. 6.)

Ze všech těchto statků připadlo na polovici Hrzaňovi z milosti zanechanou dle sečtení král. komory z dne 13. dubna 1640, po srážce pretensí manželce a dceři jeho zaplacené, jenom 27.757 kop 17 gr., z nichž ještě 13.000 kop dluhů v čase zpourey učiněných se platiti mělo; na tento díl svůj obdržel Hrzaň l. 1623 jenom 1000 kop. (C. 215, H. 23. — Lib. conf. 2, f. 328.)

Albrecht Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 dne 3. října t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Dušníky* (kr. Praž., okr. Unhošť., dom. Chraštáň.), v jehož držení a užívání *Přech Mítrovský z Nemyšle*, zet Hrzkův, v summě 1000 kop míš. věna manželky své až do l. 1628 zůstával. Téhož roku žádal syn Hrzkův Jiřík, aby zůstaven byl při statku dotčeném od lidu vojenského vydrancovaném, od komory české toliko za 3311 kop míš. odhadnutém a dluhy na 4910 kop obtíženém, pak aby pokuty král. fisku náležející zproštěn byl. Není však v aktech vyčteno, zdali k žádosti jeho bylo svoleno. (C. 215, H. 24. — Lib. conf. 2, f. 210.)

Markvart Jiří Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, purkrabí na panství Kosteckém, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle zprávy posla komorního měl jenom dva domy ve vsi Škvorci pod Kostelcem (okr. Česk. Brod.). (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich Hubryk z Hendersdorfu účastnil se výpravy ve řejné v čase zpourey, avšak nemaje jmění žádného, při kommissi transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Hubryk z Hendersdorfu a na Jedlině, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 pokuty osvobozen, nepostavil se dle obeslání před kommissi tractationis dne 17. února 1630, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. Protož jeho pohledanost 1500 kop míš. na statku Kostíckém, Janovi Štampachovi konfiskovaném, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; 1/4 & 1/8.)

Jan, Petr a Václav, bratři Hubrykové z Hendersdorfu při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Hubryk z Hendersdorfu ve vsi Vítkově, obelán před kommissi tractationis dne 5. února 1629, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Hubryk z Hendersdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků dědičných nemá, kromě dvorce sedlského ve vsi Kluku na panství Poděbradském. Statek předešle jemu náležející držela Johana Haugwicová, roz. z Hendersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{16}$. — D. dv. 7, f. 19.)

Krištof Karel Hubryk z Hendersdorfu, úředník na Dolejších Beřkovicích, nevyrovnal se o pokutu za perdon mu udělený při kommissi tractationis ještě dne 17. února 1630, ačkoliv již dne 5. února 1629 byl obelán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Hubryk z Hendersdorfu na Betlesdorfu (Berzдорfu) vypravil s Jarolimem z Nostic a Adamem z Penčíku v čase zpourey k veřejné hotovosti jednoho pěšho; pro kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Don Martin de Hoeff-Huerta na Hvozďě, Mokrosukách, Velharticích, Písku, Neustupově a Miličíně, cís. plukovník a vůbec známý trýznitel a sužovatel lidu v Čechách, odkázal dotčené statky l. 1638 dne 7. ledna dceři své adoptované, šlechticně panně *Anně Marii vojvodovně z Moldavy*, kterou za universalní nápadnici všeho statku svého nařídil. (D. Z. 146, C. 17.) Avšak po smrti své od kněze Leonharta della Gratia pro rozličné zločiny proti císaři spáchané (kteréž vyčteny nejsou) byl udán, tak že vedle cís. nařízení 6. srpna 1638 pozůstalost jeho všechna do sequestru byla vzata, zvláště jeho těžký vůz s penězi ve Vídni tajnou inkvisicí k ruce císaře ujat, dědičce pak jeho zatím toliko statek Velhartice k vychování jejímu ponechán byl. (Archiv komory dvorské.) Ale vedle cís. nařízení z dne 1. a 18. září 1638 vyjednával nejvyšší mincmistr král. Českého Vilém Popel z Lobkovic důvěrně a tajně s dotčenou dědičkou Huertovou, vojvodov-

nou z Moldavy, o postoupení města a panství Písku Huertovi předešle v summě 110.000 zl. zastaveného, a podle porovnání s ní dne 12. října učiněného a dne 15. října 1638 od císaře schváleného ponechány jí byly statky Velhartice, Neustupov a Miličín proti postoupení panství Píseckého k ruce král. fisku. — Mimo to z pozůstalosti Huertovy vykázáno bylo odměnou Lobkovicovi 12.000 zl., též knězi a udavači Leonhartovi della Gratia jistá odměna byla povolena, na kteréž Lobkovicovi 2000 zl. a della Gratia 203 zl. z panství Píseckého byly od města Písku zaplacený. (Viz též Písek.) — Konečně statek *Žihobce*, Huertovi předešle v summě 25.666 zl. vedle cís. resol. 27. června 1627 za 33.000 zl. postoupený, prodán byl na spokojení pluku Dona Baltasara de Marradas za 33.000 zl. cís. plukovníkovi *Antonínovi de Gradin*. (Viz Jaroslav Bukovanský.)

Jakub Hufnagel, malíř dvorský a měšťan Malostranský, ujel po bitvě bělohorské ze země, a odsouzen hrdla, cti i statků patentem z dne 17. února 1621, propadl *dům* v Menším městě pražském na Újezdě ležící „u *Zlatého Medvěda*“ řečený, řídící se majestátem,*) od císaře Rudolfa l. 1592 propůjčeným Jindřichovi z Pisnice a po něm Jindřichovi de Bray, od něhož jej Hufnagel l. 1616 za 3500 kop mš. koupil. Dům ten se všemi právy a svobodami postoupen byl od král. komory l. 1621 Hufnagla švagrovi Janovi *Skálovi ze Zhoře* za 2500 kop mš., kteráž summa cís. resolucí dne 3. března 1623 na 4000 kop zvýšena, avšak opět vedle cís. resoluce z dne 26. listopadu 1627 na dřívější summu snížena byla k žádosti Skály za jeho služby ve vyhledávání statkův, rebellům náležejících. (C. 215, H. 33.)

Zdeněk Humpolecký z Rybenska a při městě Chrudimi, potom v Hradci Králové, obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se; nemohl se ho posel komorní nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Bernard a Jiří Křištof bratři Huvarové (Hofer) z Lobensteinu ujeli l. 1620 ze země a sloužili u nepříteli. Jejich

*) *Dům majestátem se řídící* byl svobodný a spupný statek, bez poplatků a daní, obyčejně se svobodným prodejem (šenkem) všelijakého nápoje, zvláště pív venkovských i Pražských.

statek *Záhoří* (Serles, kr. Cheb.) — tvrzka zpustlá, ves a dvůr poplužní též zpustlý, s 4 poddanými a jeden poddaný ve vsi Vitkovicích — teprv l. 1628 k ruce král. fisku od Zateckého císaře rychtáře ujat, za 2796 kop 32 gr. odhadnut a léta 1629 *Volfovi z Endern* za 2800 zl. prodán byl. Tento však jenom 300 zl. na summu trhovou zaplatil, tak že po jeho smrti l. 1635 statek ten sestře odsouzených Huvarův Barboře na porážku její pretense per 1000 kop mš. postoupen a vedle císař. resoluce z dne 21. února 1639 za 2794 zl. 10 kr. rýn. ponechán jest. (C. 215, H. 13. — D. Z. 301, M. 20; 147, J. 8.)

Jan Křištof Huvar (Hofer) z Lobenšteina vedle král. resoluce dne 4. listopadu 1624 pokuty osvobozen (absolutus sine clausula), podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 60 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Fridrich Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis dne 3. října l. 1623 obvinění ze zpourey sprostěn, maje pro náboženství ze země odejíti, obeslán byl před kommissi transactionis dne 9. června 1628; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Julius Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. Statek jeho *Čichalov* (Čicholov, Sichelov, Sichelau, kr. Cheb., okr. Žlutic.), odhadnutý prve za 7600 kop mš., potom za 11.250 kop k naléhání věřitelů pro dluhy v summě 14.033 kop na něm vězící, l. 1629 postoupen byl jeho synovi *Janovi Křištofovi* za poslední summu odhadní, z níž zapraviti měl dluhy na 10.893 kop od věřitelů snižené, pak 1000 zl. pokuty místo třetiny král. fisku náležející. Avšak *Jan Křištof Huvar* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 opět propadl statek dotčený, který od *Albrechta Waldšteina*, knížete z Fridlandu, v pokutě ujat a l. 1632 postoupen byl *Gerhartovi z Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce z dne 7. května 1636 dědičně byl ponechán proti zaplacení dluhův na něm vězících, k nimž náležela pohledanost 3000 kop mš. matky Jana Křištofa Huvara, Marie roz. z Globen, pak pohledanost jeho manželky 4250 kop,

o kteréž se tyto po mnohá léta marně ucházely, až konečně dotčený statek po smrti Questenberga l. 1655 od poručníkův jeho dětí pro veliké dluhy král. komoře byl navrácen a za summu odhadní 11.250 kop mš. postoupen vdově po Janovi Křištofovi Huvarovi, Anně Marii Salomeně roz. z Steinsdorfu. (C. 215, H. 13. — Lib. conf. 2, f. 485. — D. Z. 145, E. 19 & 152, J. 17.)

Bernard Hyzrle (Hiserle) ryt. z Chodova, katolík, vykonal přísahu dne 1. října l. 1619 podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statky své, totiž *Zálesly* (kr. Písek, okr. Volyň), odhadnutý za 3646 kop mš., a *Želibořice* (okr. Volyň, odhadnutý za 3921 kop mš.*) Za perdon mu udělený uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti 600 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jiřík Chanovský Dlouhoveský z Dlouhé vsi, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen *k manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na dva díly statku *Zavlekova* (Zavlekom, Zamlekov, kr. Plzeň, okr. Planice), tvrz a ves s 22 osedlými a dvorem poplužním, za 8400 kop mš. odhadnuté. (D. dv. 7, f. 28 & 68 díl I. f. 14.) — Statek ten, na který Chanovského syn Jiří Mikuláš dne 2. července 1637 léno obnovil (D. dv. 7, f. 217), z manství propuštěn byl vedle cís. resoluce l. 1640 proti odvedení zadržalé quoty manské (č. stého peníze) per 980 zlatých a proti složení 1000 zl. rýn. za jeho převedení do dědictví l. 1650. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$, C. 24.)

Chanovští Dlouhoveští z Dlouhé vsi Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Křištof,)** katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého,

*) Statek *Želibořice* — tvrz a díl vsi Ž. s dvorem poplužním, dvůr poplužní Žabrákov, vsi Bušanovice, Dolejší Nekvašovice (díl), Oujezdec (díl) a Konopiště — prodal l. 1661 Ferdinand Arnošt Hyzrle za 16.500 zl. rýn. Divišovi Lvovi Žákovi ze Žákavy (D. Z. 313, E. 16.)

**) Křištof Chanovský držel na ten čas statky Chanovice, Sviratice a Oujezdec (kr. Písek, dom. Horažďovic. — D. Z. 139, O. 12.)

avšak vyhradili si, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 pokuty osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti pokuty, totiž *Aleš* 600 zl., *Bohuslav* 500 zl., *Jan Jindřich* 500 zl. a *Křištof* 200 zl. rýn., kteréžto summy také složili; jenom Jan Jindřich měl doplatiti na svůj díl dne 2. dubna 1631 ještě 200 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Charvat z Bernšteina na Bělošicích, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statek svůj Bělošice (Bělušice), též vsi Červený Oujezd (okr. Břilin., dom. Světec), Dobřčice (díl) a Radovesice (díl) s dvěma háji (Panenská hora a pod Vostrým), kteréž vsi l. 1620 od Karla Chotka za 100 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 193, E. 20.)

Avšak navrátiti musil kapitole sv. Víta na hradě Pražském statek duchovní, ves *Kozly* s dvěma krčmami výsadními a příslušenstvím, který koupil za času zpourey l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3715 kop mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, D. 23 & 192, N. 6.) Mimo to zavázal se při kommissi tractationis de pio opere skrze Karla Lhotu z Lhotky l. 1629 za perdon jemu udělený složit 400 zl. k alumnatu u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam, David, Jan Jindřich, Jiří a Sigmund Chlumčanští z Přestavlk a z Chlumčan, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné a zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 23. května a 3. října 1623 osvobození pokuty, uvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený zaplatiti na *collegium nobilium* pokuty, totiž *Adam* 20 zl., *Jan Jindřich* 20 zl. a *Sigmund* 60 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mimo to **David Chlumčanský**, který při vpádu saském l. 1631 povstalé sedláky vedl k nepříteli, jako Křištof Čabelický, propadl pohledanost svou na statku Václava Přichovského pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & C. 15.)

Jindřich, Václav a Sigmund bratři Chlumčanští z Přestavlk a z Chlumčan podepsali konfederaci stavů povstalých a účastnili se výpravy zemské; avšak přistouпивše k náboženství katolickému, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon jim udělený byli osvobozeni a podrželi statečky své, *Buková a Loučim* (okr. Kdyně), za 4000 kop mš. odhadnuté. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan účastnil se s bratrem svým Václavem zpourey tím, že bratra svého *Krištofa* s dvěma koni a jedním pěším k vojsku stavovskému vypravil. Pro toto provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. — Bratr jeho *Krištof* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen jednak pro svou chudobu, zvláště pak že přijal víru katolickou. (C. 215, C. 1/4 & C. 15.)

Václav starší Chlumčanský z Přestavlk a Chlumčan vypravil v čase zpourey k hotovosti veřejné bratra svého *Vladislava*; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek manský *Štokov* (kr. Cheb, okr. Planá), někdy k panství Tachovskému náležející, s kusem lesa od Tachova přikoupeným. Statek ten od král. komory l. 1623 za summu odhadní 8534 kop mš. koupila Chlumčanského manželka *Salomena*, roz. *Hradištská z Hořovic*. Ze summy tržové po zaplacení dluhů připadlo král. fisku 2500 zl. rýn. dle účtu komory české z l. 1672. (C. 215, C. 15. — D. Z. 142, A. 18 & 292, Q. 17.)

Adam Chobotský ryt. z Ostředka zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež odsouzen byl při kommissi confiscationis *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo ujato, totiž statek *Nespery* (Nespeř, kr. Tábor., okr. Vlašim). — tvrz a ves *Nespery* s dvorem poplužním ve Lhotě (Nesperské) — odhadnutý za 23.104 kop mš. Avšak statek ten z cíś. milosti l. 1623 jeho nezletilému synovi *Vilémovi* ponechán byl proti jistému zaručení poručníka jeho, strýce *Jana Chobotského*, jemuž rozkázáno, aby svěřence svého na učení do škol jezuitských odevzdal.

Tento *Vilém Chobotský* potom při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy přišel a rebellovi Oldřichovi z Řičan se připojil; protož od knížete z Fridlandu jeho statek Nesperry v pokutě ujat a cíś. plukovníkovi *Markovi Corpusovi* na srážku jeho pohledanosti za najímání lidu vojenského per 13.000 dolarů českých postoupen byl. Když ale Vilém Chobotský z obvinění toho při kommissi Fridlandské revisionis l. 1635 se očistil, od žaloby dotčené dokonale osvobozen a statek jeho vedle cíś. resoluce z dne 3. března 1636 jemu opět navrácen byl. (C. 215, C. 2. — Lib. confis. 2, f. 372. — D. Z. 620, A. 19.)

Ian Chobotský ryt. z Ostředka při kommissi confiscationis odsouzen l. 1623 všeho jmění, však z cíś. milosti při dvou třetinách zůstaven byl. Statek jeho *Bedřichovice* (kraj Tábor., okr. Votic., dom. Jankov) od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 10.568 kop mš. *Janovi mladš. z Talmberka*, cíś. hejtmána kraje Kouřimského l. 1623 postoupen, avšak do desk zemských vložen nebyl. (C. 215, C. 2. — Lib. conf. 2, f. 114.) Po smrti Talmberka připadl statek Bedřichovice s panstvím Jankovem dědičně Rudolfovi Františkovi z Talmberka (D. Z. 73, L. 24), kterýž statek Jankov se vsí Bedřichovicemi prodal l. 1702 Janovi Antonínovi Kořenskému sv. p. z Terešova, jemuž teprv ves Bedřichovice do desk byla vložena. (D. Z. 468, K. 1.)

Manželka Chobotského Anna, roz. Vítova ze Rzávého, postoupila věno své 2500 kop mš. na Bedřichovicích pojištěné dceři své Ludmile, jíž l. 1630 cíś. pojištění toliko na 2500 zl. dáno bylo. (C. 215, C. 2.) — Naproti tomu pohledanost Viléma Chobotského na témž statku per 6380 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/1.)

Václav Chobotský ryt. z Ostředka, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Tehov* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), k němuž náležely tvrz a ves Tehov zcela spálená, v níž bývalo 19 osedlých (15 s potahy a 4 chalupníci), s dvorem poplužním, 6 rybníkův a 3 leče lesů na 24 tenat. Statek ten za 5338 kop mš. odhadnutý od komory koupil dne 25. června 1627 president nad appellacemi *Frid-*

rich z Talmberka za 4200 zl. rýn. špatných peněz, již dne 12. prosince 1623 do komory složených; Tehov pak k panství Vlašimskému byl připojen. Dle účtu komory české z dne 15. února 1666 vynášela tato summa na dobrých penězích toliko 553 zl., tak že synové Talmberkovi ještě 3877 zl. i s úroky doplatiti majíce, je sobě porazili na služném otci jejich zadržalém. (C. 215, C. 2 & W. 8. — Lib. confis. 2, F. 176. — D. Z. 294, A. 30.)

Abraham Chotek ryt. z Chockova (Chotkova), při kommissi transactionis dne 9. června 1628 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený, protože neměl jmění žádného a přislíbil přijati víru katolickou. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Chotek ryt. z Chockova a na Žihli, zemřel za času zpourey, již se zúčastnil. Dle výpovědi kommissee confiscationis dne 12. listopadu 1622 *všecko jmění* jeho od král. komory bylo uято, totiž statek *Žihle* (Scheles, kr. Zatec., okr. Jesenic., dom. Petršpurk.), k němuž náležela tvrz Žihle s městečkem, s dvory poplužními v Žihli, Pohvizdech a Malmeřicích, vsi Blatná (Blatno, Pladen), Velečín, Malmeřice (Alberitz), Pastouchovice, Žďár (Saar) a Podbořanky (Podersanka), jak to l. 1600 Václav Chotek od Mikuláše Libšteinského z Kolovrat za 53.500 kop mš. koupil. (D. Z. 129, M. 13.) Tento statek za 46.457 kop mš. odhadnutý, l. 1622 od král. komory za 48.000 zl. rýn. koupil *Heřman Černín z Chudenic* na Petršpurce, hejtman Starého města pražského, jemuž cíś. resolucí z dne 6. března 1623 ze summy trhové sleveno bylo 15.000 kop mš. (C. 215, C. 4. — Lib. conf. 2, f. 2. — D. Z. 141, J. 17 & 292, H. 8.)

Marně žádali bratři Chotkové, aby jim statek Žihle, na němž 47.553 zl. dluhů bylo pojištěno, za 100.000 zl. postoupen byl. — Věno manželce Chotkové Rozyně, roz. z Renšperku a Držkovic, l. 1619 na vsi Žďáru, na dvoru poplužním Novém, řečen. Chvojovském téhož statku od Chotka pojištěné per 20.000 kop mš. (D. Z. 139, O. 12), teprv vedle cíś. resoluce z dne 28. listopadu 1663 jí přisouzeno bylo, tak že pojištění na 20.000 zl. obdržela. Pohledanosti pak Alžběty Chotkové per 4500 kop mš., a Marušky Chotkové per 1500 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/1 & C. 4.)

Mimo statek dotčený zanechal Chotek *dům* šosovní v Starém městě pražském, který vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komory byl ujat. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 160 zl. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, bratr Jiříkův, při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění, avšak z cís. milosti při třetím dílu zanechán, propadl: a) 17.187 kop mš., jakožto dvě třetiny král. komoře v pokutě náležející, z jistiny 25.780 kop mš., kterou měl na statku Žihelském bratra svého Jiřího, jemuž díl svůj na témž statku l. 1617 za 38.000 kop mš. prodal.

b) *Dvůr* ve vsi *Lišanech* (kr. Praž., okr. Rakovnsk), který Chotek v čase zpourey l. 1619 od Jiřího Zikmunda Frankrýnara za 2000 kop koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl ujat a k cís. panství Křivoklatskému připojen. Poněvadž Chotek na dotčenou summu trhovou jenom 500 kop mš. složil, měla býti zaplacená ostatní summa Frankrýnarovi z komory české; avšak týž dluh jakožto v čase zpourey vzešlý dle nálezu kommisie revisionis od král. komory placen býti neměl. (C. 215, C. 4.)

Mimo to Chotek navrátiti musil statky duchovní: a) *klášteru sv. Sary a špitálu sv. Václava u města Mostu*, vsi *Židovice a Kočov* s podacím kostelním, dvorem poplužním, 2 křímami, mlýnem a příslušenstvím, jak to s manželkou svou Alžbětou, roz. z Bärenšteina, l. 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5894 kop mš. zcela zaplacenou, mimo 500 kop, z nichž deputatu ročně 30 kop klášteru dotčenému dávati měl. (D. Z. 192, O. 14.) — b) *Klášteru Světeckému vsi Radovesice, Červený Újezdec a Dopřice* (Dobřice) s příslušenstvím a s háji, Panenskou horou a pod Ostrovem řečenými, jak to Chotek koupil l. 1620 od stavů za summu odhadní 6728 kop mš., na kterouž si porazil 1200 kop hned při zástavě téhož statku od něho složených. (D. Z. 192, O. 6.)

Chotek pak l. 1631 při vpádu saském dal se potřebovati nepříteli za kommissáře krajského; pro kteréž provi-

nění statek jeho dvůr poplužní ve vsi *Pavlčíně* (Povlčím, okr. Rakovník.), pak vsi Povlčím (díl), Veclov s podacím ko-
stelním a Svojetín s příslušenstvím, který l. 1630 od věři-
telů bratří Reinšpergerův Jana Adama, Jana Ferdinanda
a Vespasiana za 20.000 kop mš. koupil (D. Z. 299, N. 25),
a na tuto summu toliko 8000 kop odvedl, l. 1632 od kom-
misse Fridlandské konfiskován k ruce *Albrechta z Waldšteina*
a od téhož polskému plukovníku *Tobiášovi Minorovi* k uží-
vání byl postoupen. Dle zprávy komory české z dne 15. září
1638 týž statek po Karlovi Chotkovi zcela zpustošený po
smrti Waldšteina od kommissarův soudu zemského dne
16. března 1638 za 10.000 zl. prodán byl *Mikulášovi Be-
chyňovi z Lašan.* (D. Z. 300, F. 4.) Synové Chotkovi Jan
Václav a Jiřík, jakož i dotčení bratří z Reinšperku s ostat-
ními věřiteli marně se domáhali pohledaností svých na téměř
statku; neboť ještě l. 1690 věc ta při kommissi revisionis
nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1, & C. 4.)

Manželce Chotkové Alžbětě, roz. Charvatce z Baeren-
steina, ponechán byl statek *Bělušice* (kr. Litoměřic.), jí ná-
ležítý. (C. 215, C. 4.)

Václav Chotouchovský z Nebovid, nejvyšší správce Hor
Kutenských a úřadu mincmistrského, zemřel v měsíci září
1618 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, odkázav dům svůj,
Hrádek nad Pachem řečený, s příslušenstvím a dvůr *Přibí-
kovský* se zahradou v předměstí Čechovském na *Horách Kut-
nách* manželce své Aleně, roz. z Hodkova. (D. Z. 139, H. 29.)
Při kommissi confiscationis jakožto hlavní rebel udán, avšak
nezanechav žádného jmění, nebyl odsouzen. (C. 215, C. 19.)
Neboť Chotouchovský statek svůj *Žleby* prodal již l. 1615 za
120.000 kop mš. *Heřmanovi Černínovi z Chudenic* (D. Z. 192,
H. 4), kterýž statek ten l. 1623 na splátku tržové summy za
nakoupené statky konfiskované císaři směnou postoupil. (Viz
Linhart Colona z Felzu.) Týž statek prodala komora česká
l. 1623 vlaským dobrodruhům pánům z Magni za 116.660 zl.,
od nichž jej l. 1629 koupil Jan Rudolf Trčka, po jehož smrti
l. 1635 opět statek ten byl konfiskován. (Viz Trčka. — D. Z.
148, J. 24 & L. 17; 297, E. 7.)

Adam Chřepický ryt. z Modlíškovic při vzdání se města
Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas

a vedle cís. resoluce 21. května 1621 perdonován a na milost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

Kašpar Chrt ze Rtína neprovinil se ničím v čase zpourey; nicméně statek jeho manželky Alžběty, roz. z Drahenic, totiž tvrz a ves *Suchá* s dvorem poplužním (nyní toliko dvůr poplužní u Pištěna okr. Hluboká), pak ves Tupesy — již před bitvou bělohorskou od cís. vojska vzat, dokonce zpustošen a ves *Suchá* spálena byla. Statek ten postoupen byl hned l. 1620 opatu *kláštera Vyšebrodského*, který na něj a na statek Čákovec, též od vojska ujatý, 7197 zl. k potřebě vojenské půjčil; však k rozkazu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 byl navrácen manželce Chrtově, která jej l. 1635 Donu Baltasarovi *de Marradas* za 10.000 zl. rýn. prodala. (C. 215, C. 5. — D. Z. 144, Q. 8.)

Buryan Chuchelský ryt. z Nestajova na Malči a Předboři, syn Jana staršího Ch., účastnil se výpravy stavovské vysláním lidu svého s bratry svými *Hertvíkem a Ferdinandem*, přiznal se též k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, a byl též relátorem na sněmu generalním l. 1620. Avšak poněvadž cís. vojsko na statcích svých s Janem Rudolfem Trčkou všemožně za času zpourey podporoval, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 s bratry svými pokuty osvobozen podržel statky své *Maleč a Předboř* (okr. Chotěboř.). Potom urovnal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 o pokutu 100 kop mš. za udělení perdonu, kteráž však jemu vedle cís. výpovědi z dne 5. srpna 1630 byla prominuta za vydatnou jeho službu v čase zpourey a po bitvě bělohorské císaři prokázanou. (C. 215, C. 1/4; C. 11/41 & C. 21.)

Jan Křištof Chuchelský ryt. z Nestajova, bratr Buryanův, ujel po bitvě bělohorské ze země s nepřitelem, s nímž se v Glacku dal zavřítí, potom množství let při nepřátelích zůstával, lid proti císaři najímal, ano i sám za fendricha potřebovati se dal. Pro tato provinění propadl otcovský svůj díl na statku Malči bratra svého Buryana, v který se l. 1630 listem obranným uvázal; za tou příčinou též statek k nařízení cís. místodržících 22. srpna 1630 do sequestru vzat, avšak vedle cís. resoluce Buryanovi Chuchelskému opět byl postoupen. Jan Chuchelský pak při vpádu saském l. 1631

se přidržel hraběte z Thurnu, u něhož často býval, a v Praze drahý čas se zdržoval, tak že i při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění; avšak neměl ničeho, poněvadž již dříve pro zpuřnost a neposlušnost od otce svého Buryana byl vyděděn. (C. 215, C. 1/7 & C. 21. — D. Z. 144, E. 17.)

Kristian sv. pán z Illau (Illo), cís. polní podmaršálek, byl v čele důstojníků vyšších, kteří se Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému dne 12. ledna 1634 zvláštní listinou v Plzni ctí a životem zavázali, že při něm setrvají, pokud v císařské službě zůstane; mimo to vyjednával po uveřejnění cís. patentu z dne 18. února 1634, kterým Waldštejn byl sesazen, jménem Waldšteina s vůdcem švédským Bernardem z Weimaru o spojení se s ním. Protož s ostatními hlavními přívrženci Waldšteinovými při exekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn a statky jeho všechny k ruce císaře byly vzaty, totiž: a) Město *Střibro* (Mies, kr. Plzeň.) s vesnicemi, dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to l. 1623 Illovi zástavou k držení a užívání bylo postoupeno v summě 70.000 zl. na srážku jeho útrat válečných per 50.000 zl., kteréž sobě za komorou českou míti pokládal. Z této zástavy propuštěno bylo město Střibro po smrti Illově vedle cís. resoluce z dne 27. června 1634 proti zaplacení summy zástavní 30.000 zl. do komory české v 15 letech. (Viz Střibro. — C. 215, J. 6.)

b) Statek *Popovice* (kr. Tábor., okr. Benešov.), k němuž náležely tvrz a městečko Popovice s dvorem poplužním, dvory poplužní ve vsích Vozlicích (zanikla) a Mladovicích, pak vsi Mladovice, Kondratice (Kundratice), Vojslavice (Vojislavice), Lhota Kamenná, Věžníky, Hlivín (díl) a Dlouhépole (díl), jak to Illo l. 1630 za 19.500 kop mš. koupil od Markéty z Říčan, roz. Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 144, F. 23 & 298, B. 3.) — Tento statek vedle cís. resoluce z dne 9. března 1639 postoupen byl *vdově po Illovi* pozůstalé, *Anně Albertině*, opět provdané Briaumonte, roz. hraběnce z Fürstenbergu, proti zaplacení všech dluhů 19.506 kop mš. Avšak pro tyto dluhy dne 20. ledna 1654 prodán byl dotčený statek (bez vsi Hlivína, která při kridě téhož statku Zdislavě hraběnce z Waldšteina k ruce jejímú sirotku byla přivlastněná)

za 19.000 kop mš. *Jiřímu Štastnému Jaroslavovi Víthovi ze Zersavého*, jemuž již vedle cís. resoluce z dne 3. října 1642 v dluhu 10.000 kop k držení byl postoupen. Vítha pak hned dne 22. ledna t. r. prodal týž statek za 24.000 kop m. paní *Anně Celarové*, roz. Kořenské z Terešova. (C. 215, J. 6. — D. Z. 308, W. 18 & 23.)

c) *Dům, Kometkovský* řečený, v Starém městě pražském v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté husy ležící, který Illo od Zdislava Hrzaně z Harasova l. 1628 za 10.000 zl. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 370), vedle cís. resoluce z dne 30. července 1640 postoupen byl dotčené vdově Illové v summě 10.000 zl. na srážku její pohledanosti 30.000 kop mš. na statcích Illových jí přisouzené. (C. 215, J. 6. — Lib. contrac. caerul. 5, f. 68.)

d) *Domy a grunty* v městě Střibře, které Illo od tamějších sousedův za 3465 zl. 49 kr. koupil a dílem nedoplatil, vedle cís. resoluce z dne 28. září 1640 postoupeny byly obci města Střibra proti zaplacení nedoplatené summy trhové per 1100 zl. náhradou za škody městu od Illova na zdích městských a na masných krámech učiněné. (Viz Střibro.)

e) *Jistina* 12.000 zl. na statku Stolinkách, kteráž k ruce císaře byla ujata. (C. 215, F. 5/.)

f) Zbytek stříbra 146 hřiven (v ceně 3000 zl.), které Illo l. 1633 uložil u zlatníka Filippa Junkera, měšťana Novoměstského, v summě 180 hřiven, z nichž spotřeboval 34 hřivny na zhotovení dvou velikých umyvadel a dvou konvic, Illovi předešle již odvedených. (C. 215, J. 6.)

Mimo jmění vytčené konfiskovány byly též *statky Illovy na Moravě* v kraji Znojenském ležící, totiž statek *Budkov*, zámek a ves Budkov, vsi Lomy a Opoměšice; pak statek *Mladoňovice* (Ladoňovice), tvrz a ves Mladoňovice a vsi Slavkovice, Trpičovice a Lhotice, jak je Illo od *Zdeňka sv. p. z Roupova* koupil. Tyto statky vedle cís. resoluce z dne 10. ledna a 2. srpna 1635 opět postoupeny byly dotčenému Roupovci proti odvedení 12.626 zl., od Illova na summu trhovou předešle zaplacených, pak všech zásob obilí, což vše vedle cís. listu z dne 14. března 1635 na knížete Dietrichšteina p. Eggsteinovi k zásobení uherského pomezí do proviantu odevzdáno býti mělo. Avšak Roupovec, nejso katolík,

byl povinen dotčené statky za půl léta katolické osobě prodati. (C. 215, J. 6.)

Naproti tomu vedle cíś. resoluce z dne 2. prosince 1634 ponechány byly všechny svršky Illovy v Znojmě zabavené dětem po jeho tchánovi, plukovníku *Vratislavovi hraběti z Fürstenbergu* l. 1631 zemřelém, pozůstalým, totiž dotčené vdově Illové a její sestře, pak jejím bratřím *Vratislavovi* a *Fridrichovi* z *Fürstenbergu*, zvláště všecko stříbro se znaky *Sternbergův* a *Fürstenbergův*; ostatní pak svršky bratrovi jejich *Vratislavovi* z *Fürstenbergu*, který se za to všech svých pohledaností měl vzdáti. (C. 215, J. 6.) — Konečně vykázáno bylo vdově Illové na dotčenou pohledanost její per 30.000 kop mš. (35.000 zl.), mimo dům Kometkovský per 10.000 zl., ostatních 25.000 zl. při městě Stříbře, tak že se jí z dotčené zástavy 30.000 zl. po lhůtách ročních per 2000 zl. mělo výpláceti. (C. 215, J. 6.)

Adam Janovský z Janovic vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti zavázal se *Jan Jiří z Janovic* při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon Adamovi udělený složit 126 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Diviš a Drslav Janovští z Janovic, ač při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 obvinění ze zpourey zproštění, přece obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Diviš* již předtím zemřelý nezanechal žádného jmění, *Drslav* pak ve Vidicích (okr. Přimd.) bydlící nechtěl ničeho dáti, odvoláváje se na své osvobození při kommissi konfiskační. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Heracl Janovský z Janovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, které však vytčeno není. (C. 215, J. 1.)

Heřman Janovský z Janovic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných a hlasoval pro zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti manželka jeho Anna, roz. Přichovská, obeslána před kommissi transactionis a nemajíc žádného jmění

s třemi sirotky, dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Janovský z Janovic zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Jeho *dům* v Starém městě pražském před Týnským kostelem vedle Trčků a domem farním ležící, Pikartův řečený, od král. komory ujat a l. 1623 za summu odhadní 4887 kop míš. *Martinovi Tejneckému* prodán byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 151. — C. 215, J. 1.)

Jindřich Janovský z Janovic účastnil se osobně výpravy válečné za času zpourey a zemřel, nezanechav ničeho. Pročež vdova po něm pozůstalá Lidmila, roz. Widerspergova, se čtyřmi sirotky při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Janovský z Janovic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 8. března vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *k manství*, hned za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti († 1623) jeho syn *Jan Jindřich* dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Janovice* (kr. Klatov.), tvrz s dvorem poplužním a městečko Janovice, též vsi Rohožno, Ondřejovice a Vespuři (snad Veselí, díl), v nichž bylo 39 poddaných s potahy a 28 chalupníků, v summě odhadní 19.648 kop míš. — Po smrti Jana Jindřicha l. 1634 přijal léno to Vilém z Klenového a z Janovic jménem pozůstalých sirotek, pak *Jiří Gotthart* došed let svých právních i na místě a k ruce bratra svého mladšího *Oldřicha Viléma* l. 1638 vykonal přísahu lenní (homagium) na týž statek, kterýž l. 1649 za příčinou propuštění z manství za 25.045 kop míš. k dědičnosti odhadnut, avšak dluhy per 22.850 kop byl obtížen, tak že pohledanosti věřitelův ještě l. 1666 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & J. 1. — D. dvor. 7, f. 31, 73, 191 a 196; 68. I. f. 49.) Pročež vedle cíś. resol. 6. září 1670 statek ten na žádost poručníka Jana Viléma Chanovského z Dlouhévsí pro dluhy z manství a léna vyňat a arcibiskupovi Pražskému k zřízení biskupství Klatovského l. 1675 prodán byl. (D. Z. 630, M. 6 & 466, O. 7.)

Jiří Fridrich Janovský z Janovic zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složití 1000 zl. rýn. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof Janovský z Janovic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Sehostov* (Sehostov, kr. Plzeň, okr. Kdyně.) — tvrz a ves Sehostov s dvorem poplužním a ves Struhadlo — za 7983 kop mš. odhadnutý, který od komory koupil l. 1627 *Zdibor Přichovský z Přichovic* a na Petrovicích nad Ouhlavou za 10.500 kop mš. — Dle sečtení komory české l. 1629 připadlo po zaplacení dluhů na díl král. komoře náležející 3200 kop mš.; dcerám Janovského ponecháno po jejich matce věno per 2700 kop m. (C. 215, J. 1. — Lib. conf. 2, f. 383. — D. Z. 143, H. 4.)

Sigmund Janovský z Janovic, katolík, půjčil v čase zpoury na statky duchovní něco peněz stavům odbojným; avšak máje toliko dvůr od vojska vypálený, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 s bratrem svým Smilem starším pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Javornický z Javorníka a v Bělé na Chrudimsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k porovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Tomáš Javornický z Javorníka odešel bezpochyby ze země, zanechav vinici řečenou Strnišovskou, které se o své újmě ujal děkan Vyšehradský pod záminkou, že se mu z té vinice neodevzdávala činže, která však dle knih úřadu hor viničných Pražských nenáležela kapitole Vyšehradské, nýbrž k špitálu sv. Barbory. Vinice tato potom recessem knížete z Lichtenšteina a komory české z dne 15. ledna 1625 děkanství Vyšehradskému byla ponechána. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Jan Martin z Javorníka, měšťan Starého města pražského, před odchodem svým ze země pro náboženství prodal *dům* svůj v Starém městě ležící za hotových 2700 zl. rýn. Barboře Šleinicové. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se z Freibergu, kde se usadil, bez povolení do Prahy, pro kteréž provinění při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění; avšak prokázav nevinu svou,

na přímluvu kurfiřta Saského cíś. resolucí z dne 18. srpna 1644 z obvinění propuštěn, pohledaností svých v Čechách mohl užiti. (C. 215, M. 20 & P. $\frac{2}{4}$.)

Buryan Jenišek z Újezda, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého Fridricha, avšak vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Na přímluvu král. prokuratora Přibíka Jeniška z Újezda při kommissi confiscationis provinění svého dne 17. listopadu 1622 zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdonu udělený dáti 100 zl. rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Ian Jesenský z Jeseného neb z Jessenu (Jessenius de Magna Jessen), z rodu rytířského v Uhrách pocházející, v umění lékařském doktor a rektor akademie Pražské, byl od evangel. stavův a direktorů dne 21. června 1618 poslán do Prešpurka k stavům uherským, aby s nimi smlouvu k společnému jednání s Čechy učinil, avšak v Prešpurku na poručení krále Ferdinanda II. jat, do Vídně odvezen a tam skoro pět měsíců stížen vězením, z něhož na přímluvu nejvyššího hofmistra král. Česk. Adama z Waldšteina teprv dne 6. prosince byl propuštěn naproti tomu, že stavové čeští císaři vydali D. Ponzona a Jakuba z Tepence, hejtmana Mělnického, jež u vězení drželi. Potom l. 1620 byl Jessenius mezi plnomocníky král. Českého ke knížeti uherskému a sedmihradskému Betlénovi Gáborovi do Báňské (Nové) Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června vyslanými. Pro tato provinění při kommissi hrdelní odsouzen byl *statku, cti i krále* tak, že za živa měl býti čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen, a pak čtvrti těla jeho ven za městem na silnicích hlavních rozvěšeny; ale vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. byl odpraven tak, že se mu za živa toliko kus jazyka uřízl, hlava stala a s tím kusem jazyka na věži mostské přibila, tělo pak za Horskou bránu v pytlí vyvezené a tam rozčtvrcené na kolk vstrkáno a vyzdviženo bylo.

Pozůstalost Jesenského, totiž tři zlaté řetězy, 200 dukátů, 200 širokých tolarů, 150 kusů starých dvanácti-

krejcarů, několik zlatých prstenů, pak úpis na 2000 kop mš., které za panem Betenglem na úrocích měl, nebylo lze nalézt; neboť všechny věci ty Jessenius před svým uvězněním z bytu svého v Kaprové ulici sám vynesl a kdesi schovati dal. Dle domnění služebníka jeho, scholastika Václava Šprymka Lounského, spolu s ním v žaláři zavřeného, věci vytčené uloženy byly k ruce Jessenia nemanželské pětileté dcerušky Julie u magistra *Davidu Lipacha*, kazatele německého a diakona při kostele Salvatora v Starém městě pražském, který se tohoto opuštěného dítěte ujal a je k sobě vzal, ale těch věcí vedle své výpovědi od Jessenia nepřijal. (C. 215, J. 3.)

Pavel Ješín z Bezdězí, písař nižší v Novém městě pražském, potom za Fridricha Falckého rada při appellacích, dal se potřebovati od stavův odbojných v rozličných kommissích, zvláště byl koncem l. 1619 sekretářem při hraběti z Hallachu (Hohenlohe) a jiných vyslaných z Čech k Betlénovi Gáborovi do Prešpurka za příčinou uzavření konfederace. Protož hned po bitvě bělohorské ujel ze země a podle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi executionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 odsouzen *hrdla, cti i statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. fisku bylo ujato, zejména *dům*, řečený Kolousovský, jinak Kaňhovský, v Novém městě pražském pod Vyšehradem proti Hrobci nad potokem Botičem ležící, který od cí.s. vojáků zcela rozbořený, dne 20. června 1622 navrácen byl Janovi *s Klenového a s Janovic*, jemuž v čase zpourey pro jeho odjetí ze země od direktorů byl odňat a Ješínovi l. 1620 prodán za 256 kop mš. zcela zaplacených. (D. Z. 140, F. 1 & 193, B. 25.) Jan z Klenového postoupil právo své na témž domě l. 1622 Přibíkovi Jenšískovi a tento opět l. 1624 Janovi Křištofovi z Říčan. (D. Z. 138, K. 4. — C. 215, G. 15 & P. $\frac{2}{5}$.)

Albrecht Jestřibský ryt. z Ryzmburka (Risenburk) na Homili a Puhlovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen *třetiny jmění*, prodal již dne 23. srpna t. r. statek svůj *Puhlovice* (kr. Král.-Hradec, okr. Nechanic.), tvrz a ves Puhlovice s dvorem poplužním a ves Homile, paní *Alšbětě Vchynské s Vchynic*, roz.

Krajfće z Krajku, za 16.500 kop mš. podle recessu knížete z Lichtenšteina z dne 14. února 1623 s cís. povolením a s tím vyhrazením, že ze summy trhové po zaplacení dluhův per 11.380 kop mš. třetina král. komoře náležející se má zaplatiti. Avšak Vchynská statek ten opět postoupila Jestřibskému, kterýž při kommissi transactionis l. 1631 se uvolil místo třetiny ke král. fisku 3000 zl. pokuty odevzdati; ale tato pokuta ještě l. 1677 nebyla zaplacená. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 399. — D. Z. 292, M. 2; 316, A. 13 & 317, E. 3. — Lib. transactionis f. 41, Nro. 203.)

Jan Bernard Jestřibský z Risenburka na Zvíkově obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se co do pokuty za provinění své, v čas zpoury spáchané, vyrovnal; avšak posel přinesl obeslání dne 17. února 1630 nazpět, dokládaje, že Jestřibský již zemřel, a že Albrecht Jestřibský poručník jeho dětí spravuje statky jeho *Zvíkov a Syrovátku* (okr. Nechanic) — tvrz a ves Syrovátku s dvorem poplužním, který Jestřibský l. 1608 od Jana Křištofa z Waldšteina za 6100 kop mš. koupil. (D. Z. 186, A. 12.) — Není však v aktech ničeho, zdali nějaká pokuta za něho byla složena. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Jestřibský ryt. z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, tak že statek jeho *Boharyně* (Boharna, kr. král. Hradec., okr. Nechanic.) v pokutě ujat a v summě odhadnů 26.976 kop mš. od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina postoupen byl l. 1622 s jinými statky na směnu panství *Kolínského* Václavovi *Vchynskému s Vychnic*.* — Po srážce dluhův na král. komoru přenešených vynášela třetina Jestřibskému z milosti ponechaná 8601 kop mš., na kterouž summu obdrželi teprv jeho synové a dědicové *Jetřich Bernard a Jan* vedle cís. resoluce

*) Vchynský obdržel směnou za panství *Kolínské*, král. komoře postoupené, mimo Boharyně též statky konfiskované *Slibovice a Vykleky* po Slibovském, *Beruničky* po Kapounovi Karlovi, *Hlušce* po Kapounovi Křištofovi a *Obědovice* po Klusákovi, v jedné summě za 194.176 kop odhadnuté. Jeho syn odvedl l. 1628 ještě náhradou za dotčené statky, otcí místo panství *Kolínského* postoupené, král. komoře 38.000 zl., do kterých pojato bylo též 2000 kop mš., za statek *Hrádek* nedodaných. (D. Z. 143, D. 1.)

z dne 15. března 1659 cís. pojištění s úroky od l. 1658 počnajíce. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 113. — D. Z. 143, D. 1.)

Druhý statek Jestřibského, *Okrouhly* (Wokraulik, kraj Jičín, okr. Nová Paka) — dvůr poplužní a ves Okrouhly, ves Řídelec (Hřídelec) s kollaturou a díl vsi Oujezda sv.-Jan-ského — ponechán byl jeho manželce Marianně, roz. Kulovně z Choteče, která jej knížeti z Fridlandu *Albrechtovi z Waldšteina* dne 16. února 1628 prodala za 8250 kop míš. (9625 zlatých), na kterouž summu Waldštejn 6000 kop míš. Jestřibské dlužen zůstal, tak že dědicové její ještě l. 1686 při kommissi liquidationis marně se o ně ucházeli. Waldštejn pak l. 1629 statek Okrouhly v manství přenešený postoupil *Rosině Zilvarové* k statku Bělehradu za její pohledanost na statku Vrchlabském. (C. 215, F. $\frac{5}{4}$. — D. Z. 142. Q. 26 & 595, K. 17. — Viz též statky lenní Fridlandské.)

Vilém Jestřibský z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kteréž však není vytčeno. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl při hraběti z Thurnu a mnoho zlého tropil. Pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění; avšak neza-
nechal v Čechách ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Jezbera z Kolivéhory (Jezberovský z Olivé Hory, v. Olivenberg), při kommissi confiscationis z účastenství ve zpouře l. 1623 obviněn, z toho dostatečně se vyvedl, a sedmým svědomím vzácných osob to prokázal, že, ačkoliv od direktorů v některých věcech a zvláště za hejtmána nad lidem vojenským Starého města pražského se jest potřebovati dal, však že to na oko (simulative) před rebelly s dobrým vědomím, vůlí a radou nejvyššího hofmistra království Českého i jiných pánů, věrných císaři a králi, pod dobrým srozuměním od něho se stalo, aby tím snadněji lidu cís. vojenskému v čas příležitosti spomoženo a obce měst Pražských získány býti mohly. Z těch příčin od žaloby prokuratora osvobozen a na přimluvu knížete z Lichtenšteina od císaře dokonale perdonován jest. (C. 215, B. 34.)

Potom však při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že s emigranty a exulanty si dopisoval a tajné schůze s nimi měl, zvláště s Erdmanem Trčkou. Proto jeho jmění l. 1636 bylo zabaveno, ale k jeho žádosti dne 17. července 1638 opět jemu vydáno a cíś. resolucí z dne 19. července t. r. nařízeno, aby Jezberovský za zrušení fiskálního processu a udělení perdonu 10.000 tolarů říšských v pokutě složil a tyto peníze Františkovi *hraběti Piccolomini z Arragona* na porážku odměny z milosti témuž povolené per 25.000 zl. rýn. byly vykázány a postoupeny. (C. 215, G. 14.)

Břeněk (Zdeněk) Ježovský ryt. z Lub při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat, podržel statek svůj *Kalenice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.) — tvrz pustou a ves Kalenice s dvorem poplužním a dleem vsi Kejníc — který l. 1601 od bratří Boubinských za 9200 kop míš. koupil. (C. 215, S. 79. — D. Z. 176, E. 16.)

Jan Ježovský ryt. Lub na Malých Outěchovicích, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen, protože jenom z přinucení výpravy stavovské v čas zpourey se zúčastnil, a statek jeho *Malé Outěchovice* (kr. Tábor, okr. Pacov.), který l. 1620 ve zpouře od Alžběty Beřkovské z Břízy za 5500 kop míš. koupil (D. Z. 140, B. 21), nad cenu svou byl zadlužen. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Ježovský ryt. z Lub přistoupil ke konfederaci stavův odbojných, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis l. 1623 *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 11/41.)

Zdeněk Ježovský ryt. z Lub při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze dáti 400 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. 1/8.)

Karel Jörger sv. p. z Tolletu, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Želiv* (Selau, kr. Čáslav., okr. Humpo-

lec), k němuž náležel klášter Želiv s pivovárem a dvorem poplužním; vsi celé Želiv (jinak Čechetice) s podacím kostelním, Temechov (léta 1664 již jen dvůr panský nedaleko kláštera), Tukleky s mlýnem pod vsí, Pořčící, Bolechov, Brtná (díl); městečko *Senožatny* (Senožaty) s podacím kostelním, vsi celé Čihovice, Nečice, Vřesník, Liskovice, Záhoří, Sedlice (Sedlec) se vsí pustou Strejškovice, Břístě Mešné (Mladé) s podacím kostelním, Smrdov (l. 1664 již jen dvůr panský), Kletečná (díl), Petrovice, Jiřice s podacím kostelním, Staré Břístě i s platem z pusté vsi Vilfmkova, Komorovice, Vystrkov, Bystré, Krasoňov, Vojislavice (díl) s mlýnem a podacím kostelním, Třebelice (Střebelice, nyní samota), Koborovice, Podolí (nyní samota), Lisky (Liské), Bělá s mlýnem pod vsí (l. 1664 již jen dvůr panský, nyní samota), Hojanovice (díl), Lohenice, Holušice (díl), se vším příslušenstvím, jak to koupil l. 1601 od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic*) za 82.500 kop mš. Jan Fridrich Hoffman sv. p. na Grünpichlu a Střechově (D. Z. 175, C. 2; též 130, G. 9), a od tohoto l. 1615 jeho švagr Karel Jörger z Tolletu za 90.000 kop mš. (D. Z. 190, L. 16.) — Tento statek obdržela léta 1622 *Maria Majdalena Trčková z Lípy*, roz. z Lobkovic, od komory české postoupením v summě 20.000 kop mš. na srážku peněz k potřebám válečným půjčených. Ale vedle cí. resoluce z dne 19. července 1623 statek ten, před mnoha lety řádu praemonstrat. náležející, opět postoupen a darován byl *klášteru Strahovskému* za 10.000 zl. rýn., jež opat Kašpar Questenberg k zapravení pohledanosti Marie Trčkové dobrovolně náhradou dal.

Na témže statku vyhledávala vdova po Jörgerovi pozůstalá 25.000 kop. mš., dokládajíc, že je od bratra svého Hoffmana svrchu dotčeného ze summy trhov. darem obdržela a od manžela svého na témže statku pojištěné měla. Avšak pohledanost tato, kterouž dceři své Evě Regině, provdané z Kreilsheimu, postoupila, při kommissi revisionis vedle cí. výpovědi z dne 8. března 1646 uznána byla za nepodstatnou a nepravou. — Statek pak Želivský teprv l. 1687 opat kláštera

*) Dvořecký obdržel statek Želiv l. 1600 od Jana Rudolfa Trčky směnou za statek *Konice* a k tomu ještě za hotových 15 000 kop gr. českých. (D. Z. 174, F. 8.)

do desk sobě sám vložití dal. (C. 215, D. $\frac{1}{5}$; E. $\frac{39}{45}$ & J. 5. — D. Z. 252, E. 25.)

Jan Kaba ryt. z Rybňan, měšťan Novoměstský, byl jedním z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis *hrdla, cti i statku*, avšak k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle král. výpovědi z dne 16. června 1621 z milosti jenom k vězení do Rábu odsouzen, zůstal ve vězení na radnici Novoměstské až do 19. srpna 1622, kteréhož dne na rukojmě propuštěn pod výminkou tou, aby v domě svém jako zatčený zůstával. Trestu toho teprv dne 16. května 1623 zproštěn, propadl statky své: tvrz a ves *Dvorec* (Dvorce) s dvorem poplužním, pivovárem a 2 mlýny, který léta 1601 od sirotka Petra po Břetislavovi Dvořeckém z Olbramovic za 5500 kop mš. koupil (D. Z. 176, J.3); pak ves *Kvasejovice* (kr. Tábor., okr. Soběslav, dom. Branlín), s dvorem popl., sídlem a příslušenstvím, jak to Kába l. 1599 od Břetislava Dvořeckého za 5800 kop mš. koupil. (D. Z. 173, H. 26.) — Tyto statky, odhadnuté za 9157 kop mš., dne 3. ledna 1623 koupil *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem *Mezné* (viz Benjamin Fruwein) za 14.000 zl. rýn., do důchodu zcela odvedených, tak že věřitelé na komoru českou byli ukázáni. (C. 215, K. 2. — Lib. conf. 2, f. 182. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

Jiří Kába ryt. z Rybňan, kmet osmdesátiletý, odjel hned při začátku pozdvižení stavů před ukrutností vojenskou ze statku svého s manželkou a sedmi dětmi nedospělými do města a pevnosti Třeboně, kdež s manželkou l. 1620 zemřel. Ačkoliv Kába v Třeboni, dle svědectví purkmistra a rady toho města, jenom pro bezpečnost a obhájení hrdal zavřítí se dal, tam v žádném tovaryštvu ani v radách proti císaři s vojenskými důstojníky toho času nebýval a ničím se neprovinil; předce jeho statek *Cuknštein* (Zuckenstein, kraj Budějovic.), tvrz a ves (nyní jen dvůr poplužní u Stropnice) s dílem Stropnice a Benešova, od cís. vojska všecek vypálený a zplundrovaný, mocí válečnou vzat a cizozemci *Karlovi Bonaventurovi hraběti Bukvojovi* dle cís. listu daného ve Vídni ve čtvrtek den sv. Doroty l. 1620 darem postoupen a k panství Novohradskému připojen byl.

Syn po Kábovi pozůstalý *Pavel* i na místě bratří a sester svých nezletilých, Viléma, Zikmunda, Kryštofa, Zacharyáše Majdaleny, Kateriny a Marie, vyhledával toho při komoře, české a při kommissi revisionis, aby jim statek Cuknštejn zase postoupen aneb summa jistinná, zač by prodán býti mohl, dána byla. Poněvadž ale ten statek, jakožto před vítězstvím mocí válečnou vzatý, navrácen býti nemohl (bylyť všecky statky takové k ruce císaře vymíněny a žádnému z nich ničeho navrátiti se nemělo), sirotkům dotčeným toliko z jistin, po rodičích jejich pozůstalých a 11.655 kop míš. vynášejších, 10.000 kop avšak bez úrokův dle návrhu kommisie liquidationis dne 21. prosince 1630 z milosti od císaře bylo postoupeno. (C. 215, K. 2. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švamberk.)

Petr Kába ryt. z Rybňan při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas na milost přijat a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 120 zl. rýn. k alumnatu kláštera šv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 79.)

Vilém Kába ryt. z Rybňan, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1622 *všeho jmění*, propadl jistinu 1000 kop. míš., které dlužnice vdova Anna Kábová při úřadě důchodenském dne 10. prosince 1622 složila. (C. 215, K. 2.)

Zacharyáš Kába ryt. z Rybňan, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vykonav přísahu, avšak vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění jeho při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 bylo jemu prominuto, tak že byl i pokuty zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Mikuláš a Sezima ryt. z Kádova, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi a zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty byli zproštěni. Sezima pak l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere

složil 50 zl. pokuty na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Sigmund ryt. z Kádova účastnil se v čas zpouřy výpravy veřejné, ale přijav víru katolickou osvobozen byl pokuty pro provinění své při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Bavor Kalenice (Kalenický) ryt. z Kalenice odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek Zruče (kr. Čáslav., okr. Kralovic.), k němuž náležel zámek Zruče nad Sázavou s městečkem, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a vším příslušenstvím, pak vsi Samechov, Jiřice, Pohled a Lipina, jak to l. 1560 Adam Kalenice za 3050 kop gr. česk. prodal Janovi staršímu Kalenicovi. (D. Z. 13, L. 13.) — Tento statek od komory české za summu odhadní 19.793 kop mš. prodán byl l. 1623 cizozemci *Arnoldovi Perglerovi z Perglasu*, cí. radovi při appellacích, jemuž ze summy trhové cí. resolucí z dne 3. dubna 1623 poražen byl dar z milosti 8000 zl. (C. 215, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 487. — D. Z. 153, B. 1.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Řeznické ulici blíž radnice ležící, odhadnutý za 900 kop mš., který Kalenický již před tím *Křištofovi Pamborskému z Rohatec* za 400 kop mš. prodal a na tu summu jenom 100 kop obdržel. Zbytek summy trhové 300 kop jakožto propadlý díl třetí měl kupující vedle rozkazu komory české l. 1627 do král. úřadu rentmistrského složit, kdež mu poražen byl na úrocích zadržalých ze summy 7700 kop, již za komorou měl. (C. 215, B. 3.)

Manželka Kalenicova Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska, měla na statku Zručském od manžela svého l. 1616 pojistěné věno své 10.000 kop mš. (D. Z. 138, E. 7); není však vytčeno, zdali jí a jejímu manželu na pohledanosti jejíh něco bylo zapláceno.

Kašpar Kalichreiter (Kolchreiter, Kalkreiter) z Kalichreita a v Rychněvku, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629 k porovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní doptati se ho nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Melichar Kalichreiter z Kalichreitu přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich sňesení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi confiscationis léta 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž všecko již před bitvou bělohorskou císař. vojskem bylo uято, totiž: a) Statek *Habří* (kr. Budějovic.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který od král. komory l. 1620 zastaven byl v summě 1500 zl. rýn. měšťanu Budějovickému Mikulášovi Šancovi; potom léta 1623 za 8150 kop míš. odhadnutý, postoupen konventu kláštera Vyšebrodského se statkem Svěbohy za 15.000 kop míš. (C. 215, K. 3. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 141, J. 19 & 292, H. 22); avšak vklad ten do desk na oba statky léta 1633 byl vymazán, poněvadž konvent kláštera od nich upustil. (D. Z. 622, B. 23. — Viz též Vinc. Holcšporer.) Zdali pak statek Habří Kalkreitrovi neb jeho dědicům na srážku polovice mu ponechané byl navrácen, není vytčeno.

b) *Dvůr u města Budějovic* s 1¼ lánu rolí bez poddaných, zcela vydrancovaný, který již vedle císař. resoluce z dne 26. září 1620 darován byl dne 20. října 1620 *Mikulášovi Alsterle*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané. (C. 215, T. 21.)

Arnošt z Kaltenšteina na Malé Bukovině, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice jmění*, kteréž za tou příčinou všecko v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 500 kop míš. — b) Statek *Bukovina Malá* (Bukovinka, kr. Kralohradec., dom. Náchod.), k němuž náležela tvrz a ves Bukovinka s dvorem poplužním, mlýnem řečeným Kněžským a příslušenstvím, jakž to l. 1617 Kaltenšteina od bratří Bukovských z Hustiřan Melchisedecha, Karla a Kristofa za 6300 kop míš. koupil. (D. Z. 192, A. 19.) Tento statek vedle císař. resoluce z dne 2. září 1624 témuž *Kaltenšteinovi* za summu odhadní 5267 kop míš. byl postoupen, ale po smrti jeho ab intestato l. 1635 opět ku komoře potažen a za 3142 kop míš. odhadnutý, vedle císař. resoluce z dne 7. května 1636 prodán se statkem *Střezoměřice* za 8682 zl. 50 kr. *Salomeni Varleichové z Bubna*, roz. Ostroměřské z Rokytníka, a *Heřmanovi Bukovskému*. (C. 215, K. 4 & P. 26. — Lib. confis. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2 & 297, F. 12.)

Manželka Kaltenšteinova domáhala se po delší čas pohledanosti své 3200 kop mš., na statku Bukovinském pojištěné. Též dcera z jeho sestry *Anna Helena Radvanovská*, roz. Langova, právem dědičným ucházela se o týž statek, a vedle cíś. resoluce z dne 8. října 1655 dáno jí cíś. pojištění na poloviční summu, za kterou dotčený statek předešle byl prodán. (C. 215, K. 4.)

Jan Kamaryt z Rovin, měřtan Nového města pražského, lid obecný proti císaři pobouřil prohlášováním snešení direktorů na radnici Novoměstské, též po čas zpouřy v povinnostech proti císaři potřebovati se dal; pročež při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, ale cíś. resolucí z dne 2. června 1621 z milosti při hrdle zachován a toliko k vězení do roka odsouzen byl. *Dům* jeho, na Koňském trhu v Novém městě ležící, 1611 za 11.500 kop mš. od něho a manželky jeho koupený a na 800 kop mš. zadlužený, k tomu od cíś. vojáků zcela vytlučený a vydrancovaný, l. 1622 od král. komory byl ujat a toliko za 500 kop mš. odhadnutý, z milosti Kamarytovi a manželce jeho zanechán. (C. 215, K. 45.)

Jan Kamborský z Kamberka, při kommissi confiscationis dne 10. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Nemojov* (kr. Čáslav, dom. Chotěboř.), kterýž od lidu vojenského zcela zahubený, za summu odhadní 2195 kop mš. ponechán byl dne 3. října 1623 témuž Kamborskému proti zaplacení dluhův 1660 kop, a třetiny král. komoře náležející 893 kop mš. (C. 215, K. 5. — Lib. confis. 2, f. 371.)

Jan Jiří Kamejcký ryt. ze Lstiboře odešel l. 1628 pro náboženství ze země, prodav před tím t. r. statek svůj *Kamejk* (kr. Litoměř.) — zámek Kamejk, pod ním tvrz Kamejk, pivovár, ovčín, dvůr poplužní, vsi celé Kamejk, Měrice, Řepnice a na díle vsi Malč, Sebusín, Babiny, Hlinná se vším příslušenstvím — Heřmanovi *Černínovi z Chudenic* za 29.000 kop mš., na kterouž summu jen 10.000 kop obdržel. (D. Z. 295, L. 23.) — Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Kamejcký do Čech a ujal se mocně statku Kamejku; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl zbytek summy trhové za sta-

tek Kamejský 19.000 kop, kteréž Černín zaplatiti nechtěl, dokládaje, že mu Kamejcký z toho statku na 300 sudů vína a 4000 korců obilí odňal. Této summy domáhali se strýcové Kamejckého, *Václav a Jiří*, kteří při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni; avšak cíś. resolucí z dne 4. ledna 1668 odmrštěni jsou. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 6. — Viz též bratří Kamejckí.)

Kamejckí ze Lstiboře, bratří Jan Všebor, Křištof Mikuláš, Václav a Jiřík, z nichž odsouzen byl při kommissi confiscationis nálezem dne 11. listopadu 1622 *Křištof Mikuláš*, jenž v službě stavův odbojných l. 1620 zemřel, *třetiny* svého jmění, a *Jan Všebor* nálezem dne 21. července 1623 *k manství* na statky, kteréž jakožto nejstarší i na místě bratří svých po zemřelém otci svém Vilémovi Kamejckém držel, totiž: a) Statek *Libochovany* (kr. Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves Libochovany a ves Pračkovice, s dvory poplužními, vinicemi a desátkem vinním, na 150 sudů vína od města Litoměřic povinným, jak to l. 1596 Vilém Kamejcký na Velikých Žernosekách od Jana Štěpána z Roupova za 17.500 kop mš. koupil. (D. Z. 171, E. 17.) — b) Statek *Žernoseky Veliké* (Gross-Černosek, kraj Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves *Žernoseky* s dvorem poplužním, podacím kostelním, třemi vinicemi, šafranicemi, mlýnem, hájem řech. Strážistě, platy z vinic a vším příslušenstvím, jak to Kamejckí již před l. 1541 drželi. (D. Z. 1, B. 8 & 26, D. 28.) — c) *Vinici*, „*Buděšinka*“ řečenou, od města Litoměřic za 600 kop koupenou a po matce jejich na ně připadlou.

Po smrti Jana Všeбора, který na statky vytčené léna nepřijal, důvěřuje se, že jemu a bratřím jeho neprovinilým v dědictví zanechány budou, l. 1625 vyzváni jsou pozůstalí bratří *Václav a Jiří* od praesidenta komory české Viléma z Vřeovic, blízkého příbuzného svého krevního, aby, chtějí-li statky ty podržeti, k náboženství katolickému přistoupili. Což když učiniti nechtěli, statky jejich dne 15. ledna 1626, ač patenty týkající se náboženství ještě vyhlášeny nebyly, jediné na poručení král. komory v pokutě ujaty a darem postoupeny *Janovi Baptist. sv. pánu Webrovi*, který však jich se vzdal, vida, že Kamejckým veliká křivda se činí. Ačkoliv pak bratří Kamejckých žádost za navrácení statků těch cíś.

reskriptem z dne 23. března 1626 král. místodržícím k příznivému vyřízení byla odevzdána, předce statky jejich, zatím skrze účtárnu komory české za 116.976 kop odhadnuté, postoupeny byly nadřečenému *hraběti Vilémovi z Vřesovic* za nepatrnou summu 65.397 kop 37 gr. míš., z kteréž připadlo král. fisku v pokutě za bratry *Křištofa Mikuláše a Jana Všeбора* 20.947 kop 34 gr. a na pozůstalé bratry *Václava a Jiřího* po 16.458 kop 48 gr. Avšak jenom Jiřímu jeho díl od Vřesovce zcela vyplacen, Václavovi pak na jeho díl toliko 4371 kop 30 gr. dáno a ostatní summa pojištěna byla.

Že Václav Kamejcký ze statkův otcovských dle dlíčšho výkazu dědictví předešle za 150.000 kop odhadnutých, z nichž mu po právu polovice náležela, jenom tak nepatrný díl obdržel, tím na nejvýše rozhořčen a k zoufalství takřka přiveden, odešel l. 1628 ze země k nepříteli, kdež až do uzavření míru Westfalského v službě vojenské zůstával, a mezi tím l. 1631 do Čech se navrátil s lidem nepřátelským, statků mu odňatých zase se ujal. Pročež při kommissi Fridlandské i s bratrem Jiřím dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou za Vilémem z Vřesovic, kterémuž cíś. resolucí z dne 6. listopadu 1635 za jeho věrné a platné služby byla darována. Konečně žádali oba nadřečení bratří Kamejčtí l. 1650 na základě míru Westfalského za restituci pohledaností svých, avšak vedle cíś. resoluce z dne 4. ledna 1668 od kommissi revisionis této milostí nehodnými uznáni a na vždy odmrštěni byli. (C. 215, K. 6. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 142, K. 26 & 293, P. 16.)

Jindřich Kamenický z Vitiněvsi, po smrti své od král. prokuratora obviněn účastenství ve zpouře, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinného uznán byl. Vdova po něm pozůstalá, majíc pro nábožensví ze země odejítí, nesměla s sebou vzítí dítky své. (C. 215, C. 1/4.)

Ian Kanický, z Čachrova a na Vlčím účastnil se v čas zpoury se synem svým *Jindřichem* výpravy válečné stavův odbojných. Avšak statek jeho *Vlčí* (kr. Plzeň., okr. Přestice), od cíś. vojska zcela vypálený a toliko za 3000 kop. míš. odhadnutý, pro dluhy 5000 kop vynášející ponechán byl jeho synovi *Jiřímu* staršímu, kterýž při kommissi transactionis

dne 18. dubna 1629 osvobozen byl i pokuty za perdon jeho otci a bratru po jich smrti udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Kanický z Čachrova přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., též k jich konfederaci s jinými zeměmi učiněné; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého. Ale rozsudek ten pro zrušení kommissee dotčené nebyl vyhlášen, tak že Kanický zůstal v užívání jmění svého. Teprv dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán, uvolil se dne 18. dubna t. r. třetinu v pokutě král. fisku náležející zaplatiti ze statku svého dle odhadu jeho, jakož i z jistiny 2700 kop mš., kterou měl za Vilémem starším z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{11}{4}$, & K. 59.)

Sigmund Kanický z Čachrova vypravil syna svého *Jiřího* k vojsku stavovskému, město Plzeň obléhajícímu, a podpořoval zpouřu stavů placením kontribuce. Po jeho smrti († 1618) i dotčený syn jeho *Jiří* vykonal přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak po bitvě bělohorské přistoupil k náboženství katolickému a při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, podržel statek svůj za 10.000 kop mš. odhadnutý a na 11.000 kop zadlužený. Za perdon jemu a jeho otci při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 udělený zavázal se Jiřík složit 150 zl. rýn. ke collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Vilém Kanický z Čachrova a na Kanicích, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630 před kommissi dotčenou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam starší Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti *pod léno* zanechány statky jeho: a) *Tuchořice* (kr. Žatec., dom. Dobříčany), tvrz (zámek) a ves Tuchořice s dvorem poplužním a 24 poddanými, odhadnuté za 14.059 kop 42 gr.; b) ves *Hetov* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, odhadnutá za 4198 kop 45 gr. — Na tyto statky přijal léno Kaplíř dne 22. června 1626, a maje

za příčinou náboženství ze země se odebrati, postoupil je k opatrování l. 1628 zeti svému Sigmundovi Vilému Lickovi z Rysmburka. Po smrti Kaplířově připadly statky dotčené král. komoře a postoupeny býti měly *Janovi sv. p. z Aldringen* vedle cíś. resoluce 6. března 1629; avšak cíś. resol. 31. března 1635 a 30. června 1637 obdržel je darem za zpupné dědictví cíś. plukovník *Achilles sv. p. de Soye* náhradou za služby své věrné a platné. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, f. 32 & 115; 68, f. 21 & 53, f. 128. — D. Z. 146, H. 25.)

Dcera Kaplířova Lidmila Licková, která pro náboženství ze země odešla a přes 22 léta v Sasku bídne žila, vyhledávala toho l. 1651 při kommissi revisionis, aby jí od komory české vyplaceny byly jistiny po otci zděděné 12.500 kop míś., jakož i desátý díl z lenních statků Tuchořice a Hetova per 1800 kop, též pohledanost na týchž statcích pojištěná matce její Anně per 8500 kop, pak jistiny po matce na statcích konfiskovaných 7000 kop vynášející; avšak s žádostí svou pro vypršení lhůty (ob delapsa fatalia) dne 30. ledna l. 1659 byla odmrštěna. Pres to všecko k opětné žádosti vedle cíś. resoluce dne 18. srpna 1663 přisouzeno jí bylo z celé její pohledanosti, 29.800 kop míś. vynášející, 20.000 kop bez úroků zadržalých, na kterouž summu potom na zlaté rýn. sniženou dne 27. září 1664 cíś. pojištění obdržela. (C. 215, H. 8 & P. 1/1.)

Adam Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, bratr Křištofa, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, odsouzen při kommissi confiscationis dne 31. ledna vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Čížkovice* (kr. Litoměřic, okr. Lovosic.), totiž ves Čížkovice s dvorem poplužním a tvrzí Dolejší, též druhou tvrz nad vsí řečenou Hořejší, s dvorem poplužním, 28 poddanými (z nichž 12 s potahem a 16 chalupníků) a 17 vinicemi, přes 100 sudů vína dobrého ročně nesoucími. Statek ten, odhadnutý za 34.235 kop 48 gr. míś. od král. komory koupil hrabě *Volf Ilburg Vřesovec z Vřesovic*, cíś. rada, komorník a kurfiřta Saského general-strážmistr, dne 15. listopadu l. 1623 za 25.500 kop míś., kteroužto summu jenom dlouhými (špatnými) penězi l. 1623 zaplatil, ačkoliv ji v dobrých penězích složití měl. Vřesovec postoupil pak statek ten Marii

Magdaleně Trčkové. (C. 215, K. 8. — Lib. confis. 2, f. 138. — D. Z. 141, L. 5 & 292, L. 18.)

b) *Dům* Kaplířův v Novém městě praž., ve čtvrti sv. Petra ležící, který teprv na poručení komory české 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

O polovici z summy trhové za statek Čížkovice Kaplířovi z milosti zanechanou a po zaplacení dluhů jenom 5250 kop vynášející, jakož i věno jeho manželky Alžběty, rozené z Údrče, per 15.000 kop na Čížkovicích pojištěné, ucházela se Kaplířova dcera, *Anna Alžběta Věžníková*, i na místě bratra svého *Jiříka Fridricha* (který l. 1628 jsa pachole od strýce svého Pavla ze země pro náboženství vyveden byl), a sester svých *Polyxeny a Estery* l. 1629 při kommissi revisionis; avšak ještě l. 1646 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, K. 8.)

Albrecht Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Statek jeho *Lhotu Jeničkova* (kr. Tábor.), tvrz a ves s dvorem poplužním, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě ujatý, skrze hraběte Michnu z Vacinova l. 1632 postoupen byl cís. plukovníkovi *Markovi sv. pánu de Corpus* na srážku peněz, od něho na najímání vojska vynaložených, jemuž po smrti Waldšteinově byl ponechán od císaře za jeho věrné služby vojenské. Od dědicův Corpusových týž statek prodán byl plukovníkovi *Nikolao Feduari*, a od tohoto l. 1643 generalovi *Sigmundovi Myslíkovi sv. pánu z Hyršova*, jemuž teprva l. 1648 do desk byl vložen. (D. Z. 149, N. 3.)

Kaplířův otčím, *Kašpar Helcl ze Sternšteina* (jenž od l. 1624—1629 na vyzdvižení téhož statku, předešle cís. vojskem před Táborem ležícím vydrancovaného a vypáleného, 2458 kop mš. vynaložil, a jehož manželka Salomena, vdova po Adamovi Kaplířovi, roz. z Vtelna, na témž statku 1500 kop věna pojištěno měla), marně se ucházel l. 1633 o postoupení toho statku neb zaplacení dotčené pohledanosti per 3458 kop. Teprv jeho dcera *Barbora Lieglerová*, měšťanka v Třeboni, za tuto pohledanost smlouvou z dne 9. dubna 1654 obdržela od Sigmunda Myslíka toliko 1100 kop mš. (C. 215, H. 8.)

Albrecht Šťastný Kaplíř ryt. ze Sulevic provinil se placením kontribucí stavům povstalým a účastenstvím ve výpravě do Čáslavi l. 1618, zemřel v trvalé zpouře l. 1619, zanechav statek svůj *Chcebusy* (Zebus, kr. Litoměřic., okr. Štětí), odhadnutý za 30.000 kop mš., avšak dluhy 20.000 kop obtižený, svému strýci *Oldřichovi Vosterskému Kaplíři z Suleric*, jemuž postoupen byl vedle cíś. resoluce z dne 23. března 1628 proti zaplacení 4000 kop mš. pokuty, kterou před kommissí transactionis dne 4. března 1628 za perdon strýci Albrechtovi udělený odvésti se podvolil. (C. 215, K. 8 & C. 1/4. — Viz Oldřich Kaplíř.)

Alexander Kaplíř ryt. z Sulevic na Hořejších Chobolicích a Velkém Lipně, odsouzen při kommissi exsecutionis všeho jmění, avšak cíś. výpovědí 17. března 1623 (publik. 23. května), při dvou třetinách zůstaven, propadl statky své, tvrz a ves *Lipno velké* (Gross-Lippen, kr. Žatec, okr. Postoloprty) a tvrz a ves *Stekník* (Steklník, Steknic, okr. Žatec), kteréž odhadnuté za 27.443 kop m., od král. komory koupil nejvyšší hofmistr zemský *Adam s Waldšteina*; avšak cíś. resol. dne 30. září postoupeny jsou v téže summě cizozemci *Janovi sv. p. s Aldringen*, cíś. radě vojenské a nejvyššímu leytnantu, jemuž ze summy trhové bylo poraženo 20.000 kop mš. za službu vojenskou, a 7443 kop m. cíś. resolucí z dne 6. října 1623 darováno. (C. 215, K. 8. — D. Z. 153, F. 16 & 18.)

Kaplíř pak odešel se syny svými l. 1628 za příčinou náboženství ze země do Mišenska, odkudž při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem se navrátil, mocně se ujal statků předešle mu konfiskovaných i statku Klomína, též potřebovati se dal za kommissaře v kraji Litoměřickém k vybírání kontribucí a berní k rukám nepřitele. Pročež při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen opět všeho jmění, propadl nejen dvě třetiny z milosti mu ponechané, nýbrž i statek *Chobolice hořejší* (Ober-Koblic, kr. Litoměřic., okr. Úst. dom. Ploskovic.) s městečkem *Verneřice* (Wernstadt), který od král. komory *Jindřichovi hraběti Šlikovi* postoupen byl. Avšak statek ten nenáležel Kaplíři, nýbrž jeho manželce *Dorotě, roz. Kyšperské z Vřesovic*, která jej před svou smrtí l. 1626 synům svým nezletilým *Matyášovi Gerunkovi a Jitimu Křištofovi* odkázala, tak že k jich dobrému otec jejich

Alexander Kaplíř jej spravoval až do svého ze země vystěhování. Proto po smrti otcově bába jejich, vdova *Kateřina Kaplířová* ze Sulevic, domáhala se několikrát a posléze před svou smrtí l. 1637 toho, aby vnukům jejím nadřečeným, velikou nouzi a bídu trpícím, statek dotčený byl navrácen. Čehož když se nestalo, sirotci ti nouzi přinucení služby vojenské konali, starší *Matyáš* při vojsku císařském, švédském a španělském, mladší *Jiří* pak dostal se až do Západní Indie, kdež ve válce hollandské u vrchu Quadraxapez l. 1649 padl. L. 1651 ucházel se *Matyáš Gerunk Kaplíř*, tehdy rytmistr španělský, při kommissi revisionis o restituci statku Chobolického, který po jeho smrti († 27. března 1658 ve Vídni) teprv vedle cíś. resol. 24. května 1661 jeho příbuznému cíś. generálu, polnímu podmaršálkovi *Kašparovi Zdeňkovi Kaplíři* opět dědičně měl býti postoupen. (C. 215, K. 8. — D. Z. 113, M. 28.)

Bohuslav Kaplíř ryt. ze Sulevic a na Milešově, při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Milešov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležely zámek a městečko Milešov s dvorem poplužním, mlýnem a pivovárem, vsi Mleynice (Mlýnek), Litěchovice (díl), Čenčice s dvorem popl., Paleč, Kocourov, Vrbičany (díl) s dvorem popl., s vinicemi, chmelnicemi a jiným příslušenstvím; též tvrz *Nedvědice* (Medvědice) s dvorem popl., vsi Nedvědice s podacím kostelním, Mrsklesy (díl), Dřínek (díl), se vším příslušenstvím, jak to l. 1603 Kaplíř po Jiřkovi Kamarytovi Kaplíři za 46.500 kop mřs. koupil. (D. Z. 178, D. 16.) — Tento statek Kaplíř sám za 35.000 kop mřs. odhadl, avšak jenom z 12.000 kop stý díl manský platiti byl povinen. Jeho syn *Václav* obnovil přísahu manskou dne 9. srpna 1638 na místě otce svého nemocného, po jehož smrti l. 1639 zanechány byly pod léno statky dotčené jeho vnukovi *Karlovi Kašparovi Kaplíři*, jehož otec *Vilém* v Nizozemsku žil a tam zemřel. Tento obnoviv 1650 povinnost manskou, vedle cíś. resoluce 9. listopadu 1656 obvinění z účastenství ve zpouře zcela zproštěn, a l. 1664 proti zaplacení quoty manské 2588 zl. rýn. z manství propuštěn byl. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, 28 & 239; 68, f. 8 & 53, f. 211.)

Jan Buryan Kaplíř ryt. ze Sulevic hned s počátku zpourey pod hrabětem z Turnu za rytmistra potřebovati se dal a při vzetí městečka Světlé (Zwetlu) dne 26. listopadu 1618 byl zastřelen. Vedle patentu z dne 18. března 1621 všecken jeho statek v pokuté ujat býti měl. Avšak teprv l. 1629 dověděl se král. prokurator, že týž Kaplíř měl ves *Slemen* (kr. Král.-Hradec., dom. Rychnov.) s mlýnem Jenikovským a příslušenstvím, předtím k statku Vamberskému náležející, kterou l. 1612 od Václava Mikuláše Pecingara z Bydžína za 4000 kop mš. koupil (D. Z. 185, G. 3) a k panství Potenšteinskému, manželce jeho náležejícímu, připojil, potom l. 1617 na též vsi Adamovi Vratislavovi staršímu z Mitrovic 1000 kop gr. českých pojistil. Po smrti Kaplíře týž Vratislav l. 1620 listem obranným od desk zemských vyžádaným v dotčenou ves se uvázal, a pozůstalá po něm vdova Salomena, roz. z Prostého, právo na též vsi ve 2000 kop mš. a 600 kop úroků zadržalých l. 1625 postoupila cís. nejvyššímu Kašparovi Grambovi, po jehož smrti kšaftem na jeho sestru Francelinu Dusíkovou roz. Grambovou přešlo. Ale král. prokurator ono uvázání v statek dotčený za času nepořádné správy, jakož i další jeho postranní postoupení jakožto bez jistého král. povolení za neplatné uznal, tak že táž ves od král. komory ujata a prodána býti měla. Ale dotčená sestra Grambova od statku toho upustiti nechtěla, nýbrž ještě l. 1640 při něm proti doplacení odhadní summy 3228 kop mš. zůstavena býti žádala. (C. 215, K. 8.)

Jan Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vyčteno. (C. 215, K. 8.)

Jindřich Kaplíř ryt. ze Sulevic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 218, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Fridrich Kaplíř ryt. Vosterský ze Sulevic, syn Adamův, l. 1628 jsa ještě pachole od strýce svého Pavla Kaplíře pro náboženství ze země vyvezen, obviněn byl při kommissi konfis. Fridlandské na zlou a nepravdivou zprávu, že l. 1631 a 1634 s lidem nepřátelským do Čech vpád učinil a ve službě nepřátelské potřebovati se dal. Pročež statek jeho *Třebiblice*

hořejní (Třebivlice, Ober-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který po matce své Alžbětě roz. z Údrče zdědil, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 ujat a odhadnutý za 17.000 kop mš. postoupen byl *Melicharovi Wahlovi*, radovi při komoře české, na srážku jeho pohledanosti. Ale po smrti Kaplíře, jehož nevina potom byla dokázána, vedle cís. resol. 21. listopadu 1645 týž statek, všecken však vypálený a pustý, navrácen byl jeho sestřám, Anně Alžbětě Věžníkové a Esteře Kaplířové, které na něm 4000 kop mš. měly pojištěno. (C. 215, E. 3 & K. 8. — Viz též Adam Kaplíř.)

Kašpar Kaplíř ryt. ze Sulevic na Neustupově a Milčíně, někdy cís. rada a komorník, purkrabě Karlšteinský, potom jeden z direktorův a hlavních původců povstání, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil; pak zpečetil a podepsal akt konfederací a přimlouval se při sjezdu stavů dne 19. srpna 1619 o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším písařem zemským. Pro provinění tato při kommissi executionis dne 15. dubna 1621 vyslýchán (Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. 1/138) a odsouzen *hrdla, cti i statků*, měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen, ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 zůstaveno při jeho stěti a hlavy na věži mostské vystavení.

Jmění po něm pozůstalé hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Statky duchovní*, ves celá *Oupohlav* (Upohlav, kr. Litoměřic., dom. Čížkovice) s krémou výsadní a dílem vsi Sítovic, *klášteru sv. Jiří* na hradě Pražském náležející; pak díl vsi *Lukovce* s vinicemi, *děkanství Litoměřického* náležité, kteréž Kaplíř v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 6500 kop mš. zaplacenou až na 1500 kop, z nichž deputatu ročně 90 kop klášteru sv. Jiří dávatí měl. Tyto statky dotčeným duchovenstvím byly navráceny. (D. Z. 140, E. 5; 193, A. 1.) — b) Zbytek summy trhové per 1800 kop mš. za dům v Starém městě pražském, v osadě sv. Jiljí, vedle domu u Tří Kalichů na rohu ležící, který Kaplíř dne 14. srpna 1620 za

3900 kop mš. prodal Jetřichovi Špetlovi z Janovic. (Lib. contract. caerul. 3, f. 270.) — c) Jistina 2000 kop mš. dle extractu purkrab. řřadu. (C. 215, C. 1/7.) — d) Jistina 3000 kop mš. ze summy 12.000 kop, jemu cís. resolucí 10. května 1611 z milosti udělené, z nřz Kaplř manželce své Evě 6000 kop a synu svému Albrechtovi 3000 kop postoupil. — e) Jistina 15.000 kop mš. na statcích Miličńnském a Neustupovském, Vlčkovickém a Broumovickém, náležejících jeho manželce Evě, roz. Radimské ze Slavkova.

Avšak i statky *Miličńn*, *Vlčkovice*, *Broumovice* a *Neustupov*, které manželka Kaplřřová l. 1616 odkázala vnukům svým *Kuřparovi Zdeńkovi* a *Oldřichovi*, dětem pozůstalým po jejím synovi *Albrechtovi* již l. 1615 zemřelém (D. Z. 139, E. 26), a které její manžel k rukám jejich spravoval a opatroval, maje z nich až do smrti své toliko užitek vyměněný, již l. 1620 válečnou mocí od cís. vojska vzaty a *Donu Baltasarovi de Maradas* na zaplacení jeho pluku zastaveny byly. Příjmy z těch statků l. 1621 vynášely 10.161 kop mš. — Po odpravení Kařpara Kaplřře, děda týchř sirotkův, ucházela se o statky ty avšak marně matka jejich *Mandalena Kaplřřřová roz. z Ůdrče*, zůstávajíc s nimi u veliké nouzi a chudobě; bylať již několikráte od vojákův ze všeho obloupena a v čas drancování Prahy o všechno jmění své přišla, tak že ani sebe ani dťtky své čím přiodřtí neměla a téměř mezi dobrými lidmi žebrotou živiti se musila. Neboť Kaplřřřová s pohledaností svou, jako ostatní věřitelé, na komoru českou ukázána, a statky dotčené vedle cís. resol. 17. června 1627 postoupeny byly pluku Dona Baltasara a pak l. 1630 dědičně prodány *Donu Martinovi de Hoeff-Huerta*, totiž statek *Miličńn* se statky *Vlčkovickým* a *Broumovickým*, po prvé za 56.186 kop, po druhé za 69.280 kop mš. odhadnutý, v summě 70.000 zl. rýn.; statek pak *Neustupov* s dvory poplužními v Neustupově, Pechovém Záhoří a Novým Dvorem, za 37.675 kop mš. odhadnutý, v summě 38.000 zl. rýn.

K statku *Miličńnu* (kr. Tábor.) náleželo město Miličńn s panským sídlem, s kostelem, farou a podacím kostelním, pivovárem a domy řenkovními; vsi celé Německé Záhoří, Bekzině, Žibkov, Lažany, Borek hořejší s mlýnem pod ní Hospodským řečen., Nové Dvory (nyní samota), Třetužel

s dvorem poplužním, Záskalí s jedním osedlým (zašlá), Větrov (díl), Borek dolejší, Malovice (díl), a Ješetice. (Vyšetice, díl), se vším příslušenstvím, jak to Michal Španovský z Lisova l. 1593 od Petra Voka z Rožmberka za 50.720 kop mís. koupil (D. Z. 168, G. 5), a bratři Mikuláš a Joachym mladší Španovští paní Evě Kaplířové, roz. z Slavkova, l. 1600 za 41.000 kop mís. prodali. (D. Z. 175, B. 2.)

K statkům *Vlčkovickému a Broumovickému* náležela tvrz *Vlčkovice* s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, lesy $6\frac{1}{2}$ lánu a $9\frac{1}{4}$ provazce (neb 1257 $\frac{1}{4}$ provazce), rybníků 8 větších a 11 menších; vsi *Broumovice* s mlýnem, Svojsice (Voješice), Slavín (díl), Otradovice (díl), Hory s dvěma grundy pustými, a dvůr poplužní ve vsi Nosákově. (D. Z. 166, K. 25; 152, C. 3 & 399, D. 16.)

K statku *Neustupovu* (kr. Tábor.) náležela tvrz a ves (l. 1676 již městys) Neustupov s podacím kostelním a dvorem poplužním; vsi celé Záhoří Pechové (Vysoké) s dvorem popl., Podlesí, Zálesí, Bořetice, též na díle vsi Oldřichovice s podacím kostelním, Buchová, Větrov, Otradovice, Lhotka, Žinice, Jiřetice, Háj, Rambouzy, Hojšín, Chlístov, Nosákov, Zátříčí a Hory (Vrchy); Dvůr Nový s poplužím (později pustý a zbořený, jakož i mnohé z vesnic dotčených); lesy 2292 $\frac{1}{2}$ provazců neb 11 $\frac{3}{4}$ lánu, rybníky 43 větším dílem malé a pusté, 4 mlýny, s jiným vším příslušenstvím. (Dle D. Z. 509, E. 8 & 392, P. 6.)

Tyto statky odkázal (dle D. Z. 146, C. 17) Don Martin de Huerta l. 1638 dne 7. ledna dceři své adoptované, šlechticně panně Anně Marii vojvodovně z Moldavy, které jakožto universalní nápadnici všeho statku jeho vedle cí.s. resol. 5. března 1639 za její pohledanost dědičné byly odevzdány, tak že všechny závady (145.000 zl.), na týchž statcích od první konfiskace pocházející, král. komora na sebe převzala a na kommissi revisionis ukázala, při kteréž s věřiteli o slevení části z jistín jejich bylo jednáno. (Viz Huerta.)*)

*) Dotčená vojvodovna z Moldavy, prv Huertová, potom Doninová a posledně Farensbachová, postoupila pro dluhy statek Miličín l. 1645 Františkovi Eusebiu hraběti z Pöttingu, jehož dědic Jan Šebastian z P. jej l. 1681 prodal za 50.000 zl. kanovníkovi Solnohradskému Františkovi Ferdinand. hraběti z Khuenburgu (D. Z. 395, K. 6), který koupil též *Vlčkovice* a *Broumovice* l. 1686 (D. Z. 399, D. 16) se statkem Záhořím

Pohledanost *Kašpara Zdeňka Kaplíře* a jeho bratra *Oldřicha*, kteří u nepřítelů sloužili, od král. komory byla ujata; avšak vedle cíś. resol. 22. listopadu 1653 díl Kašpara Zdeňka Kaplíře, na ten čas španělského plukovníka, jemuž i díl po jeho bratrovi Oldřichovi v službě nepřátelské zemřelém připadl, na dotčených statcích jakož i na statku Votickém (viz Pavel Kaplíř) při komoře české sečtený, vynášel 162.510 zl. jmění, z něhož jemu po srážce všech dluhů a pokuty, za provinění jeho děda král. fisku náležející, zůstalo 15.828 zl. 43 kr., za jejichž pojištění ještě l. 1656 žádal. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 359 & 361.)

Krištof Kaplíř ryt. ze Sulevic a na Sedčicích, v čas zpoury hejtman hradu Pražského, provinil se též tím, že byl mezi relatory při sněmu generalním, při kterém Falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.) — Bezpochyby neměl žádných statků; neboť statek *Bukovice* (dom. Kostomlaty) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Lynče (Hlinče) a Mošnov — který Krištof Kaplíř a bratr jeho Adam po otci svém Jiříkovi zdědili, již l. 1609 od nich prodán byl za 14.090 kop mš. Anně Vřesovcově z Miliny a na Křemuži. (D. Z. 182, K. 8.)

Mikuláš Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis 3. října 1623 pokuty osvobozen, obeslán byl l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak již předtím zemřel, a statek po něm zůstavený držel nejvyšší purkrabí Pražský. (C. 215, C. 1/8.)

Oldřich Kaplíř Vosterský ze Sulevic dle výpovědi při kommissi exsecutionis na něj vynešené propadl v pokutě *všechen statek* svůj, tak že mu hned l. 1621 konfiskováno bylo klenotů a hotových peněz za 20.000 kop mš. (dle jeho

Německým za 47.000 zl. od Jana Maximiliana z Talmberga, jehož otci Vilémovi Václavovi Františkovi z Talmberga statek Vlčkovice s Broumovicemi l. 1652 dotčená vojvodovna z Moldavy v dluhu 8000 kop mš. za summu odhadní 9523 kop postoupila (D. Z. 152, C. 3). Statek pak *Neustupov* držel (extra tabulas) v dluhu *Bernard de Areyszaga* (l. 1650), jehož dědic Jan de Areyszaga jej l. 1676 prodal za 40.800 zl. rýn. plukovníkovi Karlovi Arnoštovi sv. p. z Biesingen (D. Z. 392, P. 6).

zprávy na komoru českou dne 2. května 1628 učiněné). Avšak podle cíś. výpovědi z dne 14. června 1623 toliko z dědictví vyňat a v *manství* uveden jest statek jeho *Radouň* (Radujeň, Radujno, kr. Litoměřic, okr. Štětí), totiž tvrz s dvorem poplužním a půl vsi Radouni, pak dílem vesnice Počéplice, Ješovice, Medonosy (Medenost), Scebuz (Chcebuz) s polovicí pivováru a Bylochov (Bolochoy), s 23 osedlými, z nichž 8 s potahem, 13 chalupníkův a dva grunty pusté; což vše odhadnuto za 13.150 kop 31 gr. mš. — Statek ten, na nějž Kaplíř dne 5. března 1627 léno přijal, po jeho smrti l. 1628 právem odúmrtím připadl králi, od něhož postoupen za pětinu ceny odhadní k manství Fridlandskému *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1629 *Adamovi z Waldšteina* prodal. (D. dv. 7, f. 51; 68, I, fol. 34. — Lib. conf. 2, f. 267 & 270. — C. 215, C. $\frac{1}{101}$ & K. 8. — D. Z. 142, Q. 22 & 143, K. 17.)

Statek *Chcebuz* (Scebuz, Zebus), který na Oldřicha Kaplíře po Albrechtovi šťastném Kaplíři strýci jeho přišel, a jemu proti složení 4000 kop mš. manství osvobozen byl, jakož i polovici statku *Brocna*, odkázal Oldřich švagrovi svému Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic. Avšak statek Brocenský — díl městečka Brocně a vsi Hubenova — který Kaplířova manželka Lidmila, roz. z Nostvic, od Oldřicha Václava Kaplíře l. 1617 za 9000 kop mš. koupila (D. Z. 139, C. 20) a manželův svému l. 1621 odkázala, tak že teprv po její smrti l. 1627 na něho přišel, po smrti Kaplířové od král. komory ujat jest, protože Kaplíř na něj léna žádati opominul. — A tak toliko statek Chcebuz postoupen byl Belvicovi, který jej prodlužil tak, že pro dluhy byl prodán *Jakubovi Knoblochovi*, a poněvadž tento summy trhové nezaplatil, l. 1651 postoupen *Dorotě Kunšové* roz. Vosterské Kaplířové ze Sulevic za 26.000 zl. rýn. (D. Z. 305, K. 17.)

Na statku Chcebuzském měly pojištěno od Oldřicha Kaplíře l. 1624 sestry jeho, Kateřina provdaná za cíś. setníka Viléma z Carem, Dorota a Johanna, pak strýně jeho Anna Salomena po 5000 kop, úhrnem 20.000 kop mš. (D. Z. kvatern nový zelený, lit. B. 12—15.), jichž se při kommissi revisionis po mnohá léta domáhaly, tak že část té pohledanosti per 1700 kop ještě l. 1690 vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & K. 8.)

Pavel Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, nejvyšší general-kvartírmistr vojska stavovského, koncem l. 1619 s hrabětem z Hollachu (Hohenlohe) a Pavlem Ješínem k zavření konfederace s knížetem Betlenem Gaborem do Prešpurku za kommissaře od stavů českých byl vyslán, potom hned po bitvě bělohorské ze země ujel. Pro kteréžto provinění při kommissi exsecutionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho hned k ruce král. fisku bylo uято, totiž:
a) Vsi *Branišovice, Hněvanice a Záluží* (kr. Tábor., okr. Milevsko), pak mlýn Hromadovský s třemi rybníky u Branišovic a lesem Hotovec řečeným, jak to Kaplíř l. 1613 po Jindřichovi Doudlebském z Doudleb zdědil (D. Z. 137, B. 18) — kterýžto statek za summu odhadní 2230 kop m. od komory koupil l. 1623 *Pavel Michna s Vucinova*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 80. — D. Z. 141, M. 12 & 292, M. 22.)

b) Statek *Votice* (Otice, kr. Tábor.) — tvrz a městečko V. se sídlem a dvorem popl., vsi Mladoušov, Kochanov, Mysletice, Hory, Zdeboř, Hostišov s dvorem popl., Jestřebice, Nazdice (díl), Střelčtov (díl), Lysá, Čeňovice, Kaliště a Budenín, s dvorem poplužním Janerským, jak to l. 1600 Johanka Hrzáňova ze Sulevic od Štěpána Jiřího ze Sternberka za 33.000 kop mš. koupila (D. Z. 174, N. 14) — kterýž dne 1. června 1621 od král. komory postoupen byl za 18.000 zl. *Sesimovi s Vrtby*, císař. radovi a komorníku, hejtmanu Nového města pražského. (D. Z. 141, A. 2.) Avšak statek Votice nenáležel Pavlovi Kaplířovi, nýbrž dědicům a vnukům po Evě Kaplířové, Kašparovi Zdeňkovi a Oldřichovi, synům po Albrechtovi Kaplířovi (D. Z. 139, E. 26), k jichž rukám jej Pavel spravoval (viz Kašpar Kaplíř). Protož vytčená summa tržová nabazena byla Kašparovi Zdeňkovi Kaplířovi, španělskému plukovníku, vedle císař. resol. dne 18. května l. 1656. (C. 215, K. 8.)

c) Jistiny 29.500 kop mš. dle extraktu purkrab. úřadu, z nichž pojištěno bylo 20.000 kop na statcích Švamberkových. (C. 215, C. 1/2 & S. 83.)

d) *Dům* v Novém městě pražském na Dobytčím trhu proti kostelu Božího Těla ležící, od císař. vojska vydrancovaný,

bez dveří a bez oken, pustý, postoupen byl l. 1621 dne 7. října v summě odhadní 700 kop mš. k držení a užívání *Sezimovi z Vrtby*. (C. 215, K. 8 & P. $\frac{2}{5}$.)

e) *Dům Kaplířovský* v městě Táboře na náměstí u kostela ležící, jehož se všemi svršky a nábytky při vzdání se téhož města l. 1621 general Don Balthasar hrabě de Maradas se ujal, pak jej Donu Kašparovi de Huerta v držení odevzdal, avšak zase sobě osobil, až konečně dům ten ujat byl skrze kommissi do města Tábora dne 12. dubna 1629 nařízenou v příčině vyhledání některých domů v pokutě král. komore případných. Dům tento od dotčené kommise l. 1629 za 1500 kop mš. a 15 dukátů (po 6 kop 25 gr.), pak l. 1638 toliko za 1200 kop mš. odhadnutý, koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*, dne 24. list. l. 1638 za 1000 zl. rýn., kterážto summa jemu byla poražena na jeho pretensi 2100 kop mš., od císaře jemu s úrokem dne 9. prosince 1637 pojištěných. Berné a kontribuce na tom domě zadržalé převedeny byly na domy *Samuele Slováčka a Nathanyele Kynyka*, v témž městě na král. komoru v pokutě případlé. (C. 215, K. 8.)

Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové Vosterští ryt. ze Sulevic, synové po Adamovi a Vilémovi Vosterském, pro své provinění, že jsou se v Saských vojenských službách l. 1631 potřebovati dali, při *kommissi confis. Fridlandské* vedle výpovědi dne 16. ledna 1634 všeho jmění a statku odsouzeni jsou. Pročež zbytek jejich podílů, kšaftem Oldřicha Vosterského Kaplíře na statku Chcebuzském jim l. 1628 po 6000 kop pojištěných, 7000 kop m. vynášející, v pokutě vzat a nejprve vedle cíś. resol. l. 1636 dne 14. července postoupen dědicům *Jana de Vitte* na srážku jejich Fridlandských pohledaností za J. M. C. per 222.400 zl.; potom ale, když tito jinde spokojeni byli, odevzdán byl držiteli statku Chcebuzského *Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostric* cíś. resol. dne 23. července a 5. list. 1637 na srážku jeho vojenských pohledaností.

L. 1669 sestry Vosterské Kaplířky ze Sulevic, *Žofie Dlouhoveská a Anna Magdalena Brochynová*, jakožto nejbližší krevní příbuzné vyhledávaly toho, aby vedle generalní amnestie dotčeného dědictví užiti mohly, avšak žádost jejich příliš opozdilá (ježto Kaplířové odsouzení na obeslání se ne-

dostavili a v urputnosti své setrvali) a neoprávněná při kommissi revisionis dne 26. září 1671 zcela jest odmrštěna. (C. 215, K. 8; C. $\frac{1}{2}$ & $\frac{10}{25}$.)

Smil Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 23. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Třebušín* (Třebušna, Třebušov, Triebisch, kr. Litoměřic.) — tvrzku, dvůr poplužní a ves Třebušín, pak dvůr poplužní a ves *Vrbičany**) — odhadnutý za 20.264 kop mš., za kterou summu jej koupil l. 1623 od komory české cizozemec *Pavel Wencelius (Wenzl) z Bochova*, doktor v právích a rada při appellacích, složiv již l. 1622 k potřebám válečným 300 dukátův po 10 zl.

Dle účtu učiněného dne 23. září 1646 při komoře české s vdovou Kateřinou Kaplířovou, roz. Hruškovou z Března, i na místě dcer její, Evy a Johanny Polyxeny, pozůstalých po Smilovi Kaplíři, připadlo po srážce jejich pohledaností per 3400 kop mš., jim již l. 1631 od císaře pojištěných, a jiných dluhů na polovici jim z milosti ponechanou 4497 kop a úroků z nich ode dne odsouzení počítaných 6123 kop, které však jim pojištěny nebyly. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 451. — D. Z. 153, B. 25.)

Šťastný Častovec (Felix Hospitius) Kaplíř ryt. ze Sulevic účastnil se zpoury tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis dne 8. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen *polovice* jmění, v kteréž od král. komory vzaty byly všechny statky jeho, totiž: a) *Vtelno* (kr. Žatec., dom. Škrle), ves s dvorem poplužním, koupený l. 1616 od Doroty Hruškové za 16.000 kop mš., který za summu odhadní 11.363 kop od komory l. 1623 prodán byl *Florianovi Dětrichovi sv. páni ze Žďáru*. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.) — b) *Želechovice* (Schelechowic, okr. Lovosic., dom. Teplic.); avšak statek tento ponechán *Vilémovi Vchynskému z Vchynic*, který k nařízení komory české dne 18. července 1630 dokázal, že Kaplíř

*) Vísku *Vrbičany* s dvorem poplužním koupil l. 1604 Jaroslav Kaplíř od Bohuslava Kaplíře za 3000 kop mš. (D. Z. 178, H. H. 24.)

statek ten před zpourou l. 1617 za 21.000 kop mš. prodal Radslavovi staršímu z Vchynic. — Proto z tohoto statku král. fisku nic nepřipadlo. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 488.)

Manželka Kaplířová, *Anna Sabina*, roz. Hruškova z Března, musila navrátiti klášteru *Oseckému* statek duchovní, ves celou *Obernici* (Obornici, kr. Žatec., dom. Osek), kterou koupila v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 690 kop mš., zaplacenou až na 250 kop, z nichž deputatu ročně 15 kop klášteru dotčenému dávati měla. (D. Z. 140, E. 6; 193, A. 6.) — Potom odešla s manželem svým pro náboženství ze země a ucházela se l. 1629 o pohledanost svou per 12.500 kop mš. na statku Vtelně pojištěnou. Po její smrti domáhali se její děti a dědicové, Adam a Barbora Magdalena l. 1655 při kommissi revisionis této pozůstalosti, která teprv vedle cís. resol. dne 21. prosince l. 1667 dceři Barboře Magdaleně navrátivší se l. 1662 ze Saska do Čech a přistouпивší k náboženství katolickému byla přisouzena, avšak na zlaté rýn. snížena, tak že dotčená dcera dne 14. dubna 1668 toliko na 12.500 zl. rýn. cís. pojištění obdržela. (C. 215, K. 8 & P. $\frac{1}{4}$.)

Václav Kaplíř ryt. ze Sulevic byl též mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, čímž se zpourey účastna učinil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak vedle král. výpovědi z dne 18. ledna 1623 (publ. dne 18. února) z milosti při *polovici* zůstaven, propadl statek *Brodce* (Brodec, kr. Boleslav., okr. Benátky), k němuž náležel zámek a městečko Brodce s podacím kostelním a pivovárem, též vsi *Horka* (Horky) a *Písek* (zaniklá) s dvory poplužními, mlýny a vinicemi, ves *Radimice* a díl vsi *Struhy* (dom. Loučeň.) s dvorem poplužním, jak to Kaplíř l. 1612 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 55.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, F. 22.) Tento statek, odhadnutý za 53.403 kopy mš., od komory prodán byl l. 1623 za 50.000 zl. rýn. cizozemci *Matyáši Arnoldini Hartmanovi s Klaršteina*, cís. dvorské radě říšské.

Dle účtu při komoře české dne 4. května 1638 učiněného připadlo ze statku Brodce Kaplířovi na polovici z milosti mu zanechanou, po srážce dluhů, toliko 8888 zl. 20 kr. a manželce jeho Alžbětě roz. z Bílé z pohledanosti její per

20.000 kop mš., z nřž 1000 kop slevila, i s úroky v jedné summě 27.060 zl.; na tyto summy dáno jim bylo již l. 1623 z komory české 21.600 zl. — Mimo to Kaplířovi, jenž ze země pro náboženství ušel, avšak l. 1629 navrátiti se a k náboženství katolickému přistoupiti slíbil, pohledanost jeho na statku Voťickém per 1000 kop mš. z cfs. milosti byla zanechána. (C. 215, C. ¹¹/₄₁ & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 153, E. 14.)

Václav Burian Kaplíř ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.)

Vilém Šťastný Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak podle cfs. resoluce z dne 18. srpna 1623 toliko *v manství* uveden statek jeho *Záhoří pod Miličnem*, jinak *Německé* (kr. Tábor., okr. Vožice), tvrz a ves Záhoří s dvorem popl., pivovárem a mlýnem Lepačovským, vsi Řavec (zašlá) a Moravčí s dvorem poplužním. Vdova po něm pozůstalá Ludmila, roz. z Beše, ohlásila se l. 1623 k přijetí léna k ruce svého syna nezletilého; ale statek její, za 5389 kop mš. odhadnutý, již dne 7. července l. 1621 od Dona Balthasara de Marradas zastaven byl cfs. leytnantu *Kašparovi Melicharovi ryt. Winkelhoferovi* v summě 800 širokých tolarův in specie (po 2¹/₂ zl. rýn.) č. 2000 zl. rýn., na vyživení lidu válečného půjčených. Proti zaplacení této summy jest navrácen týž statek vdově dotčené podle cfs. resol. 6. listopadu 1628 a l. 1631 do dědictví převeden též Kaplířové, která jej l. 1644 za 7000 kop mš. prodala *Vilemori Vítovi ze Raavého*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 492. — D. dv. 7, f. 22 & 53, f. 93. — D. Z. 144, D. 21 & 148, M. 18.)

Naproti tomu *dům*, témuž Kaplíři náležející, na ulici Mikulandovic v Novém městě pražském ležící, v pokutě ujat a odhadnutý za 700 kop mš. l. 1621 postoupen byl *Přibíkovi Jeníškovi s Újesda* v summě 1500 kop mš. z cfs. milosti místo náhrady za škody v čas zpourey jemu učiněné, kterýž jej l. 1630 *Hynkovi Žďárskému* za 500 kop mš. prodal. (C. 215, K. 8.)

Johanna Kaplířová ze Sulevic, roz. z Šebřfova, provinila se v čas zpourey tím, že od stavův odbojných l. 1620 koupila statek duchovní kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Starém městě pražském, ves *Oujezdec* s příslušenstvím, za summu odhadní 690 kop mš., zaplacenou až na 250 kop mš., z nichž deputatu 15 kop ročně dotčenému klášteru měla dávat. Po bitvě bělohorské musila Kaplířová statek ten beze vsí náhrady navrátiti duchovenství dotčenému. (D. Z. 140, E. 17 & 193, A. 4.)

Kateřina Kaplířová ze Sulevic, roz. ze Sulevic, na Sedčicích a Větrušicích, provinila se ve zpouře tím, že statek duchovní — ves celou *Pšov* (Schaab, kr. Žatec) s podacím kostelním a příslušenstvím, též díl vsi *Kašice* (Kaštice) s třemi osedlými — od stavův odbojných špitalu křižovnicků pro neplacení kontribucí odňatý, l. 1620 koupila za summu odhadní 6000 kop mš. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské statek ten Kaplířová dotčenému špitalu musila navrátiti beze vsí náhrady. (D. Z. 140, G. 3 & 193, E. 12.)

Za to ponechány jí byly statky její: a) *Větrošice* (Větrušice, kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním, který Kaplířová v čas zpourey l. 1620 od Václava Strojetickeho z Strojetic za 7750 kop mš. koupila (D. Z. 140, B. 11), tak že jí l. 1626 nově do desk byl vložen. (D. Z. 254, D. 26.) — b) *Sedčice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves Sedčice s pivovárem a dvorem poplužním, a dílem vsi Šobokliky (Žabokliky) s dvorem poplužním a podacím kostelním, Votrušice (Větrušice) s dvorem poplužním a Čejkovice — který Kaplířová od Asmana staršího Štampacha ze Štampachu koupila a l. 1628 Anně Saloméne hraběnce Černínové z Chudenic za 41.000 kop m. prodala. (D. Z. 295, N. 30.)

Fridrich Kapoun ryt. ze Svojkova, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak při kommissi transactionis l. 1629 uloženo jemu pokuty za perdon 1500 zl., kteréž jeho sestra za něj zaplatila. (C. 215, C. ¹¹/₄₁.)

Jindřich Jan Kapoun ryt. ze Svojkova a na Valečově provinil se tím, že přistoupil i na místě bratří svých Křištofa a Karla k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; pročež

při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) Pohledanost svou na statku *Valečově* (viz Krištof Kapoun), totiž třetinu ze summy trhové, vynášející 12.676 zl. 20 kr., z kteréž po zaplacení dluhů na $\frac{2}{3}$ jemu zanechané dědici jeho, bratrovi *Albrechtovi*, 4710 zl. 43 kr. a na díl král. fisku náležející 2355 zl. 24 kr. připadlo dle účtu komory české dne 28. února 1643. (C. 215, K. 7.)

b) Statek *Popovice* (kr. Kralohrad., okr. Nechanic.) — tvrz a ves Popovice s dvěma dvory popl., ves Lhotu pod Stračovem ležící, s 11 poddanými — který Kapoun od Krištofa Václava *Plesa Heřmanského ze Sloupna* za 12.000 kop mš. koupil a toliko 1000 kop zaň zaval. Statek ten l. 1623 od komory za 10.014 kop odhadnutý, postoupen *Vilémovi z Vinoře*, pak l. 1627 již tak zpustlý, že toliko dva poddaní na něm zůstali, prodán byl *Oldřichovi Linhartovi z Vinoře* l. 1644 za 4376 kop mš. — Věřitelé ukázaní jsou na komoru českou, avšak ještě l. 1659 pohledanosti své marně se domáhali dědicové *Plesa Heřmanského*, z nichž Helena Marie Schmidlová, roz. Vostrovská, na véno matky své, na témž statku per 250 kop pojištěné, teprve l. 1666 cíś. pojištění obdržela (C. 215, C. $\frac{11}{4}$, & K. 7. — Lib. conf. 2, f. 394. — D. Z. 148, J. 20 & 303, C. 26.)

Karel Kapoun ryt. ze Svojkova a na Běroničkách, bratr Krištofa, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. fisku bylo uято, totiž: a) statek *Běruničky* (Klein-Běronic, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to již l. 1557 Jindřich Kapoun držel (D. Z. 13, M. 21) — kterýž statek odhadnutý za 22.006 kop se svršky per 1330 kop, v summě odhadní od král. komory postoupen byl *Václavu Vchynskému z Vchynic* směnou za panství Kolín. (D. Z. 143, D. 1. — Lib. conf. 2, f. 236. — C. 215, K. 7.) — Viz též Jestřibský Karel.

b) Statek *Zámorsk* (kr. Chrudim.), k němuž náležela tvrz a ves Zámorsk s podacím kostelním, dvorem poplužním a vesnice celé Jaroslav s dvorem popl. a Vysoké, s mlýnem, pilou, rybníky (zejména Draždník, Netřeba, Karhanec, Meti-

chův, Židků, Kubíků, Podvesní, Vašků, Nechvíle, Padoušek, Volsimský, Marek, Ryplík, Řečický, Kuchynský, Novat, Podstranský, Dolní, Krykov a Jaroslavský) a vším příslušenstvím, jak to l. 1613 Kapoun od bratří Lukavských z Lukavice Ladislava, Jindřicha, Beneše, Albrechta Felixa a Jaroslava za 35.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, G. 15 & D. Z. 187, B. 7.) — Tento statek, odhadnutý za 25.321 kop 2 gr. mš., léta 1623 dne 7. ledna od královské komory koupil *Albrecht z Waldšteina* za 24.000 kop mš. (28.000 zl.) a prodal jej téhož roku *Vincencovi Muschingerovi*. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 5; 153, D. 13 a 194, B. 29.)

c) *Jistiny* 4300 kop mš. i s úroky zadržálými. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 26. června 1637 připadlo ze všeho jmění i s úroky po srážce dluhů per 23.306 kop na polovici Kapounovi zanechanou 24.914 kop 55 gr., kterážto summa dle sečtení komory z dne 27. května 1648 bez úroků jenom 13.837 kop 10 gr. vynášela a jeho dědicům a synům, *Jindřichovi* nejstaršímu, *Albrechtovi Vinkovi* a *Jaroslavovi* teprv l. 1653 dle účtu komory 3. dubna byla pojištěna. (C. 215, K. 7.)

Krištof nejstarší Kapoun sv. pán ze Svojkova pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek nápadní, rodu Kapounů náležející, *Hlušice* (Hlušce, kr. Jičín okr. Bydžov), k němuž náležely tvrz a dvůr poplužní Hlušce, vesnice Hlušce Veliké a Malé,*) Janovice s dvorem poplužním a dvůr Nový, pak díly vsí Starý Bydžov a Olešnice prostřední; též dům svobodný u brány města Hostinného se zahradou a dvorem poplužním „*Skřenečský*“ řečeným. Tento statek od císaře léta 1623 postoupen byl v summě odhadní 58.231 kop 16 gr. mš. s jinými statky směnou za panství Kolín *Václavovi Vchynskému z Vchynic* (viz Karel Jestřibský), jehož dědic Jan Octavian Vchynský

*) Vsi *Hlušce Velké a Malé* koupili l. 1549 bratři Kapounové, Albrecht, Jindřich a Jan od Arnošta Bruknara z Brukšteina za 2825 kop gr. českých. (D. Z. 48, A. 4.)

jej prodal léta 1630 za 33.500 zl. rýn. císař. kapitánu Ivovi z Blanschartu na Michalovicích. (D. Z. 297, P. 25.) — Marně toho vyhledával Kapoun sám i jeho bratři a sestry po mnoha let, aby při témž statku nápadními byli zůstaveni; neboť konečně Jindřich nejstarší Kapoun i na místě bratří a strýců svých vedle císař. resoluce z dne 29. dubna 1649 navždy byl odmrštěn. (C. 215, C. 1/7 & K. 7. — Lib. confis. 2, f. 236 — D. Z. 143, D. 1.)

b) Statek *Valečov* (kr. Boleslav., okr. Mnich. Hradiště), k němuž náležel zámek Valečov s dvorem poplužním a tři mlýny, městečko *Kněžní Most* (Kněžmost, Fürstenbruck) s dvorem poplužním, vsi Vepřko (díl), Zájezd (díl), Koprnsk, Boseň s podacím kostelním, Písek, Zásadka (Malá), Mužské a Zapudov, jak to l. 1602 bratři Jindřich a Křištof Kapounové od Vojtěcha Václava Kaplíře z Sulevic za 40.000 kop míš. koupili (D. Z. 176, J. 22); pak vesnice celé *Branžez a Zapokaná* s rybníky Šidákem, Martinkem, Drlinským, Žlunským, Suchým, Komarovským velkým a malým, s lesy a jiným příslušenstvím, jak to Křištof Václav Kapoun l. 1604 od Jana mladšího Odkolka z Oujezdce za 11.750 kop míš. koupil (D. Z. 178, L. 4.)* — Celý tento statek s 97 poddanými (z nichž 34 s potahy a 45 chalupníků), za 38.020 kop 20 gr. míš. odhadnutý, od král. komory prodán byl l. 1623 *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej dne 16. července 1625 postoupil v léno Friedlandské za 30.000 zl. *Gerhardovi z Taxis*, vymíniv si vesnice Koprnsk, Písek, Vepřko a Zapudov. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 141, B. 28 & 194, E. 5.)

c) *Děm Kapounův nápadní* v Starém městě pražském, od císař. rychtáře l. 1623 k ruce král. fisku ujatý, proti zaplacení třetiny v pokutě z něho náležející zanechán býti měl vedle dekretu král. prokurátora z dne 5. února 1630 Jindřichovi staršímu, bratrovi Křištofa Kapouna. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 27. června 1642 připadlo ze statku Valečova po zaplacení dluhů dědicům Křištofa Kapouna na dvě třetiny jemu zanechané 8609 zl. 15 kr., a

*) Třetinu statku Valečova koupil Křištof Kapoun v čas zpoury l. 1620 od strýce svého Jindřicha Jana Kapouna za 17.000 kop míš., které však dlužen zůstal. — Viz Jindřich Jan Kapoun.

na třetinu král. fisku náležející 4304 zl. 37 kr. rýn.; pak dle účtu z dne 20. srpna 1653 připadlo z obou statků Hlušice a Valečova po srážce dluhů per 30.731 kop mš. na díl dědiců Kapounových 42.241 kop mš., kteréž dle účtu l. 1673 Křištofovi Fridrichovi Kapounovi z král. komory úplně byly zaplacený. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$ & K. 7.)

Petr Křištof Kapoun ryt. ze Svojkova na počátku zpourey sloužil sám za fendricha, l. 1619 vypravil jednoho jezdce a dva pěší k vojsku stavovskému a l. 1620 účastnil se výpravy válečné s dvěma koni a dvěma pěšimi; avšak pro tato provinění nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Vdova po něm pozůstala, opět provdaná za Ladislava Lukavského z Lukavice, majíc statky Zaječice a Holejšovice (kr. Chrudim.), obeslána před kommissi transactionis dne 21. července 1629, aby se porovnala o pokutu za perdon Kapounovi udělený, nechťela ničeho zaplatiti. (C. 315, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht a Jan Kapříkové Loseničtí z Losenic sloužili ve vojsku stavův odbojných; avšak po bitvě bělohorské přistoupiše k víře katolické, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobození byli pokuty za perdon jim udělený, tak že Jan Kapřík podržel dvůr svůj poplatný, za 700 kop mš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Lukáš Karban z Volšan, měšťan a radní Nového města pražského, jsa v čas zpourey purkmistrem podepsal konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, pak přehlížel a opravil s jinými povstalci l. 1620 justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Pro tato provinění při kommissi executionis odsouzen byl dne 14. května 1621 hrdla, cti i statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 z milosti místo ztrestání mečem do smrti uvězněn a do Rábu v poutech dodán býti měl; ale i tento trest potom byl zmírněn, tak že jenom na čas ponechán byl na radnici Novoměstské ve vězení, z něhož dne 11. srpna 1622 na rukojmě propuštěn a dne 7. července 1623 i vězení domovního zproštěn byl.

Jmenní však jeho všecko hned v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům*, od starodávna řečený *Karbanovský*, na Koňském trhu mezi domy Švikovským a Mačovským v osadě sv. Štěpána Velikého v Novém městě pražském ležící, který od ko-

mory české za summu odhadní 5000 zl. prodán byl vedle dekretu knížete Lichtenšteina z dne 16. června 1622 *Janu Karlovi Kynygovi z Kynysfeldu* (König v. Königsfeld), bývalému cís. komornímu sluhovi cís. Matyaše, na srážku 4000 zl. jemu od císaře darovaných. Dům tento pak prodal Kynyk (König) l. 1627 za 6000 zl. rýn. *Stefanovi Beníkovi z Petersdorfu*. (Lib. contract. virid. 12, f. 50 & 227.)

b) *Dům Kopovský* řečený, v Novém městě pražském na rohu proti klášteru Slovanskému nad ouvozem ležící a dskami zemskými se řídící, s dvěma jinými domy šosovními k němu připojenými, se vším jeho příslušenstvím, ohradou a viničkou — který Karbanův otec Martin od Joachyma Oldřicha z Hradce l. 1599 koupil, a Karban l. 1615 manželce a dětem svým postoupil, avšak l. 1617 *Isaiášovi Šullerovi*, měšťanu Novoměstskému, za 1500 kop mš. prodal — byl teprv v appellaci dne 30. dubna 1637 král. fisku prisouzen, protože Šullerovi a od tohoto l. 1629 před jeho emigrací *obci Novoměstské* za 4400 kop mš., pak od této obce l. 1629 opět císař. rychtáři Novoměstskému *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu* za touže summu postoupen byl toliko knihami městskými bez výhrady desk zemských. Za tou příčinou všechny tyto trhy král. prokuratorem již l. 1634 byly zrušeny a po dlouhé při dům dotčený, l. 1635 za 1970 kop mš. odhadnutý, vedle cís. resoluce 26. června 1637 postoupen byl dcerám po *Vojtěchovi Koutkovi Nečanském z Minic* na srážku jejich pohledanosti 6000 kop mš., již za král. komorou měly, ve dvou třetinách per 1532 zl., a *dědicům Ritteršicovým* v jedné třetině per 766 zl., kterou jim dědicové Koutkovští zaplatily. (C. 215, K. 9. — D. Z. 146, H. 3.)

Manželce Karbanové Dorotě, roz. Kohoutové z Lichtenfeldu, měla se postoupiti a vydati polovice všeho jmění mohovitého i nemohovitého, po jejím manželu pozůstalého a jí l. 1615 od manžela zapsaného (Lib. contract. virid. 11, f. 84), vedle cís. resol. 6. července 1622, a za tuto polovici ponechána jí byla *vinice na Bohdálči* ležící a 14 korců míry držíci, pak *domeček na Široké ulici*, což též manželu jejímu náleželo a jí i se svršky z domu na Koňském trhu již dekretem 11. října 1621 od knížete z Lichtenšteina bylo propuštěno. Po smrti její i dcery Anny připadly tyto statečky

s jinými pohledanostmi manželu jejímu Lukášovi Karbanovi, kterýž nejša nápadův odsouzen, onu vinici s lisem nově vystavěným sobě a druhé manželce své Johanně z Höllenšteinu l. 1625 ujal (Lib. contract. 20, f. 70); pak pro náboženství ze země vyšed v saském městě Freibergu se usadil a léta 1630 dotčenou vinici skrze plnomocníka svého Janovi Minichovi z Arzperku za 4000 zl. prodal. (Lib. contract. 20, f. 218.)

Ostatních však pohledaností svých byl Karban opět odsouzen při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634, protože při vpádu saském l. 1631 do Prahy se navrátil; ale na přímluvy kurfiřta Saského vedle cíś. resol. 11. ledna 1644 netoliko výpovědi Fridlandské kommisie byl osvobozen a perdonován, nýbrž i na pohledanost svou, dle sečtení účtárny král. komory 1649 zl. vynášející, l. 1653 cíś. pojištění obdržel, a co do jistin po sestře své Dorotě, někdy manželce Václava Borka z Hornic, zděděných per 3250 kop míś. na kommissi revisionis byl ukázán. Avšak o tuto pohledanost jeho dědicové ještě l. 1660 marně se ucházeli. (C. 215, K. 9.)

Jan Tiburcí ryt. Karel ze Svárova, katolík, bratr Karla a Kristofa, zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil, tak že odsouzen byl *třetiny* jmění při kommissi confiscationis; avšak dne 23. srpna 1623 pokuty byl osvobozen. Pročež statek po něm pozůstalý *Těňovice* (kr. Plzeň., okr. Blatná.), který v pokutě již byl ujat a dle rozkazu knížete z Lichtenšteina správci statků konfiskovaných dne 13. září 1623 odevzdán, dětem po Karlovi pozůstalým byl navrácen, ačkoliv o postoupení jeho Adam starší Vratislav z Mitrovic l. 1623 dne 15. března žádal nabízeje komoře za něj a vesnice Rokycanské jemu zastavené směnou statek svůj Mirošov k fořstu panství Zbirovského. (C. 215, C. 1 a 1/8 & S. 54.)

Karel ryt. Karel ze Svárova, katolík, podepsal přísahu a konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále; avšak při kommissi confiscationis 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za per-

don mu udělený složiti 600 zl. rýn na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Křištof ryt. Karel ze Svárova Suchomastský, na Hamru Ostrově a Valu, bratr Jana Tiburcího, oblébil si snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž v této pokutě všecko od králov. komory bylo uято, totiž: a) Jistiny 17.553 k. mš.; b) čtvrtý díl statku řečeného *Hamr Ostrov* (Hammer auf der Insel, dom. Třeboň.) — tvrz a ves Hamr s dvorem poplužním a vsi Val a Vlkov s 28 sedláky a 13 chalupníky, 8 rybníky (zejména Vlkovský, Hluboký, Krajina, Nový, Višnovský, Štipov, Hladov a Hamrský) a 7 rybníky pustými — kterýžto statek celý za summu odhadní 21.011 kop mš. od komory koupil l. 1623 jeho syn *Václav Albrecht*. Ze čtvrtého dílu summy trhové per 5252 kop připadlo na třetinu král. fisku náležející 1750 kop mš.; pak třetí díl z jistin dotčených, vynášející 5850 kop summy hlavní, mimo úroky z ní za 15 let zadržalé, tak že Karel na místě těch jistin toliko obyčejné pojištění na 10.000 kop mš. při kommissi revisionis dne 28. listopadu 1635 obdržel. (C. 215, S. 54. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 143, N. 3; 297, E. 18.)

Petr Tobiáš ryt. Karel ze Svárova podepsal konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi, přistoupil též k zavržení krále Ferdinanda II. a k zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti statek jeho *Hradiště* (*Žďársko*, kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Hradiště s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, 3 rybníky (Břeh, Vlčický a Poplužský) a lesy, městečko Blovic a vsi Hradiště, Vlčice, Štítovo, Struhaře, Nechanice a Oujezdec s příslušenstvím, jak to Karlovi l. 1618 jeho manželka Marketa, roz. Hradištská z Hořovic, postoupila (D. Z. 139, J. 13.) — k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 12. září 1623 správám statků konfiskovaných odevzdán, avšak brzy potom navrácen byl *Janovi Václavovi*, synovi pozůstalému po Karlovi, kterýž při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 bez výminky pokuty byl osvobozen. Tento zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 složiti jistinu

1100 kop mš. do král. komory za perdon jemu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$; C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Karlík z Nežetic a na Slatiňanech ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před kommissi exsecutionis odsouzen rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statku všeho*, propadl: a) Statek *Slatiňany* (kr. Chrudim), k němuž náležely tvrz a ves Slatiňany s podacím kostelním, pivovárem a dvorem popl., zámek *Rabšteinek* pustý s dvorem popl., vsi celé, Skrovaďa, Kochanovice, Trpišov, Týnec, Lhota, Lipiny. (Lipina), a Sobětuchy (díl), jak to l. 1619 Karlík manželce své Anně roz. z Gerštorfu ve věně 7500 kop mš. zapsal. (D. Z. 139, K. 12.) Tento statek odhadnutý v taxě vyšší za 51.617 kop, v nižší za 35.604 kop, od král. komory prodán byl l. 1623 *Lvovi Burianovi Berkovi z Dubé* za 28.165 kop 42 gr. mš. (dle smlouvy trhové jenom za 24.000 kop, ale při čís. ratifikaci přiráženo 4165 kop). (C. 215, K. 10. — Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 620. A. 30; 141, B. 21; 194, D. 14.)

b) *Dům šosovní „u Kometů“* řečený, na Koňském trhu v Praze ležící, který od komory koupil l. 1623 dne 17. října *Štěpán Beník z Petersdorfu* za 1700 kop mš. (C. 215, K. 10. & P. $\frac{2}{3}$ — Lib. confis. 2, f. 157. Lib. contract. virid. 12, f. 161.)

Adam Kechel (Köchel) z Hollenšteina obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1619 v Táboře, kdež předešle bydlel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Kechel (Köchel) z Hollenšteina, měšťan a v čas zpouřy l. 1620 spoluradní Menšího města pražského, pro provinění své (viz Jahn) při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění, avšak z milosti vedle král. resoluce z dne 6. srpna 1624 (publik. 14. září t. r.) zůstaven při pátém dílu, který mu z komory české vydán býti měl. Jméni jeho všechno již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Pokratice* (kr. Litoměřic.), k němuž náležela tvrz ve vsi Pokraticích s 15 poddanými při rozdílných vesnicích cizích; 6 vinic do 20 korců míry pražské majících, z nichž jedna řečená Hortovská; 83 provazce lesův a porostlin, 80 záhonů rolí; mimo to desátek od 18 držitelů vinic až 10 sedmivěderních sudů vína ročně vynášející. Tento

statek za 11.988 kop mš. odhadnutý postoupen byl cís. resolucí z dne 25. dubna 1630 za 13.721 kop 55 gr. mš. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na srážku 50.000 zl. rýn., od ní k potřebám válečným l. 1623 půjčených. Týž statek postoupili Jesuité v summě 10.000 kop dle vyrovnání z dne 17. července 1648 k fundaci kláštera Dominikánův u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském, od něhož l. 1652 opět Jesuitům u sv. Klimenta byl prodán. (C. 215, K. 13. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 143, N. 2; 297, F. 28 & 662, H. 1 a 3.)

b) *Dvůr Kechlův* v Předním Ovenci (Bubenči) u Prahy ležící, který vedle cís. resol. 28. listopadu 1624, 24. ledna 1625 a 8. listopadu 1627 za summu odhadní 2638 kop 16 gr. mš. prodán byl *Tomášovi Markovi z Markfeldu*, cís. dvořenínu a komorníku, jemuž k tomu cís. resol. 26. dubna 1628 ještě kousek louky u Obory na řece ležící k užívání na čas života byl postoupen. (D. Z. 142, Q. 27 & 294, N. 1.)

c) *Dva domy* v jedno spojené, v Menším městě pražském na náměstí vedle radnice ležící, u Plavína (u Splavínů) řečené, které vedle cís. resol. 28. listopadu 1624 a 24. ledna 1625 koupil za summu odhadní 12.025 kop mš. týž *Tomáš Marek (Marcus) z Markfeldu*, jemuž polovice summy trhové byla darována, druhá pak poražena ze summy 12.000 zl., jež Markus na statky konfiskované k potřebám válečným půjčil. (C. 215, K. 13 & P. 2. — Lib. conf. 2, f. 314. — Index 3, f. 202.)

d) *Zahrada řečená Flavinovská* s velikou štěpnicí a domem v Menším městě pražském vedle domu Adama z Waldšteina za klášterem sv. Tomáše ležící a dskami zemskými se řídící, za 500 kop gr. českých (1000 kop mš.) odhadnutá, kterou *Adam z Waldšteina*, nejvyšší hofmistr král. Českého koupil za 4000 kop mš., na kterouž summu 428 kop 34 gr. zaplatil a zbytek summy trhové od císaře darem obdržel. (C. 215, K. 13. — D. Z. 142, D. 8.)

e) *Vínice* na stráni Podbabské u Prahy ležící, které se ujal nejvyšší purkrabí *Adam ze Sternberka* pod tou záminkou, že ležela na gruntech purkrabských. Po jeho smrti vedle dekretu komory české z dne 10. března 1625 postoupen byl díl této vinice *Marii Maximilianě Sternberkové*, druhý pak

díl klášteru Matky Boží nad Louží v Praze. — Potom prodány byly oba díly *Jaroslavovi Bořitovi hraběti s Martinic* za 2228 kop 24 gr. mš. (C. 215, E. 4; K. 13 & P. $\frac{2}{3}$.)

Dle účtu s Kechlem při komoře české dne 26. února 1630 učiněného vynášela summa za všechny statky jeho 31.042 kop 20 gr. mš., z kteréž připadlo na čtyry pětiny král. fisku v pokutě náležející 24.833 kop 52 gr., a na pětinu Kechlovi z milosti zanechanou 6208 kop 28 gr. m. Na tento pátý díl, jakož i na věno jeho manželky Anny per 4000 kop mš. vydáno bylo Kechlovi vedle cíś. resol. 13. října 1631 cíś. pojištění. Kechel pak jsa pro náboženství s manželkou a dítkami svými v Sasku usazen, domáhal se l. 1635 a 1638 toho, aby jemu a jeho manželce summy dotčené, aneb aspoň úroky z nich zadržalé, z komory české byly vydány. Ale nedostal ničeho, ani dědicové jeho, kteří se l. 1643 jakožto poddaní kurfiřta Saského na jeho přímmluvu o pozůstalost onu ucházeli; neboť Kechel pro navrácení své do Čech při vpádu saském l. 1632 též při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 všeho statku svého odsouzen, nežádal za revisi výpovědi naň vynesené. (C. 215, K. 13.)

Ondřej Kek z Schwarzbachu, při kommissi confisc. odsouzen *k manství*, avšak dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Albrecht Kekule ryt. ze Stradonic na Sobochleběch, Kyšperce, Stradonicích a Nasavrcích, zemřel dne 21. srpna 1622, ustanoviv l. 1620 za dědice strýce svého Viléma Diviše Kekule, nezletilého syna Viléma Kekule, a nařídív za poručnici jeho manželku svou Lidmilu, roz. Sekerkovu z Sedčic. (D. Z. 140, K. 14.) Avšak pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl Kekule *polovice* jmění, tak že v této pokutě všecky statky po něm pozůstalé od král. komory byly ujaty, totiž:

a) Statek *Nasavrky* (Nassaberg, kr. Chrudim), k němuž náležel zámek pustý Stradov, tvrz a městys Nasavrky a vesnice Vochoz s dvorem poplužním, Obořice, Drahotice, Vejsovní (Výsonín), Javorné a Peklo. Tento statek, bez svršků za 26.534 kopy mš. odhadnutý, koupil l. 1623 od král. komory cizozemec *František de Couriers*, cíś. plukovník, se

svrský za 28.078 kop 34 gr. mš. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

b) Statek *Sobochleby* (Soběchleby, Soběchlapy, Sobochleben, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic.), za 24.240 kop m. odhadnutý, k němuž náležela tvrz Sobochleby s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, oborou, 3 bažantnicemi, 4500 provazci lesů, 4 rybníky; pak vsi Sobochleby s 16 poddanými, Maršov (Marschen) s 12 poddanými, Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) s dvorem poplužním, Modlany s dvorem poplužním a 21 poddanými, Unčín (Huntschen, Hundstein, Hainstein, Hohenstein) s 24 poddanými a pustým zámek *Kyšperkem*.

c) Polovice statku *Stradonice* (okr. Slané, dom. Zlonic.), totiž dvůr poplužní a půl vsi Stradonice s čtyřmi chalupníky, mlýnem a dvěma rybníky, za 4054 kopy m. odhadnutá.

Statky Sobochleby a Stradonice vedle cíś. resoluce z dne 31. ledna 1623 prodány byly za 32.335 zl. rýn. cizozemci *Alexandrovi Regniers sv. pánu z Bleileben*, cíś. nejvyššímu lieutenantu a strážmistru, který summě trhové 2000 zl. dobrovolně dával se podvolil, když vdova Kekulová na zkrácení si stěžovala, dokázavši, že statek Sobochleby příliš nízkou od komory byl odhadnut, ježto dle contratasy jeho cena 82.210 kop mš. vynášela. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

d) *Jistiny* 20.000 kop mš., z nichž Kekule již před zpouhou 10.000 kop manželce své Lidmile byl postoupil, tak že tato na statcích dotčených vůbec pohledávala 33.950 zl. Avšak místo této pohledanosti vyjednáno s ní při kommissi revisionis toliko na 7000 kop mš. (8166 zl. 40 kr. rýn.), na kterouž summu jí od Regniersa 2000 zl. vyplaceno, na zbytek pak 6166 zl. l. 1638 dne 13. května nové cíś. pojištění dáno bylo, tak že z této pohledanosti její král. komoře 25.783 zl. k dobrému připadlo. (C. 215, C. 1/3 & K. 14. — Lib. conf. 2, f. 412.)

e) *Dům Kekulovský* na Koňském trhu v Novém městě pražském ležící a vyhořelý, jehož podle odkazu Albrechta Kekule užiti žádal l. 1623 Samuel Mathisaeus de Hostinna, koncipista při kanceláři české. (C. 215, K. 14.)

f) *Dům Kekulovský* v Starém městě pražském vedle domu Václava Fialy a proti lázni Točenici na rohu ležící, který od král. komory vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 26. března 1623 koupil za 1500 zl. rýn. *Kašpar Celler (Zeller) z Rosenthalu*, cís. hejtman panství Pardubického. (C. 215, K. 14. — Lib. contract. caerul. 3, f. 318.)

Dle účtu při komoře české dne 4. března 1638 učiněného s Purkhartem Kekulí, synem svrchu dotčeného Viléma Diviše, strýce a dědice po zemřelém Albrechtovi, připadlo na polovici témuž Purkhartovi a jeho bratru Vilémovi Divišovi z milosti zanechanou 32.546 zl. Ale poněvadž *Vilém Diviš Kekule* po vpádu saském l. 1631 s nepřítelem ze země vyjel a v službě jeho zůstal, tak že při kommissi confis. Fridlandské odsouzen byl všeho jmění; připadla jeho polovice z dotčených 32.546 zl. též král. fisku. — I díl Purkhartův dle účtu komory české z dne 9. dubna 1650 snižen byl na 11.160 zl. 50 kr., na kterouž summu teprv l. 1665 jeho synům Vilémovi, Albrechtovi a Janovi Kašparovi cís. pojištění bylo dáno. Tak se dostalo král. fisku z pozůstalosti po Albrechtovi Kekulovi summou 76.102 zl. rýn., mimo úroky Purkhartovi a jeho dědicům z dílu jeho za 43 léta zadržalé. — K tomu pohledanost vdovy Majdaleny Kekulové na statku Soběchleby per 3000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & K. 14.)

Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic (Žehrovice, Žirovice) účastnil se osobně výpravy válečné stavů povstalých a zavázal se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za provinění své složití pokutu 600 zl. rýn.; avšak oddal se l. 1631 při vpádu saském pod kurfiřta Saského k službě vojenské a zemřel brzy potom v Perně, neobdržev žádného perdonu. Proto odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Jeho dvůr „*Rejtorský*“ řečený, ve vsi *Březňovsi* (Březíněvsi, okr. Karlín.) s krčmou řečenou Břlou, ležící na gruntech kláštera Melitenského Matky Boží pod Řetězem v Menším městě pražském (kterýž dvůr Kekule l. 1630 od měšťana Staroměstského Jana starš. Petráčka z Vokounšteina sobě a manželce své Markétě Aleně, roz. Vostrovcové z Kralovic, byl koupil), z polovice ujat byl k ruce knížete z Fridlandu, kdežto při druhé polovici vdova

Kekulova až do smrti své byla zanechána. Ale po smrti knížete z Fridlandu ujal se *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, velkopřevor řádu Melitenského, dotčeného dvoru zcela a úplna, ačkoliv polovice na sestru zemřelé vdovy Kekulové Annu Marii Vostrovskou právem nápadním přijít měla. Avšak tato marně se domáhala l. 1636 práva svého, ani její dědicové nepořídili ničehož; neboť priorat řádu dotčeného byl v držení téhož dvoru ještě l. 1691, kteréhož léta velkopřevor vyzván byl od komory české, aby se s ní strany toho majetku porovnal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$; K. 14.)

Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic dočinil se zpourey l. 1632 v čas vpádu kurfiřta Saského do měst Pražských, dada se potřebovati pod armádu téhož kurfiřta; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho statku svého, propadl: a) *Díl svůj per 3000 kop mš.*, od strýce jeho Václava Kekule odkázaný a pojištěný na statku *Pravoníně* (kr. Čáslav., okr. Kralovic. Dolní), v jehož držení a užívání jeho starší bratr Purkhart byl. Tato summa od císaře l. 1636 postoupěna byla Oldřichovi Skuhrovskému na porážku 3500 kop mš. od král. komory jemu povinné. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & K. 14.) b) *Díl svůj 16.273 zl.*, kterýž po † Albrechtovi Kekulovi naň připadl. (C. 215, K. 14. — Viz Albrecht Kekule.)

Jan Kelbich z Ostrychu l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na statku *Libunci* (okr. Jiřín.) odevzdal, Kelbich za příčinou reformace již předtím ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Kelbl ryt. z Geisingu (Keysinku) odsouzen při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Netluky* (Pnětluky, Mnětluky, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), tvrz a ves s dvorem poplužním a 8 poddanými ve dvou vesnicích, který předtím za 8250 kop mš. byl koupil a k němuž náležel též díl statku Předlického. Statek ten odhadnutý za 4582 kop, prodán jest od komory české cizozemci *Františkovi ryt. de Couriers* za 4654 kop mš. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 153, H. 18.)

Kelbl, maje se pro náboženství ze země vystěhovati, vyhledával toho při císaři, aby jeho manželce Evě rozené Hruškové věno její 3000 kop míš., na dotčeném statku pojištěné, jakož i jemu dvě třetiny z milosti zanechané podle summy trhové, za kterouž on statek ten byl koupil, vyplaceny byly, stěžuje si, že beztoho velmi byl zkrácen tím, že statek jeho právě v čas žní mu odňat a za několik tisíc kop obilí hned potom od Couriersa bylo prodáno. Avšak nedostalo se ničehož ani jemu, ani jeho manželce, kteráž před ním l. 1657 zemřela. Ještě l. 1673 dcery po nich pozůstalé, Anna Alžběta z Grünthalu, Magdalena a Eva Polyxena, spravedlnosti své marně se domáhaly; neboť od kommissee revisionis dne 18. února 1673 co do věna matky své odmrštěny byly za tou příčinou, že otec ji přežil; co do ostatní pohledanosti ukázány byly na komoru českou. (C. 215, K. 15.)

Bernard Kelbl ryt. z Geisingu a na Hrbovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *k manství*. Jeho syn *Adam* na místě otce nemocného přijal léno dne 2. října 1626 na statek *Hrbovice* (Herbitz, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic., dom. Chlumec) — tvrz Hrbovice s dvorem poplužním a dfly vsí Hrbovice, Střížovice, Německá ves, Dělouš a Kamenice — za 8714 kop m. odhadnutý, který l. 1628 s král. povolením pro dluhy (11.001 kop m.) *Petrovi Jindřichovi ze Stralendorfu* za 6200 kop m. prodán a l. 1652 z manství propuštěn byl *Vilému Albrechtovi z Kolovrat* k ruce jeho dítek, nápadníků Stralendorfovských. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 23, 38 & 47; 68, I., f. 63.)

Druhý syn Kelblův *Václav mladší* přijal na místě otce dne 22. června 1626 léno na polovici statku *Předlice* (Ober-Prödlitz, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Předlice (díl) s dvorem poplužním hořejším a dfly vsí Hrbovice, Střížovice, Německá Nováves, Dělouš a Kamenice (D. Z. 185, C. 30, E. 23 & M. 20 & 22) — za 7450 kop míš. odhadnutou, a maje odejíti ze země pro náboženství, l. 1628 prodal jej s král. povolením z dne 30. října 1629 za 4800 kop míš. *Šalomounovi Freudenbergerovi z Havelsbergu*, cís. rychtáři v Ústí n. L., jenž na summu trhovou 3000 kop dlužen zůstal. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se *Václav Kelbl* do země s nepřitelem; pročež při kommissi confis. *Fridland-*

ské 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl dotčenou summu 3000 kop mš. i s úroky, od Freudenbergera mu zadržalou, kteréž se l. 1638 marně domáhal, žádaje císaře, aby mu provinění jeho v čas vpádu saského bylo prominuto. — Statek pak *Předlice*, na který l. 1659 Ferdinand Arnošt a Jan Jiří, bratři Freudenbergerové z Havelsbergu, léno přijali, l. 1694 hraběti z *Schönfeldu* z manství propuštěn byl proti odvedení 2000 zl. náhrady za quotu manskou až na ten čas zadržalou. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 31 & 172; 68, II. f. 34.)

Jan Hofman Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil tím, že přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pročež při kommissi confis. 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Habrovice* (Jonsdorf, kr. Litoměřic., okr. Chabařov., dom. Březnice), dvůr poplužní a ves Habrovice s vesnicemi Bohna a Dělouš (Tillisch), v pokuté ujat a za 5214 kop mš. odhadnutý vedle cíś. resoluce 3. února 1624 postoupen byl cizozemci *Janovi Kašparovi z Kerbic* (Kürbitz), hofmistru kurfiřta Saského, pro jeho věrné služby za 6714 kop mš., ačkoliv Couriers zaň o 2000 kop mš. více podával. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. 153, G. 21.)

Naproti tomu statek *Všebořice* (Schöbritz)* — tvrz a ves Všebořice s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí a chmelnicí, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (díl), Kamenice (Kemnice, jinak Benešov, díl), Telnice s mlýnem, pilou a papírnou, Strickenwald s dvorem poplužním, Žďár s dvorem poplužním a 2 mlýny, Cukmandl (Zuckmantel), Drožkov (Strážky, Troschig) s mlýnem a Boštětice (Božtěšice, Postitz) s dvorem poplužním a 2 mlýny; — též statek *Veliký Chuderov* (Gross-Kaudern, okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Ch. V. s dvorem popl. a pivovárem, vsi Malý Chuderov, Neznabohy, dvůr popl. Kočkov s vinicí a ves Lovošov — které omylem byly konfiskovány, navraceny jsou manželce

*) Statek *Všebořice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (1 osedlý), Kamenice (1 osedlý), Strážky a Žďár s dvorem poplužním koupil l. 1581 Volf Žoldan *Štampach* od Jana Lunkrvie z Lunkvic směnou za statek svůj ves *Železnou* s dvorem poplužním, mlýnem a poustkou ve vsi Měcholupech, a nad to za 3550 kop gr. česk. (D. Z. 64, Q. 19.)

Kelblové Estře, napotom Rašínové (Rešové), roz. Štampachové, kteráž je co dědictví zpupné po otci svém Janu Albrechtovi ze Štampachu l. 1628 prodala za 40.000 zl. rýn. Alexandrovi Regniersovi. (D. Z. 143, A. 20.)

O dvě třetiny Kelblovi z milosti zanechané ucházela se po jeho smrti l. 1624 vdova po něm pozůstalá, dotčená Estera; avšak l. 1630 této pohledanosti k ruce císaře se vzdala proti tomu, že při věně svém 3750 kop na statku Habrovickém byla zůstavena. (C. 215, K. 15.)

Petr Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpoury l. 1620, zanechav statky své Chlumec a Klíše synům svým Ottovi, Rudolfovi, Jindřichovi, Petrovi a Janovi Václavovi, z nichž nejstaršího Ottu kšaftem svým l. 1617 ustanovil za poručníka bratrův jeho let nemajících, Petra a Jana Václava, důvěřuje se, že on bratry své k učení literárnímu, obzvláště pak *k zvykání jazyku českému*, vésti a držeti bude. Avšak *Petr Kelbl* sám i jeho synové *Otta a Rudolf* pro své provinění v čas zpoury při kommissi confiscationis všeho jmění odsouzení, potom z milosti vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *Otta* při dvou třetinách a *Rudolf* při polovici podflů svých ponechání, ostatní pak jich bratří výpovědí dne 6. února 1623 zůstaveni byli při celých podílech svých na statcích dotčených, které již předtím v pokutě byly ujaty.

Oba pak statky a) *Chlumec* (Chlum, Kulm, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic.) — tvrz a ves Chlumec s podacím kostelním, dvorem poplužním, dvěma mlýny, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím, jak to *Otta Kelbl* po otci svém *Petrovi* zdědil a l. 1584 podle sněmu obecního l. 1549 do desk zemských znova sám vložil (D. Z. 251, D. 25) — odhadnutý za 109.920 kop míš.; b) *Klíše* (Kleische) — tvrz a ves s dvorem popl., 2 vinice řečené Mikulášovic a Linhartovic, a ves Levíně — odhadnutý za 21.142 kop míš., tedy oba statky v jedné summě za 131.062 kop neb 152.906 zl. rýn., vedle cíś. resol. 14. října 1623 postoupeny byly za 127.167 zl. rýn. cizozemci říšskému vicekancléři *Petrovi Jindřichovi sv. pánu ze Strahlendorfu* tak, že mu ze summy trhové poraženo bylo 35.000 zl. z cíś. milosti mu darovaných, pak 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem, zbytek pak 21.637 zl.

vedle cíś. resol. 29. prosince 1623 zaplacen býti měl říšskými dolary (1 dolar po 8 zl. počítajíc).

Dotčeným bratřím Kelblovým, z nichž Jindřich zemřel, dily jich vykázány byly při komoře české, tak že po zaplacení dluhův ze summy pozůstalé per 111.804 zl. připadlo na díly Petra a Jana Václava po 27.951 zl., na díl Otty po srážce třetiny v pokutě propadlé toliko 18.634 zl., a na díl Rudolfův po srážce polovice král. fisku v pokutě náležející jenom 13.975 zl.; na kteréžto díly každému z nich dne 30. března 1630 cíś. pojištění bylo dáno. Z těchto bratřích, ze země pro náboženství odešlých a v Sasku usedlých, navrátili se při vpádu švédském l. 1639 Rudolf a Petr, a ujali se statku Chlumu, který podrželi až do vyhnání Švédův z Čech, s nimiž opět ze země vytáhli. Avšak nemohlo se na ně ničehož dokázati, tak že synovi po Petrovi pozůstalém, Karlovi Kelblovi, cíś. pojištění l. 1666 opět bylo navraceno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, & K. 15. — Lib. conf. 2, f. 149. — D. Z. 141, M. 20 & 292, N. 29.)

Mimo to zanechali bratři Kelblové dům svůj v Soukenické ulici na Novém městě pražském ležící, k držení a užívání svému prokuratoru Karlovi Libeckému, který se o něj l. 1643 porovnal s Vilémem Mincenbergerem, expeditorem komory české. Dům ten byl l. 1638 za 600 kop m. odhadnut. (C. 215, K. 15.)

Václav starší Kelbl ryt. z Geisingu pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, v kteréž pokutě byly konfiskovány všechny statky jeho, totiž: a) *Chvojno České* (Böhm.-Kahn, kr. Litoměřic., okr. Chabařov.) — tvrz a ves Chvojno České, pak tvrzka a ves Chvojno malé, jak to po Rudolfovi Kelblovi na Václava staršího připadlo — kteréž za summu odhadní 6836 kop mš. od král. komory koupil l. 1623 cizozemec *František de Couriers*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 151. — D. Z. 153, H. 18.)

b) *Děčany* (Jetschan, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.) — dvůr poplužní a ves Děčany, pak dvůr *Semeč* (Semčice, Semtsch), jak to Kelblovi Jan Štampach od panství Koštického za 11.000 kop mš. odprodal — kterýž statek za summu odhadní 3907 kop mš. Kelblovi l. 1628 na srážku jeho dvou

třetin ponechán, a od něho l. 1628 za touže summu Janovi Tretscherovi ze Steinbachu (jinak ze Steinberga) prodán byl. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 143, C. 19.)

Dle účtu komory české z dne 15. února 1622 z veške-
rého jmění Kelbla, vynášejícího 10.743 kop, připadlo po
srážce dluhů per 3700 kop král. fisku 2347 kop 40 gr., a
na dvě třetiny Kelblovi ponechané 4695 kop 20 kr., z nichž
mu poražena summa trhová za statky Děčany a Semeč, na
zbytek pak 788 kop dáno cíś. pojištění. (C. 215, K. 15.)

Vilém Kelbl ryt. z Geisingu, syn Bernardův, při kommissi
confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 od-
souzen *třetiny* jmění, propadl statek *Předlice* (Prödlitz, kraj
Litoměřic., okr. Ústí n. L.), totiž: díl vsi Předlic s 14 pod-
danými, z nichž 2 s potahy, ve vsi Hrbovicích 2 chalupníky,
ve vsi Vinné (Weindorf, nyní Winney, okr. Litoměřic.) 2
osedlé, ve vsi Rodné (Roudné) 1 sedláka, ve vsi Týništi
(Tünscht) 2 sedláky s 2 chalupníky, ve vsi Kamenici (Ka-
mitz) 1 chalupníka. Tento statek koupil od král. komory za
summu odhadní 5158 kop míš. l. 1623 cizozemec *Frant. ryt.
de Couriers*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z.
153, H. 18.)

Jan Vilím Kfelif ze Zakšova, jinak z Saxova (Kfeller,
Gfeller von Sachsengrün), po své smrti při kommissi confisc.
vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl
třetího dílu jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král.
komory bylo uято, totiž statky *Staré Sedliště a Částkov*
(kr. Cheb, okr. Tachov), k nimž náležely tvrz a ves Částkov
(Schossenreith)*, tvrz a ves Pernolec (Bernetzreith, star.
Berartskeyt), tvrz a ves Třídvory, jinak Dreihöfen (u Vo-
kova, Wogau, okr. Cheb), tvrze pohořelé v Starém Sedlišti

*) Statek *Částkov* — tvrz a ves Částkov s dvorem poplužním, mly-
nem a díl vsi Pernolce — koupil l. 1591 Kfelif od Viléma Bohuše z Otě-
šic za 7150 kop míš. (D. Z. 167, O. 11.) — K tomu přikoupil l. 1606 od
komorníka panství Tachovského za 10.120 kop míš. ves Moršenkoten ce-
lou, ve vsi Bernygsreytu (Pernolci) 10 osedlých, ve vsi Šosenreytu (Část-
kově) 3 osedlí, ve vsi Velikém Gropicreytu (Rapotíně) 2 osedlí a 1 mly-
náře; dvůr poplužní Třídvory (Dreihöfen) s rybníčky, též 2 kopy 24 gr.
míš. platu stálého z městečka Starého Sedliště; dva kusy lesův řečených
Ceytlberg a Schwarze Lohe s 229 provazci dříví a jiným příslušenstvím.
(D. Z. 133, D. 24.)

(Alt-Zetlisch) a při dvoře poplužním Lukavice, vše s dvory poplužními a vesnicemi Maschakoten (Moršenkoten, star. Marsekuden), Rapotín Velký (Krapotín, Gross-Gropitzreith) a Innichen (Imchen, star. Incha), pak městečko Staré Sedliště s příslušenstvím. Tyto statky, za 76.881 kop mš. odhadnuté, dne 30. ledna 1624 od komory české koupil *Jan Křištof Kavka Říčanský sv. pán z Říčan* za 110.000 kop mš., do král. důchodů již ke konci l. 1623 v lehké minci odvedených (totiž 6000 kusů dukátů po 16 zl. = 96.000 zl., ačkoliv té doby statky konfiskované již jen dobrými penězi placeny býti měly, tak že dukát toliko za 2 zl. 20 kr. měl se počítati), čímž král. fiskus 84.000 zl. ztráty utrpěl — dle zprávy účtárny komory české z dne 27. listopadu 1659. (C. 215, G. 3. — D. Z. 142, E. 16 & 293, G. 6.)

Na dvě třetiny Kfelšřovi z milosti ponechané, po srážce dluhů per 9800 kop mš., mělo jeho dědicům z komory české vydáno býti 73.500 kop mš., o něž se Kfelšřovi synové, *Vilém a Joachim Vilém*, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozeni, l. 1636 marně ucházeli; není však vyčteno, zdali později něčeho dosáhli na tuto pohledanost svou. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & G. 3.)

Kašpar Khyn z Khynu (Khūn) pro provinění své v čas zpourey při kommissi revisionis l. 1630 odsouzen byl *všeho* jmění, totiž jistiny 1000 kop mš. i s úroky desíletými per 600 kop mš., již měl na statku „Studenka“ po Jiřím Šťastném Vančurovi z Řehnic konfiskovaném. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Maximilian Khyn z Khynu, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se za perdon mu udělený při commissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 30 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Kirchmayer vладыka z Reichwic, v čas zpourey l. 1620 primas Starého města pražského, byl mezi osobami stavu městského při sněmu generalním l. 1620 zvolenými k stvrzení konfederace stavův odbojných s Uhry v Prešpurce dne 15. ledna 1620 zavřené. Pro kteréž provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžitě pokutě za perdon jemu udělený. Potom dal se potřebovati u nepřítelů při vpádu saském l. 1632 a

od císaře lidu byl zajat; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění* svého, kteráž později k ruce krále fisku bylo uято, totiž: a) Jistiny na 40.000 kop míš., jež Kirchmayer dílem sám za rozličnými městy a osobami v Čechách měl a dílem po matce své Anežce a sestrách svých teprv po Fridlandské konfiskaci l. 1638 zdědil. — b) Jistiny na 20.000 zl. za kurfiřtem Saským i všecko jeho jmění mohovité v Drážďanech. — c) Zahrada pustá, na Smečkách v Novém městě pražském u brány Sviňské ležící, kteráž l. 1645 od komory české postoupena byla za summu odhadní 100 zl. Danielovi *Pachtovi z Rajova*, sekretáři při komoře české na srážku platu zadržá-
lého jeho tchánovi, Rafaelovi Mnišovskému ze Sebužyna.

Této pozůstalosti po Kirchmayerovi, jenž l. 1640 dne 24. srpna v Řezně bez poslední vůle zemřel, vyhledávali marně od l. 1657 až do l. 1678 jeho dědicové a strýcové, zejména Jan Karel Kirchmayer z Reichwic, doktor v lékařství a zemský fysikus v království Českém, a jeho bratr Albrecht, a Johanna Kirchmayerova, provdaná za Cyrilla Agrikolu, též v Čechách žijící; pak v Sasku Karel Kirchmayer z Reichwic a jeho sestra Alžběta, provdaná za Jana Jakuba Heiden, jakož i Dorota Teuflíová, provdaná za Jana Bernhárda z Zeilbergu. Neboť ačkoliv tito dědicové dokázali, že strýc jejich publicatis revocatoriis ničeho proti J. M. C. se nedočinil, alebrž ještě v císař. vojsku službu leynanta konal a tak věrnost J. M. C. zachoval; předce až do l. 1678 ničeho z pozůstalosti jeho v Čechách nedostali. (C. 215, K. 19.)

Valentín (Faltýn) Kirchmayer vladýka z Reichwic, otec Janův, byl v čas zpoury l. 1619 a 1620 primas Starého města pražského, v jehož domě po bitvě bělohorské král Fridrich I. s královnou před odjetím svým ze země přenocoval. Ale poněvadž náležel k straně mírných utrakvistův, která stavům odbojným odporovala, a po bitvě bělohorské se domáhal při císaři samém odpuštění provinění svého, po smrti své († 6. července 1622) pokuty 666 kop 40 gr. míš., jemu l. 1624 za perdon uložené, podle císař. nařízení osvobozen byl. (C. 215, P. 3/4. — Skála IV. str. 382.)

Jaroslav Kladenský z Kladna nepostavil se l. 1629 na obeslání před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o po-

kutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního odešel pro náboženství ze země, prodav předtím dvůr svůj podplatný ve vsi Černíkách (kr. Praž., dom. Kounice.) — (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší a Vilém mladší Klenovští z Klenového a z Janovic na Klenovém podepsali dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; avšak jsouce katolíci, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni, tak že Jan podržel statek svůj ves *Kotovice* (kr. Plzeň., dom. Chotěšov.). — L. 1629 *Jan Klenovský* i na místě zemřelého bratra svého *Václava z Klenového* na Kloušově a Blatnici, obeslán před kommissi transactionis, uvolil se za perdon mu udělený za sebe samého dáti 100 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. Naproti tomu dokázal, že bratr jeho Václav v čas zpourey od Mansfelda byl zajat a v Plzni uvězněn, protože stavy odbojné podporovati se zpěchoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$; K. 62.)

Matěj Klukovský, měšťan Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil sobě a Marianně manželce své statek duchovní *špitála Křtišovníkův*, ves *Holýň* (kr. Pražský, dom. Slivenec.) s příslušenstvím, za summu odhadní 2250 kop mís. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské musil Klukovský týž statek dotčenému špitálu bez vší náhrady navrátiti. (D. Z. 140, F. 18 & 193, D. 6.)

Albrecht mladší Klusák ryt. z Kostelce, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných a byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen *k manství*, avšak nemaje statku dědičného, dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Jan Oldřich, Mikuláš a Václav Klusákové ryt. z Kostelce, před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obesláni za příčinou pokuty za udělení perdonu, nepostavili se; neboť posel komorní nemohl se jich nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Albrecht (Albrecht Jiří nejstarší) Klusák z Kostelce přistoupil ke konfederaci i k snešení stavův odbojných o za-

vržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen byl *tří čtvrtin* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. 11/41.)

Mikuláš Klusák z Kostelce, hejtman na Poděbradech, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, avšak jeho dědicové cís. resol. 22. listopadu 1622 z milosti při *polovici* téhož jmění byli zůstaveni. Pročež pozůstalý po něm statek *Obědovice* (kr. Hrad. Král., okr. Nechanic.) — dvě tvrže a dva dvory poplužní se vsí Obědovicí a vším příslušenstvím, jak to Klusák l. 1612 od Jana Krištofa z Waldšteina za 21.200 kop mš. koupil (D. Z. 185, H. 2) — v pokutě ujat a za 33.126 kop mš. odhadnutý postoupen byl *Václavovi Vchynskému z Vchynic* a z Tetova směnou za panství Kolín dne 10. prosince 1622. (C. 215, K. 21. — D. Z. 143, D. 1.) — Viz též Jestřibský Karel.

Mimo to připadla král. fisku polovice zbytku ze summy trhové za statek *Radovesnice* (kr. Jičín, okr. Chlumeč.) — tvrž a ves s dvorem poplužním a ves Domanice — který Klusák l. 1607 králi Rudolfovi II. za 23.000 kop mš. prodal (D. Z. 184, A. 24), a na summu trhovou toliko 10.000 kop obdržel.

Syn Klusákův Ondřej Adam žádal l. 1622 jménem svým i matky a bratří nezletilých, aby jim díl summy trhové pojištěné per 13.000 kop mš. za statek *Radovesnice*, neb některá jistina od dlužníků k živobytí byla vydána; nedosáhl však ničeho. Žádost tu, jakož i za pojištění polovice z milosti jim ponechané, opětoval l. 1656 *druhý syn Jaroslav*, avšak opět marně; neboť pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. — Též marně pohledávali dluhu svého 1500 kop mš. na statku Obědovickém dědicové *Zdeňka Adama Mladoty* ještě l. 1656 při kommissi liquidationis. (C. 215, C. 1/1 & K. 21.)

Baltasar Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne

22. června 1626 léno na statek *Markvartice Hořejší* (Ober-Markersdorf, kr. Litoměřic., okr. Kamenic.), dvůr poplužní a ves s pivovárem, mlýnem a pilou, kterýž za 9500 kop mš. odhadnutý s cís. povolením 24. října 1626 prodal za 8000 kop mš. *Janovi staršímu Odkolkovi z Újezdce*, jenž dne 10. května 1627 léno přijal, l. 1638 povinnost manskou na týž statek obnovil a l. 1668 proti složení 300 zl. z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 22. — D. dv. 7, f. 31 & 52; 68, I. f. 9.)

Mimo to propadl Knobloch statek dědičný zpupný, *Stružnice* (Strouznice, Strausnic, okr. Česk. Lída) — tvrz *vrchní Stružnice* nově vystavěná, však nedostavěná, s dvorem poplužním a ovčínem; tvrz *prostřední Stružnice*, od lidu vojenského zplundrovaná, s dvorem poplužním zpustošeným, a dokonce vydrancovaným; ves Strouznice s mlýnem, řečeným *Dřevěným*, a díl městečka Jezve (Jizve) s podacím kostelním, s platy ve vsi Dolejším Liběchově (Libchavě) a vším příslušenstvím, s 76 poddanými, z nichž bylo 25 s potahy a 51 zahradníkův a chalupníků — jehož polovici Knobloch l. 1570 po otci svém Janovi zdědil (D. Z. 17, C. 14), a druhou polovici l. 1602 za 16.000 kop mš. od Jana Hovory Berky koupil. (D. Z. 178, K. h. 16.)*. — Neboť Knobloch prodal dotčený statek v čas zpourey dne 22. května 1620 pro veliké dluhy *Jindřichovi Solhauzovi ze Solhauzu* za 34.250 kop mš., na kterouž summu kupující Knoblochovi 9300 kop mš. a věřitelům jeho 10.000 kop složil. (D. Z. 193, K. 2.) Avšak prodej ten v čas zpourey uzavřený za neplatný uznán a v nic obrácen, statek pak dotčený od komory české l. 1628 za 35.274 kop mš. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 21. března 1629 prodán byl dědičně *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Martovic*, maršálkovi dvoru král. Českého, za 25.500 zlatých, na kterouž summu kupujícímu poraženo bylo 10.000 zlatých za služby vojenské jemu vykázanych. Ze zbytku summy trhové vykázáno bylo Knoblochovi z milosti 2000 zl., avšak tato pohledanost ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena; pak vdově Apollonii Solhauzové, kteráž na

*) Berka koupil týž statek l. 1600 od Jindřicha Penčíka z Penčíku jemuž jej l. 1564 Kelbl prodal, D. Z. 15, E. 30) za 8525 kop gr. česk. (17.050 kop mš.) D. Z. 128, G. 18 & 174, A. 1.

témž statku 13.000 kop míš. pojištěno měla a ze summy této 3000 kop slevila, vedle cíś. resol. 16. listopadu 1629 dáno bylo cíś. pojištění na 10.000 kop, kteréž jí Vratislav z Mitrovic ze summy trhové zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 22. — Lib. confisc. 2, f. 337. — D. Z. 143, F. 15 & 295, P. 8.)

Jan Křiřtof Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění; avřak není vytčeno, zdali a které statky propadl. (C. 215, K. 22.)

Jan Knot, vojenský sekretář Matyáře z Turnu, dle král. rozkazu dne 7. ledna 1621 knížeti z Lichtenšteina danému jat a uvězněn býti měl; avřak ujel hned po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní podle patentu z dne 17. února 1621 při téže kommissi dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni pak jeho všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dva domy* v Starém městě pražském na rynečku vedle sebe ležící, z nichž na jeden Knot jenom závdavek dal, postoupeny byly vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 8. června 1622 šlechtichně *Erě Švihovské a Ryžmberka a Švihova*. (C. 215, K. 23 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 301.) — b) *Vínice*, na gruntech probořta kostela hradu Pražského ležící, kteréž se proto o své újmě ujal týž probořt, od něhož ji měřtan Staroměstský *Matyáš Goldschlaeger* za 800 kop míš. koupil. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Křiřtof starří Kober z Kobersperku, měřtan pražský Malostranský, jeden z někdejších direktorův, vykonal poselství při kurfiřst. Saském (viz Colona z Felzu), zpečetil a podepsal konfederaci. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statků* vedle král. resoluce z dne 26. května 1621 byl *řtat* dne 21. června t. r. a hlava jeho na věži mostecké přibita. *Dům* jeho, v Menřím městě pražském v ulici k mostu jdoucí mezi domy Feranta Castelly a Kateřiny Trojanové ležící, na kterémž Kober manželce své před zpourou 5000 kop a dítkám svým, Adamovi, Křiřtofovi, Janovi a Prudencii 4800 kop míš. pojistil, zanechán byl z té přičiny vdově po něm pozůřtalé Aneře, roz. z Rottenfeldu.

Tato, majíc pro náboženství ven ze země se odebrati, prodala jej dne 27. září l. 1627 *Janovi Grafovi*, měšťanu a spolupradnímu Malostranskému, za 8000 kop míš. hotových peněz. (C. 215, K. 47.)

K ruce král. fisku připadla toliko jistina 200 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak jistina 1000 kop míš., kterou *Jan Spones* ze země ušlý na domě Kobrové měl; též 382 kopy míš., totiž polovice summy odhadní za *tři vinice*, které Kobrovi společně s jeho manželkou náležely. (C. 215, P. 2.)

Při ostatním jmění, vynášejícím 5800 kop míš., zůstavena jest dotčená vdova, poněvadž jí vlastně náleželo. (C. 215, P. 2.) Avšak navrátiti musila statky duchovní, které v čas zpourey l. 1620 s manželem svým od stavův odbojných koupila za summu odhadní 4820 kop míš. zaplacenou až na 1000 kop m., z nichž deputatu do kláštera Strahovského ročně 60 kop, a 150 kop míš., z nichž deputat roční 9 kop proboštu kostela hradu Pražského dávati měla; totiž: a) *statek kláštera Strahovského, dvůr poplužní* při témž klášteři ležící s vinicí a pustou štěpnicí, s nádvořím, 2 stodolami, mlýnem samotičným, pivovárem, dědinami a vším příslušenstvím, též *4 chalupníky* ve vsi *Třešovicích* s příslušenstvím, k témuž klášteru náležejícím; — b) *Kus dědiny* ve dvojích honech za 5 kop záhonův a 52 záhony, ležící po levé ruce vedle stezky jdouc od kláštera Břevnovského, kteréž doktor Václav z Flisenpachu držel; též krčmu výsadní, mlýn a 3 chalupníky *Pod Babou*, též krčmu a mlýn v *Šárce* pod kostelíkem sv. Matěje s příslušenstvím, jakž to vše k proboštsství kostela hradu Pražského a klášteru Břevnovskému náleželo (kromě luk a pole, které Baltasar Tyliš, měšťan Menšího města pražského, od dotčeného duchovenství koupil). (D. Z. 145, E. 16 & 193, A. 24.)

Jan Oldřich Kobík z Poříčan při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dlu* jmění, kte ^á však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Adam Havel a Jindřich Kocové ryt. z Dobruše, katolíci, vykonalí dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství

katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu 1622 provinění svého zproštění, podvolili se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon jim udělený odvésti pokuty, totiž *Adam Havel* 900 zl. a *Jindřich* 1000 zl. rýn., k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Bohuslav Koc ryt. z Dobrše, při kommissi confiscationis vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl díl statku *Dlažova* (Glosau, kr. Plzeň., okres Kdyně.), totiž vsi Dlažov (Dlažďov), Lipkov a chalupu ve vsi Struhadlech, kteréž od král. komory dne 10. října 1623 koupil jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 2298 kop mš. (C. 215, K. 35. — Lib. conf. 2, f. 10. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.)

Mimo to měl Koc též statek a ves *Rohanov* (kr. Písek, okr. Volyň.), kterouž od komory Jan Křištof Říčanský Kavka z Říčan a na Dobrši l. 1623 koupiti a na ni hned 150 zl. rýn. složití chtěl. Avšak statek ten Kocovi na srážku jeho polovice ponechán a l. 1644 od Regíny Kocové, roz. z Klenového a Janovic, za 1600 kop mš. prodán byl Alžbětě Malové, roz. z Branišova. (D. Z. 149, B. 19. — C. 215, K. 35.)

Bohusoud Koc' ryt. z Dobrše, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne 22. června 1626 léno na statek svůj *Miletice* (okr. Kdyně, kr. Plzeň.) — tvrž a ves Miletice (díl) a ves Libkov (díl) — za 8511 kop mš. odhadnutý, kterýž pak l. 1629, když pro náboženství ze země se odebrati chtěl, za odhadní summu prodal *Vilémovi Pekovi z Římku*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 30. května 1646 z manství v dědictví byl převeden. (C. 215, P. 6. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. dv. 7, f. 32; 53, f. 92.) — Dle desk zem. kvat. 152, L. 24 statek manský Miletice na žádost Diviše Albrechta Koce hraběte z Dobrše dne 9. srpna 1656 od císaře z léna propuštěn byl proti odvedení zadržalé quoty (stého peníze) a složení 600 zl. za převedení téhož statku do dědictví.

Diviš Koc ryt. z Dobrše na Bistřici nad Ouhlavou a Vobčicích, katolík, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého Fridricha

za krále. Při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 provinění svého osvobozen s výminkou (absolutus cum clausula), zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složit k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském 3700 zl. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 1850 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti byl povinen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Křištof Koc ryt. z Dobříše, bratr Bohuslava a Viléma Přídruha, ačkoliv dle smlouvy s hrabětem Don Baltasarem de Marradas při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 učiněné a cíś. resol. 21. května 1621 schválené byl perdonován, předce při kommissi confiscationis vedle cíś. resoluce z dne 18. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Ouborský*, ves Ouborsko (Úborsko, kr. Plzeň, okr. Nýr.) a dílem ves *Běhařov* (Wihořau, okr. Kdyň.), *) který dne 10. října 1623 koupil od král. komory jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 5350 kop mš., se statkem *Dlažďovským*, Bohuslavovi Kocovi konfiskovaným, za 7688 kop 20 gr. (C. 215, K. 35 a S. 79. — Lib. conf. 2, f. 9. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.) Pohledanost manželky Kocové Kateřiny, roz. z Bubna, per 4000 kop mš., o niž se již léta 1623 ucházela, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Václav Koc ryt. z Dobříše na Volšovech a Hlavňovicích, s bratry svými Dětlebem, Milotou, Markvartem a Bohusoudem, pak se strýcem svým Dětlebem, při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas a vedle cíś. resol. 21. května 1621 perdonován byl; pročež statek jeho *Dražejovice* (Dražovice, okres Sušic.), od cíś. vojska před bitvou bělohorskou mocí ujatý a za 11.875 kop mš. odhadnutý, Kocovi navrácen byl. Po jeho smrti statek ten připadl dědičně jeho dceři Anně Veronice, napotom prodané za hraběte z Turnu, která jej l. 1636 Bohuslavovi Jiřímu Krakovskému z Kolovrat za 16.000 kop mš. prodala (C. 215, S. 79. — Lib. conf. 2, f. 209.)

*) Tvrz a ves Běhařov s dvorem poplužním a mlýnem Kohoutovským náležela Anně Měsíčkové, roz. z Ottersfeldu, která ji od Evy Měsíčkové, roz. z Údrče, za 8400 kop mš. l. 1609 koupila. (D. Z. 183, A. 21.)

Vilém Přidruh Koc ryt. z Dobrše jako bratr jeho **Krištof** při odevzdání města Sušice byl perdonován, pak vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 žaloby král. prokuratora osvo-bozen. Předce však na omylnou a nepravdivou zprávu měšťanů Budějovských statek jeho *Koroseky* (okr. Budějovic, dom. Krumlov.) — tvrz a ves Koroseky s pivovárem a dvorem poplužním, ves Závraty (Závraty) s ovčínem, poddané ve vsi Slavci, Čertyni a v městysi Křemži s mlýnem, lesy a jiným příslušenstvím, jak to Koc l. 1611 po Jindřichovi Častolarovi z Dlouhé vsi za 12.800 kop mš. koupil (D. Z. 184, J. 27) — který Koc dne 4. července 1623 již opatu kláštera Vyšebrodského za 11.200 kop mš. prodal, hned potom jemu byl odňat, za 9493 kop odhadnut a městu hornímu *Budějovicům Českým* za 10.000 kop mš. prodán, pak l. 1636 od obce Budějovické knížeti *Janu Antonínu z Eggenbergu* za 10.700 zl. rýn. postoupen a k panství Krumlovskému připojen.

Mimo to též *Kocův dvůr* poplužní s krčmou ve vsi *Čertyni* blíž Krumlova k statku Koroseckému náležející k ruce král. fisku ujat a *Pavlovi Rykovi*, sousedu města Krumlova, v summě 200 zl. rýn. na vojsko půjčených zástavou k užívání postoupen, pak l. 1629 Kocovi na jeho žádost proti zaplacení oné summy navrácen byl. Ale statek Koroseky přes všecku stížnost na bezpráví Kocovi učiněné ponechán byl městu Budějovicům, Kocovi pak, jenž při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený se zavázal složit 100 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Praze, vedle cíś. resol. 7. listopadu 1630 náhradou dáno bylo cíś. pojištění na 9000 kop mš. — Avšak ani Koc ani jeho dědicové na summu vytčenou ničeho neobdrželi; teprv jeho bratrovci Adamovi Humprechtovi Fortunatovi, synovi Jana Markvarta Koce, dne 25. dubna 1698 dáno bylo nové pojištění na summu 9000 kop mš. a na úroky z ní až do léta 1696 zadržalé per 41.259 zl., kteréž se mu z komory české spláceti měly. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$; K. 35 & S. 79. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141. F. 21; 292, A. 21 & 305, O. 20.)

Ondřej Kocour z Votína, měšťan a radní Nového města pražského, při kommissi executionis vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, dne 21. června t. r. byl stat.

Jmenní jeho všecko od král. komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům Kocourovský* řečený, v Novém městě pražském v rohu na Přikopech ležící, který na poručení knížete z Lichtenšteina dne 23. června 1621 za 2500 kop mš. prodán byl *Janovi Hegnerovi z Reselsfeldu*, cís. sekretáři a rychtáři v Menším městě pražském. — Na domě tomto měl bratr Kocoura, Jan, pojištěno 1333 zl. rýn. (C. 215, K. 47 & P. $\frac{2}{5}$ — Lib. contract. virid. 12, fol. 14.)

b) *Dům u Zvonarů* (Zvonařovský) řečený na Novém městě pražském na Široké ulici (nyní číslo d. 747) ležící, který vedle dekretu knížete z Lichtenšteina 25. října 1623 dne 15. listopadu l. 1623 *Tomáš Maus*, někdejší dvorský sluha cís. Matyáše, za summu odhadní 2500 zl. rýn. koupil a potom odkázal proboštovi hradu Pražského Simonovi Brosiusovi z Horšteina, od něhož klášteru sv. Františka u matky Boží Sněžné l. 1626 postoupen byl. (C. 215, K. 49. — Lib. contract. virid. 12, fol. 163 & 221.)

c) *Dům v Menším městě pražském* ležící; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, K. 49.)

d) *Vinice, Zvonařka* řečená, která postoupena byla na poručení knížete z Lichtenšteina dne 18. září 1621 JUDru. *Rafaelovi Mnišovi*, cís. radovi za jistou summu k potřebám válečným půjčenou. (C. 215, K. 49.)

Dům Zvonařovský a vinice měly vedle zdání kommissee liquidationis dne 3. června 1622 a cís. resol. 6. července t. r. připadnouti na syna *Jana* po Kocourovi pozůstalého, poněvadž jeho matce Anně, dceři *Brykcího Zvonaře z Cimberku*, vlastně a dědičně náležely; není však vytčeno, zdali a jaké náhrady se dostalo Janovi Kocourovi. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Václav Kočovský z Kočova (Keč z Kočova, Kötscher von Kötschau, Gotschau), zemřel v čas trvalé zpoury, jíž se zúčastnil. Pro provinění své odsouzen při kommissi confiscationis všeho statku a jmění, ale dědicové jeho z milosti při třetím dílu zůstavení byli dle cís. výpovědi z dne 30. května 1623, tak že jim tolik, zač by tento třetí díl stál, z komory české mělo býti vydáno. Statky Kečovy. *Tisová* (Tissa), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Trnová* (Tirna, kr. Cheb., okr. Tachov), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnuté za 16.026 kop 40 gr. m., ježto podle kontratasy od Keče předložené za 21.414 kop

stály, darovány byly cís. resol. 20. září 1624 *opatovi kláštera Kladrubského*, Fridrichovi Viktorýnovi z Falkenberga, náhradou za několik vesnic, od gruntů téhož kláštera hraběti Maximilianovi z Trautmansdorfu k panství Čechovickému postoupených. (C. 215, K. 16. — Lib. conf. 2, f. 456. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

Vdova Anna Marie Kečová, roz. Širntingarova, domáhala se pohledanosti své na těch statcích pojištěné per 6200 kop mš., pak 10.000 kop mš. l. 1616 od manžela jí odkázaných, jakož i třetiny z cís. milosti jí zanechané; avšak ani její dcera a dědička Maria Amalia, provdaná Perglarová z Perglasu, ničeho nedostala. Teprv synové Perglarové, Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf, domáhající se pozůstalosti této od l. 1656 při kommissi revisionis, dosáhli toho l. 1677, že jim jenom na pozůstalost po jejich babě per 6200 kop, avšak po slevení všech úroků toliko na 6000 zl. dne 16. ledna 1677 cís. pojištění bylo vydáno, kdežto s ostatní pozůstalostí odmrštěni byli z té příčiny, že dluhy na statcích dotčených summu odhadní značně převyšovaly. (C. 215, K. 16.)

Jiří Kočovský (Keč.) z Kočova na Vostračíně (Osvračín) a Chotiměři v Plzeňsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již l. 1621 zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Simeon Kohout z Lichtenfeldu dal se potřebovati l. 1620 se svým újcem Samuelem Ješněm a s jinými v legaci do Turek a na cestě tam zemřel. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis l. 1622 *všeho* jmění a jeho dům „u Podušků“ neb „Poduškovice“ řečený, v Novém městě pražském na Dobytčím trhu a na Psí ulici ležící, s pivovárem v pokutě ujat a za 5800 kop mš. odhadnutý l. 1622 prodán paní *Dorotě Magové* (Makové neb de Magnis č. de Magno), roz. z *Trautenberka* za 4400 kop mš., kteráž summa jí poražena byla ze summy trhové za statek *Němíkovice* (nyní Jeníkovice, okr. Přelouč.), jež směnou za ten dům král. komoře v summě odhadní 6232 kop m. prodala.

Marně se domáhali domu toho Daniel Kohout a Dorota Karboňová, bratr a sestra Simeona Kohouta, i na místě Jana

Maximiliana, bratra svého nezletilého, dokládajíce, že bratr jejich Simeon jakožto člověk mladý a k spravování sebe rozumem svým ještě nedospělý s újcem svým Samuelem Ješínem, máje jej sobě představeného za praeceptora, *na onen čas po literním umění do cizích zemí vyslán byl*; a když potom týž Ješín l. 1620 *podle jiných kommissarův do Turek propůjčiti* dáti se musil, že bratra jejich jakožto schovance svého bez vědomí a povolení jejich s sebou vzal. (C. 215, K. 44.)

M. Valentýn Kochan z Prachové, měšťan, písař a přední radní Nového města pražského, jeden z někdejších defensorův a direktorů stavu městského, byl již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil, *tak že hned potom z radního písařství složen byl*; náhradou za tuto potupu od stavů do počtu direktorův pojat, účastnil se zpourey. Pročež odsouzen byl při kommissi executionis vedle král. vypovědi z dne 26. května 1621 *hrdla, rty a statků*, dne 21. června t. r. *stat a hlava jeho na věž mostskou přibita*. Statek všecken po něm pozůstalý hned v pokutě byl vzat, totiž: a) *dům* v Novém městě pražském na Dlaždění ležící, od císař. vojákův po čtyrykrát vydrancovaný; b) *zahrádka* blíž Svinské brány za městskou zdí ležící, od obce Novoměstské koupená předešle za 50 kop míš.; c) *jistoty* čtyry na 3600 kop míš.

Vedle vyměření knížete z Lichtenšteina z dne 12. srpna 1622 jmění vytčené na dva díly rozděleno bylo, tak že jedna polovice vedle zadání manželského l. 1613 vykonaného vdově Kateřině a 7 jejím dítkám po témž Kochanovi pozůstalým zanechána a na ní recess vydán jest, druhá pak polovice Kochanovi náležející v pokutě král. komoře připadla. Na díl vdovy Kateřiny vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 6. dubna 1623 zanechán dům se zahrádkou svrchu dotčený, *jakož i jistota od obce Brodu Českého na 1500 kop míš. svědčící*. Co klenotů, zlata, stříbra a jiných nábytkův a svrsků v domě tom zůstalo, to vše při jeho vydrancování od císař. vojákův hned po bitvě bělohorské pobráno bylo. (C. 215, K. 48 & P. 2/8. — Lib. contract. virid. 12, f. 119.) — Dům dotčený po odejití Kateřiny Kochanové ze země opět

l. 1630 od král. komory ujat a Janovi Čábovi za 600 kop mš. prodán byl. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Tobiáš Kochánek z N. (z Prachové?), nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 10 zl. 20 kr. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské v klášteře u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova na Žluticích a Hrádku Prohořském účastnil se zpoury tím, že podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík, při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 pokuty byl osvobozen a podržel panství své *Žlutice* (Luditz, kr. Cheb.), k němuž náležely: zámky Nevdek, Mazanec a Žlutický s dvory poplužními, město Žlutice s podacím kostelním, clem, pivovárem a mlýnem; vsi Verušice s podacím kostel., Dolánky, Borek, Kobyla s podacím kostel., Skřipová se clem a Záhoří (díl); též spravedlnost k těmž panství l. 1572 od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic koupená, totiž: tvrz *Hrádek* s dvorem poplužním Prohoř řečeným, lesy (zejména Městečko, Kamenný háj, Pozporno, Štědrský háj) a vsi Prohoř, Braslav (Zbraslav), Štědrá, Lažany, Smiles (Smilov), Přestání, Komárov, Lužetín, Krasov, Potok, Kamenná Hora, Doubravice, Mezín (Mezí), Čistětín a Bržín; jakž to vše děd Kokořovce Jiří z Kokořova l. 1575 od Jana staršího z Lobkovic za 33.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 18, O. 1), a Adam Jiří Kokořovec na díl svůj dostal po otci svém Petrovi, který k tomu též ves Pšovo s dvorem poplužním, ves Vojtěšíno s lesy a ves Kolečov od panství Rabšteinského přikoupil. (D. Z. 192, D. 9.)

Kokořovec pak při kommissi transactionis de pio opere zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený složit pokutu 3500 zl. rýn. ke kolleji Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil tím, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne

26. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *k manství*. Jménem dětí po něm pozůstalých, (Petra Jiřího, Jana Viléma, Eleny a Kateřiny) učinil jejich poručník a strýc Jan Vilém Kokořovec l. 1622 ohlášení za přijetí léna na statek *Prádlo* (okr. Nepomuk) — tvrz a ves Prádlo s podacím kostelním, dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Dubec (pustý), vsi Měcholupy, Nevotinky (Nevotníky), Nová Ves a Klikářovo — který však nad summu odhadní zadlužen byl. Pročež k žádosti poručníka dotčeným sirotkům Jiřímu Petrovi a Janu Vilému vedle cíś. resol. 14. října 1623 z manství zdarma byl propuštěn a od nich l. 1629 *Jindřichovi Lapáčkovi se Rzavého* a na Mnichu za 24.000 kop míř. prodán. (C. 215, K. 68. — D. dv. 53. f. 51. — D. Z. 296, K. 7.) — Za perdon Janu Adamovi Kokořovci udělený uvolil se jeho bratr Křištof l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere na místě dotčených sirotků zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpourey, již se účastnil; ale poněvadž byl katolíkem, vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 při kommissi confiscationis dne 4. listopadu t. r. pokuty byl osvobozen. Za perdon jemu udělený uvolila se vdova po něm pozůstalá Anna při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti 60 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Vilém Kokořovec ryt. z Kokořova, katolík, podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 pokuty osvobozen byl bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Petr a Křištof Karel bratři Kokořovci ryt. z Kokořova provinili se ve zpouře tím, že hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísahali. Ale poněvadž byli katolíci, při kommissi confiscationis dne 27. ledna a 7. dubna 1623 pokuty byli zproštěni, tak že podrželi panství *Štáhlavy* — tvrz Štáhlavy s mlynem, lesy a rybníky, ves Nezabavětice s příslušenstvím, plat na lidech ve vsi Sedlci, ve vsi Lhotě $3\frac{1}{2}$ lánu s dědinami a lukami, v Malých Štáhlavicích plat roční na 3 lidech,

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

zámek pustý Lopata s lesy a příslušenstvím a vsi pusté Nestaně (Nestivy) Hořejší a Dolejší s příslušenstvím, jak to vše Jiří vladyka Kokořovec z Kokořova a na Všerubech l. 1539 od bratrů a strýců Doupovců za 6600 kop mš. koupil (D. Z. 44, H. 6); též vsi Žakava s dvorem poplužním, Nezvěstice s dvorem poplužním, Volešná, Malé Štáhlavce, Milínovo, Kornatice, Raková s dvorem poplužním, Nevido (Nevidy) a Mešné (Mešno, díl), které otec Kokořovců Karel od Kristofa staršího z Roupova k témuž panství přikoupil; i též ves Domyšlice (díl), kterou Karel Kokořovec od Jana Loubského koupil; k tomu dvůr poplužní v Malých Štáhlavcích, který bratrům Kokořovcům daroval jejich strýc Adam Jiří z Kokořova l. 1619 při postoupení panství Štáhlavského, po jich otci Karlovi jim náležejícího. (D. Z. 192, D. 26.) — Za perdón jim udělený zavázali se bratři Kokořovci l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere odvésti na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze pokuty, totiž *Jiří Petr* 1166 zl. 40 kr. a *Křištof Karel* 700 zl. rýn. (C. 215, C. 1_o.)

Křištof nejstarší Kokořovec ryt. z Kokořova, bratr Jana Adama, katolík, účastnil se zpourey hlasováním pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého, podepsal též konfederaci a byl mezi relatory na šněmu generalním l. 1620. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis odsouzen byl k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel v dědictví statek svůj *Kocenice* (*Chocenice*. kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Kocenice s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní *Bsí*, vesnice Kocenice, Jarovo (Rájov), Zhuře, Kotousov, Lhotka a Komorno se vším příslušenstvím — který pak l. 1624 prodal manželce své Kateřině, roz. z Svarova, za 27.000 kop mš., na témž statku jí pojištěných. (C. 215, K. 68. — D. Z. 294, B. 20.)

Ludvík Bezduřícký z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 k *manství* ohlásil, že žádných statkův dědičných nemá, na které by léno přijati mohl. Neboť statek svůj dědičný *Hrochův Týnec* (Hrachow-Teinic, kr. Chrudim.) — tvrz H. Týnec s dvorem poplužním, městečko H. Týnec s dvorem popl., dva dvory popl. ve vsi Trojovicích, tvrz a ves *Bezděkov* s dvorem popl. a vesnice Čan-

kovice (díl), Střítež, Hluboká (díl), Libecín, Řepnky, Třemošice (Střemošice) a Zádolí, s příslušenstvím, jak se to dle cedulí dílčích na díl jeho dostalo — prodal již předtím v postě l. 1623 cí. hejtmanu panství Pardubského *Kašparovi Celerovi s Rosenthalu* za 26.500 kop mš., z kteréž summy kupující 22.656 kop mš. dluhů zapraviti a zbytek Kolovratovi odvésti měl. — Poněvadž smlouva trhová od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina schválena a do desk zemských vložena byla, Kašpar Celer při statku tom proti složení 5000 kop mš. cí. resol. 26. srpna 1626 zůstaven a statek ten z manství mu propuštěn jest. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. $\frac{26}{100}$. — Lib. conf. 2, f. 457. — D. Z. 141, D. 17 a 194, G. 26. — D. dv. 7, f. 56; 53, f. 66.)

Vilém Jindřich Bezdrůžický z Kolovrat, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Jistiny 101.713 zl. rýn. — b) Statek *Bystré* (kr. Chrudim., okr. Polička), k němuž náležel zámek Bystré s pěti dvory poplužními a 13 vesnicemi (při nichž bylo 130 osedlých s potahy a 169 zahradníkův), totiž městečko Bystré s dvorem poplužním, vsi Jedlová (Schönbrunn) s dvorem poplužním, Limberk (Laubendorf) s dvorem popl., Banín (Bohnau) s dvorem popl., Trpín (Třepín) s dvorem popl., Korouhev (Kurau, Kuhra), Lačnov, Staršov (Stašov, Dittersbach), Čtyry Dvory (Vierhöfen), Kateřina (Kateřinky), Bělá Nová, Dlouhá (Böhm. Wiesen), Hlásnice (Wachtendorf), Hartmanice a Hamry (Hammergrund), se sedmi mlýny a jiným příslušenstvím, jak to Jan Bezdrůžický z Kolovrat po své manželce Bohuňce, roz. Zarubové z Hustiřan, zdědil (D. Z. 21, E. 21 & 66, J. 16) a l. 1603 synům svým Ludvíkovi a Vilémovi Jindřichovi odkázal. (D. Z. 132, D. 5.) — Tento statek, od král. komory za 77.414 zl. (66.354 kop mš.) odhadnutý, Kolovratovi vedle cí. resoluce z dne 8. listopadu 1624 za summu odhadní byl ponechán.*)

Veškeré jmění Kolovratovo vynášelo 179.127 zl., z čehož po srážce dluhů per 129.193 zl. zbylo jmění toliko 49.934 zl., tak že polovice král. fisku připadající vynášela 24.967 zl. —

*) Statek *Bystrá* odkázala Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat roz. kraběnka s Martinic l. 1651 Jiřímu Adamovi hraběti s Martinic. (D. Z. 159, L. 6 & 414, L. 17.)

Avšak mezi jistinami onými měl Kolovrat za král. komorou 77.031 zl., tak že tato jemu po srážce dotčené polovice ještě dlužna zůstala 52.064 zl., jichž však Kolovrat i dědicové jeho l. 1636 při kommissi revisionis se vzdali. (Dle zprávy účtárny komory české dne 27. června 1628. — C. 215, K. 22/2. — Lib. conf. 2, f. 159.)

Vladislav Abdon Ludvíkovský Bezdrůžický z Kolovrat a na Středoklucích, zemřel l. 1623, pro své účastenství ve zpouře jsa odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *všeho jmění*, propadl statek *Středokluky* (kr. Pražský, okr. Smíchov.), k němuž náležely tvrz a ves Středokluky s dvorem popl., pivovárem a mlýnem; vsi Běloky, Dobrovice (Dobroviz), Kozinec s dvorem popl., *Kmetiněves*, *Chýnov* a díl vsi *Veliké Kněževsi* (Gross-Herrndorf, okr. Velvar.) s 11 poddanými, z nichž 8 s potahy, též dvůr poplužní *Zájezd*, jak to Kolovrat l. 1613 manželce své Sidonii, roz. Kaplířové z Sulevic, ve věně 6000 kop mš. zástavou postoupil. (D. Z. 136, O. 2.)* — Statek ten, odhadnutý za 77.436 kop mš., vedle cís. resoluce z dne 14. května 1623 obdržel darem *Julius Jindřich vévoda Saský*, tak že i dluhy na něm vězící od komory české zaplacený býti měly.

Vdova *Kolovratová Eva Magdalena*, napotom provdaná za Jana Albrechta sv. p. z Schönkirchen, na pohledanost svou 7000 kop mš., z níž však 2000 kop i s úroky při kommissi liquidationis slevila, tedy toliko na 5000 kop mš. obdržela dne 17. září 1629 cís. pojištění. Taktéž pojištěno bylo cís. resol. 23. ledna a 25. dubna 1630 sestrám Kolovratovým, Johanně Magdaleně a Marii Anešce z pohledanosti jejich, 36.000 kop jistin a 41.864 úrokův vynášející, toliko

*) Ke vsi *Kmetiněvsi*, kterou Kolovrat l. 1620 za 12.000 kop mš. *Jiřkově Hrobčickému* prodal (D. Z. 193, G. 21) a již toho času nejvyšší hofmistr král. Českého jako sequestrator v držení měl, právo a spravedlnost míti se pravil probošt Doksanský. — Ves *Kněževs*, kterou tehdejší poručníci sirotkův po Adamovi ze Sternberka pro jistou summu peněz v užívání měli, osvojovala sobě kněžna abatyše kláštera u sv. Jiří. — *Dvůr poplužní ve vsi Kněževsi* náležel Evě, manželce Abunda z Kolovrat. — Ves *Chýnov* l. 1619 odprodal Kolovrat za 3450 kop mš. Vilémovi staršímu z Lobkovic, kterýž zaplatil toliko 400 kop na summu trhovou, ji připojil ke vsi *Tursku*, od direktorův konventu špitálu Křižovníkého v Praze l. 1619 odňaté a Fridrichovi z Bílé, pak dotčenému Lobkovicovi na poručení týchž direktorův puštěné. (Viz Vilém starší z Lobkovic.)

30.000 kop míš. z důchodů komory české. (C. 215, K. ²⁶/₄. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, D. 21.)*)

Jaroslav Krištof Krakovský z Kolovrat a na Šípech, při kommissi confiscationis 26. října 1623 pokuty byl osvobozen, avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen; pročež Kolovrat domnívaje se, že byl k *manství* odsouzen, přijal dne 20. června l. 1626 omylem léno na polovici statku svého *Šipy* (Schippen, kr. Plzeň.) v summě odhadní 3500 kop míš., jak týž statek po otci svém Abundovi zdědil s bratrem Jiřím Albrechtem, který díl svůj l. 1624 za 3500 kop míš. bratru svému postoupil. (D. Z. 298, J. 24.) L. 1652 vedle cís. povolení Kolovrat opět při předešlém právu dědickém byl zůstaven. (C. 215, C. ¹/₄. — D. dv. 7, f. 27 & 68, f. 7.)

Maximilian Krakovský z Kolovrat dal se potřebovati v čas zpourey za kommissare vojenského. Za udělení perdonu podvolil se před kommissí transactionis dne 12. února 1628 odvésti pokuty 6000 kop míš. ve třech lhůtách půlletních po 2000 kopách a tak při statcích svých zůstaven jest. (C. 215, C. ¹/₄ & Z. 13.) — Vedle dekretu komory české z dne 7. dubna 1628 odvedl Krakovský summu dotčenou kapitole chrámu sv. Víta na hradě Pražském, kteréž na srážku deputatu zadržalého od komory byla vykázána. (C. 215, K. ²⁶/₄.)

Ferdinand Libšteinský sv. pán z Kolovrat, na Hokově, bratr Jaroslava Julia, katolík, cís. resolucí z dne 8. února 1623 na milost přijat byl, a prominuto mu poblouznění jeho v čas zpourey, totiž že byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. (C. 215, C. ¹¹/₄, & K. ²⁶/₄.)

Heralt Václav Libšteinský sv. pán z Kolovrat, katolík, podepsal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 podvolil se dáti 100 zl. rýn. pokuty na *collegium*

*) Statek Středokluky koupila l. 1630 *Johanna Mandalena Bezdrúcká z Kolovrat* od Julia Jindřicha knížete Saského za 63.000 zl. rýn. (D. Z. 298, M. 21.)

nobilium Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jaroslav Libšteinský sv. pán z Kolovrat zemřel l. 1619 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confis. vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko v pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Panství *Petršpurk* (Petersburg, kr. Žatec.), k němuž náležel zámek Petršpurk od vojska vyplundrovaný s dvorem poplužním, tři díly městečka Jesenice (Jehnitz) a 8 vesnic se 141 osedlými, zejména Chlumčany (Klumtschan), Černčice (Čencice, Tschentschitz) s dvorem popl., Břence (Willenz) s dvorem popl., Chotěšov (Koteschau), Krty (Gerten), Drahouš (Drahuschen), Bukov (Muckhof) a Vrbice (Fürwitz). Toto panství odhadnuto bylo od komory české za 55.955 kop mš., ačkoliv je Jaroslav Kolovrat dostal v dílčí ceduli za 80.000 kop mš. za díl svůj při rozdělení pozůstalosti po svém otci Jaroslavovi nejstarším mezi pět synů jeho Mikuláše, Beneše, Joachyma, Karla a Jaroslava tehdaž let nemajícího.

b) Statek *Soseň* (Sossen) — zámek (tvrz) Soseň i s dvorem poplužním zcela shořelý, s pivovárem, 2 ovčiny; dvůr poplužní Plavec, čtvrtý díl městečka Jesenice s rybníkem a vsí Soseň, Kosobody (Gossawoda) s mlýnem pode vsí řečeným Spáleným, Bedno (Bedlno, Wedel), Klečetné (Kletscheding) a Chmeleštny (Chmelištná, Chmeleschen) s podacím kostelním, s 80 osedlými z nich 35 pohořelých, též mlýn poplatný s pilou na Smrku, řečený Křečkovský, s příslušenstvím, jak to Kolovratův otec Jaroslav l. 1612 od Viléma z Landšteina za 38.500 kop mš. koupil (D. Z. 136, G. 1 & 185, L. 16) — odhadnut byl od komory za 23.985 kop mš.

c) Statek *Pšovlky* (Psychoblik) — tvrz Pšovlky od vojáků vydrancovaná s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, mlýnem nachlebním, 3 rybníky velkými a čtyřmi menšími; vsí Pšovlky a Švihov (Schmihof), s dvorem poplužním, s příslušenstvím a 40 osedlými, z nichž 7 pohořelých — který Jaroslavův otec l. 1612 od Johanny Kolovratové, roz. z Hochhauzu, za 30.000 kop mš. koupil (D. Z. 186, G. 30), odhadnut od komory za 18.082 kop mš.

Tyto tři statky, za 98.004 kop mš. odhadnuté, koupil od komory české l. 1622 dne 6. října hejtman Starého města

pražského *Heřman Černín z Chudenic* za 76.000 zl. rýn., z kteréž summy jemu cíś. resolucí 6. března 1623 z milosti prominuto bylo 17.500 zl. — Když pak l. 1628 dcera po Kolovratovi pozůstala Anna Sidonie, provdaná Colonová z Felzu, jménem svým i nezletilé sestry své Markéty Kateřiny při císaři si stěžovala, že příliš nízkým odhadem a prodejem statků otcových, kteréž dle kontratxy měly cenu 166.073 kop m. dobrých peněz, za nepatrnou summu 76.000 zl. v dlouhé (lehké) minci náramně byla zkrácena a za tou příčinou za navrácení dotčených statků žádala; uvolil se Černín nad summu trhovou dobrovolně na zaplacení dluhů přidati 6000 kop mš. (C. 215, K. 26/100. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 16; 292, H. 5.)

Mimo statky vytčené v pokutě ujata byla též *jistina* 4900 kop mš., kterou měl Kolovrat na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); pak *dům Kolovratův* v Menším městě pražském na Vlašské (jinak Nové) ulici, proti Zlatému Stromu mezi domy Kunrada Kyliana a Bonaventury Johna ležící, který dne 9. prosince 1622 od komory české prodán byl cíś. radovi *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu* za 2500 kop mš., z kteréž summy po zaplacení dluhů král. komoře 1200 kop mš. připadlo. (C. 215, P. 3/4. — Lib. contract. 7, fol. E. 20.)

Vdova po Kolovratovi pozůstala obdržela teprv l. 1628 dle návrhu kommisie revisionis dne 10. června t. r. na věno své per 25.000 kop mš., pak na pohledanost per 30.000 kop mš., z níž však úroky zadržalé v summě 26.000 kop zlevila, toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek dáno jí cíś. pojištění. — Po srážce této pohledanosti per 64.166 zl. zůstalo ze summy trhové za statky Černínovi prodané toliko 11.832 zl. a na tuto summu dáno bylo l. 1628 cíś. pojištění dcerám po Kolovratovi pozůstalým za jejich pohledanost na dotčených statcích jim náležející. Díl však třetí, z dotčených statků dědicům Kolovratovým náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyl vyřízen. (C. 215, C. 1/1.)

Jaroslav Julius Libšteinský sv. pán z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dle král. výpovědi z dne 8. února 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Kolešov veliký* (Gross-Gollischau, kr. Žatec., okr. Podbořan.), totiž: tvrž

a ves Kolečov s dvorem poplužním, jak to Kolovratův otec Beneš l. 1606 od Volfa Beřkovského za 11.000 kop mš. koupil (D. Z. 133, E. 23); pak městys *Kryry* (Kriegern),*) ves *Běsno* (Wiessen) s dvorem poplužním a díl vsi *Soběchleby* (Oberklee) s 71 poddanými, z nichž 48 s potahy. Statek ten, který Jaroslav po otci svém Benešovi v dílu bratrském v 70 662 kop mš. dostal, od komory české toliko za 50.280 kop odhadnut a za tuto summu prodán jest l. 1623 cizozemci *Heřmanovi z Questemberga*.

Ačkoliv Kolovrat při kommissi revisionis l. 1628 sobě stěžoval, že příliš nízkou taxou statku jeho velmi byl zkrácen, kdežto týž statek dle kontratasy za 87.480 kop mš. stál; předce jemu dvě třetiny z milosti ponechané dle původní taxy vyměřeny jsou, tak že po srážce dluhů per 17.029 kop na něho 22.167 kop mš. připadlo, a tato summa jemu od komory české l. 1628 pojištěna byla. Na srážku této pohledanosti postoupen mu byl v summě 4000 zl. l. 1648 vedle cís. resol. 22. října 1647 statek manský *Charvatce* (okr. Libochovic.) po Janovi Resslerovi konfiskovaný a za 4776 kop mš. odhadnutý, kterýž mu z manství byl propuštěn. (D. dv. 68. I. f. 26.) — Na pohledanost matky jeho Anny Barbory per 6300 kop mš., a sestry jeho Lidmily per 8000 kop m. vydáno jim l. 1628 cís. pojištění. (C. 215, K. 28/100. — Lib. conf. 2, f. 301. — D. Z. 153, F. 24.)

Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Rabšteine, Libkovicích, Oudřči a Marticích, pro své účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. října 1622 *třetího dílu* jmění svého. V této pokutě měly Kolovratovi konfiskovány býti všechny statky, totiž panství Rabšteín, statky Údrč, Ratiboř a Martiče, za 92.000 kop mš. odhadnuté. Ale poněvadž manželka Kolovratova Kateřina, roz. Berkova z Dubé, byla sama kato-

*) Městys *Kryry* s podacím kostelním a vším příslušenstvím koupil l. 1580 Jaroslav Libšteinský z Kolovrat za 13.000 kop mš. od Ferdinanda z Renšperku. (D. Z. 65, G. 9.) Statek *Běsno* obsahoval (dle rozdělení statků po Jaroslavovi starším Libšteinském z Kolovrat mezi jeho syny Mikuláše, Beneše, Joachyma Karla a Jaroslava l. 1595) městys *Kryry* s 40 poddanými, ves *Soběchleby* s 20 poddanými, ves *Běsno* s 11 poddanými, ves *Zderaz* (dom. Kolečovice) s 15 poddanými, ves *Vorátov* s 25 poddanými, ves *Krty* s 22 poddanými, s 2 dvory poplužními při vsi *Běsné* a vsi *Zderazi*, 8 rybníky, lesy a příslušenstvím. (D. Z. 171, J. 8.)

lička, i dcery své Zbinku a Johannu Helenu v náboženství katolickém vychovávala, nad to pak, že po bitvě bělohorské všecko jmění její, několik tun zlata 70.000 kop mš. obsahující, kteréž v domě bratra svého nejvyššího purkrabí Bohuchvala Berky měla schované, při drancování téhož domu od cís. vojska bylo pobráno (viz Bohuchval Berka); z těch příčin vedle cís. resoluce z dne 3. února 1623 ponecháno bylo Kolovratovi panství Rabštejn na srážku dvou třetin z milostí mu povolených. Naproti tomu převzal Kolovrat 10.000 dluhů z ostatních statků, které místo třetiny propadlé vedle cís. resoluce z dne 13. května 1623 v pokutě král. fisku odstoupil, totiž: a) Statek *Údrč* (Oudřč, Udrisch, kr. Cheb, okres Žlutice), k němuž náležel zámek (tvrz) s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny a díl vsi Údrče s 14 poddanými a podacím kostelním, ves Polomy (Pohlem) celou s 13 osedlými a dvorem poplužním, lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1613 Kolovrat od Štěpána Šlika za 17.000 kop mš. koupil (D. Z. 186, Q. 20); pak statky *Kněhnice* (Kněnice) a *Vohaneč* (Vahaneč, Bohentsch) — tvrz a ves Kněhnice s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz a ves Vohaneč (dí) s dvorem poplužním a rybníky, s jedním osedlým ve vsi Dřívínově (Hřívínov, Makowic), s rybníkem Romanovský řečeným, se 7 osedlými ve vsi Skoku, 2 lukami pod Skokem a jiným příslušenstvím, jak to léta 1613 Kolovrat od Kristofa Zumra z Herstošic za 18.500 kop mšenských koupil. (D. Z. 186, Q. 8); též dvůr poplužní s 1 osedlým ve vsi *Vahaně*, který Kolovrat od Davida Huvara z Lobenšteina léta 1617 za 2300 kop mš. k tomu přikoupil (D. Z. 192, A. 17); pak rybník od Jana Joachyma Ratibořského za 1900 kop Kolovratovi postoupený. — b) Statek *Ratiboř*, tvrz a ves Ratiboř s dvorem poplužním, mlýnem a 1 osedlým ve vsi Veselově, jak to Kolovrat l. 1617 od Jana Joachyma Ratibořského z Chcebuze za 20.000 kop mš. dobrých stříbrných rázu pražského koupil. (D. Z. 192, A. 14.) — c) Statek *Martice* (Maroditz), tvrz a ves Martice s dvorem poplužním a šesti poddanými, pak díl vsi Skoku (Skoky, Maria-Stock) s 5 poddanými; ves Lineč (Hlineč, Lintsch) s dvorem poplužním a 5 osedlými, jak to Kolovrat od Mikulaše Ratibořského l. 1616 za 14.000 kop mš. koupil (D. Z. 138, D. 8.) — Tyto statky od Kolo-

vrata za 73.700 kop mš. předešle koupené, od král. komory toliko za 25.422 kop mš. odhadnuté, prodány byly l. 1623 sekretáři komory české *Severýnovi Tahlovi z Horšteina* za 24.512 kop mš., kterážto summa od císaře kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na fundaci byla postoupena. (C. 215. K. ²⁶/_b. — Lib. conf. 2, f. 7. — D. Z. 141, E. 5 & 195, K. 4.)*)

Avšak Kolovrat účastnil se nové zpoury při vpádu saském l. 1631 zvláště tím, že se ujal statku Jesenického a lid poddaný v Manětíně proti pořádné vrchnosti pozdvihoval a bouřil, též že rebella Jana z Roupova za pořádnou vrchnost vyhlásil, jeho se ujímal a u sebe na Rabšteine přechovával i lid nepřátelský podporoval. Pro tato provinění při *kommissi confisc. Fridlandské* dne 11. února 1634 odsouzen, v pokutu upadl se vším statkem svým, kterýž pak k ruce Albrechta z Waldšteina, knížete Fridlandského, byl konfiskován a po jeho zavraždění dle rozsudku kommissee revisionis léta 1635 král. fisku připadl, totiž:

a) Panství *Rabšteín* (Rabenšteín, kr. Plzeň, okr. Manetín). k němuž náležely zámek a městys Rabšteín (v němž předešle byli 32 osedlí, z nichž na ten čas jenom 17 zůstalo), též vesnice Kotaneč (Kotantschen), Vysočany, Stvoly (Stvolna, Zwollen), Vodlezla (Odlezly), Močidlice (Modschidl, dom. Chýše), Tis (Tyss, dom. Chýše) s podacím kostelním, Chrástovice (Krášťovice, Kraschtowic), Hluboké (Hluboká), Hrádek (Ratka), a dílem vsi Novosedly (Nobosedl, dom. Chýše). Luby (dom. Chýše), a Potvorov, v nichž předešle bývalo 128 osedlých a 27 chalupníků, z nichž na ten čas toliko 87 osedlých a 23 chalupníků zůstalo; pak dvory poplužní Stvolenský, Hradecký, Vranov, Jablonná (dom. Chýše nedaleko vsi Lub), Tisovský a Nový dvůr (Neuhof, dom. Chýše). — Toto panství odhadnuté prve za 155.750 zl. rýn., potom jenom za 110.879 zl., vedle cís. resoluce z dne 14. července postoupeno bylo dědičně nejvyššímu hofmistru hraběti *Leonhartovi Helfridovi z Meggau* náhradou za cís. dar 100.000 zl., jemu

*) Tyto statky, k nimž Tahlo připojil vsi Jesínku a Sovolusy, po Abrahamovi Štensdorfovi koupené, prodal Tahlo s jinými statky, kteréž v jedné summě za 50.000 kop mš. obdržel, l. 1630 za 114.000 zl. rýn. knížeti Saskému Juliovi Henrychovi, fundaci pak Jesuitům na týchž statech pojištěnou per 60.000 kop mš. přenesl na statek svůj Sčedokluky. (D. Z. 302, L. 6.)

za věrné služby udělený, avšak proti zaplacení dluhů 16.332 zlatých na témž statku vězících. (C. 215, K. ²⁴/₁₀₀. — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 147, Q. 27. — Cís. dar. list z dne 12. února 1642.)

b) *Dům Kolovratský*, v Menším městě pražském v ulici pod valy hradu Pražského mezi domy Křištofa Haranta z Polčic a Melichara Pelleru krejčího proti kostelu sv. Martina ležící a právem městským se řídící, který Kolovrat od Bohuslava Jiřího Krakovského z Kolovrat za 1800 kop míš. koupil (Lib. contrac. 6, fol. Q. 29), darován byl l. 1636 též *hraběti z Meggau*. (C. 215, K. ²⁶/₁₀₀.)

Dcerám po Kolovratovi pozůstalým Zbince z Waldšteina a Johanně Heleně vydány byly dle dekretu komory české z dne 30. dubna 1635 svršky na Rabšteine konfiskované i hotové peníze k zaplacení útrat na pohřeb rodičů jejich l. 1635 zemřelých; k tomu vykázáno jim bylo na Rabšteine vedle cís. resoluce z dne 14. července 1635 věno od otce jejich po 10.000 kopách jim odkázané, jakož i jmění po matce jejich na Rabšteine pozůstalé. — Mimo to ponechal císař z milosti *Vilémovi Stossovi z Kounic*, synovi ze sestry Kolovratovy, summy peněz jemu od Kolovrata před smrtí darované, totiž 3000 říš. tolarů a na 300 dukátů hotových peněz a 4800 kop míš. jistin. (C. 215, K. ²⁶/₁₀₀.)

Poznámka. *Joachym Novohradský z Kolovrat* omylem mezi odsouzenými pro zpouru se uvádí; neboť statek jeho *Drslavice*, který l. 1603 *Volf Novohradský z Kolovrat* od Petra Voka z Rožmberka za 4000 kop míš. koupil (D. Z. 131, K. 8), pak statky *Winterberk* a *Kunžberg* prodány byly pro dluhy l. 1639 za 60.000 zl. rýn. *knížeti z Eggenberga*. Též *dvě domy Kolovratovy* v Menším městě pražském přišly na Jana de Vitte z Lilienthalu. (C. 215, K. ²⁷/₁₀₀. — D. Z. 621, H. 27.)

Vilém Fridrich Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Libořicích, jemuž účastenství jeho ve zpouře vedle cís. resoluce z dne 23. května 1623 bez výminky bylo prominuto (absolutus sine clausula), uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba dáti 150 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. ¹/₃₀.)

Potom při *kommissi konfis. Fridlandské* z účastenství při vpádu saském l. 1631 byl obviněn a odsouzen, tak že jeho statek *Libořice* (Liboric, kr. Žatec.) — tvrz (zámek) a ves Li-

bořice s dvorem poplužním, ves Malá Černoc s dvorem poplužním, vsi celé Železná s dvorem poplužním, Syšem a Sárka (Cárka), s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to l. 1601 otec Kolovratův Karel manželce své Julianě roz. Šlikovně ve věně 15.000 kop mš. zapsal (D. Z. 130, E. 1) a l. 1606 synu Vilémovi Fridrichovi odkázal (D. Z. 133, F. 17.) — od knížete Fridlandského Albrechta z Waldšteina ujat a l. 1632 darem postoupen byl generalovi *Františkovi hraběti Milesimo*, jemuž za jeho služby vojenské vedle cís. resol. 27. srpna 1633 ponechán jest proti zaplacení dluhův na něm vězících.

Když však Kolovrat při kommissi revisionis Fridlandské nevinu svou dokázal, dotčený statek vedle cís. resol. 4. listopadu a 23. prosince 1637 opět mu byl navrácen. Též jeho manželce Anně Marii, roz. Colonové z Felzu, vedle cís. resol. 2. března 1638 opět postoupena byla ves *Železná*, která jí byla odňata bezprávně a omylem se statkem Libofickým, na němž 50.000 kop mš. pojištěno měla. (C. 215, K. ²⁶/_h. — D. Z. 144, N. 4.)

Zbyněk Novohradský z Kolovrat na Buštěhradě, Košátkách a Zakupech, vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolíkem, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty pro provinění své osvobozen, podržel statky své a zavázal se za perdou jemu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 500 zl. rýn. na alumnat kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. ¹/₈ & C. ¹¹/₄₁.)

Jan Konarovský z Libanic (Libenio) při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty za provinění své v čas zpourey osvobozen, zavázal se za udělení perdou při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 složit 30 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. ¹/₈.)

Jaroslav Konarovský z Libanic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných; avšak při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován, protože k náboženství katolickému přistoupl. (C. 215, C. ¹/₄.)

Vilém starší Konecchlumský z Konecchlumí účastnil se zpoury tím, že byl kommissařem l. 1619 při výpravě lidu válečného z krajů Chrudimského a Čáslavského, též kommissařem při direkci stavův odbojných, pak že zpečetil a podepsal konfederaci. Pro tato provinění při kommissi executionis dne 19. června 1621 vedle královské výpovědi z dne 3. června t. r. odsouzen *hrdla, cti i statku*, dne 21. června s ostatními náčelníky zpoury byl stat a jmění jeho od král. komory hned uято, totiž: jistina 763 kop 32 gr. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & K. 56.) — Manželka Konecchlumského Anna, roz. z Remeru, měla věno své 2500 kop míš. pojištěné na statku Spitickém, který manžel její léta 1616 Hertvíkovi Myškovi prodal, a postoupila je Jakubovi Vilému Aichlerovi z Aichelberga. (C. 215, M. 11. — Viz Myška.)

Albrecht Konojedský (Kunecký) z Konojeda a z Pojetic na Konojedech a Velkořicích, zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, tak že byl odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory uјaty byly všechny statky jeho, totiž: a) *Konojedy* (kr. Litoměřic., okr. Ústí.) — sídlo, tvrz a ves Konojedy s dvorem poplužním a vsí Dubičina horní a dolní (Ober- und Unter-Eicht, Eiche), Petrovice Stolinské, Mukařov (Munkern), Čáslav (nyní Čáše, Tschiaschel) a Merboltice (Mentendorf) s 151 poddanými (z nichž 72 s koni, 39 zahradníků a 40 domkářů); pak tvrz a dvůr poplužní *Šachov Malý* (Tschoka, nyní Klein Schokau, okres Benešov); b) tvrz a ves *Valkeřice* (Velkořice, Erkeřice, Helkeřice, Algersdorf, dom. Konojedy) s dvorem poplužním a 63 poddanými (z nichž 35 s koni, 10 zahradníků a 18 domkářů.)

Tyto statky, odhadnuté i se svršky a nábytky za 45.783 kop míš., prodány byly dne 6. května 1623 hejtmanu zemskému hrabství Glackého, *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* za 53.783 kop míš., z kteréž summy témuž poraženo 20.000 kop míš., jemu za věrné služby vedle cíś. resoluce 8. října 1622 darovaných, jakož i 1014 $\frac{1}{2}$ dukátu in specie (počítajíc každý po 14 zl.), které za královskou komorou pojištěné měl, v summě 12.174 kop míš., pak 4000 kop míš. do

úřadu rentmistrského na hotově odvedených. Ostatních 17.609 kop zaplatil Berka na tři lhůty ve dvou letech vdově Marii Konojedské, roz. z Solhauzu, a dcerám jejím Mandaléně, Lidmile a Anně Eusebii, po Konojedském pozůstalým, na dvě třetiny z milosti jim zanechané. Táže pak vdova stěžovala si při kommissi revisionis, že při konfiskaci statku Konojedského dle předložených inventářů i její vlastní svršky a nábytky, které v domě svém v Benešově (Bensen) měla, v summě 3050 kop mocí odňaty byly, jakož i že příliš nízkou taxou téhož statku velikou škodu a zkrácení se sirotky svými utrpěla; neboť statky nadřečené dle kontratasy za 82.674 kop a svršky s nábytkem za 3657 kop stály. Avšak nepořídila ničeho; toliko na věno její, na statku téměř pojištěné, per 10.000 kop mřš., dáno jí dne 5. února 1629 cís. pojištění. (C. 215, K. 30. — Liř. conf. 2, f. 297. — D. Z. 141, D. 27 & 194, J. 20.)

Jan Kopidlanský z Kopidlna, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel pro náboženství ze země, postoupiv předtím dvůr svůj lenní v Poděbradech král. komoře. (C. 215, C. ¹/₈.)

Jan Purkhart Kordule ryt. ze Sloupna pro své těžké provinění v čas zpoury odsouzen při kommissi confis. vedle cís. resoluce z dne 10. února 1623 toliko *polovice* jmění svého, protože již k vše katolické přestoupil. Statek jeho *Hořeňoves* (Hoříněves, okr. Jaroměř.) — tvrz a ves s podacím kostelním, dvorem popl. s 19 poddanými, lesy a rybníky, jak to Kordule l. 1622 od sester Salomeny Lokšanové a panny Kateřiny Štosoven z Kounic za 16.800 kop m. koupil a na summu trhovou toliko 5942 kop odvedl (D. Z. 292, H. 15) — od komory české za 13.415 kop m. odhadnutý, prodán byl dne 13. června l. 1624 za 13.000 zl. Albrechtovi z Waldšteina, který jej t. r. postoupil paní *Marii Magdaleně Trčkové* směnou za jiné statky (viz Stubenberg, též Jan Rudolf Trčka při panství Smiřice). (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 280. — D. Z. 293, A. 22; 141, B. 7 & 292, H. 15.)

Druhý statek Kordulovi odňatý *Souňov* (okr. Čáslav., dom. Krchleby) — sídlo s dvorem poplužním a mlýnem — na kterémž Kordule manželce své Veronice roz. Kapounové z Svojkova 5000 kop věnoval, a 2000 kop dluhů měl, po-

stoupen byl téže Veronice k věnní zástavě v summě odhadní 7339 kop mš. (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 447.)

Podle účtu s Kordulem při komoře české dne 24. října 1624 učiněného měl Kordule na obou statcích toliko 6281 kop mš., od kteréžto summy jedna polovice v pokutě jest vzata, a druhá jemu zanechána. (C. 215, K. 32.)

Jan Arnošt a Adam Mikuláš Štosové z Kounic, domáhali se marně otcovského statku Hořeněvsi, který sestrám jejich doplacen nebyl. (C. 215, S. 42.)

Sigmund Jindřich Kordule ze Sloupna sloužil v čas zpoury za fendrycha při vojsku stavovském jsa k tomu přinucen. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen k *manství* vedle král. výpovědi z dne 10. února (publik. dne 13. března) 1623, téhož roku a potom dne 16. června 1626 ohlásil se v přčině přijetí léna na statek svůj *Vřeštov* (Bürglitz, domin. Hořeněves, okr. Jaroměř.) — zámek a městečko Vřeštov s dvorem poplužním a pivovárem — odhadnutý za 19.638 kop mš., avšak pro veliké dluhy nikdy na něj léna nepřijal. Statek ten, zadlužený na 12.953 kop, čís. resolucí z dne 24. července 1631 z manství Kordulovi propuštěn, i zadržalý na něm stý díl jemu prominut byl. (C. 215, C. 10 & K. 32. — D. dv. 7, f. 22 & 169 — D. Z. 622, A. 27.) Vedle poručení komory české dne 27. září 1638, obnoveného dne 12. ledna 1643, týž statek dětem po Kordulovi pozůstalým odňat a ujat býti měl od král. komory pro dluh 5200 kop m., jímž Kordule sestře své Kateřině Markétě, provdané za Jindřicha Straku z Nedabylic, povinen byl, a kterouž summu tato jeho sestra v pokutě pro provinění své propadnouti měla. (C. 215, S. 44. — Viz Straka Jindřich.)

Bohumil Kořenaký ryt. z Terešova a syn jeho **Zdeněk** zemřeli v trvalé zpouře; při kommissi confiscationis byli odsouzeni všeho jmění, avšak čís. resol. 31. října 1622 žaloby osvobozeni. Protož statek Zdeňkův *Neznašov* (Nezdašov, okr. Vitav. Týn.) — tvrz a ves Neznašov s dvorem popl. a ves Temelín — odhadnutý za 13.000 kop m. sirotkům po Zdeňkovi pozůstalým ponechán a k ruce jejich prodán byl hraběti *Nezimovi z Vrtby* l. 1622 za 8000 kop m., na kterouž summu z Vrtby toliko 3000 kop m. věna vdově Barboře Kořenské, roz. z Rohatec, l. 1622 zaplatil. Synové a dědicové Zdeňkovi

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

žádali opětně za to, aby jim zbytek summy trhové, per 5000 kop nezaplacený i s úroky zadržálými per 18.000 zl., při kommissi liquidationis jim přisouzený, buď od dědiců z Vrtby byl zaplacen aneb statek navrácen; avšak ještě l. 1692 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 33. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 139, B. 20; 141, D. 17.)

Karel Markvart Kořenský ryt. z Terešova, ač nebyl odsouzen, předce statek po něm pozůstalý, *Sedlo a Stradov* (kr. Budějovic., okr. Svin. Trh., dom. Komařice) z poručení král. prokuratora dne 4. března 1629 k ruce J. M. C. vzat a inventován jest dle zprávy Jana Jiřího Vrabského Tluksy z Vrabí, jenž za Kořenského v rukojemství se postavil. (C. 215, C. $\frac{1}{1.}$)

Petr Vok Kořenský ryt. z Terešova propadl jistotu 900 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu; avšak při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{7.}$)

Kořenští ryt. z Terešova: Ctibor, Jiří starší a jeho otec Karel na Komářících a Zborově, *Jiří mladší, Josue a Lukáš*, katolíci, přistoupili všickni ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. avšak vyhradili sobě při tom, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž při témž snešení stavů přítomni nebyli, při kommissi confiscationis dne 26. a 29. listopadu 1622, dne 14. července 1623, pak král. výpovědí dne 12. listopadu 1622 a poslední Lukáš dne 20. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. Z nich pak l. 1629 při kommissi transactionis de pio opere uvolili se za perdon jim udělený zaplatiti pokuty na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském, totiž *Jiří mladší* 80 zl., *Josue* 80 zl. 40 kr. a *Lukáš* 150 zl. 30 kr. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{41.}$)

Jan nejstarší Kostelecký ze Sládova (Sádlova), nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere dáti k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě praž-

ryn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna
 říj t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)
Košetický z Horek, ingrossator větších desk zemských
 Nového města pražského, pro účastenství své ve
 řízení knížete z Lichtenšteina l. 1621 uvězněn
 na 1500 zl. z vězení propuštěn, zemřel l. 1624
 pokuta 2500 kop mš. za perdon jemu uložena
 dne 7. října 1627 ohlášeno odsouzení jeho k po-
 smění po něm pozůstalého, kteréž již l. 1625 od
 bylo uято, totiž: a) *dům na Příkopích*, mezi
 Hegnera z Rezelfeldu a Jindřicha Hornateckého
 (jehož dům „u Kolářů“ slove) oboustranně ležící,
 i s druhým domečkem k němu náležejícím, od-
 17 za 13.450 kop mš., vedle cís. resoluce z dne
 29 král. kollegiu appellačnímu k zaplacení služ-
 ho postoupen a *Pavlovi Wenceliusovi z Bochova*
 ni, cís. raddě nad appellacemi za 8500 zl. rýn.
 luhův a jakýchkoliv závad prodán jest. (C. 215,
 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 30.)
Dům malý v Nekazané ulici (nyní Nekazanka)
 Pavla Mejšnara a Maryanny Mřeňové v osadě sv.
 cíci, prodal Košetický již předešle *Ešteře Fialové*,
 summu trhovou 400 kop mš. nedoplatila. Z této
 vé 100 kop prominuto a ostatní 300 kop dceři
 ém pozůstalé Alžbětě, provdané Kurzbachové
 ku, na srážku její otcovské pohledanosti postou-
 dle cís. resoluce 19. března 1636. (C. 215, K. 34.)
 e nade vsí Vršoviciemi ležící na gruntech Marie
 čkové, kteráž jí Košetickému od úroku po osmi
 átku l. 1623 osvobodila; tato odhadnuta za 700
 ena byla l. 1627 dotčené dceři Košetického též
 nechané jí z milosti polovice. (C. 215, K. 34.)
elnice na Věnečku u Raullic s loučkou, které se
 rti Košetického panna Anna Voršila Kovanka
 evorka kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Sta-
 pražském, ujala, jakoby právem odúmrtím na
 byla připadla, pak ji l. 1625 Linhartovi Korkovi
 a z Korkyně a z Cholovic, měšťanu Staroměst-
 24 kopy mš. prodala. Tato summa připadla jed-

nou polovicí komoře a druhou polovicí l. 1637 též dotčené dceři Košetického, s níž jakož i s komorou českou se dědicové Korkyňovi umluvili, naproti pak tomu regres svůj ke klášteru dotčenému vzíti měli (dle dekretu komory č. 15. května 1637). (C. 215, E. 4 & P $\frac{2}{3}$.)

e) *Jistiny* 6700 kop mš., z nichž 1000 kop dotčené dceři Košetického též na porážku její polovice l. 1630, jakož i všecky svršky a nábytky, odhadn. za 3972 kop m., postoupeny jsou. (C. 215, K. 34.)

Václav Košetický z Horek pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl vyhlášen, tak že Košetický podržel statek svůj. Po bratru svém Joachymovi zdědil l. 1644 statek *Viklantice a Petrovsko* (kr. Tábor, okr. Pacov.) vsi s dvory poplužními, který jeho syn Václav Ferdinand l. 1671 za 4175 zl. rýn. prodal Hendrychovi Ferdinandovi Perkovi (Pergovi) z Reinfeldu. (D. Z. 389, F. 13.)

Jan Kostnar z N., obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Křištof Kotvice z Kotvic, pro účastenství své ve zpouře odsouzen při kommissi confiscationis *třetího dílu* jmění svého vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623, propadl statek *Warnsdorf starý* (kr. Litoměřic., dom. Rumburk), tvrz s vesnicemi a dvory poplužními, kterýž odhadnutý za 18.661 kop m., postoupen byl vedle cíś. resoluce z dne 18. října 1624 *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 20.000 zl. na srážku summy jemu za služby vojenské povinné. (C. 215, K. 36. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 147, H. 1 & 153. M. 26.) — Kotvice marně se domáhal při král. komoře dvou třetin z milosti mu ponechaných, na něž ničeho neobdržel. Protož l. 1650 žádala manželka Kotvicova Kateřina, roz. z Nostic, za navrácení dotčeného statku, avšak nepořídila ničeho. (Arch. míst. K. $\frac{97}{4}$.)

Jan Oldřich Kouč ryt. z Kouče (Kauč, Kautz), pro provinění své v čas zpoury při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *třetího dílu*

, propadl statek *Domousnice* (kr. Boleslav., okr. rz a ves Domousnice a vsi Rabakov a Čížovice ka) s 14 poddanými, dvěma dvory popl., 1 vi- ňky a 70 lečí lesů. Tento statek od král. komory l. 1623 dne 27. září za summu odhadní 46.862 n. paní *Polyxeně kněžně Popelové z Lobkovic*. Ze vé případnouti měl král. fisku třetí díl per 15.620 dva díly Koučovi a jeho bratřím lét nemajícím. x Domousnice nebyl nikdy kněžně Lobkovicové neboť jej držel až do l. 1629 *Petr Kouč*, který v Drážďanech v emigraci zemřel. Po jeho smrti no synové Jan Oldřich, Karel a Jetřich, kterýž 630 statek ten v držení a užívání měl (dle desk a. 75, J. 3); pak vdova po něm pozůstalá Anna, ná Rašínová, ještě l. 1643, tak že téhož roku dne d komory české vyzvána byla, aby dokázala, m ten statek drží. Čehož když prokázati ne- ek ten dne 21. května 1643 od komory české bkovic proti zaplacení všech závad odevzdán býti K. 12 & R. 15. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z.

řich, Adam a Petr, bratři Koučové ryt. z Kouče, při kommissi exsecutionis dne 24. dubna 1623 jmění odsouzen, avšak z cís. milosti perdonován, mi za příčinou náboženství l. 1628 do Saska se Potom l. 1631 Adam do služby švedské vstoupiv deburku; ostatní dva bratři navrátivše se při m l. 1630 do země, vydrancovali statky *Horní ubice* (tvrz a ves s dvorem popl. v kr. Litoměř.) náležející, ačkoliv l. 1629 první statek Vavřinci Mansberga, cís. radovi a úředníku pohraničního za 34.104 kop mš., druhý pak Marii Drešrové, dané de Boisové, roz. Reišlové, byli prodali. fisku propadli zbytek z summy trhové na statku er 5963 zl. pozůstalý, kterýž Majdrlovi od císaře losti náhradou za jeho věrné služby byl darován ho cís. radovi a starostovi při dskách zemských enturovi Papazoni na srážku jeho pohledanosti českou 2522 zl. vydati měl. Naproti tomu na-

vrácen jest Petrovi Koučovi, jenž bratry své přečkal, zbytek summy trhové na statku Dubickém vězící per 3667 kop m. vedle cís. resoluce z dne 7. září 1655 na základě generalní amnestie. (C. 215, K. 12. — Lib. conf. 2, f. 455 & 456. — D. Z. 143, K. 16 & 145, B. 10.)

Oldřich Kouč ryt. z Kouče obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Daniel Kousek ze Sobětiček, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, provinil se při vpádu saském l. 1631, tak že při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou, již měl za Janem nejstarším z Widršperku, jakož i jistinu 1000 kop m. za Adamem z Waldšteina. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{10}{38}$.)

Jakub Kousek ze Sobětiček a ve Vrhavci, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *k manství*, nepřijal léna na stateček svůj. Obeslán pak před kommissi transactionis, dne 4. března 1628 pokuty za udělení perdonu osvobozen byl, poněvadž jeho stateček nepatrný zcela byl zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Kousek ze Sobětiček po smrti své († l. 1621) od král. prokuratora z účastenství ve zpouře obviněn, a vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 žaloby osvobozen byl, poněvadž bratří jeho *Vilém a Daniel* nevinu jeho na díle odvedli. Nicméně vedle výpovědi kommisce confiscationis dne 3. října 1623 statek dotčeným bratrům náležející z dědictví vyňat a v *manství* uveden byl. Protož přijali bratří Vilém a Daniel dne 23. června 1626 léno na polovici statku *Lhotky* (Ober-Lhota, okr. Klatov.), totiž tvrz a ves Lhotka s dvorem poplužním a vsi Neznašov, Vrhavec a Radoňov (Radimov, Radinau), v summě odhadní 3654 kop mš. Avšak vedle nařízení komory české z dne 15. ledna 1630 měli bratří Kouškové statek ten král. komoře odstoupiti, poněvadž se proti právu lennímu dluh bratra zemřelého ujali; ale ponechán jim statek v manství proti zaplacení 1000 kop mš. za dotčený díl bratrův. Po smrti Viléma (l. 1635) přijali jeho synové,

el, Albrecht Hynek a Jindřich Jaroslav, l. 1637 statek, kterýž pak l. 1652 z manství propuštěn Adamovi Kouskovi, proti složení zadržalého stého 100 zl. za převedení v dědictví. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a C. dv. 7, f. 33 & 68, f. 11.)

Kousek ze Sobětiček provinil se ve zpouře tím, že ve vojsku stavovském sloužil; pročež před kommissionis obeslán uvolil se dne 18. dubna 1628 za udělený 400 zl. rýn. pokuty ve dvou lhůtách za- (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Koutský z Kostelce provinil se placením kon- kum povstalým; avšak dokázav, že to jenom z pří- kl, na zvláštní přímluvu Jesuitův osvobozen byl erdon mu udělený při kommissi transactionis dne 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

mladší Koutský z Jenšteina, syn Vojtěcha star- zen byl l. 1624 pro své účastenství ve zpouře 95 kop míš.; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen. k maje pro náboženství se vystěhovati prodal Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra na u Zlatého Kříže řečený, l. 1628 za 370 kop m Křížkovi. (Lib. contract. 12, f. 306.) Též jeho aterina prodala před odchodem svým ze země ovský, v Novém městě pražském ležící, který po Adamovi Huberovi z Rozenpachu zdělila, dne 6. 1628 za 2100 kop míš. Jiříkovi Jonákovi (C. 215, lib. contr. virid. 13.)

ádu saském l. 1631 navrátil se Koutský s ne- Prahy, ujímal se desk zemských i soudu pur- a klíče obou úřadů zapečetil. Proto při kommissi andské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, tek summy trhové 300 kop míš. za dům svrchu d l. 1642—1654 domáhal se marně statku svého ti po otci svém, též král. fisku připadlé, i jeho yhledávali toho marně ještě l. 1677. (C. 215,

starší Koutský z Jenšteina, měšťan Nového města v času zpourey mezi jiné starší obecní zvolen okuratoru krále Fridricha Falckého za adjunkta

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

a pomocníka k vedení věcí právních přidán, hned po vítězství bělohorském k perdonu se přihlásil, dokládaje, že jen prinucením a pohrůzkami v službách Fridrichových potřebovati se dal a nad tou zpourou žádného zafbení neměl. Ačkoli hned po vítězství při soudech zemských, komorních, dvorských a lenních potřebách i rozličných kommissích podle cíś. prokuratora pilně sloužil, předce i přes všecku přímluvu knížete z Lichtenšteina dne 4. pros. l. 1624 za něj učiněnou vedle cíś. resoluce z dne 1. října 1626 perdonován nebyl, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtěl. Potom l. 1627 ze země pryč se odebral, a navrátil se při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž knížeti z Fridlandu a po jeho brzkém zavraždění král. komoře připadlo, totiž: a) *Jistina* 6000 kop mš., kterou Koutský měl od l. 1616 za obci města Písku, i s úroky z té summy zadržályní; b) 1750 kop mš., kteréž Koutský ještě pohledávati měl ze summy trhové za dům svbĵ v Novém městě pražském na Poříčí v osadě sv. Jindřicha ležící, u *Hrubých* řečený, kterýž s grunty, vinicemi a poli k němu příslušejcími l. 1629 *Pavlovi Julišovi z Šenpachu*, appellač. registratoru, prodal. Z této summy zaplacen bylo od vdovy Julišové Lidmily již l. 1633 ke kommissi Fridlandské 150 kop, ze zbytku pak vedle cíś. resoluce z dne 21. října 1639 ponecháno dotčené vdově 471 zl. na zaplacení služného manželu jejímu zadržáležo a ostatních 1395 zl. 40 kr. (1196 kop) darováno sekretáři při král. komoře *Kristianovi Itterovi*. (C. 215, K. 52. — Lib. contract. virid. 12, f. 325 & 13, f. 378—381.)

Jindřich Kozel z Peclínovce, senator Nového města pražského, dal se potřebovati od stavů povstalých v rozličných kommissích; pročež odsouzen při kommissi exsecutionis *hrdla, cti i statku*, měl oběšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 stat byl dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky povstání na náměstí Staroměstském. Pozůstalost jeho, z níž polovice jeho manželce Lidmile, roz. Hruškové, a dvěma synům náležela, hned v pokutě byla ujata, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském ležící pod sv. Štěpánem Velikým jdouc k sv. Kateřině, l. 1621 za 400 kop m.,

5 zl. rýn. odhadnutý, zanechán manželce a dvěma
ovým místo polovice jim náležející, od nichž jej
mila kollej jesuitská v Novém městě. (C. 215,
b) *Čtyry kusy polí*, za Koňskou branou a nad
ležící, odhadnuté za 1015 kop mš., prodány byly
1030 kop *Florianovi Líbochovskému* radnímu No-
pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 300 & 6,

vržení l. 1627 při komoře české učiněného při-
šlo z této pozůstalosti král. fisku, mimo polovici
ův a nábytků, ještě 1305 kop mš., kterážto
ené vdově a synovi jejímu Janu Cyprianovi vedle
e z dne 22. května 1629 byla prominuta. (C. 215,

(Lipold) Kozelka z Hřivic, při kommissi confis-
viněn z účastenství ve zpouře, nevinu svou dílem
vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 žaloby
zavázal se při kommissi tractationis za udělení
žiti 257 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze.
náboženství ze země do Pirny odešel, nezřídív
omocníka k statku svému zanechanému a l. 1634
řátelským zase se navrátil, vesnice *Čenčice* (Čern-
tec., dom. Vršovice),*) jemu předtím náležející,
jal. Pročež při *kommissi confis. Fridlandské* dne
334 odsouzen všeho jmění, propadl nejenom do-
ici, kteráž vedle nařízení komory české dne 9.
v pokutě ujata, nýbrž i *vinici* šosovní při městě
ící, kterou l. 1639 *Václav Kaplíř ze Sulevic* za
š. od královské komory koupil. (C. 215, C. 1/8

Kozelka z Hřivic účastnil se zpourey, přiznav se
aci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné,
k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II.
urfürsta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále
však jsa katolíkem, pro provinění své nebyl od-
215, C. 11/41.)

Čenčice s 8 osedlými a ves Strážiště s třemi osedlými,
stelním a příslušenstvím koupil l. 1577 Mikuláš Kozelka
laeského za 1300 kop gr. českých. (D. Z. 63, F. 7.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Hynek Kozlovský z Kozlova zemřel l. 1618, zanechav stateček *Mackov* (okr. Blatná) zcela zadlužený. Žalobu král. prokuratora, že Kozlovský l. 1619 lid svůj k výpravě krajské poslal, odvedla jeho manželka před kommissí transactionis, tak že dne 4. března 1628 pokuty byla osvobozena. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Král z Dobré Vůdy (Vody) přistoupil ke konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k sněšení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 k *manství*, učinil ohlášení 9. srpna 1624, že by za ponechání v dědictví statku svého, který odhadl za 3000 kop mš., do král. komory složil 1000 kop mš. na tři lhůty; což však přijato nebylo. Protož přijal dne 20. června 1626 léno na statek svůj, tvrz a dvůr poplužní ve vsi *Dolejších Plotištích* (kr. Kralohrad.) s pěti chalupami, odhadnutý za 6000 kop mš., který po smrti jeho l. 1635 opět od komory české ujat, a l. 1636 *kolleji jesuitské v Jičíně* na srážku její fundace postoupen, a potom od této kolleje jesuitské kolleji v Hradci Králové prodán byl. — Věno vdovy po Janovi Královi pozůstalé, Aleny Kateřiny, roz. Litické z Šonova, potom zase provdané Dohalské, na tomto statku pojištěné per 600 kop mš., teprv l. 1643 jí při kommissi revisionis přisouzeno bylo. (C. 215, K. 54. — Lib. conf. 2, f. 211. — D. dv. 7, f. 16, 22, 28 a 70; 68, I, fol. 25.)

Druhý statek Krále *Dobrávoda* (Dobrávůda, Gutwasser, kr. Král. Hradec., dom. Brandejs), totiž tvrz a ves Dobrávoda a ves *Chlum* s dvěma dvory poplužními, v němž jemu sedmý díl náležel, a v ostatních šesti dílech jeho dětem, Václavovi, Beatrici Marii, Mandaleně, Justýně, Johanně a Aleně, koupil l. 1624 podle dotčených šesti dílův za 12.429 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, jemuž i Jan Král sedmý díl svůj, který proti zaplacení 500 kop mš. z manství byl propuštěn, l. 1628 postoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 54 — D. Z. 141, M. 25., a 142 Q. 15.) — Waldštejn pak ponechal k užívání týž statek v léno Fridlandské přenesený dotčeným dětem Královým, jimž na summu trhovou toliko 1080 zl. zaplatil. Z té příčiny po smrti Waldšteina zůstaly dcery Královny Justýna, Alena a Johanna v držení téhož statku, který jim dne 13. října

vedení 500 zl. do král. komory z manství Frid-
l propuštěn a dědičně postoupen, od nich pak
1642 prodán Kateřině hraběnce z Waldšteina,
é. (C. 215, F. 5 & K. 54. — D. Z. 147, Q. 24.)

Kraz (Craz) hrabě z Schærfenšteina, plukov-
anělského v cí.s. službě, přešel l. 1633 k nepří-
po svém zajetí l. 1635 před soud vojenský ve
en, *hrdla i všech statků svých odsouzen a od-*
Ve svém kšaftu, který ve vězení dne 4. června
ni napsal, vyznal provinění své, žádaje, aby tělo
e jezuitském ve Vídni bylo pohřbeno. — Statky
již léta 1633 od *Albrechta z Waldšteina* kon-
na poručení jeho hraběti *Šimonovi z Thunu* po-
šak po smrti Waldšteinaové k ruce král. fisku

po Krazovi se nacházel nemalý počet věřitelův
tův, z té příčiny statky jeho všechny, v král. v-
ležící, vedle cí.s. resoluce na poručení komory
3. června 1637 zatím právně byly sequestrovány,
em dne 18. června 1637 jistá Crida rozepsána.
rozsudku ve věci té dne 19. července 1642 vy-
edsevzato bylo rozdělení statkův Krazových mezi
, totiž: 1. Statek *Řeneč* (Řeneč, Rentsch, kraj
Lukavice), který Kraz l. 1623 po Joachymovi
Loubském za 64.000 kop mš. koupil v summě
617 kop mš., přivlastněn byl *Adamovi Jarosla-*
mn z Lub, tak že z této summy trhové, po srážce
mš. Loubskému přisouzených, spokojení býti
ové Jan Moric Widersperger s 3106 kop., Při-
z Újezda s 20.209 kop. a Kateřina Branišovská

k *Žimutice* (dom. Třeboň.), od Kraze koupený za
a dvůr poplužní a ves *Sobětice*, koupený za
mš., ponechány byly v summě odhadní 32.000 kop

cí.s. resoluce z dne 12. dubna 1635 poručeno bylo král.
aby k zapravení výloh zařízením dotčeného soudu vojen-
ských, 4000 zl. ze statkův Krazových bylo odvedeno k dvor-
nímu úřadu vojenskému.

míš. *Václavovi Čabelickému ze Soutic*, tak že zaplatiti měl věřitelům, Kateřině Branišovské 4311 kop, Anně Zuzaně Kofenské ze Soutic 1132 kop a Barboře Čabelické ze Soutic 351 kop míš. (Viz Čabelický.)

3. Statek *Drahkov* (kr. Plzeň, dom. Chocenice), od Krazě za 6790 kop míš. koupený (viz Widersperger Martin), postoupen byl v summě odhadní dědicům *Vavřince Majdrle* na srážku jejich pohledanosti jim přisouzené.

4. Statek *Úsilov* (Ausilau, kr. Plzeň, dom. Chudenic.) — tvrz nová i stará s dvorem poplužním při tvrzi nové, vsi Ousilov a Vílov s 3 mlýny, jak to l. 1624 za 23.500 kop míš. koupil Kraz od Jana mladšího Widerspergra (D. Z. 293, Q. 24) — v summě odhadní 24.582 kop míš. odevzdán byl *Janovi Oldřichovi Burghauserovi*, radovi kurfiřta Bavorského, tak že spokojiti měl věřitele, dědice po Vavřinci Majdrle s 969 kop.; Veroniku Kateřinu předešle Brüsslovou, potom Alsterovou z Assfeldu, s 6157 kop. a Václava Čabelického ze Soutic s 4633 kop. míš.

5. Statek *Riesenberk a Kouty* (kr. Plzeň.), od Krazě za 70.000 kop míš. koupený, v summě odhadní 73.785 kop míš. postoupen byl *Vilímovi Colonovi z Felzu* za pohledanosti jeho sestry *Anny Alžběty, vdovy po Krazovi* pozůstalé, a od též jemu l. 1641 postoupené; mimo to měl Colona zaplatiti věřitelům, bratřím a strýcům ze Svarova 6829 kop, Václavovi Čabelickému 7000 kop a Jindřichovi Lapáčkovi 1713 kop. (Viz Guttenstein.)

6. Statek *Zahořany* (dom. Kouty), od Krazě koupený za 30.000 kop míš., s dvorem Hlašovským ve vsi Zahořanech koupeným za 3500 kop., v summě odhadní 46.107 kop vykázan byl věřitelům, Vilémovi Colonovi z Felzu, resp. vdově Krazové Anně Alžbětě v 18.000 kop.; Janovi Oldřichovi Burghauserovi v 14.049 kop.; Janovi mladšímu Widerspergerovi v 2009 kop.; obci městečka Kdyně v 1811 kop.; Petrovi Ammonovi měšťanu ve Furthu v Bavořích v 874 kop.; dědicům Jana Werdemanna v 1871 kop.; Janovi Olimarovi v 1503 kop.; Kateřině Derogerové z Střítěže v 4731 kopě a Gerhardovi Luix-ovi v 1255 kop. (Viz Guttenstein.)

Mimo tyto statky, v jedné summě 238.186 kop míš. vynášející, zůstalo po Krazovi rozdílných jistin 14.269 kop,

jednotlivým věřitelům byly vykázány, tak že celá Krazova v jedné summě 252.456 kop mš. vyná- k ruce císaře toliko 1422 kop připadlo. Avšak Krazovi byli povinni z pohledaností jim vykázá- část i s úroky zadržálými (per 50.316 zlatých) e sleviti, čímž král. fisku připadlo 96.665 zl. rýn., na vedle cíś. resol. 18. prosince 1638 a 5. dubna postoupěna *Jindřichovi Petrovi hraběti z Guttenu* pohledanosti při král. komoře české. K tomu l. fisku též jistiny, které Krazovi Jan Fridrich a byl postoupil, vynášející i s úroky 29.202 zl., eškeré pozůstalosti Krazovy na císaře přišlo rýn. (C. 215, K. 66. — D. Z. 302, D. 4.)

ní pozůstalosti Krazovy v Čechách ponecháno ově Krazové Anně Alžbětě roz. z Felzu, mimo sub Nr. 5 & 6 již uvedené, také dvůr *Běloberg*, dom. Kouty) při vsi Starec, za 1406 kop utý, který l. 1626 od manžela svého koupila; Menším městě pražském v Nové ulici za sv. To- který od Ondřeje Stegmanna za 5000 kop mš. 215, K. 66.)

města Domažlic navraceny byly bez náhrady esol. 17. února 1642 vesnice *Španov, Řichovice* Krazovi za 3000 zl. předešle zastavené. (C. 215, Z. 624, C. 12.)

vníkům v Praze navracen byl dvůr v Dušníkách. 66.)

po Krazovi pozůstalé v říši *Německé*, zejména *senbach a Hohenbach* v biskupství Bamberském mlýny ve Falcku hořejším a *mnohá cíś. léna* což všecko cíś. fisku v pokutě připadlo, vedle z dne 27. října 1626 z milosti darovány byly *ovým, Janovi Antonínovi a Karlovi Fridrichovi,**) jejich udatnost v cíś. službě vojenské dokázanou, za vydatné a prospěšné služby vojenské *bratři* zeného, z nichž plukovník *Adam Jetřich* u Lands-

Fridrich, cíś. rytmistr, brzy potom l. 1636 v bitvě poraněn

berga, *Hanibál* u Budína proti Turkům a *Hugo Filip* u Gröningen v Nizozemsku padli. (C. 215, K. 66.)

Jan Kašpar Křečovský obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Kateřina Křinecká z Ronova, roz. ze Svojkova, odešla po bitvě bělohorské bez povolení ze země; pročež její *dům* v Starém městě pražském proti minci v osadě Týnské ležící od král. komory ujat a vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 18. června 1622 s dvěma domy po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými*) spojený, paní *Heleně Maternové*, roz. *Lažanské z Bukové*, v jisté summě postoupen byl. (Knihy městské, D. Z. Miscellan. Lib. contract. caerul. 3, f. 86. — Viz též Bohuchval Berka.)

Jan Albrecht starší Křinecký sv. pán z Ronova, někdejší kommissar při defensi zemské, byl též mezi relatory při sněmu generalním, při kterém syn krále Fridricha Falckého byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. fisku připadlo, totiž: a) Statek *Rožďalovice* (kr. Jičín.), k němuž náležely zámek a město Rožďalovice s dvorem poplužním a vsi Podolí, Zámostí, Žitovlice a dílem Pojedy, pak 24 rybníky (Bučický, Pařízek, Babínek, Nový, Kozák, Polívka, Tobelický, Vodička, za Humeny, Hořínek, za Jelínkovy, u vsi Pojedy, za Tomíčkovice, Kněžský hořejší, prostřední a dolejší, Velšovský, Rohlíček, Charvat, Návesník, Nedbálek, Kulhánek, Suchánek a Vylitka). Tento statek, který Křinecký l. 1614 za 75.000 kop mš. od Karla Jindřicha Křineckého koupil (D. Z. 187. C. 11), od komory české na ten čas toliko za 34.682 kopy mš. byl odhadnut.

b) Statek *Ronov Nový*, zámek a ves Oskořínek (Ronov) s dvorem popl. a ves Nový dvůr (okr. Nymburk.) — odhadnutý za 16.255 kop mš.

*) Jeden z těchto domů, nárožní, koupil Berka l. 1612 od Tomáše z Proseče na Jirnách za 1825 kop gr. českých, a druhý podle uličky ležící od krejčího Václava Šindlera l. 1612 za 900 kop gr. českých.

atky, odhadnuté v jedné summě za 50.937 kop,
17. prosince 1622 *Albrecht z Waldšteina* za
rýn. a postoupil je v téže summě l. 1623 směnou
ky (viz Václav Berka) nejvyššímu purkrabí *Ada-*
šteina. (C. 215, K. 39. — Lib. confis. 2, f. 266. —
D. 5 & 194, G. 5.)

Křineckého na *domě* pánův Křineckých. (Viz
čtí.)

Křineckého, brzy potom zemřelého, *Jan Albrecht*
al dne 16. listopadu 1622, aby mu k nějakému
ze statkův otci odňatých dán byl, však nedo-
ačkoliv před kommissí nevinu svou prokázav,
nfžete z Lichtenšteina daným dne 3. října 1623
účastenství ve zpouře byl zproštěn. Týž odešel
země za příčinou reformace. Také jeho sestry,
dalena Slavatová a Johanna Křinecká, s pohleda-
er 19.000 kop míš., již na statku Rožďalovickém
cís. resoluce z dne 9. září 1653 odmrštěny jsou.
1/8 & K. 39.)

onečně dluhů na statku Rožďalovickém zůstalých
namenati dlužno, že bratří *Václav a Berchtold*
a pohledanost svou per 7000 kop míš., kterou
n Hartvíkovi na statku dotčeném i s úroky od
74 zadržalými měli, teprv dne 12. prosince 1674
i toliko na 7000 zl. obdrželi. (C. 215. K. 39.)

necký sv. pán z Ronova, pro účastenství své
dsouzen při kommissi confiscationis dne 10. listo-
polovice jmění svého, propadl: a) Statek *Dětenice*
r. Jičín., okr. Libaň.), totiž tvrz a ves Dětenice
oplužním a vsi Mičely (Mčely, Mzell, okr. Nim-
orem poplužním, Studce Veliké (Gross-Studec,
k.) a Vosenice (dle kvatern. trhov., nov., červen.,
23). Statek ten od komory české za 53.531 kop
utý prodán byl l. 1623 za 58.893 zl. rýn. *Albrech-*
šteina, který jej v též summě l. 1623 *Adamovi*
a postoupil. (C. 215, K. 39. — Lib. confisc. 2,
Z. 141, D.21.)

svůj na domě, jenž slove „Pánů Křineckých“.
Křinečtí.)

Manželce Křineckého Žofii, roz. z Lukavic, její věno na statku Dětenickém pojištěné per 20.000 kop mš. teprv na přímluvu kurfiřta Saského vedle cís. resoluce z dne 24. října 1656, bez úroků přisouzeno jest; avšak ona s tím spokojena nejsouc, žádala za navrácení statku Dětenického, ale nedosáhla ničeho. (C. 215, K. 39.)

Křinečtí sv. páni z Ronova, Bohuslav, Jiří a Jan Albrecht starší, z nichž *Bohuslav* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění, ostatní pak dva, jak již vytčeno, byli odsouzeni, propadli mimo statky již uvedené též *díly své na domě*, jenž slove „*Pánův Křineckých*“, ležícím v Starém městě pražském za krámy masnými při kostele Týnském mezi domy Bruncvickým a Faltýnským. Dům tento, který dotčení bratři Křinečtí s dvěma bratry svými po paní *Beatrici Křinecké*, potom provdané Lobkovicové, roz. ze Silberšteina, zdédili a před odchodem svým ze země za příčinou reformace l. 1627 bratrovi svému *Jindřichovi*, katolíku v zemi pozůstalému, k užívání odevzdali, teprv l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1636 od komory české v summě odhadní 2493 kop mš. postoupen sekretáři při král. komoře dvorské *Jakubovi z Luckenbergu* na srážku cís. daru jemu z milosti uděleného. Neboť *Jiří Křinecký* se navrátil s bratrem *Bohuslavem* při vpádu saském l. 1631 opět do země, ujímal se statků předtím mu náležejících, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, pomáhal v tajné radě voliti administratora a jiné kněžstvo uekatolické, ujímal se s jinými hlavního kostela Týnského i jiných, jakož i kolleje Karla IV., zvláště pak byl kommissařem nařízeným k ubytování lidu nepřátelského v Starém městě pražském; pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl s bratrem *Bohuslavem* všeho jmění svého, jehož se potom marně domáhal od léta 1637—1644, ač přitom podporován byl přímluvou kurfiřta Saského. (C. 215, K. 39. — Lib. contract. caerul. 3, f. 522.)

Jan Křížkovský z N. na obeslání kommissee transactionis z dne 5. února 1629 nemohl se vyrovnati o pokutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního zemřel již před

atek *Sedlečko* držela kněžna Polyxena z Lobko-
C. 1/4.)

Samuel bratři Kronenperkové z Kronenperku
r v. Kronenberg), měšťané Nového města praž-
l. 1627 pro náboženství ze země s matkou svou
pozůstalost svou strýci Janovi Davidovi Dytry-
postoupila. Synové její navrátili se při vpádu
řitelem do Čech; protož odsouzeni byli při *kom-*
ční Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*,
výpovědi appellací dne 16. prosince 1641 k ruce
lo ujato, totiž:

y rozdílné 5140 kop mš. s úroky z nich od léta
zadržalými per 4010 kop mš. (C. 215, K. 55.)

Šerlinkovský řečený v Novém městě pražském
dě vedle mlýnce Daniele Jona ležící, který otec
iv Samuel s manželkou svou Annou roz. z Tiefen-
dne 16. července za 4500 kop mš. od Anny
Veleslavína koupil (Lib. contract. virid. 11, f.
a toho, za 3000 kop mš. odhadnutého ujala se
města pražského v quotě obci nezaplacené a
j l. 1627 nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Wald-*
hu 2000 kop mš., jemu od obce povinném.
t. virid. 12, f. 246. — C. 215, K. 55.)

domy v Novém městě pražském na Koňském
ostoupeny byly vedle cíś. resoluce z dne 26. li-
5 cíś. appellačnmu radovi *Janovi Reichartovi*
Ragersdorfu za summu odhadní 3162 zl. rýn. na
pohledanosti 2254 zl. za komorou českou proti
hů 632 zl. dekretem komory české 7. srpna 1646.
55 & Z. 9. — Lib. contract. virid. 14, f. 282.)

ada v Květounské (Štěpánské) ulici v Novém
ém, odhadnutá za 500 kop mš. (C. 215, K. 55.)
Fandnerovský, od starodávna u *Pfentnarů* (Pfand-
v Starém městě pražském na Mostku ležící, po
ny Kronenperkové vedle dekretu komory české
a 1630 od cíś. rychtáře Linharta Korka Cholov-
kyně byl ujat a potom za 1830 kop mš. od-
i však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215,
b. contract. caerul. 3, f. 448.)

f) *Dům v Hoře Kutné*, odhadnutý za 816 zl. rýn.; pak *dům, pole a louky v Jaroměři*, odhadnuté za 1000 kop mš. (C. 215, K. 55.)

L. 1646 dědicové Kronenperkrův v Münsteru se zdržující žádali hraběte Maximiliana z Trautmansdorfu, císař. nejvyššího hofmistra, k vyjednávání míru do Münsteru vyslaného, za přimluvu, aby jim statky odňaté opět byly navráceny; ale neobdrželi ničeho. (C. 215, Z. 9.)

Albrecht Krupý z Probluze obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k zaplacení pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, 1/4.)

David Kukla z Tangeperku (Tannenberg), měšťan Starého města pražského, dal se potřebovati v čas zpourey od direktorův a správců král. Českého v mnohých kommissích a nemoha pokutu za perdon na něho l. 1624 uloženou zaplatiti, zůstával proto přes rok u vězení. Potom pro náboženství l. 1627 odešel ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631, ujal se statků svých, které od císař. rychtáře již l. 1630 jakožto odbězné k dobrému král. komory vzaty byly. Protož při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě *čtyry domy v Starém městě* ležící, totiž: *Dům* v osadě sv. Haštala, od starodávna „u Pražáků“ řečený, vedle „Zlaté váhy“ ležící i s kulnou vedle hřbitova sv. Haštala proti dvoru obecnímu, l. 1633 odhadnutý za 557 kop; *dva domy*, v jeden spojené, „na Spáleništi“ řečené, naproti třem Moždířům, odhadnuté za 1032 kop mš.; *dům* nárožní v osadě sv. Havla „u Havířů“ řečený, vedle Stříbrné Růže ležící, l. 1633 odhadnutý za 1840 kop; pak několik kusů polí a jednu vinici. Všechny tyto statky koupil od král. komory l. 1633 za 13.000 zl. rýn. *František Cortesi z Peregrinu*, primator Starého města pražského, i s domem Albrechtovi Štorkovi konfiskovaným, a byl povinen splatiti též všechny závady i berně a kontribuce na týchž domech zadržalé. (C. 215, P. 1/4. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 476.)

Václav Kul z Reibrsdorfu nepostavil se l. 1629 před kommissi transactionis k zaplacení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního z dne 17. února

již předtím pro náboženství do ciziny a byl
určena Saského v Lužicích. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Benedikt Kulejovský z N. obeslán byl na Kouřimsku
kommissi transactionis, aby se vyrovnal o po-
dělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se
dohodnouti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Michal Kunaš z Machovic, vладыka na Křenovicích,
Římově, jeden z relatorů na sněmu generalním
kromě vedle nařízení nejvyšších úředníků král. dne
1619 správa komorního panství Brandejského
k ruce stavův do sequestru vzatého byla ode-
tato provinění odsouzen při kommissi confisca-
ci. 4. července 1623 *dvou třetin* jmění svého, pro-
tek *Chřenovice* (Křenowic, kr. Budějovic., okres
územně jeho již od l. 1382 náležející, kterýž od-
1592 kop mš., beze všech dluhův a pohledaností,
bylo 5900 kop, *Donu Baltasarovi de Marradas*
ho pluku zadržané vedle cíś. resoluce z dne 17.
postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 40. —
f. 316.)

Karel Dubný (Dubno, Duben, okr. Budějovic.), tvrz
s dvorem poplužním a podacím kostelním, ves
s dvorem poplužním a díl vsi Branišova, jak to Ku-
rovi Vojšři z Protivce, bratru manželky své Euse-
y obdržel (D. Z. 127, L. 10. — Viz Vojšř). Statek
tý za 7769 kop mš., koupilo město horní Bu-
l. 1623 za 10.500 kop mš. (C. 215, K. 40. —
f. 194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

se domáhal Kunaš třetiny z milosti mu pone-
po jeho smrti l. 1628 po dlouhém jednání při
visionis dáno jest cíś. pojištění dne 14. srpna
1600 zl. jeho sestře *Marianně Brygidě*, provdané
ovického z Libovice. (C. 215, K. 40.)

Kunašovi pozůstalý, v Novém městě pražském
Petra ležící, teprv na poručení komory české
l. 1643 k ruce král. fisku ujat býti měl. (C. 215,

Benedikt) Vyšata Kunaš ryt. z Machovic, katolík,
1. října 1619 přísahu podle snešené stavův odboj-

ných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pročež odsouzen při kommissi confiscationis 14. července 1623 *všeho jmění*, propadl: a) Statek *Machovice staré* (kraj Budějovic., okr. Krumlov.) — starodávné zboží rodinné, tvrz a ves s příslušenstvím — který *Donu Baltasarovi de Marradas* za služné jeho pluku zadržalé l. 1627 byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 40. — Lib. conf. 2, f. 364.)

b) *Jistina* 3500 kop mš., kterou Kunaš manželce své Johaně, roz. z Vrabí, l. 1621 postoupil, vedle zdání král. prokuratora z dne 21. prosince 1630 k ruce král. fisku ujata jest. Naproti tomu obdržela táž manželka na věno své per 2000 kop mš. l. 1629 cís. pojištění. (C. 215, K. 40.)

Jiří, Jindřich Václav a Vilém, bratři Kunašové z Machovic, z nichž *Jiří* při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, protože byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620; *Jindřich a Vilém* dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. Pro provinění Jiřího statek jejich *Čejkovice* (Vilštejn, Wildstein, dom. Hluboká) — starý hrad Vilštejn a vsi Čejkovice, Chuchlice a Omlenice — od král. komory byl ujat a za 7125 kop mš. odhadnutý ponechán dotčeným bratřím pro dluhy proti zaplacení třetiny per 1583 kop mš. král. fisku v pokutě náležející, která však dědicům jejich vedle cís. resol. 27. března 1647 pro velikost dluhů per 9500 kop mš. na dotčeném statku vězících byla prominuta. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 40. — Lib. conf. 3, f. 492, B.) *Vilém Kunaš* zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 50 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské a sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kunigunda Kunešová z Lukovec, roz. z Berbisdorfu, provinila se ve zpouře tím, že od stavův odbojných l. 1620 v pondělí po neděli květné koupila za 2700 kop mš. statek duchovní, *klášteru Zbraslavskému náležející*, totiž městečko *Řevnice* (okr. a dom. Zbraslav.) s dvěma kostely, podacím kostelním a vším příslušenstvím (krom čtyř lidí k arcibiskupství Pražskému a na ten čas již Hendrichovi Matesovi hraběti z Turnu náležejících). Statek ten po bitvě bělohorské musila Kunešová navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 192, J. 30.)

Ladislav Julius Kurzbach z Trachenburku a z Milče při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna

en *k manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení
 confiscationis vyhlášen nebyl, tak že Kurzbach ne-
 a zadlužený statek svůj *Zaječice* (Sadschic, kraj
 Eisenberk) — tvrz a ves Zaječice s dvorem po-
 Vořmany (Vrskmany), Polety (Pohlody) s dvo-
 Molesice s podacím kostelním, Mokořany (Komo-
 em popl. a Langendorf s příslušenstvím, jak to
 1621 od Jana Kristiana Belvice z Nostvic za
 mš. koupil. (D. Z. 140, J. 22.) — Témuž Kurz-
 le cíś. resoluce, dne 18. října 1636 na komoru
 é, dluh na statku jeho Marii Magdaleně Trčkové
 360 kop mš. přisouzený a postoupený a po
 král. komoru v pokutě připadlý, z milosti a mí-
 mu zakázané prominut a při dskách zemských
 (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{1}$ — D. Z. 296, L. 27.)
starší Kustoš ze Zubřího a z Lipky pro účasten-
 ouře při kommissi confiscationis vedle král. vý-
 e 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění
 k statek jeho *Lipka* (kr. Chrudim, dom. Nasa-
 l konfiskován. Teprv když jeho syn *Karel* statek
 rodati chtěl, od král. prokuratora a komory české
 a 1630 ke kommissi transactionis byl obeslán,
 spokojil v dšlech od jeho otce v pokutě propad-
 , K. 64.)

mladší a Jiří Kustošové ze Zubřího, nemajíce
 ků, při kommissi confiscationis due 3. října
 byli zproštěni a odešli potom ze země za pří-
 ace. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kutnauer z Sonnenšteina, měšťan Starého města praž-
 zpoury purkmistr a hejtman městský ve věcech
 též obviněn vydrancování kollegia jesuitského,
 i exsecutionis (hrdelní) odsouzen vedle král. vý-
 26. května 1621 *hrdla, cti i statků*, oběšen byl

Lipku — tvrz Lipku s dvorem poplužním, pivovárem a
 při tvrzi ležícími, ves Bradlo horní s platem ve vsi Javor-
 ž, Modletín, Vratkov, Hudeč s mlýnem a příslušenstvím —
 Jan Kustoš od Bernarda Sobka z Kornic za 1200 kop gr.
 (G. 12); a předtím l. 1556 od téhož Sobka ves *Hlubokou*
 telním a vsi zápisné *Zubří* a Kamenický za 325 kop gr.
 2, G. 11.)

dne 21. června 1621 se svým otčímem Sušickým na jednom trámu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. — Zanechal dceru Kateřinu z předešlé své manželky, kteréž odkázal jistotu svou 1000 kop mš. za obcí Malostranskou a 200 kop mš. za stříbro, po bitvě bělohorské do král. komory půjčených. Ostatní jmění náleželo jeho druhé manželce Kateřině. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Kateřina Kutnauerová z Sonnenšteina, roz. Zakostelská z Bilejova, vdova po dotčeném Janovi Kutnauerovi, potom opět provdaná za Jana Nathaniele Vodňanského z Urašova (Vrašova), odešla pro náboženství ze země i s dětmi svými, kteréž nazpět vydati nechtěla. Protož podle cíś. patentu z dne 21. června 1628 veškeré jmění její od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském, který po synu svém z prvního manželství, Jerolimovi Prunerovi, zdědila. (C. 215, P. 2.)

b) Statek *Litovice* (Letovice, kr. Praž., okr. Unhošt., dom. Tachlovic.) — tvrz a ves Litovice s dvorem poplužním a dvorem v Hořejších Ptčích, s podacím kostelním, 2 osedlými ve vsi Hostivici a platem v Dobrovici se vším příslušenstvím, jak to l. 1559 Šebestian Pruner, měšťan Starého města pražského, od Abunda Šlika za 3375 gr. českých koupil (D. Z. 55, J. 22), pak dotčená Kutnauerová po svém prvním manželu Janovi Jerolimovi Prunarovi zdědila — postoupen byl vedle cíś. resoluce z dne 19. října 1630 *Křištofovi Šimonovi sv. pánu z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., za summu odhadní 13.184 zl. rýn., však s tou výminkou, že kupující s dědici svými povinen byl z rybníka k tomu statku náležejícího vodu vedle potřeby jak na hrad Pražský, tak do rybníka v bažantnici na časy budoucí propouštět. (C. 215, G. 13 & K. 41. — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 622, C. 19; 144, L. 11 & 298, O. 8.)

c) *Gruntý při městě Louně*, totiž: *půl domu*, řečeného „na Hvězdě“; *dvůr*, řečený „Červený“, na malém předměstí s rolí, a *dvůr* druhý na velikém předměstí s polem; *zahradu* ve Voborce, dvě chmelničky, louku v Lužeradech a druhou v Kujmě, tři vinice s lisem, z nichž dvě pod Voblíkem, jedna pod Mělcí ležící. Z gruntů těch prodala dotčená Kutnauerová l. 1628 dvůr červený se zahradou *Elisaeovi de Bois* za 3300

terouž summu toliko 954 kopy obdržela; pročež 1634 od král. rychtáře Lounského *Evě Štamparic* v summě 1000 kop m., kteréž za král. komoužíváním odevzdán, až by De Bois zbytek summy kop do komory české odvedl. (C. 215, K. 41.) na 300 kusů dukátův i s úroky, kterou Kutnau-Lounské l. 1620 na vydržení lidu cíś. vojenského že této summy komora česká l. 1631 uvěznová- Lounských se domáhala; jakož i jistina 126 teré Kutnauerová za některými sousedy Loun- (C. 215, K. 41.)

Kutnauerové žádali marně l. 1640—1657 za na- ených statků, matce odňatých. (Archiv místodržít.

Kutnauer z Sonnenšteina, měřtan Starého města jel hned po bitvě bělohorské ze země, odsouzen n z dne 17. února 1621 a při kommissi exse- 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna *cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na ito.

eho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům hů* řečený, v Starém městě pražském v osadě e domu Gerlovic ležící, odhadnutý za 1243 kopy od král. komory koupil *Jan Hartung z Harten-* rator německý při účtárně komory české dne 1. 29 za 933 zl. 20 kr. rýn., na kterou summu l. a zbytek jemu cíś. resolucí z dne 14. dubna n byl. (C. 215, K. 41 & P. 2. — Lib. contract. 422.)

vice domu „u Bab“ řečeného, v Tarmarce v Sta- pražském ležícího, odhadnutá za 2862 kop míš., 28 koupila vdova Kutnauerová Estera z Vele- druhá polovice téhož domu náležela, za 2700 kterou summu l. 1628 tuto polovici prodala cíś. i radovi *Rafaelovi Mnišovskému z Sebusina*, jemuž my trhové, 1700 kop míš. král. fisku náležející, služného (ročních 400 kop míš.) od 4. března 4. dubna 1628 per 2033 kop 20 gr. zadržáloho. ovici téhož domu prodala táž Estera Mnišov-

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

skému za 3000 kop. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, f. 401 & 4, f. 135. — Lib. obligation. 4, f. 280.)

c) *Dům Kutnauerovský, též Hatapaťovský neb „u Krocínů“* řečený, v osadě s. Ondřeje mezi domy někdy Adama Jelinka a zádušním v Starém městě pražském ležící, odhadnutý za 4361 kop m., který za 4000 zl. l. 1628 prodán byl od Estery Kutnauerové cís. rychtáři Malostranskému *Filibertovi Emanuelovi de Bois*, tak že ze summy trhové 2086 zl. Kutnauerové a 1913 zl. 20 kr. v pokutě král. fisku připadlo; avšak kupujícímu cís. resolucí 18. června 1629 z milosti 400 kop míš. ze summy trhové sleveno bylo. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 398.)

d) *Dvě chmelnice*, z nichž jedna pod horou Žižkovou za 400 kop m., druhá na gruntech Libenských za 100 kop, a pole na gruntech Špitalských blíž kostela sv. Pavla za 200 kop, dohromady odhadnuté za 700 kop m., v kteréž summě zanechány jsou manželce Kutnauerové na srážku polovice jmění jí náležejícího. (C. 215, K. 41.)

e) *Jistina 300 kop míš.*, pojištěná na zahradě, za branou Poříčskou při zdech městských ležící a Dorotě Finkové, sestře Estery Kutnauerové, měšťance Starého města pražského náležející. Tato zahrada proto, že jistina dotčená od Estery Kutnauerové zatajena byla, v pokutě ujata a v summě 300 kop m. prodána jest l. 1630 perkmistru hor viničných pražských *Samuelovi Pruškovi z Pruškova*, jemuž za vyjevení této jistiny třetí díl z summy trhové poražen byl. (C. 215, K. 41.)

Ze všech těchto statků vynášejících 7858 kop, náležela polovice manželce Pavla Kutnauera Estěře, potom opět prodané za Šimona Krumlovského, kteréž vedle rozvržení při komoře české dne 13. října 1628 učiněného zanechána byla ze summy trhové. (C. 215, K. 41.)

Albrecht Kutovec ryt. z Ourazu pro své účastenství ve zpouře ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země; avšak navrátil se, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 osvobozen pokuty, podržel *dům* svůj v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 51.)

Jan Kvos z N. obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu. Avšak dle zprávy posla komorního zemřel již před-

tím, nezanechav žádného jmění; byl předešle stalmistrem u starého Rožmberka. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jaroslav, Rudolf a Křištof bratři Kyjové z Kyjova (Kej z Kejova) a z Hiršfeldu, majíce odejít pro náboženství ze země, podvolili se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. za perdon jejich \dagger otci, *Adamovi* staršímu, udělený. Statek pak po otci zděděný, *Albrechtice* (okr. Česk. Dub.) — tvrz zcela vypálenou a ves Albrechtice s dvorem poplužním, tvrz a ves Svojkov s dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Příšovicí, vsi Zásada a Kamení, s mlýny v Slavíkově a Sedlovicích — prodali dne 23. května 1628 za 16.000 kop mš. (18.666 zl. 40 kr.) *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej v léno přenesl, a nezaplativ na summu trhovou mimo 300 zl. rýn. ničeho, jakožto léno Fridlandské dne 26. června 1628 opět postoupil zástavou v summě trhově matce dotčených bratří, *Anně Marii z Kyjova*. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$ & K. 17. — D. Z. 143, B. 26.) Po její smrti statek ten připadl synům jejím, ale poněvadž tito při vpádu saském l. 1631 bez povolení do země se navrátili, statek jejich v pokutě byl ujat od Waldšteina, po jehož zavraždění vedle cíś. resoluce dne 4. července 1636 a 5. srpna 1637 cíś. plukovníkovi *Danielovi Beygottovi sv. p. z Reinerstadt* na srážku 30.000 zl. z cíś. milosti jemu udělených se statkem *Roveň* v summě 21.616 zl. k užívání odevzdán a cíś. resolucí 27. září a 1. října 1644 dědičně postoupen byl. (D. Z. 149, C. 22.)

Marně domáhal se téhož statku Jaroslav Kyj v Sasku zůstávající po smrti bratří svých; neboť při kommissi liquidationis l. 1644 navždy byl odmrštěn. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$.) I jeho *dvůr svobodný* pustý s 45 korci rolí, ve vsi Lažanech v kraji Boleslavském ležící, po matce jeho naň připadlý (jehož se bezprávně ujal l. 1652 Jan Jeník Zasadský z Gemsendorfu v dluhu domnělém a nikdy neprovedeném, 50 tolarův a úroků za 20 let vzešlých), k nařízení komory české dne 7. září 1665 od hejtmánů kraje Boleslavského k ruce král. fisku byl ujat a cíś. rychtáři Boleslavskému k opatrování odevzdán. (C. 215, K. 17.)

Václav Kyj (Kej) z Kyjova a Hiršfeldu a na Brocně, odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne

28. ledna 1623 *polovice* jmění, propadl: a) Jistinu 5298 kop mš. — b) Statek *Brocno* (Brocen, kr. Litoměřic., okr. Stětí), totiž tvrz Brocno s dvorem popl., pivovárem a mlýnem, městys (nyní ves) Brocno (díl) a ves Chudolazy s 26 poddanými (z nichž l. 1668 bylo pustých živností v Brocně 8, v Chudolazech 5), ves Hubenov (díl) s dvorem popl., díl vsi *Chodče* s podacím kostelním a plat ze vsi Mastýřovic, jak to Alexander Kyj l. 1604 od Vojtěcha Vladislava Vosterského Kaplíře za 17.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 178, F. 3.) a po jeho smrti bratr jeho Václav Kyj od Kaplíře za 32.000 kop mš. převzal. (D. Z. 183, C. 12.) Statek ten od komory české l. 1623 za summu odhadní 19.500 kop mš. kněžně Polyxeně z Lobkovic byl prodán; avšak byl již tak zpustošený, že jej řečená kněžna za summu dotčenou převzítí nechtěla. Pročež ponechán od komory k užívání vdově Dorotě Kyjové, roz. Kaplířové, a potom její dceři Esteře Juditě, provdané za Kašpara Ratzenbergera z Ratzenbergu, jemuž po smrti jeho manželky k rukám dětí po ní pozůstalých (Jana Kristofa, Bohumíra Konstantina, Anny Sabiny, Eleonory Konstantiny a Evy Doroty) vedle cís. resoluce z dne 4. února l. 1668 za summu odhadní 10.520 kop 17 gr. proti převzetí všech dluhův, summě odhadní se rovnajících, prodán jest, tak že z toho statku, který po mnoha let zcela zpustlý zůstával a žádného užitku nevynášel, ničeho na král. komoru nepřišlo. (C. 215, K. 17. — Lib. confis. 2, f. 112.)

Dům po Václavu Kyjovi pozůstalý, v Novém městě pražském na Pasířské ulici mezi domy Jana Vacka z Růžného a Blažeje Pauera ležící, který Kej s manželkou svou l. 1623 od Kašpara Vítkového za 925 kop mš. koupil (Lib. contract. 12, f. 80), na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti měl. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Arnošt Kylpus (Hylpus) z Libochova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Fridrich Lamingar z Lamingu a Albenreuthu (Lamingar v. Lamingen) pro své účastenství ve zpoure ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16.

září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jmění* jeho byl potvrzen. Pročež v pokutě ujat byl statek jeho *Újezd Chodový* (Újezd sv. Kříže, Heiligenkreuz, kr. Plzeň), totiž tvrz sv. Kříž s dvorem poplužním a vesnice Újezd Chodový, Babice (Wabitz), Haselberg, Fuchsberg a Bystřice (Wistersitz) s 50 osedlými (z nichž 44 s potahem a 4 chalupníci). Tento statek, rodu Lamingarův z Bavor pocházejícímu již přes 200 let náležející a od otce Lamingarova Volfa Joachyma l. 1598 za fideicommissum vedle cíś. listu ustanovený, odhadnut byl prve za 16.000 kop míś., potom však od vojska zpustošený toliko za 9862 kopy, a vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1624 postoupen a l. 1630 prodán *bratrovi Lamingara, Volfovi Vilémovi*, cíś. dvorní radě říśské za 11.238 kop míś., kteráž summa cíś. resolucí z dne 25. května 1631 jemu poražena byla z jistiny, již měl na témže statku za bratrem svým; avšak kupující zaplatiti povinen byl vdově bratra svého, roz. hraběnce z Eberšteina, věno její 5000 kop míś. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Ves *Mělnice* (Melnitz) od Lamingara k témuž statku přikoupená, ale nezaplacená, dřívějšímu majiteli byla navráćena. (C. 215, L. 1.)

Volf Joachym Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu provinil se jako jeho bratr Volf Fridrich, avšak navrátiv se do země, sloužil v cíś. vojsku, tak že cíś. resolucí z dne 28. června 1628 provinění jeho mu bylo prominuto. Ale brzy potom odešel opět ze země a vstoupil do služby kurfiřta Saského, v jehož vojsku byl l. 1631 nejvyšším strážmistrem a zahynul v bitvě u Lipska. Pročež při kommissi konfisk. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, totiž 4000 kop míś., na statku Újezdě Chodovém, jakož i za Adamem Havlem Kocem z Dobrše pojištěných, které však vedle cíś. resoluce z dne 20. dubna 1634 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi* byly darovány. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{3}$, & L. 1.)

Volf Josef Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu, při kommissi hrdelní odsouzen jako jeho bratr Volf Fridrich, propadl v pokutě statek *Bělá* (Weissensulz, kr. Plzeň.) — tvrz a ves Bělá s dvorem poplužním a 60 poddanými, z nichž 46 s potahy a 14 chalupníků, se vším příslušenstvím — který po prvé za 18.996 kop, po druhé za 26.000 kop míś. odhad-

nutý, za 18.996 kop mš. vedle cís. resoluce z dne 28. března 1624 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi z Lamingu* byl postoupen. Když však tento nevinu bratra svého, zatím v cís. službě vojenské zemřelého, prokázal, tak že zemřelý vedle cís. resoluce z dne 28. července 1626 co do poctivosti své byl restituován; ponechán byl též statek Bělá beze vší pokuty Volfovi Vilémovi z Lamingu za jeho pohledanost 15.000 kop mš., na témže statku pojištěnou, a proti zaplacení dluhův 3000 kop mš., jakož i zapravení 7702 zl. vdově bratrově roz. Kfelfřové, k čemuž jemu ponechány byly též jistiny po bratru pozůstalé 6350 kop mš. vynášející. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Jan Albrecht Lampach, účastniv se zpourey, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak tento rozsudek jemu po zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl při statku svém. (C. 215, C. 1/1.)

Krištof Jindřich Lampach, pro provinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění svého, propadl *dům* na Spálené ulici v Novém městě pražském ležící, v kterém předešle Fridrich Lampach obýval. Dům ten od král. komory dne 29. dubna 1625 vedle cís. resoluce z dne 19. dubna t. r. cís. radovi nad počty při komoře české *Kašparovi Kryblovi* byl darován. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 204.)

Filip Lang z Langenfelsu, emigrant Chebský, navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské v Chebu l. 1633 statku svého *Iglingen*, v Bavořích ležícího, který k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu konfiskován byl. (C. 215, E. 2.)

Jan Mikuláš Lang z Langenhartu l. 1629 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní přinesl dne 17. února 1630 zprávu, že Lang již zemřel a statek po něm pozůstalý *Veliké Stroupece* (Stroupec, okr. Žatec.) že drží jeho zeť kapitán Krištof Wilthart. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Langenbruk z Langenbruku pro účastenství své ve zpouře ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež dle patentu z dne 17. února 1621 jmění jeho všecko od král. fisku

v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 1113 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — b) *Dům* v Starém městě pražském blíž mostu na rohu proti kolleji jezuitské stojící „u *Danielů*“, potom též Langenbrukovský řečený, který l. 1610 Langenbruk s manželkou svou Lukrecií roz. Šetlinovou od Františka Cortese za 8400 kop mš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, fol. 28) a pak zcela nově vystavěný léta 1619 hraběti Joachymovi Ondřeji Šlikovi prodal za 15.000 kop mš., na kterouž summu toliko 2000 kop bylo zapláceno. Avšak prodej ten v čas zpouřy učiněný za neplatný byl uznán a dům dotčený vedle cíś. resol. 27. března 1621 dekretem knížete z Lichtenšteina dne 10. července t. r. kolleji *Jesuitův* u sv. Klimenta v dluhu 5000 kop mš., jež na témž domě pojistěné měli, od císaře vynahrazením škod v čas zpouřy vzatých dědičně byl darován a od nich dne 12. dubna 1624 prodán za 20.000 zl. rýn. knížeti *Saskému Juliovi Henrichovi*, po němž pak domem Saským byl nazván. — Manželce Langenbrukové na její díl per 8000 kop mš. z téhož domu povoleno bylo toliko 1700 kop mš. recessem knížete z Lichtenšteina 26. srpna 1623. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, L. 17, P. 2 & S. 65. — Lib. contract. caerul. 3, f. 285.)

Václav starší Lapáček ze Zrzavého učinil se zpouřy účastna, vyslav k výpravě vojska stavovského syna svého Jindřicha s dvěma koni; avšak nebyl obeslán před kommissi confiscationis, nýbrž teprv po jeho smrti l. 1627 od komory v pokutě ujat býti měl statek po něm pozůstalý a jeho synům Jindřichovi, Jiříkovi, Zikmundovi a Linhartovi náležející, totiž *Mnich* (kr. Tábor., dom. Červená Lhota), k němuž náležely sídlo (předešle zámek) a ves s 22 osedlými, z nichž 10 s potahem a 4 grunty pusté, 2 chalupníci a 6 chalup pustých, s dvorem poplužním, pivovárem spáleným, mlýnem a 10 rybníky; vsi *Beděčín* s pěti osedlými, z nichž 3 s potahem, a dvorem poplužním; *Rosička* s dvorem sedlským a 14 osedlými (z nichž 12 s potahem, 1 grunt pustý a 1 chalupa pustá); pak dva osedlí s potahem ve vsi *Bořetíně*.

Avšak statek ten, odhadnutý za 10.690 kop mš., pro dluhy před tím již prodán byl za 8500 kop mš. *Aleně Sibyle Lapáčkové* roz. z Kokořova, tak že po zaplacení dluhů toliko 2245 kop mš. zůstalo synům dotčeným, již katolíkům

a ve vojsku císařském sloužícím, z nichž Jindřich před kommissi transactionis obeslán dne 18. dubna 1628 za perdon otci udělený 983 zl. složití se uvolil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & L. 3.)

Statek Muich prodal Jindřich Lapáček l. 1630 (avšak bez vsi Bezděčína, která již na ten čas byla zašlá) za 11.500 kop mš. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic.* (D. Z. 296, O. 16.)

Jakub Lavín z Ottenfeldu, doktor v lékařství, při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byl osvobozen. (C. 215. C. $\frac{1}{8}$.)

Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, měšťan Starého města pražského, při kommissi confiscationis *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, protože při vpádu saském l. 1631 s jinými emigranty do země přišel a též u nepříteli potřebovati se dal. Avšak na žádost svou, jsa katolíkem a nemaje žádného jmění, vedle zdání kommissee revisionis *Fridlandské* dne 12. dubna 1636 byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & L. 6.)

Jan starší Ledčanský z Popio a na Třebotově účastnil se zpourey tím, že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti stavů povstalých i sám táhl do Rakous před Vídeň, pak že půjčil peníze stavům k vedení války rebelské, podepsal a zpečetil konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněnou, též od stavů koupil statky duchovní a do desk zemských je sobě vložil. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl *polovice* jmění svého, kteréž v této pokutě všecko dne 2. listopadu 1622 bylo konfiskováno, totiž: a) Některé jistiny, zvláště 800 kop mš. za Adamem z Waldšteina.

b) Statek *Třebotov* (kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — tvrz a ves Třebotov s podacím kostelním, dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to Ledčanský l. 1615 od Matouše staršího Hovorčovského z Kolivé Hory za 13.000 kop mš. koupil (D. Z. 189, A. 13)* — který za 5202 kopy mš. odhadnutý od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 21. února 1623 prodán byl za 5000 kop mš. Dru. *Janovi Wence-*

*) Tento statek koupil Hovorčovský l. 1610 od strýce svého Jiříka za 10.000 kop mš. (D. Z. 183, J. 24.)

liusovi s Fliessenbachu, radě při král. appellacích. (C. 215. L. 8. — Lib. conf. 2, f. 449. — D. Z. 141, D. 15 & 620, B. 14.)

c) *Dům* v Starém městě pražském, jdouc k rynku v rohu po levé ruce, kde slove *pod Usdaři*, v osadě sv. Linharta mezi domy Alžběty Payerlové a Tobiáše Karchesiusa ležící, který dle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 19. listopadu 1622 prodán byl *Bartoloměji de Pauli* za 5000 zl. rýn. (2142 kop 51 gr. česk.), z nichž 2000 kop mš. zanecháno bylo čtvero dětem Ledčanského, Benjaminovi, Janovi, Mandaleně a Johance, jimž po jejich matce Regině roz. z Aventinu náležely. (C. 215, L. 8. — Lib. contract. caerul. 2, f. 332 & 3, f. 310.)

d) *Dům s pivovárem* v Novém městě pražském na Dlaždění blíž Nové brány (Prašné věže) ležící, řečený „*Fleishmanovský*“, předešle za 2200 kop mš. koupený, který čís. resolucí z dne 1. srpna 1624 dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 16. října 1624 prodán byl za 5000 zl. rýn. registratoru komory české *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. confisc. 2, f. 371. — Lib. contract. virid. 12, f. 186.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ležící, u *Krkavců* řečený, se zahrádkou, který dle čís. listu z dne 23. dubna 1625 od král. komory dne 2. května t. r. darován byl bez závad *Jiřímu Římskému z Kosmačova*, expeditoru a koncipistu komory české, a Dorotě, manželce jeho, od nichž za 1000 kop mš. byl prodán. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 196.)

f) *Dům* nárožní s příslušenstvím v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u *Pekarků*, též u *Černého orla* řečený, který Ledčanského manželka Regina l. 1608 za 3200 kop mš. koupila a čtyřem dětem svým zanechala. Nicméně i tento dům omylem byl konfiskován a dle dekretu komory české z dne 27. června 1625 prodán za 3450 kop mš. *Linhartovi Korkovi Choloovskému z Korkyně*, měšťaninu a spolumradnímu Starého města pražského. Ze summy tržové zapláceno bylo opatovi Zbraslavskému 2250 kop mš., od Ledčanského jemu na témž domě pojištěných. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 205.)

g) *Vinice* před branou Oujezdskou na poli špitalském ležící, která od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 postoupena byla za 2000 kop mís. *Václavovi Magerle ze Sobišku*. (C. 215, L. 8.)

h) *Vinice s polem* nad Volšany ležící, řečená *Špitálská*, l. 1615 za 1650 kop mís. koupená, prodána byla l. 1622 od knížete z Lichtenšteina za 800 kop mís. *Vilémovi Jetřichovi Plateysovi z Plattenšteina*. (C. 215, L. 8.)

i) *Vinice na Věnečku* nad potokem Botičem u Prahy ležící, která l. 1623 *Kašparovi Loseliovi*, primasovi Staroměstskému, za 3500 kop mís. byla prodána. (C. 215, L. 8.)

k) *Vinice* řečená „*Votelka*“, za Vyšehradem u Podol ležící, též *chmelnice a štěpnice* s polem za vsí *Dvorce* (Dvoří) u Podol ležící, za 1500 kop mís. odhadnuté, kteréž si o své újmě přivlastnil děkan Vyšehradský, potom Rudolf Trčka, po němž se dostaly hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, E. 4 & L. 8.)

l) *Vinice* pod Emausy ležící, kterou Ledčanský l. 1622 za 1300 kop mís. *Anně Poltové* z Podskalí bezprávně prodal. (C. 215, L. 8.)

Mimo statky vyčtené navrátiti musil Ledčanský beze vši náhrady statky duchovní, totiž *klášteru Zbraslavskému* ves *Malý Kuchařík* (díl, dom. Zbraslav.), *kostelu všech svatých na hradě Pražském* ves *Chejnici* (díl, dom. Choteč.), též dva chalupníky *k děkanství Vyšehradskému* náležející, které léta 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5200 kop mís., zaplacenou až na 1500 kop., z nichž deputatu klášteru Zbraslavskému a ke kostelu všech svatých ročně po 50 kopách odváděti měl. (D. Z. 140, F. 19 & 193, D. 8.)

Dle účtu při komoře české dne 9. května 1653 učiněného vynášelo veškeré jmění Ledčanskému konfiskované po srážce dluhů toliko 21.619 kop mís., z čehož připadla polovice král. fisku, druhá pak polovice Ledčanského dětem, *Janovi mladšímu* (blbému), *Benjaminovi* (již †), *Majdaleně* prve provdané *Kronenbergrové*, potom *Podkostelské*, a *Johanně Benedinové*, neb jejich dědicům. (C. 215, L. 8.)

Jan Ledecký z Granova, bývalý hejtman král. panství Brandýsa a Přerova, utekl ze země po bitvě bělohorské pro účastenství své ve zpouře, tak že při kommissi hrdelní dne

14. července 1622 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, který již předtím v pokutě byl ujat, totiž: *dvůr v Dechtarech* (kr. Pražský, dom. Brandýs.), l. 1614 za 4500 kop mš. koupený. Statek ten vedle cis. resoluce z dne 27. března 1621 *Jesuitům* u sv. Klimenta v Starém městě pražském náhradou za škody jim v čas zpourey způsobené byl darován a od nich l. 1623 za 3800 kop mš. prodán se statkem Sluhy *Jiřímu Benediktovi Beníkovi s Petersdorfu*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & L. 21. — D. Z. 141, G. 17.)

Nikuláš Absolon z Ledské obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel, statek pak Ledská držel na ten čas Otto z Oppersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Wolf ryt. z Lengenfeldu, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země a sloužil u nepříteli. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 všeho jmění; nezanechal však ničeho. (C. 215, E. 2.)

Jan Křištof Albrecht Leskovec z Leskovce, katolík, přistoupil teprv v měsíci červnu 1620 k předešlému snesení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění bylo mu prominuto při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622, tak že za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 toliko složil pokutu 583 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Karel Lhotka ze Smysleva, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn, odešel potom pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku švédském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Lhotský ze Ptení, při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 obvinění prokuratora zproštěn, i pokuty při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen, vystěhoval se potom ze země pro náboženství do Pirny, kde ještě l. 1636 zůstával. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{8}$.)

Ladislav a Racek Ladislav Lhotští ze Ptení, obesláni před kommissi transactionis l. 1629, nepostavili se; neboť Ladi-

slava nedoptal se posel komorní, Racek pak již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Libnaur z Libňova (Libenaur v. Liebenau) při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu byl osvobozen, poněvadž jenom z přinucení odváděl kontribuci stavům povstalým. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr z Liebentalu obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mistr Jan Libertýn, měšťan a radní Nového města pražského, odsouzen l. 1624 pro své provinění v čas zpourey k pokutě 250 kop mš. ; avšak rozsudek ten zrušen byl vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627, tak že Libertýn pro své škodlivé účastenství ve zpouře (viz Jiří starší Zygel) *všecko jmění své v pokutě propadl, totiž:*

a) *Dům* v Novém městě pražském blíž Velikého sv. Štěpána na rohu v Květonské ulici ležící, u *Tatarků* řečený, i s dílem domu, který Libertýn l. 1620 dne 2. prosince od Jana Muláčka za 450 kop mš. k domu svému prikoupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 317.) Tento dům l. 1627 za 1900 kop mš. odhadnutý, zanechán byl od král. komory vdově *Dorotě Libertýnové* na srážku polovice, z jmění Libertýna jí náležející, kteráž též dům dceři své Lidmile dne 24. května 1628 postoupila. (Lib. contract. virid., 12, f. 280.)

b) *Tři vinice* (jedna na Modřince neb Zmrzlíkovská řečená, za 1200 kop mš. odhadnutá, druhá u Strašic odhadnutá za 700 kop, třetí za Horskou branou ležící odhadnutá za 800 kop), zanechány byly též vdově Libertýnové na její díl, kteráž druhou vinici Samsonovi Lorencovi za 940 kop, a třetí vinici Janovi Ulrichovi za 900 kop mš. l. 1628 prodala. (C. 215, L. 19.)

c) *Vinici nad vsí Radlicemi*, ležící na gruntech kláštera u sv. Anny v Starém městě pražském, za 6066 zl. rýn. odhadnutou, kteráž od král. komory paní *Marii Magdaleně Trčkové* náhradou za dům Knechtovský (Knechthof, jež ze statků konfiskovaných koupila a opatovi kláštera Plasského vedle cíś. resoluce 7. července 1627 navrátila), v summě 5000 zl. l. 1627 byla postoupena a vedle cíś. resoluce z dne

13. srpna 1633 prodána. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

d) Zbytek summy trhové 680 kop mš., které Libertýn pohledávati měl za dům na Koňském trhu na rohu podle ulice v Krakově ležící, u *Kvasyhrachův* řečený, l. 1622 za 1300 kop mš. prodaný Janovi Hnátovi a od tohoto Janovi Turkovi postoupený. (Lib. cōtract. virid. 12, f. 33 a 41. Viz též Turek.)

Celá pozůstalost Libertýna vynášela 10.115 zl. rýn., z nichž polovice král. komoře, a druhá polovice vdově Libertýnově Dorotě, potom provdané za Tobiáše Vršovského z Těšetína, připadla. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

Jan Hylebrant Licek z Risenburka, při kommissi confiscationis odsouzen k manství, neměl žádných statků dědičných, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.) Neboť statek *Koldín* (kr. Kral.-Hrad., dom. Častalovice) — tvrz a ves K. s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Kozejcký a vsi Hradiště a Turovy (Turové) — předešle jemu náležející, prodal již l. 1604 za 14.000 kop mš. paní *Markétě Zeidlicové* roz. z Hustiřan. (D. Z. 180, L. 16.)

Sigmund Vilém a Bohuslav Šťastný, bratři Lickové svob. páni z Risenburka pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzeni byli *třetiny* jmění, v kteréž pokutě ujat byl od král. komory statek jejich *Domoradice* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), tvrz a ves s dvorem poplužním a mlýnem. Avšak Lickové proti zaplacení třetiny král. fisku náležející zůstavěni jsou při statku dotčeném.*)

Sigmund Vilém pak pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl opět dne 16. ledna 1634 při kommissi confiscationis Fridlanské všeho jmění, které však není vytyčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Maximilian Lidl z Lidlova (Liedl von Liedlau) utekl po bitvě bělohorské ze země a nenavrátil se podle patentu z dne 17. února 1621 odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Přimda* (Pfraumberg, kr. Cheb) — městečko Přimda s platy stálými

*) Statek *Domoradice* po paní Bohunce Lickové, roz. Zárubce = Hustifan, na její dcery připadlý, prodaly tyto sestře své Anně Klikovské, roz. Ličkovně, l. 1640 za 4000 kop mš. (D. Z. 316, D. 10.)

ročně 120 kop mš. z 81 domů vycházejícími, s podacím ko-
stelním, mlýny, rybníky, 2 kusy lesův i s příslušenstvím, jak
tuto část panství Přímdeckého Lidlův otec Ondřej s manžel-
kou svou Barborou, roz. ze Steinberga, l. 1601 od krále
Rudolfa II. za 4425 kop gr. česk. (8850 kop mš.) koupil
(D. Z. 130, F. 16 & 175, C. 15)*) — i s domy a dědinami
Řičlovými v Přimdě**) — od komory české postoupen byl
l. 1621 bavorskému plukovníku *Timonovi Lindlo (Lintelo)*,
sv. pánu s Lindelau za summu odhadní 8219 kop mš., pak
témuž vedle cíś. resoluce z dne 22. března 1631 a 7. pro-
since 1637 se statkem *Orlovem* (Urlau), po Tucharovi kon-
fiskovaným, za sníženou taxu 13.857 kop mš. prodán a te-
prv jeho synovi Jiřímu Maximilianovi vedle cíś. resoluce 22.
května 1658 do desk vložen.

Ze summy trhové dáno bylo sestře Lidlové Barboře,
provdané Tucharové, náhradou za dotčené statky Řičlové,
omylem jí odňaté a výpovědí kommisie revisionis 23. čer-
vence 1624 jí přisouzené, 3000 kop mš. a za čtvrtý díl statku
Přimdy 1200 kop mš. — Naproti tomu vdova po Lidlovi
pozůstalá Marie Salomena, roz. z Nostic, s žádostí svou za
navrácení věna 6685 kop mš., na statku Přimdě pojištěného,
l. 1668 navždy byla odmrštěna, ačkoliv jí l. 1661 od král.
prokuratora bylo přřčeno. (C. 215, L. 9. — Lib. confis. 2,
f. 399. — D. Z. 311. L. 20.)

Jan Lipanský z Lipan, účastniv se výpravy stavovské
s jedním koněm, podvolil se při kommissi transactionis dne
7. listopadu 1629 za pardon mu udělený dáti do komory
100 kop mš.; potom dle nařízení komory české z dne 12.
července 1631 měl též zaplatiti pokutu za bratra svého
Petra, po němž se statku *Veliké Lhoty* ujal. (C. 215, C. 1/4
& L. 20.)

Jan Lipnický z Přiběnic vystěhoval se ze země pro ná-
boženství, zanechav *dům* v Novém městě pražském na Kvě-

*) Zároveň zrušen byl od krále Rudolfa majestat městečku Přimdě
l. 1596 udělený, poněvadž obec dluhy, za příčinou vykoupení svého uči-
něné, zaplatiti nemohla.

**) Řičlový domy v Přimdě s polmi koupil se statkem Orlovem
l. 1606 Jan Kašpar mladší Tuchar z Šoberova od Jana Jindřicha Řičla
(Ritschel) z Hartbachu za 13.660 kop mš. (D. Z. 184, C. 21), a postou-
pil je l. 1613 za 4000 kop mš. manželce své Barboře, sestře Maximi-
liana Lidla.

tonůnské (Štěpánské) ulici ležící „u Šoušů“ řečený, který od král. fisku v pokutě ujat a za 1200 kop mš. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 14. října 1638 cís. rytmistru *Janovi Kylianovi s John* za jeho služby vojenské z cís. milosti dědičně byl darován a postoupen. (C. 215, L. 11. — Lib. contract. virid. 13, f. 346.)

Adam a Jan Lipovští z Lipovice, katolíci, při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 osvobození byli pokuty pro provinění své, že dne 1. října 1619 přistoupili k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za perdon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit pokuty k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze, totiž *Adam* 60 zl. a *Jan* 200 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Litický z Šenova a na Litici, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní nikde se ho doptati nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Šebestyan Litický z Litic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Litoměřický z Jizbice, měšťan z Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil statek duchovní proboštství kostela sv. Víta náležející, totiž *vinici* s lisem v Šárkách u sv. Matěje ležící a 24 korce míry držící, za summu odhadní 700 kop mš. peněz hotových. Tuto *vinici* musil Litoměřický po bitvě bělohorské dotčenému proboštství navrátiti beze vší náhrady. (D. Z. 140, F. 7 & 193, C. 3.) Viz též Mašterovský.

Křištof sv. pán z Lobkovic a z Hasišteina při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 obvinění z účastenství ve zpouře i pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Popel sv. pán z Lobkovic na Týně Horšovském, Čechovicích a Miřkově, byl již l. 1617 na sněmu zemském dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arcivévodы Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě způsobil při králi novém patrný hněv a nemilost; potom od stavů povstalých

za direktora a správce země zvolen, zpečetil akt konfedační, přimlouval se při sjezdu stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a volil též Fridricha falckrabí za krále, za jehož panování byl nejvyšším hofmistrem království Českého, a při sněmě generalním l. 1620 přimlouval se za to, aby Ruprecht synáček mladší krále Fridricha zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění těžká při kommissi hrdelní odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*.

Ale poněvadž k volení kurfiřta Fridricha Falckého za krále mezi stavy osobně se nepostavil, dada mu toliko hlas svůj skrze Pavla z Říčan, pak že hned po bitvě bělohorské první vévodu Bavorského za milost žádal, a při stavech v Praze přítomných to způsobil, že se Ferdinandovi II. hned vzdali; mimo to že Popel jakožto člověk beze všech studií a nevzdělaný od jiných svésti se dal, konečně, že členové vznešené rodiny Lobkovicův císaři a domu Rakouskému vždy vydatné služby prokázali: z těch příčin podle návrhu knížete z Lichtenšteina a kommissarů Talmberga, Dellio a Strahendorfa trest mu přisouzený vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 zmírněn byl, tak že místo ztrestání mečem odsouzen byl *k vězení do smrti*, a všecko jmění jeho král. fisku připadlo. A tak Lobkovic na cís. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 z hradu Pražského, kdež byl uvězněn, na zámek Zbirovský do vězení odvezen,*) a jeho všechny statky od král. komory české v pokutě byly ujaty, totiž:

a) *Horšův Týn* (Bischof-Teinic, kr. Plzeň.), k němuž náležel zámek Týn Horšovský s městem i předměstími a dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Horšově, zámek pustý Herstein s příslušenstvím, vsi celé Semošice, Mrchojedy, Třebnice, Němčice, Březí, Mračnice, Mašovice, Polžice, Medná, Roudná, Kocourov, Křakov, Mízholez (Měsholce), Buková, Bohatá, Malahov, Doubravka, Borovice, Srby, Drahotín, Načetín, Hvozďov, Sirotčí (Malý) Malahov; též na díle vsi Sedlec, Výrov, Jenikovice, Lužec (pustá, nyní Luženice), Vraňov

*) Lobkovicovi na Zbirově uvězněnému vedle cís. resol. 27. května 1622 přidělen byl zvláštní sluha. Mimo to povolen byl jeho synovi na vychování od císaře roční příspěvek 2000 zl., kterýž se mu vedle cís. resol. 20. května 1622 z komory české vydávati měl. (C. 215, L. 12.)

a Strýčkovice, se vším příslušenstvím, jak to vše příslušelo k arcibiskupství Pražskému a k vrchnosti královské; též vsi Seminovice (Semněvice) a Bozdíše (zašlá), které příslušely ke kostelu Vyšehradskému; jakž toto celé panství zápisné a duchovní l. 1542 král český Ferdinand a arcikníže Rakouské v dluhu 8482 kop gr. českých Janovi mladšímu z Lobkovic a na Maštově dědičně za statek zpupný a svobodný postoupil. (D. Z. 84, B. 25.)

b) Statek *Čečovice*, k němuž nalezely tvrz a ves Čečovice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Bukovec s podacím kost., Neměnice, Ostromeče, Černovice a Nouměř, též dílem vsi Všekore (Všekary) a Hažovo (D. Z. 1, L. 12 & 250, B. 10), jak to sobě bratři z Gutenšteina l. 1542 do desk vložili a potom Lobkovicům prodali. (Viz též Širntingar Jan Bartol.)

c) Statek *Mířkov*, totiž tvrz a ves Mířkov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Nasetičky, tvrz pustá a ves *Svinná* s dvorem popl. a mlýnem, vsi Voplotec (Oplotec), Křebrany, Mířovice (díl) s dvorem poplužním, a ves pustá Chotějovice (zašlá), se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 Vilém z Lobkovic od Viléma Mířkovského ze Stropčic a na Vrchlabí za 30.000 kop mš. koupil. (D. Z. 132, F. 7 & 178, D. 12.)

Tyto statky všecky, za 264.627 kop mš. odhadnuté, vedle cíś. resoluce z dne 30. března 1622 prodány byly bez všech závad cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 200.000 zl. rýn., na kterouž summu témuž poraženo bylo 105.000 zl. k potřebám válečným od něho půjčených, pak 60.000 zl. za jeho služby z cíś. milosti jemu darovaných; zbytek pak zaplatil Trautmansdorf kvitancí cíś. dvorského výplatního úřadu vojenského dne 27. dubna 1634. (C. 215, L. 12. — Lib. confis. 2, f. 450. — D. Z. 153, A. 27.)

Mimo statky dotčené propadl Lobkovic též:

d) ves *Chýnov* (okr. Smíchov.), kterou l. 1619 od Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrůžického z Kolovrat za 3450 kop mš. koupil a ke vsi *Tursku* (od direktorů konventu špitálu Křižovnického v Praze l. 1619 odňaté a Lobkovicovi postoupené) připojil. Tyto vesnice hned po bitvě bělohorské od knížete z Lichtenšteina křižovníkům byly navráceny, Chýnov pak arcibiskupovi Pražskému postoupen dle

zprávy převora křížovníků dne 13. července 1623. — e) Jistiny 8150 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — f) *Dům* v Menším městě pražském za branou Píseckou (Sandthor), nákladně vystavěný, který za 8000 zl. odhadnutý vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 2. července 1621 *Lvovi Burianovi Berkovi s Dubé a Lipého* za 2000 kop mš., k potřebám válečným půjčených, byl postoupen. (C. 215, L. 12.)

Konečně navrácen byl proboštství kapitoly kostela hradu Pražského statek duchovní — tři lidi osedlí ve vsi *Veltrusích Velikých* (kr. Praž., dom. Jevíněves) s platy a příslušenstvím — který Lobkovic l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 250 kop mš. zcela zaplacenou koupil. (D. Z. 140, E. 18 & 193, B. 4.)

Bohuslav Log (Loj) z *Netky* při kommissi konfiskační zproštěn, října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byl dne 3. protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Fridrich Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), dada se v čas zpourey se synem svým válečně potřebovati ve vojsku stavovském, při kommissi konfiskační l. 1622 odsouzen byl všeho jmění, z cíś. milosti pak při dvou třetinách zůstaven. Jeho statek *Poutnov* (Pauten, kr. Cheb., okr. Teplá), půl vsi Poutnova s dvorem poplužním, od komory české l. 1623 za peníze jí půjčené postoupen k správě sekretáři kláštera Tepelského *Valentinovi Schindlovi s Hirschfeldu*, jemuž l. 1627 za summu odhadní 1701 kop mš. dědičně byl prodán. (C. 215, L. 13. — Lib. conf. 2, f. 395. — D. Z. 143, K. 15 & 295, F. 5.)*)

Sabina Lochnarová z Palič, roz. Kfelířova, navrátila se při vpádu saském l. 1631 do Chebu, podporovala nepřítelé a zmocnila se statku *Těšova* (Teschau, okr. Kinžvart.), který před emigrací svou Metternichovi prodala. Pro toto provinění při kommissi konfis. Fridlandské v Chebu l. 1623 odsouzena byla k pokutě 300 zl. rýn. (C. 215, E. 1 & L. 13.)

*) Druhý díl vsi Poutnova se sídlem (domem), od vojska zcela zpuštěný, koupil l. 1622 MDr. Jiří Brand od vdovy Anny Marie, pozůstalé po bratru jeho MDru. Jindřichovi Václavovi Brandovi z Brandenfelsu, měšťanu Plzeňském, který též statek od Daniela Ričla s Hartenbachu l. 1616 za 7000 kop mš. koupil. (D. Z. 192, C. 25.)

Volf Krištof Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), bývalý sudí zemský kraje Loketského, odešel pro náboženství ze země, potom navrátil se s rodinou svou k náboženství katolickému přistoupil a proto při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítelé, tak že při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském zřízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, kteréž Albrechtovi z Waldšteina knížeti z Fridlandu připadlo, totiž: statky *Mnichov* (Münchhof, okr. Loket.), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Jimlíkov* (Imligau, okr. Loket.), ves s dvorem poplužním. Tyto statky za 20.000 zl. odhadnuté od Waldšteina byly postoupeny cíś. plukovníku *Alexandrovi Borri*, jemuž po smrti Waldšteina cíś. resolucí z dne 4. července a 20. srpna 1636 odměnou za jeho věrné služby byly darovány. (C. 215, C. 1/4, E. 1 & L. 13. — D. Z. 146, E. 4.)

Ale statek *Jimlíkov* nenáležel Lochnarovi, nýbrž jemu jakožto poručníku dětí po *Jiřím Reisengrűnerovi z Grünlassu* v summě 3000 kop mř. byl zastaven. Protož syn Reisengrűnerův Sigmund, někdejší plukovník švédský, l. 1650 ucházel se na základě míru Westfalského o navrácení téhož statku, jakož i vsi *Sponseľ*, kterou jeho strýc Adam Reisengrűner Vilémovi Winklerovi v summě 300 kop mř. předešle zastavil; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, R. 16.)

Adam Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, kommissař při někdejší direkcii stavův odbojných, ujel po bitvě bělohorské ze země, provázeje na útěku do Němec krále Fridricha Falckého, jehož komorníkem byl, zemřel l. 1622 v Sedanu, poraněn byv na cestě nešťastnou náhodou. (Skála, V. st. 273.) Patentem z dne 17. února 1621 a při kommissi executionis dne 5. dubna vedle cíś. resoluce z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Statkův pozemských nezanechal; neboť polovici statku *Březnice*, jemu náležející, prodal již l. 1615 manželce své Lidmile, roz. Černínové (D. Z. 188, K. 7), která týž statek l. 1623 Přibískovi Jeníškovi z Újezda za 32.000 kop m. prodala. (D. Z. 141, C. 9.)

Mezi svršky a skvosty jeho, k ruce král. fisku ujatými, byly též zlatý kříž s orlem a zlatá stužka na krk, obé diamanty vysázené, které Lokšan skrze žida svého Eliáše Presnice u žida Rabi Salomena Puriaka za 1100 kop mš. zastavil. Tyto skvosty cís. rychtář Starého města pražského Osterštok a doktor práv Kapr z Kapršteina od žida vyzdvihli, dadouce jemu za summu půjčenou i s úroky zlatou stužku drahokamy a perlemi vysázenou a též od Lokšana zastavenou; avšak z toho král. fisku ničeho neodvedli, majíce při tom zisku do deseti tisíc kop mš., jak z vyšetřování vedle cís. resol. dne 27. ledna 1638 od komory české zřízeního dle udání a svědectví židů jmenovaných, ale již po smrti Ostrštoka a Kapra, na jevo vyšlo. (C. 215, L. 14.)

Jiří Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl polovici statku *Březnice* (kr. Písek), totiž půl zámku a městečka Březnice s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Bobovice, Počaply, Velenice, Piňovice (Pňovice), Mřetín a Bor s dvorem poplužním. Tento statek prodán byl l. 1623 za summu odhadní 22.558 kop m. od komory české král. prokuratoru *Přibíkovi Jeníškovi s Újezda*, jenž i druhou polovici téhož statku od manželky Adama z Lokšanu za 32.000 kop mš. koupil. (C. 215, C. 1/3 & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 28 & C. 9; 194, J. 6 & 620, B. 23.)

Ves však *Bor* s dvorem poplužním a příslušenstvím, omylem konfiskovaná, navracena byla l. 1623 manželce Lokšanové Anně, roz. ze Strítěže; neboť tato jí l. 1616 od manžela svého za 4000 kop mš. koupila. (D. Z. 292, N. 26.) Její syn Adam Loubský z Lub prodal pak l. 1642 ves *Bor* za 5000 kop mš. Přibíkovi Jeníškovi z Újezda. (D. Z. 305, C. 2.)

Lokšanová pak l. 1638 při kommissi transactionis uvolila se za svou pohledanost 20.000 kop mš. a věno 4000 kop na statku Březnickém přijati toliko 15.000 kop m., na kterouž summu cís. pojištění t. r. obdržela. (C. 215, L. 14.)

Václav Lokšan sv. pán z Lokšanu při kommissi konfiskační dne 12. prosince 1622 odsouzen byl *polovice jmění*. Pročež jeho statek *Tochovice* (okr. Březnice) — městys Tochovice s dvorem poplužním a vsi Ostrov, Vrančice, Kletice,

Hořičany (Hořejany), Stará Voda, Hořapsko (Horyčabsko), Lisovice, Voslým (Osly) a Vacikov — v pokutě ujat a za summu odhadní 23.381 kop mš. prodán byl l. 1623 *Příbíkovi Jeníškovi s Újezda*. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 29; 194, J. 9 & 620, B. 23.)

Lokšan Václav i Jiří neobdrželi ničeho na polovici jim ponechanou; neboť statky jejich nad summu trhovou byly zadluženy. Avšak z dluhů těch přisouzeno bylo na obou statcích toliko 13.966 kop summy hlavní a 9072 kop úroků zadržalých, od nichž věřitelové k ruce J. M. C. upustili. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Martin Lomnický, erbovní č. dědiční měšťan v městě *Veselí*, od stavův povstalých přinucen byl k hotovosti veřejné; nemaje však jmění žádného při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

David a Jindřich Lorenzdorf z Lorenzdorfu, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzení *k manství*, neměli jmění žádného, tak že dne 13. června 1623 pokuty byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam Jaroslav Loubský ryt. z Lub při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, avšak jsa katolík, výpověď z dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podržel v dědictví statek svůj *Myslín* (kr. Písek, dom. Orlík.), k němuž náležely vesnice Myslín s dvorem poplužním, krčmou výsadní a mlýnem, Stražiště s dvorem poplužním, krčmou a podacím kostelním, Plískovice (díl) s 2 osedlými a krčmou, Bor (díl) s 3 osedlými a krčmou výsadní, též ves pustá Lhotka, s mlýny poplužními, lesy, rybníky a příslušenstvím. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 171, E. 14.)

Brykeš Ctibor Loubský ryt. z Lub, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 odvésti k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze 14 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. složit měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Loubský ryt. z Lub, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi

transactionis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 40 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. Potom vystěhovav se za příčinou reformace ze země do Pirny, přijel při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, je muž sloužil, do Prahy, kde Pražanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Pročež při *kommissi confisc. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou na statku *Myslíně*, jeho bratrovi Adamovi náležejícím, který l. 1595 za 8500 kop mš. bratru svému Hynkovi prodal. (D. Z. 171, D. 14.) Ale poněvadž se k víře katolické přihlásil, povoleno mu bylo navrátiti se z Pirny do Čech vedle cíś. resoluce z dne 14. srpna 1635, a zůstaven byl při jmění svém, když se stal katolíkem. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & L. 4.)

Jan Loubský ryt. z Lub pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen všeho jmění, avšak z milosti zůstaven byl při *polovici*, v kteréž pokutě všechny statky jeho byly konfiskovány, totiž:

a) Statek *Zalužany* (kr. Písek, dom. Vorlík), *) k němuž náležely sídlo a ves Zalužany s dvorem poplužním a 50 poddanými osedlými, z nichž byli ve vsi Zalužanech 42 (19 s potahy, 16 chalupníkův a 7 pohořelých), ve vsi Oujezdci 4 (1 s potahem, 1 chalupník a 2 pohořelí), ve vsi *Daleky* (zašlá) 4 (2 pohořelí a 2 chalupy pusté); též 7 rybníků, zejména Žďárský, Dalecký, Počal, Smrt, Loubský, Na dráhách a Hubatorský. Tento statek od král. komory l. 1623 prodán byl paní *Marii Maximilianě ze Sternberka*, roz. hraběnce z Hohenzollern, za summu odhadní 23.851 kop mš., kterou kupující si porazila na úrocích zadržalých ze summy 232.640 kop mš., půjčené l. 1623 od Adama hraběte ze Sternberka na král. statky Chomútov a Přísečnice. Ale poněvadž summa

*) Statek *Zalužany* — tvrz a dvůr poplužní ve vsi Zalužanech a díl téže vsi s rybníky, lesy a podacím kostelním, ves Nišovce (díl) — též tvrz v *Myslíně* s dvorem poplužním a celou ves tudíž, s 2 mlýny, lesy, podacím kostelním a vším příslušenstvím, *Vilém Loubský z Lub* po shoení desk dal sobě opět vepsati l. 1549. (D. Z. 251, A. 5.) — *Díl vsi Zalužan* koupil *Adam Loubský* l. 1576 za 1400 kop mš. od Kristofa ze Švamberka na Vorlíku (D. Z. 62, O. 12) a předtím l. 1573 několik dědin u Zalužan za 400 kop gr. česk. (D. Z. 61, K. 21.)

trhová nebyla zaplacená hotovými penězi dle smlouvy trhové, nebyla schválena tato smlouva, ani do desk zemských vložena. Protož dle dobrého zdání král. prokuratora a komory české z dne 11. a 20. ledna 1685 dědic dotčené Sternberkové, *Václav Vojtěch hrabě z Sternberka*, nahraditi měl summu trhovou i s úroky (dohromady přes 100.000 kop míš.) král. fisku, který z té příčiny zveden byl v statek Zalužany. (C. 215, C. 1/3 & L. 4. — Lib. conf. 2, f. 57.) Ale vedle cíś. resoluce z dne 17. května 1697 nejenom statek Zalužany, který zatím komora česká cíś. plukovníku *Karlovi Arnoštovi z Beisingen* prodala, hraběti ze Sternberka byl navrácen a se statky *Ratajským, Brníkovským, Horažďovickým a Evaňským*, l. 1622 Adamovi ze Sternberka prodanými, do desk zemských vložena, nýbrž i témuž Sternberkovi za ustoupení od summy 1,502.160 kop míš., jemu od král. komory povinné, pojištěna byla jistina 124.224 kop míš. s úroky od sv. Jiří l. 1697 znovu běžícími, jakož i 414.898 kop míš. úroků až na ten čas zadržalých. (D. Z. 468, D. 7—22.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který Loubský l. 1612 za 700 kop míš. od Horatia Fontana de Brusata koupil a brzy potom prodal Kašparovi Bechyňovi, po němž se dostal jeho synovi Jiřískovi, potom Oldřichovi Bechyňovi a konečně Ladislavovi Hozlaurovi, který jej l. 1623 držel. Přes to všecko dům ten dle zdání král. prokuratora jakožto statek Loubského l. 1623 v pokutě ujat byl, poněvadž na něj žádný z vytčených majitelů neměl zápisu při knihách městských. (C. 215, L. 4.)

Po zaplacení dluhův ze všeho jmění, k němuž též jistina 1600 kop míš. náležela, připadlo na polovici Loubskému z milosti ponechanou 12.000 kop míš. Avšak i tato summa, jakož i pozůstalost 9428 kop Loubskému po jeho manželce a dceři náležející, tedy v jedné summě 21.428 kop m. ujato bylo od král. fisku, poněvadž Loubský o vytčené pohledanosti se nepřihlásil v čas při kommissi liquidationis. I Loubského dědicové, synové *František a Václav*, pak dcery *Anna a Eulelia Ottília*, kteří po mnohá léta spravedlnosti své se domáhali, z téže příčiny l. 1685 při kommissi revisionis vedle dobrého zdání král. prokuratora byli odmrštěni. (C. 215, L. 4.)

Jan Joachym Loubský ryt. z Lub, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas způry pro chudobu svou byl osvobozen. (C. 215, C. 1/6.)

Joachym Ladislav Loubský ryt. z Lub na Renčích, Snopouševě, Hořejší a Dolejší Lukavici, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 (publik. dne 7. února) odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) statek *Lukavice dolejší* (kr. Plzeň., okr. Přestic.), tvrz a ves Lukavice s dvorem poplužním, pivovárem a ovčínem, díl vsí Hořejší Lukavice a Lišice (Lišce), ves Krašovice,*) tři chalupy pusté v Lomech řečené, s mlýnem spáleným; — b) statek *Renč* (Reneč, Renče, Rentsch, okr. Přestic.), tvrz a ves Renč s dvorem poplužním a vsi Snopoušov (Schnapautzen) s dvorem popl., Vodokrty s dvorem popl., Osek (Wossek), Libakovice (Libaken), Plevňov. Kníje (Knihy) a Háje (Haj). též dědinu *Dílče* řečenou pod Plevňovem, kterou Loubský l. 1602 za 300 kop mš. od Johanky Švihovské koupil. (D. Z. 177, Q. 22.) Oba tyto statky, nebyvše ani odhadnuty, po nechány opět a prodány byly témuž Loubskému od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 10. dubna 1623 za 49.750 kop mš. proti zaplacení dluhů, kteréž dle zprávy Loubského (avšak nepravdivé) více nežli ty statky v taxě vynášely, tak že z týchž statků král. komoře nic nepřipadlo.

Loubský pak postoupil hned statek *Renč* synu svému *Adamovi Jaroslavovi* v summě 30.000 kop mš., který jej hned l. 1623 hraběti *Filipovi Kracovi z Šarfenšteina* za 64.000 kop mš. prodal. (D. Z. 153, J. 3.)**) — Téhož léta dne 12. července prodal Loubský i druhý statek *Dolejší Lukavice* paní Lidmile Žákavcové ze Žákavy, roz. z Kokořova, za 50.000 kop mš., kteráž jej postoupila Kracovi, od něhož l. 1627 za 26.000 kop mš. Divišovi Kocovi byl prodán. (D. Z. 142, L. 18 & 293, R. 10.)

Poněvadž takto Loubský král. fisku veliké ublížení a škodu učinil a mimo to i mnoho jistin, které za lidmi měl,

*) Ves *Krašovice* (Krasavče) s příslušenstvím koupil *Loubský* l. 1597 za 5200 kop mš. od Michala Španovského z Lisova. (D. Z. 172, G. 27.)

**) Po odpravení Krace postoupen statek ten l. 1642 témuž Loubskému v taxě 53.517 kop mš. na porážku jeho pohledanosti na něm per 29.399 kop mš. — Viz Krac.

neoznámil a ututlal; pročez jeho syn *Adam Jaroslav* vedle cís. resoluce z dne 15. prosince 1635 měl zaplatiti pokutu 15.000 zl., kteráž vedle cís. resol. 23. února 1636 na 4000 zl. byla zmírněna. — Mimo to vedle nařízení komory české z dne 29. února 1639 postoupiti musil z jistiny zamlčené per 7200 kop mš. i s úroky od l. 1623—1639 per 6696 kop král. fisku polovici vynášející 6948 kop m. — Pohledanosti některých věřitelů na statcích Loubského ještě l. 1679 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, L. 4. — Lib. conf. 2, f. 339 & 407. — D. Z. 141, G. 22; 292, E. 2 & 293, R. 8.)

Křištof Častolar Loubský ryt. z Lub a na Senci, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha kurfiřta falckého, ale vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 jemu bylo prominuto, tak že byl i pokuty za udělení perdonu osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Kašpar Luk, doktor práv, rada nad appellacemi za Fridricha falckého a předtím sekretář německý v direkcii stavův odbojných, od nichž vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlikem, Fridrichem z Bělé a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil. Pro toto účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na Malé Straně, pak při kommissi exsecutionis dne 17. července 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, avšak vedle král. výpovědi z dne 26. července 1621 udělena mu milost taková, že do vězení na hrad Krivoklát z Bělé věže dne 24. srpna 1621 odvezen jest.*) Statky pak jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Dům* v Menším městě pražském

*) Na žádost jeho manželky Kateřiny povoleno dne 18. června 1622 od knížete z Lichtenšteina uvězněnému to polehčení, aby časem z vězení na dvůr zámecký puštěn na vzduchu mezi strážemi procházeti se směl, a propůjčeno mu černidla a papíru, aby manželce své, kteráž k opatrování dítek do Slezska odešla, psáti mohl. Na druhou její žádost povoleno dne 31. května 1623, aby mu zámecký hejtman na straně, zvláště *másla a sýru*, neujímal, nýbrž lepší stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po žejdlíku vína dával. (C. 215, L. 18 & 3. 41. — Viz Stolz Mikuláš.)

na konci mostu ležící, který od komory české za summu odhadní 2500 kop mš. cí. poštmistru *Ferdinandovi Brugerovi z Grünenburgu* na srážku služného zadržalého l. 1622 postoupen byl, avšak vedle cí. resoluce z dne 14. května 1625 priorovi řádu Melitanského z milosti odevzdán býti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v Bosácké ulici ležící, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 11. května 1622 *Janovi Lorencovi Jerobovi* za 100 kop mš. předešle císaři k potřebě válečné zapůjčených postoupen byl, tak že mu ostatní summa trhov. od císaře byla darována. (C. 215, L. 18 & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 44.)

Ferdinand Karel a Matyáš Lukavečtí ryt. z Lukavce při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvo-bozeni; *Ferdinand* pak při kommissi tractationis de pio opere zavázal se složit 275 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan starší Lukavecký z Lukavce a na Vonšově zemřel l. 1618 počátkem zpourey, jíž se účastna učinil, tak že statek jeho *Vonšov* (Onšov, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.)* — tvrz a ves Vonšov s podacím kostelním, pivovárem, dvorem poplužním, panským mlýnem a lesy, též ves Těškovice (dle D. Z. 178, B. 29) — k ruce král. fisku ujat býti měl. Avšak syn po něm pozůstalý *Ferdinand Karel* ten statek s povolením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 prodal příbuzné své *Anně Julianě Bežkovské*, roz. z Amštat, za 5500 kop mš. — Z této summy trhov., kteráž vlastně král. fisku připadla a náležela, ačkoliv Lukavecký odsouzen nebyl, postoupila komora česká dskami zemskými dne 4. února 1658 vedle cí. resoluce *Rudolfovi Tycho Gansnebovi Tengnoglovi z Kampu*, cí. radě, soudci zemskému a hejtmanu hradu Pražského, 5800 zl. kapitalu i s úroky, a ostatních 1674 zl. *Janovi Ignacovi Cukrovi z Tamfeldu* na porážku dluhů jim od král. komory povinných. — Tengnogloba dcera Lidmila z Lišova domáhala se summy dotčené

*) Díl tvrze Vonšovské s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím koupil Lukavecký l. 1614 od sester *Johanny Těmínové* a *Anny Pražákové* za 700 kop mš. (D. Z. 136, P. 28.)

při kommissi revisionis & liquidationis. (C. 215, lib. conf. 2, f. 478. — D. Z. 292, C. 17.)

Adam Lukavecký z Lukavce při kommissi confis-
14. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění,
statek *Kamberk* (kr. Tábor., dom. Ml. Vožice), totiž
statek *Kamberk* s dvorem popl., a vsi *Předbořice*,
(okr. Vožice), *Skrejšov* a *Hrnčíře*, též dílem vsi *Vosná*
Pětičice (okr. Vlašim.) a *Daměnice* s dvorem popl.
(okr. Ml. Vožice). Statek ten od komory za summu odhadní
m. l. 1624 koupil cizozemec *Jan Jakub Kaln-*
Kalnerga, cís. plukovník, jemuž cís. resol. 19.
summa trhová z milosti prominuta a ještě 2000 zl.
důchodů vykázáno bylo. (C. 215, L. 15. — Lib.
14. — D. Z. 153, L. 18 & 143, C. 14.) Po smrti
připadl statek ten opět král. komoře a darován
do stiftu *Pasovského*. (C. 215, C. 1/3.)

po propadl Lukavecký jistinu 2000 kop na statku
(C. 215, L. 15); pak *dům* v čtvrti *Zderazské*
městě *pražském* ležící, který teprv na poručení
dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215,

ky obdržel na místě dvou dílů z milosti mu zá-
půjčky 6535 kop, a pohledanosti manželky své per
dne 15. května l. 1628 cís. pojištění toliko na
m., tak že z jeho dílu král. komoře 2666 kop
a zadržalých 5280 kop m. připadlo. Pozůstalost
Lukavecké *Lidmily Kristiny*, roz. z *Dobřenic*, per
dne 1. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla
(C. 215, C. 1/1.)

Lukavecká z Lukavce, roz. z *Wildšteina*, s man-
pro náboženství l. 1620 ven ze země odešla.
knížete z *Lichtenšteina* dne 21. prosince 1621
její, totiž *dvůr svobodný ve vsi Přistoupímě*, za
kým ležící, s ovčínem, mlýnem, štěpnicí, dědi-
m příslušenstvím, též *dvůr* pustý při městě *Ko-*
ský řečený, ke dvoru *Přistoupímskému* náležející,
různé nábytky postoupen byl (s *dvorem man-*
trasti bratřím *Linhartům z Neuenberga* náležejí-
cí a užívání *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapr-*

šteina, císař. radovi a místosudímu dvorskému, za summu 2000 kop m. do král. komory půjčenou. Po smrti Kapra postoupeny ty dvory od sirotek jeho l. 1627 za 2350 kop m. *Albrechtovi Bernardovi Maternovi z Květnice*. O navrácení jich ucházela se dotčená Lukavecká l. 1640, prokávavši nevinu svou; avšak vedle dekretu komory české z dne 18. prosince 1653 odmrštěna jest, poněvadž ty dvory jakožto statky oběžné podle patentů l. 1630 prošlých do král. fisku připadly. (C. 215, L. 15. — D. Z. 152, G. 25.)

Mikuláš starší Lukavecký z Lukavce odsouzen při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 *polovice* jmění svého, propadl statek *Všebořice* (Schebořic, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který za summu odhadní 11.575 kop m. od komory koupil *Volf Jiří sv. pán z Petyngu* (Pöttingu) dne 14. července 1623. Na polovici z summy trhové, Lukaveckému z milosti ponechanou, totiž 5787 kop m., jeho dcerám *Lidmíle, Kateřině a Heleně* teprv dne 26. srpna 1638 dáno jest císař. pojištění. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Mikuláš mladší Lukavecký z Lukavce přistoupil k sňatku se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, pak ke konfederaci týchž stavů s jinými zeměmi učiněné. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Lukavec* (kr. Tábor., okr. Pacov.), k němuž náležely tvrz a městys Lukavec s dvorem poplužním, a vsi *Týmova* (Týnová, Týnoves, Theindorf), *Mezilesí* (Meziles-thein), *Velká* (Veliká ves, Grossdorf) a *Lhota* (Salačova). Statek ten od král. komory za summu odhadní 40.660 kop mš. dne 14. července 1623 prodán byl císař. nejvyššímu *Volfovi Jiřímu sv. pánu z Pöttingu*. (C. 215, C. $\frac{11}{4}$, & L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.) — Pohledanost manželky Lukaveckého Anny Benigny, roz. ze Skuhrova, v summě 4000 kop mš. na statku tom pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Petr Lukavecký z Lukavce a na Paběnicích, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se k přijetí léna na statek *Paběnice* (kr. Čáslav., okr.

), zámek a městečko Paběnice s dvorem popluž-
ný odhadnutý za 6066 kop mš. po smrti Lukave-
ckého, poněvadž dědicův mužského pohlaví neza-
hrál připadl, a vedle král. resoluce 2. září a 16.
fundaci kolleje jesuitské do Hory Kutny za dě-
dčné darem postoupen a z desk dvorských pro-
(C. 215, C. $\frac{1}{10}$, K. 42 & L. 15. — Lib. conf. 2,
D. dv. 53, f. 96. — D. Z. 144, C. 17.)

to měl Lukavecký statek *Třebešice* (Třebečice,
okr. Kutná Hora), tvrz a ves s dvorem popluž-
ným. 1617 od synův a dědicův po Sigmundovi Ma-
řetnic za 8100 kop mš. koupil a l. 1620 v téže
celce své Johance, roz. z Dobřenic, prodal. Avšak
poněvadž v čas zpourey do desk vložené, byly
zmažány (D. Z. 140, B. 11 & 192, G. 16 & 20),
pět do desk vloženy (D. Z. 254, S. 13), tak že
Lukavecká statek Třebečice l. 1627 prodala za 7000 zl.
Johannu Lehnerové roz. z Dobřenic a na Modle-
šovicích (D. Z. 299, Q. 15.)

tomu propadla téže Lukavecká *dům* svůj v *Kutné*
před odjetím svým pro náboženství ze země
českokrálovské z Pušíněvsi l. 1630 postoupila. (Viz
D. Z. 299, Q. 15.)

Lukavecký ryt. z Lukavce účastnil se zpourey jako
odpovědný a při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen
byl, propadl: a) jistinu 4100 kop mš.; — b) sta-
tek (kr. Čáslav., dom. Kralovice dol.), tvrz a ves
poplužným, který od komory české vedle cíś. reso-
l. 14. července 1623 koupil *Volf Jiří svob. pán*

Lukavecký koupil l. 1600 za 25.100 kop mš. statek sirotčích
Lukaveckým posádkám, totiž: tvrz *Kluky* (okr. Čáslav)
s dvorem poplužním, ves Kluky s dvorem poplužním řeč-
eckým a podacím kostelním, ves Třebešice (díl) s dvorem
poplužním a s podacím kostelním v Ločích (Lochy); *zá-
běnice* (okr. Kutn. Hora) s dvorem poplužním, městečko
a ves Třebonín (díl) s podacím kostelním, mlýnem pod
sládkovstvím. (D. Z. 175, D. 24 & 131, H. 22.) — Tento sta-
tek zámku a městečka Paběnic, koupil od Lukaveckého před
svým vyjetím, tak že tento prodej se zdá býti jen na oko
Rudolf Třeška za 10.000 kop mš., jemuž teprv l. 1628
Lukaveckého Jindřicha do desk byl vložen. (D. Z. 143,

z Pöttingu za summu odhadní 15.096 kop mš., z čehož polovice 7548 kop pojištěna byla Lukaveckému. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Syn Lukaveckého *Bohuslav* domáhal se l. 1636 dílu otci jeho ze statku Křešína náležejícího, i úrokův od léta 1623—1636 jemu v summě 5887 kop mš. přisouzených; není však vytčeno, zdali něco obdržel. (C. 215, L. 15.)

Albrecht Hildebrand Lukavský ryt. z Lukavice, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu sv. Jakuba složit 200 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommissee z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. 1/9.)

Beneš, Jaroslav a Ladislav, bratři Lukavští ryt. z Lukavice, katolíci, účastnili se osobně výpravy válečné stavů povstalých; protož zavázali se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za perdon jim udělený složit pokutou jistiny své, které měli za král. komorou českou, totiž Beneš a Jaroslav po 933 zl. 20 kr. a Ladislav 2370 zlatých i s úroky zadržálými. (C. 215, C. 1/4.)

Jan mladší Lukavský ryt. z Lukavice, pro těžké provinení své v čas zpourey při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen všeho jmění, z cís. milosti však při třetím dílu zůstaven, propadl statek *Domanice* (kraj Písek, okr. Strakonice.), který od komory české léta 1623 koupil hrabě *Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka*, cís. tajný rada, nejvyšší komorník a president komory české, za summu odhadní 6850 kop mš., z kteréžto summy Lukavský z milosti 2403 kopy obdržel a jeho sestře pohledanost její 1785 kop vykázána byla. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 202. — D. Z. 141, K. 29 & 292, L. 10.)

Petr Lukavský ryt. z Lukavice zemřel léta 1623, nezanechav žádného statku. Bratr jeho v Žereticích, poručník jeho dětí, obeslán byl dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za perdon bratru jeho udělený; není však vytčeno, zdali nějakou pokutu zaplatil. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Lukavský ryt. z Lukavice při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován,

měl jmění a že přijal víru katolickou. (C. 215,

Lungwic z Lungwic, katolík, přistoupil ke kon-
stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též
týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a
Oldřicha falekraběte za krále; pak vypravil v čas
svého Albrechta k veřejné hotovosti. Protož po
při kommissi hrdelní odsouzen byl všeho jmění;
král. výpovědi z dne 3. prosince 1622 pokuty
z, jakož i jeho syn *Albrecht* dne 18. dubna
kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ &

Lungwic z Lungwic, nemaje žádného jmění. při
confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvo-
215, C. $\frac{1}{8}$.)

Lutic ryt. z Lutic (Lotic, Lhotic), při kommissi
dne 27. července 1623 vedle král. výpovědi z dne
e t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek
g (kr. Litoměř., okr. Kamenic.) — tvrz a dvůr po-
chalupníky ve vsi Freudenbergu a Gerstorfu — který
dnutý za 950 kop míš. a nad tuto summu zadlu-
ponechán a od něho dne 4. března 1630 prodán
0 kop míš. *Janovi Oldřichovi Měděnci z Ratibořic*
uvy cíś. resolucí z dne 28. prosince 1635 schvá-
e ze summy trhové král. fisku připadlo 500 kop
15, L. 16. — Lib. conf. 2, f. 215. — D. Z. 145,
9, M. 26.)

to měl Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jemuž Lutic
Freudenbergu čtyry poddané a mlýn, ve vsi Freu-
ležíci, l. 1617 za 1300 kop míš. prodal, z této
části třetinu k ruce král. fisku vedle nařízení ko-
s z dne 13. července 1630; avšak Elsnic dokázal,
en již před zpouřou koupil, hned hotovými pe-
nil a zase jinému postoupil a že tedy ničím povinen
15, E. 3.)

Lutic ryt. z Lutic, při kommissi konfiskační dne
1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl: a) ji-
kop míš.; — b) statek *Volfartice dolejší* (Wolfer-
litoměř., okr. Česká Lípa), tvrz nově vystavěnou a

vsi Volfartice a Nová ves (Neudörfel), odhadnutý za 18.277 kop; pak stateček *Radeč* (Schossendorf), ves s dvorem poplužním a ves Dlouhá Břízí (Březf), odhadnutý za 2849 kop. Tyto statky koupil dne 11. října 1623 *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, cíś. válečná ráda, za 18.277 kop míś., tak že mu tato summa poražena byla na daru od císaře mu uděleném. (C. 215. L. 16. — Lib. conf. 2, f. 335. — D. Z. 141, K. 22 & 292, J. 16.)

Na třetinu Luticovi ponechanou připadlo 6092 kop, kteréž mu z král. komory vydány býti měly. — Pohledanost však Magdaleny Luticové per 1500 kop míś. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1.)

Jiří Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobíšku, odsouzen při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Choteč* (okr. Smíchov.), tvrz a ves Choteč s dvorem poplužním se *čtyřmi rybníky a 2 rybníčky*, s mlýnem Novým pod Novým rybníkem a s mlýnem Hořejším u prostředního rybníka, s vinicí u Třebetova, lesy a jiným příslušenstvím, jak to l. 1569 Nykodým Magrle z Sobíšku od Petra Chotka z Vojnína za 3750 kop míś. koupil (D. Z. 59, J. 6); pak ves *Zbusany*. Tento statek odhadnutý za 13.323 kop míś. l. 1623 od císaře k dědictví postoupen byl proboštu, děkanu i vši *kapitole kostela u všech Svatých na hradě Prašském* na odměnu statku a vesnic, totiž: *Vladislavice* na onen čas městečka, potom vsi řečené *Václavice*, *Brašvičany* (zanikla), *Uročné Lhoty* potom řečené *Ouročnice*, *Bukovské Lhoty* (nyní Buková), *Lačnice* potom řečené *Chlístov*, *Sakovřesky* potom řečené *Žabovřesky* a *Zbožné Lhoty* potom řečené *Zbožnice* (všecky v okr. Benešov., kr. Tábor.), na onen čas téže kapitole podle fundace Karla IV. náležejících a potom od císaře prodaných. (D. Z. 141, D. 3.)

Magrle obdržel l. 1623 z komory české 5000 zl. rýn. na srážku dvou dílů jemu z milosti zanechaných. Jeho syn *Matyáš*, odcházejí po smrti otce svého l. 1628 pro náboženství ze země do Polska s manželkou svou Dorotou, roz. Kustošovou, a čtyřmi syny (Janem, Jiřím, Ludvíkem a Matyášem, z nichž nejstarší šest, nejmladší 3/4 léta měl), postoupil strýni své Lidmile Magrlové z práva svého k těm dílům po otci mu náležejícím na její výživu 1000 kop, na kteréž dne 6. čer-

cís. pojištění obdržela. Pročež po smrti jeho zá-
jí na srážku těch 1000 kop postoupen byl *dům*
ště pražském, řečený „u *tří Andělů*“ jinak „u Al-
i Zderazu v rohu mezi domy Fafovic a Košických
dnutý l. 1631 za 900 kop m., který jakožto od-
émž strýci jejím od král. komory l. 1630 ujat byl.
u domáhala se l. 1640 Bohunka Flotová, vlastní
áše Magrle a druhá jeho sestra Anna v Berouně
(C. 215, M. 1. — Lib. conf. 2, f. 171. — D. Z.

Magrle (Mayerle) ze Sobišku, měšťan Starého
ského, jeden z někdejších defensorů, žaloby král.
z účastenství ve zpouře při kommissi confiscatio-
října 1622 byl osvobozen a při jmění svém za-
bot Magrle dle svědomí od Rudolfa Trčky, Hum-
nína, Oldřicha Bechyně, Jana Horského, Henricha
eina a jiných osob jemu daného hned na počátku
defensorův a stavů pod obojí se odtrhl, s direktory
emskými nedržel, jim ani falckraběti Fridrichovi
jejich předsevzetí zlé nikdy neschvaloval, nýbrž
Staroměstským tajně radil, aby bran, zdí a města
v moc nedávali, jim se zprotivili, obec proti nim
je potloukli, též aby lidu císařskému neb kur-
když by k Praze přitáhl, město otevřeli a císaři
Mimo to Magrle a jiní jeho druhové, zejména
ka, Janovský, Henrich z Frankenšteina, Bechyně
a Jezbera, konfederaci novou (kontradirekci) sobě
přísahou se vespolek zavázali, že při králi Fer-
dánu svém státi budou do nejposlednějšího hrdel
též v Jankovského domě se o to radívali, jak by
orovati krále Ferdinanda proti rebellům; dopiso-
tom nejvyššímu hofmistru Adamovi z Waldšteina,
srozumění; posýlali též listy ke knížeti Bavor-
ajíce, aby co nejdříve přitáhl ku Praze, a do-
e nemálo měšťanů králi Ferdinandovi věrných mu
mocni, aby se do Prahy dostal.

pak chtěl l. 1623 do komory kurfiřta Saského
0.000 zl. rýn., vyhledávav toho při Janovi Ner-
ál. Českého pro náboženství odešlém, aby mu to

při též komoře pro jeho a dědiců jeho bezpečnost a opatření ke konci přivésti pomohl; k čemuž však nepřišlo, neboť Magrle při počátku reformace umřel, pozůstaviv manželce nemalé summy peněz hotových na zlatě, s nimiž ona pro náboženství se vystěhovala do Pirny, kdež l. 1633 zemřela, zanechavši pozůstalosti své na díle bratru svému Kašparovi Permanovi, na díle Janovi Jezberovskému, částkou pak chudé a potřebné vystěhovalce podělivši. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — Viz též Skála, V, str. 199—205.)

Bohuslav starší Malovec ryt. z Malovic zemřel v čas povstání, jehož se zúčastnil, tak že byl odsouzen vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 *k manství*. Avšak rozsudek ten ohlášen nebyl po zrušení kommisie konfiskační jeho synovi *Bohuslavovi mladšímu*, jemuž, ačkoliv sám ve vojsku stavovském za fendricha sloužil, při commissi tractationis dne 18. dubna 1629 žádné pokuty uloženo nebylo, poněvadž jeho statek *Hradiště* (okr. Klatov.) nad cenu byl zadlužen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan Křištof Malovec ryt. z Malovic, z účastenství ve zpouře obviněn, odešel ze země do Annabergu, odkudž skrze manželku svou při commissi transactionis se uvolil za perdon mu udělený 423 kopy míš. pokuty složití, kteráž mu z jeho pohledanosti za komorou českou byla poražena. (C. 215, W. 30.)

Jan Vilém Malovec ryt. z Malovic ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před commissi executionis, odsouzen byl rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statku* všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace všeho jmění, které již předtím v pokutě ujato bylo, totiž:

a) Statek *Lhotice* (kr. Čáslav., dom. Doln. Kralovic.), totiž tvrz a ves Lhotice s dvorem poplužním, a vsi *Píšť* a *Vitonice* s mlýnem pod rybníkem Píseckým, jak to Malovec l. 1617 od Jindřicha Střely z Rokyc za 10.000 kop míš. koupil. (D. Z. 139, B. 29.) Tento statek s 24 osedlými (z nichž l. 1637 bylo 6 gruntů spálených a pustých), odhadnutý za 5758 kop míš., l. 1623 paní Johance Kateřině Rungerové, roz. ze Skuhrova, v summě 3500 kop na témž statku pojištěných zástavou postoupen, a potom vedle cíś.

dne 14. prosince 1629 *Maximilianovi Pechlerovi* z, císař nejvyššího lieutenantu, prodán byl za 5300 kop
 přezto summy jemu poraženo l. 1630 platu 2300
 za službu vojenskou zadržalého. Pechlar prodal
 statek za touže summu Janovi Vraždovi z Kun-
 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2. — Lib. conf. 2, f. 251 a 172. —
 O. 13 & P. 11; 143, L. 3.)

stek *Krejnice* (kr. Písek., okr. Strakonice.) — ves
 9 osedlými a dvěma dvory, *Škopkovský a Řahovský*
 — odhadnutý za 4200 kop mš. Avšak statek ten
 Malovec již l. 1615 a dskami zemskými zapsal
 své Alžbětě roz. z Branišova, která na něm věna
 tin na 4600 kop mš. měla; pročež když l. 1627
 ssaři v něj k ruče král. fisku uvést se chtěli, na
 dost Malovcové l. 1629 od komory byl zanechán.
 $\frac{1}{7}$ & M. 2.)

Jan a Václav, bratři Malovcové ryt. z Malovic,
 statky jejich již před bitvou bělohorskou od císař.
 vzaté a pobrané náhradou od tehdejších direktorů
 zemských panství komorní Kolínské k užívání po-
 ylo, při kommissi exsecutionis dne 29. října 1622
 astenství ve zpouře odsouzení byli všeho jmění,
 e císař. resoluce učiněna jim ta milost, že, krom
 ků vojenským během jim vzatých a král. fisku
Jetřichovi a Janovi polovice, *Václavovi* pak dvě
 o všeho, což by tak ještě mimo dotčené statky
 ntech, zápisech aneb svršcích a jakýchkoli věcech
 ní dluhů jejich pozůstalo, zanechány a od komory
 ny býti měly.

Hluboká, dotčeným bratřím v třech rozdílných
 zřející, od císař. vojska l. 1620 mocí vzato, již
mu Baltasarovi de Marradas na srážku jeho po-
 za služby vojenské postoupeno a od komory české
 ve za 273.267 kop, potom na žádost Dona Bal-
 258.893 kopy odhadnuto, témuž Marradasovi léta
 né beze všech závad a dluhů, na něm vězících,
 ylo toliko za 200.000 zl. rýn., z kteréž summy
 s. milosti 80.000 zl. za jeho služby darováno,
 120.000 zl. odečteno na srážku peněz, jež sobě

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

pokládal a zadržalé měl za král. komorou za své služby válečné. Avšak ve smlouvě trhově vymíněno bylo opět právo J. M. C., které od starodávna na panství Hlubockém k horám a lesům vedle znění smlouvy s bratřími Ungnady l. 1557 učiněné a vedle reversu, od Joachyma z Hradce při koupi téhož panství l. 1562 dne 10. března daného, komoře české náleželo, totiž že držitelé panství Hlubockého povinni byli z těch hor a lesů, na čtyry mše v svém okršku se táhnoucích, k potřebám hor stříbrných v Rudolfově (Rudolfstadt), pak domů úředních pro obchod solní v městě Budějovicích a v městě Tejně nad Vltavou, též k dělání lodí, na nichž se sůl plavila, jakož i k stavění a opravování vrat na všech jezích od Budějovic až do Tejna, dříví beze všeho platu dodávati, a že z tých lesů toliko s vědomím cís. forstmistrův dříví lidem domácím a přespólním k potřebám, avšak nikoliv na plavbu, prodávati směli. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2. f. 252. — D. Z. 142, Q. 17 & 294, G. 30.)

K panství *Hlubockému*, které l. 1598 Bohuslav Malovec od Joachyma Oldřicha z Hradce za 320.000 kop mš. koupil (D. Z. 175, H. H. 15 & 130, H. 26), náležely dle smlouvy trhové l. 1628: zámek neb hrad *Hluboká* (Frauenberg) s pivovárem, mlýnem a pilou pod hradem, oborou, s dvory poplužními, totiž dvůr pod hradem řečený Podhradský, Vondrovský, Volešnický, Zlatýšovský, Machovský, Chřeňovský (Chňovský), Voselský, Zvíkovský a Žďárský, s ovčiny při nich; pak tvrz pustá *Zvíkovec* (Zvíkov) s lesem Slapcem a Prahod, sídlem *Divčickým*, *Novosedlským*, *Purkareckým* a *Machovským*; též městečka *Adamstádl* (Malé hory), *Lišov* s podacím kost., *Purkarec* (Burgholz, nyní ves) s mlýnem, pilou a podacím kostelním a *Podhradí* pod Hlubokou; dům *Helcovský* na Rudolfstadtu (Rudolfově) s popluzím, zahradou, a mlýnem pod rybníkem Světlíkem; pak 73 vesnice, totiž Křesín, Zlatýšovice (zašlá), Voselné, Hůrky, Hory Německé (Hury, Hur), Jelmo, Kolné (Kolnej), Velechvín, Hrátov, Levín, Jivno, Kaliště, Třebotová Hora (Třebotovice), Libnič; díl vsi Oujezdce, díl vsi Dasny (Kronfelleru) a Čejkovic; Bavorovice (Baurovic), Hosín s podacím kost., Dobřejice, Lhotice, Hrdějice (Hartowic), Vlkov, Poněšice, Opatovice, Chotejčany (Schmidgraben), Pištn s podacím kostelním, Češňovice (Čestňovice),

řehov (Schwiehalm), Jaronice; *Plašovice* (Plastošice, od Jetřicha Malovce přikoupeny; Volešník, Zliv, Velice, Chlumec, Jeznice (Jezmice), Zahájí kost., Munice, Ves Nová, *Něvděkov*, *Divčice*, *Novotivá Lhota*, Dubenec, Nakří horní a dolní s poda-
Zbudov, Malé Záblatí (Záblatičko) a Velké Záb-
statky: tvrz *Dříteň* (Zirnau) s dvorem poplužním
m; tvrz *Chvalešovice* s dvorem popl. a pivovárem;
vy (Vhlavy) s dvorem poplužním; tvrz a dvůr
ov s dvory popl. Kmínským, Jaroslavickým, Vše-
Truskovickým a Lhotským s ovčíný; s mlýny
čích, v Oujezdci, v Podeřišti, u Milenovic, řečeným
a pod rybníkem Hůreckým (u vsi Bílé Hůrky);
Albrechtic a vesnice Bílá Hůrka s podacím kost.,
Kmín, Oujezdec, Kočín, Libiv, Podeřiště, *Vyhlavy*
Dříteň s podacím kost., Jaroslavice, *Chvalešovice*,
Sedlice (Sedlec), Lhota pod horami, Oujezdec,
řova (lékařová) s mlýnem, a na díle vsi Temelince
Čičenice, Truskovice, Všemyslice, Tupesy a Něm-
esy a rybníky Hořecký, Nový, Blatský a jiné pří-
) (D. Z. 142, Q. 17.)

panství náleželo na díl *Jetřicha Malovce*, l. 1623
kop mš. odhadnutý, zámek Hlubocký s mlýnem
o 11 kolách na řece Vltavě, pivovárem, oborou,
poplužními, lesy za 10.000 kop odhadnuté a 27
46.720 kop odhadnutých; pak městys Podhradí
c, v nichž předešle bylo 376 osedlých, od nichž
ročně platu stálého 842 kopy mš., totiž úroků
lepic 634 po 4 gr., vajec 4 kopy po 4 gr., sýrů
e 36 korců, žita 69 korců, ovsa 238 korců; mimo
roboty ženní 578 dní po 4 gr., orní 7 kop 50 zá-
ení 14 kop 14 záhonů, vození hnoje 12 dní, sena

ství *Hluboká* i se statky od Marradasa k tomu přikoupenými
Suchá, prodaný od Elišky Hertlové, roz. Šicové z Drahe-
řetovský ve vsi Dasné a dvůr *Křestín* též s městem Vodňany
služním Pražák řečeným a vsí Stožic, což vše Marradas zá-
kromě městyse Albrechtic a dvorů poplužních ve Všem-
jezdě, což Don Baltasar de Marradas l. 1630 Sezimovi hra-
za 6000 zl. odprodal) od Dona Bartholoméje z Marradas,
llent koupil dne 1. října 1661 Jan Adolf hrabě z *Schwarzen-*
.000 zl. rýn. (D. Z. 314, N. 24.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

sekání a vození na 146 vozích. Avšak z vytčených 376 osedlých zůstali l. 1623 toliko 132; z ostatních usedlostí bylo 80 pustých a 164 usedlosti do základů spálené, zejména celá vsi Zlatýšovice (předešle s dvěma sedláky), Zálužice (předešle s 3 sedláky), Volešňk (předtím s 28 usedlými), Velice (předtím s 16 osedlými), Chlumec (předtím s 17 osedlými) a Lhota Prašivá (předešle s 16 osedlými); též dvory poplužní byly na ten čas pusté a spálené, tak že dědiny k nim náležející ležely ladem.

K dílu panství Hlubockého, kteréhož v držení byl Jan Malovec, za 76.587 kop míš. odhadnutému, náležela městečko Adamstadt a Lišov, pak 26 vesnic, v nichž předešle bylo lidí osedlých 452, kteří platili platu stálého 1257 kop míš. Avšak na ten čas l. 1623 téměř všechny vesnice, kromě tří a půl městečka Lišova, byly spálené a pusté, tak že z dobytých 452 usedlých toliko 40 zůstalo. Též mlýny všechny byly pusté a rozbořené, i dědiny (15 lánů) ke 4 dvorům poplužním na ten čas spáleným náležející do čtyř let ladem ležely. Rybníky, v nichž 1020 kop násady na výrost kaprů bývalo, z části byly nenasazeny, z části protrženy, a vynášel v taxě 12.765 kop míš. (1 kopa násady po 12 kopách m. s kladla); za 12 rybníků potěrných položeno bylo v taxě 1600 kop míš.; lesy pak položeny byly v taxě za 14.000 kop míš.

K dílu Václava Malorce, za 79.985 kop míš. odhadnutému, náležely statky Chvalešovice, Dřítěn a Vyhlavý s městečkem Albrechtcem a 22 vesnicemi, v nichž bylo předešle lidí osedlých 431 (dle kontratasy jenom 266), z nichž l. 1623 bylo 119 usedlostí spálených a pustých; pak dva pivovary, v nichž se předešle do 1240 věder piva ročně svařovalo, na ten čas toliko sotva 620 věder piva dodávaly; 6 mlýnů z nichž tři byly spálené a pusté; 7 dvorů poplužních, přičemž 26 lánů dědin leželo ladem kromě dvora Dříteňského dva ovčiny, v nichž přes zimu 2700 ovcí se přechovávalo na ten čas prázdný zůstávaly; rybníky, předešle na 2520 kop násady, též z části byly pusté a za 26.635 kop míš. odhadnuté; za lesy položeno bylo v taxě 13.500 kop míš.

Jan Malovec propadl mimo vytčený díl panství Hlubockého též statky: a) Štěkeň (Štěkna, okr. Strakonice), k němuž náležely zámek a městečko Štěkeň s pivovárem, dvorem

lesy a rybníky, pak vsi Čejetice s dvorem po-
redborovice, Přestějovice (Přestovice) a Brusy
Cehenice (Cehnice), tvrz a městečko (nyní ves)
dvorem poplužním, mlýnem, cihelnou a pivovárem,
ojovice (díl), Netonice (Netenice), Peračov, Duno-
uřimany a Sudkovice (díl). — Tyto statky, které
cová roz. z Újezda l. 1612 za 85.000 kop m. od
ké z Strážce koupila (D. Z. 186, J. 28), již před
orskou od císař. vojska mocí vzaté, postoupeny
od knížete z Lichtenšteina k užívání městu Bu-
otom dne 23. července 1622 *Ferdinandovi Ru-*
nskému, pak dne 10. ledna 1623 prodány *Jiřímu*
z Nemysle za 41.000 zl. rýn. a konečně vedle
z dne 19. března 1624 postoupeny dne 1. dubna
vi Kislovi hraběti z Gotsche, sv. pánu v Kalten-
u na Marburku, císař. tajné radě a nejvyššímu
zeugmistru v Štýrsku, jemuž dne 20. ledna
ě byly prodány za summu odhadní 30.107 kop
summu po srážce 6000 zl. z milosti jemu pro-
bě odčetl z 140.400 zl. l. 1623 k potřebám vá-
llohé minci půjčených, ačkoliv summa ta na
toliko 17.550 zl. vynášela. *) (C. 215, M. 2. — Lib.
70. — D. Z. 145, F. 18 & 622, K. 19.) Nad to
vcovi vzata byla v pokutě od král. komory i ji-
kop míš. na statcích Rožmberských (C. 215,
dům v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě praž-
který na poručení komory české dne 9. září
král. fisku ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Malovec propadl mimo vyčtený díl svůj na pan-
téz: a) *Jistinu* 2600 kop míš. i s úroky za-
Adamem z Waldšteina. — b) Díl summy trhové
míš., který *Malovec* l. 1618 za statek *Drslavice*
ic.), od *Joachyma Novohradského* z Kolovrat

Štěkeň a *Cehenice* prodal Jan Jakub Kisl (Khysl) l. 1637
yn. Janovi Antonínovi knížeti z Eggenberga (D. Z. 145,
k placení za hrabství Gradištské (Hradištské) postoupil
odevzdány byly dědičně l. 1648 Janovi Antonínovi Lo-
alu, dědici Dona Baltasara de Marradas, za 20.000 zl.
nu Donu Baltasarovi od císaře zakázanou. (D. Z. 149,
11.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

v čas zpouřy za 77.000 kop mš. jemu prodaný (D. Z. 139, G. 20), ke dskám zemským složil; neboť summa ta od tehdejších direktorů k potřebám válečným byla vyzdvížena, statek pak Drslavice, jehož prodej za neplatný byl uznán, Kolovratovi navrácen a l. 1639 pro dluhy prodán se statkem Vimberským za 60.000 zl. knížeti z Eggenberka. (C. 215, 3, f. 140. E.) — c) Jistinu 18.000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.) — d) *Dva domy* v čtvrti sv. Petra, též *dům* na Zderaze v Novém městě ležící, které na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byly ujaty. (C. 215, P. 2/2.) — e) *Dům* svobodný *Sturmovský* řečený se zahradou na Široké ulici v Novém městě mezi domy Mikuláše Kestenbergera a u Bílé Husy ležící, který Malovec l. 1619 od Šťastného Václava Pětipeského za 5150 kop mš. koupil. (D. Z. 192, E. 3.)

Konečně dotčení bratří Malovcové ani z toho, co jim rozsudkem z milosti bylo zanecháno, ničeho nedostali, ačkoliv *Jetřich Malovec* i vedle cís. resoluce z dne 28. dubna 1625 nejenom dokonalého perdonu, ale i té milosti dosáhl, že na zaplacení jeho dluhů při komoře české jemu 20.000 zl. bylo vykázáno a mimo to povoleno sobě dobývatí jistin mu povinných. Neboť *Jetřich* dne 30. března 1634 uvězněn byl proto, že na jeho poručení, když na ten čas byl Fridlandským hejtnanem zemským, ze země vyvezeno bylo 39.154 1/2 kusů dukátů Fridlandských, král. fisku po knížeti Fridlandském v pokutě propadlých. Pročež vedle rozsudku české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 nahraditi měl za tyto dukáty 117.463 zl. a na úrocích z té summy 113.906 zl., v jedné summě 231.369 zl. rýn.; avšak vedle cís. resoluce z dne 7. června 1651 tato summa jemu proti upuštění od všech pretensí vlastních i zděděných po obou bratřích z milosti byla prominuta, a ještě 30.000 zl. na komoře mu vykázáno. (C. 215, F. 5 & M. 2. — Viz též Albrecht z Waldšteina)

Jindřich, Oldřich a Petr, bratří Malovcové ryt. z Chejnova a Winterberka, dokázavše nevinu svou, při kommissi confiscationis dne 24. října a 4. listopadu 1623 žaloby byli zproštěni, tak že jim vedle cís. resoluce z dne 9. září 1623 navráceny byly i statky jejich, totiž svěřeníství *Bohumilice*

alice (kr. Písek, okr. Vimperk.), Jindřichovi a žejčící a za 5461 kop mš. odhadnuté, pak *Zdíkov* (Volyň.), Oldřichovi náležející a za 6230 kop mš. ačkoliv tyto statky již před bitvou bělohorskou byly vzaty a od císařského kommissáře a nejvyššího Dona Martina de Hoeff-Huerta dne 18. prosince Pelhřimovskému k správě svěřeny. (C. 215, M. 2. — f. 118.) — Mimo to zůstaveni byli dotčení bratři své na statech Kamenici a Chejnově, po Venfiskovaných, kteráž jim v summě 12.637 kop m. pojištěna. (C. 215, W. 10.) — *Jindřich* pak se kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dává k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka přistoupil ke stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též avův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení alckého; avšak jsa katolík při kommissi konfisk. listopadu 1622 pokuty za provinění své byl podržel též statek svůj *Jince* (kr. Pražský) a za kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za donu složití 1200 zl. rýn. na *collegium nobilium* a v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Košan) **Malovec ryt. z Malovic** ujel se hned po vzdání se města Sušice před bitvou ze země, a při nepříteli zůstáváje ani k perdonu, tak že pokutu patentem z dne 14. července onou na sebe vztáhl a statek, po matce jeho léta lé při městě Sušici zůstalý, král. fisku propadl. $\frac{1}{r}$ & M. 2.)

Václav Malovec ryt. z Malovic účastnil se sám nem výpravy válečné stavů povstalých; avšak po kommissi transactionis dne 21. července 1629 byl perdonován, poněvadž nezanechal jmění žád- (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Malovec ryt. z Malovic odsouzen při kom- cationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 jmění svého, ale poněvadž k náboženství katoli- oupil, vedle císař. výpovědi dne 4. listopadu 1624

pokuty osvobozen, podržel jmění své, kteréž podle jeho zprávy, dané kommissari od komory české k odhadnutí statků jeho již dne 23. ledna 1623 nařízenému, toliko na jistotách 17.853 kop mš. vynášelo, kdežto statky *Kámen a Proseč* (kr. Tábor., okr. Pacov) náležely nezletilým bratřím jeho *Rudolfovi a Václavovi*, kteří v žádnou pokutu neupadli. Malovec sám nesložil žádné pokuty za perdon mu udělený; neboť zemřel před zařízením kommissee tractationis. Vdova po něm pozůstalá provdala se opět za purkrabího Menšího města pražského. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{1}{8}$ & M. 2.)

Petr Mikuláš starší Malovec ryt. z Malovic se synem svým Krištofem při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle cíś. resoluce 21. května 1621 na milost byl přijat; protož i při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215; C. $\frac{1}{4}$ & S. 79.)

Vilém Malovec ryt. z Malovic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění, propadl v pokutě statek *Vesce* (kr. Tábor., okr. Milevsko), a vsi *Třemešné, Makov* s dvorem poplužním, a *Pikov* (dom. Jistebnic.), pak *Leština* (dom. Vožice) — který jemu již během vojenským vzat a za 4894 kopy mš. odhadnutý *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, l. 1623 za 4000 zl. prodán byl, ačkoliv za 12.000 zl. stál. Malovec ještě dne 22. dubna 1630 marně domáhal se toho, aby jemu díl z milosti ponechaný, pak jeho manželce věno 1000 kop mš., též jeho třem sestrám jejich díly po 300 kopách m., na dotčeném statku pojištěné, byly vykázány a vydány. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, G. 2 & 292, B. 27.)

Zdeněk Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka, jeden z kommissarův při někdejší direkcí, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl třetí díl statku *Čkyně*, totiž *Vysoký dvůr* (Vysoká, Oberhof, kr. Písek, okr. Vimperk.) s dvorem poplužním a dvůr v Dolanech, odhadnutý za 3695 kop mš., za kterouž summu prodán byl l. 1623 jeho synovi *Bohu- chvalovi*, po jehož smrti cíś. resol. 20. července 1628 opět otci jeho postoupen jest.

o Malovcovi pozůstalý, v Novém městě pražském Petra ležící, na poručení komory české 9. září té od cís. rychtáře ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) — ohledanosti Malovcovy na jistinách, vynášející n., ještě l. 1690 při kommissi revisionis et liquidationis nebyly. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2. — Lib. 33.)

lovce zdědil l. 1625 od Alžběty Bukovské statek a prodal jej pro dluhy za 27.000 kop míš. (C. 215,

Ferdinand ryt. Mangolt odešel z Loketska pro náhradu navrátiv se při vpádu saském do země s neštěstím sloužil, odsouzen byl při kommissi confis. v kraji Loketském nařízeny l. 1633 všeho jmění; ničeho. (C. 215, E. 1.)

Thomáš Markolt z Tedražic při kommissi konfisc. Října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při satisfactionis de pio opere l. 1629 za pardon mu dluhů k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze 100 zl. a listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. platiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Markvart ryt. z Hrádku a na Bělé, účastnil se že byl mezi relatory na sněmu generalním léta 1622 a 1623. Pro toto provinění při kommissi confiscationis padu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, a příčinou všecko v pokutě bylo uято, totiž: 10.033 zl. rýn.

ry *Běla* (kr. Plzeň., okr. Manetín.),*) *Nekmíč* a *Podmokly* (okr. Touškov.), k nimž náležely Nekmíč a Podmokly; dvory poplužní v Přišově, v Komberku (Komberk), při tvrzi Kokořově, v Nekmíci, v Litém, v Kuňovicích (Kunějovicích), na Zámku a na Zámku; 700 lečů lesův a 49 rybníků; Touškov Bělý (T. nade Mží, Weiss-Tuschkau, dom.

Bélou, zámek Bělou a městečko Touškov s vesnicemi a dvory jakožto statek sirotčí po někdy Petrovi z Roupova prodal od soudu zemského l. 1555 Šebestian Markvart z Hrádku purkrabí Karleinský, za 13.000 kop gr. českých. (D. Z.

Čeminy) a Vseruby (Wscherau, dom. Kunějovice) s 120 osedlými; vsi Bělá Hořejší, Hůrky (Hurkau), Hubenov, Lité (Litau, dom. Manetín), Dražeh (Draschen), Vražné (Vražno), Korejtko (Korýtko), Mrtníky (Mrtnice), Loza, Tlučná, Bučí (Butsch), *Krašovice*, Trnová a Zahrádka (všecky v okr. Manetín.); Třemošná, Záluží, Ledce (Ledec), Žilov, Tatinná (Tatěna), Příšov, Lhotka, Nebřem (Nebřeň), Nekmír a Kokořov (nyní toliko dvůr, všecky v okr. Plzeň., dom. Nekmír.); *Košetice* (blíž Naklova, Nagles, zanikla, nyní samota), *Kunějovice* (Kuňovice), Mostice (Mosting), Ouněšov (Úněšov, Anischau), Podmokly, Poplovice (Popovice), *Běňov* (Běňoves, nyní Wenussen řečená), Doubrava (Dobraeken), Kušty (Gutsch), Vlkýš (Wilkischen) a ves pustá Myslinka (vše okr. Touškov.), v nichž ve všech bylo 514 osedlých a 36 gruntův spálených. — Tyto statky, od účtárny komory české po prvé za 136.608 kop m., po druhé za 180.856 kop m. odhadnuté, prodány byly l. 1622 toliko za 120.000 zl. rýn. *Vilémovi Vřesovci z Vřesovic*, který na tuto summu teprv l. 1628 z dobré vůle 13.000 zl. přidal, poněvadž Markvart opětne si stěžoval, že statky jeho dle kontratasy za 389.561 kop a zásoby obilí za 22.254 kop odhadnuté, tedy za 411.815 kop míš. stály, tak že sotva za čtvrtý díl na velikou újmu a zkrácení král. komory, tak i na velikou škodu a zkázu jeho byly prodány. (C. 215, M. 3. — Lib. conf. 2, f. 17 & 454. — D. Z. 141, G. 23 & 292, E. 5.)

V smlouvě trhově učinil si Vřesovec to opatření, že vesnice předešle ke klášteru Plasskému náležející, totiž: Záluží, Mlýn Dubský, Ledce, Vražné, Mrtníky, Korýtko s mlýnem Kordelovým, Lité, Dvůr ve vsi Dražni a plat ve vsi Loze a Třemošné — které byly zápisné a duchovní, již kupujícího Vřesovce vlastní a zpupné dědictví býti měly. Naproti tomu postoupil Vřesovec klášteru Plasskému od statku Bělé vesnice Rybnice, Kaznějoves, Hradiště (dolejší) a Žichlice, k témuž klášteru již předtím připojené. — Mimo to statek *Touškov* — městečko T. a vsi Doubrava, Vlkýš, Koušty (Kušty), Běňoves, dvůr poplužní Komberk a ves pustá Myslinka — za 25.553 kopy míš. odhadnutý, měl od Vřesovce postoupen býti klášteru Kladrubskému, jemuž předešle náležel. Avšak dle porovnání s Vřesovcem l. 1624 upustil opat dotčeného

d téhož statku, za kterýž náhradou statek *Prostizeň*.) — tvrz a ves P. a vsi Darmyšl (Darmschlag) (Teličí, Teltsch) — předtím ke klášteru tomu náležel. Ale když tohoto statku Jan Rudolf Woltman postoupiti, pojistil Vřesovec klášteru Kladrubskému 626 dskami zemskými 22.000 zl. rýn., za kterouž mu statek Touškov l. 1628 k zpupnému dědictví dán. (D. Z. 143, L. 5.) — Přes to všecko dle pone 29. ledna 1676 navrácen byl statek Touškov Kladrubskému, protože se mu nedostalo peněz za vřesovce pojištěných. (D. Z. 295, J. 16.)

Vešech statků svrchu vytčených po srážce dluhů pří Markvartovi na třetinu jeho toliko 8852 kop míš.; pak vedle cíś. resol. 4. května 1628 za tuto třetinu danost 76.500 kop míš., jeho manželce Anně roz. Křiškové, povoleno bylo při kommissi tractationis 1000 zl. rýn., na kterouž summu jim oběma bylo 10.033 zl. za jistiny jim zanechané, pak ze summy placeno 31.000 zl., a na zbytek 8966 zl. dáno cíś. — Mimo to na poručení knížete z Lichtenšteina manželce Markvartové navráceno bylo všecko stříbro, Bělé konfiskované, vážící 148 hřiven 13 lotův odpuštěn byl za 2 zl. 30 kr. nebo 2 kopy 8 gr. 4 d. a zbytek ponechán všecken dobytek, totiž 195 krav, 5 kusy jalového, 69 kusů svinšského dobytka a 35 koní, jež pojednala sama do dvorů panství Bělského, odpuštěných. (C. 215, M. 3.)

Martinovský z Brňova při kommissi confiscationis odpuštěn *k manství*, ohlásil, že nemá žádného statku a tak že dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 17.)

Maštěrovský z Jizbice, též Litoměřický řečený, z tohoto města pražského, neprovinil se v čas zpourey, než že dne 8. června 1618 od direktorův a radních zvolen byl ze stavu městského se Šimonem z Sonnenšteina mezi kommissary a opatrovníky jesuitské u sv. Klimenta v Praze po vypovězení z Čech. Ale poněvadž některé svršky a náležející jesuitské pozůstávající v čas zpourey od vojáku

stavovských byly pobrány neb zmařeny, z té příčiny od Jesuitů hned po bitvě bělohorské se navrátilivších dotčení kommissaři k opatrování kolleje nařízení obvinění byli vydrancování kollegia, tak že vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 s jinými náčelníky povstání i Mašterovský byl vězením opatřen, pak při kommissi executionis dne 19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne 3. června t. r. *hrdla, cti i statkův* odsouzen a dne 21. června s náčelníky zpourey stát. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{100}$.)

Dům po Mašterovském pozůstalý a v pokutě konfiskovaný navrácen byl jeho manželce, již vlastně náležel. (C. 215, P. 2.) Viz též Litoměřický.

Adam Materna z Květnice odsouzen byl vedle cís. resoluce z dne 27. října 1623 při kommissi confiscationis *třetího dílu* jmění svého, ale rozsudek ten pro zrušení kommissee konfis. nebyl jemu ohlášen, tak že při statku svém zůstaven byl. Potom vystěhoval se za příčinou reformace do Pirny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Jiří Materna z Květnice, vedle cís. resoluce dne 3. října 1623 na milost přijat a při statcích svých kromě kolatur zůstaven, místo pokuty za provinění své měl jistou summu peněz ad pium opus složit. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.) Ze statků svých prodal *Žerčice* (okr. Boleslav.) — tvrz a městečko Žerčice s dvorem popl., pivovárem a vinicí, též ves Koblnice s dvorem poplužním a příslušenstvím — nejvyššímu purkrabímu Adamovi z Waldšteina l. 1624 za 45.000 kop m. (D. Z. 293, B. 2); pak *Sloupno* (okr. Bydžov.) — tvrz a ves s dvorem popl. a mlýnem a díl vsi Starého Bydžova*) — Albrechtovi z Waldšteina l. 1628 za 20.000 kop mš. a 100 kusů dukátů. (D. Z. 295, C. 24. — Viz léna Fridlandská.)

Potom zanechav statek svůj nápadní *Radovesnice* (kr. Čáslav., okr. Kolín.), odešel pro náboženství ze země do Freiberku, pod králem švedským za rytmistra potřebovati se dal a tam zahynul. Pročež statek *Radovesnice* — tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím — odhadnutý za 22.234

*) Ves *Sloupno* s dvorem panským, mlýnem, podacím kostelním v Metličanech, s platy z města Nového Bydžova, koupil l. 1610 Jindřich Materna od Václava Kluského z Libodřic za 19.500 kop mš. (D. Z. 184, D. 14.)

ruce král. fisku byl ujat, a zároveň od komory O. července 1631 nařízeno, aby peníze za statky edopladené, totiž 1500 kop m. od Adama z Wald-000 kop od Albrechta z Waldšteina, na komoru y. Mimo to propadl Materna 20.000 kop mš., za Janem Rudolfem Trčkou dle udání cís. hejt-nera, jakož i jistou summu peněz, kterou měl na a bratra svého Jindřicha Zikmunda položenou, 1624 od cís. kommissarů k ruce komory české la.

nosti Trčkovské per 20.000 kop m. domáhala se va po Maternovi pozůstalá, Veronika roz. Chu-otom její dcera Barbora, provdaná Vostrovská, 70), avšak obě vedle cís. resoluce 29. prosince června 1670 odmrštěny jsou.*) (C. 215, M. 4 — Lib. conf. 2, f. 409.) — Statek nápadní Rado-a zadlužený a zpustošený postoupen byl bratru Jindřichovi Sigmundovi, po němž pro dluhy léta byl Václavovi Jiřímu Holickému hraběti z Stern-00 zl. k rukám věřitelů. (D. Z. 307, D. 3.)

Sigmund Materna z Květnice, bratr předešlého, 17. února 1630 ke kommissi transactionis, aby o pokutu za udělení perdonu, nepřijal obeslání e ničím neprovinil. Statek svůj *Starý Bydžov*, ní a díl vsi, prodal dne 17. července 1629 za mš. knížeti z Fridlandu (D. Z. 144, A. 18), který a summu trhovou 10.278 zl. rýn. dlužen zůstal. této summy hlásila se sestra Maternova Anna mhapová, když dotčený statek po Fridlandovi ován; avšak ještě l. 1651 k zaplacení nepřišla. $\frac{1}{4}$ & F. $\frac{5}{8}$. — Viz Albrecht z Waldšteina.)

Mateřovský z Mateřova uvolil se při kommissi dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený ti 500 kop mš., které, maje se pro náboženství ebrati, z jistin svých 3500 zl. skrze plnomocníka

ka Maternová měla též od manžela svého Jana Jiřího 5000 kop mš. na statku Radovesnicích a Starém Bydžově. 10)

svého, císař. radu Václava Mladotu z Solopisk, l. 1629 do komory české složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 21.)

Jan Jiří Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Mateřovský z Mateřova propadl teprv l. 1656 vedle zprávy účtárny komory české z dne 11. května 1656 No. 2722. jistiny 12.700 kop m., jemu od Kunyundy Kunešové odkázané, i s úroky 20.480 kop mš. od l. 1617 zadržá-lymi. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil na Moravě při nějakém pánu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Matyašovský z Matyašovic, hejtman na panství Velíši, dokázav nevinu svou, při komoře české dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Matyáš Matyašovský z Matyašovic, na panství knížete z Lichtenšteina na Mokšicích, obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nemohl nalezen býti dle zprávy posla komorního, dne 17. února 1630 učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Max z Maxen, nemaje jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen a potom za příčinou reformace ze země odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kašpar Mečerad z Mečeradů (Mečerad, Mezerod,*) pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na něž by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Seyfrid Mečerad z Mečeradů, pro provinění své v čas zpoury odsouzen *třetiny* jmění při kommissi confiscationis

*) L. 1597 obdržel Mečerad z Mečerodu incolat v král. Českém. (D. Z. 127, L. 7.)

výpovědi dne 27. června 1623, propadl: a) *dvůr edlicí* (Prödlíc, kr. Litoměřic.) nedaleko Veselí který l. 1627 vedle odsudku panu de Vitte posušil; b) jistinu 800 kop mš. na statcích Švamber-215, S. 83.)

Měděnec z Ratibořic, nemaje jmění žádného, při confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215,

jm. mladší Měděnec z Ratibořic a na Dobrošovicích k snešení se stavův odbojných o zavržení krále II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte na krále Českého, též ke konfederaci týchž stavů s jimi učiněné. Pro toto provinění při kommissi condsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl statek (kr. Tábor, okr. Sedlec., dom. Přčice), ves s dvo-žním, který od král. komory l. 1623 za summu 36 kop mš. koupil *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolo-*atky Kvasejovickým a Uhřickým za 16.000 kop 15, M. 8. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25. — š Měděnec a Petr Pavel Hozlaur.)

mladší Měděnec z Ratibořic na Čachořicích a na No- ch účastnil se výpravy stavů povstalých proti Fer- II. a brzy potom zemřel. Pročež statek po něm byl konfiskován, totiž: *Čachořice*, tvrz a ves s dvo-žním (nyní toliko samota, kr. Tábor., okr. Sedlčan., lumec.), ves Křemenice (díl) a ves *Nové Dvory* oplužním.*) Statek ten již před vítězstvím od cí. okutě vzat, od Dona Baltasara de Marradas za jemu 3600 kop mš. Janovi Řepickému ze Sudo-21 k užívání na dvě léta postoupen, a potom léta omory české za 6888 kop m. odhadnutý *Polyxeně obkovic*, roz. z Pernšteina, za 6000 zl. rýn. prodán

ek *Nové dvory* — tvrz a ves celou Nové dvory s dvorem vsi celé Ředice, Křemenice a Čachořice, též 2 dvory kmetcí cí a dvůr kmetcí ve Chvalově, s mlýny a příslušenstvím — ového Dvoru, manželka Petra Měděnce z Ratibořic dala sobě esk l. 1545 nově vložit jakožto dědictví po otci svém. (D. .)

byl. Summa trhová ponechána jest vedle recessu knížete z Lichtenšteina dne 18. listop. 1622 vdově Cecilii Měděncové roz. z Malovic za její pohledanost 5000 kop mš. na Čachořicích pojištěnou. Naproti tomu dcera Kateřina Mandalena, vdova po Janovi Sádlovi z Vražného, potom opět provdaná Fictumová, které Měděnec l. 1619 statek Čachořice odkázal, s žádostí svou za navrácení téhož statku od knížete z Lichtenšteina odmrštěna jest, poněvadž odkaz ten v čas zpoury učiněný za neplatný uznán byl. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 41. — D. Z. 141, F. 26 & 292, B. 13.)

Mikuláš mladší Měděnec z Ratibořic zemřel v městě Táboře u nepřítel; pročež *všechno jmění* jeho král. fisku v pokutě připadlo. Statek jeho *Kvasejovice* (Kwasowic, domin. Přecice, kr. Tábor., okr. Sedlec.), ves s dvorem poplužním; pak *dva dvory svobodné* ve vsi *Malkovicích*, kteréž Měděnec l. 1620 od Evy Měděncové, roz. z Bukovan, za 800 kop m. koupil a toliko 200 kop zaplatil; jakož i dvůr poplužní ve vsi *Bolechovicích* (jenž vlastně vdově po něm pozůstalé Anně Kateřině roz. z Vesce náležel, ale omylem s ostatním statkem byl konfiskován), s jednotlivými poddanými ve vsi Martinicích, Záhoří a Stuchanově, koupil l. 1623 od komory české *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat* za summu odhadní 2392 kop mš. — Vdově po Měděnci pozůstalé, s níž se Libšteinský o dotčený dvůr ve vsi Bolechovicích porovnal, její pohledanost na statku Kvasejovickém per 3050 kop mš. při komoře české vedle nařízení kommisie liquidationis z dne 22. srpna 1623 byla vykázána. Nedoplačená pak summa za dvory ve vsi Malkovicích per 600 kop mš. i s úroky vzešlými zaplacená býti měla Evě Měděncové, vdově po Mikuláši starším, od Libšteinského, který ty dvory Jiříkovi Kokoškovi prodal, ze summy trhové vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 19. června l. 1624; však teprv l. 1638 dáno jí na tuto pohledanost cís. pojištění. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 33. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25.)

Mikuláš starší Měděnec z Ratibořic teprv po své smrti obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; proto posel komorní přinesl nazpět obeslání jeho dne 17. února 1631. (C. 215, C. 1/4.)

Měnický z Červené vsi při kommissi confiscatio-
odsouzen byl *třetiny jmění*, ale neučinil žádné
co do pokuty, tak že vedle poručení komory če-
března 1686 *dvůr šosovní* ve vsi *Měniku* (dom.
o něm pozůstalý, za 300 kop mš. odhadnutý,
at byl. Avšak vedle dekretu komory české dne
1688 *dvůr ten Anně Kateřině* ovdovělé Měnické,
ské z Ryzmburku, a dětem jejím proti složení po-
p mš. za pretensi fiskální zase byl postoupen.

24.)
Štábl ryt. z Menšteina, katolík, vykonal přísahu
raci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněnou,
obě, co by bylo proti náboženství katolickému.
si konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za
vé bez výminky osvobozen (absolutus sine clau-
zal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio
perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdinand-
Jakuba v Starém městě pražském složití pokutu
kterou dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631
r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Purkhart Merklinští ryt. z Merklína, katolíci,
konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi
vyhradivše si, co by bylo proti náboženství katoli-
to provinění bylo jim prominuto při kommissi
dne 29. listopadu 1622, tak že při statcích svých
v *Vitovicích* (Racov a Vitonice, kr. Cheb., okr.
m. Bor.) byli zůstaveni. *Purkhartova manželka*
oz. Černáňova z Chudenic, uvolila se l. 1629 při
tractationis de pio opere za perdon manželu je-
ný složití 150 zl. na *collegium nobiliū* u sv. Ja-
ze. (C. 215, $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Merklinský z Merklína obeslán byl l. 1629 před kom-
actionis, aby se narovnal o pokutu za udělení
avšak dle zprávy posla komorního již předtím ze-
ova po něm pozůstalá držela statek Bernartice
o své. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Měsíček z Výškova a na Dolanech, písař men-
zemských, katolík, vykonal dne 1. října 1619 při-
konfederaci stavů odbojných s jinými zeměmi uči-

něnou, vyhradil však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle cís. resol. 17. června 1623 *k manství*. Avšak nepřijal léna na statek svůj *Dolany* (okr. Klatov.), tvrz a ves *Dolany* s dvorem poplužním a ves *Balkov* (D. Z. 46, E. 19); též ves *Malechov* s dvorem poplužním a ves *Výrov*,*) ohlásiv dne 27. srpna 1626, že na statku tom více dluhů (totiž 44.800 kop m.)**) jest, nežli zač stojí. Proto žádal, jestliže by mu statek jeho v dědictví zůstatí neměl, aby raději od král. komory byl ujat. Mimo to díl statku svého, totiž *Balkov* (kdež prve ves pustá byla, kterou Měsíček l. 1616 opět vystavěl), a k tomu dva dvory panské a tři selské od statku *Dolanského* přidané, postoupil Měsíček l. 1616 druhé manželce své Marii roz. z *Řezna*, které na žádost její l. 1626 od komory české užívání toho dílu bylo ponecháno. Přes to všechno teprv l. 1642 statek *Dolanský* z manství propuštěn jest. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 9. — D. dv. 7, f. 45; 53, f. 64.)

Jiří Měsíček z Výškova zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi hrdelní patentem z dne 14. července 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & M. 9.)

Radslav Měsíček z Výškova utekl po bitvě bělohorské ze země, nezanechav žádných statků. (C. 215, M. 9.)

Adam a Křištof Meytolarové z Meytol obesláni byli léta 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak oba již předtím zemřeli dle zprávy posla komorního. *Adam* zanechal dítěti svému *dvůr* půl míle u *Přestic* ležící; po *Křištofovi* pak, jenž byl úředníkem u pana Janovského na *Janovicích*, nezůstalo ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Albrecht Mičan sv. pán z Klinšteina (v. *Klingenstein*) a z *Rostok*, katolík, při kommissi konfiskační dne 7. dubna

*) Ves *Malechov*, ves *Řakom*, ves pustou *Pravětičky* a ves *Výrov*, s dílem řeky, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, koupil l. 1609 *Mikuláš Měsíček z Výškova* od *Zdeňka Kavky Říčanského z Řičan* za 5300 kop míš. (D. Z. 60, E. 7.)

**) Měsíčkova první manželka *Dorota* roz. *Fremutova z Tropic* půjčila mu l. 1608 na statky jeho 7300 kop míš., které obdržela za statek svůj *Běhařov*, Evě Měsíčkové roz. z *Údrče* prodaný.

byl osvobozen, ačkoliv l. 1620 podepsal a zpečetil stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. Ale neposlušnost, že svršky po odsouzeném Bohukovi pozůstalé nevydal, v pokutu upadl, tak že vzat byl statek jeho Nížburk (*Nižmburk*, Nischivoklát.) totiž hrad Nížburk s kaplou a hodinami dvorem poplužním, vrch Hradiště, vsi Stradonice pluzním a Žloukovice, s dvěma mlýny, hutí žem příslušenstvím, jak to Fridrich Mičan l. 1613 Kunrata Šanovce z Šanova za 33.000 kop mís. (Z. 187, A. 24.) Avšak Mičan vedle cís. resoluce na 1623 obvinění zproštěn byl proti navrácení ených, tak že statek Nížburk již předtím pro elce jeho Mandaleně roz. z Hodkova za 38.257 odaný, a vedle nařízení král. místodržícího dne 1622 postoupený, též opět byl navrácen. (C. 215, . conf. 2, f. 373.)

Mičan sv. pán z Klinšteina byl mezi osobami generalním l. 1620 obranými k učinění relace sně- kám zemským a přitíštění pečeti zemské k uher- aci. Pro toto provinění vedle král. výpovědi z dne 1623 při kommissi konfiskační odsouzen byl *polo-* které však není vytčeno. (C. 215, C. $11/_{41}$ & M. 7.)

Mičan sv. pán z Klingenšteina při vzdání se e dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Mar- le cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdono- ilost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

av ryt. z Michalovic na Rvenicích a Novém Sedle, y jeden z direktorů, správcův a rad zemských, ezdu stavů povstalých v kolleji Karla IV., ani při l. místodržících, ani při nařízení direkce, meškaje po pět neděl v Karlových Varech, odkudž teprv do Prahy přišel. Avšak skrze Abdona z Kolovrat a z Berbisdorfu před ostatní direktory obeslán, l proti vůli své vstoupiti do direkci na místo direktora Křištofa z Fictum, který pro churavost toho převzítí nemohl. Potom zúčastnil se všeho, vé k ochraně náboženství pod obojí předsevzali, no domě čtena a opravena byla první apologie

stavů povstalých, konány pak porady o zavření konfederace i o zavržení krále Ferdinanda II.; též spisoval s jinými žádosti stavův k jiným zemím o intercessi, zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přimlouval se při sjezdu stavův dne 19 srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož panování byl purkrabím kraje Hradeckého a místokancléřem král. Českého; učinil též návrh k sepsání a uveřejnění apologie, obsahující příčiny, za kterými Ferdinand II. k panování připuštěn býti neměl; přehlížel a opravil justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při němž falckrabí syn zvolen byl za čekanse král. Českého, a koupil od stavův odbojných některé statky duchovní.

Pro tato provinění Michalovic, ač se dal císaři na milost hned po bitvě bělohorské, s ostatními direktory a náčelníky zpourey na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na hradě Pražském, potom první při kommissi hrdelní dne 3. dubna 1621 vyslýchán (Original-Verhör, Statthalt. Archiv sub K. ¹/₁₃₈) a odsouzen *cti, hrdla i statku*, tak že měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. toliko byl stat, pravá ruka mu utata a s hlavou jeho na věži mostské vystrčena.

Jmenní jeho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Rvenice* (Ervénice, Seestadt, kr. Žatec, okr. Borek, dom. Eisenberk), *) k němuž náležela tvrz za městečkem Rvenicí u příkopů, kde předešle též nějaká tvrz stála, s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, chmelnicí, štěpnicí velikou, kořennou zahradou, rybníky (zejména Velký, Nový, Kamenný), v nichž přes 600 kop násady bývalo, též lesy na 2719 provazcův; městečko Rvenice s Rybařskou ulicí, domy kmetci, platy stálými i běžnými, robotami a jinými povin-

*) L. 1571 koupil za 8500 kop gr. praž. českých Bohuslav starší z Michalovic od Křištofa z Karlovic na Červeném Hrádku a Hermansdorfu dědictví k zámku Červenému Hrádku náležité, totiž městečko *Rvenice* s ulicí Rybařskou při něm, s podacím kostelním, též s městištěm k stavení sídla spřisobeným a příkopem obehnaným, s rybníky (Velikým a Novým) i jiným příslušenstvím; ves *Štrupčice* s podacím kostelním a příslušenstvím. (D. Z. 60, E. 24.)

acím kostelním, 2 šenky (jedním v radnici, druhá v Per-
rtelsdorf) jinak Dřínov a dílem vsi Kunnersdorf
Oujezd s mlýnem, Šenberk (Schimberg) a Kom-
to l. 1612 Bohuslav z Michalovic na Novém
to statek zadlužený po Divišovi z Michalovic za
37 gr. mš. koupil. (D. Z. 185, J. 25. — Dle dí-
l. 1586, D. Z. 166, K. 27. — L. 28.)

celá *Trupčice* (Strupčice, dom. Eisenberk) s po-
lním, dvorem poplužním někdy Urbana Landyše
rolí (D. Z. 166, K. 27 — L. 28), kterýž statek
z Lichtenšteina dne 4. listopadu 1621 postou-
žívání arcibiskupství Pražskému až do nahrazení
eru Oseckému od Bohuslava z Michalovic a jeho
a statcích téhož kláštera l. 1619 do 18.131 kop
š. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

ek *Noré Sedlo* (Novosedly, Neundorf, Neudorf,
okr. Borek), ves s podacím kostelním, dvorem
a příslušenstvím.

atky, odhadnuté poprvé za 61.808 kop, po druhé
kopy mš., vedle král. resoluce z dne 17. září
byly *Vilémovi mladšímu z Lobkovic* za 50.000
kteréž summy jemu z milosti 20.000 kop bylo
C. 215, M. 6. — Lib. confisc. 2, f. 242. — D. Z.

o *statky duchovní* — tvrz a ves *Škrle* (okr. Cho-
orem poplužním, mlýnem a podacím kostelním,
nice, Přílepy, Zálezly, Vysočany (díl) s podacím
Lažany a Býlna (Bylany), klášterům Oseckému
mu náležející; pak ves *Nemelkov* s 2 chalupníky
lé Mostské špitálu Křižovnsků příslušející, a dvůr,
čený — které Bohuslav z Michalovic l. 1620 kou-
v odbojných a nejvyšších úředníků zemských za
adní 30.000 kop mš., tak že na ni 18.571 kop
země v čas zpourey již odvedl, hned po bitvě bělo-
ným klášterům byly navraceny. (D. Z. 192, K. 3.)
o Bohuslavovi z Michalovic, Voršila Benigna roz.
astnila se zpourey tím, že koupila l. 1620 od
jných za summu odhadní 15.000 kop mš. *statek*

duchovní, arcibiskupství Pražskému náležející, totiž *klášter Osecký* s kostelem, pivovárem, mlýnem Holzmühl řečeným, s dvorem poplužním, lesy řečenými Šmelperk a Klosterpuš (Klosterbusch), 7 rybníčky, též vsi Han (Hahn), Neudörfel jinak Starý Osek s podacím kostelním, Ladunk (díl) s mlýnem; pak platy z rolí a luk některých vesnic cizopanských. Protož nejenom tento statek hned po bitvě bělohorské dotčenému arcibiskupství byl navrácen (D. Z. 192, K. 6), nýbrž i v pokutě ujat *dům Michalovicův*, Voršile Benigně Michalovicové náležející, v Starém městě pražském v Celetné ulici ležící a dskami zemskými se řídící, který l. 1622 *knižeti Saskému Juliovi* v summě 6000 zl. císaři půjčených zástavou byl postoupen, pak vedle cíś. resoluce z dne 6. prosince 1627 prodán *Marii Magdaleně hraběnce s Buquoi* za summu odhadní 19.128 kop mš., která jí poražena byla na summě od císaře jí povinné. (C. 215, M. 6 & P. 2. — Lib. conf. 2. f. 495. — Lib. contract., f. 581. — D. Z. 621, D. 16; 142, Q. 22 & 294, H. 12.)

Mimo to Michalovicové z pohledanosti 42.089 kop mš., jí a osmero dítkám náležející ze statků po jejím manželu konfiskovaných, l. 1622 toliko 1589 kop bylo přisouzeno. Marně vyhledávala Michalovicová po mnoha let práva svého i dítek svých při císaři samém; neboť poněvadž po dvakráte ze země k nepříteli se odebrala, vedle cíś. resoluce z dne 25. srpna 1628 všech práv svých byla zbavena; jenom třem dcerám jejím, kdyžby k náboženství katolickému přistoupily, z milosti po 2000 zl. na věno jejich bylo povoleno. — Při vpádech nepřátelských léta 1632 a 1634 navrátila se opět paní Michalovicová do Čech a statků dotčených se ujala; pročež l. 1638 dne 23. ledna všech práv svých v království Českém majících odsouzena, v bytu svém do arrestu vzata, a když se prohlásila, že nijakž nemíní k víře katolické přistoupiti, ze země na vždy vypovězena byla. (C. 215, M. 6.)

Jan Václav ryt. z Michalovic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Smil ryt. z Michalovic, syn Bohuslavův, účastnil se zpouřím, že od direktorův a správcův král. Českého byl vypraven

vence 1618 s Maximilianem z Kolovrat a Davidem
poselství k Janovi Sigmundovi, kurfiřtu branden-
potom že v měsíci prosinci léta 1618 vyslán
m z Říčan a Oldřichem Gerštorfem z Gerštorfu
ní se stavy moravskými na sněmu obecném shro-
téz že v mnohých jiných kommissích od stavův
potřebovati se dal. Pro tato provinění obávaje se
hned po bitvě bělohorské ze země s králem Fridri-
skrže Francii do Zweibrücken k strýci jeho falc-
novi doprovázel, a nepostaviv se podle patentu
nora 1621 před kommissi hrdební, při téže kom-
š. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna
en byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno
enici přibito. Statky pak po jeho otci pozůstalé
kovány. (Viz Bohuslav z Michalovic. — Skála V.
C. 215, M. 6.)

Michal (Michalův), měšťan a purkmistr v Men-
pražském, zapůjčil v čas zpourey jistou summu
pějším direktorům a správčům země na ves Vořech
(Smíchov, dom. Chraštan.), kapitole hradu Praž-
ejfci. *) Pročež děkan této kapitoly, ačkoliv mu ves
a navracena, ujímal se l. 1630 dvoru poplužního,
ččeného v téže vsi ležícího a Michalovi náležitého,
eho, jakoby kapitole v pokutě připadla, přivlast-
l. Avšak vdova po Michalovi pozůstalá obrátila
ru českou, žádajíc při dvoře tom zůstavena býti.
í král. prokuratora nebyla kapitola dotčená oprá-
řečeného na ztenčení regalíí se ujímati, poněvadž
yl v pokutě kapitoly, ale král. komory. Z té pří-
dotčená před kommissi transactionis byla obe-
sam o pokutu za provinění manžela svého se po-
215, M. 19.)

Vořech, statek to děkanství a kapitoly kostela sv. Víta na
em (kromě dvoru popl. Jilkovského v též vsi a 2 chalup ve
dotčenému Michalovému náležitých) s platy z 12 osedlých
ovského a 2 chalup vymíněných, prodána byla v čas zpourey
arův odbojných *Matěji Mnichovskému*, měšťanu Nového
ho, a *Matoušovi Michalovému* za 3310 kop míš. zaplace-
1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop dotčené kapitole
šl. (D. Z. 140, F. 28 & 193, E. 5.)

Petr Milota ze Všejan v městě Turnově, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil v domě knížete z Fridlandu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Arnošt z Miltic obeslán byl léta 1629 před kommissi transactionis za příčinou narovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Fridrich z Minkvic (Minkovic) účastnil se nejenom zpourey stavů, nýbrž sloužil též králi Fridrichovi faleckraběti, dle udání a zprávy kardinala knížete Františka z Dittrichšteina, biskupa Olomúckého, císaři dne 19. listopadu 1621 podané, v níž Dittrichšteín zároveň žádal o *dům Henklovský* v Menším městě pražském na Vlaské ulici ležící a Minkvicovi náležející.

Ale Minkvic dům tento dne 24. září 1621 prodal za 20.000 kop mš. Stefanovi Šmídovi, cís. radě a říšskému pfenigmistru, k ruce císaře, který týž dům ze šosu a pořádku městského propustil a l. 1624 dotčenému *kardinalovi s Dittrichšteina* za dědictví zpupné a svobodné daroval. (C. 215, M. 17. — D. Z. 142, A. 19 & H. 12.) — Zbytek summy trhové 14.000 kop mš., který Minkvic o sv. Jiří 1623 nevyzdvihl, témuž k žádosti jeho vykázán byl rozsudkem komory české z dne 6. listopadu 1659, avšak bez úrokův a zmenšený na špatnou minci, již se l. 1623 užívalo. (C. 215, M. 17.)

Adam Mírek ryt. z Solopisk, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Sedlov* (kr. Čáslav, okr. Kolín, dom. Ratiboř.), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1607 od statku Ratibořského prodala Kateřina manželka Ondřeje Hornáteckého, roz. Vodéradská z Hrušova, za 8000 kop mš. švagrovi svému Mikulášovi Hornáteckému. (D. Z. 181, E. 18.) Tento statek od komory léta 1623 za summu odhadní 3768 kop mš. koupil cís. rada *Ondřej Hornátecký s Dobročovic* a připojil jej opět k statku Ratibořskému. — Pohledanost pozůstalé vdovy Marianny Mírkové, roz. Hornátecké z Dobročovic, per 1800 kop mš. při kom-

tionis l. 1625 jí přisouzena byla v summě 1800
kterou její dědička a sestra Anna Kamberská
pojištění obdržela. (C. 215, M. 10. — Lib. conf.
D. Z. 141, J. 20 & 292, H. 24.)

Mírek ryt. z Solopisk vedle cís. resoluce z dne
24 pokuty za provinění své v čas zpoury byl
C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mund Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé
e zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle
di z dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetiny*
V této pokutě konfiskovány byly všechny statky
ustalé, totiž: tvrz a ves *Sineč* s dvorem popluž-
a, též ves Vitice (díl); tvrz a ves *Chotíš* (Cho-
es Sedliště (díl), kteréž oba statky před rokem
Mírkové Bohuslav a Jiří za 23.000 kop míš. od
etic koupili (D. Z. 5, A. 13); též dvůr poplužní
ve vsi Chotejši, který koupila l. 1578 Dorota
z Petrovce a na Sinči od Doroty Vratislavové
637 kop 30 gr. česk. (D. Z. 64, M. 10.) Tyto
ál. komory prodány byly dne 14. srpna 1623,
hadní 12.286 kop míš. *Karlovi knížeti z Lichten-*

po Mírkovi pozůstalým, Dorotě Krejšťanové,
aberské a Aleně Renthalské, zanechané dvě tre-
kop i s věnem 2500 kop, po matce jejich Žofii
é z Kastic pozůstalým, měly vyplaceny býti z ko-
avšak teprv dne 15. března 1653 dáno jim cís.
dotčené dvě třetiny, z nichž jim běžící úroky
1652 placeny býti měly; ale i tyto potom jejich
le účtu komory české z dne 30. října l. 1683
avní byly poraženy. (C. 215, M. 10. — Lib. conf.
D. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé zpouře,
tnil; protož při kommissi confiscationis vedle
li dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetího dílu*
talý po něm statek *Nesmiřice* (kr. Čáslav., dom.
lní) — tvrz a ves Nesmiřice s dvorem popluž-
a, pivovárem, ves celá Hradecko se zámkem pu-
k řečeným, s podacím kostelním na témž Hra-

decku, ves celá Hulice, ve vsi Kalné nápravník jeden, mlýny Hubkovský a Sýkorovský s dvorem popl., jak to l. 1610 Petr starší Malovec Jindřichovi Mírkovi v dluhu 100 kop gr. česk. postoupil (D. Z. Menší, 237, B. 20) — za summu odhadní 13.821 kop mš. od komory české léta 1623 ponechán byl proti zaplacení třetiny král. fisku v pokutě náležející synovi Mírkovu *Václavu Ladislavovi*, který při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byl osvobozen. Tento prodal týž statek povolením král. komory l. 1624 za dotčenou summu cizozemci *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*, jenž vedle zprávy účtarny komory české z dne 26. května 1642 ničeho nezapravil ani za dotčený statek, ani za jiné statky od komory koupené. Z té příčiny léta 1652 statek *Nesmiřice* odevzdán byl v sequestratorství *Jakubovi Paravičnovi*, měšťanu Menšího města pražského. (D. Z. 307, N. 3. — Viz Vostrovec z Kralovic Ladislav a Ledčanský — C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 369.)

Jiří nejstarší Mírek ryt. z Solopisk zavázal se v čas zpourey vlastním listem pod pečeti svou někdejšími direktorům a správčům zemským, že při nich státi a všecko to, co na něj vloženo bude, tak jakž na věrného patriotu náleží, vykonávati chce; pročež při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 všeho jmění svého byl odsouzen, avšak z král. milosti při dvou třetinách zůstaven (protocol. condemnatorum, fol. 61.). V této pokutě ujaty byly statky jeho, tvrz a městys *Plaňasy* (Plaňany) s pivovárem, tvrz a ves *Přebozy* a ves *Žhery* (Zhory) s dvory poplužními (kr. Kouřím, dom. Kostelec Černý), kteréž za summu odhadní 42.995 kop mš. od komory koupil dne 14 srpna 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina*. Ponechaných Mírkovi ze summy tržové dvou dílů per 28.663 kop., kteréž jemu z komory české zaplacený býti měly, domáhali se ještě léta 1650 jeho synové *Jaroslav Svatomír a Fridrich Štastný*. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Sigmund Mirešovský z Mirešovic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie léta 1623 nebyl ohlášen, tak že Mirešovský statky své v dědictví podržel. (C. 215, C. 1/7.)

Miřkovský z Tropěic, při kommissi konfiskační dne 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel. Léta n byl před kommissi transactionis k vyrovnání za udělení perdonu, ale jeho dcera provdaná za **Rijala** obeslání. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Mitrovský ryt. z Nemyšle odešel pro náboženství avrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřítel se hraběte z Turnu, býval často u něho a zdržný čas v Praze. Pročež při *kommissi konfiskační* dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho statku; rtčeno, zdali jmění jeho k ruce knížete z Fridrhta z Waldšteina, anebo později od král. fisku C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Ští a Jan mladší Mitrovští ryt. z Nemyšle při komfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. ($\frac{1}{8}$.)

Mitrovský ryt. z Nemyšle přistoupil ke konfederalbojných s jinými přivtělenými a okolními zené, též k snešení týchž stavův o zavržení krále II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při ále Českého. Avšak jsa katolík, při kommissi nebyl odsouzen, a prokázav l. 1629 při kommissi nevinu svou, podvolil se dne 18. dubna 1629 perdonu dobrovolně dáti 200 kop míš. (C. 215, nis. transactionis sub Nro. 95.)

Ští Mitrovský ryt. z Nemyšle a na Jitkově, účasty tím, že stavům odbojným odváděl kontribuci ky, též že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti jsku stavovském pod generalem z Bubna sloužil. ž byl již katolíkem, pokuty za provinění své při nfiskační dne 3. října 1623 byl zprostěn a teprv i transactionis dne 21. července 1629 za udělení složení pokuty 1166 zl. 40 kr. rýn. zavázán, za ven při statku *Jitkově* (kr. Čáslav, dom. Polná), ežely tvrz a ves Jitkov s dvorem poplužním, pivodem, a celá ves Oudolen s příslušenstvím, jak to vel l. 1593 od Adama Naze z Chřenovic za 4425 k. koupil. (D. Z. 169, D. 11.) — Zbytek pokuty zl. rýn. zapravila teprv l. 1638 jeho dcera Ma-

ria Alžběta, provdaná Boreňová, která statek Jitkov po matce své Dorotě roz. z Komárova zdédila, tak že ji dotčená summa vedle cíś. resoluce z dne 14. řřjna 1638 byla poražena z pohledanosti 6560 kop mřś., manželu jejímu Vilémovi Boreňovi l. 1637 pojiřténé. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$ & M. 23. — Viz též David Boreň.)

Jiří mladří a Mikuláš Jan Mitrovřtí ryt. z Nemyřle účastnili se zpoury, jako Jindřich Mitrovský; jsouce vřak katolíci, při kommissi konfiskační dne 31. řřjna 1622 pokuty za proviněni své byli osvobozeni. *Jiří* pak zavázal se při kommissi transactionis léta 1629 za perdon mu udělený složit pokutu 2333 zl. 20 kr. řřn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Mitrovský ryt. z Nemyřle, na Jetřichovicích, účastnil se l. 1619 výpravy válečné stavů povstalých, za kteréž proviněni při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 150 zl. a při statku svém *Jetřichovice* (kraj Tábor., okr. Sedlec.) byl zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. sub Nro. 170.)

Přech (Přibík) Mitrovský ryt. z Nemyřle zemřel v čas zpoury, nezanechav řádného jměni, tak že při kommissi konfiskační dne 3. řřjna 1623 pokuty za proviněni své byl zprostěn. (C. 215, $\frac{1}{8}$.)

Jiří starří Mladota ryt. z Solopisk, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 21. řřjna 1622 odsouzen *k manství*, dne 2. prosince 1627 přijal léno na statek svůj, *dvůr Myřkovský* ve vsi Vtelně Jizerném (okr. Boleslav.) ležící, za 5000 kop odhadnutý. Maje se pak l. 1628 pro náboženství ze země odebrati, zřídil bratry své Václava a Zdeňka Adama za plnomocníky nad dvorem svým, kteří jej pro dluhy s povolením nejvyšřřho soudu lenního Janovi Purkhartovi Kordulovi z Sloupna, hejtmanu Pardubickému, l. 1628 za 3500 kop mřś. prodali. Avřak Kordule smlouvě trhové nedostál a l. 1639 od dotčeného statku upustil. Protož po smřti Jiřřho Mladoty l. 1637 přihlásili se jeho synové *Jan a Adam* o ten dvůr, na nějž pak l. 1650 léno obnovili, rozdelivře se předtím smlouvou l. 1645 dne 25. března učiněnou o jměni po otci pozůstalé tak, že Janovi dotčený dvůr *manuský*, Adamovi pak *dům* v Starém městě pražském, mezi domy Zarubovským a u Železných dveřů ležící, náležeti měl. L. 1652

adotovi dotčený statek proti složení 800 zl. rýn.
est propuštěn. (C. 215, M. 13. — D. dv. 7, f. 34
I. fol. 30 a II. f. 8.)

Mladota ryt. z Solopisk odešel ze země pro nábo-
tom při vpádu saském léta 1631 navrátil se do
stanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a
il. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské*
dna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*; není však
dali jmění jeho k ruce vévody Fridlandského,
i král. fisku bylo uято. (C. 215, $\frac{1}{7}$.)

Mladota ryt. z Solopisk, při *kommissi konfis-*
3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účasten-
ouře zproštěn, vystěhoval se potom za příčinou
ze země, zanechav statek svůj manželce své He-
Ebersbachu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mladota ryt. z Solopisk, katolík, vykonal dne 1.
přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými
něnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti nábožen-
kému. Avšak při *kommissi konfiskační* dne 3. li-
22 pokuty za provinění svoje byl zproštěn, tak
statky své. Za perdon mu udělený zavázal se
kommissi tractationis de pio opere dáti pokutu
a. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze.
 $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Mladota ryt. z Solopisk a v Češově obeslán byl
ra 1629 před *kommissi transactionis*, aby se vy-
okutu za udělení perdonu; dle zprávy posla ko-
ešel již předtím pro náboženství ze země. (C. 215,

Adam Mladota ryt. z Solopisk pro účastenství
ouře při *kommissi konfiskační* l. 1623 *polovice*
o byl odsouzen. V této pokutě konfiskován byl sta-
y (kraj Boleslav., dom. Kosmonos.) — tvrz Sta-
rem poplužním, vinicí, rybníky a lesy, pak ves
ry Veliké (Horní) s podacím kostelním — který
manželka Kateřina, předtím Chlumová z Dohalic,
Alžběty Mateřovské z Hustiřan za 16.000 kop
a (D. Z. 134, P. 2) a na tuto summu 12.000 kop
statek ten manželu svému a dítkám, Jiříkovi, Vi-

lémovi a Alžbětě, odkázala. Poněvadž vedle toho odkazu Mladotovi na tom statku toliko čtvrtý díl, 3000 kop mš. vynášející, náležel a Mladota dle porovnání při komoře české dne 23. července 1627 z dílu svého polovici král. fisku v pokuté připadlou per 1500 kop zaplatil, při statku dotčeném s dítkami svými zůstaven jest. (C. 215, M. 13. — Lib. conf. 2. f. 256.) *Dům Mladotův* šosovní v Starém městě pražském teprv l. 1629 vedle návrhu král. prokuratora z dne 5. října 1629 od cís. rychtáře v pokuté byl ujat. (C. 215, P. $\frac{3}{4}$.)

Jiří Aleš Mošauer z Valdova, při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury zproštěn, zůstaven byl při statcích *Dobřejevicích, Popovicích*, též dvorech poplužních v *Ovčarech a Předhoří*, které po Vilémovi Mikulášovi Mošaurovi zdědil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel Mracký (Mračský, Mratský) svob. pán z Dubé nebyl přítomen sjezdu stavů povstalých, když se jednalo o zavržení krále Ferdinanda II. i o jiných věcech důležitých; hlasoval však pro zvolení kurfiřta Saského za krále Českého, byl též za kralování Fridricha Falckého nejvyšším sudím zemským, jakož i léta 1620 mezi relatory na sněmu generalním, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační odsouzen byl dvou třetin jmění, ale poněvadž sám i děti jeho k náboženství katolickému přistoupili, vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1623 dětem po něm pozůstalým ponechána byla *polovice* jmění, které již před tím všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Jistiny 2900 kop mš., z nichž bylo 1400 kop za Adamem z Waldšteina a 1500 kop na statcích Švamberských. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$ & S. 83.)

b) Statek *Svojšice* (okr. Kouřim.), k němuž náležely tvrz a ves Svojšice s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, vinicí a chmelnicí, též vsi Krychnov, Chocenice a Voděradý polní (díly) s 21 poddanými a jedním poddaným ve vsi Poboří, kteří odváděli vrchnosti ročně úroku peněžitého 280 kop 40 gr. mš., pak 9 kop 30 gr. za robotu vázání ovsa z 19 kop záhonů po 30 gr., též 35 slepic po 6 gr., tak jakž to Mracký l. 1606 od Adama mladšího z Waldšteina za 12.500 kop gr. česk. koupil (D. Z. 182,

ves *Bošice* s 6 poddanými a dvůr poplužní *Vostatek*, odhadnutý za 26.356 kop mš., postoupen *Václavovi Vchynskému z Vchynic*, od něhož však resoluce král. fisku byl navrácen.

ek *Pyšely* (kr. Pražský, okr. Jilov.), totiž tvrz a ely, pak 17 vesnic na větším díle společných, ze ce s dvorem poplužním na blízku, kde byla přede- tařice, Zaječice s dvorem poplužním, Vavřetice, Baruchov, Křiváček (Křivá ves), Malešín, Řeheny, Pětichvosty, Lhota Borová, Ládvce, Nespěky, tečko a Hvozdec, s 78 poddanými (45 s potahy a íci), kteří odváděli vrchnosti ročně úroku peněži- py 22 gr. mš., slepic 282 po 6 gr. a vajec 615 též konali roboty orní 90 dní po 24 gr. a ženní 6 gr. — Statek ten vedle cí.s. resoluce 29. ledna upen byl za summu odhadní 24.763 kop mš. *Mrackovi*.

dle cí.s. resoluce 24. února 1624 oba statky Svoj- ly dcera odsouzeného Karla Mrackého, *Dorota* místě Karla Eusebia, syna po jejím bratru po akožto jeho poručnice dne 24. dubna 1624 kou- 10 kop mš., tak že z této summy po zaplacení 0 kop na statcích těch vězících, král. fisku 12.000 o, z nichž vedle cí.s. resoluce 8. ledna 1637 ne- tást 6500 kop Karlovi Eusebiu Mrackému na ání a vydržování v studiích byla darována. (C. — Lib. conf. 2, f. 391. — D. Z. 142, C. 27 &

ě na poručení komory české dne 9. září 1643 at byl též *dům* po Mrackém pozůstalý, v Novém kém v čtvrti Zderazské ležící. (C. 215, P. 2/2.)

379 ujímal se král. fiskus opět obou dotčených tože dluhy od Doroty Marie Mracké ze summy žené, nebyly pravé, nýbrž na újmu fisku toliko ročež polovice dlužní summy 14.500 kop i s úroky 1679 per 47.950 kop, tedy v jedné summě 62.450 české nahrazeno býti mělo z těch statků, z nichž rel Eusebius Mracký dne 6. února 1638 Anně paní z Enkevörthu (Enkefurthu), roz. hraběnce

z Wartenbergu, za 10.500 zl. rýn. prodal (D. Z. 300, O. 10); druhý pak statek *Pyšely* a dvůr Zalesany po Dorotě Marii Mracké odkazem dle desk zemských (Quat. 147, Q. 17) paní Alžbětě Dorotě hraběnce *Hallweilové*, roz. hrab. Vratislavové z Mitrovic, dědičně se dostal.

Mimo to statek *Zalesany* — tvrz s dvorem popl. s pěti poddanými ve vsi Vodéradech a krémou ve vsi Libodřicích, který Mracký od Davida Hořnateckého z Dobročovic l. 1608 za 13.500 kop míš. a 100 dukátů (uherských zlatých) koupil (D. Z. 134, B. 20) — od král. komory ujat býti měl. Avšak vedle porovnání ve věci té dne 23. června 1679 při komoře české učiněného dokázala dotčená hraběnka Hallweilová, že statek *Zalesany* (dle quaternu menšího zápisného rudého, lit. Z. 9) odsouzený Karel Mracký již l. 1609 dcerám svým, Kateřině, Dorotě Marii, Elišce a Johance Alžbětě v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil; jakož že dotčená jeho dcera Dorota Marie l. 1624 některé z dluhů v smlouvě trhové uvedených zaplatila. Za ostatní pak práva a spravedlnosti, kteréž z těch statků král. fisku náležely, uvolila se Hallweilová do komory české odvésti 15.000 zl. ze své pobledanosti 18.000 zl., kterou měla za komorou českou. (C. 215, M. 14.)

Adam Muchek (Mucha) z Bukové, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, neměl jmění žádného, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.)

Smil starší Muchek z Bukové vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž byl katolíkem, při kommissi confiscationis dne 27. ledna 1623 pokuty byl osvobozen. Za udělení perdonu zavázal se l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere složit 116 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Jiří Albrecht, Jošt Křištof a Jan Fabian, bratři Mulcové z Waldau (Mulz v. Waldau), drželi po otci svém Fabianovi († 1612) statek manský *Waldau* (Wallhof, kr. Cheb., okres Wildštejn), odhadnutý za 40.000 zl., na němž 26.000 zlatých dluhů vězelo. Obesláni před kommissi transactionis dne 9. června 1628 uvolili se *Jiří Albrecht a Jošt Křištof*, kteří

náboženství ze země odejít, za perdon jim udě-
 svých na statku dotčeném složit pokuty 1000 zl.
 řýn.; Jan Fabian však pokuty byl osvobozen, pro-
 šel v zemi zůstat a k náboženství katolickému při-
 stom při vpádu saském l. 1631 *Jan Fabian* a syn
 Křištofvi pozůstalý *Jan Albrecht* podporovali
 při *kommissi confiscationis Fridlandské* v Chebu
 nařízené k pokutě po 300 zl. řýn. byli odsouzeni.
 1/4 & E. 1.)

Myllner z Mylhauzu (Müllner von Mühlhausen) na
 Děvíně, bratr Jiřího a Petra, byl v čas zpou-
 ry při direkci stavův odbojných, podepsal a zpe-
 deraci při obecném sněmu na hradě Pražském
 dne 1619, koupil s bratrem Jiřím též některé
 movní l. 1620 od stavův postalých a ujel ze země
 itvě bělohorské. Pro toto účastenství ve zpouře
 yl patentem vyšlým dne 17. února 1621, pak při
 xsecutionis dne 5. dubna a vedle král. výpovědi
 dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a
 na šibenici přibito.

é jmění jeho hned v pokutě bylo uято, totiž:
Mimoň (Niemes, kr. Bolešlav.), k němuž náležel
 tý Ralsko, městečko Mimoň se sídlem (domem)
 kostelním, vesnice Okrouhlá s dvorem poplužním,
 (snad Kalken), Rabendorf jinak Vranov, Hvězdov
 ový, Nová ves u potoka Srnsko (Neudorf, Reh-
 vébořice s lesem Zbysko řečeným a vším příslu-
 ak to l. 1601 Myllnerův otec Jan od Karla Ma-
 mburku za 20.000 kop gr. česk. (40.000 kop mš.)
 Z. 175, P. 3.)

tek *Děvín*, totiž zámek Děvín (nyní zřícenina
 ru) s dvorem popl., vesnice Nový Hamr s hamrem
 Novina (Neuland), Černá Ves dolní a horní
 ld), Mednej (Medný) s dvorem poplužním, Ostrov
 ry se vším příslušenstvím, tak jakž to Jan Myll-
 koupil za 20.000 kop mš. od Adama z Biber-
 Z. 179, G. 5.)

snice *Pertoltice* (Pertilec, Pertolice Barzdorf) a
 ní potok, díl), které l. 1613 otec Myllnerův od

Erazima Hiršperka z Kynigsheynu za 9500 kop mš. koupil. (D. Z. 136, M. 21.)

Tyto statky, odhadnuté toliko za 39.940 kop mš., acholi v bratrském podílu l. 1620 za 90.000 kop byly položeny, vedle král. resoluce z dne 21. července 1621 cizozemci *Janovi Zeidleru*, jinak *Hoffmanovi*, kurfiřta Saského radě, v summě 34.650 zl. rýn. od císaře jemu povinné za 32.000 kop mš. zástavou na dvanáct let postoupeny dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 29. září 1623, a témuž Zeidlerovi vedle cíř. resoluce z dne 18. října 1624 za dotčenou summu zároveň i náhradou za výlohy, které Zeidler na ty statky od cíř. vojska zvláště od kozáků vypálené a zcela zpustošené učinil, prodány jsou dne 26. května 1626 s vyhrazením kolatur k ruce královské a proti reversu, že Zeidler na týchž statcích žádného jiného náboženství mimo katolické uvozovati nebude. (C. 215, M. 16. — Lib. conf. 2, f. 358. — D. Z. 153, G. 8.) — Viz též Zeidler & Albrecht z Waldšteina.

Mimo tyto statky konfiskován byl též dům *Myllnerovský* v Menším městě pražském na hořejším rynku, jdoucí k stupním hradu Pražského po pravé ruce na rohu vedle domu Jana Mikuláše z Lobkovic a proti domu Viléma z Vchynic ležící, který matka Myllnerova Virginia roz. z Levínu léta 1612 od Jana Šindle z Eberharce za 5000 kop mš. koupila. (Lib. contract. 6, P. 22.) — Tento dům dekretem knížete z Lichtenšteina dne 11. března 1621 obdržel k užívání *Jan Daniel Kapr s Kapršteina*, cíř. rada a místosudí dvorský v summě 2000 kop mš. král. komoře na též dům půjčených jemuž dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 23. května 1622 za 4000 kop mš. byl prodán. (C. 215, F. 3 & M. 16. — Lib. contract. 7, D. 10 a 13.)

Konečně ujaty byly od král. komory statky duchovní ves *Třebošice* (kr. Pražský, okr. Slané) celá s příslušenstvím a díl vsi *Knovic* (Knovíz), *kapitole kostela hradu Pražského* náležející; též díl vsi *Blevic* (okr. Velvar.) *ke klášteru sv. Jiří* náležející. Tyto statky, které Jan Myllner s bratrem Jirím l. 1620 koupil od stavův odbojných za summu odhadní 7000 kop mš. zcela zaplacenou, dotčeným duchovenstvím byly navraceny. (D. Z. 140, G. 11 & 193, F. 6.)

Myllner z Mylhauzu, bratr Jana odsouzeného nej-
nuž se podle rozdělení statků po otci Janovi
matce Virgině pozůstalých polovice statku Mi-
a Děvinského dne 24. září 1620 dostalo, postoupil
45.000 kopách bratru Janovi, od něhož na tuto
eho neobdržel, poněvadž Jan brzy potom opustiv
ze země ujel. Jiří pak sám po bitvě bělohorské
lomě svém v Menším městě od Rudolfa z Tiefen-
a vězněm jeho učiněn, do Moravy i do Uher ča-
lezích od něho vozen a teprv po osmi měsících
rýn. výkupného propuštěn byl. Navrátil se do
áhal se léta 1621 při král. kommissaři knížeti
eina dílu svého na statku Mimoňském, ale ne-
ho, ačkoliv se v čas zpourey ničím neprovinil.

u i dům jeho *Myllnerovský*, též v bratrském roz-
případlý, v Menším městě pražském v Ostružnické
(Machergasse) blíž domu Štěpána Jiřího z Štern-
f, dskami zemskými se řídící, před tím z dvou
dno spojený, hned po bitvě bělohorské od *Alex-
lebeny*, hejtmana nad jedním praporem knechtů
ším z Waldšteina, Myllnerovi mocí vzat, a potom
5040 kop miš. odhadnutý vedle cíś. resoluce z dne
léta 1623 *Anně Marii Bleibenové*, roz. Pichlovné
gu, za 3500 zl. rýn. prodán byl. (C. 215, M. 16. —
E. 24 & 620, C. 7.)

er pak odešel ze země za příčinou reformace a
e při vpádu saském, ujal se domu dotčeného a jej
protož při *kommissi confiscationis* *Fridlandské*
byl všeho jmění. (C. 215. C. 1/7.)

Myllner ryt. z Mylhauzu (Müllner von Mühlhau-
voleňovsi, bratr Jana Jiřího, jeden z direktorů
ského, vyslán od stavů s Radslavem mladším
k stavům hornorakouským, přemluvil je (4. du-
k uzavření konfederace se stavy král. Českého,
zpečetil akt konfedační při obecném sněmu na
ském dne 16. srpna 1619, a přimlouval se za
dřicha Falckého, za jehož kralování byl místo-
král. Českého a s ním ujel hned po bitvě bělo-
o tato provinění odsouzen patentem vyšlým dne

17. února 1621 a při kommissi exsecutionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jmění jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Zvoliňoves* (Zvoleňoves, Swolenowes, okr. Slaně.), tvrz se sídlem a ves Z. s dvorem popl. při tvrzi a druhým dvorem ve vsi, řečeným Starý, ves *Podlešín* s dvorem popl., a dílem vsi *Blevice* (okres Velvar.) s dvorem poplužním; Ješín a Slatina s 20 poddanými s potahy a 20 chalupníky. Statek ten od císař. vojska zcela zpuštěný, odhadnutý za 25.548 kop míš., od knížete Karla z Lichtenšteina dne 22. dubna 1621 paní *Zuzanně Chrtové ze Rtína*, roz. z Ober-Neuchynku (z Obranychynku, z Obranichen) a na Slatině k užívání postoupen a vedle císař. resoluce z dne 17. září 1622 prodán byl za summu odhadní, z kteréž jí daň z milosti 8000 kop byl poražen. (C. 215, M. 16. — Lib. confisc. 2, f. 481. — D. Z. 194, G. 17.)*

b) *Dům* nedostavěný se zahradou v Novém městě pražském v ulici „Na dláždění“ řečené, jdouc k Horské bráně po levé straně ležící, který odhadnutý za 6000 kop se všemi nábytky a svršky, od Jindřicha Hornáteckého do jeho domu vedle ležícího odstraněnými, avšak k rozkazu komory české navracenými, prodán byl vedle císař. resoluce z dne 27. listopadu 1621 dvorskému hodináři *Joštovi Burgy* od král. komory dne 24. ledna 1622 za 6000 zl. rýn. na srážku služného jemu do 7594 zl. zadržalého. (C. 215, M. 16 & P. 2/5. — Lib. contract. virid. 12, f. 32.)

c) *Dům* v Menším městě pražském v ulici k stupním hradu Pražského po pravé straně ležící, který vedle císař. psaní dne 4. března 1625 na komoru českou proslého darován byl *Janovi Rudolfovi Pucherovi z Meggenhausen*, císař. říšské radě dvorské a sekretáři. Vdova po Pucherovi pozůstalá Eva roz. z Sydbirku prodala též dům léta 1627 za 5000 zl. rýn. Antonínu Muškonovi, měšťanu a kupci dvorskému. (C. 215, M. 16 & F. 3. — Lib. contract. 7, H. 1 a 2.)

*) *Zvoleňoves* koupil l. 1604 Jiří Vratislav z Mitrovic od Zeidliců za 33.000 kop míš. (D. Z. 132, J. 11) a prodal l. 1609 Janovi Myllnerovi za 43.000 kop míš. (D. Z. 183, Q. 15.)

Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační l. třetího dílu jmění svého. Avšak synům po něm Janu Břeňkovi, Joachymovi, Melicharovi a Sigterí ve vojsku cís. služby konali, cís. resolucí r. 1626 z milosti byl zanechán díl král. fisku jména jistina 1000 kop mš., již jejich otci Jan Bořovský z Kvasejovic dlužen byl. (C. 215, M. 12.)

Myslík ryt. z Hyršova odešel pro náboženství navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelů domů manželky své Markéty roz. z Dubé, na hradě v Novém městě pražském ležícího, též i vilky a malý řečené; byl kvartirmistrem nařízeným Saského v Novém městě pražském a napomáhal armu. Protož při kommissi konfiskační Fridlandské na l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však o. (C. 215, C. 1/7.)

Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační l. 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zproštění, tak že podržel statek svůj *Radíč* (kraj Sedlčan.), totiž tvrz a ves Radíč s pivovárem oplužním, dvůr poplužní řečený Nový dvůr a dílce, Žďár, Hražany a Krchleby, též zámek pustý s příslušenstvím, jak to l. 1575 Adam Myslík od Bořovských z Milhostic za 7500 kop mš. koupil. (F. 17.) Statek ten prodal Vilém Myslík s bratrem Adamem Štastným l. 1624 za 16.000 kop mš. Pavlovi Václavovi Václavovi. (C. 215, C. 1/8. — D. Z. 141, N. 7.)

Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační l. 1623 v odpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k manství učinil dne 30. června 1626, že nemá žádných dětí, mimo dvorec poplatní na komorním panství, které sto kop gr. dle svědomí Václava Mladoty. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 36.)

Myška ryt. z Žlunic a na Spiticích přistouplí k stavům odbojných s jinými zeměmi učiněné, se týčej stavů o zavržení krále Ferdinanda II. Fridricha Falckého. Protož při kommissi konfiskační l. 19. listopadu 1622 odsouzen byl k manství, ale zemřel. Jeho syn Jan Bohuslav léta 1622

ohlášení učinil k manství, avšak léna nepřijal na statek svůj, tvrz a ves *Spitice* (kr. Časl., okres Haber.) s dvorem poplužním a ves *Žestovice* s dvorem poplužním a příslušenstvím, též s mlýny Kloubalovskými horním a dolním, jak to Hertvík Myška l. 1616 od Viléma starš. z Konecchlumí za 13.000 kop m. koupil. (D. Z. 192, E. 11.) Pročež tento statek, který nad summu odhadní 10.804 kopy mš. zadlužený od l. 1623 až do 1629 Jakub Vilém Aichler ryt. z Aichelberga zástavou držel v summě 2500 kop mš., jemu od vdovy Anny Konecchlumecké postoupených, opět král. komoře připadl a vedle cíś. resoluce 30. srpna 1631 za dědičný prodán byl *Antonínovi Binagovi a Františkovi Chiesovi*, cíś. radám a nařízeným výběřcím nad vinním ungeltem a pivním podsudním v král. Českém, za 6600 kop mš., z kteréž summy jim poraženo 3628 kop, jež za komorou českou měli. — Vdově Kateřině Aichlerové za dotčenou pohledanost na témž statku, z níž při kommissi liquidationis 500 kop slevila, léta 1639 dáno jest cíś. pojištění na 2000 kop mš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 11. — Lib. confisc. 2, f. 428. — D. dv. 53, f. 104. — D. Z. 144, K. 19 & 298, O. 24.)

Jan Bohuslav a Jindřich Karel Myškové ryt. ze Žlunic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Jan Jindřich starší Myška ryt. ze Žlunic byl mezi osobami na sněmu generalním l. 1620 obranými k učinění relace sněmovní o zvolení syna krále Fridricha za čekance král. Českého ke dskám zemským a k přitištění pečeti zemské k uherské konfederaci. Pro kteréž provinění při kommissi konfiskační dne 21. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Z jistin svých, vynášejících 24.087 kop mš., třetí díl král. fisku přisouzený per 8029 kop dle účtu komory české z dne 31. ledna 1629.

b) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, řečený *Robmhapovský*, l. 1629 za 1530 kop mš. odhadnutý. Avšak dům tento Myška sám, maje pro náboženství ze země odejítí, bez vědomí komory l. 1629 prodal za 1500 kop Karlovi Plotovi z Konařin, kterýž jej opět v téže summě léta 1638 panu Řepickému postoupil. Pročež dům ten, v jehož držení l. 1655 jistá paní Svatkovská právem nápadním byla,

ení komory české z dne 29. října 1655 pro neza-
iny ze summy trhové v pokutě ujat byl na tak
až dotčená třetina z jistin Myškovi nedoplace-
zapravena. (C. 215, M. 11. — Lib. contract. 13,

Myška ryt. ze Žlunic pro provinění své v čas
kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, ale
výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti dne 14.
propuštěn byl *k třetímu dílu* jmění svého. V této
iskován byl statek jeho *Zaječice* (okr. Chrudim.,
rky), tvrz a půl vsi s dvorem poplužním, který
op odhadnutý od král. komory vedle cís. reso-
září 1624 koupil za 10.266 kop mš. cizozemec
Weber sv. pán s Pisenbergu, jemuž na summu
ažen byl dar z milosti 3000 zl., pak 3000 zl.
éz, vynášejících v dobré minci toliko 375 zl.,
l. 1623 do komory české složil. Na ostatní summu
er teprv l. 1629 toliko 2777 kop mš. (3240 zl.),
y Myškovi z milosti zanechané připadly. Zbytek
é i s úroky do 4325 zl. zadržalými vedle cís. reso-
3. května 1642 Webrovi z milosti byl prominut, a
uhů 6100 kop mš. na dotčeném statku vězících
nora česká dle smlouvy trhové. (C. 215, M. 11. —
f. 132. — D. Z. 153, K. 14 & 16.)

Štíf Myška ryt. ze Žlunic zemřel v trvalé zpouře,
stnil se synem svým Oldřichem Kunatou jako
ška, tak že při kommissi konfiskační odsouzen
nění podle patentu z dne 14. července 1622; ale
výpovědi z dne 16. září 1622, vyhlášené dne 3.
, jeho synové a dědicové z milosti při dvou tře-
řstavení. Statky po Myškovi pozůstalé všechny
okuté byly konfiskovány, totiž: a) *Hrádek nad*
Čáslav, okr. Kouřim., dom. Zásmuky), sídlo
ek s dvorem poplužním a pivovárem, městečko
337 již jen ves), vsi Podousy (Poděvousy) a Pu-
m poplužním (z níž se platu komorního proboštu
eslavi ročně 18 kop gr. česk. od starodávna dá-
n příslušenstvím, jak to l. 1595 Myška po Jin-
škovi za 11.500 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 177,

Q. 15.) — b) Tvrz a ves *Mančice Polní* (kr. Čáslav., okr. Kolín., dom. Lošany M.) s dvorem poplužním, ves Lošany Malé s dvorem poplužním, ves Cerekvice (dom. Nové Dvory) s dvorem poplužním spáleným a ves Rašovice (díl) s dvorem poplužním pustým. Tyto statky koupil léta 1623 od komory *Václav Vchynský z Vchynic* a z Tetova na Chlumci a Zásmucích za summu odhadní 51.300 kop mš., z kteréžto po zaplacení dluhův 3925 kop a věna 8000 kop vdově po synovi *Oldřichovi Kunatovi* Myškoví, Johanně roz. z Malovic. vykázaného připadlo na dvě třetiny zanechané ostatním dvěma synům *Jindřichovi Karlovi a Ferdinandovi Rudolfovi* 26.250 kop mš., a 13.125 kop jakožto třetí díl král. fisku náležející do komory české byl odveden. Mimo to měl Vchynský dotčenému Jindřichovi Karlovi Myškoví nahraditi 4143 kop mš. za dvůr *Kučery*, náležející témuž Myškoví po jeho matce, kteréž jej Maria Chotouchovská z Nebovic její sestra odkázala; neboť dvůr ten mezi ostatní dvory statku Hrádku jenom omylem do taxonomy pojat a Vchynskému prodán byl. (C. 215, C. 1/2, & M. 11. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 143, D. 3.)*)

Konečně *z jistin* po Janu Křištofovi Myškoví pozůstalých připadlo léta 1631 dotčeným jeho synům na dva díly 10.333 kop mš., a na díl král. fisku 5166 kop mš. (C. 215, M. 11.)

Jaroslav Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi 17. března t. r. odsouzen *k manství*, učinil 1. 1623 ohlášení a přijal dne 10. listopadu 1627 léno na statek svůj *Veliké Bečvary* (okres Kouřim.),**) totiž tvrz a ves Bečvary s dvorem poplužním, ves *Drahobudice* s dvorem popl. a ves *Hať* s dvory kmetskými, v summě odhadní 17.493 kop mš. Tento statek s král. povolením léta 1627 prodal Myška za 20.000 kop mš. *Janovi Octavianovi Vchynskému z Vchynic* a z Tetova, jemuž pak

*) Statky Hrádek nad Pačouy a Mančice prodal 1. 1637 Jan Octavian Vchynský z Vchynic za 30.000 zl. Gerardovi sv. pánu z Taxis. (D. Z. 299, R. 18.)

**) Ves Veliké Bečvary s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Hořejších Chvatlinách s chalupou, mlýnem a příslušenstvím koupil Jaroslav Myška 1. 1691 od Karla Častovce Myšky za 6075 kop gr. česk. (D. Z. 168, J. 5.)

propuštěn byl proti odvedení 3203 zl. l. 1648 a 1669. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 11. — Lib. conf. 2, dv. 7, f. 58; 68. I. f. 35.)

Myška ryt. z Žlunic zemřel l. 1620 v čas zpoury, zůstal. Vdova po něm pozůstalá Anna Alžběta roz. z Hodkova zavázala se při kommissi transactionis na l. 1628 za provinění manžela svého zaplatiti 1000 š., tak že summa tato na statku *Jeřice* (okres Myškovým náležejícím a za 29.500 kop mš. byla pojištěna. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho* dílu statky: a) *Obidenice* (Obděnice, kraj Tábor., dom. Chlumec.), k němuž náležely zámek a dvůr s dvorem poplužním, a vsi Radešice, Brod, Hlín, Hořejší, Hlinov (u Mokřan), Voděradý a Ratišovice, b) městy *Kamýk* (okr. Sedlčan., dom. Chlumec.), vesnicí Lhota Švastalova, Zhoř, Proudka, Koubelova, Solenice, Přívozec a Klenovice. Odhadnuté za 28.363 kopy mš., od komory české královské *kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernštýna, l. 1623 odsouzen, kterážto summa k dobrému věřitelův na l. 1623 zůstala. (C. 215. M. 11. — Lib. conf. 2, f. 141, F. 27 & 292, B. 15.)

Frýdřich Myška odešel potom pro náboženství ze země do armády nepřátelské, s níž se přišel do Čech navrátil; proto odsouzen byl též při kommissi *fiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 *všeho* dílu statky, kteréžto není vyčteno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Frýdřich Myška z Neudorfu, oběsán dne 5. února 1629 při kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle kommissi měl dvůr v Lužanech (okr. Jičín.) a byl v čas písařem při úřadě stavitelském v Jičíně a Fridlandu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Naxer z Rovné při kommissi konfiskační léta odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak tento díl zrušení kommissi nebyl ohlášen, tak že Naxer zůstal svůj blíž města Kolína, za 2000 kop mš. kou-

pený, jakož i jistiny 3400 kop míš. — Teprv dne 10. března 1630 obeslán před kommissi transactionis, narovnal se o třetinu král. fisku připadlou, tak že z jistin svých 2861 zlatých král. komoře postoupil. (C. 215, N. 10. — Commiss. transact. f. 21.)

Adam Nebilovský z Drahobuzi, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za toto provinění při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula), zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze složit 50 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich a Mikuláš Nebilovští z Drahobuzi, první při kommissi konfiskační dne 30. května 1623, druhý vedle cíś. resoluce z dne 25. října l. 1624 pokuty za účastenství své ve zpouře osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na *collegium nobilium* Ferdinandské dáti 640 zl. rýn., na něž složil *Jindřich* 340 zl. a *Mikuláš* 300 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Smil Nebilovský z Drahobuzi a na Polince účastnil se zpoury jako Adam Nebilovský, avšak jsa katolíkem, po smrti své při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Tobiáš Nejedly z Vysoké a na Libčanech obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního Nejedly již l. 1613 zemřel, zanechav statek svůj *Libčany* (okr. Nechanic.)*) synu nezletilému Maximilianu Theodorovi, jehož poručníkem byl Maximilian z Černovic. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jaroslav Nejepinský z Nejepína vypravil v čas zpoury l. 1620 jednoho jezdce k vojsku stavovskému; avšak nemaje žádného jmění od král. komory dne 21. července 1629 po-

*) *Libčany*, ves s podacím kostelním, koupil l. 1549 Jindřich Nejedly z Vysoké za 695 $\frac{1}{2}$ kop gr. česk. od synů Jana z Pernšteina, který *Libčany* koupil s ostatními statky, městu Hradci Králové l. 1547 konfiskovanými.

provinění své byl osvobozen, protože přijal víru
(C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

mladší Nejepinský z Nejepína, při kommissi
s dne 9. června 1628 pokuty za provinění své
y osvobozen, podržel statek svůj, dvůr svobodný,
l po strýci svém *Mikulášovi starším z Nejepína*,
átku povstání od lidu stavovského byl zabit. (C.

Nepolický ze Salic při kommissi konfiskační
yl *k manství*; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen,
vedle cís. resoluce z dne 25. října 1624 pokuty
en. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

nejstarší Bořek Napolický ze Zachrašťan za pro-
že v čas zpourey stavům odbojným platil kontribuci
ypravit k veřejné hotovosti, byv k tomu přinucen,
ne 4. března 1628 při kommissi transactionis za
donu složití pokutu 200 kop mš. K zapravení této
al 1. 1628 s povolením strýců svých Petra a Jana
tů ze Zábědovic na Střibřích a Monišicích statek
zd *Svatojanský* (okr. Nová Paka, kr. Jičín.), maje-
e Vladislava l. 1597 se řídící, knížeti z Fridlandu
z Waldšteina za 3700 kop mš. Ale poněvadž se
líkem a dle zprávy kommissee se vykázal lístkem
zpovědi, úplně a zcela byl od císaře perdono-
jemu i pokuta složená od komory české l. 1632
dána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. Nr. 11
Lib. conf. 3, f. 9. — Viz též Albrecht z Wald-

Netvorský z Břizy (jinak z Březí) a na Jablonné,
si konfiskační odsouzen byl *pátého dílu* jmění.
utě konfiskován býti měl jeho statek *Břežany*
(okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležely
Břežany s dvorem popl. a pivovárem, dvůr po-
tický (nyní zašlý), díl městečka *Netvořic* s poda-
ím, domem šenkovním a dvěma krámy masnými,
í Chleb a Oujezda (Vysokého). Avšak statek ten
kého již l. 1622 dne 3. května před jeho odsou-
újmu král. fisku koupil za hotových 14.500 kop
Michna z Vacnova (D. Z. 193, G. 28), jemuž

od císaře byl ponechán, ačkoliv prodej ten jakožto neplatný zrušen býti měl. (C. 215, N. 3. — D. Z. 140, J. 29.)

Též *Netvorského dům*, ve čtvrti sv. Štěpána v Novém městě pražském ležící, od něho zamlčený, teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Potom byl Netvorský při *kommissi confiscationis Fridlandské* l. 1634 pro provinění své při vpádu saském odsouzen. a propadl jistinu 722 kop mš., kterou měl za Jiřím mladším Mitrovským z Nemyšle, a již vdova po témž Mitrovském pozůstalá, Estera roz. z Bukové, k úřadu purkrabskému složila. (C. 215, N. 3.)

Adam a Vilím Václav bratří Linhartové z Neuenbergu (Neyenperku), jejichž otec Adam před zpourou zemřel, od matky své, ze země pro náboženství odešlé, odvedení, navrátili se při vpádu saském l. 1631 do země. Proto při *kommissi confiscationis Fridlandské* byli obviněni a statek jim a jejich sestrám Lidušce a Evičce po otci náležející, *Vlkava* (kr. Boleslav., okr. Nymburk) — tvrz a ves Vlkava s dvorem poplužním, tvrz a ves *Všechlapy* s dvorem popl., ves *Struhy* *) s dvorem poplužním a ves *Skrchleby* s dvory poplužními tudíž, s 52 osedlými (z nichž 30 s potahy), jak to l. 1608 Adam Linhart z Neuenbergu od Adama Chlivenského z Ryzenska za 28.000 kop mš. koupil (D. Z. 182, D. 3) a l. 1615 s jinými statky šesti synům odkázal (D. Z. 139, A. 5.) — od knížete Fridlandského již l. 1632 konfiskován a postoupen byl *Adamovi z Waldšteina* v summě 28.000 kop mš. na srážku summy trhové za statek Lomnice, od téhož Adama z Waldšteina knížeti z Fridlandu prodaný.

Ačkoliv Adam z Neuenbergu nevinu svou již l. 1633 odvedl a vedle cíś. resoluce z dne 29. ledna 1654 provinění svého osvobozen a v právo své na statku dotčeném restitován byl, předce statek Vlkava, který Adam z Waldšteina vedle cíś. resoluce z dne 27. ledna 1636 cíś. plukovníkovi Ottovi Fridrichovi hraběti Harrachovi odevzdal náhradou za

*) Dvůr poplužní a díl vsi *Struhy* s rybníky, lesy a příslušenstvím, ves Radimice, v níž toliko kréma a chalupa, s příslušenstvím, koupil l. 1614 Adam Linhart z Neyenperku na Vlkavě a Struhách za 7000 kop mš. od Václava mladšího Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 188, F. 17.)

anice témuž postoupený, v držení Harracha a jeho
tal. Teprve vedle cíś. resoluce z dne 6. února 1659
damovi a Vilému Václavovi z Neuenbergu vyna-
jejich práva a spravedlnosti na statku Vlkavě po-
yl statek *Obora* a *Veltěže*, po Volfovi Karlovi
Vřesovic v pokutě propadlý, v summě odhadní
p mš. (C. 215, L. 10. — Lib. conf. 2, f. 272. —
D. 3. — Viz Volf Karel Vřesovec.)

to dotčeným bratřím z Neuenbergu již léta 1621
zení knížete z Lichtenšteina z dne 21. prosince
sti po otci jejich *dvůr manský na Chrasti* odňat
Danielovi Kaprovi z Kapršteina postoupen byl. (C.
— Viz Kateřina Lukavecká.)

nhart z Neuenbergu (Neyenperku) při kommissi
is dne 19. února 1628 za perdon mu udělený
000 kop mš. zaplatiti z jmění svého na 8500 kop
nutého, ačkoliv již před tím jeho statek lenní
e (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), odhadnutý za 1000
od král. komory ujat byl. Potom při vpádu sa-
31 přistoupil k nepříteli; pročež jeho statek, svo-
r ve vsi *Třebovli* (Třebaul, okr. Kouřim.) od král.
1635 konfiskován a *Janovi de Vitte* z Lilienthalu
byl. (C. 215, C. 1/4 & L. 10.)

ch Neumann (Niemann), cíś. rytmistr a kancléř
Waldšteina, pro své účastenství v domnělém spik-
e z Fridlandu s ostatními hlavními přívrženci Wald-
při exekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února
avražděn, a jmění jeho dle cíś. patentu z dne 29.
34 konfiskováno, totiž: a) Všecky svršky, které
uložené měl v domě u *Bubní* řečeném, ležícím
ké ulici na Novém městě pražském. — b) *Dům*
předtím Kirchmayrovský, od starodávna u *Vlčí-*
ný, v Starém městě pražském v osadě sv. Michala
mezi domy u Modrého Jelena a u Zlatého An-
ovic) ležící. Dům ten předešle prodali dědicové a
novi Kirchmayrovi z Reichvic l. 1629 za 8000 zl.
h až na 2200 zl. *Fridrichovi Cortesi z Peregrinu*
act. caerul. 3, f. 418), od něhož jej l. 1633 kou-
ych hrabě z Holky, general polní maršalek, za

7200 zl. zaplacených až na dotčenou jistinu Kirchmayrovům náležející. V této jistině ujat byl potom týž dům pro provínění Jana Kirchmayera při vpádu saském l. 1632 od knížete z Fridlandu a postoupen Neumannovi. Po jeho smrti ujímal se téhož domu cíś. plukovník Jan Rudolf sv. pán z Bredau; avšak vedle cíś. resoluce 14. září ponechán byl týž dům vdově po hraběti z Holky a jejím dětem, tak že na něm zůstati měla summa 2200 zlatých vdově emigrantce Kirchmayerové a jejím dětem pojištěná. (Lib. contract. caerul. 3, f. 472.) Potom vedle cíś. resol. 8. července 1636 do domu toho zveden byl nejvyšší leytenant *Jan Bryx* pro pohledanost svou v pozůstalosti Holkovské. Avšak cíś. resolucí dne 22. listopadu 1636 vedle dekretu kanceláře české z dne 27. listopadu t. r. zvod Bryxův byl vyzdvižen, a dům dotčený jakožto po Neumannovi pozůstalý postoupen byl opět *Janovi Rudolfovi sv. pánu z Bredau* (Lib. contract. caerul. 3, f. 516), jemuž vedle cíś. resoluce 4. září 1638 byl darován a dědičně odevzdán, tak že dědicům Holkovským pohledanost jejich na témž domě měla býti nahražena z král. komory. (Lib. contract. caerul. 4, f. 33. — C. 215, N. 9.)

Ondřej Neuman z Ryklic, při kommissi konfiskační odsouzen *k manství*, vedle cíś. resoluce z dne 25. října 1624 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.)

Gottfried Neumayer (Neymar) z Winterberka a na Landšteíně za kralování Fridricha falckraběte l. 1620 na sněmu generalním do stavu rytířského přijati se dal (D. Z. 140, B. 22), s rebelly v spojení stál, po vítězství na Bílé hoře pryč odjel, též u nepřítele sloužil, kde l. 1620 z světa sešel. Pro tato provinění konfiskován byl statek jeho *Landšteín* (kr. Budějov., okr. Bystřice Nová), k němuž náležel zámek Landšteín s dvorem popl. a pivovárem, městys *Staré Město* (Altstadt) pod týmž zámkem a vsi řečené Ebergař (Ebergers, Ebergarsch) s dvorem poplužním, Navary (Auern), Pernarec (Bernharz), Posláček (Bernschlag německý), Dytreych (Dietrichs), Dobrotín (Dobroten), Košťálkov (Gotschallings), Kun (Kain), Košlák (Kokschlag), Markel, Veclav (Veclers, Wetzlers) a Vitmov (Vitiněves, Wittingau), též vsi pusté *Frydreych*, *Arnolc* a *Kyntřov*, s dvory kmetskými pustými, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, tak jak to otec Naymarův

Štěpán Jihlavský, l. 1599 od Štěpána sv. pána (Eyzingen) za 26.000 kop mš. koupil (D. Z. 173, po jeho smrti l. 1603 vdova po něm pozůstala se svých čtvero dětí (Gottfrida, Judity, Anny a Rodoplátila. Tento statek již léta 1619, když hrabě s cís. vojskem zámku Landšteinu se zmocnil, od sara de Marradas jakožto statek mocí válečnou cíl. fisku připadlý bývalému cís. hejtmanu *Kristiandrovi* proti složení několik tisíc kop mš. k užítí dán byl.

Vdova Barbora Neymarová roz. z Königšteina v čestství bělohorském navrácení toho statku, za mš. od ní odhadnutého, nejprve při Donu Balotom při místodržícím knížeti z Lichtenšteina a po císaři vyhledávala; předce panství Landšteinské, řeč ta právně vyřízena byla, zámeckému hejtmanu z Radeckému *Jakubovi Keclovi z Rottendorfu* dne 3. 1622 za 10.000 zl. zástavou dáno a dne 18. února 1622 odhadnů 21.618 kop m. prodáno jest. Avšak císařská resoluce dne 14. března 1623 smlouva ta zrušena a bratřím *Maximilianovi a Ferdinandovi Morům* p. z *Lichteneggu a Sedmikostelův* za 24.500 zl. koupen byl tak, aby Keclovi složených na něj již nahradili, zbytek pak summy tržné jim za jejich služby z milosti prominut byl. (C. 215, N. 5. — Lib. 332. — D. Z. 153, B. 8.)

Neymarovy, z nichž Judita za Jana Peugera Schmidgrabnera provdána byla, neustále se dožadovány a spravedlností své k statku Landšteinskému. Spravedlnost jejich jim již dne 21. července 1629 a 16. února 1675 přisouzena byla, přes to všechno císařská četná cís. resolucí o věci té vyšlá, teprv dne 1688 pohledanost jejich při kommissi revisionis vyřízena byla, tak že jim na ni cís. pojištění (C. 215, N. 5.)

am Nostic (Kounovský) ryt. z Nostic a na Koukommissi confiscationis l. 1622 odsouzen byl *všechno* proto, že v čase zpourey l. 1620 od stavův odčepil statky duchovní a je sobě do desk zemských

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

dal vložit. Ale král. výpovědí z dne 20. prosince 1622 po-
držel v *manství* statky své, dvůr poplužní ve vsi *Kounové* a
ves *Lhotu* (Lhotku, Wellhotten, kr. Praž., dom. Kornhaus), za
25.635 kop míš. odhadnuté, jakož i svršky odhadnuté za
4400 kop míš., pak *dům* v Starém městě pražském vedle
lázně Točenice ležící, který l. 1617 od paní Marie Měsíčkové
z Řezna za 1300 kop míš. byl koupil. (D. Z. 193, H. 9.)

Toto všecko jmění, v jedné summě 38.237 kop míš. vy-
nášející, ponecháno bylo Nosticovi k ruce jeho syna *Jana*
Hanuše, v kolleji jesuitské studujícího, proti odvedení *polo-*
vice summy dotčené do král. komory české. A poněvadž
Nostic deset dítek svých v náboženství katolickém dal vcho-
vávati, tato pokuta vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1623
snížena byla z milosti na 5000 kop míš. perdonu č. pokuty
za smíření, kterou Nostic k alumnatu kolleje Ferdinandské
u sv. Jakuba v Starém městě pražském odvedl, vykonav
předešle též povinnost a přísahu manskou dne 20. listopadu
1627 na statky svrchu dotčené. (C. 215, N. 8. — Lib. conf.
2, f. 317. — D. dv. 7, f. 163.)

Naproti tomu navrátiti musil Nostic hned po bitvě bělo-
horské statky duchovní, které v čas zpouřy l. 1620 od sta-
vův odbojných koupil, totiž *statek kapitoly kostela sv. Víta*
na hradě Pražském — městečko *Čistá* (kr. Plzeň., okr. Kra-
lovice) s podacím kostelním, právem výsadním k trestání lidí
zlých na hrdle, s lesy obecnými (jmenovitě Vrabíkovem, Ko-
bilí horou, Jisinami, Dubovým hájem a lesy v horách Velvo-
řicích, a na Holubím vrchu), s chalupou ve vsi Křekovicích,
a ves *Břežany* s podacím kostelním — za summu odhadní
12.700 kop míš.; též *statek kláštera sv. Anny* v Starém městě
pražském, ves *Vlková* s příslušenstvím, za summu odhadní
3100 kop míš. — Na tuto summu trhovou zaplatil Nostic
stavům odbojným 10.979 kop a měl z 500 kop odváděti ročně
deputatu 30 kop kapitole Pražské, zbytek pak summy trhové
4321 kop l. 1621 ve dvou lhůtách do berně zaplatiti. (D. Z.
140, E. 24 & 193. B. 14.)

Se statky Nosticovými byl též konfiskován *statek Vše-*
hrdy (Tschern, kr. Žatec, okr. Chomútov) — ves s dvorem
poplužním, předtím k panství Chomútovskému náležející —
který od král. komory dne 21. listopadu 1622 zástavou po-

aběti z Martinic, avšak vedle cíś. resoluce z dne 1622 navrácen byl manželce Nosticové, již vlastně (C. 215, N. 8.)

anuš Nostic ryt. z Nostic, syn Jana Adama, při vpádu saském léta 1631 k nepříteli a proto při *konfiskační Fridlandské* odsouzen byl dne 25. ledna k jmění. Avšak na přímluvu kurfiřta Saského Jana cíś. resoluce z dne 26. května 1642 na základě jeho obvinění i pokuty vytčené osvobozen a při svých Kounově a Lhotě, které po smrti jeho otce král. komory byly ujaty, zůstaven jest. (C. 215, N. 8.)

Václav Nostic ryt. z Nostic při kommissi transaccionis dne 18. dubna 1629 za nevinného uznán a pokuty mu byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Nostic ryt. z Nostic na Betlesdorfu (Berzdorfu), v čas zpourey s Oldřichem Hubrykem a Adamem z jednoho pěšho k veřejné hotovosti, od stavův odřízené, pro kteréž provinění při kommissi transaccionis dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. za perdonu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Nostic ryt. z Nostic účastnil se výpravy stavovské Jana z Černhauzu; avšak nemaje žádných statků jiného jmění, při kommissi transactionis dne 10. srpna 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, předešle proti Turkům a ve Španělsku prospěšné služby konal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Nostic z Nostic obeslán byl dne 5. února 1629 kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za perdonu; ale posel komorní nemohl se ho v Lohdici doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Nuess z Regersdorfu, fořtmistr v Trutnově, kato-
lícký bratr *Timotheus*, účastnili se výpravy válečné stavů
avšak nemajíce jmění žádného, od král. komory
dne 18. července 1629 pokuty za provinění své byli osvobo-
zeni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Obytecký ryt. z Obytec a bratr jeho **Václav Viduna**
v čas zpourey, vykonavše dne 1. října 1619 přísahu na
stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; ale

poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti jejich náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 31. října a 3. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni. Jan pak při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 podvolil se za perdon udělený složit 400 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan mladší Odkolek ryt. z Oujezdce na Horním Valtinově při kommissi konfiskační dne 1. dubna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, tak že v pokutě ujat byl statek jeho *Horní Valtinov* (Gross-Walten, kr. Bolesl., okr. Jablonné, dom. Valtinov.) — tvrz Horní Valtinov s dvorem poplužním, ves V. se sedmi poddanými, s mlýnem a příslušenstvím, který Jan Odkolek l. 1615 od Viléma Blekty z Outěchovic za 5300 zl. rýn. koupil. (D. Z. 189, E. 29.)

Avšak Odkolek odvolával se proti tomu, dokládaje, že ničím se neprovinil, nýbrž že omylem odsouzen jest, a že výpovědi kommisce konfiskační rozuměti se má *Jan Jindřich Odkolek*, strýc jeho odsouzený. Když pak nevinu svou před kommissi odvedl a od žaloby prokuratora dne 30. května 1626 bez výminky (sine clausula) osvobozen byl, statek dotčený (který jemu od strýce Jana Odkolka*) za všecknu spravedlnost, jemu po strýci Janovi nejstarším v markrabství Moravském náležející, l. 1620 v čas zpourey postoupen byl) prodal léta 1624 za 6500 kop míš. Hendrychovi Volfovi Berkovi z Dubé a Lippého. (C. 215, O. 4. — D. Z. 309, X. 11.)

Jan Jindřich Odkolek ryt. z Oujezdce, při kommissi konfiskační dne 8. března 1623 odsouzen *všeho jmění*, z král. milosti při polovici zanechán jest. Avšak místo statku jeho omylem konfiskován byl statek Valtinov, strýci jeho náležející. (Viz Jan ml. Odkolek.) Za tou příčinou před kommissi transactionis l. 1629 obeslán, ještě l. 1630 se nedostavil; neboť posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 473.)

Ladislav Odkolek ryt. z Oujezdce a na Smilovicích obeslán byl před kommissi transactionis l. 1629 k vyrovnání se

*) Tento Jan Odkolek po smrti strýce svého Jana nejstaršího Odkolka z Oujezdce, na Temenici, hradu Šilperce a Bludově v Moravě, ujal se všech statků po témž strýci pozůstalých, narovnav se s ostatními bratry a strýci svými; avšak pro účastenství své ve zpouře všechny statky v pokutě propadl a ze země ujel. (C. 215, O. 4.)

za udělení perdonu; avšak obeslání to dne 17. 10 nazpět přišlo s tím doložením, že Odkolek již že statek jeho nejvyššímu purkrabí předtím pro-
(C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

ch Georg z Oldenburgu, rodem z Lužic, doktor účastnil se zpoury tím, že uvítal Fridricha Falckého krále zvoleného jménem kraje Loketského na nebském, že byl za téhož krále radou při appellaci, Fridrichem z Bělé od místodržících krále Fridricha posláci února 1620 ke kurfiřtu Saskému, aby ho odvrátil a novému králi českému pomoc jeho získal; když se nedosáhlo, sepsal k rozkazu nejv. kancléře krále Fridricha mandát dne 28. září 1620, kterým povinen byl všech len a statků manských, jež ve Slezsku i jinde od koruny české držel. Proto Georg ujel hned po bitvě bělohorské z Prahy a ne-
byl podle patentu 17. února 1621, odsouzen byl při
exekuční (hrdelní) dne 5. dubna 1621 a vedle
svědci z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statků*, do
Prahy, a jméno jeho na šibenici přibito. Potom dal se
ukryt u Mansfelda v Loketsku, kdež byl jat, dne 29.
Lokte do Prahy dodán a odsouzen po druhé při
exekuční vedle císař. resoluce dne 16. června 1621
že mu měla ruka býti utata, on pak stát a hlava
na rovinech veřejně vystavena; ale od čtvrcení těla
milosti upuštěno býti mělo. Avšak poprava jeho
byla za příčinou vyšetřování jeho s některými pány
a, kteří si s ním i s jinými hlavními rebellanty do-
týkali se i za příčinou vyšetřování Mikuláše Štolce,
Georg z Oldenburga v Loketsku mnoho zlého spáchal.
Vyšetřování Georgovi vedle císař. resoluce z dne 26.
listopadu 1621 udělena byla milost, tak že toliko všecko
bylo v pokutě propadl a byl ponechán ve vězení, do
které věže dne 24. srpna 1621 na hrad Křivoklát od-

vedena jeho Markéta, roz. Zumrova (Sommer), uchá-
řela se o navrácení jmění, manželu odňatého, kteráž
byla vyčteno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Bernart Vilém svob. pán z Opperštorfu (Oppersdorfu), z Dubu a Frydšteina na Heřmanicích ujel ze země po bitvě bělohorské s bratrem svým *Janem Fridrichem* a nepostaviv se před kommissi hrdelní odsouzen byl pro své účastenství ve zpouře vedle patentu z dne 14. července 1622 *hrdla, cí i statkův*; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace všeho jmění jeho byl potvrzen. Oppersdorfer pak l. 1640 zajat a po dvě léta držán ve vazbě, vedle cí. resoluce z dne 25. června 1642 potrestán byl pětiletým vězením na hradu Krivoklátě, kdež na jeho výživu 100 dolarů říšských ročně vykázáno bylo z jeho pohledaností, z nichž dle dotčené cí. resoluce polovice též v pokutě od král. fisku ujata býti měla. Potom z vězení Krivoklátského cí. resolucí na svobodu propuštěn, odešel opět ze země, obdržel však vedle cí. resoluce z dne 6. prosince 1644 povolení, svobodně do Čech docházeti, aby pohledaností svých se domohl a z nich polovici král. fisku odvedl. K těmto pohledanostem náležely: a) Zadržalá summa trhová za statek jeho *Rochovice* v Slezsku, Ondřejovi Kochtickému za 45.000 kop mš. prodaný, i s úroky z této summy od l. 1625—1644 vzešlými. — b) Jistina 18.000 kop mš. i s úroky z ní zadržalými, kterou měl Oppersdorfer na statku Markvarticích, jeho bratrovi Janovi Fridrichovi konfiskovaném. — c) Jeho podíl na statku Heřmanicích, též dotčenému bratrovi konfiskovaném. — d) Jistota 10.000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & O. 1.)

Jan Fridrich svob. pán z Opperštorfu (Oppersdorfu), z Dubu a z Frydšteina na Markvarticích ujel z království Českého s bratrem svým *Bernartem Vilémem* po bitvě bělohorské; pročež jako bratr dotčený odsouzen byl *všeho jmění*, které již dne 10. prosince 1621 a 8. dubna 1622 bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Heřmanice* (kr. Král. Hrad., dom. Hradiště), k němuž náležela tvrz a ves Heřmanice s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem, rybníky, řekou Labem, lesy a vším příslušenstvím; též vesnice Krabčice, Brod, Slotov, Zboží, Vyhnanov, Proruby a Bukovsko (Bukovina, díl s 2 osedlými), jak to l. 1571 Jan mladší z Waldšteina odkázal strýci svému Vilémovi z Waldšteina, synu z bratra jeho Ji-

17, M. 11), jehož synovi Albrechtovi z Wald-
v l. 1607 týž statek byl postoupen (D. Z. 181
něhož se dostal Hanibalovi z Waldšteina, který
5 v dluhu 1750 kop Mikulášovi Gerštorfovi po-
Z. 137, J. 15) a l. 1618 Hanušovi Jindřichovi
fu prodal. — Statek ten od král. komory za
mš. odhadnutý, prodán byl dne 21. ledna 1623
rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými
24 postoupil směnou za panství Kopidlno paní
aleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215,
b. conf. 2, f. 279. — D. Z. 141, B. 23 & 194, D.
Štubenberga & Jan Rudolfa Trčka.
summy trhové 16.000 kop mš. za statek *Mar-*
r. Litoměřic.), který Jan Fridrich z Opperštorfu
y l. 1618 od Volfa z Solhauzu koupil za 70.000
a na tuto summu toliko dotčenou část zaplatil.
k pro provinění Solhauza byl konfiskován. (C. 215,
ib. confisc. 2, f. 279. — D. Z. 193, H. 5 & 141,
z Volf Solhauz.

ob. pán z Opperštorfu, z Dubu a z Frydšteina na
h, Týništi, Ledské a Přestavcích, katolík, účast-
ry tím, že vykonal přísahu dne 1. října 1619 po-
stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II.
idricha Falckého, vyhradiv sobě, co by bylo proti
katolickému; avšak při kommissi confiscationis
zna 1623 pokuty osvobozen, podržel statky do-
chů manželce své Anně, roz. Robmhapce ze Suché,
ury 20.000 kop mš. věna pojistil. Za perdon mu
vázal se při kommissi tractationis de pio opere
žiti 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Ja-
ém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. Z. 139,

der z Orderlíku (Ordalík), při kommissi konfiskační
a 1623 pokuty byl osvobozen. Za perdon mu udě-
la se léta 1629 manželka jeho Anjelína při kom-
actionis de pio opere dáti 60 zl. rýn., které dle
naccho z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera
ba v Praze o sv. Jiří t. r. složití měla. (C. 215,

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Jan Oršinovský z Fürstenfeldu, jeden z direktorů stavu městského, potom sekretář král. Českého, podepsal a zpečetil akt konfедераční, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, a proto na sněmu obecném l. 1619 dne 28. října do stavu rytířského byl přijat. Pro toto účastenství ve zpouře obávaje se trestu, ujel s manželkou hned po bitvě bělohorské ze země, a nenavrátiv se podle patentu z dne 17. února 1621, při kommissi exsecutionis, dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna léta 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo.

Jméni jeho všechno hned v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům s pivovárem u Krkavců* řečený, v Starém městě pražském v Dlouhé třídě mezi domy Severýna Lošického z Libanu a Viktorýna Vokouna z Sázavy v osadě sv. Kříže ležící, který od komory české vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 6. června 1622 za 3500 zl. rýn. *Ondřej Leynhaus (Leinhaus) z Břevňova* koupil a téhož léta Eustachiu Dittlovi za 5000 kop mš. prodal; tento pak jej opět l. 1625 za touže summu postoupil paní Markétě Zuzaně Münichové z Arztbergu, roz. Brunnerové z Wildenau. (C. 215, O. 2 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 304.) — b) *Dům* v Starém městě proti kostelu Šimona Judy, l. 1617 za 550 kop mš. koupený, na který Vojtěch Lukovský dne 10. ledna 1622 král. komoře 320 zl. půjčil. (C. 215, P. 2. — Lib. contr. 3, f. 230.) — c) Jistina 4000 kop mš. i s úroky, kterou Oršinovský za Janem Vilémem Hrobčickým z Hrobčice měl, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 9. října 1621 do komory české složena býti měla. Naproti tomu zapláceno dne 22. září 1622 od komory české 3427 kop m. dluhů po Oršinovském Václavovi Majerlovi povinných. (C. 215, C. 1/7 & O. 2.)

Oršinovského manželce Zuzaně, roz. z Krošvic, její věno 3000 kop mš. z pozůstalosti této vedle cís. resoluce dne 6. července 1622 mělo vypláceno býti, kdyby zběhlého manžela svého přežila; avšak i věno to král. fisku připadlo, poněvadž Oršinovská s manželem svým ze země odešla. (C. 215, C. 1/1 & F. 2/4.)

z Ostešova a na Lhoticích Šádových vedle král.
 dne 8. března 1623 zcela na milost byl přijat
sine clausula), tak že navrácen mu byl statek jeho
 Šádovy (kr. Čásl., okr. Humpolec),*) který již od
 ry byl ujat a *Maximilianovi Pechlerovi z Memín-*
 o službu vojenskou v summě 16.780 kop míš. po-
 echlerovi pak tato summa náhradou ze summy
 statek Proseč (viz Houska) poražena byla. (C. 215,
 D. 5. — Lib. conf. 2, f. 251.)

ta ryt. z Losu, při kommissi konfiskační vedle král.
 dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění
 padl v pokutě *dům* v městysi Unhošti a *dvoreček*
 a lukami při témž městě ležící, kterýž stateček
 zaplacení té pokuty zanechán býti měl. Avšak
 potom ve vězení na radnici Starého města praž-
 ňel, stateček dotčený již zpustlý a shořelý l. 1638
 byl strýci jeho Konradovi Ottovi z Losu náhradou
 hledanost 500 kop míš. a zadržalé úroky 300 kop
 odvedení šosu do důchodu panství cíś. Křivo-
 a zapravení berní a kontribucí do 151 zl., obci
 od l. 1626 zadržalých. (C. 215, O. 3.)

v Otta ryt. z Losu na Hlažovicích při kommissi
 dne 9. listopadu 1622 *polovice* jmění odsouzen
 proto, že v čas zpouřy l. 1620 od stavův odboj-
 l k ruce sirotka *Jana Václava Trmala z Toušic*
ovní kapitoly sv. Víta na hradě Pražském, ves
 Praž., okr. Beroun, dom. Tmaň s příslušenstvím,
 odhadní 1600 kop míš. zcela zaplacenou. Statek
 Otta dotčené kapitole beze vsí náhrady navrátiti.
 E. 13 & 193, A. 20. — Viz též Zdeněk Trmal.)
 to v pokutě od král. komory odňat byl Ottovi
 ek *Hlažovice* (kr. Pražský, dom. Osov, okr. Hořo-

k *Lhotice Šádovy* — tvrz a ves Lhotice s podacím kostel-
 m, dvorem poplužním a 2 mlýny, vsi Miletín s dvorem po-
 ňice, Lhotka, Vitice, Milhostice a Holšice (díl) — koupil
 Šádova l. 1616 od Jindřicha nejstaršího Vrchotického z Lout-
 00 kop míš. (D. Z. 295, E. 30), a maje pro náboženství
 ně odejítí, prodal jej Johanně Winkelhoferové, roz. Vrchot-
 ova (D. Z. 295, F. 2), kteráž též statek l. 1637 postoupila
 onové, roz. Topinkové z Kvelbrunu (Quellbrunn), za 16.000
 Z. 301, L. 18)

vice), tvrz a ves Hlažovice s dvorem poplužním, *Chrastina* řečeným, ovčínem, rybníky a 2 osedlými ve vsi Vosovci. Avšak tento statek náležel Ottově manželce Dorotě rozené z Sejslic, které l. 1610 od otce Jaroslavova, Zdeňka z Losu, za 11.000 kop mš. byl prodán (D. Z. 183, A. 15), a z té příčiny jí od komory byl navrácen. Když pak po její smrti l. 1623 týž statek vedle pořízení l. 1610 učiněného na jejího manžela připadl, a od téhož Václavovi nejstaršímu Vratislavovi z Mitrovic prodán byl, měl opět k ruce král. fisku léta 1626 ujat býti, ale vedle nařízení komory české z dne 27. října 1626 Vratislavovi zanechán jest, poněvadž Otta z Losu toliko jmění svého byl odsouzen a nikoliv toho, co by po jeho odsouzení později nápadem na něj přišlo. (C. 215, O. 3. — Lib. conf. 2, f. 258. — D. Z. 142, C. 23.)

Jindřich Otta ryt. z Losu a na Komárově, v čas zpourey jeden z direktorův a správců zemských, podepsal a zpečetil konfederaci, přimlouval se při sjezdu stavův odbojných dne 19. srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl král. radou, komorníkem, podkomořím král. měst věnných a druhým purkrabím Karlšteinským; pak opravil s jinými podle privilegií zemských justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, volil syna krále Fridricha za čekance království a byl relatorem ke dskám v té příčině. — Po bitvě bělohorské dal se hned na milost císaři s některými někdejšími direktory, nicméně však na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 byl jat a na hradě Pražském uvězněn; potom při kommissi hrdelní dne 15. dubna 1621 vyslýchán (německy), neomlouval jednání své za času zpourey, jak to ostatní direktori učinili, nýbrž ke všemu se přiznal, zvláště že stavům povstalým z jmění svého 2000 zl. rýn. k lití koulí zapůjčil; že povolil s ostatními direktory k zmincování stříbra z král. komory pokladní vzatého, jakož i k prodeji drahokamů a jiných věcí z téže komory vzatých k potřebám zemským, protože tyto věci všecky z peněz zemských předešle byly nakoupeny; že vyslán byl od stavů s Hodejovským do Uher, aby konfederaci s Uhry učiněnou potvrdil, a je za pomoc žádal; též že svolil k prodeji statků duchovních k potřebám válečným a že sám jeden z těch

pil, avšak že při prodeji týchž statků vymíněn a l vždy deputat těm kterým duchovenstvům; že nu, která s privilegiemi zemskými v čas zpouy Týna pro větší bezpečnost do desk zemských byla při útěku krále Fridricha přinesl na radnici Sta- a, ale potom hned dodal knížeti bavorskému na ky.

statních výpovědi Otty z Losu zadalo příčinu k po- ů jediné zavření a zapečetění kostelův evangeli- zapovězení sjezdu stavů v koleji Karolinské k ob- oženství, což vše směřovalo proti privilegiím stavů, k proti majestatu od krále Rudolfa II. danému. stavové k zachování náboženství se usnesli odstra- dce, král. místodržící, čímž však ničeho proti cí- li svému předsevzítí nechtěli. Z té příčiny že na- ové jako l. 1609 zvláštní direktory a správce zem- proti tomu i Otta z Losu s Říčanem a jinými byl by úřadu toho byl zproštěn; pak že stavové učí- nešení sněmovního z l. 1610 konfederaci s jinými však nikoli proti císaři, nýbrž dle privilegií svých a obhájení náboženství evangelického. Když pak bývalých král. místodržících a jiných nepřátel stavů ých cíś. armáda do Čech vpadla a všude statky ůbila, vraždila, nikoho ani žen ani dětí nešetříc, e se pokládala za nepřítel, proti němuž stavové é vypraviti musili. Pro toto strašné řádění cíś. Čechách zvláště že se stalo zavržení krále Ferdi- enom usnešením direktorův a všech stavů král. nýbrž i všech zemí k těmž království přivtěle- však že nechtěli stavové projevití žádné opovržení i Ferdinandovi neb domu Rakouskému, nýbrž že li privilegií království, též že neporušili přísahy inandovi, poněvadž tento nebyl ještě v držení krá- sa zvolen řádně za krále, nýbrž proti reversu Ru- Matyáše jenom za krále přijat. A poněvadž po Ferdinandanda — jehož Otta z Losu předešle za nej- nástupce trůnu pokládal, když se o jeho posloups- essi) jednalo — Fridrich falckrabě řádně a sou- všech stavů král. Českého i všech zemí k němu

přivtělených za krále byl zvolen dle privilegií království, z té příčiny že Ota z Losu s ostatními témuž králi až do jeho přemožení zůstal věrným. Ale potom že uznal a uznává císaře Ferdinanda, jemuž od Boha vítězství dáno, za svého pravého krále a pána, i důvěruje se, že pro toto vyznání své nebude pokládán za velezrádce, nýbrž že J. M. král., jakožto velemoudrý panovník a potentát sám uzná, jaký poměr jest mezi králem a poddanými a jaký rozdíl mezi králem panujícím a čekancem na trůn pod jistým reversem. Neboť kdyby se obviněný (Ota) toho nadíti neměl, že by si přál, aby byl po vítězství císaře, jako jiní, ze země utekl; ale toho že ne učinil, očekává s plnou důvěrou, že císař věc tu důkladně pováží a jemu milost udělí, následuje v tom císaře Maximiliana. (Original Verhör, Archiv místodržitel. sub K. ¹/₁₃₈.)

V tomto vyznání shledala kommisie hrdelní dle zprávy knížete z Lichtenšteina dne 17. května t. r. císaři podané zvláštní tvrdošijnost a zlomyslnost, projevenou hlavně výpovědí, že Fridrich falekrabě po řádu volbou souhlasnou dle privilegií království Českého, tedy *legitime* za krále Českého byl zvolen; pak že Ota císaře Ferdinanda uznává proto za svého krále a pána, že mu Bůh vítězství udělil; též že rozdíl činiti se má mezi panujícím králem a nápadníkem trůnu pod jistými závazky. Pro tuto zlomyslnou výpověď, která však dle téže zprávy knížete z Lichtenšteina z důležitých příčin do rozsudku nebyla přijata, přisouzen byl Ottovi přísnější trest; byl odsouzen *ctí, statkův a hrdla*, tak že mu ruka pravá měla býti utata, tělo za živa čtvrceno a veřejně rozvěšeno, a hlava jeho na věži mostské vystrčena. Ale vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 udělena mu byla ta milost, že s ostatními náčelníky zpourey dne 21. července 1621 byl jenom stat, tělo jeho čtvrceno a rozvěšeno, hlava pak na věži mostské přibita. Zemřel však bez posluhování svátosti velebné, neboť k němu a Václavovi z Budova, poněvadž byli z jednoty bratrské, nebyli před jich popravou připuštěni správcové jejich duchovní. (C. 215, C. ¹/₅.)

Jmenní po něm pozůstalé všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Komárov* (kr. Pražský, dom. Hořovic), k němuž náležely zámek a ves Komárov s dvorem poplužním, pivovárem a mlýny, s hutí železnou s doly a ru-

nými; pustý zámek Hrádek s dvorem poplužním
ky s podacím kostelním, Osek, Hvozdec (Hvozdec)
(díl), s chalupami havířskými a uhlířskými v le-
tinami, někdy vsi *Kleštěnice, Sokolovice a Pohorí*
mi, se vším příslušenstvím, jak to Otta z Losu
sirotků po Jiříkovi Pešíkovi z Komárova, Boři-
ka, Šebestiana a Křištofa, za 23.000 kop mš. kou-
176, K. 4.) — Statek tento, odhadnutý po prvé
kop, po druhé za 30.432 kopy mš., za summu
uhou od komory české vedle cíś. resoluce z dne
1623 prodán byl *Marii Eusebii hraběnce z Marti-*
e Šternberka, se statkem Hořovice (viz Jan Lit-
n) za 89.000 kop mš. (C. 215, O. 3. — Lib. conf.
— D. Z. 141, F. 18 & 292, A. 29.)

a domy šosovní s kolnou v Starém městě pražském
kláštera sv. Anny a sv. Vavřince mezi domy Petra
někdy pana Pavla Weisa z Petřína ležící, od Otty
kop mš. koupené, které vedle dekretu knížete
eina z dne 4. prosince 1621 měšťan a spoluradní
ěsta *Petr Payer* za 1200 zl. rýn. koupil. (C. 215,
2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 294.)

tota na 5000 kop mš., někdy témuž Ottovi z Losu
Beřkovské roz. z Břízy dskami zemskými odká-
u Mikuláš Beřkovský vedle poručení kommisie kon-
dne 14. prosince 1623 do král. komory měl složit.
3.)

statky vytčené navrácen byl *děkanství Karlštejn-*
ek duchovní — ves celá *Praskolesy* (kr. Pražský.
rice), s podacím kostelním a příslušenstvím, též je-
ve vsi Kotopetech (Kotopeky) — který Otta z Losu
as zpoury l. 1620 od stavův odbojných za summu
150 kop mš. zcela zaplacenou; avšak plat stálý,
p a vosk z téhož statku od stavů ponechán byl
(D. Z. 140, E. 15 & 192, O. 21.)

po Ottovi pozůstalé, Elišce roz. z Vchynic a z Te-
ž od manžela svého zápis na statek Komárov sobě
ěla, místo tohoto statku k návrhu knížete z Lich-
z dne 3. června 1622 vedle cíś. resoluce dne 6. čer-
z milosti na vychování její až do smrti vydávati

se mělo recessem knížete z Lichtenšteina z dne 23. července t. r. po šesti stech kop míš. ročně z komory české od 21. června 1622 počínajíc. (C. 215, O. 3.)

Křištof Otta ryt. z Losu pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, protože se neohlásil za udělení perdonu; není však vytčeno, které statky mu byly konfiskovány. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$)

Šebestian Otta ryt. z Losu při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommisie konfiskační jemu nebyl ohlášén, tak že zůstaven byl při jmění svém, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Ctibor starší Oudražský (Údražský) z Kestřan a na Oudraži, při kommissi konfiskační vedle cíś. resoluce z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; ale ponevadž rozsudek ten pro zrušení kommisie dotčené nebyl ohlášén, zůstal Oudražský v držení statečku svého *Oudraže* (Údraž, okr. Písek., dom. Chřešovice), k němuž tvrzka (Štoček), dvůr poplužní a ves Oudraž náležely.*) — Teprv léta 1630 dne 10. března před kommissi tractationis obeslán, ohlásil, že jmění jeho, totiž dvě třetiny dotčeného statečku odhadnutého za 5050 kop (třetí třetinu téhož statečku držel na ten čas Bořek Zdeněk Pešík), a 2000 kop míš. jistiny za Petrem z Švamberka, po srážce dluhův obnáší 5650 kop, z čehož by král. fisku připadlo 1883 kop míš. Avšak dědicům jeho statek dotčený vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1667 proti zaplacení dluhů bezě vší fiskální náhrady dne 14. března 1668 ponechán jest. (C. 215, A. 7.)

Ctibor (Tiburcius) mladší Oudražský z Kestřan a na Bělci, vedle cíś. resoluce z dne 24. října 1624 odsouzen byl *v léno*. Avšak před provedením toho rozsudku statek jeho *Bělec* (Bělč, kr. Písek, okr. Prachatic.), tvrz a ves s dvorem

*) Statek Oudraž, tvrz a ves s dvorem poplužním, dal sobě vložit do desk po jich shoření opět l. 1543 Ctibor Oudražský z Kestřan (D. Z. 250, E. 26.) — Tři díly statku Oudraže, náležející otci Oudražského Zacharyášovi a jeho bratrovi Bohuslavovi, prodány byly l. 1594 po smrti Zacharyášově pro dluhy jeho bratrovi Janovi za 9000 kop míš. (D. Z. 169, O. 7.)

a pivovárem, již před bitvou bělohorskou od císařského v pokutě vzat a vydrancován, pak l. 1623 za vyodhadnutý prodán byl od kommissee konfiskační na *Krušec* (viz CII ze Svojšic) za 8000 kop mš. *Malovcové*, roz. z Bukovan. (D. Z. 141, F. 16; 292, Po smrti Oudražského († 1625), který teprv dne 1626 k vykonání povinnosti manské vyzván byl, se na místě a jménem nezletilého syna jeho Ctiradova matka a poručnice k přijetí léna, ale nebylo jí léno přijati, a ještě léta 1638 marně se domáhal syn její téhož statku. (C. 215, A. 7.)

Oujezdecký (Újezdecký) z Červeného Oujezda, Celer z Rosenthalu, hejtmana komor. panství Branč. dne 1. března 1623 udán byl účastenství ve zpouře. zav nevinu svou i Šebestiana Oujezdského, v čas 1619 zemřelého, při kommissi konfiskační dne 21. 3 vedle král. výpovědi 18. července t. r. žaloby a z výminky osvobozen (absolutus sine clausula), poky své *Modřejovice* a *Slabce* (okr. Rakovnick.), za odstoupení dotčený udavač Celer žádal. Manželka jeho Rozina uvolila se l. 1629 při kommissi tractatio operae za perdon manželu udělený složití na kláštera sv. Jakuba 200 zl. rýn., které dle listu jeho z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti 215, A. 3 & C. 1/8.)

Oujezdecký z Červeného Oujezda zezvalé zpouře, již se zúčastnil, a dle ediktu z dne l. 1621 při kommissi executionis odsouzen byl k smrti. Statek jeho *Všetaty* (kraj Pražský, okres Rakovnický, Krušovice), již l. 1620 ujat byl k ruce král. kommissařův do kraje Rakovnického od knížete Jiřího nařízených a bezpochyby připojen k panství u Krušovickému. Vdova po Oujezdeckém pozůstalá Majdalena rozená z Renšperka, žádala knížete Jiřího za navrácení a propuštění tohoto statku dle práva nezletilým náležejícího, nemajíc s nimi z čeho se vyplatiti a nedopustivši se ničeho, pročby v takovou pokutu měla. Není však vytčeno, zdali něčeho dosáhla. (A. 3.)

Šebestian Oujezdecký z Červeného Oujezdce zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil, tak že dle patentu z dne 18. března a 15. dubna 1621 při kommissi hrdelní odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Panský ryt. ze Střežetic a ve Zvíkově obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního a měl poplatný dvorec na Ouředňovicích (Úřeňovice, kr. Hradec Král., dom. Častolovice), který držel na ten čas pan Talacko. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šťastný Panský ryt. ze Střežetic a na Malém Barchově, odsouzen vedle cís. resoluce z dne 17. října 1624 *k manstri*, nepřijal léna na statek svůj *Barchovek* (*Barchov malý*, kr. Jičín, okr. Bydžov.). Jeho syn *Václav* ohlásil dne 17. dubna 1630 před kommissí revisionis, že otec odešel pryč ze země, a statek jeho že až na ten čas pustý zůstává; sám pak se zpěchoval, jeho se ujati pro dluhy na něm vězíci. Proto statek ten na krále dne 19. prosince 1630 v pokutě připadl a na poručení král. komory z dne 11. února 1631 cís. komorníku nad poklady král. Českého *Janovi Karlovi Königovi* v summě odhadní 2333 kop m. na porážku summy jemu od krále povinné postoupen jest. Když však König při druhém vpádu saském s král. klenoty do Budějovic odjel a tam zemřel, vzdala se vdova po něm pozůstalá téhož statku, který pak po mnohá léta ladem v pustotině ležel a teprv l. 1648 dne 28. dubna od komory české *Abrahamovi Günzlovi z Günzelsfeldu*, radovi komory české, za cenu odhadní 1528 kop mš. na porážku jeho pohledanosti za komorou českou, totiž 15.000 zl. z cís. milosti mu darovaných, beze všech závad za dědictví zpupně byl prodán. (C. 215, P. 3. — Lib. conf. 2, f. 117. — D. Z. 149, T. 29 & 625, N. 2.)

Syn Panského *Fridrich*, který jako pachole se strýcem svým Jiřím Maternou z Květnice l. 1627 ze země vyjel a pak ve vojsku švédském za leytenanta sloužil, ucházel se l. 1652 o navrácení dotčeného statku, ale od kommisie revisionis dne 13. března 1666 navždy odmrštěn jest. (C. 215, P. 3.)

Jindřich a Mikuláš Parysové (Paris) z Renswaldu při kommissi confiscationis dne 3. října 1622 žaloby král. proku-

okuty byli osvobozeni, protože neměli jmění žád-
215, C. $\frac{1}{8}$.)

h Pařízek z Pařízku, nemaje žádného jmění, po-
vinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační
na 1623 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

cht Řehoř Pauzar (Pouzar, Pausar) ryt. z Michnic
šníci, pro své účastenství ve zpouře při kommissi
nis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění,
e král. výpovědi z milosti při jedné třetině byl už-
tého pokutě konfiskovány byly všechny statky jeho,
Volešnice (Olešnice, Ellexnitz, kr. Budějovic., okr.
vé), za 16.745 kop mš. odhadnutý, k němuž ná-
a ves Volešnice s dvorem poplužním, ves Třebíčko
i Klení, Bukvice a Vrcov, s lesy, rybníky a příslu-
ak to před shořením desk Oldřich Pauzar z Michnic
mladšího z Krajku za 4500 kop česk. koupil a do
43 znova sobě vložil. (D. Z. 4, D. 3.) — b) *Dvorce*
Vurzen), tvrz a ves Dvorec (díl) s dvorem popluž-
em, mlýnem, rybníky, ves celá Lhotka a dílem vsi
Třebec a Bukovice, jak to l. 1614 Pauzar po Vá-
řenském z Terešova za 14.715 kop mš. koupil.
, F. 11.) Tyto statky od král. komory l. 1623 pro-
obci města horního Českých Budějovic za 24.000
na kterouž summu tato obec l. 1633 ještě 8266
iti povinna byla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & P. 4. — Lib.
194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

statky vytčené propadl Pauzar z jistiny své do
mš. na statku Prádle pojištěné, 666 kop 20 gr.,
29 od král. komory byly ujaty. (D. Z. 296, K. 7.)
r potom za příčinou reformace odešel ze země
se při vpádu saském s hrabětem z Turnu do Prahy,
pětné provinění odsouzen při *kommissi konfis. Frid-*
e 25 ledna 1634 všeho jmění, propadl též třetinu
no mu ponechanou a na ten čas ještě nezaplacenou.
kop mš., kteréž se po jeho smrti a syna jeho
áhal jeho nejbližší přibuzný *Jaroslav Petr Vchyn-*
n z Vchynic, syn Adama Vchynského též odsouze-
ak vedle cís. resoluce z dne 5. ledna 1664 byl od-
. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{4}$.)

Petr Pauzar ryt. z Michnic, syn Albrechtův, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn, odešel potom s otcem svým pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/6.) — Viz Albrecht Pauzar.

Albrecht Ctibor Pecingar ryt. z Bydžína (Petzinger, Pecinkar z Býčiny) a na Hradišti, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. prosince 1622 odsouzen byl *polovice jmění*. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Hradiště Heřmanovo* (nyní H. Chustníkovovo č. Labské, kr. Kr. Hradec, okr. Král. Dvůr), k němuž náležel zámek Hradiště Heřmanů Chousník (Hradiště Heřmanovo a Choustek) s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem a mlýnem pod zámkem, městečko Hradiště s podacím kostelním a vsi Vlčkovice, Kouchov, Kocbeří a Kladeruby (Kladruby), s lesy, rybníky, potoky a příslušenstvím, tak jakž to l. 1541 Mikuláš Pecingar od Diviše Slavaty z Chlumu a Košmberka za 4500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 43, K. 2.) — Tento statek, odhadnutý za 18.248 kop mís., od král. komory dne 21. ledna 1623 prodán byl za 20.070 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1624 směnou za jiné statky postoupil paní Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 277. — D. Z. 141, B. 26 & M. 14; 194, D. 30.) — Viz též Stubenberg a Jan Rudolf Trčka.

Dle sečtení při účtárně komory české l. 1638 připadlo po zaplacení dluhů na polovici Pecingarovi z milosti zanechanou 6549 zl., na kterouž summu od Waldšteina l. 1623 jenom 4666 zl. obdržel, tak že měl pohledávati za komorou českou zbytek 1883 zl., též podíl po své sestře Saloméne i s úroky zadržalými, v jedné summě 11.591 zl. rýn., jichž se ještě l. 1650 při kommissi liquidationis domáhal. (C. 215, P. 5.)

Ctibor Smil Pecingar ryt. z Bydžína na Nechanicích a Kunčicích, bratr Albrechtův, pro své účastenství ve zpouře, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase přísahu věrnosti císaři vykonal, při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění*, které však všechno v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 2000 kop mís. — b) Statky *Kunčice* a *Nechanice* (kr. Král. Hradec), k nimž náležela tvrz Kunčice, na ten čas od Poláků celá vydranco-

pustošená, s dvorem poplužním a vsí tudíž, měchanice s podacím kostelním, vsi Staré Nechanice, a Hrádek s tvrzí pustou a dvorem poplužním, rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to již ením desk Mikuláš Pecingar z Bydžína od Jana ina za 1000 kop grošů českých koupil (D. Z. 8, k tomu l. 1551 Vilém Pecingar ves *Lhotu Nechan-Petra Kekule* ze Stradonic za 650 kop gr. českých (D. Z. 49, H. 6.) — Tyto statky za 57.201 kop mš. , od král. komory l. 1623 prodány byly za 57.000 *Václavovi Vchynskému z Vchynic a z Tetova*, který a trhovou toliko 26.000 zl. zaplatil, a ostatek se rhovou za statky Hrádek nad Pačousy a Mančice (Křištof Myška), v jedné summě 76.027 zl. dlužen (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 235. — D. Z. 143,

an Vilém Pecingar ryt. z Bydžína a na Vlčkovcích, rečtův, pro své provinění v čas zpoury zase slíbil ednu 1621 přísahou zachovati věrnost a poddanost eměně však při kommissi konfiskační dne 10. listo- 2 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Vlčkovice* f, kraj Král. Hradec., dom. Hradiště), tvrz a ves poplužním a příslušenstvím, který za 21.672 kop dnutý od král. komory dne 21. ledna 1623 pro- za 23.842 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina* a od ta 1624 směnou za jiné statky postoupen Marii e Trčkové. (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 271. — , B. 25 & 194, D. 27.) — Viz též Stubenberg a Jan čka.

gar obdržel na polovici z milosti mu ponechanou od Waldšteina toliko 3530 kop mš.; zbytku pak mš. domáhal se po smrti Pecingara jeho bratr Ctibor l. 1629 při komoře české. (C. 215, P. 5.)

těchto statech, se statky Boharyně a Homily (viz Jestřibský) op mš. odhadnutých, bylo v jednom 160 poddaných, z nichž lo 20, tak že jich zůstalo toliko 140 (mezi nimiž 71 s po- vrchnosti odváděli ročně úroků 316 kop mš., 260 slepic po 57 vajec po 1 d., a konali roboty ženní 196 dní po 6 gr., po 20 gr., plení lnu 8 dní, trhání konopí 14 dní a kopání ze- ní. (C. 215, P. 5.)

Václav Mikuláš Pecingar ryt. z Bydžína a na Starém Vamberce, bratr Albrechta Ctibora, při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: Statek *Starý Vamberk* (Wamberg, kr. Král. Hradec., okr. Rychnov.), k němuž náležely městečko a zámek shorelý Starý Vamberk s pivovárem, 2 mlýny s pilami pod zámek na řece Zdobnici, s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Merklovice, Roveň, Lupenice, Duby, Tutleky a Jámy, též dvůr poplužní Lhota Žalmová s ovčínem, lesy, rybníky a se vším příslušenstvím, jak to Václav Mikuláš Pecingar l. 1612 manželce své Anně Marii roz. z Kounic v dluhu 10.000 kop míš. postoupil (D. Z. 136, E. 6);*) též tvrz *Nový Vamberk* s dvorem poplužním s třemi štěpnicemi, třemi lukami, hájem „Podřezov“ řečeným, půl městečka Vamberka s mlýnem, valchovnou, rybníkem nad Ohradou s pilou; vsi celé Roveň s loukou mezi lesy řečenou „Polom“, Peklo s loukou „Dlouhou“ řečenou a 2 rybníky, ve vsi Pekelci (zašlá) jednoho člověka na krémě výsadní, a ve vsi Lupenici dva poddané s platem, a vším příslušenstvím, jak to koupil léta 1591 Albrecht Pecingar z Bydžína od Jana Chuchelského z Nesta-jova za 6250 kop gr. českých (D. Z. 169, M. 19.) a k Sta-rému Vamberku připojil. — Tento statek, odhadnutý za 30.715 kop míš., prodán byl léta 1623 dne 21. ledna za 35.834 zl. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1624 Marii Majdaleně Trčkové směnou za statek Kopidlno postoupil. (Viz Stubenberg.)

Se statkem Vamberským postoupen byl též dvůr poplužní u města Vamberka *Forberk* (Vorberg) řečený a ves *Podřízov* (Podřezov) s 10 chalupníky, za summu odhadní 2920 kop míš. léta 1621 *Albrechtovi z Waldšteina*. Avšak tento dvůr dne 29. ledna 1624 opět navrácen byl Pecingarovi, jehož manželce Anyšce, roz. Bukovské z Hustiřan, vlastně náležel, na srážku jeho dvou dílů z milosti jemu v summě 11.107 kop zanechaných.

*) Léta 1558 koupil za 1525 kop gr. česk. Mikuláš Peteingar z Bydžína a na Hradišti od knížete Arnošta falekrabí při Rýnu a knížete Horních a Dolních Bavor od panství Potšteinského vsi Lupenici (Lupenice, díl), Ciziny (díl), Lhotu Žalmanovu celou a Slemené (díl) s rybníky (zejména u Lupenice nad Bartončínými a nad Komínkovými a rybník Jestřabí) a se vším příslušenstvím. (D. Z. 53, J. 1.)

ar pak obdržel vedle účtu komory české 20. le-
od Waldšteina ještě 5500 kop mš. na dva díly
nichž i pohledanost jeho manželky, na statech
do 6000 kop mš. pojištěná, léta 1635 vykázána
echto statků připadlo po zaplacení dluhův do
p mš. na třetinu král. fisku náležející 5553 kop
15. P. 5 & P. $\frac{1}{2}$. — Lib. conf. 2. f. 271. — D. Z.
& 194, D. 24.)

Pečka (jinak Prčka), depositor při deskách zem-
své účastenství ve zpouře uvězněn byl dne 27.
na radnici Staroměstské, pak odsouzen při kom-
cutionis hrdla, cti i statkův, avšak z milosti vedle
ědi dne 3. června 1621 ve vězení do roka zůsta-
C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{100}$; P. 21.)

l. 1629 od král. prokuratora obžalován byl před
soudci zemskými z neřádu a přečinění, kteréhož
ách zemských l. 1629 dopustil tím, že v jednom
eposici peněz stříbrných od l. 1618—1621 jednu
1928 kop mš. neřádně a ukrytě přetrhl, a mimo
asu svého depositorství od l. 1618—1621 v jedné
3.025 kop mš. do deposici přijal, ale o jich vy-
upování ničeho nezaznamenal, toliko dokládaje, že
ejší direktorové skrze Joachyma Ondřeje Šlika pe-
dvihli; také že jeden kvatern deposici od léta 1613
ztratil. Pro tato provinění v pokutu řízením zem-
3. vyměřenou upadl, tak že dne 17. října l. 1629
a všeho jmění odsouzen jest. Avšak na přímluvu
Waldšteina knížete z Fridlandu, jehož sekretářem
cís. resolucí z dne 30. října 1629 udělena mu ta
z vězení byl propuštěn proti reversu danému, že
atky deposiční k jeho statku a jmění hleděno býti
čez od král. komory již dne 25. září 1629 ujado
o jmění jeho; totiž: a) Zbytek summy trhové
mš., za Urbanem Jobstem, jemuž Prčka dům svůj,
Orla řečený, v Starém městě pražském v osadě
ezi domy Eliáše Behma, šmukýře a pánův z Řičan
28 za 3000 kop mš. prodal. (Lib. contract. caerul.
— b) *Tři vinice na Rvačkách* řečené, na gruntech
za dvorem ležící, které Pečka l. 1614 společně

s manželkou svou Mandalenou za 710 kop mš. koupil a téže manželce léta 1617 a 1629 postoupil. (C. 215, P. 21.)

Pečka pak, nechtěje k náboženství katolickému přistou-
piti, ze země vypovězen byl dne 5. prosince 1629, a navrá-
tív se s lidem nepřátelským při vpádu saském l. 1631, při
kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět všeho
jmění byl odsouzen. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$ & P. 21.)

Jan Pek z Římku Bezděkovský zemřel v trvalé zpouře a
odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 4. listopadu
1623 *všeho jmění*, protože v čas zpoury na vybídnutí stavův
odbojných strýce svého *Viléma Peka* místo sebe k vojsku
stavovskému poslal. Statek jeho *Bezděkov* (kr. Plzeň., okres
Klatov.) — tvrz a ves Bezděkov s dvorem poplužním, s řekou
Úhlavou a vrchem Římkem, pak vsi *Koryta* s dvorem po-
plužním, *Tupadla* s dvorem poplužním, též dílem vsi Cvrčो-
ves (Svrčeves, Grillendorf) s třemi poddanými, Dechtín a
Vicenice po jednom poddaném — na poručení knížete z Lich-
tenšteina z dne 11. října 1623 Don Martinovi de Huerta za-
staven, potom však vedle cís. resoluce dne 6. září 1623 za
15.101 kop mš. odhadnutý zanechán byl pod léno a *k man-
ství* Pekovým dědicům, strýci *Vilému Pekovi* a synům Sig-
mundovi Jaroslavovi a Janovi Zachariašovi, po bratrovi jeho
Václavu Pekovi pozůstalým. Vilém Pek přijal sám i na místě
strýců svých let nemajících dne 20. června 1626 léno na
statek dotčený, od něhož s král. povolením z dne 8. ledna
1639 vsi Cvrčoves, Dechtín a Vicenice prodal Přibíkovi Je-
níškovi z Újezda.

Ale poněvadž se *Vilém Pek z Římku* po smrti strýce
svého Jana Bezděkovského též jeho jistin do 25.000 kop
mš. na újmu král. fisku bezprávně ujal, statky *Bezděkov* a
Tupadla král. komoře české vedle cís. resoluce z dne 30.
května 1646 v pokutě postoupeny a *Jiřímu Adamovi Boři-
tovi hraběti z Martinic* dne 27. září 1646 za summu 15.637
zl. odevzdány na srážku jeho pohledanosti, již měl za ko-
morou jakož i služby zadržalé, potom z manství propuštěny
a v dědictví uvedeny byly. Naproti tomu Pekovi statek jeho
Miletice, který l. 1629 od Bohusouda Koce z Dobrše koupil,
vedle cís. resoluce z dne 30. května 1646 z manství v dědi-
ctví převeden a k němu díl lesů, ke vsi a dvoru Tupadlskému

postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 6. — D. dv. 61; 53, f. 121. — D. Z. 311. G. 2.)

Peldřimovský z Výškořic (Výškovice), sekretář ko-
lé a měšťan Staroměstský, dal se potřebovati za
e při direkcii zemské od stavův odbojných; pročež
issi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*,
tu téže kommissee pro vysoké stáří své vedle císa.
dne 16. června 1621 z milosti toliko k vězení do
n býti měl. Avšak dle zprávy knížete z Lichten-
ne 30. dubna 1622 držán byl Peldřimovský u vě-
dnici Staroměstské, kdež až do 19. srpna t. r. zů-
domovního vězení dne 16. května 1623 zproštěn,
627 s manželkou a dětmi svými pro náboženství
C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & P. 7.)

jeho všecko, ačkoli manželce jeho Dorotě rozené
větším dílem náležející, již předtím bylo konfis-
iz: *Dům* v Starém městě pražském u *Zlaté tváře*
5000 kop míš. odhadnutý, který vedle dekretu
ké z dne 17. října 1630 od císa. rychtáře byl ujat
act. caerul. 3, f. 448), avšak dekretem dne 10. května
upen byl dceři Peldřimovského Dorotě Petržilkové,
e Freiberku, za všecku pohledanost její po matce
jí připadlou. (C. 215, P. 7.) — b) *Vinice*, řečená
omem v Novém městě pražském za špitálem sv.
e v Podskalí ležící, která konviktu kolleje jezuitské
městě na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1621
a darována byla, pak vedle nařízení komory če-
6. března 1641 dotčené dceři Peldřimovského ja-
lēdictví po matce navracena býti měla; avšak Je-
dati nechťeli, až teprv l. 1656 k tomu byli přinu-
5, C. $\frac{1}{5}$ & P. 7.) — c) *Vinice* v Kartouzích, jdouc
u ležící, která Jiřímu Římskému z Kosmačova, re-
při komoře české, vedle císa. resoluce 31. prosince
600 zl. rýn. byla postoupena. (C. 215, P. 7.) —
000 kop míš. na statcích Petra Švamberka, již se
kého dcera ještě l. 1675 marně domáhala. (C. 215,

to vedle nařízení komory české z dne 26. listo-
ujaty byly v pokutě *dva domy* v Starém městě

pražském, jeden *Humberkovský*, jinak u *Cecků* řečený, se sladovnou podle záduší (kostela) Betlehenského, a druhý *Prefatovský* na rohu proti masným krámům ležící, které dotčená *Dorota Peldřimovská*, odcházejíc s manželem svým ze země léta 1627 postoupila katolickým plnomocníkům svým, Janovi mladšímu Petráčkovi z Vokounšteina, Jindřichovi Řečickému a Janovi Žateckému (Lib. contract. caerul. 3, f. 363), avšak l. 1633 před smrtí svou manželu svému ve Freibergu odkázala. *Dům Humberkovský*, který již l. 1630 jakožto odbězný od král. komory byl ujat a za 2563 kop míš. odhadnut, ponechán byl vedle nařízení komory české l. 1641 dne 26. října *Šimonovi Petrovi Aulíkovi ryt. z Třebnic*, cíś. dvorskému rychtáři v král. Českém, jemuž od dotčených plnomocníků zdánlivým trhem předešle již l. 1630 za 2000 kop míš. prodán byl. Zbytek summy trhové 1200 kop míš. připadl král. fisku. (C. 215, P. 7. — Lib. contract. caerul. 4, fol. 98.) — *Dům Prefatovský*, též u Prifatů řečený, již léta 1630 od král. komory jakožto odbězný byl ujat a za 3345 kop míš. odhadnut, potom při appellaci král. komoře byl přisouzen a vedle cíś. resoluce z dne 4. ledna 1638 postoupen býti měl vdově po Michalovi Špitalerovi na srážku 1500 zl. z milosti mu udělených. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$, P. $\frac{1}{4}$ & P. 7. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

Adam Penčík ryt. z Penčíku (jinak Penzig, Pentzing) na Betlesdorfu (Berzdorfu) vypravil v čas zpourey k veřejné hoto-
vosti od stavů povstalých nařízené s Oldřichem Hubrykem a Jarolinem z Nostic jednoho pěšího. Pro toto provinění zavázal se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složit 100 zl. rýn. pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht (Křištof) Penčík ryt. z Penčíku na Žandově, odešel pro náboženství ze země a statek svůj *Žandov* (Sandau, kraj Litoměř., dom. Palič.) léta 1629 postoupil svému otčímú Janovi Arnoštovi z Elsnic, který jej až do léta 1631 držel. Když však Penčík při vpádu saském do země se navrátil a ve službě nepřátelské potřebovatí se dal, statek jeho *Žandov* — tvrz a městečko *Žandov* s dvorem popl., podacím kostelním, lesy, řekou Plaušnicí, mlýnem, clem a jiným příslušenstvím, jak to koupil l. 1539 Balcar Penčík z Penčíku od

ajna z Tajna (Teyna) za 1200 kop mš. (D. Z. 43, d Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu léta 1623 konfiskován a postoupen byl se statkem *Třebivlicemi* plíři konfiskovaným, *Melicharovi Wahlovi z Wahlu* (Wahl), radovi při komoře české na srážku rýn., jemu vedle cíś. resoluce z dne 17. dubna 1636 jeho věrné služby darovaných; potom l. 1636 dne ponechán k užívání vdově Wahlové Anně Marii ané Schellhartové z Hartenfelsu, jejíž dědicovi Janu Schellhartovi dle cíś. povolení z dne 20. září léta 1675 vedle cíś. resoluce dne 20. února 1675 byl vložen. (C. 215, P. 8 & S. 24. — D. Z. 466. Jan Antonín Schellhart sv. pán z Hartenfelsu pro- v l. 1681 Janovi Kašparovi Proy z Geiselsbergu a na za 24.000 zl. rýn. (D. Z. 395, E. 30.)

h Penčík z Penčíku při kommissi konfiskační dne 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. byl *třetiny* jmění. V pokutě této ujat byl statek *Libchava Hořejší* (Ober-Liebich, kr. Litoměřic., okr. a), k němuž náležely tvrz a ves Libchava Hořejší s kostelním, mlýnem, ovčínem, pivovárem a dvorem s tudíž, ves Libchava dolejší (díl), dvůr poplužní s chalupou, vsi Langenau (Skalice, díl) s podaním a Sonnenberg (díl), mlýn při vsi Manoši (Mašilou, se vším příslušenstvím, jak to Penčík od Do- vové, roz. z Vartenberka, l. 1614 za 38.500 kop mš. (D. Z. 188, C. 11 & P. 16.) — Tento statek za summu 3.958 kop 20 gr. mš. l. 1623 dne 9. dubna prodán s věch závad *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Mitrovic*, řádu Malteského, jemuž ze summy trhové po- dar z milosti 25.149 kop mš. (C. 215, P. 8. — Lib. 335. — D. Z. 141, E. 21.)

Libka Penčíkova Anna, předtím ovdovělá Nosticová, statku Libchavě pojištěno 26.200 kop mš., kteréž kommissi liquidationis přisouzené připadly na její u a Barboru z Nostic, z nichž Barbora po smrti o pohledanost celou zdělila a dceři své Anně Do- dané Hiršové odkázala. Tato domáhala se ještě pohledanosti dotčené, není však v aktech, zdali ně-

čeho obdržela jak na tuto pohledanost, tak i na dvě třetiny Penčíkovi z milosti ponechané. (C. 215, P. 8.)

Jan Fabian a Jan Matyáš Perglarové (Pergler.) ryt. z Perglasu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 26. června 1623 odsouzení *třetiny jmění* svého, avšak z milosti pokuty osvobození, i při kommissi transactionis dne 9. června 1628 bez pokuty peněžitě perdonováni byli, protože přistouпивše k náboženství katolickému byli za příklad ostatnímu rytířstvu kraje Loketského, v němž od dávných let až po ten čas nebylo žádného katolíka. Ale poněvadž při vpádu saském l. 1631 nepřítelé v kraji Loketském podporovali, odsouzení byli dne 3. února 1633 k pokutě po 300 zl. rýn. při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském nařízené. (C. 215, C. 1/4, E. 1 & P. 9.)

Jan Křištof Perglar (Perklar) ryt. z Perglasu na Racovech, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se; neboť dle zprávy posla komorního odešel ze země, a nevědělo se, kdo jeho statek *Racovy* (okr. Přimd., kr. Cheb.) držel. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Šebestian Perglar ryt. z Perglasu na Puršově a Úšově ujel po bitvě bělohorské ze země, pročež při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž všecko již l. 1621 v pokutě bylo uято, totiž: a) Statek *Puršov* (Pořejev, Purschau) a *Úšava* (Úšov, Uršov, Urschau, kr. Cheb., dom. Tachov) s vesnicemi a dvory poplužními, tak jak tyto statky manské k zámku Tachovu předesle poň léno přináležející l. 1612 od krále Matyáše Perglarovi z manství byly propuštěny. (D. Z. 136, A. 27.) — Statky ty, za 28.478 kop. míš. odhadnuté, vedle cíś. resoluce z dne 5. října 1624 za 28.000 zl. rýn. postoupeny byly dne 27. ledna 1625 *Hieronymovi della Porta*, vojenskému kapitánu, na srážku jeho pohledanosti 60.000 zl. rýn., jemu darovaných odměnou za to, že jeho vyjednáním město Plzeň z rukou Mansfelda se dostalo.*) (C. 215, P. 9. — Lib.

*) Della Porta od Mansfelda, u něhož byl rentmistrem, do Prahy vyslán byl, aby jménem jeho s knížetem Lichtenšteinem a Tyllem o postoupení města Plzně za jistou summu peněz vyjednával, a dovědév se, že o touže věc již vyjednávali hejtmané Mansfeldovští, kteří v nepřítom-

396.) — Z těchto statků, které nebyly do desk zem-
 řeny, postoupil Della Porta statek *Úšov* (Úšavu),
 s rem poplužním a příslušenstvím, l. 1629 v dluhu
 míš. Veronice Kateřině prv Brüsslové a potom
 z Astfeldu. (D. Z. 143, G. 12 & 516, E. 1.) Statek
 — tvrz a ves s kollaturou, dvorem poplužním,
 mlýncem s pilou, lesy, rybníky a vším příslušen-
 stvím Hieronymovi della Porta, někdy výběřčím v mar-
 moravském, pozůstalý, prodán byl l. 1651 pro dluhy
 věřitelů *Veronice Alsterlové* z Astfeldu za 13.103 zl.
 n. (D. Z. 306, M. 20.) — Tyto oba statky prodal
 dle dotčené Alsterlové, František Mikuláš Alsterle
 z, za 34.500 zl. rýn. a 500 zl. klíčného Janovi Sig-
 mundovi z Götzen. (D. Z. 399, B. 26.)
 Statek *Eisendorf* (kr. Plzeň., okr. Hostouň., dom.
 dvůr), tvrz a ves s dvorem poplužním, na ten
 statkem a zpustlým, s pivovárem, mlýnem, podacím ko-
 sesy a rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to
 Perglar od Kristiny Albinové, roz. Waldvoglové z Lohe-
 8000 kop míš. koupil. (D. Z. 183, J. 10.) — Tento
 dne 31. července 1621 od komory zástavou postou-
 pili *Vilémovi sv. pánu z Lammingu a Albenreuthu*,
 k. l. 1626 za 8000 kop míš. odhadnutý, prodán byl
 8000 kop míš. — (Lib. conf. 2, f. 396. — D. Z. 142, N. 15
 26.)

Statky vytčené konfiskována byla po Perglarovi
 2500 kop míš. na statcích Švamberských (C. 215,
 216.) — Vytčeno však bylo na třetinu Perglarovi ze
 statků jeho náležející něco bylo vyplaceno.

Otakar Perglar ryt. z Perglasu na Velharticích
 uce, při kommissi konfiskační od král. prokuratora
 i ve zpouře obviněn, odvedl nevinu svou, tak že
 l. výpovědi z dne 10. října 1623 dokonalý perdon

Mansfelda Plzeň v moci své měli, upustil od **Mansfelda** a spolčil
 s ním dotčenými, zvláště pak s generalauditem **Mansfeldským**,
 anem **Vilémem Leiningerm**, za touže příčinou od **Mansfelda**
 vyslaným, tak že jeho přičiněním dne 26. března 1621 v městě
 uzavřena byla smlouva, dle které dotčení hejtmáně město Plzeň
 100000 kop míš. jim vyplacených dne 3. dubna t. r. cis. generalovi **Tyllému**
 Viz též **Skala, V., str. 56.**)

obdržel. Avšak statky jeho již po bitvě bělohorské od Dona Baltasara de Marradas byly vzaty, totiž: a) *Velhartice* (kr. Písek, okr. Sušice) — zámek a městečko Velhartice a vsi Druchavec, Chotěšov a 1 poddaný ve vsi Malovicích — odhadnutý za 24.184 kop míš.; b) *Mokrosuky* (okr. Sušice) — tvrz a ves Mokrosuky*) s dvory poplužními a vsi Čerminá, Lešišov a Nemanice — odhadnutý za 31.580 kop míš. — Tyto statky postoupeny byly cíś. resolucí pluku Dona Baltasara a potom l. 1628 přenechány dědičně se statkem Nemilkovem za 55.000 zl. rýn. *Donu Martinovi de Hoeff-Huerta* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské. (C. 215, P. 9. — Lib. conf. 2, f. 360. — D. Z. 144, C. 20 & 297, Q. 2.)

Marný byl odpor Perglarův proti prodání statkův jeho, teprv po bitvě bělohorské mocí vojenskou mu odňatých; neboť s žádostí svou za jich navrácení l. 1631 byl odmrštěn. (Viz don Baltasar de Marradas.) Též marně se domáhali podílů svých otcovských na týchž statcích bratří Perglarovi Šebestian Heřman per 10.800 kop, a Jindřich Longin per 11.770 kop míš. Pohledanost pak Apollonie Kadovské, roz. Hájkové z Hrobčic, per 1000 kop míš. na statcích těch pojištěná, ještě l. 1700 nebyla vyřízena. (C. 215, P. 9.)

Mimo statky vytčené vzal Don Baltasar de Marradas k ruce pluku svého též statky *Tedražice* (okr. Sušice) a *Kolínec* (okr. Planic.), matce Václava Otakara Perglara, Mandaleně roz. Janovské z Janovic, po manželu jejím Volfovi Gotthardovi Perglarovi náležející,**) kteréž v summě odhadní 9233 kop a 14.420 kop míš. byly postoupeny kapitánu *Maximilianovi Pechlarovi* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské; avšak recessem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 3. dubna 1623 statky ty dotčené Mandaleně Perglarové opět navraceny jsou. (C. 215, P. 9. — Lib. conf. 2, f. 460 & 319.)

*) Ves *Mokrosuky* s dvorem poplužním, 2 mlýny, lesy a příslušenstvím koupil l. 1579 Volf Gotthart Perglar z Perklasau za 5500 kop míš. od Václava Vintře z Vlčkovice a na Kolinci. (D. Z. 20, H. 22.)

**) Statek *Tedražice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, lesy a podacím kostelním řečeným na Zdauni, též ves Lhotku a rybník Prohorský — koupila dotčená Perglarová od manžela svého l. 1601 za 11.150 kop míš. (D. Z. 181, E. 4.)

Albrecht Perglar ryt. z Perglasu odešel po bitvě ze země; pročež při kommissi konfiskační vedle svědci z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetíny* jeho. Statek jeho *Líboč s Novými Dvory* (Leibitschhof, kr. Cheb., okr. Falknov.)* v dotčené pokutě prosince 1623 od král. komory byl ujat, avšak dáno výživa manželce Perglarové Evě roz. z Lämmin-
m dětem, které na témž statku 5600 kop mš. měly. Teprv l. 1629 statek ten, za 10.371 kop mš. od komory prodán byl za 6000 kop mš. *Václavovi Vratislavovi z Mitrovic*. (C. 215, P. 9. — D. Z. 143, 96, B. 1.)

Engin a Karel bratři Perglarové ryt. z Perglasu při městě Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona de Marradas perdonováni, pak vedle cíś. resoluce větna 1621 na milost přijati byli. (C. 215, S. 79.)

Pernklob z Šenreytu (Pernklo, Bernklau, Bären-Schönreuth) účastnil se zpoury tím, že dne 1. října dal přísahu podle snešení stavův odbojných o zabití Ferdinanda II. a o konfederaci, ale vyhradil, aby bylo proti náboženství katolickému; avšak jsa při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty odsouzen a brzy potom zemřel. Jeho syn *Jan* zavázal kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdonový k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě složit 116 zl. rýn., na kterouž summu dle nařízení kommissi dle 2. dubna 1631 ještě 100 zl. o sv. klopě zapraviti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Pernklob z Šenreytu (Bernklau, Bärenklau von) při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi května 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, které bylo v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek (kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Kolečovic.) — tvrzení důkladně vystavená a vsi Děkov a Nová ves s příslušenstvím — kterýž odhadnutý za 16.660 kop mš., od kommissi l. 1623 koupil za 17.564 kopy mš. cizozemec

Líboč (díl) a Gottigau (Kotigau) prodal l. 1603 Kašpar Belvic d. panství Kinšperku za 7600 kop mš. *Anně Perglarové*. (B. 14.)

František de Couriers. (C. 215, B. 1. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

b) Statek *Rybňany* (kr. Žatec., okr. Jesenic.) — ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1614 Pernklob koupil za 12.600 kop mš. od Jindřicha Penčíka z Peníku (D. Z. 188, Q. 2) — odhadnutý za 5858 kop mš., od komory české prodán byl l. 1623 za 4043 kopy m. cizozemci a dvornímu sluhovi *Janu Minichovi* (*Münch.*) z *Artzbergu*. (C. 215, B. 1. — Lib. conf. 2, f. 299. — D. Z. 154, D. 20.)

Z obou statků měla Pernklobovi polovice summy trhové, tedy 11.259 kop., z komory české býti vydána; avšak nedostalo se mu za času jeho živobyťi ničeho. Po jeho smrti žádala vdova po něm pozůstalá l. 1631, aby jí na porážku té pohledanosti, synovi jejímu po otci připadlé, aspoň dům v městě Rakovníce, řečený Trubačovský, král. fisku v pokutě připadlý, byl zanechán. (C. 215, B. 1.)

Jan Karel Pernklob z Šenreytu, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 osvobozen pokuty, podržel statek svůj *Bořikov* (okr. Klatov.) a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 100 zl. rýn., kteréž dle nařízení téže kommisce 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Šebestian Pernklob z Šenreytu, zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil přistoupením ke konfederaci i k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi hrdeční dle ediktu z dne 15. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž hned od král. fisku bylo uято, totiž: a) Jistina 6500 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.) — b) Vesnice *Budče* (Wutsch) a *Rozněvice* (Hroznovice, Roslowic, kr. Plzeň., dom. Krukanice), které od kláštera Teplského l. 1576 Adam Pernklob za 1510 kop mš. koupil. (D. Z. 62, Q. 29.) Tyto vsi l. 1623 k žádosti opata kláštera Teplského od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina

odevzdány byly náhradou za škody válkou utrpené
šteru, jemuz teprv vedle císař. resoluce z dne 5.
2 dědičně darovány a do desk vloženy byly. (C. 215
1/4. — Lib. conf. 2, f. 110. — D. Z. 147, N. 19.)
Abraham Pernklob z Šenreytu odešel pro nábožen-
né; proto obeslání jeho před kommissi transactio-
činou pokuty posel komorní dne 17. února 1630
nesl. (C. 215, C. 1/4.)

Pešík ryt. z Komárova provinil se v čas zpourey tím,
mu generalním l. 1620 syna Fridricha falckraběte
kance království Českého a byl v té příčině rela-
dskám zemským. Pro toto provinění při kommissi
í dne 29. října 1622 odsouzen *všeho jmění*, pro-
k *Hoštice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.), k němuž
vrz a ves Hoštice s dvorem poplužním, podacím
a mlýnem, tvrz a ves Lhota s dvorem poplužním,
s dvorem poplužním, Hlupino, Čechelovice, Komu-
onice, Svato (Svatopole, díl), Oujezdec blíž Hora-
, Kladruby s dvorem poplužním, *Hodíčov* (zašla),
hořejší a dolejší (zašly), Šimanovo, Nahořanky
ice a Poříčí dolejší (díly), se vším příslušenstvím,
562 Kunaš z Kraselova odkázal synům ze sestry
y, manželky *Jana Pešíka* Waldeckého z Komárova,
m Šebestianovi, Kunatovi a Křištofovi Pešíkům.
L. 34.) — Statek ten, odhadnutý za 33.724 kopy
il od král. komory se statkem Střelou, po bratřích
ch konfiskovaným, nejvyšší soud dvorský král. Če-
dřich *Libšteinský z Kolovrat* za 48.000 kop mís.,
ammy jemu poraženo bylo darem 23.333 zl. 20 kr.
resoluce z dne 20. září 1622. (C. 215, P. 10. — Lib.
228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1 & 620, C. 18.)
st města Sušice na témž statku per 3500 kop mís.
1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena.
1/4.)

statek dotčený propadl Pešík též 6000 kop mís.
n na statku Tuchoměřickém i s úroky zadržalými,
jistinu císař daroval kolleji jesuitské u sv. Kli-
tarém městě pražském, která statek Tuchoměřický
upila. (C. 215, P. 10. — D. Z. 620, A. 11.)

Pešík pak odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 do Prahy, byl nařízen od kurfiřta Saského za quartirmistra v Starém městě pražském, přidržel se hraběte z Turnu a mnoho zlého tropil, tak že při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna l. 1634 odsouzen byl opět všeho jmění. Proto i *dům Pešíkův*, v Starém městě pražském ve čtvrti Linhartské ležící, dle nařízení komory české z dne 9. září léta 1643 v pokutě ujat býti měl; avšak ponechán byl dcerám Pešíkovým, jímž právem dědickým náležel. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{2}$.)

Václav Pešík ryt. z Komárova, při *kommissi konfiskační* dne 23. června léta 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl: a) Třetí díl jistiny 1000 kop míš. — b) Statek *Podluhy* (kraj Pražský, dom. Hořovice.) — tvrz a ves Podluhy s dvorem poplužním, pivovárem, mlýny, hutí železnou s doly a rudami, lesy a jiným příslušenstvím; zámek v lese pustý, řečeny *Valdek* a vsi Lhotku s dvorem poplužním, Vísku, Cheznovice a Hrachoviště — který od vojáků vydrancovaný toliko za 16980 kop míš. odhadnut a l. 1623 za 16.382 kopy míš. prodán byl hraběnce *Marii Slavatové*, roz. z Waldšteina, po její smrti (1623) od její sestry Elišky Žirotinské a od komory české postoupen byl za touže summu hraběnce *Marii Eusebii z Martinic* s tou výminkou, že honby na zvěř vyhrazeny byly ke král. panství Zbirovskému. (C. 215, P. 10. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, H. 6 & 292, F. 22.)

Pešík obdržel na dvě třetiny z milosti mu ponechané a 10.921 kop míš. vynášející toliko 4000 kop, a na zbytek dáno mu dne 9. července 1628 cíś. pojištění. Avšak jeho manželka Eva, syn Jan Litvin a dcera Markéta, ještě léta 1658 nedostali ničeho na tuto pohledanost, poněvadž Pešík l. 1631 při vpádu saském se provinil, tak že ze summy mu pojištěné sraženo bylo 1500 kop, z ostatní pak summy polovice král. fisku připadnouti měla. Předce však dětem Pešíkovým vedle cíś. resoluce z dne 30. října l. 1658 zbytek dotčené summy 5421 kop míš. z milosti byl ponechán a l. 1664 znova pojištěn. (C. 215, P. 10.)

Eva Pětipeská z Chýš a Egerberka, roz. z Údrče, a na Libochovicích, účastnila se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupila *statek kláštera sv. Jiří* na hradě Pražském.

nice (Noutomice, kr. Pražský, okr. Smíchov) s potelním a příslušenstvím, za summu odhadní 3173 zaplacenou až na 500 kop, z nichž doputat dotčeteru ročně 30 kop dávati měla; zbytek pak summy 7 kop měla teprv l. 1621 o sv. Jiří stavům odvésti. Bitvě bělohorské smlouva tato z desk zemských byla, tak že Pětipeská dotčený statek beze vší lášteru sv.-Jirskému navrátiti musila. (D. Z. 140, 93, D. 12.)

v Šťastný Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberka, na Bosyni, Obriství a zámku Mělnickém, jeden z diprávců a rad zemských za času zpoury, chtěl již ervna 1618 z direkce vystoupiti, ale nebylo mu od mu povoleno; potom v shromáždění stavů dne 21. 9 byl proti návrhu, aby k zaplacení vojska stavovdý jak ze stavů vyšších tak ze stavu městského té a stříbrné k ražení peněz proti pojištění odvedl. yž mu od direktorů panství Mělnické zastaveno mně 57.000 kop mš., kteréž k zaplacení lidu vápůjčil, volil s ostatními direktory kurfiřta a falcidricha za krále, za jehož panování byl král. radou em dvoru král. Českého, byl též relatozem při herálním l. 1620 a zpečetil konfederaci s jinými zeženou. Pro tato provinění, ačkoliv hned po bitvě císaři na milost se dal a jemu dne 15. ledna 1621 ykonal, předce na poručení knížete z Lichtenšteina nora 1621 na hradě Pražském byl uvězněn, potom ubna t. r. při kommissi hrdelní vyslýchán (něme- ne 19. května 1621 odsouzen *hrdla. cti i statkův*; hu téže kommisie učiněna mu vedle cís. resoluce ervna t. r. ta milost, že místo ztrestání mečem od- yl toliko všech statků a k vězení do smrti. Neboť i jeho při dotčené kommissi vysvítalo, že neměl omosti o mnohých věcech a činech stavův odboj- o o zřízení direkce, o spisování obrany (apologie) ych; za direktora zvolen že nechtěl místa toho při- od Smila Pecingara varován, kdyby toho nepřijal, stavové jako Slavatu z okna vyhodili, ze strachu o život a jmění své že k tomu přemluvíti se dal,

obzvláště když viděl, že tak mnozí nejvyšší král. zemští úředníci a místodržící do direkce vstoupiti se nezpěchovali, a když se mu pravilo, že se jedná toliko o náboženství a nikoliv o věci proti císaři a králi směřující. Když pak spozoroval, že stavové na věcech náboženských nepřestávali, i dále se odvažovali, hned že za propuštění své z direkce dvakrát písemně žádal, a tuto žádost svou mnohokráte, nejméně dvacetkrát ústně, ale marně opětoval; též že po deset dní do direkce nechodil; desk, cel a jiných věcí králi náležejících že se stavové proti jeho vůli ujali; také že byl proti prodávání statků duchovních, dokládaje, to že bude Čechům posledním pomazáním; stále že stavy prosil, aby se poddali poslušně králi, tak že jej proto za nepřítele vlasti vyhlásili; o zavržení krále Ferdinanda že nevěděl. až když se o to hlasovalo, a tu že se přimlouval, aby Ferdinand při království Českém byl zachován. (Original-Verhör, Archiv místodrž. sub K. $\frac{1}{138}$.) Z těch tedy příčin Pětipeský zůstaven byl toliko ve vězení na hradu Pražském, z něhož na král. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 odvezen byl na zámek Zbirovský do žaláře, jehož dne 16. května 1623 zproštěn a na svobodu propuštěn byl.

Jmenní však jeho všecko již předtím v pokutě bylo ujato, totiž: a) Statek *Byšice* (kr. Pražský, dom. Mělník), tvrz a městečko Byšice s dvorem popl. a dílem vsi Hostinná, Kojovice, Drízy a Čechelice s příslušenstvím, jak to l. 1562 za 7100 kop gr. česk. bylo koupeno. (D. Z. 55, G. 15.) — b) Statek *Bosyně* (kr. Praž., dom. Liblice), tvrz a ves Bosyně (díl) s dvorem popl., vinicí v Přívorách hořejších a chmelnicí, vsi Truskavná, Šemaňčovice, Březinka (díl), Sedlec (díl), Kanina (díl) a Chodeč s příslušenstvím, jak to l. 1587 za 9000 kop gr. česk. koupil Albrecht Pětipeský od Jiříka Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 68, R. 23.) — c) Statek *Obríství* (kr. Pražský, okr. Mělník), k němuž náležely tvrz a sídlo Obríství s dvěma dvory poplužními, z nichž jeden ve vsi Obríství, druhý za ní ležící, s přívozem svobodným na Labi, s mlýnem pod tvrzí s pilou a pivovárem; vsi Obríství (l. 1623 již městečko), Libiš (díl), Dušníky s dvorem poplužním, Kly (díl) a *Semelkovic* s dvorem poplužním; dvůr poplužní v Byškovicích a jeden poddaný v Kojeticích, jak to Šťastný Václav Pětipeský

66.000 kop mš. koupil od sester roz. Myškových Barbory Vřesovcové a manželky své Johanny Pětiperé statek ten po matce své Majdaleně Myškové, Karlovi Častovci, zdědily (D. Z. 192, A. 22); s *Kopeč* (díl), kterou Pětipeský l. 1618 dne 1. pro Novom. měšťana *Jana Fikara* z Vratu za 2200 kop l. (D. Z. 192, B. 18.) — Tyto statky všecky, od 86.609 kop mš., l. 1623 od komory české kouna kněžna z *Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 106.000 zl. 15, P. 12. — Lib. confis. 2, f. 38. — D. Z. 141 2, B. 30.)

statky vytčené Pětipeskému konfiskovány byly: 15.000 kop mš. na panství Mělnickém, zastaveném u od stavův odbojných v dluhu tom a v summě m. k potřebě válečné půjčených. (C. 215, P. 12.) — 6000 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, P. 12.) Dům „u Beránků“ řečený, v Starém městě pražském mezi domem Kavků z Říčan a domem řečeným ležící, od cís. vojska vydrancovaný a vy- 15, P. 12.) Dům ten koupil opět Pětipeský s man- u dne 28. června 1630 za 4200 zl. rýn. a 100 kop Barbory Ryčové z Frankenšteina. (Lib. contract. 13, g) Dům *panský* na Dláždění v Novém městě praž- ohu proti domu Mladkovic ležící, který od Pětiper- lžběta Služská roz. z Bydžína l. 1617 za 1500 kop la. Avšak dům ten ponechán Služské vedle dekretu ské 13. dubna 1622. (C. 215, P. 2/3. — Lib. con- 43.) — h) *Množství peněz* v železné truhle, kteréž z Lichtenšteina do berního úřadu byly odvedeny. . 12.)

to navrátiti musil Pětipeský statky duchovní, které l stavův odbojných za 2357 kop 45 gr. mš. kou- ž vesnice Vrbno (díl), Hořín, Býskovice (díl), Vru- a městys Byšice (díl), náležející špitálu křížovníků ékanství hradu Pražského, klášteru sv. Jiří na hradě a děkanství Staroboleslavskému. (D. Z. 192, M. 5.) lka Pětipeského Johanna, roz. Myšková ze Žlunic, statcích manželů jejímu konfiskovaných pojištěno o mš., z čehož jí dne 13. března 1623 toliko 38.048

kop bylo prisouzeno. Na pohledanost tuto obdržela podle nařízení knížete z Lichtenšteina 22. listopadu 1621 ze summy trhové 13.000 kop m., zbytek pak jí měl též od kněžny z Lobkovic býti vyplacen. (C. 215, P. 12.)

Vodolan starší Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberga, na Blahoticích, Neprobylcích, Studeněvsi a Bysni, byl v čas zpourey při výpravě kommissařem nad lidem válečným z krajů Slanského, Litoměřického, Žateckého a Rakovnického, pak relatorem při sněmu generalním l. 1620 a koupil též statky duchovní od stavův odbojných. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Statky *Studeněves* (Studňoves, kr. Praž., dom. Smečno), tvrz a ves s dvorem poplužním; *Byseň* (dom. Smečno), tvrz a ves s dvorem poplužním,*) a vsi Tuřany, Libovice, Kvic Velkou a Malou s dvorem poplužním — kteréž za 14.519 kop odhadnuté, s čtyřmi vesnicemi Slanskými léta 1623 od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 31.500 zl. koupil a k panství Smečenskému připojil. (C. 215, P. 12. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 8 & 194. J. 30.) — Viz též město Slané.

b) Tvrz a dvůr *Blahotice* s 4 chalupami, tvrz a ves *Neprobylce* s podacím kostelním a dvorem popl., též díl vsi Kvílic, kteréž s panstvím Slanským *Jaroslavovi Bořitovi z Martinic* l. 1623 zastaveny a l. 1638 prodány byly. (C. 215, P. 12. — Lib. conf. 2, f. 189. — D. Z. 146, E. 22; 293, H. 22 & 300, L. 4.)**) — Viz též město Slané.

c) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech vedle Zutterů proti sv. Martinu ležící, odhadnutý za 1045 kop míš., kterýž vedle cís. resoluce dekretem komory české dne 15. ledna 1628 Pětipeskému opět byl postoupen. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 255.)

*) *Byseň* prodal Jindřich Selmický z Citova (1588) Václavovi Pětipeskému za 6000 kop míš. (D. Z. 24, H. 8.)

**) Statek *Blahotice*, tvrz pustou s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím, koupila Markéta z Rožhanu, manželka Václava Pětipeského, od Anny Lunikovské z Vraního l. 1563 za 1900 kop česk. (D. Z. 56, S. 17.) — Tvrz *Dolejší v Neprobylcích* s dvorem poplužním, mlýnem a dvorem Matějovským, dílem podacího kostelního a příslušenstvím l. 1572 koupil Václav Pětipeský od Mikuláše Kozelky z Hřivic za 4660 kop míš. (D. Z. 60, H. 33.)

statky vytčené navrátiti musil Pětipeský *statek kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, ves *Úlovice* (kr. Pražský, dom. Vraní) s jedním podda-
ní Kutrovičích a příslušenstvím (mimo plat komorní
o mš. ze vsi Královic vycházející ke kostelu Matky
Týnem v Starém městě pražském), kterýžto statek
ury l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní
u koupil. (D. Z. 140, F. 5.)

ze Pětipeského Izaldě (Isoldě), roz. z Mylhauzu, která
svého Václava Pětipeského statek *Bysen* až do
k užívání měla odkázaný, náhradou vykázáno bylo
komory české ročně 200 kop m. na šaty a stravu
jednu děvečku;*) též Pětipeskému l. 1629 z milosti
jeho ročně 300 zl. bylo povoleno. Ale poněvadž
při vpádu saském l. 1631 opět se provinil, zbaven
né podpory a teprv od l. 1637 poskytováno mu od
ročně 100 zl. rýn., též povoleno mu až do smrti
ům svrchu dotčený, kterýž po jeho smrti od ko-
né opět ujat a vedle dekretu z dne 14. dubna 1640

ohoto výkazu poznati lze, jaké ceny měly toho času (l. 1622)
i; byloť vykázáno Pětipeské:

20 kop mš., totiž za 12 <i>loket sukna</i> černého	
mantlík a punčochy po 1 zl.	10 kop 17 gr.
plátina na dva <i>čechlíky</i> po 16 gr.	3 " — "
plátina tenšího na rouchy a čepce po 20 gr.	2 " — "
<i>třevíc(ů)</i> po 1 kopě	2 " — "
a od ušití sukně, mantlíku, punčoch, čechlíku, čepců	2 " 42 "

<i>Masa</i> pro paní a děvečku denně oběma 2 libry, oka (srazic velkého postu 40 dní, vigilií, kří- suchých dnů 20 dní, pátkův a sobot mimo to a ve velikém postu počítá 90, tedy všeho 150 14 dní 428 <i>liber</i> po 8 gr.	57 kop 4 gr.
b jinší postní krmě za 150 dní po 6 gr.	15 " — "
ýhodně po 2 1/2 čtvrt. <i>mouky</i> , do roka 8 korců , <i>korec</i> (mouky) po 8 kopách	65 " — "
ch po 1/2 čtv. týhodně (na osobu 1/4 čtvr.), za 3 korc. 1 w. <i>ječmene</i> , po 6 kopách 1 <i>korec</i> ma týdně půl čtvrtce, do roka 1 <i>korec</i> , 2 w., 8 kop.	19 " 30 "
ty, z kteréz sobě šaty, obuv a jinší potřeby měla	13 " — "
	10 " 26 "

Summa 180 kop.

Uhrnem . . 200 kop — gr.

matek a sál se nepočítalo ničeho; též za pivo ničeho, poně-
ní nepila.) (C. 215, P. 12.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Mikulášovi Františkovi Gryslowi ryt. z Gryslau beze všech závad dědičně byl postoupen. (C. 215, P. 12. — Lib. contr. virid. 3, f. 385.)

Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina účastnil se zpoury tím, že od stavův odbojných l. 1620 statky duchovní, totiž: tvrz a ves *Dablice* (okr. Karlín.) s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím, *k špitalu křížovníků s červenou hvězdou* blíž mostu v Starém městě pražském náležející; též statek *převorství řádu Melitenského Matky Boží* pod řetězem, ves *Březňoves* (Březiněves, okr. Karlín.) se vším příslušenstvím, koupil za summu odhadní 19.348 kop míš., zaplacenou až na 3751 kop, které teprv l. 1621 o sv. Jiří do berně stavům dodati měl. — Statky tyto musil Petráček po bitvě bělohorské beze vsí náhrady navrátiti duchovenstvím dotčným. (D. Z. 140, E. 20 & 193, B. 6.) Petráček odešel potom pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, při kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Albrecht Pfefferkorn ryt. z Ottopachu na Jinonicích a Butovicích, jeden z direktorů, správceův a rad zemských stavu rytířského, byl též radou při komoře české v čas zpoury, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, brzy pak potom l. 1619 v trvalé zpouře zemřel. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 26. dubna 1621 odsouzen byl všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za prokletou a nepoctivou vyhlásila.

Jmění jeho všecko hned v pokutě bylo uято, totiž: a) Statky *Jinonice a Butovice* (okr. Smíchov.), *) tvrze a vsi s dvory poplužními, kteréž odhadnuté za 13.888 kop míš., vedle cíś. resoluce dne 6. července 1622 ponechány byly za 15.000 kop míš. nejstarší dceři Pfefferkornové Johanně, manželce Hynka Jiřího Žďárského ze Žďáru, proti zaplacení

*) *Butovice* — tvrz a ves *Butovice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem a dvorem kmeteim ve vsi Jinonicích, s loukou Kunčovskou v Mezhoří nad vsí Košíř ležící — koupil Pfefferkorn l. 1609 za 17.400 kop míš. od Jana Zikmunda Knoblocha z Knobelschofa (D. Z. 183, H. 21), který též statek l. 1598 od Joachyma Oldřicha z Hradce za 10.000 kop míš. koupil. (D. Z. 172, P. 1 & 128, K. 10.)

níž pak je t. r. koupil *Pavel Michna z Vací*
o zaplacení pohledaností a dluhův připadlo ze
ové král. fisku 5246 kop mš. (C. 215, P. 11. —
2, f. 16. — D. Z. 141, A. 17 & 620, A. 23.)
m v Novém městě pražském na Kropáčkovici ulici
21 za 500 kop mš. odhadnutý, který bezpochyby
yl vdově Pfefferkornové Kateřině, roz. z Údrče na
pohledanosti. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Pfefferkorn ryt. z Ottopachu při kommissi confis-
dle král. výpovědi z dne 18. července 1623 dne
r. odsouzen *polovice* jmění svého, propadl po-
svou na statku *Podhradci*, který s bratrem svým
atyášem l. 1617 *Janovi Davidovi Boreňovi ze Lhoty*
kop m. prodal. (Viz Boreň.) Pfefferkorn pak odešel
o náboženství ze země a navrátil se při vpádu
1631 s hrabětem z Turnu, mocně se ujal statku
na ten čas Jetřichovi Malovci z Malovic náležejí-
il psaní velmi nešetrná na urážku císaře. Pročež
si *konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen
í, propadl druhý díl pohledanosti své na statku
m, kteráž pak celá v summě 4875 kop m. i s úroky
vedle nařízení komory české dne 17. prosince
utě byla ujata. Marně se domáhal Adam Matyáš
po smrti bratra svého ještě l. 1677 dlu dotče-
15, C. $\frac{1}{7}$ & P. 11.)

Pfefferkornová z Ottopachu, panna, účastnila se
že od stavův odbojných l. 1620 statky duchovní,
k *špitálu křižovníků* s červenou hvězdou v Praze
kostela sv. Víta na hradě Pražském, ves celou
r. Pražský, okr. Zbraslav.) s podacím kostelním,
lomem kamene mramorového; též *statek kláštera*
sv. Vavřince v Starém městě pražském, ves celou
kr. Smíchov.) s dvorem poplužním, vinicí a pří-
; též *statek kláštera Zbraslavského*, vsi celé *Malý*
Chuchel (Chuchly, dom. Zbraslav.) s podacím ko-
vším příslušenstvím, koupila za summu odhadní

ky *Jinovice a Butovice* po Sigmundovi Norbertovi Michnovi
s za 21.700 zl. rýn. Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu. (D. Z.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

14.727 kop míš., zaplacenou až na 6000 kop, z nichž deputatu k špitálu křižovnickému z 2000 kop ročně po 120 kop., a ke klášteru sv. Anny z 4000 kop po 240 kopách ročně vy dávati měla. Po bitvě bělohorské musila Pfefferkornová tyto statky beze vsí náhrady navrátiti duchovenstvím dotčeným. (D. Z. 140, E. 21 & 193, A. 27.)

Adam Pikhart ze Zeleného Oudolí (v. Grünthal) pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 15. září 1623 odsouzen byl *k manství*. Po jeho smrti přijal léno poručník syna jeho Viléma Břeňka, Zdeněk Ježovský z Lub, dne 22. června 1626 na statek *Mladý Smolivec* (kr. Písek, okr. Blatná, dom. Lnář.), ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 4638 kop míš. — Statek ten Vilémovi Břeňkovi Pikhartovi vedle cis. resoluce z dne 23. března 1647 z manství propuštěn byl dne 9. května 1648 proti odvedení zadržalé quoty manské a složení 1000 zl. rýn. za převezení téhož statku v dědictví. (C. 215, P. 14. — D. dv. 7, f. 31; 53, f. 124 & 68, I. f. 21.)

Adam Pionkotský z Běloplot, na Horách Ratiborských v Bechyňsku bydlící, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Florian Písecký z Kranichfeldu, měšťan Nového města pražského, strýc Václava Píseckého, maje se pro náboženství ze země odebrati, postoupil l. 1627 dům svůj se zahradou v osadě sv. Štěpána Velikého vedle zahrady Rydlovic ležící, Danielovi Šipařovi z Radotína, měšťanu Novoměstskému. (Lib. contract. virid. 13, f. 168.) — Mimo to prodal *vinici* na Žižkově l. 1628 za 500 kop míš. Václavovi Rokycanskému; též *vinici* na purkrabství ležící l. 1630 za 500 kop míš. Kristofovi Šoberovi. (Lib. contract. 20, f. 112. — Knih. purkrab. f. 122. — C. 215, E. 4.) — Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Písecký s nepřitelem do země; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění. (Viz Václav Písecký.)

Václav Písecký z Kranichfeldu, měšťan Nového města pražského, jeden z direktorů, správcův a rad zemských stavu městského v čas zpourey, zpečetil a podepsal konfederaci.

ro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Frid-
kého, s nímž po bitvě bělohorské ze země ujel
om zemřel. Pro toto účastnictví ve zpouře při
hrdelní dne 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi
dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do
a jméno jeho na šibenici přibito.

jeho všecko v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům
mačovský* se zahradou na Příkopech v Novém mē-
m mezi domy pána z Roupova a Anny Zlatnické
ý Písecký s manželkou svou Kateřinou l. 1615 po
starším Jizbickém za 4150 kop míš. koupil (Lib.
l. 11, f. 96), l. 1621 odhadnut byl za 2000 kop
však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215,
b) *Dům na Poříčí* mezi domy Řehoře Svadby
Irdiny ležící, který Václav Písecký, jinak Opavský,
Pavla Kyjovského mlynáře za 915 kop českých
b. contract. virid. 11, f. 230.) Dům ten teprv léta
ál. komory byl ujat. (C. 215, P. 27 & P. $\frac{2}{5}$.) —
ce za Koňskou branou, kteréž dne 21. června 1622
koupil *Theodor Šimon Vahelius z Lilienau*, cíś.
Slavkově, za 1300 kop míš., z kteréž summy mu
né služby vedle cíś. resoluce 7. května 1627 da-
o 800 kop. — Marně žádal l. 1622 *Florian Píse-*
Václavův, aby sirotkům po Václavovi pozůstalým
tkův vytčených bylo vydáno. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$, P. 27
- Lib. conf. 3, f. 485.)

otokolu *kommissie konfis. Fridlandské* navrátil se
ecký při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do
ž na svůj předešlý titul direktorský se navracoval,
z Turnu v radách býval a se synem svým *Janem*
ho tropil, tak že pro tato provinění při dotčené
pět byl odsouzen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Avšak dle
byl to bezpochyby jeho strýc Florian Písecký.

Frédřich z Písnice účastnil se zpoury, vykonav při-
nfederaci stavův odbojných; avšak jsa katolíkem,
ssi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty bez
l osvobozen (absolutus sine clausula) a zůstaven
otcovských *Hertenberku a Šenpachu* (Schönbach,
které společně s bratry svými držel. Po smrti

jeho († 1626) zavázala se l. 1629 sestra jeho Anna Susanna Přichovská při kommissi tractationis de pio opere za perdon bratrovi udělený dáti pokutu 2000 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. složití měla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Linhart z Písnice, katolík, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Planský sv. pán ze Žeberka (z Eberka, Seeberg) na Kněžicích a bratr jeho *Bohuslav*, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 na milost byli přijati a vedle cíś. výpovědi dne 21. května 1621 pokuty osvobozeni. (C. 215, S. 79.)

Jan Jiří, Jan Vilém a Jiří Planští sv. páni ze Žeberka (z Eberka), nemající žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3., 10. října a 4. listopadu 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Šebestian Planský sv. pán ze Žeberka * (z Eberka), ačkoliv při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září vedle smlouvy s generalem Don Baltasarem de Marradas učiněné, pak cíś. resolucí z dne 21. května 1621 na milost přijat, pokuty byl osvobozen, předce při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků pozemských nemá, nýbrž toliko jistinu na statku *Oučíně* (okr. Planic.), náležejícím bratru jeho Jindřichovi. Pročež místo manství v pokutě propadl pětinu jmění svého mohovitého, kteráž ze summy 1020 kop m. vynášela 204 kopy a na snažnou žádost jeho snížena byla na 100 kop při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$; P. 29 & S. 79. — D. dv. 7, f. 21.)

Šebestian Joachym Planský sv. pán ze Žeberka, katolík, účastnil se osobně výpravy veřejné stavův povstalých; avšak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž statek jeho vydrancován byl od lidu stavovského. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Václav Ples Heřmanský ze Sloupna a na Popovicích, vykonav v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti císaři,

*) Pánové ze Žeberka nazývali se též Planští od statku Planá (kr. Cheb.), který od l. 1409—1527 drželi.

zen při kommissi konfiskační; nicméně však prosummy trhové 11.000 kop mš. za statek *Popopředešle* Jindřichovi Janovi Kapounovi za 12.000 rodal, tak že na summu trhovou toliko 1000 kop bdržel. (Viz Kapoun.) Takto zbaven jmění svého, služby vojenské, v níž ještě byl l. 1630 dle zprávy rního, který mu obeslání před kommissi transyrovnnání se o pokutu za udělení perdonu dodati 5, C. $\frac{1}{4}$.)

Ples Heřmanský ryt. ze Sloupna na Střezoměřicích si konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl ní. Pročež statek jeho *Střeziměřice* (Střezoměrice, r. Král. Hradec., okr. Král. Dvůr.), který vdova ůstala Majdalena roz. Pátkova z Veleně ve věně l. rýn. držela, od král. komory dne 14. července utě ujat a za summu odhadní 4300 kop mš. dne 12. května 1636 *Saloméne z Bubna*, rozené z Rokytníka, a *Heřmanovi Lukavskému z Lutatkem* Malou Bukovinkou (viz Arnošt z Kalten- 3682 zl., tak že summa trhová ani nestačila na uhův, na témž statku do 4700 kop m. vězících. 26. — Lib. conf. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2.)

Ples Heřmanský ryt. z Sloupna a při městě Chrukommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: *Plesovský řečený*, se zahradou, roli 1579 záhonů a ředměstí v městě Chrudimi, mezi dvory Kuchyň-Jarouškovským ležící, l. 1629 za 3000 kop mš. — b) *Mlýn*, pod *Kopanici* řečený, s polem 347 poukou, odhadnutý l. 1629 za 1800 kop mš. — ách 2000 kop mš. s úroky z nich zadržálými.

čís. resoluce z dne 22. září 1626 statek Plesov- mlýn, dědicům Plesovským, totiž dcerám Plesa ůzenky jeho Barbory, roz. z Ottersdorfu, Anně vé a Evě Lukavské, za jejich pohledanost na 4666 kop vynášející postoupen byl léta 1629 600 kop mš. tak, aby ony z něho všechny jiné kojily; jistoty pak dotčené 2000 kop m. i s úroky la král. komoře české. (C. 215, P. 26.)

Jiří Plot z Konařin, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře osvobozen, vystěhoval se potom ze země pro náboženství. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel Plot ryt. z Konařin, při kommissi konfiskační dne 22. listopadu léta 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl v pokutě statek *Suchý Důl* (Suchdol, kraj Pražský, okr. Příbram), k němuž náležely tvrz a ves Suchdol s dvorem popl., pivovárem a mlýnem, sídlo na *Ostrově*, dvůr poplužní na Obci řečený, díl vsi Običova (Občova), mlýn Červený řečený pod rybníkem Hladovem s příslušenstvím, jak to Plot s manželkou svou Annou, roz. z Komárova, l. 1610 po Ludvíkovi Myslíkovi z Hyršova za 11.800 kop mš. koupil. (D. Z. 183, B. 27.) Tento statek i s manstvím Plota *Dubenec* (neb Dubno), ke Karlšteínu náležejícím, od komory české l. 1623 koupila *Kateřina Vratislavová z Mitrovic*, roz. z Šanova, za summu odhadní 7645 kop mš., na níž jí poraženo 3840 kop mš. (za 96 korců pšenice po 40 kop mš., již léta 1623 do proviantu odvedla).

Plot pak, jenž na třetinu do 2545 kop mš. jemu přisouzenou ještě léta 1630 z komory české ničeho neobdržel, stěžoval si t. r. při kommissi revisionis, že prodejem jeho statku za tak malou summu jak on tak i král. fiskus byli zkráceni; neboť netoliko svrškův na témž statku více bylo, nežli summa trhová vynášela, tak že Vratislavová statek ten brzy potom synu svému Janovi Zdeňkovi z Mitrovic za 17.800 kop mš. postoupila. Přes to všechno ponechán byl statek Suchdolský vedle cís. resoluce z dne 10. ledna 1631 Vratislavovi; Plot pak na díl svůj neobdržel ničeho od komory, poněvadž na dotčeném statku vězelo dluhů 10.800 kop mš., mezi nimiž též byla pohledanost 3000 kop mš. druhé manželky Plotové, Evy roz. z Strítěže, kteráž se jí též marně domáhala. (C. 215, P. 17. — Lib. confisc. 2, f. 416. — D. Z. 143, D. 1 & 295, K. 5.)

Mimo statek dotčený též *два domy* Plotovy, v čtvrti Zderazské na Spálené ulici v Novém městě pražském ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě měly býti ujaty. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$.) — Jeden z těchto domů, mezi domy Jana z Talmberka a Adama staršího Hozlaura ležící, l. 1630 postoupen byl od Adama Fridricha Doudlebského

erý téhož léta jej postoupil obci Starého města směnou za dům vedle téhož domu ležící a od paní ové, měštky Staroměstské téže obci k ubytování ostech Pražských odevzdaný. (Lib. contract. virid. z 54.) — Druhý z dotčených domů, mezi domy a Byšickým ležící, koupil Plot od Jindřicha 1500 kop mš. léta 1629 a prodal jej l. 1638 za mš. hotových peněz Karlovi Ladislavovi Řepi-Sudoměře. (Lib. contract. virid. 13, f. 343 & z též Myška.

Jindřich Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl, neí žádného, při kommissi konfiskační dne 3. října ty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl pro účastenzpouře propadl v pokutě statek *Skupč* (kr. Plzeň, ružice), po manželce jeho Anně roz. z Šanova naň připadlý, který vedle nařízení knížete z Lichten- 22. dubna 1621 s cís. povolením *Danielovi Jehlovi eina* k správě byl postoupen. Avšak Podmoklský ssi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěnky (absolutus sine clausula), zůstaven byl při čeném a zavázal se při kommissi tractationis de za perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdissv. Jakuba v Praze dáti 200 zl. rýn., z nichž dle úinacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. ještě žiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{1}{10}$ & P. 18.)

Popel z Vesce při kommissi confiscationis vedle vědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *polo*, jehož však neměl; neboť statky Ksyny a Březol609 byl prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Pravětický ryt. z Pravětice provinil se v čas zpoury 1619 a 1620 syna svého Hynka s jedním koněm mužem pěším (jež s třemi jinými šlechtici vydržosku stavovskému vyslal. Protož jeho syn Hynek při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za erdonu otci jeho († 1627) zaplatiti 500 zl. rýn., ammu na polovici statku *Stěžer* — sídlo a ves Stěoreem poplužním, kollaturou, mlýnem, rybníčkem ním, lesem a příslušenstvím — jemu po otci náležel.

jícího a paní Dorotě Pravětické, roz. Ledčarce ze Sionu, dne 1. srpna léta 1628 prodaného, k ruce král. fisku vykázal. *) (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Pravětický ryt. z Pravětic, při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 vedle cís. resoluce z dne 18. července t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl polovici statku *Stěžer* (Stösser, okr. Král. Hradec.), jak jeho otcí dle cedule dílčí na jeho díl připadla, kterou za 10.000 kop míš. odhadnutou, vedle cís. resoluce z dne 13. listopadu 1625 *Anna Susanna Karolina Slavatová z Chlumu a Košumberku*, rozená z Roupova, koupila za 10.000 zl. rýn., a místo této summy ke komoře odvedla úpis dlužní na 10.000 zl., jež na vydržování pluku Fürstenberského cís. plukovníku Janu Křištofovi Löblovi půjčila. Na dvě třetiny Pravětickému ponechané dle účtu komory české, teprv dne 31. března 1674 učiněného, po srážce dluhů zůstalo 2116 zl., na kterouž summu Pravětický toliko 500 zl. obdržel, na zbytek pak jeho dědicům se odpočítala summa 1300 kop míš. na hotových penězích po něm pozůstalá. (C. 215, P. 20. — Lib. conf. 2, f. 429.)

Adam starší Předbořský z Předboře na Štěpánově, při kommissi konfiskační dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, téhož roku na podání léna ohlášení učinil a poněvadž pro nedostatek zdraví k přijetí léna sám postavití se nemohl, na místě jeho *Aleš* syn dne 2. října 1626 léno přijal na statek *Štěpánov* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř.), totiž tvrz Št. s chalupou a dvorem poplužním, pak vsi Malochyň a Lhotka, za 3423 kop míš. odhadnutý. Tento statek *Aleš Předbořský*, maje za příčinou náboženství vedle cís. patentu ze země odejítí, postoupil s cís. povolením l. 1628 *Albrechtovi Hildebrandovi Lukavskému z Lukavice*, kterýž léno to l. 1630 přijal, l. 1637 dne 11. srpna obnovil a l. 1650 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a P. 22. — Lib. conf. 2, f. 446. — D. dv. 7, f. 25, 47, 120 & 242; 68, I. f. 42; 53, f. 98.)

Jan Hynek Předbořský z Předboře a na dvoře Kroměšíně, bratr Adamův, při kommissi konfiskační dne 14. čer-

*) Po Dorotě Pravětické připadla tato polovice statku *Stěžerského* na jejího syna a dědice Jiřího Štěpána *Ploskovského z Ploskovic*, který též statek l. 1633 prodal za 5400 kop míš. Anně Opperstorfové, roz. Rohmhapce z Suché. (D. Z. 307, E. 14.)

23 odsouzen byl *třetího dílu* jmění; avšak za přihlášení rozsudku po zrušení kommissee konfiskační statek svůj, dvůr poplužní *Kroměšín* (kr. Čáslav., okres u vsi Libče), a odcházejí pro náboženství ze země, jež k opatrování Hildebrandovi Albrechtovi Lukavterýž obeslán před kommissi transactionis dne 16. 30 díl třetí král. fisku z toho statku v pokutě přistoupiti se zavázal. Po smrti Lukavského dotčený dvůr byl se statkem Bezděkovem a Štěpánovem l. 1650 Kustošové roz. z Glouchova. (C. 215, P. 22. — D. Z. 22.)

Želka Předbořského Lidmila statek svůj *Královice Bezděkov* (okr. Královice dol., kr. Čáslav.), který vypouřou od bratra manžela svého, švagra Petra svého, koupila, postoupila též k opatrování dotčenému, jenž jež pro dluhy na něm vězící l. 1628 el. paní Evě Kustošové ze Zubřího prodal (C. 215, D. Z. 235, C. 8.) Tedy jen omylem tento statek ch mezi statky konfiskované jest položen.

Předbořský z Předboře, jemuž obeslán před kommissionis transactionis dne 5. února 1629 v Kolíně bylo dodáno, aby se před dotčenou kommissi, aby se narovnal o podělení perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Předbořský z Předboře, bratr předešlých Adama a Ka, *) při kommissi konfiskační dne 17. října 1623 byl k *manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení konf. nebyl ohlášen. Pročež Předbořský nepřijav statek svůj *Březovice* (okr. Chrudim.) obeslán byl kommissi transactionis, kteráž jemu dne 15. května utu na penězích za perdon mu udělený prominula, dotčený stateček jeho zcela byl zadlužený. (C. 215, 1/7 & P. 22.)

Mikuláš Předbořský ze Zásmuk, odsouzen *všeho* ho, propadl summu 1385 kop mš., již za král. ko- ěl pojištěnou. (C. 215, P. 22.)

Michal Předenice (Předenicový) z Předenic nepřihlásil ělení perdonu; protož při kommissi konfiskační dne

to bratři zdědili statky dotčené po otci svém Alšovi.

8. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen všeho jmění, propadl jistinu 800 kop mš. (C. 215, P. 30.)

Jan Šťastný Přehořovský z Kvasejovic podepsal přísahu stavův odbojných týkající se konfederace, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolíkem vedle král. výpovědi z dne 22. května léta 1626 i s otcem svým *Karlem*, l. 1618 zemřelým, pokuty bez výminky byl osvobozen a podržel statky své *Měšice* (kr. Tábor), tvrz a ves *Měšice* (díl) s dvorem poplužním, vsi *Čekanice* (díl), *Lhotu Purkhartovu* (*Jeničkovu*, díl), *Lhotu Stoklasnou*, *Záluží*, ves *pustou Čabel*; pak dvůr poplužní a ves *Přehořov* s příslušenstvím, které l. 1627 prodal za 2500 kop mš. manželce své *Veronce*, roz. *Častalarové Dlouhoveské* z *Dlouhé vsi*. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{10}$ — D. Z. 142. K. 30.)

Kunaš Přehořovský z Kvasejovic a na Přehořově obeslán byl dne 5. února před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, nezanechav žádného jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Kašpar (Matyáš) Prekl (Pröckel) z Proksdorfu, katolík, účastnil se zpourey, vykonav dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o konfederaci s jinými zeměmi učiněné, jakož i o zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění jeho bylo mu prominuto při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. října 1623, a za udělení perdonu podvolil se Prekl léta 1629 při kommissi tractationis de pio opere složit 275 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Příbík z Otoslavic na Březovicích účastnil se výpravy válečné stavův odbojných sám osobně s jedním pěším, a zavázal se při král. komoře dne 21. července 1629 za provinění své dáti pokutu 45 zl. rýn. z dvoru svého v Březovicích (okres Chrudim.), za 2500 kop mš. odhadnutého, a zcela zadluženého. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Příbík z Otoslavic na Čankovicích, bratr předešlého, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. vý-

ne 18. srpna t. r. odsouzen *třetiny* jmění svého, statek Čankovice (kr. Chrudim.), tvrz a ves s dvorem n, který na poručení král. místodržícího knížete Šteina dne 24. listopadu 1623 *Jakubovi Vilémovi a Eichelbergu* v summě 3000 zl. dlouhých (leh-néz do král. komory půjčených k správě postoupen, 4359 kop mš. odhadnut a dne 5. května 1625 yl za 5200 kop mš. hejtmanu kraje Chrudimského *Jindřichovi Bezdrůžickému z Kolovrat* na srážku od něho půjčených na vydržování pluku Fridland-Praze ležícího. — Na dvě třetiny Přibíkovi z milosti é po srážce dluhův 1800 kop mš. připadlo 2266 , na kterouž summu však ještě l. 1628 něcho ne-ačkoliv žádal při kommissi revisionis & liquidac-vydání dotčené summy nebo její pojištění, jakož placení dluhů, pro kteréž od věřitelů i vězením byl C. 215, P. 23. — Lib. conf. 2, f. 158. — D. Z. 145, 299, M. 21.)

echt Přichovský ryt. z Přichovic na Svojšíně, kato-psal přísahu stavův odbojných týkající se konfede-nými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo poženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 1623 pokuty za provinění své osvobozen, podržel ůj Svojšín (Schweissing, kr. Plzeň.), potom při kom-ctationis de pio opere l. 1629 za perdon mu uděl-il 250 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Sta-tě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

or Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se ako Albrecht Přichovský; avšak při kommissi kon-dne 19. listopadu 1622 perdonován, uvolil se při tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu klá-Jakuba dáti 400 zl., kterouž summu t. r. odvedl. C. $\frac{1}{8}$.)

av Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se hotovosti na místě otce svého, který potom od Po-yl zabít. Při kommissi transactionis dne 18. dubna kuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis pere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu sv. složití jistou summu peněz, na kterou dle listu téže

kommissse z dne 2. dubna 1631 ještě 30 zl. o sv. Jiří t. r. měl doplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Heřman Přichovský ryt. z Přichovic a na Smržovicích, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, nedostavil se k vyrovnání o pokutu za udělení perdonu; neboť nebyl doma dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na stole zanechal a na znamení toho dvě třísky ze dveří vzal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Šťastný Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu zaplatil 600 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan starší Přichovský ryt. z Přichovic, při kommissi konfiskační vedle cíś. resoluce z dne 2. prosince 1623 odsouzen k *manství*, přihlásil se dne 13. června 1623 k přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn *Václav Vojtěch* i na místě bratří svých *Jindřicha a Markvarta* dne 12. března 1627 na statek *Smržovice* (kr. Plzeň., okr. Kdyně) — dvůr a díl vsi Smržovice, a dvůr ve vsi Dobříkově, s dvěma krčmami vysadními a příslušenstvím — za 3500 kop mš. odhadnutý. Léta 1650 statek ten z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 25. — D. dv. 7, f. 51.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský, byl však při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 pokuty bez výminky osvobozen (*absolutus sine clausula*). Za perdon mu udělený podvolili se jeho dědicové po jeho smrti při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba složití 100 zl. rýn., které dle listu téže kommissse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měli zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří mladší Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský a byl též při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen. Potom pro své provinění při vpádu saském l. 1631 při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen

jmění svého, propadl díl statku *Dlažova* (Dlažďov, r. Plzeň., okr. Kdyň.) — dvůr poplužní a díl vsi — který za summu odhadní 4869 kop m. l. 1624

Bechyňe ryt. z Lažan od komory prodán, ale potom ressu dne 9. listopadu 1626 od knížete z Lichten- trženi a užívání postoupen byl vdově po Přichov- stalé Anně Dorotě roz. z Polžic a Bezdržic v prae- na téměř statku, totiž v summě věnní 2500 kop m. 1000 kop mš., jí přisouzené se všemi svršky ůž recessu od císaře ratifikovaného.

ovská odebravši se pro náboženství ven ze země, týž statek synu svému, Jindřichovi Oldřichovi mu k užívání. Ale *poněvadž všechny takové recessy resoluce zase znova při kommissi revisionis pře- vyřízeny býti měly*, musila dotčená vdova svou spra- o téže kommissee podati dle nařízení komory české července 1630. Zároveň svolila k tomu, aby statek ez svrškův Janovi Moricovi z Widersperku od ko- lán byl, když by pohledanost její ze summy tržové zaplacená. — Potom však statek Dlažďov po- jejím synovi, který jej l. 1671 prodal za 4500 zl. chtovi Jiřímu Heydovi z Lovčic. (C. 215, P. 25. — 2, f. 495. — D. Z. 466, K. 14.)

ym Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi kon- ne 26. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, k vytčeno není. (C. 215, P. 25.)

Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, podepsal kon- účastnil se výpravy válečné stavův povstalých; před bitvou bělohorskou přihlásil se k poddanosti i Donu Baltasarovi de Marradas. Potom při kom- sactionis dne 18. dubna 1629 pokuty osvobozen, e při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba slo- . rýn., které dle listu upomínacího téže kommissee dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl odvésti. (C. 215, 1/8 & C. 11/11.)

wart starší a Petr Jiří Přichovští ryt. z Přichovic a na katolici, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na

konfederaci stavův odbojných; ale poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 žaloby král. prokuratora byli osvobozeni a uvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon jim udělený složiti pokutu, totiž *Markvart* 100 zl. a *Petr Jiří* 1166 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav mladší a Vilém starší Přichovští ryt. z Přichovic, katolíci, při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 osvobození byli pokuty za provinění své (viz *Albrecht Přichovský*), poněvadž v čas zpoury dle cíś. patentu z dne 6. června 1620 u knížete bavorského Maximiliana k poslušnosti se přihlásili. Z té příčiny podrželi statky své, zejména *Václav statek Lom* (kr. Plzeň., dom. Svojsín.) a byli též pokuty zbaveni dne 18. dubna 1628 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Václav starší Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi confiscationis dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi dne 10. února a 6. září 1623 odsouzen k manství, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Lužany* (kr. Plzeň., okr. Přestic.), za 14.967 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves *Lužany* s dvorem poplužním; půl tvrze a třetí díl vsi *Skočice* s polovicí dvoru popl. a díl vsi *Zeliny* (Zelené), jak to *Přichovský* od *Petra z Říčan* l. 1606 za 800 kop míš. koupil. (D. Z. 180, K. 4.) — Tento statek postoupil *Přichovský* l. 1628 před vystěhováním svým ze země za příčinou náboženství s král. povolením za 15.000 kop míš. *Petrovi Jiřímu Přichovskému*. Tento příjem dotčený statek lenní dne 25. května 1628, prodal jej opět *Ctiborovi Přichovskému*, který jej synům svým *Markvartovi Adamovi*, *Vilémovi Ferdinandovi* a *Janovi Vilémovi* dne 17. července 1634 dskami dvorskými odevzdal, z nichž *Jan Vilém* po smrti bratří svých z manství propuštěn byl l. 1650 proti zaplacení zadržalé quoty manské 2545 zl. a složení 1500 zl. za převedení téhož statku v dědictví, tedy v jedné summě 4045 zl., kteréž cíś. plukovníku *Janovi Karlovi Přichovskému* vydány byly na srážku cíś. daru z milosti mu uděleného. (C. 215, O. $\frac{1}{10}$ & P. 25. — Lib. conf. 2, f. 350 & 445. — D. dv. 7, f. 31 & 77; 53, f. 102; 68. I. f. 26.)

Bohuslav Protivec Karlovský z Karlova, katolík, súčasťas zpouřy hotovosti veřejné; avšak od král. komory servence 1629 bez pokuty perdonován, podržel svo- dr při městě Červeném Kostelci, po bratru *Vilé- připadlý*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Erhard Raber z Brus, při kommissi konfiskační dne 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna odsouzen *ění*, propadl: a) Jistinu 3377 zl. rýn.; b) statek (Sehrles, kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Vintířov) — Zahořany (nyní dvůr popl.) s podacím kostelním. , mlýnem, rybníčky, lesy a jiným příslušenstvím police (Wiedelitz) — který od komory české dne 1623 koupil *Ferdinand hrabě z Nagrolu*, cí. a nejvyšší lieutenant za summu odhadní 12.734 zcela zaplacenou do komory české, tak že tato dvě třetiny vyplatiti měla. Avšak Raber obdržel stin svých 1341 zl. Dle účtu komory české z dne 1677 připadlo na dědice Rabera, *Adama Šmuhare* , který se z ostatních jistin s polovicí vynášející spokojil, ještě ze summy trhové 7006 zl., místo o dědic *Ferdinand Kaplan* l. 1678 toliko 918 zl. uvolil a ostatku k ruce král. komory se vzdal, tak statku král. fisku místo třetiny 5883 zl. vynášející 1.863 zl., nepočítajíc v to úroky z nich zadržalé. 2. 3. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 143, G. 3 25.)

Matěj Rabicar z Rabic (Rabicer, Rebicer z Rebic) issi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. pro- byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sebastian Rabicar z Rabic (Rebicer z Rebic) pro pro- za času zpouřy při kommissi konfiskační dne 23. 23 odsouzen všeho statku a z milosti zůstaven při *ění*, propadl statek *Sklenná Huť* (Glashütten, kr. m. Planá) — tvrz a ves Sk. Huť s dvorem popluž- rem sedlským v Oberdorfu (Hořejší vsi) s mlýnem, , rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — kterýž y české l. 1625 za summu odhadní 12.271 kopu š. koupil cizozemec cí. rytmistr *Maximilian de* jehož smrti l. 1629 týž statek odkazem připadl na

Gerharda sv. p. z Questenberga. Avšak není vykázáno, že de Ense zaplatil statek dotčený, kterýž dle zdání komory české k zaplacení dvou třetin Rabicarovi ponechaných opět ujat býti měl. Rabicarův syn Jan Karel obdržel dne 4. července 1630 cís. pojištění na díl otci jeho do 5542 kop mš. prisouzený, pak l. 1631 též pohledanost matky své 1832 kop mš. na témž statku vězící. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & R. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 153, L. 14; 252, D. 11 & 622, E. 22.)

Jobst Adam Rabicar z Rabic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se doptati ani na Plzeňsku ani na Loketsku. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Rabicar z Rabic při kommissi confiscationis dne 10. října 1623, i při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpourey byl osvobozen, protože přislíbil v zemi zůstatí a k náboženství katolickému přistoupiti. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítelů jak v městě tak i v kraji Loketském; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* v kraji Loketském a Chebském nařízené dne 18. března l. 1633 odsouzen byl všeho jmění. Z milosti pak podržel statek svůj *Role Staré* (Altrohlaue, kr. Cheb., okr. Karlovar.), který l. 1614 na díl svůj otcovský v summě 34.689 kop mš. obdržel, tak že z něho toliko 400 zl. pokuty měl složití. (C. 215, E. 1 & R. 11.)

Adam Ondřej Račín ryt. z Račina pro své provinění v čas zpourey při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Vlkošov* (Wilkschau, kr. Plzeň, okr. Manětín., dom. Nečtiny & Toužím.), k němuž náležely tvrz a ves Vlkošov s třemi dvory popl., sídlo v Lohově a vsi Čistětín, Krašov, Kamenná Hora, Lužetín, Zhorec (Horec), Račín, Tisová a Bržín, jak to Račín l. 1614 při dělení bratrském v sumě 34.689 kop obdržel. Statek ten od komory české za 26.216 kop mš. odhadnutý, ačkoliv dle kontrataxy od Račina předložené za 62.444 kop mš. stál, dne 26. srpna 1623 prodán byl za 22.500 zl. rýn. *Adamovi Jiřímu Kokořovci z Kokořova*. Marně si stěžoval Račín na zkrácení nízkou taxou mu učiněné; neboť Kokořovec l. 1629 na summu trhovou toliko 2000 zl. přidal, kteréž Račínovi na srážku

třetin byly odevzdány. Dle účtu komory české 31. 636 připadlo ze summy tržné po zaplacení dluhův 8164 zl., a na dvě třetiny dědicům Račina, sestřám Řině a Johanně, provdané Nostvicové, 16.329 zl. Jak tyto obdržely místo této pohledanosti vedle cís. z dne 17. listopadu 1637 teprv l. 1641 toliko cís. na 9170 zl. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 466. — G. 29 & 292, E. 27.)

Recht Račín ryt. z Račina účastnil se zpourey vyřisáhy na konfederaci stavův odbojných. Proto při confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října puzen *k manství*, dne 23. června 1626 přijal léno svůj *Hrádek* (Hrádek-Desfours, kr. Písek, okr. Sušice) a městečko Hrádek s dvorem poplužním, pivovarem a vsi Zbynice, Odolenov (Vodelenovy) a Kavčovicemi poplužním — odhadnutý za 26.000 kop m., 650 z manství byl propuštěn proti složení zadržalé české (stého peníze) 277 zl., pak 1500 zl. za předsednictví a 7000 kop lenního pokladu.*) (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 237. — D. dv. 7, f. 34 a 29.)

Umprecht Račín ryt. z Račina, katolík, při kommissi dne 9. listopadu 1622 žaloby pro provinění své osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi s de pio opere za pardon mu udělený dáti 400 zl. do kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 1/8.)

Řištof Račín ryt. z Račina obeslán byl dne 5. února kommissi transactionis k vyrovnání o pokutu za pardonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel, zanechav statek na Ježovech v Prachensku. (C. 1/4.)

Račín ryt. z Račina při kommissi konfiskační pro zločin ve zpouře nebyl ani obviněn ani odsouzen. Nic-

jak ten byl ujat již před bitvou bělohorskou od pluku Don Matiasa, v jehož moci po tři léta zůstal a potom Račínovi byl ponechán, p. n. v. matka jeho Anna, roz. z Chudce, byla statku 20.000 kop m. měla pojištěno, z nichž pak slevila úroky od l. 1617 zadržalými.

méně statek jeho *Čejkovy* (Čejkov, kr. Písek, okr. Sušice, dom. Nalžovy) — tvrz a městečko (nyní ves) Čejkov s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím, ves Nezamysličky a část vsi Krutěnic — již v čas zpourey mocí vojenskou l. 1619 k ruce císaře ujatý, ale vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 14. prosince 1621 Račínovi, jenž se ničím neprovinil, k držení a užívání postoupený, opět l. 1623 Račínovi byl odňat a za 7343 kopy míš. odhadnutý, od komory české prodán *Fridrichovi Švihovskému z Rysmberka* a ze Švihova za 11.000 kop míš. Ze summy trhové vydáno bylo z císař. milosti 2000 zl. šlechticně Evě Švihovské. (C. 215, R. 4. — Lib conf. 2, f. 125. — D. Z. 142, P. 17 & 294, E. 26.)

Manželka Račínova Voršila, roz. Malovcova z Chejnova a Winterberga, která na statku dotčeném měla věno 2500 kop míš. a jiné pohledanosti 14.500 kop míš., domáhala se marně práva svého; neboť nebyla vyřízena žádost její, které jest přiloženo patero svědomí (svědectví) ještě zapečetěných a neotevřených. (C. 215, R. 4.)

Mikuláš Račín ryt. z Račina přistoupil ke konfederaci stavův odbojných i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační všeho statku byl odsouzen, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 17. března (publik. 24. dubna) 1623 zůstaven při dvou třetinách jmění svého, které jemu z komory české vydány býti měly. Statky jeho *Brzolec* (Pürles, kr. Cheb., okr. Žlutic.) a *Bezvěrov* (Bezděrov, Bernklau) — tvrze a vsi s dvěma dvory poplužními, pak dvůr popl. řečený *Viska* a vsi Smilov, Lachovice, Přestání, Lažany, Novosedly (Nebosedl), Chlum a Lohov (díl) s 86 poddanými osedlými — za 46.706 kop m. odhadnuté prodány byly od kommisie konfiskační l. 1623 *Vilémovi Vřesovci z Vřesovic* a z Doubravské Hory, nejvyššímu mincmistru a praesidentu komory české, toliko za 31.796 kop míš. špatné mince (4650 zl. dobrých peněz).*) Na tuto summu poraženo bylo

*) Dle listů dílčích měly tyto statky bez svršků cenu 55.524 kop míš., totiž Brzolec 43.972 kop a Bezvěrov 11.552 kop míš. — K statku *Brzolec* náležely tvrz a ves Brzolec s dvorem poplužním, podacím koštelním; vsi Smilov, Lažany, Zhořec, Novosedly (díl), Novosedelko tvrz

1.237 kop mš. za čtyry vesnice, zejména Kazňov, Žichlice a Rybnice, které Vřesovec od statku Bělá horní) ke klášteru Plasskému postoupil. (Viz *kvalt* z Hrádku.)

pak Vřesovec statky ty se statkem Vlkošovem *uliovi Henrychovi knížeti Saskému* za 67.500 zl. senéz prodal (D. Z. 154, M. 20), stěžovala si mannová Žofie, roz. Sohr z Hochstadtu, kteréž na věno kop mš. l. 1628 toliko 3000 kop při kommissi is přisouzeno bylo, že prodáním statků Račínovi a dle kontratasy za 95.678 kop ano i za 103.678 nutých, jak král. komoře tak i Račínovi veliké se ení; pročež Vřesovec l. 1628 ještě 4000 zl. k přemě trhově dobrovolně přidal. — Synové po Račínstali, Joachym a Jiří, domáhali se ještě l. 1650 rácení dotčených statkův; neboť vedle cí. resoluce 7. prosince 1650 měly jim toliko vyplaceny býti české dvě třetiny, otci jejich dle účtu téže komory řezna 1630 v summě 11.583 kop mš. přisouzené. účtu komory české dne 14. září 1652 připadlo na Račínovi ponechané jeho synovi Joachymovi, cí. a, toliko 9780 zl. místo od něho vyhledávaných p mš., totiž 60.143 kop hlavní summy a 104.400 z ní zadržalých. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, D. Z. 142, F. 29 & 293, H. 25. — Lib. contract.

Indřich Račín ryt. z Račina provinil se v čas zpoury upil l. 1620 vesnice *Šenov* (Schönau) a *Rosenthal* kostelním a příslušenstvím, od stavův odbojných *Broumovskému* pro neplacení kontribucí odňaté, které bělohorské klášteru dotčenému beze vší náhrady nusil. (D. Z. 193, D. 29. — Viz též Broumov.)

Radecký z Radče a na Radostově pro své proas zpoury při kommissi konfiskační dne 26. června ouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Jistinu 9215 kop Statek *Radostov* (kr. Král. Hradec., okr. Necha-

opluzním a rybníkem nad Novosedly, Bržino (díl), Přestání ov (Lohov) s příslušenstvím, jak to Mikuláš Račín z Račina do desk dal vložit. (D. Z. 250, L. 21 & 252, B. 30.)

nic.) — tvrz a ves R. s dvorem poplužním, s krčmou výsadní, mlýnem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím, jak to Radecký l. 1607 po Janovi Jiřím Hamzovi Bořkovi ze Zábědovic za 6200 kop mš. koupil (D. Z. 183, E. 3) — kterýž od komory české l. 1623 prodán byl za summu odhadní 9900 kop mš. *Kateřině Šiparové*, roz. Pitkovské z Pitkovic; ale poněvadž od Radeckého byl zpustošen, vedle cís. resoluce z dne 1. prosince 1629 ponechán byl toliko za 6316 zl. dceři Šiparové, *Marii Kapříkové Losenické z Losenic*, roz. Zásmucké ze Zásmuk. (C. 215, R. 5. — Lib. confis. 2, f. 402. — D. Z. 144, D. D. 6. & 298, B. 26.) — c) Na statku *Střeziměřickém*, na Radeckého připadlém po strýci jeho Václavu Zdeňkovi Radeckém, 3500 kop mš. (C. 215, R. 5.)* — d) *Dva domy* v městech Pražských, jeden naproti Kotvovi, druhý u sv. Haštala, které po Mikulášovi Hanžburském z Kopečku v summě rukojemství daného 3000 kop mš. od král. komory byly ujaty. (C. 215, R. 5.)

Veškeré jmění Radeckého vynášelo v jedné sumě 25.615 kop mš., z čehož král. fisku v pokutě připadlo 8538 kop mš. — Manželka Radeckého Kateřina, rozená Beřkovská z Šebřfova, podržela statek *Přemyšlení* — tvrz s dvorem poplužním, dvěma mlýny a chalupami — který za času zpourey l. 1619 manželu svému postoupila (D. 139, J. 15); naproti tomu nedostala ničeho z pohledanosti své na statku Radostově, vynášející 10.000 kop mš., za kteréž jejímu dědici a synovi Janovi Jiřímu toliko 5000 kop přisouzeno a cís. pojištění dne 5. listopadu 1644 dáno bylo. (C. 215, R. 5.)

Jan Radkovec z Mirovic, při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 král. výpovědí pro provinění své v čas zpourey odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Skočice* (kraj Písek, okr. Vodňan., dom. Protivín.), který již léta 1618 od Dona Baltasara de Marradas k ruce císaře byl ujat a Urbanovi Mokrému k správě odevzdán, potom l. 1623 od komory české za 5058 kop odhadnutý prodán za 4500 zl. cís. hejtmanu

*) Statek *Střezoměřice* — ves Střezoměřice s dvorem poplužním, lesy, rybníky, mlýnem a příslušenstvím — koupil l. 1613 Václav Zdeněk Radecký od Petra Plesa Heřmanského ze Sloupna za 6000 kop mš. Ale pro nezaplacení 4000 summy trhové i s úroky uvázal se Ples l. 1613 v týž statek Střezoměřický se vším jeho příslušenstvím. (D. Z. 186, N. 21.) — Viz Ples.

i Chrtovi se Rtína vedle cí. ratifikace z dne 13.
23. (C. 215, R. 6. — Lib. confisc. 2, f. 410. — D. Z.

Radoňovský z Kosmačova obeslán byl dne 5.
1629 před kommissi transactionis k narovnání se
za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se
doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Rakl z Bonisdorfu při kommissi konfiskační ve-
výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *tře-*
mění, kteréž však vytčeno není. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Rakvic z Rakvic obeslán byl l. 1629 před kom-
sactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení
ale posel komorní nemohl se ho na Kouřimsku do-
215, C. $\frac{1}{4}$.)

Rajský (Reyský) ryt. z Dubnic na Chrámce, vy-
9. ledna 1620 přísahu na konfederaci stavův od-
jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo
ženství katolickému. Ale poněvadž byl katolíkem,
byl při kommissi confiscationis dne 29. listopadu
ty za provinění vytčené a podržel statek svůj
Kramic, kr. Žatec, okr. Bilin), ves s dvorem po-
príslušenstvím, jak to (dle D. Z. 64, Q. 17)
jský l. 1550 od Johanky z Vřesovic za 1750 kop
oupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

av Sezima Rašín z Ryzmburka (von Riesenburg),
dra Bohaboje, pro své účastenství ve zpouře měl
n l. 1630 před kommissi transactionis za příčinou
udělení perdonu (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Confis. Acten
no. — Viz commissio transactionis seznam D. sub
odešel však již předtím pro náboženství ze země
svým Jindřichem Bohabojem. Potom při vpádu sa-
1631 navrátil se s nepřitelem do Prahy, kdež se
Turnu přidržel, domy drancovati pomáhal, věci li-
ané do Míšně odvážeti dal a velmi škodný a zá-
Pro tato provinění při *kommissi konfiskační Frid-*
e 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které
no. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

hned po pádu Albrechta z Waldšteina, vévody
ého, navrátil se Rašín opět do země a odebrav

se do Vídně, nabídl se, že dokonalou zprávu podá o ve zrádném vyjednávání Waldšteina s králem Švédským, při kterém Rašín, jak sám tvrdil, Waldšteinovi za donašeče potřebovati se dal. Vedle vyššího rozkazu vydal pak Rašín tiskem l. 1634 zvláštní spis jazykem latinským sepsaný, v němž Waldšteina důvody smyšlenými velezrády obvinil, dokládaje, Waldštejn již l. 1630 až do svého pádu jeho pomocí a prostřednictvím s hrabětem z Turnu a králem Švédským Gustavem Adolfem vyjednával, aby císaře Ferdinanda o korunu a ze jeho připravil. Odměnou za tento spis nejenom dotčený rozsudek proti Rašínovi při kommissi konfis. Fridlandské nešený od císaře byl zrušen, nýbrž i Rašínovi z císař. milodaru 10.000 kop mš. vykázano, a na srážku této summy a jeho pohledanosti, již měl s manželkou svou za dvorskou kancelářskou, v jedné summě 37.701 zl. postoupen byl dědičně jeho a manželce jeho Aleně, roz. Mitrovské z Nemyšle (prve pánů z Vdané Vostromířské), statek *Chotěboř*, po Janovi Rudolfově Trčkově konfiskovaný, za summu odhadní 39.701 zl., a i zbytek summy trhové 2000 zl. rýn. jemu byl proměněn podle císař. resoluce z dne 18. a 25. června 1636. K tomu Rašín dne 9. září l. 1638 i do stavu panského povýšen, neměl žádných jiných obzvláštních zásluh. (D. Z. 145, G. & 150, N. 9.)

Jindřich Bohaboj Rašín z Ryzmburka, bratr Jaroslava Sezimy, při kommissi confiscationis vedle císař. výpovědi dne 27. října 1623 odsouzen byl *k manství*, ale poněvadž rozsudek ten teprv dne 9. ledna 1624 jemu byl ohlášen, nepřijal, a léna na statek svůj, dvůr v *Bošíně* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), po otci jeho Alexandrovi Bohaboji naň připadlý; neboť jej již předtím postoupil strýci *Janovi Petrovi Rašínovi*, kterýž jej se statkem *Doubravanským* Adamovi z Waldšteina l. 1625 prodal. (C. 215, C. 1/10. — D. Z. 144, F. 24. — Viz J. Sezima Rašín.) — Jindřich pak l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení pánův donu; avšak dle zprávy posla komorního odešel již předtím pro náboženství ze země, nezanechav ničeho. (C. 215, C. 1/10.)

Jiří Sezima Rašín z Rašína a z Ryzmburka při kommissi konfiskační vedle císař. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak syn po něm pozůstalý *Jan P.*

tyž též vedle čís. výpovědi dne 17. března 1623
 issi konfiskační dne 30. května t. r. *třetiny jmění*
 odsouzen, neohlásil se o přijetí léna na statek po
 ný, *Doubravany* (Dobrovany, kraj Jičín, okres Li-
 rz a ves Doubravany s dvorem poplužním, mlý-
 níky, potoky, lesy a jiným příslušenstvím; též
 užní ve vsi Pojedí (Pojedy) a díl vsi Bošína s pří-
 n, tak jakž to léta 1570 Jan Rašín z Rysmburka a
 Bašti od Jana Chluma z Chlumu a na Janovi-
 4100 kop gr. českých koupil (D. Z. 64, J. 19) a
 ové po témž Rašínovi pozůstalí, Petr Lukáš, Jiří
 alexander Bohaboj a Maximilián, tyž statek l. 1587
 Saloméne roz. z Waldšteina za 6200 kop gr. če-
 dali (D. Z. 69, F. 11), po jejíž smrti opět jim
 eprv když Jan Petr Rašín vedle čís. resoluce z dne
 1630 v manství byl zůstaven, přijal dne 8. června
 na tyž statek za 15.018 kop míš. odhadnutý, který
 5. dubna 1625 prodal s čís. povolením za 17.000
 nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina*, jemuž
 resoluce dne 5. dubna 1631 z manství byl propu-
 za dědictví zpupné zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ &
 lib. conf. 2, f. 15. — D. dv. 7, f. 149 & 168; 53,
 D. Z. 124, F. 24.) Po zaplacení dluhů vynášela tře-
 fisku po Janovi Petrovi Rašínovi v pokutě náleže-
 kop míš. — Vdově pak po Jiřím Sezimovi Rašínovi
 Lidmile, roz. z Šanova, náleželo na statku dotče-
 2500 kop míš. a jistin 4000 kop, místo čehož jí
 dcerám při kommissi revisionis 6000 kop bylo při-
 C. 215, R. 8.)

Lukáš Rašín z Ryzmburka, strýc Jaroslava Sezimy,
 nství ve zpouře stavů při kommissi konfiskační
 stopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl sta-
 ce (kr. Čáslav., okr. Kutná Hora), tvrz s dvorem
 , kterýž *Heraldovi Václavu Libšteinskému z Kolo-*
 nmé 4000 kop míš. dlouhých (lehkých) peněz dne
 1623 od knížete z Lichtenšteina zástavou byl po-
 vedle čís. resoluce z dne 7. května 1624 za 4000
 dobrých peněz prodán, pak od jeho dědicův za
 mu postoupen *Markétě Kordulové* roz. z Říčan,

kteréž teprv l. 1648 do desk vložen, a dědicům Kolovratovým zaplacení summy trhové v dobrých penězích pro věrné služby dotčeného Kolovrata vedle cís. resoluce z dne 4. dubna 1647 prominuto bylo. (C. 215, R. 8. — Lib. conf. 2, f. 317. — D. Z. 149, N. 15 & 625, J. 23.) — Manželka Rašínova Bohuňka roz. Křinecká domáhala se ještě l. 1636 véna svého na statku Korotickém. (C. 215, R. 8.)

Mikuláš Ratiborský ze Chcebuze, chtěje z Loketska pro náboženství do ciziny odejti, podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června l. 1628 za udělení perdonu z jmění svého 9000 zl. rýn. vynášejícího dáti pokutu 800 zl. do komory české. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Rausendorf ryt. ze Šprembergu ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, za psance prohlášen a odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku, kterýžto rozsudek cís. výpovědi z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek jeho *Volfartice hořejší* (Ober-Wolfersdorf., kraj Litoměřic., okres Česká Lípa) — tvrz Volfartice s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a olejnou, díl vsi Volfartice s podacím kostelním a se zahrádkou v Nové vsi, jak to l. 1615 Rausendorf od Jana Šebestiana z Weissbachu za 17.000 kop mš. koupil (D. Z. 137, J. 23) — od komory české za 13.163 kop mš. odhadnutý, prodán byl l. 1623 za 17.827 kop 54 gr. mš. *cizozemci Františkovi de Couriers*. (C. 215, R. 10. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.) — Manželka Rausendorfova, Barbora roz. ze Solhauzu, která měla na statku dotčeném véno 5000 kop a jistin 5100 kop mš., marně se toho domáhala l. 1622, aby jí a jejím šesti dítkám též statek v těch summách k užívání byl zanechán. Žádosti její přiloženo jest dvojí svědomí (svědectví) ještě zapečetěné, od Fridricha Rausendorfa a Jana Elsnice z Elsnic. (C. 215, R. 10.)

Vilém a Volf Oldřich bratři Rausendorfové ryt. ze Šprembergu odešli pro náboženství ze země, sloužili u nepříteli, s nímž při vpádu saském léta 1631 do Čech se navrátili. Proto při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzení všeho jmění, propadli jistinu, již měli za knížetem z Lobkovic. Naproti tomu ponechána jim byla summa trhová

Všebořice zadržalá, která jim připadla l. 1641 dě-
 o Esteře Rašínové, předešlé Kelblové, roz. ze Štam-
 . 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{38}$ & K. 15.)

of svob. pán z Redern (Reedern) na Fridlandě, měl
 oitvě bělohorské na svých statcích najatý lid vojen-
 teprv k rozkazu knížete z Lichtenšteina propustil;
 al u sebe na Fridlandě hraběte Joachima Ondřeje
 do jeho zajetí dne 18. března 1621, nežádal za
 erdonu, nýbrž ujel ze země, a proto při kommissi
 í dne 14. července léta 1622 odsouzen hrdla, cti
 kterýž rozsudek cíś. výpovědi z dne 16. září 1622
 byl jenom co do konfiskace jeho statků, které již
 pokutě byly ujaty, totiž:

anství manské *Friedland* (kr. Boleslav.), odhadnuté
 2 kopy mš., k němuž náležely zámek a městečko
 městečko Neustadt, vsi Bullendorf, Schönwald,
 orf, Bernsdorf, Heinersdorf, Dittersbächel, Lusdorf,
 , Weissbach, Haindorf, Mildenau, Mildeneiche,
 n), Raspenau, Ullersdorf, Einsiedel, Oppersdorf
 rf), Hohenwald, Dittersbach, Hermsdorf, Kunners-
 der-Weissdorf (Weigsdorf), Friedlanz, Ringenhain,
 rf a Wustung.

anství manské *Liberec* (Reichenberg, kraj Bole-
 hadnuté za 59.000 kop mš., k němuž náležely
 město Liberec, pustý zámek Hammerstein, vsi
 Paulsdorf, Habendorf, Schwarow (Schworau), Schön-
 schendorf, Voigsdorf (Voitsbach), Katharinaberg,
 orf (Ruppersdorf), Harzdorf, Kunnersdorf, Luks-
 zdorf (Graenzendorf), Friedrichswalde, Reinowitz,
 z, Mofersdorf (Maffersdorf), Rachlitz (Röchlitz),
 (Aichhut), Munkendorf (Münchendorf), Schinksdorf
 rf), Liberkey (snad Hlubokay), Heinersdorf, Hanni-
 rzdorf (Berzdorf), Ober-Wittig, Nieder-Wittig a

obě panství s dvory poplužními, ovčiny, mlýny,
 esy, hamry, hutěmi cínovými, s podacími kostel-
 ravníky (many), a vším příslušenstvím, jak to léta
 rich z Redern od cíś. Ferdinanda I. v léno obdržel,
 ervence 1622 od komory české koupil za 150.000

zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215. R. 12. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 145, D. 13 a 20 & 622, J. 16.)

c) *Dům Rederův* v Menším městě pražském v pravo od chrámu Matky Boží konventu Maltežského ležící, koupil léta 1623 od komory české za 3000 kop mš. *Heřman Černín hrabě z Chudenic*, který jej však měl postoupiti vedle cíś. resoluce z dne 14. května 1625 priorovi řádu Melitanského. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 12. — Lib. conf. 2, f. 2.)

Tak zbaven Křiřtof z Redern všeho jmění a vytráviv se v pohostinství svém téměř ze všeho, vpadl léta 1623 se 70 jezdcí na panství Fridlandské, kteréž vyplundroval, jak nejvíce mohl, i hejtmana téhož panství od Waldšteina tam dosazeného jal a s sebou pryč odvezl. (C. 215, R. 12.)

Adam Reisengrüner (Riesengrüner) z Grünlasu při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože přislíbil přistoupiti k náboženství katolickému, a jeho stateček, ves *Sponsel* (kr. Cheb., okr. Loket.), zcela byl zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) — Viz též Volf Křiřtof Lochnar.

Jan Bartoloměj z Reizenbachu, vystěhovav se pro náboženství ze země, sloužil u nepřítelů, s nímž při vpádu saském léta 1631 do Čech se navrátil; pročež při kommissi konfis. *Fridlandské* v kraji Loketském nařízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, ač neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Jan Arnořt z Reizenšteina, maje pro náboženství ze země se vystěhovati, zavázal se před kommissi transactionis dne 9. června léta 1628 za udělení perdonu složití 200 zl. rýn. z jmění svého 1500 zl., kteréž mu zbyly z jeho statku zadluženého. (C. 215 C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Renšperger (Reinsperger) z Renšperku a Zdislavie při kommissi konfiskační účastenství ve zpouře byl obviněn; avšak protože byl katolík a potom v cíś. vojsku sloužil, k návrhu kommisie transactionis vedle cíś. výpovědi z dne 17. července 1628 pokuty byl osvobozen, tak že mu navrácena byla jistina 6000 kop mš., l. 1622 od král. komory v pokuté ujatá. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 29.)

Jan Ferdinand Renšperger z Renšperku při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere k alumnatu

sv. Jakuba v Starém městě pražském složití 80 zl.,
už summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna
té 40 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl, jinak že se
jeho, svobodnému dvoru s dvěma domy v městě
h, hleděti bude. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)
Asian Renšperger z Renšperku při kommissi confis-
vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen
y jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C. 215,

Rezler (Resler) z Lišic při kommissi konfiskační
ál. výpovědi dne 18. srpna a 6. září 1623 odsouzen
í, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Char-*
harvatce, kraj Žatec, dom. Libčeves.), tvrz a ves
poplužním, za 6000 kop mš. odhadnutý. Po jeho
ž statek na krále připadl a l. 1648 za 4776 kop
adnutý vedle cíś. resoluce z dne 22. října 1647 po-
byl v dědictví zpupné *Jaroslavovi Jul. Libštejn-*
Kolovrat za 4000 zl. na srážku jeho pohledanosti
a Kolečova mu náležející (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 31. —
f. 34 & 80; 68. I. f. 26 & 53, f. 126.) — Viz též

slav Ritter z Gross-Öttingu a na Vlasenici, při kom-
fiscationis vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623
byl *třetiny* jmění svého, protože po bitvě bělohor-
al zavřítí s mnohými jinými do města Tábora. Statek
senice (kr. Tábor.) — dvůr poplužní s pivovárem,
rybníky, mlýnem, potoky a lesy, vsi Vlasenice celá
výsadní, Makov (díl) s krčmou výsadní a ve vsi
poustka shořená s příslušenstvím — již při obležení
Tábora od Dona Baltasara de Marradas k ruce král.
vzat a švagrovi Rittera, Jeremiaši Taigovi, k správě
, potom od král. komory vedle cíś. resoluce z dne
na 1625 *kněžně Polyxeně s Lobkovic* za summu od-
14 kop mš. dědičně postoupen; avšak l. 1628 na-
Ritterovi, jemuž provinění jeho vedle cíś. resoluce
minuto. Nicméně léta 1632 od král. prokuratora
byl též statek, od Rittera již l. 1630 Juditě Hen-
Kundratic za 5000 kop mš. prodán; ale na opět-
st postoupen zase Ritterovi, který jej l. 1635 Anně

Alžbětě Velemické z Paběnic za 5000 kop mš. prodal. (C. 215, R. 15. — Lib. conf. 2, f. 47. — D. Z. 309, Y. 25.)

Jan Ritter z Gross-Öttingu při kommissi konfiskační dne 10. října l. 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna t. r. žaloby král. prokuratora byl osvobozen a k další cis. resoluci zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & R. 15.)

Albrecht starší Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných, avšak při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen. Ale poněvadž před kommissi transactionis l. 1629 se nedostavil k narovnání se o pokutu za udělení perdonu, ujat býti měl v této pokutě *dám* jeho v čtvrti Zderazské na poručení komory české dne 9. září l. 1643. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & P. $\frac{2}{10}$.)

Arnošt starší Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché a na Ronově nad Doubravou přistoupil ke konfederaci stavův povstálých s jinými zeměmi učiněné, též k zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Frídricha Falckého. Proto při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 odsouzen *k manství*, dne 3. září 1624 složil taxu statku svého per 48.160 kop mš. a dluhů per 10.000 kop mš. (D. dv. 7. pag. 16); přijal pak léno dne 25. srpna 1626 na statek svůj *Ronov* nad Doubravou (okr. Čáslav.), odhadnutý za 48.160 kop mš., k němuž náležely tvrz a městečko Ronov s podacím kostelním, s 99 osedlými, dvorem popl. a domem panským tudíž, s dvěma mlýny Chladovským a Jarovským, vsi Zbislavice s dvorem a 18 usedlými, Rudov s 4 usedlými, Jetonice (Détonice) s 4 usedlými, dvůr ve vsi Záhuby; 6 rybníků zejména Zrcadlo, Podkosovný, Beranovský, Jordán, u vsi Záhuby a Skalný; 36 lečí lesů, se vším jiným příslušenstvím.

Po smrti Robmhapové l. 1627 připadl též statek na krále a prodán byl dědičně l. 1628 za summu odhadní 49.487 kop mš. *Benigně Kateřině Popelové z Lobkovic*, jíž dána byla exspektance na též statek vedle cis. resoluce z dne 27. listopadu 1626 a 8. března 1627. — Ze summy tržové zapláceno bylo věno 4000 kop mš. vdově Majdaleně Robmhapové roz. z Lippé; ostatní summa poražena byla Lobkovicové z úroků její pohledanosti za komorou českou. Statek pak dotčený, který l. 1637 Lobkovicová za 50.000 zl. rýn. Františkovi Chiesovi prodala (D. Z. 300, J. 9), vymazán byl

orských vedle cís. resoluce 20. ledna 1638. (C. 215, R. 2. — Lib. conf. 2, f. 404. — D. Z. 143, B. 7 & 295, D. dv. 7, f. 44; 53, f. 114.)

o to připadl na krále po smrti Robmhapa též jeho nicí v Novém městě pražském na Spálené ulici v. Martina mezi domy Kašpara Bechyně z Lažan a Prosečové z Dubu ležící, který Robmhap s manžel-dne 22. června l. 1620 za 1700 kop mš. od Marty, Adamovi Geronysovi z Libršína, koupil. (Lib. cond. 11, f. 302.) Dům ten vedle cís. resoluce z dne 1628 postoupen byl *Linhartovi Misericovi*, cís. hofad pázaty, v summě odhadní 1600 kop mš. na užného jemu v 1918 zl. zadržalého; avšak dle poři komoře české léta 1628 učiněného zůstaven byl Robmhapové Mandaléně, roz. z Lipé, náhradou za její ost 5000 kop mš. — Dcera Robmhapova Anna, pro-Ottu z Opperstorfu, žádala l. 1628, aby jí náhradou od otce svého pro přistoupení k víře katolické ni-ostala, od krále z milosti byly postoupeny vsi pan-ubického, Albrechtice, Štepanovsko, Žďáry a Nová O poddanými; není však vytčeno, zdali toho do-215, R. 2.)

und starší Robmhap ze Suché na Lichtenburce účastna zpouř tím, že berně a kontribuce k ve-ry stavům odbojným odvozoval a podle veřejnosti o na místě svém do Moravy i do Rakous k vojsku mu vypravil. Pro tato provinění při kommissi kon-edle cís. výpovědi z dne 2. prosince 1623 odsouzen *jmění*, avšak vedle cís. resoluce z dne 12. března echán byl *k manství* statek jeho *Lichtenburk* (Lich-řemošnice (kr. Čáslav.), za 15.167 kop mš. odhadnutý, náležel hrad Lichnice (Lichtenburg) a sídlo Tre-s dvory poplužními, pivovárem a zahradami, mě-odhradí (nyní ves) a vsi Mičov, Skoranov, Kraskov, Závratce, Skalka (zanikla, nyní dvůr poplužní u Ku-dvůrů) a Lhotka, se vším příslušenstvím.*) — Po

1577 prodán byl od krále Českého skrze jisté kommissaře i Robmhapovi ze Suché a na Lichtenburce dědičně za 9818 Česk. statek zápisný, Robmhapům již l. 1555 od Viléma Trčky

smrti Robmhapově l. 1625 přijali léno na statek dotčený dne 2. října 1626 jeho synové *Albrecht, Arnošt mladší, Ferdinand, Karel a Kašpar*, jímž s cís. povolením léta 1630 za léno svobodné (*feudum francum cum potestate testandi*) postoupen a vedle cís. resoluce z dne 9. srpna léta 1636 z manství propuštěn a v svobodné a zpupné dědictví uveden byl *Ferdinandovi Robmhapovi* z té příčiny, že k náboženství katolickému přistoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 2. — Lib. conf. 2, f. 349. — D. dv. 7, pag. 47, a 107; 68, I. f. 38 & 53, f. 115 a 119.)

Václav Robmhap ze Suché podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; avšak při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel pro náboženství ze země, zanechav statek svůj *Moravany* k správě Janovi Rudolfovi Trčkoví, jenž mu užitek z něho vycházející do ciziny zasýlal. Po smrti a odsouzení Trčky i statek *Moravany* (kraj Čáslav) — totiž sídlo a ves Moravany s dvorem poplužním, ves Pařízov (díl), s pěti mlýny, rybníky, lesy řeč. Kozojedy, s podacím kostelem nad Pařízovem, jak to koupil Albrecht Robmhap l. 1589 za 3565 kop gr. česk. od Josefa Gerštorfa (D. Z. 25, B. 29) — byl konfiskován a za 17.203 odhadnutý postoupen cís. generálu *Haubaldovi z Ruck* na srážku darovaných mu z milosti 30.000 zl. vedle cís. resoluce z dne 19. června a 26. července l. 1636, jehož vdově Antonii roz. z Ráje teprv l. 1641 vedle dekretu komory české dne 8. července do desk vložen byl. Robmhap pak při vpádu švédském zmocnil se statku Kopidlno, po Albrechtovi z Waldšteina konfiskovaného, a zcela jej vyplundoval. (C. 215, R. 2. — D. Z. 150, N. 17.) — Viz též Trčka.

za 5343 kopy gr. česk. postoupený (D. Z. 51, K. 18), totiž hrad *Lichtenburk* s dvorem poplužním, s rychtou svobodnou k tomu přikoupenou v městečku *Podhradí* pod týmž hradem ležícím, se čtyřmi rybníčky k ní náležitými, s ovčínem v témž Podhradí a vším příslušenstvím; též druhý dvůr poplužní pod týmž hradem ležící jménem *Třemošnice* s ovčínem a pivovárem, který Robmhap vystavěti dal, s haltýři u téhož dvoru a jiným příslušenstvím; městečko *Podhradí*, městečko *Ronov* s podacím kostelním a vsí celé Zavratace, Skalka, Čertova Lhota, Skoránov, Měšov s podacím kostelním, Dětonice, Zbislavec a Rudov, ve vsi Požatkách tři dvory kmetci; též lesy zejména Křiny a Lovětiny, horkami Kobyli hlava řečenými, mlýny zejména Fukpetrovský, pode vsí Mladoticemi, mlýn Janka pod sv. Křížem, mlýn Chladovský, mlýn Jerýnima Tomšova, mlýn Přesivlovský a mlýn Jakuba jinak Zadukuče; 8 rybníků a jiné příslušenství. (D. Z. 64, B. 4.)

Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, při kommissi konvedle král. výpovědi z dne 17. března léta 1623 odbyl *polovice* jmění svého, kteréž však není vytčeno. Ze země pro náboženství do Pirny, zanechav dům Boleslavi, který k ruce král. komory byl ujat. Po-
rátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, byl při hlav s brány mostské, též při volení administratora kněžstva pod obojí. Pročež při *kommissi confiscationis* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl
jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Karel Rodovský ryt. z Hustiřan, obesláni dne 5. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali ku za perdon jim udělený, nepostavili se ještě dne 1630; neboť *Jiří* byl dle zprávy posla komorního a neměl žádného jmění; *Karel* pak dle zprávy svého Adama byl jen chudý pacholek mezi lidmi se
C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Čestmír z Rokycan, při kommissi konfiskační odsouzen
jmění, propadl v pokutě dvůr poplužní *Měšholes* (kraj
kr. Kdyň., dom. Chudenic.), za 5678 kop mš. od-
; není však vytčeno, komu a zač byl postoupen dvůr
ý později držela Anna Widersperková roz. z Merklína,
smrti l. 1645 tyž statek na větším díle pustý jejímu
staršímu Purkhartovi Widersperkovi za 5000 zl. byl
(C. 215, lib. conf. 2, f. 365. — D. Z. 390, F. 31.)

Jan Ropal z Risenburku obeslán byl l. 1629 před kom-
transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale
omorní nikde se ho nedoptal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Strachota Ropal z Risenburku, při kommissi confis-
dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při
i tractationis de pio opere l. 1629 dáti 20 zl. rýn.
nnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze.
C. $\frac{1}{8}$.)

Mund Rotleb ze Žablík, při kommissi konfiskační léta
souzen k *manství*, neměl žádného jmění, tak že dne
1623 pokuty byl zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Roudnický z Březnice, někdejší přední písař při
erničním a měšťan Starého města pražského, provi-
čas zpoury tím, že l. 1620 od stavův odbojných za

summu odhadní 675 kop mš. zcela zaplacenou koupil statky a) *kláštera Břevňovského*, dědinu držící 6 kop a 30 záhon podle stezky ke vsi Břevňovu až k hořejší cestě, řečené Hladomře, ležící; b) *louku* pod hrází u rybníka Libockého pod Hvězdou, a *chalupu* se zahrádkou při hořejší cestě u Břevňova, kteráž doktorovi *Václavovi z Flisenpachu* náležela a pro jeho vyjetí ze země podtají v čas zpourey na stavbu král. Českého připadla; c) *plat roční* 3 kopy mš., kterou Roudnický z dvou vinic svých, Svatošky ve vsi Radlicích Homolky na Vidovle hoře nad Radlicemi na gruntech *kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* ležících, k témuž klášteru odeváděti byl povinen. Tyto statky po bitvě bělohorské musel Roudnický beze vši náhrady navrátiti dotčeným majitelům dřívějším. (D. 140, E. 22 & 193, B. 2.)

Roudnický pak, maje odejít pro náboženství ze země, postoupil *dům* svůj „u *Zlaté svině*“ řečený, v Starém městě pražském v Konešovic ulici mezi domy Alexandra Rumpala a Judity Bilínové ležící, dne 20. března 1626 v dluhu 500 kop mš. Lorencovi Majdrlovi z Mansbergu (Lib. contract. caerul. 3, f. 351); avšak l. 1631 s lidem nepřátelským kurfiřta Saského do měst Pražských se navrátiv, téhož domu se ujal. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 21. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl: *Dům* dotčený odhadnutý za 6492 kopy a *dvě vinice* při vsi Radlicích na gruntech kláštera sv. Anny ležící, řečené Vysoká a Sirotčůvka témuž Majdrlovi léta 1628 od Roudnického postoupené (Lib. vinearum f. 94), za 5250 kop odhadnuté. Tyto statky měl připadnouti na válečné potřeby knížeti Fridlandskému vedle dekretu kommisie konfiskační dne 21. června 1633 (Lib. contract. caerul. 3, f. 475); ale po jeho zavraždění vedle císařské resoluce dne 10. února a 15. března 1635 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat* za 10.250 zl. rýn. prodány jsou, totiž *dům* za 5000 zl. proti zaplacení závad 1450 zl. na něm ve vinicích, a vinice za 5250 zl. — *Majdrle* pak s pohledaností svou 1700 zl. na týchž statcích ke kommissi revisionis byl ukázán. (C. 215, P. 2 & R. 27. — Lib. conf. 2, f. 230.)

Druhý *dům* téhož Roudnického, na Židovské zahradě v Novém městě ležící mezi domy Adama Myslíka z Hynčova a někdy Jana Fírsta, léta 1619 za 430 kop mš. kou-

Roudnických řečený, nedostavěný, pustý, léta 1630 kop mš. byl odhadnut, a na poručení komory české srpna 1638 postoupen *Jaroslavovi Lavínovi z Ottensummu* odhadní 600 kop mš., na sražku jeho po: ti, kterou měl za komorou českou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ — Lib. contract. virid. 13, f. 329.)

Roupovec svob. pán z Roupova (von Ruppau) na volil Fridricha falckraběte na království České a na za čekance a byl relatorem ke dskám zemským čině. Pro toto provinění při kommissi konfiskační října 1622 odsouzen byl *všeho jmění* a zbaven práva a spravedlnosti, kteréž měl, nebo budoucně elky své Alžběty, roz. ze Štampachu, a přátel svých dosáhnouti by mohl. Ale vedle cí. resoluce z dne ra 1626 provinění jeho mu bylo odpuštěno a pro služby jeho domu Rakouskému prokázané udělena milost, že statku *Hrušova*, od jeho manželky mu od: o, užívati měl však s tou výminkou, jestližeby žád: licův neměl, nebo žeby dědicové jeho při katolické ůstali, aby dotčený statek dědičně připadl *Joachy: ršimu Slavatovi z Chlumu a Košumberka*, cí. vojen: a hejtmanu Starého města pražského. Protož Rou: debíraje se pro nábožentví ze země, statek *Hrušov* (slav., okr. Benátky) — tvrž a ves s dvorem popluž: r poplužní Zabrodecký a díl městečka Brodce, jak elka jeho (předešle Berbisdorfová) l. 1612 od bratří dorfu za 32.500 kop mš. koupila (D. Z. 136, H. otčenému Slavatovi dne 1. února 1628 postoupil a ním komory české 29. května 1629 témuž Slavatovi dne 4. ledna za 21.000 kop mš. prodal, tak že ze trhové po zaplacení dluhův pojištěno zůstati mělo statku 11.700 kop mš., z nichž úroky ročně 800 Roupovci a jeho dědicům Slavata odvozovati po: l.

ak Roupovec při vpádu saském l. 1631 navrátil se do nepřitelem, u něhož v Menším městě pražském byl ařem k ubytování lidu, pak i statku Manětína pomoci a Libšteinského z Kolovrat se ujímal; pročež při konfiskační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

odsouzen všeho jmění, propadl summu pojištěnou na statku Hrušově, kterýž po smrti Slavaty od král. komory l. 1634 prodán byl *Matyašovi Arnoldimu Hartmanovi z Klaršteina* proti zapravení pohledanosti vdově Anně Susaně Karolíně Slavatové, roz. z Rapachu, která však se jí marně domáhala ještě l. 1641. Z téhož statku připadlo král. fisku mimo pohledanost Roupovce v 11.700 kop. míš., též jistin 5500 kop míš., náležejících věřitelům odsouzeným, totiž Tejprech-tovi 2000 kop, Solhauzovi a Hubrykovi po 1000 kop. a Krištofovi Karlovi z Roupova 1500 kop. (C. 215, R. 21. — D. Z. 294, K. 14 & 297, K. 29.)

Jan Adam Roupovec svob. pán z Roupova a na Telcích, někdejší kommissař při direkci stavův odbojných a l. 1620 hejtman kraje Slanského, byl též relatorem ke dskám zemským léta 1620 v příčině zvolení syna krále Fridricha za čekance král. Českého, zemřel v čas zpoury a po smrti své při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Telce* (Teletz, kr. Žatec, okr. Louny, dom. Peruc.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, krémami výsadními, mlýnem nájemním, ovčínem, lesy, rybníky a příslušenstvím — koupil l. 1622 od komory *Albrecht z Waldšteina* za summu odhadní 18.408 kop míš., v kteréž jej postoupil léta 1623 *Alžbětě Volfomině Žďárské*, rozené Berkové z Dubé. (C. 215, R. 21. — Lib. confisc. 2, f. 270. — D. Z. 141, H. 1 & 2.)

Jiří Adam Roupovec, svob. pán z Roupova a na Studenci, kommissař při direkci stavův odbojných, byl též relatorem na sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn Fridricha krále zvolen byl za čekance král. Českého. Proto ušel po bitvě bělohorské ze země, a při kommissi konfiskační dne 28. ledna l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Statek *Studenec Nový č. Dolní* (kraj Čáslav, okres Chotěboř.), k němuž náležela tvrz Studenec se stavením, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a pilou, vsi Studenec (Dolní), Lany, Lhota (Lhůta), Kladruby (Kladeruby), Sloupné, Vesce horní a dolní, Podmoklany, Sychrov, Vodranec, Branišov, Hudeč, Rovné (díl), Kocourov s dvorem poplužním, Oudavy s dvorem poplužním a Stružinec s rybníky, potoky, lesy a

ušenstvím, jak to léta 1583 Vlachyně z Říčan od
ule ze Stradonic za 9250 kop gr. česk. koupil
L. 24), pak l. 1609 Kateřina Říčanská roz. z Smi-
a Bochuchvalovi Jaroslavovi z Náchoda za 25.000
D. Z. 183, H. 12), a posléz Roupovci l. 1618 jeho
Marianna (na onen čas Říčanská, potom Náchod-
Roupovská) se statkem *Předboří* odkázala. (D. Z.
) Tento statek již léta 1622 v pokuté ujat a za
p mš. odhadnutý od komory české l. 1623 prodán
0.000 zl. rýn. (15.428 kop mš.) *Marii Magdaléně*
roz. z Lobkovic. (C. 215, R. 21. — Lib. confisc. 2.
D. Z. 141, C. 15.) — b) *Dům* v Novém městě praž-
Mikulandovic ulici ležící, odhadnutý l. 1621 za
mš., v kteréž summě dle dekretu komory české
říš l. 1625 postoupen byl *Alžbětě Lauermannové*.
2. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 236.)
f Karel Roupovec svob. pán z Roupova na Heralci,
a Manětíně, nejvyšší sudí zemský, půjčil na vy-
půjčka stavovského do čtyř let bez úroků 10.000 kop
síce února 1620 (militare II. fascic.), kteráž summa
na byla od stavův odbojných pokutou za jeho ne-
posti se chování zvláště proto, že s císař. vojevůdci
měl, je za ochranu na statcích svých žádal, ano
Buquojovi psal i od něho psaní přijímal; zemřel
lé zpouře. Předce však při kommissi konfiskační
resoluce z dne 27. června 1623 byl odsouzen *všeho*
réž již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek
kraj Plzeň.), k němuž náleželo město Manětín se
mem), dvorem poplužním, pivovárem a mlýny, pak
avice (česká), Újezd (Aujezd), Lukavá, Ladměřice,
(Stěchovic), Křečovo, Planá (Planes), Hodovice
, Radějov (Radung), Vosojny (nyní Osojně dvůr)
dvorem poplužním, Lipí (Lippen) s dvorem popluž-
dvůr při mlýně Buršovském a šest mlýnův, ze-
studilovský s pilou pod mostem v Manětíně, Bur-
Pracný, pod Lipím, Třebovský při městě, a na
(nyní mlýn Vanifka), se vším příslušenstvím, jak
vec l. 1617 od Jana Viléma Hrobčického za 70.000
koupil. (D. Z. 191, M. 17.) — Tento statek, odhad-

nutý za 32.349 kop mš., koupila *Estera Mitrovská*, rozená Lažanská z Bukové, dne 22. srpna 1622 za 31.250 kop mš. (C. 215, R. 21. — Lib. conf. 2, f. 351. — D. Z. 141, A. 29.)

b) Statky *Heralec* (Erharec) a *Humpolec* (kr. Čáslav.). Zámek *Heralec* s čtyřmi dvory poplužními a vesnicemi se 14 poddanými, kteréž cizozemec *Filip starší hrabě ze Solms*, c. vojenský rada a nejvyšší (plukovník) vedle císař. resolu. z dne 25. října 1623 koupil za summu odhadní 71.369 kop mš., z kteréž mu bylo poraženo darem od císaře 20.000 kop mš. (C. 215, R. 21. — Lib. conf. 2, f. 255. — D. Z. 153, H. 6.) — Panství *Heralec* a *Humpolec*, totiž zámek *Heralec*, město *Humpolec* a 14 vsí, zejména *Heralec*, *Slavnič*, *Koječín*, *Račkov*, *Skorkov*, *Dubí*, *Braňšoudov*, *Plačkov*, *Mikulášov*, *Kamennice*, *Pavlov*, *Čejov*, *Světlice* a *Hněvkovice*; 5 dvorů poplužních (*Heralec*, *Koječín*, *Braňšoudov*, *Humpolec* a *Hněvkovice*); pivovár v *Heralci* a 13 hospod a krčem; 3 ovčínů v *Heralci*, *Braňšoudově* a *Hněvkovicích*; 4 panské mlýny (*Koječínský*, *Nohavický*, *Završský* a *Suchomel*), 45 rybníků a 8 lesů s příslušenstvím zdědila l. 1670 po hraběti *Solms* jeho dcera *Josefa*, hraběnka z *Königsegg*, kteráž je l. 1700 *Michalovi Achacovi* sv. p. z *Kirchneru* za 142.000 zl. rýn. prodala. (D. Z. 412, D. 17.)

c) *Dům Roupovský*, v Starém městě pražském v osadě sv. Štěpána ve Zdech mezi domy *Jana Hajka* a *Doroty Tuřinské* ležící, který l. 1629 od král. komory byl ujat a dne 26. listopadu 1630 za 800 zl. rýn. prodán *Jakubovi Herfurtovi z Frankenbergu*. (C. 215, R. 21. — Lib. contract. caeru. 3, f. 269.)

d) *Jistina* 2000 kop gr. česk. (4000 kop m.), které pa. *Dorota* hraběnka z *Fürstenbergu*, roz. z *Sternbergu*, *Roupov* l. 1620 dlužna zůstala, teprv l. 1670 i s úroky král. fisk. připadla. (C. 215, R. 21.)

*) Statek *Humpolec* — zámek *Vorlík* nad *Humpolcem*, dvůr poplužní pod zámkem ve vsi *Braňšoudově* s pivovárem a 4 osedlými, město *Humpolec* s podacím kostelním a mlýny poplatnými pod městem; vsi *Čejov* a *Hněvkovice* s dvorem poplužním, *Světlice* s mlýnem a *Čejov*, se vším příslušenstvím — koupil l. 1588 *Krištof Karel z Roupova* za 12.000 kop gr. česk. od *Johanky z Bubna* a z *Olbramovic*, jakožto poručnice dítě a statku pozůstalého po manželu jejím *Janovi Jifím z Říčan*. (D. Z. 24.)

čina 1500 kop m. na statku *Hrušově*, Janovi z Rou-
 ejícím. (C. 215, R. 21.)
 y Vilém Roupovec svob. pán z Roupova (von Rup-
 Žitenicích a Trnovanech, jeden z direktorů stavu
 a předseda direkce od stavův odbojných zřízení,
 Turna největší vliv na celé povstání stavů českých;
 ho návrhu po vyhození král. místodržících zvolení
 orové a správcové země a nařízena obrana zem-
 příčiněním uzavřena byla s jinými zeměmi, zvláště
 s Betlénem Gáborem konfederace, kterou též zpe-
 lepsal, potom učinil při sjezdu stavů návrh o za-
 ále Ferdinanda II., přimlouval se o jeho zavržení,
 ní kurfiřta Falckého, jež za nejspůsobnějšího k pa-
 echách uznával, a za jehož kralování byl nejvyšším
 též při sněmu generalním léta 1620 se přimlou-
 ejstarší syn krále, falckrabě Jindřich za čekance
 ho byl zvolen. (Original-Verhör, Archiv místodržitel.
 — Protož ujel Roupovec hned po bitvě bělohorské
 a při kommissi hrdelní dne 5. dubna vedle král.
 dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statků*,
 dán a jméno jeho na šibenici přibito.
 pak jeho všecko hned konfiskováno bylo, totiž:
Trnovany (kr. Litoměřic., dom. Ploskovic) — tvrz
 vany s dvorem popl. a vesnice Podvín (Podvín), Po-
 řany), Staňkovice s dvorem popl. a Řídec (Rydeč,
 — který za 23.378 kop míš. odhadnutý, k opětné
 rfiřta Saského vedle cí.s. resoluce z dne 22. pro-
 2 darován byl *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*,
 i a komorníku, generalu strážmistru kurfiřta Sa-
 jeho rytířské a hrdinské služby, v čas zpoury cí-
 é prokazované. (C. 215, R. 21 & W. 34. — Lib.
 140. — D. Z. 141, A. 13 & 620, A. 17.) — Vře-
 dne 20. dubna 1633 postoupil týž statek *Albrech-*
ldšteina. (Viz Jan Habart z Vřesovic & Waldšteina.)
 atek *Žitenice* (Schüttenic, okr. Litoměřic.), k němuž
 vrz a ves Žitenice s podacím kostelním, dvorem po-
 mlýny a pivovárem, vsi Skalice, Hoření a Dolení
 si Pohorí (Pohořany) 3 poddané a krčma, též plat
 edměstí Litoměřickém, s jiným příslušenstvím, jak

týž statek, předešle k proboštsví Vyšehradskému náležející, od krále Ferdinanda I. Roupovcům zastaven a l. 1611 Václavovi Vilímovi z Roupova od Rudolfa II. za summu zástavní a složení 7000 kop mš. dědičně doprodán byl. (D. Z. 51, J. 49 & 135, G. 10.) — Statek ten od císaře darem postoupen byl Janovi Chrys. Kilianovi, *proboštovi na Vyšehradě* a Staré Boleslavi. (C. 215, R. 21.)

c) Dům v Starém městě pražském, proti sv. Štěpánu Menšímu ležící, který za 957 kop mš. odhadnutý l. 1630 byl vykázán Jesuitům k domu jejich professnímu. (C. 215, R. 21.) Dům ten podle špitálu sv. Kříže ležící, se zahrádkami, domečkem a kostelíkem sv. Šimona a Judy, koupil Roupovec léta 1615 za 5250 kop mš. od Jana a Hertvíka bratří Skalských z Dubu. (D. Z. 188, F. 23.)

d) Jistina 4800 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

e) Jistina 50.000 kop gr. česk. (100.000 kop mš.) na statku Dubu, kterou Roupovec l. 1619 od Markéty Salomeny Slavatové, sestry † Albrechta Jana Smiřického, jakožto poručnice blbého bratra Jindřicha Jiřího, smlouvou obdržel za upuštění od všech svrškův a nábytků, jemu od Albrechta Jana Smiřického odkázaných; neboť smlouva tato, v čas zpourey učiněná, byla zrušena. (D. Z. 192, C. 7.)

Mimo statky vytčené od král. komory ujaty byly statky duchovní, které Roupovec v čas zpourey léta 1620 od stavův odbojných koupil, totiž: a) *Statek proboštsví Doksanského*, ves celá *Kopist česká* s přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštsví a děkanství Litoměřického hory kostela sv. Štěpána*, díl vsi *Pokratic* s kusem vinice, a díl vsi *Žitenice* i s vinicí děkana Litoměřického, též kus štěpnice, za summu odhadní 4000 kop. mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, F. 17 & 193, C. 28.) — b) *Statek kláštera Broumovského*, ves *Hrdly* (okr. Litoměřic.) s dvorem poplužním a sídlem, a vsi *Travčice* (díl) a *Počaply* s podacími kostelními, přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštsví Doksanského*, ves *Malá Nučnice* (Nučnický) s dvorem poplužním a příslušenstvím — za summu odhadní 14.000 kop mš., zaplacenou až na 2500 kop. z nichž Roupovec deputatu ročně 150 kop opatu Břevnovskému dávatí měl. (D. Z. 140. F. 27 & 193, E. 2.) —

o statky vytčené, které duchovenstvím dotčeným od
 yly navraceny, ve dskách zemských vymazána jest.
 elce Roupovcové Heleně, roz. Švihovské z Ryzm-
 ohledanosti její 44.200 kop mš., na statcích Rou-
 dňatých pojištěné, pak 30.500 kop m. na jiných stat-
 skovaných, při kommissi revisionis dne 25. srpna
 uzeno bylo toliko věno její 15.000 kop a 9500 kop
 215, P. $\frac{1}{4}$.) — Avšak i z těchto summ po její smrti
 král. fisku polovice, kterou Roupovcová manželu
 la odkázala. Neboť Roupovec, jemuž provinění jeho
 ry spáchané z cís. milosti bylo prominuto, proti pří-
 é a reversu danému při vpádu saském l. 1631 s ne-
 do země se navrátil, statků v pokutě propadlých
 ujal, v radách kurfiřta Saského i s Jindřichem
 z Turnu, úhlavním J. M. C. nepřítelem, býval, též
 byl původcem snímání hlav l. 1621 odpravených
 stské, i pohřeb jich od též věže až do kostela Týn-
 l, jedá sám napřed na koni; pak kostela Týnského
 kostelů hlavních ujímati se poroučel, a v témž ko-
 nistratora i jiné kněžstvo volil. Pročež při kom-
 fiskační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět od-
 l všeho jmění svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & R. 21.) Do-
 ledanost jeho manželky ještě l. 1690 nebyla vyří-
 kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

v **Šťastný Rous (Raus) ryt. z Vražkova**, při kom-
 fiskační dne 26. května l. 1623 odsouzen *třetiny*
 opadl statek *Nupaky* (kr. Pražský, okr. Říčán.) —
 s Nupaky s dvorem poplužním s mlýnem, též ves
 ýniece) s dvorem poplužním a ves Nedvězí — kterýž
 srpna l. 1623 od komory české za summu odhadní
 py mš. koupil král. místodržící *Karel kníže z Lich-*
 (C. 215, R. 9. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141,
 92, M. 9.)

elka Rousova, Kateřina roz. Skalská z Dubu, do-
 e marně vsi Nedvězí, která jí od manžela jejího
 a věně jejím 4000 kop mš. dskami zemskými byla
 na. Též matka Rousova, Kateřina roz. z Bučkovic,
 dala l. 1623 při dvou dvorích ve vsi Benicích jí ná-
 býti zůstavena. (C. 215, R. 9.)

Vilém Rous ryt. z Vrážkova a z Lipna při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 9.)

Jan Jindřich Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic pro své těžké provinění v čas zpoury při kommissi konfiskační dne 24. dubna l. 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Pročež statek *Kralovice* (kraj Pražský, okres Říčán., dom. Uhříněves) — tvrz a půl vsi Kralovice s dvorem poplužním a pustý dvorec ve vsi *Babicích* s příslušenstvím, jak to Rozenhagen l. 1620 od Estery Šatné roz. z Dubu za 9000 kop mš. koupil (D. Z. 193, E. 26 & 28) — od král. komory ujat a za summu odhadní 6941 kop mš. l. 1623 dne 14. srpna prodán byl král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina*. — Marně se domáhala toho statku manželka Rozenhajnova, Eliška rozená ze Solopisk, která jej od manžela svého koupila, totiž Kralovice za 8000 kop a Babice za 1000 kop mš., a na summu trhovou již 4500 kop mš. složila. Rozenhajn pak l. 1623 odešel pro náboženství ze země do Uher; jeho syn a dědic Karel padl jako cís. lieutenant ve službě l. 1649, jehož dědic a strýc Jan Jiří Rozenhajn ještě l. 1692 dvoru v Babicích marně se domáhal. (C. 215, R. 18. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z 141, M. 2; & 292, M. 9.)

Kašpar a Sigmund Rozenhajnové z Janovic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června a 15. září 1623 odsouzeni byli *třetiny jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 18.)

Mikuláš Rozvadovský z Nišova, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův českých; ale na přímluvu mnohých osob vzácných při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen zvláště proto, že předtím proti Turkům bojoval. (C. 215, C. 1/4.)

Eliáš starší Rozýn z Javorníka a Ouhornu (Auhorn), měšťan a konšel Nového města pražského, provinil se v čas zpoury jako Jiří Zygel; pročež při kommissi executionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, vedle král. výpovědi dne 2. června 1621 měl býti stat, avšak z milosti zůstaven byl na radnici Novoměstské u vězení, z něhož dne 16. srpna 1622

ně propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. 23 sprostěn byl. Jméni jeho všecko již předtím bylo uято, totiž: a) *Dva domy*, vedle sebe v No-ě pražském na Příkopích ve čtvrti Jindřišské le-ž jeden, od Rozýna l. 1593 za 525 kop mš. kou- poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. května *idovi Klodvikovi*, bývalému trabantu císaře Rudolfa, yl postoupen; druhý dům pak, odhadnutý za 1000 l. 1624 v summě 600 kop zanechán *Jesuitům*, od le dekretu komory české dne 4. září 1629 *Jindři- třickému* za 400 kop mš. byl prodán. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ — Lib. contract. virid. 12, f. 45; 13, f. 10.) — b) *Dům* městě pražském, za 568 kop mš. odhadnutý, vedle ce dne 16. března 1628 darován byl z milosti obor- Hvězdě *Matyášovi Heybacherovi*. (C. 215, R. 20.) — *pod Libní* před Kozlovskou ležící vedle vody proti ená Tatkovská a dskami zemskými se řídící, které odsouzení Rozýna bezprávně se ujal probošt hradu o pod tou záminkou, že na gruntech jeho ležela. (E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Avšak vinice ta dle recessu kní- lichtenšteina dne 14. října 1621 zanechána byla k uží- omem, pod b) uvedeným, manželce Rozýnové Re- ěně jejím 1200 kop mš. a jiné pohledanosti; když nová po smrti manžela svého ze země se odebrala, byla táž vinice l. 1630 za 1000 zl. rýn. *Jiřímu Ro- z Libanhory*, adjunktů král. prokuratora a měšťanu skému. (C. 215, R. 20. — D. Z. 144, K. 20 & 298,

synové Rozýnovi z první jeho manželky, *Jan Jiří Benjamin* odsouzení byli podílu mateřského 4995 na vytčených statcích pojištěného, protože otcí čas zpoury svévolnosti páchatí napomáhali a potře- dali stavům odbojným v kommissích a službách a. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

mladší Rozýn z Javorníka dal se potřebovati v kom- d direktorův i mimo zemi, zvláště vyslán byl od ku generalním státům Nizozemským s žádostí za něžitou (Original-Verhör — Archiv místodrž. K. $\frac{1}{138}$) v legaci vypravené od stavův odbojných k Fridri-

chovi Falckému, králi nově zvolenému. Pro tato provinění odsouzen byl dle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi exsecutionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jmění jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském na Uhelném trhu proti masným krámkům sobotním v osadě sv. Havla ležící, u *Vrabců* řečený dle zprávy cíś. rychtáře 7. dubna 1625 postoupen k užívání *Joachymovi Chrtovi z Rtína*, potom l. 1630 za 2500 zl. rýn. odhadnutý prodán byl za 2000 kop mš. *Florianovi Libochovskému*, měšťanu Nového města pražského. (C. 215, E. 6. P. 2 & R. 20.)

b) *Dům* v Starém městě pražském, u Bílého Beránka řečený, který dle dekretu komory české dne 31. července 1629 za 1000 kop mš. koupil doktor v lékařství *Jan Steinmetz z Lilienšteina*; avšak vedle cíś. resoluce a dekretu komory české z dne 27. června l. 1630 týž dům postoupen byl *Ottovi Hieronym. Poppovi*, registratoru při král. kanceláři dvorské, za 1200 zl. rýn. na srážku 1500 zl., od císaře mu darovaných. (C. 215, R. 20.)

c) *Dům* v Starém městě pražském na Tarmarce ležící, u *Pešonů* řečený, který za 980 kop mš. odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1622 prodán býti měl *Matyašovi Kaltšmidovi*, měšťanu Starého města pražského. (C. 215, R. 20.)

Jiří Rozýn z Javorníka, měšťan Nového města pražského, ušel po bitvě bělohorské ze země; pročež všecko jeho jmění v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu v čtvrti Jindřišské ležící, řečený *Rozýnovský* neb *Tatkovský*, který na povolení komory české dne 11. prosince 1637 koupil *Lukáš Janda* za 1000 kop mš., kterážto summa vedle cíś. resoluce byla postoupena cíś. služebníku Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu. (C. 215, P. $\frac{1}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 332 & 376.) — b) *Dům* u *Rozýnů* řečený, v Novém městě pražském v Pasířské ulici na rohu ležící, *Rozýnovi* l. 1611 od Joachyma Štátného Šturma z Hirsfeldu za 1600 kop mš. prodáný (Lib. contract. 10, f. 228), který léta 1623 za 2400 kop mš. odhadnutý postoupen

um, a vedle dekretu komory české z dne 21. října ponechán kolleji jesuitské na Novém městě, od níž l *Jan Krotko*. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) — c) *Vinice* na proboštví kostela hradu pražského ležící, řečená kteréž se probošt l. 1623 ujeti chtěl, postoupena poručení knížete z Lichtenšteina 3. září 1623 k správě *Janovi Čápoti*, měšťanu Menšího města pražského. R. 20.)

elka Rozýnova, Dorota roz. z Hohenbergu, zůsta- od kommisie liquidationis l. 1622 při spravedlnosti kop mš., kterou po rodičích svých do statku man- o vnesla; není však vytčeno, zdali jí něco bylo za- (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) — Jenom zvod do *domu Pešonov-* alici k mostu proti kostelu jesuitské kolleje v Sta- é pražském ležícího, který do jednoho dílu Dorotě náležel a v tomto dílu na poručení komory české října 1627 v pokutě ujat byl, vedle dekretu komory září 1630 byl propuštěn. (Lib. contract. caerul. 3,

ich Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku, katolík, missi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byl a. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

of Rožovský z Krucenburku při kommissi konfis- le král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen y *jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, R. 18.) eander Rüppel (Ryppel) z Ruppachu, měšťan Starého žského, tajná rada kurfiřta Falckého a Saského, též knížat říšských agent při dvoře krále Fridricha, asu zpourey v mnohých kommissích i mimo zemi o těžká provinění svá na poručení knížete z Lichten- e 20 února 1621 na radnici Staroměstské s jinými zpourey uvězněn a při kommissi hrdelní vedle král. z dne 16. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, června t. r. byl stat, předtím však pravá ruka mu aa pranyři u radnice Staroměstské přibita.

ní jeho všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Lenní oreinstein v Horním Falcku u Auerbachu ležící, k ně- eželo obydlí sešlé na vrchu lesnatém, s mlýnem ch a pilou v dolině, lesem, poli a pastvinami, jak

to Ryppl od císaře Rudolfa II. za 600 zl. rýn. koupil. Tentž statek vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1629 postoupen byl *Křištofovi Filippovi z Satszenhofen* za summu odhadnut 1000 zl. rýn., kteráž Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lammingen a Albenreuthu, dvorní radě říšské a hejtmanu německých len koruny České, vykázána byla na srážku služebného jemu zadržalého. (C. 215, R. 30.)

b) *Dvůr v Krči* u Prahy ležící, který Ryppl společně s manželkou svou za 1000 kop mš. koupil. (C. 215, R. 30.)

c) *Dům* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla v Tarmarce vedle domu u *Taků* řečeného mezi domy Adam nejstaršího Jeronysa z Libušína a Kropáčovským ležící, který Ryppl společně s manželkou svou od Anny Foglové l. 1618 za 2500 kop mš. koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl ujazen a za 1955 kop mš. odhadnut. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & R. 30. — Lib. contract. caerul. 3, f. 251.)

d) Jistiny rozdílné do 4570 kop mš. vynášející. (C. 215, R. 30.)

Ale z jmění vytčeného náležela polovice vdově po Rypplovi pozůstalé, Anně roz. z Waldburgu, potom opět provdané za měšťana Staroměstského Jana z Endů; pročez tato vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 26. července 1622 zůstavena byla v užívání dvoru a domu vytčeného, na němž též 2500 kop mš. věna měla, a darována jí byla i polovice z toho král. fisku náležející vedle cíś. resoluce z dne 6. července 1622 a 2. března 1630 zvláště proto, že sama k náboženství katolickému přistoupila i dívky své, Jana, Leandra Ludvíka a Majdalenu v témž náboženství u Jesuitů vychová se zavázala. (C. 215, R. 30. — Lib. contract. caerul. 3, f. 251.)

Bohuslav starší Ruth z Dirného na Borči a na Nové Červené Lhotě při kommissi confiscationis dne 11. února 1623 vedle cíś. resoluce z dne 27. října t. r. odsouzen byl k *manství*, ale rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Avšak jeho statek *Nová Lhota Červená* (kr. Tábor, okr. Kamenice nad Lipou) — zámek Lhota Červená s dvorem poplužním a pivovárem, městečko *Deštněj* (Deštné, Deštná) s krámy masnými, dvůr poplužní řečený Nový u Deštného a dvůr poplužní Chvalkovský, oba pusté, pak vesnice Jižna, Březina, Mnich a ve vsi Vicemili

h po jednom poddaném, s chalupou v lese, rybníky, svým příslušenstvím*) — již l. 1621, jakoby byl před bělohorskou od císař. vojska mocí vzat, od Dona Balde Marradas byl ujat, jeho pluku od císaře v summě . rýn. postoupen (C. 215, C. $\frac{1}{3}$) a za touže summu, bratry za 50.000 kop m. stál, l. 1630 prodán správci statku *Antonínovi de Bruccio*, císař. rytmistru téhož zemůž již l. 1622 dne 21. ledna v 2000 zl. rýn. byl summa pak trhová jemu poražena byla za službu . (C. 215, R. 22. — Lib. conf. 2, f. 163. — D. Z. 144, 149, A. 21.) — Po smrti císař. podplukovníka *Antonina Bruccio* l. 1638 připadl statek Lhota opět králi. ko- prodán byl l. 1641 dne 2. ledna bez statku Chval- 60.000 zl. rýn. *Vilémovi hraběti Slavatovi*, který . resoluce z dne 30. prosince 1638 na summu trho- l toliko 3477 zl. k zaplacení daru Heleně de Bruccio .losti uděleného, zbytek pak 56.522 zl. sobě porazil h až do l. 1640 per 59.541 zl. zadržalých ze summy kop mš., při král. komoře jemu pojištěné. (D. Z. 13.)

ě se ucházel Ruth, který nevinu svou odvedl, ení statku Lhoty, ačkoliv dokázal svědomím (svěde-ousedů města Deštné, zejména primasa téhož města listopada, rychtáře Jana Pokory a konšelfů Jana Bil- Havla Špatenky, kteří učinivše přísahu podali svě- sané dne 17. srpna 1628 před kommissi liquidatio- celáři dolejší císař. rychtáře, purkmistra a rady Sta- ta pražského, že statek Nová Červená Lhota nebyl vojenského mocně odňat před bitvou bělohorskou, e teprv v měsíci říjnu l. 1621 k ruce krále ujat byl mmissaře od knížete Karla z Lichtenšteina do kraje

ěstečko *Deštné* s podacím kostelním, vsi Březinu (díl), Višno- Světece (díl); lesy nad městečkem Deštným s chalupami v týchž a jitra nade vsí Žďárem, les za Plaanou slove Rožmberský, řečený pod vsí Březinou, se vším příslušenstvím koupil l. 1596 h z Dirného od Petra Voka z Rožmberka za 5000 kop gr. če- Z. 127, D. 4.) — Dědictví ve vsi *Vicemili*, dvůr poplužní řenošovský s ovčínem při též vsi, též mlýn při vsi *Jižné* řečený s lidmi osedlými, potoky a rybníky koupil l. 1598 Vilém něho a na Nové Lhotě a Dirném od Petra Jana Dvořeckého vic za 1300 kop mš. (D. Z. 173, E. 18.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Bechyňského k ujímání se všech statků vypravené. — Snažnou a opětnou žádost Ruthovu stalo se s ním vyrovnání takové, že mu vedle cíś. resoluce z dne 18. ledna 1629 dotčeně zanechán byl jeho druhý statek *Boreč* (kr. Litoměř. okr. Lovosic.) — tvrz a ves Boreč s dvorem poplužním, v Oujezd Řezný; též tvrz a ves Lukovce (díl) s dvorem poplužním, lesy, rybníky, čtyřmi vinicemi (1 pod Lovošem horským, 2 u Lukovce a 1 za Litoměřicemi řečená Chlumecká) a s ním příslušenstvím, jak to l. 1588 Anna Ruthová roz. Sulevic od Jana Rutha z Dirného za 13.000 kop mš. koupila (D. Z. 169, J. 18.) — odhadnutý za 15.000 kop mš. Mimo to převzala komora česká zaplacení všech dluhů v sumě 19.400 kop mš., na témž statku jakož i na statku Lhota Červené vězíčích.

Ruth pak dne 18. října 1630 prodal statek *Boreč* Apollonii Solhauzové za 12.500 kop mš., na kterouž sumu jenom 3000 kop obdržel (D. Z. 296, L. 30), a odešel pro boženství ze země do Pirny, kde l. 1630 zemřel. Jeho manželka Anna Marie, roz. Šmuhařova z Hrochova, potom ovdovělá Hrobčická, měla na statku dotčeném pojištěno ve své 5000 kop mš., jí při kommissi revisionis & liquidationis prisouzené, kteréž jí z komory české dle dekretu téže komory z dne 9. února 1629 mělo býti zaplacené. — Mimo to žádala též vdova Ruthova l. 1638, aby statek Boreč pro doplacenou summu 9500 kop mš. dítkám jejím, Adamu Bohuslavovi a Anně Kateřině byl navrácen. Nedosáhla však ničeho; neboť statek ten pro provinění nejstaršího jejího syna *Zdislava Rutha*, který při vpádu saském l. 1631 s nepříteli do Čech se navrátil a dotčeného statku mocně se ujal, Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 byl k fiskován a postoupen paní Trčkové, po jejíž smrti opět král. fisku v pokutě byl ujat a dotčené paní Solhauzové k užívání navrácen. (C. 215, R. 22. — Viz též Albrecht z Waldšteina, Adam Erdman Trčka a Volf ze Solhauzu.) Též Zdislav Ruth marně se domáhal nedoplacené sumy tržové, dotčených 9500 kop mš., při kommissi revisionis & liquidationis a l. 1643 i při císaři samém intercessí krále Jiřího prvního Saského; neobdržel ještě l. 1647 ničeho, poněvadž i o statek Boreč nebyla ku konci přivedena. (C. 215, R. 22.)

slav mladší Ruth z Dirného pro své těžké provinění tím ve zpouře spáchané odsouzen *všeho jmění*, pro-
 tek *Závsi* (kr. Tábor, dom. Dirné) — ves Závsi
 poplužním a jedním poddaným ve vsi Višňovém —
 318 od Sibylly Tučapové roz. z Loutkova, manželky
 čapa z Tučap, koupil za 3500 kop mš. a na tuto
 liko 430 kop mš. odvedl. Po jeho smrti týž statek
 ědickým připadl na jeho strýce Bohuslava nejstar-
 a, avšak brzy potom pro provinění Bohuslava mlad-
 konfiskován a *Křištofovi Vratislavovi hraběti z Mi-*
Březině a Dirném, nejvyššímu písaři král. Českého,
 a 670 kop mš. od komory české prodán. (C. 215,
 Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 142, P. 30; 294,
 321, C. 28.) — Dědic Ruthův žádal l. 1629, aby
 české zaplacen byl dluh 3070 kop mš., zbytek to-
 hové na statku dotčeném pojištěný, jehož se při
 n Tučap pro syna svého Václava Štastného domá-
 15, R. 22).

ej Ryger, měšťan Menšího města pražského, pro své
 í ve zpouře ujel ze země hned po bitvě bělohor-
 ež při kommissi. konfiskační odsouzen *všeho jmění*
dům svobodný, dskami zemskými se řídící, řečený
 ů, v Menším městě pražském na Újezdě vedle domu
 ty na rohu ležící, který s manželkou svou l. 1617
 kop mš. koupil. Dům ten od císaře l. 1622 po-
 byl v summě 850 kop mš. *konventu kláštera sv.*
jdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě praž-
srážku deputatu (ročních 3000 kop), témuž klášteru
 o. (C. 215, P. 2. — D. Z. 150, K. 8.)

lf Albrecht Rychnovský z Rychnova a na Koclířově,
 ed v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a podda-
 li Ferdinandovi II. vykonal, předce při kommissi
 ní dne 26. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění.
 okuté statek jeho *Koclířov* (Kötzelsdorf, kr. Král.
 okr. Král. Dvůr) — tvrz Koclířov s dvorem popluž-
 em vsi s 9 osedlými (v celé vsi byli 34 osedlí*) —

atek *Koclířov* — vsi celé Koclířov s podacím kostelním a Bu-
 ay, rybníky a příslušenstvím koupil l. 1647 Hynek Rychnov-
 novna od Jana z Pernšteina za 1376 kop gr. českých. (D. Z.

od král. komory byl ujat; avšak k užívání ponechán manželce Rychnovského Elišce, roz. z Roznhagen a z Janovic, kteréž l. 1603 ve věně 2000 kop mš. od Rychnovského zastavou byl postoupen. Po její smrti připadl týž statek na jejího syna *Albrechta Rychnovského*, l. 1629 dne 21. července při král. komoře bez pokuty perdonovaného, od jehož dědicův l. 1685 kolleji jesuitské u sv. Anny ve Vídni za 12.000 zl. byl prodán a k statku Žireckému připojen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 14. — Lib. conf. 2, f. 320.)

Zdislav Vilém Rychnovský z Rychnova obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel již předtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Řečický, měšťan a radní Nového města pražského, provinil se v čas zpourey tím, že zrušil přísahu konšelskou, kterou byl králi zavázán, vykonáním povinnosti a přísahy direktorům rebellským a potom králi Fridrichovi; zvláště pak že se dne 16. srpna 1618 s direktory zavázal v stálosti, zmužilosti a svornosti proti císaři do vylití poslední krůpě krve své a do nejvyššího přemožení, jako i potom dne 26. srpna t. r. k hotovosti a uvozování lidu městského pod praporce; k tomu že podepsal konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou i jiné rozličné spisy rebellské od direktorů vypravené, též že se dal potřebovati v mnohých kommissích, zvláště k odzbrojení osob katolických; také že se přimlouval k tomu, aby Ferdinand II. byl zavržen a na místo jeho zvolen falekrabě Fridrich. Pro toto účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 od cí. rychtáře na radnici Novoměstské dne 25. února byl uvězněn, dne 22. května při kommissi executionis vyslýchán a vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen *hrdla, eti i statkův*, dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky zpourey byl sťat.

Jmenní jeho všecko hned v pokutě bylo vzato, totiž:
a) *Dům u Řečických* řečený, v Novém městě pražském proti masným krámům blíž radnice mezi domy Jana Bosáka a Matouše Masopusta ležící, i s *druhým menším domem* pozadu k němu příslušejícím, které Řečický l. 1616 pohořelé od otce svého Jindřicha za 2100 kop mš. koupil. (Lib. contract.

f. 154.) Dům ten, v němž Řečického otec Jindřich ou svou Majdalenou vedle cís. resoluce z dne 6. 1622 bytu volného až do smrti své požívati měl, byl l. 1625 v summě odhadní 2720 kop mš. vdově Řečické na srážku polovice jí přisouzené ze všeho manželu jejím pozůstalého. Léta 1640 náležel týž dům Řečickému společně s Jesuity, kteří se téhož roku za živobytí Jindřicha Řečického ujali. (C. 215, R. 23.)

Dům na Haldě (jinak u Holovských) řečený, na Koňském trhu u Květonské ulice na rohu ležící, za 2900 kop odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 30. 1 postoupen byl *obci Českých Budějovic* za summu cís. lid vojenský půjčenou (C. 215, B. 8), potom na poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. října 1641 za 3000 zl. rýn. *Michalovi Ritteršicovi*, měšťanu koňskému. (C. 215, R. 23.)

Dům u Košíku řečený, na Koňském trhu na rohu u ležící, za 2200 kop mš. odhadnutý; též *tři domy* ležící za Svinskou branou jdouc k Malešicům, náležely společně Řečickému a jeho manželce Martě, jejíž otec Holovský jim je i s domy na Haldě a u Košíku léta 1623 vzdal — od král. komory l. 1623 koupil *Gregor* z Prahy, místodržící hejtmanství hradu Pražského, za odhadní 4000 kop mš., z kteréž vedle cís. resoluce z dne 1628 vdově Anně Hornfelsové a dětem jejím zůstal mš. bylo prominuto. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 23. — act. virid. 12, f. 280.)

Dům s pivovárem v Novém městě pražském mezi domy u lečváře a Jana Vojtovského ležící, ponechán byl Řečickému, která jej po prvním manželu svém zůstavila náčkovu se svršky, klenoty a hotovými penězi zděděnými. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 23.)

Polní pozemky, které manželka Řečického též po prvním manželu zdědila, totiž *jedenácte kusů polí* po $5\frac{1}{2}$ kopě u Volšan a za Slupy ležících, za 5500 kop m. odhadnutá, a pak *vinice* nad Strašnicemi u Prahy na gruntech u šnického ležící a za 2500 kop mš. odhadnutá, od krále dne 5. září 1623 prodány byly za 6000 zl.

rýn. *obci Starého města pražského*, které již l. 1621 od knížete z Lichtenšteina k užívání byly postoupeny a vedle c. resoluce z dne 23. dubna 1626 do knih vloženy. (C. 215, P. 2/3 & R. 23. — Lib. conf. 2, f. 494. — Lib. contravirid. 12, f. 299.)

f) *Jistoty* na několik tisíc kop mš. svědčící. (C. 215, R. 23.)

Z těchto statků připadla polovice podle zdání kommissionis liquidationis dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 1. května 1623 na vdovu Martu Řečickou jakožto na spoluzeměpisnici a majitelkyni týchž statkův. Avšak tato dostala z nich toliko domy sub a) & d) vytčené. — Nabytky a svršky z domů dotčených pobrali sobě cís. registrátorové a konfiskací píště při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Popelka, Jan Rašper a Kašpar Cyrus, jimž od knížete z Lichtenšteina dekretem z dne 23. září 1621 byly darovány. (C. 215, B. 15 & R. 23.)

Adam Řepický ze Sudoměře zemřel v trvalém povstání, jehož účastným byl; pročež při kommissi confiscationis vedl král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl dne 16. listopadu 1622 *všeho jmění*, které již předtím v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 855 kop mš. — b) Statek *Osečany* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrz a ves Osečany s dvorem, poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, rybníky, lesy, vesnicemi a dvory poplužními — který l. 1622 *Albrecht z Waldšteina* za 28.000 zl. rýn. koupil a jej za touže summu l. 1623 *Pavlovi Michnovi z Vacinova* postoupil. *) (C. 215, B. 15 & R. 24. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 15 & 194, C. 27.)

*) K statku Vosečanskému, jehož rozsah l. 1622 v deskách není vytčen, náležely zámek a ves Vosečany s dvorem poplužním, vsi celé Lhotka (Lhota Prosenická), Prosenice, Bříšejev, Ousuší a Hluboký (Hluboký dílem vsi Luhý, Radimovice, Štětkovice, Radějovice, Hradištko, Velbětice a Poličany; též tvrz pustá Břízi s dvorem poplužním, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to l. 1567 Jan mladší Břízský z Břízi do dědictví znovu sobě vložil. (D. Z. 251, B. 29) — Avšak od tohoto statku, který l. 1589 Mikuláš Vojkovský z Milhostic dětem svým odkázal (D. Z. 251, G. 30), některé vesnice, než se dostal Řepickému, dělením odpadly, takže l. 1725 k němu náležely jenom vsi Vosečany, Radějovice, Velbětice, Prusenice, Prusnická Lhota, Luhý, Hradištko a Klimětice s třemi dvory poplužními, jak to tehdy Jan Jiří Bechyně z Lažan Ferdinandovi Karlovi Michnovi za 76.000 zl. rýn. prodal. (D. Z. 498, L. 7.)

a po Řepickém pozůstala, Anna roz. z Hozlau, poprovdaná Byšická, věno své 3450 kop mš. i s po-
 10.000 kop na statku dotčeném při kommissi li-
 s I. 1631 přisouzeno měla, avšak po dlouhém vy-
 teprv vedle cís. resoluce dne 19. prosince 1643
 8000 kop mš. cís. pojištění obdržela. — Naproti
 tří Řepického, *Jan a Karel*, s pohledaností svou
 mš. na statku dotčeném při kommissi liquidatio-
 9. března 1628 odmrštění, po mnohá léta marně
 osti své se domáhali, a věc ta ještě l. 1690 při
 revisionis vyřízena nebyla, ačkoliv *Jan* jsa kato-
 kommissi konfis. 26. června 1623 pokuty za úča-
 své ve zpouře byl osvobozen. Mimo to dcera po
 Řepickém pozůstala, *Judita* provdaná Šrejnerová, po-
 ická, vedle poručení komory české z dne 3. dubna
 otce svého, protože statek Osečany po smrti bratra
 ma 2½ léta na zkrácení fisku držel, 1000 zl. pokuty
 ožiti musila. (C. 215, C. 1/1, C. 1/9 & R. 24.)

stian Chval Řepický ze Sudoměře, při kommissi
 ní vedle král. výpovědi dne 9. září 1623 odsouzen
 , neohlásil se o přijetí léna na statek svůj, který
 ní. (C. 215, 1/10.)

n Řepický ze Sudoměře před kommissi transactionis
 nora 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu
 a mu udělený; avšak posel komorní nemohl se ho
 optati. (C. 215, C. 1/4.)

Řesanský ryt. z Kadova a na Drslavicích zemřel
 zanechav dětem svým na jistotě 1100 kop mš.,
 dědicové jeho, l. 1629 před kommissi transactionis
 pokutu za perdon jejich otcí udělený zaplatiti měli.
 k vytčeno, zdali něco složeno bylo od nich, neb od
 řesanského Anežky, která měla svůj dědičný statek
 tanový (Šatný) v Plzeňsku, od vojáků vydrancovaný
 . (C. 215, C. 1/4.)

Řesanský z Kadova (jinak z Radkova) a v Koně-
 nětpech), obešlán byl dne 5. února 1629 před kom-
 nsactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení
 ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati.
 C. 1/4.)

Anežka Říčanská z Říčan, roz. z Hodějova, půjčila z času zpourey jistou summu peněz tehdejšími správci zemským, od nichž jí za to postoupeny byly některé statky kláštera Tepelského, kteréž však po bitvě bělohorské navrátila a mimo to dne 15. listopadu 1621 se uvolila zaplatiti 90 kop mš. náhradou za škodu témuž klášteru učiněnou. (D. Z. 193, G. 19.)

Adam Kavka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *ke manství*; avšak vedl rozsudku dne 2. října 1623 pokuty osvobozen, tak že podržel statky své dědičné. (C. 215, C. 1/7.)

Heřman Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, zemřel po bitvě bělohorské; potom při kommissi konfiskační z účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 2. října 1623 vedl král. výpovědi z dne 27. června 1623 žaloby král. prokurátora osvobozen byl. Pročež statek po něm pozůstalý *Merklin* (kr. Plzeň., okr. Přestic) — tvrz Merklín s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Horoušany řečený; městečko Merklín s dvorem Trubačovským, v kterémž se panské pivovarčepovalo; vsi Votěšice (Utěšice) s dvorem poplužním a Bolšakov (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1595 bratři Adam Petr a Karel z Říčan prodali Oldřichovi z Říčan za 18.270 kop mš. (D. Z. 170, D. 2) — jehož se Don Martin de Huerta, osadiv zámek Roupov proti lidu Mansfeldovskému k ruce král. fisku ujal, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. srpna l. 1623 *Vilémovi z Říčan* na místě ostatních bratří Říčanského byl postoupen. Týž statek byl tak zpustlý a zadlužený, že se ho dotčení bratří Říčanského po jeho smrti ani ujeti nechtěli. (C. 215, R. 25.)

Jan nejstarší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, na Staré Červené Řečici, Novém Rychnově a Novém Těšenově kommissař při někdejší direkcii stavův odbojných, volil Fridricha falckraběte za krále Českého a jeho syna za čekance. a byl relatorem ke diskám zemským v té příčině. Proto při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Stará Řečice červená* (kr. Tábor, okr. Pelhřimov) — hrad a město Řečice a vsi Bitětice, Chvalov, Dehtáře,

), Lhotky Jelcovy, Lhotky Kocourov, Křelovice, Milotice velké a malé, *Popelištná* (Popelischna), Rovné, Řemenov, Strměchy, Střítež, Těchoraz, Vačice), Olešná (Volešná), Vonšovice, Petrkov, Zmišorov — odhadnutý za 92.487 kop mš. a svršky při 1.942 kop m., tedy v jedné summě za 104.429 kop m. Zámek *Rychnov Nový* (Neu-Reichenau, kraj Tábor, Přímov.) — zámek a městys Rychnov, městys *Cerekvice německá* (Unter-Cerekve) a vsi Cejly, Hutě dolní a Horní (Ober- und Oberhütten, Unter- und Ober-Glashütten), Lešov, Dlouhá ves, Miličov, Rynarec, Řeženčice) a *Nový Těšenov* — odhadnutý za 82.509 kop a svršky při něm za 9418 kop, tedy v jedné summě za 91.927 kop m.

Dvůr Kletečná a *dvůr Zachotín* s poplužními a vesměšnými jmény, odhadnuté za 18.280 kop mš., též německé a svršky při nich odhadnuté za 3164 kop, tedy v jedné summě za 21.444 kop mš.

Statky dotčené vedle nařízení knížete Karla Štěpána dne 21. října 1621 k ruce král. fisku od císaře Rudolfa II. kraje Bechyňského ujaty, v správě Říčanského zámku ponechány a na poručení knížete z Lichtenšteina 8. července 1623 (kterž v archivu místodržitelstva uložen, avšak do desk vloženo není) jsou arcibiskupovi Pražskému kardinalovi Harrasmuž od císaře náhradou za deputat, témuž arcibiskupovi povolený, darovány byly. (C. 215, R. 25; C. 1/5. — Lib. conf. 2, f. 405 & 321. — Do desk statky nejsou.)

Statky dotčené propadl Říčanský též *dům* v Novém Pražském na Široké ulici mezi domem Matyáše z Koberovic a domem Zvonařovským ležící, který

Statky *Řečici* a *Rychnov* postoupil l. 1608 Heřman nejstarší z Říčanskému Janovi v dluhu 1000 kop gr. česk. (D. Z. 94, A. 1.) a dluhu na statky Řečici a Rychnov postoupila l. 1596 Anna z Leskovce, jakožto dědička po bratra svém Křištofovi z Leskovce, za 12.000 kop mš. *Heřmanovi nejstaršímu* (D. Z. 171, H. 12), jemuž též Barbora Leskovcová z Škuhrova, Křištofovi starším Leskovci l. 1597, pak Albrecht Sebastian za spravedlnost svou na týchž statcích postoupili. (D. Z. 175, N. 1.)

Říčanský za 2000 kop míš. koupil a l. 1619 Anně z Řečice a jejím dětem v dluhu 4000 kop míš. zastavil (Lib. contract. 11, f. 250). Dřím ten od komory české vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 23. března 1624 postoupen byl Říčanského bratrovi a dědici *Vilémovi z Říčan* na srážku jeho dlu z milosti mu zanechaného. (C. 215, R. 25. — Lib. contract. virid. 12, f. 174.) — Konečně na jistinách rozdílných od král. fisku ujato bylo 58.390 kop míš., z nichž Říčanský l. 1617 postoupil 40.500 kop míš. hraběnce Trčkové, kteráž při kommissi revisionis této summy až na 9500 kop míš. k ruce král. fisku se vzdala.

Veškeré jmění Říčanského vynášelo tedy v jedné summě 269.392 kop míš., z čehož po zaplacení dluhův i zadržalých berní zůstalo 186.900 kop, z nichž na díl Říčanskému z milosti ponechaný připadlo 62.303 kop míš., na kterouž summu Říčanský ničehož neobdržel. Teprve po jeho smrti domáhali se této pozůstalosti bratří jeho a dědicové Vilém mladší a Krištof, z nichž první též polovice jmění svého, druhý pak na Moravě všeho statku odsouzen byl a po dlouhém vyjednávání spokojil se Vilém toliko 13.110 kopami míš., které mu z jistin svrchu dotčených vykázaný byly, kdežto jeho bratr Krištof díl svůj na pozůstalosti té král. fisku propadl. (C. 215, R. 25.)

Jan Litvín Kavka Říčanský sv. pán z Říčan a na Hořovicích, někdejší kommissar při direkci stavův odbojných, při kommissi konfiskační od král. prokuratora obviněn z toho, že jsa defensorem, spolu s jinými při všech defensorských sjezdech býval, zvláště v koleji Karla IV. i v kanceláři české přítomen byl při vyhození král. místodržících, na něž velmi ostrými slovy dorážel a hraběti z Martinic i ručníci k prsům přistrčil a jej z okna vyhoditi pomáhal; pak že v mnohých zlých a škodlivých kommissích na něj od direktorů složených potřebovati se dal; též že nad konfederací defensorem byl, Fridrichovi falckraběti při volení na království České hlas svůj dal, též syna jeho za čekance volil a v té příčině relatorem ke dskám byl, i duchovní statky kupoval. Pročež dne 5. listopadu l. 1622 při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž již předtím v pokuté bylo konfiskováno, totiž:

statek *Hořovice* (kr. Pražský), k němuž náležely zá-
 sto *Hořovice* s dvorem poplužním, pak vsi *Hořov-*
a (nyní *Véska* u kostela, V. velká, *Gross-Wiska*),
Otmice, *Otmíky* s dvorem poplužním, *Mtihava* (*Ti-*
ety (*Erpet*), *Kotopěky*, *Doubravice* (pustá ves),
ujezd s dvorem popl., *Záluží* a *Tlustice*, v nichž
 o 197 osedlých lidí poddaných. Tento statek, od-
 za 40.082 kop mš., koupila od komory české se
Komárovem (viz *Jindřich Otta z Losu*) *Maria Euse-*
aka z Martinic, roz. ze *Šternberka*, léta 1622 za
 p mš. Avšak když paní *Alžběta Popelová z Lobkovic*
 ky o 32.000 kop mš. více dáti chtěla, přidala paní
 c k summě trhové 33.000 kop mš. dne 19. čer-
 23, tak že oba statky za 89.000 kop koupila, z kte-
 y za statek *Hořovice* 58.568 kop připadlo.*) (C. 215,
 . 25. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, F. 18
 29.)

statku *Hořovického* děkanství a kapitole kostela sv.
 radě *Pražském* navrácen byl statek duchovní, téže
 od stavův odbojných l. 1620 odňatý, totiž 9 lidí
 ve vsi *Rpetech*, *Říčanskému* za 526 kop a 40 gr.
 aný; pak pět lidí osedlých ve vsi *Kotopecích* a je-
 ý ve vsi *Drozdově*, jak to l. 1620 manželka *Říčan-*
 stavův odbojných za 500 kop mš. koupila. (D. Z.
 3 & 25.)

ům *Hrdinovský* řečený, v *Starém městě pražském*
 atky *Boží na Louži* proti kostelu v rohu za kolleji
 u ležící, který *Václav z Říčan*, otec *Jana Litvína*
 d sirotků po *Janu Vilémovi ze Švamberka* za 750
 ských (1500 kop mš.) koupil (Lib. contract. caerul. 1,
 1622 za 4545 kop mš. odhadnutý, postoupen byl
 retu knížete z *Lichtenšteina* 19. ledna 1623 man-

statku *Hořovického* koupil l. 1525 *Mikuláš z Říčan* na *Ho-*
Doroty Kosovské z Klínšteina za 1400 kop gr. česk. (D. Z.
 — Vsi *Doubravice* (polovice), *Dlouhý Onjezd*, *Záluží* a *Tlu-*
k panství *Točnickému* a *Zbirovskému* náležející, prodány byly
Rudolfa II. za 10.000 kop mš. *Říčanskému* a jeho manželce,
 m s dvorem svobodným v *Onjezdě* od manžela jejího byly po-
 omyem se statkem *Hořovickým* konfiskovány a prodány.
 25.)

želce Říčanského Dorotě roz. Kaplířové v summě 1500 kop na srážku její pohledanosti při kommissi revisionis jí přisouzené, pak vedle cíś. resoluce dne 30. října 1628 ponechán jest téže Říčanské, která jej dne 2. srpna 1632 ujcí svému *Vilémovi Václavovi z Talmberka*, knížete Fridlandského komorníku, k dědičnému vládnutí a držení odevzdala. (C. 215, R. 25.) Přes to všechno dům ten na poručení komory české dne 9. září l. 1643 opět od král. fisku ujat býti měl, poněvadž se komora domnívala, že Janovi staršsmu z Řičan náležel. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & R. 25.)

Manželka Říčanského Dorota, roz. Kaplířova ze Sulevic, obdržela na svou pohledanost jí v summě 34.452 kop přisouzenou až do l. 1628 již 25.646 kop m., totiž statky *Suchomasty* a *Býkoš* v summě 17.300 kop míš. (viz Bukovanský a Gerštorf), pak dotčený dům Hrdinovský v summě 1500 a na hotových 6846 kop míš., tak že ještě toliko 8806 kop při komoře české pohledávati měla, na kteroužto summu jí vedle cíś. resoluce z dne 30. října 1628 a 1. září 1629 cíś. pojištění dáno jest. Statky Suchomasty a Býkoš, kteréž odkázala dotčená Dorota synovi ze sestry Řičanové Vilémovi Václavovi z Talmberka, jež již předtím za syna přijala, měly l. 1632 opět konfiskovány býti pro její provinění v čas vpádu saského l. 1631 spáchané. Avšak vedle cíś. výpovědi z dne 28. února 1642 provinění její prominuto a Talmberkovi dotčené statky ponechány jsou. (C. 215, R. 25.)

Joachym Kavka Říčanský sv. pán z Řičan, katolík, účastnil se výpravy válečné v čas zpoury a přísahal na konfederaci stavův odbojných. Proto před kommissi transactionis obeslán, uvolil se dne 18. dubna 1629 za perdon mu udělený složití pokutu 300 zl. rýn. ze statku svého za 8000 kop míš. odhadnutého, na němž však 3000 kop míš. dluhů vzešlo. Na pokutu dotčenou odvedl 150 zl., zbytek pak měl dle listu kommisie tractationis de pio opere z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{8}$.)

Karel Kavka Říčanský sv. pán z Řičan vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s okolními zeměmi učiněnou; avšak jsa katolík, nesložil za provinění své žádné pokuty. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

tof Pavel Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík,
 jmění žádného při kommissi transactionis dne 18.
 1629 osvobozen byl pokuty za udělení mu perdonu.
 (C. 1/4.)

Oldřich Václav Kavka Říčanský sv. pán z Říčan sloužil
 vojensky ve vojsku stavovském za fendricha, dal se též
 do vojsku v Táboře zavřít a nepřihlásil se za udělení
 pokuty, pročež v pokutě propadl hrdlo, čest i všecken sta-
 tek. Za tou příčinou k ruce král. fisku ujat byl statek
 (kr. Tábor., okr. Benešov), k němuž náležely tvrz a
 Popovice s podacím kostelním, dvorem popl. a pivo-
 varství Mladějovice (Mladovice) s dvorem popl. Kundra-
 slavice, Voslice (Vozlice), Lhotka Kamenná a Věž-
 na dle vsi Hlívín a Dlouhé Pole s příslušenstvím,
 Oldřich Václav Říčanský s bratrem svým Heřmanem
 svým Janovi nejstarším l. 1614 zemřelém zdědil.
 Když Oldřich Říčanský od generala Don Baltasara
 nadas při vzdání se města Tábora byl perdonován, a
 jeho Heřman od císaře dne 14. srpna 1623 pokuty
 1000 zlatých, zůstavěni byli oba při statku dotčeném, který
 l. 1627 prodali za 19.000 kop míš. manželce Oldři-
 chovy Markétě, rozené Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 143,
 144.) Tato pak při kommissi transactionis dne 7. listo-
 padu 1629 uvolila se zaplatiti 500 zl. rýn. za perdon man-
 želce Oldřichovi Václavovi z Říčan udělený, kterouž
 platila dle dekretu komory české 15. června 1630 před svou
 smrtí složila ze summy tržné 19.500 kop míš. za statek
 u *Kristianovi Illovi* prodaný. (C. 215. C. 1/4 & R.
 143. Z. 298, B. 3.) Oldřich Říčanský odešel za příčinou
 své s manželkou svou ze země, a navrátil se při
 nastupěním l. 1631, podporoval nepřítel; proto při kom-
 missi *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl
 k ztrátě jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)
 Oldřich (Cehnice) Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, na
 Zálezlích, jeden z direktorů, správcův a rad zem-
 ského stavu panského v čas zpourey, přimlouval se při
 zastupování dne 19. srpna 1619 o zapuzení a zavržení
 Ferdinanda II., pak dne 26. srpna o zvolení kurfiřta
 českého Fridricha za krále Českého, dada mu první

z direktorů stavu panského hlas svůj, podepsal též a zpečetil konfederaci, a byl král. radou a komorníkem, pak přehlížel a opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Po bitvě bělohorské dal se hned na milost císaři, nicméně však na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 byl uvězněn na hradě Pražském; potom při kommissi hrdelní dne 14. dubna t. r. vyslýchán (německy) a dne 19. května 1621 odsouzen *hrdla, cti i statku*, avšak k návrhu téže kommisie podle král. výpovědi z dne 2. června 1621 místo ztrestání mečem z milosti zanechán jest u vězení. Neboť z výpovědi jeho se shledalo, že vždy proti tomu byl, aby stavové lid zbrojný sbírali, též že proti obraně (apologii) stavů mluvil a za nepravé uznával, aby od stavů někteří císař. radové, obyvatelé a úředníci císaři věrní statků, jmění, úřadův a cti zbaveni i na věčné časy ze země vypovězeni byli; též že byl proti obklíčení a osazení města Plzně, a že k tomu radil, aby stavové k listu od krále Ferdinanda při nastoupení vlády jim poslanému odpovíděli a některé osoby k vyjednávání do Vídně vyslali, a že k tomu konci za vyslance sebe a Dvořeckého nabízel; také že stavy pro Boha prosil, aby statků duchovních neprodávali; též že byl proti konfederaci české se Slezáky, Moravany, Lužičany a Rakušany; konečně že byl rozkřičen za největšího nepřítele stavů, poněvadž vždy k míru radil. (Original-Verhör, Arch. místo-držit. K. ¹/₁₃₅.)

Jmění však jeho všecko hned k ruce král. fisku ujato bylo, totiž: a) Statek *Dub* (kr. Písek, okr. Volyň.) — vesnice Dub, Lhota, Borčice, Oujezdec (díl), Nakvasovice (Nekvasovice) Hořejší a Dolejší a Želibořice (díl) s příslušenstvím (D. Z. 306, N. 25) — odhadnutý za 19.500 kop míš. (D. Z. 306, M. 8.)

b) Statek *Zálezly* (okres Volyň.) — tvrz a ves Zálezly s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky a ves celá Kovanino, jak to l. 1618 po Jindřichovi Hysrlovi z Chodův koupila Anežka Říčanská, roz. z Hodějova, za 12.000 kop míš. (D. Z. 304, N. 26.)

Avšak tyto statky, které již před bitvou bělohorskou od císař. lidu válečného mocné byly vzaty, vedle císař. resoluce

července 1622 ponechány byly manželce Říčanského vlastně náležely, proti odvedení čtvrtého dílu ceny tků na zaplacení lidu válečného. (C. 215, R. 25.)

um u Černého Vlka řečený, v Starém městě pražské sv. Mikuláše proti kostelu ležící, který teprv kretu komory české z dne 24. listopadu 1634 v po- a prodán byl sekretáři při komoře české *Benedik- elínovi z Wilden* za 1235 kop mš., tak že summa vedle cíś. resoluce z dne 20. prosince 1635 poražena o služného. (C. 215, R. 25. — Lib. contract. caerul.

) mladší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, při kom- fiskační dne 7. února 1623 vedle král. výpovědi ledna odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Jistinu 500 (C. 215, P. 1/1.) — b) Statek *Vosek* (Osek, kr. Plzeň., kycan.), k němuž náležely tvrz a ves Vosek s pivo- věním, s dvorem poplužním, lesy a rybníky, s 15 10 chalupníky a krčmou; ves Bušovice s 9 osed- chalupníky a krčmou, s mlýnem pod rybníkem ým, pak půl vsi Dlouhé Lhoty s 11 osedlými, jak ský l. 1615 od Karla r. Karla ze Svarova za 35.000 koupil. *) Tento statek beze vsi Lhoty Dlouhé léta summu odhadní 22.836 kop mš. od komory české yl *Janovi z Klenového ryt. z Janovic*, tak že v smlouvě ůl vsi Lhoty Dlouhé s 10 osedlými a s dílem lesů „Rač“ k ruce krále bylo vymněno a ke komor- nství Zbirovskému připojeno. — Avšak l. 1626 po- a prodán byl od komory statek Osek se statkem mi, po Černínovi konfiskovaným, za 44.338 kop mš. *Přichovskému z Přichovic*. (C. 215, R. 25. — Lib. f. 381. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

o to měl Petr z Říčan s bratry svými Křištofem Vilémem, Sigmundem a Joachymem po bratrovi svém novi l. 1627 zemřelém jistinu 3000 kop mš. i s úroky mš. za Adamem z Waldšteina, z kteréž summy na kaž- otčených bratřích 760 kop mš. l. 1628 připadlo. Avšak

1623 bylo v Oseku toliko 10 osedlých a 5 chalupníků, v Bu- osedlí a 1 chalupník, ostatní pak dvory kmetci byly pustý. 26.)

i tato jistina l. 1647, ačkoliv Petr Říčanský odsouzen nebyl nápadů budoucích, od král. fisku byla ujata, protože zemřelý bratr Říčanského Jiří vzpoury účastna se učinil a za příčinou pokuty před kommissi transactionis l. 1629 měl být obeslán. (C. 215, P. 1 & R. 25.)

Petr Kavka Říčanský svob. pán z Říčan na Předslavi před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1625 a vdova po něm pozůstalá držela statek jeho *Předslavi* (okr. Klatov). — Není pak vytčeno, zdali za manžela svého nějakou pokutu složila. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebastian Jan Kavka Říčanský svob. pán z Říčan podepsal konfederaci a účastnil se výpravy válečné v čas zpourey. Potom přistoupiv k náboženství katolickému byl perdonován při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 podvolil se zaplatiti pokutu 200 zl. z dvoru svého sedlského v *Struhářově*, za 5000 kop míš. odhadnutého, a dluhy 1800 zl. obtížného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, přisahal na konfederaci stavův odbojných, ale poněvadž sobě při tom vyhradil, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula.). Potom uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 100 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském, na kterouž summu dle listu téže kommisie z dne 2. dubna l. 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Kafka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen (cum clausula, aliquid ad pias causas); avšak není vytčeno, zdali za perdon mu udělený nějakou pokutu peněžitou zaplatil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém mladší Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, při kommissi confiscationis dne 6. listopadu 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistiny 8500 kop míš. — b) Statky *Kosová Hora* (Amschelberg, kr. Tábor., okr. Sedlčan.) a *Vojkov* (okr. Vo-

-tvrz a městečko vypálené Kosová Hora s dvorem
m, pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, tvrz
s dvorem poplužním a mlýnem, dvůr poplužní Po-
v, vsi celé Lhota (Dohnalova), Mezné, Lavičky, Chra-
stava), Štětkovice (Stutkovice) s dvorem poplužním,
Sledovice, Mrvice, Vojkov, Vysoká, Podolí, Třeb-
adobyl (zašlá) a Vršovice; též na díle vsi Bořina
ovčice, Hulina (Hulín), Mrakotice, Divišovice, Minar-
doublevičky (Doudlebičky) s příslušenstvím — kteréž
5 kop mš. odhadnuté l. 1622 za 27.644 zl. rýn. od
české koupil *Albrecht z Waldšteina* a je v téže
léta 1623 postoupil *Sezimovi sv. pánu z Vrtby*.
R. 25. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 13
tyto statky prodal léta 1662 za 36.500 zl. rýn. Jan
k hrabě z Vrtby paní Františce Alžbětě Fellnerové
u, roz. Zárubové z Hustiřan. (D. Z. 313, N. 20.) —
v Novém městě pražském, na Široké ulici mezi domy
Kohouta a Šimona Justa ležící, který za 2645 kop
nadnutý, dle dekretu knížete z Lichtenšteina 23. bře-
4 postoupen byl Říčanskému na srážku polovice jemu
ponechané. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

m Lev Kavka Říčanský svob. pán z Říčan při kom-
nfiskační dne 13. června 1623 vedle král. výpovědi
8. ledna t. r. odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kte-
k všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž:
a-10.500 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215,
- b) Statek *Beztahov* (kr. Tábor., dom. Votic.), k ně-
ležely tvrz a ves Beztahov s dvorem poplužním a ves-
vice (díl), Střelítov (díl), Radotín a Vranov; tvrz a
užice s dvorem popl., vsi Knénice, Bezmří, Křtěno-
vorem popl., Zahrádka (díl), Bučovice (díl), Marti-
podacím kostelním; dvory poplužní ve Volevci a Klo-

statek *Kosová Hora* — tvrz s dvorem poplužním, městečko s po-
stelním, vsi Lhota a Chrástov (díl) s příslušenstvím postoupili
a Bohuslav z Říčan l. 1543 strýcům svým Hanušovi a Janovi
875 kop gr. česk. (D. Z. 4, G. 19.) — Statek *Vojkov* — tvrz
dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Lavičky, Vysoká,
mlýny, Martinice (díl) s rybníky, Sedlečko, Bořina Hora (díl)
stvím koupil l. 1550 za 2500 kop mš. Jan mladší z Říčan od
ma a Petra Vojkovských z Milhostic. (D. Z. 49, C. 15.)

kočově; 3 mlýny a příslušenství, jak to Kavka léta 161 manželce své Saloméne, roz. z Žákové, ve věně 15.000 kop mš. zapsal. (D. Z. 139, K. 21.) — Statek ten od komor koupil za summu odhadní 21.238 kop mš. *Sezima sv. pá z Vrtby*, cí. hejtman Nového města pražského, jemuž z summy trhové poražen byl plat 7010 zl. rýn., za dvě léta držalý. (C. 215, R. 25. — Lib. conf. 2, f. 66. — D. Z. 141, 19 & 192, M. 4.) — c) *Dům* v Starém městě pražském v osad sv. Havla mezi domy Ferdinanda de Bois a u Vrabcův ležící u Tří Kos řečený, který Říčanský léta 1621 po sestře své Mandaleně Čejkové zdědil a manželce své t. r. postoupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 287.) Dům ten Říčanskému na srážku jeho dílu byl ponechán, a od něho l. 1626 Mikulásovi Hanžburskému za 1550 kop gr. českých prodán. (Lib. contract. 3, f. 352.)

Říčanskému měly vyplaceny býti z komory české dv třetiny z milosti mu ponechané; avšak vedle dekretu komor české dne 23. října 1637 vykázáno bylo na těchto dvou třetinách manželce po něm pozůstalé Saloméne věno její dotčených 15.000 kop mš. (C. 215, R. 25.)

Jan Říšnický z Říšnice vypravil v čas zpourey léta 161 z přinucení lid svůj s jedním koněm k vojsku stavovskému za toto provinění své zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 složití pokutu 150 zl. rýn. ze statku svého *Říšnice* (okr. Pacov), za 4000 kop mš. odhadnutého avšak zadluženého. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš a Smil Říšničtí z Říšnice při kommissi konfiskační dne 21. srpna a 30. října 1623 pokuty byli osvobozeni. *Mikuláš* pak při kommissi tractationis de pio opere podvolil se za perdon mu udělený dáti 20 zl. rýn. na *collatium nobilium* u sv. Jakuba v Starém městě pražském (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Sádlo z Kladrubec, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen dne listopadu k *manství*, nepřihlásil se o přijetí léna, poněvadž dotčený rozsudek nebyl vyhlášen pro zrušení kommissie (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{10}$. S. 2.)

Fridrich Sádlo z Vražného dal se uzavřít v Táboře pro cí. vojsku a proto při kommissi konfiskační dne 18. března

le král. výpovědi z dne 10. února odsouzen *polovice* propadl statek *Skopytce* (Skopice, kraj Tábor., dom. k.) — ves Skopytce celou s dvorem poplužním a ves celou s 2 mlýny, lesy, rybníky a vším příslušenstvem, který l. 1623 dne 10. dubna od komory koupil za odhadní 6285 kop 40 gr. mš. *Jan starší Černín* na Choustníku a Bělí. (C. 215, S. 2. — Lib. conf. 2, f. 416. — D. Z. 141, F. 12 & 194, N. 5.)

Sádlo z Vražného při kommissi konfiskační (loc. condemnat. f. 122) dne 26. dubna 1623 vedle výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen pro těžké zločin své v čas zpourey všeho jmění, však z milosti při zůstaven, propadl: a) statek *Vražné a Liděrovice* (por., dom. Chotovin.) — vesnice s dvory poplužními, mlýny, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — podle císař. resol. 11. října l. 1623 za summu odhadní 10 mš. koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.) — b) *Dvůr* ve vsi *Smyslově*, který se statkem *Smyslov* (viz Dvořecký) koupil l. 1630 *Jan Oldřich kníže z Berka*. (C. 215, D. 11. — Lib. confis. 2, f. 100. — D. Z. 141, F. 3.) — c) Jistinu 1730 kop mš. na statech *Švambov*. (C. 215, S. 83.)

Sádlo z Vražného zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* statek, kteráž všecko v této pokutě k ruce král. fisku bylo přiděleno statek *Hlinice* (Linice, okr. Tábor, dom. Chotovin.) s dvorem poplužním a příslušenstvím, který od l. 1623 za summu odhadní 2115 kop mš. koupil *Kořenský z Terešova*. — Pohledanost vdovy *Sádlové* z *Majdaleny*, roz. z *Ratibořic*, potom provdané *Ficturkové* věno její 3000 kop mš. ze statku dotčeného, byla jí recessem knížete z *Lichtenšteina* již léta 1623 přisouzená, předce ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; M. 8 & S. 10. — Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.)

Sádlo z Vražného, při kommissi konfiskační dne 1. srpna 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi satisfactionis de pio opere l. 1629 za perdon mu udě-

lený složití 60 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 2.)

Jiří Sádovský ze Sloupna na Sadově a Žiželovsi, hejtmán kraje Král.-Hradeckého, pro účastnictví své ve zponě, ačkoliv po bitvě bělohorské již v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi II. vykonal, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *dvou třetin jmění* svého. V této pokutě konfiskovány byly všechny statky jeho, totiž: a) *Žiželoves* (kr. Král.-Hradec., okr. Jaroměř, dom. Hoříněves), tvrz a ves Žiželoves s dvorem poplužním a ves Doubrava s příslušenstvím; b) *Sadovi* (Sadova, kr. Králové Hradec., okres Nechanic.), tvrz a ves Sadovi s pivovárem, dvorem poplužním, ves Lhotka pod Stračovem, ves Rozběřice, ve vsi Klenici dva osedlí s dvěma rybníčky, mlýny Jandekovský a Nový, s rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím, jak to již před shořením desk Adam Sádovský od bratra svého Jiříka na díl svůj postoupeno měl (D. Z. 1, K. 5.) a po něm léta 1553 synové jeho zdělili. (D. Z. 50, B. 25.) Tyto statky, za 47.812 kop míš. odhadnuté, od král. komory dne 13. ledna 1623 prodány byly za 47.000 kop míš. (54.833 zl. rýn.) *Albrechtovi z Waldšteina*, který je léta 1624 postoupil směnou za jiné statky *Marii Majdaleny Trčkové*. (C. 215, S. 3. — Lib. confisc. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 1.) — Viz též Stubenberg a Jan Rudolf Trčka panství Smiřice.

Dle účtu při komoře české dne 17. ledna 1624 učiněného zůstalo ze všeho jmění Sádovského po srážce dluhů v summě 27.833 kop míš. (z nichž pohledanost 7000 kop míš. manželce Sádovského, Heleně Barboře roz. Lukšanové, od Waldšteina byla zaplacená) toliko 19.497 kop, z čehož král. fisku 12.998 kop připadlo. Sádovskému pak na srážku třetiny v 6499 kop míš. postoupil Waldstein v léno Fridlandské statky *Třemešnou Bílou, Velehrádek a Poličany Červené* za 32.279 zl. rýn., na kterou summu Sádovský 12.000 zl. dlužen zůstal. Proto se ujal Waldstein týchž statků, když Sádovský pro náboženství ze země odešel. (C. 215, F. $\frac{67}{26}$ & S. 3. — Viz též Waldstein, léna Fridlandská.)

Jan Jiří Sak z Bohuňovic (Sakh von Plumenthal) na Nedražicích účastnil se zpony tím, že přistoupl ke konfede-

ův odbojných i k jejich snešení se o zavržení krále da II. a zvolení Fridricha Falckého; zemřel l. 1623 roku dne 23. května při kommissi konfiskační odbyl *polovice jmění*, kterýžto rozsudek pro zrušení nebyl vyhlášen. Jeho syn Jan Adam dne 10. března obeslán před kommissi revisionis, aby o polovici svého v pokutě propadlou se porovnal, ohlásil dne 24. června 1630, že statek Nedražice (kr. Plzeň, okr. Stříbro) patří po matce jeho, před otcem již zemřelý; otec zanechal toliko 1500 kop míš. jistin, z nichž polovina král. komory dáti se uvolil. Mimo to zavázal se při transactionis dne 15. května 1630 za perdon otci složit 500 kop míš. ve čtyřech lhůtách. (C. 215, S. 5. & 11/41.)

Bořek Salava z Lípy při kommissi konfiskační vedle svého výpovědi dne 15. září 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, jak není vytčeno. Statek svůj, sídlo a dvůr ve vsi Čáslavě a díl té vsi (kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.), provala léta 1615 za 3600 kop míš. Susaně Špánovské vdově. (C. 215, S. 5. — D. Z. 139, D. 20.) — Viz Kalický.

Mikuláš a Václav Salavové z Lípy při kommissi konfiskační dne 13. června vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623, kdy bez výminky byli osvobozeni (absoluti sine claudicatione) podřezali statky své, zejména Mikuláš statek v Čáslavi (kraj Čáslav) — tvrz a ves s dvorem poplužním — a 1616 za 5500 kop gr. česk. od Jana a Jindřicha Bratří Salavův koupil. (D. 139, B. 20. — C. 215, S. 5.)

Matyáš Salava z Lípy, při kommissi konfiskační dne 15. září 1623, dne 4. listopadu 1623, odsouzen k *manství*, ohlásil se v příčině léna, jež nepřijal na statek svůj Březová (kr. Čáslav., dom. 1623) — polovici dvoru panského a vsi Březové — kteřeho smrti l. 1626 k ruce krále byl ujat a za 4776 kop míš. prodán dne 24. června 1628 pro dluhy prodán *Polyanskému z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 3600 kop míš. (C. 1/10 & S. 5.) Druhý díl téhož statku náležel Janu Albrechtovi, pozůstalému po Janovi Salavovi

l. 1618 zemřelém bratru Jindřicha, k jehož ruce jej držela jeho sestra Kateřina Skalská. (C. 215, S. 5.)

Jan Vojtěch Saska z Vačovic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

**Mikuláš Šťastný Sataniř (Sataněř, Satner) ryt. z Draho-
víc** pro své provinění v čas zpourey při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, které však za tou příčinou všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Černčice* (Čenčice, kr. Žatec, okr. Bilibin, dom. Kostomlat.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a s příslušenstvím — který od král. komory léta 1623 koupil *Humprecht starší Černín z Chudenic*, purkrabí Karlšteinský za summu odhadní 5591 kop míš., z níž dvě třetiny 3727 kop Sataniři, a třetinu 1864 kop královské komoře zaplatil (C. 215, S. 8. — Lib. conf. 2, f. 311. — D. Z. 142, B. 6 & 293, A. 6.) — b) Statek *Vlčí* (Wltschen, Ultsch, kraj Žatec, okr. Loun., dom. Toužetín.) — tvrz pustá sešlá a splundrovaná u města Louna s dvorem popl., ovčínem, pivovárem pustým, vinicí, s lesem dubovým, s chalupami pustými a 11 poddanými — který Sataniř v podílu bratrském ujal za 14.500 kop míš., od král. komory toliko za 4537 kop odhadnutý (ač dle contratasy za 15.644 kop stál), prodán byl *Vilémovi mladšímu z Lobkovic*, nejvyššímu komorníku král. Českého, za 4600 kop míš.; avšak vedle cíś. resoluce z dne 23. listopadu 1623 zvýšena byla summa trhová na 6400 kop, kteréž Lobkovič dlouhými (lehkými) penězi zaplatil, čímž královská komora o 10.932 zl. rýn přišla. (C. 215, S. 8. — Lib. confisc. 2, f. 244. — D. Z. 141, N. 6 & 292, N. 24.)

Sataniř odešel pak l. 1628 pro náboženství ze země do Pirny, kde ještě l. 1636 zůstával, a domáhal se marně dílu svého ze statku Vlčího, jakož i věna manželky své 1000 kop míš.; neboť pohledanost jeho ještě l. 1690 nebyla od komory zaplacená. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Jindřich Sedlecký z Újezdce a bratr jeho *Jan Vilém*, katolíci, vypravili lid svůj v čas zpourey k vojsku stavovskému a vykonali též přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. *Jan Vilém*, jemuž provinění jeho při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622

minuto, zavázal se léta 1629 při kommissi transactionis de pio opere za perdon mu udělený dáti 50 zl. rýn. na radnici kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. — *Jindřich* zemřel l. 1621 a při kommissi transactionis de pio opere dubna 1629 bez pokuty byl perdoneván, poněvadž byl pro dluhy již předešle prodán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Všemír a Vilém Sedlečtí z Újezdce, katolíci, účastnili se při kommissi transactionis de pio opere veřejné, od stavů povstalých nařízené, a v březnu 1619 přísahu podle snešení stavů o končině s jinými zeměmi učiněnou; avšak brzy vzdali se na příkaz Baltasarovi de Marradas, tak že i při kommissi transactionis de pio opere dne 22. listopadu 1622 osvobození byli pokuty za neplnění jim udělené — Při kommissi tractationis de pio opere rázali se dáti po 50 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$; C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich a Křištof Sedlečtí z Újezdce a na Újezdci dne 1629 obesláni byli před kommissi transactionis k náplati pokuty o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy smrtelného *Jindřich Sedlecký* odešel bezpochyby ze světa. *Křištof*, jehož statek *Těšetín* (Těšetiny, kr. Plzeň, okr. Buryan Jenáček z Újezda předešle koupil, již 1629 zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Sedlečtí z Újezdce, katolíci, podepsali příjmu odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi; nemajíce však žádného jmění, při kommissi transactionis de pio opere dne 19. listopadu 1622 a 3. března 1623 pokuty za neplnění své byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.) **Jan Sedlečtí ryt. ze Sedčic** pro účastenství své ve válce poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. září 1621 na radnici Novoměstské uvězněn, pak při kommissi transactionis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odvolání *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, které by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Václav Vincenc Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi transactionis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon svůj složit 307 zl. 30 kr. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Burian Sekerka ze Sedčic ujel po bitvě bělohorské z země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co o ztráty *všeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek *Budov* (kr. Cheb., okr. Bochov.), Sekerkovi a jeho bratrovi Čěnkovi Šťastnému v stejných dílech po 5000 kop mš. náležející v pokutě byl ujat, ale poněvadž od vojska zcela byl vydracován a zpustošen, vdově po Čěnkovi Šťastném l. 1623 zmřelém pozůstalé Heleně za summu odhadní 4885 kop mš. ve věně jejím proti zaplacení všech dluhův l. 1631 byl ponechán. (C. 215, S. 12.)

Fridrich Sekerka ze Sedčic, bratr Jetřichův, pro účast ství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. ledna 1623 odsouzen byl *polovice jmění*; pročež statek *Veletice* (okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, dvěma vinicemi a příslušenstvím (dle dílčích cedulí l. 1577, D. Z. 67, C. 14) — který Sekerka před zpourou manželce své Julianě, roz. Šťastkové z Holejče hraběnce z Posaunu a Lokte, postoupil s vesničkou *Sádkou* (Sádek) a dvorem poplužním, od té hraběnkyně předtím koupenou, od král. komory v pokutě ujat a za 22.087 kop mš. odhadnutý prodán byl l. 1627 se statkem Měcholupy (viz Jetřich Sekerka) za 45.000 kop mš. cizozemci *Janu Křištofovi svob. pánu z Paaru*, dědičným poštmistru zemskému v Štýrsku, vedle cís. resoluce z dne 3. října 1624.

Marně se domáhala manželka Sekerkova tohoto statku jí vlastně náležejícího, od něhož l. 1626 odstoupiti nechtěla, tak že mocně odtud byla vystěhována; avšak povoleno jí při kommissi revisionis dne 15. září 1629 toliko věno její 10.000 kop m., místo nichž jí dáno cís. pojištění jenom na 10.000 kop rýn., kteréž přijati se uvolila i úrokův zadržalých k rukám krále se vzdala. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Mimo to propadl Sekerka jistinu 8450 kop mš. a úroků z ní zadržalých 4770 kop dle účtu komory české 27. ledna 1631 a 19. února 1657; díl pak z milosti mu ponechaný ještě l. 1690 při kommissi revisionis dědicům jeho nebyl vykázán. (C. 215, C. 1/1, & S. 12.)

Ratibor Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi konfis. jna 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Statek (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L., dom. Lobkovice) sídlo a ves Neratovice s dvorem poplužním a 7 i, pak dvůr *Tišický* — kterýž odhadnutý za 9000 od komory koupil za 4920 kop mš. cizozemec *Johuslav Znějovský z Korhyně*, sekretář komory čeně žádal Sekerka, aby navrácen byl dvůr *Tišický* i *Lidmile*, již vlastně náležel a omylem se statkem kým byl konfiskován. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, — b) Statek *Lhota, Lhotka červená* (okr. Velvar., iněves.), dvůr poplužní s vinicí, chmelnicí a příslu od Sekerky za 1500 kop mš. koupený, který od 1628 za 200 kop mš. odhadnutý, postoupen byl jeho synům *Janovi Jiřímu a Vilému Theobaldovi* placení *třetiny* král. fisku z něho náležející. (C. 215, — c) *Dám Rubinovský* řečený, v Novém městě praž- lici na *Dláždění řečené ležící*, který Sekerka l. 1617 za *Kapliře* za 1500 kop mš. koupil (D. Z. 190, není však vytčeno, komu byl prodán; bezpochyby byl Sekerkovi na srážku jeho dvou třetin. — 3500 kop mš., kteréž se marně domáhali dotčení Sekerky; neboť dne 18. dubna 1629 od král. proku- li odmrštění.

Sekerka na díl z milosti mu ponechaný neobdržel ě v největší bídě žil; ani mu vydáván nebyl deputat, kování statku jeho od komory české dne 10. pro- 22 na jeho vychování a dítek jeho týdně po 2 kor- a 3 korcích ovsu vyměřený. (C. 215, S. 12.) **Sekerka ze Sedčic**, bratr *Fridrichův*, při kom- niskační dne 13. března vedle král. výpovědi z dne a léta 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl: 2500 kop mš. na statku *Budovském*. — b) Statek y (okr. Žatec.) — tvrz a ves *Měcholupy* s dvorem n, ovčínem, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky, potoky příslušenstvím, pak ves a dvůr poplužní *Dešnice* —

Neratovice náležely předtím k statku *Lobkovickému*, který Se- 15 za 27.000 kop mš. *Václavovi Magrlovi* ze *Sobišku* prodal. (M. 19.)

který za 31.123 kop mš. odhadnutý l. 1627 vedle cís. resoluce z dne 30. října 1624 byl prodán cizozemci *Janu Kristofovi sv. pánu z Paaru* se statkem Veletickým (viz Fridrich Sekerka) za 45.000 kop mš. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Dle účtu komory české z dne 27. ledna 1631 vynášel všecko jmění Sekerkovo čisté 32.101 kopu mš., z čehož jeho polovici připadlo 16.050 kop mš., na kterouž summa s úroky od l. 1630 dne 5. dubna 1631 cís. pojištění obdržel. Avšak dle účtu dne 14. srpna 1651 učiněného připadlo díl Sekerky toliko 9440 kop mš., kterážto summa i s úroky za 20 let 11.800 kop mš. vynášejícími l. 1651 jeho třem synům Kristofovi Adamovi, Václavovi a Jaroslavovi, pak třem dcerám Evě Polyxeně, Anně Sabině a Kateřině na stejné díly byla prisouzena, ale konečně dle účtu 6. října 1659 toliko na summu hlavní 9440 kop bez úrokův obmezená ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána. — Manželka Sekerkově Marii, roz. ze Štampachu, teprv l. 1637 po smrti manžela, (který též při kommissi Fridlandské l. 1635 byl obviněn, avšak cís. výpovědí z dne 12. září l. 1635 žaloba osvozen) věno její 2000 kop mš. vedle cís. resoluce dne 1. října 1638 vykázáno bylo z dotčené jistiny 2500 kop mš. statku Budovském. (C. 215, C. 1/1, & S. 12.)

Ladislav Sekerka ryt. ze Sedčic, kommissař při direkcích stavů povstalých, zemřel v čas zpourey; při kommissi konfiskací dne 16. listopadu vedle král. výpovědi z dne 1. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, které již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Vodolíná Voda* (Odolena voda, Vodolka, kraj Pražský, okr. Karlín.) — tvrz a ves Vodolíná Voda s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí, chmelnicí, dvěma háji, podacím kostelním a příslušenstvím, tudy dle vsi Dřínova — kterýž, ač v bratrském rozdělení byl položen za 36.000 kop mš., od komory české toliko za 9.000 kop mš. odhadnutý, l. 1623 prodán byl *Polyxeně kněžce z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 9000 zl. rýn. (C. 215, C. 1/1, & S. 12. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, F. 23 & 29 B. 6.)

b) Statek *Třebošnice* (dom. Mělník.), dvůr popl. s lenným dvorem ve vsi Postrčině (Postřižíně), který po smrti Sekerky

o syn *Jiří Vratislav Sekerka*, při kommissi konfiskace král. výpovědi z dne 18. července 1623 k manství. Tento statek na poručení komory české dne 6. 1623 v pokutě byl ujat a k panství Mělnickému připojen bez svráků, kteréž dotčenému synovi byly vydány. Uhý syn *Sekerky Bohušval*, v čas zpoury zemřelý, kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 2. prosince 1622 polovice jmění byl odsouzen. — Vdova pak po něm pozůstalá *Voršila*, roz. *Smrčková* z *Mnichu*, obdržela své 2500 kop mš. vynášející toliko 985 kop peněz, a na zbytek 1515 kop dáno jí pojištění ve-
resoluce z dne 8. července l. 1628. (C. 215, 1/10 &

uláš Sekerka ryt. ze Sedčic, pro své účastenství ve
při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 vedle
výpovědi z dne 18. července t. r. odsouzen třetiny jmění,
a) Statek *Cvrčovice* (Svrčovice, kr. Pražský, okres
n. L., dom. Víněš.) — ves s dvorem poplužním, mlý-
nem, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — který
mu odhadnů 14.839 kop mš. od král. komory dne 18.
1623 koupil cizozemec *Jiří Benedikt Beník z Petersdorfu*.
(S. 12. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, K. 28.)
Sekerkovice, v Starém městě pražském v osadě *Matky*
d Týnem blíž král. dvoru na rohu vedle domu *To-*
ovandy ležící, který l. 1629 od král. komory koupil
Jan Proškovský z Krohenšteina, koncipista při kance-
láři, za 700 kop mš., z nichž mu třetina, král. fisku
d, vedle císař. resoluce z dne 15. září 1638 byla daro-
vána. (C. 215, S. 12. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.) —
u Němců“ řečený, v Novém městě pražském na Po-
u Petra ležící; není však vytčeno, komu a zač byl
— d) Jistinu 3000 kop mš. (C. 215, S. 12.)
keré jmění *Sekerky* dle účtu komory české z dne
1637 vynášelo 18.539 kop mš., z čehož po zapla-
tění na třetinu král. fisku připadlo 4926 kop mš.,
třetiny *Sekerkovi* zanechané 9853 kopy, na kterouž
toliko 1020 kop z komory obdržel, tak že ještě 8832
komorou mu zůstaly. Avšak z této summy dle účtu
dne 19. června 1641 dědicům jeho, manželce *Eleně*

a dcerám Voršile a Magdaleně, v nouzi žijícím, poražen bylo 3558 zl. za užívání statků vytčených od počátku zpouř, totiž ode dne 23. května 1618 až do dne odsouzení Sekerky 21. srpna 1623, tak že toliko na 7936 zl. cís. pojištění obdržeti měly; ale pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & S. 12.)

Joachym Seltenšlag z Fridenfeldu účastnil se zpouř tím, že l. 1620 od stavův odbojných král. Českého statků *žáduší Matky Boží pod Řetězem* v Menším městě pražském a kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, totiž díl vsi *Motoly* (Motoly, kr. Pražský, okr. Smíchov) s dvorem poplužním, vinicí a příslušenstvím, též dvůr pustý s dědinami, kus pole a štěpnicí při vsi *Košířích*, koupil za summu odhadní 600 kop mís., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročně 60 kop dotčeným klášterům dávatí měl. Tyto statky musel Seltenšlag beze vší náhrady navrátiti dotčeným duchovenstvím (D. Z. 192, O. 1.) — Ostatní dědiny, louky, zahrady a vinice při vsi Košířích Seltenšlagovi náležející, od téhož l. 1622 dne 13. dubna prodány byly Pavlovi Michnovi z Vacinova za nepatrnou summu 5300 kop mís. (D. Z. 193, G. 17), a z té příčiny na přímluvu Michny nebyl odsouzen Seltenšlag při kommissi konfiskační.

Jindřich Semín ze Semína na Lhotě Semínově oblesá byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Statek *Lhotě Semínovu* (kr. Jičín, okr. Turnov) prodal l. 1628 *Adam Semín* za 12.250 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který nezaplátiv summy trhové, týž statek opět Semínovi v léno Fridlandské postoupil. (Viz Waldšteina, léna Fridlandská.)

Václav Seměchovský (Zeměchovský) z N. vedle cís. rozsudku z dne 17. října 1624 pokuty za účastenství své v zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Semický (Semnický) z N. při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství v zpouře byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Křištof Sezima ze Sezimova Ouští na Ústí, Těčíněv a Rochově, kommissař při direkci stavů povstalých, při kom

konfiscationis dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi 7. března t. r. odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Z té konfiskováno bylo všecko jmění jeho, totiž: a) Statek (Hrochov, Roche, okr. Ústí.) — tvrz a ves Rochov sedlými, s dvorem poplužním, pivovárem, lesy 17 lánů ovazce, rybnísky, 2 mlýny Rochovským a Vídenským, poplužní Semiš řečený; vsi Vedlice (díl, 5 osedlých), Běhoryje, díl s 15 osedlými), Třebín (díl, 11 i a 4 chalupníky), Loučka dolejší (18 osedlými), Po (10 osedlými), Raje (díl, 6 osedlými) a Skalka (16 i), jak to léta 1616 Sezima od bratří Hannibala a Kristofa z Waldšteina v dluhu zástavou držel. (D. Z. 15, 27). — b) Tvrz a ves Těčíněves (Tetschendorf) čtvrtí města Ústí (Auscha) a dvory poplužními. — statky již dne 10. listopadu léta 1621 v summě 20.000 s. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě v postoupeny, pak za 95.135 kop mš. odhadnuty a kolleji jesuitské dne 13. května 1623 k rozmnožení darovány byly. Viz Jiří Vilém Sezima. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 620, B. 21.)

no to propadl Sezima díl svůj na domu Ouštěckém (viz Jan Petr Sezima); pak statek *Křovice* — dvůr s dílem vsi Tmaně — který s druhým dílem statku Kristofovi Vilémovi Sezimovi náležejícím, prodán byl zavalovi Valkounovi. (Viz Kristof Vilém Sezima.)

Petr Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi konfiscace král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *jmění*, propadl s bratrem Adamem Kristofem *dům* (Sezimův) v Starém městě pražském ležící, který od král. komory koupil *Jiří Benedikt Beník (Benig) dorfu* za 1000 kop mš., kterouž summu Beník lehčenězi zaplatil, ačkoliv polovici na dobrých penězích čestí. (C. 215, S. 13. — Lib. conf. 2, f. 146.)

no to *dům* Jana Petra Sezimy, v Starém městě pražské čtvrti Linhartské ležící, na poručení komory české září 1643 pro nezaplacení polovice král. fisku pro- ujal. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, odsouzen jako yč Adam Kristof *dvou třetin* jmění, propadl: a) Pan-

ství Ústí (Ústě, Auscha), totiž půl zámku s jednou částí města s 23 osedlými, dvěma domy panskými, s dvorem plužním na předměstí ležícím s poplužím, 4 mlýny a všemož. Ostré (Neuland), Muckov, Vysoká (Vesík), Habřina (Bern, díl), Lukov (díl), Kostelík (Weisskirchen) s podacími stelnými, ve všech Ráji a Schönborn po 1 chalupě; městyse Liběš (díl) s příslušenstvím. (D. Z. 392, N. 19.) — b) Panství *Liběš* (Liebeschic), zámek s 7 vesnicemi. — c) Statek *Jištěřpy* (Dížčerpy, Giesdorf), totiž zámek (tvrz) a ves Jištěřpy s dvorem poplužním, s vinicemi, hájem řečeným Skalka a ves Třebutický s krčmou a příslušenstvím, jakž to l. 1620 Jan Sezima od Albrechta Blatenského z Blatna za 11.600 míš. koupil. (D. Z. 179, C. 29.) — d) Městečka *Levín* a *Wernstadt* (Wernstadt).

Tyto statky všechny s 22 vesnicemi, (v nichž bylo poddaných usedlých, kteří platili platu stálého ročně kop míš.) a se 4 dvory poplužními za 91.504 kopy míš. totiž statky za 60.563 kop a syřsky za 30941 kop) odhadnuté pak ves *Vrbice*, již Sezima l. 1620 od města Litoměřic za 9500 kop míš. koupil, jakož i statky *Těšíněves* a *Rožmberk* Adamovi Kristofovi Sezimovi odňaté, dne 10. listopadu 1623 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze* postoupeny a v císař. resoluce dne 13. května 1623 v summě 200.000 zl. na srážku nadání (fundace), od císaře v summě 400.000 míš. též kolleji udělené, darovány byly s touto výminkou: Jesuité jenom s císař. povolením od těch statků něco oddati mohou a povinni jsou ze summy odhadní po srážce dluhův (jichž zaplacení komora převzala), vydati dědičce Jiřího Viléma Sezimy třetinu, a ze statků Adama Kristofa Sezimy polovici, z milosti ponechanou. (C. 215, C. 17, 18. — Lib. conf. 2, f. 12. — D. Z. 620, B. 21.)

*) Při odhadu panství Ústěku počítána byla 1 kopa platu stálého po 30 kopách, a 1 kopa platu běžného po 15 kopách. — Se pak při zámku a dvořích téhož panství odhadnuty byly takto: 4 sudy a 3 1/2 vědra, sud po 150 kopách; *koně tašní* 82 a hřibat 35 kopách, *hovří dobytek* 103 kusy (krav 68, býků 4, volů 12, jalovic 19) po 30 kopách, *ovcí* 1390 kusů po 3 kop.; *pšenice* 1008 k po 9 kop., *žita* 578 korců po 7 kop., *ječmene* 485 korců po 6 kop., 672 korců po 3 kop., *hrachu* 140 korců po 8 kop., *semene cibule* 8 korců po 80 kop., *piva bílého* 20 sudů po 6 kop., *vlny* 55 kan po 20 kop., *chmele* 2000 korců po 1 kopě. (C. 215, S. 13.)

no to propadl Jiří Vilém Sezima 21 podílů na dolech
vých u Chomútova, kteréž vedle cíś. resoluce dne 21.
u 1626 hejtmanu v Joachimstalu *Křištofovi Gradlovi*
enbergu za jeho věrné služby byly postoupeny.
(G. 9.)

ově Sezimové Ludmile, rozené Švábové z Chvatliny,
její pohledanosti 50.000 kop mš. na statcích dotčených
missi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo vedle cíś.
dne 4. srpna 1628 toliko věno 10.000 kop a 12.000
statní pohledanosti, tak že jí dáno bylo cíś. pojištění
00 kop mš., kterážto summa jejím dědicům, Volfovi
i, Janovi Arnoštovi a Ludmile, sirotkům po Janovi
ovi Švábovi, l. 1647 a 1665 nově byla pojištěna. —
pak Sezimovým, Kunigundě provdané za Jindřicha
ého, Alžbětě provdané za Karla Kounice, Zdislavě
é za Rudolfa z Waldšteina, a Anně provdané za
rga, vedle cíś. resoluce z dne 13. června 1628 a 23.
638 přisouzeno bylo v jedné summě 24.000 kop mš.
p otce Jana Sezimy jim odkázaných na věno po
p., na výbytnou po 2000 kop. a na výživu až do
í ročně po 200 kop.), na kterouž summu l. 1628 od
české 6000 kop mš., na zbytek pak l. 1638 cíś. po-
obdržely. (C. 215, S. 13.)

Křištof Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi
ční dne 20. ledna 1623 vedle král. výpovědi z dne 21.
1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl dvůr *Tmaň* (okres
s dílem téže vsi, kterýž s druhým dílem vsi *Tmaň*
dvorem a vsí *Křovice* (nyní toliko dvůr popl.), Ada-
Křištofovi Sezimovi náležejícími, za 7605 kop mš. od-
a *Bohuchvalovi Valkounovi z Adlara* l. 1623 za 8914
š. lehkých peněz prodán byl. (C. 215, S. 13. — Lib.
f. 35. — D. Z. 141, E. 11 & 194, K. 10.) — Dle zprávy
české 23. září l. 1638 na opětovanou stížnost Jin-
Sezimy, syna Adama Křištofa, od účtárny odhadnuty
atky *Tmaň a Křovice* znova za 11.276 kop mš. a
obilí za 3234 kopy mš., pak po druhé téhož roku za
zl., z čehož patrně, že odhadem týchž statků l. 1622
věka nepřisezného předsevzatým za 7605 kop mš.
itá škoda byla učiněna nejenom král. fisku, nýbrž

i Sezimům, jejichž předkové statky dotčené l. 1589 za 18.9 kop mš. koupili. Avšak není vytčeno, zdali se Sezimům dostalo nějaké náhrady. (C. 215, S. 13.) — Viz Adam Křiš. Sezima.

Jan Jiří a Jindřich Sezimové ze Sezimova Ouští při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastens své ve zpouře byli osvobozeni. *Jindřich* pak l. 1629 p kommissi tractationis de pio opere zavázal se za perd mu udělený zaplatiti 40 zl. 30 kr. rýn. na *collegium novum* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Schaffmann viz **Šofman** z **Hemerlesu**.

Scharfenberger viz **Šarferger** z **Šarfenberku**.

Samson Schindler z **Hohenwaldu**, král. horní rada a hejman komor. panství Přísečnice (Pressnitz), provinil se o zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 2. dubna 1621 předané, v čas zpouře tím, že radou a skutkem byl napomocen povstalcům při zařizení zásek v lesích pohraničních u Míšeřska a na silnicích, pak že direktorům 11.000 kop mš. vesnice Přísečnickým od téhož panství k rozkazu direktora prodané do deposice ke dskám zemským dne 5. března 1622 odevzdal, též proti císaři, domu Rakouskému a katolickému náboženství zlé řeči měl (arch. místodržit. militare, I. fasc. 1621). Pro tato provinění při kommissi konfiskační vedle císař. povědi dne 10. února 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteráž již dne 3. dubna 1621 bylo uято a k panství Přísečnickému připojeno, totiž: a) *Dům v městě Přísečnici a dvůr v Ahrendorfě* (Ahrendorf) s půl lánem rolí a luk, který však vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. února 1622 byl mu vrácen manželce Schindlerové Dorotě, jíž vlastně náležel. b) *Dvůr ve vsi Neudörfel, Puschhof* řečený, s jedním lánem polí, 1 rybníkem na kapry a 3 rybníčky pstruhovými, odhadnutý za 4456 kop mš. — c) *Sídlo a dvůr poplužní Hasendorfa* řečený při městě Přísečnici, v němž bylo 26 krav dobytých, 31 kusů jalového dobytka a 4 koně, se 150 jitry luk a 3 lány rolí — odhadnut za 7580 zl.; pak při témž dvoře *hut slévací* na stříbro a měď, odhadnutá za 2520 zl., též *hut měděná a železná* s velikým rybníkem a 4 rybníčky pstruhovými. Tyto oba dvory Puschhof a Hasendorf s hutěmi a vším příslušenstvím byly odevzdány dne 3. dubna 1621 císaři. hej

Joachimsthalu *Křištofovi Gradovi z Grünbergu*, který panství Přísečnice zástavou držel; potom však vedle ruce dne 19. května 1628 darovány hejtmanovi *Arnoldu Feldhauen* odměnou za to, že při povstání sedláků kůsk nad Enží přetrhal řetězy a lána přes Dunaj na — d) *Hutě měděné a železné v Schmiedebergu* s mlýnybníkem, pak *hamry železné v Sorgenthalu*, k nimž patero lenních dolů na železnou rudu; avšak tyto hamry a doly, vynášející ročně na 3000 kop mš. užily manželce Schindlerové, již dle dekretu knížete Štěpána dne 11. února 1622 byly postoupeny; po její smrti opět k ruce král. fisku ujaty, až konečně vedle ruce dne 4. července 1629 jejím dětem dne 21. srpna 1631 byly navraceny. *) (C. 215, S. 59.)

Sirntinger viz *Širntyngar z Širntyngu*.

Leinitz viz *Šlejnic ze Šlejnic*.

Šmidtgrabner ryt. z Lusteneggu (*Šmidtgrabner* *ryt.*) a na Wernsdorfu, bývalý důchodní v král. Čechách kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle ruce dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* svého, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, majetku 19.379 kop mš., již měl *Šmidtgrabner* za svou částkou. — b) Statek *Wernsdorf* (kr. Žatec, okr. Žatec) — vsi Wernsdorf, Schönbach a Loučov (Laucha) s poplužními a ves *Domašín* (Tomitschan) s kusem popluží, předešle k panství Chomutovskému náležející — zástavou postoupen byl l. 1622 *hraběti z Martinitz*, po jeho smrti 18.661 kop mš. odhadnutý, od komory dne 31. srpna 1622 17.000 zl. rýn. prodán byl *dceři Šmidtgrabnerové*, která byla cís. podplukovníku Tomášovi Jakoberovi z Pilgramského vřet. však při ratifikaci smlouvy trhové přiráženo jí bylo k ruce, kteréž císař sekretářům dvorní komory Volfovi Mar-Melicharovi z Wahle daroval. (C. 215, S. 68. — Lib. f. 468. — D. Z. 142, D. 3 & 293, F. 6.) — c) Statek *Pruss*, kr. Žatec, okr. Kadaň.) — tvrz a ves Brusy

z těchto hutích vyrábělo se ročně na 14.000 váh železa, z každé (120 lib.) odvádělo se po 3 groš. dobrých (9 kr.) vážného král. kůsko vrchnosti statku Přísečnického, jak to i v Míšensku tehdy bylo. (C. 215, S. 59.)

s dvorem poplužním, vinicemi, chmelnicemi, pivovárem mlýnem, jak to Šmidgrabner l. 1600 od cís. Rudolfa II. (n něhož týž statek manský k zámku Hasišteinu náležející p Ludvíkovi Arn. ze Štokova připadl) za 5400 kop mš. dě dičně koupil (D. Z. 174, L. 25) — kterýž od komory *kolle* *jesuitské v Chomátově* l. 1623 byl zastaven a dne 3. dubn 1628 za summu odhadní 4911 kop mš. prodán. (C. 215, S. 68. — Lib. conf. 2, f. 102. — D. Z. 143, C. 3 & 295, F. 22)

Z těchto statků připadlo na polovici Šmidgrabnerovi po nechanou po srážce dluhů toliko 11.045 kop mš., a vedl cís. resoluce z dne 29. dubna 1634 měli jeho *synové Jiří a Jan Joachym* summu 1505 kop mš., kterou nad dotčeno polovici z týchž statkův obdrželi, navrátiti k zapravení dlu hův; proto jim l. 1636 nebyly povoleny úroky z polovic jistiny svrchu dotčené 19.379 kop, kterou jejich otec měl z komorou českou, též jim nebylo ničeho vykázáno z 6000 ko mš., kteréž jejich otci od cís. Matyáše byly darem dány.

Také Anna Šmidgrabnerova, roz. Neumayer. z Winterberga, manželka mladšího syna Šmidgrabnera Jana Joachyma marně se domáhala o navrácení statku Brus, který jí od otce Šmidgrabnera za její pohledanost 7000 kop mš. předešle byl zastaven a l. 1620 za 8700 kop mš. prodán. (D. Z. 193, E. 24.) Naproti tomu místo její pohledanosti na témž statku vynášející 9684 kop summy hlavní a 3298 kop úrokův, dán jí dne 5. února 1629 cís. pojištění toliko na 7384 kopy mš. avšak nemohla se domoci přes všecku svou opětovanou žá dost ani úroků z dotčené summy až do l. 1636 v summu 3322 kop mš. zadržalých, ani později neobdržela ničeho, ta že její dědic Ferdinand Vilém Šmidgrabner ještě l. 169 o tuto pozůstalost marně se ucházel. (C. 215, S. 68.)

Jiří Schmiedl z Eberka (z Žeberka, Seeberg) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl zproštěn; neměť jmění žádného. (C. 215, C. 1/8.)

Schön von Schönauf viz Šen z Šenu.

Ladislav sv. pán z Schönaichu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *všech* *jmění*, propadl jistinu 10.000 zl. rýn., kteréž hraběti Mich noví za proviant byly odevzdány. Naproti tomu dcerán

hevm, Marianně Služské a Rosině Klixové, vedle
duce z dne 6. ledna 1625 měly vydány býti jistiny
l., které jejich otec na statku Děčinském a jinde
chal; avšak i tyto jistiny od král. prokuratora dne
nce 1628 byly ujaty, dotčené pak dceři Rosině ná-
postoupeny býti měly dědiny pusté ke dvoru Pergla-
u náležející. (C. 215, S. 73.)

Šnowetz von Ungerswerth viz Šenovec z Ungerswerdu.

reiner viz Šreiner z Reseneku.

ulz viz Šulc Vosecký.

wab viz Šwab z Chvatliny.

wamberg viz z Švamberka.

hard Schwoil ryt. na Palici (Palitz), emigrant, na-
při vpádu saském l. 1631 do země a zemřel v službě

Pro toto účastenství své v zpouře nové odsouzen
commissi confisc. Fridlandské, v kraji Chebském na-
ne 18. března 1633 *všeho jmění*, tak že stateček po
ůstaly *Palice* (Palitz, Pelitz, kr. Cheb.), za 6000 zl.
tý, avšak na 3000 zl. zadlužený, od král. komory
lbrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě
(C. 215, E. 2.)

ham Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města praž-
čas zpoury dal se potřebovati za vyslance nejvyš-
dníků král. Českého, tak že podle memoriale jemu
daného dne 16. ledna 1620 jménem krále Fridricha
s generalštaty neb stavy sjednocenými v Nizozemsku,
incem Oranžským o půjčku peněz a zavření konfede-
nal. Pročež hned po bitvě bělohorské ze země utekl
commissi hrdelní dne 14. července 1622 odsouzen byl
i i *statkův*, kteréž již předtím v pokutě byly ujaty,
Jistina 2666 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu.
C. 1/1.) — b) *Dvůr v Jenštejně* (kr. Pražský, dom.
) a krčma v Zárubech (Zárybech), kteréž vedle císa.
z dne 27. března 1621 *kolleji jesuitské u sv. Kli-*
Starém městě pražském v summě 2000 kop mš. ná-
za škody jí učiněné byly darovány a od Jesuitů
se statkem Sluhy prodány *Jiřímu Bened. Benítkovi*
dorfu. (C. 215, C. 1/1. — D. Z. 141, G. 17.) — Viz též
orf Ehrenfrid.

Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města pražského, byl od l. 1609 mezi defensory stavů pod obličejem potom v čas zpourey jeden z direktorů stavu městského a nad appellacemi, podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění odsouzen při kommissi exsecutionis dne 17. května l. 1621 *hrdla, cti i statku*, měl býti stat dne 1. června s ostatními náčelníky zpourey. Avšak k prosbám jeho sestry Doroty, zvláště pak na přímlovu syna jejího z dřívešního manželství, Jana Arnošta Plateyse z Plattenšteina, olomouckého a Pražského, a k návrhu knížete z Lichtenšteina z důvodů těch, že Sixt v čas zpourey byl proti jímání vojska stavovského, jakož i proti uvěznění nejvyššího purkrabí a proti konfederaci s cizími národy, pak že k tomu radil, aby se stavové J. M. C. poslušně podali, též že nemoc svou při mnohých činech stavův odbojných se zúčastnil; udělena Sixtovi vedle královské výpovědi dne 17. května 1621 teprv na popravišti milost, tak že zůstaven u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 na rukojmě byl propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. května 1623 sprostěn.

Statek jeho však všecken již předtím v pokutě byl konfiskován, totiž:

a) *Dům u Sixtů* řečený, v Starém městě pražském velkém náměstí ležící (nyní číslo p. 553), který koupil v l. 1622 *Filip Fabricius Platter s Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu zvaný), dvorský sekretář, za 5000 zl. rýn. (Lib. contract. caerul. 3, f. 283. — C. 215, S. 15. — Lib. conf. 3, f. 15.)

b) *Dům u Nédviáků* řečený, v Starém městě pražském ležící, který manželce Sixtové Lidmile vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 28. června 1622 za její věno 3000 kop mš. postoupen jest. Tato, majíc pro náboženství léta 1622 s manželem svým ze země odejít, prodala též dům s pořízením komory české *Jiřímu Rovenskému*; avšak nedoplatila naň 500 kop mš. na poručení komory české z dne 1. listopadu 1634 jí zadrženo bylo, protože vedle císař. resoluce z dne 30. května 1630 emigrantům ze summ hlavních nic placeti a ze země vysílati se nemělo. (C. 215, P. 2 & S. 15. Lib. contract. caerul. 3, f. 37.)

Domek panský, Na Kosti v Benátkách řečený, v Novém městě pražském ležící, na poručení knížete z Lichtenšteina 10. ledna léta 1623 postoupen jest cís. sekretáři *Karlovi Fridrichovi Plateysovi z Plattenšteina* a jeho manželce f) uvedenou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. vi. f. 77.)

Zahrada s domem „Palata“ řečeným, pod Zderazem v Novém městě pražském ležící, odhadnutý za 1000 kop mš., koupil *Jan Arnošt Plateys z Plattenšteina*, kanovník Olomoucký, l. 1621 od král. komory za 100 zl. rýn. (C. 215, S. 15.)

Vinice za Koňskou branou ležící, vedle dekretu knížete *Lichtenšteina* dne 11. června 1622 postoupena byla *Janu Šteferu sv. Jakuba* v Starém městě pražském. (C. 215,

Vinice s lisem, zahradou a domečkem pod sv. Apolinářem v Novém městě pražském ležící, kterou vedle dekretu knížete *Lichtenšteina* dne 2. července 1621 *Karel Fridrich z Plattenšteina* za 1100 zl. rýn. koupil. (C. 215, S. 16. contract. 12, f. 77.)

Vše vinice u Prahy nad Košířemi ležící, z nichž je *První vinice* řečená, $15\frac{1}{2}$ korce míry měla, s lisem, štěpárnou a melničkou; druhá *Chvatěrubska* řečená, 22 korců měla. *Jan Štefer* vinic zmocnil se o své újmě *Pavel Michna* z Prahy pod záminkou, že na jeho gruntech ležely, a prokoupil je *Matěji Basseni* (Bassevi). (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) *Jan Štefer* nechťeje při reformaci k víře katolické přistoupiti, odstoupil země do Saska l. 1627 s manželkou svou *Lidmilou* z Prahy s *Janem* a *Vratislavem*, a domáhal se l. 1652 vrácení svého po smrti manželky své pozůstalosti její za 5350 kop mš. a 6000 zl. rýn. vynášející, z kteréž částky l. 1672 jeho synům toliko 6000 zl. při kommissi revizní bylo přisouzeno. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Jan Sixt z Ottersdorfu (jinak *Syx z Schandelýru*), zeman, zeman, zpouře, jíž se účastnil, tak že všecko jmění jeho bylo pro král. fisku v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům* průmyslný v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí ležící, od *Matěje Basseni* u *Sekretářů*, jinak u *Knechtů* (Knechtovský) řečený, l. 1617 od *Žofie Šárovcové* roz. z *Řízenska*

za 3375 kop grošů českých koupil. (Lib. contract. caerul. 3 f. 228). Dům tento, v němž zůstával Sixtův bratr Abraham potom ze země zběhlý, od komory české za 18.000 kop míš. byl odhadnut, avšak není vytčeno, komu a zač byl prodán (C. 215, P. 2.) — b) *Jistina* 6089 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu, pak jistina 4000 kop m. na statcích Švamborských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Vilém Skalický ze Skalic, nemaje jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října léta 1623 pokuty za účastenství v zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Hertvík Skalský ryt. z Dubu (von der Eiche) a na Zhoř platil kontribuci k válce povstalcům a táhl osobně do Moravy a Rakous (ex protocol. condemnat., Nr. 358); pročež odsouzen při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 ve dle král. výpovědi z dne 17. března t. r. *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Zhoř* (kraj Čáslav., okres Kutn.-Horecký, dom. Janovice červené), který l. 1615 za 13.000 kop míš. o bratři Václava a Mikuláše Salavů z Lípy koupil (D. Z. 137 N. 1), totiž tvrz a ves Zhoř s dvorem poplužním, pivovárem chmelnicí, lesy, rybníky a vsi *Chvalov* s dvorem poplužním pilou a clem, *Bludov*, *Zdeslavice* (díl) a *Plhov* s 2 poddanými a mlýnem poplatným. Statek ten koupil léta 1623 od krále komory *Heracl Václav Libšteinský z Kolovrat*, císa. rad. a komorník, za 7000 kop míš., na kterouž summu toliko 1300 zl. rýn. složil, ostatní pak summa od císaře jemu darována jest.

Manželka Skalského, Anna Kateřina, roz. z Lippy, z pohledanosti své 6000 kop míš., na statku Zhořském pojištěna slevila 1000 zl. i s úroky zadržalými při kommissi tractationis 1638, tak že toliko 6000 zl. přijati se uvolila; kteroužto summu po její smrti syn její Karel Skalský ještě léta 1650 se domáhal. (C. 215, S. 16. — Lib. confisc. f. 489. — D. Z. 141, F. 6 & 194, M. 17.)

Jan Skalský ryt. z Dubu, bratr předešlého, odsouzen také též *třetiny* jmění svého, propadl: a) Statek *Žežlovice* (Jazlovice, kr. Pražský, okr. Říčany, dom. Uhřetěves) — tvrz a ves Žežlovice s dvorem poplužním, krémou výsadní, s mlýnem poplužním, ovčínem, podacím kostelním, porostlinami a rybníky, též ves *Radimovice* (díl, okr. Jilov.) — který od krále komory z

odhadní 6662 kop mš. dne 14. srpna 1623 *Karel Lichtenšteina* koupil. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, 221. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — b) *Dům* řečený, mezi domy Číškovským a Kuřatkovským v nové ulici v Novém městě pražském ležící, který léta 1619 od Adama Alexandra Kořenského z Terešova koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 153) a l. 1619 v summě manželce své Anně Marii postoupil, teprve l. 1635 kop mš. odhadnut a od cís. rychtáře pro výměnu fisku na něm náležející ujat jest, ačkoliv jej Skal-
 1628, majíc s manželem svým pro náboženství ze země *Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic* byla postoupila. (C. 16.) — c) *Vinici* s lisem, na Letních u Prahy ležící, kterou Skalského manželka ve věně svém 3500 kop mš. 1600 kop postoupenou měla a l. 1628 Felixovi Hasešovi za 4000 zl. rýn. prodala; z této summy tržeb třetina v pokutě král. komoře. Nedoplatené části z tržeb 1666 zl. rýn. domáhal se Skalský l. 1636 manželky své i jménem dcery své Alžběty Bohu-
 1640, vdané Preiserové, kteréž teprve dekretem kommis-
 1641 nis dne 19. listopadu 1667 toliko 690 zl. přisou-
 1642 po, protože Skalský též při kommissi konfis. Frid-
 1643 rika dne 25. ledna léta 1634 všeho jmění byl odsouzen. (C. 17, & S. 16. — Lib. contract. 20, f. 115.)

Aláš Skalský ryt. z Dubu, odsouzen při kommissi dne 26. května 1623 *třetího dílu* jmění svého, majícího statek *Sluštice* (kr. Pražský, okr. Česko-Brod., dom. 1644 — tvrz a ves Sluštice s dvorem poplužním a vsi 1645 (paty) a *Třebohostice* (Třebošnice), s pivovárem, ovčí-
 1646 namy výsadními, chmelnicemi, dvěma mlýny, podacím
 1647 m, 2 potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím —
 1648 koupil dne 14. srpna 1623 za summu odhadní 21.975
 1649 *Karel kníže z Lichtenšteina*. Na dvě třetiny Skal-
 1650 milosti zanechané v summě 14.650 kop mš., z nichž
 1651 zapraženo jest 2200 kop dluhův, dostala jeho dcera
 1652 vdaná Rotlebová, teprve dne 12. října 1650 cís. po-
 1653 vsák l. 1671 dne 6. února od účtárny komory české
 1654 jsou dědicům jejím ze summy hlavní všechny úroky,
 1655 1656 1657 1658 1659—1670 v summě 13.358 zl. vyplacené, tak že jim

toliko 1167 zl. summy hlavní vykázáno bylo. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Oldřich Sezima Karel Skuhrovský ryt. ze Skuhrova a na Louňovicích, při kommissi konfiskační dne 13. června 1622 odsouzen k *manství*, složil dne 2. října l. 1624 taxu statku svého, za jehož ponechání v dědictví 800 kop mš. dáti svolen uvolil (D. dv. 7. pag. 16); k čemuž když nebylo svoleno, přijal léno dne 26. srpna 1626 na statek *Louňovice* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), za 30.632 kop mš. odhadnutý, k němu náležely tvrz a městečko Louňovice s pivovárem, dvě dvory poplužními, též dvůr poplužní Voleský a vsi Křížov s dvorem poplužním, Karhule, Světlá, Libouň, Znosím, Laby Hrajuvice, Bejkovice a Rejkovice. — Na přímluvu Viléma z Lobkovic již l. 1628 k císaři učiněnou za Skuhrovského který netoliko katolický byl, ale i také při reformaci náboženské v kraji Kouřimském jakožto nařízený kommissar platu potřebovati se dal, statek jeho vedle cíś. resoluce 19. července a 31. srpna 1635 z manství byl propuštěn proti složení 6000 kop mš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 19. — Lib. conf. 2, f. 350. — D. dv. 7, 44 a 82; 68, I. f. 27 & 53, f. 111.)* — **Dům Skuhrovského** v Novém městě pražském na Květonské ulici blízko sv. Štěpána Velikého ležící, který l. 1621 byl konfiskován vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 3. března 1622 Skuhrovskému opět byl postoupen. (C. 215, S. 19.)

Jindřich Sladovský ze Sladova na Hořejším Dřevíči oběšen slán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zpráv posla komorního neměl již statku *Dřevíče Hořejšího* (kr. Hradec Král., okr. Police) — ves se sídlem a dvorem poplužním — který l. 1614 od Lukáše Balbína Škornice z Vorličína Jan Sladovský za 3450 kop mš. koupil, a Jindřich Sladovský léta 1618 manželce své Kateřině, roz. z Hřivic, a dcerám svým odkázal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 188, M. 17 & 139, H. 9.)

*) Statek *Louňovice* jakož i statek *Zvěstov* — který se statkem Šebířovem l. 1604 Marie Kristina Skuhrovská, roz. z Talmberka, za 34.000 kop mš. od Evy Kapliřové koupila (D. Z. 132 H. 23) — odkázal Skuhrovský l. 1652 dcerám svým Alžbětě Kateřině a Ludmile Majdaléně provdané za Karla Adama Lva sv. pána z Řičan, kterýž statek Louňovice l. 1672 k arcibiskupství Pražskému odkázal. (D. Z. 151, P. 9: 308 D. 30 & 264, P. 15.)

utáš Sladovský z Sladova, při kommissi konfiskační
 čjna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi
 nis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený dáti
 ýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba
 (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

uslav Benjamin Slanský z Doubravice a na Třesovi-
 slán byl dne 5. února 1629 před kommissi trans-
 aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale
 omorní nemohl se ho v kraji Hradeckém doptati.
 C. $\frac{1}{4}$.)

š Lacenbok Slavata svob. pán z Chlumu a Košum-
ommissař při někdejší direkci, od stavův odbojných
 zemřel léta 1623, a téhož roku dne 22. května
 missi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění. V této
 konfiskován byl statek jeho *Košumberk* (kraj Chru-
 tiž zámek Košumberk s dvorem poplužním a městys
 k vsi celé Voltice (Voletice), Zdislav, Ložice s dvo-
 lužním, Jenšovice (Jenišovice), Mírotín (Měretín), Po-
 Popovec) a Mentoury; též společné vsi Bělá, Srstice
 Martinice, Pušice (Pěšice), Sedlec (Sedlce) a Hluboká
 š) s mlýny, potoky, rybníky, lesy a jiným příslušen-
 Tento statek za 50.265 kop mš. odhadnutý, vedle
 lue z dne 3. června 1623 za taxu vyšší 62.659 kop
 mš. koupil Slavatův strýc *Vilém hrabě Slavata*, prae-
 omory české a nejvyšší komorník království Českého.
 ny trhové připadlo vdově Slavatové Veronice, rozené
 na, 10.000 kop mš., na statku tom pojištěných, pak je-
 noví ponechána polovice v summě 26.329 kop, a druhá
 na komoru českou odevzdána. *) (C. 215, S. 20. —
 fisc. 2, f. 202. — D. Z. 194, M. 25 & 141, F. 3.)

Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka, nechtěje
 rmaci k víře katolické přistoupiti, odešel ze země a
 se při vpádu saském l. 1631, účastnil se snímání
 ěže mostské a jich pohřbívání, pomáhal v tajné radě
 uinistrátora a jiné kněžstvo, ujímal se hlavního ko-
 nského, jakož i kolleje Karla IV.; pročež při kom-

Statek *Košumberk* se statkem *Domanice* (viz Lukavský) prodal
 Vilém Slavata *Hendrychovi Vilémovi Slavatovi* za 81.104 zl.
 n. (D. Z. 299, A. 1.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

missi konfis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl všechny pohledanosti své v Čechách. (C. 215. C. ^{1/7.})

Jindřich Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka zahynul dne 1. února 1620 při onom výbuchu prachu v zámku Jičínském, kdež právě se nacházel při kommissi nařízené za příčinou odevzdání panství Jičínského k ruce jeho manželky *Markěty Salomeny, roz. Smiřické*. Pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215. S. 20.)

Markéta Salomena Slavatová, roz. ze Smiřic, manželka dotčeného Jindřicha Slavaty, ujala se v čas zpoury po smrti bratra svého Albrechta Jana Smiřického všech statků Smiřických k ruce blbého bratra svého Jindřicha Jiřího Smiřického, jehož poručnicí byla, a spravovala tyto statky až do bitvy bělohorské; potom utekla ze země se synáčkem svým Albrechtem Jindřichem a vzala s sebou i svého bratra blbého do Slezska, odkud se do Dánska a později do Hollandska odebrala. A poněvadž se nenavrátila vedle patentů vyšlých, ani bratra svého vedle cíś. poručení Albrechtovi z Waldšteina vydati nechtěla, proto při kommissi exsecutionis odsouzena byla všeho jmění svého. Ačkoliv tento rozsudek od císaře nebyl potvrzen, předce konfiskován byl její statek *Počernice* (Počernice Dolní, kraj Pražský, okres Karlínský), totiž tvrz a ves Počernice s dvorem poplužním, mlýnem, lesy, rybníky, potoky, štěpnicemi, vinicí, podacím kostelním, krčmou svobodnou a vším příslušenstvím, jak to Slavatová l. 1618 od Alžběty Kaplířky ze Sulevic za 20.000 kop míś. a 100 dukátů koupila. (D. Z. 192, G. 17.) — V tento statek uvázala se Alžběta Kaplířka l. 1621 pro nezaplacení úroků 233 kop míś. ze summy od Slavatové nedodané, totiž 7775 kop míś. a postoupila tohoto práva svého l. 1622 Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina. (D. Z. 192, G. 17.)

Avšak statek Počernice l. 1622 pro vytčené provinění Slavatové v pokutě od král. komory byl ujat a za 10.347 kop míś. odhadnutý prodán za 11.000 kop míś. *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina* (D. Z. 141, E. 27 & 194, L. 24),

smrti postoupen byl l. 1644 za 6000 zl. rýn. *Ruraběti z Colorado*.

no to od královské komory ujat byl statek duchovní r. Pražský, dom. Kostelec nad Černými lesy) — ves ly, ve vsi Přestoupení (Přistoupíně) dva osedlí s postelním a ve vsi Chotější jeden osedlý — který á v čas zpourey dne 25. června 1620 od stavův odza summu odhadní 9000 kop míš. koupila. Tento avrácen byl *probošství a děkanství kostela sv. Víta* v Pražském, jemuž od stavů pro neplacení kontriberně byl odňat. (D. Z. 139, C. 30 & 140, F. 11.) káta Salomena Slavatová, již na žádost Albrechta eina cíś. resolucí z dne 1. září 1624 bylo povoleno, náčkem svým v Čechách na statcích Waldšteinských se a, nenavrátila se do země, nýbrž domáhala se statků ch, o čemž obšírně pojednáno jest při Albrechtovi mříckém. (C. 215, S. 24.)

chym mladší a Michal mladší bratři Slavatové svob. hlumu a Košumberka, utekli po bitvě bělohorské ze rálem Fridrichem, jež i do Sedanu, města francouzrovázeli (Joachym byl hejtmanem nad životní stráží z Mansfeldu) a zdržovali se ještě léta 1630 u nepročež při kommissi executionis odsouzeni byli ění svého. Dle ohlášení Joachyma staršího Slavaty nissi revisionis dne 22. dubna 1630 prodali dotčení bratr jejich Albrecht statek svůj *Kbely* manželce a staršího Slavaty za 7000 kop míš., z kteréž summy ří zběhlých Joachyma mladšího a Michala, vynáše 5 kop míš., král. fisku připadly. Mimo to ujat byl též *dům v Praze* Joachymovi mladšímu náležející no prodaný. (C. 215, C. 1/4.)

tof Šťastný Slavata sv. pán z Chlumu a Košumberka, nissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. vý dne 18. srpna t. r. odsouzen *k manství*, přijal léno srpna 1626 na statek svůj *Pakoměřice* (kr. Pražský, rln.) — tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, l. 1616 od Jetřicha Bořanovského z Bytišky a jeho Albrechta za 14.500 kop míš. koupil (D. Z. 190, v summě odhadní 10.000 kop míš. Tento statek pak

l. 1628, Slavata maje pro náboženství ze země odejítí, s císařským povolením prodal *Tomášovi Ferdinandovi Teuflovi* z Zeibberga a Holenšteina, nejvyššímu regentu Slezskému, po jehož smrti (1636) statek ten na krále připadl a l. 1637 vedl císař. poručení *Oldřichovi Libšteinskému s Kolovrat* proti zaplacení dluhův 1800 kop m. dědičně zanechán a z manství propuštěn byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a S. 20. — D. dv. 7, f. 45. 68. I. f. 30.)

Týž Slavata, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země, ujímal se statku Pakoměřic, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, též v tajné radě administrátora a jiné kněžstvo voliti pomáhal; protož *při kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všech jmění, pozbyl pohledanosti své na statku Pakoměřickém. Avšak rozsudek ten vedle císař. výpovědi 26. února 1644 zrušen, a císař. resoluci dne 9. května l. 1644 král. místodržící nařízeno, aby Slavatovi dopomožení se stalo k zbytku summy trhové 1000 kop míš., za statek Pakoměřice jemu zadržal. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 20.)

Michal starší Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka na Novém Stranově, dal se potřebovati za kommissáře k vedení lidu krajského Čáslavského a Kouřimského léta 1625 v čas zpourey; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi konfiskační *všeho jmění*, i toho, které by budoucně obdržel propadl jistinu 4000 kop míš., již měl za Adamem z Waldburga a Hostenšteina. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.) Avšak k prosbě své, zvláště že k náboženství katolickému přistoupiti přislíbil, a na přimluvu bratra svého *Viléma Slavaty, vladaře domu Hradeckého*, vedle císař. resoluce z dne 23. června 1625 udělena mu ta milost, že jmění své i statek *Stranov Nový* (kr. Bolesl.), kterému manželka jeho Anna, roz. hraběnka Šlikovna, léta 1625 odkázala, na čas života svého v užívání podržel, a že statky ty po smrti jeho připadnouti měly bratřím jeho katolickým. — Slavata pak, maje pro náboženství ze země odejítí, prodal statek *Stranov Nový**) bratru svému Joachymovi Slavatovi l. 1628.

*) K statku Stranovskému náležel zámek Nový Stranov s dvorem poplužním, též dvory poplužní v Smilovicích a v Nepřevažkách, městeček Zamostí s mlýnem poplatným na Jizeře, vsi celé Lhotka, Voděrady a Smilovice, a dílem vsi Vtelno, Bezděčín, Nepřevažky, Strašnov, Sedlec

0 kop mš., z kteréž summy po zaplacení dluhů zů-
 1.000 kop mš., z nichž odváděti se měly úroky na
 bytí Michalovi Slavatovi půlletně 780 kop mš., a po
 smrti ostatním bratřím jeho mělo se vyplatiti 14.000
 (C. 215, S. 20. — D. Z. 144, A. 4 & 293, F. 27.)

Michal Slavata, navrátil se ač bez cís. povolení
 a na přimluvu bratra svého Viléma, vladaře domu
 ého, vedle cís. resoluce z dne 19. září 1632, pak 21.
 5 a 22. března 1636 obdržev lhůtu k přistoupení
 atolické, tuto konečně l. 1636 přijal a z té přičiny
 rán téhož roku uvázal se opět v statek Stranov, po-
 emu Joachym ze zbytku summy trhové 26.000 kop
 ků v summě 7636 kop mš. nezaplatil. (D. Z. 297,
 to úroky zadržalé, vedle cís. resoluce dne 11. srpna
 chalovi Slavatovi přisouzené, měli mu zaplatiti bra-
 Vilém, vladař domu Hradeckého, a Adam Gotthelf,
 po smrti Joachyma Slavaty l. 1632 statek Stranov
 proti zaplacení dotčených úroků k ruce bratra Mi-
 C. 215, S. 20.)

Slavíkovec ryt. ze Slavíkova, odsouzen vedle cís. re-
 dne 17. října 1624 *k manství*, přijal léno dne 2.
 26 na statek svůj, tvrz a ves *Slavíkov* (kr. Čáslav,
 tětboř, dom. Studenec), s dvorem poplužním, pivo-
 4 chalupníky, pak 2 poddanými ve vsi Rovní, s lesy,
 potoky a jiným příslušenstvím, kterýž za 1000 kop
 adnutý, z manství propuštěn a dědičně zanechán jest
 lucí z dne 8. května 1628 pro veliké množství dluhů
 slavíkovci a jeho manželce, Anně Marii roz. Giglinga-
 kneyslšteina, místo její pohledanosti 3000 kop mš.
 statku pojištěných. (D. dvor. 7, f. 40; 68, I. f. 29. —
 38, L. 8. — C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 21.)

Slavíkovec ryt. z Slavíkova, odsouzen dle proto-
 emnat. f. 148 při kommissi konfiskační dne 22. listo-

ce, s lesy, vinicemi, rybníky, řekou Jizerou, pivovárem a jiným
 tvím, jak to l. 1589 po Jetřichovi Jiřím Berkovi z Dubé za
 p gr. česk. koupil Karel z Biberšteina (D. Z. 166, E. 22), který
 k l. 1599 postoupil manželce své Anně, roz. Šlikové, od níž
 manželu jejímu Michalovi Slavatovi byl odkázán. (D. Z. 142,

padu 1622 všeho statku, z milosti však zůstaven při p
vici jmění, propadl statek svůj *Dřevíkov* (kraj Chrudi
okr. Nasavrky) — dvůr a ves *Dřevíkov* a vesničky *Ves
Kopec*, *Jančoury* a *Tavolky* (zaniklá) — který teprv l. 1622
v pokutě ujat byl. Neboť Slavíkovec nezaplatil pokuty z
lovce statku svého, král. fisku propadlé, nybrž týž statek
vědomí a povolení komory české nejprv *Alžbětě Věžník*
roz. Dobřenské z Dobřenic, v summě 1500 kop m. zastavi
potom l. 1641 *Adamovi Mettychovi z Čechova a z Ingersdoru*
a jeho manželce *Martě* za 2000 kop mš. zamlčením pr
fiskálního nepořádně prodal. Pročež celý statek ten v pok
propadlý dotčená vdova *Marta Mettychová*, roz. *Mazaková*
léta 1653 od komory české po druhé za 2000 kop koup
a summu tu opět zaplatiti musila, a ponecháno jí na v
o navrácení 2000 kop Slavíkovci zaplacených k jeho syn
a dědici *Jindřichovi Slavíkovci* přihlížeti. (D. Z. 152, G.
a 309, M. 23. — Lib. conf. 2, f. 210. — C. 215, S. 21.)

Jan Slavkovský ryt. ze Šonova (Schönau) a Skalce
účastnil se osobně výpravy válečné stavův odbojných na
stě strýce svého *Kašpara*; pročež i s otcem svým *Adam*
na začetí zpourey zemřelém, při kommissi konfiskační
17. října léta 1623 vedle král. výpovědi z dne 15. z
t. r. odsouzen *třetiny* jmění, propadl *dvůr* svobodný, *Vej*
řečený, ve vsi *Světlíku* (kr. Budějovic, okr. Krumlov.) lež
s mlýnem, rybníkem a chalupou pod touž vsí. Statek
zpuštělý, již l. 1619 od císař. vojska k ruce král. komory u
k panství Krumlovskému připojen, pak vedle císař. resol
z dne 3. června 1620 dědičně postoupen byl *Adamovi Kláš*
skému z Rosengarten, písaři při městě Krumlově, za j
platné služby, kterýž jej l. 1624 *Arnoštovi Mincerovi* p
dal. — Dvoru toho domáhala se l. 1625 dcera po *Adam*
Slavkovském pozůstalá *Kateřina*, provdaná za *Jana Su*
z Dlouhévsi, kteráž od otce jejích na věně byl zanech
avšak ještě l. 1637 ničeho neobdržela. (C. 215. S. 22.)

Kašpar Slavkovský ryt. ze Šonova a Skalce, při ko
missi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1622
odsouzen k *manství*, zemřel nepřijav léna na statek s
dvůr popl. a ves *Nejepín* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), kt
po něm obdržel v léno strýc jeho *Jindřich Adam Slavkovs*

oživ l. 1654 místo zadržalé quoty manské 1045 zl. pro svou velikou chudobu toliko 300 zl. rýn., l. 1663 byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 22.)

Bavor Slepotický ze Sulic a jeho bratr Jiří při konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni, poněvadž neměli jmění žádného. Za perdon jim udělil se *Jan* při kommissi tractationis de pio opere 20 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

ruh Služský (Sluský) z Chlumu, při kommissi konfiskace vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno; toliko v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském na komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl. P. $\frac{3}{2}$.)

Benjamin Služský (Sluský) z Chlumu pro účastenství ve zpouře stavovské při kommissi konfiskační dne léta 1622 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž z té části bylo konfiskováno, totiž: a) Zbytek ze summy a statek *Tuchoměřice* — který Služský se statkem tím léta 1615 Ottovi Jindřichovi z Vartemberka za 100 kop mš. prodal (D. Z. 189, E. 19) — vynášející 100 kop mš., darován byl od císaře koleji jezuitské v městě pražském, jíž dotčený statek v Vartemberka léta 1621 byl prodán. — b) Statek *Koleč* v kraji Pražském, okres Slaný — tvrz a ves Koleč a poplužním a ves Týnec s vinicí a lisem, mlýnem, potoky, háji a vším příslušenstvím*) — který za 15.458 kop mš. dne 23. března l. 1623 prodal Služskému. Ale poněvadž Služský v čas vyměřený tímto k náboženství katolickému nepřistoupil, statek ten od král. komory ujat a vedle cis. resoluce z dne léta 1623 prodán byl za 15.558 kop mš. cizozemci *Rašperovi*, sekretáři při komoře české. (C. 215, Lib. confisc. 2, f. 295. — D. Z. 153, C. 14.)

*) Statek *Koleč* a ves Týnec s příslušenstvím l. 1614 koupila za 15.458 kop mš. od Albrechta Pětipeského *Eva Kaplířová*, roz. ze Slav. (Z. 187, G. 10). která jej postoupila Služskému.

Služský neobdržel na dvě třetiny jemu ponechané m
čeho; neboť jeho pohledanost ještě l. 1690 nebyla vyřízen
při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Albrecht Jan Smiřický svob. pán ze Smiřic, na Kostel
nad Černými lesy, Dubu a Náchodě, náležel k předním p
vodcům povstání stavův evangelických. Neboť byl při sjez
týchž stavů v kolleji Karolinské dne 21. května léta 16
od hraběte z Turnu a ostatních defensorů k ochraně náb
ženství pod obojí zařízeného, od císaře však zapovězenéh
pak se umluvil v domě svém s Turnem a jinými (viz Tur
o vyhození král. místodržících Martinice a Slavaty, na kter
i sám ruku vložil s Turnem, Oldřichem Kinským, Viléme
starším Popelem z Lobkovic a Ehrenfridem z Berbisdorf
s jehož pomocí z okna vyhodil též sekretáře Fabricia (dle v
povědi Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčán, Original-Ver
hör, Archiv místodržitel. K. $\frac{1}{133}$). Potom od stavův odbo
ných mezi direktory, správce a rady zemské ze stavu pa
ského zvolen, účastnil se vyjednávání konaného s Fridriche
falckrabětem o přijetí koruny České skrze Achace z Donín
v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Mylln
rem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Š
kem, kteří všickni veřejně nosili zvláštní znak bratrský ji
od Smiřického daný, jenž měl podobu srdce a modrou stu
kou byl ověncen (dle výpovědi Pavla z Říčán, Original-Ver
hör, Archiv místodržitel. K. $\frac{1}{138}$). Mimo to vypravil Smiřický
svého hofmistra a radu *Dominika Porsia*, který jej a mnoh
jiné pány české k povstání přemluvil, jakožto vyslance dire
torů s otevřeným listem úvěrečným na všechny kurfiřty, kn
žata, hrabata a stavy říše Německé, též s dvaceti listy zvláš
nými ku generalním státům Nizozemským, aby jim všem pod
zprávu o příčinách povstání českého s žádostí za pomo
radu a podporu. Výsledek této legace oznámil Smiřický sám
direktorům, kteří Porsia k žádané audienci slavné nepřipu
stili, avšak jej již předtím dne 31. července l. 1618 počtí
čšší mající cenu 500 zl. rýn. za jeho služby věrné jako i z
summu 18.000 zl. rýn., kterou Dominicus Porsius direktorů
na lid válečný dne 15. července t. r. zapůjčil. Konečně p
sjezdu stavův odbojných dne 29. srpna 1618 přimlouval s
Smiřický za obhajování země proti lidu císařskému do Čec

, dokládaje, že lépe jest částku jmění svého ztrá-
 kati s poctivostí, nežli potomně s velkou hanbou a
 s tím přijíti o všecko; touto jeho přímlovou pohnuti
 stavové na zřízení defense zemské. Též na přímlovu
 ho při sjezdu direktorů dne 18. září 1618 stalo se
 i domů pražských náležejících katolíkům, za příčinou
 rojení. Smiřický pak k najímání lidu válečného za-
 vřel 50.000 kop míš. a vypravil v měsíci září 1100
 k pěšího do ležení českého před Budějovic, do něhož
 i sám z Prahy odjel o 90 koních, maje dvořany a če-
 ru bíle a červeně oditou. *) V tomto ležení roznemohl
 i palčivou zimnicí a do Prahy přivezen dne 18. listo-
 18 v domě svém na Menším městě v 24. roce věku
 mřel a dne 19. ledna 1619 na Kostelci nad Černými
 v zámeckém jest pochován. (C. 215, S. 24. —
 str. 185, 364, 389, 407; VIII. str. 1125.)

vytčené účastenství ve zpouře odsouzen byl Smi-
 smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne
 1621 všeho jmění a památka jeho na věčné časy
 a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Z té pří-
 ko jmění po Smiřickém pozůstalé od král. komory
 mělo býti uято.

smuto jmění, jehož větší část Smiřický nedfnně a
 s blbým bratrem svým starším *Jindřichem Jiřím* po
 Sigmundovi držel, náležely:

statky nápadní (fideikommissní), které podle zařízení
 missního od Jaroslava Smiřického léta 1594 pro rod
avšak s vyloučením blbých, učiněného a l. 1597 do
 ských vloženého (D. Z. 128, E. 2 & 11), **) Albrech-

smiřický prý smýšlel také, že bude králem v Čechách, protože
 agrem kurfiřta falekého. (Skála, II., str. 185.)
 e dotčeného *zařízení Jaroslava Smiřického*, který Kateřinu
 ka měl za manželku, případnouti měly vytčené statky nápadní
 a strýci *Sigmundovi Smiřickému* na Skalách a Dubn, a po
 vždy na nejstaršího strýce z rodu Smiřického; avšak kdyby
starší strýc rozumu zdravého nebyl a to při osobě jeho na
 u zemském skutečně se seznalo, tehdy v statky ty uvázati se
 strýc po něm nejstarší, který však povinen byl blběho podle
 vydržovati aneb ročně 4000 kop míš. na jeho vychování pla-
 y rod a kmen Smiřický mužského pohlaví všecken ze světa
 statky ty i na osoby ženského pohlaví z rodu Smiřického,
 a nejstarší, případnouti. — Mimo to kňástem Jaroslava Smi-

tovi Janovi Smiřickému léta 1614 připadly, totiž: 1. Panství *Kostelec nad Černými lesy* (kraj Pražský), k němuž náležely zámek a městečko Kostelec s pivovárem, dvorem poplužním pak vsi Hoště (zašlá, nyní dvůr poplužní), Svrabov, Brníky, Dobré Pole, Voleška (Oleška), 2 osedlé v Nučicích, Konojedy, Strmelice, Voděradý Černé, 2 osedlé ve Zvanovicích, Cukmandl (zašlá), Bohumily (zašlá), Oudašín (Aldašín, zašlá), Jevany, Vyžlovka, Louňovice, Žernovka, Svojetice, Srbsín, Teňhovec, Vojkov (zašlá, nyní samota), Věstary, Tehov, Klokočná, Menčice, Světic, Mukařov (zašlá), Kozojedy, Přehvozdy, Bylany, Vrbčany, Lipany, Vitice, Močedlník, Chrašťany a Mrzky, též krčma v Třebovli; pak tvrz a ves *Ključov* s dvorem popl., mlýnem, vinicí, a vsi Pořícany a Lstiboř, s podacími kostelními i jiným příslušenstvím, tak jak to l. 1558 dne 7. března od král. komory Jaroslav Smiřický ze Smiřic za 30.000 kop gr. českých (60.000 kop mš.) koupil. (D. Z. 53, J. 19.) — K tomu panství přikoupil léta 1573 Jaroslav Smiřický, jakožto poručník nad dětmi po Albrechtovi Smiřickém k ruce týmž sirotkům zámek a ves *Skalici (hor stříbrných)* s dvorem poplužním, řekami, rybníky, dvěma mlýny s lesem Rousýnem a chalupami i krčmou, při témž lesu vystavenými, s podacím kostelním a vším příslušenstvím osynů po Mikulášovi Otmarovi z Holohlav za 4100 kop gr. českých. (D. Z. 18, A. 30.) Též přidělen byl ke Kostelci statek *Tuchoraz* — zámek Tuchoraz s dvorem popl., rybníky, sádkami, mlýnem, potoky a lesy; zámek pustý Šember (Všember), městečko Tuchoraz s krčmou a kovárnou panskou, ve Masoujedy (Masojedy) s krčmou; ve vsi Chrastu tvrz, dvůr kmetský s platem a mlýnem pod Chrastem i s krčmou výsadu a ve vsi Limusích což tu jest, s dvory kmetskými a vším příslušenstvím, též se svršky a nábytky — který Jaroslav

řického bylo ustanoveno, aby žádný nápadník z rodu Smiřického z těchto statkův i svršků, nábytků, klenotův a jiných věcí fideikommissních ničeho neodcizoval, nedával, neprodával, nezměňoval, nezastavoval, ani žádný z nich zavad na ně neuvozoval. — První nápadník a dědic statků fideikommissních, Sigmund Smiřický, měl ze statku toho vydávati: a) bratru svému Albrechtovi Vladislavovi Smiřickému na Hořicích a Oulibicích až do jeho smrti ročně 1000 kop gr. českých; b) Jaroslavovi Sigmundovi Albrechtovi Václavovi, synům Václava Smiřického, každému po 2500 kop gr. česk., a kdyby jeden z nich zemřel, měl celou summu 5000 kop dostávati pozůstalý; c) sestře testatora Saloméně Mičanové ročně 1000 kop gr. česk. (D. Z. 128, E. 2 & 11.)

l. 1579 za 10.000 kop gr. českých koupil od sester
ek z Donína, paní Kateřiny Mičanové a panen Maj-
idmily a Alžběty, které týž statek po matce své
z. z Landšteina zdědily. (D. Z. 64, Q. 11.)

anství *Uhřiněves* (Auřinowes, kr. Pražský, okr. Ří-
ž tvrz a ves *Ouřiněves* s dvorem poplužním, vsi
vraty, Tehovice, Svošovice, Kunice; též na dře vsi
y, Přestavky, Lipany, Voděrady a Zdebrady; s vi-
elníci, oborou, podacími kostelními a vším příslu-
jakžto l. 1579 *Jaroslav Smiřický* od Ferdinanda
a z Ronšperku za 28.500 kop mš. koupil. (D. Z.
) — K tomu hrad (zámek pustý) a městečko *Říčany*
em, dvorem popl, pak vsi pusté Nesvačily a Přetice,
ovice pustý s dědinami, dům Peškovský a dům
ý (dle D. Z. 58, L. 22.) s rybníky, lesy, mlýnem a
slušenstvím, jak to l. 1572 *Jaroslav Smiřický* ze
Kostelci a Klučově po Jetřichovi Vostrovci z Kra-
9500 kop mš. koupil. (D. Z. 60, M. 11.) — Mimo
Pitkovice — tvrz a ves Pitkovice s dvorem popluž-
nem, mlýnem, rybníky, potoky a háji — který kou-
1589 za 4250 kop gr. česk. *Jaroslav Smiřický* od
Strnada z Tryskovic. (D. Z. 167, P. 11 & 26.) Též
Poloděje (dom. Uhřiněves), totiž zámek a ves celá
s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Stu-
; tvrz a ves *Sybrina* s dvorem poplužním s domy
a Fidrholci, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak
0 *Jaroslavovi Smiřickému* na Kostelci v dluhu 2000
českých Václav Homut z Harasova zapsal (D. Z. 91,
Jaroslav Smiřický l. 1597 týž statek se vsí Hájek
kšaftem k užívání manželce své Kateřině z Hazm-
do její smrti postoupil. (D. Z. 128, E. 8.)

Statky zpupné, totiž: 1. Statek *Škvorec* (kr. Pražský,
ký Brod) — zámek a ves Škvorec a vsi Křimín,
Křivaň a Ouval s příslušenstvím, jak to l. 1462 od
ze Škvorce za 3000 kop gr. pražských koupil Če-
linšteina a pak léta 1530 týž statek od Jindřicha
ého z Klinšteina zapsán byl v dluhu 4000 kop gr.
Sigmundovi Smiřickému ze Smiřic. (D. Z. 42, J. 5.) —
připojen byl statek *Hostýň*, totiž tvrz Hostýň (nyní

samota) s dvorem poplužním a pivovárem, městečko Ouva (díl) se clem a podacím kostelním, ves Radošín (Radešín, díl), dvůr pustý poplužní v Hodově a dvory kmetců pusté s podacím kostelním v Horkách a příslušenstvím, jak to léta 1560 Albrecht Smiřický od bratří Vchynských z Vchynic Václava, Bohuslava a Jiřka za 9000 kop mš. koupil. (D. Z. 54, L. 26.)

K tomu též statek *Jiřice* (kr. Pražský, dom. Brandýs.) — tvrz a ves Jiřice s podacím kostelním a dvorem poplužním tvrz *Rudeč* s dědinami k ní náležitými, ves Rudeč (díl), vsi Čákovice a Nováves, s vinicí, štěpnicí, lesem, mlýnem, řekou Labem a rybníky (jmenovitě Slatinka, rybníky nad Čákovici Žebrák, Dlouhý, Vokřínek, Šibeničný, Vydra [zarostlý] a Semínko), s podacím kostelním v Kozlech a jiným vším příslušenstvím — který Jaroslav Smiřický l. 1583 od dědicův a dětí po Mikulášovi a Jindřichovi Vančurovi z Řehnic za 8900 kop gr. českých koupil. (D. Z. 22, C. 2 & 66, J. 1.)

2. Statek *Chřenice* (Křenice, dom. Uhřetěves), totiž tvrz a ves Chřenice s dvorem poplužním, vsi celé Pacov s dvorem poplužním, Březí s podacím kostelním, Strašín, Janovičky a díl vsi Běchovice s roli a lukami ke dvoru pustému, který tam někdy býval, náležejícími; též půl podacího kostelního a půl školy ve vsi Slušticech, se vším jiným příslušenstvím jak to l. 1615 Albrecht Jan Smiřický od bratří Jana a Hertvíka Skalských z Dubu za 20.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 139, C. 12 & 191, G. 22.)

3. Statek *Dymokury* (kraj Jičín.), k němuž náležely a) Tvrz a ves Dymokury s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem pod Dymokurským rybníkem, větrným mlýnem, pivovárem, chmelnicí a vinicí, též ves Svidnice a rybníky (zejména Deblický, Dymokurský, Pustý, Bušovec, Nový Stidka, Holský, Třeboňský, Žlábek, Ptáček, Šilhář, rybník nad Deblickým, rybníky u cihelny a pod cihelnou pustý), tak jako to l. 1572 od Šťastného Křineckého z Ronova za 10.000 kop gr. česk. bylo prodáno Jindřichovi Seletickému ze Smojna (D. Z. 17, K. 13 & 60, H. 34), od jehož vdovy Doroty tyto statek léta 1573 koupil za 10.075 kop gr. českých Zdeněk z Waldšteina (D. Z. 61, G. 12.) — b) *Městec Králové* (Kynysfeld, Königstadt), město celé s podacím kostelním s dvo-

Střihovích (Střihov) nově vystavěným, vesnice Slopek, Dvořiště a Dubečno, s lesy, rybníky (jmenovitě , Štěpovský, Krtský, Štitarský, Puklice, Svatojakubek, Hluzina, a při vsi Slověč rybník Vocásek, Vovráček, Starý, Koblih, Čakanka, a při vsi Dubečném Dubečský), i s mlýnem pod rybníkem Štitarským, a vším příslušenstvím, jak to léta 1587 od bratří a Mikuláše Trčků za 11.750 kop gr. česk. (23.500) koupila vdova po Zdeňkovi z Waldšteina, Maria Martinic, k ruce syna svého Viléma z Waldšteina (C. 25), po jehož smrti týž statek se statky Dymova a *Kněžického* (ves Kněžice s podacím kostelním a dvorův s příslušenstvím), též ves Zabrdovice a dvůr s dvory dvěma osazenými a 3 chalupami v Zabrdovicích a 3 chalupami na Bříství nově vystavěnými postoupil smlouvy léta 1594 strýcům z Waldšteina Adamovi a Vilémovi Vokovi a Henškovi (D. Z. 172, Q. 6 & 8), tyto statky léta 1606 připadly (D. Z. 133, C. 12 & 13) tak že Henšk díl svůj na nich za 23.000 kop mš. ml. z Waldšteina postoupil. (D. Z. 180, D. 5.) — *Zámek, Mutinsko* řečený, dvůr poplužní pod tímž mlýnem pod rybníkem Nepokojem, vsi Ledečky, Zabrdovic, 5 osedlých s krčmou), ves na Mutinsku, ves pod Zámekem (nyní Nepokojnice), ves Lhota Viničná, Trnovou a jiným příslušenstvím, jak to l. 1611 od Ondřícha Křineckého z Ronova Adamovi mladšímu z Waldšteina za 12.250 kop gr. českých bylo prodáno (D. Z. 181), potom s Dymokury spojeno a Albrechtovi Janovi z Waldšteina mu po l. 1615 postoupeno.

Statky *Žlunice, Kozojedy a Chotělice*, tvrze s dvory osídlenými, s pivovárem a dvory poplužními *Malé Kozojedky, Kozojedky, Chotělice*, též vsi celé Kozojedy s lázní, Žlunice, Veliké Sekeřice, Kozojedky, Chotělice (díl) a Volanice (díl) s příslušenstvím, jak to l. 1612 Albrecht Václav Smiřický ze Smiřic s manželkou Marie z Lobkovic, roz. z Lobkovic, za 35.250 kop gr. česk. (70.500) koupil. (D. Z. 185, E. 10.)

Panství *Náchodské* — zámek s dvorem poplužním a dvory, městečko Hronov a Skalice; vesnice Staré

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Město, Roudné, Břlečoves (Bílovec), Pořící Malé, Sendra, Mezilesí, Brnej (Brné, Brná), Pořící Veliké, Srbsko, Ždár, Babí, Slavíkov, Rybníky, Radechová Horní a Dolní, Pavlíš, Dobrošov, Jistbice, Lipy (Lipí), Bražec, Gry (Kry, Kří), Voskov, Lhotka (Lhota), Sedmakovice (l. 1533 ves pustá), Zběčnák (Zbiček), Rokytník, Dřevíč Dolejší, Žabokrký, Zlič (Zezličko); městečko *Machov*, vsi Srbská Dolní, Lhota (Machovská), Černínov (Černá Tamchynova), Borovej (Borov), Zlič, Starkoč, Klemny (Kleny, Chleny), Dubno, Kramolná, Trubějov a Větrník; též *Vismburk* (Visenburk) hrad pustý, městečka *Oupice* a *Kostelec*, vsi Radčín (Radeč), Brusnice (Německá), Key (Kyje), Havlovice, Popluží, Hertyně (Rtyně), Bohdašín, Lhota, Libňatov (Libnětov), Maršov, Studenec, Rubinovice, Bohuslavice, Suchovršíce, Svatoňovice, Batňovice, Slatina, Kostelec (pustý) a Přibislav; též vsi Sedloňovice (Sedloňov) a Petrovičky (Petrovice) l. 1533 pusté, se vším příslušenstvím — jak to l. 1497 Jindřich kníže Minstrberský Janovi Špetlovi z Prudic za 3500 kop gr. českých postoupil, pak l. 1533 Hynek Špetle z Janovic za 12.000 kop gr. českých prodal Vojtěchovi z Pernšteina na Pardubicích (D. Z. 6, E. 6), a potom l. 1544 Sigmund Smřický ze Smřic Skalách od Jana z Pernšteina na Helfenštejně za 18.900 kop gr. českých koupil. (D. Z. 7, B. 3 & 44, H. 15.)

K panství Náchodskému koupil Albrecht Smřický l. 1565 ves *Zájesd* s clem od Kateřiny Černínové, dcery Jana staršího Rodovského z Hustiřan, za 1750 kop gr. českých. (D. Z. 57, H. 15.)

K témuž panství připojen byl též statek *Ratibořice* s dvůr popl. Ratibořice s mlýnem novým, řekou Úpou čtyřmi rybníčky, lesem a vším příslušenstvím; též vsi celé, Lhota p. Hoříčkami s krčmou, Chlistov, Křižanov s krčmou a Zábrodí s krčmou, s rybníky zejména Špinkou, Brodským a Krčmářkem, při Zábrodí ležícími, s lesem řech. Kramolnou s potokem, též s lesem nad rybníkem Brodským, a všelijakým příslušenstvím — který léta 1582 Jaroslavovi ze Smřic Mandalen Žehušícká z Nestajova od panství Rysmburského za 8500 kop gr. českých prodala. (D. Z. 65, S. 14.)

6. Statek *Rysmburk* (Risenburk, dom. Náchod) — zámek Rysmburk s předhradím, dvorem poplužním, pivovárem

a dvěma mlýny; městečka Žernov (Žernovy, díl) a Hůra (Hora); vsi Mstětiny (Mstětín), Stolín (Stolib (Všeliby), Volešnice, Víška, Skalka a při zámku ku dva grunty s krčmami a lázní, s lesy, rybníky pou a příslušenstvím; též dvůr poplužní v městečku Kochanovský řečený — jakž to l. 1601 Sigmund, jakožto poručník k ruce sirotka Albrechta Václava, Václavovi Smiřickém, od Jana z Talmberka za 8000 českých koupil. (D. Z. 130, K. 15 & 175, L. 30.)

statek *Třebešov* — tvrz a ves Velký Třebešov s dvo-
lužním a podacím kostelním, ves Litoboř (díl) s dvo-
lužním, mlýn v Ledči; též tvrz a ves Malý Třebešov
poplužním, rybníkem Třebešovským, mlýnem Li-
n a příslušenstvím — jak to od Jana mladšího Do-
o l. 1611 Markvartovi Stranovskému ze Sovojovic za
op mš. bylo prodáno (D. Z. 185, C. 18) a od Stra-
o téhož roku Albrechtovi Václavovi Smiřickému po-

statky *Semily* a *Navarov*, totiž zámek Navarov a tvrz
jich příslušenstvím (viz Albrecht z Waldšteina), jak
511 bratří Jan a Bernard z Waldšteina za 6000 kop
ých Janovi Svojanovskému z Božkovic (D. Z. 42,
prodali a potom l. 1515 právo své na týchž statcích
o mš. postoupili Sigmundovi ze Smiřic, švagru svému
50, C. 7 & 8), jemuž i Svojanovský léta 1542 tyto
panstvím Skalským v dluhu zapsal. (D. Z. 249,
- Viz Skály.)

statky *Skály s Turnovem a Trosky*, totiž :

statek *Skály* (Skála Hrubá, Gross-Skal), k němuž ná-
i Pavlíkov, Smrčí, Zásadí (Zásada), Dlouhá ves, Lok-
ce, Chutrovka, Vyskeř, Krasnov, Dubecko ves pustá,
od Vyskří; *Naleská rychta*, vsi Chlum pod Mladosto-
adostov, Mašov, ves pod Waldštýnem a Smrčí (díl);
ě plat bez panství od některých měšťanů zejména
ch; též platy na lidech z Lestkova, z Kozákovských
Volalanec, z Tatobit, ze Záhoří a z Chuchelné; též
ří dědiny pusté k Skalám příslušející pod plat ujali,
Rovenska, z Rokytnice, z Borku, z Vesce, z Úlehle,
vé, z Radče, z Štěpánovic, z Bohuslavic a z Miknovky

(Michovky); též lidé z Novévsi, z Radvanovic a z Lažan, i Blatečtí lidé; též ves Želejov, ve vsi Chloumku dvory pusté dvůr osedlý, s platem z pustin Dibilikovských; podací kmet stelní ve Vyskři se vším příslušenstvím; též tři lány a 1 korců orných a jeden lán a 21 korců dědin neorných, 4 lány a 7 korců luk, 24 lány a 16 korců lesů a potok Libun tak jakž týž statek, od Jana Svojanovského z Boškovice jeho rukojmím (mezi nimiž jest též *Sigmund ze Smiřic*) vzdaný a zapsaný, léta 1517 za 1193 kopy gr. českých byl odhadán (D. Z. 2, B. 11.)

K tomu náleželo též dědictví Svojanovského z Božkovic a na Skalách, které léta 1514 Janovi z Waldšteina a na Krupce, *Sigmundovi ze Smiřic* a Václavovi Litevskému (Lítoškovskému) ze Svinař, majícím právo k tomu dskami zapsaným od Sigmunda z Šebřova a bratří jeho mladších ku právům právu dědickému, odhadáno bylo pro nedání 1500 kop gr. českých Sigmundovi z Šebřova a bratřím jeho přisouzených totiž: městečko *Žarkov* (snad Žantov) s platy, vsi Hnanice, Radvanovice, Svatoňovice, Volavce, Roudné (Raudnay) Bukovina, Radeč, Drahoňovice, Smrčí, Děčín (nyní samota), Lázně, Krčkovice, Bohuslav, Rokytníčka, Doubravice mlýnská, *rychta Rovenská*, městečko Rovensko s platy a měštitě, rychty svobodné i s platem z pivováru obecního, vsi Kouty, Tain (Týn), Soykořice (Sýkořice), Žernovany, Blatce, Štěpánovice, Borek s mlýnem, Prosečko mlýn, Oujezd dvůr kmetův s krčmou výsadní, Jivany a ves pustá Lhota; též *rychta Rothštajnská* (Rotštejn), ves Bělá (Bělá), ves Bakovina, ves Hrochovice a ves Klokočí, s dědinami, lukami a vším příslušenstvím. (D. Z. 2, B. 6.) — Díl statku Skalského Janovi a Bernardovi z Waldšteina příslušející koupil l. 1515 přeshořením desk dotčený *Sigmund ze Smiřic* za 4000 kop gr. českých (D. Z. 250, C. 8) a vzal mocí zradnou též půl díl na témž statku dotčenému Litevskému náležející. (D. Z. 6, E. 14.)

K témuž panství náležel zámek *Skály* s dvorem poplužním a krčmou tudíž s platem, Kozákov a Komárov Hořejší vsi pusté a dvory kmetův pusté s platem, dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím; zámek *Waldštejn* s dvorem poplužním a dvory kmetův s platem tudíž, ve

ada a mlýn pod Chlumkem s platem, ves Vyskeř dvorem poplužním, lukami a pastvami pod Vyskřím, nov (dřl), Skalany (dřl), Poddubí, v Chlumu pod Vydvory kmetcí s platem, v Smřčí dvůr kmetcí s plamladostově tři dvory kmetcí, v Chlumu pod Mladova dvory kmetcí, právo ke vsi celé Novévsi, s dědikami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním, s horami, doly, kurmi, vejci, robotami, ospy, s řerou; též v Turnově plat roční 33 kop gr. a 19 kopch, ves Mašov celá s dvorem poplužním; zámek puyayn a vsi celé Smřčí, Prackov a Zásada, v Dlouhé kmetcí s platem osedlých a pustých, vsi celé Vesce, Chutrovka, Dubečko i s dvory kmetčími pustými, hy s dvory kmetčími osedlými i pustými, s dědikami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelrušticí i vším příslušenstvím; též tvrz *Semily* s dvolužním, městečko *Semily* s domy, krčmami a dvory s platem, se všemi vesnicemi k Semilům příslušezámek *Navarov* s dvory poplužními, městečko domy, krčmami a dvory kmetčími s platem, *zámky* *Kostějka* a *Koštalov* s příslušenstvím a všemi vesnidedinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a s plným, tak, jakž statky *Semily* a *Navarov* od Jana a Bernatří z Waldšteina Janovi Svojanovskému z Božkovicány — kteréžto statky všecky Jan Svojanovský z Bož1542 v dluhu 100 kop gr. česk. postoupil rukojmímJaroslavovi z Šelnberka, Křištofovi z Švamberka naříkovi z Šelnberka a z Kosti, Fridrichovi z Donína,vi Sezimovi z Ouští, Jindřichovi z Šelnberka aSigmundovi z Smřic, Václavovi z Ouští, Janovimu z Ronova a na Kumburce, Jaroslavovi Hasiinu z Lobkovic, Janovi z Potšteina na Žampachu, z Walšteyna na Bradlci, Pavlovi Samuelovi z Hrádku,vi Beřkovskému z Šebřova, Václavovi Litevskému, Ladislavovi Malešickému z Černčic, Mikulášovi zeMěchalovi ze Semína a Zikmundovi z Kopidlna. (D. Z.3.) — Od těchto rukojmů skoupil Zikmund ze Smřicna panství Skalském náležející; tak prodali Fridrichz Ouští, Václav Malešický z Černčic a Jan starší Kři-

necký z Ronova právo své na díl svůj, k vytčeným statkům Jana Svojanovského l. 1543, totiž Sezima za 125 kop, Křinecký za 40 kop a Malešický za 40 kop gr. českých *Zikmundovi ze Smiřic*. (D. Z. 5, B. 28, B. 30, C. 3.)

Mimo to připojeny byly k statku Skalskému též vsi Tatobity s krčmou, Lestkov s krčmou a Václavy; též dílem vsi Kozákov, Volavce s dvěma krčmami, Chuchelna, Sytovec s krčmou, s mlýnem Podbožkovským, dvorem Břežákovským vsi Rozprachtice (díle) s krčmou a Vyskeř (díle) s krčmou s lesy, Jizerou, potokem, s kostelem sv. Vavřince a jeho příslušenstvím, jak to l. 1557 *Jindřich Smiřický* ze Smiřic a na Skalách směnou od Adama z Wartenberka a na Rohozci obdržel s přídavkem 300 kop gr. českých za vesnici své témuž Wartenberkovi postoupené, totiž Březinu s podacíím kostelním, s mlýnem a krčmou, Blata, Mařenice s krčmou dvorem poplatným Podžabokrtským, ves Dlouhá (díle) s krčmou, Skalany s mlýnem propastným a s chalupou, s rybníkem Žabokrtským a Voběšeným, s řekou Jizerou, s lesy a vším příslušenstvím, jak to Smiřický l. 1556 od císaře za 2400 kop gr. českých beze vsí Dlouhé a Skalan koupil. (D. Z. 54, B. 8.)

b) Statek *Skály* (Skála nad Jizerou, Klein-Skal), zámeček Skály s dvorem popl., čtvrt města *Turnova*, dvory popl. Přepere a Arnoštický, vsi Labe (Laab), Vransko, Bobov, Stěhoň (Sněhov), Protivná (zašlá), Lištné (díle), Mukařov, Huntýřov, Skuhrov, Bzí, Plzov (Splzov), Veselí, Chlístov, Těpere, Dobrohostov (zašlá), Alšovice, Jablonec a Džbánov, huť skelná řečená na Mšenu, vsi Loučno, Kokonín velký, Vrkoslavice, Maršovice, Šubrtovice (zašlá), Liskov (Lestkov), Kokonín Malý, Jistebsko, Přepere, Štveřín, Plankovice, Zichrov, Doubí, Srbsko, Kamenice, Skokovy, Mleynce (snad Mlýnec ve Vyškeři), Volešnice, Skalany, Babíny (nyní samota) Čirkovské (zašlá), Kačanovy (Kacanov), Pohoří a Kadeřavej (Kadeřavce s podacími kostelními a vším příslušenstvím, jak to Albrecht Jan Smiřický ze Smiřic l. 1615 za 38.250 kop gr. českých koupil od Otty Jindřicha z Wartmberka, který též statek na díl svůj po otci svém Karlovi vedle dílčích cedulí od svého bratra staršího Jana Jiřího obdržel. (D. Z. 137, K. 12 & 188 L. 5.)

polovice města Turnova, která se strana Svijanská a polovicemi podacího kostela sv. Mikuláše, radnice, též dva mlýny, řečené Shořalý a Podklášterský, pak i řeky Jizery s ostrovy a břehy a jiným příslušenstvím to Albrecht Jan Smiřický l. 1615 od Joachyma Slika za 25.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 191,

atek Trosky — zámek Trosky s předhradím, dvůr Chřenov, městečko Čímýšl a vesnice Libuně, Knišín a dolní, Javornice, Troskovice, Jivina; též na Dujezd, Ktova, Jivany a Tachov, s příslušenstvím, za 1558 Jindřich ze Smiřic od Kristofa z Lobkovic za 6500 kop grošů českých koupil (D. Z. 13, J. 2); poplužní ve vsi *Ktové* s krčmou, mlýnem a dvěma dvory, který Sigmund Smiřický koupil léta 1601 od Jindřicha ze Semína a na Lhotě za 1100 kop mš. (D. Z. 15, J. 3.)

atek Semín — tvrz a ves celá Semín s dvorem poplužním a mlýnem pod tvrzí, dvory kmetců (zašlá), což tu jest s krčmou výsadní, ves celá Železná výsadní a dva díly podacího kostelního ve vsi s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím — jak to l. 1558 *Jindřich Smiřický ze Smiřic* od bratří Petra a Jindřicha Semínů ze Semína za 1525 kop gr. pražsk. českých koupil. (D. Z. 13,

statky Kumburk, Jičín a Oulibice, totiž:

panství *Kumburské* s městem Jičínem a vesnicemi od panství Velišského, k těmž panstvím připojené, jmenovitě *Kumburk* s dvorem popl. pod týmným zámek ležící, *Dřevenice* s dvorem popl., pivovárem, kovárnou a při též tvrzí v jednoim ohrazení ležící; tvrz *Radim* s popl. a kovárnou, dvory poplužní *Zebín* s krčmou ležící, *Čeršovský* a Robouský, obora Valdická; dům *Jičíně*, pivovár při těmž městě s mlýnem a kovárnou, *Hořišovský*, Robouský, pivovár pustý *Tužinský* s mlýny při něm, mlýn *Stavský* s pilou, mlýny také dva s pilou, mlýn *Roškopský* s pilou, též *Roškopov* a *Bilský* (Bělský)

s pilou a mlýn Moravčovský; zámek pustý Bradlec, město *Jičín*, městečko Nová Paka, vsi celé Volešnice, Vrchovina, Rokytney (Rokytná), Stará Paka, Roškopov, Brdo, Krsmol, Němičoves, Vitiňoves, Dřevenici, Dolce, Oubislavice, Proseč, Stav, Oujezd, *Radim*, Lhan, Tužín, Oujezdce, Žďár, Kyj, Ploučnice, Chloumek, Štěpanice, Zboží, Bělá, Tample, Oust, Sireňov, Studany, Dvorce, Zebín, Kbelnice, Zamezí, Dílce, Podulší; též na díle vsi Soběraz, Lhota Kacáková, Robous, Moravčice, Kruhy a Svojek, se vším příslušenstvím, jak to lé. 1. 1607 Sigmund Smiřický od Jana Rudolfa Trčky za 84.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 134, C. 16 & 181, G. 28.)

b) Statek *Oulibice* — tvrz a ves Oulibice s pivovárem, podacím kostelním, dvorem poplužním a druhým dvorem, řeč. Michovským, ves Lužany (díl) s dvorem poplužním, podacím kostelním, vsi Řeheč, poustka ve vsi Lhotě Kacákově (díl), Proseč a Studenka; lesy a rybníky (zejména Hlinovník, Pohan, Paleník, Řehečský, Chotský, Dubský, Pěřínský, Matoul a Nový) se vším příslušenstvím, jak to lé. 1568 Jindřich Smiřický ze Smiřic od Fridricha z Waldšteina za 12.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 58, O. 29.)

11. *Panství Hořícké*, totiž:

a) Statek *Hořice* — tvrz a městečko Hořice s dvorem poplužním, vinicí a lesy, vsi Libenice (Libonice), Chvalina, Lhotka s 2 mlýny, jak to Sigmund ze Smiřic již před shledáním desk od Bernarta Žehušického z Nestajova za 50.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 4, H. 30 & 16, L. 3.)

b) Statek *Bašnický* — tvrz pustou Bašnice a ves celou s dvory kmety s platem a podacím kostelním v Milovicích, vsi celé Břístany, Petrovičky s mlýnem, Sukorady, Kanice, Pšanky s lukami, lesy a rybníky (zejména Obecní, Sukoradský, Hluboký, Výskal, Petrovský, Společný, Zdinovský, Trávník, Pšanský, Polní, Nekazanec, Chochol, Kostecký, Rokytovský, Kanický vesní, Podtvrzní, Nadýmáček, Hluboký Kanický, Kachyňka, Kordulík, Znibij), s halteří pod Petrovičkami a vším příslušenstvím — koupil l. 1542 Sigmund ze Smiřic a Skalách od Jana z Pernšteina na Helfenštejně za 5000 kop gr. pražských českých. (D. Z. 41, J. 3.) — Též *drůr svobod* ve vsi *Milovicích* s dědinami, lukami, zahradami, chalupami, štěpnicemi, rybníky a s dílem háje Račinského, jak to lé.

ndřich Smiřický na Skalách od Jiřka Otmara z Holo-
1900 kop mš. koupil. (D. Z. 56, A. 10.)

Statek *Holovousy* — tvrz Holovousy s dvorem popluž-
rz *Bůlsko* s dvorem poplužním, s mlýnem pod Holo-
4 kolách, stupami a olejnou; vsi Holovousy, Chodo-
podacím kostelním, Nevratice (díl) a Mezihoří; mě-
Mlazovice s pivovárem pustým, podacím kostelním,
příslušenstvím, tak jakž to l. 1594 Albrecht Vladi-
niřický od Sigmunda Karlíka z Nežetic, poručníka
cery po Adamovi Karlíkovi, za 37.500 kop mš. kou-
Z. 170, A. 1.)

Statek *Nevratice*, ves s dvorem poplužním a příslu-
n, jak to Jaroslav mladší Smiřický, nejstarší syn
nda, od bratří Vostromířských z Rokytínka, Heřmana,
áclava, Petra Adama Mikuláše a Albrechta l. 1609 za
op mš. koupil. (D. Z. 183, F. 29.)

Statek *Hradištko* — tvrz Hradištko s dvorem popluž-
mlýnem pod tvrzí ležícím, též díl vsi Vostřomíře —
l. 1609 Jaroslav mladší Smiřický po Adamovi Vostro-
a od jeho syna nezletilého Václava Otíka za 9100 kop
upil. (D. Z. 183, J. 3.)

Panství *Dub (český) a Fridštejn* — zámek s dvorem
ím a město Dub, zámek pustý Fridštejn s dvorem
ím, městečka Hodkovice a Vosečno (Qsečná), vsi
Dub, Modlitbohov, Solákov (Sobákov, dom. Mimoň),
ň (Rozstání), Světlá, Vesce hořejší a dolejší, Jiří-
Jiřkov), Javorník, Domaslavice, Vlčetín, Padouchov,
Rašovka, Bystrá, Bohdánkov, Petrášovice, Žďárek,
Bělá), Kohoutovice, Dechtary Dolejší, Chvalčovice,
ny, Travníček, Letařovice, Vorklebice, Radvančice,
(Kobylá), Sedliště (Sedlíštko), Chlistov, Benešovice,
(Libič), Bohumilice, Bzové, Malčice, Loukovičky, Vše-
Lesnov, Zábrdí, Vlachové, Smržov, Kněžičky, Doubí,
Vesec za horami), Vratislavice, Nysa (zašlá), Jeřma-
avorník, Záskaří, Zásadka, Vranové, Rakousy, Borek,
ovice, Roudné (Roudný), Kaškovice, Voděradý, Radi-
Palečné (Pulečny) Kamenice, Havlovice, Nová ves,
Most, ve vsi Zlatečka (zašlá) dvory kmetců s platem,
kmetců zejména Tuchom, Janovičky, Roveň (Rovné) a

Kojetičky (zašlá), se vším jiným příslušenstvím, jak to l. 1556 dne 1. prosince od Ferdinanda I. po Vartenberkovi dědičně prodáno bylo Janovi z Oppersdorfu za 8571 kop gr. česk. (D. Z. 12, H. 25) a potom l. 1591 od bratří z Oppersdorfu Fridricha a Jiřího za 59.507 kop 30 gr. česk. (119.015 kop m.) Sigmundovi ze Smiřic bylo postoupeno. (D. Z. 167, M. 17.)

Mimo statky vytčené zůstaly po Smiřickém též *tři domy* v Menším městě pražském, totiž: *dům Smiřický, fideikommissní* na náměstí ležící (nyní u Montaků řečený); *dům šosovní, Chlupovský* neb *u Chlupů* řečený, předešle za 10.000 kop mš. koupený a s domem Smiřickým spojený; pak *dům zpupný* za domem Smiřickým naproti kapli sv. Martina ležící, předtím za 4000 kop mš. koupený.

Konečně náležely k jmění Smiřického *tři tůny zlata*, obsahující 300.000 kusů dukátů a mnoho skvostů, které Smiřický na počátku zpoury skrze hofmistra svého Porsia ve Frankobrodě nad Mohanem sobě uložil a potom kšaftem odkázal nevěstě své hraběnce z Hanavy, dceři z tety po matce kurfiřta falckraběte Fridricha, později provdané za landkraběte Hessenského.

Veškerých statků Smiřických — z jejichž důchodů ročních někdy Sigmund Smiřický, otec Albrechta Jana, mimo všecka vydání svá každého roku stotisíc kop mš. do pokladnice své schovával a ukládal, jsa nade všechny jiné obyvatele království Českého na statky i na peníze hotové nejbohatší — ujala se po smrti Albrechta Jana Smiřického léta 1618 vedle výpovědi soudu zemského mladší jeho sestra *Markéta Salomena, provdaná za Jindřicha Slavatu* z Chlumu a Košumberka, k ruce svého bratra mladšího *Jindřicha Jiřího*, na rozumu nedostatečného, nad nímž též poručenství obdržela, majíc mezi nejvyššími úředníky a soudci zemskými přátely a zástupce dobré a obzvláště nejvyššího kancléře Václava Viléma z Roupova. Tomuto pojistila l. 1619 na panství Dubském 50.000 kop gr. českých, kteréž Roupovcovi za upuštění ode všech svrškův a nábytkův, od Albrechta Jana Smiřického jemu odkázaných, v ročních lhůtách po 5000 kop českých spláceti se zavázala. (D. Z. 192, C. 7. — Viz též Václav Vilém z Roupova.) — Potom domáhala se toho skrze direktory zemské i skrze falckraběte Fridricha při radě

Frankobrodu, aby jí vydány byly svrchu dotčené dukvosty ve Frankobrodě uložené, které Porsius dědičickým vydati nechtěl, protože značná summa peněz ckého jemu odkázaná byla zadržána od týchž dědicův, Jindřich Slavata a Václav Vilém z Roupova Porsia ený odkaz tak pronásledovali, že v domě Smiřickém ik neděl byl držán ve vazbě, až se jí sám útekem Těchto důkátů a klenotů ujímala se též hraběnka y (Hanau) Kateřina Belgica, a žádala falckraběte a, aby vydány byly klenoty ty její dceři Smiřickému né, již je Smiřický odkázal. Avšak zatím dotčené a klenoty byly vypátrány a jakožto statek po Smi- v pokutě propadlý ujaty jsou k ruce císaře skrze Filippa Kristofa, biskupa Špýrského. (Vedle čís. knížete z Lichtenšteina z dne 27. října l. 1621. — S. 24.)

terých statků po Smiřickém pozůstalých, zvláště pan- mburského a Jičínského zmocnila se *starší sestra ho Alžběta* skrze *Ottu Henrycha z Wartenberka* pří- ulhavého, který ji z vězení, v němž na zámku Kum- pro plotky milostné s člověkem rodu sedlského od ho Sigmunda a po jeho smrti od bratra Albrechta estry mladší Markéty Salomeny do jedenácti let byla mocí vysvobodil a pro dědictví Smiřické za manželku proto na stížnost Markéty Salomeny Slavatové Otta z Wartenberka obeslán byl před tehdejší direktory e zemské, jejichž rozkazu však si nevsímal, ano rojenskou se mu opřel; teprv na obeslání krále Fri- ostavil se po novém roce l. 1620 do Prahy, kdež na i z poručení královského na závazek cti a víry byl y bez zvláštního dovolení krále až do porovnání věci a z hradu Pražského neodcházel. Poněvadž pak vedle nejvyšších úředníkův a soudců zemských Otta z War- a neřádným a bezprávním ujetím statků Smiřických a těžké moci se dopustil, poručeno jest od krále a, aby Jindřich Slavata jménem a na místě man- vé Markéty Salomeny skrze zvláštní kommissaře í Jičínské i všechny jiné statky Smiřické právně a byl zveden.

K tomu účelu odebral se Slavata do Jičína dne 1. února 1620 s dvěma komorníky od desk zemských a s kommissary k tomu nařízenými, Rudolfem svob. pánem ze Štubenberku, Adamem Abrahamem Bohdaneckým ryt. z Hodkova a Ladislavem Bukovským ryt. z Voseče. Avšak paní z Wartenberka, tu dobu v Jičíně se zdržující, postavila se na odpor s mušketyry svými dotčené kommissi, kterou dlouho ani do města ani do domu panského pustiti nechtěla; když pak konečně téhož dne kommissari do domu panského se dostali a svršky i nábytky v něm inventovati počali, nedala jich sobě vzíti, povolajíc mušketyry, aby podle zakázání svého jí statku jejího bráti nedopouštěli, a dokládajíc, že raději s poctivostí zemřít chce, nežli by s posměchem odtud jíti a o své věci přijíti měla. Po tom odporu odebrali se kommissari do hořejšího domu, kde se ve výstupku věže, na rohu domu proti radnici městské stojící, o to radili, co by dále činiti měli. Mezitím paní z Wartenberka k večeru mezi 5. a 6. hodinou s mušketyry svými, vínem opojenými vešla do místa, kdež několik centnýřů prachu měla uschováno, chtějíc jim dle obyčeje předešlého sama prach rozdávati. Tu bezpochyby neopatrností mušketyřů vzňal se prach a výbuchem strašným přední díl domu, v němž byli kommissari, rozhodil, tak že všickni téměř v něm zastížení v jeho sutinách zahynuli, zejména paní z Wartenberka, Jinřich Slavata s dotčenými kommissary a 32 jiné osoby, mezi nimi 17 mušketyřů; 14 pak osob nalezeno bylo ještě na živu, ale mnozí z nich byli velmi popáleni aneb potlučeni. (Obšírnější zprávy o tom všem podává Skála, III. str. 437—443, IV. str. 102—105.) Když pak král o této nehodě hrozné byl zpraven, hned jest poručeno, aby Otta Henrych z Wartenberka těžším vězením v Bílé věži byl opatřen. Marná byla stížnost, kterou týž z Wartenberka podal králi Fridrichovi proti nejvyšším úředníkům a soudcům zemským pro bezpráví jemu učiněné; neboť žádost jeho za laskavé opatření věci jeho a za zproštění těžkého vězení od krále a stavů království dne 9. května 1620 byla odmrštěna.

Takto nároků starší sestry své zbavena, spravovala Markéta Salomena Slavatova potom sama všechny statky Smiřické až do bitvy bělohorské, po kteréž však se synáčkem

Albrechtem Jindřichem ze země do Vratislavi s králem nem ujela, vzavši s sebou též bratra svého blbého na Jiřfho. Proto statek její *Počernice Dolní* byl kon- a. (Viz Markéta Salomena Slavatová.)

ž zabaveny byly od král. komory všechny statky Smi- ro dotčené účastenství Albrechta Jana Smiřického ve a z těchto statků *panství Jičínské* vedle cís. resoluce 22. března 1621 zastaveno bylo *Albrechtovi z Wald-* v summě 60.000 zl. od něho k potřebám válečným půj- tak že správa téhož panství král. komoře měla býti na a Waldšteini v jenom nejvíce 5000 zl. ročně z dů- téhož statku odvozovati se mělo. — Mimo to postou- vly od knížete z Lichtenšteina dne 22. března 1621 einovi v summě 50.000 zl. na lid vojenský půjčené ní a v základu panství Dubské a Skalské s třemi ěsta Turnova, se statkem Semilským a Hořickým. statky *Dymokury, Žlunice a Chotělice* vedle cís. e z dne 5. července l. 1621 postoupeny byly cizo- a cís. plukovníku *Janovi Eusebiovi Khanovi (Khu-* v. pánu z *Belazy* na Lichtenburce zástavou v summě 6 zl. rýn., které Khan na ně k potřebám válečným

e Waldšteiň hleděl překaziti a zameziti konfiskaci statků Smiřických, nálezem kommisie hrdební dne 26. 1621 nařízenou, když l. 1621 v pátek po sv. Marku na sebe poručnictví nad blbým Jindřichem Jiřfem Smiř- i statkem jemu náležitým, jakožto jeho nejstarší a nej- krevní příbuzný v Čechách. (D. Z. 140, H. 11.)*) Ve- kazu knížete z Lichtenšteina dne 24. dubna l. 1621 Vratislavské daného měl dotčený Smiřický Waldštei- ýti vydán; což když se nestalo, vedle cís. listu z dne rva t. r. na knížete z Lichtenšteina nařízeno bylo mu správci v Slezsku vévodovi Jiřfmu Rudolfovi z Le-

Waldšteiňova matka Markéta byla jedna ze tří dcer *Albrechta* ého, mladšího bratra svrchu dotčeného Jaroslava Smiřického na ; její jediný bratr *Václav Smiřický*, manžel Doroty ze Stern- ůstavil jediného syna *Albrechta Václava*, po jehož smrti l. 1614 ýc Albrecht Jan Smiřický jakožto nejstarší rodu svého po vy- blbého bratra v statky Smiřické fideikommissní byl zveden.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

hnice, aby Smřického na Vratislavi zatknouti dal a Waldšteini odevzdal. Ačkoli Waldstein Smřického, téhož zatím jeho sestra, dotčená Markéta Salomena Slavotová, z Vratislavi do Dánska a později do Hollandska s sebou vzala, do moci své nedostal, nicméně užímal se, jakožto jehoru poručník, nejenom panství Smřických nápadních, nýbrž i všech statků Smřických, které odsouzením Albrecht Jana Smřického v pokutě císaři připadly.

Těto praetensí Waldšteina odporoval prokurator komory, tak že věc ta k dobrému zdání kommissi k liquidování dluhů na statcích konfiskovaných nařízené byla odevzdána a od ní takto vyřízena: 1. Fideikommissní statky Smřické, které vedle kšaftu Jaroslava Smřického po smrti staršího strýce Albrechta Václava l. 1613 na blběho Jindřicha Jiřího jakožto nejstaršího téhož rodu připadly a které jeho mladší bratr Albrecht Jan jenom jako jeho kurator držel, mají po právu blběmu Smřickému býti ponechány. 2. Co týče statků, které někdy Sigmund Smřický měl a synem svým, Jaroslavovi, Jindřichovi Jiřímu blběmu a Albrecht Janovi, zemřelému rebellu, odkázal, též i statků, které o dobou ještě k nim byly přikoupeny, z těch že polovice, poněvadž z dotčených synů Jaroslav již předešle zemřel, připadána býti má podle všeho práva Smřickému blběmu; drá však polovice těchto statků, která rebellovi Albrechtovi Janovi náležela, že má král. komoře v pokutě připadnouti.

Proti tomuto vynesení a rozhodnutí kommissee namítl Waldstein a tvrdil, že i polovice rebellovi Smřickému náležející má připadnouti jeho bratrovi blběmu a nikoliv král. komoře, jednak proto, že dle řádu zemského bratr nemůže na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati tím méně proviněním svým statků pozbyti; pak že i dle privilegia, od krále Rudolfa II. stavům českým l. 1608 uděleného, statek těch obyvatelů, kteří by hrdla i statku byli odsouzeni po ztrestání jich na hrdle připadnouti má jejich nejblíže příbuzným a dědicům a nikoliv králi neb král. komoře.

Když pak kommissee pozorovala, že by tento odpor námítky od Waldšteina učiněné císaři byly na velikou újmu, poněvadž by dle toho podobné případy potomní se rozsuvaly; mimo to že by odsouzení rebella Smřického co

ce statků jeho zrušeno býti musilo, poněvadž proti
 ium stavů z l. 1608 směřovalo; z důvodů těch kom-
 ve věci té pokračovati se rozmýšleli. Pročež král.
 žící kníže z Lichtenšteina vedle cíś. rozkazu z dne 18.
 1622 s nejvyššími úředníky zemskými a cíś. radami,
 m purkrabím Karlšteinským hrabětem z Martinic,
 em Nového města pražského a praesidentem nad
 ími Janem Rudolfem Trčkou, a jinými v radě věc tu
 ě a dokonale uvažoval, a když tito všickni k mínění
 kommisie souhlasně přistoupili, podal Lichtenštejn
 července 1622 císaři zprávu a dobré zdání své o věci
 a smyslu: 1. *Poněvadž nedílnost obou bratří Smiřic-
 le práva českého od Waldšteina před soudem (in foro)
 ně zastávána býti může, z té příčiny že se má s Wald-
 jednati, aby J. M. C. v té věci povolil, a tu polovici
 která rebellovi Smiřickému náležela, král. fisku bez
 postoupil; v tom že i Waldštejn na domlouvání Lich-
 a císaři po vůli by byl a od své praetense by upu-
 Ź by se v žádost jeho týkající se jistých podmínek
 — 2. *Privilegium stavů král. Českého, jehož se Wald-
 kládá, že za nynějších okolností od císaře nemůže býti
 no v platnosti, nýbrž že musí býti zrušeno, poněvadž
 ím způsobem je možná konfiskovati statky rebella Smi-
 í jiných rebellů, a jimi zapraviti útraty zpourou způso-
 ínak nenahraditelné.**

o dobré zdání cíś. resolucí z dne 16. září 1622 bylo
 o a vedle téhož cíś. rozkazu kníže Lichtenštejn s při-
 dvorní rady říšské Otty z Nostic, německého pod-
 e v král. Českém, *jednal o ustoupení polovice statků
 ých k ruce král. fisku s Waldšteinem, který k tomu
 d tou výminkou, aby mu povoleno bylo prodati ně-
 atky blběmu Smiřickému náležející, které by k zařízení
 u byly příliš vzdálené, a koupiti za to jiné lépe polo-
 eréž potom všechny od císaře opět za léno přijati
 však Lichtenštejn měl to za věc povážlivou zmocniti
 ina, aby jako kurator se statky blběho Smiřického
 m způsobem nakládati mohl; ale všechny pochybnosti
 y odstraněny tím, že *Waldštejn* nejenom jako kura-
 Ź i jako nápadník (succesor), jemůž všickni ostatní*

nápadníci těch statků právo své postoupili,*) v rukojem se postavil se všemi statky svými, na nichž by nejenom Smířický, nýbrž i všickni, kteří by právo a spravedlnost k tomu měli, škodu sobě nahraditi mohli.

A poněvadž dle podmínky od Waldšteina položené saš mnohé statky, které až do té doby byly dědictvím bodným a zpupným, v léno a manství dostati měl, učin jest dne 2. listopadu 1622 rozdělení všech dědičných statků Smířických, dvojnásobně sepsané a pečeti Lichtenšteina a Waldšteina opatřené, toho obsahu, že Waldštejn jako nejblíže příbuzný krevní blbého Smířického poručenství ním řádně obdržel, statky jeho dskami zemskými dostat pojistil a k ruce jeho všech statků Smířických jakožto kurátor (curatoris nomine) se ujal, avšak když prokurátor komory tomu odporoval, polovici těch statků, která Albrechtovi Janovi Smířickému ve zpouře zemřelému náležela, fisku postoupil, protože odpor král. prokuratora za p byl uznán.

Potom dědičné statky Smířické a domy jsou odhad a s jistinami pozůstalými rozděleny, totiž:

statek Škvorec	odhadnut za	59.524 kop 47 gr.
" Chřenice (Křenice)	"	25.000 " — "
panství Dymokury	"	170.161 " 11 "
statky Žlunice a Chotělice	"	85.339 " 37 "
" Náchod, Rysmburk		
a Třebešov	"	206.716 " 14 "
" Semily a Navarov	"	41.197 " 19 "
panství Skály a Trosky		
s třemi díly města		
Turnova	"	103.903 " 37 "
" Kumburk a Oulibice	"	134.463 " 54 "
" Dub Český a Frid-		
štejn	"	101.500 " — "
statek Hořice	"	49.499 " 40 "

Úhrnem za . . . 977.306 kop 21 gr.

*) Kateřina z Říčan, roz. Smířická, sestra matky Waldšteina Markéty, jakožto osoba ženského pohlaví z rodu Jaroslava Smířického v letech nejstarší, a též Kateřiny dcera Anna Voršíla, provdaná z povy, postoupily právo své nápadní na dědictví Smířické Albrechtovi.

mu přičtena jest summa za domy dědičné, totiž
ký a za ním ležící dům, v 14.000 kopách mš., tak
summa odhadní vynášela 991.306 kop 21 gr. mš.,
po srážce pohledaností 65.304 kop 31 gr., dědicům
ch náležitých, zůstalo k rozdělení 926.001 kopa 50
tak že král. fisku 463.000 kop a 55 gr. připadnouti
to summa měla zapravena býti statky Dymokury,
i a Chotělicemi, pak Náchodem, Rysmburkem a
em v summě odhadní 462.217 kop 3 gr., k čemuž
titi Waldštejn ještě 783 kopy 52 gr. mš. — Ostatní
y vykázaný byly na polovici blbému Smiřickému
. Toto rozdělení statků od knížete z Lichtenšteina
edna l. 1623 jest schváleno, též cís. resolucí z dne
1623 stvrzeno a do desk zemských vloženo. (D. Z.

.)
statků Smiřických král. fisku v pokutě případných
byly vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne
nce léta 1622 od král. komory statky *Dymokury*,
a *Chotělice* se statkem Chotěšickým po Mikulášovi
vi konfiskovaným (viz Gerstorf) za 200.000 zl. rýn.
vi z *Waldšteina*, který je za touže summu opět po-
tčenému *Janovi Eusebiovi Khanovi*, jemuž již před-
rál. komory byly zastaveny. (D. Z. 153, B. 16.) —
tky prodala léta 1654 Františka Palfy hraběnka
šteina, roz. Khanova, vdova po palatinovi uher-
lémovi Lamboyovi, za 200.000 zl. rýn. (D. Z. 310,
Po smrti Viléma Lamboye sv. pána z Cartesheimu
panství Dymokury na syna jeho Jana Lamberta
Lamboye, a po tomto léta 1673 na jeho syna Jana
ana Bernata. *)

na a jeho dědicům l. 1622 v pátek po sv. Vítu. — Potom l. 1625
o sv. Bernarta odřekl a odepsal se *Jan Albrecht Slavata*
a *Košmberka*, vlastní syn někdy *Anny Slavatové roz. ze Smi-*
e i od dědiců svých všeho práva svého nápadního na statky
postoupil a převedl všechna ta práva Smiřická na Albrechta
na, knížete z Fridlandu. (D. Z. 128, E. 2.)
e odhadu téhož roku učiněného obsahovalo panství *Dymokur-*
Dymokury s pivovárem, dvory poplužní *Dymokurský Nový*
a *Starý* pod zámek, dvůr *Novozámecký*, *Chotěšovský*, *Slá-*
Záhornický, *Sybillovský*, *Nový*, *Kralo-Městecký*, *Béronický*
unický, *Kozojedský* a *Chotělický* s *tvrzí*; mlýny *Mutinský*,
Sv. *Jakubský*, *Štítarský*, *Chotělický* s *pilou*; 21 *rybníků ná-*

Statky *Náchod, Rysmburk a Třebešov* koupila l. 1622 král. komory paní *Maria Majdalena Trčkova*, roz. z Lobkovic za 175.514 kop mš. (D. Z. 141, C. 14 & 620, B. 6.) a dala je l. 1630 za 200.000 kop mš. svému synovi Adamu Erdmanovi Trčkovi. (D. Z. 144, A. 13 & 296, N. 5.) – též Trčka.

Ze statků při dotčeném rozdělení na díl blbého Jindřicha Jiřího Smiřického vykázaných uvolil se *Albrecht z Waldšvabky* poručník dotčeného Smiřického, převzítí a koupiti statky *Trčkovice, mýly a Navarov, Skály a Trosky, Kumburk a Oulibice, Čáslav, řice, Dub Český a Fridštejn* za summu odhadní 430 564 31 gr. mš. pod tou výminkou, aby tato summa trhově spojena se summou peněz 156.254 kop mš., které jen škody v markrabství Moravském na statcích jeho zdělané císaře pro jeho věrnost a stálost náhradou byly vykázané, jakož i se summou 15.378 zl. rýn., kterou již do král. komory k potřebám válečným odvedl; pak aby všechny tyto peníze v jedné summě 700.000 zl. vynášející, půjčeny byly císaři na úrok obyčejný, totiž 6 zl. rýn. ze sta, na časy budoucí věčné, tak aby na této summě za císařem a králem v prvních zůstávající nejenom Smiřický pohledanost svou měl po

sady kaprové (zejména Nepokoj, Netušil, Tábor, Komárov, Vražďblický, Lokáč, Štitarský, Štěpovský, Krčský, Sv. Jakubský, Pustý, mokurský, Buškovec, Nový, Bílý, Břeh, Křežický, Sekerský, Kozov a Chotelský) odhadnutých za 16.480 kop mš.; 57 rybníků výtečných, 10 rybníků potěrných a 14 rybníků pustých a dřívím zarostlých (s jmény vyčtených); město *Městec Králové* (s 56 sousedy zejména s Dymokury, vsi Dymokury (24 osedl. přítomných a 2 pusté grunty) s filiálním kostelem, Svidnice (8 osedl. a 6 pustých), Zabrdovice (2 osedl., 4 pustých), *Mutinsko* (1 mlynář a 5 pustých gruntů), ves *Pod-Novo-Zámčím* (nyní pokojnice, Nový Zámek, 5 osedl., 1 pustý), Ledečsky (5 osedl., 1 pustý), Lhota Viničná (3 osedl.), Chroustov (17 osedl., 3 pust.) s filiálním kostelem, Dvořiště (6 osedl., 1 pustý), Vosek (9 osedl.), *Kněžice* (10 osedl., 25 pust.), Dubečno (5 osedl., 4 pust.), Sloveč (6 osedl., 8 pust.), a Štitary (zcela pustá s 9 grunty); *Běronice* (19 osedl., 2 pust.) s filiálním kostelem, *Chotěšice Veliké* (16 osedl., 3 pust.) s filiálním kostelem, *Chotěšice Malé* (3 osedl., 1 pust.), Bačalky, ves pustá, nyní Použít (3 pust.), Nová ves (9 osedl., 2 pust.), Bučoves (8 osedl.), Nouzov (5 osedl., 3 pust.), Záhornice (20 osedl., 7 pust.) s farním kostelem před tím *Na poušti sv. Jakuba*, celá pustá (4 pust.), *Žlučnice* (17 osedl.) s filiálním kostelem, *Kozojedky Veliké* (20 osedl.) s filiálním kostelem, Sekeřice (11 osedl., 3 pust.), Sekeřice Malé (7 osedl., 1 pust.), Kozojedky (8 osedl., 3 pust.), a *Chotěšice* (15 osedl., 3 pust.), s lesy a vším příslušenstvím, l. 1673 bylo odhadnuto za 170.516 kop mš. (D. Z. 30, E. 2.)

Poznámka. Z toho vysvítá, že statky Smiřické při jejich rozdělení l. 1622 nebyly odhadnuty za summy nízké; neboť byly na ten čas velmi zpuštěny.

mohl sobě ji postřhati a dobývati, nýbrž i každý, nějaké právo a spravedlnost na týchž statcích Smiřičtí sobě pokládal, nebo kdoby co právně na nich *)

omuto prodeji a zanechání vytčených statků Albrecht-Waldšteina pod výminkou dotčenou dal císař a král svolení a schválil a potvrdil jakožto nejpřednější a poručník všech sirotek listem daným na hradě dne 24. dubna léta 1623, narovnání o prodeji statků před zvláštní kommissí učiněné, dle něhož statky za summu odhadní 502.325 zl. 16 kr. rýn. byly *Albrechtovi Václavovi Eusebiovi vladari Waldšteinského z Fridlandu* a jeho dědicům k vlastnictví, a nepozůstaveno dále na týchž statcích Jinému Jiřímu Smiřickému z Smiřic, ani žádnému jinému práva a spravedlnosti. Summu trhovou vypůjčil si potřebám válečným od téhož Albrechta z Waldšteina a dal ji jemu týmž listem, jak o tom níže praveno jest, k amenitým a dostatečným téhož Albrechta z Waldšteina svým jeho opatřením: „Poněvadž Albrecht z Waldšteina nyslu jest, dobrý díl statků svých dědičných v královském ležících, jako i tyto statky Smiřické jemu tak dány císaři, jakožto králi Českému a pánu svému pod ochranou a k panství Fridlandskému připojiti, tehdy by na týchž statcích Smiřických jaké závady se našly, a někdo že by sobě k něčemu nějaké právo a spravedlnost míti pokládal, neb co právně obdržel, ten žádný nemohl na ty statky Smiřické pro nic toho navraceným vymyšleným způsobem, než aby mohl sobě toto summě za císařem v půjčce zůstávající postřhati a dobývati. A pokudž by též Albrecht z Waldšteina neb dě-

Z toho ze všeho jest patrné, jak nepodstatné a omylné jest některých dějepisců (jako Dra. Gindelyho), a jak neodůvodněná jest jejich tvrzení (ve Světozoru roč. X. 1876, str. 88, podaná od J. Berana), že Albrecht-Waldšteina bezprávně se zmocnil veškerých statků rodu Smiřického, a že o dotčené statky připravil Markétu Salomenu Slavaňovi, a že prý ze země vypudil. Neboť kdyby se byl Waldštejn neujal, a kdyby byly všechny statky Smiřické byly konfiskovány, jak se to stalo v všech jiných případech tomu podobných (viz Betengel, Švabinské dějiny), tak že by ani polovice blbému Smiřickému náležející nebyla zachráněna.

dicové jeho proč toho obtěžován byl, připověděl císaři sebe a dědice své jeho v tom proti jednomu každému stoupiti, zastati, na něj a na ty statky proto žádné obzvláštní a škody nedopouštěti. A což by tak koliv od císaře svedení jakých takých závad dáno bylo, to se na té summě císaři půjčené poraziti, a pozůstávající summa za císařem pod níže připomenutým úrokem věčným zůstávati. K summě za statky Smiřické pocházející připojil a připojil císař též summu peněz 156.254 kopy míš. (182.296 z krejcarů rýn.), kterou Albrechtovi z Waldšteina pro jeho starost a stálost vždy opravdově nasazením života, statků jmění prokázanou, za škody v markrabství Moravské statcích jeho zdělané náhradou vykázal, jakož i summu 15.378 zl. rýn. 23 kr. a 5 pen., kterou Albrecht z Waldšteina obzvláštně do král. renthauzu odvedl, tak že tato summa bylo 700.000 zl. rýn., z kteréžto každého roku obyčejný, totiž 6 zl. ze sta na časy budoucí a věčné, platil více při času sv. Havla a sv. Jiří vycházeti a odvozován měl. A takový úrok věčný týmž císařem listem Albrechtovi z Waldšteina a dědicům jeho na král. městech, Žatci, Tovech, Lounech a Boleslavu Mladém nad Jizerou takto pojištěn: „Předně, aby Albrecht z Waldšteina i s dědici svými mohl sobě každého roku na všelijakých sbírkách berních zemských, též posudném, co by tak on sám a statků svých i lidé poddaní jeho dáti a odvésti měli, takový úrok porážeti a pokudž by po srážce takového úroku co ze sbírek a berní přebíhalo, to má do berně zemské aneb do kadež by náleželo, bez zdržování odvozováno býti. Pakli na doplnění této summy úroční čeho se nedostávalo, to má býti z moci Waldšteina král. města výše připomenutá k složení takové summy úroční psaním svým napomenouti, a kdyby ona po takovém napomenutí jej v tom nespokojila, to má býti z moci na nich, neb kterémkoli městě obzvláštně, občanů a měšťanech jich, právem stavním toho dobývati, a kterémuž obstavuňku tíž obyvatelé a měšťané nemají se čím hájiti a žádných obran v tom požívati.“ (D. Z. 292, F.

S ostatními statky blbého Smiřického (za jehož vešního jmění, jak již praveno, Waldšteina v rukojemství se postavil všemi statky svými) naložil Waldšteina samovolně vedle zvláštní

omocnění od císaře mu l. 1622 daného. Tak *pankommissní Kostelec nad Černými lesy* se statkem a panství *Uhříněves* se zámekem a městem *Říčany* s statkem *Kolodějským*, též statky zpupné a dědičné *Chřemčice* s obzvláštním císařským povolením dne 21. listopadu prodal knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 600.000 tak že kupující na summu trhovou hned při potyčích statků 200.000 kop míš. na hotově a pozůstatku 400.000 kop ve lhůtách při sv. Jiří a Havle, od l. 1623, po 50.000 kopách složití měl; avšak mu dle juxty l. 1623 složil (arcíř v dlouhých, špatných), z kteréž summy l. 1623 ve středu den stolo-Petra Waldšteina, jakožto poručník Smiřického, knížete Lichtenšteina kvitoval a propustil, ačkoliv jemu z téžto summy 266.666 kop slevil, poněvadž statky ty byly vyváženy a vypáleny, i poddani na nich zchudli. (C. 215, D. Z. 620, A. 21 & 194, B. 16.)*

Smiřický fideikommissní na Malostranském náměstí *Chlupovským*, svrchu již dotčený, postoupil Wald-624 v dluhu 100 kop gr. českých *Maximilianovi Waldšteina*, který tyže domy l. 1630 *Vratislavovi* na bez zavázání se správou (*sine evictione et absolutu* zaručení náhrad) přenechal. Po smrti Pernšteina dědila oba domy jeho sestra Trebonia a odkázala v únoru 1646 k dědictví řádu karmelitánek sv. Teresy. Josefa, načež provincial Karmelitánů s císařským povolením dne 23. března 1651 prodal *cum evictione* Rudol-

phem statků zřídil Lichtenštejn l. 1623 pro rodinu svou stálé fideikommissum familiae perpetuum). Avšak l. 1653 dne 8. ledna byl zrušen fideikommiss statků Kostelec a Uhříněves, proto byl fideikommissní od Jaroslava Smiřického učiněného tyto statky, jak svrchu jest vytkeno, připadly Albrechtovi Janovi Smiřickému z té příčiny, že jeho starší bratr Jindřich Jiří na rozumu nebyl, a tehdy pro provinění téhož Albrechta Jana měly býti statky (D. Z. 194, B. 16). Když pak tyže statky rozsudkem krále Rudolfa II. z 3. června 1654 králi fisku byly přisouzeny, měly býti navraceny (D. Z. Kvat. odporů nový modrý, podvolil se syn a dědic knížete z Lichtenšteina Karel Eusebius s králem komorou dvorskou za ty statky králi fisku 400.000 zlatých a 20.000 měr žita a mimo to vzdal se všech nároků a jistin, jež měl za komorou dvorskou, začež jemu statky l. 1655 jakožto statky dědičné a zpupné byly postoupeny a císařem l. 1666 do desk zemských vloženy. (Kvatern odporů čtvrtý G. 14, dne 16. května l. 1717. — C. 215, S. 24.)

fovi z Tiefenbachu, jenž je manželce své Marii Evě Alz. dne 27. února léta 1652 daroval a *sine evictione* odev (C. 215, S. 24.)

Druhý *dům spupný* naproti kapli sv. Martina za do Smířickým ležící postoupil Waldštejn l. 1624 též *Maximovi noví hraběti z Waldšteina*, který jej dne 19. srpna přenechal *Františkovi de Chiesa*, jehož syn Ferdinand dům dne 23. listopadu l. 1651 prodal za 5500 zl. rýn. *evictione* Markétě Anně, ovdovělé hraběnce z Thunu. (C. S. 24.)

Potom snažil se Waldštejn paní Markétu Salomenu vátovu pohnouti k tomu, aby se navrátila do země se svým a s blbým Smířickým, o čemž svědčí list jeho Slavatové z Prahy dne 29. července 1624 zaslaný — v rýmz Slavatové, kdyžby se do Čech navrátiti nechtěl pohledanost její na statcích Smířických jiné statky v landsku nabídl, (jak v žádosti jejího syna Albrechta Slavatové za restituci statků Smířických dne 2. března 1654 požádáno jest vytkeno) — jakož i cís. resoluce z dne 1. září l. 1627, vedle kteréž na přímluvu Waldšteina téže Slavatové povoleno bylo, na statcích Waldštejinových v Čechách se zavazovati. (C. 215, S. 24.) — Ale Slavatová nepřijavši nabídku Waldštejnovu, zůstala v cizině, a domáhala se marně i u císaře a krále Dánského l. 1624 statků Smířických. Protož listem daným ve Vídni dne 11. května 1627 opět uděleno bylo Waldštejnovi plnomocenství, vedle něhož mohl jakožto ručník a kurator blbého Jindřicha Smířického volně naložiti s jeho osobou i s veškerým jeho jméním, a oprávněn i o jeho jmění poslední vůli zříditi. Podle toho ustanovení Waldštejn pro případ úmrtí svého listem svým z dne 1. července 1627, jakým způsobem blbý Smířický má býti zaopatřen s jméním jeho naloženo. (Archiv místodržít. F. 67/²⁸/₂.)

Smířický pak vydán byl Waldštejnovi v Hamburku, kdež ho plukovník Jan z Aldringen převzal a s jeho tehdejší vychovatelem neb praeceptorem Henrychem Hugo do Jáchymova poslal skrze hraběte Jana Bapt. Rivara, který zajatého plukovníky dánské s lidem jich do Čech doprovázel, a Smířického až do Běle přivedl. Vedle poručení Waldštejnovy Smířický u hejtmana panství Bělského zatím byl pone-

na zámku v Skalách s praeceptorem svým slušně a až do smrti své († 1630) vydržován. (Dle listu dringen v Itzehovn (Itzehoe) dne 29. prosince 1627 k Fridlandskému hejtmanu zemskému Gerhardovi tak dle listu hraběte Rivara v Bělé dne 29. ledna 1630 ke knížeti z Fridlandu, kteréž oba listy in uloženy jsou v archivu místodržitelském pod lit.

Smrti Smiřického žádala jeho sestra, často již do-
rkéta Salomena Slavatová, za navrácení statků
h, které však po zavraždění Waldšteina 1634 opět
skovány a císařským generálům a plukovníkům od-
něnou darovány neb jinak postoupeny. (Viz Wald-
vní žádost Slavatové o restituci těch statků neb
áhradu císaři podaná a přímluvou kurfiřta Kolín-
porovaná vedle cís. resoluce z dne 12. července
vzdána byla kommissi revisionis a liquidationis
u zdání, kteréž tato kommisie dle návrhu král. pro-
císaři dne (?) února l. 1638 podala v ten smysl, že
*žádného práva a spravedlnosti na dotčených stat-
cích a mítí nemůže, poněvadž sama pro provinění své
jeho jmění svého a spravedlnosti svých byla odsou-
vodů těch byla také její žádost odmrštěna.*

n při vpádu Švédův do Čech l. 1639 všechny statky
k rozkazu švédského generala a polního maršálka
era z dne 5. prosince 1639 postoupeny býti musily
ších držitelů dotčené Slavatové a hned počátkem
dna 1640 odevzdány jsou jejím plnomocníkům, Ja-
richovi Hubrykovi z Hendersdorfu, Jiřímu Zásad-
nak Jenškovi) z Gemsendorfu, Mikulášovi Holarovi
bergu a Janovi Chebدينovskému z Felsu, kteří tyto
času švédské okkupace léta 1640, 1643 a 1648
avatové spravovali.

íru Westfálském domáhala se Slavatová l. 1650 až
statků Smiřických, po bratrovi jejím Janovi Albrech-
ckém konfiskovaných, ale žádost její byla odmítnuta
cí z dne 12. ledna 1654 z té příčiny, že tyto statky
nění dotčeného Smiřického po právu byly konfis-
jinam obráceny.

Potom podal její syn *Albrecht Jindřich Slavata* i nematky své dne 2. března 1654, pak dne 1. října l. žádost za restituci statků Smiřických nebo za náhradu s cennosti za ně; avšak ačkoliv podporován byl přímluvou lovný Švédské Kristiny, předce vedle zdání král. prokur i kommisie revisionis z dne 26. února 1656 byl odmítnut z důvodů těch, že jeho matka po bitvě bělohorské s Frchem králem ze země utekla a potom ukončení války z níž očekávajíce, s pretensí svou v čas cíř. patenty vymě se nepřihlásila; mimo to že statky Smiřické i dle král. Jaroslava Smiřického nepřipadly na jeho matku Slavatu nýbrž na starší její tetu *Smiřickou Kateřinu z Říčan*, i s dcerou svou *Annou Uršulou z Roupova* l. 1622 v páteř. Vítu právo a spravedlnost svou na statky Smiřické stoupila *Albrechtovi z Waldšteina* knížeti z *Fridlandu*, j potom tyto statky právně náležely a po jeho smrti od c byly konfiskovány a jistým osobám darovány.

Po smrti *Albrechta Slavaty* opětovala touže žádost 30. října a 10. listopadu 1656, též dne 1. března 1657 a želka po něm pozůstalá *Emilia hraběnka Slavatová*, ro z *Holland-Brederode*, splnomocněna jsouc k tomu od tchyně, dotčené *Markéty Salomeny Slavatové*. Tato ž odevzdána byla vedle cíř. resoluce z dne 11. listopadu a 14. března 1657 opět kommissi revisionis, která o podanosti *Markéty Salomeny Slavatové* na statech Smiřic podle dobrého zdání král. prokuratora z dne 26. května 1657 obšírnou zprávu s návrhem na odmrštění její žád dne 11. srpna 1657 cíř. podala, a potom vedle cíř. kazu z dne 23. září 1657 též ve zprávě své dne 19. l. 1658 cíř. učiněné dokázala, že *Slavatová* se nepřihl s pohledaností svou ve lhůtách cíř. patenty l. 1629 a vytčených a z té příčiny že má navždy býti odmrštěna. A k opětné žádosti své, podporované intercessí general stavů Belgických z dne 12. května 1657 a kurfiřta B horského *Fridricha Viléma* z dne 18. května t. r. při Ćeském *Leopoldovi*, cíř. resolucí z dne 23. dubna 1661 tčená *hraběnka Emilia Slavatová*, opět provdaná za *B mila hraběte z Windischgratz*, jakožto dědicka po pr manželu svém *Albrechtovi Jindřichovi Slavatovi* a jeho m

Salomeně Slavatové, s pohledaností svou na pozů-
 Smiřické, mimo statky fideikommissní, též statky po-
 tovi Janovi Smiřickém konfiskované, *in integrum jest*
restituta, tak že potom se summou 500.000 kop mš.,
 na pohledanost její 779.450 kop při kommissi revi-
 byla přisouzena, od téže kommisie na držitele ně-
 a statků Smiřických poukázána byla. (Dle zprávy
 se revisionis z dne 14. října 1661 a 18. března léta
 - C. 215, S. 24.)

smrti hraběnky Emilie Slavatové dotčená její pohle-
 500.000 kop mš. na statcích Smiřických vedle čís.
 z dne 26. července 1665 připadla jejímu druhému
 a *Bohumilovi hraběti z Windischgraetz*, jakožto dědici
 statku jejího, a vedle čís. resoluce z dne 16. prosince
 stanoveno, že jemu k vydobytí této pohledanosti na stat-
 Smiřických má býti nápomocen král. fiskus, jehož práva
 až statcích též Windischgraetzovi byla postoupena.
 Windischgraetz však nechtěl práva svého na statcích k tomu
 svých zvodem dobývati, nýbrž odhodlal se pohledanosti
 statí přátelským porovnáním s držiteli týchž statků,
 přehož porovnání k návrhu kommisie revisionis a král.
 no úřadu l. 1667 pohledanost Windischgraetzova po-
 rozdělena býti měla na všechny statky Smiřické k tomu
 é podle jich summy odhadní, tak že držitelé týchž
 omylem neb z nevědomosti král. fisku jim darova-
 eb prodaných a za 1,800.000 zl. rýn. odhadnutých,
 ti měli Windischgraetzovi dříly tyto: 1. *Hrabě de*
 55.000 zl. za statky Semily, Sloupno a Malou Skálu,
 00 zl. odhadnuté; 2. *dědicové Gertrudy La Motte* 7000
 tatek Navarov, za 40.000 zl. odhadnutý; 3. *dědicové*
Liana hraběte z Waldšteina 98.000 zl. za statky Hru-
 álu, Trosky a Turnov, za 447.000 zl. odhadnuté, též
 kommissní dům Smiřický odhadnutý za 18.000 zl.;
 cové Rudolfa z Tiefenbachu, resp. *Jan Norbert hrabě*
herka 80.000 zl. za statky Jičín, Kumburk a Oulibice,
 uté za 300.000 zl.; 5. *dědicové po Isolani* 80.000 zl.
 ky Dub Český a Fridštejn, odhadnuté za 300.000 zl.;
 ové *po Piccolomini* 30.000 zl. za statky Náchod, Rysm-
 Trebešov, odhadnuté za 300.000 zl.; 7. *dědicové po*

Lamboyovi 60.000 zl. za statky Dymokury, Žlunice a Chodovice, odhadnuté za 380.000 zl.; 8. *Rudolf hrabě z Kolorado* 10.000 zl. za statek Počernice, odhadnutý za 20.000 zl. mš.; 9. *hrabě Strozzi* za statek Hořice, a jiní jisté sumy peněz.

Ale přemnozí držitelé těchto statků podali odpor proti tomuto porovnání, císař. resolucí schválenému, k největším úředníkům a soudcům zemským dne 3. července 1663 v němž odvolávali se k tomu, že dotčené statky *Smiřické císaře řádně bez všech závad byly prodány knížeti Fridrichovi skému Albrechtovi z Waldšteina, který summu tržbových statků na díl blbého Smiřického připadlé císaři na věčné úroky půjčil právě k tomu konci, aby každý, kdoby nějakou spravedlnosti na týchž statcích měl, na této summě ji srovnat pohledávati mohl.* Když pak po pádu Waldšteina jmění jeho veškeré a všecky statky císaři připadly, tak že se císař jím jako jaksi jeho dědicem a successorem stal, potom že tyto statky Smiřické od císaře nynějším jich držitelům byly přestoupeny dskami zemskými též bez všech závad, které o nich císař na sebe převzal a proto také je držitele týchž statků při kommissi l. 1663 za příčinou dotčené náhrady nařízené skrze prokuratora král. Českého zastávati dal. *Tedy že vlastně císař jednak jako dlužník, jednak jako successor Albrecht z Waldšteina zavázán jest nahraditi Windischgraetzovi náhradu hledanost na týchž statcích mu povolenou.* Ostatně že ne Windischgraetz, jakožto dědic Markéty Salomeny Slavatové žádného práva k dotčeným statkům z té příčiny, že ta Slavatová pro provinění své, spáchané v čas zpourey podrobením stavův odbojných i krále Fridricha, s nímž ze zlosti ujela, veškeré spravedlnosti své v Čechách pozbyla.

Pro tento odpor vedle císař. resoluce z dne 7. září 1663 nakročiti se mělo na dotčené držitele statků Smiřických bez prodlení právním jednáním, k čemuž od císaře při české a rakouské komoře právní a dvorní nařízena byla zvláštní kommisie, před kterou věc ta konečně v pořádnost moci býti uvedena. Za tou příčinou někteří z těch držitelů učinili pořádnost s hrabětem Windischgraetzem, jmenovitě *hrabě Strozzi*; pak *Jan Norbert hrabě ze Sternberka*, který se zavázal smlouvou dne 4. listopadu 1668 učiněnou a císař. re-

ne 4. prosince 1677 schválenou Windischgraetzovi za pohledanost zaplatiti 50.000 zl.; též *dědicové Maximi-Waldšteina* podvolili se dáti náhradou 30.000 zl., a za *Karla Eusebia z Lichtenšteina* zaplacenou bylo 10.000 zl. Windischgraetzovi za Smířické statky fideikommissu dědičné (Škvorec a Chřenice). A poněvadž takto na 90.000 zl., kterou Windischgraetz za pohledanost z statků Smířických spokojiti se zavázal před komitací, ještě 160.000 zl. scházelo, převzala dvorská komise na sebe zaplacení této summy v lhůtách ročních. Provozní s hrabětem Windischgraetzem císař. resolucí z 16. (22.) srpna léta 1676 bylo schváleno a témuž hraběti dotčenou summu císař. pojištění dáno jest. A tak tato záležitost trvajíc ke konci byla přivedena. (C. 215, S. 24.)

Bedřich Smolík ze Slavic na Mokropsech zemřel v trvalé vdově, již se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační odůvodněl *k manství*. Ale poněvadž statek svůj *Mokropsy* po smrti svou l. 1620 Jiřímu Albrechtovi Bruknarovi a *Waldšteina* za 33.000 kop míš. prodal a jiných statků po smrti nezanechal; z té příčiny *synové jeho Bedřich a Jiří* s otcem svým dne 3. října 1623 pokuty za prověření byli osvobozeni a uvolili se za perdon jim a otci udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1623. fisku postoupiti 1200 kop míš. z jistin po otci udělených. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$; S. 25. — Viz též Bryknar.)

Bedřich Smolík ze Slavic na Velké Bašti, zemřel léta 1622 v trvalé vzpouře, již se zúčastnil a proto při kommissi konfiskační vedle krále. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl k *dvou třetinám jmění* svého, kteréž za tou příčinou od krále komory ujato bylo, totiž: a) Statek *Bašt* v kraji Pražský, okr. Karlín, dom. Pakoměřice, tvrz a dvorec poplužním a vším příslušenstvím, kterýž za 16.000 kopy míš. odhadnutý l. 1623, ve středu po obrácení krále *Albrecht z Waldšteina* za 16.624 zl. rýn. koupil a prodal. Dědicům Smolíkovým měl zaplacen býti z komorské třetí díl 5541 zl. 20 kr., ze summy tržní jim udělené. (C. 215, S. 25. — Lib. confisc. 2, f. 274. — D. Z. 1623; 142, C. 2 & 194, N. 5.) — b) Vsi *Bořanovice a*

Sedlec (okr. Karlín., dom. Břežany panenské) s dvěma dvory poplužními, štěpnicí, vinicí a lesem dubovým i se všemi svršky a nábytky, kteréž po smrti Smolíka dcera jeho Anna, provdaná za Kristofa Štastného Slavatu, v držení měla; avšak k žádosti kněžny panny Žofie Albinky z Helfenburgu, abatyše kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, témuž klášteru, od něhož předešle zastaveny byly, vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1623 beze všech závad za summu odhadní 9219 kop 55 gr. míś. dědičně postoupeny jsou. (C. 215, S. 25. — Lib. confisc. 2, f. 76. — D. Z. 141, K. 26 & 292, K. 21.) — c) Jistina 1000 kop míś. na domě paní Anny Platejsové v Starém městě pražském proti sv. Jakubu ležícím a „v Čertově kuchyni“ řečeném; avšak jistina ta ještě l. 1652 nebyla zaplacená. (C. 215, S. 25.)

Dcera po Smolkovi pozůstalá, dotčená Anna Slavatová, marně se domáhala statku *Bořaňovic*, který otec její manželce své Kateřině, roz. z Harasova, l. 1613 (dle D. Z. kvat. trhový II. stříbrný 139, lit. N. 9) ve věně 2000 kop míś. k užívání až do její smrti odkázal, a na témž statku (který po smrti jeho manželky připadnouti měl na syna jeho Jiřího Václava proti zaplacení věna dotčeného jejím dědicům) dceři své Anně 3000 kop míś. pojistil. Též marně se ucházela táže Slavatová ještě l. 1652 při komoře české o třetinu ze statku Bašt po otci jí z milosti zanechanou. (C. 215, S. 25.)

Adam Smrčka ryt. z Mnichu, zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 vedle král. výpovědi dne 16. listopadu t. r. odsouzen byl *třetiny* jmění. Statek jeho *Hroby* (okr. Tábor.) — tvrz a ves Hroby s podacím kostelním, s dvěma dvory poplužními a ovčínem, též tvrz pustou Sedlec s dvorem poplužním tudíž (blíže Lhoty Samoty), pak vsi Bořín (Pořín) a Zahrádku, s krčmami, rybníky, potoky, lesy a jiným příslušenstvím — l. 1623 za summu odhadní 14.205 kop 31 gr. míś. koupil od král. komory *Augustin Felner z Feldeneku (Feldeggu)*, cíś. nejvyšší lieutenant, jemuž ze summy trhové poraženo bylo 4777 kop míś. za jeho službu vojenskou. (C. 215, C. 1/7, & S. 26. — Lib. conf. 2, f. 238. — D. Z. 153, B. 20.) Dvou třetin po Adamovi Smrčkovi dědicům jeho náležejících domáhal se léta 1625 jeho bratr *Oldřich starší* při kommissi

is & liquidationis; není však vytčeno, zdali něčeho (C. 215, S. 26.)

starší Smrčka ryt. z Mnichu a na Hořicích zemřel zpouře, jíž se zúčastnil tím, že se syny svými v Tá-
oti císař. vojsku bojoval a syna Adama s vojskem sta-
na do Moravy a Rakous poslal; pro kteréž provinění
missi konfiskační dne 10. března 1623 *k manství* od-
byl. Jeho syn Oldřich i na místě bratra svého mlad-
ama dne 13. listopadu l. 1626 přijal léno na statek
pozůstalý za 4510 kop míš. odhadnutý, totiž tvrz
(dom. Chejnov, okres Tábor.) s dvorem popl., pivom-
lým, lesy, rybníky a potoky, vsi Hořice Dolejší
ší, s dletem vsi Kozmice, *Chodřiny* s krčmou i dvorem
vským s lesy, Rodná s rybníkem, též ve vsi Hrobech
podacího kostelního, jak to léta 1589 Oldřich starší
od strýců svých bratří Smrčků Petra, Mikuláše, Ji-
Adama, synů po Janovi Smrčkovi, za 8500 kop míš.
(D. Z. 167, C. 19.)

tek ten dotčenému Oldřichovi Smrčkovi po smrti
atra vedle císař. resoluce z dne 23. března 1650 proti
ní 1550 zl. stého peníze zadržalé quoty manské a
za převedení v dědictví z manství byl propuštěn.
(7, f. 49; 68, I. f. 15.)

mladší Smrčka ryt. z Mnichu, účastniv se na místě
ho Mikuláše nejstaršího výpravy válečné stavův po-
ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se
missi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622
ti i statku; avšak rozsudek ten císař. resolucí z dne
t. r. jenom co do konfiskace všeho jmění byl po-
Protož pro provinění jeho i otce jeho Mikuláše statek
otci jemu, jeho bratrovi *Janovi* a sestře *Alžbětě*,
é za Jana Václava Grysla, náležející, totiž ves *Doma-*
kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) s dvorem poplužním,
n, s mlýnem, rybníky, lesy, potoky a jiným příslu-
a, též ves *Jetřichov* (okr. Pacov.), k ruce král. fisku
novi staršímu Vratislavovi z Mitrovic v 500 kop míš.
ní postoupen, a za summu odhadní 2777 kop 55 gr.
1623 dne 25. května císař. hejtmanu panství Kolín-
Janovi Václavovi Gryslvi z Gryslav prodán byl, tak

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

že kupující ze summy trhové toliko díl Jiříka Smrčky, král. fisku připadlý, 925 kop mš. do komory odvedl. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 196. — D. Z. 141, F. 18 & 292 A. 24.)

Oldřich starší Smrčka ryt. z Mnichu, bratr Adamův, pro účastenství své ve zpouře pokuty osvobozen dne 3. října 1623 při kommissi konfiskační, vedle cís. resoluce podržel dvě třetiny ze summy trhové za statek Hroby, po jeho bratru Adamovi konfiskovaný, jemu právem nápadním náležející. Naproti tomu zavázal se při kommissi tractationis dle pio opere l. 1629 za perdon mu udělený odvésti 35 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 26.)

Petr nejstarší Smrčka ryt. z Mnichu při kommissi konfiskační obviněn byl, že k veřejnostem (výpravám a mustrukům) buď osobně příjížděl, neb lid svůj vypravoval a přibítlvě bělohorské do města Táboru s jinými rebelly zavřel se dal, kdež pak zemřel. Pro tato provinění dne 4. srpna 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *polovice* jmění; pročež statek jeho *Oblajovice* (kr. Tábor. okr. Pacov.) — dvůr a ves Oblajovice, ves Hartlíkov s podlím kostelním a ve vsi Prasetíně dva osedlí, s mlýny, potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — k ruce král. fisku ujat a l. 1623 za summu odhadní 3000 kop mš. *Jakovi noví staršímu Vratislavovi z Mitrovic* a na Vodici bez všech závad prodán byl. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 465. — D. Z. 142, J. 27 & 293, O. 15.)

Smrčkův syn Jiří mladší i na místě sester svých, Kateřiny, Johany a Anny dne 9. srpna 1622 marně žádal za to, aby při statečku a dědictví po otci pozůstalém byl zůstavěn ač dokládal svědky, že jeho otec ze strachu a bázně, aby cís. lidu válečného, do kraje Bechyňského l. 1620 přitáhl, jako jiní obyvatelé a rytíři nebyl zbit, pro bezpečnost živého svého statek svůj Oblajovice opustil a do Táboru se schýlil. (C. 215, S. 26.)

Václav starší Smrčka ryt. z Mnichu a na Čechelicích pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 1. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice* jmění. V této pokutě statek jeho *Čechelice* (okr. Mělník) — tvrz s dvorem poplužní

Čečelice s podacím kostelním a 25 poddanými, ves Drisch) s dvěma osedlými a dvěma vinicemi s lisem — l. komory byl ujat, dne 10. listopadu 1621 cís. hejtmanství Brandýského postoupen a dne 18. listopadu cís. fořstu připojen; potom však léta 1629 *polovice statku* za 19.030 kop mš. odhadnutého, vdově Anjele Lbkové, roz. z Bonvicinu, a dětem pozůstalým po *Alexandru z Oderlinku* (Ordelfku), fořstmistru na cís. panství Brandýském, vedle cís. resoluce z dne 25. září 1628 za věrné služby tétož Oderlinka darována byla proti zaplacení dluhů polovici vězících a zanechání fořstu přitom k ruce císaře. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 172. — D. Z. 143.)

Smrčka a jeho dcera Lidmila, provdaná Tyzlová, prokazují svou spravedlnost svou, totiž *druhou polovici statku* z Čech, jim vedle cís. resoluce l. 1629 prisouzenou a ponejvík za 7000 kop mš., pak sedlský dvoreček Břikovský v Čečelicích, dotčené dceři Lidmile náležející, za 100 mš. *Jiřímu Vilému Michnovi z Vacinova*, jemuž dědičství Ordelfkovi též svou polovici prodali. (D. Z. 297, C. 24.) Tyzlová pak l. 1637 koupila statek ten kněžna *Polyxena z Lobkovic*. (D. Z. 146, D. 27.) — Avšak Smrčka nedostal ni čísla polovici svou, která mu z komory české vyplacena měla. Teprv s jeho dcerou při komoře dne 5. dubna 1662 učiněn účet, dle kteréhož na díl její i s úroky z něho 1622 zadržalými připadlo 13.233 kop mš.; mimo to zaplacené jí 5000 kop mš. za všechnu pohledanost matky *Barbary*, roz. z Eberka, v summě 6000 kop na statku Brandýském pojištěnou, kterouž summu jí držitel tétož statku *František Eusebius* kníže z Lobkovic v lhůtách zaplacení pověděl dne 5. března 1638. Po smrti její l. 1638 došlo se l. 1641 dotčené pohledanosti za komorou českou k *Barbáře* první Smrčkové, potom Šmuhařové, jakožto poručnice v letech Jiříka Jindřicha a Václava Sylvestra, po Janovi Tyzlově pozůstalých, jimž dotčená Lidmila Tyzlová všecko své odkázala; avšak ještě l. 1660 syn její Václav Sylvestr po pozůstalost tu marně se ucházel. (C. 215, S. 26.)

N Soběhrdský ze Soběhrd, dne 5. února léta 1629 před soudem iussi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení

perdonu obeslán, nedostavil se; neboť dle zprávy purkmistra města Brodu Českého Soběhrdský byl v ležení falckraběte Fridricha, a manželka jeho zdržovala se l. 1629 ve vsi Poříčanech na gruntech knížete z Lichtenšteina. (C. 215, C. 1/4.)

Bohuslav Sobek ryt. z Jezera byl před Vídní s výpravou zemskou a zemřel v čas zpoury. Statek jeho *Jezero* (kr. Tábor., okr. Benešov) — ves Jezero s dvorem poplužním, rybníky, potoky, lesy a jiným vším příslušenstvím — držely po jeho smrti sestry jeho Dorota a Alžběta, též dcerka po Sobkovi pozůstalá Anna, od nichž jej pro dluhy manželka Sobkova Dubra, roz. Hostivarská z Kostelce, ve věně svém léta 1621 s povolením knížete z Lichtenšteina za 3900 kop mš. koupila (D. Z. 194, B. 14) a před smrtí svou († 1625 dne 17. října) bratrovci svému Václavovi Hostivarskému odkázala. Avšak po smrti Hostivarského († 1625 dne 17. listopadu) statek dotčený pro vytčené provinění Sobka od král. komory ujat a vedle cis. resoluce z dne 24. února 1626 za summu odhadní 2643 kopy 41 gr. mš. prodán byl cizozemci *Štěpánovi Beníkovi z Petersdorfu*, přednímu písaři při úradě berničném. Naproti tomu domáhala se *sestra Václava Hostivarského Eva Šťastná* téhož statku, tak že jí k rozkazu knížete z Lichtenšteina l. 1627 postoupen byl od Beníka, jemuž náhrada za vytčenou summu trhovou již zaplacenou vykázána byla na statku Černovicích. (C. 215, S. 27. — Lib. confisc. 2, f. 157. — D. Z. 153, L. 12.)

Jan Sobek ryt. z Kornic, pro provinění své při kommissi konfiskační dne 23. června odsouzen *k manství*, učinil t. r. ohlášení v příčině léna, avšak nepřijal ho. Pročež po jeho smrti k ruce krále ujat byl statek jeho *Kamenice Trhová* (dom. Nasevrky, kr. Chrudim.) — městys Kamenice s pivovárem, dvory poplužními a vesnicemi Javorná a Travniny (Travné) s mlýny, krčmami výsadními, oborami, lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím — kterýž i se svršky za 11.243 kop mš. odhadnutý, l. 1624 od komory prodán byl za 10.285 kop mš. (12.000 zl. rýn.) *cizozemci Františkovi ryt. de Couriers*, cis. nejvyššímu lieutenantu nařízenému nad Collaltským plukem, jemuž vedle cis. resoluce z dne 21. března 1626 z manství propuštěn a za dědictví zpupac a svobodné zůstaven byl. (C. 215, C. 1/10 & S. 27. — Lib. conf. 2,

— D. Z. 154. C. 5.) — Vdova Sobková Anna Ma-
z Frymburku, domáhala se při kommissi revisionis
1630 věna a pohledanosti své, na dotčeném statku
ných od manžela 5000 kop mš., z nichž jí při kom-
uidationis již l. 1624 a též l. 1630 toliko věno její
p bylo přisouzeno; avšak neobdržela ničehož, neboť
bez dědiců dříve, než věc ta byla vyřízena. (C. 215,

m Sobětický ryt. ze Sobětic, při kommissi konfis-
e 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při
i tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu
složiti 12 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské
ruba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{9}$.)

rich Sobětický ryt. ze Sobětic a na Soběticích, kato-
kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18.
1623 odsouzen *polovice* jmění, žádal, aby zůstaven
perdonu jemu uděleném od Dona Baltasara de Marra-
před bitvou bělohorskou. Avšak statek jeho *Sobětic*
atov.) — tvrz a ves Sobětic s dvorem poplužním a
nými, s krčmou výsadní, lesy, rybníky a potoky, též
dvůr pustý a spálený ve vsi Kosmačově — za 10.800
odhadnutý a na 7000 kop zadlužený, l. 1624 zanechán
ko k správě a opatrování Sobětickému, po jehož smrti
jeho pěti synům a čtyřem dcerám po něm zůstalým,
rukám l. 1637 pro dluhy prodán byl vdově po něm
é *Voršile roz. z Kadova* za 8500 kop mš. proti slo-
kuty 1390 zl., kteráž summa vedle cíś. resoluce z dne
nce léta 1637 postoupena byla *Volfori Rozvadovskému*
na srážku jeho pohledanosti 1550 kop mš., již měl
porou českou. (C. 215, S. 28. — Lib. conf. 2, f. 440. —
00, D. 22.)

rich Solhauz ryt. ze Solhauzu (Salhaus von Sal-
zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež pro-
pokuté všecko jmění své, totiž statek *Svádov* (Schwa-
Litoměřic., okr. Ústí n. L.) — sídlo a ves Svádov
m kostelním, s dvorem popl., s vinicemi, 2 mlýny,
n u Labe a vsi Březí, Malšov (Malečov, Malschen),
Kojetice, Volšnice (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen)
nce (Vlkopesy, Wolfschlinge), jakž to Solhauz l. 1591

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

za 17.000 kop mš. od strýce Jindřicha Abrahama ze Solhauzu koupil. (D. Z. 168, O. 11.) — Avšak statek ten za 20.470 kop odhadnutý vedle cí. resoluce z dne 18. srpna 1623 (publik. 3. října) dětem Solhauzovým z milosti zanechán byl *k manství*, tak že nejstarší syn *Joachym Abraham* (Jan Fridrich) dne 22. června l. 1626 na místě bratří svých let nemajících léno přijal, a jeho bratři Volf Albrecht, Gottfrid, Kristof Hendrych a Hendrych Abraham léta 1638 léno obnovili. K žádosti Gottfrida Konstantina sv. pána ze Solhauzu hejtmana kraje Litoměřického, dotčený statek l. 1659 dne 19. (24.) září z manství byl propuštěn za 20.690 zl. 24 kr., na kterouž summu Solhauz 2500 zl. odvedl, a zbytek 18.190 zl. sobě porazil na pohledanosti své, již měl za král. komorou. — Po jeho smrti prodán byl též statek pro dluhy dne 19. října 1676 knížeti *Juliovi Františkovi, vévodovi v Sasku* Engern a Westfalsku za 29.400 zl. rýn., protože manželka Solhauzová s dcerou svou téhož statku pro dluhy se ujat nechtěla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 6. — D. dv. 7, f. 32 & 63 & 68, I. f. 40. — D. Z. 152, O. 23 & 392, K. 8.) — Pohledanost Alžběty ze Solhauzu na témž statku v 5000 kop. mš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Jan Fridrich Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 provinění svého bez výmink osvobozen (*absolutus sine clausula*), podržel statky své. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Jindřich Abraham Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. pokuty byl osvobozen, tak že statek po něm pozůstalý *Sukorady* (Sukohrad, kr. Litoměřic, okr. Štětí) — tvrz a ves Sukorady s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicemi, vinicí, mlýnem nachlebním a podacím kostelním, vsi Hoření a Dolení Hubiny s rybníkem a potokem, Robeč. Mošnice a Urova (?) s lesy a příslušenstvím — za 35.975 kop mš. odhadnutý, ponechán byl jeho dětem, k jichž rukám l. 1623 od nejstarší dcery Solhauzové Mandaleny pro dluhy prodán byl Majdaleně Malovcové roz. Belvicové z Nostvic za 30.600 kop mš. (C. 215, S. 6. — Lib. confisc. 2, f. 175. — D. Z. 292, J. 18.)

icové Solhauzovi l. 1629 při kommissi tractationis de
e uvolili se za perdon otci udělený k alumnatu klá-
. Jakuba v Praze odvésti jistou summu peněz, na
le listu téže kommissee dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl.
f t. r. složití měli. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Solhauz ze Solhauzu (Salhausen) na Lipém a
Pirkštejně), odsouzen i přes přimluvu kurfiřta Sa-
eho jmění vedle král. výpovědi dne 16. září l. 1622
missi konfiskační dne 3. listopadu t. r., propadl:
k *Lípu Českou* (Lipá, Lipé, Böhm.-Leipa) — zámek
Lípu), s čtvrtým dílem města Lípy se sídlem a ves
(Aschendorf) s dvory poplužními, z nichž jeden při
L. spolu s dílem řečeným Petrovským, druhý u ko-
atky Boží, se vším příslušenstvím — kterýž za 9743
odhadnutý, l. 1622 za 10.500 zl. rýn. koupil *Albrecht*
aina. (C. 215, S. 6. — Lib. conf. 2, f. 175. — D. Z. 141,

Statek Sloup (*Pirkštejn*, Bürgstein, kraj Litoměř.,
, k němuž náležel zámek Sloup (Pirkštejn), s do-
ým, k němu náležejícím, lesy a rybníky, dvory po-
ihelský a Pirkšteinský, vsi Langenau (Skalice díl),
, Plottendorf, Falkenau s hutí skelnou, Kotvice,
(Rodvic, Radvanec), Sloup (Pirkštejn), Kombt
ty), Bokvan (Bukovina), Sohr (Zahořín), Cvitte
Lindenau (Lindava), a Velnice (Velenice), se vším
stvím, jak to Anné Solhauzové, roz. Berkové, s pla-
lišinským roč. 22 kop míš., s právem v Pomerské
Sibylle Berkové, roz. hraběnce z Eberšteina, pozů-
čez s domem šosovním v Starém městě pražském i se
Lípou l. 1616 od její sestry Anny Marie Zeidlicové
0 kop míš. mimo véno Anny Solhauzové a dluhy
postoupeno bylo. (D. Z. 190, M. 20.) Tento statek
0 kop míš. odhadnutý l. 1623 od komory české kou-
ěk *Lev Libšteinský z Kolovrat* za 35.000 kop míš.,
summy jemu vedle cíś. resoluce z dne 13. května
rováno bylo 15.000 kop míš. (C. 215, S. 6. — Lib.
2, f. 32. — D. Z. 141, E. 2.)

Statek Markvartice (Markersdorf) a *Habartice* (Ober-
f, kraj Litoměřic., okres Kamenic.) — tvrz Markvar-

LIBRARIES

tice s pivovárem, dvorem popl., ovčínem, ves Markvartice (díl) s právem v městě Benešově; tvrz a ves *Hořejší Habartice* (*Ebersdorf*), s dvorem poplužním; dvůr Ryllenberk s ovčínem, vsi Huntřov (*Güntersdorf*) s podacím kostelním a clem, Olešnice Stará (Oleška, Alt-Ohlsch) s dvorem poplužním a ovčínem, Olešnice Nová i s clem, Brlozec (Parlose), Freudenberk (díl) a Oldřichov (*Ulgersdorf*, díl); 4 mlýny, se vším příslušenstvím k týmž statkům Markvarticím a Hořejšímu Ebersdorfu náležejícím — který Solhauz léta 1618 v měsíci prosinci v čas zpourey *Janovi Fridrichovi z Oppersdorfu* prodal za 70.000 kop míšenských. (D. Z. 193, H. 5), na kterouž summu trhovou toliko 16.000 kop míšenských obdržel. Pročež i tento statek, jehož držitel Oppersdorf též všeho jmění byl odsouzen, od komory české ujat, dne 21. listopadu 1621 postoupen *Ottovi Jindřichovi z Wartenberka* v dluhu 10.000 zl., kteréž tento k potřebám válečným půjčil; potom odhadnut za 53.785 kop míš. prodán byl témuž Wartenberkovi vedle cíś. resoluce z dne 30. května léta 1623 za 52.000 kop míš., z kteréž summy kupujícimu vedle cíś. resoluce dne 9. srpna 1625 darováno 15.000 kop míš. a placení zbytku na lhůty povoleno, tak že ještě l. 1641 nebylo doplaceno 9000 kop míš., pak úroků zadržalých 8910 kop míš. (C. 215, O. 1. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 141, F. 7.) — Viz též Oppersdorf.

d) Jistinu 1000 kop míš. (C. 215, S. 6.)

e) *Dům „u Štupartů“* řečený, v Starém městě pražském proti Ungeltu a kostelu sv. Jakuba na rohu ležící, který p. Janovi z Wartenberka v jisté summě peněz, již tento za Dorotou Plateysovou, roz. z Ottersdorfu, měl, právem nápadním na Solhauza připadl, a pro tuto summu dle nařízení komory české dne 4. ledna 1627 byl konfiskován. (C. 215, S. 6.)

Solhauz vystěhoval se potom pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 s lidem nepřátelským, byl kommissařem kraje Litoměřického a kontribuce i berně na obyvatele ukládal. Pro toto nové účastenství ve zpouře odsouzen byl *při kommissi konfiskační Fridlandské* opět všeho jmění, tak že i statky *Boreč* a *Lukovec* (kraj Litoměřic, okr. Lovosic), které manželka Solhauzova, Apollonia roz. Matyášovská z Matiašovic, l. 1629 od Bohuslava

Dirného za 12.500 kop mš. koupila (viz Ruth), byly vány k ruce knížete z Fridlandu, od něhož *Marii ně Trčkové* byly postoupeny. Tyto statky však po kžete Fridlandského opět od král. fisku byly ujaty a srpna 1638 postoupeny *Volfovi Abrahamovi Solhau- něhož* po matce jeho dotčené Apollonii připadly. C. $\frac{1}{7}$ & S. 6. — Viz též Waldštejn, statek Smi-

mer viz **Zumr z Herstošic.**

merfeld viz **Zumrfeld z Tumnic.**

Srnovec z Varvažova, hejtman na panství Fridland- lé, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 nevinu svou, pokuty pro účastenství ve zpouře byl n. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

ek Stařimský z Libšteina zemřel v trvalé zpouře, jíž tnil; avšak při kommissi confiscationis dne 4. listo- 23 vedle král. výpovědi z dne 9. září t. r. pokuty bozen. Proto statek jeho *Lukavec* (kraj Jičín., dom. l.) — tvrz a ves Lukavec a dvorem poplužním, ovčí- ným a dílem ves Dobeš, jak to Karel Stařimský od Václava Karlíka z Nežetic za 2675 kop gr. česk. (D. Z. 169, N. 18), a potom Stařimského synové etr l. 1602 Hynkovi Stařimskému za 7000 kop mš. (D. Z. 176, J. 12) — ponechán jeho dědicům Karlovi i a Janovi Věnkovi Stařimským, kteří jej léta 1628 za 6000 kop mš. *Albrechtovi z Waldšteina* (D. Z. 5), od něhož Karlovi Křištofovi Stařimskému léta 7000 zl. rýn. v léno byl postoupen a od císaře léta 1628 v dědictví navrácen. (Viz Waldštejn.)

Steinmüller, cís. mincmistr v Jachimsthalu, pro své tví ve zpouře při vpádu saském l. 1631, zvláště že al nepříteli, při *kommissi konfis. Fridlandské* léta souzen byl všeho jmění, tak že všechny svršky jeho fiskovány. (C. 215, S. 35.)

estian Steinmüller, mincmistr Fridlandský, provinil se léta 1634 v měsíci září odvezl 30 hřiven stříbra do i k nepříteli švédskému a kontrabantu se dopustil, ecko jmění jeho k ruce král. fisku bylo ujato. S. 35.)

UNIVERSITÄT ZÜRICH
BIBLIOTHEK

Daniel a Jiří Strachovští ryt. ze Strachovic obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak již předtím mřeli dle zprávy posla komorního z dne 17. února l. 1630 (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Strachovský ryt. ze Strachovic a ve Lhotě při kommissi konfiskační dne 3. října vedle král. výpovědi z dne 1. července 1623 odsouzen byl *polovice jmění*. Pročež od král. komory ujat byl jeho stateček, dvůr sedlský ve vsi *Lhotě Hořejší* (Lhota horní, dom. Týnec., okr. Klatov.), k němuž Strachovský léta 1620 za času zpourey od Jakuba Kouska z Sobětiček tři kusy dědin na Běhání ležící za 62 kop mš. 13 tolarů širokých, 2 kbelce ječmene a kbelec ovsu přikoupil. (D. Z. 140, A. 16.) Ale poněvadž Strachovský k náboženství katolickému přistoupil, zanechán byl při tom dvořečku, jehož pak užíval Kolovrat v Týnci, u něhož Strachovský se zdržoval. (S. 215, S. 43.)

Adam Straka ryt. z Nedabylic a na Klouskově před kommissi transactionis dne 25. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal co do pokuty za perdon mu udělený; avšak již předtím zemřel, zanechav dvůr poplužní v *Klouskově* (kraj Hradec Král., dom. Jaroměř.), a není vytčeno, zdali dědicové jeho nějakou pokutu zaň složili. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht a Sigmund Strakové ryt. z Nedabylic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby pro účastenství ve zpouře byli osvobozeni; není však vytčeno, zdali se před kommissi transactionis uvolili složit pokutu na penězích za perdon jim udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan starší Straka ryt. z Nedabylic pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 31. října l. 1623 odsouzen byl *polovice jmění*. V této pokutě již dne 2. listopadu 1622 od král. komory ujat byl statek jeho *Hořelice* (kraj Pražský, okres Unhošť., dom. Tachlovice), tvrz a veškerá podacími kostelním, clem a dvorem poplužním; avšak na vrácen jest jeho manželce Kateřině, předtím Zapské, rozené z Chlumu, která jej l. 1612 za 13.300 kop mš. od Bořivoje Měsíčka z Výškova koupila. (D. Z. 185, N. 22.) Její dcera Alžběta Marie a Anna Sobětická, roz. z Nedabylic, statek ten (od vojska několikrát vydrancovaný a zpusťšený, tak že léta

s celá pustá bez obyvatelů zůstávala) prodali s komory české l. 1636 *Ondřeji Erlovi z Erdšteina* kop míš. (C. 215, S. 44. — Lib. conf. 2, f. 257. — 100, N. 10.)

mladší Straka ryt. z Nedabylic pro provinění své úrury spáchané při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž však není vyčísleno (C. 215, S. 44.)

Jindřich Straka ryt. z Nedabylic a na Vesce při konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *třetiny* ročež statek jeho vsi *Heřmanice* a *Vesce* (kr. Hradec m. Náchod.) v pokutě ujat a *Štěpánovi Verfenovi* postoupen a potom bezpochyby paní Trčkové k panodskému ponechán byl. Mimo to z jeho jistin 3000 připadlo král. komoře 1000 kop a úroků 1680 kop; k pak 2000 kop dáno l. 1628 Strakovi cís. pojištění (S. 44.)

Ve stejném roce 1643 od král. komory ujat byl též statek *Straky* — tvrz a ves *Studnice* (kraj Král.-Hradec., dom. s dvorem poplužním, ves Rybníky s krčmou Čertovenou, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který **Straka** l. 1625 bratru svému *Albrechtovi* za díl jeho a po bratru *Pyramovi* 7448 kop míš. vynášející odhadní 11.000 kop míš. postoupil. (D. Z. 293, — Tento statek i se statkem *Vřeštovem* (viz *Sigismund Kordule*), na němž *Jindřich Straka* s manželkou *Kateřinou Marketou*, roz. *Kordulovou*, 5200 kop pojištěno, vedle poručení král. komory z dne 12. srpna 1643 k správě odevzdán byl *Gerhardovi Leuxenšteina*, radovi při král. komoře české, jemuž tyto stateky podle taxy z dne 12. března léta 1653 v summě 18 gr. míš. (totiž statek *Studnice* za 4400 kop a *Vřeštov* za 15.126 kop 18 gr.) za jeho pohledanosti postoupeny a vedle cís. resoluce dne 20. prosince 1660

Jindřich Straka zavázal se dle smlouvy l. 1617 učiněné s *bratrem Janem* i na místě *Zdeňka*, *Karla*, *Albrechta*, *Václava*, *Pyrama*, *Čtibora*, bratří jich let nemajících, že ze statku po otci jich arším pozůstalého každému z jmenovaných bratří za díly jich 18 gr. míš. vyplatí. (D. Z. 191, C. 27.)

STRAKA Z NEDABYLIC

dědičně ponechány. (D. Z. 152, Q. 7.)*) Leuxen pak dne 26. července l. 1664 prodal statek *Studenice* (Studnice) za 5500 zl. rýn. Jakubovi Ondřeji Rottenbucherovi z Rottenbuchu, měšťanu v Menším městě pražském (D. Z. 314, P. 26), od něhož léta 1672 paní Marii Benigné Františce ovdovělé kněžně Piccolomini de Arragona, roz. vévodkyni Saské, za 8500 zl. rýn. byl prodán. (D. Z. 389, O. 7.)

Jiří Straka ryt. z Nedabylic na Mezilešicích před kommissi transactionis dne 25. února 1629 obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak ještě dne 17. února 1630 se nepostavil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Dvůr svůj Holubovský ve vsi Mezilešicích (okr. Chrudim.) prodal léta 1625 za 1500 kop gr. míš. sestře své *Anně Vesecké*, kteráž sobě na summě trhové věno své 1000 kop míš. porazila. (D. Z. 307, S. 17.)

Mikuláš Straka ryt. z Nedabylic pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. června l. 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, S. 44.)

Karel Straka ryt. z Nedabylic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *k manství*. Avšak rozsudek ten pro zrušení kommisce nebyl vyhlášen, tak že neohlásil se Straka o přijetí léna na statek svůj, který není vytčen. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 44.)

Pavel Straka ryt. z Nedabylic a při městě Jaroměři účastnil se v čas zpourey na místě jiných holovosti veřejné; avšak vykonav opět v měsíci lednu l. 1621 králi Ferdinandovi II. přísahu věrnosti, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 1.) Stateček svůj, tři sedláky ve vsi *Vesci* s příslušenstvím, jak to od bratra svého staršího Jana Mikuláše v dílu

*) Postoupení statku *Vřeštova* odpírala dne 5. dubna 1664 *Eva Kordulová*, roz. Lehnarka, jakožto vlastní máteř a opatrovatelkyně dětí svých někdy s Jindřichem Kordulí zplozených, a vnuků někdy Sigmunda Jindřicha Kordule; vedle ní a spolu s ní též Sigmund Karel Kordule, vlastní syn téhož Sigmunda Jindřicha, z těch příčin, že na žalobu král. prokuratora pro dotčenou fiskální praetensi vedle cis. resoluce dne 5. dubna 1641 proti Janu Parkhartovi Kordulovi, jakožto poručníku dětí dotčeného Sigmunda Jindřicha Kordule, učiněnou až na ten čas žádný rozsudek nebyl vynesěn. (D. Z. 152, Q. 7.) Není však vytčeno, zdali tímto odporem dotčené postoupení statku *Vřeštova* bylo zrušeno.

o otci Heřmanovi obdržel, prodal léta 1635 za 700 š. Kateřině Markétě Strakové. (D. Z. 145. A. 27.)

Straka ryt. z Nedabylic a na Šonově pro účastnění ve zpouře před kommissi transactionis dne 25. 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za perdon udělený; avšak odešel již l. 1628 pro náboženství do Meklenburku, zanechav před tím zadlužený statek *Šonov* (kraj Hradec Král., dom. Nové Město nad Sázavou) správě bratru svému Janovi staršímu. (C. 215, C. 1/4.) Potom se navrátilv přistoupil k náboženství katolickému k *Šonov* — tvrz a ves Šonov s dvorem poplužním, mlýnem s mlýnem, ves Zblovy s jedním poddaným ve vsi Zblovy s rybníky a lesy (D. Z. 191, M. 9)*) l. 1641 prožeti *Octavianovi Piccolomini* za 11.000 zl. rýn. (D. Z. 1641, 4.) — Ale tato summa trhovává byla k ruce král. fisku, protože Straka od král. prokuratora l. 1641 a 1644 oznámil, že při vpádu švédském l. 1639 nepříteli podléhal a s důstojníky švédskými korrespondoval. Ačkoliv Straka výpovědí 19 svědků žaloby té od sebe odvedl a prohlášením purkmistra a konšelův města Nového Hradiště dokázal, že v čas vpádu lidu švédského na Nové Město šlechetně a náležitě se choval; neobdržel předce a teprv jeho synovi Janovi Petrovi l. 1711 dotčená summa trhovává byla vyplacena. (C. 215, S. 44.) —

Straka ryt. z Nedabylic odešel l. 1628 pro náboženství do země, urovnáv se o pokutu za perdon mu udělený kommissi transactionis, tak že složil 100 zl. rýn. na náhradu kolleje Ferdinandské u svatého Jakuba v Praze. (D. Z. 1628, C. 1/3 & S. 44.) — Statek svůj *Lhotu Řešetovu* (kraj Hradec Král., dom. Náchod) — tvrz a ves s dvorem poplužním s pilou, lesy a rybníky — který za díl svůj dostal od bratra svého Jindřicha v 6000 kop míš. l. 1625 (D. Z. 293, F. 21), prodal již l. 1626 Anně Strakové za 6000 kop míš. (D. Z. 307, H. 19.)

L. 1617 prodali bratři Strakové Adam, Jan starší, Petr mladší, Pavel, na Šonově, Nedělišťích a Hořelcích, i na místě Rudolfa ch ch let nemajícího, matce své Anně, roz. Hamzovně Bořkovně dce statek Šonov, po otci jich Janovi Jiřím starším Strakovi, za 15.000 kop míš. (D. Z. 191, M. 9.)

MUSEUM LIBRARY

Zdeněk Straka ryt. z Nedabylic na Hoděčíně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*; avšak rozsudek ten zrušení kommissee nebyl vyhlášen. Z té příčiny zůstal Straka při svém statku, a ještě léta 1630 o třetinu z téhož statku jakož i z jistin 2000 kop mš. v pokutě propadlou se urovnal. (C. 215, S. 44 & T. 3.)

Jan Straník z Kopidlna na Hořením Lištném pro zločin stenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II. Pročež stateček jeho dvůr Hořením Lišno (Lišné) neb *Slavíkovce* řečený (nyní samota, kr. J. okr. Jilemnice, dom. Studenec), s lesy a příslušenstvím* král. komory v pokutě ujat a dne 16. října 1623 za summu 3005 kop mš. prodán *Abrechtovi z Waldšteina*, jenž dne 7. února 1624 opět *Straníkovi* za summu dotčenou v postoupil. Ze summy trhové připadla třetina 1001 kopa král. komoře. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & S. 86. — Lib. confis. f. 262. — D. Z. 141, M. 10 & 292, M. 30.)

Straník pak dne 7. ledna 1631 prodal stateček dotčený opět *Albrechtovi z Waldšteina* za 2000 kop mš. a 200 klíčného jeho manželce *Kateřině Straníkové*, roz. z *Dobrušky*, kteráž zároveň i díl svůj téhož statku jí od manžela darovaný (totiž dva osedlí s krčmou výsadní a některé chalupy v Dolním Lištném a dva osedlí s krčmou v Hořením Lištném) též *Waldsteinovi* za 1000 kop mš. prodal. Avšak Straník zůstal v držení toho statku pro nedoplatek 1700 kop mš. na summu trhovou až do l. 1638, kdy doby na poručení komory dne 26. června 1638 statek s dědicím po *Johanně Uršule Grodecké* sv. paní z *Groděna* rozené *Zarubové*, postoupen byl v jisté summě, již *Groděna* za komorou měla. (C. 215, S. 86.) — Potom po smrti S

* L. 1584 koupil Jan starší Straník z Kopidlna na Studeném od *Buriana Trčky* na Světlé díly vsí *Studenec*, *Lišnej* (Lišné), s lesem *Žďársko* řečeným, *Lhota* a *Nedafiz*, pak ve *Ždirci* mlýn s lupou a vším příslušenstvím za 850 kop gr. česk. (D. Z. 68, Q. 1). K tomu koupil též Straník l. 1588 díly vsí *Studenec* a *Lišné* dole s krčmou svobodnou za 1000 kop gr. česk. od *Zbyňka Šťastného* pouna. (D. Z. 69, C. 17.)

postoupen byl statek Lištné (Slavíkovec) — Lešno a dolejší s dvorem poplužním Slavíkovec řečený — Janovi Opitzovi z Ehrenšteina na srážku cís. odměny mu udělené, a témuž l. 1658 za dědictví zpupné a é byl ponechán, který jej l. 1668 prodal za 3500 zl. štofovi Kotulinskému z Kotulína a Křížkovic. (C. 215, — D. Z. 466, E. 23.)

mo to po Janovi Straníkově postoupen byl statek Studenec (Studená Hora) s dvorem poplužním, rybníčky, vesničky Studenec a Ronačov (díl), s kollar-krémami výsadními a příslušenstvím — Albrechtovi šteina, který však nezapltil pěti sestrám Stranškovým nost jejich 5000 kop míš. na témž statku sirotčím, a jej prodal pod léno dne 5. dubna l. 1630 za 8500 Václavovi Zarubovi z Hustiřan k ruce jeho dcery y Uršily, kteráž pak týž statek léta 1637 za touže postoupila manželů svému Jiřímu Jetřichovi Grode- yt. z Grodce (D. Z. 300, L. 29), jemuž léta 1641 za zpupné byl ponechán se statkem Poličany Bílými s. resoluce 8. července 1638 za 3450 zl. rýn. (D. Z. 1.) — Viz Albrecht z Waldšteina.

Burkhard Střela z Rokyc na Cerhenicích, Štěpánově a burku, kommissar při direkcí stavův odbojných, volil na falckraběte na království České a jeho syna za a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským. o provinění při kommissi konfiskační odsouzen všeho avšak z cís. milosti dne 3. listopadu 1622 pod léno ny mu byly statky jeho, totiž: a) Cerhenice (Crho- . Čáslav, okr. Kouřim.), k němuž náležely tvrz a mě- Cerhenice, dvůr poplužní, řečený Starý, ve vsi Ratě- (kdežto „Nový dvůr“ v téže vsi od matky Střelové, y rozené Švihovské, jeho dětem odkázaný nebyl v léno); dílem vsi Dobřichovice (Dobřichov), Pečka, Cer- (Cerhenky), Blyné a Nučice, ves celá Radimek, dvě a tři chalupy, řečené Nové místo (Nové město, Neu- b) Libodřice (Libodřice, kr. Čáslav., okr. Kouřim.), s Libodřice, na onen čas k panství Kolínskému nálež- erou otec Střely Mikuláš od císaře Rudolfa léta 1591 (D. 137, N. 4), a k tomu Burkhard Střela l. 1615

MUSEUM LIBRARIES

tvrz Libodřice s dvorem poplužním, mlýnem a hájem Bejšovem od Karla Mrackého z Dubé za 11.300 kop mš. přikoupil. (D. Z. 137, O. 3.) — c) *Štěpánov* (kr. Chrudim, okr. Přelouč, dom. Choltic.) — tvrz a ves Štěpánov s dvorem popl., pivovárem a mlýnem; druhý dvůr poplužní řečený Zadní s krčmou; též vsi Jedousov a Semík (Seník); tři chalupy pusté v Klenovicích (Klenovka) a dvě chalupy pusté v Nachlebi, jak to před shořením desk Čeněk Střela od Sigmunda Anděla z Ronovce za 500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 7, G. 14.) — d) *Krucenburk* (Krucmburk, Kreuzberg, kr. Čáslav, okr. Chotěboř.), statek nápadní, zámek a městys Krucenburk s dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1541 Mikuláš Střela bratru svému Čenkovi a jeho dědicům odkázal. (D. Z. 4, H. 22.)* — e) *Krasoňovice* (kraj Čáslav., okres Dolní Kralovic., dom. Zruč.) — ves Krasoňovice s dvorem poplužním a ves Želivec s mlýnem, lesy, rybníky a příslušenstvím — který Burkhard Střela l. 1613 po tetě své Elišce vdově po Mikulášovi Nyklaskovi z Žitenic, potom Kalenicové z Kalenic, roz. z Rokyc. zdědil. (D. Z. 137, G. 20.)

Na tyto statky, bez statků nápadních (fideikommissních) Krucenburku a Krasoňovic za 64.580 kop mš., potom za 81.515 kop mš. odhadnuté, přijal Střela léno dne 30. června 1626. Avšak vdově po něm pozůstalé Sabíně, rozené z Vchynic, protože dítky své v náboženství katolickém vychovávala, dne 27. listopadu 1629 opět z manství propuštěny byly proti složení 3000 zl. rýn. a zadržalé quoty manské 266 zl. 40 kr. statky *Cerhenice*, *Libodřice* a *Štěpánov*, z nichž až na ten čas 2800 kop mš. quoty manské se odvedlo, k rukám synů Rudolfa a Oldřicha Viléma, jimž l. 1651 též statky Krucenburk a Krasoňovice v dědictví byly převedeny. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 46. — D. dv. 7, f. 27 & 37; 53, f. 88 & 103; 68, f. 8 & 61. — D. Z. 143, K. 21.)

*) L. 1558 rozdělili strýcové David a Jindřich Střelové toto dědictví tak, že David Střela na Štěpánově přijal zámek Krucenburk, městečko tudíž, dvůr poplužní, ves Hlubokoj (Hluboká) s lesy a sedmi rybníky; Jindřich Střela pak obdržel vsi Ortovou (Orlovou), Chlum a Studence, s lesy, horami, potoky a sedmi rybníky zejména vytčenými. (D. Z. 8, N. 1.)

Jindřich Střela z Rokyc, pro účastenství ve zpouře při
si konfiskační dne 10. listopadu 1622 odsouzen *dvou*
mění, propadl statek *Křivsoudov* (kr. Čáslav., dom.
Kralovice), k němuž náležely hrad a městys Křivsou-
důl s pivovárem, s podacím kostelním, s pěti dvory
vsi zápisné s platem k záduší Křivsoudova, Strojetic
em, Němichovice (Mnichovice) s tvrzí pustou a poda-
stelním, Jenikov, Jizbice (Jistbice), Dobříkovice, Ne-
ce, Černíči (Černčice) Lhotka, Palčice a Chrastovice;
ččné Sudislavice, Jenišovice, Paseka a Votrotice (Otro-
příslušenstvím, jak to l. 1550 Jindřich Střela od Jin-
Kekule ze Stradonic za 4250 kop gr. českých koupil.
53, D. 29.)

Střela ten po bitvě bělohorské l. 1620 od cís. vojáků
a Štěpána Draghy v Pelhřimově ležících byl vydran-
tak že žádných svrškův ani dobytka na něm nezů-
manželka Střelova od kapitána Draghy i několik set
pobraných po 24 gr. vyplatiti musila. Potom týž
za 85.129 kop mš. odhadnutý, od komory české léta
roupil za 84.529 zl. *cizozemec Hugo ryt. z Hallweilu*,
ze summy trhové poražen byl dar z milosti 6000 zl.
s. resolute z dne 10. ledna 1623. (C. 215, S. 46. —
nf. 2, f. 289. — D. Z. 153, A. 15.)

Střelovi z milosti ponechaná měla mu vydána býti
ry české; obdržel však toliko 1000 kop mš. dne 22.
323, pak 3000 zl. dne 24. května 1623; mimo to měl
lweil ze summy trhové dne 29. května 1623 zaplatiti
zl., na kterouž summu ničeho neobdržel. Zbytek této
po smrti Střely l. 1623 synovi a dědici jeho *Štěpá-*
isouzený, obnášel po srážce dluhů toliko 18.115 zl. —
z této summy *Štěpán Střela*, kterýž pro účastenství
zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi
27. června 1623 *třetiny jmění* byl odsouzen, propadl
l., tak že toliko na 12.077 zl. léta 1630 cís. poji-
obdržel. Potom odešel Štěpán Střela ze země a slouže
sku švédském v bitvě u Lützen dne 6. listopadu
32 padl. Pročež při *kommissi konfiskační Fridland-*
1634 opět odsouzen byl dotčené pohledanosti své
zl. rýn., kteráž Albrechtovi z Waldšteina měla při-

LIBRARY

padnouti, ale po jeho smrti od král. komory byla ujata (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{1}{7}$ & S. 46.)

Vdově po Jindřichovi Štřelovi pozůstalé Dorotě, rozené z Královic, místo jejího věna 6875 kop gr. česk. (13.750 kop míš.) přisouzeno bylo dne 11. září 1623 od knížete z Lichtenšteina toliko 1500 kop míš., na kterouž summu ji vedle císařské resoluce dne 8. května 1628 od komory české dáno jest poskytnutí. (C. 215, S. 46.)

Jan Adam a Jan Fridrich Strojetický ze Strojetic, katolíci, provinili se v čas zpourey tím, že l. 1619 přísahali na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vhradivše sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak *Jan Adam* při kommissi konfiskační dne 9. prosince 1623 a *Jan Fridrich* císař. resolucí z dne 14. listopadu 1624 poskytnutí byli osvobozeni. Jan Adam pak při kommissi tractationis de pio opere zavázal se l. 1629 za pardon mu udělený složit 116 zl. 40 kr. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském, kteráž dle listu upomínacího téže kommissi z dne 2. dubna l. 1631 o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jan Jindřich Strojetický ze Strojetic zemřel l. 1619 v čas zpourey, již se účastnil tím, že dne 1. října 1619 vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. Pročež při kommissi konfiskační dne 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž v té pokutě všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) Statek *Běšice* (Veštec, okr. Kadaň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 7000 kop. míš.; b) Statek *Nové Sedlo* (Neusattau, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 14.000 kop. míš., též ves *Chudeřín* (Kuteřín, okr. Žatec), odhadnutá za 1884 kopy míš., jak to koupil Strojetický l. 1598 za 16.500 kop míš. od Adama staršího z Waldšteina. (D. 1. 172, K. 12.) — Tyto statky s lesy, rybníky, mlýny, pivovary, krčmami, vinicemi a jiným příslušenstvím za summu odhadnutou 22.884 kopy míš. l. 1623 postoupeny byly *kolleji jesuitské v Chomutově*, tak že poraženo jí ze summy tržné vedle císařské resoluce 11. června 1624 na deputat a úroky 10.035 zl. 11 kr. zbytek pak nezaplacených 8392 zl. 58 kr. císař. resolucí léta 1628 darován Jesuitům u sv. Mikuláše v Praze. (C. 215,

& S. 45. — Lib. conf. 2, f. 102. — D. Z. 295,
Z těchto statků postoupili Jesuité z jistých příčin
ové *Sedlo* l. 1629 *Kristianovi Podbušovi*. (D. Z. 143,
— c) Čtyry chalupy ve vsi *Hořenici* (okr. Kadaňský,
áky), pod šos města Kadaně náležející, dne 11. září
postoupeny byly cís. radovi *Augustinu Šmidovi ze*
hu. (C. 215, S. 45.)

y po Strojetickém pozůstalé, Rosina a Kateřina pro-
Bohuslava Karla z Doupova, žádaly l. 1623, aby
rážku dvou třetin, otci jejich z milosti zanechaných,
výživě 1500 kop. mš. z komory české bylo vydáno;
v aktech, zdali něčeho na svou pohledanost do-
215, S. 45.)

ich **Strojetický ze Strojetic**, katolík, podepsal pří-
rův odbojných, ale při kommissi konfiskační dne
adu 1622 pokuty osvobozen, podvolil se za perdon
ný při kommissi tractationis de pio opere l. 1629
00 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze.
C. $\frac{1}{3}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

av **Strojetický ze Strojetic** na Řepanech, v čas zpourey,
účastnil, prodal statek svůj Řepany (okr. Žlutický
še), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za
op mš. na újmu král. fisku. Avšak že přijal víru
u i syny své v ní vychovati přislíbil, k návrhu kom-
sactionis dne 9. června 1628 za perdon mu udě-
le cís. výpovědi dne 14. srpna 1628 měl zaplatiti
kutu 400 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 45. — Lib.
f. 409.)

Strupín ryt. ze Strupín (Stropín z Stropin), odsouzen
nění, propadl summu 750 kop. gr. česk. (1500 kop
měl na statku Stěžerském pojištěnou. (C. 215, P. 20.)
mladší **Strupín ryt. ze Strupín** (Stropín) při kom-
nfiskační dne 3. října 1623 provinění svého v čas
yl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

of a **Vilém Strupínové ze Strupín** (Stropín) obesláni
29 před kommissi transactionis, aby se narovnali
za udělení perdonu; dle zprávy posla komorního
ž předtím zemřel, *Vilém* však bezpochyby ze země
oval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

LIBRARIES

Adam Studenecký ryt. z Pašiněvsi, při kommissi k
kační dne 13. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, pro
a) Statek *Krchleby* (okr. Čáslav.) — tvrz a ves K. s dv
poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky — kter
13.689 kop mš. odhadnut, avšak od Studeneckého s
lením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 162
dluhy prodán byl za 13.430 kop mš. *Marii Magdaléně*
kové. (C. 215, S. 49. — Lib. conf. 2, f. 324.) — b)
v městě Čáslavi, léta 1623 od král. komory v pokutě
zůstal pod správou cíś. rychtáře až do léta 1633, avš
nejvýš zpustošený t. r. toliko za 150 zl. odhadnut a Stu
ckému byl postoupen. (C. 215, C. 10 & S. 49.) — c)
na Horách Kutných v Panenské ulici ležící, postoupený S
neckému a jeho manželce l. 1630 od Johanny Luka
roz. z Dobřenic, pro náboženství ze země odešlé, od cíś.
táře též v pokutě byl ujat, avšak potom l. 1636 vdově S
necké Markétě, roz. z Dobřenic, postoupen. (C. 215, S.

Za třetí díl král. fisku z dotčených statků v pokutě
žející uvolil se Studenecký při kommissi transactionis
1628 složit 1500 kop mš., kteréž na poručení komory
dne 1. září 1635 odvedl. (C. 215, S. 49.)

Michal Studenecký ryt. z Pašiněvsi na Hradešně o
dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby s
rovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ješ
17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního
o něm nevěděl, tak že bez pochyby ze země pro ná
ství odešel. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Studenecký ryt. z Pašiněvsi při kommissi k
kační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 ods
byl *třetiny* jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C.
C. 1/4.)

Albrecht Šťastný Suda (Lukavský) Řenecký z Řeneč.
Jetřichův, pro účastenství své ve zpouře při kommissi l
kační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi 18. srp
souzen byl všeho jmění; ale poněvadž již v měsíci lednu
králi Ferdinandovi II. zase věrnost zachovati přísahou
z milosti zůstaven jest při *třetině*, kteráž jemu z k
české měla býti vydána. Statek jeho, tvrz a *dvůr svo*
poplužní ve vsi *Jesenici* (kr. Hradec Král. okr. Nové

příslušenstvím, který Suda l. 1617 od Štastného Pan-
a 5300 kop míš. koupil (D. Z. 191, G. 7), teprv
února 1628 v pokutě ujatý, odhadnut za 3740 kop
ponechán byl Sudovi pro dluhy 7140 kop míš. vyná-
roti zaplacení dvou třetin král. fisku náležitých. (C.
1 & S. 51. — Lib. conf. 2, f. 220.)

starší Suda Lukavský ryt. z Řeneč hlasoval pro za-
trále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého,
řísahal a konfederaci podepsal. Avšak jsa katolík,
missi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvo-
avázal se při kommissi tractationis de pio opere
ložiti k alumnatu sv. Jakuba 100 zl., kteréž dle listu
cího téže kommissee z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří
latiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Suda Lukavský ryt. z Řeneč při kommissi konfiskační
prosine 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

ich Suda Lukavský Řenecký ryt. z Řeneč a na Orlici,
prechtův, složil hned v měsíci lednu 1621 králi Ferdi-
přísahu věrnosti a poddanosti; nicméně l. 1623 od
kuratora při kommissi konfiskační z účastenství v po-
bviněn, složil odpověď svou v spisu k odvodu neviný
o zrušení kommissee konf. nebyl odsouzen. Aby však
toho byl osvobozen a mohl podržeti statek svůj
Erlitz, kr. Hradec Král., okr. Žamberk.), *) uvolil se
missi transactionis dne 12. února 1628 porovnáním
ou za udělení perdonu dáti 2000 kop. míš., kteréž do
české odvedl, tak že mu vedle cís. resoluce z dne
na 1628 perdon byl udělen.

poněvadž později se vynašlo, že Suda na újmu král.
jmění své svědomitě neudal, zavázal se Vilém Alex-
itanovský z Vlčkovíc jakožto poručník syna Hynka
Vitanovského, pozůstalého po bratru jeho Mikulá-
eho manželky Doroty, dcery Jetřicha Sudy, k za-
všech pohledaností fiskálních na statku Orlickém
0.000 zl. rýn., za kterouž summu dědic Sudy, dotčený
Vitanovský, vedle cís. resoluce z dne 20. října 1659,

statek **Orlici** — zámek a ves Orlici s dvorem poplužním, pivo-
ným, a ves Mistrovice (díl) s příslušenstvím — koupil l. 1565 za
gr. česk. Suda z Řeneč od Buriana Strachoty. (D. Z. 57, J. 20.)

dne 26. června 1660 všech dalších nároků komory české zproštěn. (C. 215, C. 1/4, S. 51 & Z. 13.)

Jiří Konrad Suda Lukavský z Řeneč a na Hořejší vici, katolík, provinil se v čas zpourey tím, že přistoupením k konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, i sňatek sňatek o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Františka Falckého. Pročež při kommissi konfiskační vedle krále. v č. 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, p. statek svůj *polovici Lukavice horní* (kr. Plzeň., okr. Přelouč) který jemu vedle cís. resoluce z dne 22. října 1624 za s. odhadní 5311 kop. mš. opět prodán byl proti zaplacení 200 kop mš. do komory české, a zaplacení dluhův na statku vězících. Statek ten, teprv l. 1636 po zaplacení tčené summy do desk zemských vložený, zdědil po s. jeho syn Markvart Jan; dcera pak Dorota Alžběta, provdaná Klenovská, potom Říčanová, dědila po matce své řině, roz. z Widerspergu, pohledanost její na témž v 3000 kop mš., již se děti její ještě léta 1677 dom. (C. 215, S. 51. — Lib. conf. 2, f. 342. — D. Z. 299, M. 1. Mimo to propadl Suda polovici z jistiny své 1000 kop (C. 215, S. 51.)

Petr Suda Lukavský ryt. z Řeneč a na Nemilkově u se zpourey jako Jiří Konrad Suda; protož při kommissi kační dne 30. května 1622 odsouzen *třetiny* jmění, p. statek *Nemilkov* (Nemělkov, kr. Písek, okr. Sušice) — a ves Nemilkov s dvorem poplužním, pivovárem, lesy nky i jiným příslušenstvím, a vsí Brancíkov, Radvan poddaní s potahem), Tvrdoslav (Drosclau díl), s krčmou sadní na Makově, dvě chalupy s dvorem poplužním Zahrádku — který l. 1616 od Jana Petra Černína z Ch. za 20.700 kop mš. koupil. Statek ten již l. 1620 před bělohorskou od Dona Martina de Hoëff-Huerta mocí vá ujat, potom v summě odhadní 13.853 kop mš. pluku Baltasara de Marradas postoupen a vedle cís. resoluce 17. června 1627 se statky Velharticemi a Mokrosuk Václav Otakar Perglar) dne 15. listopadu 1628 za 50. rýn. prodán byl Donu Martinovi de Hoëff-Huerta, cís. v radě a nařízenému nejvyššímu. (C. 215, S. 51. — Lib. 2, f. 360. — D. Z. 144, C. 20 & 297, Q. 2.) — Vd

uertovi prodala l. 1649 týž statek za 7000 zl. *Jaro-Kocovi hraběti z Dobruše*, jehož dědicové jej beze vsi y za 11.000 zl. prodali. (C. 215, S. 51.)

da Lukavský neobdržel ničeho na dvě třetiny z milosti echané; i jeho synové, Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přelík chudobě žijící, marně se domáhali této spravedl-é a postoupili ji strýci svému, který se jich v bídě ujal, a Viléma a Přibíka až do smrti jejich při sobě (C. 215, S. 51.)

Šm mladší Suda Lukavský (Řenecký) z Řeneč, při kom-fiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 n byl k *manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení se nebyl vyhlášen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Sudek z Dlouhé (von Langendorf) při kommissi konfis-ke 3. října 1623 pokuty za účastenství ve zpouře en, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze 0 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího . dubna. 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof Sudek z Dlouhé (v. Langendorf) v čas zpoury potřebovatí za hejtmana nad lidem krajským, s nímž ání města Budějovic táhl, potom se utekl s manželkou ze statečku svého do zámku a města Rožmberka, ž vzeti skrze hraběte z Buquoye l. 1620 po 13 měsících í byl držán. Ačkoliv se pak s Buquoyem o perdou l, předce při kommissi konfiskační dne 14. června dsouzen byl *třetího dílu* jmění, ale rozsudek ten pro kommisse nebyl ohlášen. Teprv dne 27. června 1630 Sudek před kommissi revisionis, odevzdal pokuty za l král. fisku propadlý 400 kop mš. z jistin, kteréž statcích Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 52.)

Matyáš ze Sudetů (Šudetů, a *Sudetis*) na Vstu-i kommissi konfiskační dne 21. července 1623 dvou atku svého odsouzen a při třetím díle z milosti za-jest. Stateček jeho *Vstuhy* řečený (při městě Budějo-ves zaniklá) v těch letech dokonce popálen a zbořen k že toliko grunty k němu náležející pusté zůstaly, e pan *Servac* ujal a je ještě l. 1637 v držení a uží-

BIBLIOTHECA LUDWIGIANA

vání měl. Mimo to ujal se jeho *zahrady při městě Budvicích Emanuel Fryčka.*

Takto všeho statku svého zbaven v nouzi a ne-
chudobě své žádal Erazym Matyáš ze Sudetů při ko-
české l. 1630, aby mu postoupena byla pozůstalost
200 kop míš. po sestře jeho, která s manželem svým
štofem Wieserem z Aichu l. 1624 pro náboženství do
Görlice Horních Lužic se odstěhovala. Po jeho smrti žáda-
bratr *Zikmund Matyáš ze Sudetů* l. 1637, aby dětem po
momi Matyášovi zůstalým na porážku téhož třetího dílu
losti jim zanechaného dotčená zahrada při městě Bud-
cích byla postoupena. (C. 215, S. 90.)

Karel Sigmund (Hora) Sudkovský z Hendersdorfu (Hen-
dorfu), jsa chudý, sloužil za jiné ve vojsku stavovském
bitvě bělohorské však vstoupil do cís. služby vojenské a
při kommissi transactionis dne 21. července 1629 be-
kuty byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich (Hora) Sudkovský z Hendersdorfu učinil se ú-
zpoury tím, že l. 1619 sám osobně ve vojsku stavov-
sloužil a l. 1620 jednoho šlechtice za sebe vypravil. A
něvadž po bitvě bělohorské přijal víru katolickou a vy-
zase přísahu věrnosti králi Ferdinandovi, při kommissi
actionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení pe-
osvobozen, podržel dvůr svůj poplatný v knížectví Fri-
ském i jistinu 600 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 1.)

Jan Sudlice (Sudlička) z Borovnice a na Lhotce pro
účastenství ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kom-
transactionis k vyrovnání se o pokutu za perdon mu udě-
ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Chr-
ském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Simeon Sušický ze Sonnenšteina, radní Starého
pražského, provinil se v čas zpoury tím, že dne 8. č.
l. 1618 od direktorův a správců zemských zvolen b-
stavu městského s Václavem Maštěřovským z Jizbice
kommissary a opatrovnicky kolleje jesuitské u sv. Klir-
v Praze po vypovězení Jesuitů z království Českého; p-
snešení stavu městského o zvolení Fridricha falckrabě
krále Českého dne 26. srpna 1619 stavům vyšším na s-
shromážděným v známost uvedl; též že zvolen byl od st-

u dne 25. dubna 1620 mezi osoby nařízené k přetarách dluhův od předešlých králů vzdělaných k tomu y dluhy zemské odměňováním jistých osob vzdělané sfrovány a v nic přivedeny. — Pro tato provinění, ak z té příčiny, že od Jesuitův hned po bitvě bělobviněn byl vydrancování kollegia (viz Maštěřovský), byl Sušický vězením na poručení knížete z Lichtenne 20. února 1621 s jinými náčelníky povstání, pokommissi exsecutionis vedle král. výpovědi z dne na 1621 odsouzen dne 19. června t. r. *hrdla, cti* a dne 21. června *oběšen* s Janem Kutnaurem na je- mu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. (C. 215, 46/100.)

ní jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž: *nárožní* v Starém městě pražském jdouc k masným vsedním vedle Zlaté Štíky ležící, od starodávna v řečený, který l. 1622 za 3130 kop mís. odhadnutý kretu král. místodržícího knížete Karla z Lichtenne 25. února 1623 prodán byl *Pavlovi Drahněti-Weisenberku* za 800 kop gr. českých, tak že kupující u trhovou hned na hotově složil 300 kop česk. do ntmistrského, zbytek pak v lhůtách o sv. Jiří od počínaje po 50 kopách gr. česk. zaplatiti měl. (Lib. caerul. 3, f. 318. — C. 215, S. 53.)

Dům u Jandů řečený s pivovárem a sladovnou, v Sta- é pražském v osadě sv. Haštala vedle domu Šleinicov- pivováru Matyáše Jirkovského z Dívína obostranně 1593 za 1000 kop gr. česk. koupený, který vedle knížete z Lichtenšteina z dne 30. září 1621 k užívání měšťan Staroměstský *Michal Peček Smržický z Ra-* summu 1000 kop mís. k potřebám válečným půjče- 215, P. 2 & S. 53. — Lib. obligat. caerul. 5, f. 221.) *lísto Kulna* (též Poustka) řečené, plankami ohražené, rem sv. Anežky v Starém městě pražském při vodě éré za 50 kop koupil Jan nejstarší Petráček z Vo- na, měšťan Staroměstský. — Dříví však v této Poustce zející převezeno bylo do domu Německého a vedle knížete z Lichtenšteina z dne 15. prosince 1621 daro- o klášteru bratří Milosrdných. (C. 215, S. 53.)

LIBRARY

d) *Vinice* čtyry korce míry držící s lisem, na V před branou Kartauskou (Újezdskou) ležící, od Suš. l. 1618 za 1200 kop mš. koupená (Lib. contract. 19, f. 1), které se o své újmě zmocnil hrabě Michna z Vacinova, na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 22. prosince byla postoupena, a od něho *Šimonovi Švabovi* (Schwaab) 2000 kop mš. prodána. (C. 215, E. 4, P. $\frac{2}{3}$ & S. 53.)

Ale poněvadž vdova po Sušickém pozůstalá, Anna Šenovicova z Libína, se Sušickým měla společné statků (Lib. contract. caerul. 3, f. 191), přisouzeno jí bylo rec knížete z Lichtenšteina z dne 26. srpna 1623 její věno 7558 kop mš. a jistina 5058 kop mš., kterážto pohledanost v s 7558 kop mš. jí ze statků vytčených měla býti zapl. Tuto summu odkázala Anna Sušická l. 1627 *Jakubovi* manželu svému zasnoubenému a zamluvenému, jemu 25. srpna 1628 od cí. rychtáře a úředníků šestipar Starého města pražského byla přisouzena, tak že na této pohledanosti jemu cí. resolucí 30. dubna 1623 post byl *dům u Jandů* [pod b) uvedený] v summě 5919 ko proti zaplacení dotčených 1000 kop Michalovi Pečkovu i Kulna pod c) dotčená, pak 1000 kop mš. na dům u nedoplacených. (C. 215, S. 53. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 191.)

Jan Svatkovský ryt. z Dobrohoště přistoupil ke kraci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jako i snešení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení kurfištricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro provinění při kommissi konfiskační dne 9. prosince 1623 souzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Dražice* (okr. Bechyň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pivo mlýnem, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který za s odhadní 5220 kop mš. dne 25. února 1623 koupil *Lipovský z Lipovice*. (C. 215, S. 55. — Lib. conf. 2, f. 1 D. Z. 141, F. 20 & 292, B. 2.)

Přech Svatkovský ryt. z Dobrohoště, bratr Jana, o byl, že se zúčastnil sám osobně výpravy do Morav Rakous, pak že po bitvě bělohorské v Táboře proti cí se zavřítí dal. Pročež při kommissi konfiskační dne 18. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění, propadl statek *Sva* (okr. Bechyň., dom. Veseličko), ves a dvůr poplužní s

bníky, lesy a vším příslušenstvím, za 5002 kopy míš.
tý, který dne 26. března 1623 za 5000 zl. lehkých
25 zl. dobrých peněz) koupila *Polyxena kněžna z Lob-*
oz. z Pernšteina. (C. 215, S. 55. — Protoc. condemnat.
— Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, G. 4 & 292, C. 2.)
tkovský neobdržel ničeho na dvě třetiny, z milosti mu
né; též jeho manželka Anna, roz. Údrčka z Kestřan,
provdaná Dobranovská, marně se domáhala pohleda-
é 2300 kop míš. na statku Svatkovicích. Teprv syn
ského Přeche, který 18 let při císař. vojsku sloužil, léta
vedl obvinění od otce svého, dokázav, že týž l. 1621
přinucen v městě Táboře meškal, a při obležení téhož
s. vojskem s hradb městských se spustil zanechav
želku, dívky i jmění své, a s největším nebezpečím
střílel naň Táborští se zdí k Donu Baltasarovi de
s se odebrav, témuž všemožně radou svou byl nápo-
Protož žádal Přeche za navrácení statku otcovského,
e, že prodejem téhož statku, který za 12.000 kop
l, za tak nepatrnou summu náramně zkrácen byl
kus i jeho otec, tak že kněžna z Lobkovic ani obilí,
statku zanechané, summou trhovou nezaplatila (byl
korec žita za 21 kop míš.). Avšak Přechevi za jeho
nost pojištěno bylo po dlouhém vyjednávání vedle
luce z dne 16. června 1658 toliko 3500 zl. z mateř-
odflu, pak 1894 zl. místo dvou třetin po jeho otcí
ných. (C. 215, S. 55.)

Jiří Svatkovský ryt. z Dobrohoště účastnil se zpourey,
a Svatkovský, tak že při kommissi konfiskační od-
pěl *polovice* jmění, avšak rozsudek ten pro zrušení
e nebyl ohlášen. Teprv vedle nařízení kommis-
s dne 18. dubna léta 1630 jmění jeho v po-
o ujato, totiž: a) Zbytek summy trhové 11.000 kop
statek *Petrovice* (kr. Tábor, okr. Sedlčan.), který
ský od manželky své Elišky měl postoupený a jej
ovi *Ritterovi z Gross-Öttingu* za 18.000 kop míš.
a na tuto summu toliko 7000 kop obdržel. — b) Ji-
00 kop míš., kterou Svatkovský měl na panství Orli-
Z toho všeho připadlo do král. komory 9000 kop
215, S. 55 & 83.)

Vilém Svatkovský ryt. z Dobrohostě pro své účastensky ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak zprávy posla komorního již předtím srazil krk v Táboře, zanechav ničeho. (C. 215, C. 1/4.)

Zacharyáš Světlík Mantinský (z Kzesu), měšťan Nového města pražského, provinil se v čas zpoury tím, že l. 1620 stavův odbojných koupil *statek kláštera Strahovského — kusy dědin* blíž Prahy v *Přední Brusce* ležící obostraně s mostem a údolím, ze tří stran zdí ohražené, s chalupou zbořenou vedle dědiny a vinice téhož Světlíka ležící — summu odhadní 700 kop mš. úplna zaplacenou. Tento statek musil Světlík bez náhrady navrátiti klášteru dotčenému. (Z. 140, F. 3 & 193, B. 20.) — Potom nechtěje při reformě přistoupiti k náboženství katolickému, odešel ze země a vrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal desk zemských a soudu purkrabského, býval v radách u hrozbě z Turnu a lidem těžké příkoří činil. Proto při kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všecko jmění, které však není vyčteno. (C. 215, C. 1/7.)

Svobodníci v kraji Bechyňském, zejména *Blažej Ausjovec, Pavel Borkovec, Jan Čerkovský, Jindřich Holub, Daniel Jenšík, Jindřich Jenšík, Martin Jenšík, Oldřich Jenšík, Václav Jenšík, Vilém Jenšík, Jan Lhotka, Karel Lhotka, Oldřich Mazaný ze Slavětína, Vilém Mazaný, Václav Médénec, Václav Pečinovský a Oldřich Rašovec* účastnili se dle veřejné hrozbě od stavův povstalých nařízené výpravy válečné ozbrojení dlouhými ručnicemi. Při kommissi transactionis dne 1. července 1629 všickni osvobozeni byli pokuty za perdon udělený, poněvadž statky jejich od císař. vojska byly vydrancovány a vypáleny, tak že mnozí z nich ani chleba neměli. Jediný *Oldřich Mazaný ze Slavětína* složil pokuty 93 20 kr. — Též *Jiří Mazaný ze Slavětína* obeslán byl před kommissi transactionis; avšak posel komorní dne 17. února 1630 podal zprávu, že Mazaný zabit byl v Praze od studenta a jeho sestra že drží statek Slavětín. (C. 215, C. 1/4.)

Svobodníci ve vsích Křišově a Chotělsku (okr. Dobruška) *Jan a Jiří bratři Bartošové*, propadli pro své účastensky ve zpouře dvůr svobodný ve vsi *Křišově*, který léta 1623

dědictví koupil Václav nejstarší *Vratislav z Mitrovic* kop mš. s polovicí dvora svobodného v též vsi svobod-
Václavovi Dvořákovi odňatého, pak s dvorem svobod-
vsi *Chotělsku* (Chotělsko, okr. Dobříš.), jež svobodník
Dlažů v pokutě pro své provinění v čas zpourey pro-
C. 215, lib. conf. 2, f. 215. — Lib. contract. f. 333.)

Daniel a Tobiaš Šarfenbergrové (Scharfenberg) z Šarfen-
Lindenthalu a při městě Chrudimi, obesláni dne 5.
1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za
perdonu, nedostavili se; neboť dle zprávy posla
ního Daniel neměl jmění žádného a byl hejtmanem
města, Tobiaš pak již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Šárovec ze Šárova, při kommissi konfiskační
soudu, výpovědi z dne 23. května 1623 odsouzen *k man-*
*u*želskému, že nemá žádných statků dědičných. Po jeho
smrti dědicův mužských l. 1626 vedle nařízení komory
královské dne 27. prosince 1628 jmění jeho v pokutě bylo uято,
ježtímž 1390 kop mš., které Šárovec l. 1612 manželce své
Anny z Řízenska, věnoval. Tato pak marně se domáhala
summy při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/10;
D. S. 56.)

Petr Šatný z Olivetu a na Hlízově sloužil ve vojsku
císařském a padl v bitvě na Bílé hoře. Statek po něm po-
stoupil *Hlízov* (kr. Čáslav, okr. Kutn. Hora),*) ves s dvorem
a městem, podržela jeho manželka Estera, roz. Skalská
z Hlízova, potom opět provdaná za Jana Ludvíka Pagaje, pak
za Filipa Jakuba Engelmajera, která na téměř statku
zanechala své dceři své Alžbětě z druhého manželství zanechala.
Petr Šatný prozradil její třetí manžel provinění Šat-
ného, pročež statek Hlízov l. 1636 v pokutě byl ujat a svěřen
do opatrování Adamovi Rotlebovi ze Žaboklik, jehož
dcerou Alžbětou, kteréž pak toliko jistina 6150 kop mš.
statku byla přisouzena. O statek Hlízov ucházel se
opat kláštera Sedleckého, který na něm 600 kop mš.

Díl vsi Hlízova, totiž dva dvory poplužní s tvrzištěm starým a
dvorem koupil Šatný l. 1602 za 6600 kop mš. od bratra svého
(D. Z. 178, H. 25.)

ČESKÝ MUSEUM

pohledával; není však vytčeno, zdali statek ten témuž klášteru na srážku fundace na král. panstvích jemu zadržán byl! postoupen. (C. 215, L. 15 & S. 57. — Lib. conf. 2, f. 20.)

Arnolf Šen ryt. z Šenu (Schön von Schön jinak Schöna) na Lhenicích, pro provinění své, že v čas zpourey vyprav jednoho koně k vojsku stavovskému a že půjčil direktorů 500 kop mš. na statky duchovní, obeslán byl před komis transactionis, od níž však dne 18. dubna 1628 pokuty b osvobozen, poněvadž měl statek svůj *Lhenice* (Welhenic, k Žatec, okr. Břlín.) nad cenu zadlužený, a přislíbil s osn dětmi svými přistoupiti k náboženství katolickému. (C. 215, C. 1/4.) — Avšak navrátiti musil beze vší náhrady *klášter Světeckému* vesnice *Oupoři* (Oupoř, kr. Žatec, okr. Břlín.) a *Pradice* (Pohradice, Poratsch) s příslušenstvím, které v čas zpourey l. 1620 koupil od stavův odbojných za summu odhadní 2000 kop. mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, F. 2, 193, B. 16.)

Křištof Šen ryt. z Šenu (Schön v. Schöna) při komis transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udelený byl osvobozen, protože přistoupiv k náboženství katolickému byl za příklad ostatnímu rytířstvu kraje Loketského v němž od dávných dob až na ten čas nebylo katolika žádného. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Šenovec z Ungerswerdu (Schönovetz von Ungerswerth) účastnil se zpourey tím, že k vojsku stavovskému lidí najatých vypravil a kontribuci k válce odváděl; proče při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 vedle král. v povědi z dne 18. srpna odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Frydnava* (Friedenau kr. Čáslav., okr. Němec. Brod.), k němuž náležely tvrz a ves Frydnava s dvorem poplužním, mlýnem, řekou, štěpnicí, chmelnicí, s místem pustým domu v městě Německém Brodě, též druhý dvůr poplužní pustý na daleko vsi Hochtanova řečený Frydnavský s poplužím, pa vsi Bartošov, Hochtanov a Plumedorf (Blumendorf), s lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím, jakž to l. 1575 Baltasar Šenovec od Mikuláše Naza z Chřenovic za 5750 kop. gr. česk. (11.500 kop mš.) koupil. (D. Z. 62, O. 27.) — Tent statek vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1625 opět byl postoupen Šenovci za summu odhadní 19.045 kop mš., z ní

v pokutě propadlou 6348 kop do král. důchodů měl. Po jeho smrti l. 1626 připadl týž statek jeho bratru *avlovi*, jehož synovi *Augustinovi Arnoštovi* teprv l. 1656 byl vložen. — Dle účtu komory české l. 1628 přičtena třetinu král. fisku náležející, po srážce dluhův do 1628 kop míš., toliko 1720 kop. (C. 215, S. 74. — Lib. f. 216. — D. Z. 152, L. 26.)

Mikuláš Šíc ryt. z Drahenic při kommissi konfiskační dne l. 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. 1/8.)
Mikuláš Šíc ryt. z Drahenic na Poříčí, Borovém a Neda-
 pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační
 král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou*
 jmění, kteréž všecko v této pokutě od král. komory
 jato, totiž: a) Statek *Poříčí* (P. červené, Pořešice,
 oder Roth-Poritschen, kr. Plzeň., okr. Přestic. a Kla-
 k němuž náležela tvrz Poříčí v nově vystavěná a vsi
 Kokšín, *Borové* (Borov), Vřeskovice, společná ves
Střebejčiny (Třebejčína, Střebetín, Třebetín malý),
 (Osy), společná ves Plot (Oplot, Amplatz), *Hořejší*
 (St. veliký), *Nedanice*, Nedaničky; vsi společné
 Jiné (Jinín, Jino) a Zelené; ves Kaliště a krčma
 cích, s dvory poplužními, mlýny, pilou při mlýně
 m, ovčiny, řekou, rybníky, lesy, chmelnicemi, pivo-
 cihelnou a podacím kostelním. Tento statek odhad-
 a 87.127 kop míš. l. 1623 dne 19. srpna prodán byl
 02 kopy 21 gr. míš. *cizozemci*, císař. plukovníku a ko-
 u, *Filipovi Adamovi svob. pánu z Kronbergu*, jemuž
 ze summy trhové poraženy byly dvě třetiny král. fisku
 ící v 56.543 kopách 54 gr. vedle císař. resoluce z dne 3.
 du 1623, tak že toliko třetinu Šícovi ponechanou za-

Tvrz a ves Poříčí s mlýnem, též mlýn ve vsi Jiníně s poplužím,
 i, lukami, lesy, řekami a příslušenstvím, koupil l. 1669 Mikuláš
 ahenic od Jindřicha Mladoty z Jilmanic za 2300 kop míš. (D. Z.
 7.) — Vsi *Hořejší a Dolejší Třebejčínu* s rybníkem Bezděkov
 a kusem lesa koupil l. 1595 Albrecht Šíc od Heralta Řičan-
 avky z Řičan za 3000 kop míš. a k tomu postoupil Řičanskému
 lé stavení) v městě Švihově. (D. Z. 171, D. 13.) — Tvrz *Neda-*
 vorem poplužním, ovčínem, cihelnou, mlýnem pustým, pivovárem,
 ybníky koupil Šíc l. 1615 od Jana Adama Janovského z Janovic
 0 kop míš. (D. Z. 189, C. 9.)

ČJHNUDT MUDROU LIDNANIE

platil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 380. — D. Z. 15 C. 26 & 620, B. 24.)

b) Vsi *Plíškovice, Rastely a Sochovice* (kr. Písek, okr. Březnic.), od statku Poříčí oddělené, koupil l. 1623 za summu odhadní 2325 kop mš. královský prokurátor *Přibík Jeniš z Újezda*, který je k Březnici připojil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, E. 1 & 194, J. 13.) — c) Jistina 27.917 kop mš. (C. 215, S. 80.)

Mimo to odsouzen byl *Šic* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 *při kommissi Fridlandské* dne 16. ledna 1631 pohledanosti své, již měl za Jindřichem Černínem. (C. 215, S. 80. — C. 1/7 & C. 10/3_n.)

Dle účtu komory české dne 8. května l. 1655 připadl z veškerého jmění Šicova 115.045 kop vynášejícího na dvě třetiny král. fisku náležející 76.696 kop, a na třetinu Šicova a jeho dědicům ponechanou 38.348 kop, na kterouž summu Šic již l. 1623 ze summy trhové za statek Poříčí 28.267 kop obdržel, tak že jeho dědicům a věřitelům ještě 10.081 kop vydati se mělo. Avšak do účtu tohoto nebyla pojata summa za vesnice Jeniškovi prodané. (C. 215, S. 80.)

Jan Bartoloměj Širntyngar ze Širntyngu (Schirutingen) přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snesení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého na království České a jeho syna na čekanice, a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským při sněmu generalním l. 1620. Pro toto účastenství ve zpouštění při kommissi konfiskační dne 3. listopadu l. 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž před jeho úmrtím l. 1623 bylo konfiskováno, totiž: a) Statek nápadní *Tureč* (Turč, Turtsch, kr. Žatec, okr. Doupov, dom. Maštov.) — tvrz a ves Turč s dvorem poplužním a pivovárem, a ves Obrovce (Wober, Vobory) s dvorem poplužním, dvěma mlýny, podacími kostelními a příslušenstvím — kterýž za 16.909 kop mš. odhadnutý, od král. komory vedle cís. resoluce z dne 14. července léta 1623 koupil *cizozemec* nejvyšší cís. lieutenant *Gottfried Hübner* za 17.409 zl. rýn. a za touže summu vedle cís. resoluce z dne 8. ledna l. 1624 postoupil *cizozemci Baltasarovi Cicogni*. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 181. — D. Z. 15 F. 10 & H. 2.)

Ves *Tři Sekery* (Dreihacken, kr. Cheb., okr. Kinžves *Hledsebe* (Siehdichfür) s 20 poddanými, 6 rybdvorem poplužním Novým řečeným, při němž bylo 100 vozů sena a chovalo se 100 krav, 10 volů, 300 kterých za 15.246 kop míš. odhadnuté l. 1623 byly *Janovi Albrechtovi z Heimhauzen*, avšak vedle císaře z dne 4. června 1627 postoupeny za 16.114 zl. rýn. *Janovi Reinhardovi a Vilémovi Metternichům z Winne* a přímluvu jejich strýce Lothara, arcibiskupa Trier- a k panství Kinžvartskému (viz Zedvic) připojeny (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 441. — D. Z. 143,

Ves *Holostřevy* (Holletzried, kr. Plzeň, okr. Stříbro, Kladruby) s 16 dvory sedlskými a 3 chalupami, pak *Benešov* (Benešovice)**) se 13 sedláky a 4 chalupníky a poplužním, též dvůr poplužní *Výrov* u lesa ležící, při němž mlýn též pustý, což vše v summě odhadní kop míš. na poručení král. místodržícího knížete Kinského dne 13. července 1623 a vedle císař. resoluce l. 1624 bylo postoupeno *klášteři Kladrubskému* náležející vesnice Lštín, Honosice, Všekary a Hradišťany, a onen čas klášteři odcizené a k statku Čechovskému náležející, potom léta 1623 s panstvím Týnem Horšovským (příslušným z Lobkovic) Maximilianovi sv. pánu z Trautman- a 18.678 kop míš. byly prodány. (C. 215, K. 16 & 17. — Lib. conf. 2, f. 260. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

Ves *Malý Hledsebe* (Klein-Siehdichfür), ves *Dolejší Hledsebe* (Gross-Siehdichfür) s křemou svobodnou, se clem, rybníkem a mlýnem poplatným (Gestelmühl); ves *Tři Sekery* (Dreihacken) a ve vsi *Hořejší Vsi* (Hörsch) čtyři lidi osedlé; ves *Klein-Gropitzreuth* s rybníkem a mlýnem, v níž tři lidi osedlé a kus lesu nad vesnicemi *Malým Hledsebe* ležícího do 10991 $\frac{1}{2}$ provazců, s dvěma rybníky a kúpenstvím — koupil Bartoloměj Širntyngar l. 1606 od císaře Rudolfa II. od panství Tachovského za 10.025 kop 36 gr. míš. (D. Z. 143, J. 24.) — V smlouvě tržní vymíněny byly k ruce J. M. C. hory při vsi *Tři Sekery*, v nichž se ročně přes 1000 centů mědi vyhorňováno pak i obyvatelé od císařů Rudolfa a Matyáše ve výměně svých svobod hornických osvobozeno bylo desátku ze stříbra na 15 let, pak od císaře Ferdinanda II. ještě na 6 let. (C. 215,

Osedlí ve vsích Holostřevích a Benešově, k panství Ošelinskému náležející, měli od někdejších pánův ze Švamberka obdarování takové, aby jim statky svobodně říditi, a k tomu, kdy a kde se jim líbilo, dle svého přání pánu, vystěhovati se mohli. (C. 215, S. 60.)

d) Jistiny 42.980 kop mš. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$), pak 12.000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215,

Vdově Širntyngarově Anně, roz. z Kečova, za jhledanost 42.000 kop mš. na statcích vytčených dáno vou toliko 25.000 kop, na kterouž summu obdržela kop z jistin dotčených, a na zbytek 11.000 kop l. 16. pojištění. Dcerám pak Širntyngarovým Ludmile Helen Marii a Kateřině z cís. milosti povoleno a uděleno po kop mš. a dáno jim dne 25. května 1628 cís. pojišť summu 3000 kop mš., z kteréž však jim žádných u nebylo dáváno, tak že se jich ještě léta 1652 marně haly. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jošt Adam Širntyngar ze Širntyngu (Šerentyngar, Schirntinger von Schirting) na Chodově Planě, jeden z komm při direkci stavů povstalých, účastnil se zpourey jako Bartoloměj ze Širntyngar, odešel počátkem l. 1621 pro soužení a loupení statků jeho cís. vojskem ze země do a odtud, když mu vojsko saské vše pobralo, do markr Brandenburského, kdež se s manželkou svou v Arz zdržoval; a nepostaviv se před kommissi hrdelní, za p vyhlášen a odsouzen při též kommissi dne 14. červenc 1622 *hrdla, cti i statku*. Avšak tento rozsudek král. výp z dne 16. září t. r. jenom co do ztráty všeho jmění by tvrzen, tak že statky jeho od král. komory byly ujaty,

a) *Oujezd* nade Mží (kr. Plzeň.), k němuž náležely a ves Oujezd nad městečkem Touškovem, s dvorem poplu pivovárem, láznou, mlýnem na 4 kola, chalupami při a na Dobroničku řečenými, 3 rybníky a jiným přísl stvím, jak to Širntyngar l. 1617 od křistofa Pavla z za 17.000 kop mš. koupil. (D. Z. 139, E. 19 & 191, K Statek ten za summu odhadní 9437 kop mš. léta od komory koupil *Severin Tahlo z Horšteina*, sekretář komoře české. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 7. — 141, H. 3 & 292, F. 11.)

b) *Chodová Planá* (Kuttenplan, kr. Plzeň.), totiž dvůr poplužní a městečko Chodová Planá s podacím ko ním a ves Neudorf (Trstenice) s rybníky a vším příslu stvím, jak to léta 1559 Mikuláš Šerntyngar z Šerntyngu Mikuláše Miřkovského z Tropic za 14.000 kop mš.

Z. 54, M. 18); též ves celá *Svatý Kříž* (Heiligen-
se clem, s podacím kostelním, a *Zadní Chodov* (Hinter-
pak ve vsi Goderyš (Godrisch, Jadruše) jednoho
a ve vsi Witingereytu dva osedlé, též lesy s lu-
nich na 15.000 provazců držící, dva rybníky, po-
se vším příslušenstvím, jak to léta 1606 od panství
ského král Rudolf II. Jobštovi Adamovi Širntynga-
21.114 kop 40 gr. mš. dědičně prodal. (D. Z. 179,
— Tento statek od komory české dne 14. května
summě 10.000 kop mš. byl zastaven cís. plukovníkovi
radě knížete Bavorského *Theodorovi z Hamhauzu*
hausen), pak l. 1623 za 51.889 kop mš. odhadnutý
cís. nařízení prodán *Jindřichovi hraběti Šlikovi* za
kop m. Avšak na přímluvu knížete Bavorského vedle
oluce z dne 20. března 1623 zůstaven byl cizozemec
r *Haimhausen* při témž statku za 50.000 kop mš.,
z summy jemu vedle cís. resoluce z dne 27. března
arováno bylo 25.000 zl. rýn. (C. 215, S. 60. — Lib.
f. 128. — D. Z. 153, H. 3.)

želka Širntyngarova Anna Marie, rozená z Perglasu,
žádala za navrácení statků jí náležejících, které od
mory se statkem Chodovou Planou Theodorovi z Haim-
byly postoupeny, totiž: a) Statek *Promenhof* (kraj
okr. Plan., dom. Chodová Planá) předešle k zámku
u pod léno přináležející, s dvorcem k němu přikoupe-
krčmou v Ranšteynu s dědinami, lukami, lesy, mly-
nybníčkem, lidmi osedlými a příslušenstvím, tak jakž
14 od krále Matyáše Širntyngarová za dědictví způpně
dné měla postoupeno. (D. Z. 136, P. 29.) — b) Statek
který Širntyngarové l. 1618 od Evy Widerspergerové
0 kop mš. byl prodán. Mimo to domáhala se Širn-
ová dlouho věna svého 3000 zl. rýn., pak pohledaností
393 dukátův a 780 zl. rýn. na statcích manželu jejímu
ch. (C. 215, S. 60.)

št *Jindřich Širntyngar ze Širntyngu* (Schirntinger von
ing) a na Schönwaldu, při kommissi konfiskační vedle
ýpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k manství,
léno dne 22. června 1626 na statek *Šenwald* (*Schön-*
kr. Cheb., okr. Tachov.), sídlo s dvorem poplužním a

ČESKÝ NÁRODNÍ ARCHIV

městečko (nyní ves) Schönwald; pak na dvůr poplužní v *Ivlovicích* (okr. Planá) se 4 chalupníky, což všecko za 92 kopy mš. odhadl. Statky ty l. 1646 propuštěny byly z manství Anně Saloménně Širntyngarové, potom provdané Tucharové, roz. Kfelfřové, proti odvedení 1691 zl. 11 kr., a p. l. 1672 jejím dědicům proti odvedení manské quoty zadrž. 2294 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 60. — D. dv. 7, f. 31 & 32, I, f. 38.)

Adam Šiška (Žiška) z Jamolic, při kommissi confirmationis dne 14. srpna 1623 pokuty za účastenství své zpouře osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis pro opere l. 1629 za perdón mu udělený složit 70 zl. 45 hř. rýn. na *collegium nobilem* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Šiška z Jamolic na Radíči pro účastenství své ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis aby se narovnal o pokutu za udělení perdónu; avšak o zprávy posla komorního již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Škopek z Bílých Otradovic, jehož otec Petr odsouzen byl k manství, nemaje sám žádných statků, proviniv svého v čas zpoury spáchaného vedle cís. výpovědi dne 1. listopadu 1624 byl zproštěn a brzy potom zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Škopek z Bílých Otradovic na Bělohradě a Třemešně odsouzen při kommissi konfiskační dne 13. června l. 1624 k manství, ohlásil se k přijetí léna na statek od předků svých zděděný, *Bělohrad* (kr. Jičín., okr. Nová Paka), totiž tvz. Bělohrad s kostelem filiálním, pivovárem, vinopalnou a chmelnicí; vsi Nová ves při Bělohradě, Brtví (Brtev), Javoří (Javorice) dolní a horní, Bukovina (Bělohradská), Kal (Kalváb), Třemešno (Třemešná červená), Vřestník (Vřesník), Tětín (Zvěstín) a Dobeš, s 94 poddanými a pěti dvory poplužními (z nichž jména Ratajnský, Dolejší, Tětínský, Miletínek a Tlukovský) s lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím. Kterýžto statek l. 1624 za 81.515 kop mš. odhadnutý, Škopek Albrecht z Waldšteina za 62.000 kop mš. postoupil tak, že mu až za zaplacení summy trhové k užívání zanechán býti měl. Avšak než smlouva ta od císaře potvrzena byla, zemřel Škopek l. 1626 bez dědicův. Pročež statek jeho k ruce krále ujal

rál. resoluce z dne 12. prosince 1626 za 60.322 kopy nechán jest *Albrechtovi z Waldšteina*, tak že ze summy 50.000 kop mš. odvésti měl Linhartovi Helfridovi z Meggau (Mekau), cí. nejvyššímu hofmistru na poho pretense, již tento za císařem měl. Waldštejn pak též statek pod manství Fridlandské uvedl, pak něesy od téhož statku k panství Hořickému připojiv, statek na tři díly oddělil, z nichž dva v léno za zl. prodal a třetí díl v summě 44.288 zl. za léno dělaroval. (Viz Waldštejn fridlandská léna.) (C. 215, S. 17. — Lib. conf. 2, f. 275. — D. dvorské 7, f. 29; 4 & 53, f. 83. — D. Z. 142, P. 18 & 294, E. 29.) — z věřitelův domáhali se marně ještě l. 1668 pohledavých na dotčeném statku pojištěných. (C. 215, S. 17.)

niel Škreta Šotnovský z Závovic, bratr Pavlův, na onen 1603 sekretář při komoře české, potom 1615 mezi ry konsistoře pod obojí zvolen, pak l. 1618 jeden z dístavu městského, podepsal a zpečetil konfederaci, l pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Frifalckého, dal se potřebovati s jinými k opravení justifik dedukce svobodného práva stavů král. Českého k vobě krále. Protož ujel po bitvě bělohorské i s manželkou auditou ze země, a při kommissi exsecutionis odsouzen e 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi z dne 16. dubna rda, cti i statku, do klatby dán a jméno jeho na šibeibito. Jmění pak jeho všecko v pokutě bylo uято, totiž:

Dům v Starém městě pražském, v osadě sv. Linharta omý Františka Cortesy a Anny Kirchmayerové ležící, od komory české za 2200 kop mš. odhadnutý vedle oluce z dne 31. května 1623 dekretem knížete z Lichten dne 19. července 1623 cí. hejtmanu panství Slavkov- *Theodorykovi Šimonovi Wahlovi z Lilienova* (v. Liebe- ta 1000 kop gr. česk. (2000 kop m.) byl prodán, tak ko 1000 zl. zaplatil a ostatní summa z milosti mu za ěrné služby byla darována. (C. 215, S. 18. — Lib. con- aerul. 3, f. 323.)

Dům se zahrádkou v Novém městě pražském v rohu ovské ulici proti masným krámům všedním ležící, který l. 1619 *Markétě Prosečové* roz. z Dubu za 5000 kop

míš. prodal a 2000 kop míš. závdavku obdržel (Lib. contra 11, f. 277). Avšak prodej ten za neplatný uznán, týž d pak l. 1627 k ruce král. fisku ujat a vedle cíř. reso 19. června 1638 vdově po nejvyšším leytenantu *Spitzwe Mathildě Eusebii*, z milosti za věrné služby jejího manž proti zaplacení zadržalých kontribucí postoupen byl. (C. 2 P. $\frac{2}{5}$ & S. 18.) Prosečová pak propadla vedle zdání k prokuratora z dne 5. prosince l. 1640 pohledanost svou téměž domě, totiž dotčené 2000 kop, pak 1000 kop do komory l. 1621 zaplacených.

c) *Zahrada s viničkou* vedle vápenice královské a bl velikého domu Michnovského ležící, pak *domek* v rohu ve král. cihelny ležící, předešle knihami kláštera sv. Jiří hradě Praž. se řídící, kteréž od komory navraceny byly *J vloví Michnovi*, jemuž l. 1620, proto že ze země zběhl, stavův odbojných byly odňaty a Škretovi a jeho manželce Juditě, roz. z Altenberga, za 600 kop. míš. zcela zaplacen prodány. (D. Z. 192, N. 8.)

Pavel Škreta Šotnovský ze Závořic, bratr Danielův, m štan a konšel Kutnohorský, byl v čas zpouřy léta 1619 m mistrem na Horách Kutnách, a proto po bitvě bělohori uvězněn, dokázav však nevinu svou před kommissí hrde z vězení propuštěn byl dle zprávy knížete z Lichtenšte císaři dne 17. července 1621 učiněné. Maje pak za příčin náboženství s manželkou svou ze země odejiti, postoupil května 1628 své domy se zahradami v Kutné Hoře plno censtvím švagrovi svému Oldřichovi Byšickému z Byšic. Av statek ten všecken vedle nařízení komory české z dne srpna 1628 v pokutě ujat byl, totiž: a) *dům Chyžďerov* se zahradou předešle manželce jeho Kateřině, roz. z Holt dorfu, a dítkám jejím svědčící; b) *dům Loskotovský* se hradou; c) *dům Pařížkovský* se zahradou; d) *dům* se zah dou, jeho druhé manželce Alžbětě, roz. Šatné z Olivetu, ležející; e) jistina 200 kop míš. dle extractu purkrab. úřa (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 18.) Není však vytčeno, komu a za c tčené domy byly prodány.

Kateřina Škretová Šotnovská ze Závořic, roz. z Morche dorfu, vdova po Kunradovi Škretovi († 1615), bratru Dani a Pavla Škrety, nechťic k náboženství katolickému přisto

šla ze země do Freibergu. Ze statků svých prodala odchodem svým toliko *mlýn Šerlinkovský* N. Himmel-; *dům* pak svůj v Starém městě pražském na rohu veřím kostela Tejského ležící, u *Černého jelena* řep-
prv l. 1629 skrze plnomocníka svého prodala *Ondřeji*
Uzovi z Břevnova za 2500 kop m., na kterouž summu
1000 kop závdavku obdržela. (Lib. contract. caerul. 3,
Ostatní summa trhová 1500 kop l. 1633 od král.
byla ujata, protože Škretová sirotky své s sebou ze
vedla a nazpět nevypravila. Předce však z této summy
řízení komory české dne 7. srpna 1641 vykázán byl
ynovi *Karlovi* jeho díl 750 kop mš., za kterouž po-
st, s úroky na 4355 zl. vzrostlou, vedle dekretu ko-
ské 23. října 1668 *Karel Škreta*, na ten čas měšťan
města pražského a *výtečný malíř*, z jistin, po od-
n Kašparovi Uzlarovi zamlčených a od Škrety uda-
držel 1200 zl., a mimo to cís. pojištění na 1166 zl.,
pak pohledanosti své k ruce císaře se vzdal. (C. 215,
U. 5.) Viz též Uzlar.

Konrad Šleglovský z Šicendorfu a Vilém, bratr jeho,
vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení
dvojných o konfederaci s jinými zeměmi učiněné, ale
sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za
vinění, kteréž jim při kommissi konfiskační dne 29.
1622 a dne 10. března 1623 bylo prominuto, za-
Vilém při *kommissi tractationis de pio opere* l. 1629
atu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dāti
40 kr. rýn., na kterouž summu dle listu upomína-
ne 2. dubna 1631 ještě 233 zl. 20 kr. o sv. Jiří t. r.
měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{41}$.)

Jiřan Šlechta Všehrdský z Všehrd s Jeronymem Jiřím
em z Všehrd při kommissi konfiskační dne 3. října
za účastenství své ve zpouře byl osvobozen. *Buryan*
1629 zavázal se za perdon mu udělený při kommissi
nis de pio opere složit 278 zl. 15 kr. rýn. na *col-*
lobilium u sv. Jakuba v Praze, a vystěhoval se pro
ství ze země do Freibergu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mich Šlechtín ze Sezemic na Puchěři, při kommissi
ční dne 30. května 1623 vedle král. výpovědi z dne

17. března odsouzen *k manství*, ohlásil se v příčině léna 1623, avšak nepřijal ho na statek, sídlo a dvůr po *Puchýř* (Puchér, okr. Kutn. Hora, dom. Křesetic.), jenž čtvrtiny Jetřichovi a čtvrtina Janovi Šlechtínovi náležela. Neboť dvůr ten prodal Šlechtín l. 1626 před přijetím Janovi Purkhartovi Kordulovi ze Sloupna, žádaje, aby k trhu tomu svoliti ráčil. Což když se nestalo, statek l. 1630 postoupil Šlechtín za summu odhadní 2140 kop s povolením komory české *Heraltovi Václavovi Libšteinskému z Kolovrat*; avšak statek ten vedle čís. resoluce z dne 1. července 1631 kolleji Jesuitů Kutnohorské v summu odhadní 1892 kop míš. byl darován a proti zaplacení na něm vězících dne 21. srpna 1631 z manství propuštěn a za dědictví zpupné postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. D. dv. 7, f. 36; 68. I., f. 45 & 53, f. 100. — D. Z. G. 5.)

Jiří Sigmund Šlechtín ze Sezemic při kommissi fiskální vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen *třetiny* jmění; avšak rozsudek ten po zrušení kommissi fiskální nebyl vyhlášen, tak že Šlechtín podržel statek *Šlechtín* (dom. Ledec). (C. 215, S. 85.)

Tobiáš Šlechtín ze Sezemic, při kommissi konfiskací dne 16. listopadu 1622 odsouzen *k manství*, přijal dne 1. srpna 1626 léno na statek svůj, dvůr poplužní ve vsi *Bech* (okr. Čáslav.) a díl téže vsi, odhadnutý za 553 míš., který jeho synovi Janovi l. 1627 v neděli třetí velikonoce od lidu čís. vojenského (pluku Pregnerovského) plundrován, do základů vypálen a popelem položen byl. Nemoha Šlechtín pro potřebnost svou dvoru toho opět odvésti, ani stého dílu a kontribuce z něho platiti, pronal s povolením nejvyššího sudího dvorského v král. České l. 16. prosince 1628 do tří let *Václavovi Čejkovi z Olbramovic* (kvat. desk. dvor. král. fialov. fol. 7), a pak s čís. povolením l. 1633 dne 30. srpna prodal *Janovi Rudolfovi Trébovskému* muž proti složení 1000 zl. za dědictví zpupné postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 85. — Lib. conf. 2, f. 493. — D. f. 44; 53, f. 108.)

Zdeněk Šlechtín ze Sezemic a při městě Vysokém obelán byl dne 5. února 1629 před kommissi transac-

vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak již zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Recht Šlejnic z Šlejnic (Schleinitz) zemřel dne 26. 1620 v čas zpourey, jíž se zúčastnil. Protož všecko po něm pozůstalé od král. komory v pokutě bylo ujato, 8.000 kop míš., zbytek to summy trhové za statek, který Šlejnic l. 1618 Otovi Štaršedlovi za 100.000 š. prodal. (Viz Štaršedl.) — Vdově Šlejnicové Anně, Jičín, opět provdané z Schellendorfu, její pohledanost ku Šluknovském při kommissi liquidationis i s úroky 15 kop míš. byla přisouzena; avšak po její smrti synovi *Jiřimu a Volfovi Ladislavovi z Šlejnic* při též si toliko 3000 kop na tu pohledanost dne 6. září přiručeno a při komoře české pojištěno bylo. Mimo to str. Šlejnicův Ladislav na témž statku 3000 kop míš., postoupil Anně Regině Šlejnicové, roz. z Jagehorn, jíž kommissi liquidationis dne 3. října l. 1623 byly přiručeny. — Po srážce dotčených pohledaností v 6000 kop připadlo z vytčeného zbytku summy trhové král. kom. 2.000 kop míš. i s úroky z nich zadržalými. (C. 215,

Jan Šlibovský ze Skřivan na Šlibovicích a Vyklecích, se zpourey tím, že byl mezi relatory na sněmu gen. l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za český král. Českého. Pro toto provinění, ačkoliv již v měsíci 1621 zase vykonal králi Ferdinandovi přísahu věrnosti, předce při kommissi konfiskační dne 26. října přisouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však za tou všecko v pokutě té bylo ujato, totiž: a) Statek *Šlibovice*, kr. Jičín, okr. Král. Městec, dom. Chlumeč), ves Šlibovice s dvorem poplužním a ves Loučice (Lovčovic) s dvorem poplužním a ovčínem. — b) Statek *Vykleky* (dom. Chlumeč), tvrz a ves Vykleky s dvořem poplužním a ves Kněžíčky s dvorem poplužním, ovčínem. — Tyto oba statky od král. komory za 62.500 š. odhadnuté postoupeny byly dne 3. listopadu 1621 *Waldšteina* (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak l. 1627 od císaři *Vchynskému z Vchynic* s jinými statky směnou za statky Kolofnské. (Viz Jestřibský Karel.) (C. 215, C. $\frac{1}{5}$

& S. 84. — Lib. conf. 2, f. 439. — D. Z. 143, D. 1 & 62 G. 2.)*)

Z těchto statků připadlo na dvě třetiny Šlibovické ponechané, po srážce některých jistin mu vydaných, ještě 40.821 kop mš, na kterouž summu teprv dne 16. října 1664 cís. pojištění dáno bylo jeho dcerám *Johanně*, provdané Jana Dobřenského, a *Heleně Anně*, provdané Čertorejské, potom Mladotové. Na tuto pohledanost poraženo jim bylo o několik jistin v summě 4114 kop, zbytek pak oběma sestrám po 21.412 zl. i s úroky až do l. 1644 zadržalými 15.803 zl. dne 16. února 1644 znova pojištěn, avšak l. 1665 dle úřadu komory české dne 12. ledna t. r. úroky zadržalé odečteny tak že na každý díl toliko po 21.172 zl. zůstalo. Díl Johana Dobřenského připadl po smrti její a manžela jejího na švagry jejího Jaroslava Dobřenského; Helena Anna Čertorejská požádala l. 1665 za vyplacení dílu svého proti slevení třetiny v 7057 zl. k dobrému císaři. (C. 215, S. 84.)

Jan Albin Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu z Lokte, na Falknově a Doupově, l. 1618 jeden z defensorů stavů pod obojí, jakož i z direktorů, správcův a rad zemských stavu panského, dal se potřebovati od stavův odborných za kommissaře i k spisování důležitých listů císaři zasláných; přimlouval se při sjezdu dne 19. března 1619, a stavové škody cís. vojskem v Čechách konané zastaviti snažili veřejnou hotovostí; při sjezdu dne 19. srpna 1619 radil k tomu, aby stavové Ferdinandu II., hlavnímu to nepříteli náboženství evangelického, nad sebou panovati nedopouštěli, nýbrž aby jej zapudili, sám pak pro jeho zavržení hlasoval a navrhl za krále kurfiřta Saského, jemuž první hlas svůj dal; sepsal s jinými justifikaci o zavržení Ferdinanda II., zpečetil a podepsal konfederaci při sněmě generálním dne 25. dubna 1620 a radil k tomu, aby také podobná konfederace zavřina byla nejen s general-státy Nizozemským

*) Tyto statky l. 1645 od Jana Octaviana z Vchynic postoupily byly v dlužích věřitelům, zvláště pak vykázaný v dluhu 32.000 zl. An. Marii Bleilebenové, roz. z Pichlberku, od níž t. r. zase postoupeny k šteru Strahovskému (D. Z. 304, F. 15) a od téhož prodány Václavu Albrechtovi Vltavskému z Maušvartu a Helfenburku (D. Z. 307, F. 14) jehož syn Václav Matyáš je l. 1674 za 47.000 zl. prodal Ferdinandu Leopoldovi Kustošovi sv. pánu ze Zubřího a Lipky. (D. Z. 466, S. 11)

s králi Denemarským, Švédským a s Benátčany i s jiny sv. říše. Ještě po bitvě bělohorské měl na statcích najatý lid vojenský, sám pak ujel ze země. Protož kommissi hrdební dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 6. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do smrti dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Smrti jeho všecko hned v pokutě bylo ujato, totiž: 6000 kop mš., z nichž 3500 kop vedle císař. resoluční dne 26. září 1627 *Otovi Nosticovi z Nostic* bylo poskytnuto.

Statek *Doupov* (Duppau, kr. Žatec), jehož rozsah na území není uveden, k němuž však l. 1546 náležela tvrz s dvorem poplužním a půl městečka Doupova s pokostelním, vsi Trmová (Dürmaul), Prachomety, ves Sedlčkov, vsi okolo sv. Vojtěcha s podacím kostelním, (díl) se clem a Kozlov (díl), jak to vše v dluhu 1700 zlatých česk. od Jana Ježka ze Strojetic l. 1543 zástavou od hraběte z Leisneku, a pak tohoto dcera Brigida, matka Albina Šlika obdržela (D. Z. 84, B. 29); — pak městečka Doupova a vsi Prachomety, Vaus (Waus, Waus), Kryn (Sachsengrün, Zakšov), Rednice, Tyrflés (Dörnkloperk (Dunkelberg, zašlá), též pusté vsi (pustotiny) Strkbiceny, Gottesacker a Krynles (Grünlas), pak vsi Petersdorf, a ves pustá Choterštorf, jak to dotčený z Leisneku a jeho dcera Brigida l. 1546 od bratří Křištofa a Václava Mašovských z Kolovrat za 2200 kop zlatých koupila (D. Z. 7, J. 23) a synu svému Křištofovi a dceři Albíně zanechala. — Tento statek od kommissie české za 42.766 kop mš. odhadnutý, prodán byl za 42.000 zlatých cizozemci *Donu Vilémovi Verdugo*, králi hispanš. válečné radě, jemuž ze summy trhové, císař. resolucí dne 4. července 1622 na 49.894 zlatých zvýšené, poraženo 42.000 zlatých, které mu z císař. milosti za zajetí mladého krále z Anhaltu v bitvě bělohorské odměnou byly vykázány. (S. 65. — Lib. conf. 2, f. 179. — D. Z. 153, A. 23.)

Panství *Falknov* (Falkenau, kr. Cheb.) — zámek a dvůr Falknov v dvorem poplužním, řečeným Ausen (Aussenkusem lesa řeč. Solda, od starodávna k Honoczgrynu (Honsgrün) náležejícího, s plavením dříví na řece Cvotě,

s podacím kostelním, mlýnem panským a jiným příslušenstvím; vsi Dolejší Rychnov (Ober-Reichenau) s dvorem plužním, Hořejší Rychnov (díl, 6 osedlých), Butngryn (Wudgrün, díl), v Čiticích (Zieditz) 8 osedlých, v Tejšově (Theisgrün, díl), v Těšvici (Teschwitz) 7 osedlých, v Cvotě (Zwoda) díl dvorů kmetských s platem; vsi celé Hořejší a Dolejší Neuagrün s příslušenstvím; též vsi od předků Volfa Šlika zámku král. Loketského, kteréž prve manství byly, přikoupené, zejména Hozlbach (Haselbach), Kunichswehr (Künichswehr, Königswarth), Nová Rola (Neu-Rolla, Neurohlau), Nolesgrün (Nallesgrün), Rolesgrün jinak Pirndorf (Birndorf), Lobs (díl), Lomnice (Lambnitz, Lanz, díl), a dva dvory dělené v Harthu blíže Falknova ležící; ve vsi Rozmysli (Rossmesl) 13 osedlých, vsi celé Staré Sedlo (Altsattel), Gryšant (Schwandt), se vším příslušenstvím, jak to l. 1553 Ferdinand I. Volfovi Šlikovi z manství propustil a k dědictví do desk vložití dal (D. Z. 11. C. 21); a jak podle privilegia města Falknova od Kristofa Šlika l. 1587 dne 10. října uděleného vesnice k panství falknovskému náležející (zejména Neu-Rolla, Rossmesl, Ober- und Unter-Neuagrün, Lambnitz, Zwotta, Haselbach, Zitzitz, Teischow, Unter- und Ober-Reichenau, Schwandt, Grün, Pirndorf, Wuttingrün, Königswarth, Teschwitz und Alt Sattel) povinny byly pivo od štanův Falknovských odbíratí (D. Z. 68, R. 2); též plat s roční 15 kop gr. míš., který od 12 svobodníků panství Falknovského za 7 celých a 1 polovici dvorů odváděti se měl, jak týž plat od krále hraběti Kristofovi Šlikovi l. 1599 za 500 kop míš. prodán byl. (D. Z. 173. F. 27.)* — Mimo to k témuž panství dle odhadu l. 1622 náleželo lesův jedlových, smrkových a něco i dubových 10 léčí po 24 tenatech, ka-

*) Na panství Falknovském bylo lidí osedlých l. 1622 dle odhadu v městě Falknově 173 i s 15 pohořelými; ve vesnicích pak 263, z nichž pohořelých 45 a statkův pustých 5. Tito poddaní na nejvýše o tři dny platili ročně platův stálých: úrokův 260 kop míš., platu za nevězení na lov 59 kop; husí úročníků 12 po 10 gr., slepic 549 po 6 kop, kuřat 21 po 3 gr., vajec 68½, kopy, jedno po 1 den.; robot bylo: 361 den po 15 gr., hnoje vození 15 dní po 15 gr., žení 842 dní po 6 gr., sečení trav 104 dní po 8 gr., hrabání na lukách 128 dní po 3 gr., 44 dní po 2 gr., setí 135 dní po 4 gr.; mimo to povinni byli s *Hořejšího Tejny*, 19 osedlých, sežeti a svázati všecko obilí k stravě a platu, k robotě pak 120 dní po 4 gr.; též osedlí s některých vesnic povinni byli jistou částku luk posekati a trávu usušiti, při třech dvo-

sázích délky; rybníků násadních 10 na 280 kop kaprů
ovčích 20 na 125 kop plodu: luk na 570 vozů sena a
kůů otavy a jiné příslušenství.

to panství od král. komory dne 4. července 1621 zá-
dáno bylo *Heřmanovi Černínovi z Chudenic*, cís. hejt-
tarého města pražského, kterýž se ho však brzy vzdal,
od cís. vojska zcela bylo zpustošené. Neboť (dle od-
1622) zámek celý byl vydrancovaný a vytlučený, tak
m ani oken, ani kamen ani dveří nezůstalo; v sedmi
poplužních, v nichž se předešle chovalo krav dojných
jalového dobytka 190 kusův, na ten čas nebylo ani
o kusu dobytka, též žádných svrškův; mimo to z těch
vypáleny byly tři do základů a dva na polo, ostatní
části sbořeny, jakož i šest ovčínů, v nichž se předtím
2000 ovcí; i dědiny orné při těch dvořích na 16
ly na ten čas neoseté, poněvadž lidé poddaní, kteří
tou vzdělávali, o koňstvo a všecken dobytek přišli. —
příčin dotčené panství od komory l. 1622 poprvé za
kop, po druhé toliko za 52.204 kopy míš. odhadnuté,
o bylo téhož roku jenom za 45.000 kop míš. *cizozemci*
Nosticovi ryt. z Nostic, jemuž ze summy trhové pora-
arem 25.000 zl. vedle cís. resoluce z dne 20. září 1622,
833 zl. platu zadržalého za jeho službu dvorního rady
o. (C. 215, S. 65. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z.
22.) Otto z Nostic, jemuž l. 1627 od císaře darován
plat neb desátek z hor cínových ve Fryspachu leží-
statku Falknovu každoročně vycházející, připojil pak
Falknov fideikommissu dne 16. dubna 1630 zřízenému
kův Heinrichsgrünu, Řehlovic a Hliňan. (D. Z. 144,

onečně přisouzena byla l. 1654 král. fisku po Šlikovi
2000 kop míš. i s úroky od l. 1619 zadržalými per
op, tedy v jedné summě 6419 kop míš. (C. 215, S. 65.)

ich k stravě do 134 dní dělati (1 den počítajíc po 6 gr.), 111
ví dělati po 4 gr.; sýrcův úročních bylo 287 po 6 gr., mimo to
onic sýrcův z každé krávy po jednom po 4 gr., z nichž na ten
zi 10 sýrcův a vrchnosti 30 náleželo; žita osepního odváděli 70
velké míry po 1 kopě míš., pšenice 3 míry, ovesa 160 korců po
a lnu 470 žemní (žemlí) po 1 gr. — tak že summa všech platů
834 kopy míš. vynášela. (C. 315, S. 65.)

Manželce Šlikové Johanně, roz. z Wildenfelsu, pov. bylo na její pohledanost 12.832 zl. vynášející toliko 500 na kterouž summu l. 1628 cís. pojištění obdržela. (C. 1/3.)

Joachym Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasau z Lokte na Heinrichsgrünü, při kommissi konfiskační dne 1. června 1623 odsouzen *k manství*, přihlásil se téhož roka pak dne 16. června 1626 k přijetí léna na statek svůj *Heinrichsgrün* (Jindřichovice, kr. Cheb., okr. Kraslic), k němuž náležely zámek a městečko Heinrichsgrün s dvorem poříčním, mlýnem a pilou, vsi Hermesgrün, Šeft a dvůr kůlní v Kirchbergu, Altengrün, Silbergrün (díl), Mohr, Weizen, Rhoda a *Winklov* (zašlá), s hamry železnými i spravedlivými horní a vším příslušenstvím, jak to Anna Slavatová, roz. Šliková, po otci svém zdédila a l. 1611 Joachymovi Šlikovi za 44.000 kop m. prodala. (D. Z. 137, N. 2 & 189, A. 2.) Avšak statek ten Šlikovi pro dluhy v 29.000 kop m. v té době nem vězící z obzvláštní cís. milosti zanechán byl na způsob, že vedle cís. resoluce z dne 8. května 1627 na jeho smrti Šlikové uděleno bylo nápadnictví *Otovi svob.* z *Nostic* za jeho věrné služby. Šlik pak týž statek s cís. svolením dne 18. října 1627 vedle smlouvy dne 22. října 1627 uzavřené postoupil v manství jakožto fideikommiss *Nostic* proti zaplacení dluhů vytčených a vydávání ročního odtahu 1000 zl. jemu a jeho manželce na čas jejich života. *Nostic* pak téhož léta přijal léno na týž statek, který po jeho smrti l. 1631 zdédil syn jeho *Jan Hertvík z Nostic*. Tento však nechtěl Šlikovi, ze země pro náboženství v té době šlému, deputát dotčený odváděti, tak že Šlik přinucen zadržalé mu summy 4250 zl., vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1636 mu přisouzené, exekucí se domáhati a dne 12. května 1637 ve věci té na císaře samého se obrátil. Léta 1658 statek Heinrichsgrün Janovi Hertvíkovi z Nostic z manství byl propuštěn proti složení 3000 zl. (C. 215, C. 2 & S. 65. — D. dv. 7, f. 17 a 38; 68. I. f. 23. — D. Z. O. 19.)

Joachym Ondřej Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasau a z Lokte, pán na Svijanech, jeden z hlavních vůdčích povstání Českého, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dle

proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.)
 le Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil. Potom
 1618 byl mezi náčelníky zpourey, jsa jedním z defen-
 dak direktorů, správcův a rad zemských stavů pan-
 dal se potřebovati v rozličných kommissích stavův od-
 a (viz Fridrich z Bělé), též k spisování důležitých listů
 n německým; byl při vyhození král. místodržících,
 z usnešení se věděl, neboť téhož dne o 8. hodině ráno
 m Slanským důvěrně oznámil, že hrozné a neslýchané
 lidají, obzvláště jak se stavové proti rušitelům maje-
 podle spravedlnosti zachovají; sám pak při té příleži-
 pořil se na Slavatu a Martinice připomínaje jim krivdy,
 nabádání Jesuitův straně evangelické činívali; vyzval
 vem Vilémem z Roupova při sjezdu dne 31. července
 stavy, aby všickni konfederaci zpečetili a přísahou po-
 blasoval o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení
 ta Falckého; byl v legaci od stavů vypravené k nově
 mu králi Fridrichu Falckému, jež ve Waldsasu zvláštní
 ítal, žádaje, aby se nezpěchoval revers stavům odvésti
 ým dvorem hned s vyslanými direktory do Prahy se
 ti ke korunování. Za panování Fridricha ustanoven za
 ího sudího zemského a za landvogta v Hořejších Lu-
 přehlížel a opravil s jinými justifikaci a dedukci svo-
 o práva stavů král. Českého k volení sobě krále, a
 vytisknouti; pak při generalním sněmě všech sjedno-
 zemí dne 25. dubna 1620 zpečetil a podepsal konfe-
 a radil k tomu, aby smlouvy starobylé se sousedními
 i, zvlášt s kurfiřtem Saským byly obnoveny, a konfe-
 se stavy sjednocenými v Nizozemí uzavřeny; přimlouval
 za zvolení Fridricha Jindřicha, staršího syna krále
 ha, za čekance král. Českého. — Pročež hned po bitvě
 ské ze země ujel a nenavrátil se dle patentu dne 17.
 1621, při kommissi exsecutionis dne 5. dubna a král.
 dí dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*,
 tby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Avšak po-
 držuje se v Saském městě Fridlandu u svého přítele
 z Redern, tam k rozkazu kurfiřta Saského dne 18.
 jat byl a strávil přes devět neděl v Drážďanech u vě-
 eprv 27. května odevzdán na hrad Pražský před kom-

missi exsecutionis, při níz dne 29. května odsouzen byl hro-
tak, že mu nejprv pravá ruka uřata, potom tělo za žil
čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak s pravicí na ve-
mostu Pražského přibita býti měla; ale podle král. výpově-
z dne 3. července 1621 učiněna mu ta milost, že dne 2
června *byl stat, dříve však pravice mu uřata a s hlavou
dotčené věži vystavena.*

Jméní pak jeho všechno hned v pokutě bylo uřato, totiž
a) Panství *Svijany*, k němuž náležela tvrz Svijany s dvorem
poplužním, dvůr poplužní Dařenský (Dařenice) s pivovárem
půl města Turnova, vsi *Nudvojovice* s dvorem popl., Lažan-
Modřičice, Všeň, Mokrej, Borčice; dvůr Hvozdecko; vsi Žd-
Příšovice, Loučky, Penčín, Doubí, Podolí, Břehy, Březin-
Blata, Loukov, Sezemice, Drahovice, Oujezd, Soběslavice, V-
tanovice, Padořavice, Strážovice, Jirsko, Havlovice, Vlastil-
řice, Trtí, Sedlišky, Vrchovina, Sedlejšovice, Jivina, Radoš-
Radlo, Rychnov, Dobrávůda, Košová, Dalešice, Kličnov, J-
novsko (zašlá), Šiškovice a Pěničov (Pěňčov), s podacími l-
stelními, mlýny, rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím
jak to l. 1610 Šlikovi manželka jeho Anna Kateřina, roz.
Smířic, v dluhu 100.000 kop mš. postoupila a Šlik l. 1610
druhého manželce své Voršile Žofii, roz. z Oppersdorfu, ve vě-
jejím 10.000 kop gr. česk. zastavil. (D. Z. 94, G. 18.
D. Z. 136, P. 28.) — b) Statek *Kurovodice*, dvůr poplu-
s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který l. 1610 Š-
od Fridricha Rausendorfa z Špremerku za 2900 kop m-
koupil. (D. Z. 183, Q. 9.) — Tyto statky, za 76.021 kop
odhadnuté, koupil od komory české dne 22. července 1610
Albrecht z Waldšteina s panstvím Velíšským (viz Turno-
170.000 zl. rýn., z kteréž summy si porazil 100.000 zl. k p-
třebám válečným půjčených. (C. 215, C. 1/5 & S. 65.
Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, A. 10.) — Viz též Wa-
štejn.

Mimo tyto statky konfiskován byl díl summy trhu
2000 kop mš. za dům *Langenbrukovský*, v čas zpouřy
Šlika koupený za 15 000 kop mš. (C. 215, P. 2.) — V
Langenbruk.

Vdově Šlikové Uršule Žofii, roz. z Oppersdorfu, prve p-
vdané Žerotínové, věno její 10.000 kop gr. česk. na stat-

kém pojištěné, recessem knížete z Lichtenšteina dne 1623 vedle cí. resol. 23. července 1622 od Albrechta Lichtenšteina l. 1623 jistotou bylo pojištěno. (D. Z. 136, — Též vdově na snažnou prosbu ze zvláštní milosti vydána byla hlava Šlikova s pravicí dne 9. května 1623 věže mostské snatá a přiložena byla k tělu nebožtíku hrobu pod kazatelnou u sv. Salvatora v kostele něm. (C. 215, S. 65.)

Kašpar Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu a ujetel po bitvě bělohorské ze země jenom na snažnou manželky své, která se strachovala lidu Polského drancujícího a plenícího. Proto při kommissi konfiskace odsouzen byl k manství; avšak strýc jeho Fridrich Šlik al nevinu jeho, tak že vedle král. výpovědi z dne 30. l. 1623 pokuty byl osvobozen, a navraceny mu byly již od král. komory ujaté, totiž:

Panství *Planá* (kr. Cheb.) — zámek a město Planá s poplužními, vsi Výškov a Kříženec; tvrz *Caltov* s dvo-
poplužním, ves Týnec s dvorem popl., vsi Německé a
Jadruše, Brod s dvorem popl., Hostičkov (díl); tvrz
Ottenreyt (Otín) s dvorem poplužním, s podacími ko-
ni a příslušenstvím — jak to l. 1575 Moric Šlik od-
manželce své Barboře, roz. z Landšperku (D. Z. 20,
a tato druhému manželu svému Fridrichovi Šlikovi,
nž statek ten jeho strýc Kašpar zdědil.

Statek *Kočov* (Gotschau, kr. Cheb., dom. Plan.) —
ves Kočov s dvorem poplužním, vsi celé Sedliště Vy-
s dvorem poplužním a podacím kostelním, Hlína Pustá
é) s dvorem poplužním, Zdůle (Zdoly), Jemnice, Lhota,
a Oustí, dleť vsi Pavlovice, Damnov, Koroděje (Ko-
, Gumpolec (Kumpolec), Oldřichov, Lom a Neblažesov
hosov), též ves pustá Velká Ves — který léta 1602
ch Šlik od bratří Ferdinanda a Blažeje Gryspeků z Grys-
za 47.000 kop míš. koupil. (D. Z. 131, D. 17.) —
oba statky nápadní, od lidu válečného vydrancované a
né, připadly po smrti Kašpara Šlika na jeho strýce do-
no Fridricha, který na ně Kašparovi 12.000 kop míš.
čil; když pak Fridrich brzy potom zemřel, postoupenu

byly vedle cíś. resoluce z dne 11. února jeho bratrovi *dříchovi Šlikovi*, cíś. polnímu maršálkovi.*)

c) Panství *Hauenstein* (Haunstein, Honstein) — z Honstein s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; vsi vald (Schönwald), Jokus (Jakubov, Jokes), Germesgrün, mesgrün, Mordlesgrün (Marletzgrün) a Stolzenhon (Stolhahn); dvory poplužní Reiterhauzl, Šubrt a Bortum, se příslušenstvím, jak to Kašpar Šlik léta 1616 manželce Alžbětě, roz. z Donína, za 70.000 kop mš. prodal (C. 138, E. 23) — navraceno bylo l. 1623 dotčené jeho manželce (C. 215, S. 65.)

Bohuchval Šlivský ze Šlivic (Šlivický ze Šlibic) přimissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. A pro zrušení téže kommisie rozsudek ten nebyl ohlášen, že teprv l. 1627 od král. komory v pokutě ujat byl Šlivský statek *Vosluchov* (Osluchov, kr. Pražský, okr. Slané) — poplužní Vosluchov s mlýnem a 6 osedlých ve vsi Žižicích, který Kristof Šlibic od Hertvíka Zeidlice z Šenfeldu l. 1625 za 9500 kop mš. koupil, (D. Z. 172, E. 14.) Statek s dvorem manským v Ješíně k němu připojeným prodán vedle cíś. resoluce z dne 20. listopadu 1627 *Gottfridovi* z *Leutersdorfu* za summu odhadní 6237 kop mš. (C. 215, S. 66. — Lib. conf. 2, f. 368. — D. Z. 142, P. 22 & F. 21.) Ze summy trhové připadla třetina 2079 kop mš. král. komory; mimo to též konfiskováno 3000 kop m., k nimž *Jindřich purkrabě z Donína* na statek dotčený l. 1625 s komorou půjčil, poněvadž Šlivic tehdy již v pokutě jsa svého mocen nebyl. (C. 215, P. 1/1.)

*) Tento *Jindřich Šlik* byl v čas zpourey nejvyšším lieutenantem ve vojsku stavovském pod nejvyšším Oldřichem Vchynským, s nímž razil hraběte Dampiera z Rakous k Buquoiovi do Čech táhnoucím, sem u Weitry blíže Nových Dvůrů dne 13. listopadu 1618, pak se zasám dne 25. listopadu t. r. při vpádu do Rakous blíže městečka Lány 42 vozů cíś. vojska naložených kořistí z Čech, zvláště summy 70.000 dolarův a 1000 kusů dobytka, osadil městečko Světlou a jiné ležitá místa, zmocnil se též městečka Lábu, navrátil se po porážce u Mansfeldu u Záblatí (9. června 1619) k rozkazu direktorův skem hraběte z Turnu od Vídně do Čech tak rychle, že již 24. č. s lidem svým až k Soběslavi dorazil: bojoval konečně na Bílé hoře, se synem knížete z Anhaltu a jinými byl zajat. Po bitvě bělebovské vstoupil Šlik do vojska císařského, kdež se brzy stal generálem, l. 1621 polním zbrojmistrem, pak maršálkem a šťastně proti Dánům bojoval.

Št Šmohař (Šmuhář) z Rochova, při kommissi konfis-
kedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen
ný jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král.
bylo uято, totiž: a) Statek *Kralupy* (kr. Žatec, okr.
pov.), městys a tvrz Kralupy s mlýnem, podacím ko-
s dvorem poplužním při městysi, pak dvůr poplužní,
of řečený, vsi Račice s podacím kostelním, Neyša
Sosa (Zásada, díl), jak to l. 1548 Brykcí Šmuhář
wa od Šebestyana z Weitmile za 3700 kop gr. českých
D. Z. 47, J. 10), odhadnutý za 36.693 kop mš. —
k *Hořenice* (kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Poláky),
res, za 5441 kop mš. odhadnutý. Tyto statky koupil
od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic*
ně za summy odhadní 42.134 kopy mš.

Na dvě třetiny Šmohařovi z milosti ponechané dle komory české z dne 30. ledna 1631, po srážce dluhův 11.00 jeho manželce Ludmile, roz. ze Štampachu, povinných, padlo 19.014 zl., z nichž toliko 8933 zl. na hotově obd na zbytek pak 10.081 zl. dáno mu dne 8. března 1631 pojištění. Tato summa, z níž Šmohař žádných úroků n držel, teprv vedle účtu král. komory z dne 3. srpna bez úroků znova pojištěna byla jeho dědicům Adamovi Šmohařovi, Kateřině Taldorfové, roz. Šmohařové, a Maximiliáně Kaplanové, dceři po Anně Alžbětě Nucul., roz. Šmohařové (C. 215, S. 69. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 2. & 292, K. 2.) — Viz též Matyáš Štampach.

Jaroslav Adam Šofman (Šafman) z Hemrlesu (Schaffner von Hemerles), jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1611 při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. komorského, ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostavil se před kommissi hrdelní, odsouzen byl při též kommissi l. 1614. července 1622 hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek na výpovědi z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace a změn byl potvrzen. Proto propadl Šofman v pokutě 2000 míš. l. 1621 král. komoře půjčených a na statku Čejkově pojištěných, kteréž *Bedřichovi Švihovskému* l. 1623 ze surovinové tržby za statek Čejkov od císaře byly darovány. Šofman pak perdonován, domáhal se jistin ostatních vynášejících 18.500 zl. rýn.; avšak vedle cís. resoluce z dne 1. listopadu 1638 dšlem na dlužníky samé ukázán, ještě l. 1664 neobdržel. Nad to když při vpádu Švédův do města Sušice nepřítel přišel, jat a na Bílé věži na hradě Pražském uvězněn, teprv vedle cís. resoluce dne 30. srpna 1641 propuštěn byl. (C. 215, P. 1/1 a S. 71. — Lib. conf. 2, f. 122, f. 113. — D. Z. 294, E. 27.)

Vilém Protiva Šofman z Hemrlesu, ač s bratrem *Václavem Markvartem* při odevzdání města Sušice dne 1. září 1620 od generala Dona Baltasara de Murradas, a vedle cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na místo přijat byl, předce při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jenom propadnouti měl statek svůj *Březí* (Birkau, kr. Plzeň., Klatov., dom. Čachrov.), tvrz a ves Březí, též ves Br...

). Neboť statek ten od komory za 19.005 kop mš.
 utý l. 1623 Kateřině Markétě Novohradské z Kolovrat
 3000 kop mš., na něj král. komoře zapůjčených,
 en a do něho její manžel Bohuslav Jiří Kolovrat dne
 padu 1624 pomocí lidu vojenského zveden a poddaní
 a Martina de Huerta pohrůzkami přinuceni byli slib
 nství Kolovratovi učiniti. Avšak Šofman odvolav se
 on mu udělený, dle nařízení knížete z Lichtenšteina
 prosince 1624 při statku svém byl zůstaven. (C. 215,
 79. — Lib. conf. 2, f. 115.)

fmanův bratr *Václav Markvart* prodal statek svůj
 primasovi Sušickému a ujel pro náboženství ze země;
 edostavil se před kommissi transactionis léta 1629
 í pokuty za udělení perdonu, kterou pak za něj měl
 dotčený primas Sušický. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

chym starší Španovský z Lysova, při kommissi konfis-
 ne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpoury
 a, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215,

štof Španovský z Lysova pro své účastenství ve zpouře
 byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se po-
 o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy
 omorního již předtím zemřel, a jeho otec neb bratr
 n byl na Hořepněsku neb v Loutkově. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

ich Špetle svob. pán z Janovic na Liblicích, katolík,
 mmissi konfiskační dne 22. května 1623 žaloby král.
 tora z účastenství ve zpouře zprostěn, podvolil se při
 si tractationis de pio opere l. 1629 dáti 1000 zl. rýn.
 nat kolleje u sv. Jakuba v Starém městě pražském.
 C. $\frac{1}{8}$.)

r Špulř ryt. z Jiter, pro své účastenství ve zpouře
 mmissi konfiskační dne 10. března 1623 vedle král.
 i z dne 10. února t. r. odsouzen byl *dvou třetin*
 Pročež statek jeho *Tučapy* (kraj Tábor., okr. Sobě-
 na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1623 od Ja-

tvrz a ves *Tučapy* s dvorem poplužním, lesy, rybníky, podacím
 a jeho příslušenstvím, totiž domem farářským Vítkovským
 též dvory kmety v Tučapech a Brandlíně s platy a jiným při-
 im prodal l. 1511 *Václav z Tučap* za 1555 kop gr. česk. *Petrovi*

kuba Kecla, hejtmana panství Hradce Jindřichova, král. fisku byl ujat a za 23.003 kop m. odhadnut, a dekretu komory české dne 8. května 1623 *opět po Špulířovi*, který dokázal nejenom nevinu svou, nýbrž *svého Václava*, v čas zpourey zemřelého a od Dona B. de Marradas jménem císaře na milost přijatého, tak otec jeho i při kommissi konfiskační dne 30. ledna pokuty byl osvobozen. Předce však v pokutě ujata stina 2000 kop mš., jíž se po smrti Petra Špulíře jeho Joachym i jménem Václava syna po Petrovi pozůstalé 1629 marně domáhal. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$ & S. 30. — Lib. f. 455.)

Josef Šreiner (Schreiner) z Roseneku, při kommissi konfiskační pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi *tionis de pio opere* l. 1629 k alumnatu u sv. Jakuba v městě pražském složití 120 zl., kteréž dle listu nacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. J. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof Šreiner (Schreiner) z Roseneku, měšťan movský, při kommissi konfiskační odsouzen *všeho* jmění, padl dvůr poplužní a ves *Pavlov*, u Pelhřímova ležící a rybníky, který s manželkou svou Alžbětou l. 1617 brechta Šebestiana z Leskovce za 5100 kop mš. (D. Z. 138, L. 1.) — Statek ten za summu odhad 1000 kop mš. od král. komory l. 1626 koupil *Jeronym M. ryt. z Makové*, jemuž summa trhová vedle cíś. resoluce z 26. července 1627 byla poražena z 4000 kop mš. z částí mu darovaných. (C. 215, S. 75. — Lib. conf. 2, f. 10.) (D. Z. 142, P. 7 & 294, F. 5.)

Beranovi na Tučapech, který t. r. od *Václava Dvořeckého* z Opatovic koupil dvory kmetci v *Katově* s platem, dědinami, lukami, s 2000 kop gr. česk., pak od bratří *Václava Jiřka* a *Zacháře* *terz pustou* a ves *Břeží* s dvorem poplužním, 2 mlýny, lesy a 3000 kop mš. za 562 kopy a 30 gr. česk. (D. Z. 2, A. 20 & 22.) L. 1576 Mark. Beranová a na Tučapech dala statek svůj všecken v dluhu 1000 kop mš. česk. manželu svému *Janovi Špulíři z Jiter* a na Tučapech. (D. Z. 14.) — L. 1601 rozdělili bratři Špulířové Václav, Daniel statek otcovský a mateřský Tučapy a Katov; avšak *Václav* bratra Ondřeje díl jeho třetí na tvrzi Tučapské s pivovárem, dolní ve vsi Tučapech, s kollaturou tudíž a lidmi osedlými v *a Košicích*, s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím za 5000 kop mš. pak od bratří *Daniele* a *Ondřeje* podíly jejich po bratrovi *Janovi* v *Vsi Višňovém* a *Pleších* za 1800 kop mš. (D. Z. 130, E. 22.)

um Gotthard Štampach ryt. ze Štampachu, při kom-
onfiskační l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl
Oploty (Voblaty, Oblatt, kr. Žatec., okr. Podbořan.),
z pustou a ves Oploty s dvorem poplužním a 6 osed-
ak půl vsi *Neprobylice* (Neprowic) s 5 poddanými a
sedlským, 2 rybníky (u Oplot a u Kněžic), 2 chmel-
půl háje dubového na 200 provazců, jehož druhá po-
statku Kněžickému náležela. Tento statek za summu
10.195 kop m. prodán byl vedle cís. resoluce z dne
a 1624 *cizozemci Augustinovi Schmidovi ze Schmid-*
C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 418. — D. Z. 154

Štampach odešel pro náboženství ze země a navrátil
vpádu saském l. 1631; pročež při *kommissi konfis.*
lské dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, pro-
dvě třetiny za statek Oploty z milosti mu ponechané,
ěště z komory české neobdržel. (C. 215, C. 1/7, & S. 33.)
nan (Erasmus) starší Štampach ryt. ze Štampachu, na
ch, Bílenicích a Žiželicích, pro účastenství své ve
při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 od-
byl *polovice jmění*; avšak v této pokutě statky jeho
byly konfiskovány, totiž: a) *Hořetice* (Horatitz, okr.
tvrz a ves s podacím kostelním a dvorem poplužním,
Štampach léta 1614 po Janovi Fridrichovi Langovi
nhartu za 17.000 kop m. koupil. (D. Z. 187, O. 25.) —
ice (Schieselitz, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem
též *dva dvory ve vsi Žiželicích* s osmi lány rolí,
mlýnem, chmelnicemi a lukami, též 3 osedlé tudíž,
koupil l. 1615 Štampach od Joachyma mladšího Hory
ic za 8500 kop mš. (D. Z. 192, E. 8.) — c) *Bilence*
e, Bielenz, kraj Žatec., okr. Chomútov.), tvrz a ves
a popl., pivovárem, podacím kostelním, též s platem
aných Šeslovských (Všestud, Schössl) a od držitelů
Voděhrad (Voděrad), jak to Štampach l. 1618 od Ladi-
robčického za 18.000 kop mš. koupil. (D. Z. 193,
- Tyto tři statky postoupeny byly l. 1623 od komory
ozemci *Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní
kop mš. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 201. —
53, K. 18.) — d) *Dům* v městě Kadani, kterýž Štam-

pachovi dne 3. listopadu 1622 na porážku polovice, jeho mu ponechané, byl postoupen. (C. 215, S. 33.) — šosovní v Starém městě pražském, který teprv vedle král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komoří býti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Polovice Štampachovi ze statků v pokutě prodané zlosti zanechaná, na kterou Štampach z komory české toliko 1000 kop mš. obdržel, připadla po jeho smrti syny *Křištofa Matyáše a Jana Asmana*, z nichž p brzy potom zemřel, tak že teprv synovi Křištofa Ma dědici Křištofovi Martinovi dle účtu při komoře české 22. května 1666 učiněného zbytek na polovici jeho děmanovi nedopracený 7262 kop mš. bez úroků císa. pojištěn býti měl. (C. 215, S. 33.)

O zbytek summy trhové za statek *Bílenec* 4000 k které Štampach Hrobčickému dlužen zůstal, ucházeli se dědicové Hrobčického ještě l. 1665. (C. 215, H. 21.) též Hrobčický.

Engelhart Štampach ze Štampachu (Steinbach, Steinbach ze Steinbachu) podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 za provinění své v čas zpourey spáchané perdon mu udělený odvésti 1000 zl. pokuty, a maje p náboženství odejít ze země, prodal l. 1628 statek svůj *Ebmeth a Vranov* (Frohnau, kr. Cheb., okr. Falknov.) — a ves Ebmeth, ves Vranov s dvorem popl. a vsi Sch (pustá), Brand, Melden a 3 poddané ve vsi Lobs — *chovi Ottovi z Gablenz* za 24.000 kop mš. Potom l. 16 kommissi konfis. *Fridlandské* v Lokti odsouzen všeho proto, že prý u nepříteli služby vojenské konal a při saském l. 1631 statku Ebmethu mocně se ujal, propadl summy trhové 8000 kop mš. za statek Ebmeth mu placený. Avšak summa dotčená vdově Šteinbachové, nevinu manžela svého dokázala, vedle císa. výpovědi 30. listopadu 1640 byla vydána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S.

Engelhart Vilém Štampach (Steinbach) ze Štampachu uvolil se před kommissí transactionis dne 9. července za perdon mu udělený složit 200 zl. ze statku svého lind zcela zadluženého, který pak před odchodem své země bratru svému Fridrichovi na Kirchenbirku prodal

starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Koštici, Semči
ech, zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil; pročež
své při kommissi konfiskační dne 23. května 1623
ál. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl
í. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$). — Vdova po něm pozůstalá Eva,
ovcová, ohlásila se v příčině léna na statek *Koštice*,
elu jejím pozůstalý, na němž věno své 30.000 kop
a pojištěno. Avšak statek ten nebyl postoupen v léno
ené manželce Štampachové, ani jeho synovi Asma-
asimovi), který sám pro provinění své polovice jmění
uzen; nýbrž vedle cíś. resoluce z dne 27. listopadu
král. komory ujat a postoupen cíś. plukovníkovi
hraběti z Aldringen, jemuž prodán byl dne 20. března
summu odhadní 35.775 kop mš., z kteréž kupující
mpachové její věno 30.000 kop zapraviti a ostatní
5775 kop na platu za službu vojenskou sobě pora-
Ale poněvadž žádost Evy Štampachové, opět pro-
Filipa staršího hraběte ze Solms, za věno její v čas
dskami zemskými pojištěné od soudu zemského dne
1624 byla odmrštěna, a věno její teprv vedle cíś.
z dne 2. listopadu 1626 a 17. dubna 1627 na opětnou
jejího druhého manžela ve dsky zemské poznovu bylo
statek pak Koštice zatím plukovníkovi z Aldringen
ch závad byl prodán; dle porovnání při české kan-
vorské dne 4. září 1628 a vedle cíś. resoluce z dne
padu t. r. nařízeno, aby věno dotčené od komory

české bylo zapláceno. Statek pak Koštice teprv l. 1635 desk vložen byl dědicům Aldringerovým, jeho bratřím Jan Mar. biskupu Sekovskému a kanovníku Olomúckému, Pavlovi, biskupu v Tripoli a suffraganu Strasburgskému, jeho sestrám Anně, Kateřině a Barboře. (C. 215, S. 33. Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 145, C. 27 & 622, H. 18.)

K statku *Koštickému* dle odhadu l. 1625 náležely: a) *Koštice* (kr. Litoměř., okr. Libochovic., dom. Libčeves), tehle zpustlá a od lidu vojenského vydrancovaná, s dvorem popl. ním s 18 lány dědin, ves Koštice s 28 osedlými, z nichž 3 s potahy a 17 chalupníků, pak 2 osedlí s potahy ve vsi u lečné Želevicích, na větším díle k panství Libochovskému ležející, s 2 rybníky a příslušenstvím, jakž to l. 1602 Ans Štandsdorf z Štandsdorfu postoupil Janovi Štampachovi za statek *Lubany* (tvrz a ves s dvorem popl.), l. 1598 od k para z Fictum za 15.400 kop mš. koupený (D. Z. 178, P. a přidaných 4900 kop mš. (D. Z. 178, P. 17.) — b) *Semeč* s dvorem poplužním, s poustkou a 4 lány dědin; *Židovice* s dvorem popl., 5 lány dědin a 10 osedlými, z n 3 s potahy; ves *Hnojnice* s 7 osedlými, z nichž 4 s potahy a 3 s potahy; ves *Šepetely* a *Děčany*, pak 1 poddaný ve vsi M lesích, s příslušenstvím, jak to Štampach l. 1613 od Vác mladšího Kaplíře ze Sulevic za 18.500 kop m. koupil. (D. 136, M. 12 & 186, L. 22.) — c) Ves *Rychnov* (Reich) s podacím kostelním, kterou Štampach l. 1613 od Anny I žanovské za 3500 kop mš. koupil. V této vsi, za městečkem Litoměřicemi 2½ míle nedaleko od města Děčína na hor ležící, a od statku Koštického na 4½ míle vzdálené, b 47 osedlých (22 s potahy, 13 chalupníků s dědinami a 12 chalup. bez dědin), kteří platili ročně platů stálých 26 56 gr. m., a mimo to každoročně na statek Koštický všichni společně z poručení vrchnosti vypravovali 12 pluhů na p zim i na jaře, kdež přes týden, jak toho potřeba byla, až zasetí bez platu, toliko za stravu pracovali; pak v čas 50—70 dělníků, kteří přes celé žně na Košticích zůstávali po vykonání dědičné roboty ženní (68 dní) bez platu, za co více dělali, stravu a denní plat po 4 gr. m. dostávali; co kdy mlatcův a čeládky potřebí bylo. na Koštice se vypravovali, kterýmž též strava a plat jistý dáván byl. (C. 215, S. 33.)

a Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, na Malých Bivčicích), Göttersdorfu a Březně, bratr Matyáše mladšího Linharta, dle protokolu condemnatorum fol. 32 učinil i účastna tím, že při nařizování téhož pozdvížení i Karolinské byl direktorům psal, ohlašuje se v tom, že i Karolinské radou i skutkem jako věrný patriota státi a poskytnouti toho potřeba ukazovala, i hrdlo své nechati chce, a toho že také své poddané k munstrunku rád vypravil. Fridrich falkkrabě při Rýnu do království Českého přijel, že jej na svůj zámek vzácně přijal a znamenitě traktoval, z čehož se potom vychlouboval a za veliké štěstí sobě vádnil, že jest takového velikého potentata v svém přístavě, a potom od téhož Fridricha do soudu kommissi konvenovaný dne 31. října léta 1622 odsouzen byl *všeho jmění* a avšak podle jisté císařské resoluce učiněna mu ta milost, *polovice* té summy, zač by jeho statek v pokutě proprodán byl a co by po zaplacení dluhů jeho zůstalo, aby české vydáno býti mělo.

Statky jeho ihned v této pokutě byly konfiskovány, totiž: statek fideikommissní (nápadní) *Maššov* (Maščov, Maschau, obec, okr. Podbořan.), k němuž náležel zámek Maššov s dvorem, pivovár a dvorem popl., dvůr poplužní Brody, Předlosův (Prölles) řečený, městečko Maššov s představením, vsi Veliká ves (Michelsdorf), Chraštany (Krožov, obec), s dvorem poplužním, Chotěbudice (Chotěbice, Kettowice) s dvorem popl., Němčany (Nembšice, Niemce, okr. Dobřeneč), Dobřeneč (Dobřenice, Dobrenz, okr. Doupov.), Chmelšovice (Chmeleschen), Mětikalov (Netikalov), Meckel (Meckel, okr. Doupov.) s dvěma mlýny, Jeseň (Gässing, obec, okr. Doupov.) s dvorem popl., vsi pusté Čilkov, Mladějov, obec a *Kabová*, s pěti mlýny a vším příslušenstvím, jak v roce 1612 Matyáš starší Štampach od Prokopa Dvořeckého koupil za 108.100 kop míš. koupil. (D. Z. 186, E. 186.) — Statek ten odhadnutý za 79.223 kopy míš., koupil v červnu 1623 cizozemec *Vilém Don Verduyo*, krále hispánské válečná rada, za 85.000 kop m., z kteréž summy

Dvořecký koupil 1. 1603 týž statek od Jana Jiřího ze Švamberka za 80.600 kop míš. (D. Z. 178, G. G. 28.)

jemu vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 z m. 17.000 kop míš. sleveno bylo. (C. 215, S. 33. — Lib. c. f. 180. — D. Z. 153, D. 17.)

b) Statek nápadní *Mšec* (Kornhaus, kr. Praž., okr. Strašecí), k němuž náležel zámek *Kornhaus* od Matyáše pacha nově vystavěný s oborou, bažantnicí, dvorem pop. nově vystavěným, městečko Kornhaus, vsi celé Žehrovice s dvorem popl., Loděnice, Čelechovice (díl) a Veliké Hrovice s přísluš., jak to Matyáš Štampach od Fridricha M. z Klinšteina za 55.000 kop míš. l. 1586 koupil (D. Z. 18); — tvrz *Srbeč* od Štampacha nově vystavěná rem. popl., vsi Srbeč, Milej (Milé) a Řešice (díl), jaký statek Srbeč l. 1591 Matyáš Štampach za 15.000 kop míš. koupil od Jana Hrušky z Března a bratří jeho Adama a Václava, kteří jej po matce své Evě Štampachové z Reichu z. (D. Z. 25, O. 26); — ves *Hříškov* (díl) a Kvíllice (díl); Břín a Kalivody; tvrz a ves *Prerubice* s dvorem popl. ves Dučice i s třemi chalupami nad Prerubicemi, na Čuřeččích, kdež od starodávna také ves bývala, s mlýny a lesy, jak též statek Prerubice Matyáš Štampach l. 1586 manželky Volfa Vřesovce, Lidmily, roz. ze Štampachu, za 17.048 kop míš. koupil (D. Z. 180, C. 26) — se vším příslušenstvím k zámku Kornhausu a statkům Srbečskému a Prerubickému náležejícím. (D. Z. 137, H. 17.) — Statek tento, o němž se v. 1623 rozhodl císař, byl l. 1621 prodán a postoupil Vratislavovi hraběti z Fürstenberka za 198.154 zl., kterému summu Fürstenberk za císařem měl. (C. 215, S. 33. — conf. 2, f. 318 & 348. — D. Z. 144, L. 13.**)

*) Ves *Hříškov* s 3 dvory kmetci koupil l. 1602 Matyáš Štampach od Ctibora Tiburci Žďárského za 1100 kop míš. (D. Z. 177, F. 26.) kmetci v Kvílicích, řečený Ladodovský, koupil též Štampach l. 1602 obce Slanské za 437 kop míš. (D. Z. 178, L. 13.)

**) Statek *Mšec* s domem na Hradčanech, který Fürstenberk od Elišky Lobkovicové koupil, prodala dcera Fürstenberkova Eliška Kateřina hraběnka z Hohenemsu l. 1662 za 60.000 zl. Janovi Aloisovi knížeti Schwarzenberkovi. (D. Z. 314, G. 4.)

Statek *Vičice* (Vítřice, Bičice Malé, kr. Žatec.), totiž Ves Vičice s dvorem popl., městys *Březno* (Priesen) Sřezov s dvorem popl., Brančfky, Holetice, Stranná, Nechranice, Denětice a Čermíky; pak statek *Bole-öttersdorf*, totiž sídlo a ves *Götterstorf* s dvorem popl. a podacím kostelním, vsi *Hannersdorf*, *Vinařice*, *Brf*, *Bernov* a *Verazín* (Orasín) s mlýny a příslušen-
— Tyto statky odhadnuté za 70.947 kop 37 gr. i s do-
odhadnutým za 6947 kop 59 gr., které od komory
Jaroslav Bořita hrabě z Martinic zástavou k užívání
koupil jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský svob. pán*
ru za 77.895 kop 36 gr. neb 123.632 zl. rýn. (C. 215,
— Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292,

mo dotčené statky propadl Štampach díl svůj na statku
kém a na domě Štampachovském. — Viz bratří Štam-
é. — Štampach pak, jemuž i veškeré svršky i se šat-
byly konfiskovány, neobdržel na díl z milosti mu po-
ý, kterýž mu z komory české vydán býti měl, ještě
ničeho a odebrav se t. r. pro náboženství ze země
enska, žil tam v Mariabergu se svou manželkou a 9
i v největší nouzi a bídě. Teprv na přímluvu kurfiřta
o vedle cíś. poručení 26. září 1629 měla mu komora
do 5000 kop míš. na srážku jeho dílu vydati, avšak
l. 1631 dostalo se mu toliko 1000 kop míš. po roz-
částkách menších. Za tou příčinou přijel Štampach
idu saském léta 1631 s nepřitelem do země, ujal se
statků předešle mu náležejících, zvláště Kornhausu,
sobě lidi v poddanost a se správcem toho statku zle-
el. Protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25.
1634 opět odsouzen byl *všeho jmění*, zvláště všech po-
ostí svých, kteréž měl za komorou českou, jakož i za

Ves *Bičice* (v níž 1 osedlý a 3 pusté dvory kmetci) s dvorem
im a ves *Nechranice* koupil Linhart Štampach l. 1601 od Arnošta
berga za 12.200 kop míš. (D. Z. 176, N. 23); — pak dvůr dě-
Bičicích Malých s poustkou v též vsi s dědinami koupil l. 1614
ndřích Štampach za 5000 kop míš. od Viléma z Doupova (D. Z.
22); *Götterstorf*, ves s dvorem poplužním, vsi *Verazín*, *Hannerš-*
Vinařice s příslušenstvím koupil l. 1578 Linhart Štampach od
Gerštorka za 7296 kop míš. (D. Z. 64, G. 26); *Březno* a vsi
náležející, viz Linhart Štampach.

knížetem z Lobkovic a za obcí Chomútovskou. Marná b
přimluva i kurfiřta Saského l. 1638 opětovaná, aby Št
pachovi od komory české co do jeho pohledaností z
bylo učiněno. Po jeho smrti l. 1656 domáhali se jeho syn
Jan Rudolf a *Linhart Zdislav* dílu, otci jejich při první k
fiskaci z milosti zanechaného; byli však navždy odmrš
vedle zdání král. prokuratora z dne 27. září 1660, prot
jejich otec též při kommissi Fridlandské všeho jmění
odsouzen. Taktéž marně se ucházel ještě l. 1677 Jan Ru
tehďáz jediný syn a dědic Štampachův, o věno matky
Eleonory Barbory, roz. Fictum z Nového Šumberku,
statku Vičickém v 10.000 kop míš. pojištěné, z něhož jí
1628 při kommissi revisionis toliko 5000 kop bylo při
zeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, K. 27 & S. 33.)

Jan Jindřich, Matyáš mladší a Linhart bratři Štampach
ze Štampachu, synové Linharta staršího, z nichž prvý p
vice, ostatní pak *dvou třetin* při kommissi konfiskační
odsouzení, propadli mimo statky při každém již uvedené
společně: a) Statek *Bystřici* (Wistric, kr. Žatec, okr.
daň.)* — tvrz, sídlo a ves s dvorem popl. — který pr
že od bratří Štampachů sestrám jejich Lidmíle Šmohařov
Alžbětě Mírešovské předešle v čas zpourey nepořádně a
platně byl postoupen, od král. komory byl ujat, pod sp
hejtmana Chomútovského uveden a dne 3. června 1624 J
slavovi Bořitovi z Martinic za summu odhadní 7021 kop
prodán. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 186. — D. Z.
A. 5 & 292, Q. 6.) — Viz Šmohař.

b) *Dům Štampachovský u Pěti Kostelů* řečený, v Dle
třídě na Starém městě pražském v osadě sv. Haštala n
domy Sibylly Berkové a Mikuláše Kaplíře ležící — je
polovice bratru jejich *Janovi Reinhartovi* samému nále
a druhá polovice všem čtyřem bratrům po smrti strýce je
Matyáše staršího l. 1615 společně připadla — vedle dek

*) Vsi Vistřice (Bystřice) s podacím kostelním a mlýnem, Hol
(jinak Ulhoště) a 2 člověky ve vsi Milžanech, k zpuštěnému klá
Grünheimu blíž města Kadaně náležející, které od císaře Ferdin
Albrechtovi Šlikovi, a potom l. 1552 Bohuslavovi Felixovi Hasišteinsk
z Lobkovic v summě 6075 zl. byly zastaveny, dostaly se trhem Li
tovi Štampachovi a témuž od císaře l. 1608 za 800 kop míš. dě
postoupeny byly. (D. Z. 133, M. 27.)

české 25. srpna 1638 Zdislavovi Štampachovi, synovi
ženému Janu Reinhartovi, byl postoupen. (Lib. contract.
b.) Z dílů dotčených tří bratří na témž domě připadlo
jmu v pokutě 91 zl. rýn. (C. 215, S. 33.)

Jistinu 5000 kop mš. (C. 215, S. 33.) — Mimo to
jím bratřím ze Štampachu odňaty byly od král. fisku
na 90.430 kop mš., jejich bratrovci Zdislavovi nále-
ly a jim jakožto jeho poručníkům dne 31. března 1616
dané a svěřené. Tyto jistoty odkázal Matyáš starší Štam-
pach 1615 Janovi Reichartovi, nejstaršímu synu bratra
otci Zdislava Štampacha. (D. Z. Kvaterní trhový čer-
t. 1615, sub lit. H. 26.) Marně se domáhal Zdislav,
pro náboženství ze země odejítí chtěl, l. 1628 toho, aby
jeho dlužní listiny byly vydány, a ještě l. 1650 ucházel
o vydání mnohých těch jistin, jakož i o jistinu 10.000
kop mš., l. 1623 na potřeby vojenské císaři půjčených, a
z nich za 27 let v summě 35.135 kop m. zadržalých.
Marně vyhledával toho týž Zdislav l. 1656, aby mu
svěřené jistiny postoupeny byly nápadní statky Štampa-
cha, Maštov a Mšec. Po jeho smrti opětovala jeho dcera
Majdalena, provdaná Bossinová, od l. 1667 několikrát
svou za navrácení dotčených jistin neb postoupení
Štampachovských, až konečně při kommissi revisionis
dne 8. prosince 1677 s pohledaností svou navždy byla od-
puštěna. (C. 215, S. 33.)

Jan Jiří Štampach ze Štampachu, pro účastenství své ve
vojenské konfiskaci dne 23. srpna 1623 trestu
vynesen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215,

Proslav Volf Štampach ze Štampachu, bratr Jindřicha
staršího, nebyl odsouzen při kommissi konfiskační
období král. prokuratora z dne 3. října 1628, ačkoliv
zpočátku zpourey pod generalem z Bubna ve vojsku
odbojných s třemi koni potřebovati se dal. Teprv léta
1629 když Štampach pro náboženství ze země odešel, díl
na statku *Strojetickém* (kr. Žatec, okr. Podbořan.) —
dvorem poplužním, pivovárem, lesy, 9 rybníky a půl
Strojetice s krčmou, podacím kostelním a 5 poddanými —
matka jeho Eva ve věně svém držela, v pokutě ujet a

se svršky za 9270 kop míš. odhadnutý vedle čís. re. z dne 11. prosince 1628 prodán byl za 8570 zl. *Heřm. sv. pánu s Questenberga*, čís. dvorské radě říšské, summa trhová poražena byla na jeho pohledanosti, j. za císařem. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 302. — 143, E. 25 & 295, N. 8.)

Jindřich Štampach ze Štampachu, bratr Jaroslava a Václava mladšího, při kommissi konfiskační dne 2. 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna t. r. odsouzen a dílu jmění svého, propadl statek *Krty* (Gerten, kr. okr. Jesenic.), ves s dvorem poplužním, kterýž za 941 míš. odhadnutý, l. 1623 *Heřmanovi Černínovi sv. pánu a denic* za 9116 kop míš. byl prodán. Štampach pak l. pro náboženství ze země odešel. (C. 215, S. 33. — Lib. c. f. 2. — D. Z. 293, G. 11.)

Křištof Abraham Štampach ryt. ze Štampachu, pro úč. ství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 13. 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž v této pokutě v bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nepomyšl* (Pomeis. Žatec), k němuž náležely tvrz a ves Nepomyšl s dvorem pluzním, pivovárem, podacím kostelním, mlýny a jiným příslušenstvím, jak to l. 1589 bratří Jindřich, Václav Asman a Adam ze Štampachu od sirotek, po Jindř. hraběti z Guttenšteina pozůstalých, za 8000 kop gr. koupili. (D. Z. 166, K. 4.) — b) Statek *Lobotice* (Lo. Zlovětice, Libotice), — tvrz a ves Lobotice s dvorem pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, ves celá V. Třebošice, též sedm osedlých při městečku *Buškovicech* s dílem pivováru, vinice a příkopu při tvrzi, pak čtvrtým podacího kostelního při témž městečku, jak to l. 159. dřích ze Štampachu na Nepomyšli od Volfa Bernarda Fi. z Egerbergu za 9000 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 1. 24. & 178, P. 10.) — c) Statek *Holotice* (Holetic) — a ves Holotice s dvorem poplužním, mlýnem, dvorem vystavěným, řečeným Žebrákov, s lesem řečeným Chra. též s pustou vsí Vrchoviště řeč. a vším příslušenstvím to l. 1606 Asman Štampach od Jana Jiřího Zumra a štošic za 12.700 kop míš. koupil. (D. Z. 135, E. 24. & L. 12.) — Tyto statky prodány byly od komory české

topadu 1623 *cizozemci Heřmanovi sv. pánu z Questen-*
za summu odhadní 44.845 kop mš., z kteréž mu po-
bylo 12.000 zl. rýn. vedle cíś. resoluce z dne 18. května
z milosti mu darovaných. (C. 215, S. 33. — Lib. conf.
O. — D. Z. 153, F. 28.)

atka Štampachova Sabina, roz. ze Solhauzu, opět pro-
Zechová (Čechová), měla po svém manželu Jindřichovi
achovi l. 1613 zemřelém, na statku Nepomyšlském po-
14.540 kop mš., na kteréž, vzdavši se úroků za-
ch v 8112 kopách k ruce císaře, dne 26. ledna 1628
jištění obdržela, tak že tato pohledanost po její smrti
í děti Wolfganga, Marii a Majdalenu ze Štampachu
la. — Mimo to bratr Štampachův *Wolfgang*, jemůž
ce statku Nepomyšlského po otci jeho náležela, do-
se této pohledanosti, kteráž mu vedle cíś. resoluce
9. prosince 1623, pak 4. února 1625 a 2. dubna 1626
z komory české zaplacená býti měla. Avšak teprv
o na přímluvu kurfiřta Saského obdržel cíś. pojištění
802 kopy mš., kteráž summa jemu dle účtu komory
z dne 21. října 1650 jak na jeho díl v 11.096 kopách,
na díly po bratrovi a po matce jemu náležející při-
(C. 215, S. 33.)

nhart Štampach ryt. ze Štampachu na Hagensdorfu,
Jana Jindřicha a Matyáše mladšího, provinil se (dle
condemnat. f. 185) v čas zpourey tím, že sloužil ve
stavovském za fendrycha pod Oldřichem Vchynským,
obně do Rakous, kdež zemi hubiti pomáhal, pak že
potřebovati za inspektora nad krajem Žateckým a nad
Mostským, též hranice k Míšenské zemi proti kur-
Saskému osazoval. Pro toto provinění vedle výpovědi
sse konfiskační dne 3. listopadu 1622 veškeré jmění
pokutě propadl, avšak z cíś. milosti měla mu třetina
trhové za jeho statky propadené z komory české
ydána. A tak všechny jeho statky od král. komory hned
jaty, totiž:

Panství *Hagensdorf* (Ahníkov, kr. Žatec, okr. Cho-
) a *Hasišteín* — zámek a ves Hagensdorf s dvorem po-
m, pustý hrad Hasišteín (Hasenstein) s dvorem po-
m, městečko horní Plac (Město, Místo, Platz), vsi Ře-

čice (Retschic), Naší (Naschau), Brány (Bran, Prah) s dvorem poplužním, Blahuňov (Plassdorf), Černovice, Krbice (Krbitz), Zásada (Sázava, Sosau), Hochtan (Hohenthamb), Neuhaus pod zámek Hasišteinem a Warta, s 217 poddanými lidmi, mezi nimi 57 s potahy, k tomu 2440 provazců k zámku Hasišteinu náležejících.*) — Toto panství, vykupené za 72.761 kopu mš. i se svršky za 3848 kop mš. odhadnutými, pak dvůr poplužní ve vsi *Spořici* za 300 mš. odhadnutý, od komory zastaveno a vedle cís. r. 1623 z dne 24. října 1623 prodáno bylo za vyšší summu 98.105 zl. rýn., kterou Jan Kavka z Říčan nabízel, *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, který dvůr ve vsi *Spořici* manželce Štampachové Evě, roz. kové, již vlastně náležel a bezprávně odňat byl, na př. Benigny Kateřiny z Lobkovic navrátit v summě 300 mš. Štampachovi na jeho třetině poražených. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15. K. 2.)

b) Jistiny 16.000 kop mš., z nichž 4000 kop za mš. Chomútovem bylo pojištěno. (C. 215, S. 33.)

Dle účtu komory české z dne 27. září 1629 připadá summy trhové za statky Hagensdorf a Hasištein po dluhů na dvě třetiny král. fisku v pokutě náležející 21.104 kop mš., a na třetinu Štampachovi ponechanou 21.104 z nichž mu některé jistiny poraženy a na zbytek 16.000 cís. pojištění dáno bylo. Manželka pak Štampachová roz. Sekerka, z věna svého a jiných pohledaností v

*) Zámek manský *Hasištein* s dvorem poplužním, městečko (Misto), vsi Blahuňov, Hochtan, Nendörfel, Drahonice s mostem a mlýnem, Krbice, dva poddani v Prunéřově s 2440 provazců lesní městečko *Březno* a vsi Brančik, Bran s dvorem poplužním, Černovice, Viset (Vysoká) s platy a clem, Glyden (Liden), Nokvic (Nabovak), vsi Tusmice, Přezetice a Čírmík (Čermíky, díl), na onen čas dle ke klášteru Grünheimu náležející (tak jakž toho zámku Hasištein slouženstvím na onen čas Maximilian Hasišteinský z Lobkovic, stečka Března s vesnicemi Jiří z Lobkovic a potom král Český a užívání byli, však bez hor zlatých, stříbrných a t. d. k ruce k miněných a bez podací kostelních kolleji jesuitské v Chomútově jících), koupil l. 1606 od krále Rudolfa II. za 92.750 zl. rýn. za dědictví Linhart Štampach (D. Z. 133, B. 7), který též l. 1581 čice a Našov (Naši) od Brikcí Šmohaře z Rochova za 3500 k koupil. (D. Z. 65, J. 2.) — Díl zámku Hasišteina s dílem obory namí postoupen byl l. 1609 za 1875 kop mš. od Křištofa Hasišteina z Lobkovic Janovi Reichartovi z Štampachu. (D. Z. 182, E. 14.)

16.990 kop míš. slevila k ruce krále 9990 kop, tak
 na 7000 kop l. 1628 cís. pojištění obdržela.
 arné si stěžoval Štampach l. 1628 na křivdu mu uči-
 příliš nízkým odhadem jeho statků, kteréž dle contra-
 176.479 kop míš. stály, a kteréž on sám při dělení
 ém bez svršků za 98.860 kop míš. přijal. Štampach
 lešel ze země pro náboženství, zůstává v Marienbergu,
 vadž na třetinu svou ničeho neobdržel, bídou přinucen
 služby vojenské k Švédům vstoupiti, kdež dne 6. září
 bitvě u Nördlingen jakožto general-quartirmistr život
 rončil. Též jeho syn Jindřich Fridrich l. 1642 zastřelen
 službě švédské v Lünebursku. Manželce Štampachové
 dceři Alžbětě vedle cís. resoluce z dne 10. června 1651
 komory české po lhůtách vyplacen býti zbytek z do-
 třetiny, 4617 zl. vynášející, pak třetina z dotčené
 Chomútovské, a mimo to dceři její věno 5000 kop
 však ještě l. 1677 této pohledanosti se domáhal manžel
 é Alžběty, Kristof Měrník, k rukám dítek svých. (C. 215,
 & S. 69.)

Matyáš mladší Štampach ze Štampachu, bratr Jana Jin-
 a Linharta, při kommissi konfiskační dne 16. listo-
 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého. V této po-
 konfiskovány byly jeho statky *Felixburg* a *Egerberg*
 atec, okr. Kadaň., dom. Klášterec.), kteréž za 39.262
 míš. odhadnuté, od komory české koupil *cizozemec Kri-*
mon sv. pán s Thunu za 46.571 kop míš. (C. 215,
 — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 153, E. 8.)

statku *Felixburgu* náležel zámek Felixburg s pivo-
 dvorem popl. a mlýnem, vsi Rušvice (Rošovice), Veselo-
 Voselovice), Warty (Varta), *Grasberg*; tvrz a ves Poláky
 y) s dvorem popl., a vsi Lametice (Lomazice) s mlýnem,
 Krbice (Krhovice) s vinicí, Dolany s mlýny a pilami,
 m příslušenstvím, jakž to l. 1596 Linhart Štampach
 gdaleny Lobkovické, hraběnky ze Salmu, za 38.000 kop
 koupil (D. Z. 172, O. 26.) — Statek *Egerberg* obsahoval
 Egerberg s dvory poplužními ve vsích Lesce (Leskově)
 é (Doníně); vsi Kotvinu, Suchý Důl, Mezeříč (Mezi-
 Brodečno, Donín, Mendlstorf (Mannelsdorf), Henrychs-
 Hainersdorf), Radnice, Hamrk, Špilesdorf (Špinnelsdorf)

Větší i Menší, Gryn, Humice (Humnice), Merzdorf, Krupá, Mělník, Krondorf, Steinklos (Stengles), *Leskov* (Lestkov), stré (Westrum), Durental, Weiden a Purberg, se vším slušenstvím, jak to l. 1591 Linhart Štampach od Bohusl. Joachyma Hasišteinského z Lobkovic za 31.800 kop koupil. (D. Z. 168, G. 11.)

Mimo to propadl Štampach díl svůj na statku Bystřickém a na domě Štampachovském v Praze. (Viz bratří Štampachové.) — Třetina ze statků Felixburgu a Egerbergu Štampachovi ponechána v 13.087 kopách mš. (15.268 zl.) po jeho smrti připadla jeho dědicům, dětem po jeho sestře Ludm. vdově po Josefovi Šmohařovi, jimž však z té summy dle úk. komory české z dne 19. února 1678 toliko polovice 7634 pak dvě třetiny ze statku Bystřice v 5460 zl., tedy v je summě 13.095 zl. bylo přisouzeno, a toliko na 12.000 s nimi akordovaných dne 12. května 1678 pojištění dá (C. 215, S. 69.)

Václav Štampach (Steinbach) ze Štampachu, před komissi transactionis dne 9. července 1628 pokuty za udělení perdonu osvobozen, odešel pro náboženství ze země, na toliko 6000 zl. jmění, kteréž však jemu za příčinou spáchání vraždy bylo zabaveno. (C. 215, C. 1/4.)

Václav starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Vaš. Skytalích, Jeřní a Bukově, účastnil se zpourey tím, že byl v mnohých kommissích dal potřebovati; protož při komissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl za *jmění* vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. i přes všeobecnou přímluvu kurfiřta Saského, od něhož mu dne 25. dubna 1622 jménem císaře perdon byl udělen. Jmění jeho všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Valeč* (Waltsch, kr. Cheb.) — zámek a městečko Valeč s dvorem poplužním, tvrz a ves *Skytaly* s dvorem popl., vsi Nová ves, Hlavákov Veliký a Malý, Vrbíč *Mlýnce* (Mlýnec, Linz) tvrz a ves s dvorem popl., *Jeřně* s tvrzí Kopáčov s pustinou Kružín, a *Lochotín**) — kterýž ve

*) Statek *Valeč* — zámek a městečko Valeč, vsi Skytaly, Hlavákov Veliký a Malý (Libekau, Lubigau) a Nová ves — obdržel Kr. Štampach l. 1571 od Arnošta Hasišteinského z Lobkovic směnou za statek svůj Kostrčany, tvrz a ves s dvorem poplužním a nad to za 15. kop mš. (D. Z. 60, A. 30.) — Týž Štampach koupil l. 1578 ves Vrbíč

soluce z dne 14. února 1623 za summu odhadní 38.993
mš. prodán byl *manželce Štampachové Barboře*, roz.
šic a Poutnova, hlavně proto, že byla katolička a 12
7 synů a 5 dcer) v katolickém náboženství vychovati
la. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 62. — D. Z. 141,
& 292, G. 3.)

Statek *Bukov* (Pokau, kr. Litoměřic., dom. Všebořice),
ž náležely tvrz a ves Bukov s dvorem popl. a 2 mlýny,
orotice (Gortice) s podacím kostelním a vsi společné
ice, Nová ves (německá), Kamenice, Roudné, Dělouš,
hvojno a Spiegelberg (Špimberk), se vším příslušen-
jak to Štampach léta 1618 od Prokopa Dvořeckého
amovic za 22.000 kop mš. koupil a až na 4000 kop
l. (D. Z. 192, B. 3.) — Tento statek za 10.525 kop
l. odhadnutý, vedle cí. resoluce z dne 14. května 1623
byl za 11.000 kop mš. též *manželce Štampachové*.
5, S. 33. — D. Z. 292, G. 5.)

summy trhové za dotčené statky poraženo bylo Štam-
é věno její 1250 kop mš., podle recessu knížete
enšteina z dne 7. listopadu 1626 jí přisouzené, pak
s úroky jí přisouzených, 38.715 kop, a darováno jí
p mš. Po smrti její l. 1628 zdědil oba statky její
razym Jaroslav Štampach. (C. 215, S. 33.) Otec pak
dešel l. 1628 pro náboženství ze země, a navrátil se
ádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal se statkův
le mu náležejících; pročež při *kommissi konfis. Frid-*
é dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění.
5, C. 17.)

Václav mladší Štampach ze Štampachu sloužil v čas
ve vojsku stavovském a zemřel v Mostu dva měsíce
vé bělohorské, pročež při *kommissi konfiskační* dne
sine 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Díl jeho

kop mš. od Sezimy Mířkovského s Tropčic a jeho manželky
oz. ze Štampachu. (D. Z. 64, N. 24.) — Statek *Mlýnce*, tvrz a
dvorem poplužním, mlýnem, rybníky a lesy, koupil l. 1617 Václav
Štampach za 11.400 kop mš. od dědicův po Václavovi Harantovi
(D. Z. 138, N. 10); pak l. 1603 od bratra svého Jana tvrz a ves
s dvorem poplužním za 14.450 kop mš. (D. Z. 178, D. 23.) —
Lochotín, ves s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem,
a kostelním, koupil l. 1605 Václav starší Štampach od Štěpána
za 5000 kop mš. (D. Z. 132, S. 12.)

na statku *Strojetickém* (kr. Žatec.) — půl vsi s 15
nými — který po smrti jeho vdova pozůstala Poly
věně svém a dítek (Jana Adama, Jaroslava, Ondřeje a
držela, teprv l. 1630 v pokutě byl ujat a postoupen
novi sv. pánu z Questenberka l. 1635 na srážku jeho
danosti, již měl za císařem. (C. 215, S. 33.) — Viz t
slav Volf Štampach.

Druhý statek po Štampachovi pozůstalý, *Březnic*
nic, jinak Malá Březina, kr. Žatec., dom. Nepomyšl)
popl. a ves Březnice s 11 poddanými, nyní samota
jetic — za 7812 kop mš. odhadnutý, vedle císař.
z dne 2. dubna 1631 koupila *Rosina Chotková*, roz.
perku, za 6500 kop mš., z kteréž summy jí poraže
5000 kop mš., při kommissi revisionis na témž s
přisouzených. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 496)

Manželka Štampachova Polyxena, roz. Malešická
nova, potom opět provdaná Chlumčanská, domáhala s
věna svého 5000 kop mš., na statku Strojetickém
ných. (C. 215, S. 33.)

Vilém Štampach ryt. ze Štampachu na Kněžic
kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27.
1623 odsouzen *třetího dílu* jmění (lib. condemnat.
propadl statek *Kněžice* (kr. Žatec., okr. Podbořan.)
a ves s dvorem poplužním a 15 poddanými — kterýž
za summu odhadní 10.448 kop mš. koupil *cizozemec*
tišek de Couriers, nejvyšší lieutenant císař. Collaldské
mentu. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 152. —
153, H. 18.)

Jetřich Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl),
prokuratora účastenství ve zpouře obviněn a před k
transactionis obeslán, dokázal nevinu svou, tak
18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1

Otto Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl) dle
condemn. f. 347 obviněn, že poddané své podle ve
do Moravy a do Rakous válečně vypravil, jakož i dva
na pomezí Míšenské k opatření průchodů proti k
Saskému, tehdejšímu císař. kommissari poslal a ko
k vedení války povstalcům volně rád dával. Pročež
všechn statek svůj v pokutě, avšak z milosti při k

kráčí dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne
 ezna t. r. odsouzen toliko *třetího dílu* jmění, propadl:
 tek *Šluknov* (Schluckenau, kr. Litoměřic.) — starý a
 zámek Šluknov s městem a předměstím s 146 podda-
 třemi dvory poplužními, osmi vesnicemi, v nichž bylo
 sedlých, zejména vsi Kynygswald (Königswalde) s dvo-
 opl., Gergiswald (Georgswalde) s dvorem popl., Ehren-
 dfl), Růženhan (Rosenhain), Kunnersdorf, Herrnwalde,
 nwald a Kaiserswald, též 13 mlýnů, jak to Štaršedl
 8 dne 15. ledna od Albrechta Šlejnice ze Šlejnic za
 0 kop míš. koupil a až na 28.000 kop míš. zaplatil.
 180, K. 8 & 191, H. 16.) — Statek ten, za 112.225
 míš. odhadnutý, *cizozemci Volfovi hraběti z Mansfeldu*
 0.000 kop míš. dne 21. června 1623 od král. komory
 rodán a témuž ze summy trhové poraženo 50.000 zl.,
 vedle cíś. resoluce z dne 18. ledna 1623 z milosti daro-
 a, pak 10.750 zl. léta 1627 za jeho služby vojenské.
 5, S. 31. — Lib. conf. 2, f. 434. — D. Z. 153, C. 30.) —
 s *Fürstenwalde*, někdy k statku Šluknovskému náležel
 Albrechta Šlejnice Radslavovi z Vchynic za 1294 kopy
 zastavená, však opět vyplacená a Štaršedlovi vedle
 ry o statek Šluknovský zanechaná, l. 1630 vedle cíś.
 ce 10. listopadu 1629 za summu zástavní též *hraběti*
sfeldu dědičně byla prodána. (C. 215, S. 31. — Lib.
 2, f. 435. — D. Z. 143, L. 4 & 296, O. 4.)
 vě třetiny ze summy trhové za statek Šluknov Štar-
 i z milosti ponechané, vynášející 70.000 kop míš., měly
 komory české vydány býti a připadly po jeho smrti
 3 na jeho *syna Kristiana* ze země pro náboženství
 ho, potom na vdovu po témž synovi pozůstalou, Marii
 u, roz. Hartýšovou, a její dceru Annu Barboru Alžbětu,
 o smrti této dcery na jejího manžela *Jirího Viléma*
era z Kirbigsdorfu a její tři děti v Sasku žijící, od
 pohledanost ta paní *Evě Kateřině z Dobřenic*, roz.
 gwic, byla postoupena. Teprv Dobřenské dáno bylo dne
 tna 1677 cíś. pojištění toliko na summu 50.000 zl.,
 ž za dotčenou pohledanost při kommissi liquidationis
 se uvolila bez všech úrokův za 54 léta zadržalých
 0 kop míš. vynášejících. (C. 215, S. 31.)

Tobiáš Štefek z Koloděj, regent statků Smiřických, mě Nového města pražského, v čas zpoury jeden z direktorů stavu městského, zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého za krále, opravil též s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Česl. k volení sobě krále. Pro tato provinění vedle poručení krále z Lichtenšteina dne 21. února 1621 Štefek, ačkoliv nemocen, opatřen jest vězením na radnici Novoměstské a tom při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen *hrdla i statků*, vedle král. resoluce z dne 26. května 1621 21. června byl *stať a hlava jeho na věži mostecké přibit*.

Jmenní jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, t. a) *Dům Štefkovský*, předešle *Grejnarovský*, též Smiřický Slavatovský řečený, v Novém městě pražském proti radnici na rohu ležící — který Štefek od Markéty Salomeny Slavatovské roz. Smiřické (která s bratrem svým Albrechtem Janem dům od matky své Hedviky Smiřické, roz. z Hazmburka l. 1610 měla odkázaný a od dotčeného bratra l. 1615 stoupený) dne 7. srpna 1620 za hotových 5000 kop koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 309) — vedle cis. resoluce z dne 20. listopadu 1621 k užívání postoupen byl v sumě 3000 zl. rýn. (2000 zl. cis. daru z milosti a 1000 zl. h. rýn.) paní *Kateřině vdově po Janovi Khalartovi*, registraři při dvorské kanceláři říšské. (Lib. obligat. 10, f. 177.) postoupila dne 28. listopadu l. 1622 zápisu svého a p. dlužního na týž dům *Vilémovi Šleglovskému ze Šicend* a tento opět dne 20. května 1627 *Janovi mladšímu Deyn* z Střítěže, jemuž týž dům od král. komory l. 1631 za sumu odhadní 4000 zl. dědičně byl prodán. (C. 215, S. 34.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Široké ulici v domě *u Zvonařů* řečeného a proti *Stříbrné Kotvě* ležící ke zdi kláštera františkánů zabíhající, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 11. října 1621 za 400 zl. k užívání válečným půjčených k užívání obdržel *Ondřej G* z *Weistrizhofu*, bývalý dvorský služebník krále Rudolfa, jemuž týž dům dne 22. června l. 1622 za 700 zl. rýn. prodán. (C. 215, S. 34. — Lib. contract. virid. 12, f. 221.)

Dům na Široké ulici proti domu Jana Zykla, primasa českého, ležící, který za 2600 kop mš. odhadnutý na knížete z Lichtenšteina z dne 22. listopadu 1621 byl za 2000 kop mš. *Maximilianovi Wolgemutovi burgu*, pozůstalému starému cí. kvartirmistru dvor- za jeho věrné služby, tak že summu trhovou ve třech až do l. 1623 měl odvésti. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34. — *contrac. virid.* 12, f. 244.)

Vinice na Strahovských gruntech ležící, kterou Štefek za 1500 kop mš. koupil. Této vinice již dne 21. 1621 opat kláštera Strahovského pod záminkou, že úroků (ročně 1 kopu 36 gr. mš.) témuž klášteru ne- , bezprávně se ujal a prodal ji před odsouzením Štefka . dubna 1621 k užívání na 90 let doktoru v lékařství *vi Mayerovi z Grosenau* na oklamání král. fisku. Teprv azu král. komory české z dne 9. července 1723 dotčená od král. fisku byla ujata vedle dobrého zdání král- atora, jenž zvláště vytkl, že vinice ta pro nezaplacení atrné činže odňata byla Štefkovi ještě neodsouzenému šemu právu a zřízení zemskému od dotčené vrchnosti ní, která, ačkoli vrchnostem světským příkladem nej- o svědomí býti měla, ani křesťanské lásky každému u povinné nedbala, kdežto i podle zřízení zemského každému držiteli statku zůstaveno jest právo proti mu odejmutí statku při soudu si stěžovati. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34.)

mo tyto statky pobrány byly Štefkovi hned po bitvě ské v jeho domě všechny klenoty, hotové peníze a ji- na mnoho tisíc kop mš. vynášející. Ostatní svršky po Štefkovi pozůstalé vedle poručení knížete z Lichten- z dne 27. října 1621 darovány jsou sekretářům komory Janovi Jakubovi Haydenovi a Severýnovi Táhlovi z Hor- (C. 215, K. 49 & S. 34.)

n po Štefkovi pozůstalý *Štefan* a dcera *Lidmila* pro- Seltenslagová, domáhali se spravedlnosti své v 13.000 mš. po matce *Kateřině*, první manželce Štefkově, ze po otci pozůstalých, mimo to i spravedlnosti na místě e a *Anny*, bratra a sestry svých nevlastních z druhé ky Štefkovy Anny, prve za Daniele Pražáka provdané.

Ale nedosáhli ničeho zvláště proto, že jejich bratr Štefek při vpádu saském l. 1631 do země s nepřítelenskými úmysly, sňal s brány mostské hlavu otce svého a pro toto vinění při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1632 odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Abraham Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Štansdorfer), při *kommissi konfiskační* vedle král. výroku z dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetiny jmění* svého, pstatek *Teleč* (Telč, kr. Cheb., okr. Bochov.), který koupil 1539 Anselm ze Štensdorfu za 600 kop míš. od Alb. Martického z Rabšteina (D. Z. 41, F. 12), totiž: tvrz Teleč s 11 poddanými (7 sedláků a 4 chalup.), s pivovarem, mlýnem panským, dvorem poplužním a ovčínem, v němž chovalo 30 krav dojných, 40 kusů jalového dobytka a 400 ovce, avšak na ten čas všecko od cis. vojska bylo pobráno a drancováno, tak že tam ani srsti ani pírká, ani zrnka krmiva nezbývalo; šest rybníkův na 122 kopy násady, zejména L. Starý, Štokovský, Valdanky, Zámecký a Nový Prokš, které však na ten čas byly prázdné; též rybník Polodolný, který l. 1620 ve zpouře prodal Štensdorf za 1700 kop míš. novému Joachymovi Ratiborskému ze Chcebuze a v Údrči (D. Z. 140, G. 4); pak lesů osm lečí; též ves *Jesinku* (G. 140, H. 1) s 4 poddanými po lánu rolí majícími a ves *Sošovu* (Zoboles) s 11 poddanými lánů, které Štensdorf zdědil po bratru svém *Jiřím Fridrichovi*, v čas zpourey zemřelému. Tento statek prodán byl l. 1623 od komory české za 11.306 kop míš. Severýnovi *Tahlovi z Horstova*, sekretáři při král. komoře, kterýž však vedle cis. re-

*) *Jiří Fridrich z Štensdorfu* sloužil v čas zpourey v pluku z Hallachu a zemřel dne 14. ledna 1619 v Rudolfsstadtu. (C. 215, S. 8.) Dle odhadu l. 1623 *poddaní osedlí na statku Telči povinni byli stálými a robotami těmito: Ve vsi Telči 1 láník 1 kopon míš. a 2 roboty, 2 půlláníci po 40 gr. míš. a po 9 dnech roboty, 4 čtvrtláníci po 20 gr. míš. a 9 dní roboty, 4 chalupníci po 12 gr. míš. a po 8 dnech roboty, mlynář pak dával platu ročně 35 kop míš. a povinen byl robotou a každoročně vepře vykrmiti aneb za vykrmení 8 kop dáti 20 gr. míš. zelí sázeli, okopávali a sekali, bílou hřpu a vykopávali, což dělajíce dostávali snídaní a konev piva; všickni osedlí povinni byli tři louky posíci, seno a otavu sušiti a svesti, rouž práci se jim místo stravy dávalo 20 gr. a půl větele piva a konečně dříví a jiné potřeby k stavení voziti, na honbu (sajíce) a ovce stříhati; každý pak s 6 podruhů povinen byl za podružství*

3. prosince 1624 postoupil Štensdorfovi, jenž se stal
em, tvrz a ves Teleč s dvorem poplužním místo dvou
z milosti mu ponechaných, naproti tomu za třetinu
ku v pokutě připadlou podržel v summě 3768 kop m.
vsi *Jesinku a Sovolusy*, které potom k statku Údrči
(C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 8 & 455. — D. Z.
2.)

Christian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), bratr
ma, při vpádu saském l. 1631 zemřel v službě u ne-
; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* v kraji Lo-
n nařízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, totiž
, které měl za bratrem svým a poručníkem Volfem
m za statek Meretice, jemu po otci Kašparovi náležel-
(C. 215, E. 1 & S. 36.)

Michal Jindřich Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steins-
při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne
a 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Brodec*
e, kr. Žatec., okr. Loun., dom. Citoliby), tvrz a ves
s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, též ves Nevi-
(nyní snad Nečenic) s krčmou a rybníčkem, se vším
enstvím, jak to Štensdorf l. 1608 od Volfa Bernarta
a z Egerberku koupil za 12.000 kop mš. (D. Z. 138,
— Tento statek za 12.199 kop mš. odhadnutý od
omory koupil l. 1624 za 12.000 zl. rýn. *Jan Reinhard*
randt z Ottenhausen, cíś. rada nad počty při účtárně
české, jemuž summa trhová byla poražena z 20.021 zl.
ež na potřeby válečné v dlouhé (lehké) minci půjčil;
pro jeho zásluhy cíś. resolucí v dobré minci mu byly
y. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 91. — D. Z. 145,
& 299, R. 25.)

Štensdorfovi na dvě třetiny z milosti ponechané od ko-
eské nebylo ničeho odvedeno; protože jeho manželka
a, roz. Varkočevna z Nobčic, žádala jménem svým a

robotovati při stravě panské. — Ze vsi *Jesinky* platili 4 osedlí
8 kopách 12 gr. mš. a robotovali po 8 dnech. — Ze vsi *Sovo-*
val každý z 11 osedlých ročně platu 2 kopy 48 gr., ječmene a
1 korci, vajec 12, slepice 4, přediva kuželů 12, a konal 6 dní
nad to všickni povinni byli 1 louku posíci, začož se jim dávalo
ele piva starého, ovce stříhati, vlnu prodanou odvezti, dříví vo-
a zajíce choditi.

manžela svého, aby jí na pohledanost její na statku Brod 6000 kop mš. vynášející, jakož i na díl manželu zanechal aspoň 1000 kop pro výchování a opatření nemocného manžela a dítek nouzí soužených z komory české bylo vydáno, není však vytčeno, zdali něco obdržela. (C. 215, S. 36.)

Jan Křištof ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), na Brtech Měchově, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl v pokutě statky: a) *Brty* (Pirten, kr. Cheb., okr. a dom. Bečov.), dle poplužní a ves se 14 osedlými; b) *Měchov* (Mies, dom. Bečov.) ves a dvůr poplužní se 17 osedlými.*) Tyto statky, na nichž bylo 10 rybníků s 295 kop. násady, pak v dotčených dvořích 60 krav dojných, 56 kusů dobytka jalového a 1200 ovč. koupil l. 1623 od král. komory za summu odhadní 25.100 kop mš. *cizozemec Jan ryt. z Aldringen*, cís. nejvyšší lieu-tenant. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 58. — D. Z. 1, E. 16.)

Vdova po Štensdorfovi pozůstala Markéta, roz. Širntgerová, obdržela l. 1628 na svou pohledanost v 14.000 k. mš. cís. pojištění; avšak od úroků zadržalých v 19.680 k. mš. pách k dobrému císaře upustila. Této summy, na níž Štensdorfové l. 1628 toliko 500 zl. bylo vydáno, domáhaly marně po její smrti dcery její *Dorota Kateřina*, provd. *Schierstabová*, a *Anna Maria*, provdaná *Hoferová*; neboť liko několik zlatých l. 1640 a pak 75 zl. l. 1659 dne prosince z komory české jim bylo dáno, tak že ani část úroků z dotčené summy jim nebyla zaplacená. (C. 215, C. 1, S. 36.)

Linhart Vilém ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), bratr Abrahama, účastnil se zpoury, nemaje ještě let svých, toliko strachu a z přinucení; proto nebyl odsouzen při kommissi konfiskační a zavázal se dne 19. února 1628 při kommissi transactionis složit pokutu 300 kop m. za perdon mu udělený ze statku svého Číhany (Tschis, dom. Toužím). (C. 215, C. 1/4.)

*) Těchto 31 poddaných odváděli ročně platu stálého (úroku) 8 k. mš., slepic 35 po 6 gr., vajec 3 kopy po 8 gr. 4 d.; roboty měli 134 žen a 42 sečů po 6 gr., 26 orních po 20 gr., též povinni byli 60 v. sena na 4 koně hrabat i odvézt. (C. 215, S. 36.)

II Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), nejstarší z bratrů
 ma, Jiřího Fridricha, Linharta Viléma a Florianana, synů
 parovi Štensdorfovi l. 1616 zemřelém, při kommissi
 ační dne 14. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění;
 potom pokuty osvobozen, poněvadž dobrovolně k ná-
 vší katolickému přistoupil, podržel statek svůj — ves
Chlum německý, Deutsch-Kilmes, kr. Cheb., dom.
 .), pak ves Výska Nová (Neudörfel) — a zavázal se
 nmissi transactionis l. 1628 za perdon mu udělený do
 omory odvésti 338 kop mš. — Ale proviniv se opět
 idu saském l. 1631, odsouzen byl při *kommissi konfis.*
adské, l. 1633 v kraji Loketském nařízené, všeho jmění,
 statek jeho Chloumek (který Štensdorf zatím Strojeti-
 prodal a na summu trhovou jenom 1500 zl. obdržel)
 rechta z Waldšteina knížete z Fridlandu ve zbytku
 trhově 12.000 zl. v pokutě byl ujat a *Gerhardovi*
enbergu l. 1633 postoupen. (C. 215, E. 1 & S. 36.)

III Rudolf (Zdeněk) svob. pán ze Šternberka, katolík,
 pil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o kon-
 i, též o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Frid-
 alckraběte, vykonáním přísahy, vyhradil však sobě,
 proti náboženství nebylo katolického; proto při kom-
 onfiscationis dne 14. srpna 1623 pokuty byl osvobozen
 tatcích svých zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

IV Jách Holický ze Šternberka obeslán byl dne 5. února
 řed kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu
 lení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati
 Chrudimském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

V Jách sv. pán ze Šternberka, bratr nejvyššího pur-
 o Adama ze Šternberka, přiznal se teprv po zvolení
 rů k stavům povstalým, od nichž se v rozličných kom-
 dal potřebovati, ale jsa nestálý obojetník, nebyl při
 stavův o zavržení krále Ferdinanda II., a po celý
 oury měl srozumění dobré se stranou císařskou; také
 o bitvě bělohorské přistoupil k víře katolické. Protož
 hu kommisie konfis., při níž *k manství* byl odsouzen,
 král. resoluce z dne 17. března 1623 zůstaven byl při
 h svých dědičných, k nimž náležely *Postoloprty*, *Vodo-*
esce, *Mířešovice*, *Hrobčice* a *Želenice*, pak statek *Pátek*,

který l. 1615 od Jana Křištofa z Lobkovic koupil. (D. J. 19. — C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{10}$.)

Václav sv. pán ze Šternberka (Konopištský), bratr Adama a Štěpána Jiřího, vykonal přísahu pod šení stavů odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. lení Fridricha Falckého. Pro toto provinění při konfiscationis dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen *k manství*, ohlásil se v příčině na statek *Evaň* (Eywan, kr. Litoměř., dom. Libochovic) a ves s dvorem poplužním, jehož se ujal po smrti první manželky své Johanky, roz. z Hertemberka, a ačkoliv na něj nepřijal, prodal jej jakožto statek manský druhé manželce své Aleně, roz. z Hozlau, l. 1624 za 11.803 kopy m. poněvadž statek ten jeho první manželka l. 1619 v čas od bratří z Elsnic Václava Konrada a Melichara koupě ta a další postupování toho statku zrušeno, a ten, jakožto v pokutě po bratřích z Elsnic král. fiskální, od komory české l. 1627 paní *Marii Maximil. Šternberka* za 10.000 kop prodán byl. (C. 215, $\frac{1}{10}$; C. 216 & E. 3. — Viz též bratří z Elsnic.) — Šternberk pak podvolil se při kommissi tractationis de pio opere za mu uděleny složití 150 zl. rýn pokuty na alumnat k u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 216.)

Adam Štolc z Gostomky (Stolz von Simsdorf) létal v čas zpourey, jíž se zúčastnil, zemřel bez dědiců, statek jeho lenní (Elbogner Stein- und Manslehen) k Loketskému náležející, *Perglas* (okr. Falknov.) — sídlo Perglas, pak vsi Bukva a Bürgles — na jeho strýce a rýnského příbuzného Mikuláše Štolce připadl. Avšak statek pro provinění Adama a Mikuláše Štolce v pokutě ujat 24. srpna 1621 k správě odevzdán byl král. appellačnímu radě *Bartoloměji Brunnerovi z Wildenau*, jemuž vedle resoluce z dne 10. října 1624 za 12.364 kop míš. (14. rýn.) prodán, jakožto léno svobodné Steinské a Loketské knih zemského soudu na zámku Loketském vložen a l. 1625 vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 22. srpna postoupen byl. Ze summy trhové, ku kteréž Brunner dobrovolně 1300 zl. přidal, poraženo mu zadržalé dvorní 2787 zl.

lově po Adamovi Štolcovi pozůstalé Anně Marii Salopotom opět provdané Hoferové, dceři Jana Kristofa Landsdorfu, kteráž za příčinou pohledanosti své v 12.754 š. na statku Perglasu až do 1. 1625 zůstávala, přisouřlo z dotčené pohledanosti jenom 6000 zl., na kterouž vedle cís. resoluce z dne 6. května 1628 cís. pojiobdržela, tak že jí tato summa z komory české časem řiti zaplacená. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 433. — 53, L. 30 & 621, H. 11.)

Mikuláš starší Štolc z Gostomky, strýc Adamův. někdejší řídí zemský a správce hejtmanství v kraji Loketském, hned s počátku zpoury skrze vyslance jménem celého loketského tehdejších direktorů a správcům zemským své a zavázal se falckrabímu Fridrichovi hrdlem, cti ř. Pro toto provinění při kommissi hrdelní odsouzen řiti i statků; avšak král. výpovědi z dne 26. července dělena mu milost, tak že jen všecko jmění své v popadl a do vězení na hrad Křivoklát dne 24. srpna l odvezen, kdež 1. 1628 zemřel.*) Statek jeho *Schaben* (ob., okr. Falknov.) — sídlo a ves Schaben s 13 podř., pak vsi Kloben s 9 poddanými, Dešnice (Dassnitz) ddanými, Maierhöfen s 5 poddanými a Citejcov (Kitlitz- za 9375 kop mš. odhadnutý, jakožto svobodné léno é-Loketské, prodán byl za 7405 kop mš. 1. 1622 dne ř cizozemci *Bartoloměji Brunnerovi z Wildenau*, jemuž

Na žádost Mikuláše Štolce a jeho spoluvězně Kašpara Luka, od řželek a dětí císaři podanou, poručeno bylo jménem císaře od ř Lichtenšteina dne 31. května 1623 hejtmanu zámku Křivoklát- řburci Čejkovi z Olbramovic, aby oba vězňové časem z vězení na řecký puštění na vzduchu mezi strážemi procházeti se směli, též ř stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po řvina dostávali. Podle tohoto rozkazu dáváno bylo Štolcovi (jak řve své žádosti dne 24. srpna 1625 stvrzuje) k obědu sedmero a řestero jídel; mimo to od knížete z Lichtenšteina dne 8. srpna řtmanovi dotčenému nařizeno, aby podle vůle císaře Štolcovi, vě- řchuravosti již sešlému, co do stravy a nápoje se nalepšilo, tak řbědu osmero a k večeři sedmero jídel dostával, k tomu třikrát řo 5 žejdlíčích starého piva hnědého a týdne místo dosavadních řlíků vína, aby se mu dávalo šest žejdlíků aneb za to peníze. řk od 26. ledna 1625 hejtman Štolcovi na stravě a nápoji ujímal, řu k obědu a k večeři toliko po pěti jídlech a po čtyrech žejdlí- řdával, stěžoval si Štolc dne 24. srpna 1625 při král. komoře řné zkrácení, žádaje, aby stravován byl jako za let předešlých, ř sám ještě potřebné a dostatečné stravy a nápojů sobě v ho- řd zámkem koupiti nemohl. (C. 215, S. 41.)

již dne 3. září 1621 za půjčených naň 5000 zl. ku byl odevzdán. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 432. — 153, C. 9.)

Mikulášův syn *Jiří Adam Štolc* při kommissi vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetíny* jmění, protože v čas zpoury sám osobně s lidem před Plzeň táhl; avšak na přimluvu kurfiřta Saské resolucí z dne 21. srpna 1623 na milost přijat, podržel statek (saský) *Habersbirk* (okr. Falknov.) se 14 rybníky pak při vpádu saském l. 1631 nepříteli do kraje a Loketského pustil a jej podporoval, odsouzen byl o *kommissi Fridlandské* v Lokti l. 1633 *hrdla, cti a statku* z milosti toliko pokutu 300 zl. složil. (C. 215, S. 41 d.)

Jiří Jaroslav Štos svob. pán z Kounic sloužil v čas ve vojsku stavovském; proto při kommissi konfiskace král. resoluce ze dne 10. února 1623 odsouzen *polovic* svého, propadl díl svůj na statku *Buky staré pro* (Mittel-Altenbuch, kr. Jičín., okr. Trutnov), po otci sv. noví Jiřím l. 1616 zemřelém zděděný. Statek ten posléze byl od komory české *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wipachu sv. pánu z Adlersberga*, jemuž Adam Mikuláš Štosův, bratr Jiřího Jaroslava, též díl svůj na téměř zvláště s třemi sedláky a 1 zabradníkem ve vsi Žďáru s pivovárem a mlýnem l. 1627 za 8000 kop mš. (C. 215, S. 42. — Lib. conf. 2, f. 112. — K. 3/2. — 144, F. 2.)

Se statkem dotčeným od komory české byl ujat o též statek *Buky staré horní* (Ober-Altenbuch) — tvrzení s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, lesy, rybníky, cínem kostelním a příslušenstvím — který Jiří Jaroslav k ruce mladšího bratra svého Otty Jindřicha spravoval; statek ten Ottovi Jindřichovi opět navrácen a od něho l. 1627 *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wippachu* za 8000 kop mš. prodán byl. *) (D. Z. 144, F. 2; 194, M. 2 H. 24.)

*) Bratři Jiřího Jaroslava (z nichž Budivoj † 1619) Jan Adam Mikuláš domáhali se statku otcovského, *Hořenevsi*, kterou sestry Salomena Lokšanová a Kateřina l. 1620 Janovi Purkhartovi z Kordule ze Sloupna prodaly za 16.800 kop mš. a na tuto summu 5942 kopy obdržely. (Viz Kordule.) — (C. 215, S. 42.)

Štos s Kounic pro účastenství své ve zpouře obe-
l l. 1629 před kommissi tractationis k narovnání se
tu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla ko-
o neměl žádného jmění a byl kapitánem ve vojsku
m. (C. 215, C. 1/4.)

mund Zdeněk Štos z Kounic, ačkoliv hned s počátku
ledna 1621 slíbil přísahou králi Ferdinandovi II. zase
poddanost a pravé upřímné poslušenství zachovati,
ním listem reversním k též přísaze se přiznal; předce
stenství své ve zpouře při kommissi konfiskační vedle
povědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice*
v kteréž pokutě propadl pohledanost svou na statku
h Starých Bucích. *) (C. 215, R. 1 & S. 42.)

Štrauch z Chlumku ujel po bitvě bělohorské ze země;
při kommissi hrdelní odsouzen všeho jmění, propadl
ustou při vsi *Vraškově* (okr. Roudnic.), kterouž od
omory léta 1624 za 60 kop mš. koupil *Bohuchval*
n z Adlaru. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 36. — D. Z. 142,
t 293, C. 2.)

dolf Štubenberger (Štumberger) sv. pán ze Štuben-
od stavů povstalých na sjezdě dne 23. března 1619
a kommissaře k výpravě nad lidem vojenským z krajův
yského, Hradeckého a Kouřimského, zahynul dne 1.
620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kde
jako kommissař za příčinou odevzdání statků Smiř-
k ruce Markéty Salomeny Slavatové (viz Smiřický).
stenství své ve zpouře při kommissi hrdelní dne 26.
621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za pro-
a nepoctivou vyhlášena. Pročež od král. fisku ujato
nství po něm pozůstalé *Nové město Hradiště nad Me-*
iz: město a zámek Nové město s dvorem popl. a po-
kostelním, městečko Krčín a vsi celé Nahořany, Dol-
rnčice s podacím kostelním, Vosno (Vosna, nyní to-

Statek Dolní Staré Buky — tvrz a ves s dvorem poplužním
(sf), lesy, rybníky a příslušenstvím — po Fridrichovi Štosovi
synům jeho Janovi Jiřímu, Sigmundovi Zdeňkovi, Vilémovi
i a Rudolfovi náležející, prodán byl l. 1618 pro dluhy od soudu
o rnovi nejstaršímu *Janovi Jiřímu Štosovi z Kounic*, za 16.000
kterýž jej ihned za touže summu manželce své Kateřině, roz.
ká z Čertorej, potom opět provdané Adršpachové Berkové, po-
C. 215, K. 3/4. — D. Z. 191, K. 16 & O. 6.)

liko dvůr poplužní u Krčina), Spy, Vosiček (nyní poplužní u Černčic), Vršovka, Chlístov, Zakraví, Bohuslavice s podacím kostelním, Veselice, Městec s dvorem poplužním, Lhota, Provodov s podacím kostel., Šeřec, Domkov, Vojtěchov, Jestřebí, Studenky (nyní dvůr poplužní u Jestřebí) a Lipnice, pak dílem vsi Šonov, Slavětín, Hlohov, Jesenice, Roudnice (Rychnůvek), Doubravice a Mezilesí, s platy i na jiných místech cizozemských zejména v Napasicích, Šestajovicích, Křivčicích, nově a Pohoří k panství Opočno náležejících; pak v okolí v městečku Skalici a ve všech Sendraží, Lípím, Hostovicích a v Jistbici na panství Náchodském, a jiných více; s 49 velikými i menšími zejména uvedenými, jak to bylo v Štumberku (Štubenberku) od Jana z Pernšteina l. 1523 za 25.000 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 8, K. 1.) — Toto panství od komory české za 85.537 kop mš. odhadnuté, v lednu 1623 za 109.789 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina* kterýž je léta 1624 za jiné statky sménou postoupil *Majdaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic. (C. 215, S. 47, conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, B. 22 & 194, D. 16.) Tím též *Albrecht z Waldšteina*, statek *Kopidlno*; pak *Adam z Trčkanu* *Trčka*.

Vdově *Štubenberkové Justině*, roz. z *Celtynku*, v lednu 1623 za 17.800 zl. rýn. na statku *Novoměstském* pojištěné (D. Z. 141, K. 11) s jinou pohledaností v jedné summě 20.290 zl. rýn. přisouzeno a vedle poručení knížete z *Lichtenšteina* v lednu a 22. května 1623 z komory české vyplaceno. Též *Štubenberkovým*, *Jiřímu* a *Volfovi* bratřím ze *Štubenberka* majícím statky v *Štýrsku* a *Rakousku*, jejich správu pohledanost na dotčeném statku v 14.500 zl. a 10.000 mš. i s úroky zadržalými v 16.000 dolarů dne 23. srpna 1622 byla přisouzena, avšak jen co do summy hlasu úroků vedle nařízení z dne 24. a 31. května 1623 z komory české vydána. Naproti tomu tíže strýcové odmrštění 11. srpna 1622 s žádostí svou za ponechání jim panství *Novoměstského*, na kteréž dle smlouvy dědičné právo měli, odmítnutí. (C. 215, S. 47.)

Petr Štubík z Kynygšteina (*Štubík von Königstein*) se svou svému účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační od *Krále* avšak vedle *Krále* výpovědi z dne 27. října (publik.

ce) 1623 pokuty osvobozen (C. 215, C. $\frac{1}{10}$), domáhal
 tku *Větrního Jeníkova* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav.),
 už náležely tvrz a městečko Větrní Jenikov a 22 ves-
 ejména Zbynohy, Oustí, Branišov, Buková, Myletín
 (tín), Vorlova Myletina, Vopatov, Polanka, Dudín, Ši-
 Zbilidi, Maršova Pustina, Dušejov, Jankov, Kalhof,
 í, Chvalkov, Dobrohostov, Kochanov, Šejbdorf, Ouho-
 Číska (Chýska), s pivovárem a dvorem poplužním při
 s dobyt看em a obilím, 3 lukami, štěpnicemi, mlýnem,
 , lesy, rybníky, se čtyřmi podacími kostelními, krčmami
 m příslušenstvím, jak to léta 1601 měšťan Jihlavský
 š *Štubík z Königšteina* od Kristofa Jaroslava Trčky za
 kop mš. koupil (D. Z. 176, G. 23) a l. 1604 s cis.
 ním synům svým Jiřímu, Tobiášovi, Fridrichovi a Sa-
 vi postoupil. — Když pak Samuel Štubík, jemuz týž
 při rozdělení bratrském statků po otci pozůstalých
 l, bez dědiců přirozených zemřel, a jeho dva bratři
 říjící jakožto měšťané Jihlavští podle zřízení zemského
 o práva na statek Jenikovský neměli, ujat byl týž
 od císaře Matyáše l. 1619 a paní *Marii Majdaleně*
 é, roz. z Lobkovic, v půjčce 10.000 kop mš. zastaven
 Ale poněvadž tato summa od stavův odbojných tehdáž
 zata, odvedla ji podruhé l. 1623 Trčková, tak že jí
 Jenikov za 48.434 kopy mš. odhadnutý na poručení
 e z Lichtenšteina dne 13. června 1623 byl postoupen.
 5, S. 48. — Lib. conf. 2, f. 222.) — Viz též Trčka.

Michal Šťastný Štúrem (Šturm) z Hiršfeldu při kom-
 konfiškační dne 22. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou*
 imění svého, které však všecko v této pokutě bylo kon-
 íno, totiž: a) Statek *Komořany* (Komořanky u Točné,
 ažský, okr. Zbraslav.), k němuž náležely tvrz a dvůr
 ní Komořany s dvěma statky sedlskými ve vsi Komo-
 , z nichž jeden byl pustý, s příslušenstvím, jak to Šturm
 želkou svou l. 1612 od Doroty Radnické z Vysokého
 00 kop gr. českých (10.400 kop m.) koupil. (D. Z. 190,
) Tento statek, od král. komory za 6349 kop mš. od-
 ý, postoupen byl l. 1622 klášteru Zbraslavskému za
 ájemný (ročně 200 kop mš.) v summě 6000 kop mš.
 klášteru zadržený z luk jeho Zbraslavských, jichž král.

dvůr od l. 1556 pro konírny své užíval; potom témuž klášteru bez všech závad dědičně jest ponechán královským statkem z dne 12. ledna 1638 za upuštění od dotčeného nájemného z luk klášterských do 15 let, tak že týž pán od l. 1653 témuž klášteru vydáván býti měl. (C. 215, S. 50. Lib. conf. 2, f. 291. — D. Z. 152, K. 28.)

b) Statek *Ksyny* (okr. Čáslav.), tvrz a dvůr pánů s dvěma mlýny (nyní tvrz a mlýn u Žlebů), odhadnutý 6000 kop míš., ačkoliv Štúrem sám jenom za obilí královského statku se nacházející 3000 kop míš. dáti chtěl, od královské komory prodán byl l. 1623 za 6000 kop míš. cís. lieut. *Kašparovi Crenoyseret*, kterýž jej léta 1628 *Mikulášovi Cremoni* za 3200 zl. rýn. prodal. (C. 215, S. 50. Lib. conf. 2, f. 296.)

c) *Dům u Bílého Konička* řečený v Novém městě pražském v ulici na Novém dláždění mezi domy u Černého Kříže a Kateřiny Penízkové, jdouc z Koňského trhu k Jindřichu na pravé straně v rohu ležící, který Štúrem od *Želky* svou za 1230 kop míš. předešle koupil, a od ní pro náboženství ze země strýni své Anně (dceři z Jana, bratra otce svého Petra) a dědičce své zůstavil a tato odkázala sestře své Alžbětě Eslingarové, od níž l. 1631 šel želu jejímu *Kašparovi Eslingarovi* z Kasurydu a po smrti Janovi Bonaventurovi Papazonovi z Klaršteina, potom komorníci jeho při deskách zemských byl odkázán ten l. 1631 od krále. komory byl ujat a za 850 kop míš. odhadnut, tak že *Papazoni* ze summy odhadní dvě komory, jichž Štúrem byl odsouzen, totiž 566 kop míš. vedle komory české z dne 21. července 1642 odvésti musel, ráž summa jemu na jeho služném byla poražena. (C. 215, S. 50. — D. Z. 145, L. 17. — Lib. contract. virid. 13 & 360.)

d) *Dům* v Novém městě pražském v osadě sv. Štěpána Velikého na Zbiroze ležící s druhým domem řečeným *nařovským* s viničkou a zahradou, po bitvě bělohorské cís. vojáků zpustošený, vedle nařízení knížete z Lichteckého z dne 17. října 1622 navrácen byl *Jakubovi Vilémovi* z *Aichelberka*, jemuž v čas zpourey l. 1619 od císařských správců zemských byl odňat a postoupen Štúremovi.

edešle l. 1608 za 3000 kop mš. koupil. (C. 215, S. Lib. contract. virid. 11, f. 91.)

Mimo to měl Štúrem též statek *Jenikov pod Zabělcicemi* 1648 řečený *Jenikov Golčův*, kr. Čáslav., okr. Habry) — a ves *Zabělice* (Zaběhlčice, zaniklá) s dvorem popluž-zahradami, oborou, 3 rybníky a 7 lečí lesů, dvůr po-v Chrašticí, městečko *Jenikov* a ves Fridnavu — který manželka Majdalena, roz. z Vrchovišť, na onen čas Ři-, po strýci svém *Janovi Libenickém z Vrchovišť* zdě-část téhož statku manželu svému Štúrmovi léta 1616 pila náhradou za to, že on jí společně statky své Ko- y a Ksyny zapsati dal. (D. Z. 193, H. 1.)* — Tento bezpochyby ponechán byl manželce Šturmově, která om postoupila Janovi Rudolfovi Trčkoví, po jehož smrti tek byl konfiskován. (Viz Trčka.)

Štúrmovi domáhali se l. 1633 a 1637 třetího 2000 kopách mš. ze statku Komořan, ale nedostali ; jenom dotčená Anna Šturmová dostala vedle cís. re- z dne 17. února 1631 na srážku své pohledanosti 2000 mš. z jistiny 3000 kop, kterou měl strýc její za Mar- Hrobčickou. (C. 215, S. 50.)

Michal Šulc (Schulz) Vosecký, měšťan Nového města ého, účastnil se zpourey tím, že od stavů odbojných koupil *statek kláštera Karlovského* v Novém městě ém — *dva kusy rolí* za Svinskou branou ležící po obojí cesty k Nulším vedoucí, 3 1/2 kopy záhonů obsahující — mu odhadní 675 kop mš. zcela zaplacenou. Statek asil Šulc bez vši náhrady navrátiti klášteru dotčenému. 140, F. 23 & 193, D. 14.) — Mimo to odsouzen byl mmissi konfiskační k pokutě 1000 kop m., avšak vedle voluce z dne 18. srpna 1623 *třetího dílu* jmění svého, z pokutě ujata byla jeho jistina 702 kopy mš. dle

Statek Jenikov, totiž vsi zápisné Zábělice, Vahančice, Fridnavu, k, Leskovice, Hoštišťany (Cheštišťany) s rychtami (které l. 1580 Václavovi Robmhapovi ze Suché za 2272 kopy gr. česk. dědičné odány); pak městečko *Jenikov* a vsi Hřimovice, Kobylí Hlava, nec a Chraštic s trojím podacím kostelním, s rybníkem a příslu- , jak to tž Robmhap l. 1580 od Albrechta Slavaty z Chlumu za p gr. česk. koupil (D. Z. 65, F. 29 & E. 20) — prodán byl léta Robmhapa za 7500 kop gr. českých Janovi Libenickému z Vrch- Z. 21, D. 21.)

extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) Ostatní jmě z milosti podržel a před odejitím svým ze země pro 1627 *pole své s dvěma vinicemi* za Horskou branou pak *pole u Libně* za 1700 kop m. *Adamovi Erdmanovi* *běti Trčkově* (Lib. contract. 20, f. 110), jemuž i dříve v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra ležící pole. Po smrti Trčky dotčené statky opět od král. fisku ujal. L. 1643 domáhal se jich *Krištof Šulc Vosecký*, syn jeho něho Michala, dokládaje, že prodej statků těch byl jemu živý, avšak právě proto od komory české dne 12. srpna 1643 odmrštěn jest, poněvadž jeho otec při vpádu saském bez povolení do země se navrátil a dotčených statků neměl. (C. 215. P. $\frac{2}{2}$, S. 78 & T. 13.) Viz též Adam Trčka.

Jan starší Šultys z Felsdorfu, měšténíu a primatu Hory Kutny, v čas zpourey jeden z direktorů a správců státních stavu městského, hlasoval pro zavržení krále Karla II. a zvolení Fridricha Falckého za krále, též se připojil k podepsání konfederací s jinými zeměmi učiněnou. Pro provinění na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 2. srpna 1621 v Hoře Kutné od nejvyššího mincmistra byl jím 8. března přivezen do vězení na radnici Nového městského a při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen k smrti i statku, ačkoliv dokládal, že nerad se stal direktorem stavy povstalé marně za propuštění své žádal; též po bitvě bělohorské obec Kutnohorskou pohnul k tomu, aby císaře za milost žádala, a vyslán byv s některými občanůu příčinou do Prahy, na cestě že byl zajat od jízdy vojské, která mu 600 kop míš. odňala a jej tak dlouho držela, až s ostatními zajatými občany 1000 kop vyplatil z Kolína mu poslaného zaplatil; potom že stav se připojil v Hoře Kutné od obce pro císaře 6000 kop vydobyti mincmistru důvěrně oznámil, jak by pro J. M. C. více nabyti se dalo. — Nicméně rozsudek vytkčený i přes odporučené žádosti Šultyse, od knížete z Lichtenšteina zpráve dne 17. května 1621 císaři podané, vedle císař. rozkazu dne 26. května byl potvrzen a Šultys s ostatními měšty zpourey dne 21. června byl sťat a hlava jeho po patřících katových do Hory Kutny odeslána a tam na bránu n

odkud teprv léta 1724 s cíř. povolením sňata jest.
 S. 76. — K. ^{88/23.})
 ění po Šultysovi při městě Hoře Kutné pozůstalé
 na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 23. července
 d nejvyššího mincmistra Viléma z Vřesovce bylo kon-
 no, totiž: a) *Dvůr Lipoltovský* (Leopoldovský) s ko-
 někdy od Leopolda Šettlara vystavěný, u Hory Kutny
 dměstí a právě Cechovském za Kolinskou branou le-
 terý Šultys od vdovy Šettlarové l. 1609 za 400 kop
 kupil; též 22½ kopy záhonů rolí, dílem dskami zem-
 se řídících, jež Šultys za 1913 kop gr. českých (3826
) koupil. — b) *Dvůr Vokačovský*, tamže ležící, s třemi
 ami, za 1000 kop mš. koupený, též tři kopy záhonů
 němu náležejících a za 650 kop mš. koupených. —
 ba dvory vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne
 sence 1621 postoupeny byly k držení a užívání *Anně*
ové, roz. z Vřesovic a Doubravské Hory, zástavou za
 l. rýn., k válečným vydáním půjčených, potom l. 1630
 peny jsou obci Kutnohorské. (Viz Hora Kutna.) —
ir Předhorský (dle knihy kláštera Sedlce zelené nové
 totiž zahrada s domem u Hory Kutny za Kouřimskou
 na předměstí Cechovském ležící na gruntech kláštera
 léta 1599 za 30 kop gr. česk. Šultysovi a manželce
 d její matky postoupený. — d) *Dvůr* ve vsi *Libenicích*,
 Šultysovi a manželce jeho od její matky, jejíž manžel
 175 kop gr. mš. koupil, odkázaný a postoupený. —
ir Hubačkovský s domkem a zahradami na Cechu za
 átkem ležící, též s domem *Píkovským* řečeným se za-
 , který Šultys sobě a manželce léta 1604 za 400 kop
 800 kop m.) od Václava Slaměnského koupil. (Lib. here-
 m albo medio L. 6.) — f) *Zahrada* blíž kostela sv.
 a ležící, l. 1610 za 55 kop česk. (110 kop m.) koupená
 teřiny Buryanové. (Lib. heredit. alb. nov. A. 30.) —
hrada mezi cestami u sv. Martina ležící, l. 1613 za 60
 r. česk. (120 kop m.) koupena od M. Václava Peristeria.
 hered. alb. nov. B. 20.) — h) *Dva domy, Vošetovský a*
ovský řečené, pak zahrada, kdež dům Markoltovský býval,
 edle sebe ležící, l. 1613 za 500 kop gr. česk. (1000 kop
 koupeno od Jana Lahvičky. (Lib. hered. alb. nov. B.

19.) — i) *Dům Hrbkovský* řečený se zahradou po Janu Zimovi na předměstí Cechovském vedle cesty k sv. Martě ležící, l. 1615 koupený za 155 kop gr. česk. (Lib. idem C. 32.) — k) *Zahrada* vedle domu předešlého ležící, l. 1615 Jiřka Šmelce koupěna za 168 kop česk. (Lib. idem C. 14.) l) *Zahrada* při dolu Višnoví ležící, l. 1612 od Petra Frischselbsta z Freydenpachu za 26 kop gr. česk. koupena (Lib. idem B. 20.) — m) *Dům u Kadeřávků* řečený, na rynku v rohu ležící, který Šultys sobě a manželce své l. 1598 za 600 kop gr. česk. (1200 kop m.) koupil (Lib. heredit. III. J. 25), odhadnut l. 1627 za 700 kop mš. a Jesuitům u sv. Barbory byl postoupen. — n) *Dům u Halušek* řečený, na rynku proti domu Kadeřavkovskému ležící, Šultyse l. 1616 za 770 kop gr. česk. (1540 kop m.) koupil (Lib. heredit. III.), odhadnut l. 1627 za 800 kop m. a Jesuitům též Jesuitům u sv. Barbory. — o) *Dům u Pišív* řečený, na Vinné ulici ležící, od Šultyse l. 1598 za 500 kop gr. čes. (1000 kop m.) koupený (lib. heredit. III. K. 6), odhadnut léta 1627 za 400 kop m. a postoupen Jesuitům. p) *Dům Čechtický* jinak *Jandovský*, l. 1627 za 600 kop gr. česk. odhadnut a Jesuitům postoupen. — q) *Kukusy* 41 $\frac{1}{3}$, to jest v dole Pňové na cauku (Zug, výtah) Kralickém 35, na špičkách Kuklických 1, v dole Kříži nad Rejzým 4, a na Vokáčích „Benátkách“ řečeném na Kaňku 1 $\frac{1}{3}$ kukusů, které Šultys společně s manželkou a syny svými měl. — r) Jistina (Lib. idem B. 20.) koupená za 100 kop m. při městě Čáslavi. *)

Na toto jmění vedl *syn Šultysův Mikuláš* jménem svým i na místě bratří svých, Jana, Jiřího, Karla a Bohuslava, matky *Alžběty* roz. Holoubkové, před kommissí liquidací městské Nového města pražského průvod svůj, a podle zdání této kommisie dne 3. června 1623 připadla toliko *polovice statku* které vdova Alžběta po svém otci Jiříkovi Holoubkovi, manželce Lidmile, otčimovi Janovi Kašovi a po prvnějším manželce svém Janovi Čechtickém k společnému držení Šultysovi postoupila, této vdově vedle císař. resol. 6. července 1622.

*) Šultys, jehož rodiče v Slaném zůstávali, dostal se odtud prý lety do Kutné Hory, kdež byl při škole křesťana sv. Jakuba oficiálním kantorem a vystoupiv l. 1589 přiznal se ke vdově Alžbětě po Janu Čechtickém z Kranichfeldu, od níž veškeré dotčené jmění původ svůj má.

dotýkalo *dvorů a rolí*, ku kterýmž synové Šultysovi míti se pokládali, a jich se od l. 1621—1629 domáhali, své dědictví své potratili, poněvadž všickni léta svá po čas zpourey otci svému na všem zlém proti císaři ocni byli. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, P. $\frac{2}{5}$ & S. 76.)

Šikuláš Šultys z Felsdorfu, nejstarší syn Jana Šultyse, pro náboženství ze země do Uherské Skalice, kdež 1645 zemřel. Tamtéž zemřely jeho dcery, totiž: *Anna*, provdaná za slovutného pána Jiřího Hoffmana Třebošického zemřelého též v Skalici 13. září 1645, zemřela dne 13. října t. r., zanechavši syna Samuele a dceru Saloménu; *Barbora* † dne 28. list. téhož léta; *Dorota* † dne 2. března 1646; *Rozina*, nejmladší dcera jeho, s generalem Rakossy do Uherské Skalice na službu se odebrala a tam ještě léta zůstávala. Tato ke statku po matce své Saloméně Šultysové, jinak Matrasce, pozůstalém v *městě Kolíně* jménem jakož i dítek po sestře své Alžbětě zůstavených se dělila l. 1647 žádajíc, aby jim statek ten do dalšího času v celku dochován byl. Statek ten, totiž: *dům v městě Kolíně* s dvorem zbořeným, *dva dvory* mimo zdi zbožené, *rolí* 18 s kůňmi, tři louky a zahrada, porostliny, řečené přední a zadní Štoky, vše od cís. rychtáře k ruce J. M. C. ujato 10. srpna l. 1638 za 1800 zl. odhadnuto jest. Z toho statku 10. srpna léta 1638 od cís. rychtáře za 40 zl. byla prodána; *Barbora* ujala se obec Kolínská v quotě a zadržalých kontribucí od císaře jí darovaných; *dům* pak cís. rychtáři a obci Kolínské k opatrování byl postoupen (dle rozhodnutí cís. rychtáře Jeremiáše Spiry v Novém Kolíně dne 15. března 1647 na komoru českou podané). Avšak žádost o dělení dcery, jakož i ostatních dědicův po bratřích Šultysových — totiž po *Janovi*, katoliku, měšťanu v Slaném, zemřelém v Praze, syn nezletilý zůstávající na Krivoklátě; po *Janovi*, zemřelém ve Vlaších na Veroně, dcera Anna emigranta, kdežto jeho syn Jan Jiří zemřel v Drážďanech; po *Janovi*, v Domažlicích zemřelém, dcery Alžběta a Kateřina, obě v Domažlicích žijící, po *Bohuslavovi*, zemřelém měšťanu v Slaném, dcery Kateřina a Justina, katoličky v Slaném žijící — vedle dekretu komory české 11. června 1653 zůstává, protože v čas se nepřihlásili, a z té příčiny po-

zůstalost Šultysovská na král. komoru připadla. (C. 76 a 77.)

Burian Švab (Schwab) z Chvatliny, katolík, vykonal sahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměpánů, avšak vyhradil si, co by bylo proti náboženství lictému; proto při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Reinhard Gottfried Švab (Schwab) z Chvatliny na cích, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *třetího* jmění, zůstal v držení statku svého, dvoru poplužního *šicích* (Lišnice, kr. Žatec.) s vinicí, chalupou a příslušenstvím jak to l. 1619 ve zpouře od Wolfa Adama ze Štensdorfu za 2400 kop mš. koupil (D. Z. 139, J. 20); neboť na tom, za 1390 kop mš. odhadnutém, měl 1200 kop mš. Teprv dne 22. dubna 1630 při kommissi revisionis uváděl Švab za udělení perdonu dáti pokuty 50 kop mš. (C. 1/4 & S. 93. — Lib. conf. 2, f. 348.)

Jan Fridrich ze Švamberka na Švamberku, Bezdravice, Trpistech, Třebli a Guttensteinu, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, podvolil se za perdon mu udělený zaplatiti 1166 zl. 40 kr. rýn. na *collegium nobilium* Ferdinandského v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Petr svob. pán ze Švamberka na Vorlíku, Rožmberce, Třeboni, Nových Hradech, Rožmberce, Libějovicích a Zámku, za času zpourey jeden z direktorů a správců zemských a panského, podporoval stavy odbojné zbrojí a muničními při počátku zpourey, sám pak vydržoval na vlastním praporec pěchoty, jakož i jiný lid válečný zemský na cích svých, kteréž za tou příčinou od císař. vojska při vpádu do Čech byly strašně zpustošeny a k ruce císařské. Náhradou za to obdržel Švamberk od stavů při sjezdu srpna 1619 *k užívání statky Libochovice a Budyně* (k oběma měř.), jichž se stavové v pokutě ujali po předešlém příměří. Pražským *Adamovi ze Šternberka*, ven ze země zrušenému, Švamberk též podepsal a zpečetil konfederaci, s jinými zeměpány učiněnou, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl ne

n zemským, a zemřel v zpouře trvalé raněn mrtvicí v květnu
v Praze. Pro provinění vytčena při kommissi exsecutio-
ne 26. dubna 1621 jakožto nejhlavnější z povstalců od-
en byl *všeho jmění a památka jeho na věčné časy se
ila a za proklatou a nepoctivou odsoudila.*

Statky jeho všechny již před bitvou bělohorskou byly
skovány, totiž: a) Panství *Vorlík* (Orlík, kr. Písek, okr.
vic.), *) k němuž náležel zámek Vorlík s dvorem popluž-
a ovčím, městečko *Staré Sedlo* s podacím kostelním,
elé Kozlé, Louký Vír, Pukňov, Vystrkov, Šerkov, Lety
rem popluž., Lhota Králova, Probylov (díl), Neřestce,
vice, Minice, Vohař (Ohař), Řeteč (Řeč), Mišovice (díl);
ěčko *Mirovice* s podacím kostelním, vsi celé Žďákov,
oká při řece Vltavě s mejty a cly na též řece, Kostelec
dacím kostelním a dvorem popluž., Zahrádka, Předíčko
i), Zábrodí, Přilepov, Lhota Pechova; díly vsí Vesce
vářova; dvůr poplužní *Slavoňovský* s pivovárem a vsi
anov, Žebrákov, Předbořice s podacím kostelním; dvůr
lužní *Holešický* (Holešice) a vsi celé Valtřov, Chrast,
kalí, Lačňov (zašlá), Radava, Vladičín (Vladešín), Koje-
městečko *Zuhofany* celé krom 1 osedlého panu Zachrat-
u náležitého, v *Lašovicích* dvůr poplužní, podací ko-
i a 1 člověk, též díl vsi Řemkova se vším příslušenstvím,
se tím vším l. 1581 Krištof ze Švamberka Bernartovi
mu z Hodějova při prodeji statku kláštera Milevského
oval (zavázal). (D. Z. 65, H. 25.)

Dle listiny odhadní z l. 1623 (v archivu Vorlickém sub
a, Nro. 3 uložené) náleželo k panství Vorlickému mimo
ná 3 městečka a 35 vesnic ještě 21 jiných vsí, od pan-
Zvíkova k němu přidělených (viz Zvíkov), úhrnem tedy
esnic, v nichž bylo před zpourou 605 poddaných osed-
(346 sedláků a 259 chalupníků), totiž:

*) Statek *Vorlík* — zámek Vorlík, dvůr poplužní v Starém Sedle,
ěko St. Sedlo, vsi Žďákov, Hluboká, Šerkov, Kozlé, Pukňov ves
Vír, Vystrkovo, Téchařovice, *Zalužany* s dvorem poplužním a
ovice (*Meyšlovice*), s dědinami, lukami, lesy, rybníky, s podacími
ními a vším příslušenstvím — koupil l. 1519 *Krištof ze Švamberka*
Boru za 2000 kop gr. česk. od Václava Zmrzlika ze Svejšína na
ch (l. Z. 2, F. 1.)

v 7 vesnic.	rychty Kovářov.	47 sedláků a 24 chalup
v 5 "	" Hrazan.	32 " 7
v 8 "	" Kostelec.	30 " 39
v 9 " a 1 měst.	" Zahořan.	65 " 38
v 9 "	" Předbořic.	52 " 10
v 6 "	" Kozlé	14 " 13
v 8 "	" Lety	61 " 35
v 4 " a 1 měst.	" Staré Sedlo	38 " 35
v 1 městečku	" Mirovic.	7 dvorů celých 58

Tito poddaní konali roboty ženní 407 dní po 6 gr. a dělali vrchnosti ročně platu stálého 1507 kop 57 gr. 1½ mš., totiž: úroků 1149 kop 10 gr., pak 177¾ bečky po 20 gr., 59 beček ječmene po 14 gr., 425½ bečky po 15 gr., 3 korce ovsu Pražské míry po 25 gr., 23 k a 2 čtvrt. ovsu Písecké míry pro psy po 30 gr., 794 sl po 6 gr., 54 kopy a 45 vajec po 10 gr., 145 sýrů po 2 11 kamenů loje po 2 kop., od rybářů ryb na 122 po po 5 gr. — Avšak l. 1623 zbylo z vytčených 605 ose jenom 327, z ostatních 278 usedlostí byly mnohé do záh spálené, jiné pusté a opuštěné. Též všechny dvory popl Vorlický s ovčínem, Letecký s ovčínem, Mirovický, Hole s ovčínem, Lašovický s ovčínem, Slavoňovský a Kovář s ovčínem — v nichž předešle bývalo 6 koní tažných, 32 sny, 2 hřebci, 14 hřbat, 18 volů, 3 býci, 186 krav, 105 jalového dobytka, 50 telat, 72 kusy vepřové a na 3000 ov byly na ten čas prázdné všeho dobytka, tak že z 38 rolí k nim náležejících jenom malá část byla od podda vzdělaná a toliko z luk 980 vozů sena jak obyčejně se zelo. Za robotu při dvořích dávala vrchnost poddaným kop mš., 10 sudů piva bílého a 22 korce žita. — Na panství byly dva pivovary, z nichž Vorlický míval ročně 60 várek po 22½ sudu piva, kteréž dodával do 14 kr v Slavonickém pivovaru, z něhož vojáci i pánev vzali, valo se 70 várek po 33 sudech piva bílého, kteréž se d krčem prodávalo. — Mlýnů pak bylo sedm, z nichž mlý platili 296 korců žita po 40 groších a za krmení 14 v po 5 kopách, totiž mlýnář Bartošovský 60 korců a 3 v Svatošovský 80 korců a 4 vepře, Zlakovický 50 korc 2 vepře, Beřkovský 46 korců a 2 vepře, Kuthanský 8 k

viký (na ten čas spálený) 52 korce žita a 3 vepře. —
 ů bylo 82, totiž 28 kaprových na 612 kop, 10 potěr-
 a 230 kop a 44 výtazní na 311 kop násady. — Ko-
 bylo na téměř panství mnoho lesů rozsáhlých ještě ne-
 ných, z nichž na vysokou zvěř připadlo 40 velkých
 4 1/2 tenatech.

to panství l. 1621 (když zámek Vorlík, dílem vojska
 ldova osazený, v pondělí po květné neděli od Dona
 ra de Marradas útokem ohrožen a následujícího dne
 ěka velitele lidu Holandského, císař. vojsku odevzdán
 ruce král. fisku ujato, pak za 130.294 kopy míš. od-
 é postoupeno bylo od komory české smlouvou dne 2.
 1623 za 130.000 zl. rýn. *Adamovi ze Šternberka*, na
 i a Zelené Hoře v dluhu 60.000 kop míš. a poraženo
 na summě trhové 89.641 zl. z pohledaností jeho za
 u českou. Když však Šternberk dne 10. dubna 1623
 nebyla smlouva trhová od císaře schválena, nýbrž
 panství smlouvou z dne 13. listopadu 1623 prodáno
ci Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga, za taxu
 59.360 kop míš., a summa ta v dlouhých (lehkých)
 h zaplacená, dne 22. listopadu 1623 odevzdána byla
 Michnovi z Vacinova za proviant. (C. 215, S. 83. —
 nf. 2, f. 97. — D. Z. 153, J. 11.)

Panství *Zeřkov* (Klingenberg), k němuž náležel zámek
 s dvorem poplužním při něm a pivovárem, dvůr Vo-
 ovčínem, dvůr Květov, městečko Podhradí s kostelem
 n (kaplí sv. Mikuláše), vsi Jičkovice, Velká Ves, Vyše-
 (kašna hora), Květov s kostelem filialním pustým, Kučeř,
 ice (Slehlovice), Rukavec, Jetětice, Branice, Vosej (Osí),
 Voslov s podacím kostelním; osm březáků a mlynářů;
 rveném kostel podací s krčmou výsadní, též kostel
 u sv. Anny na Poušti; pak 24 leče lesů, 5 rybníků,
 y se vším jiným příslušenstvím, jakž to l. 1612 Ja-
 římu Švamberkovi od Jiřího Ehrenreicha ze Švam-
 za 70.000 kop míš. bylo prodáno. (D. Z. 139, B. 23
 C. 29.)* — Dle listiny odhadní z l. 1623 (v archivu

Panství *Zeřkov* koupil Křištof ze Švamberka l. 1575 od krále
 iana II. se statkem komorním zápisným a duchovním, klášterem
 ým, za 47.993 kopy gr. česk. (D. Z. 18, O. 15.) K těmto statkům

Vorlickém sub lit. Aα Nro. 4 uložené), byli před zp. l. 1618 na dotčeném panství v 14 vesnicích 83 sedláci chalupníci, totiž ve 2 vesnicích rychty Podhradské 9 se a 15 chalupníků, pak v 12 vesnicích rychty Branič sedláci a 37 chalupníků. Od těchto poddaných vyc ročně vrchnosti platu stálého 768 kop 38 gr. m., totiž 199 kop 12 gr., pak 260 1/2 slepice po 4 gr., 1323 1/2 po 1 den., 97 sýrů po 2 gr., od rybářů ryb na 157 po po 5 gr., pšenice a žita 373 bečky (po 1/2 korci a 1 1/2 Pražské) po 30 gr., ječmene 121 bečka po 20 gr., ovs beček po 12 gr., ovsu k chování psů honicích 11 k a 3 mír. Písecké míry po 24 gr.; mimo to konali ženní 257 1/2 dne po 5 gr. a 23 dní žetí obilí po 1 sedláci pak s potahem 74 povinni byli konati všecku polní při dvorích, jako orání, vození hnoje, obilí, sena a ročně 13 dní po 75 vozích (975 vozů po 10 gr.), též do

na ten čas náleželo: zámek Zvíkov s dvorem popl. při něm a piv. pod zámkem, městečko Podhradí s kaplí sv. Mikuláše, městečko M. městečko Mirovice kromě dvou člověků dědičných k Vorlíku nálež. s podacími kostelními, městečko Zahořany (díl), pak vesnice celé s podacími kostelními, Oujezdec (Újezd Červený), Kašna (Kašina Jamny, Kluky, Palčice (pustá, zašlá), Hořejší Záhoří s podacím ním, Dobešice (díl), Novosedly (díl), Třešné, Svatonice, Vlastec (Louka), Tukleky (kromě 1 člověka Píseckých), Spole, Saník Vostrovce (Ostrovce), Vraž, Dědovice (díl), Topělec (kromě 1 Píseckých), Chronice s dvorem poplužním, Kakovice, Mišovice i svobodníka), Minice, Loučkovice (díl), Vačkovice, Nířce, Dál, Huzenice i s platem z pustého popluží v Zardčicích, Drahenič Králova Lhota, Probylov (krom 1 člověka a dvoru dědičného poplužního k Vorlíku náležejícího), Kozarovice (díl), Tynčany, M. Vletice, Tisomnice, Tisovníky (zašly), Plesíště (díl), Hostomice (díl), Řemkov (díl), Skoupý, v Lašovicích 1 člověka s podacím ko i s platem z Kosobud, Zlakovice (díl), Milešov (kromě 1 člověka M ského), Klenovice, Hrazany, Hrazanky, Mašov, Dobrošov, Klisín, Minkovice, Něžovice, Skoronín, Jenišovice, Zbislav, Březí, Vohrada, Pořešín, Vladičín, Kojetín, Braníšovice, na Podhejném věk, na Račojšíně 1 člověk, Hrachov (díl), Vosek, Květov s tvrzi rem poplužním, Kučeř, Velká ves, Jickovice (Jírkovice, díl), P. Lhota, Přilepov, Sobědraž, Rejkovice, Zbelítov, Branice, Srlín, J. Stehlovice, Bylina, Rukavec, Okrouhlá, Křižanov, Veselí, Bojenice, Staňkov, Přeborov, Makov (díl); též mlynáři a břežáci při Vltavě a Votavě se vším jiným příslušenstvím; pak klášter M. s dvorem poplužním, kollaturou, kostelem velkým farním i s kostelním a farou, s dvorem pustým u Krásné hory, jenž slove V a vsi Dmejšice, Hněvanice, Blehov, Vosletín, Zhoř, Ratibor, Rat Týnec, Třešná, Vižka, Gdčice (díl), Přestěnice (díl) s dvory ku s platem, na Červeném podací kostelní s farou pustou, mlyn na něm při řece Vltavě s přivozem, rybáři, mlynáři a břežáky.

do pivováru a k mostům na 280 vozů po 5 gr. — Avšak zůstali z vytyčených 135 usedlostí toliko 34 sedláci a puňci, kteří měli dohromady jenom 24 špatné koně, tak i rolí svých vzdělávati nemohli; 50 usedlostí bylo pu a 51 do základu spálených, zejména celé vsi Jickovice šle se 6 sedláky a 1 chalup.), Branice (předešle se láky a 2 chalup.) a Kučer (předešle s 14 sedláky a lupnsky). Mimo to byl zámek od lidu válečného tak ůšen, že zůstaly jenom holé zdi i bez střechy státi; též stál pivovár, z něhož se předešle v 9 krčmách 350 sudů očně vytočilo; dvory pak poplužní všecky tři s ovčínem, ůž se předtím chovalo 16 koní, 4 volí, 80 krav, 56 kusů ka jalového, 35 kusů vepřového a na 800 ovcí) byly ůsté a zcela prázdné, tak že role k nim náležející 15½ již po tři léta ležely ladem.

to panství l. 1622, když posádka Mansfeldova na hradě vě se vzdala, k ruce král. fisku ujato a za 57.946 kop dhadnuté postoupeno bylo l. 1623 s Vorlíkem Adamovi rberka, jenž na obě panství již 155.938 kop m. složil; po jeho smrti t. r. prodáno též cizozemci Janovi Oldři- knížeti z Eggenberga za vyšší summu odhadní 67.993 íš. bez všech závad, summa pak trhová lehkými penězi ená odevzdána byla též na proviant Pavlovi Michnovi. 15, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 153, J. 13.)* s dědici Šternberkovými o obě panství skončen byl ovou z dne 11. září 1624, načež obě panství dne 26. 624 Eggenberg převzal. (Dle listin archivu Vorlického I. 0—33., a akt registratury I. Aa. fasc. 2.)

e) Panství *Nové Hradý* (Gratzen), *Rožmberk* (Rosenberg) a *ovice* (Libějice), (kteréž Petr z Rožmberka, poslední téhož Janovi Jiřímu ze Švamberka, otci Petra z Švamberka stvím Třeboňským l. 1611 odkázal — D. Z. 135, M. 20) řed bitvou bělohorskou mocí vojenskou vzaty, hned po ství k ruce král. fisku ujaty a se statkem Žumberkem (Hok) vedle cíś. listu l. 1620 ve čtvrtek den sv. Doroty ány byly bez odhadu generálu *Karlovi Bonaventurovi*

*) Panství Zvíkov, Vorlík a Ronšperk předešle při rozdělení bratr- odhadnuty byly za 370.000 kop.

z *Longueval* hraběti *Buquoy-ovi* k vynahrazení jeho služby jeho pak smrti jeho manželce Marii Majdaleně a synovi Albrechtovi vedle císař. resoluce z dne 5. července dědičně postoupeny jsou. (C. 215, S. 83. — D. Z. 153 & K. 1—3.)

Panství *Novohradské* složeno bylo ze dvou dílů. Prvnímu blíž zámku Nových Hradů bylo připojeno a v panství *Třeboňského* příležiato: Zámek Nové Hradky, Nové Hradky s předměstím, kostelem a farou; 4 měst 57 vesnic, totiž: v *rychtářství Nedrtalském* vsi Nedrtal, (díl) a Kondráče (díl); v *rychtářství Štíptouňském* ves toun (díl); v *rychtářství Biňovském* ves Biňov; v *rychtářství Veveršském* ves Veverří; městys *Vilémova Hora* a *Dobro* s lázněmi s kostelem bez fary a kollaturou, Huť sklen Vilémovou Horou; v *rychtářství Jedlickém* ves Jedlice; *rychtářství Pušndorfském* vsi Pušndorf, Pěčín (díl), Zálu a Těšinov; v *rychtářství Šeybském* vsi Šeyba a Derfles; *rychtářství Stropnickém* městečko Stropnice s kostelem, domem kaplanským, vsi Šlagles, Rauhešlag, Dlouhá nice, Humenice, Fidrašlag, Gutnprun; v *rychtářství Rybském* vsi Rychnov (díl) s kostelem a farou, Hartašlag, šlag a Kondráče (díl); v *rychtářství Benešovském* městečko Benešov s kostelem a farou, vsi Dlouhoště, Ličov (díl), nice, Pivonice, Polžov, Račice, Repotice (Rapotice), Brůmové (Skaleny Brůmovy), Pusté Skalny (Skaleny), lice, dvůr Těžáků, Záluží, Klenní (Kleny) a Karetšlag duší Benešovskému náležející; v *rychtářství Mezeříčském* Mezeříčce; v *rychtářství Malontském* vsi Malonty s kostelem a farou, Synatšlag k záduší Malontskému; v *rychtářství Bělánském* ves Bělá; v *rychtářství Velišském* vsi Veliška a l; v *rychtářství Svinenském* městečko Sviny Trhové s kostelem a farou a kostelíkem u sv. Trojice na samotě, vsi N a Hájek, dílem vsi Otěvek, Slavče, Záluží, Čerejov, B Rankov; vsi Kondráče (díl), Boršíkov (díl), Vrcov (dí chov a Třebičko k obci Svinenské náležité; pak pět d kteréž někdy svobodníci slouží; též pivovary Novoh Benešovský a Svinenský s 31 krčmou; dvory poplužn talský s ovčínem a Hulčšporarovský; mlýny Nedrtal 5 kol, Unuclovský na 3 kola, Hulčšporarovský na

ický na 4 kola, Benešovský na 5 kol, Steynmulnerov-
a 7 kol, Svinenský na 3 kola, Marůšků na 2 kola a
ský na 3 kola; *půly* Benešovská, Stropnická, Biňovská,
čská, Nedrtalská a Holčšporarovská; *rybníky* na výrost
ký, Dlouhá hráze, ve vsi Veverí, Forštmůle směnou
jiné rybníky obci Svinenské, tři rybníky ve vsi Šeyby
Hartašlagský horní a dolní, Puhoř, Vidimáček u Nydr-
Kapos u Štipouna, Dolní Johanusovský, u vsi Hrádku,
ický, Bruzlovský a Ličovský; rybníky na výtahy, Pum-
Ježek; rybníky na trdlo, Kutnprunský, Smržek, Horní
asovský, Jakule, Pugner, Brůhůn Bragk, Hutnar, Hyšn,
Šworconer u Veverí a rybník u Hamrů nad Nydrtalem;
oků; *lesy a hory* na 14 mil dlouhé, totiž: hájemství
é $\frac{1}{2}$ míle, Hradické $\frac{1}{2}$ m., Šlagleské $1\frac{1}{2}$ m., Nedr-
pod zámek $\frac{1}{4}$ m., Štiptounské $\frac{3}{4}$ m., Biňovské $1\frac{1}{2}$
Rauhenšlagské $1\frac{1}{2}$ m., Jedlické $\frac{1}{4}$ m., Hardašlagské
, Lužnické a Dlouhoštské nad Benešovem 2 m., Bůl-
m. a Nežetinské $\frac{1}{4}$ m., též kus lesů u vsi Veverí $\frac{1}{2}$
— K témuž dílu byla připojena ves Březí, koupená od
Špulřův, s dvěma mlýny, 8 rybníky a 4 kusy lesů.

Dílů druhému panství Novohradského, blíž Kaplice a
na, náležely 2 městečka, 34 vesnice, 13 krčem, 11 dvorů
ních a 5 dvořákův, totiž: *v rychtářství Kaplickém* mě-
Kaplice s dvěma kostely, pivovárem, dvěma mlýny na
a dvorem poplužním (Těšky), a vsi zádušní Huběňov,
y a pět dvorů samotných; *v rychtářství Jaroměřském*
roměří k záduší Velešínskému náležítá; *v rychtářství*
m ves Tichá; v rychtářství Hradištském ves Hradiště
v rychtářství Blanském dílem vsi Blanská s kostelem
a, Dobochoy a Kvítky; *v rychtářství Loučetském* vsi
Přibislav a tři dvory samotní; *v rychtářství Porešín-*
si Porešín s mlynářem pod zámek, Porešnice a Žár;
tářství Soběnovském vsi Soběnov (díl) s kostelem a
Příseče a Smrhov (od pana Adama Reycharta příkou-
v rychtářství Velešínském městečko Velešín s dvěma
y a farou, mlýnem na 9 kol, pět mlynářů pod Veleší-
si Sedlec, Polžov, Chlum, Lhota k záduší Velešínskému
á, též vsi Markvartice, Malče, Besenice, Kladiivny, La-
odně a Dlouhá, s platy k záduší Velešínskému náleži-

tými; v *rychtářství Ločedickém* vsi Ločedice a Mokřý L, v *rychtářství Netřebickém* vsi Netřebice, Vyhyně (Vyhně), dvoráků svobodných, Rozpoutí a dvůr samotný (Děda v *rychtářství Zubčickém* ves Zubčice; *rybníky* na výrost, jména u mlýna Kaplického, Vosovský menší a tři u Ti rybníky na trdlo, Sedlecký a Osovský větší; řeka Volší čtyry potoky; *lesův a hor* na 5 mil, zejména hájemství žické na $\frac{1}{4}$ míle, Porešinské na $\frac{1}{2}$ m., Zubčické na 1 Ločedické na $\frac{3}{4}$ m., Blanské na 1 m., Soběnovské na Velešinské na $\frac{1}{2}$ míle a kus lesu u vsi Tiché. — (Dl gister okolo l. 1613 sepsaných, v archivu Treboňském su 85, 1. a. — Též dle desk zemských kvatern 91, lit. 1 když léta 1596 Petr Vok z Rožmberka panství Novohra Adamovi staršímu Hrzaňovi z Harasova v dluhu 40.000 gr. českých zastavil.)

K panství *Libějovici* náležely tvrz a ves Libějovice s várem a dvorem popl. vsi Hvoždany, Chelčice s podacím stelním, Struskovice (Truskovice, díl), Chřepice, Nesta Černoves, Skály (díl), Hlavatce, Sedlec s dvorem poplu Oujezd (díl) s dvorem popl., Strpě (Strpy), Lhota Lik (díl) s mlýny Sedleckým, Kohoutovským a Kroupův. K připojeno bylo: *od panství Helfenburského* mlýn Vitěj a vsi Hracholusky, Bor, Vitějice s podacím kostelům, nice, Žernovice, Nebahovy, Jelenky, Lážištka Malá (Laž Krašovice, Hláška s pustým mlynem pod ní; *od panství K lovského*, městečko Lhenice s podacím kostelním, vsi O (Oujezdec), Vatkov, Vodice, Plastovice, Pašice se vším slušenstvím; *lesy* k panství Libějovskému náležité, zej les Pabeč, les Velký háj Oujezdecký, Březovec, Kraví Bukový, Lomec, Světí, Vysoký, Lipič, les pod Patařov lukou, les za Zadušími Lhotami, les Sviní vrch, les Ho les ve Pni (Vepni); s *rybníky* zejména Plastovským Voleškem, Mlaky, Velkým u Strpy, Přestavlečským, Šit Škorní, Mlýnským, Dvořským u Sedlce, Černoveským, I vým, Skalským, Hlavačským, Novým pod Libějovicemi, chyňkou, Černým Hájem, Jezerem, Mlýnským u Strpě, Lipečí, u Oujezda, a rybník při pivováře Libějovském; poplužní ve vsi Záhoří s ovčínem a jiným příslušen jak to Petr Vok z Rožmberka l. 1596 v dluhu 45.000

k. (90.000 kop mš.) Bohuslavovi Malovci zástavou
 il. (D. Z. 91, Q. 19.) — K témuž panství přikoupil
 Švamberk, otec Petrův, od Václava Malovce 8 pod-
 ve vsi *Oujezdě* za 4400 kop mš. (D. Z. 188,

panství *Rožmberské* (Rosenberg, kr. Budějovic.) obsaho-
 prvním díle zámek a město *Rožmberk*, v němž bylo
 dlých 95, s pivovárem (každého téhodne várka na 20
 ; dvory poplužní Rožmberský, Mathův (Mauthof), Her-
 Metlice (Medlitzhof); mlýny Rožmberský na 4 kola
 v u Rožmberka na 4 kola s pilou; hory a lesy, ze-
 Schwarzwald a Eisenhut u Mauthofu, Schwarzhof,
 nger a Longenfeld nad Rožmberkem, pak dva lesy
 a Metlice a lesy u Frymburku; vesnice Sonnenberg 7
 h, Priesern 11 osedl., Zábratné 6 osedl., Zwittern 2
 Štyblern (Stieblern) 2 osedl., Hochberg 2 osedl., Seyften
 l., Jilovice 4 osedl., Wachtern 5 osedl., Hařiken (Hur-
 en) 6 osedl., Linda 3 osedl., Bamberg (Babí) 6 osedl.,
 e (Willentschen) 3 osedl., Keřpaum (Kerschbaum) 9
 Zetlesreit 8 osedl.; *rychtářství Einsiedlecké* (Einsiedl)
 esnicemi a 23 osedlými; *rychtářství Volšinské* s 2 ves-
 a 35 osedlými; městečko *Frymburk* s mlýnem a 36
 ni, 8 vesnicemi, v nichž 84 osedlí; chalupníků kněž-
 5. — K dílu druhému náležela tvrz *Michnice* s dvorem
 vsi Osnice 2 osedlí, Zibetschlag 3 osedlí, Rudetschlag
 chlag) 3 osedlí, Količ (Kalling) 6 osedlých, Kutešlag
 schlag) 15 osedl., Pludau (Bludau) 7 osedl., Štandorf
 örfel) horní a dolní 7 osedl., Klopánov (Kropfetschlag)
 lých; městečko *Rožmital* s 58 osedlými a 4 mlynáři,
 vlov (Habesreith) 6 osedl., Štebnice (Stömnitz) 8 osedl.,
 (Ziering) 8 osedl., Hněvanov (Liebesdorf) 16 osedl.,
 dy 9 osedl.; městečko *Dolní Dvořiště* s 61 osedlými,
 mž dvůr poplužní Trojanský a mlýn na řece Volši.
 ečku též dům a pivovár (ročně na 40 várek po 15
 a), k němuž bylo osm krčem; dvůr na samotě slove *Im*
 (yní Grabenhof) s jedním osedlým; vsi Pšenice 3 osedl.,
 dy (Budáky) 3 osedlí, *Maloně* (Mühlnet?) 7 osedlých,
 y 9 osedlých; městečko *Cetvin* (Cetvina) 58 osedlých,
 em na 5 kol a pilou, též podacím kostelním, pak vsi

Pehemdorf (Böhmendorf) 24 osedl., *Neustift**) 9 osedl.; stečko *Myšlany* s 73 osedlými a dvěma mlynáři, vsi S mirov (Zwarnetschlag) 10 osedl., Konratslag (Kainret) 7 osedlých a Michnice 8 osedlých; tři rybníky u *Michnic hory a lesy* na 46 léčí po 20 tenat. zaječích, též les *Michnic* holz řečený, od pomezí Rakouského na čtvrt míle dlouhý a půl míle široký. — Tento druhý díl panství Rožmberského k němuž náležely 4 městečka a 23 vesnice s 429 osedlými z nichž vycházelo ročně platů stálých 1314 kop 11 platů běžných 478 1/2 kopy, odhadnut byl okolo l. 1613 133.871 kop m. — Na celém panství Rožmberském bylo v jednom městě, 5 městečkách a 52 vesnicích lidí ose 885, kteří platili ročně úroků 858 kop 42 gr. mš., roboty s potahem 361 dní a pěšky 1106 dní ročně, a děli desátku 479 1/2 kor. žita po 50 gr., 144 kor. ječme 40 gr., 2115 1/2 kor. ovsa po 24 gr., 11 kor. máku po 3 a 847 slepic po 4 gr. — (Dle register sepsaných okolo 1613, z archivu Třeboňského sub II. 249, 1a., když Jan ze Švamberka druhý díl panství Rožmberského po smrti otce Jana Zriny naň připadlý pro dluhy prodati chtěl.

d) Panství *Třeboň* (Wittingau), kteréž ke komoře král. císař Ferdinand II. pro sebe a dům svůj Rakouský podržel, že je l. 1625 postoupil arcivévodovi Ferdinandovi, potom Ferdinandovi III., kterýž je l. 1638 králi *Polskému Vladislavu IV.* v summě 500.000 zl. rýn. zastavil (D. Z. 300, C. 3) pak když l. 1645 císaři Ferdinandovi III. od Vladislava navráceno (D. Z. 151, D. 13), vedle král. listu dne 2. 1648 od krále Leopolda postoupeno bylo zástavou arcivévodovi Leopoldovi Vilému ku užívání v summě 260.000 zl. muž vedle král. listu dne 18. května 1648 dědičně odevzdán (D. Z. 152, N. 20 & Q. 2), od tohoto konečně listem dne 2. dubna 1660 *dědičně darováno Janovi Adolfovi hraběmu Schwarzenbergovi* odměnou za jeho věrné služby a náhradu za hrabství Hohenstein, v stiftu Halberstadtu ležící, kterémuž hraběti z milosti odevzdáno, ale mírem Westfalským opět odňato bylo. (D. Z. 152, Q. 2.)

*) *Neustift* nazván v popisu Palackého i jinde česky „*Maloně*“ avšak Maloně, vlastně *Maloné*, byla, jak zde vytčeno, zvláštní ves bezpochyby německy *Mühlenth* řečená.

K panství Třeboňskému náleželo l. 1625: zámek Třeboň sešmi kláštery od starodávna k němu náležitými, dvory různými, zejména Nový dvůr, Dvorec, Vrchy (Horec, Berg-Šaloun (řečený Bašta), Lhota (Šaloun a Lhota u Lom- s ovčínem a Švamberk s ovčínem; ovčín *Vranín* (Kuna- Břilic); samoty v lesích u Dušak, Leština, Holičky a rybníky a lesy; město *Třeboň* s předměstím, kteréž na ten mělo toliko 64 měšťany usedlé; město *Soběslav* s předmě- čítající jenom 49 měšťanů; město *Veselí* s 53 měšťany; čka Lomnice s 22 měšťany, Mezimostí s 26 měšť., Lede- s 14 měšť. a Bukovsko, obyvatelů zcela prázdné; vsi ná s 1 osedlým, Strachoviště s 4 osedl., Lipnice s 10 osedl., anovice 5, Čep 4, Suchdol 3, Hrdlořezy 2, Kojakovice 4, ovce (díl) s 1 osedl., Mladošovice 1, Vrcov (díl) 2, Nová- u Zborova 3, Zvíkov 2, Spolí 1, Břilice 4, Přesecka 3, nice 3, Smržov 1, Záblatí 6, Neplachov 8, Drahotěšice 3,elec (podolský) 4, Sviny a Kundratice 15, Borkovice 6, ce (díl) 3, Žišov 3, Doňov 2, Ponědražce (Ponědraž) 4, e 4, Kolenec 4, Novosedly 6 a Mlaka s 4 osedl., kteréž y od cis. vojska byly tak zpustošené, že v nich na ten čas (325) byl jenom nepatrný počet osedlých při každé vsi ný; následující pak vesnice (30) byly zcela pusté a bez telův, totiž: Domanín, Jilovice, Bor, Kramolín, Ohrazení é (díl), Radostice, Doudleby (Teindles, díl), Vidov, Ho- e (Hodějovice), Zalině (díl), Slavošovice, Vlkovice, Libín, anovice (Štěpanov), Hvozdec, Miletín, Lužnice, Dunajice, lov, Ševětín, Vitín, Radonice, Sedlikovice, Pelejíce, Bo- (Bošilce) s podacím kostelním, Dinín, Lhota (česká), sice, Ponědražce, Frahelec a Hlína. — K témuž panství el též statek *Borovany* (Forbes, okr. Sviny), městys Bo- ny na ten čas zcela vypálený a rozbořený, mající toliko ho měšťana, s dvorem poplužním Borovanským, dvůr žní Mysletínský; ves Hluboká s dvorem poplužním a íti osedlými, ves Nesmen s 16 osedl., též na díle vsi ov s 1 osedl., Hodonice s 3 osedl.; vsi pak Rankov, sko, a Vlachňovice bez obyvatelův. (Dle archivu Třeboň- o, též desk zemských kvat. 152, Q. 2.)

Na celém panství Třeboňském a statku Borovanském tedy na ten čas ve všech vesnicích toliko 158 lidí osed-

lých; z čehož souditi lze, jak strašně tam řádilo cís. za času zpourey do Čech vpadnuvší.*) Neboť dle ur. po l. 1616 sepsaném bylo před zpouroy na tom panství počítajíc v to město Soběslav s vesnicemi k němu náležejícími (ani statek Borovany), ve třech městech, 3 městysích a 64 vesnicích 1591 osedlých i s mlynáři, 107 chalupníků, 16 zedníků na zahradách osedlých a 27 podsedků při gruntech. Avšak i tento nepatrný počet poddaných pozůstalých v strašné bídě a nouzi, tak že l. 1625 na celém panství treboňském jenom 82 poddaní byli s to zaplatiti daň po měsíčně za první polovici téhož roku, ale v druhé polovici nemohli již ničeho odvésti. A poněvadž žádní poddaní v spáleništích a v prázdných chýžích usaditi se nechtěli, tak se jim slibovalo osvobození od daní na více let, i jinými milostmi, povolávali se lidé z Bavorska a Švabska ano i z Moravy, avšak bez výsledku.

Důchody z panství Treboňského, které po vzetí jeho bylo odevzdáno k správě hraběti Slavatovi, až do března 1625 brala král. komora a dotčený hrabě Slavata, tak že dle toho, co ty po odevzdání téhož panství arciknížeti Ferdinandovi muž měly býti nahrazeny; avšak pro nedostatek poddaných nebylo důchodů takřka žádných. Neboť ač již Slavata dané za příčinou reformace od statkův ušlé k navrácení bízel a na ně jako na zvěř honby nařídil; předce nikdo k chýžím pustým se nenavrátil.

e) *Dům Švamberský* v Praze na Hradčanech (nyní d. 185—IV.), který vedle cís. resoluce z dne 27. března 1625 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga* za zpupné dědictví byl dán. (D. Z. 144, E. 27.)

f) Mimo statky vytčené ujata byla k ruce král. fis. jistina 39.518 kop 30 gr. mš., kterou měl Švamberk morou českou, i s úroky z ní od l. 1615 zadržalými 10 kop 40 gr. mš., tedy v jedné summě 43.078 10 kop 10 gr. (C. 215, S. 83.)

*) Též na statku *Zborově* (dom. Třeboň.), tehdež náležícím kým z Terešova, nebylo ani jediného poddaného, teprv l. 1633 b. 3 osedlí lidé. — Ve všech vesnicích, k městu *Soběslavi* náležících jenom 21 osedlých. — Ve vsi *Stropnici* (dom. Komařice) byli také tři poddaní.

avšak všechny statky Švamberské obtíženy byly dluhy, jichž summa 1,303.773 kop mš., z kterých do na bývalé statky Rožmberské, Nové Hrady, Rožmberka a Třeboň 1,028.349 kop a na statky dědičné Švamberské, Vorlík a Zvíkov, 275.424 kop mš. Dle účtů z let 1611 až 1617 vynášely dluhy na statcích Rožmberských toliko 1 kopu (D. Z. 188, Q. 15), a na statcích Švamberských 10 kop, tedy v jedné summě 638.951 kopu mš. — Z těchto dluhů, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 13. července 1627 komory české měly býti vyplaceny, odpadlo 139.840 kop, které osobám též odsouzeným náležely a v pokutě král. komory připadly. Ostatní věřitelé Švamberští všickni s pořízením svými odkázáni byli ke kommissi revisionis, při kteréž některým věřitelům až do l. 1652 dle účtu komory české z dne 15. května 1652 přisouzeno bylo 192.083 kopy, na něž nová cíś. pojištění jim byla dána; naproti tomu komora česká pohledaností ještě l. 1690 nebyl vyřízen. (C. 215.)

Mezi hlavní *praetendenty statkův Švamberských* náleželi: Adam z Lobkovic, strýc posledního Rožmberka Petra Voka, a jeho manželka Lucia Ottilia Slavatová, roz. z Hradce, kteří jakožto dědicové Petra Voka z Rožmberka statkův, od něhož Jiřímu z Švamberka l. 1611 odkázanych (D. Z. 135, Q. 15), a po tohoto smrti l. 1617 na jeho syna Petra z Švamberka připadlých, se domáhali již před l. 1618 jak při král. komoře, tak i při král. dvorské kanceláři české, a domáhajíce, že kšaft Petra Voka z Rožmberka od Theobalda ze Zweibruku k prospěchu Švamberka byl porušen a neplatný; pročež Hok byl uvězněn, avšak za správy díkův pomocí Petra z Švamberka z vězení propuštěn. Léta 1618 a 1619 žádali opět Lobkovic a Slavatová za navrácení statkův Švamberských aneb nahrazení jich jinými statky, upustili však od své pohledanosti z mnohých příčin, hlavně pak proto, že statky nad míru byly zadluženy. —

Adam ze Švamberka, mladší bratr Petra, který po smrti otce svého Jana Jiřího l. 1617 od bratra svého do exilu odešel, zvláště do Francouzsko k vzdělání svému byl poslán, odkudž se teprv půl léta po bitvě bělohorské do země navrátí a do cíś. služby vojenské vstoupil. Tento do-

máhal se polovice statků Vorlíka a Zvíkova, jemu po otci nechané, od 1. 1628 jak při komoře české tak i při komoře revisionis, kteráž jeho pohledanost za pravou uznala, náhradou za ni jemu statek Ronšperk měl býti poskytnut k čemuž však Jesuité, majíce na témž statku fundaci svou již státní, povoliti nechtěli. Protož žádal Adam Švamberk větší nouzi žijící, *tak že někdy i žebrotou se vydržovati* musel, za navrácení dotčených statkův, avšak vedle císařské resoluce 7. ledna 1652 a 16. ledna 1658 žaloba jeho o restituci statků byla odmrštěna, tak že mu za jeho polovici komory české měla býti vydána toliko summa peněz, z níž měl dluhů na ni připadající poražen býti měl. Tato summa vyšla dle účtu komory české z dne 4. září 1654 o 58.317 kop (68.036 zl.), na niž mu po srážce částí o 1630—1641 v summě 22.184 zl. již vydaných ještě 45.8 mělo býti zaplacen. Tím však nebyl spokojen Švamberk nýbrž opět žádal za navrácení statků dotčených *in rebus cum fructibus perceptis et percipiendis*, aneb za vydání více jejich pravé ceny 370.000 zl., naproti čemuž otec jeho věřitele spokojiti chtěl. Ale komora česká protahovala věc, předstírajíc, že dle zdání kommisie revisionis Švamberkovi jeho díl dříve vydán býti nemá, pokud by v dluhy na týchž statecích nebyly zaplacen. A poněvadž Švamberk místo spravedlnosti své ani *alimentaci ad diem* 1. 1663 nabízené mu od komory, nechtěl přijati, učiněno vedle císařské resol. 27. října 1663 řádné sečtení jeho pohledanosti při komoře české dne 8. května 1664, dle něhož srážce dluhů v 321.328 zl. od summy tržbové za statky Vorlíka a Zvíkov Švamberkovi na jeho díl ničeho nezůstalo, ještě o 151.748 zl. více dluhů nad summu tržbovou s ním našlo. Tomu odporoval Švamberk a dokázav, že summa ta jest nepravá, ať toliko 179.580 kop vynášela, žádal o navrácení statkův *cum commodo et incommodo*.

Zároveň domáhal se Švamberk i jiných pohledaností otcí svým na statecích Švamberských, zejména 20.000 kop stříbra, které připadly na jeho díl za stříbro a jiné věci, Heřmanovi Černínovi svěřené (viz Anna Maximiliana ze Švamberska pak polovice jistiny předešlé sub f) vytkené, též jiných pohledaností, po otci a matce Alžbětě roz. z Felsu jemu náležejících.

což vše v jedné summě 67.399 kop mš. bez úroků
lo, a již při kommissi liquidationis dne 14. června
jemu bylo přisouzeno. Na všechny pohledanosti své ob-
švamberk z komory české po nepatrných částkách od
—1663 toliko 26.857 zl. — Konečně jeho žádost za
ení polovice statkův Rožmberských při kommissi re-
s již l. 1640 dne 23. května, pak l. 1663 dne 1. září
64 dne 19. května navždy byla odmrštěna.

o jeho smrti ucházela se jeho dědička, vnučka po jeho
i Jiřím Ehrenreichovi, *Františka Polyxena*, vdova po
i hraběti z Paarů, o navrácení statků Rožmberských
berských, avšak vedle cíś. resoluce z dne 2. května
něla jí vydána býti z komory české toliko polovice ceny
Vorlíka a Zvíkova. Ale poněvadž na tuto summu po
ané prosbě ničeho nedostala, pohnala konečně l. 1692
rál. větší soud zemský strany navrácení statků Rožm-
ch paní Marii Markétu hraběnkou Buquoyovou, jakožto
ici jejího syna Filipa, již však král. komora česká
la, tak že Františka Polyxena z Paarů ničeho nepo-
(C. 215, S. 83 — D. Z. 467, K. 20 & M. 12.) — Viz
na Maximiliana ze Švamberka.

Jan Vilém ze Švamberka domáhal se marně l. 1636
aností svých na statcích Švamberských po otci svém
Ehrenreichovi, bratru Petra a Adama ze Švamberka,
a) z panství Zvíkova, od něhož otec jeho díl svůj Ja-
římu z Švamberka l. 1611 za 70.000 kop mš. prodal,
této summy trhové v 22.000 kop. mš. i s úroky
1612—1636 zadržalými v 30.360 kopách, tedy v jedné
52.360 kop mš.; — b) z panství fideikommissních
erských ročního platu 2000 kop mš., jeho otci a téhož
m navždy dle smlouvy z l. 1610 náležejícího a od l. 1615
ého. — Po smrti Jana Viléma ze Švamberka l. 1651,
na dotčené pohledanosti, jemu při kommissi revisionis
zené, ničeho neobdržel, ucházely se o tuto spravedlnost
jeho a dědičky, *Františka Polyxena hraběnka z Paarů*,
le již dotčená, pak *Anna Eusebia* hraběnka z Harrachu,
dííl svůj 23.333 zl. manželův svému Linhartovi Oldři-
hraběti z Harrachu dne 14. června 1659 odkázala, a
iliana Eleonora potom provdaná hraběnka z Kufšteina,

jimž vedle cíś. resoluce z dne 9. srpna 1657 dáno byl pojištění na 70.000 zl. za plat vytčený ročních 2000 k. l. 1616—1651 zadržalý ze statků Rožmberských, který čas 70.000 kop mš. vynášel a na 70.000 zl. byl snížen. (C. S. 83.)

4. Konečně vedle mnohých jiných věřitelů Švamberka pohledával z dotčených statků *Přech Šebestian z Řičan* 1 kop mš., které Petr Vok z Rožmberka za statek *Blani* matky dotčeného Přecha, Anežky Řičanské, roz. z Hod. l. 1603 za 14.000 kop. mš. koupený, dlužen zůstal, a jeho Petr Švamberk l. 1616 Řičanské pojistil. S touto hledaností Přech Š. z Řičan, který až do l. 1649 v ciz. zdržoval (totiž v službě knížete z Neuburku až do l. 1649 potom v službě krále španělského v Nizozemsku), vedl resol. 27. března 1658 *contra laptum fatalis in integrum* restituován a na kommissi *revisionis et liquidationis* ušel, kdež se jistiny své ještě l. 1660 domáhal; není však vyřídili a kdy něco na pohledanost svou obdržel. (C. 215, S. 83.)

Anna Maximiliana ze Švamberka, manželka Petra Švamberka, potom opět provdaná z Žirotína, roz. z Oppera, ujala se v čas zpoury l. 1620 po smrti prvního manžela Švamberka statků Libochovic a Budyně (viz Švamberk) měla jich až do bitvy bělohorské, po níž s králem Fridrichem Falckým ze země ujela do Frankobrodu nad Mohanem, kde se sedmi dětmi svými po nějaký čas žila. Pročež při kommissi hrdelní s mnohými jinými osobami ze země zběhla odsouzena byla *všeho jmění*, a ačkoliv rozsudek ten cíś. výpovědi nebyl vyhlášen, předce konfiskován byl její *Ronšperk* (kr. Plzeň.), již před bitvou bělohorskou cíś. vojska mocnou rukou vzaty a na nejvyšší vydrancovány a zpustošený. Statek ten, totiž zámek a město Ronšperk s třemi dvory poplužními a pivovárem, vsi Meclov s poříčím, kostelním, Otov (Wotawa), Ohnišovice (Wonischen), Vlč. (Wilkenau), Mlýnec (Linz) a pustá ves Pařezov, s rybníky 17, do nichž se sázelo 102 kopy ryb, na ten čas od vojska vylovenými — od král. komory vedle cíś. resoluce z dne 26. března 1623 prodán byl *Severýnovi Tahlovi z Horšteina*, sekretáři

*) Řičanského bratr *Jan Oldřich* odjel l. 1628 pro nábož. z Čech do Uher, kdež l. 1644 bez dědicův zemřel.

české, za summu odhadní 30.045 kop míš., kteráž porážena byla z 60.000 kop míš., jež k fundaci kolleje české u sv. Klimenta proti placení úroků 6% na sebe l. (C. 215, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 6. — D. Z. 141, & 292, F. 14.)*)

Švamberková po mnohá léta marně se domáhala statku Ronšperského, jakož i věna a jiných pohledaností svých na h Švamberských; protož ujala se opět statku Libochovské skrze druhého manžela svého Ladislava Veleny z Ži- při vpádu saském l. 1631, potom při vpádu švédském skrze svého syna mladého Švamberka. Z těch příčin návrhu komory české z dne 18. března 1638 nebylo jí svoleno přes všecku přímluvu krále Polského, aby z Pol- dež se zdržovala, do Čech a do Moravy na nějaký čas vení svých věcí odebratí se mohla; též její žádost l. 1651 vrácení statku Ronšperského a vydání jejího věna a ji- pohledaností, k císaři opětně podaná, od komory české byla odmrštěna. (C. 215, S. 83.)

české marně se ucházela Švamberková o navrácení věcí, ch ceny přes 100.000 kop míš., totiž stříbra na 320 , čalounů, šatstva, prádla a více jiných, které před

Město Ronšperk mělo na ten čas 70 osedlých i s chalupníky; iani byli vrchnosti platiti ročně úrokův 29 kop míš., pak 30 kop várky, na které od Švamberka měli majestat, jakož i na pro- i z poddanosti; mimo to konali roboty orní při dvoře Ronšper- 2 sousedů koně majících, každý po tři dni, a dovážení dříví po h 4 kopy míš., též řezníci k hodům velikonočním 1 beránka aneb po 2 dnech roboty ženni; celá pak obec dávala vrchnosti k ho- nočním čtvrt masa hovězího a jednu caltu bílou, neb za to na h 4 kopy míš., též řezníci k hodům velikonočním 1 beránka aneb 8 gr., a ročně 5 kamenů loje po 2 kop. míš. — V dotčených ves- byli 54 lidé osedlí, kteří platili úrokův ročních 163 kopy 56 gr., li ročně 2 1/2 kopy vajec po 1 d., 206 slepic po 4 gr., 24 koreč povinni byli roboty konati 175 dní sečení po 7 gr., 175 dní sena po 3 gr., 715 dní žeti po 4 gr., 175 vozů k vození sena po 175 dní vození obilí s pole, 254 dní orání po 12 gr., 262 hranic vození k pivovaru po 5 gr., 116 vozů dříví pro kuchyni po 5 gr., y hnoje po 4 gr., 60 vozů otavy po 4 gr. — V pivováře při bývalo ročně 18 varů piva bílého po 24 věrt., tedy ročně 432 k čemuž na 1 var se bralo 20 koreč pšenice po 3 kopách míš.; k ječného bylo ročně 8 varů po 15 věrt., tedy ročně 120 věrtelů, árku bralo se ječmene 20 koreč po 2 kop. 30 gr. — Ke dvorům leželo 12 lánů rolí, a chovalo se v nich na ten čas 28 krav doj- o 16 kop. míš., 7 jalovic tříletých po 10 kop., 9 telat po 3 kop., po 20 kop., 4 svině po 2 kop., 4 prasata roční po 1 kopé a i.

svým ujetím ze země l. 1620 v 11 bednách uložené k u
 vání odevzdala hraběti *Heřmanovi Černínovi*, kommissa
 bavorské armádě, aby je časem vydal jí a jejímu šva
Adamovi ze Švamberka, jemuž díl z dotčených věcí po
 jeho náležel. Neboť Černín z dotčených věcí ani Švambe
 ani Adamovi ze Švamberka ničeho nevydal, zapíraje
 že od Švamberkové mu byly k uschování odevzdány; p
 svědky o tom překonán dokládal, že věci ty v jeho do
 cí. vojska byly pobrány, kdežto bylo dokázáno, že do
 domu žádný voják ani přijíti nesměl. Protož *Adam ze Š*
berka Černínovi u přítomnosti dvou šlechticů do očí vy
 že věci dotčené zpronevěřil a pro sebe podržel; načež s
 nín přiznal, že ještě něco z těch věcí u sebe má, a
 o ně se Švamberkem rozdělití chce. K čemuž když Švam
 pristoupiti nechtěl, dokládaje, že Černín není jeho
 s nímž by se o věci ty dělití měl, navrátil mu Černín
 některé důležité spisy ročiny Rožmberské se týkající
 tou příčinou stěžoval sobě Švamberk na Černína u
 samého, který král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lich
 šteina právě ve Vídni přítomnému nařídil, aby Švambe
 věci jeho od Černína zadržalé hned byly navráceny.
 Lichtenštejn nevyhověl cí. rozkazu, poněvadž od Č
 polovici věcí dotčených sám obdržel, nýbrž přikázal Š
 berkovi, aby o věci té mlčel a ničeho více od Černína n
 nežádal. Švamberk pak, ačkoliv sám viděl u knížete z Lich
 šteina veliké nalevadlo a konvici ze stříbra Švamber
 se znakem Petra Voka z Rožmberka, jsa beze všech
 nemohl proti mocnému knížeti z Lichtenšteina a boha
 Černínovi ničeho začítí; protož teprv l. 1638 dne 12. c
 podal stížnost svou věci té se týkající ke komoře č
 potom dne 20. června t. r. nejvyššímu hofmistru zems
 hraběti z Martinic a jiným kommissarům k tomu naříz
 obšírnou zprávu o věci dotčené, dokládaje, že výpověď
 nejenom svědky, nýbrž i přísahou potvrdí. (C. 215, S. 8)
 Viz též Petr ze Švamberka.

Sigmund Švantl ze Střebka, v čas zpourey primas
 Písku, dal se potřebovati za kommissaře při direkc
 odbojných a padl v boji dne 30. září 1620 při vzetí
 Písku lidem císařským. Jméno jeho, jakož i ostatních mě

ých tehdaž pobitých, od vojska bylo pobráno, domy
pustošeny a spáleny. — Viz Písek. (C. 215, P. 16.)

an Julius Švenda svob. pán ze Švendy na Šnekndorfě,
kommissi konfiskační odsouzen byl *třetiny jmění*. V této
je konfiskován byl statek jeho *Hlemýšď* (Šnekendorf,
ckendorf, kr. Boleslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním,
rybníky a příslušenstvím, který Švenda l. 1621 od své
Agathy, roz. Rennerové z Almendinku, vdově po Juliovi
ovi, za 10.200 kop míš. koupil. (D. Z. 193, J. 29.)
statek za 6930 kop míš. odhadnutý vedle nařízení kní-
Lichtenšteina z dne 11. dubna 1624 se statkem *Tlu-*
m (viz z Donína) *Albrechtovi z Waldšteina* postoupen
dán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & S. 81. — Lib. conf. 2, f. 440. —
141, G. 24.)

matce Švendy část ze summy trhové od syna nedopla-
v 2000 kop. míš. l. 1630 při kommissi revisionis byla
uzena, tak že na tu summu cís. pojištění obdržela; avšak
summy teprv l. 1646 její dceři Žofii podíl otcovský
átku Hlemýždi v 1000 kop. míš. při komoře české byl
án. (C. 215, S. 81.)

erdinand Karel Švihovský svob. pán z Ryzmberka (Risen-
) a ze Švihova na Horažďovicích, syn Dépoltův (Theo-
v), účastnil se zpourey tím, že byl komorníkem krále
cha falckraběte, jakož i jedním z relatorů při sněmu
v odbojných l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen
a čekance král. Českého. Obávaje se pokuty pro své
nění, odběhl brzy po bitvě bělohorské ze země, vyžádav
od knížete z Lichtenšteina list průvodní, jakoby ke kur-
Saskému odjeti mínil; pod tím pak ukrytě k lidu ne-
saskému se obrátil a do ciziny odebral za králem Fridri-
jehož když l. 1622 ze Sedanu do Haagu doprovázel,
stě se těžce rozstonav v městě Amiensu zemřel v 22. roce
svého. — Pro účastenství své ve zpouře při kommissi
utionis dne 14. července 1622 odsouzen byl hrdla, cti
ku všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědi z dne 16. září
byl potvrzen jenom co do konfiskace všeho jmění jeho,
již předtím od král. komory v pokutě bylo uято, totiž:
Statek *Horažďovice* (kr. Písek), k němuž náležely zá-
a město Horažďějovice s předměstím, klášterem, pivo-

várem a mlýny; dvory poplužní Pracheňský, pod zámek pustým Prachní ležící, a Čapkovský; vesnice Tejnec s dvorem poplužním, Břežany, Staříkov, Smrkovec, Oujezdec blíž Ražďovic (nyní Hliněný), Oujezdec nad Bojanovicí (Veliká Hejna, Hyčice Veliké a Malé s mlýnem, Malý Bor s dvorem poplužním, Týřovice a Velešice, pak jeden osedlý ve vsi Hradešicích, i s jiným příslušenstvím, jak to l. 1594 Theobald Švihovskému po strýci jeho Karlovi Švihovském na díl je připadlo. (D. Z. 26, A. 25; 64, C. 11; 171, B. 12.) — Ten statek již l. 1619 od vojska Bukvojova mocí vzatý, od krále komory l. 1622 prodán byl za summu odhadní 74.518 kop míš. *Adamovi staršímu ze Šternberka* na Bechyni a Zelené Hoře, nejvyššímu purkrabí Pražskému. (C. 215, S. 82. Lib. conf. 2, f. 55. — D. Z. 142, H. 20 & 293, K. 35.)*)

b) *Dům* se zahradou u přivozu dolního pod hradem Pražským, jinak pod Bruskou u samé Vltavy od přivozu jde po levé straně ležící, též s kostelíkem sv. Petra, hřbitovem a okrškem, i kollaturou a jiným příslušenstvím, který l. 1604 Theobaldovi Švihovskému od Ludvíka Bezručického z Kolovrat v dluhu 100 kop gr. českých byl postoupen (kvůli menší zápisný stříbrný l. 1615, lit. J. 21), tak jak to v l. 1549 Jan Kolský z Kolovsi od krále Ferdinanda I., p. l. 1552 Petr Chotek z Vojnína, l. 1558 Václav Podhradský z Vlčí Hory, potom Zdislav Zvířetický z Wartenberka, l. 1570 Hertvík Zehušický z Nestajova, pak Krištof Černhauz z Křivčic, l. 1576 opět Zehušický a jeho manželka Bohuňka, potom provdaná za Jana Bezručického z Kolovrat, a po něm Kolovratovi jeho syn svrchu dotčený Ludvík z Kolovrat v držení měli. — *Dům ten* se vším příslušenstvím l. 1622 odhadnuto za 3000 kop míš., *kolleji jesuitské* k ruce chudého domovníka u sv. Václava v Starém městě pražském od císaře jest doložen. (C. 215, S. 82. — D. Z. 152, M. 4.)

*) Dle smlouvy tržové zůstaveni byli *měšťané Horaždovičtí* v svobodném píva vaření i při jiných privilegiích, kromě toho, že, kdež je předešlým vrchnostem svým toliko poslušnost a poddanost slibovali sami bez překážky vrchnosti se hostili a propouštěli, na ten čas té svobody svým účastenstvím ve zpoufe potratili. Pročež ihned při postoupení téhož panství dotčenému Šternberkovi, i napotom vždycky tak jeho dědicům *poddanost a pravé človečenství* ne jinak, než jako jiní ti kmetci poddaní, slibovati povinni byli. (D. Z. 293, K. 35.)

c) *Dům u zlatého Supa* řečený, v Starém městě pražském v ulici mezi domy někdy Václava Robmhapa ze Suché a Jiřího Funke z Olivetu ležící, který Theobald Švihovský koupil od Jakuba Menšíka z Menšteina za 1.450 kop gr. česk. (Lib. contract. caerul. 2, f. 229) a l. 1606 manželce Johanne roz. ze Sloupna postoupil, od král. komory dne 1. prosince 1621 v pokutě byl ujat, ale navrácen dotčené manželce Švihovské, která jej l. 1622 dne 1. července dceři Aleně Kolovratové z Rokyc postoupila. (Lib. contract. caerul. 2, f. 410.)

d) *Dům* v Starém městě pražském v osadě sv. Mikuláše u domu někdy Simeona od Háje ležící, který však vedle král. komory České z dne 26. srpna 1622 byl navrácen manželce Švihovské, již vlastně náležel; neboť týž dům k ruce koupil někdy bratr její Theobald Švihovský od Bartoloměje Jekle za 625 kop gr. českých. (C. 215, S. 82. — Lib. contract. caerul. 3, f. 154.)

Matka Švihovského Johanna roz. ze Sloupna, kteréž Švihovský statek svůj všecken l. 1619 odkázal (D. Z. 139, L. 9), měla i její syn a dědic Purkhart Střela z Rokyc, marně se snažili statků vytčených. (C. 215, S. 82.)

Fridrich Švihovský, svob. pán z Ryzmberka a ze Švihova, Nalžovech, Neprachovech a Přichovicích, katolík, účastnil se s jinými pánovými v ústupu, že se synem svým Petrem podepsal přísahu v odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi v Čechách, jakož i sňatí těchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pak že byl mezi ostatními na sněmu generálním l. 1620, při kterém falckrabí byl zvolen za čekance a budoucího krále Českého. Pro provinění po bitvě bělohorské dne 20. února 1621 opatřen byl v direktory vězením na hradě Pražském, z něhož však byl puštěn a jenom v domě svém vzat na závazek, ale že nikdy nevolně se stavy povstalými se nespojčoval, též s direktory jinými neměl, a obvinění král. prokurátora obzvláštěně svědkem Pavla Lopatského z Liběchova, registrátora desk zemských, částečně s sebe svedl; protož nejenom vězení domov zproštěn, nýbrž i při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 žaloby osvobozen a při statech svých, *Nalžovech, Neprachovech, Přichovicích a Radkovicích*, zůstaven byl. —

Za udělení perdonu zavázal se při kommissi *tractationis pro opere* l. 1629 složití pokuty 3200 zl. rýn. na *collegium bilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{14}$.)

Panství *Nalžovské a Neprachovské* (kr. Plzeň.), totiž Neprachovy s dvorem poplužním, tvrz *Nalžovy* s dvorem poplužním, město horní nad *Nalžovy* (*Hory* *Nalžovské*) s horami a kovy a pavováním týchž hor, dvůr poplužní *Sedlečko* a *nice* *Nalžovy*, *Velonovy*, *Zahrádka* (díl), *Malý Bor* (díl), *nice*, *Hradešice*, *Letovy*, *Měrenice* (*Mírenice*), *Votěšno* (díl), *šín*), *Oustalec*, *Bursice*, *Mladice* (zašla), *Tužice*, *Neprachovice*, *Tejřovice*, *Velešice*, *Těchonice*, *Radice*, *Žďáro* a *Nekvasov* (*Nakvasov*), s dvory poplužními, lesy, rybníky, mlýny a příslušenstvím — koupil l. 1591 *Karel Švihovský* z *Ryzmberka* a *Švihova* na *Horažďovicích* za 80.000 kop mš. *Radslava Vchynského* ze *Vchynic* na *Teplici* a *Doubravě* *Hoře* a jeho strýcův. (D. Z. 167, P. 14.) — Toto panství k tomu půl města *Přeštic* s příslušenstvím, ves *Kvašnice* s rybníkem, a ves *Malé Hysice* s mlýnem, při rozdělení těchto kův, bratřím *Švihovským* *Fridrichovi* a *Theobaldovi* (synům *Ferdinanda I.* na *Klášteře* sv. *Prokopa*) od jich strýce *Karla Švihovského* odkázaných, připadlo *Fridrichovi* (D. Z. 171, P. 12), který od téhož panství odprodal l. 1597 manželce *Johance*, roz. *Švihovské*, za 18.000 kop gr. česk. polovici města *Přeštic* s podacím kostelním tudíž a ve *Vicově*, ves *Pohoř* (*Pohoří*) celou s dvorem poplužním, řečeným na *Pohoří* a ovčínem (D. Z. 172, D. 29), pak l. 1602 ves *Malé Hysice* s mlýnem a příslušenstvím za 3200 kop mš. bratru svému *Theobaldovi* na *Horažďovicích*. (D. Z. 176, F. 29.) Na *Theobaldův* připadlo panství *Horažďovické* a k tomu od *Švihovského* půl vsi *Malého Boru* s 2 rybníky a ovčínem, pak vsi celé *Tejřovice* a *Velešice*, a od panství *Nalžovského* 1 osedlý ve vsi *Hradešicích*. (D. Z. 171, B. 12.)

Statek *Příchovice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem, lesy a rybníky, dvůr poplužní ve vsi *Týništi* s příslušenstvím koupil *Fridrich Švihovský* l. 1603 za 13.500 kop mš. od *Adama Nebilovského* z *Drahobuzi*. (D. Z. 178, H. 12.)

Statek *Radkovic* (dom. *Příchovice*) pod zámek pustý *Skálu*, dvůr poplužní ve vsi *Radkovicích* pod týmž zámek s ovčínem, lesy a mlýnem nacházejícím se v *Radkovicích*.

pak vsi Radkovice a Kuciny, koupil *Fridrich Švihovský* 306 za 12.300 kop míš. od dcer po Jindřichovi Chlumském, Kateřiny Říčanské a Alžběty. (D. Z. 186, L. 17 L. 14.)

Daniel Švík vladýka z Lukonos, nechtěje při reformaci toupiti k víře katolické, vystěhoval se do Mísně, odkud při vpádu saském s nepřitelem do země navrátil. Proto souzen byl dne 25. ledna 1634 při *kommissi konfiskační Fridlandské* všeho jmění, které však není vytčeno. Před odnáním svým ze země měl statek Kostelec a Šeberov (kr. Pražský, též v Novém městě pražském některé domy a grunty, též bezpochyby předtím již prodal. (C. 215, C. 1/7 & S. 91.)

Jan Švík vladýka z Lukonos, odsouzen *třetího dílu* jmění svého vedle císař. resol. 18. srpna 1623, odešel pro náboženství do země do Mísně a navrátil se při vpádu saském 1631 s nepřitelem, u něhož i jeho dva synové sloužili, byl souzen při *kommissi konfis. Fridlandské* všeho jmění, kteráž l. 1627 dne 2. března od císař. rychtáře bylo odhadnuto k ruce král. fisku ujato, totiž: a) Jistoty 9500 kop míš., též Švík předtím manželce své 4000 kop postoupil. — *Dům* v Novém městě pražském „*v Chudobících*“ řečený, na místě mezi domy Pavla Polívky a domem zbořeným Tobíáše z Mísně ležící, odhadnutý l. 1627 za 310 kop míš. — c) *Dům* v Koňském trhu mezi domy Matyáše Borboniusa a Matěje z Mísně ležící, odhadnutý l. 1627 za 10.670 kop m.; též svršky domě, 7 koní a 3 vozy. — d) *Dům*, někdy paní Anně z Popic, náležející, proti radnici Staroměstské ležící, od starodávna „*u Človíčkův*“ řečený, odhadnutý l. 1627 za 723 kop míš. — Mimo to v témž domě konfiskováno bylo *věder vína bílého a červeného*. — e) *Dům*, někdy paní Švíkové náležející, proti Čertově krčmě v osadě Týnské v městě pražském ležící, l. 1627 odhadnutý za 4055 kop míš. — f) *Vinice, štěpnice a pole*, témuž Janovi Švíkovi náležející, l. 1627 za 10.100 kop m. odhadnuté, totiž: vinice řečená Raušovská za Horskou branou s lisem, s chmelnicí a štěpničkou, odhadnutá za 2000 kop míš.; vinice řečená Filipovská s lisem a chmelnicí za 2500 kop m.; vinice Sudkovská za 1500 kop m.; vinice Zlatnička za 500 kop m.; vinice Andělka s lisem a štěpnicí za Koňskou branou

za 2500 kop m.; štěpnice u dvora Volšan za 200 kop pole za Koňskou branou proti lisu Kocarovskému za 200 kop m.; vinička v Šlaticích u Strašnic za 200 kop m.; vlna za Malešovicemi za 300 kop m. a pole nad Vysočany za 200 kop m. (C. 215, S. 91.)

Mimo tyto statky, při nichž vytčeno není, kdy, komu a za jakých podmínek byly prodány, na poručení komory z dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti měl též *dům* s dvorem v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. 2/2.)

Matouš Švík z Lukones odešel s manželkou svou s touto roz. z Padařova pro náboženství ze země, zanechav v Novém městě pražském *mlýnec na lodích* o 1 kole se svým dvorem a příslušenstvím, pod Šitkovskými mlýny ležící mezi dvorem vdovy Kateřiny Hlaváčkové a Matěje Poteplického. Mlýnec s povolením Švíka od obce Novoměstské ujet v quotě téže obci z něho náležející a prodán l. 1627 za 120 kop míš. *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu*, cís. ry. Nového města pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 25.) Mimo to prodal Švík l. 1628 *dům* svůj u *Slehlů* řečených v Květonské ulici v Novém městě pražském ležící, za 120 kop míš. *Kašparovi Vitu*, který však celou summu trhovou nezůstal, tak že dům tento od král. komory byl ujat. (Lib. contract. virid. 12, f. 267.)

Hynek starší Talacko z Ještětic, který s bratrem *Janem Jiřím* († 1621) ve výpravě zemské l. 1619 se zúčastnil, odsouzen byl vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 k *dílu* jmění svého, ale rozsudek ten po zrušení konfisk. nebyl ohlášén. Proto Talacko obeslán před komorou transactionis, při kteréž dne 21. července 1629 jeho manželka za perdon manželu udělený jistinu 3073 zl. 56 kr. p. dáti se uvolila, tak že Talackému ponechány byly statky v *Přestavlkách* a *Miřetici* (kr. Chrudim.), za 8763 kopy míš. hadnuté. (C. 215, C. 1/4. — Lib. conf. 2, f. 396.)

Hynek mladší Talacko z Ještětic a na dvoře svobodný v Mezilesicích (u Chrudimi), *) podvolil se při kommissi

*) Tento dvůr, *Hrušovský* řečený, koupil l. 1619 *Vilém Třanovský* bezpochyby otec Hynekův, za 1590 kop míš. od Křištofa Stropina z Křištofína. (D. Z. 192, E. 29.)

is dne 7. listopadu 1629 za provinění své složití 100 mš. z otcovského podílu svého 2000 kop m., který měl statku Žestokách, Mikuláši Gerstorfovi konfiskovaném. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & T. 3.)

Václav Talacko z Ještětic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Dindřich nejstarší Talacko ryt. z Ještětic a na Chotoušech odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 6. listopadu 1623 *třetího dílu* jmění, kteréž dle účtu učiněného při komoře české dne 21. února 1630 na rozdílných částech a úrocích 1282 kopy mš. vynášelo, tak že z této částky na třetinu v pokutě propadlou 709 kop mš. připadlo. Zbytek dvou třetin 1419 kop Talackému z milosti zanechaných dán mu byl vedle dekretu komory české z dne 11. října 1630 zbytek summy trhové 617 kop mš. za statek *Černý* (Rosice, okr. Chrudim.), který Talacko l. 1614 Lvovi z hraběti Berkovi z Dubé prodal. (C. 215, T. 3.)

Mikuláš Talacko vladýka z Ještětic a na Ůřeňovicích odsouzen byl při kommissi konfisk. dne 26. října 1623 vedle císařské resoluce z dne 9. září *třetího dílu* jmění svého. Ale poněvadž v měsíci lednu l. 1621 zase věrnost a poddanost králi Ferdinandovi II. zachovati přísahou se zavázal, podržel statek *Ůřeňovice* (kr. Hradec Král., okr. Kostelec n. O.) a slíbil při kommissi transactionis místo třetiny v pokutě pro sebe dáti 800 zl. rýn., na kterouž summu postoupil 600 kop ze statků konfiskovaných l. 1631 jemu přisouzených. (C. 215, R. 1. & T. 3.)

Mikuláš mladší Talacko z Ještětic, nemaje žádného jmění, odsouzen kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účast v zločinu byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Šťastný Talacko z Ještětic a na Synčanech, odsouzen při kommissi konfiskační 2. října 1623 vedle císařské resoluce z dne 18. srpna *třetího dílu* jmění, propadl statek *Synčany* (Chrudim.), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který za 7295 kop mš. odhadnutý dne 9. března 1624 koupil *Lev Buryan hrabě Berka z Dubé* za 1000 kop m. Avšak summa trhová vedle císařské resoluce z dne

11. června 1624 zvýšena jest na 7295 zl. rýn., za kte summu Františka Hippolyta Eusebia hraběnka Berková, hraběnka z Fürstenbergu, vdova po dotčeném Berkovi, sta ten na místě a k ruce svého syna Matyáše Ferdinanda F tiška Berky dne 3. února 1631 převzala a do desk zems vložila. Dle účtu komory české z dne 26. září 1630 přip na dvě třetiny Talackému z milosti zanechané 4863 kopy kteréž mu z komory české vydány býti měly. (C. 215, T. Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 300, A. 19.)

Vilém Talacko z Ještětic, pro účastenství ve zpouře kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, nepos se ještě l. 1630; bezpochyby již v čas zpoury zemřel. (C. C. 1/4.) — Viz Talacko Hynek mladší.

Jiří svob. pán z Talmberka, před zpourou jeden z de sorů stavů pod obojí a nejvyšší komorník král. Českého, stával úřad nejvyššího komorníka i v čas zpoury za v direktorův a za krále Fridricha Falckého, ježž při jeho chodu do Prahy před král. oborou Hvězdou uvítal vážnou českou; mimo to zpečetil a podepsal konfederaci při sm generalním l. 1620, schválil přímľuvu nejvyššího purkrab aby stavové král. Českého podobnou konfederaci s gen štáty v Nizozemsku uzavřeli, a byl též relatorem ke ds zemským v příčině zvolení falckrabí syna za čekance l Českého. Ačkoliv se pak císaři hned po vítězství bělohors s ostatními nejvyššími úředníky zemskými na milost předce vedle cíś. nařízení z dne 6. února 1621 v domě s byl uvězněn, a jeho jmění všecko v pokutě uято. Avšak opětnou prosbu syna svého *Fridricha*, praesidenta nad pellacímí na hradě Pražském a nařízeného kommissaře kommissi hrdelní, vedle cíś. resoluce dne 11. března l pokuty byl osvobozen, a statky jeho, Jankov, Nemyšl, stupice a Petrovice,*) též jistiny 13.000 kop m., jeho syn dotčenému *Fridrichovi a Janovi*, z cíś. milosti byly darov a postoupeny s tou podmínkou, aby otci svému slušnou živu až do jeho smrti († 1623) dávali. (C. 215, C. 1/4.)

*) Statek *Jankov* náležel pánům z Talmberka již l. 1433, a Jiří zdědil po otci svém Vilémovi Jankovském; *Postupice* koupil Jiří l. 1 statky pak *Nemyšl* a *Petrovice* zdědil Jiří po první manželce své E roz. z Lobkovic, kteráž je l. 1578 a 1586 koupila.

Křištof Tamcha (Tamchýna) sv. pán z Doubravice a na taticích pro účastenství ve zpouře odsouzen byl při komfiskační vedle cíř. resoluce z dne 18. srpna 1623 O. září t. r. *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měednu 1621 vykonal přísahu a povinnost králi Ferdinandu II. — V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Stře* (okr. Nechanic, kr. Kralohradec.), tvrz a ves s dvorem žním, který za 6320 kop mís. odhadnutý dne 19. pro- 1628 postoupen a dne 5. ledna 1629 prodán byl za kop mís. *Václavovi mladšímu Vratislavovi z Mitrovic*, zbytek summy trhové 1600 kop mís. z jeho pohleda- za komorou v 10.500 kop m. poražen byl. Dvě třetiny y trhové Tamchýnovi z milosti ponechané témuž dány měly z komory české. (C. 215, T. 23. — D. Z. 296, a B. 1 & 143, F. 27.)

an Křištof Tanner, měřtan Chebský, maje odejítí pro enství ze země, podvolil se při kommissi transactionis 9. června 1628 složití pokutu 2000 zl. za perdon mu ý. Potom navrátil se při vpádu saském do Čech léta zúčastnil se nové zpoury v kraji Chebském, pro kteréž ěnění při kommissi konfisk. Fridlandské, v kraji Chebském ketském nařizené, dne 18. března 1633 odsouzen všeho , propadl v pokutě statek *Reichersdorf* a *Avu* (dom.), odhadnutý za 16.000 zl., kterýž postoupen byl *Mel- vi z Hatsfeldu*; pak *dva domy* v městě Chebu, pole a y. Veškeré jeho jmění vynášelo po srážce dluhů 33.599 zl. o připadnutí knížeti Fridlandskému, po jehož zavra- však od král. komory opět bylo ujato. (C. 215, E. 2 &

indřich z Tovar, jinak Taur, v Příšovicích na Boleslavsku řžující, nepostavil se vedle obeslání z dne 5. února 1629 kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za ní perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

an Křištof Tausinger z N. obeslán byl dne 5. února 1629 ěnsku před kommissi transactionis k vyrovnání se o po- za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se kde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Matyáš z Těchenic (Těchnic), při kommissi konfis- vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen

k manství, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. 1628 odešel pro náboženství ze země a navrátil se př Saském l. 1631, zmocnil se s dragony svými města M kdež velikou škodu činil, a vydávaje se za nejvyššího nanta krále Švédského několikrát do měst Pražský jízdel. Pročež při *kommissi konfisk. Fridlandské* dne 2 1634 opět odsouzen byl všeho jmění, kteréž však n tčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) účastnil se ale přistoupiv k náboženství katolickému, osvobozen kuty za perdon mu udělený dne 9. června 1628 při *kommissi transactionis*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křiřtof Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) sloužil přitele při vpádu Saském léta 1631, a při *kommissi Fridlandské* v kraji Loketském nařizené léta 1633 o všeho jmění, propadl 1200 zl., které měl za poručníke Mulzem. (C. 215, E. 1.)

Jan Sigmund Tejský z Tejnce (Týnský z Týnce) byl l. 1629 před *kommissi transactionis* k vyrovnání s kutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla kom ujel již předtím ze země, zanechav dvůr svobodný i ve vsi *Křiči* (kr. Plzeň.). (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Jindřich Tejřovský svob. pán z Ensidle (T z Einsiedle), při *kommissi konfisk. Fridlandské* od kr kuratora dne 15. listopadu 1632 obviněn, že při vpá ském l. 1631 nepříteli podporoval, zvláště pak městu císaři věrnému, pohrůžky činil; avšak při *kommissi re konfiskace Fridlandské* nevinu svou odvedl a k návrhu dne 12. srpna 1638 cís. resolucí dne 14. prosince t milost přijat byl na ten způsob, aby místo pokuty, vinění své zasloužilé, 3000 zl. rýn. na hotově složil kuty této vykázáno bylo 2000 zl. cís. resolucí z dne since 1638 k stavění hradu Pražského, ostatních 1 darováno Jesuitům na vystavění kolleje v Klatovech ledna 1639. (C. 215, T. 7.)

Jindřich Jakub Tejřovský svob. pán z Ensidle, l kraje Rakovnického, otec předešlého Adama Jindřicha, v čas zpouřy dne 20. července 1618, již se zúčastnil,

dsouzen při kommissi konfiskační dne 16. září 1622; k statky jeho *Křtíč* (Chřtíč) a *Hřebečníky* (kr. Plzeň., okr. Křivoklát.), pak *Koslany* a *Broumy* (Braun, okr. Křivoklát.) y konfiskovány, a ponechány jsou jeho synovi nezletilému Adamovi Jindřichovi, kterýž před kommissi tractationis 29 obeslán býti měl. (C. 215, C. 1/4.)

Tomáš Teyfl ryt. z Ceylberku (Teufel z Zeilbergu), přeměštěnin a kupec v Starém městě pražském, provinil čas zpourey tím, že byl od krále Fridricha Falckého po jeho korunování na rytířstvo pasován. Protož při šení cís. perdonu l. 1624 uloženo bylo 2000 kop mís. ty na vdovu po Teyflovi pozůstalou, Esteru roz. z Streildu, ačkoliv tato hned po bitvě bělohorské o své a dětí a nejlepší jmění mohovitě cís. vojskem zcela přivedena. Neboť jí všecko hedbávné zboží bylo pobráno a tudy živnost její úplna odhata; přitom i jiné všecky svršky ou její domů, zvláště pak mnoho peněz, zlata, stříbra a otův, v jednom stropě světničném schovaných a vyzrazené, též všecko šatstvo, víno a obilí rozneseno a odcizeno, že jí zůstaly toliko některé viničky a dotčené dva domy ancované a pusté, z nichž ještě s těžkým vydlužováním é berné, kontribuci a platy na vojáky skládati musila. tšmu rozmnožení téže škody její přistoupilo i to, že které jistiny, které na dobrých penězích od dávného času ené měla, za posledních let špatnou mincí, sotva v de- n dílu jí úmyslně a mermo od dlužníkův placeny byly, a z nouze pro nedostatek jinšího prostředku vychování o je přijímati a zase vydávati musila; z ostatních pak a, co jest jich měla za osobami, které svých statků byly uzeny, a dostatečně při kommissi liquidationis provedla, a ten čas nikdy žádné částky užiti nemohla. Pročež žá- cís. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina, aby ostatní vdovy dotčené pokuty byla zbavena. Po její i opětovaly děti po ní pozůstalé, *Tomáš Teyfl z Ceyl- u, Ludmila Kateřina a Dorota* žádost tu l. 1624 a 1628; k pokuta dotčená nebyla jim prominuta. (C. 215, T. 24.) — mu ještě vedle dekretu komory české z dne 13. března o postoupen byl díl vinice Teyflovské, jakožto pro pro- ní Tomáše Teyfla na nejvyššího purkrabího připadly,

vdově téhož purkrabího *Marii Maximilianě ze Šternberka* roz. z Hohenzollernu. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Melichar Teyprecht z Prechtynku, měšťan Starého Pražského a prokurátor při soudech hořejších, při konání hrdelní odsouzen cti i statků a ze země navždy vypovězen ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 26. května 1622 v poutech do Rábu dodán býti měl, zůstaven však u vlna radnici Staroměstské až do 19. srpna 1622 a potom zrušením domovním, jehož teprv dne 16. května 1623 byl osvobozen. Jméni jeho všecko již předtím od král. fisku bylo zabráněno: a) Jistina 2000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — b) *Dům Teyprechtovský* v Starém Pražském v Michalské ulici, u *Zeleného orla* řečený (nyní číslo 15) který od král. komory za summu odhadní 849 kop l. koupil *Ondřej Touškovský*, měšťan a mlynář Staroměstský tak že na summu trhovou složil 500 kop, zbytek pak v letech ročních po 50 kopách platiti měl. Avšak pro obtíže ubytováním vojska nepřátelského způsobené, ušel někdo z téhož domu, který potom l. 1637 prodal Janovi Samu Lednickému z Dollenšteina za 1100 kop míš. na roční ceně po 100 kopách a 300 kop závdavku. (C. 215, P. T. 26. — Lib. contract. caerul. 3, f. 531.)

Jan Tham ze Sebottendorfu účastnil se osobně výstavovské k Vídní, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého, podepsal a zpečetil konfiskaci. Ale poněvadž dokázal, že k tomu všemu výhrůžkami s odbojných byl přinucen, při kommissi konfiskační 13. srpna 1623 odsouzen byl toliko *polovice* jmění a propadl s *Šonvald* (Schönwald, kr. Litoměř., okr. Chabařov.), totéž *Šonvald*, Petrovice (Peterswalde) a *Naklěrov* (Nollers) s příslušenstvím. Statek ten za 28.968 kop míš. odhadnuto od komory české vedle cíś. resoluce z dne 6. června 1623 prodán byl za 27.980 kop míš. *cizozemci Františkovi rybníkářům* *Couriers*, cíś. nejvyššímu lieutenantu, jemuž summa toho porážena byla na jeho nákladech válečných v 100.000 zlatých jemu zadržalých. (C. 215, T. 8. — Lib. conf. 2, f. 153. D. Z. 153, H. 24.)

Thamovi, který na svém statku manském Rotten v Mišensku se zdržoval a l. 1626 dne 13. března v Drážďanech

zemřel, na jeho polovici ničeho z komory české nebylo. Též jeho matka Dorota, roz. z Hermsdorfu, potom provdaná Solhauzová, i přes všecku přímluvu kurfiřta ho léta 1626 neobdržela ničeho na svou pohledanost kop mš., od syna jí před zpourou l. 1618 na statku lidu pojištěnou. Teprv l. 1636 vedle cíś. resoluce z dne 15. t. r. dáno bylo cíś. pojištění na dotčenou polovici ovu, i s úroky 32.000 zl. vynášející, jeho dědici a strýci namovi ze Sebottendorfu, tajné radě kurfiřta Saského. (C. 215, T. 8.)

Purkhart Točník z Křimic, předešle podkomoří král. Čech, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův nových o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Friso Falckého vykonáním přísahy, avšak vyhradil sobě, co bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž při téměř všech stavův přítomen, zanedbav obeslání k těmž stavům, a z té příčiny od stavův odbojných za neupřímného vlasti byl prohlášen a mezi osoby položen, kteréž navzdor úřadech a službách královských a zemských bývali; protož při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 po smrti své pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & 11.)

Bedřich Tomek z Čejkova, při kommissi konfiskační vedle výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k manství, l. se t. r. a přijal léno dne 20. června 1626 na statek dvůr poplužní *Mlazov* (kr. Plzeň., okr. Planic.), za 6500 mš. odhadnutý, na kterýž povinnost manskou l. 1638 uhl. Po jeho smrti l. 1641 přijal léno to jeho syn *Jin Václav*, jenž l. 1652 proti složení 300 zl. rýn. z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & T. 25. — D. dv. 7, & 68, II. f. 10.)

Jan Jiří Tonkl z Frošhamru obeslán byl léta 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení manství; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří ryt. z Trautenberka při kommissi konfiskační l. 1623 prohlášen byl, že podporoval povstalce odváděním kontribuce a zrazením lidu svého k vojsku stavovskému; avšak nebyl odsouzen. Teprv po jeho smrti dne 22. června léta 1625 od

komory české statek po něm pozůstalý *Oujezdec Nahý* cketendörflas, kr. Cheb., okr. Plan.) do sequestru vzat 8438 kop mš. odhadnut, potom však l. 1629 vyjednání kommissi transactionis dne 9. června t. r. proti složení 8 pokuty za perdon Trautenberkovi udělený postoupen b nům po jeho bratrovi Janovi Ondřeji (Sigmundovi Abrahamovi na Wildšteine a Fuchsmühle, Jiřímu Kristofovi pánovi Oldřichovi, Volfovi Adamovi a Janovi Ondřeji), na témž statku 6000 kop mš. pojištěno měli. — Vdova Trautenberkova Barbora, roz. z Waldenfelsu, která druhý Trautenberkův jí od manžela odkázaný, totiž vsi *Jahorní* (Ober-Godrisch), Stiebenreuth (Stiebersreuth) a (Glasau, okr. Plan.) s dvěma dvory v Tippessenreuthu ležejícími hraběti Jindřichovi Šlikovi za 13.300 zl. rýn. 1628 prodala, dle vyrovnání při kommissi transaction 4. května 1628 podržela tuto summu trhovou proti od 3000 zl. na komoru českou za perdon jejímu manželu lený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & T. 25. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Jiří Kristof z Trautenberka odešel za příčinou reformy ze země, postoupiv předtím čtvrtý díl na statku Wildšteinu bratru svému Sigmundovi Abrahamovi za 10.000 zl. rýn. kterouž summu toliko 2500 zl. obdržel. Zdržoval se v Schönbergu saském, odkud se odebral k jedné setnině Švédského, s níž v jedné vsi u Norimberka od císaře byl přepaden a zabit. Pozůstalost jeho, dotčený zbytek trhově v 7500 zl. rýn., od *Fridlandské konfiskační komory* v Chebu l. 1633 v pokutě byl ujat, ačkoliv vdova Trautenberkovi se sedmi dětmi pozůstalá věno své 3000 zl. též summě měla pojištěné. (Dle zprávy hejtmána kraje ketského Jana Fridricha Vchynského z Vchynic, podána 1. srpna 1635 na komoru českou. — C. 215, T. 12.)

Adam Erdman Trčka hrabě z Lípy (mladý Trčka z Lípy) Jana Rudolfa Trčky, císař. rada, komorník a nařízený náčelník při vojsku Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu účastenství v domnělém spiknutí knížete z Fridlandu s nými hlavními přívrženci Waldšteinovými při exekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn (viz Waldštejn), a jmění jeho všecko dle císař. patentu z dne 29. února 1634 jest konfiskováno, totiž:

a) Statek *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach, kr. Hradec Královský), jak jej matka Trčková Marie Majdalena od Albrechta Adršpachského l. 1623 v summě 30.287 zl. směnou obdržela (Adam Abraham Bohdanecký). Tento statek, vedle císařské resoluce z dne 3. února 1635 císař. general-strážmistru *Jakubu de Arlin svob. pánu z Burnivalu* postoupen byl k správě císař. resolucí 23. června 1635 podle císař. listu z dne 1. dubna 1636 odměnou za jeho služby vojenské darování dědičně ponechán, potom po smrti Burnivala jeho strýci *Matthieu Caraffovi* císař. resolucí z dne 25. července 1643 postoupen. (D. Z. 147, J. 25. — C. 215, T. 13/3.)

b) Statek *Černikovice* (kr. Hradec Královský, okr. Rychnov.), k němuž náležely tvrz a ves Černikovice, vsi Domašín, Trčkovice, Bizhradec (Bizradec), Hroška a Roudné; též sedm vsí, s lesy přes mličky rozsáhlými předešle k těmto statkům panství Opočenského byly připojeny, totiž: vsi Dobré, Rovné, Vošednice (Osečnice, Woschetnic), Michovy, a Deštná (Deschney), s dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to otec Trčkův Jan Rudolf dne 2. července Maximilianě Trčkové roz. z Harrachu, vdově syna svého zemanu Erdmana Trčky odkázal. Tento statek vedle císař. resoluce z dne 4. července a 6. listopadu 1635 odevzdán byl císaři císař. plukovníku *Hendrichovi Kraftovi z Laemmers-* odměnou za jeho služby vojenské a těmto vedle císař. resoluce z dne 5. června 1636 císař. listem z dne 15. července v summě odhadní 38.664 zl. rýn. dědičně byl darován. (D. Z. 145, K. 18. — C. 215, T. 13/3.)

c) Statek *Doubravice nad Úpou* (kr. Hradec Královský, okr. Úpický, dom. Opočno), l. 1635 za 3772 kopy míš. odhadnuté, totiž tvrz a ves Doubravice s dvorem poplužním se sloužícími roli, 4 rybníky (zejména Vidlák, Vražedlník, Blatná a Sehnalka) a 1½ leče lesův, též dílem vsi Jesenice a Doubravice s 11 osedlými; též čtyry vesnice, předešle k panství Opočenskému náležité, *Šestajovice, Rostoky, Rychnůvek a Zvole,* s poddanými (z nichž 48 s potahem), 4 krčmy, dva mlýny v Šestajovicích a Zvoli, 7¼ leče lesův a 5 rybníků, za 17.310 míš. odhadnuté. — Tyto statky vedle císař. resoluce z dne 1. listopadu 1635, 26. července 1636 a 23. srpna 1638 postoupeny byly v summě odhadní 21.083 kopy míš. *Hendri-*

chovi mladšímu Kustošovi sv. pána ze Zubřího na srážku jeho pohledanosti, již měl za Trčkou (viz též Jan Rudolf Trčka při statku Studenec). (C. 215, T. $13/3$.) — Kustoš pak l. 1638 prodal statek Doubravice za 28.763 zl. rýn. Rudolfovi z Colloredo hraběti z Walsee. (D. Z. 301, C. 10.)

d) Statek *Dubenec* (kr. Král. Hradec.), který matka Trčky Marie Majdalena l. 1624 od Albrechta z Waldšteina směnou obdržela (viz Kristian z Waldšteina), vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1635 postoupen byl k správě cíś. hejtmanu a ingenieuru *Janovi Pieroni* v 12.872 zl., jemu od císaře odměnou za služby vojenské vykázaných, a v 5205 zl. platu zadržalého, témuž pak na srážku vytčených summ vedle cíś. resoluce z dne 26. května 1651 za summu odhadní 21.872 zl. rýn. dědičně byl ponechán, tak že mu i zbytek summy trhové jest darován. (C. 215, T. $13/3$. — D. Z. 151, Y. 19.)

e) Statek *Miskolezy* (kr. Hradec Král., okr. Jaroměř., dom. Náchod.), který matka Trčky l. 1624 od Albrechta z Waldšteina směnou obdržela (viz Jan starší Dobřenský), vedle cíś. resoluce z dne 19. května 1635 postoupen byl klášteru *Servitů u sv. Michala* v Starém městě pražském v dluhu 5000 kop mš., jimiž Adam Erdman Trčka za 200 kyrasů povinen byl cíś. polnímu maršalkovi *Františku Octavio hraběti z Piccolomini*, jenž tento dluh dotčenému klášteru daroval. Avšak s cíś. povolením z dne 8. března 1636 statek ten od téhož kláštera opět postoupen byl hraběti Piccolomini. (D. Z. 145, G. 28. — C. 215, T. $13/3$.)

f) Panství *Náchod* se statky *Rysmburkem a Třebešovem* které Trčka l. 1630 od matky své Marie Majdaleny za 200.000 kop mš. koupil (viz Smiřický), darováno bylo v summě odhadní 215.613 zl. rýn. vedle cíś. resoluce z dne 4. května a 23. července 1634 *Františkovi Octavio hraběti z Piccolomini* odměnou za jeho služby věrné zvláště prokázané zařízením exekuce Fridlandské v Chebu, avšak bez hor stříbrných a jiných na témž panství se nacházejících, které teprv cíś. resolucí z dne 8. srpna 1634 hraběti Piccolomini byly postoupeny. (C. 215, T. $13/3$. — D. Z. 145, G. 28.)

g) Panství *Nové Město Hradiště nad Metují* (kr. Král. Hradeck.), které Trčka od matky své Marie Majdaleny l. 1630 za 120.000 kop mš. koupil (viz Štubenberk, D. Z. 144, A. 14 &

N. 7.); též díl statku *Veselice*, tvrz s dvorem poplužním: ýnem se 7 osedlými ve vsi Jesenici, který Trčka l. 1631 ana Petra Dobřenského za 7000 kop míš. k témuž pan- přikoupil; též statek *Slatina*, tvrz a ves s dvorem po- ým, který Trčkovi l. 1629 Petr Hamsa Bořek ze Zábě- na místě svého strýce Albrechta Zdeňka Hamsy, ne- ého syna po bratru svém Karlovi, za 15.000 zl. rýn. l. — Toto panství, za 118.975 zl. rýn. odhadnuté, k ně- na ten čas náležel zámek a město Nové Hradiště, tvrz a, městys Krčín a vsi Jestřebí, Blažkov, Mezilesí (díl), ví, Chlístov, Spy, Vršovka (díl), Bohuslavice, Slavětín ohov (díl), Dolsko, Černčice, Vošna (Vosno), Nahořany, ec, Veselice (díl), Rychněvek, Spyta, Lhota, Doubravice Provodov, Domkov, Šeřec, Šonov (díl), Vrchoviny, Deutsch ná, Jakubovice, Stroužnej, Chudoba, Slatina a Sviňarky ry poplužními i jiným příslušenstvím (D. Z. 149, O. 13) — cí. poručení od král. komory dne 17. června 1634 po- eno bylo k správě cí. plukovníku *Waltrovi hraběti* ie a témuž vedle cí. resoluce z dne 11. září a 31. srpna se všemi svršky a dobyt看em ve dvořích dědičně pone- na místě odměny od císaře jemu vykázané za jeho st a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasa- a života vlastního dokázanou, bez všech závad, tak že aplacení zbytku summy trhové v 8000 kopách míš. za t Slatinu paní Anně Marii Hamzové roz. z Byčína a je- synovi Albrechtovi Zdeňkovi převzítí neměl. (D. Z. 149, 3.)

O pozůstalost Hamzovu hlásila se l. 1652 Johanna Anna yková, roz. Hamzova, jakožto nejbližší příbuzná Albrechta ka Hamzy ze země odešlého; potom l. 1673 synové u dotčeného Petra Hamzy, Jan Štastný a Ferdinand íšek, kteří však s žádostí svou o navrácení summy vy- při kommissi revisionis et liquidationis dne 10. května byli odmrštěni, protože se v čas určitý nepřihlásili. — é též domáhal se *Jan Petr Dobřenský* l. 1638 zbytku y trhové v 4800 kop. míš. za statek Veselice, Trčkovi ěše prodaný. (C. 215, T. ¹³/₃.)

h) Panství *Opočno* (kr. Hradec Král.), k němuž na ten náležel zámek Opočno, zámek Frimburk, města Opočno,

Dobruška a Třebechovice (Hohenbruck), městečka M (nyní ves), Hrádek, Kounov (nyní ves) a Olešnice (Kyiessshübel); vesnice Křovice, Oujezd (nyní Oujezd vy Jilovice, Klášter (Kloster), Vočelice, Podolí, Přepychy, Křivice, Vostašovice, Vyhnanice, Nováves, Bolehošť, Lh Bolehoštěm; Oujezdec, Ledče (Ledce), Polanky Staré lanky Šarocovské (Šerocovské, nyní P. horní a dolní), St Sténkov, Krňovice, Nepasice, Blešno, Jenkovice (Jenik Lhota Králova, Tošov, Skeřice (Skršice), Rohenice, M (Mezříče), Čanka (Tschanka), Mokrej (Mokré), Dobří Pohorí (Pohoř), Pulice, Mělčany, Semechnice, Val, B Běstviny, Březiny, Vršovka, Brtva, Bačetín (Batstein), Domašín, Myškov, Vohnišov, Rzy (Rzf), Nováves, Bob Vanůvka, Slavoňov, Sněžnej (Sněžné), Bystrej (Bystřé), Tis, Polomy, Plasnice, Š. divy (Šediviny), Sedleňov (Š Kamenice, Spáleniště, Nestřeba (Netřeba), Rozkoš, N Dobřany, Houdkovice (Houtkovice), Trnov, Slavětín a H v nichž byli 1144 osedlí (568 s potahy a 576 zahra se vším příslušenstvím a dvory poplužními, k nimž panství Smiřického dvůr poplužní Libnikovice byl př (D. Z. 147, N. 1. — C. 215, T. 13/3.)

Toto panství, za 394.885 zl. rýn. odhadnuté, ved resolute z dne 31. května a 28. prosince 1635 posta bylo k správě bratřím *Rudolfovi a Jeronymovi s Co hrabatům z Walsee*, cís. plukovníkům, v summě 300.000 od císaře odměnou jim vykázané (totiž Rudolfovi 200. a Jeronymovi 100.000 zl.) za to, že generala hraběte gotsche jakožto účastníka spiknutí Fridlandského dne 24 1634 v Slezsku zajali (viz Albrecht z Waldšteina); týn vedle cís. resolute z dne 10. října 1636 v summě o opravené na 301.391 kopu mš. (351.456 zl. rýn.), da tím způsobem, že povinni byli po srážce vyčtených 300. ze zbytku 51.456 zl. vydati 30.000 zl. vdově po A Erdmanovi Trčkoví pozůstalé, Maximilianě roz. hraběnce rachu, opět provdané Šarfenbergerové, jakožto věno panství Opočenském pojištěné, zbytek pak 21.456 zl. d komory měli odvésti. V smlouvě trhově vymíněna by v oboře Opočenské se nacházející i s nářadím lovcím, vedle cís. resolute z dne 20. března 1635 *králi Fer*

III. od císaře bylo darováno. (C. 215, T. $1\frac{2}{3}$. — D. Z. N. 1.)*)

i) Statek *Šaclřov* (Šaclř, Zaclěř, Schatzlar, kr. Jičín.), muž náležel zámek Šaclř s pivovárem, dům pauský s mlýny s pilou a clem; dvory poplužní, v Šaclři při se sedmi lány rolí, v Krinsdorfu s $6\frac{3}{4}$ lány rolí, v Hainu s $3\frac{3}{4}$ lány rolí a v Starém Městě (Altstadt) s 12 lány rolí; městečko *Bernstadt* neb *Šaclř* pod zámkem s podacími kostelními, vsi Brettgrund, Bobr a Schwarzer (Černá voda) s 114 poddanými osedlými, kteří vrchnosti odváděli ročně platu stálého 30 kop mš. a za 747 dní práce roboty 40 kop mš.; též roční plat 155 kop mš. (za 233 korce obilí po 40 gr.) z mlýnů na cís. gruntu ležících v Krinsdorfu, Petersdorfu, Marschendorfu, Kolben (Kolbendorf), Albendorfu a Potschendorfu (Bečkově), s lesy a příslušenstvím, tak jakž to l. 1622 matka Trčkova Marie Majnau od Heřmana Cetryče z Karyše za 1400 dukátů koupila. (D. Z. 140, K. 6.) — Tento statek, l. 1636 za 42.000 zl. rýn. darován byl se statkem Žireč (Schurz) vedle císařského sídla, dne 1. března 1635 a 15. července 1636 Jesuitům darován jich domu pro nováčky u sv. Anny ve Vídni. (Viz Rudolf Trčka při statku Žireč.)

Na statech vyčtených, dohromady za 872.464 zl. rýn. darovaných, bylo pohledaností, 15 praetendentům náležejících, celkové summě 149.008 zl., z nichž 99.386 zl. noví držitelové, císař pak král. komora platiti měla, tak že konfiskováním těchto statků, od císaře rozdílným osobám darovaných, komora české jenom dluh 49.622 zl. připadl. (C. 215, T. $1\frac{2}{3}$.) Mimo statky vyčtené po Adamovi Erdmanovi Trčkovi konfiskovány byly též: 1. *Pole* ve čtyřech losích (dřevích) za hraniční branou u Prahy ležící, 24 korce a 2 větele míry, bývalá to štěpnice, kterou Trčka i s mladou sadbou daroval, ležící nad touže štěpnicí, l. 1627 od měšťana Novoselského Michala Šulce Veseckého za 1200 kop mš. *per*

*) Panství Opočenské, které l. 1546 Jan Trčka od dědičů nejvyššího purkrabí Pražského Jana z Janovic za 20.000 zl. uherských (dukatů) koupil (D. Z. kvatern trhový červený l. 1546, lit. L. 2), zdědil po Janovi Jaroslavovi Trčkově, v Uhrách ve válce padlém, Jan Trčka a oddělil od téhož panství 11 vesnic, z nichž 7 k statku Mikovickému (viz b) a 4 k statku Doubravickému (viz c) připojil.

contractum simulatum koupil. (Lib. contract. 20, f. 110.) pole za summu odhadní 1150 zl. vedle cíś. resoluce 17. května 1635 postoupeno bylo *Abrahamovi Günzlovi s šelfedu*, radě při komoře české, jemuž polovice summy byla darována, druhá pak polovice na jeho platu por (Lib. contract. 20, f. 300.) — 2. *Vinice* nad dotčenou nicí přes cestu za červenou věží v 3 losích ležící, Trčka od téhož Šulce za 300 kop mš. koupil, a již Eliáš starší Rozýn v držení měl. Tato za 450 zl. rýn. nutá vedle cíś. resoluce z dne 29. června 1635 postoupená byla v summě 350 zl. *Řehoři Ferdinandovi Pischlovi s Lšteina*, písaři při úradě hor viničních, tak že 200 zl. třebám hradu Pražského měl složití a zaplatiti činží u nice zadržalou. (Lib. contract. 20, f. 302.) — 3. *Pole u* na 10 korců výsevku, kdež někdy vinice byla, které též od Šulce za 200 kop mš. koupil. Tohoto pole za 3 odhadnutého ujal se úředník Libeňský, dokládaje, že k p Libeňskému náleží. — Druhý kus pole k Hrdlořezům ladem nechtěl nikdo koupiti. — 4. *Dům* v Novém pražském, který Trčka též od Šulce koupil. (Viz Šulc.

Jan Rudolf Trčka hrabě z Lípy (Starý Trčka), cíś. komorník a soudce zemský v království Českém, prostenství ve zpouře po bitvě bělohorské na poručení k z Lichtenšteina dne 20. února 1621 v domě svém vza na závazek; ale že nikda dobrovolně se stavy odbojnými čem se nespolečoval a s direktory a správci zemským činiti neměl, nýbrž po veškeren čas zpoury se stranou skou měl srozumění dobré, nejenom vězení domovníh zproštěn, ale i při statcích svých zůstaven.

Z těchto statků odkázal Trčka po smrti manželky Marie Majdaleny, roz. z Lobkovic († 1633), a po pádu něho syna Adama Erdmana v Chebu (viz Adam Er Trčka) kšaftem dne 2. července 1634 statky v kraji H ckém ležící, *Opočno*, *Smiřice*, *Adršpach* a *Šaclířov*, se příslušenstvím, se všemi svršky a nábytky, s obilím všemi dluhy (jistinami) jemu od lidí povinnými, *Alšbětě bence Vchynské*, roz. Trčkovně z Lípy, vdově po Vil Vchynském, nejstarší dceři své, pak *Johanně Švambe* druhé dceři své, a *Marii Isabelle hraběnce Trčkovně*, v

na rovné tři díly. — Statek *Černíkovice* i s vesnicemi anství Opočenského k němu připojenými odkázal Trčka *Maximilianě hraběnce Trčkové* roz. z Harrachu, vdově po svém Adamovi Erdmanovi. — Statek *Žireč* se statky ku připojenými odkázal Trčka *Hendrychovi Strakovi z Nečic* a *Janovi Jezbovskému z Olivé Hory* k společnému ně rozdělení na dva díly. — Z ostatních statků v kraji *Čáslavském* ležících (kromě panství *Ledečského* nad Sázavou *Orův Žáky, Krchleby* a *Kluky*, které Trčka k dalšímu n řízení vymínil) — totiž panství *Světlá s Lipnicí, ves- Čáslavské* i s tou výplatou v smlouvě o ně doloženou, y *Studenec, Větrní Jeníkov, Žleby* i s jinými vesnicemi *Hory* k tomu přikoupenými; pak statek *Konice* v kraji *litoměřském*, statky *Čížkovice* a *Košťálov* v kraji *Litoměřském*, též *dům* řečený *Brunšvický* na Hradčanech v Praze — zal Trčka: 1. *Adamovi z Waldšteina* nejvyššímu pur- král. Českého, statky *Konice, Čížkovice* a *Košťálov*. též *Brunšvický*, který však po smrti Waldšteina připad- měl na jeho syna *Maximiliana z Waldšteina*. — 2. *Pe- Vokovi Švihovskému z Ryzmberka* a z *Švihova, Ladisla- Burianovi hraběti z Waldšteina* a *Matyášovi Ferdinan- Františkovi hraběti Berkovi z Dubé* a z *Lippého*, statky ou s *Lipnicí s vesnicemi Čáslavskými, Studenec, Větrní cov* a *Žleby* s jinými vesnicemi neb dvory k tomu při- ými, k společnému a spravedlivému mezi ně rozdělení. — statku *Světelského* a *Ledečského* odkázal Trčka *důchody* *Orův železných* kostelu *Světelskému* na hřbitově (kde ro- jeho, bratří a jiní příbuzní odpočívali, a on sám od- atí žádostiv byl), tak aby tyto důchody též ke škole lské, *Ledečské, Chotěbořské* a *Německého Brodu*, jakož pítálu *Světelskému* byly odvozovány. (D. Z. 144, M. 8.) Avšak Trčka po smrti své († léta 1634 dne 29. září) ňzelka jeho od král. prokuratora l. 1635 pro rozličná nění veliká proti císaři spáchaná byli obvinění, zvláště e již l. 1619 a 1620 připojili stavům povstalým, a je a i skutkem podporovali; pak že Trčka, který za kralo- Fridricha Falckého byl zemským sudím, ačkoliv za per- mu udělený císaři věrnost a poddanost až do smrti za- atí slíbil, přípověď tuto zrušil a s manželkou svou v pře-

dešlé nevěrnosti setrval, tak že potom nejhlavnějším Henrychovi staršimu Matesovi z Turnu i jiným rebelle písoval, je přechovával, penězi zakládal a jejich statky pod ochranu a správu svou přijímal; též že Trčka manželka jeho věděli o nevěrnosti Albrechta z Waldšteina z Fridlandu, jakož i o jeho zradném vyjednávání s Švédským, ano i Waldšteini k tomu radili a napomáhali, pak že Trčka po smrti manželky své vědomost měl o nuti knížete z Fridlandu v Plzni proti císaři s osloviti, zvláště že Waldstein v království České uvázati se začal a že Trčka takové předsevzetí Waldsteinovo schvaloval a podporoval; konečně že Trčka na újmu a oklamání královské mnohé statky, které po některých rebellech králi v držení připadnouti měly, sobě přivlastnil, též důvodné spisy, klenoty a jiné věci, král. fisku náležející, za sebou a zatajil. (D. Z. 622, J. 17.)

Pro toto obvinění Trčky a jeho manželky skrze prokuratora všecky statky, jichž se po smrti Trčky jedné dedičové ujali, vedle cíś. resoluce z dne 17. dubna 1635 sekvestru vzaty jsou od cíś. kommissarů Hieserle a k tomu nařízených až do vynešení výpovědi soudní, pak hotové, klenoty a svršky při deskách zemských byly zadrženy. Zároveň vedle téže cíś. resoluce obeslání byli všichni ediktem, vyhlášeným na všech statcích Trčkovských i v městech Pražských, dedičové Trčkovi a jejich poručníci k odvedení vytčené žaloby král. prokuratora, a poněvadž ve lhůtě šesti neděl jim ustanovené nedostavili, obeslání cíś. ediktem z dne 5. července 1635 bylo opakováno.

Když pak process fiskální proti Trčkovi a jeho manželce při kanceláři dvorské české rozsudky z dne 5. července srpna a 13. září 1635 pořádně byl proveden a žaloba prokuratora po právu dostatečně byla dokázána; **)

*) V kšaftu svrchu dotčeném nařízení byli od Trčky za poručníky nejvyšší purkrabí Adam z Waldšteina, Petr Vok Švihovský z Rybníka, Ladislav Burián hrabě z Waldšteina, Henrych Straka z Nedabína, Jezberovský z Olivé Hory a Ferdinand Robmhap ze Suché.

**) Avšak k ospravedlnění starého Trčky proti jeho obvinění výpovědi rozličných posád a služebníkův, dle kterých Starý Trčka služebníkům, když mu vypravovali, že jeho syn Adam dne 17. dubna u knížete z Fridlandu býti musí, říkal, *to že nerad slyší a že dal nejlepší statek svůj, kdyby jeho syn hrabě Adam se vzdal*.

ředí, cíś. resolucí z dne 10. května 1636 schválenou a 17. května t. r. vynešenou, *paměť (památká) Jana Ru-Trčky a jeho manželky pro jich vytičená provinění za kterou byla vyhlášena a veškeré jmění a statky po nich také král. komoře jsou přisouzeny.* (D. Z. 622, J. 17.) — nejstarší dcera Trčková, svrchu dotčená Alžběta Vchynodsouzena byla všeho jmění svého.

Pročež všickni, kteří na statcích těchto jaké spravedlivé vědí, dluhy a pohledanosti měli, cíś. ediktem z dne 19. a 1636 vyzváni jsou, aby právo a spravedlnost svou využívali před zvláštní kommissí k tomu ve Vídni zřízenou, nařízeni byli za kommissary Albrecht Libšteinský z Kolo-cíś. dvorský radda, komorník a německý místokanclér lovství Českém; Jakub Bertholt (Berchtold) svob. pán herčicích, cíś. radda a direktor komory dvorské, Ondřej n sv. pán z Brandejsu na Löwenburku a Forstu, radda ry dvorské, Jiří Pacher, cíś. radda, a Linhart Ritters-er, obojích práv doktor. — Zároveň všickni dlužníci ovi, též všickni, kdo by některých svršků Trčkových se ujali, neb o tom věděli, vyzváni byli, aby o tom zprávu ti při král. dskách zemských pod trestem čtvernásobné ady toho, co by na újmu král. fisku za sebou podrželi ajili.

Za věrné služby a namáhání při tomto Trčkovském pro-povoleny byly odměny, totiž vedle cíś. resoluce z dne rvena 1636 říšské raddě dvorské Matyášovi Prügelmayerovi 10000 zl. rýn., které mu vedle cíś. resoluce z dne 20. září na panství Světelském byly vykázány; koncipistovi a atorovi při české kanceláři dvorské Adamovi Pechio 10000 zl. rýn.; Danielovi Freysleben 6000 zl. rýn.; pak dne června 1636 Reinhardovi z Walmerode 60.000 zl. rýn., statek Habry, a dne 4. září 1636 říšské raddě dvorské ášovi sv. pánu z Haugwic 2000 zl. rýn. (C. 215, T. 13.)

ského a knížete z Fridlandu opustil, a raději se zdržoval na svých ích rozsáhlých, Opočně, Smiřicích, Novém Městě a Náchodě, kdež ako kníže žiti mohl. (C. 215, T. 13.) — Hlavní příčinou obvinění souzení Starého Trčky byla ta okolnost, že při konfiskaci statků ého Trčky zjistiti se nedalo, které statky Mladému a které Starému ovi náležely; z té příčiny všechny statky Trčkův byly konfiskovány.

Po zavření Trčkovského procesu vedle císař. res. z dne 19. května 1636 skrze císař. relaci z dne 9. června *kassirován a vymazán z desk zemských kšaft Trčky*, s dotčený (D. Z. 144, M. 8), potom všechny statky Trčkové byly konfiskovány a od císaře odměnou vykázány rozdílně důstojníkům vojenským, jimž vedle císař. nařízení a poručení krále Ferdinanda III. z dne 11. června 1636 měly být stoupeny.

K statkům po Janovi Rudolfovi Trčkovi a jeho manželce konfiskovaným náležely :

1. Statky *Bohdaneč a Suchotlesky* (kr. Čáslav., domky Bohdaneč a Ronov), totiž: a) Tvrz *Bohdaneč*, od vojáků společená a do základů zbořená, vesnice Bohdaneč s podacím kostelem a krčmou, Třebětín s filiálním kostelem a krčmou, Vickéřov s krčmou, Řeplice s krčmou, Ves prostřední, Michalovice s filiálním kostelem a krčmou, a Kotoučov, v nichž bydleli sedláci (18 s potahem), 16 domkářů a 7 nájemníků, odváděli vrchnosti ročně platu stálého a za robotu 192 52 gr. mš.; pak 3 dvory poplužní, z nichž první při tvrzi 4 lány a 56 korci rolí (1 lán za 400 kop mš. odhadnut 24 kravami dojnými, 14 kusy jalového dobytka a 700 k. jalového dobytka, druhý Dvorec řečený s 2 lány a 6 korci rolí a 15 k. jalového dobytka, třetí v Třebětíně s 1 lánem a 42 korci rolí a 15 k. jalového dobytka; též dva mlýny, 13 rybníků, 36 lečů (po 150 kopách odhadn.). Tento statek, který Maria Magdalena Trčková l. 1623 po Benešovi Březském za 22.542 mš. koupila (viz Březský), dne 5. března 1636 za 20.000 kopy byl odhadnut. — b) Tvrz *Suchotlesky* s dvorem poplužním s 4 1/2 lány rolí, 12 koni, 37 k. hovězího dobytka a 15 k. ovcí; též vsi Biskupice, Mladotice a Pařízov, v nichž předešle bylo 14 sedláků a 7 domkářů, l. 1636 však jenom 6 sedláků a 14 domkářů, kteří ročně odváděli platu stálého a za robotu (120 dní) 62 kopy. Statek ten dne 1. března 1636 odhadnut byl za 10.020 kop m. — Tyto oba statky i se svými příslušenstvími v 274 kop. mš. vedle císař. resoluce z dne 19. června císař. listem z dne 26. července t. r. dědičně postoupeny vdově po císař. plukovníku *Gotthardovi z Schaftenbergu* zůstalé, Anně roz. Kylanové z Kylanseku, opět provdané Stahrenbergové, za summu odhadní 43.019 zl. rýn. na srovnání

odměny, která jejímu manželu Schaftenbergovi dílem za věrné služby, dílem na zaplacení jednoměsíční služby jeho pluk v summě 80.000 zl. rýn. byla vykázána. Avšak jená vdova byla povinna po zaplacení jednoho měsíce vydotčenému pluku též zapraviti z dluhův Trčkovských na tyto statky poměrně vykazaný a uložený, který dle vydluhů z léta 1642 vynášel 11.700 zl. rýn. (D. Z. 146, 4. — C. 215, T. 13.)

2. *Čáslavské vesnice*, které l. 1623 obci města Čáslavi konfiskovány a paní Marii Majdaleně Trčkové zastaveny, l. 1627 za 92.810 kop mš. prodány (viz město Čáslav), Močovice, Vrды, Dobrovice, Tupadla, Zbudovice, Březí, Lochy (Potěhy) a Horky, se sedmi dvory poplužními, ze strany Ledčarovský v Tupadlech, Druhanice, Šindloch, Lochy, Koudelovský a Dvůr nový spálený, při nichž byly polí. Tyto statky vedle cíś. resoluce z dne 30. května cíś. listy z dne 26. července a 4. září t. r. postoupeny za summu odhadní 81.678 zl. rýn. cíś. nejvyššímu lieutenantu *Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys* náhradou za dluhův mu cíś. milostí 70.000 zl. zvláště za to, že dle rozkazu Waldštejnových se neřídil, a císaři obsazení Plzně skrze povníka Diodati dne 25. února 1634 oznámil; avšak vydluheny byly zásoby hospodářské při statku Tupadlském, za které hrabě Suys Jesuitům 2825 zl. zaplatiti měl; zbytek summy trhové v 11.678 zl. (10.000 kop mš.) vydati měl obci Čáslavské na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských. (D. Z. 147, B. 29.) Za tuto summu chtěl hrabě Suys vedle cíś. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské 1640 postoupiti dvory poplužní Druhanice a Šindloch s jezdárnským mlýnem a rybníkem. Ale když obec tyto dvory nechtěla, nýbrž za postoupení jiných lepších žádala, přikázány byly opět k žádosti hraběte de Suys statky Čáslavské skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (25 kop mš.). Proto hrabě de Suys vedle cíś. resoluce z dne 12. června 1642 povinnosti své k Čáslavským i k Jezeňskému byl zproštěn, tak že se oběma dostati mělo náhrady komory české. Naproti tomu povinen byl hrabě zaplatiti dluhův Trčkovských v summě 22.326 zl. rýn. na statky Čáslavské poměrně uložený; za to však měla jemu král. ko-

mora nahraditi zbytek 17.478 zl. na odměnu jeho dotčce 70.000 zl. scházející, za jehož vydání vdova po něm požádala. (C. 215, T. 13. — Viz též město Čáslav.)

3. Statek *Větrný Jeníkov* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav, okr. Humpolec.), od paní Marie Majdaleny Trčkové 1. za 48.434 kopy míš. koupený (viz Štubský), totiž tvrz a stečko Jeníkov Větrný s dvorem poplužním, domy šenými a mlýny, vsi Kalhov (Kalthof) s krčmou, Zbinohy (Zbinden) s krčmou a mlýny, Chýška (Chisten) s dvorem poplužním, Úhořilka (Prussdorf), Dušejov (Duschau), Opatov s krčmou, Zbílity (Zbilidi, Rothneustift) s dvorem poplužním, Maršova Pustotina (Maršov, Marschau). — Tento statek odhadnutý za 24.328 kop míš., pak město ochranné *Brod Německý* (Deutschbrod), k panství Lipnickému náležející, ročně 1000 kop míš. ochranného platilo, za 40.000 kop odhadnuté, postoupeny byly v summě odhadní 63.154 zl. císaři císař. general-stražmistru a nejvyššímu *Filippovi Fridrichovi Breunerovi sv. pánu na Stübingu* na srážku císař. odměny v 60.000 zl., jemu vykázané za jeho služby vojenské. — Když město *Brod Německý* povýšeno bylo na město královské, upustil Breuner na právo a spravedlnost svou příměti městečské za náhradu 40.000 kop míš., která jemu vedle resoluce z dne 7. června 1637 ve čtyřech lhůtách ročně z důchodů solních, vinných a pivních v Čechách zaplacení býti měla, tak že až do úplného zaplacení této summy 1640 město Brod Český zástavou podržel. (C. 215, T. 13.)

4. Statky *Dobrovítov*, *Chlum* a *Krchleby* (kr. Čáslav). 76.795 zl. rýn. odhadnuté, totiž: a) Tvrze *Dobrovítov* a *Žleby* a *Chlum* (dom. Sedlec.) s třemi dvory poplužními jména Dobrovítovský s 9 lány a 46 korci polí, 46 kusův vězího dobytka a 200 k. ovců, Chlumský s 6 lány a 56 k. polí a 59 k. hovězího dobytka, a Sbejhov (Zbejšov, Zbýšov) s 3 lány a 2 korci polí a 35 k. hovězího dobytka; k tomu 2 mlýny, 58 rybníků (na ten čas 7 prázdných) a 45 lečův pak vesnice *Dobrovítov* s krčmou, 3 sedláky, 7 domkářův nájemníků, *Švárov* (Švarov, zaniklá snad Souňov) s 3 chlévy a 3 nájemníky, *Damirov* s krčmou a 3 sedláky (s potahem), *Lohov* (Hlohová) s krčmou a 6 sedláky (s potahem), *Hoskovice* (Hostkovice) s krčmou, 1 sedlák

chalupníkem, avšak na ten čas pustá, *Dědice* s krčmou, 3 várky a 1 chalupníkem, *Zdelavice* (Zdeslavice, Sdalawic) s krčmou, 4 sedláky a 1 nájemníkem, *Lerbáin* (zaniklá snad Lerbín) s 5 sedláky (jen 2 s potahem) a 1 nájemníkem, *Opavice* s krčmou, 4 sedláky (jen 2 s potahem) a 3 chalupníky, *Opavice* s krčmou, 6 sedláky (jen 4 s potahem), 1 chalupník a 2 nájemníky, *Opatovice* s 3 sedláky a 2 chalupníky, *Opava* s krčmou, 2 sedláky a 3 chalupníky. Tyto oba statky, z nichž bývalo 40 sedláků a 21 chalupníků (mezi nimi na ten čas jenom 26 s potahy), kteří dohromady vrchnosti odváděli ročně platu stálého a za robotu 238 kop 48 gr. a 175 slepic po 6 gr., l. 1636 odhadnuty byly za 46.715 48 gr. míš. (54.501 zl. 46 kr.) — b) Tvrz *Krchleby* (kr. Opava, dom. Sedlec.), obehnaná příkopem naplněným vodou opatřená mostem zdvihačím, s pivovárem, v němž ročně vyvědělo předešle 72 várek, na ten čas však jenom 45 várek 5 sudech, tedy na 675 sudů piva; k tomu dvůr poplužní s 31 kůry, 31 korci rolí, při němž se chovali 24 koně, 40 ovčích, 100 hovězího dobytka (na ten čas toliko 15) a 600 k. ovcí; dále o 3 složení s otlukačem jahel (prosa) se 6 stoupami a 4 mlynářskými, z něhož ročně 130 kop m. platu vycházelo; 7 rybníků, 4 leče lesův a cihelna; pak ves *Krchleby* s krčmou, 1 sešákem a 5 domkáři, kteří ročně 17 kop míš. platu stálého odváděli, též 5 chalup na ten čas pustých, z nichž předešle 10 kop míš. ročně se platilo. Tento statek l. 1636 za 19.108 40 gr. míš. (22.293 zl. 26 kr. rýn.) byl odhadnut.

Tyto tři statky vedle cíś. resoluce z dne 29. května 1636 odměně odhadní 76.795 zl. rýn. postoupeny byly cíś. plukovníku *Valtrovi de Veroux* (*Deveroux*) k zapravení cíś. odměny 40.000 zl. rýn. jemu vykázané za jeho vydatné služby při exekuci Fridlandské v Chebu (*Deveroux* zavraždil totiž u Waldšteina, viz Waldstein); avšak měl zapraviti poplatníkům svým při dotčené exekuci, nejvyššímu lieutenantu *Mysovi Magdanielovi* (*Macdonald*) a hejtmanu *Hermanovi von der Burg* po 12.000 zl. rýn. cíś. odměny, na pak ze summy odhadní přebývajících 12.795 zl. rýn. vrácena byla všem třem jmenovaným. Ale poněvadž *Deveroux* za své služby vytkené nedostál, též díl dluhů Trčkovských na jeho jméno jeho poměrně uložený zaplatiti se nezavázal, po jeho

sinrti syn jeho Martin od věřitelů l. 1651 byl zbaven
tčených statků, které pak hlavnímu věřiteli *Ferdin*
Robmhapovi ze Suché na srážku jeho pohledanosti 18.
na statcích Trčkovských za 31.000 zl. dne 11. října 1651
postoupeny. (C. 215, T. 13. — D. Z. 307, E. 30.)

5. Statek *Habry* (Ilabern, kr. Čáslav.) s 25 vesnic
dvory poplužními od panství Světlé oddělenými, totiž:
stys *Habry* s 30 osedlými (avšak na ten čas 21 domů
stých), kteří ročně 45 kop mš. platu vrchnosti od
s 6 domy šenkovními, mlýnem obecním a rybníkem, za
kop mš. odhadnutý. — b) *Rychta Dobručická*, za 11.4
mš. odhadnutá, k níž náležely vesnice Dobruice s ko
filiálním, Nováves, Leština, Štěpánov, Kysibel (Giess
Lubnej (Lubno) a Chrtnice, v nichž bylo 5 krčem, 7
daných osedlých (44 s potahy, 30 bez potahů a 1 do
kteří ročně odváděli 184 kopy 47 gr. mš. platu s
4 mlýny sedlské s ročním platem 51 kop 48 gr. mš.;
níků a 9 lečí lesů. — c) *Rychta Tiská*, za 8331 kop
odhadnutá, totiž vsi Tis s kostelem filiálním, Kněž,
(Steinsdorf), Mírátky, Proseč a Jiříkov, s 4 krčmami
osedlými (41 s potahy, 24 bez potahů a 1 domkář) s
platem 122 kop 49 gr. mš.; mlýn sedlský, Kurka
pod Mírátkami s ročním platem 13 kop 28 gr. mš.;
níků a 8 lečí lesů. — d) *Rychta Volešnická*, za 8364
57 gr. mš. odhadnutá, při níž byly vesnice Volešná (G
Gross-V.), Krupá horní a dolní s kostelem filiálním, S
s kostelem filiálním a Radostín, s 75 osedlými (38 s p
23 bez potahů a 11 domkářů) a 6 krčmami s ročním
138 kop 33 gr. mš.; mlýn sedlský, Melmulka řečený,
Krupé dolní s ročním platem 37 kop 30 gr. mš. n
korců žita po 45 gr.; 2 rybníky a 3 leče lesů. — e) *L*
Lučická, za 10.138 kop 11 gr. m. odhadnutá, k níž n
vesnice Lučice s filiálním kostelem, Žďár Veselý, Vol
Valečov, Komárov, Pohled a Malčín (Malšín), s 5 kr
a 64 poddanými (48 s potahy a 16 bez potahů) s
platem 179 kop 54 gr. mš.; 2 mlýny sedlské, Neřád
tala řečené, s 19 kop. 30 gr. ročního platu; 4 rybní
lečí lesů. — Mimo platy vytčené odváděli poddaní k
čtyřem rychtám náležející vrchnosti za robotu 247 kop

totiž 171 poddaný s potahy po 1 kopě 2 gr., 93 podbez potahů po 42 gr. a 16 domkářů po 20 gr. míš.

Tento statek i s rychtami vytčeny, v jedné summě za 7 kop 49 gr. míš. (62.075 zl. 46 kr. rýn.) odhadnutý, císař. resolucí z dne 16. června a 10. září 1636 postoupen summu odhadní *Reinhardovi svob. pánu z Walmerode* v Hamburku, císař. nejvyššímu a general-kommissari polnímu, sázku 60.000 zl., dílem za jeho službu, dílem odměnou za přičinění při konfiskaci statků knížete z Fridlandu a přívrženců jemu od císaře vykázaných, na místě statku v německého Stolinky, témuž předešle k správě odevzdaného, paní Alžbětě Hrzanové roz. z Haugwic dobrovolně popl. Dědicové pána z Walmerode měli zaplatiti nejenom summu odhadní 2075 zl., který Jaroslavovi Juliovi v r. 1638 vykázan byl na srážku jeho pohledanosti v domou českou, nýbrž i zapraviti díl dluhů-Trčkovských statků Habry v summě 16.967 zl. uložený. (C. 215, T. 13. — 146, A. 11 & 12.)

Statek *Chotěboř* (okr. Čáslav.), za 19.777 kop 31 gr. odhadnutý, totiž: a) tvrz Chotěboř, při ní dvůr poplužní s polí, v němž se chovalo 30 krav dojných a 7 kusů dobytka; městečko *Chotěboř* s ročním platem 73 kop a vesnička *Svinny* (Svinné) s ročním platem 13 kop m., k němu kostelu náležející, 2 leče lesů, 7 rybníků kaprových s 23 kop. kaprů a 2 rybníky s 20 kop. násady; mimo vesnice k panství *Světlé předešle náležející, Jilm* (Jilem) s poddanými (8 s potahy, 2 bez potahů a 1 domkář), 3 lesů a 2 rybníky, *Petrovice* s 11 poddanými (5 s potahy), s 10 kusy lesů a 3 kusy lesů, *Vepříkov* s 14 poddanými (10 s potahy, 4 s krčmou, 4 kusy lesů a 4 rybníky, *Sedletín* s 7 poddanými (4 s potahy) a krčmou, *Raníkov* (Rankov) s 9 poddanými (6 s potahy), s krčmou a 8 rybníky, *Veselí* (Veselá) s 10 poddanými, z nichž 3 s potahy; z těchto vesnic odváděli poddaní vrchnosti ročně 118 kop 6 gr. míš. platu stálého, s 10 kusy lesů po 8 gr., 78 kuřat po 6 gr., pak za robotu 36 poddaných s potahy po 1 kopě 2 gr. a 20 poddaných bez potahů po 42 gr. míš. — b) *Rychta Kejžlická* (okr. Humpolec, Lipnice), k panství Světelskému náležející, za 11.252 kop 28 gr. míš. odhadnutá, při ní vesnice Kejžlice, Řečice

s filialním kostelem, Bystrý (Bystré), Záběhllice, Suchá (dol), Budíkov, *Lhota Červená* (Rothlhota), Dobrá Voškov, Louky (Loukov, Lúké) s kostelem filialním, Mlýnský Chřepín (Křepín) Veliké a Malé, s 3 krčmami, 74 domácnostmi (42 s potahy, 31 bez potahů a 1 domkář), s ročním platem 197 kop 27 gr. mš., 4 mlýny sedlské s ročním platem 21 kop 15 gr.; 6 rybníků, z nichž 3 při vsi Louky a 3 lečí lesů.

Tyto statky za summu odhadní 39.701 zl. 39 gr. podle císl. resoluce z dne 18. září 1636 dědičně posazeny byly *Jaroslavovi Šezimovi Rašimovi z Ryžmburku* k zajištění jeho pohledanosti za dvorskou kancelář českou, jako odměny za jeho spis, Albrechta z Waldšteina veleznámého vinující. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 7. — Viz Rašín a Waldštejn.)

7. Statky: a) *Jenikov pod Zábělicemi* (potom Jenikov řečený, kr. Čáslav, okr. Habry), odhadnutý únoru 1636 za 21.560 kop mš. (25.153 zl. rýn.), k nim náležely zámek a ves *Zábělice* (zaniklá) s 3 zahradami, 3 rybníky, 7 lečí lesů, s dvorem poplužním s 31 korci polí, při němž se chovalo 40 krav dojných, 20 k. j. dobytka, 360 ovcí a 12 kobyl; dvůr poplužní v Chrastavě na ten čas zcela spálený, tak že jenom místo zůstalo lánem polí zpustlých; městečko *Jenikov* a vsi *Zaběhlice*, *Frydnava*, v nichž předešle bylo 60 poddaných s ročním platem 101 kopy 50 gr., z nichž však na ten čas toliko 15 k. s 3 krčmami zůstalo (42 usedlosti byly již pusté); jenom 51 kopy 39 gr. platu stálého a 100 kop mš. roční botu ročně vrchnosti odváděli; též pivovár, v němž bývalo 30 várek po 16 sudech piva.

b) Statek *Žandov* (kr. Čáslav, dom. Jindice), kterému Rudolf Trčka po Adamovi Slavatovi za 14.000 kop mš. a k panství Ledecí připojil. (D. Z. 191, B. 21.) Při odhadnutí, dne 9. března 1636 za 13.025 kop mš. (15.000 zl. rýn.), byl dvůr poplužní v *Žandově* s 1 lánem, 30 korci polí a 30 k. hovězího dobytka; dvůr poplužní řečený s 2 lány a 19 korci polí a 50 k. hovězího dobytka; vesnice *Žandov* s krčmou s 17 poddanými (2 s potahy, 5 domkářů a 7 nájemníků) s ročním platem

Rašovice s krčmou, s 6 poddanými (2 s potahy, 1 bez u, 2 domkáři a 1 nájemník) s ročním platem 9 kop pak 8 rybníků s 502 kopami násady a 15 lečí (po 24 ech na 30 sáhů zdělí) lesů.

c) Statky *Podmokly* (Podmokly), *Přibislavice* a *Kozohlody* (Čáslav, dom. Žleby), předešle k statku Žáky náležející, 28. února 1636 za 21.879 kop m. (25.526 zl. rýn.) od-
uté, totiž: 1. Dvůr poplužní *Přibislavice* s 8 lány a 24
rolí a 46 k. hovězího dobytka, s pivovárem od vojáků
ncovaným a spáleným, pustým rybníkem a 7 lečí lesů;
es *Přibislavice* s 13 poddanými (2 sedláky a 11 dom-
s ročním platem 30 kop mš., a kostelíček filialní u sv.
va pro sebe stojící; což vše za 11.372 kopy mš. bylo
lnuto. — 2. Ves *Podmokly* (Podmokly), odhadnutá za
kopy m., při níž bylo 26 poddaných (20 s potahy, z nich
n čas 5 usedlostí spálených a 8 pustých, pak 6 dom-
s ročním platem 43 kop 56 gr. mš.; dvůr sedlský
ány a 32 korci rolí a 30 kusy jalového dobytka; též
oníků s 62 kopami násady. — 3. Ves *Kozohlody*, za 3542
m. odhadnutá, v níž předešle bylo 12 sedláků a 7 dom-
na ten čas však jenom 4 sedláci a 6 domkářů, kteří
60 kop 18 gr. mš. platu stálého vrchnosti odváděli;
rčka a filialní kostelíček Všem Svatých na samotě stojící.
Tyto statky všechny vedle cíś. resoluce z dne 29. května
a cíś. listem z dne 29. července 1636 darovány a dě-
postoupeny byly za summu odhadní 65.876 zl. rýn.
general strážmistru a nejvyššímu *Martinovi Maximilia-*
svob. pánu z Golců k zapravení cíś. odměny 60.000 zl.,
vykázané za jeho služby vojenské; za to se zavázal
zaplatiti díl z dluhů Trčkovských, na tyto statky l. 1642
mmě 18.006 zl. rýn. uloženy. (C. 215, T. 3. — D. Z. 145,
8 & 29.)

8. Panství *Ledeč* a statek *Hamr* (kr. Čáslav), za 162.536 zl.
odhadnuté, totiž: a) Panství *Ledeč*, l. 1636 dne 20. února
dnuté za 115.274 kopy 58 gr. a v menší taxe za 80.503
32 gr. mš., k němuž náležel zámek Ledec na Sázavě
edhradím, štěpnicemi, chmelnicemi, pivovárem; dvory po-
ní zejména *Hradec* s 8 lány a 48 korci polí (1 lán po
kopách odhadnutý), s loukami, z nichž ročně na 200 vozů

sena a otavy bývalo (1 vůz po 1 kopě 30 gr.), s 30 k a 12 kusy jalového dobytka, z nichž roční užitek 10 vynášel (totiž z 1 krávy po 3 kop., z 1 kusu jalové 1½ kopě); *Podolí* se 4 lány a 5 korci polí a *Dobrá* s 3 lány a 54 korci rolí, který byl ze vsi udělaný; té poplužní Veliká s 3 lány a 19 korci polí; město *Ledeč* s podacími kostelními s 153 poddanými, kteří platili roční činže 120 kop 34 gr., pak 30 kop 30 gr. za 61 ova (1 korec po 30 gr.) a 29 kop 6 gr. za 291 slepice (1 slepice po 6 gr.); vsi celé *Chřenovice* (Křenovice) s podacím kostelním, *Vobruv* (Obrvaně), *Jedle*, *Pavlovice*, *Bělá*, *Sychrov*, s mlýnem *Vodákův* řečeným, *Olešná*, *Lhota Kalousova*, *dec*, *Ševoboř* (Soběboř), *Habr*, *Kozly* s podacím kostelním, *Ostrov*, *Bohumilice*, *Velká* s kostelním na Bojišti řečeným, *Mstislavice*, *Čihoště* s podacím kostelním, *Krušovice*, *Hroznětín*, *Tuňochody*, *Volova Lhota*, *Milanovice*, *Mačovice*, *Chotěměřice* a *Štičí* i s rychtami, totiž *Křenovická* s 12 sedláky, 3 domkáři, 3 nájemníky a 3 krčmami, *Bělská* s 21 sedláky, 5 domkáři a 3 krčmami, *Kozlovská* s 12 sedláky, 1 domkářem a 1 krčmou, *Čihoštská* s 35 sedláky, 3 domkáři a 3 krčmami, *Kozelská* rychta s 39 sedláky, 1 domkářem, 6 nájemníky a 2 krčmami, z nichž všech plat čí a plat za slepice, vejce, obilí a robotu vynášel ročně kopy 12 gr. míš.; též dílem vsi *Chlistovice*, *Sechov*, *Knínické* a *Habrovčice* (Habroučice); 8 mlýnů s 2 kopy ročním platem 490 kop 55 gr.; 18 rybníků násadů, 10 výtažníků a 3 rybníčky potérní; lesů 115 lečů po 24 tech (1 leč za 150 kop odhadnutá). Toto panství prodal 1598 Jan Trčka Mandalené Lobkovské, roz. hraběnky ze Lupy za 80.000 kop m., ale pro nezaplacení summy trhové v roce 1615 se uvažal. (D. Z. 187, F. 21 & 191, B.

*) V pivováře vrchnostenském, pod zámkem ležícím, býval 50 verek piva pšeničného (bledého) a ječného po 30 sudech (přes 1200 sudů piva bledého a 90 sudů piva ječného); užitek piva z každého sudu piva bledého po 30 gr., a z ječného po 20 gr. činil ročně 667 kop 30 gr. míš. — Vedle toho mělo měšťanstvo právo před tím právo varečné a vedle svého piva odbírali též pivo vrchnosti, aby se jí zalíbilo, a byli povinni za každou várku srovnávanou do důchodu 2 zl. 8 kr. rýn. — Mimo to odvádělo se v městě ročně užitku: od *šenkyřů* 60 kop míš., z vína (1 vědra po 4 řezníky 41 kopy míš., pak z každého kusu hovězího dobytka

) Statek *Hamr* (Hamry, dom. Kralovice dolejší), totiž: městečko *Hamr* (Vlaštějovice, Hammerstadt), v němž hospoda a jenom domky, od vrchnosti vystavěné pro lid mru pracující, který toliko 62 kuřata po 6 gr. vrchnosti odváděl; vsi Pertoltice s krémou a 6 poddanými, Lažice s 8 poddanými, Březina s 4 poddanými, Bučice a Skály s 4 poddanými, Zahájí a Štečí (Stičí) s 6 poddanými a Habrou s 4 poddanými; dvory popl. Kounický (Kounice) s tvrzkou merský; 3 mlýny, 10 rybníků a 12 lečí lesův; mimo městečko *Hněvkovice* s tvrzí a dvorem poplužním, předešle ství Ledči náležející, v němž předtím bylo 8 usedlých h, ale na ten čas toliko 3 a 10 domkářů s hospodou. ní všickni k tomuto statku náležející odváděli vrchnosti kopy 51 gr. mš. platu stálého a 28 kop mš. za robotu. ováře při témž statku bývalo ročně 30 várek na 14 piva starého a na 10 sudů piva bledého, tak že se va ročně 420 sudů piva starého a 300 sudů bledého. statek dne 3. března 1636 odhadnut byl za 24.041 40 gr. m. neb 28.048 zl. 36 kr. rýn. (C. 215, T. 13. — 145, O. 6.)

anství Ledeč a statek Hamr vedle cíś. resoluce z dne rva 1636 cíś. listem daným dne 6. července 1636 mě odhadní 162.536 zl. rýn. darovány a postoupeny dědičné generalovi strážmistru *Adrianovi svob. pánu Enknfurtu* (Enkenvört) k zapravení cíś. odměny, jemu za služby vojenské a jeho tchánu Janovi Bapt. hraběti denbergu po 50.000 kop. mš. vykázané, avšak na ten b, aby general z Enknfurtu nejvyššímu leytenantovi *sařovi Mohrovi* 20.000 zl. rýn., ténuž na statku Hamru saře vykázaných (viz Waldstein), vydal a díl Trčkov- dluhů na téze statky v summě 44.428 zl. připadlý lacení na sebe přijal. (D. Z. 145, O. 6.) — Když však na rudu železnou na vrchu *Fiolníku* se nacházející, které m k statku Hamru byly připojeny, vedle cíś. resoluce

nebo místo nich 7 liber masa v ceně 10 gr., neb za 40 volů ročně 51 gr.; od *pekařů* 6 kop mš., totiž od každého po 1 zl. 5 kr.; *čičů* za hlinu 4 kopy a od *soukeníků* 10 kop mš., totiž za každolici po 7 kr., od rámu po 4 kr. a od valchy za každý kus sukna 1 kr. (Dle odhadu dne 12. února 1636, C. 215, T. 13.)

z dne 14. prosince 1636 od téhož statku byly odňaty bēti Pappenheimovi na jeho praetensi dány, pak od hrabēti Ladislavovi z Waldšteina postoupeny, prodány z Enkenvōrtu též statek Hamr l. 1646 dotčenému hrabēti z Waldšteina.

9. Panství *Lipnice* (kraj Čáslav, okr. Brod Něm.) k němuž náležely zámek a město *Lipnice* (které Trčka l. 1595 od hrabēte Martina z Turnu za 15.000 kop mš. koupil, D. Z. Kvat. trhový rozínový, lit. A. 22) s 25 usedlými z nichž však na ten čas 15 bylo pustých, s pivovárem, s zbořeným a 3 krēmami; dvůr poplužní pod zámkem Horní s 6 lány rolí, 25 kravami a 14 k. jalového dobytka; dvůr poplužní pod Lipnicí řečený Dolní neb Nový s 12 lány rolí, 30 kravami a 40 k. jalového dobytka; dvůr poplužní řečený Papšíkov s 7 lány rolí, při němž se chovávalo 12 krav, 14 k. jalového dobytka a 15 kop ovcí; 3 mlýny s 12 činží 180 kop m.; 19 rybníků s 208 kopami násady, z nichž na ten čas 7 rybníků na 58 kop násady bylo prázdných; 9 vesnic s 47 osedlými (24 s potahy, 14 bez potahů a 9 domkářů), kteří platu stálého, též za žito, oves, slepice a ročně vrchnosti 191 kopu mš. odváděli, totiž vesnice *Chov* s 4 osedlými, *Vitonín* s 3 osedl., *Vilámovec* s 3 osedl., *Kojkovice* s 4 osedl., *Kojkovičky* (Kojkovice malé) s 3 osedl., *Petrkov* (Peterkov) s 15 osedl. a Věž s 15 osedlými. — K panství muž panství, za 41.488 kop mš. (48.403 zl. rýn.) oddělenému, připojeny byly: a) Ves od panství Světelského l. 1636 vzatá *Doloměsto* (Dolní město, Lipnice dolejší, Unterlipnice) od rychty Doloměstské oddělená,*) s 24 poddanými (14 s potahy, 8 bez potahů a 2 domkáři) s ročním platem 9 kop mš., s 3 rybníky, zejména Doloměstský, Chaloupský a další na 34 kopy násady, též 4 leče lesů, což vše za 4891 kop mš. (5706 zl. rýn.) bylo odhadnuto. — b) Ves *Šebe* (okr. Čáslav), za 4679 kop mš. (5458 zl. rýn.) odhadnuta s 10 poddanými (8 s potahem), z nichž na ten čas byli 2 s potahem a 4 domkáři, platící roční činže 21 kop

*) Ostatní vesnice k rychtě Doloměstské náležející s 86 osedlými (57 s potahy, 27 bez potahů a 2 domkáři), kteří odváděli ročně 191 kop mš. platu stálého, l. 1636 za 11.886 kop odhadnuté, s panstvím hrabēti z Waldšteina byly postoupeny. (C. 215, T. 13. — Viz Světlá

poplužní Šebestěnice s 3 lány a 45 korci rolí, 4 leče a 8 rybníků na 98 kop násady.

Toto panství i s vesnicemi vytčenými vedle cíś. resoluce

8. března a 4. července 1636 postoupeno bylo dědičně nejvyššímu *Matoušovi svob. pánu z Vernier* na zaplacení 50.000 zl. rýn., od něho l. 1630 k zařízení jednoho o 3000 mužů půjčené, za summu odhadní od král. ry dne 29. ledna 1646 na 60.405 zl. rýn. zvýšenou, Vernier musil zaplatiti díl dluhů Trčkovských na pan-lipnické v summě 16.511 zl. uloženy. (C. 215, T. 13. — 146, B. 22.) — Svršky pak na témž panství zanechané ny byly dne 28. července též pánu z Vernier za 941 zl. rýn. *)

0. Statek *Moravany* (kr. Čáslav), který Jan Rudolf po emigrantovi Václavovi Robmhapovi ze Suché jenom rávě měl. (Viz Robmhap.) — Díl dluhů Trčkovských na statek v summě 4700 zl. rýn. uloženy přisouzen byl Ferdovi Robmhapovi. (C. 215, T. 13.)

1. Statek *Studenec Nový č. Dolní* (kraj Čáslav, okres Pboř.), který Maria Majdalena Trčková po Jiřím Adaroupovci l. 1623 za 18.000 zl. rýn. koupila (viz Roupovci), l. 1636 za 37.709 zl. rýn. odhadnutý, totiž: zámek enec s pěti dvory poplužními, zejména dvůr pod zámkem ry ve vsích Libicích, Hranicích, Kladrubech a Kocou z nichž poslední tři předešle byly jenom dvory sedlské; esnic s 70 poddanými usedlými (30 s potahy a 40 chaků), zejména Lhůta (Lhota) s 5 poddanými, Lany s 5 an., Hranice s 3, Kladruby s 3, Libice s 7, Lhotka Že- č. Libická s 3, Sokolovec dolní s 2, Sloupnej (Sloupné) Štiková s 3, Vesce dolní s 3, Vesce horní s 3, Podmo- s 3, Branišov s 3, Studenec s 4, Hudeč s 5, Rovué

*) K této svrškům náleželo: 10 volů po 14 zl., 14 krav po 10 zl., po 14 zl., 5 jalovic tříletých po 8 zl., 21 jalovic dvouletých po 2 jalovice roční po 2 zl., 2 bejčata dvouletá po 4 zl., 4 býčci po 2 zl., 2 roční výřezci po 4 zl., 16 telat po 2 zl., 54 staré ovce l. 45 kr., 114 jehňat po 35 kr., 2 berani po 2 zl., 8 jehnic po 1 zl., nich ovci po 35 kr.; $\frac{3}{4}$ centu sýra po 5 zl., 193 korce žita po 10 kr., 6 husí starých po 15 kr., 4 husy mladé po 12 kr., 27 slepic uty po 7 kr., 37 kuřat po 5 kr., 1 krocan za 45 kr. a 1 slepice ská za 40 kr.

(Rovnej) s 4, Kocourov s 3, Oudavy (Údavy) s 4 a Stránský s 3 poddanými.

Tento statek se statkem Doubravicemi (viz Adaman Trčka) v summě odhadní 63.471 zl. rýn. postoupil dědičně vedle cíś. resoluce z dne 23. srpna 1636 *Hendrich mladšímu Kustošovi sv. pánu ze Zubřího a z Lipky* z pohledanosti 77.500 zl. rýn., které měl za Starým a Mladým Trčkou, a poněvadž Kustoš z těchto pohledaností 20.000 k ruce císaře slevil, prominut jemu byl nejenom summy odhadní, nýbrž i díl dluhů Trčkovských na tyto vykázáný. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, H. 30.)

12. Panství *Světlá* (kr. Čáslav, okr. Ledeč.), nejprve odhadnuté za 253.452 zl. rýn., potom však toliko za 245.500 zl. rýn. poněvadž od téhož panství ves Doloměsto k panství Opatovskému byla připojena, vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1636 postoupeno bylo: a) Dědicům po knížeti *Donu brandino Aldobrandini*, velkopřevoru řádu Maltéžského radě válečné a nejvyššímu, v summě 60.000 zl. jemu císaře odměnou vykázané; b) *Volfovi Adamovi hraběti z penheimu*, cíś. nejvyššímu, v summě 100.000 zl. rýn. na cíś. odměny 150.000 zl., jemu povolené za věrné služby ské od jeho otce Gottfrida Hendricha konané; c) *Burianovi Ladislavovi hraběti z Waldšteina*, cíś. nejvyššímu, v summě 50.000 zl. na srážku jeho pohledaností na panství Opatovském a Smiřickém, jakož i k zaplacení cíś. odměny udělené; d) *Brunovi hraběti z Mansfeldu*, cíś. radě morníku, nejvyššímu lovcímu zemskému a nadsokému, v summě 20.000 zl., odměnou jemu od císaře vykázané. Všem odevzdáno bylo panství Světlá v pohledanostech v jedné summě 230.000 zl. vynášejících, tak že se mezi ně rovnati a díl dluhů Trčkovských, na to panství v summě 67.105 zl. rýn. uloženy, poměrně zapraviti měli.

Od panství Světlé, k němuž náleželo 506 poddaných (342 s potahy, 141 bez potahův a 23 domkáři) v ročním platem stálým 1951 kop míś., vedle cíś. resoluce z dne 5. července 1836 a cíś. listem z dne 13. července 1636 a dědičně postoupen byl *dědicům Aldobrandinským* na panství jich v summě 60.000 zl. *statek Vokrouhlice* za 53.000 zl. totiž: dvůr poplužní Vokrouhlický s ovčínem, lesy a

; rychty Dvořácká, Olešná Lhota a Čekanovská a ves-
k nim náležející, zejména Poděbavy, Veselice (panský
ovotného dvůr), Olešná Lhota s krčmou, Bezděkov s krč-
Březinka, Krásná Hora s krčmou, Mozolov, Vadin s krč-
Koučná (Klanečná), Babice s krčmou, *Michalovice, Kva-*
e, Květinov (Květenov, potom zvláštní statek), Čekanov
čmou (dom. Heralec.), Bratroňov, Jedouchov, Boňkov
čmou, Leština, Skála a Zdislavice s krčmami. — Schodek
dotčených 60.000 zl., totiž 6994 zl., měl nahraditi hrabě
ran Ladislav z Waldšteina z dílu jemu vykázaného dě-
m Aldobrandinským, kteří však díl dluhů Trčkovských
mmě 16.434 zl. zaplatiti byli povinni. — Tento díl panství
lé prodali dotčení dědicové dne 3. července 1637 za
00 zl. rýn. *Filipovi Adamovi hraběti z Solms*, jemuž smlouva
vá vedle cíś. resoluce z dne 20. března 1646 do desk
ských byla vložena. Solms pak l. 1647 dne 27. září žádal
ře za prominutí dluhu Trčkovského z té příčiny, že při
du Švédském o všechny svršky, hotové peníze a koně byl
raven, že se vykoupiti musil ze zajetí od landkraběte
essen-Cassel, též že při obsazení města Jihlavy a zámku
tického jeho poddaní na mizinu byli přivedeni neustálými
tribucemi jak nepřátelskými tak i císařskými. (C. 215,
3. — D. Z. 151, S. 7.)

Hraběti z Pappenheimu na jeho díl v summě 100.000 zl.
oupoupen byl od panství Světlé *statek Trhová Zahrádka*
mry železnými a s doly na rudu na vrchu Fiolka za summu
adní 99.880 zl., pak svršky za 959 zl. rýn., tedy v jedné
mě za 100.839 zl. rýn. Tento statek postoupil Pappen-
a za 100.000 zl. rýn. *hraběti Buryanovi Ladislavovi z Wald-*
na, který též *díl panství Světlé hraběti z Mansfeldu* v 20.000
ých náležející na sebe převedl.

Hraběti z Waldšteina nejenom díl panství Světlé v 50.000
ých jemu vykázaný, nýbrž i díly od Pappenheima a Mans-
a jemu prodané, vedle cíś. resoluce z dne 18. srpna 1638
ičně byly postoupeny, totiž: zámek a městečko *Světlá*,
tečko *Trhová Zahrádka* s hamrem Zahrádka i s dolejší
rem a doly k tomu náležitými, vsi Bohušice, Příseka,
zinka horní a dolní, Žebrákov, Benetice, Mrskovice, Dru-
ov, Služátka, Opatovice, Vlkánov, Pavlov, Vilimovice, Pa-

vlíkov (nyní jen dvůr poplužní u Leštinky), Leštinka; *Smrdov* (dom. Vrbice), vsi Ovesná Lhota, Dlužiny horní Zboží (dom. Habry), *Bačkov* (nyní zvláštní statek), *K Kochanov*, *Radkovice* (Radikovice), *Nováves* (nyní zvláštní statek), *Lhota hlúsná* (jinak Brounova), *Zavidkovice*, *Radčice*, *Lipnička*, *Trpišovice*, *Smrčná* (Smrčná), *Lhota Dobrovítov*, *Konkovice* (Konkovice) a Lípa; též celá rychta *Kaliště* (dolu lovice dolní), totiž vsi Kaliště, Rapotice, Proseč, Podivice a Lhota Kamenná; s dvory poplužními, pivováry, mlýny, lesy a jiným příslušenstvím. (C. 215, T. 13. — D. F. 28.)*)

13. Statky v kraji Časlavském ležící, totiž: a) *Žádov* a dvůr poplužní s 21 1/4 lánem rolí, 60 kravami, 50 jalovéhého dobytka a 900 k. ovcí, za 21.899 zl. rýn. odhadnut; b) *Kluky*, tvrz a ves Kluky s pivovárem, 3 rybníky, s poplužním s 11 lány polí, 30 kravami, 13 kusy jalovéhého dobytka a 720 k. ovcí; též dvůr poplužní Dvořákovský ves *Třebečice* (Třebešice) s dvorem poplužním řečeným mačovský, s lánem kostelním, mlýnem na potoce Kálavě, též ves *Střebonín* (Třebonín), jak to vše l. 1617 Jan Trčka od Petra Lukaveckého z Lukavec za 10.000 k. koupil. (D. Z. 143, A. 12. — Viz Lukavecký.) Tento při němž bylo na ten čas 14 poddaných (3 sedláci a 11 chalupníků), odhadnut byl za 15.425 zl. rýn. — c) *Vrbice* a ves s 12 poddanými (4 sedláci a 8 chalupníků; dvůr poplužní s 5 lány polí, 30 kravami, 10 k. jalovéhého dobytka a 300 k. ovcí; mlýn na Sázavě s 2 pilami, 4 leče lesův a 100 k. ovcí, což vše odhadnuto bylo za 10.659 zlatých rýn.

Tyto tři statky vedle cíś. resoluce z dne 7. června a 30. května 1636 dědičně postoupeny byly za sumu odhadní 47.984 zl. rýn. *Ferdinandovi Sigmundovi Kurfiřtovi pánu ze Senftenau*, cíś. dvorské radě říšské a komornímu srážku cíś. odměny jemu v 50.000 zl. udělené. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, E. 14.)

*) Ostatní díly panství Světlé na ten čas od něho byly odděleny (Viz při statech Habry, Chotěboř a Lipnice.)

**) Statek *Vrbice* — tvrz a ves s pivovárem, dvorem poplužním na Sázavě s 2 pilami a díl vsi Hor Stříbrných koupil jiho Jana Materny l. 1603 Alena Vojřtová za 4500 kop gr. českých (C. 178, C. 19) a prodala jej potom Marii Majdaleně Trčkové.

14. Panství *Žleby* (kr. Čáslav.), k němuž náležely zámek a městečko Žleby, městečko Příbram (Příbram uhelná), Vinaře, Drbohlavy (zašla, nyní ves nová Vinice), Bousov (Bousova), Lhotka, Chvalovice, Licomělice (Licoměrice) s ko-
m filialním, Tuhov, Hostovice (Hostavice) s podacím ko-
m na Horkách, Zehuby, Stráž (zašla, nyní samota).
ov (Markovice, zašla, nyní samota) s filialním kostelem,
vory (Dreihöfen, zašla, nyní dvůr poplužní) a Vrhy, v nichž
předešle 168 poddaných osedlých (62 s potahy a 106
árů), na ten čas však toliko 100 (17 s potahy a 83 dom-
a, kteří ročního platu a za robotu 762 kopy mš. odvá-
též nový dům panský v Žlebech a pivovár, v němž bý-
ročně 86 várek po 12 sudech piva; pak *dvory poplužní*,
ovitě Žleby, Budy, Markov, Hostovice, Zehuby, Ochře-
v (Okřesanec), Chlum (Klum) a Zikmundovský dvůr, při
ž bylo 28½ lánu rolí, 77 krav, 40 k. jalového dobytka
0 k. ovcí; též 2 mlýny pod zámkem s ročním platem
kop mš., 21 rybníků, z nichž na ten čas jenom 4 byly
zeny, ostatní pusté a prázdné, a 31 lečí lesův.

Toto panství, které Jan Rudolf Trčka l. 1629 od Fran-
de Magni za 80.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 297, E. 7. —
Chotouchovský), dne 8. března 1636 za 72.453 kopy mš.
28 zl. rýn.) odhadnuto a v této summě vedle cís. reso-
z dne 14. srpna 1635 a 6. června 1636 postoupeno bylo
artovi *Helfridovi hraběti z Meggau*, cís. tajné radě a dě-
ému hofmistru zemskému v Rakousku nad Enží, na srážku
praetense za cís. dvorem v 40.000 zl., jemuž teprv l. 1643
reskriptem z dne 28. července za 70.000 zl. a zapravení
Trčkovských dluhů v summě 23.105 zl. dědičně bylo pro-
a jeho dcerám Alžbětě, Františce, Susanně Marii Anně
ně l. 1644 do desk zemských vloženo. (C. 215, T. 13. —
C. 148, J. 24 & L. 17.)

15. Statek *Kounice* (Konice, kr. Pražský, okr. Brod Český),
muž náležel zámek Kounice s pivovárem a myslivnou pu-
a, tvrz ve vsi Nehvizdkách; *dvůr poplužní v Kounicích*
z lány polí, při němž předešle se chovalo 12 koby-
krav, 40 kusů dobytka jalového a 30 k. vepřového; *dvůr*
lužní v Tejnci, na ten čas pustý a prázdný, s 8 lány rolí.
němž bývalo 18 koní, 33 krávy, 20 k. dobytka jalového

a 40 vepřového; *dvůr poplušení v Tlustovousech*, na pustý a prázdný, s 8 1/4 lány polí, při němž se předvalo 21 koňů, 33 krávy, 20 k. jalového a 25 k. v. dobytka; *dvůr poplušení v Horoušanech* toho času s 6 2/3 lány rolí, při kterém bývalo 13 koňů, 33 krá jalového a 12 k. vepřového dobytka; *dvůr poplužení hvizdech*, k němuž připojena byla též pole od dvoru v Nehvizdkách, s 12 1/2 lány rolí, při němž se c 25 kobyl, 8 volů, 44 krávy a 60 k. vepřového doby 4 ovčiny v Kounicích, Nehvizdech, Tejnci a Tlusto v nichž se chovalo 3000 k. ovcí; pak 4 štěpnice při v Kounicích, Tejnci, Tlustovousech a Nehvizdech, užitek 286 kop mš.; též *vinice* na 50 korců mš. a na 30 sudů vína ročně vynášející; *vesnice Kounice vousy a Trjnc*; pak 8 osad od komorního panství ského l. 1612 k statku Kounickému postoupených s danými, kteří ročně odváděli platu stálého 591 ko 634 kuřata, 52 kopy vajec, též robotu 119 dní kona městečko *Mochov* s 25 osedlými, kteří ročně odvád 91 kop 56 gr. mš., 204 kuřata, 11 1/2 kopy vajec a 11 robotu ženní konali; k tomu les dubový o 6 lánech, řčený, a les o 1/4 lánu řčený *Vinice*; městečko s 26 osedlými, kteří ročně odváděli platu 126 ko mš., 120 kuřat, 10 kop vajec a 2 beránky; vesnice s 13 osedlými, *Vikaň* s 21 osedl., *Kozovazy* s 6 osedl., *hořovice* s 15 osedl., *Horoušany* s 14 osedl. a *Nehvi* osedlými; mimo to 10 rybníků, zejména rybník u na 400 kop násady kaprové, rybník Podvinský na rybník Nový na 60 kop, rybník u Břiství na 60 ko nsk pod Břiství, Dráskovec řčený, na 100 kop, rybník vaz na 50 kop a 4 rybníky u Horoušan na 190 kop též 5 rybníků potěrných; k tomu 5 mlýnů, jmenovitě šovský a Tejnecký po 1 složení, platící činže 50 k kop mš., na ten čas pusté; Tlustovouský s trojím s platící činže 180 kop, též pustý; Kozovazský s trojí ním a 1 stoupami, předešle 200 kop, na ten čas t kop činže odvádějící; Chudomel, zcela zaslý a pustý, 30 kop činže platící. — V dotčených 2 městysích a cích bylo předešle 160 osedlých (104 s potahy a 56

, z nichž na ten čas zůstalo toliko 59 (36 s potahy a chalupníci), kteří ročně odváděli platu stálého 236 kop 240 kuřat, 15 kop a 39 vajec, a konali robotu ženními, orní však dle potřeby a na poručení vrchnosti; 101 usedlosti, z nichž se předešle odvádělo ročně stálého 462 kopy míš., 176 kuřat a 25 kop vajec, robotu ženní 66 dní, byly toho času pusté a prázdné. *) Tento statek v summě odhadní 65.402 kopy míš. (76.302 n.) postoupen byl k správě vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1635 arcivévodovi a králi Ferdinandovi III., jemuž cíś. resoluce z dne 4. července 1636 dědičně darován proti zaplacení dluhu dluhů Trčkovských v summě 20.856 h na týž statek uloženého. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145,

6. Statky *Čížkovice*, *Košťálov* a *Boreč* (kr. Litoměřic., Lovosic.), totiž: a) *Čížkovice*, za 39.941 zl. 46 kr. odhadnutý, tak jakž týž statek Marii Majdaleně Trčkové byl postoupen (viz Adam Kaplíř); — b) *Košťálov*, za 33.287 zl. odhadnutý, který l. 1629 Marie Majdalena Trčková se syna svého Adama Erdmana za 26.000 kop míš. koupila (viz Adam Vchynský); — c) *Boreč*, odhadnutý za 10.349 k statek ten l. 1632 paní Trčkové byl postoupen (viz Adam Kaplíř starší Ruth).

Tyto tři statky za summu odhadní 83.578 zl. rýn. vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1636 cíś. listem z dne 6. února 1636 dědičně postoupeny byly vdově *Anežce z Varrensbachu*, dříve provdané za plukovníka *Wernera Pallanta*, sv. Mariame, roz. hraběnce z Eberšteina, na srážku od 60.000 zl., jejímu manželu Pallantovi vykázané, tak že dluhů Trčkovských na tyto statky v summě 22.845 h uložený měla zapraviti. — Avšak statek *Boreč* potom

*) Tvrz a ves *Kounice* s dvorem poplužním a pivovárem, pak vesdvoře poplužními Tejnec, Černíky a Tlustovousy koupil l. 1601 Rudolf Trčka od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 52.500 kop postoupil za to směnou panství *Velíš* za 82.500 kop míš. (D. Z. 16.) — Vesnice *Výšeňovice*, *Vikaň*, *Horoušany*, *Tatce* (Tatyce), a *Kozovazy*, též městečka *Mochov* a *Bříství* postoupil král Rudolf l. 1611 Trčkově za 25.000 kop míš. od panství komorního Přeho, od něhož l. 1614 císař Matyáš Marii Majdaleně Trčkové městys *Veliký* a ves *Nehvizd Malý* za 20.000 kop míš. prodal. (D. Z. 18.)

jí byl odňat a l. 1638 *Apollonii Solhauzové*, jíž vlast ležel, navrácen jest. (Viz Ruth a Volf ze Solhauzu). — to statky Čížkovice a Košťálov byly tak zpustlé, že z daných, kteří se při nich l. 1631 nacházeli (totiž statku Čížkovickém a 25 při statku Košťálovském), zůstalo toliko 5 osedlých, a i tito usedlosti své o když l. 1639 statek Čížkovice při vpádu švédském zcela vypálen a zpusťován. Z těch příčin paní Pallantové díl dluhů Trčkovských v summě 17.600 zl. vedle cís. r. z dne 20. prosince 1644 od král. komory měl býti za Statek pak *Čížkovice*, jehož se potom hrabě Jan W z *Vřesovic* ujímal, teprv l. 1655 vedle cís. resoluce 19. května, synovi a dědici paní Pallantové, *Adolfu pánu z Varrensbachu*, byl postoupen a teprv l. 1659 zemské vložen. Dle účtu komory české z dne 31. ledna témuž Adolfovi z Varrensbachu nahrazen býti měl z komory díl dluhů Trčkovských, od něho v summě 14 zaplacený; avšak ještě l. 1690 marně se domáhala po Varrensbachovi pozůstalá, Maria Sidonia roz. hr Šliková, této summy, která s úroky z ní zadržaly 40.707 zl. rýn. vynášela. (C. 215, T. 13. — D. Z. 152)

17. *Statky v kraji Kral.-Hradeckém ležící:* a) *H Chustníkovo* (Gradlic), za 53.674 zl. rýn. odhadnutý b) *Heřmanice*, odhadnutý za 32.123 zl. rýn., tak jako statky paní Trčková od Albrechta z Waldšteina smě jiné statky obdržela (viz Albrecht Pecingar a Jan I z Oppersdorfu). Tyto statky vedle cís. resoluce z 6 června 1636 postoupeny byly k správě cís. generálního mistru *Františkovi hraběti z Ulfeldu* v summě 60.000 jemu za jeho služby vojenské a k zaplacení jednorázové služby pro jeho pluk jízdecký vykázané, a témuž vedle resoluce z dne 10. října 1636 v summě odhadní 85.000 dědičně byl odevzdán, tak že Ulfeld povinen byl po dotčených 60.000 zl. zbytek summy odhadní v 25.7 jakož i summu 3827 zl. za svršky hospodářské od *Jesuitům v koleji Jičinské* na srážku jejich nadání v 112.000 zl. ještě nezaplaceného, též zaplatiti díl dluhů Trčkovských na tyto statky v summě 23.452 zl. rýn. u Ale poněvadž hrabě Ulfeld této povinnosti nedostál, p

od král. komory dne 11. května 1637 zvod v dotčené
y Jesuitům, kteří v užívání jich zůstali až do dne 11.
ence 1651, když dědic a bratr hraběte z Ulfeldu, Corfiz
feldu, říšská rada král. Danského a místodržící v Kodani
itům vyčtenou summu zaplatil ze summy trhové za tyže
y, které knížeti Octavio Piccolomini de Arragona prodal.
15, T. 13.)

18 Panství *Smiřice* (kr. Hradec Král.), k němuž náležely
ek a městečko Smiřice se všemi k tomu náležejícími
mi, obzvláště pak statky *Žiželoves*, *Rodov*, *Hořeňoves*
doví, spolu se *třemi vesnicemi Kralohradeckými*, zejména
ek, Skaličky a Piletice, a též vesnice k těmž panství
jející tyto: Smiřičky, Holohlavy, Rodov, Sendražice,
ojedy, Lippov (Lípa), Dub, Sovětice, Račice, Benátky,
rice (Habřina), Hustiřany, Lužany, Neznašov, Rožnov,
ě, Černovice (Černožice), Semovice, Brzice, Mezilečí
leth), Ples, Jasenny (Jasená), Libřice (Libčice), Výrava,
ilov, Librantice, Oujezdec, Bukovina, Číbuž, Vlkov
ová), Smržov, Lejšovice (Lejšovka), Svinary, Bohánka,
ovice (zašla, nyní myslivna u Bohánky), Chlumeck (nyní
m kostel u Habřiny) a Klenice, s platy stálými i běž-
i, robotami, dvory poplužními, vinicemi, oborami, štěpni-
i, chmelnicemi, zahradami, vinopalnami, pivováry, krč-
i, mlýny, rybníky, řekami, potoky, vodotočinami, lesy,
horami, cihelnou, vápenicemi, lomy kamennými, s po-
m kostelním a kostely filialními i se vším jiným příslu-
stvím. *)

Toto panství vedle cís. resoluce z dne 20. července a
4. srpna 1635 k správě odevzdáno a cís. listem z dne
řezna 1636 darováno a dědičně postoupeno bylo v summě
dní 335.618 kop mš. (391.554 zl. rýn.) *Matyášovi hra-*
z Gallasu za jeho vzácné a platné služby císaři při
nělém spiknutí Fridlandském prokázané. — Zvěř v oboře

*) Panství *Smiřické* koupila l. 1590 k rukám sirotek po Jaroslavovi
ovi jejich poručnice Johanna Trčková, roz. z Žerotína, od Jana z Že-
a, Buryana a Mikuláše Trčků za 80.000 kop gr. česk. neb 160.000
mš. (D. Z. 168, N. 14.) — Statky *Hořeňoves*, *Sádoví* a *Žiželoves*
čela Marie Majdalena Trčková směnou za jiné statky od Albrechta
ldšteina. (Viz Jan Purkhart Kordule a Jiří Sádovský.) — Vesnice
hradecké koupila od král. komory též paní Trčková. (Viz město
ec Králové.)

Smiřické i s náradím lovčím vedle cís. resoluce z března 1635 darována byla králi Ferdinandovi III. (T. 13. — D. Z. 145, D. 24 & 622, J. 22.)

19. *Vesnice Trutnovské* (Trautenau, kr. Hradec totiž Žďárna (Zárov, Soor), Maršov (Marschendorf), (Koblno, Kolbendorf), Vamberice (Albendorf) a Staré (Altstadt, Burgstadt, Burgstadl), které Maria Ma Trčková l. 1623 za 22.496 kop mís. od komory české pila, vedle cís. resoluce z dne 26. března a 24. dubna dědičně postoupeny byly cís. nejvyššímu Janovi Jakubovi *Wagghi sv. pánu z Adelsbergu* (Adlersberg) k zapravení pohledanosti za služby vojenské v summě 30.000 zlatých, kterému vykázané, avšak povinen byl zachovati podmínky, jakými se lesů na horách vysokých, Trčkové při postoupení těchto vesnic uloženu. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, J. 22.) Viz též město Trutnov.)

20. Panství *Žireč* (Schurz, kr. Hradec Král.), které Majdalena Trčková l. 1622 s jinými statky Janovi Zyskovi konfiskovanými koupila (viz Zylvar), za 75.216 zl. odhady se statkem Šaclířským (viz Adam Erdman Trčka) vedle cís. resoluce z dne 1. března 1635 a 15. července 1636 dědičně postoupeno bylo Jesuitům k nadání jich do nováčky u sv. Anny ve Vídni do 100.000 zl., zbytek summy odhadní týchž statků 17.216 zl. vykázán jest české kolleji v Jičíně na srážku její fundace. Když však si stěžovali na příliš vysokou taxu týchž statků, vedle cís. resoluce z dne 18. června 1642 statky ty l. 1644 znovuhadnuty jsou toliko za 84.386 zl. rýn., a jejich dluh vedle cís. resoluce z dne 3. září 1646 řádným listem dačním od cís. kanceláře dvorské ztvrzeno bylo na to, že Jesuitům k doplnění dotčené fundace ještě jiné v Čechách v summě 15.614 zl. rýn. měly býti dány. To vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1649 měl Jan z král. komory české nahrazen býti díl dluhů Trčkov na panství Žireč v summě 20.550 zl. rýn. uložený a Jesuitům již zaplacený. Vklad dotčených statků do desek českých, k němuž Jesuité Vídeňští nebyli oprávněni, cís. resolucí z dne 12. listopadu 1650 byl nařízen. (C. 215, T. 13. — D. Z. 151, H. 23 & 628, G. 4.)

21. *Dvůr svobodný ve vsi Vršovicích* u Prahy se sedmi anými, který si paní Trčková při prodeji statku Vrsoho l. 1627 vymínila (D. Z. 142, L. 20), postoupen byl *Alábovi Pixovi*, král. služebníkovi nad počty při komoře, avšak po jeho smrti prodán *Rafaelovi Mnišovskému* l. 1638 vedle cí. resoluce z dne 29. srpna t. r. 5 zl. rýn., kteráž summa jemu byla poražena z 2000 zl. císaře mu darovaných. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148.

Ze všech těchto statků Trčkovských vyhrazeny byly k ruce všechny svršky a nábytky hospodářské, zvláště obilí, ovocný, i co by se na hotových penězích shledalo. Avšak práva od cí. kommissáře k ujímání statků těch nařízeny Zdeněk hraběte z Kolovrat) dne 22., 23. a 24. března 1635 král. místodržícím podaných pobral cí. nejvyšší a komissář hrabě z Puchheimu vše z těch svršků, co se mu líbilo, regenta Trčkovského Hendricha Straku, který mu ho peníze vydati nechtěl, trýznil a uvěznil. — Dle zprávy z Korky Cholovského z Korkyně, cí. kommissářům z Opočna dne 13. března 1635 podané, že ze zámku Opočenského v několika truhlách nočního byly odvezeny a na Skalce u pana Vostrovce složeny, pak opět k ruce císaře vyzdvíženy jsou. Avšak dobyto obilí, ze statku Smířického a Opočenského na Hradišti (Město) a Žireč odstraněné, tam od cí. lidu vojensky i nepřátelského pobráno a vydrancováno bylo, ano i spisy od regenta Straky na Hradiště odvezené a uschované od vojska z beden vybrány, po sklepě roztrhány a dílem roztrhány a spáleny jsou. — Ze zásob obilí na statcích Trčkovských vedle cí. resoluce z dne 20. září 1635 vydal cí. inspektor nad týmiž v kraji Časlavském nařízený Jan Rudolf Heydler sv. z Buckau k zařízení král. panství Pardubského 3000 žita a 1000 korců pšenice arcivévodovi a králi Ferdinandovi III., jemuž mimo to vedle cí. resoluce z dne 23. září 1636 ještě polovice všech svršků hospodářských na*

*) Tento podepsal všechny zprávy, jazykem německým od jeho kommissáře Průkla sepsané, jenom česky takto: *Vaši milosti poslušný Zdeněk hrabě z Kolovrat.*

statcích Trčkovských pozůstalých za hotové peníze m
vydána. (C. 215, T. 13.)

*Na všech statcích po Janovi Rudolfovi Trčkov
manželce konfiskovaných, které dohromady za 2,81
rýn. byly odhadnuty, dle zprávy kommisie k lik
dluhů na týchž statcích nařízené z dne 14. dubna 1
dluhů pravých, rozdílným věřitelům povinných v jedn
364.024 zl. rýn. (nepočítajíc v to pohledanosti v
160.813 zl. za pravé neuznané, ani pohledanosti 47
v čas určitý se nepřihlásivších), jichž zaplacení dle
vedle čís. resoluce z dne 16. května 1640 sepsanéh
držitelům týchž statků poměrně bylo uloženo, jak
dém statku jest vytčeno.*

Mimo statky vytčené po Janovi Rudolfovi Trčkov
manželce konfiskovány byly též domy tyto: 1. *Dům T
na Hradčanech*, k němuž náležely: a) *dům Brunšvick
s okrškem*, někdy po knížeti Brunšvickém Jindřichov
císaři z jistých příčin připadlý, potom l. 1579 An
Šlikové ze Suneku od císaře osvobozen a za dědic
pak l. 1608 od Polyxeny z Lobkovic Šigmundovi M
a l. 1611 od Bořivoje Měsíčka v dluhu 100 kop
Ferdinandovi Šlikovi z Holejše hraběti z Posaunu
pen; — b) „*dům u Hroznů*“ řečený, mezi domy Fe
Šlika a Jana Vojtěcha z Waldšteina ležící s okrškem
od Anny Kabové z Terešova Ferdinandovi Šlikovi v
gr. česk. postoupený, a na ten čas již zbořený; —
malý, někdy mezi domy Šimona hraběte z Lípy a S
Měsíčka ležící, Ferdinandovi Šlikovi prodaný; — d)
mezi zahradami někdy Šebestiana staršího Lažanskéh
nělského sekretáře ležící, kterou Vilém Bodenius,
Bavorského agent, Ferdinandovi Šlikovi prodal; —
nárožní po pravé straně proti domu někdy Oldřich
deria Pruskovského z Pruskova, jdouc z bradu P
k bráně, kterou se na Pohořelec jede, kterýž dům F
hrabě Šlik od Šimona hraběte z Lípy koupil. — Tyt
domy i se zahradou na Hradčanech ležící a pod sp
sovní téhož města Hradčan náležející, l. 1627 z kr
nosti z jurisdikce Hradčanské vyňaty, za dědictví
vysazeny a za 18.000 zl. rýn. zanechány jsou Ka

z Harrachu, který je t. r. Marii Majdaleně Trčkové po-
 il. (D. Z. 142, N. 20.) — Tento dům Trčkovský (Brun-
 ý), u Širokého dvoru na Pohořelci ležící na rohu mezi
 okou cestou a Loretanským placem, vedle cí.s. resoluce
 4. května 1634 darován byl *hraběti Janovi z Altrin-*
 avšak vedle cí.s. resoluce z dne 11. července 1636 z mi-
 zanechán jest *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu*,
 za něj dědicům Altringerovským postoupil dům svůj,
 a Hradčanech ležící. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 3.)
 . *Dům Šleincovský*, jinak *Rožumberský* řečený, v Sta-
 městě pražském na Uhelném trhu blíž kostela sv. Ha-
 ležící, který vedle cí.s. resoluce z dne 18. října 1646
 án byl *Janovi Crydele*, obojích práv doktoru a radě
 ppellacími. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148, Q. 25 & 625,
 Crydel pak l. 1646 prodal též dům, tehdáž mezi do-
 Matyáše Kunštadta v pravo a domem „u tří moždírů“
 ležící, za 3000 zl. rýn. *Marii Majdaleně Julianě sv.*
z Golču. (D. Z. 149, A. 15.)

. *Domek* v Novém městě pražském na Židovské za-
 ležící, sešlý a pustý, Marii Majdaleně Trčkové náleže-
 a 100 kop mš. odhadnut a dne 22. září 1638 darován
 saře *Kašparovi Reuscherovi*, německému kantoru a zpě-
 v kostelích Pražských, a témuž ke škole postoupen byl.
 15, T. 13/1.)

. *Dům na Hoře Kutné*, od starodávna *Knížecí*, jinak
 ilikovský řečený, který po smrti Jana Rudolfa Trčky
 dědicové darovali měšťanu a havíři Šimonovi Kozojed-
 u za jeho 30leté služby věrné, dne 1. února 1635 byl
 skován, za 1000 kop mš. odhadnut a vedle cí.s. resoluce
 upen cí.s. nejvyššímu *Juanovi de Salazar & Montalban*
 ážku jeho pohledanosti, již měl za císařem, podle roz-
 arcivévody Leopolda Viléma, generala nad"cí.s. armadou
 nomocněného gubernatora v království Českém, z dne
 ezna 1640. (C. 215, T. 13/1.)

Konečně *kruce císaře ujaty byly všechny jistoty (jistiny),*
é peníze, klenoty, svršky a jiné věci mohovitě, po Trčkoví
 o manželce pozůstalé, totiž:

a) *Jistina 70.000 sl. rýn.*, zbytek to summy trhové za
 k *Smidary*, který paní Trčková Albrechtovi z Waldšteina,

knížeti z Fridlandu, prodala za 100.000 zl., na kterouž toliko 30.000 zl. obdržela. Summy té, která po smrti na jejího manžela připadla, domáhali se dne 2. ledna poručníci od Trčky zřízení a mladší dcera Trčkova J. Švambergová. (Viz Waldštejn při statku Smidary.)

b) *Jistina 58.013 sl. rýn.*, které Starému Trčce Lev Freund, Natan Sacerdotes, Salomon Buchdrucker, Marous z Mladé Boleslavě a Abraham Buchdrucker byli dle listu dlužního z dne 4. července 1634, tak že vázali summu tu ve lhůtách pŕiletných po 2000 zl. od l. 1648 spláceti. Tato jistina vedle cí. resoluce z dne 5. a 11. července 1636 od komory české postoupena by *movi hraběti Slavatovi*, nejvyššímu kancléři král. Českého jeho pohledanost při komoře dvorské. (C. 215, T. 13.)

c) *Jistina 6600 kop mš.* na statku Novém Zámku fiskovaném po Janovi Jiřím z Wartenberka.

d) *Jistina 6000 kop mš.* s úroky zadržálými v 40 na panství Děčínském.

e) *Jistina 1600 kop mš.* při městě Kadani.

f) *Jistina 1000 kop mš.* na statku Bělohradě k vaném po Petrovi Škopkovi z Bílých Otradovic.

g) *Jistina 500 kop mš.* za Příbškem Jeníškem z která vedle cí. resoluce z dne 18. října 1636 témuž J. za jeho služby byla darována. (C. 215, T. 13.) — *Tyto všecky vynášely v jedné summě 150.996 sl. rýn.*

h) *Na hotových penězích:* 8000 kusů dukátů, které vyšší purkrabí *Adam hrabě z Waldšteina* jakožto jednoručníků od Trčky nařízených z pozůstalosti Trčky Tyto dukáty, dle tehdejší ceny mincí 24.000 zl. rýn. jící, vedle cí. resoluce z dne 27. března 1636 por byly dotčenému *hraběti z Waldšteina* na srážku jeho danosti 9644 zl., již měl za cí. nejvyšším Wolfem sv. pánem z Pöttingu (čímž Pötting toho dluhu byl zpak na srážku jeho platu za službu tajného rady mu lého, jakož i odměny, od císaře jemu v summě 60.000 kázané. (C. 215, T. 13.)

i) *Ozdoby stříbrné*, též u *Adama z Waldšteina* za 7000 kop mš. stojící, darovány byly vedle cí. r z dne 27. března 1636 *témuž Waldštejnovi* odměnou za

aské, konané od jeho syna Berchtolda z Waldšteina ve
e padlého. (C. 215, T. 13.)

k) *Peníze hotové zlaté a stříbrné, ozdoby stříbrné a zlaté*
y, v jedné summě do 100.000 zl. vynášející a u Petra
xy a jeho manželky uložené, vedle cí.s. poručení daného
15. května 1636 král. místodržícím měl vyzdvihnouti
art Korka Cholovský z Korkyně a s věcmi u něho ulo-
mi, Trčkovskému regentu Hendrichovi Strakovi odňa-
(totiž 151 hřiven a 17 1/2 lotu stříbra, dva soudečky
ých dolarů, též 2000 kusů říšských dolarů a zlatý řetěz
ně 800 kusů dukátů) skrze cí.s. dvorského obchodníka
arta Leuxen do cí.s. komory dvorské dodati. (C. 215,
/1.)

l) *Hotové peníze, stříbro, zlaté řetězy a jiné věci, které*
iči na Moravě byly uloženy, vedle cí.s. rozkazu daného
14. a 17. června 1636 komoře české vydány byly obchod-
vi dvorskému Gerhardovi Leuxen a jisté osobě duchovní
ástnímu účelu. (C. 215, T. 13/1. — Archiv komory dvorské.)

m) *Peníze hotové, dukáty, zlato, stříbro, klenoty a jiné*
při král. dskách zemských uložené, jichž cena není vy-
a. Z těchto vedle cí.s. resoluce z dne 8. března a 17.
na 1636 vydáno bylo 12.000 zl. rýn. *Františce hraběnce*
lš, roz. Khanové, za její pohledanosti, jež měla za Trčkou
ým a Mladým; ostatek pak celý, řádně odhadnutý, ode-
n byl paní *Majdaleně vévodkyni Saské*, roz. z Lobkovic,
rážku její pohledaností, jež měla na král. panství Par-
ckém. (C. 215, T. 13/1. — D. Z. 622, J. 29 & 30.)

n) *Kostelní věci stříbrné*, totiž kalich pozlacený s 2 pa-
mi a 2 krabicemi na hostie, veliké ciborium pozlacené
opáč, odevzdány byly komoře české teprv l. 1642 od ko-
ní rady Abrahama Günzla z Günzelfeldu, ježmuž před ně-
ka lety byly svěřeny. (C. 215, T. 13/1.)

o) *Zlatý řetěz pancířní*, za 800 kusů dukátů čili 4000
míš. stojící, který Trčka odkázal svému komorníku *Janu*
zlovi, ježmuž však poručníci Trčkoví za něj 300 kusů du-
dali. Tento řetěz podržel Menzel pod záminkou, že mu
darován od císaře za služby při konfiskaci jmění Trčkov-
o prokázané; za to musila Menzlova sestra, Dorota
hlová, v Hradci Jindřichově žijící, vedle cí.s. resoluce

z dne 3. listopadu 1670 zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. T. ¹³/₁.)

Veškeré jmění po Trčkově a jeho manželce konfiskováno, vynášelo tedy 3,107.865 zl., v kteréž summě však omezeny nejsou hotové peníze, stříbro, zlato, klenoty a jiné věci (sub l), m) a n) uvedené, ani svršky hospodářské, jic na několikráte stotisíc lze položit.

Jan Přech Třemeský ze Železna a na Semčicích účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi konfisk. dne 6. února vedle král. výpovědi z dne 28. ledna *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu zase přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi III. konal. V této pokutě od král. komory ujat byl statek *Semčice* (kr. Boleslav., dom. Dobrovice), tvrz a ves s příslušenstvím, který za summu odhadní 14.670 kop (17.115 zl.) dne 13. března 1623 *Albrecht s Waldšteina* a jej t. r. za touže summu *Adamovi s Waldšteina* pořídit. (C. 215, T. 16. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, 194, L. 7.)

Třemeský, jemuž dvě třetiny summy trhové z české vydány býti měly, domáhal se ještě l. 1637 dluhu, který dle účtu při komoře české dne 19. června 1637 činil 10.543 kopy po srážce dluhu, který dle účtu komory české z dne 9. února 1637 připadlo ze summy trhové po srážce dluhů 7116 z dluhu Třemeského, sestrám Kateřině Barboře Kapovcové a Veronice Salomeně Wedlové, 6665 zl. bez úrokův, fisku 3332 zl. rýn. (C. 215, F. ⁶⁷/₂₆ & T. 16.)

Jan Třídvorský z Třídvorův a z Votína, odsouzen kommissi konfiskační dne 6. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) dvůr *Třídvorův* (též *Jebovský*) u Kouřimě, pod šos a právo města toho příslušící, l. 1612 od sestry své Anny (potom provdané Krabice Malovcové) za 4200 kop mš. koupil. Statek ten Třídvorskému ve dvou jeho třetinách k správě byl ponechán komoře české, kteráž jej teprv vedle dekretu z dne 1. února 1627 v summě odhadní 6000 kop mš. *Janovi z Pilsenburku, opatu a celému konventu kláštera Boží Sedlce a Skalice* postoupila proti tomu, že d

nálezející do kr. komory odvésti a Třídvorského v jeho dílech spokojiti povinen bude. — b) Jistotu na 2400 mš., kteréž Třídvorskému k žádosti jeho l. 1628 vydány, ačkoliv synům jeho po jich mateřích, Anně roz. Žkovic a Anně roz. z Malovic, náležely; jenom jeho syn Ondřej při jistině 1000 kop mš. po matce své Anně Žkovic zůstaven jest. (C. 215, T. 17. — Lib. conf. 2, 10.)

Nikuláš Trmal z Toušic a na Myškovcích odsouzen byl commissi konfiskační vedle cíś. resoluce z dne 18. čer. 1623 *třetího dílu* jmění svého, které v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Myškovice* (okr. Brno), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, od komory české v summě odhadní 9005 kop m. léta koupil *Adam Benedikt Bavorovský, opat kláštera Slováckého řádu sv. Benedikta v Emauzích* v Novém městě pražském, na místě všeho konventu, jemuž ze summy trhové cíś. resoluce z dne 18. července 1624 darováno 4000 kop mš. — Manželka Trmala, Anna Marie, roz. z Chýš a z Perga, měla na tom statku pojištěno věna svého 7500 kop mš. (C. 215, T. 15. — Lib. conf. 2, f. 355. — D. Z. 142, 143 & 293, C. 21.) — b) Jistina 2759 zl. rýn. — c) *Dům* u sv. Jindřicha v Novém městě pražském, který teprv 1623 na poručení komory české dne 9. září v pokutě ujat (C. 215, P. 2/2.)

Trmalovi z milosti ponechané dvě třetiny, které jemu komory české vydány býti měly, teprv jeho synovi a dědi *Zdeňkovi Rudolfovi*, i s dědictvím po jeho strýci Václavě, vedle účtu komory české z dne 18. listopadu 1647 v summě 11.566 zl. rýn. jemu přisouzené, cíś. resolucí z 22. února 1648 byly pojištěny. (C. 215, T. 15.)

Václav Trmal z Toušic, syn Zdeňkův, zemřel v trvalé vězení, již se zúčastnil, tak že byl odsouzen všeho jmění commissi konfiskační, avšak vedle cíś. resoluce z dne 16. čer. 1622 (publ. 26. května 1623) nezletilý syn a *dědic jeho* na z milosti při *dvou třetinách zůstaven* a těmito díly komory české spokojen býti měl. Neboť jmění Trmalovo bylo již v pokutě uято bylo, totiž: a) *Dvůr* při vsi *Ouhovčích* (Hoholičky, kr. Pražský, okr. Smíchov.) s krčmou a

mlýnem, jedním poddaným a 3 chalupníky, který odhadnu za 3583 kop mš. od komory české l. 1623 za 7950 zl. koupil *cizozemec Jan Křištof Han.* (C. 215, T. 15. — Lib. conf. f. 11. — D. Z. 153, G. 29.) — b) Zbytek summy trhové za statek *Chvatěruby*,*) který Trmal l. 1616 Alžbětě Popelové z Lobkovic za 28.000 kop mš. prodal (D. Z. 138, G. 3), o kupující léta 1623 při dskách zemských uložený v summě 24.200 kop mš., z nichž král. fisku 8066 kop mš. připadlo.

Po smrti dotčeného syna Trmalova Heřmana, který v pluku Piccolomini u Wolfenbüttel proti nepříteli padl, připadly díly jeho z milosti mu ponechané jeho dědici a strýci Mikulášovi svrchu dotčenému, po jehož smrti na jeho syna a dědice Zdenka Rudolfa přišly (viz Mikuláš Trmal). — Avšak dotčený zbytek za statek Chvatěruby Zdenkovi Rudolfovi teprv vedl. cís. resoluce z dne 2. května 1663 prisouzen a jemu z komory české vydán býti měl. (C. 215, T. 15.)

Vratislav Trmal z Toušic, bratr Mikulášův, při kommissi konfiskační dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že žádných statků dědičných nemá, na které by léno přijat mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.) Dva dvory své kmetci na cís. panství Dobříšském prodal l. 1622 měšťanu Nového města pražského Václavovi Podhorskému za 980 kop mš., avšak ze summy trhové odňata mu od hejtmána panství Dobříšského jistota na 600 kop mš. k ruce král. fisku, jž se pak př. král. místodržícím knížeti Karlovi z Lichtenšteina domáhal (C. 215, T. 15.)

Zdeněk Trmal z Toušic, zahynuv při veřejné výprahe krajské proti lidu císařskému při městě Sedlčanech v trvalé zpouře, odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 vedle cís. resoluce z dne 16. září t. r. *polonice* jmění svého. Protož konfiskován byl statek jeho *Tmaň* (okr. Beroun.), totiž tvrz, ves a dvůr poplužní *Tmaň*, ves a dvůr poplužní *Lounín* s vinicí, a ves Malkov, vše s 27 poddanými

*) Statek *Chvatěruby* (kr. Pražský, okr. Velvar.) — zámek Chvatěruby s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicí, mlýnem při řece Vltavě s panskou lou, ovčínem, vinicí, řekou Vltavou a jiným příslušenstvím; dvůr poplužní ve vsi Vojkovicích, ves Chvatěruby a na díle vsi Dolíněk, Zátvoří (Zátvor), Postržižín a Dřínov, s přívozem svobodným a clam plaveb na řece Vltavě — koupil Vilém Trmal z Toušic l. 1605 za 19.000 kop mš. od Ladislava Zeidlice z Šenfeldu. (D. Z. 181, F. 5.)

potahy a 18 chalupníků), 13 lečí lesů, 12 lánů polí, 12 rybníků (Návesní, Pod krémou, Pod kostelem, Ohrada, Pod Konopným, Pod Konopným, Nad Hadrem, Nad Klokem řečených).*) Tento statek, odhadnutý i se svršky 5.549 kop mš., prodán byl l. 1623 za 25.280 zl. rýn. Jiří Menclovi z Kolsdorfu, radě nad appellacemi na hradě pražském (D. Z. 141, M. 21 & 292, O. 7); ačkoliv dle kontrakt podané l. 1628 od Vratislava a Mikuláše bratří Trmalů, toto poručníkův od Zdeňka Trmala nad synem jeho Janem Václavem nařízených, statek Tmaň za 44.358 kop mš. prodán byl, nepočítajíc v summu tu svršky, jichž Menclov za 19.863 kop mš. (totiž obilí za 15.472 kop, dobytka za 4391 kop), tak že summou trhovou ani těch svršků nezaplatil.**)

Avšak marná byla stížnost těchto poručníků, že tak laciným trhem velmi ublíženo jak králi, tak i dotčenému sirotku, jemuž po zaplacení dluhů, kromě toho co mu po materi jeho do čtyř tisíc kop náleželo, na jeho milosti mu ponechaný toliko 2507 kop mš. zůstalo. Jiří Menclov podržel statek Tmaň, který po jeho smrti přešel do rukou jeho syna a dědice Ferdinanda, od něhož kšaftem z r. 1649 zřízeným a dne 22. května 1649 do desk pražských klášteru Augustiniánův u sv. Tomáše a klášteru Ka-

*) Statek Tmaň — tvrz a ves Tmaň s dvorem poplužním, pivovarem, vinicí, chmelnicí, lesy a rybníky; dvůr poplužní ve vsi Louníně, v Slavíky, vsi Malkovy, Měňany (díl) s 2 mlýny, podacími kostelními a s člověkem ve vsi Koněprusích, k těmž podacím náležitým — l. 1590 Václav Trmal z Toušic od bratří svých Vratislava, Jana a Mikuláše, jakožto statek otcovský, jim společně náležitý, za 7000 kop mš. (D. Z. 167, C. 17.) — Ves Lounín koupil l. 1620 k ruce sirotka Václava po Zdeňkovi Trmalovi jeho poručník Jaroslav Otta z Losu s vlivu odbojných za 1600 kop mš.; avšak ves ta po bitvě bělohorské byla zrušena a býti měla kapitole sv. Víta na hradě pražském, již byla od něho odňata. (D. Z. 193, A. 29.)

**) Dle taxy statku Tmaňského l. 1622 od komory české učiněné byly svršky na lehkou minci tehdejší jdoucí takto: 6 klisen po 100 kop mš.; 10 klisnů po 80 kopách dobrých peněz; 5 hřbat po 30 korců; 35 krav po 20 kopách místo 100 kop; 375 korců pšenice po 20 kopách místo 100 kop; 264 korce žita po 2 kop. 30 gr. místo po 18 kop.; 300 korců hrachu po 3 kop. místo po 20 kop. a dle kontratasy l. 1628 300 korců dobrých peněz; 300 korců ječmene po 2 kop. místo po 10 kop.; 700 korců ovsu po 1 kopé místo po 6 kop.; 50 kusů vepřového masa l. 1628 po 2 kop. a 1300 ovcí l. 1628 po 3 kop.; tenata zvířecí celkem 212 sáhů položena byla toliko za 212 kop; vědro vína, jehož cena ročně bývalo na 70 věder, počítáno bylo l. 1628 za 4 kopy. (D. Z. 15.)

pucínů v Brně na polovici byl odkázán, a od nich, p na nejvýše zpuštěn byl, dne 26. června 1649 *Ferdinand Greifenfelsovi z Pilzenburgu* toliko za 4700 kop mš. (Dle kvaternu zatímného zlatočerného zřízeního l v Starém městě pražském v čase, když král. dsky Švédův byly.) (C. 215, T. 15.)

Adam Tučap z Tučap, obeslán dne 5. února 16 kommissi transactionis k narovnění se o pokutu za perdonu, nepostavil se ještě l. 1630 dle zprávy posla ního, který mu obeslán v Myškovcích (na Tábořsku (C. 215, C. 1/4.)

Hynek Tučap z Tučap dal se v Táboře proti cí zavřítí a tam zemřel. Při kommissi konfiskační dne 1 vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsou dvou třetin jmění svého (lib. condemnatorum f. 337) jeho *Budislav* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), tvrz a vo rem poplužním, na nejvýš vydrancovaný a popálený jest *Hanibalovi z Schaumburgu*, cí. nejvyššímu pl a rytíři řádu Melitanského, cí. resolucí dne 24. 1624 a 16. října 1629 za summu odhadní 7677 k kteráž jemu za služby vojenské poražena jest.

Třetina synům Tučapovým, *Václavovi a Buryanovi* losti ponechaná v 2556 kop. mš. měla jim z kom zaplacená býti, avšak ještě l. 1690 při kommissi r jim nebyla vykázána. Vdově po Tučapovi pozůstalé, roz. z Loutkova, potom provdané Říčanské, při l liquidationis dne 14. prosince 1622 věno její 2500 i s jistinou 3500 kop mš. na dotčeném statku př bylo. (C. 215, C. 1/4 & T. 20. — Lib. conf. 2, f. 94. 144, L. 22 & 298, P. 3.)

Jan Jiřík Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schöber) Novém Sedlišti, od král. prokuratora dne 23. kvě z účastenství ve zpouře po smrti své byl obviněn; něvadž jeho dědicové nevinu jeho před kommissi ko na dle odvedli, vedle cí. resoluce z dne 18. srpna missi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl o na ten způsob, že toliko kollatury při statku po zůstalém k ruce J. M. C. byly vymíněny. — Proče

Nové Sedliště (Neu-Zetlisch; okr. Tachov.), od vojska lelem položený, již l. 1621 od král. komory ujatý, za 7626 mš. odhadnutý a gubernátorovi Tachovskému k správě zdaný, navrácen byl *dceři Tucharové Marii Salomeně a a jeho synům nezletilým, Křištofovi Jonášovi a Janovi* mu, v katolickém náboženství vyučeným; ale brzy potom, y strýci jejich Janovi Kašparovi Tucharovi náležel, opět e král. fisku ujat býti měl. K opětné žádosti Jana Kašdotčená Marie Salomena při tom statku k ruce bratrů a dne 2. října 1627 byla zůstavena. (C. 215, T. 19.)

Jan Kašpar mladší Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schö-), bratr Jana Jiřka, jako zběhlý rebell podle cí. pa- léta 1621 odsouzen všech statkův, avšak z cí. milosti rozsudku kommisie konfiskační z dne 30. května 1623 ven byl při *polovici* jmění, která jemu z komory české býti vydána. Neboť statky jeho již předtím byly kon- vány, totiž: a) Statek *Orlov* (Urlau, kraj Cheb., okres da, dom. Maierhöfen), k němuž náležely sídlo a dvůr žní Orlov, vesnice Molikov (Malkov, Molgau, Moligau) sedlými (12 dvorů celých, 6 půldvorů a 5 chalup), Tří- py (Drissgloben, Trischklob) s 22 osedlými (1 celý a 21 vorů) a Rájov (Rail) s 15 osedlými (4 celé dvory, 8 polo- a 3 chalupy), též tři mlýny s příslušenstvím, jak to ar l. 1606 s některými domy v Přimdě od Jana Jindřicha (Ritschel) z Hartbachu za 13.650 kop m. koupil. (D. Z. C. 21.) — Tento statek od komory české postoupen byl 21 omylně jako statek Přimda bavorskému plukovníku *novi Lindlo svob. pánu z Lindelau* zástavou v půjčce zl. rýn. a témuž vedle cí. resoluce z dne 2. listopadu prodán za 8201 kopu mš., potom však vedle cí. re- e z dne 7. prosince 1637 se statkem *Přimdou*, po Li- konfiskovaným, za taxu sníženou na 13.857 kop mš. chán. (C. 215, C. 1/3, L. 9 & T. 19. — D. Z. 311, L. 20. — též Lidl z Lidlova.) — b) Statek *Příkřice* (kr. Plzeň, okr. ň., dom. Kanice), totiž dvůr poplužní a ves Příkřice chalupníky, též 3 poddaní ve vsi Hradišti, který Tucha-otec Jan za 6800 kop mš. koupil a tak zlepšil, že na čas za 18.800 kop mš. stál. Ale statek ten, od král. ko- y toliko za 3936 kop mš. odhadnutý, l. 1621 prodán byl

Vilémovi Žákovci ze Žákova s vesnicí *Braníšovem*, p kovi Vamberském konfiskovanou a za 983 kopy mš. nutou, jenom za 2500 zl. rýn., tak že na statek Přík summy trhové toliko 1875 zl. rýn. (1607 kop mš.) př (C. 215, T. 19. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z. 141, E. c) Jistina na statcích Švamberských i s úroky zad 4765 kop mš. vynášející. (C. 215, S. 83 & T. 19.)

Dle účtu komory české z dne 21. ledna 1638 v veškeré jmění Tucharovo 16.857 kop mš., z čehož p v 8428 kop 30 gr. sirotkům po Tucharovi pozůstalýr byti pojištěna. Avšak dle účtu z dne 11. srpna 1654 p na tuto polovici mimo jistinu Švamberskou toliko 32 mš. a na srážku této summy vydána byla l. 1638 *da charově Marii Alžbětě, provdané ze Steinlingu*, polovice Švamberské král. fisku náležející v summě 2382 ko tak že její dědicové ještě 904 kopy mš. z komory če stati měli. (C. 215, L. 9 & T. 19.)

Adam Tuněchodský z Poběžovic účastnil se zpou že volil Fridricha falckraběte na království České syna za čekance, též že byl relatorem ke dskám ze v té příčině. Pro toto provinění při kommissi kon dne 12. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Jistina* 13.000 k na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83 & T. 21.) — b) *ve vsi Chřenovicích* (kr. Budějovic.), *Kmentovský* řečený již před bitvou bělohorskou od cís. vojska byl vzat a cís. resolute z dne 26. září 1620 darován měšťanu l vickému *Karlovi Wetsovi z Wetsenburku* za jeho slu saři prokázané. Avšak dvůr tento vdově po Tuněcho Majdaleně, roz. Kunašové z Machovic (která jej se svou Marií Bejšovcovou po matce své Anně roz. z zdělila a díl sestry za 300 kop mš. koupila) k návrhu misse revisionis z dne 9. prosince 1628 od císaře op postoupen a vdově Wetzové summa 300 kop mš. z cla dějovicích jest nahrazena. Mimo to vdově Tuněchodsk souzeno bylo z jistin po jejím manželu konfiskovanýc kop mš., též věno její 1000 kop vedle cís. resolute 15. dubna 1628 od král. komory jest pojištěno. (C. 11/41 & T. 21.)

Hendrich Mates hrabě z Turnu (della Torre), hlavní pů-
 e a hlava povstání českého l. 1618, k němuž stavy od
 na let již podněcoval jsa předním defensorem nábožen-
 pod obojí a purkrabím Karlšteinským; vyslovil se již
 němu léta 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení
 nížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě ne-
 st jeho i císaře Matyáše způsobil, tak že dne 5. října
 při novém obsazení nejvyšších úřadů purkrabství Karl-
 ského, úřadu to výnosného s příjmy ročními na 8000
 ů spojeného, byl zbaven a na jeho místo Jaroslav z Mar-
 dosazen. Za tou příčinou zanevřel Turn ještě více na
 e Ferdinanda II., ačkoliv náhradou za purkrabství na
 nejvyššího sudího dvorského byl povýšen; zařídil sjezd
 iv pod obojí dne 5.—11. března, pak druhý sjezd dne
 května 1618, umluvil se s Václavem Budovcem, Albrech-
 ze Smřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem
 nou z Felsu, Oldřichem Vchynským z Vchynic a jinými
 hození cís. místodržících, a Slavatu sám z okna vyhodil.
 ěnalverhör, Archiv místodržít. K. $\frac{1}{138}$.) Potom od stavův
 jných za nejvyššího generala lieutenanta zvolen, na roz-
 běh a osud celého odboje měl vliv největší. — Pročež
 po bitvě bělohorské ze země ujel a při kommissi exse-
 nis (hrdelní) dne 5. dubna a cís. výpovědí z dne 16.
 a 1621 *odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán*
éno jeho na šibenici přibito.

Statky pak jeho hned v pokutě byly ujaty, totiž: a) Pan-
Velíš (kr. Jičín.), k němuž náležel zámek Velíš s vinicí
 ěpníci v jednom ohrazení při téměř zámku ležícími,
 a bažantí mezi vsí Kostelcem a Vescem ležící, dvory
 ůžní Vokšický a Slatinský; mlýny Čejkovský, Dolanský
 yjický; vesnice Předhradí Velíšské (Podhradí), Starý
 , Vesec (Vesce), Bukvice, Chřelina, Naclav (Nadslav),
 a, Lhota Hlasná, Březina, Vostružeň (Ostružno), Čejko-
 Staré Místo, Vohaveč (Ohaveč), Holín, Zámostí, Blata,
 a Pařezská, Střelec, Hřdaňovice (díl), Lebunec (Libunec),
 radí, Ninolice, Rybníček, Břeska (Březka), Lochov Do-
 a Hořejní, Prachov, Slatiny Veliké, Libisice, *Labouň*,
 a *Labouňská*, Žitětín, Kostelec, Oudrnice a Lhota Oudr-
 á, Keteň (díl), Chyjice (díl) a Dolany. — Panství to od

komory české za 96.643 kopy m. odhadnuté dne 22. č. 1622 prodáno bylo za 82.285 kop (96.643 zl.) *Alb. z Waldšteina*. (C. 215, T. 10. — Lib. conf. 2, f. 267. — 141, A. 10.) — Viz též Waldštejn.

b) Statek *Vintřov* (Winteritz, kr. Žatec, okr. Mělník) k němuž náležely tvrz a ves Vintřov, městečko Radovsi Radišov (Radigov, Radechov), Rohošť (Rohozec), (Gehae, Háj), Žďov (Gestob), Kojetice (Kojetín), (Rodber), Rajetice (Rosengarten), Vinaře (Weinern) (Blov, Flöhe, Flahe) a Meretice; les Röhling s jinými rybníky a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1549 s statky Oplovi z Fictum léta 1547 konfiskovanými, od Ferdinanda I. Albrechtovi Šlikovi za 18.150 kop gr. bylo prodáno (D. Z. 9, C. 15), a pak l. 1612 od Hie Šlika hraběte z Pasaunu a z Lokte hraběti z Turnu od (D. Z. 135, P. 14.) — Statek ten vedle poručení z Lichtenšteina dne 3. září 1621 prodán býti měl v cís. ratifikaci za summu odhadní 40 000 zl. *Hertvíkovslavovi z Mitrovic* a na Mníšku; avšak vedle cís. dne 6. července 1622 od knížete z Lichtenšteina po byl dne 28. července t. r. v nové summě odhadní 47. míš. *manželce hraběte z Turnu Zuzanně Alžbětě, roz. z bachu*, za všechny její pohledanosti 80.000 kop míš. jící, z nichž jí přisouzeno bylo toliko 57.641 zl. a roputat 2000 zl. až do její smrti. (C. 215, T. 10. — Lib. f. 472. — D. Z. 293, F. 11.) — Hraběnka z Turnu též statek l. 1622 za 48.000 zl. rýn. nejvyššímu lieu hraběti *Ferdinandovi z Nagarolu*. (D. Z. 154, D. 9.)

c) *Dům* v Menším městě pražském, na Újezdě le zahradou, štěpnicemi, vodárnou i s domkem v týchž ecích, kterýž v summě odhadní 10.000 kop m. recesszete z Lichtenšteina léta 1623 *manželce hraběte z Tu* odevzdán a od ní prodán l. 1625 za 10.000 kop m. *Michnovi z Vacinova*. (D. Z. 142, D. 9 & 293, F. 11.)

d) Jistina 1000 kop míš. dle extractu purkrab. (C. 215, C. 1/7.)

Manželka hraběte z Turnu marně se domáhala zbytku vytčené pohledanosti své; neboť cís. resoluc

prosince 1637 komoře české bylo poručeno, aby se jí
více nevyplácelo, poněvadž l. 1621 Marii Majdaleně
nové písemné svědectví dala, že její manžel Janovi Rudol-
f Trčkoví za statek Velíš l. 1604 ještě 36.000 kop mš.
zůstal; což však vyšetřováním té věci za falsum se
ukázalo.

Též marně se ucházel *Henrich Václav hrabě z Turnu*
Letovicích l. 1636 při kommissi revisionis o pohleda-
vku svou, na statku Velíšském jeho otci Martinovi z Turnu
jeho bratra Henricha Matyáše l. 1606 a 1609 v summě
4000 kop mš. pojištěnou, z kteréž summy polovice Henri-
ch Václavovi a druhá polovice jeho bratrovi *Janovi Vilé-*
mu po jejich otci připadla. Však že Henrich Václav od
Henricha Matesa z Turnu až do 6016 kop byl spokojen, měl
byť vyplacen býti v nedodané této summě a úrocích, pak
mu po zemřelém bratrovi Janovi Vilémovi v summě 25.000
kop mš. i s úroky, právem dědickým na něho připadlém.
Henrich neobdržel ničeho ani on ani jeho syn *Karel Kašpar*,
který se po smrti otce l. 1644 domáhal této pohledanosti,
kterouž mu knížete z Lichtenšteina již dne 28. června 1623
Henrichovi Václavovi z Turnu přisouzené. — Také marně
se ucházel Vít Jindřich hrabě z Turnu, vládní rada a komorník
císařský v Rakousku, l. 1626 i později za vyplacení 4000 zl.,
kteréž měl za Henrichem Matesem z Turnu. (C. 215, T. 10.) —
Též marně i přes všechny přímluvy královny Švédské a mno-
ha kurfiřtů odmrštěna byla vedle cíř. resoluce z dne 2.
listopadu 1653 žádost vnuka Turnova, Jindřicha hraběte
z Turnu, švédského general-majora a gubernatora v městě
Turnu, za restituci cti a statků, jeho dědovi konfiskovaných,
kteréž král. fiskus tou konfiskací neměl žádného užitku,
kteréž škody na 98.970 kop m. dle účtu 30. ledna 1624. —
Též marně dle účtu komory české 24. listopadu 1643 připadlo
Turnu král. fisku 74.641 kop mš.

Jan Tylinger (Dilinger) ze Stradoně a v Mlatcích vykonal
l. 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných
proti cíř. zeměmi učiněnou, avšak jsa katolík vyhradil sobě,
že nebude proti náboženství katolickému; proto při kom-
missi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty za provinění
byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Balcar Tyliš, měšťan Menšího města pražského, se v čas zpourey tím, že s manželkou svou Marianou stavův odbojných koupil *statek kapitoly Pražské* — v *Šarkách* ležící s kouskem pole, k sv. Matěji příslušný za summu odhadní 390 kop peněz hotových. Tento musil Tyliš bez náhrady navrátiti dotčené kapitole. (140, E. 28 & 193, B. 27.)

Jan Jošt Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic) ujel l. 1637 z země k Švédům, sloužil u nepřítele až do l. 1637, pak jako saský hejtman při vpádu švédském (l. 1635) drancoval v Čechách, kdež také Kašpara z Nostic za (Arch. místodrž. T. 3²/₁ 43.) Avšak není vytčeno, zdali jmění jeho bylo konfiskováno.

Melchior Týzl z Daltic po smrti své při kommissi actionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdeně poněvadž vdova po něm pozůstalá, Johanka roz. Ha z Hořenic, neměla jmění žádného. (C. 215, C. 1¹/₄.)

Tomáš Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic), při kommissi fiskační dne 18. března vedle cís. výpovědi dne 10. 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek (Schwindschic, kr. Žatec, okr. Bilín., dom. Osek.) — s dvorem a dílem vsi, jak to l. 1612 Týzl od bratří z pachu za 5800 kop mš. koupil. (D. Z. 140. B. 10.) — ten od král. komory prodán byl dne 2. června 1623 cí. *Brigitě Bodenové (Bodenius) z Renten*, roz. Tanner 4121 kop mš., z nichž jí vedle cís. resoluce z dne 1. 1623 poražen dar z milosti 1806 kop m., jejímž želu Vilémovi udělený. (C. 215, T. 9. — D. Z. 153, I.

Manželka Týzlova *Rosina*, roz. Prolhoferova z dorfu, musila navrátiti bez náhrady *klášteru Oseckému* — 12 osedlých ve vsi *Svinčici* s příslušenstvím — v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupila za odhadní 2000 kop mš., zaplacenou až na 440 kop teprv l. 1621 o sv. Jiří složití měla. (D. Z. 140, F. 22 D. 10.)

Adam Ferdinand Údrecký (Oudrecký) z Údrče (v. Údrč) učiniv se účastna zpourey stavův při kommissi konfiskace dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10.

odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž pokutě konfisko-
 byly všechny statky jeho, totiž: a) *Kalec* (kr. Plzeň.,
 Manětín.) — ves s dvorem poplužním a příslušenstvím —
 od císaře l. 1623 klášteru Plasskému darem dědičně
 postoupen. Avšak ještě l. 1640 dne 25. srpna žádal opat
 kláštera, kněz Jakub Vrchota, jinak Perger z Rosen-
 u, zůstaven býti při témž statku i jiných vesnicích maje-
 n od Ferdinanda II. klášteru darovaných. (C. 215, A.
 Lib. confis. 2, f. 316.) — b) *Lužec* (Lust) se vsí Vesce
 tecku, dom. Mlýnec, Linz). kterýž od komory české od-
 utý za 8381 kop 14 gr. mš., léta 1627 koupil za 9292
 14 gr. vladýka *Jan Ludvík Neslinger ze Selchengrabu*.
 15, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z. 147, F. 20;
 L. 13 & 623, K. 9.)

Na statku Kaleckém měla Kateřina Údrcká pohledanost
 kop mš., kteráž jí, ačkoliv se v čas o ni přihlásila,
 léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána.
 15, A. 2.)

Jan Jindřich Údrcký z Údrče, pro účastenství ve zpouře
 kommissi konfiskační odsouzen dne 16. listopadu 1622
 y jmění, propadl statek *Drahonice* (Drahenz, kr. Cheb,
 Žlutic.), k němuž náležela tvrz na větším díle od dřeva
 věná a od vojáků vydrancovaná i s pivovárem, ves Dra-
 ce, v níž byl 1 osedlý s koni a 5 chalupníků, kteří od-
 i ročně platu stálého 4 kopy mš., slepic úročních 28
 gr., vajec 4 kopy, a konali roboty ženní 32 dni po
 , orní 8 dní po 24 gr., sena hrabání a sušení 42 dni
 gr. a sena vození 4 dni po 20 gr.; dvůr poplužní s dě-
 ni ornými do 12 lánů, s ovčínem nově vystavěným, při
 býval trojí potah koní a 1 potah volů, 30 krav doj-
 a přes 30 kusů jalového dobytka a do 700 ovcí; louky,
 hž se klidilo do sto vozů sena a otavy; chmelnice a
 nice; mlýn o jednom kolu, z něhož mlynář platil ročně
 op mš. a za vykrmení vepře 8 kop; rybníků šest s 300
 mi násady; háje a všelijaké porostliny. Tento statek od
 ory české za 14.230 kop mš. odhadnutý, l. 1627 koupil
 3.446 kop 11 gr. mš. vladýka *Jan Ludvík Neslinger ze*
engrabu. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z.
 F. 20; 623, K. 9 & 301, L. 13.)

Mimo to ujat byl též statek *Vidhostice* (okr. Podbořany), který však nenáležel Janovi Jindřichovi Údrckému, jeho bratru *Bohuslavovi Felixovi*, jehož poručníkem byl Jindřich. Pročež Bohuslav Felix, nemající let a nedocházejícího proti císařské důstojnosti, z poručení knížete z Liechtensteina dne 25. srpna 1621 skrze jistě kommissary v Vidhostický byl uveden a bratr jeho z poručnictví propuštěn. Nicméně měl statek jeho l. 1625 ke komoře opět býti stažen, avšak k žádosti jeho vedle císařské resoluce z dne 1. srpna 1625 byl mu ponechán, ale potom opět odňat, takže až za jeho navrácení ještě l. 1629 dne 16. ledna žádost podal k císařským místodržícím, a ještě l. 1690 žádal o třetí část ze statku Vidhostického, při kommissi revisionis ještě nevykázaný. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Údrcký z Údrče, kommissar při direkcii stavů pražských, na udání Jana Rýče z Lichtenfeldu, že lid krajský i pěší v Litoměřicích mustroval a k tomu mustrunku jednou tři a po druhé šest osob vypravil, po smrti svého kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, avšak král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 (publik. 18. února) dcery a dědičky při čtyrech pětinách z milosti byly zůstať. Pročež jeho oba statky, *Dřemčice* (Třemšic) a *Třebodolejší* (Unter-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), dvorů pluzní s vesnicemi a příslušenstvím, od komory české němu udavači a cizozemci Janovi Rýčovi (*Ritz*) ryt. z Lichtenfeldu, nejvyššímu lieutenantu a gubernatorovi města měřic, l. 1623 za 41.000 kop mš. byly prodány, a též summy trhové za jeho věrné služby vojenské 14.676 kop od císaře darovány. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, 1. D. Z. 153, B. 5.)

Dcery Údrckého, Eva provdaná Častalarová, Esterada, dalena vdova po Albrechtovi Kaplířovi, a Ludmila, obdržely čtyři díly jim ponechané v summě 32.800 kop mš., od čehož toliko 2000 kop mš. — Marně žádaly l. 1628 za vyplacení ostatní summy 30.800 kop mš.; neboť k návrhu císařské kommissařů dne 24. prosince 1630, protože prý hotových po otci pozůstalých zamlčely na oklamání fisku, a v důsledku toho své setrvaly (Eva a Ludmila odešly ze země proboženství), ano i potupné řeči měly, vedle císařské resoluce

února 1631 navždy byly odmrštěny. (C. 215, A. 2; K. 8 1/2.)

Joachym Údrcký z Údrče, při kommissi konfiskační dne únoru 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl *dva* *manuské* ve vsi *Postřižíně*, k panství Mělnickému náležející, totiž: a) *dvůr Pichovský* v summě odhadní 2464 kop míš. b) *dvůr Pešelovský* v summě odhadní 1077 kop míš. z obou summy 3541 kopy zůstalo po sražení dluhů 2059 kop míš. z toho 1482 kopy, a z toho na díl král. fisku v pokutě přičteno 741 kopa (dle účtu komory české dne 29. srpna 1628). Zaplacení tohoto dluhu ponechány byly dotčené dvory v čestné císařské resoluce z dne 29. srpna 1625 Údrckému, jemuž na rozkaz knížete z Lichtenšteina dne 18. října 1623 práva a opatrování byly postoupeny. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 400.)

Šimon Karel Údrcký z Údrče pro účastenství ve zpouře kommissi konfiskační dne 10. února 1623 a vedle krále odsouzen z dne 7. října 1624 odsouzen byl *polovice* jmění, z čehož pokutě od krále komory ujaty byly statky jeho: a) *buškovice* (Puschwic, kr. Žatec., okr. Podbořan.), tvrz a dvůr s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem a sadovým kostelním, odhadnuté za 19.282 kop m.; b) *Krásný dvůr* (Schönhof, okr. Podbořan.) — tvrz a ves Veliký Krásný dvůr s dvorem poplužním a vsi Velké Vidčice (Vítřice, okr. Witschic) a Německé Třebošice (Třebčice, Drebsice, okr. Třebčice) s dvory poplužními, lesy, rybníky a jiným majetkem, odhadnutý za 20.982 kopy míš. — Tyto oba statky od krále komory prodány byly dne 3. listopadu 1626 za 15.000 kop m. manželce Údrckého, *Marii roz. z Šenburku*, která za ně dle smlouvy z dne 11. března 1625 dáti měla 15 kop míš.; avšak císařským psaním, z kanceláře české dne 1. srpna 1624 proslým, poručeno bylo, aby s prodejem těchto paní Údrcké mírnost byla zachována, zvláště že tyto statky vlastně jí náležely, a tudíž že slušně nějaké císařské milosti se jí má. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 301, 309 & 623, L. 25.)

Vilém Údrcký z Údrče zemřel v čas zpouře, jíž se zúčastnil; jehož odsouzen byl *polovice* jmění svého. Ale poněvadž statek *dvůr ve vsi Lábědicích* (Liebotic, dom. Maštov.), již před

zpouřou prodal Joachymovi Ratiborskému a tento jej kolleji jesuitské v Chomútově za 6000 kop mš. po-
ujata byla l. 1631 od komory české summa 2000 ko-
kterou na statku dotčeném Údrcký manželce své zan-
odkázal. (C. 215, A. 2.)

Jakub Ludvík Úlický z Plešnice, obeslán léta 1623
kommissi transactionis, nepostavil se; zemřel již p-
dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. 1/4.)

**Apollon Vladislav, Jindřich, Křištof a Mikuláš Úličti-
nice**, katolíci, účastnili se výpravy válečné stavův odl-
a přísahali na konfederaci s jinými zeměmi učiněno-
poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti náboženstv-
lickému, při kommissi konfiskační dne 10. a 13. březn-
provinění a žaloby byli osvobozeni a zavázali se p-
missi transactionis dne 18. dubna 1629 za perdon ji-
lený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složití pokuty
Apollon 200 zl. a *Jindřich* 50 zl., *Křištof* pak 350
ze statku svého *Úlice* (okr. Stříbro) za 10.000 kop n-
hadnutého a na 6000 kop zadluženého. (C. 215, C. 1/4.)

Joachym Fridrich a Matyáš Bernard bratři z
účastnili se zpouřy l. 1631 při vpádu saském sloužící
přítele, jehož i matka jejich Anna, roz. von der Jah-
možně podporovala. Pro tato provinění odsouzení b-
kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském naříze-
1633 hrdla, cti i statků, tak že statek jejich *Reuth* (kr.
dom. Aš), na ten čas cí. léno ve Falcku ležící, byl
kován a za 30.000 zl. odhadnut, z kteréž summy, po-
dluhů do 20.000 zl., Fridlandskému fisku 10.000 zl.
nouti mělo. Mimo to v pokutě byl ujat též stateček
(Eich, kr. Cheb., okr. Karlovar.), matce jejich náležející
však vytčeno, komu a zač statky ty byly prodány. (C. 215)

Adam Uttenhoffer z Uttenhofen při kommissi konf-
vedle cí. resoluce z dne 18. srpna 1623 dne 3. říj-
odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Proto statek jeho
(Kosslau, kr. Cheb.) — tvrz a ves Kozlov s dvorem p-
ním, odhadnutý za 9437 kop mš.; též tři poddaní
Radyni (Rading), odhadnuté za 488 kop mš. — od k-
mory byl ujat a za summu odhadní 9925 kop mš. l-
prodán *cizozemci Janovi Hegnerovi z Rezelfeldu* (Rösse

sekretáři při české kanceláři dvorské a král. rychtáři
 novém městě pražském. Prodej ten cís. resolucí z dne 20.
 na 1624 byl schválen, ale Hegner odmrštěn s žádostí
 a, aby summu trhovou na dlouhé (špatné) minci zaplatiti
 l, poněvadž všechny statky konfiskované, od 3. července
 3 počínajíc, jenom na krátkou (dobrou) minci prodávány
 měly. (C. 215, U. 1. — Lib. conf. 2, f. 309. — D. Z. 153,
 11 & J. 21.)

Vdova po Uttenhofferovi pozůstalá Dorota Susanna do-
 ala se ještě l. 1629 věna svého 1250 zl. na statku Ko-
 è pojištěného, jakož i jistiny v summě 5000 kop míš. jí
 žalé; není však vytčeno, zdali na pohledanost svou něco
 žela. Dvě třetiny Uttenhofferovi ponechané dědicům jeho
 é l. 1690 při kommissi liquidationis nebyly vykázány.
 215, C. 1/1.)

Kašpar Uzlar z Kranzbergu, měšťan a radní Nového města
 českého, pro účastenství ve zpouře při kommissi exsecutio-
 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, měl býti oběšen z okna
 nice Novoměstské, ale vedle král. výpovědi z dne 3. června
 l zůstaven jest u vězení, z něhož dne 15. srpna 1622 na
 jímě byl propuštěn a pak domovního vězení dne 16.
 tna 1623 zproštěn.

Jmění však jeho všechno již předtím bylo konfiskováno,
 z: a) *Dům* v Novém městě pražském na Zderaze blíž
 ela sv. Václava ležící, který na obzvláštní cís. ratifikaci
 21. srpna 1623 *Michalovi Švábovi*, vrchnímu furiru cís.
 že životní, jemuž již dne 16. prosince 1621 od knížete
 chtenšteina postoupen byl, v summě 2100 zl. rýn. byl
 lán. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12.) — b) *Ví-*
 za branou Újezdskou v Košfích, na Mandručových ho-
 ležící, kterou s jinými jeho grunty od komory české
 1626 koupil *Severýn Skato*, v umění lékařském doktor,
 už již dekretem knížete z Lichtenšteina dne 16. prosince
 l postoupena byla. Vdova po Skatovi pozůstalá prodala
 vinici tu Justovi Wahlovi, jemuž teprv l. 1648 do desk
 vložena. (C. 215, U. 5. — D. Z. 149, M. 19.) — c) *Cha-*
 s vinicí pod městem Mělníkem, náležející manželce Uzla-
 é Evě vedle dekretu komory české 22. listop. 1628 po-
 ppena jest *děkanovi Mělnickému*, poněvadž na ní za mnoha

let platu zadržáno bylo. (C. 215, U. 5.) — d) *Jistina* kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. e) *Jistina* 1700 kop míš. za obcí města Mělníka U náležející, pak 1000 kop míš. za touže obcí manžel Evě a synu Janovi Kristianovi náležejících. — f) *Jistina* kop míš. za obcí Nového města pražského; kteréž by mlčeny teprv l. 1668 na udání Karla Škrety, malíře šfana Starého města pražského, od král. komory uja z nich pak vedle nařízení komory české 23. října 1668 3850 kop míš., jakožto v čas zpourey obci půjčená, té Novoměstské vedle privilegií jí l. 1627 udělených pro a darována jest, tak že obec místo zbytku 2000 kop úroků zadržalých toliko 1200 zl. rýn. zaplatila a su dotčenému malíři Škretovi na srážku jeho pohledan komorou českou odevzdána byla. — Viz též Kateřina Š

Manželce Uzlarové Evě, jakožto společné zápisn statků, zanechána jest jich polovice, a vydán jí na n od knížete z Lichtensteina dne 3. prosince 1622, tak příčině při komoře české dalšího opatření svého vyhl měla. Avšak, poněvadž Uzlarová jistiny, kteréž s m svým za obcí Mělnickou a Pražskou měla, proti cí. p zamlčela, propadla též polovici jmění jí zanechaného. (U. 5.)

Jan Kristian Uzlar, syn po Kašparovi pozůstalý, ze země pro náboženství, sloužil u nepřítelů a nav při vpádu saském l. 1631 do Čech, ujal se vinice po zůstalé na Mělníce. Proto při *kommissi konfis. Frid* odsouzen všeho jmění, propadl jistiny, po rodičích n padlé za obcí Mělnickou a Pražskou, jichž se na míru Pražského intercessi kurfiřta Saského od l. 1636 jakož i jeho děti a dědicové ještě l. 1661 marně do (C. 215, U. 5.)

Jan Jiří Wachtel ryt. z Poutnova (z Pantenova, von Pautenau) na Smrkovicích, vykonal již s počátku měsíc 1621 králi Ferdinandovi II. opět přísahu věrnosti potom zemřel; přece však při *kommissi konfiskační* královské výpovědi z dne 16. září 1622 rozsudkem 3. listopadu t. r. odsouzen byl *třetího dílu* jmění. (P condemnat. f. 44.) — Z té příčiny konfiskován byl sta

pozůstalý *Smrkovice Staré* (kr. Jičín, okr. Bydžov), totiž Smrkovice, vsi Smrkovice, Ohnišťany a Chomutice s 46 danými osedlými (z nichž 16 s potahy); dvory poplužní kovácký a Ohnišťanský s 19 lány polí, 62 (předešle 86) kopy, 42 (předešle 70) kusy jalového dobytka, 300 (předešle 540) kusy ovcí; též 47 koní v hřebárně Smrkovické; 1000 (předešle 1300) kop. násady kaprové. *) — Tento statek od královské komory za 48.948 kop mš. odhadnut, prodán byl dne 7. ledna 1623 za 55.386 zl. rýnských *rechtoři z Waldšteina*, po jehož zavraždění vedle císařské komory z dne 5. března 1635 králi Ferdinandovi III. byl prodán. (C. 215, R. 1 & W. 1. — D. Z. 141, B. 11 & 194, 1635.) — Viz též Waldstein při panství Kumburku.

Dvě třetiny Wachtlovým dědicům ponechané, jichž se *Wachtlova Johanna, provdaná za Petra Pausara z Michle*, též odsouzeného, marně domáhala, pojištěny byly v summě 12.244 zl. rýn. teprv vedle cíś. resoluce dne 5. ledna 1664, kterou dědici a nejbližšímu příbuznému (po vymření rodu Wachtlovů a Pausarův) *Jaroslavovi Petrovi Vchynskému z Vchyně* a *Tetova*, synovi Adama Vchynského a Estery, dcery Petra Kostomlatského z Vřesovic a Evy Pausarové, kteráž byla sestra Albrechta Řehoře Pausara, otce dotčeného Petra Pausara. Avšak na tuto pozůstalost obdržel Vchynský z královské komory od l. 1668—1675 po rozdílných částkách toliko 12.244 zl. rýn. (C. 215, P. 1/1 & W. 1.)

Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova a při městě Novém Bydžově pro účastenství ve zpouře, ačkoliv hned s počátku 1621 králi Ferdinandovi slib věrnosti a poddanosti vykonal, byl při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 *dvou třetin* jmění svého, kteréž všecko bylo pokuté od král. fisku bylo ujalo, totiž *dva dvory na dvě dvory v Novém Bydžově*, za 1200 kop mš. odhadnuté. — Wachtel pak odešel ze země za příčinou reformace, a nařizován se při vpádu saském l. 1631 podporoval s bratrem svým *Rudolfem* nepřítele a vydrancoval v Praze dům Doroty

*) Statek Smrkovice — tvrz pustou a ves Smrkovice, vsi Vohníky, Chomutice Veliké, Navratice (Navratvice), Loučíně horu, Šaplavu a Vohníšťanskou s příslušenstvím koupili l. 1548 dědicové a děti Jiříkovi Wachtlovi z Poutnova od Jana z Pernšteina za 6250 kop česk. (D. Z. 47, F. 11.)

Černovicové. Proto i s dotčeným bratrem při *kommissi kační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl svých pohledaností v Čechách; avšak zahynul i s svou již l. 1631 v cizině. Jeho pozůstalost 250 ko na dvou dvorech při městě Bydžově konfiskovaných p grantech pojištěna, l. 1638 od královské komory byla (C. 215, B. 13; R. 1 & W. 1.)

Albrecht Václav Eusebius z Waldšteina nezúčastn zpoury stavův českých l. 1618, nýbrž zůstal věren jemuz již toho času mnohé platné služby prokázal. Když velitelství nad zemskou obranou od povstálých moravských byl zbaven, zachoval k ruce císaře hlavní nici zemskou s 100.000 dolarů, jež z Olomouce do Vídn nesl. Za to obdržev od císaře darem 12.000 říšských k zařízení vlastního pluku, najal si lid ve Flandersku, k generalovi Bouquoyovi do ležení u Budějovic při mnohé bitvy proti Mansfeldovi, zejména u Záblatí dne 10. 1619, jakož i proti Uhrům dne 19. října 1619 rozhodl, hodnutí bitvy na Bílé hoře dne 8. listopadu 1620 s plukem nemálo přispěl; roku následujícího porazil Gabora a jeho spojence markraběho Jana Jiřího z Bran a Krňova, pak hraběte z Turnu v několika bitvách, u Kroměříže.

Pro tyto zásluhy, obzvláště pak proto, že upr odporu při konfiskování statků Smiřických učiněného konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil (o čem obšírně pojednáno při Smiřickém), obdržel Waldštejn listem z dne 15. září 1622 a z dne 14. ledna 1623 *falckrabího s titulem Vysokorodý a vladař domu Waldstejského z Fridlandu*. Potom cís. listem z dne 7. září 1624 povýšen byl Waldštejn do stavu *knížecího* a udělen mu „*cís. ujec*“, jak to praesidentu komory dvorské dne 23. 1624 bylo oznámeno; též Waldštejnovo *panství Fridlandské* statky k němu příslušejícími vedle cís. listu daného v dne 3. dubna 1625 *povýšeno na knížetství* a Waldštejnovo zařízení fideikommissní v tomto knížetství potvrzeno (Archiv místodrž. F. 67/5.)

Když pak Waldštejn po vypuknutí války dánské zřídil na své útraty pro císaře vojsko, jmenován b

ří 1625 nejvyšším velitelem (generalem-hejtmanem polním) z vojska, s nímž nepřátele pod Mansfeldem u Desavy 26 porazil. (F. 67 $\frac{1}{5}$.) Odměnou za to obdržel titul vévody Fridlandu (jak jej císař již v listu z dne 17. listopadu 1625 dá) a cís. listem z dne 4. ledna 1627 *povýšeno bylo kníže jeho Fridlandské na vévodství, tak že Waldštejn a jeho starší syn měli míti titul „vévoda“, ostatní synové „kníže“ z Fridlandu.* Mimo to cís. listem daným ve Vídni dne 1. března 1627 *uděleno bylo Waldštejnovi zvláštní privilegium, že vévodství Fridlandské neb jiné statky jeho nemají být v pokutě býti ujaty, kdyby i některý z jeho nástupců opustil uražení J. M. C. (ob crimen laesae Majestatis), že že provinilec jenom na hrdle má býti trestán, vévodě však se všemi statky připadnouti má nejstaršímu po vévodovi neb knížeti z Fridlandu.* (F. 67—28 $\frac{1}{2}$, f. 70 3.)

Pro další zásluhy ve válce dánské uděleno bylo Waldšteinovi *slatou bullou danou v Praze dne 16. února 1628* o k zařízení mincovny a k ražení peněz zlatých a stříbrných, též právo k udělování šlechtictví a k povyšování lidí na města ve vévodství jeho (*jus monetandi, nobilitandi, ligandi pagos in civitates*); pak cís. listem daným v Praze 1. března 1628 též právo k odkázání vévodství Fridlandu na Zahaňského, též k postoupení jich na rod Harrachův. (F. 67—28 $\frac{1}{2}$, f. 91, 99 a 101.) — Mimo to ustanoven byl Waldštejn (*Per Imperatorem. Ex consilio bellico* dne 14. února 1628) za cís. generala-hejtmana na moři Baltickém a Oceanu (se všemi právy a výhodami, jichž generalové mořní (*Generaln del mare*) krále Španělského užívali, cís. listem daným v Praze dne 21. dubna 1628, kterým též zřízeno cís. loďstvo na mořích vytčených bylo poručeno. Zároveň cís. resoluce z dne 15. ledna 1628 Waldštejnovi zvýšen plat jeho měsíční 3000 zl. rýn., který jemu jako nejvyššímu generalu polnímu od dne 25. července l. 1625 byl přidán, o 3000 zl. rýn., tak že toto *služné měsíčních 6000 zl.* i za předešlá léta jemu bylo vykázáno. (F. 67—28 $\frac{1}{2}$, f. 71.) — Konečně cís. listem svědčícím Waldštejnovi a daným ve Vídni dne 18. října 1628 *vyznamenán byl vévoda z Fridlandu slatým rounem.* (Archiv místodrž. F. 67—28 $\frac{1}{2}$.)

Vyznamenání vytčených dostalo se od císaře Waldštejna nejenom pro jeho zásluhy ve válce dánské, nýbrž i *že císaři k potřebám válečným, zvláště pak na vydržení vojska, značnou část důchodů ze statků svých zapůjčil výlohy válečné pojišťil vůbec císař Waldštejnovi a jeho dědičci* již listem daným v Ödenburku (Šoproně) dne 17. listopadu 1625; zvláště pak pojištěna byla Waldštejnovi summa potřebu válečné od něho vydaná, totiž 537.072 zl. 2 1/2 d. cís. listem, daným na hradě Pražském dne 11. listopadu 1628. (F. 67—²⁸/₆.) — Na srážku těchto výloh, pak k zajištění dalších potřeb válečných, jakož i odměny 700.000 zl. od císaře Waldštejnovi vykázané těmž postoupeny byly země vévodům Meklenburským bratřím Adolfovi, Fridrichovi a Janovi Albrechtovi pro podporování krále Dánského odevzdány, totiž vévodství Meklenburské, knížetství Wendské (Weissenfeldt), hrabství Zvěřinské (Schwerin) a panství Rostoky a Stargardu cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. ledna 1628, kterým Waldštejnovi za půjčených 750.000 zl. rýn. k potřeby válečným též zástavou dáno bylo biskupství Zvěřinské se statky duchovními ve vévodství Meklenburském ležícími, kteréž země všechny Waldštejnovi dne 16. června 1628 listem lenní byl dán. (F. 67—²⁸/₂, f. 81, 83 a 103.) — 1. cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. dubna 1628 Waldštejnovi summa trhová 150.850 zl. rýn. *sa knížeti Zahaňské* (Sagan, v Slezsku) jemu l. 1627 dne 1. září dané a cís. listem z dne 15. února 1628 jemu a jeho dědičce za léno postoupené, a majestatem z dne 16. února 1628 vévodství povýšené, poražena byla na jeho služném měsíci 6000 zl., jemu od dne 25. července 1625 až na ten čas za 2 léta a 9 měsíců, zadržalém v summě 198.000 zl. rýn. zbytek pak 47.150 zl. rýn. jemu byl pojištěn. (F. 67 & ²⁸/₆; F. ⁶⁷/₁₃.)

Mimo to cís. listem daným na hradě Pražském dne 16. února 1628 *všecky statky, které v říši pro účastenství válce dánské proti císaři v pokutě byly konfiskovány a cís. kommissaře k tomu nařízené k ruce císaře ujetých zaplacení dluhů na nich vězících, obráceny býti měly k zaplacení cís. armády Waldštejnovi svěřené s tím doložit, že císař žádného rebella v říši německé, ať si je stavu*

o neb nízkého, *perdonovati* a na milost přijati *nechce vědomí a srosumění vévody z Fridlandu.* (F. 67—²⁸/₆.)

Proto obracely se mnohé osoby vysoce postavené na Waldšteina s žádostí, aby od konfiskování některých statků i upustil, aneb některé rebelly perdonoval. Tak žádal *Dánský Kristian IV.* listem z dne 12. října 1629 Waldsteina za udělení perdonu Wolfovi Gebhartovi sv. pánu z Waru, jemuž pro účastenství v povstání dolnosaském jeho tví ve vévodství Brunšvickém ležící bylo konfiskováno; listem z dne 22. dubna 1630 za ponechání statků nejmu lieutenantu Kašparovi von Ohr zu Polsterkampff, skupství Münsterském a Osnabrückém, ve vévodství Bergu a Ravensbergském jemu konfiskovaných; potom listem e 16. června 1630 za navrácení statků správci úřadu handerburgu Lorencovi Ebessen konfiskovaných proti slo- 5000 dolarů říšských plukovníkovi z Scherfenbergu, až ty statky byly postoupeny. — Také *arcivévoda Leopold* mlouval se listem z dne 13. října 1629 u Waldšteina, aby Gustav Wezel z Morsilien byl perdonován. — Též *infantka španělská Isabella Clara Eugenia* žádala Waldšteina listem ým v Brussele dne 1. dubna 1630 za ponechání svobod- o panství *Leuthu*, které Adrianu Baltasarovi svob. pánu odorfu a Leuthu mělo býti konfiskováno, dokládajíc, že panství je léno Brabantské k hrabství Falkenbergu, a tedy i Španělskému, otcí jejím, náležející. — Podobnou žádost ovil *vévoda Württemberský Ludvík Fridrich* v listu svém Stuttgartu dne 14. srpna 1630 Waldšteini zasláném, aby zastavena byla konfiskace statku lenního, domu rtemberskému náležitého, *Abstattu* — vsi Abstattu a zámku decku s příslušenstvím — u Heilbronu ležícího, který rebel- hraběti *Jiřímu Ludvíkovi z Löwenšteina* se statky *Habitz-* a *Scharfeneck* již před několika lety byl konfiskován; kterouž žádost k návrhu vévody z Fridlandu Jiří Ludvík öwenšteina od císaře byl perdonován. — Potom k návrhu dy Fridlandského udělen byl od císaře dne 9. září 1630 don plukovníkovi Janovi z Norprechtu, za něhož se při ldšteinovi přimlouval *Wolfgang Vilém falckrabí při Rýnu*, že dotčený plukovník zůstaven byl při statcích svých íftu Kolínském v Altenhofu, též v zemi falckrabího a v hrab-

ství Altenburgu ležících, odhadnutých za 29.300 dolarů ských. — Konečně k návrhu vévody Fridlandského císařství z dne 7. srpna 1630 ponechány byly statky lenní a po zemřelých rebellech Burkhartovi a Heřmanovi b z Waldmannshausen císař. fisku připadlé, *Janovi Ludvíkovi běti z Nassau-Katzenellenbogen*, který za to Waldšteina svým daným v Hadamaru dne 29. března 1630 žádal. — to perdonování byli l. 1630 od Waldšteina mnozí z kteří již l. 1621 a 1622 pod markrabím Jiřím Fridrichem Baden-Durlachským proti císaři vojenské služby konali. Jména bývalý general vojska Badenského Vilém z Goldplukovník Claus Fridrich Böckel, rytmistr Wolf Karel warth, rytmistr Anton z Lüzelburgu a Kristian Ludvík z Limburgu.

Z dotčené konfiskace statků, která od císaře byla císař. říšské radě dvorské hraběti Janovi z Hyen radě při komoře dvorské Reinhartovi z Walmerode, pře zaplacený býti měly Waldšteinovi výlohy l. 1628 a 1629 něně na vydržování některých pluků, vynášející v jedné 531.621 zl. rýn., totiž: dle kvitance z dne 6. srpna 1628 plukovníku Donu Friderico Sabello 193.800 zl. rýn.; dle kvitance z dne 23. prosince 1628 císař. plukovníku jízdy štovi Jiřímu ze Spar 82.076 dolarů říš., 3 gr., 9 den.; dle kvitance z dne 2. února 1629 pro pluk Tiefenbachův v Mělníku bursku nejvyššímu lieutenantu Ferdinandovi Hoffm 60.000 dolarů říš.; dle kvitance z dne 14. února 1629 císařskému plukovníku Františkovi Albrechtovi vévodovi Sa 33.135 dol. říš., 2 gr., 6 den.; dle kvitance z dne 30. února 1629 pro pluk Palantův nejvyššímu strážmistru Janovi rovi Unzovi 40.636 dolarů říš., 21 gr., 6 den.; dle kvitance z dne 7. května 1629 císař. plukovníku Fridrichovi ze Solms 55.000 zl. rýn.; dle kvitance z dne 12. června 1629 pluku 31.000 zl. rýn. — K tomu vykázáno bylo císaři, a vydáno býti mělo od Waldšteina z téže konfiskace více než 1.006.652 zl. rýn., totiž: císařovně Eleonore (vecezně Mantuanské) 100.000 zl. rýn.; císař. listem z dne 23. února 1628 general-lieutenantu katolické ligy *Janovi hraběti* povolena mu císař. odměna 400.000 dol. říš.; císař. listem z dne 9. května 1628 a z dne 27. listopadu 1629 tajně radě

s Harrachu povolená mu cíś. odměna 40.000 zl., a jeho
vi a dědici Leonhartovi 45.000 zl. rýn.; cíś. listem z dne
dna 1630 cíś. plukovníku *Wolfgangu hraběti s Mansfeldu*
lená mu cíś. odměna 60.000 zl. rýn.; cíś. listem z dne
května 1628 cíś. *mathematikovi Janovi Keplerovi* jeho
edanost (služné) za komorou dvorskou zadržalá 11.817 zl.
cíś. listem z dne 12. května 1628 cíś. řediteli komory
ské *Jakubovi Berchtoldovi* summa 30.000 zl. rýn. císaři
ená; cíś. listem z dne 31. května 1630 svobodnému *pánu*
unic 20.000 zl. rýn.; cíś. listem z dne 2. června 1630
vi Jakubovi Khisslovi 166.298 zl. rýn.; cíś. listem z dne
srpna 1630 cíś. dvorské radě válečné *Arnoštovi hraběti*
entecuculi zadržalé služné 21.870 zl. 2 kr. 1 den. a pro
pluk o 9 setninách zadržalý plat 45.000 zl. rýn.; konečně
značné summy odměnou vykázané *hraběti s Meggau*, *hra-*
s Trautmannsdorfu, pak praesidentu cíś. komory dvorské
minovi opatu v Kremsmünstru a mnohým jiným.

Když však Waldštejn o zaplacení vytčených summ na
kommissáře této konfiskace Jana z Hyen naléhal, dokládal
o ve zprávě své podané z Minden dne 12. června 1630,
est mu to věci nemožnou ze statků konfiskovaných něco
otových penězích sehnati, tak že jenom na summu císa-
ě v 100.000 zl. vykázanou po velikém namáhání toliko
00 zl. a to na směnku u jednoho kupce v Lubeku za-
řiti mohl; ostatně že statky dosavad konfiskované jsou
zpustošeny a zadluženy, že se jich ještě k ruce cíś.
u ujeti nechtěl, a že by ani nestačily k zaplacení summy
000 zl., na ně již předešle od císaře vykázané. Z té
ny odevzdal Waldštejn s císařským povolením generalovi
vi hraběti s Tilly místo odměny od císaře mu vykázané
0.000 dol. říš. jistiny na několik stotisíc dolarů, které
Dánský na zemích vévodů Brunšvických měl a při po-
ním snešení o mír císaři postoupil, tak že hrabě z Tilly
o úroků z dotčené summy obdržel k užívání onen díl
ě Brunšvické, kterou král Dánský v téže jistině zástavou
l, totiž úřad Sickhen i s tím celým dílem, který měl
da Brunšvický Kristian mladší ve zpouře zemřelý na
oství Hoya, jakož i s dílem knížetství Kalenbergu a okresem
inky (Göttingen), jak to vše od vévodství Brunšvického

císaři v pokutě připadlo pro účastenství vévodů Brunšvejnských ve válce Dánské. (F. 67—²⁸/₆.)

Zmínili jsme se o této konfiskaci statků v říši Německé hlavně proto, že tím dána byla příčina k sesazení Waldštejnovy velitelství nad cís. armadou v Německu. Neboť touto konfiskací popuzeni byli na Waldštejnovu knížata říše Německé, zvláště dotčení vévodové Meklenburští, Brunšvičtí, Poměranští a kurfiřt Jiří Vilém Braniborský, jichž země díle konfiskovány, dílem popleněny; těchto knížat nekato-lických ujímali se kurfiřtové katoličtí, obávající se, aby i pro ně něco podobného nebylo zařízeno, obzvláště pak kurfiřt Maximilian Bavorský, který na Waldštejnovu velmi zanevřel z příčiny, že Waldštejn především hleděl zvýšiti moc císaře na újmu vlády kurfiřtův. Pročež když mír s králem Dánským v Lubeku dne 12. května 1629 byl uzavřen přičiněním Waldštejnovým, který si tím vévodství Meklenburské zjisti-tili, vyhledávali dotčení kurfiřtové a knížata příčiny k tomu, aby Waldštejnovu velitelství zbavili. Na sněmu říšském dne 7. června 1630 podali kurfiřtové protestantští i katolické a zvláště kurfiřt Bavorský císaři písemnou stížnost proti Waldštejnovi, dokládající, že on jakožto velitel vojska jediné jest příčinou zhouby a zkázy, kterou Německo od cís. vojska plněním a drancováním utrpělo. Ačkoli to nebylo tajno, že tomu tak není, a že právě Waldštejn plněním svým často každé plnění a drancování co nejvíce zakázal, ano i mnohé plukovníky nešetřící jeho rozkazů ihned ze služby propustil, uvěznil a před soud vojenský postavil; *) předce povolil císař žádosti kurfiřtů, jichž

*) Když cís. listem z dne 16. prosince 1. 1626 Waldštejnovu stížnost arcibiskupa Mohučského Jiřího Fridricha, arcibiskupa říše Německé, že lid válečný nově najatý pod *plukovníkem Maximilianem Rudolffem vévodou Sasko-Lauenburským* v arcibiskupství Saském strašně řádil, vydrancovav a znečištil kostely a domy, panny i ženy a vydírav peníze na lidech, žádal Waldštejn vévodu Sasko-Lauenburského, aby plukovníku vévodovi Rudolffovi Maximilianovi rozkázal, by tento bez prodlení před Waldštejnovu se postavil a dotčené zodpovídal. (Archiv místodr. F. 67/₆₀.) — Též zpraven byl Waldštejn o tom, že podplukovník při pluku Fahrensbachovském, skrze kurfiřtství Braniborské, na poddaných peníze vydíral a jím tam řádil, poručil listem daným v Barnově dne 17. listopadu 1629 plukovníkovi *Volmarovi hraběti Fahrensbeckovi* (Fahrensbach), aby plukovníka svého hned do želez dal a u vězení držel až do konce procesu proti němu nařízeného, který zajisté odsouzením jeho

áte k zvolení syna svého za krále Římského měl potřebí, že *Waldštejn z velitelství byl propuštěn*. Waldštejn, který ředešle (l. 1626 a 1627) tchánovi svému Karlovi z Har- často si stěžoval, že vydržováním císa. vojska si vzdělal mnoho stotisíc dluhů, poněvadž od císa. komory dvorské svých peněz na potřeby válečné nedostával, přijal propu- své beze všech námitek a odebral se do Jičína na své dství Fridlandské, na jehož zvelebení nyní všecky důchody obracel a nakládal.

Avšak *propuštění Waldštejna z velitelství nad císa. armádou mělo brzy neblahé následky*. Jednak vzdali se mnozí plukovníků služby své v císa. armádě, v níž zůstati měli pod jiným velitelem, vědouce dobře, že se jim nedo- potřeb válečných, a nabízeli Waldštejnovi služby své omé, zejména Hanibal z Schaumburku listem daným ně dne 30. září 1630, plukovník Götze listem daným poru u Garz dne 6. října 1630, plukovník Kašpar z Gramb a zasláným Waldštejnovi dne 16. října 1630 z Wismar, že město s jinými místy v Meklenbursku právě opevnil,

vyřízen; též aby uvěznil některé důstojníky svého pluku, kteří se šili na zámku kurfiřta mocné se ubytovati, kdežto dobře vědí, že tein sám nikde v domech vrchností nepřebývá; konečně aby plu- sám lid svůj v lepší kázní měl, jinak že by též k zodpovídání ti byl povolán. (F. 67/48.) — Přes to všecko dopustil se též pluk bachův, když skrze Slezsko táhl, opět vydírání peněz i jiných ch neslušností a prostopášností, a poněvadž plukovník Fahrensbeck íral, obrátil se Waldštejn listem ze Zahané dne 27. a 28. listo- 1627 na komoru slezskou a na vévodu Olešnického v Slezsku žá- by zlé řádění téhož pluku od místa k místu přísně bylo vyšetřeno, řdi poddaných od rady a notáře neb od některých osob stavu vyř- vrzeny a zpráva o tom všem do Jičína co nejdříve podána, by ko- jednou plukovník Fahrensbeck byl překonán a přísným potrestá- rovinilců podobným zlořádům při císa. vojsku konec učiněn. (Archiv řzit F. 67/48.) — Brzy potom poručil Waldštejn listem svým z Ji- dne 27. prosince 1627 císa. plukovníku *Janovi Jiřímu z Arnimb* pl l. 1631 polním maršalkem kurfiřta Saského), aby plukovníkům *anovi a Marchese de Boysi* pro výtržnosti a prostopášnosti, od du neustále páchané a od nich jaksi povolené, ihned velitelství ch pluky odňal, je sám převzal a při týchž plucích v menší počet uvedených žádného nepořádku dále nepřipouštěl, nýbrž každého ka co nejprísněji potrestal; dotčení pak plukovníci oba aby byli i stanici uvěznění a na ně hned právem vojenským přísně na- o. (F. 67/48.) — Z toho zároveň patrné, jak omylné jsou zprávy, ldštejn vojsko své pleněním a drancováním zemí vydržoval; neboť st, že valná část potřeb válečných z knížetství Fridlandského byla na, o čemž svědčí i to, že l. 1627 z téhož knížetství jenom na 0,000 korečů žita k císa. vojsku do říše bylo odevzdáno.

těž plukovník Jan Fridrich ze Sparr listem daným dne 25. října 1630. Takto císařská armáda v říši znáznamněna, čehož použili hned nepřátelé císaře k své spěchu. Tím přinuceno bylo Španělsko v Itálii právě když město Casale v Monteserrato již se chtělo vzdát, vířití mír pro zbraň španělskou ne příliš čestný, čímž vinen byl vévoda Bavorský, jak o tom Waldštejn podal císaři plukovník svob. pán Henrych Paradis de listem daným v Madridu dne 14. listopadu 1630, dokládá, jakou nelibost způsobilo králi a princům Španělska propuštění Waldštejna z velitelství, pak ubezpečuj Waldšteina, že ve veliké vážnosti jest při dvoře španělském že tento i zamýšlel, Waldštejnovi nabídnouti místo v ve Flandrech. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₁₀.)

V Německu pak, kde po propuštění Waldštejna jen vojsko ligy katolické pod Tillym, vystoupil hned král Švédský, Gustav Adolf, který již dne 24. června k zemi Pomořanské přistál, Štětín obsadil, vévody burské opět do jich zemí uvedl, potom do Sasky dne 17. září 1631 Tillyho u Breitenfeldu blíž Lipska a pak i celého Bavorska se zmocnil. Tímto vítězným pováním krále Švédského, jakož i nepřátelským vpádem s ním spojených do království Českého v měsíci listopadu 1631 dostal se císař do takové tísně, že hleděl opět Waldšteina propuštěného. Tento však zpěchoval se dle staviti se opět v čelo císař. vojska, ale neustálým nepokojem a vida, že by nepřítel za krátkou dobu celého království Českého se zmocnil bez odporu (byloť na celých Čechách toliko 7 setnin jezdců a asi 110 000 vojska císařského), slíbil, že císaři opět vypraví vojsko 40.000 mužů a že s jistými výminkami chce převzít velitelství nad ním. (Dle listu bezpochyby od Questenberga knížete z Eggenberga daného v Praze dne 8. listopadu 1631 Archiv. místodrž. F. 67—²⁸/₁₃.) Když pak se dověděl jeho nepřátelé při dvoře císařském tomu chtějí, a velitelství jenom pod nejvyšší správou arcivévody Ferdinanda III. bylo svěřeno, podvolil se převzít velitelství toliko na tři měsíce. Zatím přispíval radou i svým generalu hraběti Baltasarovi de Marradas, o čem

tohoto generála na Waldšteina zaslané, totiž: list z Milodne 12. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi děkuje ho dobré zdání týkající se ustoupení Marradasa z Prahy ik hodin před vtažením Sasů do téhož města; list daný poře dne 18. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi nuje, že se opět obrátil k Praze proti nepříteli, ale jestli jej lépe nezaopatří, že s nepatrným zbytkem vojska ne-í ničeho, a že všecko bude ztraceno; též žádá Wald- a, aby mu poslal 2 setniny Trčkovské do Tábora, kdež e 4 setniny měl, poněvadž jednu do Plzně poslal; listem ícina dne 24. listopadu odeslal Marradas Waldšteinovi svého rozkazu daného Colloredovi a téhož odpověď, i list na vévodu Bavorského; konečně listem daným poře dne 28. listopadu oznamuje Marradas Waldšteinovi, ešská jenom s 400 pěšími a 300 muži jízdy v Budějo- a v Táboře, jsa bez peněz i bez špíže, a důvěřuje e jej Waldštejn z těchto okolností neblahých vytrhne. 7.—²⁸/₁₀.)

Waldštejn dostal také slibu svému a vypravil do pole měsíci únoru 1632 vojsko čítající na 40.000 mužů, nad však velitelství přes všechny prosby a sliby knížete genberga déle než tři měsíce převzít nechtěl. Teprv ými prosbami císaře i krále Ferdinanda III. pohnut, l se podržeti velitelství, avšak pod výminkami pro cí- velmi krušnými, totiž: Aby Waldštejn byl nejvyšším ůdcem (generalissimus) nejenom císaře Římského, nýbrž ého domu Rakouského i koruny Španělské; — aby král inand III. nebyl osobně při armádě, ani *neměl vrchního í, nýbrž aby* po vyhnání nepřítelů z království Českého *aze osobně sídlél*, poněvadž Čechové navykli tomu, osobu svého ve středu svém mítí; — aby Waldšteinovi dáno za odměnu řádnou cís. pojištění na některou dědičnou rakouskou, a za odměnu mimořádnou aby mu uděleno právo zeměpanské v některé zemi v říši zase obsazené; aby jemu ponechána byla konfiskace v zemích dobytých mezeně, tak že ani císař, ani říšská rada dvorská neb dvorská komora, ani říšský soud komorní Špýrský ničeho atků konfiskovaných neměli se ujímati; ano i perdon ís. dvoře udělený neměl mítí platnosti bez jeho schvá-

lení a měl se vztahovati toliko *ad vitam et famam* a *ad bona*, tak že perdonování co do statků jenom záviseti mělo; — kdyžby se jednalo o uzavření míru, aby do smlouvy též pojata byla práva jeho osobní, pak aby uznáno bylo právo jeho k vévodství Meklenburskému; — konečně aby mu dány byly všechny podmínky vedení války v říši potřebné, též aby do všech věcí dědičných s vojskem svým nazpět táhnouti a ustoupiti oprávněn.

Když pak císař tyto výminky všechny přijal a 16. dubna 1632 potvrdil, a k tomu Waldštejnovi náhradu v Meklenbursko *knížetství Hlohovské* v Slezsku ležící císařské lucí dne 16. dubna 1632 bylo zůstaveno, a dluhy na statcích v summě 400.000 zl. rýn. vězící na král. českou byly přenešeny; potom teprv převzal Waldštejn neobmezený generalissimus velitelství, vypudil již v květnu Sasy z Prahy a osvobodil za měsíc celé království České od tohoto nepřítelé. (Arch. místodr. F. ⁶⁷/₄₃.) Činy válečné Waldštejnovy pomineme mlčením; jsouť vůbec známy. Zde jenom vytkneme ještě některé *z kterých zajisté přispěly k jeho pádu brzkému.*

Neobmezená svrchovaná moc Waldštejnovi od císaře rozmnožila počet jeho nepřátel, kteří předtím pro jeho z velitelství způsobili; neboť i sám arcivévoda Ferdinand III. nemohl to Waldštejnovi prominouti, že něho odstraněn byl od armády a od vrchního veleprátel těchto přibývalo, když Waldštejn vedle práva od dne 15. dubna 1632 mu postoupeného k zapravení válečných *zařídil konfiskaci statků v zemích opět vydaných především v Čechách*, kde k jeho rozkazu z dne 13. a 23. července 1632 po vypuzení lidu saského tak *konfiskační kommisie Fridlandská* v Praze, pak v Chebském a Loketském činnou býti začala. Při této missi obvinění byli všickni, kteří se při vpádu saské zpourey účastni učinili, a jejichž jmění a statky skrze vyššího kommissáře hraběte z Vrtby k ruce Waldštejnově hned byly konfiskovány, zejména statky Stolinky, Trnovany, Albrechtice, Boreč a Lukovce, Grabštejn, Stará, Neudek, Gabhorn (Javoří), Ploškovice, Píchkovi

ce a Vlkava. (Viz seznam statků Waldštejnových níže
 žený. — C. 215, C. 1/1, & E. 2.)*)

Mimo to *hrozná přisnost, kterou Waldštejn při najatém
 tu svým nevázaném a zdivočilém kázeň vojenskou zach-
 se snažil, nešetře ani plukovníků provinilých*, byla pří-
 a, že naň zanevřeli i někteří plukovníci a vyšší důstoj-
 zejména *Francesco Caretto Marchese de Grana*, jemuž
 lštejn odňal samostatné kommando pro vydírání ohrom-
 kontribucí v stiftu Passovském, v Štýrsku a Korutansku,
 Caretto za krátkou dobu pětíměsíční přes dva milliony
 ch kontribuce lidu uložil. (Hallwich, Wallenstein's Ende,
 II, Seite XLIII.) — K tomu také *neuprositelnou přisno-
 terou Waldštejn po bitvě u Lützen (16. listop. 1632) po-
 al důstojníky z bitvy uprchlé*, stal se strašným nejenom
 jska, kde jej od té doby tyrannem nazývali, nýbrž *způ-
 sobě nepřátelství mnohých rodin vznešených*, jichž synové
 acházeli mezi odsouzenými. Dle rozsudku soudu vojen-
 o v Praze zřízeného dne 14. února 1633 na náměstí
 oměstském odpraveno bylo mečem 11 důstojníků (mezi
 plukovníci Jan Mikuláš von Hagen a Albrecht von Hoch-
 en), tři důstojníci byli oběšeni, sedm pod šibenici po-
 no a za nepoctivé vyhlášeno, pak jména 40 důstojníků,
 se před soud nepostavili, na šibenici přibita. Také plu-
 k z Fahrensbachu (Fahrensbeck, o němž jsme se předešle
 ili, že mu Waldštejn pro drancování a prostopášnosti
 jeho pluku v Braniborsku, ve Slezsku a potom v Pomo-
 ku spáchané, trestem vyhrožoval) léta 1633 k rozkazu
 lšteina v Řezně byl odpraven, protože po bitvě u Lützen
 ům dopisoval. (Förster, Waldstein's Process. — Hallwich,
 enstein's Ende, Bd. II, S. XLVII.)

Konečně vytknouti musíme, že *k tajným protivníkům a
 átelům Waldštejnovým náleželo též katolické duchovenstvo
 c a Jesuité zvlášť*, jichž nepřízeň a zášť Waldštejn sobě
 obil tím, že *ve vévodství Fridlandském na panstvích a
 ích svých nechtěl zaříditi ony prostředky přísné a ukrutné,
 i kommissaři katolické reformace vůbec užívali podle rady
 ůů k vyhlazení evangelické víry a k obnovení nábožen-*

*) Obširná zpráva o této konfiskaci jest v úvodu spisu tohoto.

ství katolického v Čechách. Neboť když Jesuité, jimž štein ve svém vévodství jenom vyučování a vychovávání deže odevzdal, l. 1626 i lid poddaný k navštěvování katolických nutiti začali a lid proto se bouřil, Jesuiti na hejtmana zemského Gerharta z Taxis naléhali, aby přísně potrestal; rozkázal Waldštejn dotčenému hejtm. aby žádného z poddaných proto netrestal a do věci té se nepletl, nýbrž ji nechal Jesuitům, jejichž nesnesitelný chmatův a nesmyslného ukrutného jednání on nikterak chrániti ramenem světským. Když pak l. 1629 mnozí m. z města Fridlandu utekli, poněvadž mocí vojenskou katolické nutiti se začali, poručil hejtman zemský hejtm. panství Fridlandského ihned takovou reformaci zastaviti, odstraniti a měšťany uprchlé k navracení se vyzvati, nelze upřít, že Waldštejn tak jednal zvláště k pro svému, totiž aby udržel lid poddaný na statcích svých, z jiných statků pohraničných poddaní pro reformaci provozovanou ve Fridlandsku útočiště hledali aneb do utíkali. K tomu *nechal Waldštejn na statcích svých úředníky i hejtmany, ač byli vysnání evangelického, a nekatolickým manům svým na statcích lenních sůsta i praedikanty své podržeti.* Že za takových poměrů reforma katolická ve vévodství Fridlandském nic neprospěla, svědčí *zpráva děkana Fridlandského* léta 1631 *arcibisk. Pražskému i papežskému vyslanci* podaná, v níž si s. že od úředníků Fridlandských, nedbajících rozkazů konf. reformační, zůstaven bez podpory za 8 let svého p. přes všecko namáhání i pomocí 5 kaplanů v městě Fridlandu jenom na 60 osob k náboženství katolickému přivedl, poddaného venkovského však ničeho nepořídil; proto se vzdal dne 10. září 1631 úřadu svého pastýřského. (místodrž. F. 67/6.)* Naproti tomu byl v knížetství Friském na ten čas taký blahobyť, že Slavata sám je *terra felix*, ostatní však Čechy *terra deserta*.

Nepráteleství a sáští Jesuitův a duchovenstva katol. proti Waldštejnovi mělo původ též s toho, že Waldštejn

*) Obšírné zprávy o této reformaci ve vévodství Fridlandském ve zvláštním spisu mém „*Reformace katolická v Čechách a bělohorská*“.

ám k vydržování jich kolleje v Jičíně nechtěl dědičně popliti nejlepší dvory poplužní a vesnice, jak Jesuité dle své chuti nenasytné a chtivosti jmění vůbec známé (*ipsissima* *ba Waldšteini*) sobě toho přáli, nýbrž že jim k tomu dle zákla-
dní z dne 26. prosince 1627 vykázal statek Mil-
es, který po Fridrichovi Bořkovi Dohalském z Dohalic za
31 zl. koupil, pak některé díly panství Kumburského a
šského v summě 50.000 zl., avšak *jenom k užívání*. Když
Jesuité z těchto statků berně a kontribuce do komory
nské odváděti se zpěchovali, *hrozil jim Waldštejn i odně-
tých statků*, dokládaje, že Jesuité nejsou žádným stavem
sebe, aby byli oprávněni jako jiní stavové kontribuce do
l. úřadu rentmistrského odváděti, nýbrž že je jemu jakožto
hnmú pánu svému platiti musí. Podobně *přikázal, aby
statní duchovenstvo a faráři v jeho knížetství platili kontri-
e*, a kdyby toho neučinili, aby jim byly poraženy na jejich
átku neb jiných platech, tak že *marna byla i přimluva
biskupa Pražského Harracha, aby duchovenstvo od placení
tribuce bylo osvobozeno*. (F. ⁶⁷/₈.) Mimo to proti zvětšení
ků duchovních ve vévodství Fridlandském učinil Wald-
in v kšaftu svém dne 26. května 1628 to *opatření*, aby
statků jeho vévodství přivtělených žádný i sebe menší
ek nebyl odňat pod zámiukou duchovního nadání, a aby
ec *duchovní neměli práva ani moci, v téměř vévodství na-
ati statků bez svolení všech stavů zemských*.*) Z toho všeho
patrně, jak málo Waldštejn o to dbal, nakloniti k sobě
olické duchovenstvo a Jesuity, na ten čas nejmocnější
anu při dvoře císařském, kde jesuita P. *Vilém Lamormain*,
vévodník císařův, Waldštejnovi od léta 1628 úklady strojil,
si Waldštejn sám často na to stěžoval (dle Balbína, knihy
nátné v Jičíně), a císař též se k tomu přiznal v instrukci
é knížeti Eggenbergovi, když tento dne 10. prosince 1631
Znojma odcházel, aby tam s Waldštejnem o převzetí vrch-
o velitelství jednal; neboť dle této instrukce ubezpečuje
š Waldšteina, že budoucně toho nikterak trpěti nebude,
y jeho zpovědník aneb jiní duchovní vlivem svým Wald-
inovi v jeho službě na překážku býti měli. (Schebek, Lösung

*) K těmto stavům náležela též některá města větší, která dle privi-
ia z dne 8. května 1628 na svobodný stav zemský byla povýšena.

der Waldsteinfrage. 1881, str. 107 & 609. — Hallwich
lenstein's Ende, Bd II, S. LXXXVIII.)

A proto také *tato strana jesuitská spojila se s ostatními nepřáteli k sáhubě Waldšteina*, zvláště když se dověděli, že *Waldštejn*, jednaje o mír se Sasy a Branibory, *zamýšlel noviti svobodu náboženskou v říši Německé*. Tomu aby se bránila, podala císaři léta 1633 asi v měsíci srpnu nejspíše zvláštní spis (dle domněnky Schebka od Slavaty sepsaný), v němž císař se upozorňuje na nebezpečí, z nečinnosti Waldšteina za poslední doby domu Rakouskému a všem jeho spojencům, zvláště pak náboženství katolickému, hrozící, *jehož zachráněním uchráněni se může jedině tím, když Waldšteina propustí z velitelství*, k němuž tento pro tělesnou chorobu svou již sáhne, a hodí a když na jeho místo postaví syna svého krále Rudolfa II. a nanda III., k jehož službám by nařizen býti mohl za nejméně svého lieutenanta polního hrabě Šlik, kdežto by hrabě Gallas, Aldringen a Holk podrželi místa svá polních maršalků; a aby pak aby k zapravení výloh válečných od císaře vykázány některé země v říši Německé, kterých by se právem válečníci ujali a tak dlouho jich užívali, až by výlohy jejich a poškození vojska byly zaplacený. Aby však Waldštejn opět propuštěním z velitelství nebyl uražen, učiněn byl v tomto dotčeném návrhu, aby se na Waldšteina skrze osoby milé působilo, by pro churavost svou se vzdal dobrovolně z velitelství právě v době nejvyšší slávy své a ubezpečení obzvláštní císař. milostí.

Ačkoliv tento pokus odstranění Waldšteina nepřáteli jeho se nepodařil, předce však měl ten výsledek, že císař k žádosti kurfiřta Bavorského, podporované od Španělů a od jesuity Lamormaina, svolil a proti vůli generalisissimého Waldšteina dne 18. září 1633 polnímu maršalkovi hraběti z Aldringen, od Waldšteina do Bavor k ochraně této země na žádost kurfiřta poslanému, poručil, aby se ve všem jednání jedině rozkazy kurfiřta Bavorského a s vojskem španělským pod velením Duca di Feria se spojil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 323.) Potom hleděl císař změnití Waldšteina na novou nařízení, ke konci léta 1633 co do rozdělení vojska učiněná; též nechtěl císař svoliti k tomu, aby Waldštejnovo vojsko své v zemích dědičných, v Čechách a na Moravě,

noval; pak otálel císař schváliti jednání o mír, od Waldsteina se Saskem a Braniborskem zavedené. Tím povzbuzeni přátelé Waldšteini — zvláště pak strana jesuitská při císařském, v jejímž čele byl vyslanec španělský Conte de Lamormain, podporována od kurfiřta Bavorského Maximiliana, jehož záští proti Waldsteini se zvýšilo, protože se mu od něho nedostalo dostatečné pomoci proti Švédům, — popuzovali císaře proti Waldsteini, jehož zpupnost prý dospěla tak daleko, že si přisílá ani cís. rozkazův, nýbrž proti vůli císaře vojsko přezimuje v Čechách beze vší činnosti, z čehož prý je jisto, že Waldštejn s nepřáteli císaře má tajné porozumění a se vynasnažuje císaře o korunu a země jeho připravit. Tento osočovateli musil věriti císař, zvláště když téže doby vévoda Savoyského obdržel zprávu o jistém jednání dvora francouzského s Waldsteinem.*) Jak nepodstatné bylo toto leživání Waldsteina, poznati lze z listu jeho daného v Plzni dne 1. ledna 1634, v němž císaře žádá, aby na prosbu kurfiřta Bavorského (listem daným dne 24. prosince 1633 Waldsteini podanou) opatřen byl general-stražmistr Wahl, komendant bavorský v Horním Falcku přezimující, dostatečnou ochranu z království Českého, a poněvadž této špíže k uchránění Falcka proti nepříteli jest nevyhnutelně potřebí, aby císař ihned nařídil místodržícím svým v král. Českém, by ji nejrychleji zaopatřili a přes Cheb do Ambergu dodali. Na tyto listy jsou in originali v archivu místodržitel. sub F. 67/48 uloženy.) — Waldštejn obracel svou pozornost hlavně na zachování cís. zemí dědičných, a jediné z té příležitosti zdráhal se vyhověti rozkazům císaře. O tom svědčí též list od Waldsteina dotčenému generalovi Wahlovi z Plzně dne 1. ledna 1634 zaslaný, kterým Waldštejn téhož generala vybídl, aby zámek Pfreimt v Horním Falcku dílem vojska svého

*) V měsíci květnu l. 1633 francouzský vyslanec v Drážďanech pan de Guéquières vyzval skrze Viléma Vchynského, který tehdy byl v zajetí v Drážďanech, Waldsteina, aby od císaře odpadl a sám některé koruny zmocnil; kardinal Richelieu pak sliboval Waldsteini, když by se tomu odhodlal, že vypraví proti císaři 30.000 pěchoty a 5000 jízdy, že dopomůže Waldsteini ke koruně České a nad to že mu dávat bude ročně jeden million livres. Ale Waldštejn na toto nabídnutí ani neodpověděl. (Förster, Wallenstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Process, Bd. II, S. CLVIII.)

osadil a tak toto místo důležité proti nepříteli k pros J. M. C. pojistil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S.

Waldštejn dle posledních rozkazů císařských pro minkám, pod kterými velitelství převzal, směřujících by svědčen, že nepřátelé jeho proti němu něco strojí, a k tomu ještě zprávu, že císař již v měsíci prosinci l. uzavřel jej propustiti a že jenom ještě nejvyšších gen zejména Gallase a Aldringena, sobě chtěl získati, ust se na tom vzdáti se dobrovolně velitelství. Avšak když úmysl i s důvody vytčenými nejvyšším důstojníkům svého v Plzni shromážděným oznámil, všickni pluk obávající se, že by se jim po odstoupení Waldšteina, předešle, nedostalo žádné náhrady za výlohy válečné, za jim Waldštejn ručil, snažně jej prosili, aby po nějal podržel velitelství, což Waldštejn k opěťovaným jich pr učiniti slíbil; za to zavázalo se mu 50 nejvyšších důst (mezi nimi též Piccolomini, Suys, Walter Butler, A. G. M. W. v. Teufel) dne 12. ledna 1634, že při něm se věrně a poctivě, též že k zachování jeho a cís. armády všecko až do poslední krůpěje krve; pak podepsali za ten, zvláště když Waldštejn je ujistil, že nezamýšlí podniknouti proti císaři anebo víře katolické. (Förster, Waldstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Ende, B. S. 186.)

Tento závazek, o němž hned Piccolomini skrze Toskanské Františka a Matyáše, na ten čas v Plzni se jící, do Vídně zprávu podal, *od nepřátel Waldštejinovy kládán byl za spiknutí proti císaři*, kteréž prý hrozilo zá jistou nejenom domu císařskému, nýbrž i celé říši a náboženství katolickému. Též kurfiřt Bavorský dal zvláštní zprávu o spiknutí Plzeňském, v níž jej k ryc rozhodnutí pobízel, dokládaje jako dotčení princové Tosk že jediná spása jest v okamžitém odstranění Waldšteina vším, zvláště pak naléháním Lamormaina pohnut vydal dne 24. ledna tajný patent, kterým cís. armádě ozn sesazení Waldšteina s vrchního velitelství, a všechny důst všech závazkův k Waldštejinovi zprostuje s prominutím provinění, odkazuje je na polního general-lieutenanta h Matyáše Gallase, jemuž zatím vrchní velení bylo sv

m zvláštním nařízením, aby se Waldšteina a jeho nejhlav-
nějších přívrženců Illova a Trčky zmocnil a jich se zjistil
v takovém místě, kde by mohli zodpovídati všecko, čímž
obviňují, i nevinost svou hájiti. Obsah tohoto císařského
dekrety oznámil hrabě Gallas jenom důvěrníkům svým, hra-
bům Aldringen, Piccolomini, de Suys a Marradasovi, a nařídil
v úterý dne 13. a 15. února všem plukovníkům, aby budoucně
při rozkazy od něho a dotčených generalů danými se
řídili a žádného rozkazu dále od vévody Fridlandského,
Illova a Trčky nepřijímali, avšak aby nařízení toto tajili.

A tak Waldštejn nedověděl se ničeho o tomto patentu
jemu vydaném, zaměstnán byl ještě přezimováním vojska
jednáním o mír s Branibory a Sasy a o věci té císaři až
v úterý dne 17. února dopisoval, tak že ani pověděl, že u císaře v ne-
stolesti přišel, víru dáti nemohl, poněvadž jemu císař zvláštní
kaz milosti své ještě nedávno dal, postoupiv jemu a dědicům
svému diplomem z dne 7. ledna 1634 všechny důchody komorní
a příslušenství Zahaňském a Hlohovském.

Avšak věc ta neměla dlouho býti tajna Waldšteina; neboť
přítelové jeho nebyli již spokojeni pouhým jeho sesazením
z elitelství, nýbrž žádostivi jsouce též hojně odměny z jeho
vlastních, dalším jeho osočováním a obviňováním při císaři
dávati konečně toho, že *dne 18. února 1634 vydán byl nový
patent*, kterým se všem cís. generalům, důstojníkům
a důvěrníkům cís. armády oznamuje, že *Waldštejn*, nejsa pamětliv
a vědomý od císaře mu hojně udělených, ze zlostného předsevzetí,
nedávno v mysli jeho upevněného, dne 12. ledna t. r. *nebez-
pečné spiknutí* daleko patřící *proti císaři a domu Rakouskému*
zvrátil a nepravým vykládáním urputným císařských in-
strukcí, jenom osobě jeho z prozřetelnosti daných, *plukov-
níky cís. armády k podepsání takového spiknutí a zrádsku*
dobrovolně; a ačkoliv mu od císaře nikdy žádné křivdy nebylo
uděleno, ani něco, jak se domníval, proti němu strojeno,
avšak že *zamýšlel císaře a dům jeho netoliko o dědičné krá-
lovství a země připravit, ale i do konce zahubit a vyhladit*,
a takovému zlostnému předsevzetí svému, že se vynasna-
val odvrátiti od císaře a sobě připojiti generaly, plukov-
níky a jiné důstojníky cís. armády. Z těch příčin, že císař
zachráně své vlastní a zachování domu svého přinucen byl,

vévodovi z Fridlandu odniti svěřený mu úřad hejtmanu polního, a císař armádě poručiti, aby se dále osobou neřídila, nýbrž zatím, než místo nejvyššího generála polního bude obsazeno, aby poslušna byla rozkazů generála-lieutentanta polního *Matyáše hraběte Gallase*, generála-maršalka polního *Jana hraběte z Aldringen*, generála *Dona Baltasara de Murradas*, generála-maršalka polního *Františka Octavio Piccolomini* a *Rudolfa Collaredo hraběte z Wallsee*, i jiných věrných jim podřízených důstojníků vyšších. Konečně v patentu vysloveno bylo ubezpečení, že císař, tak jako dosavad k dobrému císař. armády značné summy peněz k tomu nejvyššímu hejtmanovi polnímu vykázal, i naprosto všemožně všech prostředků vyhledávati bude, aby všichni důstojníci a vojáci nejenom slušně byli opatřeni, nýbrž nejdrže také odměněni a císař. milostmi poděleni. (A. m. s. n. sub F. 67/10 s. n. 28/14.)*

Tuto změnu v nejvyšším velitelství císař. armády oznámil císař zvláštními listy danými dne 18. února 1634 všem nejvyšším důstojníkům; též listem daným ve Vídni dne 19. února 1634 místodržícím a nejvyšším úředníkům v král. Čechách s tím poručením, aby zatím velitele vojska ve všem podporovali. (In originali, archiv místodržitelství F. 67/14. & 28/14. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 4469.) — Zároveň poslal císař plukovníka a válečnou radu dvorskou *Francesco Marchese de Grana et Caretto hraběte z Millesimo*, zvláštním plnomocenstvím z dne 19. února 1634, k Gallasovi a ostatním generalům do Čech s poručením, vedle kteréhož Gallas v Linci, Piccolomini v Horních Vířích, Diodati v Plzni, Marradas na Hluboké, De Suys a plukovník Mohr v Praze opatření potřebná učinili, aby všichni ve věrnosti císaři udrželi a Waldšteina, jakožto veleznáma s jeho hlavními přívrženci Trčkou, Illovem a Vchynským

*) Mallath v III. svaz. dějin Rakouských tvrdí, že tento císař. list z dne 18. února 1634 teprv šest měsíců po zavraždění Waldšteina sepsán a jenom z šetrnosti k vrahům Waldšteinovým dřívějším opatřen. Avšak tomu tak není; neboť k témuž patentu z dne 18. února 1634 odvolává se císař již v patentu, daném dne 14. března 1634, příčinou fiskace statků Fridlandských a zřízení komise liquidationis, která se nejenom hlavní obsah jeho opakuje, nýbrž i copie jeho témuž patentu jest přiložena. (Original a otisk patentu z dne 14. března 1634 v archivu místodržitelství sub C. 215, F. 2/14. & 2/14.)

tu daného, se zmocnili aneb o život připravili. Piccolomini, od něhož nařízení věci té se týkající vycházela, oznámil dne 22. února důstojníkům svým dotčený císař. patent s tím ožením, že celá armáda ihned dostane plat dvouměsíční. Ké již učiněno bylo generálu Piccolominimu od podplukovníka Teufela nabídnutí k zavraždění Waldštejna.

Hned potom od císaře nařízeno bylo císař. plukovníku *Olfovi hraběti z Puchheimu*, pánu na Rays, aby *všecky statky, jmění a svršky vévodovi z Fridlandu a Trčkovi v Čechách náležející jménem císaře konfiskoval*, a k tomu konci dán mu otevřený císař. patent z dne 20. února 1634, kterým všem duchovním i světským, obyvatelům, poddaným, městům pak hejtmanům zemským a úředníkům Fridlandským a Trčkovským i císař. důstojníkům přísně bylo poručeno, aby hraběte z Puchheimu při té konfiskaci všude podporovali. (Archiv místodrž. C. 215, F. 3/4.)

Konečně císař. listem daným ve Vídni dne 25. února 1634 námeno bylo král. místodržícím v Čechách, že císař se ustavil na tom, aby *všecko jmění a všecky statky bývalému císař. komornímu hejtmanu z Fridlandu a jeho přívržencům Adamovi Lichmanovi Trčkovi a Kristianovi Illovi v Čechách náležející statky konfiskovány k dobrému císař. armády, kteréž od císaře dříve přislíbeny byly*; k tomu konci bylo král. místodržícím nařízeno, aby císař. kommissařům, k této konfiskaci nařízeným, kromě Trčkovského z Lvovi Libšteinskému hraběti z Kolovrat a raddé komoře české Melicharovi von der Wahl, přidány byly komory české jisté osoby důvěrné, které by bez prodlení všechny statky dotčených přívrženců Fridlandových ujaly, lidi tytož statcích v poddanost císaři uvedly, statky pak všechny na další císař. resoluci svědomitě spravovaly a zvláště to měli, aby z důchodů ničeho více se nedostalo vytčeným přívržencům Fridlanda, aneb jinak nebylo odcizeno; k jistěmu pak provedení této konfiskace aby císař. kommissařům přidělení vojska bylo přiděleno; mimo to aby i dům Fridlandský v Praze k ruce císaře hned byl ujat a všecky svršky věci mohovitě dotčených přívrženců Fridlanda, v Praze nebo jinde v Čechách se nacházející, aby byly dokonale zinventovány a inventáře hned císaři zaslány. (Archiv místodrž. C. 215, F. 3/4.)

Mezitím Waldšteín dozvěděl se, jak zlomyslně a vykládali nepřátelé jeho onen závazek, od jeho pluk dne 12. ledna v Plzni podepsaný, snažil se císaře osvědčením, od sebe a 29 generalů a plukovníků v Plzni 20. února podepsaným, že onen závazek nesměřoval k němu spiknutí, poněvadž nikdo z nich nepomýšlel něco dopustiti, tím méně sám předsevzíti, co by bylo proti císaři a náboženství katolickému; avšak generalové a plukovníci podepsaní opět se zavázali, při Waldšteínovi setrvati a jeho proti všem úkladům nepřátelským až do poslední krůpěje krve chrániti; naproti čemuž Waldšteín přislíbil velitelství podržeti s tím však doložením, že tohoto závazku mají býti prosti, jakmile by zpozorovali, že Waldšteín něco proti císaři neb náboženství podnikne, se opovážil. (Förster, Waldšteín's Process. — Hallwyl, Waldšteín's Ende, Bd. II, S. 231.) Ale toto osvědčení témuž přiložený, v němž Waldšteín volným býti se velitelství složiti a k zodpovídání se postaviti, nedal císaři do rukou; neboť plukovník Mohr von Waldsteínými listy od Waldšteína k císaři, též k Eggenbergovi, dringenu, Gallasovi a Piccolomini dne 20. února vydanými od Piccolomini byl zatčen. — Waldšteín pak, o sesazení nejspíše od císařského dvoru uvědoměn, když zpraven byl od zbrojmistra Sparra, že dotčený císař. patent od generala de Suys skrze podplukovníka Mohra v Praze dne 23. února veřejně byl vyhlášen, a když Trčka k tomu zpravu, že jeho vlastní pluk poslušnost mu odepřel, a že císař. vojska nepřátelsky táhne k Plzni; tím vším byl takto a zničen, že veškeré přípravy k zachování života svého potřebné přenechal Trčkově a Illovi, kteří jménem Waldšteína skrze vévodu Františka Albrechta Sasko-Lauenburského bídili Švédského vůdce Bernarda z Výmaru, aby se s ním spojil. Mimo to hrabě Vchynský oznámil francouzskému slanci v Drážďanech, že Waldšteín volným a ochotným nyní přijati nabídnutí od Francouzů vloni mu byl. *A tak Waldšteín teprv když pro velezrádu, které se nedopustil, za psance byl vyhlášen, odpadl od císaře a útočiště u jeho nepřátel, a jedině tím se provinil. Avšak i Francouzové, Waldšteínovou politikou lstivou*

nání, zdráhali se návrhy jeho přijati; předce však slíbil da Bernard z Výmaru, že k zachránění Waldšteina svou armádu na pomezí českém stáhne, jak o tom svědčí vévody Františka Albrechta Sasko-Lauenburského, z Řezné 24. února Illovi zasláný. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₁₆.) Waldštejn chtěje života uchrániti opustil dne 22. února ň (dle zprávy Diviše Koce dané dne 26. února král. održícím, Arch. místodrž. F. 67—²⁸/₁₅) a doprovázen jsa ětem Trčkou a Vchynským s jejich manželkami, polním álkem Illovem, plukovníkem Buttlerem a rytmistrem mannem, též 5 setninami pluku starosaského a 5 setni- i pluku Trčkovského, pak 200 dragonů Buttlerových, ode- se do Chebu, kde byl posádkou jeden pluk pěší Trčkův litelem pevnosti plukovník Jan Gordon. protestant ze ska, jehož Waldštejn teprv dne 21. února povýšil za ovníka, a z té příčiny myslil, že se mu bezpečně světiti e. (Archiv místodržit. G. ¹⁰³/₂.) V Plzni zanechal Wald- a s děly a několika setninami saského pluku vévody Julia, . službě jsoucího, polního zbrojmistra Sparra, jemuž však l žádného rozkazu, aby město proti cí. vojsku bránil; t Sparr hned po odchodu Waldšteina oznámil měšťanům jsku v Plzni cí. patent s tím poznamenáním, že Wald- pro velezrádu skrze Gallase a Piccolominiho stihán do ou odtáhl, aby se tam zodpovídal; také odevzdáno bylo o Plzeň dobrovolně beze všeho odporu dne 23. února plukovníkům Diodati a Tavigni, kteří tam s 26 praporci y přitáhli. Diodati podal zprávu o tom dne 24. února olominimu, jemuž zároveň oznámil, že dle výpovědi plu- íka Breunera (který od Waldšteina z Plané dne 23. února Maximiliana z Waldšteina byl poslán, avšak od Diodati t) Waldštejn jenom chce zachovati své dukáty a do Ham- ta se utéci; kdyby však něco mělo býti uzavřeno proti i, v tom případě že propustil svobodně a bez překážky ky důstojnysky ještě v Plzni meškající. O pravdivosti této vvědi plukovníka Breunera svědčí ta okolnost, že Wald- n než z Plzně odešel, poslal dne 21. února list vlastno- í do Jičína svému hejtmanu zemskému Jetřichovi Ma- í, poroučuje mu, aby z důchodního úřadu Jičínského dukáty landské (39.154 1/2 kusu) na hejtmana panství Hanšpach-

ského byly odvedeny a odtud dodány tam, kde by W meškal. (Viz Jetřich Malovec, pak jmění po Wald konfiskované. — Archiv místodrž. C. 215, F. 5 & Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 239.)

Zatím plukovník Buttler dovědév se na cestě do že Waldštejn s nepřátely císařskými vyjednává a s dem z Výmaru spojení se chce, poslal dne 23. února kde s Waldštejnem přenocoval, svého kaplana polního tricia Taafe, aby to oznámil Piccolomini, jehož o své ujišťuje dodal, že snad zvláštním řízením božím o šteina k této cestě byl přinucen, aby obzvláštní čin vykonal. Piccolomini pak hned z Plzně Buttlera písem pomínal, aby, chce-li od císaře znamenitého povýšení se navrátit a Waldšteina živého neb mrtvého s sebou vedl. Též Gallasovi slíbil Buttler, že zločince Waldšteina zatkne neb zavraždí; a tomuto slibu také hned dostal jakmile Waldštejn dne 24. února k večeru do Chloubavky razil a s Trčkou a Vchynským v domě purkmistra Pačína na náměstí se ubytoval, přikročil hned Buttler k dílu svému, poněvadž seznal, že zajetí Waldšteina a jeho příslušníků pro posádku Trčkovu Waldštejnovi oddanou jest nemožné. Hned v noci po příchodu svým získal k záměru svého pluku Trčky cizozemce, *plukovníka Jana Gordona a poručíka Waltra hraběte z Leslie*, zpraviv je o veleznámosti Waldšteina zamýšlené a vybídnuv je k zachování u císaři povinné. Podle úmluvy jejich pozval Gordon náčelníka dne Waldšteina a jeho přívržence k masopustnímu večeři na zámek, kde jakožto velitel pevnosti bydlel, a pustil dne z rána tajně do města několik důstojníků pluku starosaského, zejména podplukovníka Roberta Geraldina a Waltra Deveroux, Dionysia Magdaniela (Macdonald) a Edmunda von der Burg, s 100 dragonů Buttlerových a s 100 vojáků pluku starosaského. K vykonání díla k vykonání bylo v zámku 36 dragonů Buttlerových a 500 dolarů, podplukovníkovi Geraldino 2000 a každému vojákovi po 1000 dolarů. Dle pozvání Gordonova odešli Trčka, Vchynský, Illo a Neumann, avšak bez Waldšteina.

pro churavost pozvání nepřijal, dne 25. února večer na k, kde s Gordonem, Buttlerem a Leslieem hodovali. Po teném kvasu a odstranění služebnictva, které Trčka a nský k posluhování s sebou měli, na znamení umluvené li dragoni s vytasenými šavlemi, vedeni od Geraldina a rouxa, do síně, kde se vrhli na oběti jim od Buttlera, ona a Leslie poznamenané, z nichž první padl Vchynský, n Illo, chtěje snít kord svůj se zdí, ze zadu byl pro- ; Trčka pak dobyt kordu svého a postaviv se do kouta bránil se proti dragonům naň dorážejícím, z nichž ně- e skolil, byl však probodnut od Deverouxa dýkou; též istr Neumann, který poraněn do předsíně se utekl, tam zabít. Hned potom *Buttler, Gordon a Leslie bez prodlení* *mali exsekuci též proti Waldštejnovi*, tak že Gordon pře- ochránění zámku, Leslie se ujistil hlavní stráže v městě uttler obklíčil dragony svými obydlí Waldštejnovo, do ž Deveroux s 12 dragony o půlnoci vnikl, dvěře u lož- do které Waldštejn nedávno se odebral, vyrazil a vé- a hmotem vyděšeného a bezbranného kopím proklál. ster, Wallenstein's Process 1844.)

Po vykonané exsekuci všechny svršky Waldšteina a jeho řzenců zavražděných na poručení Buttlera, Gordona a ie do zámku byly přeneseny a tam uloženy; Buttler pak rdon zpravili hned o této exsekuci a její příčinách všechny důstojníky blíže Chebu ubytované, napomínajíce zvláště tele, aby se měli na pozoru proti úkladům nepřítele aldštejnem předtím umluveným; mimo to ihned zjitra ravili podplukovníka Leslie k generalovi Gallasovi, jemuž exsekuci šťastně vykonané zprávu písemnou podali, žádajíce oven za peníze, přislíbené důstojníkům a vojákům odměnou ejich vynasazení. (Archiv místodržit. F. 67, ²⁸/₁₆.) Buttler zaslal zprávu zvláštní o této exsekuci dne 27. února ři samému skrze cís. plnomocníka svrchu dotčeného plu- níka Marchese de Grana hraběte z Millesimo, jenž císaři vrhl, aby vykonatele exsekuce znamenitě odměnil, též dvo- n jinozemským vědětí dal o potrestání velezrádců zahynu- h s tím doložením, že zavraždění jich bez rozkazu císaře důstojníků jemu věrných bylo provedeno. — Zprávu o za- řždění Waldšteina a jeho přívrženců v Chebu podal také

Dionys Koc z Dobrše král. místodržícím a nejvyšším
niskům král. Českého listem svým, v Plzni dne 28. února
daným. (In originali, Archiv místodržitel. F. 67/11 — 2)

Piccolomini však, jakmile byl zpraven o zavraždění
šteina, rychle se odebral ze Střibru do Chebu, ujal
pokladnice válečné, střibrného nádobí polního, šatst
ných věcí Waldštejnových, jichž seznam na císaře zasla
poznámenáním, že o nejlepší věci rebellův hned po
zraždění se rozdělili důstojníci a vojáci, kteří dílo ta
vykonali. Mrtvoly zavražděných dal Piccolomini do š
prostěradel zahaliti a vložití do truhel, z nichž střibr
šteino bylo vybráno, chtěje je poslati do Prahy, a
na místech nejhanebnějších byly vystaveny. Ale Gal
vědév se toho, poručil, aby mrtvoly zatím pochová
u Františkánů ve Střibře až na další rozkaz císaře
pak dne 6. března Gallasovi oznámil, že ovdovělé vě
Fridlandské povolil, aby mrtvé tělo manžela svého v
pochovati dala, kde by chtěla;*) ostatní však aby p
byli ve Střibře, katolíci na místech posvěcených, n
na hřbitově v předměstí; jediný Neumann aby pro z
a jedovatý jazyk svůj zakopán byl na popravišti ta
(Förster, Wallenstein's Process.)

Dle návrhu svrchu dotčeného, od Marchese d
& Caretto hraběte z Millesimo císaři učiněného, dá
též ke dvorům spřízněným zpráva, že císař přinu
z přičin v patentu z dne 18. února uvedených pře
exsekuci proti Waldštejnovi a jeho hlavním přívržen
Brzy však veřejně se mluvilo o tom, že touto exsek
rychle vykonanou, násilí a veliké bezpráví bylo učině
štejnovi a jeho spojencům, poněvadž beze všeho výs
a odsouzení, jediné na obvinění nepřátel svých proti
právu a spravedlnosti byli zavražděni; ano i to se p
že Waldštejn nebyl žádným zrádcem, nýbrž sám od
svých zrazen, a že se nemělo pro pouhé podezření s
mocí na život muže tak velikého. (Ausführlicher und

*) Waldštejnova mrtvola l. 1636 ze Střibru přenesena byl
die u Jičína a tam pochována v klášteře Kartouském, od W
l. 1627 založeném, po jehož zrušení l. 1783 opět přenesena d
hrobky hrabat z Waldšteina v Hradišti Mnichově.

r Bericht der Friedlandischen Prodition. — Červenka, ducis Fridlandiae.)

Takové a podobné řeči aby se zastavily a utišily, se-
 bylo k rozkazu císaře obšírné vylíčení zrady od Wald-
 a a jeho přívrženců spáchané, a vydáno tiskem l. 1634
 měsíci březnu ve dvou spisech, totiž: „*Alberti Fridlandi*
uellionis Chaos sive ingrati animi Abyssus“, pak „Aus-
 richter und gründlicher Bericht der vorgewesten Fried-
 schen und seiner Adhaerenten abscheulichen Prodition.*)
 ou spisech hledí se dokázati zrada Waldšteina a odů-
 ití oprávněnost exekuce proti němu a spojencům jeho
 nané, zvláště tím, že Waldštejn hned po svém prvním
 ení z velitelství od l. 1631 vyjednával s králem Švéd-
 , aby se s ním proti císaři spojil; pak že vybídl polního
 alka Saského Arnima, aby do Čech vpadl a Prahy se
 nil, též že s Arnimem tajně se scházel a od téhož pře-
 en všemožně se snažil, aby mu opět velitelství nad cis.
 dou bylo svěřeno; čehož když dosáhl, že veškerým je-
 ím svým směřoval k záhubě císaře a domu Rakouského,
 onečně zřejmě velezrady se dopustil spiknutím v Plzni
 vaným. — Avšak nepodstatnost důkazů této zrady v obou
 ch uvedených vysvitá nejenom z událostí svrchu již vy-
 ch, nýbrž i z dobrého zdání zvláštní kommissee, od císaře
 ené za příčinou stížnosti, kterou podala císaři a jeho
 m radům vdova po zavražděném hraběti Vilémovi Vchyn-
 z Vchynic proti vražedníkům manžela svého. Neboť
 radové k této kommissi nařízení neuznali za dobré, aby
 ístě dotčeného spisu (der ausführliche und gründliche
 cht) vydáno bylo řádné a odůvodněné odsouzení zavraž-
 ch velezrádců, obzvláště z té příčiny, že mnohá a důležitá
 ění jejich nejsou úplně a dostatečně dokázána, zvláště,
 ení žádných důkazů o tom, že Waldštejn se vynasnažoval,
 e o země připravit, dům Rakouský zahubiti a vyhladiti
 atky věrných služebníků císařských důstojníkům svým
 vati. (Viz Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 527.)

*) Výtisky obou těchto spisů jsou v knihovně university Pražské,
 pak spisu druhého jest uložena v archivu místodržít. (buď koncept
 opis) sub lit. F. 67—²⁹/₄, Anordnung zur Zusammentretung einer
 mission zur Untersuchung der dem Herzoge zu Friedland und seinem
 ung zur Last fallenden Verbrechen 1634.

A proto později k odůvodnění dotčených obvinění u nás dány byly výpovědi najatého emigranta *Jaroslava Rašína z Ryzmburka*, který brzo po zavraždění W. do Vídně se odebrál a tvrdil, že při vyjednávání vele Waldšteina s králem Švédským za donašeče potřeboval, a pak ve zvláštním spisu Waldšteina důvody smýšlel velezrády obvinil, dokládaje, že Waldštejn od l. 1631 svého pádu jeho prostřednictvím s hrabětem z Turnu a Švédským o záhubě císaře jednal; zvláště pak že W. Rašínovi ústně vyjevil, že chce císaři země dědičné Moravu, Rakousko a země vnitrorakouské odnít, a do Vlach zahrnouti, dům Rakouský a krále Španělského konce zahubiti, též statky Jesuitův a jich přátel na stojníky své rozdati.

Že však i tyto výpovědi Rašína na pravdě se opíraly, nýbrž byly smyšlené z vyjednávání, která Waldštejn s Turnem a se Švedy, avšak s vědomím císařského dvora (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 177, CLXXVII), poznati lze z následující události skutečné: *konfiskační kommisie Fridlandské*, svrchu dotčené, oznámila, že *Jaroslav Rašín*) pro účastenství v novém vpádu saském l. 1631 odsouzen byl rozsudkem 25. ledna 1634 všeho jmění*. (Viz Jaroslav Sezima Rašín.) Protož nelze si pomysleti, aby Waldštejn s takovým jehož jmění v pokutě za jeho provinění konfiskováno, času důvěrně obcoval a jej měl za prostředníka své velezrádného. Povážíme-li ještě k tomu, že Rašín v době odevzdání spisu svého císaři dne 6. října 1635 podal, aby mu za jeho pohledanost (totiž věno matky jeho v 7000 míš. na statku Korotickém pojištěné a naň připadlé) v pokutě za jeho dotčené provinění propadlé, pak za manželce jeho na statcích konfiskovaných v summě 17000 míš. náležející), jakož i odměnou za dotčený spis

*) V protokolu této kommisie jsou jména odsouzených uvedena (jako *Václav Elsnic* místo *Václav Konrad Elsnic z Ryzmburka* u *Myslíka* schází i jméno křesťanů; avšak totožnost *Jaroslava Rašína s Jaroslavem Sezimou Rašínem z Ryzmburka* vysvětluje též z toho, že ten čas nebylo žádného jiného Rašína jménem Jaroslav, p. Rašín v protokolu kommisie transactionis l. 1630 uveden je plným, Jaroslav Sezima Rašín. (Viz Jaroslav Sezima Rašín.)

ře přislíbenou postoupen byl statek *Chotěboř*, po Janovi
 olfovi Trčkoví konfiskovaný (viz Hallwich, Wallenstein's
 le, Bd. II, S. 541); a pomníme-li také, že císař nejenom
 žádosti vyhověl, nýbrž i Rašína, ač neměl žádných jiných
 uh, dne 9. září 1638 do stavu panského povýšil (D. Z.
 G. 7 & 150, N. 9. — Viz Rašín); pak zajisté nelze
 i v pochybnosti o pravé příčině tohoto hanebného jednání
 ínova, a zároveň každý uzná odůvodněnost mínění našeho
 chu vysloveného a z událostí vytčených vyplývajícího, totiž
Waldštejn jedině se provinil tím, že teprv po uveřejnění
patentů proti němu vyšlých k uchránění života svého úto-
ě hledal u nepřátel císařských.

Zdali však Waldštejn zamýšlel, s těmito nepřátely se
 jiti proti císaři, není patrně dokázáno ani z vyšetřování
 ti jeho spojencům zavedeného, totiž z processu fiskálního
 ti *Janovi Rudolfovi Trčkoví* při dvorské kanceláři české
 z Trčka), pak z processu proti některým důstojníkům
 sím při zvláštním soudu vojenském od císaře nařízeného
 le rady kurfiřta Bavorského a jesuity Lamormaina. Neboť
 důstojníci, zejména cís. plukovník *vévoda Julius Henrych*
ko-Lauenburský, general *Jan Oldřich svob. pán Schaff-*
sch, general-stražmistr polní *Arnošt Jiří ze Sparr*, plukov-
Jan Arnošt svob. pán z Scherffenbergu, *Petr z Losi*,
antišek Vilém Mohr von Wald a podplukovník *Bernart*
merle při soudu vojenském mimořádném v Řezně a v Budě-
 vicích Českých pro účastenství své v spiknutí Fridlandském,
 vláště že podepsali dotčený závazek Plzeňský, ačkoliv cís.
 entem toto provinění jim bylo prominuto, odsouzení byli
 la, cti i statku; avšak tento trest změněn byl na vězení
 ivotní, z něhož brzy propuštění byli všickni, totiž vévoda
 ius na přímluvu bratra svého kurfiřta Saského, potom
 rrr a Scherffenberg dne 23. července 1634, dokázavše
 inu svou, ostatní pak počátkem l. 1636.

Jediný general Jan Oldřich z Schaffgotsch, který již dne
 února 1634 vedle cís. poručení v Slezsku od plukovníkův
 bratří Rudolfa a Jeronyma z Colloredo hrabat z Wallsee
 zajat a do Vídně dodán, od soudu vojenského v Řezně
 souzen byl k smrti, tak že měl býti stat a předtím pravá
 ka mu utata, protože dle obvinění v spisu „Ausführlicher

Bericht“ vytčeného sepsal zvláštní *memoriale* týkající se zemské Slezska, pak že v listu svém dne 23. února 1635 poslaném a tajnými známkami (Chiffer) psaném slíbil, v vše dle vůle knížete z Fridlandu zaříditi a vojsko v zemi v bezpečnosti udržeti (Archiv místodrž. sub F. 67—²³/₁₆), Schaffgotsch, před odpravením svým i útrpným právem nic jiného nevyprověděl, než že dotčené *memoriale* jenom rozdělení a ubytování vojska v Slezsku, pak opatření, aby Haidukovští do země nevpadli. Avšak k odsouzení Schaffgotsche přispěla zvláště zpoura, kterou po jeho zabití 3. a 4. března v Opavě způsobili podplukovník jeho z *Freibergu* a vojenský kommissar *Samuel z Lilienfeldu* a *Schneider* řečený; ale tato zpoura potlačena byla hrdlostí generala Götze, tak že původcové její *Freiberger* a *Schneider* byli zatčeni, do Vídně odvedeni, a tam od soudu vojenského odsouzeni k hrdlu, cti i statkův odsouzení; ostatním důstojníkům a pluků v Opavě povstalých císařským patentem z dne 13. srpna 1634 perdon jest udělen. — Rozsudek proti Schaffgotschovi vynešený od císaře dne 5. července 1635 byl potvrzen císařem, utěti ruky, tak že Schaffgotsch dne 23. července 1635 jenom mečem byl odpraven. Jména Schaffgotschova a jeho již předtím bylo konfiskováno a vedle císařského poručení z 15. března 1634 statky jeho Trachenberk, Kynast, Greifenstein a Kemnice od komory dvorské k správě a vzdány kommissarům k tomu nařízeným. Panství pak *Trachenberk* na císařské poručení z dne 9. srpna 1635 od komory dvorské bylo uято, za 406.000 zl. odhadnuto a vedle císařského poručení z dne 19. července 1636 dědičně postoupeno za 385.000 zl. k zapravení darů z milosti od císaře udělených, totiž *Melchioru z Hatzfeldu* v 200.000 zl., *generalu-stražmistovi noví Wanglerovi* v 100.000 zl., *Petrovi Hendrichovi ze Siedlitzu* v 50.000 zl. a jeho sestře *Baldironové* v 35.000 zl. potom však vedle císařského poručení z dne 2. června 1637 *z Hatzfeldu* ponecháno proti zaplacení ostatních pohledů. Potom z věcí stříbrných a jiných svršků Schaffgotschových na radnici v Kladsku uložených, vydáno bylo na císařské poručení z dne 1. října 1635 náčiní kostelní tamějším *Jeřmákovým* a bratrstvu matky Boží k rozdělení na stejné díly, též za odměnou fisku něco šatstva a svršků v ceně 500 zl.,

k všecko posláno do Vídně Janovi Jakubovi de Stella
 uce císaře, a jenom šatstvo a čalouny zanechány jsou
 em Schaffgotschovým. Mimo to dle cíś. nařizení z dne
 června 1636 komoře slezské daného k ruce císaře ode-
 ány býti měly všechny věci mohovité, hotové peníze, kle-
 y, stříbro a dlužní listy, do Polska přenešené. — Naproti
 u na cíś. poručení z dne 1. července 1634 a dle cíś. listu
 25. října 1634 králi Ferdinandovi III. daného *synům*
Schaffgotschovým Křištofovi Leopoldovi, Janovi Oldřichovi
Matthardovi mělo se zaopatřiti potřebné vychování u Jesuitů
 lomůci ze statků jejich otcí v knížetství Svidnickém a Javor-
 m konfiskovaných, a mělo jim též vydáno býti dědictví
 ch mateřské. Také příbuznému Schaffgotsche Křištofovi
 rovi Schaffgotschovi vykázáno bylo k jeho vychování ročně
 1000 zl. z důchodů statku Schmiedbergu a domek tam k oby-
 í cíś. resolucí z dne 26. června 1637, potom však témuž
 ána byla dotčená podpora 200 zl. z důchodů statku Kynastu
 le cíś. resoluce z dne 20. prosince 1639. Konečně na pří-
 vu krále Polského cíś. listem dne 28. února 1639 témuž
 í daným *postoupeno bylo synům Schaffgotschovým pan-*
Greifenštejn a prominut jim zbytek, který nad summu
 10.000 zl. na témž panství vykázanou zaplatiti měli; též naří-
 o bylo cíś. resolucí z dne 15. října 1640 komoře slezské,
 s věřiteli, úředníky a služebníky Schaffgotschovými jednáno
 o o umenšení jich pohledaností v jedné summě 228.590 zl.
 ášejících, kteréž jim zaplacený býti měly ze statků *Kynastu*
Gerstorfu; tyto pak oba statky cíś. resolucí z dne 16. srpna
 1639 darovány a postoupeny byly *Křištofovi Leopoldovi Schaff-*
gotschovi za převzetí dotčených pohledaností a dluhů na týchž
 ících vězících. — A tak uzavřen byl process proti Schaff-
 gotschovi. Ale poněvadž tímto processem žádné důkazy pod-
 né o spiknutí Waldštejna na jevo nepřišly, nařizeno bylo
 mmissarům dotčeného soudu vojenského v Řezně, aby
 cess ten nebyl uveřejněn. Přisedlícím pak téhož soudu cíś.
 retem z dne 26. září 1635 k zapravení výloh vykázáno
 o skrze podplukovníka de Wagghi 57.000 zl. z konfiskací
 zských.

Končíc tímto zprávu o exsekuci proti Waldštejnovi a jeho
 vrzencům vykonané, zmíniti se ještě musíme o *znamenitych*

odměnách, kterých se dostalo od císaře z jmění pánů Waldštejnů a jeho spojenců konfiskovaného nejenom vykonání dotčené exekuce, nýbrž i všem, kteří se při této příležitosti před jinými vyznamenali, též mnohým, kteří k pádu Waldštejna obzvláště přispěli. Především schválil císař listem 6. března 1634 hraběti Gallasovi daným odměnu bezplatným výkonem exekuce Fridlandské slíbenou a od císařské pokladnice válečné již vyplacenou. Brzy potom daroval ze statků konfiskovaných: panství Waldštejnovo Doksánské Waldštejnem a Deštnou v summě odhadní 225.843 zl. místo odměny 200.000 zl. vykázané plukovníkovi *Buttlerovi*, jehož mimo to císař při slavné audienci v Praze udělal zlatým řetězem a důstojností císařského komorníka i povýšením do stavu hraběcího; plukovníkovi *Janu z Dohnova* místo odměny 120.000 zl. panství Waldštejnovo Doksánské a Skřivany v summě odhadní 178.323 zl.; poručíkovi *Waltrovi hraběti z Leslie*, jenž také za plukovníka povýšen, panství Trčkovo Nové Město nad Metují s Veselicí a Slatinou v summě odhadní 132.141 zl.; poručíkovi *Robertovi Geraldino* místo odměny 30.000 zl. panství Doksánské vykázané, statek Mšeno k panství náležející; setníkovi *Waltrovi Deveroux*, za plukovníka povýšenému, na místě odměny 40.000 zl., statky Trčkovo Chlum a Krchleby v summě odhadní 76.795 zl. však hejtmanovi *Dionysovi Magdanielovi*, za plukovníka povýšenému, jakož i hejtmanovi *Edmundovi von Opatowitzi* po 12.000 zl. odměnou jim vykázaných zaplatiti; poručíkovi plukovníku *Wolfovi Matyáši Teuflovi* za pouhé odměny Waldštejna zavražditi vykázáno bylo císařskou resolucí z 1. června 1635 odměnou 30.000 zl. ze statků v Čechách a Slezsku konfiskovaných. Mimo to obdrželi od císaře *Matyáš hrabě Gallas* panství Waldštejnovo Fridland a Berg v summě odhadní 503.516 zl. rýn., též Trčkovo Smiřice se statky Hoříněvsi, Rodovem, Sádovím a s vesnicemi Kralo-Hradeckými, v summě odhadní 39.000 rýn., pak dům Vchynského v Starém městě pražském po Illovi v Praze pozůstalé; *František Octavian hrabě z Lomíni* panství Trčkovo Náchod v summě odhadní 215.000 rýn., dvorská rada válečná a plukovník *František Mar*

ana et Caretto hrabě z Millesimo, za nejvyššího zbrojmistra
 ního povýšený, panství Waldštejnova Bělou a Kuřívody
 ummě odhadní 215.903 zl.; praesident dvorské rady vé-
 né *Hendrich hrabě Šlik* na místě 363.915 zl. jemu za služby
 enské zadržalých, panství Waldštejnova Velfš a Staré Hradý
 ummě odhadní 379.220 zl., též statky Ploškovice, Píčko-
 e a Soběnice jemu v. summě 76.520 zl. l. 1632 od Wald-
 ina k správě postoupené; plukovníci *Rudolf a Jeronym*
stří z Colloredo hrabata z Wallsee místo odměny 300.000 zl.
 panství Trčkovo Opočno v summě odhadní 351.456 zl.; plu-
 vník *Jan Ludvík hrabě z Isolano* panství Waldštejnovo Dub
 ský s Fridštejnem v summě odhadní 158.585 zl.; general
dolf svob. pán z Morzin na místě odměny 100.000 zl. pan-
 í Waldštejnovo Vrchlabí v summě odhadní 202.524 zl.;
 ní podmaršálek *Jakub Strozzi hrabě z Schreienthalu* na
 stě odměny 100 000 zl. panství Waldštejnovo Hořice a
 tek Třebovětice v summě odhadní 172.743 zl.; polní pod-
 rsálek *Arnošt hrabě de Suys* místo odměny 70.000 zl.
 tek Trčkův Čáslavské vesnice v summě odhadní 74.848 zl.;
 ní maršálek *Jan hrabě z Aldringen* panství Vchynského
 plice s dílem panství Benešovského v summě odhadní
 477 zl., též Trčkův dům na Hradčanech; general-stražmistr
n Fabio Diodati dostal odměnou 120.000 zl., které mu
 resolucí z dne 29. ledna 1636 byly pojištěny; general
n Baltasar de Marradas 140.666 zl. cíś. resolucí z dne
 srpna 1635 mu pojištěných; plukovník *Don Hanibal*
urchese Gonzaga, který s plukovníkem Janem z Beck v Plzni
 vazek nepodepsal, dostal 80.000 zl. a jeho bratr *Don Aloys*
 000 zl., které jim cíś. resolucí z dne 23. srpna 1635 na
 tku Gellhornském Peterswalde v Slezsku Dolním byly po-
 ěny; plukovník *Jan svob. pán z Beck* na místě odměny
 027 zl. statek Waldštejnův Vidím v summě odhadní
 190 zl. — Mimo tyto a mnohé jiné odměny cíś. důstojní-
 m udělené, o nichž při statcích konfiskovaných obšírně
 t pojednáno, dostaly od císaře i jiné osoby některé statky
 Waldštejnovy a Trčkovy, ač tyto všechny původně vyhrazeny
 y na odměnu cíś. vojska a jeho důstojníků. Tak dostal
il Ferdinand III. statek Trčkův Kounice a statek Wald-
 inův Smrkovice; *Jesuitům* pak darovány a dědičně po-

stoupeny byly k založení noviciátu ve Vídni statky Tršáclíř a Žireč v summě odhadní 117.216 zl., též statky Waldštejnovy Tuří a Hubojedy na srážku summy 112.000 zl. od císaře vykázané k domu professnímu u sv. Mikuláše v Praze a ke kolleji Jičínské. Potom z jistin Trčkových k ruce ujatých postoupeno bylo *Vilémovi hraběti Slavatovi*, nyní šímu kancléři král. Českého, 58.013 zl. rýn. za jeho danost při komoře české. Konečně i kurfiřt Bavorský máhal se při císaři skrze svého poslance Bartoloměje Rostkowského k summy 300.000 zl. rýn., kterou prý Waldštejnovi půjčil; cís. listem z dne 11. března 1634 poukázán byl na další rozhodnutí o věci té, až bude vyšetřena.

Ještě dlužno vytknouti *jmění a statky po Waldštejnově pozůstalé* a konfiskované vedle cís. nařízení svrchu uvedené. Ale poněvadž o jmění a statcích Waldštejnových i jejich bytí mnoho zpráv nepravých i mínění neodůvodněných podstatných za doby nynější se vyskytlo, pokládáme za povinnost dříve ukázati, kterých statkův v Čechách Waldštejn od l. 1621 až do svého pádu nabyt. K tomu účelu jsme dle listin archivu místodržitelského a desk zemských úplné seznamy všech statků od Waldštejna skoupených a dříve dříve prodaných. Dle těchto seznamů jest zjištěno, že *při pádu Waldštejna byly jeho majetkem jenom následující statky, k vévodství Fridlandskému větším dílem jakožto komorní neb fideikommisní náležející*, totiž: panství Frýdštejn a Reichenberg (Liberec), Český Dub a Fridštejn, Skály a Trosky s Turnovem; Kumburk a Oulibice s Jihlavou; Tuří a Hubojedy; Hořice a statky Oujezd Zylvarův, Opatowitz, Svatojanský, Ostromíř a Třebovčice; Bělá a Kuřívody, s Perštejnem, Mšenem a Deštnou, Houska a Vidím, Houska a statek Čistá, Staré Hrady a statek Třevač, Kopidlno, Mimoň a Děvín, Nový Zámek s Českou Lipou, Smidovice, Skřivany s Bydžovem Starým, Smrkovice se statky a Nevratice, Stolinky, Trnovany, Velš a statek Mackov. labí, též statky Veselí Vysoké a Zběř. Tyto panství a statky koupil Waldštejn l. 1622/9 dříve od král. fisku za 812.700 zl. dříve od osob soukromných za 2,609.073 zl., jenom statky Mimoň, Stolinky a Trnovany obdržel v summě 135.024 zl. l. 1622/3 konfiskací Fridlandskou; avšak od těchto panství prodal i

tky za léna dědičná v summě 294.360 zl., některé pak roval v léno a zůstal dlužen 432.703 zl. za statky od sou- mnských koupené. Tedy zůstalo Waldštejnovi statků v summě ové za 2,527.453 zl. rýn., které i se statky konfiskací dlandskou mu připadlymi po jeho smrti za 3,996.491 zl. . byly odhadnuty.

Z ostatních statků skoupených přenesl Waldštejn většinu *manství knížetství svého Fridlandského*, k jehož zařízení cíř. oluci z dne 13. května 1623 obdržel *zvláštní právo lenní*, ého užívali někteří manové ve Slezsku a v Lužici Horní Dlní, tak že i vytčené statky jeho svobodné ve svazek nský koruny České byly přijaty, z desk zemských vyma- y a do zvláštních desk vloženy i se statky od Waldšteina ým osobám v léno postoupenými. (C. 215, F. 5. .)*)

K těmto lenním statkům Fridlandským náležely: 1. Statky ové, které Waldštejn dílem od král. fisku za 898.794 zl., em od soukromníků za 369.074 zl. l. 1622/33 koupil a až 160.366 zl. zaplatil, dílem konfiskací Fridlandskou l. 1633 iž statek Grabštejn v summě 117.277 zl.) obdržel, tedy

*) S povolením královským (dle král. relace l. 1623 ve středu po Voršile — D. Z. 620, E. 25) postoupeny byly Waldštejnovi v manství práva zemského propuštěny a z desk zemských vymazány jsou statky : a) Král. listem lenním z dne 5. června 1622 panství Fridland a chenberg s pustým zámkem Hammeršteinem a příslušenstvím; — král. listem lenním z dne 9. září 1623 panství a statky: Svijany, Velíš, á a Kufivody, Hradiště, Klášter, Zásadka, Kocňovice, Nový Zámek, a, Smrkovice, Zvířetice, Třebňoučevs, Ostromíř, Studénka, Valečov, kovec, Kostřice, Rohozec, Olešnice, Rohoznice, Wartenberg, Poličany, e, Roveň, Mířejov, Sedlec, Milčoves, Hrobičany, Poličany Červené, tinov, Mladějov, Lemberk, Semily, Navarov, Skály, Turnov, Trosky, mburk, Oulibice, Jičín, Hořice, Dub, Fridštejn, Skály nad Jizerou, ksy a Besedzí, Vidím, Perštejn, Deštna a Houska (D. Z. 292, M. 13); — král. listem z dne 5. března 1624 panství a statky: Kopidlno, Bar- ov, Radeč, Chomutický, Čistá, Velehrad, Lištná (Slavíkovec) a Tře- náná Bílá (D. Z. 292, N. 23); — d) král. listem z dne 4. května 1627 ky: Vlčice, Semčice, Hostinné (polovice), Forst, Chotač a Pe- ; — e) l. 1628 statky: Jilemnice, Bělohrad, Sobčice, dvůr Hráde- , Dobrávoda, Vrchlabí, Miletín, Rodov, Lhota Semínova, Černná (ovice), Zběř, Veselé Vysoké, dvůr Popovice, Vojice, dvůr Volkovský ušan, dvůr ve Vojicích, dvůr a mlýn v Radči, Lukavec, Okrouhly, astná (Krasa) a polovice města Hostinného (D. Z. 294, F. 29 & 17); — f) l. 1629 panství Staré Hraď a statky Třevač, Skřivany, enice (ves), Vířka, Vinary, Bukovinka, Sloupno, Držtěkryje, Žďár, rechovice, Svojkov, Studenec, Jilová a dvůr v Češově (D. Z. 295, 26); pak statky Jeřice, Oujezd Svatojanský, Starý Bydžov (18 pod- ých), Tuř a Hubojedy (D. Z. 296, A. 27); — g) l. 1633 statek Ma- , dvůr v Milovicích, dvůr ve Vinarech, dvůr Bilsko, dvůr v Starém žově, Berzdorf (Bertelsdorf) a Lomnice (D. Z. 298, L. 17).

všecky v jedné summě za 1,385.145 zl. skoupil a i s některými statky od komorních panství svých posléze v jedné summě za 1,865.804 zl. v léna dědičná pánům a mimo to některé statky v summě 422.735 zl. daroval. Každé léno Fridlandská neb nadace duchovní. Při těchto lenech, jejichž držitelům od Waldštejna dlemleno bylo též právo k svobodnému jich odkázání, vyhradil Waldštejn, mimo jiné rozdílné výminky, vůbec kolataci spravedlností k nim náležejícími, pak odvádění král. zemských a kontribucí do komory Jičínské, též dodávání poddaným k vychování duchovních uloženého a honby na vysokou. Byly to zejména statky tyto: Bartoušov, Bělá a Miletín, Bilsko, Borovnička, Branná a Štěpanice, Zendorf a Wustung (Wüsting), Dub Starý, dva statky panství Dubu odprodané (z nichž jeden měl šest, druhý vesnici), Domaslavice (dom. Dub), Domoslavice (dom. dary), Družcov a Chřenovy (Křenov), Forst, Grabštejn (Hermanseifen), Hodkovice (Liebenau), Holovousy a Hrad Chocnějovice (Kocňovice), Choteč, Chrástná (Krásná), Hradiště a Mnichové Hradiště, Kluky, Kurovodič a Blatnou, Lemberk, Lhota Šarovcova, Lhota Březovská a Lhota Lištná (Slavíkovec), Lomnice a Kalná, Loukovec a Křovice, Lukavec a Dobeš, Malobratřice, Miletín, Milčevy a Čáslav, Miřejov a Sedlec, Mladějov, Neudorf (Neundorf), Rov, Nudvojovice, Olešnice (Oels), Okrouhly, Pecka a Poličany Bílé, Poličany Červené, Radím, Rohozec, Rohov, Roveň, Rovné a Budichov, Skála nad Jizerou (Wartenburg n. Malá), Skaršov, Sloupno, Studenec, Studénka, Svatý Třeboušoves (Gross-Třemešna), Třemešná Bílá, Válečov, Týn, Tlustec a Schneckendorf (Hlemýžď), Wartenburg, Tolzbach, Velehrádek (Velehrad), Víska, Vlčice, Zvěřetice. (C. 215, F. 3/a.)

2. K Fridlandským statkům lenním náležely též statky, které Waldštejn k rozšíření knížetství svého v jedné summě za 357.646 zl. koupil, ale nezaplatil, nýbrž je v léno pánům a osobám, které mu je prodaly, až do složení summ tříděl s výpovědí půlletní neb celoroční opět k užívání posléze s tím vyhrazením, aby bez jeho vůle a vědomí žádných statků daných nepropouštěli, stavení v dobrém stavu zachovávali.

mýtíli a po čas užívání týchž statků kontribuce na ně
ené do důchodů jeho odváděti byli povinni. Byly to ze-
a statky tyto: Albrechtice, Berzdorf, Cerekvice, Čermná,
v, Dobrávoda, Dyštěkryje, Hrádeček (Hradec), Jeřice,
nnice, Jilové, Lhota Semínova, Milevice, Outěchovice
lishorn), Popovice, Samsína, Sobčice, Vinary, dvůr ve
rech, Vojice a Ždár.

Mimo statky komorní (fideikommissní) a lenní právě vy-
é skoupil Waldštejn mnoho jiných statků v jedné summě
007.922 zl., totiž od král. fisku za 1,378.367 zl., a od
romníků za 42.415 zl.; také nabyl statků Smiřických
kommissních v summě 339.511 zl. a Fridlandskou kon-
cí l. 1632 některých statků (zejména Boreč a Lukovce,
ří [Gabhorn], Neydek, Ploskovic, Pičkovice, Soběnice
kava) v summě 247.629 zl. — *Tyto statky všechny prodal*
Waldštejn dědičně neb postoupil směnou za jiné statky v jedné
mě za 2,011.592 zl. Byly to zejména statky tyto: Adrš-
a (viz Bohdanecký Abraham), Oujezdec Veliký (viz Wald-
a Kristian), Kostelec nad Černými lesy s Uhříněvsí, Škvor-
a Chřenicí (viz Smiřický), Kosová Hora a Vojkov (viz
m z Říčan), Bašt Velký (viz Zdeněk Smolík), Boreč a Lu-
ce (viz Volf ze Solhauzu), Borovnice a Chocěň (viz Rudolf
allic), Býnice a Nedvězí s dvěma díly města Benešova (viz
uslav Hodějovský), Dětinice (viz Jiří Křinecký), Dobro-
, Pečice a Křinec (viz Heník z Waldšteina), Dobřenice
Jan Dobřenský), Dobříkov (viz Vilém Dobříkovský), Du-
ec (viz Kristian Waldštejn), Dymokury, Žlunice a Chotě-
(viz Smiřický), Hradistě Heřmanovo a Choustek (viz Al-
cht Pecíngar), Heřmanice (viz Jan z Opperstorfu), Hořeňo-
(viz Jan Kordule), Konopiště (viz Bernard Hodějovský),
eň Stará (viz Černous z Černhauzu), Libchava Česká (viz
st. z Bubna), Mískolezy (viz Jan st. Dobřenský), Neydek
avoří (viz Colona z Felsu bratří), Netluky (viz Václav ml.
hyně), Nové Město nad Metují (viz Rudolf Štubenberk),
čany (viz Adam Řepický), Ploškovice, Pičkovice a Sobě-
e (viz Jan Habert z Vřesovic), Radouň (viz Oldřich Kaplír),
dalovice a Nový Ronov (viz Jan Albrecht Křinecký), Sá-
í a Žíželoves (viz Jiří Sádovský), Semín (viz statek ko-
rní Skály), Semčice (viz Jan Přech Třemeský), Telče (viz

Jan Adam z Roupova), Týnec nad Sázavou (viz Ad dějovský), Vamberk (viz Václav Mikuláš Pecingar), vice (viz Heřman Vilém Pecingar), Vlkava (viz bratří bergu), Zámorsk (viz Karel Kapoun) a Závřší (viz z Bubna); též ve vsi Bubnech u Prahy dvůr poplužní cemi a zahradami, který Waldštejn l. 1623 od hraběn z Fürstenberku roz. z Lobkovic za 20.000 kop mš. téže summu trhovou na něm pojistil (D. Z. 141, D. mlýn v Ovenci zadním s příslušenstvím, který W l. 1624 od Václava Magerle z Solopisk za 5500 kop m a Maximilianovi z Waldšteina postoupil.

Z toho všeho jest patrné, že Waldštejn skoupil statků v Čechách od král. fisku za 3,089.901 zl. a od s nřků (počítajíc v to i statky blbého Smřického) za 2,777. tedy dohromady za 5,868.109 zl. řyn.; odečte-li se této summy trhové summa 3,977.396 zl. za statky o šteina opět prodané (počítajíc v to též statky fideiko Smřické, jakož i statky konřiskací Fridlandskou Wald připadlé v jedné summě 804.417 zl.), zbývá jenom 1,890 které Waldštejn sám za statky mu pozůstalé měl z a poněvadž na tuto summu dlužen zůstal 950.715 čítajíc v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytče platil tedy za všechny statky v Čechách jemu až do je náležející jenom 939.998 zl. — A tato summa není tak veliká, aby jí byl Waldštejn zapraviti nemohl svého, zvláště ze statků, kteréž zdědil na Moravě (totiž Lukov a Řimnice) po prvé manželce své, Lukrecii kešové z Landeka, l 1614 zemřelé, jakož i z důchodů vytčených, zvláště ze statků Smřických, kterých (j dokázali při Smřickém) nabyl zcela řádně a poctivě

Zároveň z toho souditi lze, že *Waldštejn neměl třeby, nepoctivým způsobem peněz nabývatí a k tomu účastniti se podvodu, jehož se dopustil l. 1622/3 říd řašením lehkých (špatných) peněz stříbrných*. Těto vosti obviňují Waldšteina nesprávně někteří dějepis professor *Dr. Gindely*, beze všech důvodů podstatný kládající mínění své bezpochyby na zprávách omylný smřrném bohatství Waldšteinově, dle kterých Waldš statků v Čechách konřiskovaných až do l. 1622 sko

větších a menších statků za summu 7,290.228 zl., a při
 řazení knížetství Fridlandského na vévodství (dne 4. ledna
 1622) již měl statků za 20 až 30 millionů zlatých, jak to
 Förster ve svém spisu Wallenstein's Process tvrdí. Avšak
 odporuje i Förstrův seznam všech statků od Waldštejna
 pocházejících od léta 1622—1630 skoupených, dle něhož vyná-
 šel summa trhová za tyto statky jenom 4,946.700 zl.,
 což připadlo za statky od král. fisku koupené 3,407.331 zl.
 a za statky od soukromníků koupené 1,539.379 zl.; z těchto
 statků pak i dle Förstra prodal hned Waldštejn většinu ji-
 ho osobám a podržel jenom 24 panství a statky, které za
 3.896 zl. skoupil, tak že s připočtením knížetství Zahaň-
 ského v Slezsku léta 1628 Waldštejnovi postoupeného za
 350 zl. na srážku jeho služného, pak knížetství Hlohov-
 ského, náhradou za vévodství Meklenburské Waldštejnovi
 dlužné 1,450.000 zl. zastaveného, summa trhová za všechny
 statky jemu až do smrti jeho náležející vynášela jenom
 9.746 zl. — Soudí-li však dotčení dějepiscové, zvláště
 Dr. Gindely, na účastenství Waldštejna v onom podvodu
 okolnosti, že Waldštejn mnohé statky l. 1622/3 od král.
 fisku koupené platil lehkými penězi; pak by se musili viniti
 i ti podvodu všickni, kteří téže doby mnohé statky kon-
 vované také za lehké peníze skoupili, zejména kněžna Po-
 mská z Lobkovic, hraběnka Marie Majdalena Trčková, hrabě
 Šimon z Thunu a mnozí jiní více. Nepodstatnost ta-
 ho obvinění vysvětluje též z toho, že Waldštejn většinu
 statků takto skoupených opět hned za touže summu trhovou
 v lehké minci prodal. Neboť na ten čas dle cíś. patentů
 z dne 24. září 1622, 2. ledna a 15. května 1623
 nebyl každý pod těžkými pokutami (*i trestem na hrdle*)
 koupené lehké peníze v úplné jich ceně přijímati, tak že
 o minci lehkou se platily i berně, kontribuce a žold vojsku
 1623, C. 1/1, také Waldštejn sám na svůj pluk jízdy (1000
 koní) l. 1622 obdržel 527.900 zl. lehkých (špatných) peněz.
 Nejenže platil Waldštejn za statky l. 1621 a po roce 1623
 koupené summy trhové dobrou mincí, jak to bylo předepsáno
 v ústředních následujících jest patrno; mimo to dal císaři ná-
 hradu za statky od král. fisku na lehkou minci koupené
 1000 zl. rýn. dobrých peněz (čehož mnozí jiní neučinili),

tak že mu cíř. listem daným dne 25. února 1625 os-
hrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy b-
minuta. (Archiv místodržít. F. 67—²⁸/₄.)

Jak nedůvodné jest také mínění Dra. Gindelyho
ných dějepisců, že Waldštejn nezaplatil mnoho statků
fisku koupených, poznati lze ze zprávy král. účtárny
moře české dne 22. ledna 1653 o statcích a dlužích F-
ských podané. (Archiv místodržít. C. 215, F. ⁵/₁.)
zprávy skoupil Waldštejn od král. fisku statků za 3,17
(Dle našeho svrchu vytčeného počtu za 3,089.901
tuto summu bylo odvedeno a zapláceno od Waldšt-
úctů úřadu důchodenského do král. důchodenství

L. 1621 dne 21. a 27. června a 18. čer- vence: a) za <i>stříbrné nádoby</i> od Wald- šteina na statky konfiskované k potře- bám válečným půjčené, vážící 1371 hři- ven a 8 lotů stříbra (totiž 489 hřiven a 11 lotů stříbra pozlaceného po 28 zl., a 881 hřivnu a 13 lotů stříbra bílého po 24 zl. 30 kr. jednu hřivnu počítajíc) v jedné summě	34.805
b) výlohy na vychování pluku pěšího . .	27.000
c) na hotových penězích	119.253
L. 1622 dne 4. října: a) výlohy na jeden pluk jízdy (1000 koní)	527.900
b) na hotových penězích větším dílem k za- placení dluhův a pohledaností vězících na statcích konfiskovaných	274.950
L. 1623: a) na hotových penězích po roz- dílných částkách	1,070.227
b) summa trhová za statky bílého Smiři- ckého dne 21. července císaři k potře- bám válečným půjčená	700.000
L. 1624 na hotových penězích k zaplacení pohledaností na statcích konfiskovaných rozdílným věřitelům	144.555
L. 1625 na hotových dobrých penězích k zaplacení některých věřitelů	230.000

Sneseno . . . 3,128.692

Přeneseno . . . 3,128.692 zl. 31 kr.
 1632—1631 hotových peněz k rukám
 kterých věřitelů 45.558 „ 29 „
 1632 summa dluhů Waldštejnovi cís.
 rozvolucí z dne 16. dubna darovaná,
 která na statcích konfiskovaných, od
 něho koupených, vžela 400.000 „ — „
 tedy úhrnem 3,574.251 zl. rýn.

Na summy zúčtováno bylo od důchodního Jana Matyáše
 z Ramingu 1,824.212 zl. 56 kr. 3 d. a od důchodního Fri-
 da z Ramingu 1,750.029 zl. 8 kr. 1 d., tedy úhrnem
 3,574.242 zl. 4 kr., tak že dle těchto účtů Waldštejn odvedl
 do úřadu o 395.060 zl. více, nežli summa tržeb za statky
 jeho vynášela. Ale poněvadž dle dotčené zprávy české
 vlády od vrchního úřadu berního ze summy 700.000 zl.
 Waldštejn l. 1623 císaři půjčené na úrocích 399.993 zl.
 r. bylo vyplaceno, ačkoliv půjčka tato od summy za
 povinné byla již odečtena, a tedy tyto úroky Wald-
 stejnovi dány býti neměly; z toho shledala účtárna, že Wald-
 stejn za dotčené statky od král. fisku koupené ještě 4933 zl.
 mu zůstal. — Porovnáme-li však summu tržeb od nás
 na 3,089.901 zl. dokonale sečtenou k summě odvedené
 3,574.251 zl., shledáme, že více odvedeno bylo o 484.350 zl.,
 i po srážce dotčených úroků přebytek summy od Wald-
 stejna zaplacené vynášel ještě 84.356 zl. 35 kr. — Také dle
 účtů věci té se týkajících odvedl Waldštejn do důcho-
 dního úřadu za statky od král. fisku koupené mnohem
 než byl povinen, totiž dle jednoho účtu o 1,985.286 zl.
 r., dle druhého účtu o 562.586 zl. 55 kr., a dle účtu
 třetího o 685.286 zl. 41 kr., avšak v těchto účtech jsou
 různé chyby a nesprávnosti. (Archiv místodrž. C. 215, lib.
 2, fol. 282—286.)

Zbývá ještě vytknouti jmění po Waldštejnovi pozůstalé,
 které pak statky Fridlandské, které jakožto léna po meči
 byly podle zařízení nápadního, od Waldštejna dne 26.
 října 1628 s cís. povolením dne 1. března t. r. učiněného
 císaře schváleného, kdyžby Waldštejn žádných synů
 neměl, připadnouti měly na Maximiliana hraběte
 Waldštejna, druhého syna Adama z Waldštejna, nejvyššího

purkrabí Českého, tak že tyto statky jakožto fideicommissum i s vévodstvím Zahaňským ve Slezsku při větvi Maxmiliánově podle zásad prvorozenství měly zůstatí, a vedle manství z dne 11. května 1627 neměly býti konfiskovány, i když některý z nápadníků dopustil velezrády. Avšak i tyto *komorní vévodství Fridlandského, cíś. resolučí z dne 2. srpna 1634 zrušeného*, byly konfiskovány a skoro všechny v summě 3,611.105 zl. vynášející darovány od císaře Jeroláma a jiným vyšším důstojníkům, mimo statek Slezského králi Ferdinandovi III. v summě 55.386 zl. darováno panství Nový Zámek s Lipou, v summě 300.000 zl. Waldštejnové Isabelle Kateřině roz. Harrachové za ztráty a hledanosti od císaře postoupený (C 215, F. 5/.)

Co se pak dotýče *manských statků Fridlandských* manové patentem z dne 6. května 1634 byli vyzváni, aby v lhůtě čtyř neděl lenní listy své kommissi k lidem a dluhů Fridlandských nařízené předložili a se prokázali, a jak léna svá obdrželi aneb zaplatili. A poněvadž nařízení málo kteří manové šetřili, vedle cíś. resolučí z 13. a 19. dubna 1636 bylo poručeno, aby *veškeré manské statky Fridlandské proti zapravení jisté summy lenní* král. manského *byly propuštěny a v dědictví opět přejaty* z vévodství Fridlandského do předešlých krajů rozděl tak rozděl mezi královskými a Fridlandskými lény byla a prokletá památka Fridlanda (exsecrabilis memoria) tím dříve byla vymazána a zničena. Za toto přenesení Fridlandských manství v dědictví povinni byli manové, jichž lenní jistými břemeny a povinnostmi manskými byly, do cíś. komory dvorské zaplatiti sedmý díl summy, neb odhadní statku svého; manové pak, na jejichž statech královských břemen a povinností manských nebylo, měli desátý díl ceny statku svého. Přes to všechno ze všech Fridlandských manství (z nichž Milčeves a Hrobičarům v Jičíně, Pecka a Radim klášteru Kartouzskému v Jindřichovicích, Véska klášteru Augustianů v Bělé a Schönwaldskému v Lípě od císaře dědičně byly darovány) v letech 1635—1642 jenom 46 statků v dědictví bylo přejato, ostatní však teprv za let pozdějších, tak že i. 1642 deset statků a dle zprávy úřadu král. lenního, dne

1687 císaři podané, též některé statky manské zůstaly, které držitelé jich při úřadu král. lenním žádných zá- investitury a jiné pořádnosti lenní vykonané neměli (15, F. 5/.) Za dotčené propuštění z léna Fridlandských a manských, za 2,646.185 zl. stojících, jenom od 23 zl. zaplacená byla do cís. komory dvorské taxa lenní, i s pohledanostmi Waldšteina na některých těch stat- kách vynášela v jedné summě 171.623 zl.; ostatním byla taxa ta od císaře byla prominuta. (C. 215, F. 5/.)

Mimo to dle návrhu král. prokuratora Samuele Albína z 1. března 1634 k ruce císaře ujaty býti měly též všechny *a spravedlnosti*, které po emigrantech a exulantech, *ommissi konfiskační Fridlandské* rozsudkem z dne 25. února a 11. února 1634 pro jejich provinění při vpádu sa- s 1. 1631 odsouzených, *Waldšteinovi měly připadnouti* *podle sa výlohy válečné*. K vyšetření těchto statků cís. z dne 21. března 1634 nařízeno bylo dotčené kom- aby o této konfiskaci v Čechách a Slezsku nařízené a úplnou zprávu, kteráž pak vedle cís. resoluce z dne 16. března 1634 král. místodržícím k revisi byla odevzdána. (15, F. 5/.)

K statkům po Waldšteinovi konfiskovaným náležely:

A) *Statky komorní (fideikommissní), k vévodství Fridland- náležející, v jedné summě za 3,966.491 zl. odhadnuté,*

1. *Panství Fridland a Liberec (Reichenberg, kr. Bole-* které Waldštejn l. 1622 dne 16. července po odsou- n Kristofovi z Redern za 150.000 zl. rýn. koupil (viz rýn) a od nich statky *Bunzendorf a Wustung* za 22.000 zl., *Neundorf* za 20.000 v léno Fridlandské prodal, bez těchto ů lenních darovány byly dědičně vedle cís. resoluce z 4. března a 8. srpna 1634 v summě odhadní 503.516 zl. Fridland s 1075 poddanými za 321.319 zl.; a Liberec s 220 poddanými za 182.187 zl. odhadnutý) *Matyášovi hra- z Gallas*, cís. radě válečné a general-lieutenantu, jemuž 16. června 1636 do desk jsou vloženy. (C. 215, F. 5/.) — (145, D. 13 & 20.)

2. *Panství Velíš* (kr. Jičín), které Waldštejn dne 22. července 1622 po odsouzeném hraběti Heinrichovi mladším

Matesovi z Turnu za 96.643 zl. koupil (viz Turn) a pak dvůr *Skarššov* za 3422 zl. v léno Fridlandské pr stateček *Labouň* (dvůr a ves) v summě odhadní 700 leji Jesuitské v Jičíně ke statku Milčevsi postoupil (v lenní). Ostatek panství Velíšského s 435 poddanými, od Waldšteina byl připojen též statek *Mackov* (dvůr a ves Mackov a vsi Plhov a Dražov [Dračov], jak Waldštejn 1. 1628 od Kateřiny Elbognerové za 7000 zl. D. Z. 143, D. 22) — totiž zámek Velíš na vysoké od kamene vystavěný, vesnice Podhradí (Předhradí) Starý Velíš s kollaturou, Vesce (Vesec), Bukvice, Štíslav (Naclav, Nadoclavy), Chřelina (Křelina), Lhotá Čejkovice, Staré město (Místo) s filialním kostelem, (Ostružeh) s kostelem filialním, Holín, Ohaveč, Břechov hořejší, Prachov, Podbradí (Brada), Rybníček, Blata, Hrdaňovice (díl), Střeleč, Libunec, Lhota Brezka, Ninolice, Lochov dolejší, Ohařice (Oheřice) s dvorem poplužním a kollaturou, Libisice, Česov (Žitěnin), Kostelec s kollaturou, Jičíněves s dvorem ním, Dolany s kostelem filialním, Keteň (díl), Oudrní laturou, Lhota Oudrnická, Chyjice (díl) a Mackov poplužním; dvůr poplužní ve Vokšicích se 4 ohrady kobyly, též po 2 kobylištích v Slatinách a Jičíněvsi, 8 rybníků kaprových, 21 rybníků výtažných a 5 p 223 leče lesův, se vším příslušenstvím — odhadn 212.493 zl., postoupen byl k správě vedle císař. poruč 27. ledna 1635 hraběti *Henrichovi Šlikovi*, jemuz v resolute z dne 13. a 29. července 1637 za 167.21 prodán a s panstvími Starými Hradý a Ploškovice n jeho pohledaností za služby vojenské v summě 36 beze všech závad dědičně ponechán. (C. 215, F. 5/1. 146, B. 29 & 300, B. 22.)

3. *Panství Bělá a Kuřívody* (kr. Boleslav.), kte Waldštejn dne 20. srpna 1622 po odsouzeném Bohuchva kovi koupil (viz Berka), pak od panství Bělé state k němu připojený a statek *Kluky* v léno Fridlandské (viz statky lenní). Tato panství odhadnutá za 218 (Bělá za 116.679 zl. a Kuřívody za 99.223 zl.), k ležely zámek a město *Bělá* (Weisswasser) s 3 dvory

i (dvůr při zámku, pak Volarský a Dětelský) a vesnice
 á, Plužná (Plauschney), Březinka, Sudoměř, Kadlín, Bře-
 nice (Zolldorf), Okny (Vokna, Woken), též díl vsi Podolí
 vůr ve vsi Víška, s 278 poddanými; pak tvrz a městečko
 řivody' (Hühnerwasser) a vsi Ploučnice, Křida, Těšňov, Do-
 ky, Četěnov (Četňov, Zetten), Dechtary, Lesnůvky (Les-
 ek, Klein-Lösl), Rokyta horní a dolní, Krupa hořejší a
 olejný, Vystřkov, Židlov (Schiedl) a Jezvá (Jezové, Jeso-
) s 226 poddanými — vedle cíś. resoluce z dne 11. října
 4 postoupeny byly k správě cíś. radě válečné a general-
 ojmistru *Františkovi Marchese de Grana et Caretto, hra-
 s Millesimo*, jemuž cíś. listem z dne 20. května 1639 za
 o věrné služby v summě odhadní 215.903 zl. byly daro-
 y a dědičné postoupeny. (C. 215, F. $\frac{5}{10}$. — D. Z. 148,
 6 & 8.) — Vesnice *Víška a Podolí* (díl), které od
 ldšteina k nadání kláštera Augustianů v Bělé l. 1633
 ummě 13.000 zl. byly postoupeny, témuž klášteru vedle
 resoluce z dne 14. dubna 1639 ponechány jsou. (C. 215,
 $\frac{5}{10}$.)

4. *Panství Nový Zámek* (Neuschloss) s městem *Česká*
a (Böhm. Leipa, kr. Litoměřic.), které Waldštejn dne 7.
 na 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za
 282 zl. koupil, a k tomu zámek a čtvrtý díl města Lípy
 323 po odsouzeném Wolfovi ze Solhauzu za 10.500 zl. při-
 pil (viz Wartenberk a Solhauz), potom se statkem Stolinky
 želce své *Isabelle Kateřině roz. z Harrachu* postoupil, před
 však od téhož panství klášteru Augustianů v Lípě nynější
 ek Schönborn, totiž místo *Kleinschlössel*, dvůr Rendlův
 ndls Vorwerk) a vsi Eicha (Klein-Eicha, Aicha) s dvorem
 lužním, Tiefendorf a Schönborn (jinak Schönbürg) s vy-
 zením práva honebního v summě 8000 zl. k nadání téhož
 štera dne 12. března 1627 odstoupil. Toto panství za
 0.000 zl. odhadnuté vedle cíś. resoluce z dne 5. června
 6 *vdově po Waldštejnovi pozůstalé, Isabelle Kateřině roz.*
rrachové, za všechny její pohledanosti a spravedlnosti na
 tčích Fridlandských, na několik tůn zlata vynášející, dědičné
 všech závad bylo postoupeno a vedle cíś. resoluce z dne
 července a 16. září 1636 do desk zemských l. 1638 vlo-
 ao. (C. 215, F. $\frac{5}{10}$. — D. Z. 146, C. 30 & D. 10.)

5. Statek *Smrkovice* (kr. Jičín, okr. Nový Bydžov), Waldštejn dne 7. ledna 1623 po odsouzeném Janovi Wachtlovi za 55.386 zl. koupil (viz Wachtel) a k panství Kumburku přivtělil. Tento statek, spojen se statkem a dílem statku *Nevratického*, i s hřebárnou Smrkovickou cís. resoluce z dne 5. března 1635 darován byl dědičně Ferdinandovi III. a hejtmanu král. panství Pardubic k tomu byl odevzdán. (C. 215, F. 3/4. — Viz též Kumburk.)

6. Statek *Semily*, který Waldštejn ze statků Smiřických s Navarovem za 41.197 kop m. (48.063 zl.) koupil (viz Smiřický), statek pak Navarov za 30.000 zl. Gertrudě L. v léno Fridlandské prodal (viz léna Fridlandská). Tento Semilský, k němuž náležely tvrz a městečko Semily, město Vysoké (Hochstadt), vsi Podmoklice, *Kapla* (zašlá), Chuchel, Komárov, Bozkov (Boskov), Slaná (Slané), Sklenářice (Gardorf), Jeseny, *Jenšov* (zašlá), Rybnice, Podolí, Loukov, Bořkov, Příkry (Příkré), Bitouchov, Spalov, Horka, Střelna, Ruprechtice (Rochpratec), Jirkov, Stará ves, Přívlaky, Jilové, Příchovice, Šumburk, Hamersko (Hamersdorf), Smržovka (Morchestern), Wiesenthal a Neudorf s 441 kopy m., s 3 mlýny (v Semilech, Tříci a Přívlakách) a příslušenstvím, též se spravedlnostmi při statku lenním Navarově vyhrazenými — za 81.253 zl. rýn. odhadnutý, cís. resoluce z dne 10. ledna 1635 postoupen byl k tomu cís. plukovníku *Mikulášovi hraběti Defours*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 19. června 1635 za summu odhadní 81.253 zl. dědičně byl postoupen za jeho vydatné služby vojen. statky lenními Rohozcem, Skalou nad Jizerou a Slovačkovem v jedné summě 181.253 zl. na srážku jeho pohledu 150.000 zl. za službu vojenskou zadržalé. (C. 215, F. 3/4. D. Z. 145, B. 26. — Viz též statky lenní Fridlandské.)

7. Panství *Skály* (Skála hrubá, Gross-Skal) a *Troskovice* (Boleslav.), které Waldštejn ze statků Smiřických za 121.103.903 kopy m. koupil (viz Smiřický) a k tomu *čtvrtý díl Turnova* za 15.000 zl. (viz při statku lenním Rohozec) a v *lenice* za 3616 zl. od Kristofa Erasma Sommerfelda dne 31. března 1628 přikoupil; proti tomu však od týchž panství dvůr po *Semín* a vesnice Troskovice a Želejov s mlýnem Nebakovem pod hradem Nebakovem dne 17. března 1628 Pavlovi Mi-

acinova za 6177 zl. dědičně prodal (C. 215, F. $\frac{67}{26}$), pak
r poplužní *Křenov* za 5000 zl. v léno Fridlandské po-
upil (viz léna Fridlandská). — Tato panství s městem Tur-
em a vším příslušenstvím s 817 poddanými vedle cís. re-
uce z dne 4. února 1635 postoupena byla k správě *Maxi-*
ianovi hraběti z Waldšteina náhradou za užívání kontribuce
řalky, ročních 16.000 zl., jemu v knížetství Fridlandském
dešle od Waldšteina udělené, a vedle cís. resoluce z dne
řezna 1635 témuž dědičně ponechány jsou v summě od-
ní 256.219 zl. za jeho služby věrné. (C. 215, F. $\frac{5}{1}$. —
Z. 144, Q. 7 & 623, E. 5.)

8. Panství *Kumburk a Oulibice* (kr. Jičín), koupil Wald-
n ze statků Smřických za 156.874 zl. rýn., a připojil
im statky: a) *Smrkovice a Tuří s Hubojedy* (viz tyto); —
Chomutičky a Radeč (nyní ves Obora, okr. Nový Bydžov),
ze a vsi s dvory poplužními, které po Janovi Žlivském
abouně od jeho synů a dědiců pro dluhy prodané l. 1623
15.500 kop mš. koupil (D. Z. 141, M. 18. — C. 215,
10), na summu trhovou 10.000 kop m. věřitelům k dskám
nským složil, zbytek však dědicům Žlivským dlužen zů-
l; — c) *Nevratice*, ves s dvorem poplužním, od panství
tického, za 9000 zl. odhadnutou. — Od panství Kumbur-
ho však postoupil Waldštejn kolleji jesuitské v Jičíně dle
u nadačnšho z dne 26. prosince 1627 k statku Milčevsi
z statky lenní): vesnice Němičoves (Nemyčoves) a Vitině-
(Vitiňoves) v summě odhadní 13.626 kop mš.; půl vsi
povice; dvůr poplužní u města Jičína ležící, předešle Je-
ymovi (Jarolím) Bukovskému náležející, v summě odhadní
00 zl. rýn.; vesnice k městu Jičínu předešle náležející, totiž
llinu, Březku, Zámezí horní, Doubravice a Peklo. — Po
tí panství Kumburského k ruce císaře od téhož panství
děleny byly statky *Smrkovice s Radčím a dílem Nevratice*,
statek *Tuří* (viz Smrkovice a Tuří).

Ostatek *panství Kumburského a Oulibického*, totiž: pusté
nky Kumburk a Bradlec, nový zámek v Jičíně, tvrze Ouli-
ce, Dřevénice a Kamenice, město *Jičín**) s domem pan-

*) K městu Jičínu náležely statky: tvrze a ves *Popovice* s dvorem
poplužním s 8 osedlými, 2 rybníky a lesem, odhadnuté za 9122 kop mš.;
r poplužní *Cidlina* a vsi Cidlina s mlýnem, Březka, Peklo, Zámezí

ským (hejtmana zemského), městečka Nová Paka a I. (Liebstaedt), vsi Olešnice Levín (O. Levínská), Vrch Stará Paka, Roškopov, Brdo, Krsmole, Bělá, Tample. (Svojka, díl), Kruh (díl), Ústí (Aussig), Syřenov, Dřev Dolce, Úbislavice, Proseč česká (B. Proschwic), Stav, Oulibice, Lužany, Řeheč, Studénka, Proseč, Třtěníce, Chomutičky, Konecchlumí, Kamenice, Přimov (Peřimov), Olešnice Košťalská, Valdice, Kundratice (díl), Čikváška, Robousy, Lhota Kačákova, Moravčice, Kbelnice, Zebín (nyní jen dvůr), Zámezí, Dílce (Dílec), Podulší a Nev. 12 dvorů poplužních, totiž Dřevěnice, Zebín, Robousy, bice, Řeheč, Lužany, Kamenice, Konecchlumí, Kovač, mutičky, Olešnice a Kumburk s příslušenstvím i s do. vovými — za 299.672 zl. rýn. odhadnut a vedle čís. re. z dne 27. ledna a 21. května 1635 čís. listem z dne 8. 1636 postoupen byl dědičně čís. radě válečné a p. maršalku *Rudolfovi sv. pánu z Tyfenbachu* (*Tiefenbach*) jeho služby vojenské a pohledanost za ně v summě 2000. zadržalou a proti zaplacení jednoměsíčního platu jeho (C. 215, F. 5/16. — D. Z. 145, C. 14 & E. 30.) — Dle ma. od Tiefenbacha zřízeného mělo připadnouti toto pans. smrti jeho manželky na jeho strýce *Norberta ze Štern* syna z jeho švagra Františka Matyáše Karla III., a p. mření téhož rodu po meči na jeho strýce *Rudolfa z Trautmannsdorfu*. (C. 215, S. 24.)

Pohledanosti na statcích Chomutičkách a Radči vytyčené v summě 5500 kop míš. domáhala se vdova po synovi Žlivského Janovi Henrichovi († 1648) *Ka. Žlivská*, roz. Volanská, kteráž, slevivši část této pohled. a upustivši od všech úroků z ní zadržalých, teprv d. července 1668 čís. pojištění na 5000 zl. obdržela. Ze s. pak 10.000 kop míš. od Waldšteina za tyže statky ke. zemským složené, ale od císaře k potřebám válečným

hoření a Doubravice s 31 poddanými, lesy, 8 rybníky (zejména v. u cihelny Jičínské, Hádek, u Kbelnice, Valcha, Hluboký, Pod c. a Habřinský), odhadnuté za 8434 kopy míš.; dvůr poplužní *Hrád* čína, odhadnutý za 4000 kop míš.; *rybník* u Jičína, řečený „*No Kniže*“, s vodovodem do města, odhadnutý za 400 kop míš.; *de* jeden pod rybníkem Novým, druhý *Valcha* řečený, oba o trojím odhadnuté za 2500 kop míš.; *les Kamenice* řečený, mezi lesy Skály ležící, odhadnutý za 500 kop míš. (C. 215, F. 5/16.)

vižené, též vdově pojištěno bylo dle návrhu komory české dne 28. února 1671 toliko 1187 kop dobrých peněz a na ocích zadržalých 3338 kop, tedy v jedné summě 4525 kop šš. (C. 215, Z. 10.)

9. *Panství Hořice* koupil Waldštejn l. 1623 ze statků niříckých za 49.499 kop mš. (57.749 zl. rýn.) a připojil k nim témuž panství statky: a) *Oujezd Zylvarův*, který s Kopidl-
nem od Marie Majdaleny hraběnky Trčkové l. 1624 v summě odhadní 10.000 zl. od panství Smidarského směnou za jiné statky obdržel (D. Z. 141, M. 14. — Viz Kopidlno); — b) *Oujezd Svatojanský*, totiž podací kostela sv. Jana v Oujezdě, též Novévsi u Hořic s lidmi poddanými z vesnic k též faře pří-
slušejícími, s platy, s krámem masným, krčmami, mlýnem, rybníky a rybníky, jak to Waldštejn l. 1628 od Bořivoje nej-
vyššího Bořka Napoliského ze Zachrašťan za 3700 kop mš. koupil a na summu trhovou 3500 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143, M. 18); pak díl téhož statku od Marianny Jestřibské za 1000 zl. koupený; — c) *Třebovětice*, tvrz a ves s dvorem po-
lužním i se vsí Černůtky dolní, jak to Waldštejn po Václavi Zárubovi z Hustiřan v summě odhadní 21.353 kopy m. obdržel (viz Záruba); — d) *Vostroměř*, tvrz a ves s dvorem po-
lužním, jak to Waldštejn po odsouzeném Václavovi Vo-
stoměřském z Rokytníka dne 13. ledna 1623 za 9958 zl. koupil (viz Vostroměřský); — e) Ves *Doubrava*, kterou Wald-
štejn od statku Žiželovsi Marii Majdaleně Trčkové směnou po-
koupeného sobě v summě 2000 zl. vyhradil (viz Kopidlno); —
Některé *lesy* od statku Bělohradského v summě 6000 zl. od-
míněné (viz statek lenní Bělohrad). — Od téhož panství
hoříckého přenesl Waldštejn statek *Nevratice* k panství Kum-
berskému (viz Kumburk); pak prodal v léno Fridlandské
statky *Holovousy* a *Hradištke* za 23.333 zl., *Libenice* a *Lhotu*
Šarovskou za 3000 zl. a dvůr *Lhotu Šarovcovu* za 4083 zl.
m. (viz statky lenní Fridlandské).

Po smrti Waldštejinově ostatek panství Hoříckého — totiž
tvrze v Hořicích a *Vostroměři*, městečka Hořice a Mlazovice,
i Chvalina, Milovice (díl), Břístany, Pšanky, Kanice, Petro-
vice, Bašnice, Sukorady (Cukorady), *Oujezd Zylvarův*, *Vo-*
stroměř (díl), Lhota Šarovcova, Libín, Mezihoří, Tikov, *Dou-*
brava, *Oujezd Svatojanský* a Dobeš (díl) s 192 osedlými,

odhadnuté za 146.204 zl. rýn.; pak statek *Třebovětice*, a díl vsi s 41 osedlým, odhadnut za 26.539 zl. rýn. — cís. resoluce z dne 24. prosince 1634 a 27. ledna 1635 stoupen byl k správě cís. polnímu podmaršalkovi *Jakobu Strozzi hraběti z Schreienthalu*, jemuž vedle cís. rezoluce z dne 9. května 1635 za věrné služby k zapravení daných mu z cís. milosti 100.000 zl. s prominutím zůstal 72.743 zl. dědičně byl darován, a jeho synům Petrovi a Vianovi dle cís. listu z dne 19. května 1635 do desk vložských vlož. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 145, G. 12.)

10. Panství *Dub Český a Fridštejn* koupil Waldštejn l. 1623 ze statků Smiřických za 101.500 kop m. (118.410 zlatých) a prodal od téhož panství v léno Fridlandské statky k němu připojené, *Skálu nad Jizerou* za 20.000 zl. a *Chrást* (Krásná) za 12.380 zl., pak statky *Rovné s Budichovicemi* za 20.435 zl., *Družcov* za 15.691 zl., *Hodkovice* (Liebenau) za 13.475 zl., *Dub starý* za 15.718 zl., *Domaslavice* za 16.290 zl., též *šest vesnic* za 8196 zl. a *sedm vesnic* (Oberdörfling) za 9000 zl., tedy v jedné summě za 109.806 zl. rýn. (viz s. 776 lenní Fridlandské).

Ostatek panství Dubu a Fridštejna — totiž zámek a ves Dub (Aicha), hrad a ves Fridštejn, městečko Osečná (Oschitz), vsi Dub Starý, Vlčetín, Bělá (Bilna, Bilay), Luhov (Luhau), Radimovice (dí), Dechtary, Chvalčovice, Hradčany (Ratschowitz), Trávníček (Trávnice), Letařovice, Loukovičky, Vorkla (Vorkla), Havlovice (dí), Štveřín (Štířeřín, dí), *Kojetičky* (zašly), byly (Kobylá), Radvančice (Radvanice), Sedliště (Sedlitz), Chlístov (dí), Janovice, Libiř (Lobič), *Sobny* (Sobay, snad nynější Sobotice), Benešovice, Liské (Liskey), Malšice (dí), Lesnov (Lesl) velký, Smržov (Smrž, Smis), Kněžice (Kněžičky), Zásadka, Vranov (Vranej, dí), Křtiny, Rakousy, Borek, Vondřejkovice (Ondříkovice), Vodňany, Roudnej (Roudný), Kaškovice a Pulečny (Pulšany, Paley), s 458 osedlými a vším příslušenstvím; též statky Fridlandské Hodkovice, Družcov, Starý Dub, Roven (Rovné, Petr Ferari držel), Domoslavice, Krásná a těch sedm vesnic, kterých v držení Reinhart Haister zůstal, se vším příslušenstvím — po smrti Waldštejinové za 158.585 zl. (135.930 míš.) odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 27. ledna

stoupen byl k správě cíś. plukovníku *Janovi Ludvíkovi* *Bečti z Isolano*, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 5. července 1636 za jeho služby vojenské a zapravení jednoměsíčního platu pro jeho pluk dědičně byl darován i se spravedlností, kterou sobě vyhradil Waldštejn při statcích lenních svrchu uvedených. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 145, F. 14.)

11. Panství *Doksy (Hirschberg)*, *Bezdězí (Bösig)*. *Beroun (Perstein)* a *Deštno (Töschen)* koupil Waldštejn l. 1623 za peněz za jiné statky od Adama z Waldštejna (viz Václav Hájek) a díl statku Bezdězí v summě odhadní 36.000 zl. rýn. nejššímu klášteru Augustiánů dle nadání z dne 12. března 1627 postoupil. — Po smrti Waldštejna panství *Doksy s Berounem a Deštnem* — totiž zámek Doksy, tvrz Berštejn Nový, stateček Doksy a Dubá (Dauba), vsi Obora pod Stavem (Oborn), Tachov (Tacha), Luka (Luky, Luken), Bezděčice (Beiden-Bösig), Starý Kalek a Nový Kalek (Kalka, Skalka, Alken), Domašice, Tuhaneč (Tuhanzel), Tuhaneč (Tuhos), Pavlovka (Pavlička), Dubová Hora hořeň (Ober-Eichberg), Horka (Horky), Nedamov (Nedam), Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Vrchhoben), Deštno (Dešno), Zakšín (Sakschen), Lhota (Welsch), Dubová Hora dolejší (Unter-Eichberg), Zatejny (Zatay, Sattay), Vosnalice (Osinalice), Březinka (zašlá ves u Nemova) a Brodek, s 653 osedlými, 8 dvory poplužními a s 100000 zl. rýn. příslušenstvím — vedle cíś. resoluce z dne 14. října 1634 cíś. plukovníku *sv. pánu Waltrovi Buttlerovi* na srážku za odměny 200.000 zl. rýn., jemu vykázané za jeho obzvláštní zásluhy a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasažením života vlastního dokázanou, bylo postoupeno a vdově z něho pozůstalé Anně Marii, roz. purkrabince z Donína, a dědicům jejím vedle cíś. resoluce z dne 6. března 1638 cíś. dekretem z dne 17. března t. r. v summě odhadní 225 843 zl. vyhrazením hor stříbrných a dolů kovových dědičně pořízeno tím způsobem, aby vdova dotčená povinna byla mimo zapravení jednoměsíčního platu pro pluk Buttlerovský, též k vyžití ze summy odhadní, 25.843 zl. vynášející, plukovníku *Robertovi Geraldinovi* na srážku odměny 30.000 zl. a zbytek hotovými penězi zaplatiti aneb statky od panství Doberýnského nahraditi. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 146, F. 29 & 30.) — Za tuto pohledanost vedle cíś. resoluce z dne 6.

března 1638 postoupen byl *Robertovi Geraldini* statek od panství Dokeského oddělený, totiž městečko Mšeno nice Lobeč (Lobes) s dvorem poplužním a pivovárem, (Ledce), Skramouš, Vostrej (Ostré), Spikaly, Doubro Vratno s příslušenstvím. (D. Z. 152, H. 11.)

12. Panství *Houska a Vidím se statky Kokořínem a kou*, které Waldstein též směnou od Adama z Wal obdržel (viz Václav Berka), vedle cíś. poručení z dne 2¹ 1635 odevzdány byly k správě cíś. general-stražmistru *Bekovi* na porážku cíś. odměny, jemu v summě 70. vykázané; potom v summě odhadní 134.192 zl. s 17 danými postoupeny byly dotčenému *Bekovi*, pak hu *Veronice vdově po generalu ze Sulzu*, roz. hraběnce ze a šlechticně *Hippolytě Františce z Hofkirchu* (potom pr hraběnce z Canosa) v poměrných dílech na srážku j hledaností v 72.027 zl., 36.013 zl. a 12.847 zl.; avš postoupení cíś. resolucí z dne 15. září 1636 změněn tak že *general Bek* statek *Vidím* dědičně obdržel v odhadní 81.190 zl. proti vyplacení 3800 zl. dotčeným ze Sulzu a šlechticně z Hofkirchu, těmto pak statek vedle cíś. resoluce z dne 12. listopadu 1636 v sum hadní 53.001 zl. dle jich pohledaností dědičně byl od (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 145, H. 24 & 152, O. 7.)

K statku Vidími náležela tvrz Vidím s 5 dvory nými a 16 vesnic, zejména Vidím, Sitné (Zittnay), Jestřebice, Střezivojice (Střesovice, Schedoweic), Tub bus), Blatce malé (Blatečka, Klein-Blatzen), Olešno; K Bosyně (díl), Sedlec (díl); *Stránka*, Tajná (Thein), (díl), Žebice (Šebice) a Trnová s příslušenstvím. (D darolistu z dne 27. října 1636; D. Z. 145, H. 24.) — *Houska* obsahoval zámek Housku, 3 dvory poplužní (H Žděrec a Rovné) a 10 vesnic, zejména Houska, Libov bowic), Žděrec (Zdirec, Sirtsch), Bořejov (Bořim), (Korčí, Kortschen), Blatce velké (Gross-Blatzen n. I Švihov (nyní jen mlýn), Dražejov (Draschen), Kluk veska (Naděvska) s příslušenstvím. (Dle cíś. listu z ledna 1637; D. Z. 145, H. 24 & 312, F. 2.)

13. Panství *Kopidlno* (německy tehdyž často „C neb „Capidlo“ zvané) obdržel Waldstein se statky A

a *Oujesdem Zylvarovým* od paní Marie Majdaleny Trč-
 *) (dle smlouvy v pondělí po obrácení Pavla léta 1624)
 nou za panství Nové město nad Metují a statky Žiželoves,
 ví, Heřmanice, Vamberk, Vlčkovice (Wölfsdorf), Hradiště
 stuřkovo (Gradlic), Aderšpach, Miškolezy, Libchavu če-
 a Dubenec, k nimž jemu Trčková přidala 100.000 kop
 a 17.917 zl. úroků; mimo to vyhradil si Waldštejn ves
 bravu od statku Žiželovsi (D. Z. 141, M. 14); potom
 statek *Oujesd Zylvarův* připojil k panství Hořickému,
 pak *Bartoušov*, jakož i statek *Bílsko*, k panství Ko-
 nu připojený, v léno Fridlandské prodal (viz statky
 f).

Ostatek panství Kopidlno — totiž zámek a městečko Ko-
 no a vsi Cholenice, Běchary, Vrsce (Wrsec), Slavhostice,
 ovice, Budčeves (Bučoves), Pše (Pšoves), Mlýnec a *Žite-*
y (Zitetinek, zaniklá) s 196 osedlými, 5 dvorů popluž-
 , 8 rybníků na kapry (zejména Nečas, Kamenický, Zrcadlo,
 čník, Bučovský, Kojetín, Městský a Bartoušovský), 7 ryb-
 potěrných a 24 rybníky výtazní, i s jiným příslušen-
 — po smrti Waldšteina za 125.588 zl. odhadnutý, vedle
 resoluce z dne 28. února 1635 a 11. března 1636 cí-
 m z dne 2. ledna 1638 darován a dědičně postoupen byl
 00.000 zl. cí- radě dvorské a praesidentu komory *Sig-*
dovi Ludvíkovi hraběti z Dietrichšteina za jeho pohle-
 ost 80.000 zl. z cí- milosti jemu vykázaných i s jedno-
 čním platem náležejícím pluku jeho bratra zemřelého,
 rovníka V. Jana Baltasara; ostatních 20.000 zl., které
 čmž panství klášteru Kartouzskému ve Valdčích k fun-
 byly vykázaný, povinen byl Dietrichštejn na 5 % zúro-
 (C. 215, F. $\frac{5}{100}$ — D. Z. 151, Y. 15 & 23.) — Dietrich-
 a pak toto panství Henrichovi hraběti Šlikovi směnou
 koupil.

*) Statek *Kopidlno* — tvrz a městečko Kopidlno s dvorem popluž-
 a pivovárem, vsi Vrsce, Pše s dvorem poplužním, Slavhostice s dvo-
 poplužním, Židovice, Bučoves (Budčeves, díl), Mlýnec s dvorem po-
 ním a Běchary s dvorem poplužním, se vším příslušenstvím — od-
 l l. 1614 Baltasar Robmhap ze Suché (jehož otec Křištof týž statek
 59 od Jana Hangvice koupil — D. Z. 57, A. 6) Janovi Rudolfovi
 ovi, který, vyplativ manželce Robmhapové Elišce, roz. z Dobřenic,
 00 kop míš. jí odkázaných, l. 1616 v statek ten se uvázal a jej
 24 manželce své Marii Majdaleně postoupil. (D. Z. 137, D. 4 & 6.)

14. *Panství Hostinné* (Hostinná, Arnau, kr. Jičín.), k němu náleželo: a) půl zámku a města Hostinného s předhradím a dvorem poplužním, ves Prosečná (Proschwic), tvrz *Forst* s dvorem poplužním, vesnice Litiče (Lauterbach), Javorník (Mohren) s dvorem poplužním, Helfendorf, Vičinka s dvorem poplužním a Čermná s dvorem poplužním, jak to po Janovi Křištofovi z Waldšteina pro dluhy Albrechtovi z Waldšteina za 45.500 zl. rýn. bylo psáno (D. Z. 141, M. 13 & 194, A. 9); — b) půl zámku a města Hostinného, tvrz a ves Hermeseif (Hermanseifen) s dvorem poplužním, vsi Arnultovice (Arnsdorf) a Pulkendorf s dvorem poplužním a 138 poddanými osedlými, jak to od Jana z Waldšteina léta 1616 Janovi Bernardovi Fünfkircherovi v summě 5122 kop mřs. bylo zastaveno (D. Z. 189, A. 10), a po odsouzení Fünfkircheru Albrechtovi z Waldšteina za 34.279 zl. léta 1627 prodáno (viz Fünfkircher). — K panství přikoupil Waldštejn: a) statek *Čistá*, tvrz s dvorem poplužním, 59 osedlými a 2 mlýny, po odsouzení Adamovi Kašparovi Vančurovi z Řehnice dne 16. října za 29.388 zl. (D. Z. 141, M. 11. — Viz Vančura); — b) *Bukovinku* (Bukovina) od Karla Kapouna dne 12. května za 1166 zl. — Od téhož panství však postoupil Waldštejn v léno Fridlandské statky *Hermeseify* za 23.780 zl., *Libušín* za 16.750 zl. a *Borovičku* za 1540 zl. (viz statky lenní).

Ostatek panství Hostinného se statky k němu náležejícími, s 278 poddanými po smrti Waldšteina vedle řešení z dne 1. března 1635 postoupen byl k správě královskému polnímu strážmistru *Vilémovi Lamboyovi* svolanému z *Desenersu*, jemuž vedle cíř. resoluce z dne 6. listopadu 1637 za summu odhadní 78.766 zl. rýn. na srážku 60 % z cíř. milostí mu darovaných (z nichž však pluku z Prahy jednoměsíční žold zaplatiti měl) dědičně postoupen byl za zaplacení zbytku summy trhové 18.766 zl. klášteru karmelitánskému ve Valdčicích. (C. 215, F. 3. — D. Z. 145, J. 10.)

15. *Panství Vrchlabí* (Hohenelbe, kr. Jičín) — Vrchlabí s dvorem poplužním, dvory poplužní Horta a Branský dvůr, s pivovárem, mlýny, rybníky, řekou s hamry a hutěmi, horami železnými, stříbrnými a zlatými a vším příslušenstvím; městečka horní, Vrchlabí a Schönbach.

vesnice Vrchlabí, Žďár, Lhota Zahajská, Kněžice, Kun-
 Lanov a Hořejší Branná (jak dva díly toho panství
 lům svým l. 1602 za 2000 kop gr. česk. Vilém Mírkovský
 opčic prikoupil, D. Z. 131, H. 23) — koupil Waldštejn
 4. března 1624 od Viléma Mírkovského z Tropic za
 000 kop mš. (128.333 zl. rýn.) s tou výminkou, že Mír-
 ký aneb jeho dědicové až do úplného zaplacení zbytku
 myrňové 90.000 kop mš. v držení a užívání téhož pan-
 zůstati měli. (D. Z. 141, M. 23.) Avšak po smrti Mír-
 kého ujal se Waldštejn tohoto panství, přenesl je léta
 3 v léno a postoupil l. 1629 *dcerať po Mírkovském* po-
 alým na místě dotčených 90.000 kop mš. jim dlužných
 statky za léna Fridlandská, totiž: *Rozině Zylvarové* statky
uhly (Wokraulik) a díl *Bělohradu* za 25.316 zl., *Kate-*
hrabence z Waldšteina statek *Miletinek* od statku Bělo-
 u za 19.216 zl. a *Alžbětě Štosové* statky *Holovousy* a
dišťko za 23.333 zl. (viz léna Fridlandská), na které však
 ené dcery Mírkovského povinnosti manské nikdy nevy-
 yly, poněvadž panství Vrchlabí proti vůli jejich od Wald-
 a bylo uято.

Po smrti Waldšteina panství Vrchlabské, k němuž zámek
 stečko Vrchlabí, horní městečko Schwarzenthal, vsi Vrch-
 Lanov (Langenau), Neudorf, Kunčice (Pelzdorf, Perlis-
 a Kněžice (Schreibendorf) s 625 poddanými, dvory po-
 ními, s oborami, lesy, rybníky, mlýny, potoky a hamry
 en čas náležely, za 202.524 zl. rýn. odhadnuté, vedle cí-
 luce z dne 11. října 1634 k správě postoupeno bylo cí-
 válečné a general-stražmistru *Rudolfovi svob. pánu*
arcinu (Morzin), jemuž cí-
 listem z dne 1. prosince
 a 22. ledna 1636 na srážku cí-
 odměny v 100.000 zl.
 vykázané a za jeho služby vojenské dědičné bylo daro-
 . (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 145, J. 25.)

16. Statek *Veselé vysoké* (Hoch-Wesely, kr. Jičín, okr.
 ov) — tvrz a městečko Veselé s dvorem poplužním a
 ice Lhota Veselská a Veležice s příslušenstvím — koupil
 lštejn l. 1627 od bratří Bořků Dohalských z Dohalic za
 00 kop mš. (viz Jan Bedřich Dohalský). Tento statek
 smrti Waldšteina se statkem Zběří za 76.247 zl. odhad-
 , vedle cí-
 resoluce z dne 30. ledna 1635 postoupen

byl k správě cíś. plukovníku *Mikuláši Heřmanovi* N a témuž vedle cíś. resoluce z dne 15. prosince 1636 pohledanost válečnou 54.138 zl. dědičně odevzdán b zaplacení všech dluhů na něm vězících; avšak vedle soluce z dne 23. srpna 1637 navrácen jest *Václavovi kovi Dohalskému* a jeho bratřím a sestrám za jejich nost 27.941 zl., jim od král. komory z téhož statku p (C. 215, D. 9 & F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 147, E. 17.)

17. Statek *Zběř* (kr. Jičín, okr. Bydžov, dom. Milčtvrz a ves Zběř s dvorem poplužním, dvůr poplužnice a vesnice Šeretice (Žeretice), Vlhošť a Hradištko rybníky, potoky a jiným příslušenstvím — koupil W dne 11. ledna 1628 po Václavovi Bořkovi Dohalském děti a dědiců, Václava, Hynka, Pavla a Anny za 35. mš. a nechal Hynkovi Dohalskému za jeho díl statek vousy, ostatním však dědicům zůstal dlužen 29.000 z nichž mu připadly díly Václava a Pavla Dohalsk kommissi konfiskační Fridlandské odsouzených v 14.000 kop. — Po smrti Waldštejna postoupen byl statek Zběř vedle cíś. resoluce z dne 15. prosince 1 plukovníku *Mikuláši Heřmanovi Nidrumovi* za jeho danost válečnou 54.138 zl. rýn. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. E. 17. — Viz též Dohalský Bedřich a Václav.)

18. Statek *Tuří* (kr. Jičín, dom. Milčeves), tvr Tuří s dvorem poplužním a vsi *Vejrov* (zašlá) a l též stateček *Hubojedý* (dom. Velíš), koupil Waldštejn clavovi z Waldštejna od jeho dcery Alžběty Žirotin 1628 za 30.533 zl. rýn., na kterouž summu jenom z Opperstorfu za postoupení jejich práva na témž 7200 zl. odvedl, tak že Žerotínová (která právo své tčených statcích po otci svém Václavovi z Waldštejn sestrách svých Apollonii ze Sternberka a Marii Slav 20.000 kop mš. Waldštejnovi postoupila) až do sm zůstala v užívání týchž statků k panství Kumburské vtelených; po její smrti však měl Waldštejn zapřavit summy trhové dotčených 20.000 kop v ročních lhů 1200 kopách jejím dcerám Alžbětě Polyxeně Švih Majdaleně Kateřině Berkové. (D. Z. 295, K. 18.) statky po smrti Waldštejna od panství Kumburské

leny a kolleji *jesuitské v Jičíně* proti zaplacení dotčených 100 kop vedle čís. resoluce z dne 14. června 1635 děleny jsou postoupeny. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 300, P. 27.)

19. Panství *Staré hrady* (Stará, Altenburg, kr. Jičín, Kopidlno) a statek *Třevač* (Střevač) koupil Waldštejn 28 dne 21. června od Benigny Kateřiny z Lobkovic za výše 130.000 kop míš. (D. Z. 143, C. 15 & 295, E. 18.)

panství — totiž zámek Staré, tvrz a městečko Třevač s kollaturou, město Libaň s kollaturou, vesnice Stará s kollaturou, filialním, Sedliště na dolích, Važice, Řmenín, Lično, Kříšenec (Kříšenec, zašlá ves u Záhub) s kostelem filialním, a Psinice s filial. kostely, Křešice, Ounětice, Drahorazice s kollaturou a filial. kostelem, s 206 poddanými míš. a 5 dvorů; pět dvorů poplužních, zejména Staré, Milkovice, Kolnice (Cholenice) a Třevač s 8 ohradami pro koňské a hříbata; 2 hřebárny v Staré a Milkovicích; 5 mlýnů, v Staré se čtvřím složením a o 4 stupách, pak Zlivský, Dolký, Třevačský a Dolký po dvojím složení a 2 stupách; 21 rybníků kaprových s 908 kopami násady, 21 rybníků výše s 606 kop. násady a 4 rybníky potěrní; bažantnice v Kruzích, lesy a jiné příslušenství — po smrti Waldštejna za 166.727 zl. rýn. odhadnuté, vedle čís. poručení z 27. ledna 1635 k správě postoupeno bylo *Henrichovi Štikovi*, jemuž vedle čís. resoluce z dne 29. července za 120.179 zl. rýn. bylo prodáno a s panstvími Velíškovským a Ploskovickým za jeho zadržalou službu vojenskou odměně 363.915 zl. dědičně bez všech závad odevzdáno. (C. 15, F. 5/10. — D. Z. 146, B. 25 & 300, B. 16.)

20. Panství *Smidary* (kr. Jičín, okr. Bydžov) koupil Waldštejn l. 1629 se statkem *Domaslavice* od Marie Majdabkové (viz Jan Zylvar) za 100.000 kop m., na kterouž část toliko 30.000 kop zaplatil a na zbytek 70.000 kop se Trčkové postoupil statky Boreč a Lukovec (viz Wolf z Olhauzu). K témuž panství připojil Waldštejn statky: *Křivany* (Skřivany) — tvrz a ves Křivany s dvorem poplužním, dvůr poplužní Mstihněv a vsi Mystěves, Podolíby a Bylice s příslušenstvím — který léta 1628 od Kristofa Sommerfelda z Tumnice za 58.333 zl. rýn. koupil, a na tuto summu 56.000 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143,

C. 7); — b) *Starý Bydžov*, dvůr poplužní s dílem vsi Waldštejn dne 17. července 1629 od Jindřicha Št. Materny z Květnice za 11.816 zl. koupil a na tu 10.278 zl. dlužen zůstal (D. Z. 144, A. 18); též 8 po ve vsi Bydžově, od Jana Octaviana Vchynského za koupených (D. Z. 143, E. 30); — c) *Sloupno*, tvrz s dvorem poplužním a mlýnem, též 2 osedlí ve vsi jak to Waldštejn l. 1628 od Jana Jiřího Materny za kop míš. a 100 kusů dukátů koupil. (D. Z. 295, C. 1). Od téhož panství postoupil potom Waldštejn statky *slavice* a *Sloupno* v léno Fridlandské (viz statky len

Panství pak *Smidary a Křivany* — totiž tvrz a n Smidary, tvrze a vsi Křivany a Liskovice, vsi Starý Lhota (Ohništská), Kříčov, Loučná hora, Červeněves, vice, Nerešov (Nerošov), Králíky (Králice, Králičky), M (Mystoves), Podoliby, Kobylice, Šaplava (Šlapava) a (Vyzelež, zaniklá), s 246 poddanými osedlými, s d pluzními, pivovary, mlýny, lesy, rybníky, potoky a j slušensstvím — po smrti Waldšteina vedle cíś. resolu 14. října 1634 postoupeny a cíś. resolucí z dne 4. a cíś. listem z dne 16. října 1635 dědičně darovány plukovníku *Janovi Gordonovi* v summě odhadní 17 rýn., z níž mu poražena byla cíś. odměna jemu v 120.000 zl. vykázaná za služby vojenské, zvláště pak činnost a zručnost při exsekuci Fridlandské v Che sazením života vlastního dokázanou; ze zbytku t Gordon vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1635 svému pluku dvouměsíční žold mu přislíbený. (C. 215, D. Z. 150, A. 13.)

21. Statek *Stolinky* (Drmy, Drum, kr. Litoměřic Waldštejn léta 1632 konfiskací Fridlandskou po er Zdislavovi Hrzaňovi v summě odhadní 36.000 kop (viz Adam Hrzaň z Harrasova) a manželce své k pans Zámek postoupil, po smrti Waldštejinové vedle cíś. z dne 30. ledna 1635 v summě odhadní 60.000 zl. stoupen byl k správě cíś. generalu *Reinhartovi* s z *Walmerode*; avšak vedle cíś. resoluce z dne 11. ún navrácen byl proti zapravení výloh na něj od Wa učiněných *Alžbětě Hrzaňové* roz. Haugvicové z Biskup

e Zdislava Hrzaňa, jemuž milost od císaře byla udělena.
215, F. 5/.)

22. Panství *Kost*, k němuž náležel zámek Kost s dvorem
lužním řečeným Sementiny v Sobotce, město Sobotka s před-
tím a podacím kostelním, vsi celé Březno, Čadalovice
(ajovice), Staňkova Lhota, Špúšov (Spíšová), Kdanice,
k s podacím kostelním, *Proseč* ves pustá k osadě Osecké
žející, Vesce (Vesec), Nepřibice (Nepřívěce) s podacím
, Steblovice, Libošovice s pod. kost., Lhota Rytířova, Lhota
á, Dobšice, Meziluzí, Strěhom (Strřhom), Malechovice (díl),
kov (díl), Lavice, Rokytňany Veliké a Malé, Osenice (díl),
ta Mackova (pustá), Lhota Želenecká (díl), Skučina; mě-
ko Bousov Dolejší s podacím kostel., vsi Lhota Zahumní
uminní), Řítonice s podacím kostelním, Oujezd (díl),
ice (díl), Bukovina, Nednebož (Nednebohy, díl), Spařence,
kvartice s podacím kostelním, Rakov (díl), Mrchojedy
, Leština (díl) a Přechvoje (Příchvoje), se vším příslu-
stvím, jakž polovici toho panství se statkem *Trosky* léta
6 Barbora z Biberšteina, manželka Viléma Trčky z Lípy,
strýci svém Křištofovi z Bibršteina za 10.750 kop gr.
ých prodala Křištofovi z Lobkovic (D. Z. 12, D. 24)
ý pak l. 1558 od téhož panství statek *Trosky* Jindřichovi
Smiřic odprodal (viz Smiřický). — Toto panství koupil
ldštejn l. 1632 za 150.000 kop mš. (175.000 zl. rýn.) od
ny *Polyxeny z Lobkovic*, složiv na summu trhovou toliko
00 kop. Proto toto panství s 651 poddanými po smrti
ldšteina, jemuž do desk zemských ještě nebylo vloženo,
již bylo od král. komory uято a za 222.088 zl. rýn. od-
nuto, vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1635 opět po-
peno bylo dotčené kněžně z Lobkovic. (C. 215, F. 5/.)

23. Panství *Mimoň* (Niemes, kr. Boleslav.) se statkem
ínem obdržel Waldštejn konfiskací Fridlandskou vedle
resoluce z dne 18. května 1633 v summě odhadní 39.878
o mš. na srážku výloh válečných. Toto panství (jehož
sah jest vytčen při Janovi Myllnerovi z Mylhauzu) po
rti Waldšteina konfiskované a za 117.064 zl. odhadnuté,
le cíś. resoluce z dne 5. srpna a 10. října 1635 navraceno
o l. 1636 s vyhrazením kollatur vdově po *Janovi Zeidle-*
i (jinak Hoffmannovi) pozůstalé, Majdaleně roz. z Hirs-

feldu, jejíž dědic Jan Sigmund Zeidler je potom dne 1651 prodal za 40.000 zl. Janovi Putzovi z Adle (C. 215, F. 5/16. — D. Z. 306, N. 29. — Viz též Jan

24. Statek *Trnovany* (kr. Litoměřic., dom. Plosk tvrz a ves Trnovany s dvorem poplužním a vsi Pod viní), *Pohoří* (Pohořany), *Staňkovice* s dvorem poplužním, *Řídec* (Rydeč, Ritschen) s příslušenstvím — obdržel Waldštejn dne 20. dubna 1633 od Volfa Ilburga hraběte z Vřesovic na místě summy 45.000 kop m., která jakožto tržná byla za statek *Libčoves* (Liebshausen) zadržalá pánem Habartovi z Vřesovic konfiskací Fridlandskou Waldštejnem na výlohy válečné připadla. (Viz Jan Habart z Vřesovic). Tento statek po smrti Waldštejna vedle cís. resoluce z 1. července 1637 dědičně postoupen byl *Adamovi z Waldštejna* za 15.000 kop mš. na srážku cís. odměny v 60.000 zl. vykázané. (D. Z. 295, N. 1 & 301, A.

B) *Lenní statky k vévodství Fridlandskému náležející*

I. *Statky, které Waldštejn v léno Fridlandské držel, stavěl, dílem prodal neb daroval, totiž:*

1. Statky, které Waldštejn l. 1622/3 ze statků k němu přikoupených v jedné summě za 334.000 zl. koupil, totiž: *Hradiště* (Kláštorec) a *Mnichové Hradiště*, po Nácládovi za 93.361 kop mš.; *Svijany*, po Joachymovi Šlikovi za 76.021 kop mš.; *Studénka*, po Jiřím z Vančurovi za 43.455 zl. a *Zvířetice*, po Janovi Jiřím z Kvítkova za 80.000 kop mš. koupené. Tyto statky bez *Kurovodic* a *Nudvojovic* od statku Svijanského za 32.763 zl. postoupených) zastavil Waldštejn s vyloučením kollatur, práva várečního a jiných povinností dne 1. srpna 1624 jakožto léna Fridlandská za 300.000 zl. *Maximilianovi z Waldštejna*, jemuž je dne 8. června 1624 dědičně postoupil. Po smrti Waldštejnově dotčené statky vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 dědičně postoupeny byly bez všech závad a dluhů z milosti *Maximilianovi z Waldštejna* za jeho služby věrné a všecky jeho pohledanosti Fridlandské. (C. 215, F. 5/16. — D. Z. 144, Q. 7.)

2. Statek *Vlčice* (Wiltshic, kr. Jičín) koupil Waldštejn l. 1623 za 91.450 zl. rýn. (viz Adam Zylvar) a zastavil jakožto léno Fridlandské s vyhrazením kollatur dne

27 na 30 let za 149.020 zl. rýn. cíś. plukovníku *Danielovi Hebronovi*, který na summu dotčenou jenom 60.000 zl. složil výbytek na výlohách válečných sobě porazil; po 30 letech však Hebron statek ten opět postoupiti Waldštejnovi a jeho dědicům za summu zástavní. Po smrti Waldštejna statek Hebron v držení téhož statku, který po jeho smrti zůstal po něm pozůstalá l. 1638 *hraběti Jakubovi Weiherovi* (eiger) postoupila, jemuž v summě odhadní 79.519 zl. rýn. cíś. resoluce z dne 20. října 1650 bez všech závad dědičně byl zanechán. (C. 215, F. 5/100. — D. Z. 150, G. 7.)

3. Statek *Grabštejn* (Grafenstein, kr. Boleslav) obdržel Waldštejn konfiskací Fridlandskou ze statků Davida Jindřicha Černouse z Černhauzu vedle cíś. resoluce z dne 15. dubna 1632 na výlohy válečné a postoupil jej dne 18. května 1633 cíś. povolením z dne 9. července 1633 *Maximilianovi hraběti z Waldštejna* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku o pohledanostech a proti zaplacení dluhů na témž statku dědicích. Tento statek po smrti Waldštejna vedle cíś. resoluce z dne 28. června 1638 dědičně postoupen byl z milosti cíś. všech závad a dluhů *Maximilianovi z Waldštejna* za jeho pohledanosti Fridlandské. (C. 215, F. 5/100. — D. Z. 144, Q. 722, E. 12.) Avšak vedle cíś. poručení z dne 9. srpna 1638 navrácen byl statek Grabštejn Davidovi Jindřichovi Černhauzu, a Maximilianovi Waldštejnovi náhradou za něj byl statek Milotice na Moravě po Žampachovi z Potenau v summě 47.000 zl. a cíś. pojištění na 72.277 zl. a na nákladu této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi Waldštejna v summě 50.000 zl. rýn. (C. 215, F. 5/100 & T. 18. — též Černous z Černhauzu.)

4. Statek *Dub Starý* (Alt-Aicha) — dvůr poplužní Dub Starý a vesnice Modlibohov (Nudelbaum), Roztání (Rostein), Křemlůvka, Vesce hořejší a Jiříčkov — který Waldštejn od panství Českého dne 15. července 1624 za hotových 15.718 zl. kr. v léno prodal plukovníkovi *Caesarovi Gillovi* (*Jonghen de Hungaria*), jemuž po smrti Waldštejna též statek od císaře dědičně byl s jistými povinnostmi, držiteli panství Dubského dne 5. srpna 1636 vyhrazenými (D. Z. 145, F. 14), a potom cíś. resoluce z dne 6. března 1663 podplukovníku *Franzovi Jonghen de Hungaria* proti zaplacení sedmého dílu

dotčené summy trhové z manství byl propuštěn a přenesen. (C. 215, F. $\frac{5}{6}$.)

5. Statek *Bartoušov* (Bartošov, kr. Jičín) obdržel Waldštejn s panstvím Kopidlno od Marie Majdaleny směnou za jiné statky (viz Kopidlno) a prodal je v únoru 1628 v léno Fridlandské za hotových 5300 zlatých. Vdově Kateřině po Janovi Noe Kutterdingovi (G) pozůstalé k ruce jejího syna Anastasia let nemající po smrti Waldštejna tento statek vedle císařské resoluce z února 1644 *Karlovi Villanimu*, zeti dotčené Kutty z manství byl propuštěn a v dědictví přenesen. (F. $\frac{5}{6}$. — D. Z. 149, H. 19.)

6. Statek *Bělohrad* (kr. Jičín.) se statkem Malým (Miletínem) koupil Waldštejn léta 1626 po Škopkovi z Bílých Otradovic za 70.375 zlatých rýnských. (D. E. 29. — Viz Petr Škopek), a od tohoto statku něčeho v summě 6000 zlatých k panství Hoříckému připojiv, zbytek v léno Fridlandské, totiž: a) Tvrz *Malá (Miletín)*, dvůr poplužní Jeníkovský, dvůr Tetín a vsi Tetín (zašlá), Třemešno (Třemešná Červená) prodal Waldštejn v léno dne 15. června 1629 za 157 kr. hraběnce *Kateřině z Waldštejna*, roz. Mírkové její otcovský podíl na statku Vrchlabském. Tento po smrti Waldštejna z manství propuštěn byl léta 1630 *Janovi Křištofovi Maximilianovi hraběti z Waldštejna*. (F. $\frac{5}{6}$. — D. Z. 466, P. 1.) — b) Tvrz a ves *Bělohrad* jenou se vsí Uhlířovem (Uhlíře, Auhlíř) prodal v léno l. 1629 za 25.316 zlatých. *Rozině Zylvarové ze Sulevic* roz. Mírkové, za její podíl otcovský na statku Vrchlabském, kteráž potom tento statek lenní za statek Rohoznický s říčem ze St. Julian směnila. (Viz Rohoznice.) — c) *statku Bělohradského*, totiž vesnice Brtví, Bukovinu, Javoří horní a dolní; též ves *Novouves* (horní, pro dle dolní) od statků Pecky a Oujezda Svatojanského k ní pojenou, daroval Waldštejn dne 23. března 1630 za 1000 zlatých v léno Fridlandské v summě odhadní 44.288 zlatých rýnských. *Jan ze St. Julian*, jemuž po smrti Waldštejna tento statek Bělohradského i s dílem sub b) vytčeným vedle císařské resoluce z dne 26. října 1639 z manství propuštěn a dědičně

za 8578 zl. rýn. peněz šacovních, kteréž mu na jeho něm byly poraženy. St. Julian prodal potom dotčené statky *Adamovi z Lamboy*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 5. března 1627 v desky zemské byly vloženy. (C. 215, F. 5/.)

7. Statek *Bílsko* (kr. Jičín), tvrz a ves, koupil Waldštejn dne 16. června 1629 od Jindřicha Materny z Květnice za 7000 zl. rýn., zůstal na něm dlužen rozdílným věřitelům 3 zl. jistin i s úroky, a postoupil jej v léno Fridlandské za 7000 zl. dne 20. března 1630 doktoru práv *Adamovi Nepfenovi* (Nepfen). Po smrti Waldšteina ujat byl tento statek král. komory a se statkem *Kluky* vedle cís. resoluce z dne 2. května 1636 postoupen byl dědičně cís. podplukovníku *Janovi Müllerovi ze Zlaté Koruny (von Goldenkron)* nákladou za jeho pohledanosti vojenské proti zaplacení 2400 zl. rýn., synovi dotčeného Neffa z téhož statku náležejících. (D. Z. 145, G. 21.) Pohledanost Albrechta Robmhapa, v summě 1000 zl. rýn. na témž statku vězící a l. 1638 bez úroků cís. komorou pojištěná, synům Robmhapovým Ferdinandovi Arnoštovi a Karlovi cís. resolucí z dne 8. listopadu 1641 a 9. listopadu 1653 při komoře české byla vykázána. (C. 215, C. 1/10.)

8. Ves *Borovnička* (Klein-Borowic, kr. Jičín, dom. Studenec), kterou Waldštejn od statku Hostinného v summě odhadní 1540 zl. rýn. dne 6. března 1627 svému sekretáři *Janovi Grafovi z Ehrenfeldu* v léno dědičné daroval, vedle cís. resoluce z dne 8. července 1638 z manství byla propuštěna za 642 zl. rýn. *Jiřimu Jetřichovi Grodeckému z Grodec*, který ji od Waldštejna za 1000 zl. rýn. koupil. (C. 215, F. 5/1. — D. Z. 147, H. 29.)

9. Statky *Branná a Štěpanice* (kr. Jičín, dom. Jilemnice), kteréž Waldštejn od císaře po Václavovi Zárubovi z Hustiřan za 18. ledna 1628 za pětinu summy odhadní (47.994 kop rýn.), zůstal však dlužen dědicům Záruby 15.000 kop mš. (Záruba); potom daroval v dědičné léno Fridlandské tyto statky se statky Lomnicí a Kalnou dne 6. listopadu 1632 plukovníku *Otovi Fridrichovi hraběti z Harrachu*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 5. května 1638 se statkem Vlkavou z manství byly propuštěny proti zaplacení dluhů na nich vězících. (C. 215, F. 5/1. — D. Z. 148, C. 1.)

10. Statky *Bunsendorf a Wustung* prodal Waldštejn od manství Fridlandského dne 17. června 1624 za hotových

22.000 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské s obyčejným hrazením plukovníku *Petrovi Antonínovi Lamotte*, a je l. 1627 jeho vdově Gertrudě, kteréž po smrti W. proti složení desátého dílu summy trhové dne 9. května z manství byly propuštěny a potom vedle cíř. resoluce 6. března 1663 paní *Marii Majdaleně Putroni*, roz. *Waldšteinové*, po zaplacení sedmého dílu dotčené summy trhové ství v dědictví přeneseny. (C. 215, F. 5/.)

11. *Díl panství Dubu Českého*, totiž šest vesnic, Bohdánkov, Kohoutovice, Žďárek (Scharing), Vesce (Unter-Wesec), Petrašovice a Kocourov, prodal Waldštejn 4. března 1624 za 8196 zl. rýn. v dědičné léno *Fridlandu Augustinovi Morando*, který týž statek přenechal *Kunašovi z Lukavec*, jemuž l. 1627 od Waldštejna leno bylo právo jej odkázati. (C. 215, F. 5/.)

12. *Díl panství Dubu Českého*, sedm vesnic o (řečený též Oberdörfel, Siebendörfel, Sieben Oberdorfs, totiž Vesce za horami (Dörfel), Záskaří, Dlouhý Most (Dörfel), Jeřmanice, Javorník (Jaberlich), Šimonovice (Dörfel) a Vratislavice (Maffersdorf), které *Jeřich Štárl* nucením Waldštejnovi k panství Dubskému postoupil. Waldštejn dne 6. května 1624 v léno Fridlandské vých 7000 zl. rýn. *Jakubovi Reinhartovi Heusterovi* l. 1627 udělil i právo jej odkázati.

Tento statek jakož i statek *Neundorf* (Neudorf, berec), který Waldštejn od panství Libereckého témuž *Heusterovi* za 20.000 kop m. v léno Fridlandské prodal, v resoluce z dne 24. ledna a 6. března 1663 dědicům H. totiž jeho sestrám *Žofi Kateřině Niklové (Nickel)* a *M. Pachtové*, po zaplacení desátého dílu dotčených sum vých, 3333 zl. rýn. vynášejícího, z manství v dědictví přeneseny. (C. 215, F. 5/. — D. Z. 145, F. 14.)

13. Statek *Domaslavice* (Domaslovice, dom. Dub, totiž vesnice Domaslavice, Javorník, Rašovec (Rašovscheschen), Padouchov, Bystrá a Proseč, prodal Waldštejn panství Dubu Českého dne 6. března 1628 za 16 000 zl. rýn. *Pavlovi Cornazani* a jeho manželce Anně *Susanně* Fridlandské jenom po meči dědičné a slevil jim z

000 zl. ze summy trhové. Po smrti Waldšteina statek ten nechán byl vdově *Anně Susanně Carnasani*, po jejíž smrti dědičně postoupen byl *Janovi Ludvíkovi z Isolano* k panství bu Českému. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 145, F. 14.)

14. Statek *Domaslavice* (Domaslavice, dom. Holovousy) koupil Waldstein l. 1629 s panstvím Smidarským od Marie Majdaleny Trčkové (viz Jan Zylvar) a připojil od něho ves Hvozdy Zylvarův s dvorem poplužním k panství Hořickému; tím díl téhož statku, totiž dvůr poplužní a ves Domaslavice s poli k chalupě Bučenské ve vsi Vyželci náležitými a vybudovanými (zejména Královským, Sokolovským, Zlodějíčkou, Hrádkem, Doubským a Durdičkou), dne 13. září 1632 dal za dědičné léno Fridlandské v summě 10.000 zl. rýn. *Kristiánovi de Jacobo*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císařské resoluce z dne 11. září 1638 s prominutím lenní taxy šacovní panství v dědictví byl přenesen. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 146, F. 21.) — Díl pak téhož statku darován byl od Waldšteina jeho podplukovníku *Kristianovi z Schafhurtu*, jemuž vedle císařské resoluce z dne 13. dubna 1636 z manství byl propuštěn. — Též vsi Vyželce (Vyželes, zanikla), Liskovice a Šaplava s příslušenstvím, od téhož statku k panství Smidarskému připojené, po smrti Waldšteina postoupeny byly plukovníku *Janovi Gorstovi*. (C. 215, F. 5/10.)

15. Statek *Drausendorf* (Drausendorf, dom. Mimoň) prodal Waldstein od panství Dubu Českého l. 1627 v léno Fridlandské za 15.691 zl. rýn. *Kristianovi hraběti z Waldšteina*, jemuž též od panství Skal dvůr poplužní *Chřenový* (Křenov) v summě 5000 zl. rýn. v léno postoupil. Tyto oba statky po smrti Waldsteinově vedle císařské resoluce z dne 21. dubna 1636 přeneseny na *Kristianovi z Waldšteina* dne 7. května t. r. z manství v dědictví jsou přeneseny. (Viz Kristian Waldstein. — D. Z. 145, C. 30 & 622, J. 4.)

16. Statek *Forst* — tvrz a ves Forst s dvorem poplužním a vsi Lauterwasser, Javorník (Mohren) a Helfendorf s příslušenstvím — postoupil Waldstein od panství Hostinného dne 8. května 1624 v dědičné léno Fridlandské s vyznamenáním kollatur, práva várečného a honby za 16.750 zl. rýn. *Majdaleně Mičanové*, předešle vdově po Janovi Kristianovi z Waldšteina, kteréž po smrti Waldšteina týž statek byl

ponechán, poněvadž zbytek summy trhové 7750 zl. r. šteru Kartouzskému ve Valdicích dle výkazu komory z dne 18. srpna 1635 zaplatila. Po její smrti připadl Forst l. 1654 na jejího syna *Jana Křištofa z Waldštejna* po něm na jeho strýce *Viléma Křištofa z Waldštejna* teprv l. 1658 dne 7. září vedle cíś. resoluce z dne 1638 z manství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$.)

17. Statek *Hermeseyfy* (Sejfy, Hermanseifen), náležely tvrz a ves Hermeseyf s 80 osedlými (40 s k zahradníků a 14 chalupníků), vsi Arnultovice (Arns Pulkendorf s 49 osedlými (z nichž 23 s potahy), od rodu odvádělo ročně úroku sv.-Jirského a Havelského 7 19 gr. 4 den. m., plecí úročních při sv. Jíří 19 $\frac{1}{4}$ po ovsa úročního míry Pražské 131 korec 1 věr. po 234 $\frac{1}{2}$ slepice úroční po 6 gr., 1422 vejce úroční po 1 též konáno roboty orné 176 dní po 20 gr., robot 328 dní po 6 gr. a roubání dříví 99 dní po 8 gr. n že summa všech těchto platů stálých vynásela 281 ko 3 den.; dvůr poplužní při tvrzi s 4 lány rolí orných kami (z nichž se sklízelo do 30 vozů sena a do otavy), v němž se chovalo 20 krav dojných a 10 ku vého dobytka, pak 200 kusů ovec v ovčíně přezimo Tento statek daroval Waldštejn od panství Hostinného dědičné dne 5. ledna 1628 *Janovi Křištofovi z Waldštejna* v summě odhadní 23.780 zl. rýn., vyhradiv sobě ve čejných povinnostech zvláště dvůr poplatní Martina Bu též hamry měděné a valchu s dvěma jezy a řekou p Hostinném. Po jeho smrti též statek Janovi Křištofovi šteina vedle cíś. resoluce z dne 8. května 1638 za sedmého dílu vytčené summy odhadní, totiž 3397 lenních peněz šacovních, z manství byl propuštěn a ctví uveden. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 146, 147.)

18. Statek *Hodkovice* (Liebenau, kr. Boleslav, dom mestečko s příslušenstvím, prodal Waldštejn od panst Českého dne 13. dubna 1624 za hotových 13.475 v dědičné léno Fridlandské *Křištofovi Ecksteinovi z* který jej léta 1628 za 6150 zl. postoupil *Janovi z Lukavec*, jemuž též statek l. 1636 za pátý díl je z manství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$.)

19. Statky *Holovousy a Hradištko* (kr. Jičín, okr. Holovousy) — tvrz a ves Holovousy, vsi Chloumek (Chlomek), Chovice, Hradištko (zašlá ves u Ostroměře) a 10 osedlých Ostroměřů s příslušenstvím — postoupil Waldštejn od paní Hořického dne 15. června 1629 za 23.333 zl. rýn. v léno lidné paní *Alžbětě Štosové*, roz. *Mírkovské*, za její otcovský díl na panství Vrchlabském. Tato však nepřijala nikdy povinnosti manské na týž statek, za jehož ponechání v dědictví s prominutím lenní quoty manské její dědicové, *Jinich Otto Štos* a po jeho smrti *hrabě Walter z Leslie* léta 1649 žádali. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 312, B. 13.)

20. Statky *Zásadku a Kocňovice* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn l. 1622 s jinými statky po odsouzeném Václavovi Budovci z Budova (viz Budovec) a prodal Zásadku dne 6. března 1627 za 50.721 zl. a Kocňovice dne 6. března 1628 za 12.000 zl. rýn. v dědičná léna Fridlandská (s vyhrazením látur, obilí úročného, práva várečného a honby na zvěř okou) plukovníku *Janovi Ludvíkovi Isolano*, po němž tyto statky připadly na *Jeronyma de Clary*, jehož dědicům vedle resoluce z dne 22. června 1664 za 3000 zl. lenních peněz povinných z manství v dědictví byly uvedeny. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 466, B. 9.)

21. Statek *Choteč* (kr. Jičín, dom. Radím), tvrz a ves Choteč a vsi Valdov a Karlov s příslušenstvím, koupil Waldštejn l. 1624 od Davida Jindřicha z Černhauzu za hotových 3666 zl. 40 kr., a postoupil jej dne 4. července 1624 za téže summy v dědičné léno Fridlandské *Janovi Jezberovskému z Olivé Hory*, jemuž tento statek vedle cíś. resoluce z dne 13. srpna 1639 proti složení sedmého dílu dotčené summy trhové, 3666 zl. 40 kr. lenních peněz šacovních, manství byl propuštěn a za svobodné a zpupné dědictví do ruky vložen. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 147, A. 6.)

22. Statek *Chrastrná* (Krasná, Krassa, kr. Boleslav, dom. Hertenberk) koupil Waldštejn l. 1627 po Jindřichovi Blekovi z Outěchovic za 10.611 kop m. (viz Blekta) a postoupil jej od panství Dubu Českého v dědičné léno Fridlandské dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi Šlejnicovi* za 12.380 zl. rýn., z kteréž summy jemu a jeho manželce Ludmile roz. *Šlejnické* 10.000 zl. daroval. Po smrti Waldštejna ponechán

byl týž statek Šlejnicovi, jemuž vedle cís. resoluce z dne 23. dubna 1636 z manství v dědictví l. 1639 byl uveden 27. května 1659 za dědictví svobodné do desk vložen. F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 152, O. 13.)

23. Statek *Kluky* (kr. Boleslav, dom. Niměřice) ves s dvorem poplužním, prodal Waldštejn od pans dne 23. dubna 1629 za 6000 zl. rýn. v dědičné lé landské *Jetřichovi Štaršedlovi*, jemuž po smrti Wald statek ten byl ponechán. Po smrti Štaršedla l. 1635 týž statek na krále, a se statkem *Bílsko* dědičně p byl vedle cís. resoluce z dne 2. května 1636 podplu *Janovi Müllerovi ze Zlaté Koruny* (v. Goldenkron) m za jeho pohledanosti vojenské. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. G. 21.)

24. Statek *Kurovodice* (dom. Svijan.), dvůr s lesy a rybníky, pak ves *Blata*, prodal Waldštejn od Svijan v léno dědičné l. 1624 za hotových 18.763 *Matyášovi z Wachtendunk* a ponechal jej po jeho sm 1627 synovi jeho *Gerhardovi*, jemuž vedle cís. resoluc 26. října 1637 z manství byl propuštěn. (Viz state Valtinov.)

25. Statek *Lemberk* (Laemberg, kr. Boleslav) Waldštejn l. 1623 po odsouzených bratřích Ottovi slavovi purkrabích z Donína za 58.683 zl. rýn. (viz D z Donína), prodal jej se statkem Vartenberkem v l 22. března 1627 za 203.790 zl. rýn. *Adamovi Vilémovi hartovi*, po jehož smrti statek Lemberk opět ujal a ledna 1633 plukovníku *Janovi Rudolfovi z Bredau* vých 72.313 zl. rýn. v léno po meči postoupil. Tom statek vedle cís. resoluce z dne 4. září 1638 a 27 1640 z manství v dědictví byl uveden za lenní quotu které mu ze summy 80.000 zl. náhradou vykázané l raženy. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 147, D. 30.)

26. Statek *Lhota Šarovcova* (Šárova, kr. Jiří Hořic.), dvůr poplužní s příslušenstvím, prodal Wald panství Hořického v léno za 4083 zl. rýn. *Anně Vostř roz. z Vojic*, na srážku její pohledanosti, kterou r dvoře a mlýně ve vsi Radčiči, k panství Kumburské pojené. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$.)

27. Statek *Třebnouševs* (Třeboučeves, Gross-Tremešna, Hořice) koupil Waldštejn dne 13. ledna 1623 po oděném Adamovi Zylvarovi za 21.000 kop mš. (viz Zylvar) prodal jej v léno dědičné dne 29. ledna 1624 za hotových 100 zl. rýn. *Jeronymovi Bukovskému*, jemuž zároveň popil v léno od panství Hořického vesnice *Lhotu Březov-* a *Libonice* v summě odhadní 3000 zl. i se statkem *Ra-* (dvorem a 3 chalupami) od panství Pecky za 7911 zl. — Po smrti Bukovského tyto statky vdově jeho Martě ěma dcerám Marii Salomeně Kriegové a Anně Kateřině allarové až do jejich smrti k užívání od Waldšteina byly echány a nápadnictví na ně dne 23. března 1630 dáno darem *Sigmundovi Petrovi sv. pánu z Schönkirchen*, jemuž smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 12. června byly postoupeny a od něho prodány hraběnce *Octavi* zzi. Tato obdržela vedle cís. resoluce l. 1636 a 1637 po- ní uvéstí v dědictví dotčené statky, které teprv l. 1661 *ovi ze Strozzi* za dědictví zpupné do desk byly vloženy. 215, F. 5/10. — D. Z. 152, R. 19. — D. dv. 7, f. 145.)

28. Statky *Lištná* (Lišno, Lišné, jinak Slavíkovec) a *Stu-* (kr. Jičín) koupil Waldštejn po odsouzeném Janovi ínkovi z Kopidlna. (Viz Straník.)

29. Statky *Lomnice a Kalná* (kr. Hradec Král.), které yší purkrabí Adam z Waldšteina dne 27. července 1623 dšteinovi za 64.166 zl. sménou za statek *Vlkavu* v summě 66 zl. a hotových 31.500 zl. postoupil, daroval Waldštejn o dědičné dne 6. listopadu 1632 se statkem Brannou *vi Fridrichovi hraběti z Harrachu*. Tento obdržel vedle resoluce z dne 5. května a 14. listopadu 1635 statek nice za dědictví zpupné na srážku cís. daru jemu vy- něho, postoupil jej však vedle cís. resoluce z dne 27. a 1636 *Adamovi hraběti z Waldšteina* za statek Vlkavu. 215, F. 5/10.)

30. Statky *Loukovec a Kostřice* (kr. Boleslav, dom. Svi-) koupil Waldštejn l. 1623 po odsouzeném *Alešovi Ber-* jemuž je l. 1624 v léno Fridlandské postoupil. (Viz a.) Při těchto statech bylo v 9 vesnicích 105 usedlých aných (z nich 35 s koni), kteří odváděli úroků stálých kop mš., slepic úročních 198 po 6 gr., vajec 25 kop

a 13 po 1 den.; a konali roboty ženní 515 dní p
orní 49 dní po 10 gr., obilí sečení 132 dní po 8 g
sečení 92 dní po 8 gr., klizení sena a otavy 450
4 gr. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$.)

31. Statek *Lukavec* (kr. Jičín, dom. Bělohrad
Waldštejn l. 1628 za 6000 kop mš. od Karla Křiš
řinského, jemuž jej l. 1630 za 7000 zl. v léno post
smrti Waldštejna též statek Stařímskému byl ponech
1663 opět v dědictví uveden. (Viz Stařímský. — D
T. 12.)

32. Statek *Malobratřice* (Klein-Bratřic, kr. Bole
Mnich. Hradišt.) koupil Waldštejn l. 1623 za 9000
od Jana Jiřího Vlka z Kvítkova (viz Vlk) a při
k panství Mnichovu Hradišti, zastavil jej v lén
Milianovi hraběti z Waldšteina. (C. 215, W. 19; F.
D. dv. 68, I f. 43. — Viz Klášter Hradiště.)

33. Statek *Miletín* (kr. Jičín, okr. Hořic.), záme
stečko Miletín s dvorem poplužním, vsi Vidoň, Bez
rek, Želejov a Chroustov s příslušenstvím; též state
(dom. Směřice) koupil Waldštejn dne 28. května
30.000 zl. rýn. od dědicův a synů Bartoloměje z W
Hannibala a jeho bratří nezletilých Jana Kristof
Adama a Albrechta Bertholda, nad nimiž Waldštejn
poručnictví převzal. (D. Z. 142, Q. 1 & 294, K. 17.
Miletín postoupil Waldštejn l. 1625 v léno za 15.00
tčenému *Hannibalovi z Waldšteina*, statek pak B
10.000 kop mš. odhadnutý daroval *Maximilianov
šteina*, který jej léta 1628 *Janovi Rudolfovi Trčkov
za statek Vršovice* u Prahy ležící postoupil. Po smr
šteina statek Miletín ponechán byl matce dotčenéh
bala z Waldšteina až do její smrti (l. 1654) a jejím
vedle cís. resoluce z dne 4. září 1638 teprv l. 165
září v dědictví uveden jest proti upuštění od statku
k panství Směřickému přivtěleného. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$.
312, D. 7.)

34. Statek *Milčeves a Hrobičany* (kr. Jičín) koup
štejn l. 1623 za 26.513 kop mš. po odsouzeném B
starším Dohalském z Dohalic (viz Dohalský) a post
s díly panství Kumburského a Velíšského dne l

4 k užívání kolleji jesuitské v Jičíně. (Viz Kumburk
elš.)

35. Statky *Mířejov a Sedlec* (kr. Jičín), které Waldštejn
odsouzeném Janovi starším Bukovském z Hustiřan l. 1623
14.219 zl. koupil (viz Bukovský), též statek *Poličany bílé*,
rý l. 1623 po odsouzeném Jiřím z Waldšteina za 10.458 zl.
pí obdržel, postoupeny byly dne 28. listopadu 1624 v léno
ičné za 26.000 zl. *Engelburce Zárubové z Hustiřan*, která
mu trhovou v osmi letech zaplatiti měla. Zárubová po-
upila léta 1637 dotčené statky, na kteréž Waldštejnovi
0 zl. dlužna zůstala, za 26.000 zl. svému zetovi *Jiřimu*
Fichovi Grodeckému z Grodec, jemuž vedle cíś. resoluce
e 8. března 1638 proti složení quoty manské v dědictví
y uvedeny. Grodeckého dcera Majdalena Andělna Kotu-
ká prodala tyže statky l. 1657 za 26.000 zl. manželu
mu Křištofovi Ferdinandovi Kotulínskému z Kotulína a
žkovic. K těmto statkům náležela tvrz Bšlopoličanská
vorem poplužním, též dvorce poplužní Mířejovský, Se-
ský a Třebihošťský, vesničky Bílé Poličany (díl), Mířejov
edlice (Sedlec), ves Třebihošť, vesničky Lonžov (Lanžov,
Trotina (díl), Řečice (díl), Zvičína, Ouhlejev, Zdobín
obeň) a Hoření Dehtov (Dehtov, díl) s rybníčky, mlýnci,
a vším příslušenstvím. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 300,
7; 311, F. 29 & 147, H. 30. — D. dv. 71, f. 18 & 58.)

36. Statek *Mladějov* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn po
ouzeném Konradovi Donínovi purkrabím z Donína l. 1623
9425 kop mš. (viz Donín) a prodal jej v léno dědičné dne
března 1627 za hotových 9922 zl. rýn. *Janovi Albrechtovi*
patovi, který týž statek *Jaroslavovi Stosovi* postoupil. Vedle
resoluce z dne 28. srpna 1638 statek Mladějov se statkem
fišovem v dědictví uveden byl *Majdaleně Stosové*, roz.
yňové, s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215,
/.. — D. Z. 466, C. 23.)

37. Statek *Navarov* (kr. Boleslav) — zámek Navarov
vorem poplužním a dvěma mlýny, vsi Zásada, Olešnice
é (Golden-Oels), Loužnice, Haratice, Bratříkov, Bohdalo-
Držkov, Lhota, Plavy a Stanov s příslušenstvím — koupil
dštejn ze statků Smiřických (viz Smiřický) a postoupil
dne 11. března 1624 *Kristianovi z Waldšteina* za 18.601 zl.,

které hotovými penězi měly býti zaplacený. Což kd stalo, prodal Waldštejn dne 8. března 1627 v léno statek Navarov (připojiv k němu ostatní vesnice k ležející, zejména Jeseny, Roztoky, Helkovice, Škod menici horskou, Jilové, Vlastiboř a Bohuňovsko, a v k panství Semilskému kollatury, právo váreční a hon vysokou) za hotových 30.000 zl. rýn. paní *Gertruda motte*, roz. z Schiffelbergu, kteréž léta 1653 týž stat ství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 151, Y.

38. Statek *Nudvojovice* (Nedvojovice, kr. Boles Turnov), dvůr poplužní a ves Nudvojovice a vsi Modřišice, prodal Waldštejn od statku Svijan dne 1624 za 14.000 zl. rýn. paní *Voršile Žofi hraběnc* roz. z Opperstorfu, v léno dědičné s vyhrazením pla úročního. Tento statek lenní zdělila *Anjelina Ann hraběnka z Vacinova*, roz. z Žerotína, po dotčené bábě své nevlastní a prodala jej s král. povolením srpna 1651 za 11.300 zl. rýn. *Maximilianovi hraběti šteina*, jemuž vedle cí. s. resoluce z dne 29. srpna 1 dictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 151, Y. chody tohoto statku věnoval Max z Waldšteina l. šteru Františkánů v Turnově l. 1650 od něho za (C. 215, F. $\frac{67}{126}$.)

39. Statek *Olešnice* (Oels), jinak řečený *Neuschloss*, kr. Jičín, dom. Hostinné), který Wald 1623 koupil po odsouzeném *Zdeňkovi z Waldšteina* v léno postoupil. (Viz Zdeněk z Waldšteina.)

40. Statek *Okrouhly* (Wokraulik, kr. Jičín) kou Waldštejn od Marianny Jestřibské z Risenburka l. 1623 kop mš. a postoupil jej v léno dne 28. června 1631 *Zylvarové* s dílem statku Bělohradu. (C. 215, F. Karel Jestřibský, též lenní statek Bělohrad.)

41. Statek *Pecka* (kr. Jičín, okr. Nová Pak Waldštejn léta 1624 od vdovy Anny Salomeny l z Polžic za 130.000 zl. rýn., na kterouž summu l dlužen zůstal. Od toho statku, l. 1627 v léno Fr převedeného, postoupil Waldštejn dne 6. srpna 1631 dědičné dvůr poplužní *Rašín* s 3 chalupami za 791 *ronymovi Bukovskému*; potom vesnice Neudorf (N

líře (Uhlířov) dne 23. března 1630 daroval a v léno popupil v summě odhadní 25.000 zl. rýn. *Henrichovi se St.* k dílu statku Bělohradu (viz Bělohrad); zámek pak s městysem a 11 vesnicemi postoupil dne 8. února 1637 k nadání *kláštera Kartousského ve Valdčích*. (C. 215, F. 5/2. — Viz Kristof Harant; též statek lenní Třebnouševs.)

42. Statky *Políčany červené* a *Velehrádek* (Velehrad, kr. Uhersko Král.) koupil Waldštejn po odsouzených Bukovských Janovi a Karlovi l. 1623 za 21.716 zl. rýn. a postoupil je 1624 za 20.083 zl. v léno dědičné *Jiřímu Sádovskému*, po jehož odejití ze země obou statků opět se ujal a je dne 30. března 1630 v léno daroval *Janovi Pieroni*, jehož synovi *Antonišovi* l. 1656 od císaře v dědictví svobodné byly uveřejněny s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 152, L. 16. — Viz též Věněk a Karel Bukovský & Jiří Bukovský.)

43. Statek *Radím* (kr. Jičín) — zámek a ves Radím s 2 rybníky poplužními, vsi Tužím, Oujezdec, Ždár, Kyje, Ploučec, Chloumek, Štěpanice a Zboží s příslušenstvím — koupil Waldštejn se statky Smiřickými a postoupil je dne 8. února 1637 k nadání *kláštera Kartousského ve Valdčích*, jemuž po jeho smrti též statek od císaře dle listu nadačního z dne 20. března 1635 byl darován. (C. 215, S. 24.)

44. Statek *Rohozec* (R. hrubý, Gross-Rohozec, kr. Bolešlav, okr. Turnov), k němuž náležel zámek Rohozec s dvorem poplužním, olejnou, vápenicí a cihelnou; městečko Železný Brod a 29 vesnic, totiž Daliměřice, Rohozec, Cínovy (Cínov, jenom dvůr poplužní u Jenišovic), Ohraženice, Dolánky, Mladá, Loučky nad Jizerou (Louček), Loučky zadní, Mladá (Mnichovka), Besedice, Vrat, Zbiroh, Lištné (Lischney), Větrníčko, Vranové, Jenišovice, Žďárek (Scharchen), Pačeřice, Mladonice (Wodalnowic), Pelechov, Brodce Malé (Brodec), Věseč, Záhoří, Pipice, Smrčí; Chloudov, Dlouhé (Dlouhej), Hamrštejn (Hamstein) a Koberov; též tři mlýny, rybníček prostruhý řečený Masovec, 40 lečí lesů, Vesecko a Cínovsko s příslušenstvím. — Tento statek koupil Waldštejn s čtvrtým dílem Turnova, který k panství Skalám připojil, dne 21. ledna 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za 54.176 zl. rýn. (D. Z. 141, B. 30) a prodal je dne 7. prosince 1624

Františkovi Clary za 59.161 zl. v léno dědičné na po lhůtách, ale postoupil jej dne 20. května 1628 za (se statkem Skalou Malou za hotových 80.000 zl. dědičné s vyhrazením kollatur, práva várečného a o nšho plukovníku *Mikulášovi Defours-ovi*, jemuž t vedle cí.s. resoluce z dne 21. listopadu 1635 a 17. le za jeho služby vojenské z manství byl propuštěn a ctví svobodné a zpupné do desk vlož. (C. 215, D. Z. 145, E. 26.)

45. Statek *Rohoznice* (kr. Jičín, okr. Hořic), t Ř. s dvorem poplužním a ves Trotinka, koupil l. 1623 za 24.403 zl. rýn. po odsouzeném Jiřím z W a prodal jej dne 18. června 1624 za hotových 2 v léno dědičné *Henrichovi ze St. Julian*, který t l. 1629 *Rosině Zylvarové* za statky lenní Bělohra Okrouhly směnou postoupil. (Viz Bělohrad.) Syno rové, Rudolf Ferdinand a Vilém Adam, rozdělili s o týž statek, Rudolf pak nejsa katolíkem prodal l. svůj hraběti *Jiřímu z Waldšteina*, jehož dědici *Křištofi Maximilianovi z Waldšteina* tento díl s hoznického se statkem Miletínkou l. 1675 z manstv puštěn. Druhá polovice téhož statku vedle cí.s. resol 5. června 1675 a 6. března 1676 uvedena byla zpupné *Křištofi Ferdinandovi Kotulinskému z Ko* zaplacení lenních peněz šacovních. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$ 466, P. 1 & 2.)

46. Statek *Rovně* (kr. Boleslav, dom. Mladěj Waldštejn l. 1623 po odsouzeném Alexandrovi Deb 3822 zl. rýn. (viz Debner) a postoupil jej léta 16 Fridlandské *Janovi Albrechtovi z Waldšteina* až do j k užívání. Po smrti tohoto Waldšteina l. 1636 týž král. komory byl ujat a vedle cí.s. resoluce dne 1636, 27. září a 1. října 1644 postoupen v dědictví se statkem Albrechticemi plukovníku *Danielovi* (*Peygott*) *z Reinerstadtu* za jeho pohledanosti vojensk F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 149, C. 23.)

47. Statky *Rovně* a *Budichov* (kr. Bolesl., d Český) — dvůr poplužní se sídlem dřevěným a v s 15 dvory kmetčími (z nichž 4 pusté), s mlýnem

y, odhadnutý za 7317 zl.; pak dvůr poplužní a ves *Budov* (Budikov) a vsi Vorklebice, Zábrdí (Saberth), Vlachové (Vlachy) a Bohumilice (Bohumltsch) — prodal Waldštejn od panství Dubu Českého dne 24. února 1624 za hotových 7315 zl. v léno dědičné plukovníku *Pietro de Ferrara*, po jeho smrti (1637) dotčené statky jeho dcerám pod léno byly přiděleny, avšak panství nad nimi (dominium directum) vedle císařské resoluce z dne 4. prosince 1638 přiručeno jest držiteli panství Dubu Českého Janovi Ludvíkovi hraběti z Isolano. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 145, F. 14.)

48. Statek *Skála nad Jizerou* (Sk. Wartenberská neb Wartenbergska, Klein-Skal, kr. Boleslav), k němuž náležela tvrz Skála nad Jizerou, vesnic, totiž Jablonec (Gablonz), Všeň (Wseno), Kokonín, Kokoň (Kokonín, Kukan), Loučno (Lautschney), Vrchoslavice (Vrchoslavice, Seidenschwanz), Maršovice, Šubrtovice (zašlá, snad Schumburg), Liskov (Lestkov), Jistebsko (Jistebitz), Planá hora (zašlá, snad Plankovice), Bobov, Vransko (Vransko, jen samota u Fridšteina), Labe (Laab), Lištné (Lischney), Stěhov (Stěhov), Protivná (zašlá), Mukařov, Želeč, Alšovice (Alšovice), Dobrohostov (zašlá), Skuhrov, Huntýřov (Huntíř), Větrná (Nábzí, Nabzel, Nabsel), Splzov (Plzov), Veselí, Chlístov (Chlístov, jen samota), 2 mlýny a pila, 4 kusy lesů (zejména Jablonecký, Vrchoslavský, Patyztýka a Vransko), huť skelná „Grünwald“ (Grünwald, jen samota), řeka Jizera přes mlýn dlouhá od Železného Brodu k městu Turnovu. Tento statek postoupil Waldštejn ze statků Smiřických (viz Smiřický) od panství Dubu Českého v léno dědičné s vyhrazením kollatur, práva várečného a ovsa úročního za hotových 20.000 zl. plukovníku *Mikuláši Defours-ovi*, jemuž vedle císařské resoluce z dne 21. srpna 1635 a 17. ledna 1637 za jeho služby vojenské odměny svobodné a zpupné byl uveden. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 146, E. 26.)

49. Dvůr poplužní *Skaršov* (kr. Boleslav, dom. Mladěšev) postoupil Waldštejn od panství Velšce l. 1626 za 3422 zl. v léno *Václavovi Mikulášovi Pecingarovi z Býčína* za pohledanost na statku Vamberku. Pecingar prodal týž statek *Majdaleně Stosové*, roz. Boryňové, kteréž vedle císařské resoluce z dne 28. srpna 1638 dvůr Skaršov se statkem Mla-

dějovem s prominutím lenní quoty za dědictví svol desk byl vložen. (C. 215, F. $\frac{5}{100}$. — D. Z. 146, J. 21)

50. Statek *Sloupno* (kr. Jičín, okr. Bydžov), tv Sloupno s dvorem poplužním, mlýnem a dvěma ose vsi Kříčově, koupil Waldštejn léta 1628 za 23.333 a 100 kusů dukátů od Jana Jiřího Materny z K postoupil jej bez dotčených osedlých ve vsi Kříčov dubna 1630 za hotových 18.666 zl. v léno dědičné hraběti z *Waldšteina*, po jehož smrti vdově po něm Anně Marii, roz. z Kolovrat, až do jejího opětného od Waldšteina k užívání byl ponechán. Potom však t opět byl ujat od Waldšteina a po jeho smrti vedl solu ce z dne 17. ledna 1637 plukovníku *Mikulášovi Defours-ovi* za 20.000 zl. rýn. dědičně postoupen. F. $\frac{5}{100}$. — D. Z. 145, B. 26.)

51. Statek *Třemešná bílá* (Třemešno, kr. Hrad okr. Král. Dvůr), koupil Waldštejn l. 1623 po ods Adamovi Zylvarovi za 13.503 zl. rýn (viz Zylvar) jej l. 1624 v léno dědičné za 12.195 zl. *Jirímu Sá ze Sloupna*, po jehož odejití ze země opět téhož s ujal a jej *Ladislavovi Lickovi z Rysmburku*, potom je Anně Marii Lickové z *Rysmburku*, později provdan kové z *Ottenburku*, v léno postoupil. (D. dv. 71, f. 1. Těto Macákové, podruhé provdané za Jana Arnošt gotsche, a její dědičce Marii Saloméne Šaffkočové gotschové) z *Neudorfu* statek Třemešná léta 1651 v zpupné byl uveden. (C. 215, C. $\frac{5}{100}$. — D. Z. 150, N

52. Statek *Valečov* (kr. Boleslav), který Waldš 1623 po odsouzeném Kristofovi Kapounovi ze Svo 41.838 zl. rýn. koupil, prodán byl od Waldšteina l s jistými výminkami v léno dědičné za hotových 3 *Gerhardovi z Taxis*, potom však dne 20. ledna 43.501 zl. postoupen plukovníku *Rudolfovi hraběti* na srážku jeho pohledanosti vojenské. Po smrti W obdržel Gerhart z Taxis týž statek cí s. rozhodnutím jej dne 12. října 1646 za 18.000 zl. *Danielovi Fi z Buschhofen*, jemuž vedle cí s. resoluce z dne 18 1647 s prominutím lenních peněz šacovních 3000 zl ctví svobodné byl uveden. K témuž statku náležel n

nek Valečov s dvorem poplužním pod ním, díl městečka Žmostu s dvorem poplužním, vsi Boseň, Zásadka Malá, České, Branžež (Branžes), Zakopaná, Zdobín (Zdobeň), Tá-
Koprník a 2 vsi nejmenované u rybníků Wolfarn (?) a
ého ležící; 7 rybníků kaprových (Volšový, Nový, Patřín
eříň], Komarovský velký a malý, Šidák a Koprník), 6
íků potěrních (Počátek, Skalecký, Neřád, Martinský [Mar-
k], Suchý a Hejtmánek), 3 rybníky násadní (Kucký, Vo-
lný a Maštěřovský) a na 40 lečí lesův. (C. 215, F. 5/10. —
Z. 304, K. 1. — Viz Křištof Kapoun.)

53. Statky *Valtinov* (Gross-Walten), *Thustec* (Tölzelsdorf)
Hlemýžď (Schneckendorf, kr. Boleslav), z nichž Valtinov
ustec po odsouzeném Konradovi z Donína, Hlemýžď pak
Janovi Švendovi l. 1623/4 byly prodány Waldštejnovi (viz
ín a Švenda), koupili od Waldštejna v léno dědičné dne
září 1625 za hotových 37.000 zl. rýn. Wolraf Vilém
interhorstu, Pietro de Ferrara, Matyáš z Wachtendungu,
ian z Budbergu a Jan Noe z Guterdingu, kteří je potom
oupili plukovníku *Matyášovi z Wachtendungu*, jemuž Wald-
a l. 1630 udělil též právo svobodně je odkázati. Po smrti
dštejna tyto statky se statkem Kurovodickým vedle cíś.
luce z dne 21. dubna 1636, dne 26. října a 16. listopadu
7 v dědictví svobodné a zpupné uvedeny byly cíś. pod-
kovníku *Gerhardovi z Wachtendungu* po složení 3000 zl.
peněz lenních. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 146, C. 22.)

54. Statek *Vartenberk* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn
623 po odsouzených bratřích z Hirsperku za 83.116 kop
(viz Hirsperger) a postoupil jej l. 1624 v léno dědičné
4.285 kop mš. plukovníkovi *Götsingen*, prodal jej však
22. března 1627 se statkem Lemberkem a statečkem
bachem za 203.790 zl. rýn. *Adamovi Vilémovi Schellhar-*
po jehož smrti se Waldštejn opět ujal statku Varten-
ka a jej i s dvorem poplužním Tolzbachem, k němu při-
eným a za 6000 zl. odhadnutým, dne 20. ledna 1633
štofovi *Pavlovi hraběti z Lichtenšteina* v léno prodal s vy-
zením kollatur a honby na zvěř vysokou za 119.259 zl.
na srážku jeho pohledanosti vojenské. Po smrti Wald-
na podržel týž statek Lichtenštejn, jemuž cíś. resolucí
e 13. dubna 1636 po zaplacení taxy lenní v dědictví svo-

bodné byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 302, D. 1. P. 16. — D. dvor. 71, f. 152.)

55. Statek *Víska* (Véska, kr. Boleslav, dom. Bělá a ves s dvorem poplužním, koupil Waldštejn l. 1628 třicha Štaršedla za 6800 kop mš. a připojiv jej k Bělé, postoupil dne 3. dubna 1630 *sídlo a dvůr Vísku* jakožto léno Fridlandské k užívání až do smrti *Křištofovi staršímu z Waldšteina*, synu Viléma z Waldbrechticích, a jeho manželce; *ves Vísku* však odevzdal 1633 s dílem vsi Podolí v summě 13.000 zl. k nadání štera Augustianů v Bělé, jemuž cíś. resolucí z dne 1. 1639 byla ponechána. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 143, P. 16.)

II. *Statky lenní Fridlandské, od Waldšteina s nimiž ale nezaplacené a dřívějším držitelům jich v léno k užívání stavené a ponechané, totiž:*

1. *Statky Albrechtice* (kr. Boleslav, dom. Svijan) a *Sloup* (Schwojka, kr. Litoměř., dom. Sloup), které Waldštejn l. 1628 od bratří z Kyjova, Jaroslava, Rudolfa a Křištofa koupil a v léno Fridlandské přenesl. (Viz bratří Kyjové z Kyjova.)

2. Statek *Bertelsdorf* (Betlesdorf, Betlsdorf, kr. Boleslav, dom. Fridland) koupil Waldštejn dne 1. 1633, totiž *Berzdorf horní* od Jeronyma z Nostic za 8280 dolarů (8280 zl.), *Berzdorf střední* od Adama, Ludvíka a Kristiana synů po Adamovi z Penčiku za 6120 dolarů (7530 zl.) a *Berzdorf dolní* od Oldřicha z Hochstetenu za 5100 dolarů (6120 zl. rýn.). Tento statek s 3 tvrzeními 6 rybníčky, lesy a příslušenstvím, jak léta 1615 držitelům za 7000 kop m. od vdov Barbory a Hedvičky z Kyjových byl prodán (D. Z. 137, J. 28), v léno Fridlandské přenesen od Waldšteina a ponechán byl k užívání držitelům, kteří jej po smrti Waldšteina podrželi. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$ & F. $\frac{67}{100}$. — D. Z. 144, J. 21.)

3. Statek *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.) koupil Waldštejn l. 1633 od *Hertvíka Záruby z Hustiřan* za 4120 rýn. a uved jej v léno Fridlandské ponechal v držení svého bratra. Ze summy tržby poraženo bylo Waldštejnovi 2120 rýn., jemu pro provinění Jana Záruby, strýce do 2. řádu, Hertvíka, při kommissi konfiskační Fridlandské přisoudil, kterážto summa po smrti Waldšteina vedle cíś. resoluce

března 1635 *Vilémovi Slavatovi* byla postoupena a začlena od *Hertvíka Záruby*, jemuž pak týž statek dne 28. na 1637 v dědictví byl uveden. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. J. 26; 145, G. 23 & 622, K. 23. — Viz též Jan Záruba.)

4. Statek *Čermná* (dom. Hostinné) — půl vsi Č. s dvo-
poplužním, jak to l. 1607 od císaře *Martinovi Cikánovi*
ermné za 975 kop mš. dědičně bylo prodáno — koupil
Waldštejn l. 1624 od Cikána za 1996 zl. a témuž jej pro
zaplacení summy trhové za léno Fridlandské v užívání po-
nal. Po smrti Waldšteina týž statek cíś. resolucí dne 9.
na 1652 z manství byl propuštěn Václavovi Cikánovi, který
perdon otci jeho Martinovi udělený při kommissi trans-
ponis l. 1640 pokutu 200 zl. rýn. složil. (C. 215, F. 3/4. —
Z. 151, O. 22.)*)

5. *Dvůr poplužní ve vsi Češově* (dom. Velš) s chalupou,
m na lán rozsáhlým, s krámem řeznickým a příslušen-
m, koupil Waldštejn dne 28. března 1628 za 2300 kop
(2683 zl.) od *Doroty Linhartové z Neuenbergu*, roz. Mla-
ové ze Solopisk, potom opět provdané Dohalské, kteréž
pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské po-
nal v držení, tak že jí týž dvůr vedle cíś. resoluce z dne
listopadu 1669 do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215,
/4. & F. 67/26. — D. Z. 143, D. 16 & 466, K. 22.)

6. Statek *Dyštěkryje* (Drštěkryje, dom. Velš) — tvrz a
Dyštěkryje s dvorem poplužním, lesy, rybníky, též druhý
r Všelibský s ovčínem a mlýnem — koupil Waldštejn léta
8 od *Jana Oldřicha Gerštorfa* za 10.500 kop m. (12.250 zl.
, na kterou summu jenom 1166 zl. 40 kr. zaplatil, a z té
iny týž statek v léno Fridlandské přenešený v užívání
echal *Gerštorfovi*, jehož synům *Janovi Křištofovi*, *Fri-*
hovi Sigmundovi a *Mikulášovi* s cíś. povolením proti za-
cení dotčených 1166 zl. i s úroky zadržálými dne 1. března
3 do dědictví byl uveden. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 143
3 & 152, T. 11.)

7. Statek *Dobrávoda* (kr. Hradec Král., dom. Brandejs),
ý Waldštejn l. 1624 od *Jana Krále z Dobrévody* a jeho
za 17.500 zl. rýn. koupil. (Viz Král.)

*) Druhý díl statku *Čermné* držela Markéta Smrčková, která jej po
daleně z Waldšteina, roz. Sezimové z Onuší, zdědila.

8. Stateček *Hrádeček* (nyní snad Hradištko, kr. dom. Chlumec; neb Hradec, kr. Boleslav, dom. Mnic diště), dvůr se stavením, pěti chalupami a příslušenstvím koupil Waldštejn l. 1624 za 2100 zl. rýn. od *Jirího z Maxen*, jemuž jej pro nezaplacení summy trhové léno Fridlandské v užívání ponechal. (C. 215, F. 5/10. 142, C. 23 & 293, E. 17.)

9. Statek *Jeřice* (Gross-Jeřic, kr. Jičín, okr. Hradec, tvrz ve vsi Jiřicích s dvorem poplužním, pivovárem, klenami, vsi celé Jeřice s podacím kostelním a dvěma klenami výsadními, Březovici s krčmou výsadní, Votuzy (Otušovice) a Chloumek (díl) s rybníky, lesy, potoky, mlýnským slúsenstvím, jak to od Václava staršího Vratislava z l. 1611 Jetřichovi Myškovi bylo prodáno (D. Z. 184 & 19) — koupil Waldštejn dne 20. května 1628 od Alžběty Marie Myškovy, dcer po Jetřichovi Myškově za 24.000 kop míš. (28.000 zl. rýn.), jimž jej pro nezaplacení summy trhové, na niž jenom 8000 kop m. odvedl, je Fridlandské k užívání ponechal. Po smrti Waldštejna statek v dotčených 8000 kopách, též v pokutě 1500 kop za Jetřicha Myšku král. fisku na něm pojištěných, komory byl ujat, bratřím *Janovi a Albrechtovi Královským z Ronova* l. 1652 dne 5. prosince postoupen, a od 33.266 zl. 40 kr. prodán *Marii Majdaleně Hildebrandt* roz. Paustové z Liebstatu, kteréž z manství byl ponevadž dotčení bratři Královští zaplatili 4500 zl. všecky pohledanosti fiskální, jakož i dotčených 8000 Kartousianům v klášteře Valdickém na témž statku v držení. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 143, D. 17 & 466, D. Viz Jan Albrecht Královský.

10. Statek *Jilemnice* (Starkenbach, kr. Jičín) koupil Waldštejn l. 1624 po Albrechtovi Gottfridovi Královském dědiček, Kateřiny Královské, Heleny Eustachie Sternkové roz. Královské, a Barbory Královské, potom provdané s *Janem* roz. Paustovým, za 70.000 kop míš. (81.666 zl. rýn.) a ponechal statek v držení a užívání až do zaplacení summy trhové, jež jej po smrti Waldštejna pro nezaplacení téže summy držely a Janovi Vilémovi Harantovi z Polžic, manželu Barbory l. 1637 dědičně postoupili. (C. 215, F. 5/10. & l.

11. Statek *Jilové* (Jilovej, kr. Boleslav, dom. Svijany) — s poplužní Jilovský s mlýnem a chalupami, též s platy lesními na vesnicích Bezděčíně (Bezděčné, Bösching), Sestrovicích a Pelikovicích (Pelkowic) — koupil Waldštejn dne 1. května 1628 za 14.000 zl. rýn. od paní *Kateřiny Vartenberkové*, roz. z Mansfeldu, kteréž jej za léno Fridlandské pro nezaplacení summy trhové k užívání ponechal. Po smrti Waldštejnova podržela Vartenberková a po ní její dcera Dorota z Neydeku až do smrti své též statek, který pak přešel Markétě z Schönkirchen, roz. hraběnka Kurcová, potom provdaná Defours, po synovi svém Ferdinandovi z Schönkirchen koupila, tak že jí vedle cíś. resoluce z dne 2. března 1659 do dědictví byl uveden, a jejímu dědici Jakubovi Leopoldovi hraběti z Halleweil do desk vložen. (C. 215, F. 5/16. — D. Z. 467, B. 1.)

12. Statek *Lhota Semínova* (kr. Jičín, dom. Skály) — ves a ves s podacím kostelním, s dvorem poplužním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který Waldštejn l. 1628 od *Anny Semínové* se *Semínové Lhoty* za 3200 kop mš. koupil — a jemůž pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské k užívání ponechal. Po smrti Waldštejnova držela též statek Anna Marie Semínova, Anna Marie, provdaná za *Václava Štastného* z *Kopidlna*, jemůž po smrti manželky statek ten přepadl a s cíś. povolením z dne 7. září 1664 z manství byl propuštěn. (C. 215, F. 5/16. — D. Z. 142, Q. 12; 628, J. 1 152, V. 17.)

13. Statek *Mělice* (Milovice, kr. Jičín, dom. Hořice), statek dědičný ve vsi Milovicích s chalupou a 3 rybníčky a příslušenstvím, od Alžběty Marie a Hedviky Elišky, dcer po otci Marii Dobranovské pozůstalých, l. 1628 za 1300 kop mš. koupený, přenesl Waldštejn l. 1633 v léno Fridlandské a ponechal jej k užívání pro nezaplacení summy trhové do rukou Dobranovským, které jej prodaly za 1768 zl. 40 kr. Martinovi Grafovi z Ehrenfeldu, jemůž pro jeho provinění v pádu saském l. 1635 odňat byl. (C. 215, F. 5/16. & G. 18. — D. Z. 143, J. 8.)

14. Statek *Outěchovice* (Audishorn, kr. Boleslav, dom. Outěchovice), tvrz a ves Outěchovice s dvorem poplužním a ves

Břevniště (Merzdorf), postoupil dobrovolně l. 1628 *Weigel z Weigelsfelsu* Waldštejnovi, od něhož týž statek v léno přijal. (Viz Hirspergerové bratří.)

15. Statek *Popovice* (kr. Jičín, dom. Milčeves), o pluzní a půl vsi Popovice s příslušenstvím, koupil Waldštejn l. 1628 za 8500 kop mš. (9916 zl. rýn.) od *Jindřicha Kamenického z Vitiněvsi*, nezaplav však summy trhové její za léno Fridlandské k užívání Kamenického a po smrti též jeho vdově Anně, jejíž dcery týž statek j. 1652 držely. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 143, A. 2.) — polovici vsi Popovic postoupil Waldštejn se statkem vsí dne 16. října 1624 kolleji jezuitské v Jičíně. (F. $\frac{5}{16}$.)

16. Statek *Samšinu* (kr. Boleslav, dom. Velfš), ves s dvorem poplužním, koupil Waldštejn l. 1628 za 1000 kop mš. od *Barbory Berkové z Dubé*, kteráž její placení summy trhové v užívání podržela, tak že jí týž statek l. 1638 do desk byl vložen. (C. 215, G. 1. — D. J. 28 & 300, L. 22. — Viz též Abraham Gerstorf.)

17. Statek *Soběice* (kr. Jičín, dom. Radím), který Waldštejn od bratří *Dohalských z Dohalic* l. 1624 za 24.000 kop mš. koupil a jim v léno Fridlandské opět postoupil. (Viz Bořek Dohalský.)

18. Statek *Vinary* (Vinařce, kr. Jičín, dom. C. 215), koupil Waldštejn dne 22. května 1628 od *Adama z Rašínů z Ryzmburka* za 14.000 kop mš. (10.200 kr. rýn.) a postoupil jej dne 23. května 1628 k *matce dotčených Rašínů Anně Marii* zástavou za 10.000 kop m. a za pohledanost 8 sestrám Rašinovým v na téměř statku vězící. Po smrti Waldštejna, jenž na trhovou 3500 zl. rýn. složil, statek Vinary dotčeným po smrti jejich matky vedle cis. resoluce z dne 27. z. proti zaplacení desátého dílu jeho ceny, a složení do 3500 zl., klášteru Valdického od císaře darovaných, září 1648 do dědictví opět byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{16}$ & F. $\frac{67}{26}$. — D. Z. 143, A. 21 & 150, C. 28.)

19. *Dvůr poplužní ve vsi Vinařích* (Vinary, dom. C. 215, F. $\frac{3}{16}$ & F. $\frac{67}{26}$) s dědinami, lukami, lesy, vinicí a příslušenstvím

Waldštejn dne 22. května 1628 od *Kateřiny Vratislavové*, z. Rašínové z Ryzmburka, za 1400 zl. rýn. koupil a l. 1633 léno Fridlandské přenesl, vedle cíś. resoluce l. 1650 bratřím dotčené Rašínové bez taxy lenní do dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$. — D. Z. 143, J. 9.)

20. Statek *Vojice* (kr. Jičín, dom. Radim), jehož díl, totiž tvrz Vojice s dvorem poplužním, krčmou, 2 rybníky a sýrem, též dvůr ve vsi Lužanech řečený Malkovský s příslušenstvím, Waldštejn l. 1624 po *Janovi Vojickém z Nové vsi* a jeho sestry Ludmily a dcer Vojického Estery, Markéty, Marie a Lukrecie, s cíś. povolením za 10.000 kop mš. koupil a jej k užívání ponechal dotčeným Vojickým, jimž toliko 200 kop mš. zaplatil; druhý díl pak téhož statku, totiž dvůr ve vsi Vojicích a dvůr ve vsi Radči a dílem vsi Vojice, Radeč Maxenec Waldštejn od *Jiřího Vojického* za 13.500 kop m. postav, přenesl jej v léno a ponechal též k užívání Vojickému, jemuž na summu trhovou toliko 1700 kop mš. odvedl. Po smrti Waldštejna podrželi též statek Vojičtí a žádali l. 1652 o navrácení 30 jiter luk, které Waldštejn od téhož statku přeběhnci Smrkovickému připojil, dávaje Vojickému za jich užívání ročně 100 kop mš. z důchodů komory Fridlandské. Dotčených 1700 kop mš. darováno bylo od císaře klášteru Waldického, který tuto summu Davidovi Fleischmannovi popoupl, tak že tento pro tuto summu do statku Vojického byl zveden. Po zaplacení toho dluhu druhý díl Vojic v dědictví uveden byl dne 22. února 1683 Jindřichovi Štastnému Vojickému. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$, F. $\frac{5}{8}$ & F. $\frac{67}{26}$. — D. Z. 143, A. 3 & 4; 294, K. 1 & 467, C. 14.)

21. Statek *Žďár* (kr. Jičín, dom. Jilemnice), koupil Waldštejn l. 1628 za 6500 kop m. od *Jiřího Hartmanna z Hartenberka*, jemuž na summu trhovou jenom 500 kop mš. zaplatil a proto též statek v léno Fridlandské přenešený ponechal v užívání. Tento statek vedle cíś. resoluce z dne 12. března 1670 proti zaplacení dotčených 500 kop mš. do král. komory z manství Fridlandského byl propuštěn a *Křištofovi Fleischmannovi z Thumbachu*, jemuž po Hartmanovi († 1668) odkázal jeho zeti odkazem připadl, do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$. — D. Z. 143, A. 20 & 466, C. 28.)

C) *Statky a jiné jmění, které při kommissi ko Fridlandské v Čechách nařízené l. 1633/4 Waldštejn přisouzeny, v jedné summě 2,975.865 zl. 50 kr. rýn. jící, k ruce císaře byly ujaty, tak jakž jich odsouzeny osoby tyto:*

1. Kateřina Belvicová z Nostvic, jejíž pohledanost na Beřkovicích není vytčena	—
2. Petr Boreň ze Lhoty, jehož jmění není vytčeno	—
3. Jiří Wolf Brandner hrabě z Brandu, statek Seeberg	6000
4. Rudolf starší z Býnu (Bünau) zbytek summy trhové za statky Děčín a Trmice Dolní	106.000
5. Vintř z Býnu, zbytek summy trhové za statek Blánsko	36.000
6. Vintř starší a Rudolf mladší bratří z Býnu, zbytek summy trhové za statky Šenštein a Bünenburk	38.000
7. Adam a Karel Bohuslav Čabeličtí ze Soutic, podíly na statku Žimuntickém	8166
8. Křištof Čabelický ze Soutic	1500
9. David Henrych sv. pán z Černhauzu, statky Libeň stará a Grabštejn, též 2 domy v Praze	247.277
10. Jan Jiří a Linhart bratří Colona z Felzu, zbytek za statky Neydek a Javoří (Gabhorn)	48.666
11. Adam a Václav Deymové ze Stříteže, jichž jmění není vytčeno	—
12. Arnošt a Václav Dobranovští z Dobranova, dvůr v Novévsí	—
13. Jan Petr Dobřenský z Dobřenic, dvůr v Tuněchodech	2800
14. Sigmund Dobříkovský z Dobříkova, jehož jmění není vytčeno	—
15. Fridrich starší Bořek Dohalský z Dohalic	20.621
Sneseno	515.031

Přeneseno . . .	515.031 zl. 20 kr.
Václav a Pavel bratří Dohalští z Dohalic	16.333 „ 20 „
Otto purkrabí z Donína, pohledanost na statku Lemberku	1848 „ — „
Viléma Vojtěcha Doupovce z Doupova, městy, <i>statek Libědice</i> a pohledanost jejich bratra	73.392 „ 40 „
Wolf Arnošt a Jan Adam bratří Elpaknarové z Šenfeldu Dolního	6000 „ — „
Elsnicové z Elsnic bratří, pohledanost otce jejich Bernarda	36.987 „ — „
Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jehož jmění není vyčteno	— „ — „
Václav Konrad a Melichar bratří z Elsnic	11.900 „ — „
Albrecht a Jošt Křištof bratří Globnerové z Globna	800 „ — „
Mikuláš Globner z Globna, zbytek za <i>statek Krottensee</i>	6265 „ — „
Martin Graf z Ehrenfeldu, <i>dvůr v Milovicích</i> (viz statky lenní, II. 13) . . .	1768 „ 40 „
Vavřinec Benjamin od Háje, měšťan Staroměstský	3091 „ 40 „
Paul Bořek Hamza ze Zábědovic, <i>statek Neděliště</i>	14.000 „ — „
Jan Adam Haugwic z Biskupic, jehož jmění není vyčteno	— „ — „
Václav Henykar (Henniger) z Eberka, pohledanost nevyčtenou	— „ — „
Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodějova, pohledanost	6593 „ — „
Simeon Hoffmann (z Kolince), dům a vinici	2089 „ — „
Jiří a Bernard bratří Hochauzar z Hochauzu	50.666 „ 40 „
Oldřich Homut z Harasova, neměl jmění	— „ — „
Sneseno . . .	746.766 zl. 20 kr.

	Přeneseno . . .	746.766
34.	Ciprian a Maximilian Hošťálek z Janovic, dům a dvůr v Žatci, též pohledanost	3555
35.	Jan House z Krásné Hory, pohledanost na statku Jedibabech	—
36.	Adam starší Hozlaur z Hozlau, jistinu	4666
37.	Eva Hozlaurová z Hozlau, pohledanost na statku Brandlíně	10.500
38.	Adam Daniel Hrobčický z Hrobčic, dům a pohledanost	7702
39.	Bohuslav starší Hrobčický z Hrobčic, zbytek na statku Ličkově	43.290
40.	Jiří Hrobčický z Hrobčic, pohledanost	41.151
41.	Jakub Hruška ryt. z Března, pohledanost jeho	4659
42.	Zdislav Hrzaň sv. pán z Harasova, <i>statek Stolinky</i>	42.000
43.	Jan Křištof Huvar (Hofer) z Lobenstein, <i>statek Čichalov</i>	13.125
44.	David Chlumčanský ryt. z Přestavlk, pohledanost na statku Lužanech . .	—
45.	Vilém Chobotský ryt. z Ostředku, <i>statek Nespery</i> a jistinu	37.773
46.	Karel Chotek ryt. z Chockova, <i>statek Pavlčín</i>	10.000
47.	Jan Křištof Chuchelský ryt. z Nestajova, pohledanost na Malči	—
48.	Jan Martin z Javorníka, jehož jmění není vytčeno	—
49.	Vilém Jestříbský ryt. z Risenburka, neměl jmění	—
50.	Jan Jezbera z Olivé Hory	11.666
51.	Jan Jiří Kamejcký ryt. ze Lstiboře, zbytek summy trhové za statek Kamejk	22.166
52.	Václav a Jiří bratři Kamejčtí ze Lstiboře, pohledanost	18.101
	Sneseno . . .	1,017.125

Přeneseno . . . 1,017.125 zl. 40 kr.

Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Lhota Jeničkova</i>	—	"	—	"
Alexander Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Chobolice</i>	—	"	—	"
a pohledanost	21.342	"	30	"
Jiří Fridrich Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Třebiblice</i>	19.833	"	20	"
Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové ze Sulevic	8166	"	40	"
Lukáš Karban z Volšan, pohledanost Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic, <i>dvůr v Břesňovsi</i>	5440	"	40	"
— " — "	—	"	—	"
Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic, pohledanost	19.773	"	—	"
Václav Kelbl ryt. z Geisingu, zbytek za statek Předlice	4550	"	—	"
Jan Kirchmayer z Reichvic, jistiny	66.766	"	—	"
Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat, <i>panství Rabštejn</i>	155.750	"	—	"
Vilém Fridrich Libšteinský z Kolovrat, <i>statek Lbořice</i>	—	"	—	"
Jan Jindřich, Adam a Petr Koučové z Kouče, pohledanost	10.241	"	10	"
Daniel Kousek ze Sobětiček, pohledanost	2166	"	40	"
Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina, pohledanost	350	"	—	"
Vojtěch starší Koutský z Jenšteina, jistinu	10.348	"	20	"
Litold Kozelda z Hřívic, <i>ves Čentice</i>	3208	"	20	"
Jan Filip Kraz hrabě z Schaerfenšteina, statky <i>Řenče, Žimutice, Dražkov, Úsilov, Risenberk, Kouty a Zahořany</i> , v jedné summě 277.883 zl. 40 kr. vynášející, a jistinu 16.647 zl. 10 kr., též mnohé statky v říši; z čehož všeho po zaplacení dluhů král. fisku připadlo	96.665	"	—	"
Sneseno	1,441.727	zl.	20	kr.

	Přeneseno . . .	1,441.727
70. Jiří Křinecký sv. pán z Ronova, pohledanost		26.44
71. Křištof a Samuel Kronenperkové z Kronenperku, pozůstalost		22.038
72. David Kukla z Tangeperku, pozůstalost		13.000
73. Kateřina Kutnaurová ze Sonnenšteina a její syn Šimon, pozůstalost		21.764
74. Jaroslav, Rudolf a Křištof bratří Kyjové z Kyjova, <i>statek Albrechtice</i>		18.666
75. Wolf Joachym Lamingar z Lamingu, jistinu		4666
76. Filip Lang, emigrant Chebský, <i>statek Iglingen</i>		—
77. Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, neměl jmění		—
78. Jan Wolf ryt. z Lengenfeldu, neza- nechal ničeho		—
79. Sigmund Vilém Licek z Risenburka, jehož jmění není vytčeno		—
80. Sabina Lochnarová z Palič, pokutu		300
81. Wolf Křištof Lochnar ryt. z Palič, <i>statky Mnichov a Jimlíkov</i>		20.000
82. Fridrich Loubský ryt. z Lub, pohledanost na statku Myslíně		—
83. Křištof Ferdinand ryt. Mangolt, neza- nechal ničeho		—
84. Bernard Mitrovský ryt. z Nemyšle, jehož jmění není vytčeno		—
85. Jiří Mladota ryt. ze Solopisk, jehož jmění není vytčeno		—
86. Jan Fabian a Jan Albrecht Mulcové z Waldau, pokutu		600
87. Jiří Myllner z Mylhauzu, pohledanost		46.000
88. Jindřich Myslík ryt. z Hyršova, jehož jmění není vytčeno		—
89. Oldřich Myška ryt. ze Žlunic, neměl ničeho		—
90. Přibík Netvorský z Břízy, jistinu		842
	Sneseno . . .	1,616.051

Přeneseno . . . 1,616.051 zl. 40 kr.

1. Adam a Vilém Václav Linhartové z Neyenperku, <i>statek Vlkava</i>	32.666	"	40	"
2. Jan Linhart z Neyenperku, <i>dvůr v Třebouli</i>	—	"	—	"
3. Jan Hanuš Nostic ryt. z Nostic, <i>statky Kounov a Lhota</i>	44.609	"	50	"
4. Albrecht Řehoř Pauzar ryt. z Michnic, pohledanost	9721	"	50	"
5. Albrecht (Křištof) Penčík ryt. z Penčíku, <i>statek Žandov</i>	24.000	"	—	"
6. Jan Fabian a Jan Matyáš Perglarové ryt. z Perglasu, pokutu	600	"	—	"
7. Petr Pešk r. z Komárova, neměl ničeho	—	"	—	"
8. Václav Pešk ryt. z Komárova, pohle- danost	8057	"	50	"
9. Jan Jiří Pětikostel z Aventinu, měšťan Staroměstský, pozůstalost	1359	"	10	"
10. Vodolan starší Pětipeský ryt. z Chýš z Egerberga, dům v Praze	1219	"	10	"
11. Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, jehož jmění není vytčeno	—	"	—	"
12. Karel Pfefferkorn ryt. z Ottopachu, pohledanost	5687	"	30	"
13. Florian Písecký z Kranichfeldu, pozů- stalost	1166	"	40	"
14. Jiří mladší Přichovský z Přichovic, jehož jmění není vytčeno	—	"	—	"
15. Sigmund Rabicar z Rabic, <i>statek Role Staré</i>	40.470	"	30	"
16. Jaroslav Sezima Rašín z Ryzmburka, pohledanost	8166	"	40	"
17. Vilém a Wolf Oldřich Rausendorfové ryt. ze Šprembergu, jistinu nevytčenou	—	"	—	"
18. Jan Bartoloměj z Reizenbachu, ne- měl ničeho	—	"	—	"
19. Jan Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, dům v Boleslavi	—	"	—	"

Sneseno . . . 1,793.777 zl. 30 kr.

Přeneseno . . . 1,793.777

110. Daniel Roudnický z Březnice, 2 domy
v Praze a vinice 11.183
111. Jan Roupovec sv. pán z Roupova, ji-
stinu 12.650
112. Václav Vilém Roupovec sv. pán z Rou-
pova, jistinu 14.291
113. Jiřík Rozýn z Javorníka, měšťan Novo-
městský, dům 1166
114. Zdislav Ruth z Dirného, zbytek summy
trhové za statek Boreč 11.083
115. Dorota Kavková Říčanská sv. paní
z Říčan, *statky Suchomasty a Býkoš*,
dům a jistinu 32.207
116. Oldřich Václav Kavka Říčanský sv.
pán z Říčan, jehož jmění není vytčeno —
117. Gerhard Schwohl ryt. na Palici, *statek*
Palice 6000
118. Jan Skalský ryt. z Dubu, pohledanost 1666
119. Jan Slavata sv. pán z Chlumu a Ko-
šumberka, pohledanosti nevytčené —
120. Křištof Šťastný Slavata svob. pán
z Chlumu, jistinu 1166
121. Wolf Solhauz ze Solhauzu, *statky Bo-
reč a Lukovec* 14.583
122. Jiří Steinmüller, cís. mincmistr v Joa-
chimsthalu, svršky —
123. Štěpán Střela z Rokyc, pozůstalost . 12.077
124. Zacharyáš Světlík Mantinský, jehož
jmění není vytčeno —
125. Martin Šmertoš z Ryzentalu, měšťan
Staroměstský, domy a vinici 21.065
126. Adam Gotthard Štampach ryt. ze Štam-
pachu, pohledanost 7929
127. Engelhart Štampach ze Štampachu
(Steinbach), jistinu 9333
128. Engelhart Vilém Štampach ze Štam-
pachu (Steinbach), jistinu 6000

Sneseno . . . 1,956.180

Přeneseno . . . 1,956.180 zl. 30 kr.

1. Fridrich Štampach ze Štampachu (Steinbach), pokutu	600	"	—	"
2. Jan Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, pohledanost za komorou českou ze statků předešle mu konfiskovaných	215.964	"	—	"
3. Václav starší Štampach ryt. ze Štampachu, neměl ničeho	—	"	—	"
4. Tobiáš Štefek z Koloděj, syn Štefka odpraveného, pozůstalost	15.166	"	40	"
5. Florian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu, jistinu	6000	"	—	"
6. Wolf Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), <i>statek Chloumek</i>	12.000	"	—	"
7. Jiří Adam Štolc z Gostomky, <i>statek Habersbirk</i> , z milosti však jenom	300	"	—	"
8. Michal Šulc Vosecký, měšťan Novoměstský, dům, pole a vinice	—	"	—	"
9. Daniel Švík vladyka z Lukonos, jehož jmění není vytčeno	—	"	—	"
10. Jan Švík z Lukonos, 4 domy v Praze, vinice, pole a jistiny	47.364	"	20	"
11. Jan Křištof Tanner, měšťan Chebský, <i>statek Reichersdorf a Ava</i> , 2 domy v Chebu, pole a jistiny	33.599	"	—	"
12. Jiří Matyáš z Těchenic, jehož jmění není vytčeno	—	"	—	"
13. Křištof Fridrich Tejn z Tejna (Thein), jistinu	1200	"	—	"
14. Adam Jindřich Tejřovský sv. pán z Einsiedle, pokutu	3000	"	—	"
15. Jiří Křištof z Trautenberka, jistinu	7500	"	—	"
16. Joachym Fridrich a Matyáš Bernard z Unruhe, <i>statky Reuth a Aich</i> (Eich)	30.000	"	—	"
17. Jan Kristian Uzlar z Kranzbergu, jistiny	7991	"	40	"
18. Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova, pozůstalost	291	"	40	"

Sneseno . . . 2,337.157 zl. 50 kr.

	Přeneseno . . .	2,337.15
147.	Jan Jiří sv. pán z Wartenberka, neměl nic	—
148.	Karel Věžník ryt. z Věžník, neměl nic	—
149.	Vodolan Věžník ryt. z Věžník, <i>statek Třeběšice</i>	—
150.	Jiří Vík z Víkova, <i>statek Čermna</i> (Leukersdorf)	352
151.	Jan Wind, měšťan Novoměstský, <i>dvůr v Hodkovicích</i>	1866
152.	Haubold Winkler ryt. z Heimfeldu, <i>statek Děpoltovice</i>	3000
153.	Vilém Winkler ryt. z Heimfeldu, <i>statek Arnetzgrün</i>	8000
154.	Jan Wittmann, syn odpraveného Michala, pozůstalost	525
155.	Jan starší Vlk ryt. z Kvítkova, polovice ze summy trhové za statek Zvířetice při prvním odsouzení mu ponechanou	46.666
156.	Jan Vodňanský z Urašova, měšťan Staroměstský, jistinu	—
157.	Adam Šťastný Vojkovský z Milhostic a Vojkova, neměl nic	—
158.	Václav Volanský z Volanic, <i>dvůr ve Volanicích</i>	2275
159.	Bohuslav Vostromířský ryt. z Rokytníka, dům a jistinu	3363
160.	Jan Ferdinand Vostrovec ryt. z Královic, jistiny a domy	21.270
161.	Adam Jiří Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic, <i>statek Oujezdec</i>	17.500
162.	Jan Habart Kostomlatský svob. pán z Vřesovic, <i>statky Ploskovice, Býčkovice, Sobenice a Libčoves</i>	129.020
163.	Jan Ilburg Kyšperský z Vřesovic, <i>dvůr v Černčicích</i>	4608
164.	Vojtěch Kyšperský z Vřesovic, <i>dvůr v Brňanech</i>	2384
	Sneseno . . .	2,581.159

	Přeneseno . . .	2,581.159 zl. 40 kr.
. Tobáš Vršovský z Těšetína, měšťan		
Novoměstský	350	" — "
. Karel Vtelenský ze Vtelna, polovici		
summy trhové za statek Hluboš . .	6000	" — "
. Jan Záruba sv. pán z Hustiřan, <i>statek</i>		
<i>Radim</i> a zbytky summy trhové za		
statky Seč a Cerekvici	111.463	" 20 "
. Jan Zeidler (Hoffmann), <i>statky Mimoň</i>		
a <i>Děvín</i>	46.524	" 20 "
. Ladislav Zeidlic sv. pán z Šenfeldu,		
neměl ničeho	—	" — "
. Křištof Erasmus Zummrfeld (Sommer-		
feld) z Tumnice, zbytek summy trhové		
za statek Skřivany	56.000	" — "
. Křištof Zygel z Chocenic, pohledanost	1283	" 20 "
. Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru,		
jistiny	33.300	" 10 "
. Obec města Lokte, statky obecní (viz		
Loket) odhadnuté za	60.000	" — "
. Sedm emigrantů Loketských (viz Lo-		
ket), v jedné summě	4000	" — "
. Dvacet dva emigranti Chebští (viz		
Cheb), jichž jmění po srážce dluhů		
vynášelo v jedné summě	75.785	" — "
. Třicet sedm emigrantů Litoměřických		
(viz Litoměřice), jichž jmění již léta		
1626 bylo konfiskováno	—	" — "
. Emigranti měst Pražských, jichž bylo		
i s měšťany svrchu vytčenými na 150;		
domy, vinice a jiné jmění od nich za-		
nechané, již předešle od král. ko-		
mory byly ujaty (viz Praha)	—	" — "

Úhrnem . . . 2,975.865 zl. 50 kr.

Hledí-li se též k statkům některých osob svrchu vytče-
ch, jichž cena není uvedena, vynášela summa všeho jmění
to konfiskací císaři připadlého, přes tři milliony zlatých
ských. Odečte-li se však od toho summa za statky od
aše z milosti navrácené některým osobám (zejména Ru-

dolfovi a Vintřovi z Býnu, Davidovi z Černhauzu, Hruškovi, Vilémovi Libšteinskému z Kolovrat, Janstic, Sigmundovi z Rabic, Jaroslavovi Rašňovi, Doron Engelhartovi Štampachovi, Vodolanovi Věžníkovi a Lokte), přes 626.723 zl. 20 kr. vynášející, získal král. komora konfiskováním statků, při kommissi k Fridlandské Waldštejnovi přisouzených, na půl třetionu zlatých rýnských. (Obširnější zpráva o tom po při jednotlivých osobách a městech svrchu jmenov

D) *Waldštejnovy statky v knížetství Slezském ležící*

1. *Knížetství Zahaň* (Zahaňsko, Sagan), k němuž zámek Zahaňský se zahradou, dědinami, poddanými a zádušním, s vrchností a panstvím nad praelaty, zemskými statky manské; úroční plat 60 zl. ročně z měst, kterých také povinné bylo do zámku dodávati ročně dříví, 200 kop otýpek a dříví stavební dle potřeby, nice, řečené Lochs, Filipdorf a Polská Morava (Mähren), se všemi platy a povinnostmi, jimiž zavázal k zámku Zahaňskému též některé vesnice duchovní a obyvatelů. Toto knížetství prodáno bylo od císaře Waldstejna dne 1. září 1627 za 125.708 dolarů slezských (1 rýn.), potom král. listem lenním daným v Praze dne 16. února 1628 Waldštejnovi a jeho dědicům za léno korunou postoupeno a majestátem z dne 16. února 1628 na povýšeno, dotčená pak summa tržeb na služném 6000 zl. Waldštejnovi v summě 198.000 zl. rýn. vedle císař. pojištění z dne 26. dubna 1628 jest (F. 67—²⁸/₂, f. 89.)

2. *Knížetství Hlohovské* (Hlohov, Gross-Glogau), Waldštejnovi vedle císař. resoluce z dne 16. dubna 1628 zastaveno v summě 1,450.000 zl. rýn. náhradou za klenburské, jemu císař. listem z dne 26. ledna 1628 a 1. června 1629 v léno postoupeno (viz stranu 734) a 1630 od krále Švédského ujaté a vévodům Meklenburským navracené. (F. 67/₄₃ & 67—²⁸/₂, f. 81, 83 a 103.)

Po smrti Waldštejna knížetství Zahaňské a Hlohovské vedle císař. resoluce z dne 28. února a 7. března 1631 kommissarů Kristofa svob. pána z Schellendorfu, pro komory slezské, Jiřího (Václava) hraběte z Oppe

tasara Henricha z Oberg (Obrig) k ruce císaře opět ujata komore Slezské přivtělena byla i se všemi důchody komorními, v těchto knížetstvích Waldštejnovi cís. diplomem ze 7. ledna 1634 postoupenými. — Knížetství pak Zahaňské 1646 od císaře postoupeno bylo v léno za 80.000 zl. rýn. clavovi Eusebiovi knížeti z Lobkovic, cís. místopředsedovi dvorské radě válečné. (F. 67—^{es}/₂.)

E) *Mimo statky vytčené po Waldštejnovi konfiskovány y též domy tyto:*

a) *Dům Fridlandský* (nynějš palác Waldštejnský) v Menším městě pražském ležící, se zahradou i s místem „Korná“ (Schmiedte) řečeným, se všemi nábytky a svršky k němu se nacházejícími dle dekretu komory České z dne 6. března 1634 k ruce císaře ujat byl od kommissarů k tomu zmíněných, Jana Opitze z Ehrenšteina, král. rady při účtárně komory české, a Marco Chiocha, král. místosudí v Menším městě pražském, a potom vedle cís. resoluce z dne 26. června 1636 od král. komory odevzdáno jest dozorství na ten dům dvorovi Neubaurovi, zahrádníku při témž domě Fridlandském, ku němuž za to ročně 180 zl. z komory české se platilo; zároveň byl též dům každých 14 dní prohlédnouti jeden úředník král. komory. Tento dům vedle cís. resoluce z dne 22. března 1639 postoupen byl dědičně bez všech závad za 50.000 zl. rýn. Maximilianovi hraběti z Waldšteina, cís. radě, komorníku a dvornímu kůvníku v Praze, nejvyššímu štolbovi a pánu na Svijach, Klášteře Hradišti, Zvířeticích a Dobřavicích, za jehož služby císaři prokázané, ale teprv jeho synovi *Ferdinandovi Arnoštovi* do desk zemských jest vložen; summa pak po jeho porážce byla Maximilianovi cís. resolucí z dne 11. června 1639 z jeho pohledanosti na statku Grabštejně vězící pojistěné na kontribuci židovské. (D. Z. 261, G. 12.) Vělel však, zvláště duchovní u sv. Tomáše s pohledaností svou 7200 zl. rýn. za domy k vystavění paláce Fridlandského určené a k právu kláštera jejich náležející, odkázáni byli k dotčenou kontribuci židovskou. Naproti tomu cís. resolucí dne 9. srpna 1638 odmrštění byli purkmistr a rada Menšího města pražského s žádostí svou za postoupení místa řečeného „Geschirrhof“ od paláce Fridlandského k zařizování náhradou za zahradu, kterou Waldštejn obci předešle

odňal a ještě nezaplatil. Též odkázána byla obec Malna kommissi liquidationis s další pohledaností svou rýn., již se domáhala z pozůstalosti Waldštejnovy za obecní cihelnu a zahradu, i za domy měšťanské, šteina k vystavění paláce odňaté, pak za vodovod Fridlandského zařízení. (C. 215, F. $\frac{5}{w}$.)

b) *Dům Černhouzský*, též u *Černohorských* ře Koňském trhu ležící, který Waldštejn léta 1633 Fridlandskou po odsouzených bratřích Janu a Davidu hauzu obdržel (viz Černous z Černhauzu), na poru mory české dne 8. března 1634 se vším obilím věcmi v něm uloženými k ruce císaře byl ujat a cí k správě odevzdán. (C. 215, K. 9 & P. $\frac{2}{5}$.)

c) *Dům Chyžďerovský*, též „na Tuních“ řečený, městě pražském u sv. Klimenta ležící, s halteří na dvůr Waldštejnův, který Waldštejn l. 1623 od Vero sinové za hotových 1100 kop gr. pražských kou contract. viridis 12, f. 130.) Po smrti Waldšteina se o navrácení téhož domu dotčená Kosinová, dokl jí nebyl zaplacen; mimo to domáhal se téhož dom správce (hospodář) domu Fridlandského Pavel Sc který na opravu tohoto domu od lidu saského l. řeného 249 zl. 21 kr. svých peněz vynaložil. Není tčeno, komu týž dům byl postoupen. (C. 215, F. $\frac{5}{7}$.)

F) *Konečně k ruce císaře ujatý byly všecky svršky, stříbro, hotové peníze, jistoty a jiné věci mo Waldštejnovi pozůstalé, totiž:*

1. *Nábytky a svršky v domě Fridlandském v P v Jičíně a jinde se nacházející, zvláště v paláci Fridl kde vedle mnohých jiných věcí byly podobizny císa nanda II. a císařovny, krále Ferdinanda III. a krále rozené velikosti 4 a poprsí 4, podobizny krále Špa arcivévody Leopolda a jeho choti, arcivévody Leopold Pasovského a dvou princezen císařských přirozené 24 podobizny císařů a císařoven pohanských, 24 obraz 185 drahých velkých čalounů nizozemských tkaných, obrazy ozdobených, 534 čalounů benátských kožen drých a pozlacených, 37 velikých koberců tureckých berců aksamitových s primy zlatými a hedbávnými,*

ch záclon damaškových modrých s primy zlatými a hedbnými, 12 záclon dlouhých z dvojité dykyty červené, 15 lon dyktových modrých k postelím, postele s nebesy damaškovými modrými a červenými, 36 seslí potažených aksatem modrým s primy zlatými a hedbávnými, a též mnohoého nábytku; též plátna nizozemského 44 stůčky, plátna naškového na ubrusy 4 stůčky, plátna jiného 217 stůček, brusů 207 a ubrousků 140 tuctů; konečně stříbrné nádobí, z nichž 34 misky veliké, 3 desky k nošení mís, 108 talířů, 12 kurnů, 3 knotníky, 1 konvice s nalevadlem, 10 nožů a víček, 10 slánek, 48 lžic a 48 koflíků. Tyto svršky, za více než sto tisíc zlatých stojící, mezi nimiž též 23 svazky desk děných v ceně 30.000 zl. rýn. a hotových peněz toliko 14 kr., od kommissarů svrchu dotčených dne 13. března 1634 byly zinventovány a cís. kommissaři Karlovi Fuchsovi hraběti z Fuchsbergu podle nařízení komory České dne 11. května 1634 odevzdány jsou. Fridlandské však věci mohobý, z Jičína do Prahy odvezené, vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 vydány býti měly (mimo věci vdově z Fridlandu zjezdicí) hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, F. 5/.)

2. *Stříbrné náčiní a nádobí* obsahovalo dle inventářů, od královského komorního rady Jana Kašpara Sitta z Hostinného kommissarům Vendelínovi a Janovi Putzovi odevzdaných dne 29. března 1634 král. místodržicím zaslanych, věci tyto: desk stříbrných k nošení mís, 330 velikých mís na jídla, 82 misky menší, 4 kotlíky chladicí, 7 nádob chladicích, 32 láhve tižejdlíkové, 6 láhví 1½ žejd., 27 mís polívkových, 144 misky cukrovinky a pamlsky, 32 misky na ovoce, 16 mís řečených apotridy (na polívku španělskou zvanou Olla potrida), 5 talířů stříbrných, z nichž 224 talíře pozlacené, 65 slánek, z nichž 18 pozlacených, 313 koflíků, z nichž 54 pozlacené, 3 lžic pozlacených, 157 vidliček, z nichž 39 pozlacených, 3 nože se střenkami stříbrnými, z nich 44 pozlacené, 12 koflíků na vejce, 2 nalevadla veliká, 36 nalevadel s 31 koncemi, z nichž 17 pozlacených, 107 svíců menších a 27 velikých, 37 knotníků (štipců) a 23 podknotníky (talířky), 2 rendlíky, 2 skříně na cukr, 10 pánví (ohřivadel), 51 šálků, z nichž 3 pozlacené, 15 šálků pozlacených na nápoj, 2 náčiní tabuli zcela pozlacené, 3 poháry veliké s víky, 12 po-

hárků vsazecích s násadkami pozlacenými, 10 naběračů) a 8 vidliček velikých, z nichž po 2 pozlacené lžíce veliké (naběračky), z nich 2 pozlacené, 6 kozlík, 1 škopek k mytí nohou s hrncem a nalevadlem k dávení, 2 mísy k pocení, 3 psací nářadí pozlacené, 2 nečky pozlacené, 1 pečítka, 4 růžence, 1 stůl stříbrný k bití k holení, 1 koflík s konvicí k holení; pak v kašně 1 kropenka veliká a 1 menší s kropáčem, 6 svícňů, 2 kalichy, 1 skříň na hostie, 2 konvičky s nalevadlem, 1 láhvičky, 1 zvonek, 1 kaditelnice, 1 krucifix a j. v. náčiní stříbrné všecko mělo cenu na 134.000 zl. rýnských v jedné summě přes 6000 hřiven stříbra bílého, 700 hřiven stříbra pozlaceného, a počítala se na 1 hřivna po 20 zl. Cenu tuto určili jsme jenom po váhy jednotlivých věcí stříbrných, které dle inventáře z Fridlandu náležely a jí s jinými věcmi vedle císaře z dne 22. října 1634 byly vydány, totiž:

66 talířů vázících	110 hřiven	a	3	loty
48 mís velikých	163	"	8	"
36 mís menších	74	"	6	"
20 koflíků	22	"	5	"
24 lžíce	5	"	1 1/2	"
12 vidliček	2	"	6	"
12 nožů se střenkami	3	"	7 1/2	"
6 slánek	6	"	13 1/2	"
1 konvice s nalevadlem	8	"	11	"
1 deska na mísy	11	"	4	"
1 deska větší	24	"	6	"
36 mís velikých	173	"	1	"
2 kotlíky do kuchyně	16	"	6	"
2 džbány	10	"	10	"
9 svícňů	31	"	3	"
2 svícny pozlacené	6	"	6	"
24 mýsy menší s puklicemi	46	"	1 1/2	"
1 rendlík	4	"	4	"
1 knotník pozlacený	—	"	8	"
1 knotník bílý	—	"	7 1/2	"

úhrnem . . . 720 hřiven 13 lotů
počítajíc 1 hřivnu po 20 zl., činilo 14.400 zl. rýnských.

3. *Na hotových penězích 151.032 zl. rýn.*, kterážto summa inventářů l. 1631 při knížecím úřadu výplatním v Jičíně nacházela, totiž: 58.046 kusů dukátů a 5407 kusů zlatých po 1 zl. 52 1/2 kr., 800 kusů zlatých po 1 zl. 50 kr., 96 kusů šlechticů po 6 zl., 194 polovičních schiffnoble po 3 zl. 45 kr. 86 křížových dukátů po 2 zl. 34 kr., tedy v jedné summě 151.016 zl.; a poněvadž z této summy vydáno bylo 21.944 zl., zůstalo jenom 151.032 zl. rýn. Ale z dotčených peněz na potěšení Waldšteina z dne 21. února 1634 právě před jeho zadržením od hejtmána zemského Jetřicha Malovce z Malovic zadrženo bylo z důchodního úřadu Jičínského 39.154 1/2 kusu dukátů v ceně 117.463 1/2 zl. rýn., které od rady komory fridlandské Baltasara Leopolda z Künel a jeho adjunkta Johanna z Aichenfelsu (jak tito o tom dne 25. března 1634 kommissari statků Fridlandských Zdeňkovi Libšteinskému a pěti z Kolovrat zprávu podali) hejtmánu panství Hanušského byly odvedeny. Tento však pro nebezpečnoství svého spojené nechtěl již těch peněz přijati, nýbrž poslal je s bratry s obilím do Perny, kdež je rada Künel v bytu Vchynského za přítomnosti hejtmána Veseckého do železných klenby uložil. Když pak následujícího dne zpráva o zavraždění Vchynského v Chebu do Perny přišla, na poručení kurfiřta Jičínského všechny věci v bytu Vchynského i s dotčenými dukáty byly zinventovány a brzy potom do Drážďan odvezeny. — Všechny vyvezené dotčené dukáty Fridlandských ze země Jetřicha Malovce dne 30. března 1634 od cís. kommissáře hraběte z Kolovrat byl uvězněn a potom rozsudkem české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 k náhradě jich odsouzen, že nejenom hlavní summu 117.463 1/2 zl., nýbrž i úroky z dne 1. 1634—1650 na 6 % vzešlé v 113.906 zl. 6 kr., tedy v jedné summě 231.369 zl. 36 kr. král. fisku odvésti měl. 215, F. 5/2 & M. 2. — Viz též bratří Malovcové.)

4. *Jistiny, které Waldštejn za rozdílnými osobami l. 1634*, teprv později vyhledané, vynášely dle zprávy účtárny komory české z dne 22. ledna 1653 v jedné summě 1.380 zl. 30 kr. aneb dle zprávy téže účtárny z dne 7. srpna 1670 na 111.266 zl. 30 kr. hlavní summy a na úroky až do Havla 1633 zadržalých 182 zl. rýn., a vykázány byly dle domnění účtárny buď k zaplacení některých dluhů

Fridlandských aneb k zapravení proviantu hraběti jestli že však od dlužníků nebyly zaplacený, vynáš z nich od léta 1633 až do Jiří I. 1669 asi 232.92 (C. 215, F. $\frac{5}{8}$ & F. $\frac{5}{8}$.)

5. *Pohledanosti několik millionů zlatých vynášejí Waldštejn náhradou za výlohy válečné od císaře obce*

6. *Obilí, dobytek a jiné svršky hospodářské na Fridlandských pozůstalé, které k ruce císaře byly měly cenu na několikrát stotisíc zlatých. Jak veliká soby obilí na statech Fridlandských, poznati lze z od císař. kommissarů, statky Fridlandské k ruce císaře v jímých, dne 13. března 1634 jenom na panstvích Mělnickém, Dokesském, Bělém, Kuřích vodách, Dubu a shledáno bylo žita 26.500 korců, mouky 9200 korců, 7800 korců, ječmene 6450 korců a ovsu 8700 korců*

Končice zprávu o jmění po Waldštejnovi konfirmujeme, že veškeré jmění toto, pokud jest odhadováno, našelo v jedné summě 9,285.589 zl. 20 kr. Avšak v této summě jenom obsaženy jsou:

1. Statky komorní v summě odhadní . . .	3,966.491
2. Statky lenní, mající cenu 2,646.185 zl., v desátém dílu této summy	264.618
3. Statky konfiskací Fridlandskou Wald- štejnovi přisouzené	2,975.865
4. Knížetství Zahaňské a Hlohovské . . .	1,600.850
5. Dům Fridlandský	50.000
6. Dům na Tuních	1285
7. Stříbro a měď	164.000
8. Hotové peníze	151.032
9. Jistiny	111.448
úhrnem	9,285.589

Mimo to položiti lze na několik millionů zlatých jmění po Waldštejnovi ujaté, jehož cena není vytě pohledanost za císařem za výlohy válečné, pak svršky bytky v paláci Waldšteinském a na statech Fridlandských pozůstalé.

Naproti tomu vynášely veškeré dluhy, spravedlivě pohledanosti na statech Fridlandských v jedné summě 3,000 rýn., o jejichž zaplacení se přihlásilo 166 rozdílných

praetendentů před kommissí liquidationis, císař. patentem ze 14. března 1634 nařízené, při kteréž za pravé uznány summy, za statky od Waldštejna nedoplačené, v 950.715 zl. (tj. v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytčené), 800.914 zl. 58 kr. dluhů, dle zprávy účtárny při komoře z dne 22. ledna 1653. (C. 215, F. $\frac{5}{100}$.)

Mezi hlavní praetendenty statků Fridlandských náleželi:
dědova po Waldštejnovi pozůstalá, kněžna z Fridlandu
ella Kateřina, roz. z Harrachu, která se domáhala: a) pan-
ství Nového Zámku a České Lípy, jí od Waldštejna dle jeho
dekrety z dne 27. prosince 1624 a 26. května 1628 darova-
no; — b) domu Fridlandského v Praze za obydlení se všemi
statky, svršky a stříbrem, jí též dle dotčené dispozice da-
ňových; — c) summy 300.000 zl. rýn., jí od Waldštejna
protokollu z dne 20. března 1627 upsané a odkázané, tak
že tato summa od nástupce manžela jejího v nejbližších
letech po jeho smrti po 50.000 zl. ročně měla býti za-
placena; — d) všech svršků, stříbra a jiných věcí, jí v domě
fridlandském a v Jičíně náležejících. — Za všechny tyto po-
žadavky a spravedlnosti postoupeno bylo kněžně z Frid-
landu vedle císař. resoluce z dne 5. června 1636 dědičně bez
výhrad panství Nový Zámek s Českou Lipou v summě
protokollu 300.000 zl. rýn., a ponecháno jí též stříbro a jiné
věci; ovšem jí náležející. (C. 215, F. $\frac{5}{100}$. — D. Z. 146, C. 30
z r. 1610.)

2. *Dcera po Waldštejnovi pozůstalá Tekla* měla od otce dle listu z dne 3. července 1625 na statech Fridlandských pojištěno věno 10.000 kop m. jako podíl otcovský, 100.000 kusů dukátů uherských a mimo to klenoty, šperky a jiné věci k výpravě její náležející; avšak za tuto výsadu mělo se jí dle návrhu kommisie liquidationis ze 27. ledna 1635 ponechati jenom dotčené věno 10.000 kop m., pak na výpravu její 2000 kop m. (C. 215, F. $\frac{5}{100}$.)

3. *Maximilian z Waldštejna* žádal náhradou za berné statky, v knížetství Fridlandském od Waldštejna mu poskytnuté, statky Skálu a Dub v summě 230.000 kop m., za ponechání statků Svijan, Zvířetic, Klášterce, Hradiště a Lučkové, jemu od Waldštejna s jistými výminkami odevzdávané; avšak vedle císař. resoluce zůstaven byl jenom při

3

100

F. 6); k tomu též statek *Týnec*, tvrz a ves T. s dvorem poplužním a vsi Bojetice a Holé Vrchy, s lesem na Šaldách, jak to Heník z Waldšteina léta 1599 od Mikuláše Štorfa z Gerštorfu za 6625 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 173, 16.) Tyto oba statky od komory české za 129.884 kop m. byly odhadnuty.

b) Statek *Pečice* (kr. Boleslav), tvrz a ves Pečice s dvo-poplužním, lesy na 150 lánův, rybníky (zejména Záveský, Osný, Obecný, Jezírko, Šenkýř, Nový v Končinách, Pěcký, Masích, Kopanský, Žerský a Hluboký), též tvrz pustá *Oujezdec* s rybníky, jak to léta 1555 Zdeněk mladší z Waldšteina za 10 kop gr. česk. od Jana purkrabího z Donína koupil. (Z. 52, D. 23.)

c) Statky *Křinec* a *Kunstberk* (kr. Boleslav, okr. Nymburk), zámek Kunstberk (Kuncberk) s valy a vinicí, hrad Týp při městečku Křinci s týměž městečkem, s podacím koněm, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Bošín s podacím kostelním a dvorem panským, s rybníky (Křinec jinak Jileckým, Pod Chotučným, Vokřinkem), s vinicí na vrchu Chotuči s hájem a podacím kostelním, tudíž se s příslušenstvím, jak to l. 1575 Jindřich z Waldšteina od Václava Vřesovcové, rez. ze Sulevic, za 9825 kop gr. českých koupil (D. Z. 62, C. 27), a jak od komory české za 63.677 kop m. byly odhadnuty.

Tyto statky všecky koupil od král. komory léta 1623 Albrecht z Waldšteina za 174.707 kop m. (203.825 zl. rýn.), kteráž summě je hned postoupil nejvyššímu purkrabímu z Újezdu z Waldšteina sménou za jiné statky (viz Václav z Újezdu). Za Heníkem z Waldšteina měl Albrecht z Waldšteina dlužnost 76.366 zl., za kterou toliko 50.000 zl. přijati dovolil. Na srážku této summy vedle císař. resoluce z dne 1. dubna 1631 postoupeny jemu byly dědičně za 20.000 zl. vesnice *Letňany* a *Třeboradice*, za 15.687 kop m. odhadnuté, kteréž předešle k rozšíření král. forstu Brandýsského od Marie Magdaleny Trčkové byly prodány. (C. 215, W. 3. — D. conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, E. 13 & 194, L. 2.)

d) Statek *Újezdec* (Ú. Veliký, kr. Boleslav, okr. Benátky), z Újezdec s dvorem poplužním, vsi celé Újezdec hořejší a dolejší (Ú. Veliký a Malý), dvory poplužní v Menším Újezdě

a Všejamech a dílem vsi Všejamy a Bratronice, j
želka Waldšteínova, Kristina roz. Nibšičová z H
l. 1610 od Benjamína a Adama strýců a jiných
ských z Chlumu za 19.500 kop míš. koupila. To
pro provinění dotčené manželky Waldšteínové, že
svým z Čech odjela, též l. 1623 v pokutě byl ujat
kop míš. odhadnut a dne 13. března 1623 prodán
kop míš. (20.548 zl. rýn.) *Albrechtovi z Waldšteína*
v téže summě hned postoupen byl *Adamovi z*
(C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z.
& 194, L. 12.)

e) *Dům v Novém městě pražském* na Příkop
„u Bubnů“ řečený, který Heník z Waldšteína po
Jindřichovi Křištofovi z první manželky své Marie,
kovic, právem nápadním dne 28. března 1616 o
contract. virid. 11, f. 147) a jej dne 9. srpna 1
manželce své Kristině postoupil, tak aby týž dům
případl, kdyby ona dříve než on zemřela. Dům
komory české za 7000 kop míš. odhadnutý, l. 16
za 7000 zl. rýn. *Alžběta Vchynská z Vchynic*, ro
z Krajků, jejímuž synovi Octavianovi vedle čís. res.
4. ledna 1628 byl postoupen zápisem knih městských
pak prodal týž dům se zahradou od domu Pavovské
připojenou, za 5000 zl. rýn. paní Voršile Jacobin.
roz. Šlejnicové. (C. 215, P. 2/5. — Lib. conf. 2, f. 4
contract. virid. 13, f. 33 & 34.)

f) *Tiskárna v Praze*, kteráž od císaře dne 4
kolleji ješuitské u sv. Klimenta byla darem postoupe
W. 3.)

g) *Dům v Brandýse* se svršky a nábytky;
stoupen byl dne 1. března 1623 *Albrechtovi z Wal*
hradou za dobytek hovězí a 350 ovcí, kteréž Hen
šteína Izraelovi židu v Brandýse ze statků svých
král. fisku odevzdal. (C. 215, W. 3.)

h) Jistina 26.833 zl. 20 kr. na statku Lember
od císaře postoupena byla *Albrechtovi z Waldste*
si ji porazil ze summy trhové za statek Lemb
od bratrů z Donína, Vladislava a Otty, koupil
C. 2/10.)

i) Jistina 2500 kop míš. na statku Žehušickém, kterou komory české dne 2. dubna 1621 obdržel *Jan Karel ryt. z Königsfeldu* na srážku své pohledanosti za korou českou. (C. 215, W. 3.)

Veškeré jmění Heníka z Waldšteina a jeho manželky vyšlo přes 261.122 zl. rýn., z čehož král. fisku 211.206 zl. padlo. — Heník z Waldšteina zemřel již l. 1623 i s mankou svou v Drážďanech, zanechav syna Jindřicha a k jeho pohledanost 40.000 kop míš., kterou na statcích svých i s dědičnými svými, Markétě, roz. z Lobkovic, léta 1595 pro případ smrti svého bez dědicův pojistil, a tato opět l. 1616 Adam z Waldšteina, nejvyššímu hofmistru král. Českého, oddala. Této pohledanosti domáhal se Adam z Waldšteina již l. 1623, avšak vedle cíś. resoluce z dne 15. dubna 1628 byl odmítnut. (C. 215, W. 3.)

Jan Krištof svob. pán z Waldšteina, ještě po bitvě bělohorské byl v službě vojenské Jana Jiřího, markraběte Braniburského, od císaře za psance prohlášeného; l. 1623 jat, od císařského vojvodu Karla, bratra císaře Ferdinanda II., do Prahy dovezen a tam vedle cíś. výpovědi z dne 20. listopadu 1623 až do smrti další cíś. resoluci u vězení držán, ale na přímluvu příbuzných a knížete z Lichtenšteina vedle cíś. resoluce z dne 1. března 1624 na milost přijat byl, poněvadž k náboženství římskokatolickému přistoupiti a v cíś. vojsku sloužiti přislíbil. Ale když potom vstoupil opět do služby vojenské k Mansfeldovi při vzetí města Opavy dne 30. července 1627 od Albrechta Waldšteina opět zajat, po dvě léta držán byl na zámku v Olomouci v tuhém vězení, a potom na přímluvu kněžny z Fridlandu zůstaven v mírnější vazbě, kteréž na přímluvu matky Marie Oderské, roz. z Falkenhainu, manželky Viléma Oderského z Lidořova (prvé vdovy po Vilémovi Waldšteina na Albrechticích, potom po Jarošovi Skrbeném z Hřístě na Hošťálkovech), dne 28. července 1629 byl propuštěn. Konečně dne 16. září 1630 obeslán byl před cíś. komissí exekuční do Opavy, není však vytčeno, zdali byl odsouzen. (C. 215, F. 67/35 & W. 3.)

Jiří svob. pán z Waldšteina na Rohoznici a Poličanech, kommissi konfiskační dne 15. listopadu 1622 odsouzen k smrti *třetího dílu jmění*, kteréž z té příčiny všecko bylo kon-

fiskováno, totiž: a) Statek *Rohoznice* (okr. Hoř. a ves Rohoznice s dvorem poplužním, v němž byl dojných, 15 jalovic a hřebčinec s 24 koňmi, se rolí, pak ves Trotinka, s 29 osedlými (z nichž 9 s kterýž od komory české za 17.250 kop mš. (20.1. odhadnutý, l. 1623 za 20.403 zl. rýn. koupil *Albrecht Waldšteina*. (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 3, f. 266. — D. 7 & 194, G. 14.) — b) Statek *Poličany Bílého říc.)** — tvrz a ves Poličany s pivovárem, mlýnem poplužním a ves Trotina s příslušenstvím — které Waldštejn, jak po bratru jeho *Janovi* naň na díl j. l. 1619 za hotových 12.000 kop mš. Alžbětě *Waldšteina* roz. z Uchtryč, prodal. (D. Z. 192, E. 10.) Avšak tento v čas zpourey učiněný byl zrušen, a statek i komory za summu odhadní 8964 kop mš. (10.4. l. 1623 prodán *Albrechtovi z Waldšteina*. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 265. — D. Z. 141, E. 14 & 194, I. též Waldštejn Albrecht, statky lenní.) — c) Jistina dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

Waldštejn pak, neobdržev na dvě třetiny z ponechané ničehož, odešel ze země a zemřel bídne. Teprv jeho synovi *Karlovi* dáno bylo vedle cíř. reso. 14. dubna 1636 cíř. pojištění na 20.000 zl. rýn. třetin jemu náležejících, na kteréž dle účtu kom. z dne 18. června 1635 po srážce dluhů připadl summě 33.792 zl., totiž summy hlavní 19.644 zl. zadržalých 14.148 zl. (C. 215, W. 3 & F. 5/.)

Kristian svob. pán z Waldšteina na Dubenci, v lednu l. 1621 cíř. věrnost zachovati přísahou s při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 byl *polovice* jmění svého, kteréž všecko v této p. uято, totiž: a) Jistina 4400 kop mš. — b) Statek (kr. Hradec Král. okr. Král. Dvůr) — tvrz a ves s dvorem poplužním a mlýnem, ves Zahlině s mlýnem *Třebíhoř* s dvorem poplužním a mlýnem a ves

*) *Poličany a Rohoznice* náležely předešle k statku *M. J. 1560 Jiří z Waldšteina* na Hostinném od *Albrechta Smřického* chodě za 13.250 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 57, H. 10.)

**) Statek *Třebíhoř* (okr. Hostinné, dom. Poličany), v s dvorem poplužním a ves *Zvičina* (Svěčín), prodal *Kristian*

příslušenstvím, jak to Waldšteín při dělení bratrském
 ummě 30.000 kop mš. obdržel — kterýž od komory české
 ko za 19.605 kop mš. odhadnutý, l. 1623 za 18.747 kop
 koupil *Albrecht z Waldšteina* a l. 1624 za jiné statky
 enou postoupil Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, W. 3. —
 . conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, D. 6 & M. 14; 194, G. 11.)
 Polovice Waldšteínovi z milosti ponechaná vynášela dle
 u komory české, dne 13. dubna 1624 učiněného, po srážce
 hů toliko 4189 kop mš.; avšak Albrecht z Waldšteina
 stianovi, jenž sobě na veliké zkrácení dílu svého příliš
 kým odhadem statku Dubence stěžoval, místo polovice
 nmy trhově postoupil v léno statek *Druscov* (Drausendorf)
 ummě 15.691 zl., pak dvůr poplužní *Chřenovy* v summě
 10 zl., kteréž jemu po smrti Albrechta z Waldšteina vedle
 resoluce z dne 21. dubna 1636 dědičně byly ponechány.
 Z. 145, C. 30 & F. 14. — Viz léna Fridlandská.)

Na statku Dubeneckém měla Majdalena Waldšteínová,
 va po Janovi Křištofovi z Waldšteina, potom opět pro-
 ná Mičanová, roz. Bohdanecká z Hodkova, pojištěno 4000
 o mš., kteréž od kommisie liquidationis dne 7. července
 5 byly přisouzeny bez úroků vdově po jejím synovi Ja-
 i Křištofovi z Waldšteina, Ludmile Markétě a jejím dě-
 a, a na statku Dubeneckém jsou vykázány. (C. 215, W. 3. —
 též Trčka.)

Zdeněk svob. pán z Waldšteina, při kommissi konfiskační
 e 5. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek
 řšnice (Oels, kr. Jičín, okr. Hostinné), k němuž náležel
 neček Olešnice, též Nové Zámky (Neuschloss) řečený,
 dvěma dvory poplužními a ovčíny pod zámečkem Olešni-
 m a ve vsi Kotvici, při nichž bylo 9¼ lánu rolí, 10 koní,
 krav, 40 jalovic, 800 ovcí a 40 prasat; 6 mlýnů (1 na
 bi pod vrchem s pilou, 1 v Chotovicích, 2 v Olešnici horní
 dolní, 1 v Brusnici Nové, 1 na Můstku s pilou), z nichž
 házelo užitku ročně 510 korců obilí; 32 léče lesů, ze-
 éna Vackovský, Mejslovská, Klyzele, Černý les a les pod

as zpoury l. 1620 *Václavovi Zarubovi z Hustiřan* za 8000 kop mš.
 Z. 192, L. 1); ale prodej ten zrušen a statek dotčený, poněvadž i Za-
 a byl odsouzen, od král. komory byl ujat. (C. 215, W. 3. — Viz též
 ruba.)

Můstkem; vsi Olešnice horní, střední a dolní, (Praussnic) horní a dolní, a Chotovice (Chotějovice Kottwic), s 292 osedlými (z nichž 138 s potahy), váděli ročně úroků 250 kop mís., slepic 464 po 6 67 kop po 17 gr., pleci 35 po 51 gr., telata 2 po konali roboty orní 265 dní po 24 gr., ženní 74 stravy po 6 gr., sekání trávy 16 dní po 6 gr., vo na 40 vozích po 5 gr.; žetí ovsa 18 dní po 6 g konopí na 13 záhonech po 2 gr. a štípání dříví 6 gr., a mimo to povinni byli při dvořích zdarma četi, hnůj, obilí, seno, otavu a dříví voziti; z *Netř* váděli ročně hrnčíři za 1 kopu 30 gr. hrnců, řez men loje, kovář činže 10 kop, a clo z mostu tamže 12 kop. — Tento statek od komory odhadnutý po 53.499 kop mís. (62.416 zl. rýn.), po druhé toliko kop, koupil l. 1623 v sobotu po sv. Šebestianu za rýn. *Albrecht z Waldšteina*, kterýž jej v léno F l. 1624 přenesl a t. r. dne 24. ledna téměř *Zdeňkov* *šteina* za 43.153 zl. v léno postoupil. (C. 215, W. conf. 2, f. 272. — D. Z. 141, C. 3 & 194, E. 21.) Zdeňka, jemuž na srážku polovice z milosti mu p dne 28. ledna 1624 z důchodů komory české 24.72 vyplaceno, statek Olešnice opět od Albrechta z V byl ujat a dne 22. března 1633 postoupen v léno za plukovníku *Vilémovi z Lamboy* na srážku jeho po za služby vojenské, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 1640 proti složení 8960 zl. dědičně byl ponechán. (E. 16.)

Vdova po Zdeňkovi pozůstalá, Anna Maria, d chyma Libšteinského z Kolovrat, potom opět provd nová, užívala až do provdání svého statku *Sloup* Albrecht z Waldšteina náhradou za věno její na sta nickém pojištění Zdeňkovi v léno postoupil (viz z Waldšteina); potom obdržela l. 1640 na dotčené v 25.000 kop mís. cíś. pojištění, upustivši k dobré od 5000 kop mís., jí od Zdeňka věnovaných. (C. 21

Bohuchval Valkoun z Adlaru na Štafě, Postovi činěvši a Vraškově, katolík, dne 1. října 1619 vyk sahu podle snešení stavů povstalých o zavržení kri

ada II. a zvolení Fridricha Falckého; pročež při kommissi
 říšskáční l. 1622 odsouzen byl *k manství*, ale na přimluvu
 žete z Lichtenšteina a král. rad při komoře české, kdež
 Valkoun v mnohých kommissích a pracích důležitých dal
 řehovati, zvláště pak proto, že již před zpourou na svém
 tku *Břeštanech* všechny poddané své přivedl k náboženství
 olickému, ponechán byl při dědičných statcích svých Štafu
 onických), Poštovicích, Račiněvsi a Vraškově*) (kr. Lito-
 řic., okr. Roudnic.), vedle císa. výpovědi 8. prosince 1622
 ti složení pokuty peněžité k skutkům pobožným. Valkoun
 za perdon jemu císa. resolucí z dne 27. ledna 1623 udě-
 ý uvolil se složit pokutu 3000 zl. rýn., kteréž vedle císa.
 ůčení *ke stíšení kovového krucifixu na mostě Pražském* na
 stě předešlého dřevěného kříže sešlého měly býti vynalo-
 y. Summa dotčená od Valkouna, jenž se stal l. 1624 císa.
 lou, dne 18. listopadu 1627 byla složena při král. úřadu
 chodním, od něhož na nějaký čas půjčena Pavlovi Mich-
 ri hraběti z Vacínova k zapravení proviantu císa. vojska, a
 tom l. 1628 navracená, císařovně na její deputát byla vy-
 na. (Dle zprávy komory české na císa. komoru dvorskou
 lané dne 20. září 1629.) Pročež na zprávu král. místo-
 ůcích císaři o tom dne 1. září 1629 učiněnou poručeno
 o od císaře dne 13. září t. r. císa. komoře dvorské, aby
 čená summa peněz co nejdříve byla nahrazena a k účelu
 čenému obrácena. Zatím však vedle císa. poručení a na-
 ení král. místodržících dne 28. srpna 1629 purkmistr a
 la Starého města pražského dali zase postaviti dřevěný
 raz ukřižovaného Krista, též obrazy (sochy) Panny Marie,
 Jana Evangelisty a sv. Maří Majdaleny, na most Pražský,
 kdež prve stály pro povzbuzení k pobožnosti lidí tudy
 ůcích. Když pak dne 19. dubna l. 1657 při téměř krucifixu
 eb pravé ruky a klínek pod pravým ramenem přiklihovány
 téměř na polo shnilý pustil a tou příčinou tělo Ukřižova-
 ho něco jinak než předešle na kříži pnělo a k Starému
 stu se obrátilo, z čehož sobě lid obecný divadlo učinil

*) Statek *Vraškov* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vinicemi,
 rybníky, ves *Straškov* (díl) s dvorem poplužním a dědinou při vsi Vodo-
 dech — koupil Valkoun ve zpoufe l. 1619 za 13.000 kop míš. od
 tčety Zapské z Šlivic. (D. Z. 139, N. 22.)

a k němu ten i druhý den v nemalém počtu se sbírala i nepodstatná pověst se rozšířila, že i dřevěná Nepomuckého, tehdáž již na mostě postavená, k Malé Straně města Pražského se obrátila); puška rada Starého města pražského k nařízení král. mištrka krucifixu bedlivě prohlídnouti dadouce žádali, aby za pokutu fiskální, kterou někdy Valkoun složil, k kovovému krucifixu byla obrácena. A tak ještě v roce (1657) nákladem z král. důchodů kovový (bronzový) Ukřižovaného u kupců Hyllingerovských v Drážďanách koupěn a postaven na mostě na témž místě, kde dřívější stojí. L. 1666 dekretem komory české dne 6. srpna purkmistra a rady Starého města pražského, aby v krucifixu dotčeného na místě předešlých soch dřevěných Marie, sv. Jana Evang. a Maří Majdaleny též soch z král. důchodů byly zhotoveny, odmítnuta jest s tím, aby obrazy dotčené Pražané Staroměstští statků svých zhotoviti dali. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{1}{10}$ též P. $\frac{124}{13}$ Hauptmanipulation.)

Bohuslav Vamberský z Rohatec, katolík, ohlášen 20. září 1620 u generála Don Baltasara de Marras, který mu milostí císaře a na milost přijat byl. Nicméně statek jeho (kr. Budějovic, dom. Nové Hrady), tvrz s dvorem a od vojáků vydrancovaným, a *dům* jeho v městě zástavou dány byly obci města Krumlova za půjčku lohy válečné; avšak vedle císař. resoluce z dne 20. září 1623 dekretem kommisie konfiskační dne 7. září 1623 byly Vamberskému, dne 13. června 1623 pokuty bez osvobození (absolutus sine clausula); summa Krumlovské pojištěna byla na jiném statku král. pokutě připadlém. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{10}$ & W. 6.) Protože tomu marně se domáhal Vamberský ještě l. 1631 milostí svých na statcích konfiskovaných v summě 20.000 mřš. z nichž 20.000 kop měl na statcích Švamberských jeho strýc a dědic Jan Hynek Vamberský se svými manželkami Barborou Reichenbergerovou a Kateřinou Aničkou, dcerou něčeho. Teprv Jana Hynka dětem a dědicům vedle resoluce z dne 13. srpna 1670 místo dotčených jistin, úroků zadržalých upustili, dáno dne 24. ledna 1671.

tění toliko na 24.750 zl. rýnských. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$; S. 83 W. 6.)

Hynek nejstarší Vamberský z Rohatec, odsouzen k man-
 ři, prokázal nevinu svou a při kommissi konfiskační dne
 října 1623 pokuty byl osvobozen; předce však pozbyl
 statků svých již před bitvou bělohorskou od císař. vojska vza-
 ch, z nichž statek *Třebín* (okr. Budějovic.) tvrz a ves, obci
 v okolí Budějovic Českých dne 15. dubna 1623 za 2000 kop
 míš. byl postoupen (C. 215, W. 6. — Lib. conf. 2, f. 194. —
 D. Z. 141, F. 21); — pak ves *Bramišov* (Brančov, kr. Plzeň,
 r. Kdyně) se sedmi poddanými již l. 1621 prodána byla
 summu odhadní 983 kop míš. *Vilémovi Žákovci z Žákova*
 statkem Příkřicí, Janovi Kašparovi Tucharovi konfiskova-
 m. (C. 215, T. 19 & W. 6. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z.
 1, E. 26.)

Hynek mladší Vamberský z Rohatec zběhl s manželkou
 již před bitvou bělohorskou ze země, zanechav *dvoru*
jeho sedláckého ve vsi Bramišově (u Budějovic), od císař. vojska
 drancovaného a spáleného, kterýž za summu odhadní 200
 kop míš. obci města Budějovic se statkem Třebínem byl po-
 stupen. (C. 215, W. 6. — D. Z. 141, F. 21.)

Karel a Krištof Vamberští z Rohatec, katolíci, podepsali
 přísahu stavů odbojných, avšak při kommissi konfiskační dne
 října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty byli osvobozeni.
 Karlova manželka Anna zavázala se při kommissi tractationis
 pro opere l. 1629 složit 10 zl. k alumnatu kláštera sv.
 Kuba v Starém městě pražském; Krištof pak složil 100 zl.
 témuž účelu za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{11}{41}$
 W. 6.)

Adam Kašpar Vančura z Řehnic a na Čistých pro úča-
 stvství ve zpořu při kommissi konfiskační dne 23. května
 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen
 k *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 1621
 přísahu věrnosti a poddanosti k ruce císaře opět vykonal.
 Jeho statek jeho *Čistý* (Čistá, kr. Jičín, okr. Paka) — tvrz
 ves Čistá s 59 osedlými (28 s potahy, 11 zahradníků a 20
 alupníků), dvůr poplužní s $5\frac{1}{4}$ lánu polí, 20 kravami, 10
 kusy jalového dobytka a 180 kusů ovce, též 8 lečí lesů (ře-
 ných Hůra, na Rychetsku a Šejtný) a dva mlýny o trojím

složení — v pokutě byl ujat a dne 16. října 1623 odhadní 25.189 kop míš. prodán *Albrechtovi z H* po jehož smrti týž statek s panstvím Hostinném s císaře Vilémovi Lamboyovi sv. pánu z Desenersu d postoupen. (C. 215, W. 7. — Lib. conf. 2, f. 276. — M. 11; 292, N. 2 & 145, J. 28. — Viz též Walds

Na dvě třetiny Vančurovi z milosti ponechano dle účtu král. komory z dne 1. února 1624 po srá toliko 16.053 zl. rýn., o jichž zaplacení z komory če žádal Vančura, s manželkou svou a se šesti dítkan nouzi žijící. Po jeho smrti přihlásila se manželka j roz. *Vratislavová z Mitrovic* l. 1629 při kommissi o dotčenou pohledanost, též o věno své 1000 kop neobdržela ničeho, ačkoliv jí obé bylo přisouzen její syn *Jiří Šťastný Vančura* l. 1671 opětovati mu o tuto spravedlnost svou, kteráž mu teprv l. 1675 řčena a po jeho smrti opět synům jeho a dědicům Rudolfovi, Václavovi Vilémovi, Ferdinandovi Arnoš římu, v summě 14.226 kop. míš. přisouzena. Ale tito z této summy ničeho nechtěli sleviti ani se pouhým na ní pojištěním komory české, nýbrž na to, aby jim spravedlnost jejich i s úroky ze statku nahrazena; věc ta ještě l. 1690 při kommissi revi stala nevyřízenou. (C. 215, P. 1/2 & W. 7.)

Fridrich a Vilém Vančurové z Řehnic sloužili stavů povstalých pod plukem hraběte Šlika, kde Fridrich od svého leytnanta na konci l. 1618 byl za pak jeho Vilém brzy potom v 16. roce věku své Poněvadž při kommissi konfiskační l. 1623 nebyli podvolila se sestra jejich *Kunigunda Kapounová* missi transactionis dne 18. dubna 1629 za perdon lený do komory české složití 1500 zl. rýn. buď z ji kop míš., kterou za komorou českou měla, aneb Krnska a Soleče, za 30.000 kop míš. odhadnutých, otcí jejím Janovi léta 1616 zemřelém na ni a na osm dítek nezletilých připadly. (C. 215, C. 1/4 & V

Jiří Šťastný Vančura z Řehnic a na Studénce, při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 162 jmění svého, propadl: a) Statek *Studénku* (kr. Bole

ich. Hradiště), k němuž náležela tvrz a ves Studénka s dvorem poplužním, při kterém bylo 12 lánů orných, a chovati se mohlo 18 klisen, 40 krav, 20 sů jalového dobytka, 30 svinského a 420 kusů ovcí; ves Sedlnice (Nasilnic) s dvorem poplužním, při němž 8 lánů orných, 12 klisen, 30 krav, 15 kusů jalového a 20 svinského dobytka; vsi Horky, Býčina, Litkovice, část vsi Kosmonos, Hradiště, Vápno (okr. Česk. Dub), Koprník, Trenčín, Chudomyšl (díl) a Zájedzy (díl), jak to l. 1619 Vančura manželce Dorotě, roz. z Tunic, ve věně 10.000 kop mš. zastavil. (D. Z. 139, L. 6.) Statek ten — při němž byly 3 rybníky náležející (Studenský, Labkovský a Korecký), do nichž se sázelo plodu tříletého 640 kop na dvě tepla; pak 7 rybníků výtažných (Brdník, Ouhelnický, Litkovský, Bejčinský, Suchý, Janovský a Příbek), do nichž se sázelo plodu dvouletého na jedno teplo 300 kop; též lesů 29 lečů, z nichž les „Baba“ dřevnatý, dubový 20 lečů měl — odhadnutý za 39.499 kop m. l. 21. ledna 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* od komory české za 39.499 zl. (kteráž summa císař. ratifikací na 43.455 zl. potvrzena), pak jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* v léno postoupil. (C. 215, W. 7. — Lib. 2, f. 268. — D. Z. 141, B. 27 & 194, E. 2.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech (nyní Ferdinandova třída v bývalých Nových alejích) mezi domy někdy majetku Jona z Javoru a „u tří červených zvonů“ ležící, který od Vančury byl zamlčen a l. 1630 praelatu Janovi Ctihošovi Kotkovovi z Freifeldu prodán, tudíž celý král. fisku příděl a vedle nařízení komory české dne 28. června 1658 *Barboře Eülerové*, měšťance Starého města za 988 zl. l. 1659 postoupen byl. (C. 215, W. 7.)

Vančura stěžoval si na zkrácení l. 1628, dokládaje, že statek Studénka, na němž 19.700 kop m. dluhů vězelo, mezi dcerami za 60.000 zl. stojí; avšak nepořídil ničeho i marně domáhal při král. komoře polovice z milosti jemu zachované ze summy trhové po srážce dluhů. Pohledanost jeho byla ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena. (C. 215, W. 7.)

Václav Vančura z Řehnic, měšťan Nového města pražského, při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna

l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však neradil (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & W. 7.)

Jan Jiří svob. pán z Vartenberka na Novém Zámku v Rohozci, dal se potřebovati od stavův odbojných kommissarů při výpravě lidu válečného z krajů Čech a Chrudimského; pročež i přes všecku přimluvu Saského při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl v majetek své, který již předtím v pokutě bylo uято, totiž:

1. Statek *Rohozec*,*) k němuž náležel zámek s předhradím, pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem nově vystavěnou; čtvrt města *Turnova* (díl Svijanský a vsi Rohozec (9 osedlých), Daliměřice (4 osedl.), Dolánky (13 osedl.), Cínov (2 osedl.), Loučky (díl s platy přes Jizeru, Pohorice (1 osedl.), Bukovina (3 osedl.), Žedlník (1 osedl.), Louček (Loučky, 3 osedl.), Jemnice (1 osedl.) s podacím kostelním, Vodolanovice (Odolany, 1 osedl.), Žďárek (7 osedl.) a Pačěřice (12 osedl.), tlupek lupníků v dotčených vesnicích; mlýn Podkostelní, courovský při městě Turnově s valchou a šlejfrův, Dolanský nájemný, kus řeky Jizery, lesy (zejména u Ohraženic, Hořejní a Dolejší Cínový, na Bukovině, Bukovinou, Barvířovský u Pačěřic, v Klenovém) se vším příslušenstvím (dle listů dílčího l. 1613 N. 18); k tomu též městečko Železný Brod a vsi (Mnichovka), Besedice, Vrat, Zbiroh, Lištné, Proseč nové, Pelechov, Brodce Malé (Brodec), Proseč, Zpice, Smrčí, Chloudov, Dlouhé, Hamrštejn a Kobylka (141, B. 30.) Statek tento od komory české za 4000 míš. odhadnutý, prodán byl l. 1623 dne 21. ledna za *Albrechtovi z Waldšteina*. (C. 215, W. 8. — Lilienfeld f. 266. — D. Z. 141, B. 30 & 194, E. 11.) Viz též

2. Panství *Nový Zámek* (Neuschloss) a *Lípa* (Leipa), k nimž náležely: a) *čtvrtý díl zámku a město* (Lípa česká) s předměstím před Dlouhou branou, poplužní v Žitonicích a vsi celé Svárov (Schwora), S

*) Statek *Rohozec* a *Skály* propadl v pokutě léta 1622 z Vartenberka a koupil je opět l. 1557 od císaře Ferdinanda kop. gr. česk. (D. Z. 13, G. 18.)

Úpa stará), Žíznškov (Schiessnig), Heřmanice (Hermsdorf), Wessel (Wesseln) a *Vokřešice* (zaniklá), v Bořetíně (zaniklá) a v *Strači* toliko panství bez platů, v Dubici tři dvory kmetců platem a na dvou dvořích kmetcích toliko panství, v Liebavě (Liebich) a Šosndorfu (Radeč, Schossendorf) po jednom dvoře kmetcům; rybníky, Heřmanský, Podheřmanský, řečený Nový, Kotvický větší, Pod Heřmanicemi, v Poli, a dva rybníky nové podle obce; — b) městečko *Jesvé* (Neustadt), obilovice vsi Waltersdorfu, a ves *Strači* (Stratschen) s vinicemi i s robotami Střížovskými (v Střížovicích), s řekou Ploužnicí a s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Krištofa Děčínského z Vartenberka koupil (Desk. dvor. 52, E. 1—2); — c) *čtvrtý díl zámku Lipého* a čtvrt města s předěstím Svatokřížským, čtvrt vsi *Strači* s vinicemi a vsi Kozly (Kosel), Robeč (Robic), Ledce (Lodce, zanikla), Písečná (Piessing), Manušice (Manisch), Šejba (Scheibe) a Nová Skalice s robotami viničnými ze vsi Štřížovic; rybníky Horecký, Hedecký, Červený, u Manušic šest rybníků, Robecký, Frantý; Ústý, Skalici a Šejba řečenými, se vším příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Anny ze Solbauzu, roz. Berkové, léta 1543 koupil (D. dv. 52, E. 1—2); — d) statek *Chudý Ládek*, zámek (zaniklý) s dvorem popl., a vsi celé Dřevčice (Dřevčice), Sušice a Heřmánky (Hirschmantel), v Zdíslavicích Pačkově, vesnicích pustých, dvory kmetců pusté, se zámkem pustým, řečeným *Vřísek* (Žižkenschloss) s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Vosterského l. 1543 koupil; — e) statek a dědictví *Karasy* (Karasice, Karsch), dvůr poplužní a ves celá s dvory kmetci toho času pustými, jak to Václav z Vartenberka od Přibíka Teyna léta 1544 koupil; — f) statek *Jestřebí* (Habichstein, Habstein), zámek, dvůr poplužní a městečko Jestřebí, vsi Provodín hořejší a Provodín dolejší (Mückenhahn), Mnichov, ves pustá, s dvorem a dvěma mlýny, Oujezd (Ujest), Maršovice, Chlum (Klum), Pavlovice, *Vršov* (zaniklá), Hradiště (Radisch), a dvůr poplužní v *Chvístři* (zaniklá), též rybníky, Jestřebský hořejší, od ním Karaský, Veliký Mnichovský, pod Jestřebím malý rybníček a rybník v Oujezdě, s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Smiřického l. 1545 koupil; — g) statky *Rybnov* (Rybn, Rübenau), tvrz s dvorem popluž-

ním, *Vítkovec*, zámek s dvorem poplužním, ves *Zám*
již pustá, městečko *Holany* a ves pustá *Nevdanov* (zámek
zámek pustý *Milčany* s poplužím, *Fridland*, zámek
pustý, vsi *Hodnovoslovic* (*Hodnovoslavec*), *Hostiko*
stikov, *Hospic*), *Babí* (*Baba*), *Nováves* a *Drchlava* (lesy
Hostokovský, *Voslovský*, *Milčanský*, *Nevdanovský*,
Holanský, *Milčanský*, *Voslovský*, *Hořejní dva*,
Čimrhak, *Fraunteich*, *Zálužský*, *Pavlíkovský*, *Čer*
nky dva cihelní; — h) též zámek *Nový Zámek*
jak všechny tyto statky manské k panstvím, *Nový*
Lípa, náležející, *Janovi z Vartenberka na Novém*
a Bezdězi, který je po otci svém *Václavovi* v mans
l. 1575 dědičně byly doprodány a z manství za 11
gr. českých propuštěny. (C. 215, W. 8. — D. Z. 18

Tyto statky, které *Jan z Vartenberka* l. 1615
své Julianě, potom opět provdané za *Sigmunda z Wol*
odkázal, pro veliké dluhy ještě za živobytí *Jana*
berka l. 1616 dne 9. dubna od císaře *Matyáše* jistý
stratorům do správy byly odevzdány, pak l. 1617
Jana z Vartenberka, bratřím *Janovi Jiřímu* a *Ottov*
chovi, pro jejich pohledanosti zvodem postoupeny,
pro provinění *Jana Jiřího z Vartenberka* a některý
věřitelů v pokutě ujaty a za 154.528 kop míš. odha
komory prodány léta 1623 za 180.282 zl. rýn. *A*
z Waldšteina. (C. 215, W. 8. — Lib. conf. 2, f. 264.
141, B. 6 & 194, C. 2.) Viz též *Waldštejn*.

Summa dluhů na statech dotčených vynášela
kop míš., z nichž král. fisku pro provinění některých
případlo 91.339 kop míš., s ostatní pak summou
151.717 kop m. věřitelé na kommissi revisionis byli
tito však ještě l. 1661 ničeho neobdrželi. Jenom *h*
mundovi z Wolkenšteina, jemuž dotčená manželka jeho
pohledanost svou na statech *Novém Zámku* a *Lípě*
pila, vedle cíś. resoluce z dne 24. dubna 1638 m
pohledanosti v summě 198.998 kop míš. dáno bylo
jištění toliko na 80.000 zl. (C. 215, W. 8.)

Jan Jiří z Vartenberka odešel pro náboženství
přijel však při vpádu saském l. 1631 s kurfiřtem
a svých věcí při něm vyhledával; protož při kom

kační Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl
eho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$.)

Otta Jindřich svob. pán z Vartenberka pokuty za pro-
nění své v čas zpoury vedle král. výpovědi z dne 13. června
1623 byl osvobozen a zůstaven při statcích svých zvláště
proto, že statky *Tuchoměřice* a *Čičovice* (Čečovice, kr. Praž-
ský, okr. Smíchov.) — zámek *Tuchoměřice* s dvorem popluž-
ním, ovčínem, pivovárem, chmelnicí, vinicemi s lisem, dvěma
mlýny ve vsi Tuchoměřicích s olejnou, rybníky, řekou Vltavou
s přívozem, vsi Tuchoměřice s podacím kostelním, Kně-
žka (díl); též tvrz *Čičovice* s dvorem poplužním, ovčínem,
rybníčky, vsi Veliké neb Hořejší Čičovice a Malé Čičovice,
dědinami někdy ke vsi pusté Černonici a již ke vsi Čičo-
vicím náležitými, s příslušenstvím, jak to l. 1615 od Jana
Benjamina Sluzského z Chlumu za 46.000 kop mš koupil
(D. Z. 189, E. 19) — již l. 1621 před svým osvobozením prodal
za 36.000 kop m. kolleji jezuitské u sv. Klimenta v Starém městě
pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Smlouva tržová o dotčené statky
z l. 1621 v pondělí po sv. Jiljí vykonaná přišla k ztracení;
avšak rektor kolleje jezuitské dostatečně to provedl, že táž
smlouva in originali ke deskám zemským byla složena, tak že
dne 7. října 1630 bylo nařízeno, aby opis té smlouvy do desk
zemských byl vložen. (D. Z. 621, N. 14.) — **Dům Varten-
berský**, Ottovi Hendrichovi náležející, v Novém městě praž-
ském v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Václava
Velechova a Jana Beronického ležící, dne 24. ledna 1623
odem postoupen byl v dluhu 1100 kop mš. **Pavlovi Lan-
ovi z Kracendorfu**, který spravedlnost svou na témž domě
dne 22. května 1628 Janovi Křištofovi Leskovci z Leskovce
postoupil. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 279.)
Václav Fridrich Vartovský z Varty od král. prokuratora
z l. 1633 obviněn byl, že při vpádu lidu kurfiřta Saského do
Prahy l. 1631 se ujal dvora Rožkovského a svršků Bohusla-
vi Valkounovi náležejících, pak že při nepříteli potřebovati
dal v službě vojenské a lid nepříteli najímal; avšak od-
dal svědky nevinu svou, a při statku svém zanechán jest.
(C. 215, W. 41.)

Jan Velemický (Velemiský) z Velemyšlovsi a na Olbra-
vovicích, zemřel před vyrovnáním se o pardon při kommissi

transactionis, před kterou dne 5. února 1629 byl (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian Velemický (Velemiský) z Velemyšlovs
missi konfiskační odsouzen *k manství*, dne 2. října
kuty zpřostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Samuel Adam z Veleslavína, též „Melantrich“
měšťan Starého města pražského a knihtiskař, pro
stenství v jednáních a podnicích stavů evangelických
ze země hned po bitvě bělohorské a nenavrátiv se
knížete z Lichtenšteina, patentem vyšlým dne 17. ú
za psance prohlášen a při kommissi hrdelní (exs
dne 5. dubna, vedle cís. resoluce z dne 16. dub
hrdla, cti i statků byl odsouzen, a jméno jeho n
přibito. Veškeré pak jmění jeho hned v pokutě b
totiž:

a) *Dům šosovní Melantrichovský* „u Tří velbl
čený, s knihtiskárnou, v Konešovic ulici v Starém m
ském ležící (nyní č. 471 v Sirkové ulici), z kterého
vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 14. sr
kolleji jesuitské u sv. Klimenta od císaře byla
dům pak dne 6. července 1621 *Juditě Biltnové* pr
za summu odhadní 3000 kop mš., z níž Lidmile
Veleslavínové 1500 zl. rýn. věna jejího odvedeno bylo
P. 2 a W. 9. — Lib. conf. 2, f. 121. — Lib. contract.
f. 283.)

b) *Dům* v Starém městě pražském, v osadě M
na Louži v ulici k mostu mezi domy Kateřiny Ničo
stiana Plumštejna ležící (někdy Kašpara Koča,
z Veleslavína léta 1617 od Jana Chvateliusa Kra
z města Tábora v summě 3460 kop m. dědičně pos
odhadnutý za 3398 kop mš., koupil od komory dne
1623 *Pavel Šeyb*, komorník arciknížete Ferdinanda
za 2500 zl. na ten způsob, že dům svůj na Malé s
valy ležící král. komoře v 1000 zl. postoupil a 15
komory české odvedl. Dům ten prodal Šeyb l. 1623 z
Kristianovi Mathovi. (C. 215, P. 2 & W. 9. — Lib.
caerul. 3, f. 314 & 317.)

c) *Vínice Melantrichovská*, na Letních blíže
branou Bruskou u Prahy ležící a 9 korců míry m

nutá za 4000 kop m., kterouž od komory české dne 27. tna 1621 za 3000 kop mš. koupil místosudí království kého *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*. Tato vinice, kterou dal Kapr l. 1624 Jiljímu Fuxovi z Rainburku, písafi při úřadě stavitelském, pro nedoplacení 1000 kop mš. na učení komory české dne 23. června 1625 a 23. listopadu 8 od perkmistra hor viničných Pražských opět byla ujata. 215, W. 9. — Lib. conf. 2, f. 121. — Lib. contract. 19, 99.)

Sigmund Matyáš Vencelík z Vrchovišť pro účastenství ve uře při kommissi konfiskační dne 22. prosince 1622 vedle l. výpovědi z dne 29. řjna t. r. odsouzen byl *polovice ní*, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, ž:

a) Panství *Chejnov* (Chýnov, kr. Tábor.), kteréž za 84.987 mš. odhadnuté vedle cí.s. resoluce z dne 18. července 3 prodáno bylo za 80.000 kop mš. *cizozemci knížeti Jani Oldřichovi z Eggenberga*, hejtmanu zemskému v Štýrsku Gransku. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 97. — D. Z. , E. 22.) — K panství Chýnovskému náležely zámek a měčko Chýnov, vsi Zahostice, Bítov, Nováves, Kladaruby, movice, Mašovice, Podolí, Blanička, *Hlasivo*, Pohnání, Ponec, Lažany, jeden poddaný na Doubravě a dilem vsi ušovice, Chotčiny (Chotčín), Dobronice, Vřesce, Nuzbly (zdly), Kosmice, i tvrz *Polanka* s dvorem poplužním a dvůr plužní v Dobronicích, se vším příslušenstvím, jak to Sigandovi Matyáši Vencelíkovi manželka jeho Anna Majdalena, z Malovic, l. 1614 odkázala na čas jeho živobyті a pak ům, kdyby jich s ním měla. (D. Z. 137, F. 26 a G. 2.)

b) Panství *Kamenice* (K. nad Lipou, kr. Tábor), jehož se ed po bitvě bělohorské Don Baltasar de Marradas k ruce ůře ujal, postoupeno bylo v summě 24.000 zl. *cizozemci anělovi Jindřichovi Paradisovi sv. pánu z Escheaide*, cí.s. kovníku, i se statkem *Černovicemi*, zastaveným v 2000 zl. Joymovi Španovskému, jemuž vedle nařízení knížete z Lichtenina z dne 30. května 1622 summa zástavní byla navracena. radis pak l. 1623 koupil panství Kamenice a statek Černovice za summu odhadní 109.956 kop mš., z kteréž jemu dle cí.s. resoluce z dne 18. září 1623 poraženo bylo darem

z milosti 20.000 zl. a za službu vojenskou 22.000 zl. W. 10. — Lib. conf. 2, f. 291. — D. Z. 153, D. 29.) — ství Kamenickému a statku Černovickému (které A. dalena Vencelíková, roz. z Malovic, l. 1614 v dluhu gr. česk. postoupila manželu svému Sigmundovi M. Vencelíkovi k užívání do smrti jeho a pak dětem, k němuž měli), náležely: zámek a město *Kamenice*, vsi R. Lhota za Lesy (Lhotka), Vlasenice, Pelec, Častrov, M. Žďár, Vlčetín (díl), Dízkopy (Dičkopy, Dívčíkopy, d. sička, Pechov (Pýchov), Kostelní a Horní Radouň, Bo. Včelníčka a Bohdalín, Těmice, Prašivá Lhota, Malá Lidmaň, Dobrá Voda, Zlatenka, Drahounov, Babín, K. (Grünwald) a Pravskov; — pak městečko *Černovice* torstvím a domy šenkovními, vesnice Dobešov s kollat. Vlkosovice i s dvorem Hřebenným, Svatava i s dvo. jávovým a Benešov (díl), též lesy (zejména Bohutín novicemi, Višnovice, Horní za Benešovem), kromě t. řečených v Jistibce, kteréž s loukou Jistibskou a Jiříkovi Homutovi z Harasova byly prodány, a též jit. tově, na které obyvatelé a měšťané městečka Čern. Petra Voka z Rožmberka obdarování sobě pod jistý p. tak jak jest to vše dne 7. dubna 1597 Majdalena M. z Lisova, matka Anny Majdaleny Vencelíkové, od Pe. z Rožmberka za 25.000 kop míš. koupila (D. Z. 172. též vsi Dvořiště, Šimpach, Věžné, Vintřov, Moudro. Obratany, Důl a Strítež (díl), jak je Anna Majdale. celíková po bratru svém Michalovi Malovci z Mal. držela. (D. Z. menší, 237, F. 24.)

c) *Vesnice Doly* (Důl Sudkový u Chejnova) s. v níž se tehdáž 2000 korců vápna ročně páliło; *Dob. Strítež* (Trítež) a *Zlatenka*, k panství Chýnovskému n. prodány byly vedle cis. resol. 10. listopadu 1627 kop míš. též *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga*. W. 10. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 143, B. 4.)

d) Statek *Buková Nová* (okr. Počátek, dom. Ce. k němuž náležely tvrz a ves Buková s pivovárem, poplužním a chmelnicemi, vsi celé Černov, Chrastov s krčmami výsadními, platy a robotami, s lesy (zejm. trových, Malaškovský a pod Palanky Pikalovými, Pr.

ny a na Skalce), s rybníky a vším příslušenstvím, jakž to
1617 Vencelík od Albrechta Šebestiana Leskovce z Le-
vce za 11.500 kop míš. koupil. (D. Z. 138, K. 30.) —
tento statek již l. 1621 cíś. rytmistru při pluku de Marradas
pánovi Drago-Dragi za 1500 zl. zastaven, potom odhad-
ný za 13.676 kop m., vedle cíś. resoluce l. 1627 postoupen
pluku Don Baltasara de Marradas a pak plukovníkovi *Don*
Martinovi de Hoeff-Huerta na díl jeho v summě 13.000 zl.;
desek vložen teprv l. 1641 vdově po Don Martinovi de
uerta Anně Marii, opět provdané z Donína. (C. 215, W. 10. —
conf. 2, f. 111 a 361. — D. Z. 147, L. 16.)

e) *Dům Hyršový* (Hyršovský), též u *Vencelíků* řečený,
novém městě pražském na Vodičkové ulici na levé straně,
ke k radnici, ležící mezi domem Eliáše Erasima Udvarhely
řížovic a domem u Mnišku řečeným, který Vencelík za
10 kop míš. koupil a dne 26. dubna 1619 v čas zpourey
né manželce své Lidmile roz. ze Zap postoupil, a tato
druhému manželu svému *Janovi Lopovi z Giron* (Jiron)
22. května 1627 zapsala. Postoupení domu toho pro
lání dílu z něho král. fisku v pokutě náležejícího za ne-
dné bylo uznáno, zničeno a dům ten na poručení ko-
y české dne 2. dubna 1635 ujat a vedle cíś. resoluce
e 18. října 1642 postoupen jest *Josue Kořenskému z Te-*
va, cíś. panství vrchnímu hejtmanu, místo 960 zl. rýn.,
též měl za komorou českou. (C. 215, W. 10. — Lib. con-
virid. 14, f. 37—39.)

f) Jistina 2000 kop m. na statcích Švamberských (C. 215,
3); pak jistina 12.000 kop m. za obcí Jihlavskou, místo
též dědicové Vencelíkoví l. 1631 jenom 7800 kop a po-
toliko 5000 zl. přijati se uvolili. (C. 215, W. 10.)

Manželka Vencelíková Lidmila, roz. Zapská, s pohleda-
svou v 25.000 kop. m. vedle recessu knížete z Lichten-
a z dne 13. května 1624 a vedle cíś. resoluce z dne 7.
1626 od držitele statku Kamenického, plukovníka Para-
měla býti upokojena a zaplácena, a Paradisovi summa
komory české nahrazena. Ale poněvadž Vencelíková dům
u vytčený na újmu král. fisku zamlčela, s celou pohle-
stí svou při kommissi revisionis dne 19. dubna 1628
odmrštěna. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & W. 10.) — Též pohledanost

Jindřicha Michala Vencelíka na statcích dotčených 1000 kop míš. ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215)

Naproti tomu bratřím a strýcům Malovecům, jencelík za jejich právo a pohledanost na statcích ChKamenici dle porovnání l. 1617 učiněného 62.000 na lhůty dáti se uvolil,*) pozůstávající summa 22 od Vencelíka jim ještě nedodaná od král. místodržíte z Lichtenšteina recessem z dne 23. května 16kommissi liquidationis byla přisouzena a vedle císl. l. 1629 pojištěna, tak že Jiří Malovec, císl. rada a kpro svou osobu a na místě dvou sirotek po strýci 11.622 kop míš., a bratři Malovcové Zdeněk mladší a Jindřich i na místě bratra svého zemřelého 12.637 kop míš. pojištění obdrželi. Ale bratři Rudclav Malovcové i na místě strýce svého s právem daností svou na statcích dotčených l. 1638 dne 7. mrštění jsou, protože jejich bratr Petr starší na a Proseči pro sebe a na místě jich, a vedle něho bratři a strýcové Malovcové (jako Zdeněk na Skryšodruh Václav na Nasavrkách, Petr Mikuláš na Tažoviclav starší v Sušici a na Horách, Vilém na Vesci, JHluboké, Petr mladší na Machovicích, Václav mladší a Jan Vilém mladší na Krejnicích, Albrecht Silfrid Pa boře) v čas výměřený odporu neučinili a se nepřihlásili C. $\frac{1}{3}$ & W. 10.)

Václav Věřický (Věřický) z N. při kommissi ko vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen by jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

*) Statky Kamenici a Chejnov odkázal Jan Malovec z M 1597 synu svému Michalovi, a kdyby tento bez dědiců měl ze své Anně Majdaleně, potom provdané za Sigmunda Matyáše která je l. 1614 manželu svému Vencelíkovi zapsala a odkázala dle kšaftu otce svého statky ty zase do rodu pohlaví mužského jeho Malovecům měla odkázati a odtud dítkám svým 10.000 k vyměření. Tomu zápisu učinili l. 1615 odpor Jan a Jiří bratři z Chejnova a Winterberga, synové a dědicové Ezechiele Malovců svých i na místě Kristofa, syna po jejich bratru Ctiborového a let nemajícího, a spolu s nimi Zdeněk mladší, Oldřich Jindřich bratři Malovcové, synové a dědicové Václava Malovce bratra dotčeného Ezechiele, vše strýcové vlastní a krevní srovaného Jana Malovce, otce dotčené Anny Majdaleny Vencelíkov nich též Václav nejstarší Malovec z Malovic a na Chvalešovic vlastní všech svrchu psaných Malovců. (D. Z. 137, F. 26 & G

Michal Šulc Vesecký z Vesec cís. resolucí z dne 22. srpna 1626 pokuty bez výminky byl osvobozen. (C. 215, 1/8. — Viz Šulc Vosecký.)

Jan Jiří Větský z Věst a Ejstebna (Stebna) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství ve válce byl zproštěn. (C. 215, C. 1/8.)

Ladislav Větský z Věst a Ejstebna obeslán byl l. 1629 od kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za členění perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati v Žatecku ani v Loketskú, kde se Větský předešle zdržoval. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Věžník ryt. z Věžník odešel po bitvě bělohorské do země, byl rytmistrem v armádě krále Švédského a přišel nepřitelem při vpádu saském l. 1631 do Čech; protož při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odňat byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, 1/7.)

Markvart starší Věžník ryt. z Věžník zemřel v čas zpourey, se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 3. prosince 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, tak že k ruce král. pokuty byla ujata zadržalá summa trhová 18.000 kop mís. za statek *Věžníky*, který vdova po Věžníkovi pozůstala Kateřina, z. z Hertenberka, l. 1620 v čas zpourey prodala *Janovi Vostrovci z Kralovic*, jemuž též statek byl konfiskován. Mimo pokuty ujat byl na poručení komory české dne 9. září 1623 též *dům* Věžníkův v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. 1/2.) — *Syn Věžníkův Jan Habart* rovněž se domáhal pohledanosti vytčené. (C. 215, W. 13 W. 28. — D. Z. 192. L. 16.) — Viz též Vostrovec.

Václav starší Věžník ryt. z Věžník, při kommissi konfiskační dne 7. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. srpna t. r. pokuty osvobozen, podržel statky své *Třeběšice* (okr. Vlašim) — tvrz a ves s dvorem poplužním a dvůr poplužní Moravčice — který l. 1599 za 500 kop gr. česk. od Matěje Lukaveckých z Lukavce koupil (D. Z. 174, C. 26); též *Chotejšany* (okr. Vlašim) — tvrz a městys Ch. s pivovarem, dvorem poplužním a podacím kostelním, dvůr v Kotlicích, dvůr Buchov, ves Holčovice a dílem vsi Lažany, Čechy a Velíš — který léta 1621 od Johanky Chobotské, roz.

z Chýš a Egerberka, za 16.500 kop mš. koupil. (F. 17.) — Pročež zavázal se při kommissi tractatio operae l. 1629 za pardon mu udělený složit 70 natu kolleje jesuitské u sv. Klimenta. (C. 215, C. 1/2.)

Vodolan Věžník ryt. z Věžník při kommissi l. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho příčiny, že při vpádu saském léta 1631 do Drážd Statek jeho *Třeběšice* (kr. Tábor, okr. Vlašim) — Třeběšice s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, kostelním a 13 poddanými, ve vsi Slověnicích 1 č. Bílkovice celá s 9 poddanými a dvorem panským konín celá s 6 poddanými, Litichovice (díl, 7 po Radošovice (díl, 5 poddan.), Bejkovice (díl, 10 pod rybníky, lesy a příslušenstvím, jak to l. 1603 Václ Věžník z Věžník po otci svém Václavovi starším n od Markvarta obdržel (D. Z. 182, L. 11), v pokut od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, po i v sequestru zůstaven a *Sezimovi hraběti z Vrtby* byl. Ale poněvadž Věžník k víře katolické již léta stoupil, potom při cíś. vojsku za lieutenanta slou i sirotky, kteréž předešle vyvezl ze země, zase s Čech přivezl a dostavil; protož na prosbu jeho Alžběty, roz. Kaplířové, statek dotčený jemu byl vedle cíś. resoluce z dne 19. března 1638, i jel z protokolu kondemnací Fridlandských jest vymazán W. 13 & C. 1/7.)

Adam Vchynský (Kinský) svob. pán z Vchynic a ujel po bitvě bělohorské ze země, zůstával ještě l. armádě dánské a nepostaviv se před kommissi e pro svou trvalou vzdorovitost rozsudkem dne 14. 1622 veřejně vyhlášeným odsouzen byl hrdla, cti všeho, avšak z milosti císařské zůstaven při *polov* které však v této pokutě všecko bylo konfiskováno.

a) Statek *Zhoř* (Hořkov, Hořkau, kr. Pražský, kovník), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslu odhadnutý za 9604 kopy mš., za kterouž summu j mory české l. 1623 koupil *cizozemec František ryt. riers*, cíś. nejvyšší lieutenant. (C. 215, K. 18. — Lib f. 152. — D. Z. 153, H. 18.)

b) Statek *Koštalov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležel zámek, *Starý hrad Koštalov*, pustý na vrchu ležící, s jedním dílem lesův okolo něho ležících (kromě dvou dílů těch lesů, náležejících panu Hrzaňovi) a honbou společnou s Hrzaňem; *tvrz Koštalov* sešlá a hrubě zpuštěná, proti Starému hradu ležící, s dvorem poplužním; dvůr poplužní ve vsi *Siřovicích* (Siřevic, Siřejovice, Schiřowic) a vesnice *Siřovice* s 18 poddanými, *Vobřidí* (Obřit, Obřic) s 7 poddanými, a *Jenčice* s 11 chalupníky; osm vinic, na nichž bylo ročně 98 sudů vína. Tento statek měla manželka Vchynského v držení až do 12. října l. 1628, kteréhož dne byla pokutě byl ujat, za 31.527 kop míš. odhadnut, i s dvorem Trčkovským za 9585 kop odhadnutým, l. 1629 dne 24. března v *arií Majdaleně Trčkové k ruce jejího syna Adama Erdmanna Trčky* za 26.000 kop m. postoupen. Ze summy tržbovéové Esterě Vchynské roz. z Vřesovic zaplacená býti měla pohledanost její na statku tom v 20.000 kop. míš. vedle císařské resoluce z dne 28. dubna 1629; též Kateřině Stossově 6000 kop na srážku její pohledanosti v 9900 kop. m. Avšak vdova Ester Vchynská obdržela toliko 7200 kop; ostatních 12.800 kop m. domáhal se l. 1650 její syn Vchynský Jaroslav Petr po jeho smrti l. 1675 vdova po něm pozůstalá Lidmila, která provdaná Čejková, ještě l. 1684, potom pak ještě její syn l. 1685, kteří ničeho neobdrželi; neboť již Jaroslav Petr Vchynský vedle císař. resoluce z dne 15. ledna 1664 s dotčenou pohledaností byl odmrstěn na základě kridy Trčkovské. (C. 215, K. 18 & P. 1/1. — Lib. conf. 2, f. 73 & 443. — D. Z. 144, K. 21 & 297, K. 20.)

c) *Dům* v Novém městě pražském na Poříčí v čtvrti sv. Václava ležící se zahrádkou, odhadnutý za 846 kop míš., za kterouž summu l. 1640 postoupen byl paní *Markétě Kordubové ze Sloupna*, roz. z Říčan, na srážku její pohledanosti za pomorou českou. (C. 215, K. 18.)

Jan Fridrich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, syn pánů Adama, dal se potřebovati v kommissích od stavův odvolaných a byl nápomocen v potřebách vojenských markraběti Králova (Jaegerndorf); proto při kommissi konfiskační vedle císař. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteráž není vytčeno. Později držel statek *Prače* (kr. Pražský,

okr. Karlín), který mu jeho první manželka Rosy roz. z Wiršperku (Widršperku) l. 1629 odkázala (A. 17 & 143, H. 10); též statek *Mostov* (kr. Ch. l. 1630 za 25.000 zl. rýn. od Křištofa Hoffmanna, hofu koupil (D. Z. 144, C. 8); pak statek *Snět*, pochyby od bratra svého Radslava Jaroslava přestatky odkázal Vchynský l. 1637 dětem svým z manželky své Anny Salomeny, roz. hraběnky Šlikové a z Lokte, a kdyby tyto zemřely, bratru svému Jaroslavovi z Vchynic na Sukdole a Oujezdě Purk (D. Z. 146, D. 30.) — Jeho *dva domy* v Novém městě v čtvrti sv. Petra ležící teprv na poručení české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujaty (C. 215, K. 18 & P. $\frac{1}{2}$.)

Jiří Vchynský svob. pán z Vchynic, bratr Adama, souzen při kommissi konfiskační všeho jmění, avšak král. výpovědi z dne 23. ledna 1623 zůstaven z polovici jmění svého, propadl: a) statek *Blšany* jinak *Übelfass*, kr. Žatec, okr. Podbořan., totiž tvrz nedostavěnou, zpustlou a městečko Blšany vypálené dvory poplušní pusté při tvrzi a městečku dotčené nem vypáleným a ves Stachov (Stachl); b) statek *Červený zámek*, *Rothschloss*, kr. Pražský, okr. Mladá, zámek Krakovec pustý, vytlučení a na samém oboře lupami pod ním, a vesnice *Závidov* (Seiwedel) a Tyto statky, odhadnuty za 15.590 kop 57 gr. m., této vedle císař. resoluce z dne 31. prosince 1623 patří jsou zase Vchynskému. Dle účtu při komoře české z září 1627 s Vchynským učiněného činila summa statků těch pojištěných 15.602 kopy, z nichž jeho manželka Anně, roz. Kaplířové ze Sulevic. 10.000 kop náležely tyto dluhy summu trhovou o 12 kop převyšovaly fisku ze statků těch ničehož nepřipadlo. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 92. — D. Z. 142, D. 6 & 293, F. 9.)

Oldřich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetčova Viléma a Radslava mladšího, náležel mezi původce českého; byl při sjezdu stavů dne 21. května 1618 se s Turnem a jinými o vyhození král. místodržící Radslava Bořitu (Smečanského) z Martinic dne 23. května

ím z okna hradu Pražského vyhodil zvláště proto, aby po-
stlil *bratra svého Václava*, jehož prý Martinic a Slavata
ráli Matyášovi zošklivili a o poctivost připravili, tak že ze
emě ujeti musil. *) (Dle výpovědi Bohuslava z Michalovic
Pavla z Říčan, Original-Verhör, archiv místodržít. K. 1/138.)
otom byl Oldřich Vchynský ve vojsku stavovském nejvyš-
m (plukovníkem) nad tisícem koní a zemřel horečkou na
čátku měsíce dubna 1620 v táboru armády zemí spojených.
ro své provinění přetěžké dle patentů z dne 18. března a
5. dubna 1621 odsouzen byl při kommissi hrdební všeho
nění, a památka jeho na věčné časy se umořila a za pro-
latou a nepoctivou vyhlásila.

Statky po Vchynském pozůstalé *Rumburk, Tollenstein,*
Zahořany a Tašov, které jemu strýc jeho Radslav starší
Vchynský, bratr jeho otce Jana, l. 1616 odkázal, k dobrému
rál. komory byly přivlastněny, avšak l. 1628 bratrovi jeho
Vilémovi Vchynskému za jistou náhradu dědičně postoupeny.
Viz Vilém Vchynský.)

Radslav (Radislav, Radoslav, Racek) mladší Vchynský
vob. pán z Vchynic a Tetova, v čas zpourey za direktora, radu

*) *Václav Vchynský*, katolík, nanejvýš obojetný, neupřímný a ne-
octivý, pro svá provinění těžká — jichž se dopustil tím, že pro vymatě-
ní nad králem Rudolfem II. a pro vlastní zisk za postoupení mu paní
vi Chlumeckého a Novokolinského císaři Matyášovi bez vůle a rady
zemské a obecného sněmu ke království Českému dopomoci se zakázal
jej v tom podporoval proti Rudolfovi II., o němž i po smrti jeho na-
klivě a hanlivě mluvil — od soudu zemského dne 11. března 1616 od-
souzen byl cti a hrdla i dotčených statků Chlumu a Kolína, které opět
ruce krále byly ujaty; ale s císa. milosti měl zůstávati do smrti ve vě-
ení na zámku hrabství Kladského, z něhož však již dne 8. května 1616
přehl do Polska. Na opětou žádost bratří svých Oldřicha, Radslava
mladšího a Viléma, též na přímělu stavů markrabství Moravského po-
oleno bylo od stavů král. Českého při sjezdu dne 27. června 1619 Vá-
lavovi Vchynskému, aby se navrátil do země, i panství Chlumeckého,
mo předěle od císaře Matyáše postoupeného, užíval, avšak jistým re-
erem se zavázal, že chce jenom na témž panství pokojný život vésti,
ad žádným z lidí těch, kteří se proti němu na soudu zemském potřebo-
ati dali, se u vymstivati a ničeho proti vlasti a náboženství pod obojí
ečiníti; ostatně byl na další král. resoluci ukázán. Ale Vchynský brzy
otom pro výtržnost na den památný M. Jana z Husince dne 6. července
1620 v kostele Chlumeckém způsobenou tím, že na lid při službách du-
hovních shromážděný, který rozkazu jeho, aby s kostela hned na lov
ním se vypravili, uposlechnouti nechtěl, útok se služebníky svými učinil
mnohob z nich i s knězem kyji zbiti dal, od sedláků v zámku Chlu-
meckém byl uzavřen, potom od král. kommissarů k vzdání se králi na
milost přinucen a v Praze na Staroměstské radnici opět vězením opatřen.
Skálka I. 358—377; III. 68, 193, 201, 217, 406; IV. 221.)

a správce zemského ze stavu panského dosazen m
bratra svého Viléma, přimlouval se při sjezdu stavů
ných důtklivě za neprodlené zařízení veřejnosti
země; potom vyslán s Petrem Myllnerem z Mylhauz
rektorů k stavům Horno-Rakouským, přemluvil je (1619)
k uzavření konfederace se stavy království
hlasoval též pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvol
fírsta Falckého za krále. Pro toto účastenství ve zp
hned po bitvě bělohorské ze země, a nepostaviv se
tentu z dne 17. února 1621 před kommissi hrdební, c
byl dne 5. dubna 1621 *hrdla, cti i statků* a jméno
šibenici přibito. Díl jeho na statcích bratra jeho Vil
jištěný hned v pokutě k ruce král. fisku byl ujat. (V
Vchynský. — C. 215, K. 18 & P. $\frac{1}{1}$.)

Radslav Jaroslav Vchynský svob. pán z Vchynic a
bratr Adama, pro účastenství ve zpouře při kommi
fiskační odsouzen byl všeho statku, ale vedle cíř.
z dne 26. září 1623 z milosti ponechán při *polovic*
propadl statek *Snět* (kraj Čáslav., okr. a dom. K
dolní), totiž dvůr poplužní a ves Snětí s 12 po
(z nichž 9 s potahy, 3 chalupníci) a 6 poddaných ve
lečné Rapoticích dolních, odhadnutý za 7203 kopy m
statek ten Vchynskému l. 1625 proti zaplacení 8540
na něm vězících opět prodán jest za 7300 kop mš.
hned 500 kop m. za pokutu ad pias causas pojisti
Vchynský však l. 1628 statku toho, toliko za 6388
hadnutého, vzdáti se chtěl, ale od komory ze smlouv
nebyl propuštěn. (C. 215, K. 18. — Lib. conf. 2, f.
D. Z. 297, A. 3.)

Vilém Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova
lici, Doubravské Hoře, Kamenici, Benešové, Rumburc
pachu a Zahořanech, bratr Oldřicha a Radslava m
zvolen byl od stavů povstalých léta 1618 mezi dir
správce král. Českého, avšak zanedbáváje úřadu to
z něho propuštěn a na místo to jeho bratr Radslav
dosazen. Též se provinil tím, že od stavův odbojných
dne 27. července koupil za summu odhadní 30.000
zcela zaplacenou *statky duchovní kláštera Oseckého*
ckého, totiž: vsi *Světce* s dvorem poplužním a piv

Chotovice s mlýnem a rybníkem *Metčín řečeným*, *Hostonice* mlýnem a řekou *Bilinou*, *Knivičky*, *Hudcov*, *Jeníkov* s mlýnem a podacím kostelním, *Ullersdorf* s rybníky, *Krupec*, *Úterbici* s vinicí a hájem dubovým, *Chotovinky* a *Liskovice* příslušenstvím. Avšak po bitvě bělohorské upustil Vchynský dne 31. prosince 1620 beze vší náhrady od této smlouvy, která v deskách zemských byla vymazána, statky pak vytčené avráceny klášterům dotčeným. (D. Z. 140, F. 15 & 193, F. 26.) Potom hleděl Vchynský obojetné účastenství své ve pouře, jakož i provinění strýce svého *Radslava staršího* z Vchynic l. 1619 zemřelého, při císaři omluviti, a ačkoliv sevinu svou zcela a zúplna neprokázal, předce vedle císařské resoluce z dne 12. června 1628 z milosti zůstaven byl při dotčených fideikommissních, *Teplici*, *Benešově*, *Hanšpachu*, *Kamenici*, *Rumburku*, *Zahořanech* a *Tašově*, které jemu a bratrům jeho *Václavovi*, *Radslavovi mladšímu* a *Oldřichovi* léta 1616 strýc jeho *Radslav starší* z Vchynic odkázal. (D. Z. 139, F. 21 & 192, D. 9—24.)*) Avšak dle dotčené císařské resoluce Vilém Vchynský povinen byl, kdyby k náboženství katolickému nepřistoupil, z království Českého až do konce měsíce června l. 1628 se vystěhovati a statky vytčené na nejbližší tři léta jistě osobě katolické, císaři příjemné, k správě odezdati. Mimo to darována byla od císaře Vilémovi pohledanost 40.000 zl. rýn., jeho bratrům odsouzeným *Oldřichovi* a *Radslavovi mladšímu* po jejich otci *Janovi* náležející; na proti tomu mělo král. fisku připadnouti jejich ostatní jmění, totiž roční plat 4000 kop mš. *Radslavovi ml.* ze statků *Hanšpachu* a *Kamenice* vycházející, jakož i třetí díl statků *Rumburku*, *Zahořan* a *Tašova*, *Oldřichovi* náležejících. Ale podle císařské resoluce z dne 29. června 1628 i toto jmění dotčených bratrů, na 100.000 zl. vynášející, dědičně postoupeno bylo Vilémovi z Vchynic za to, že upustil od pohledaností

*) Dle tohoto odkazu mělo připadnouti na díl *Viléma* panství *Teplické* s *Doubravskou Horou* a s dílem statku *Benešova* (Bensen); na díl *Radslava mladšího* panství *Hanšpach* a *Kamenice*, jichž však tento se vzdal, žádaje strýce, aby hospodářství zbaven byl, tak že tyto statky od strýce odkázány byly též *Vilémovi*, který za to bratru *Radslavovi* mimo výživu ročně 4000 kop m. vydávati měl; na díl *Oldřicha* panství *Rumburk* s *Tollenšteinem* a *Zahořany* s *Tašovem*. Mimo to odkázal *Radslav synovi Václava Vchynského*, *Janovi Octavianovi*, statky *Zásmuky* a *Hoštice*.

360.000 kop m., které měl za komorou českou, totiž 150 jež na vydržování jízdy Holštýnské na statcích sv naložil, pak 26.198 kop míš. léta 1615 císaři půjčen 25.432 zl. jistin na statcích konfiskovaných, a j. v. obdržel Vilém Vchynský cíř. resolucí z dne 1. červenci pojištění, že jemu a jeho dětem, byť i nepřistoupil boženství katolickému, důchody ze statků vytčených býti ponechány a každého času vydávány. (C. 215, P. 1/1.)

Při vpádu saském l. 1631 na začátku měsíce listopadu od Sasů, kteří Teplici a zámek Doubravské Hory osadili, Vilém Vchynský jat a do Drážďan odveden, kdež ještě 1. květnu 1633 v zajetí meškal atam od francouzského vojska Fequièresa vyzván byl, aby sám a prostřednictvím svého švagra Trčky získal Waldšteina pro návrhy od Říma jemu učiněné. Vchynský přijal o své újmě návrhy v dokládaje, že Waldštejn nakloněn jest knížatům a císařům proti císaři spojeným (union), a že jest volným přijatím České, když by se mu dostalo pomoci francouzské. (Waldstein's Ende, Bd. II, S. CLVIII. a CLXV a CLXVI.) Avšak Waldštejn návrhy mu od Fequièresa učiněné mlčením. Teprv dle listu Trčky dne 26. prosince 1633 saskému zasláního byl Waldštejn odhodlán, smlouvu uzavřít nejenom s kurfiřty Saským a Braniborským, nýbrž i s císařem a s Francouzskem. Za tou příčinou přišel Vilém z Drážďan dne 8. ledna 1634 do Plzně*) se zprávou, že kurfiřtové jsou volni, jednání o míru zase obnoviti. Vchynský hned byl vyhotoven pas pro saského vůdce Arnima; Vilém pak oznámil též vyslanci Fequièresovi, že návrhy, které v měsíci srpnu učinil, od Waldšteina nyní by se měly uskutečnit. Když však dne 22. února 1634 Waldštejn k uchránění svého Plzeň opustil, doprovázel jej též Vchynský do Drážďan, kdež při exekuci Fridlandské dne 25. února 1634 s Vilémem a Trčkou švagrem svým zahynul. (Viz Waldštejn.)

*) Dle listu hraběte Viléma Slavaty hraběti Michnovi z dne 14. února 1632 zasláního povolil k tomu císař, aby Vchynský na statcích svých bez překážky bydliti mohl a cíř. listem dne 21. prosince 1633 toto povolení schváleno, takže Vchynský pět let ubezpečen byl se statky svými v Čechách. (Schebek, L. Waldsteinsfrage, str. 580.)

Jméni pak jeho všecko pro těžké provinění jeho dle císařského patentu z dne 14. března 1634 hned k ruce císaře bylo ujato. Avšak dle zprávy kommissarů k tomu nařízených císaři dne 30. dubna 1634 podané mnoho svršků ze statků po Vchynském pozůstalých od vojska císařského a nepřátelského bylo pobráno. Tak ze zámku Teplického vzal nejvyšší strážmistr císařského pluku Lamboyského již před příchodem kommissarů 13 sudů vína po 7 vědrech, též 160 zl. rýn. z důchodenské popladvnice, a mnohé jiné věci, které se mu líbily; vojáci pak po odjezdu kommissarů vloupili se do kaple (kostela německého), v němž i krypty zotvírali a mrtvolu oloupili. Také v Zahořanech císař. vojsko obilí a dobytek pobralo; jenom v Hanšpachu a Rumburku zachováno zůstalo obilí a jiné svršky. Ale na panství Kamenickém nepřátelské vojsko všecky domy vydrancovalo, z nich dobytek, obilí a jiné věci pobralo, v městě 11 domů vypálilo a správce téhož panství zajalo. Ostatně na těch panstvích lid poddaný, který za živobytí Vchynského všeho ubytování vojska byl osvobozen, toho času od vojska na nejvýše byl sužován a týrán, tak že mnozí ze statků a domů svých utekli. (C. 215, K. 18.)

K jmění po Vchynském konfiskovaném náleželo:

1. Panství *Teplice* (kr. Litoměřic.), totiž: zámek Nový u *Doubravské Hory* (na němž toho času bylo osm kusů děl] větších a menších a koulí drahně, prachu 10 centů, stříbra 5 centů, olova na mušketní kulky 5 centů, žita 200 korců pražské míry, pískotů 8 korců, soli 8 centů, ječného obilí 15 sudů a 4 mlýny ruční), brzy potom až na sklepy zcela rozbořený, s oborou a bažantnicí; dvůr poplužní pod *Doubravskou Horou* řečený *Doubravice* s lukami a chmelnicemi; zámek *Teplický* s pivovárem a dvorem poplužním, dvůr panský v *Teplicích* před zámkem, řečený „*Morava*“ (na *Moravě*), dvůr panský, slove „*Teynovský*“, město *Teplice* s platy, panské lázně teplé, dvůr poplužní *Nový řečený*, dvory poplužní ve vsích *Roudníku* a *Žalanech*; tvrz *Hradiště* (*Hradisch, Ratsch*) s dvorem poplužním; tvrz nově vystavěná a s dvorem *Želechovic* (*Schelechowic*) s dvorem poplužním a příslušenstvím; sídlo *Velvety* (*Welbot*) s dvorem poplužním, sídlo *Malhostice* s dvorem poplužním; sídlo *Lbín* (*Welbin*) s dvo-

rem poplužním s 2 vinicemi, mlýnem, lukami, řekou a lesy; sídlo a dvůr poplužní ve vsi *Kladrubech* dvůr poplužní ve vsi *Praseticích* s ovčínem, chmelnicemi, 7 rybníky, řekou Bilinou a potoky; *mlýny* u van a ve vsi Bystřici; mlýn panský řečený Bílý u pod ním mlýn Sladovný a mlýn Nový; mlýn panský dorfský řečený, od vojska zcela vypálený a zbořený panské ve vsích Velvetech, Malhosticích a Malých kách (Klein-Priesen), též u vsi Zalužan (Sensel) a pily panské ve vsích Eichwaldu a Zalužanech (Sensel) při městě Teplici na hoře, též při vsi Eichwaldu až Mühlbergu, při vsích Praseticích, Velvetech a Žalanech lesy Mstišovské (Tišovské) a les Drahuňský; — r (ves) Rtín (Ertín, Hortin) s kostelem filiálním, krčmou osedlými; vesnice Trnovany (Turnaw, Durnaw) s pustým a 21 poddanými, Šanov (Schönau) s krčmou osedlými, Nechvalice s 11 osedlými, Mstišov (Tišov, s krčmou a 19 poddanými, Kvítkov ves pustá před poddanými, Bystřice (Wisterschitz, díl) s 12 poddanými, sedlice (Weiss-Kirchlitz, díl) s kostelem filiálním a lými; Lbín (Welbin) s krčmou a 10 poddanými, (Bitlin) s 5 osedlými, Světice s 10 poddan., Lisec (Lisek) s 6 poddan., Kladruby s 12 poddan., Oupeřín (Auh) s 8 poddan., Mejšlovice s 4 poddan., Šachov s 10 poddan., Lužec (Luschwitz) s 9 poddan.; Roudník s podacím k a krčmou, Řeřovice (Serwic, Serbic) s krčmou, Bukov s podacím kostelním, Zalužany (Sensel), Věšťany (We) Prasetice s valchou panskou a 5 poddanými, Řetenice, Setenz) s 11 poddan., Újezd Malý s 6 poddan., (Judendorf) s 7 poddan., Proboštov s 9 poddan., s krčmou a 19 osedlými, Bystrany (Wisterschan) s a 14 poddan., Velvety (Welbot) s 8 poddan., Žalany lan) s 23 osedlými, Malhostice s 8 poddan., Suhej s krčmou a 14 poddan., Žichlice (Schichlitz) s 5 o Vrahožily (Frauschil) ves zcela pustá předešle s 7 o Malé Březinky (Klein-Priesen) s 27 poddan., Přerov Pschira) s 6 poddan. a Drahuňky s 15 osedlými — l. 1619 Radslav starší z Vchynic odkázal Vilémovi skému (D. Z. 192, D. 13), též jak rozsah téhož pan

lulí dílcích z l. 1636 jest vytčen. (D. Z. 308, B. 2 & N. 28; G. 21 & 72, P. 23.)*)

Mimo to k panství Teplickému připojen byl *díl statku Benešova* (Bensen), totiž dům a byt panský neboližto tvrz městě Benešově a půl města Benešova s dvorem „Reifen“ ležícím a předměstím, též vsi Hermersdorf (Hermsdorf), Binsdorf s dvorem poplužním a pivovárem, Rosen-
dorf, Nováves při stráni Kamenické (Neudorf an der Kam-
enz), Lípa vysoká (Hohenleipa) s dvorem popl., Stimmers-
dorf, Arnsdorf (Arnoltice) s podacím kostelním, Nováves při
baské stráni (Neudorf bei Elbleiten an der Elbe), Hřensko
Herrnskretschken) a Malý Březanec (Malé Březinky, Klein-
Bresen), s mlýny v Binsdorfu a u Benešova, potoky, lesy
příslušenstvím, jak to l. 1614 Radslav starší z Vchynic se-
státkem Kamenickým od Jana z Vartenberka za 176.000 kop
š. koupil (D. Z. 187, F. 16) a léta 1619 Vilémovi Vchyn-
skému odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 13.)

*) *Panství Teplické*, totiž zámek a město Teplice i s předměstím,
podacím klášterním a kostelním, s dvory poplužními a vesnice Prasetic
střany, Nechvalice, Brožánky, Kladruby s dvorem poplužním, Řetenice,
zd Malý, Zájezd, Podsedice, Drachkov, Habrovany, Radejčín, Bilka,
řislav, Žichlice, Zalužany, Kvítkov, Řeřovice (Řezovice), Přečaply,
školupy, Braňany, Jenišův Újezd, Bukov, Majslovice, Lužec, Šachov,
škovice, Dobkovice (Dubkovice), Přitkov, Bohusoudov, Skrběna, Pro-
stov, Drahenka (Drahuňka), Radešín, Radečeyn a Lbín s lesy, rybníky
ním příslušenstvím, jak to vše l. 1512 král Vladislav k pravému právu
dickému dal *Janovi a Linhartovi bratřím z Waldšteina* na Krupce
Z. 2, A. 7), prodal l. 1537 bez vsí Přečapel, Trískolup, Podsedic a
dešina *Adam Lev z Rožmitálu* a z Blatné za 9000 kop gr. česk. *Šimo-
vi Třeštíkovi z Hyršova* (D. Z. 41, A. 23), který je postoupil *Volfovi
řesovic*. Tento připojil k témuž panství statek *Malhostice*, tvrz a ves
s dvorem poplužním, městečko Rtín s podacím kostelním, vsi Vraho-
y, Oupeřín, Žim (díl) s dvorem poplužním a podacím kostelním a Bro-
ky (díl) s podacím kostelním, s lesy, rybníky a příslušenstvím; a po-
m l. 1568 panství Teplické s ostatními statky svými odkázal dcerám
Anně, Mandaleně a Barboře, pak bratru svému Bernartovi (D. Z.
K. 17. — K. 21), od nichž se dostalo Esterě z Vřesovic, která právo
spravedlnost svou na všechny statky a jmění své za 50.000 kop miš.
1612 manželův svému *Radslavovi staršímu z Vchynic* postoupila (D. Z.
N. 19) a l. 1617 odkázala. (D. Z. 138, L. 19.)

Od Radslava z Vchynic pak k panství Teplickému přikoupeny byly:
Statek *Doubravská Hora*, totiž zámek Doubravská Hora, ves celá
novany s pivovárem a mlýnem, ves celá Šanov, dvůr poplužní Doubra-
ce, s vinicemi, rybníky, chmelnicí, též s dílem platů na městě Teplici
vsi Bousodově, se vším příslušenstvím, jak to Bohuslav Kaplíř ze Su-
vic, který též statek s vesnicemi Věštany a Roudníkem l. 1586 od Ji-
no staršího z Lobkovic za statek Nedvědice obdržel (D. Z. 23, D. 2),
1590 *Radslavovi staršímu z Vchynic* v dluhu 7500 kop gr. pražsk. česk.

Panství Teplické a díl statku Benešova (nynějš Binsdorf) i s horami větších a menších kovů a s „Rosenberg“ řečeným, za 94.477 zl. rýn. odhadnuté, solucí z dne 14. a 22. března 1635 darováno bylo maršalku Janovi hraběti z Aldringu náhradou za je tečné služby proti zaplacení 10.000 kop míš. a pos císaři statků Lipna Velikého a Tuchořic,*) potom pos jeho dědicům a bratřím Janovi Marxovi, biskupovi skému, a Pavlovi, biskupu v Tripoli, též jeho třem Anně, Kateřině a Barboře. (C. 215, K. 18. — Lib. f. 113. — D. Z. 145, C. 24; 146, L. 6; 622, H. 17 M. 18.) — Tito dědicové Jana z Aldringen rozdělí sebou panství Teplické dne 11. listopadu 1636 na d z nichž prvý díl, totiž panství Teplice s Doubravskou a příslušenstvím připadl dotčeným bratřím Janovi a Pavlovi z Aldringen; druhý pak díl, totiž panství s příslušenstvím, pak ves Jonsdorf, též statek Koštic i dvůr Hradiště (Ratsch) s 4 jeho vesnicemi, dvůr Žel

postoupil. (D. Z. 91, C. 16.) — b) Statek *Hradiště* (Hradisch, tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem a příslušenstvím, jak tento statek bratři Žďárští ze Žďáru postoupili v dluhu Adamovi z Hozlau a tento l. 1590 *Radslavovi staršímu* z Vchynic. (F. 27.) — c) *Dvůr ve vsi Onjezdecku* (Onjezd Malý) a díl vsi (6 $\frac{1}{2}$ poddaných) s lesy nad vsí Eichwaldem, jak to l. 1596 *Radslav z Vchynic* od Abrahama Rausendorfa ze Špremerka za 2800 kop (D. Z. 171, O. 2); též kusy lesů na vrchu Milberku při vsi E a nad touže vsí, které *Radslavovi staršímu z Vchynic* od panstvého císař l. 1592 za 2500 kop gr. česk. postoupil. (D. Z. 26, I. d) Ves *Roudník* s podacím kostelním, krémou výsadní a rybní ves *Věštany* s příslušenstvím, jak to koupil l. 1603 Radslav ze za 8000 kop míš. od Bohuslava Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 177, I. e) *Statek Lbinský*, ves Lbin celou, v též vsi tvrz a sídlo s dv poplužním, ovčínem, ovčárnou, krémou výsadní, s mlýnem a řekou též vsi celé Liseč, Pytlíkov a Světici se vším příslušenstvím, to l. 1610 Radslav starší ze Vchynic za 16.900 kop míš. od Sig Jana bratří Bejčků Velvetských z Nespečova koupil. (D. Z. 184, f) *Statek Velvety*, tvrz a ves Velvety s dvorem poplužním, ovčín vinicí, řekou Bílinou a mlýnem na ní, s příslušenstvím, jak t l. 1611 Radslav starší ze Vchynic za 6000 kop míš. od Kristofa dorfa z Špremerka. (D. Z. 184, F. 14.) — g) Statek *Želechovice*, chovice s dvorem poplužním a ves Hoření, Tejpec s lesy, rybníky, nicemi, ovčínem, mlýnem, pěti vinicemi (zejména Mladá, Křížovi Sedlákovská, Čížkovská a Valentínka s lisem) a vším příslušenstvím to koupil Radslav starší ze Vchynic l. 1617 za 21.000 kop míš. něho Částovce Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 138, M. 1.)

*) Statek *Lipno Veliké* (viz Kaplíř Alexander) postoupen císař. resoluce z dne 24. března 1635 rytmistru Melicharovi Adamovi; co se týče statku *Tuchořic*, viz Adam Kaplíř.

helkowic) s vinicemi, ves Bouslav a dvůr Hetov, se vším příslušenstvím, obdržely dotčené sestry Anna a Kateřina, též i po zemřelé sestře Barboře pozůstalé, Jan z Aldringen sestry jeho paní Anna Maria Brisigelová a Susanna Štorková. (D. Z. 303, E. 8.)

2. Panství *Hanšpach* (Hanšbach, Hainspach, kr. Litoměř.), k němuž náležely zámek (tvrz a sídlo) Hanšpach, městys a ves Hanšpach s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní Dolní Einsiedl (Einsiedel); ves a dvůr poplužní Šanov (Šenov, Schönau) s rychtou a šenkem svobodným též vsi Horní Einsiedl (Einsiedl), Wilmsdorf (Wölmsdorf), Neyderfel (Nová veska, Neudörfel), Lobendau (Lobdova), Hilgersdorf, Rirsdorf (Röhrsdorf), Nikelsdorf (Mikulášovice, Nixdorf) se sladovnou a rychtou, vesí, a Ceydler (Zeidler), všecky s rychtami a šenkem svobodným, s lesy, rybníky, mlýny, pilami, papírnou pod Einsiedlem a vším příslušenstvím, jak to l. 1602 Radslav starší z Vchynic od bratří a strýců Šlejniců ze Šlejnic za 84.000 kop míš. koupil (D. Z. 176, K. 2) a l. 1616 strýci svému dědičce Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cíś. resoluce z dne 5. února 1635 postoupeno bylo k správě *Wolfovi hraběti z Mansfeldu*, polnímu maršalku nejvyššímu pevnosti Rabu, jemuž cíś. resolucí z dne 4. února 1635 odměnou za jeho věrné služby a za pohledání vojenské dne 3. prosince bylo darováno a dědičně pohledáno. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 2 & 622, G. 8.)

3. Panství *Rumburk* (Rumburg, kr. Litoměř.), k němuž náležel zámek pustý Tolnštejn (Tollenstein) a zámek Rumburk s dvorem poplužním a pivovárem při něm, městečko Rumburk (Ronov) s podacím kostelním, městečko Görgenthal (Görgenthal) s podacím kostelním; vesnice Šenborn (Schönborn) s dvorem poplužním, Grunt horní a dolní (Ober- und Niedergrund) s podacím kostelním, Tollendorf (Tollenstein), Hořejší Hennersdorf (díl) a Dolní Ernberg (Niederernberg), s lesy, horami, rybníky, mlýny a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 Radslav starší z Vchynic po Baltasari Mehlovi ze Střelice za 53.000 kop míš. koupil (D. Z. 23, B. 7 & 181, B. 7) a l. 1616 Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 9.) — Toto panství vedle cíś. resoluce z dne 4. února a 20. června 1635 postoupeno bylo

k správě *Janovi Křištofovi Löblovi svob. pánu z K* (Greinburg), cí.s. plukovníku a vojenské radě dvora vedle cí.s. resoluce z dne 28. ledna 1638 za 75.000 na srážku jeho pohledanosti 70.000 zl. za služby dědičně bylo ponecháno. (C. 215, K. 18. — D. Z. & 622, G. 19.) Toto panství, k němuž Löbl state dorf a ves Leykersdorf přikoupil, prodaly léta 165 prosince dcery jeho Susanna Felicita Löblová, M hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek Markéta hraběnka z Pöttingu za 92.000 zl. rýn. *Eusebiovi hraběti z Pöttingu*, manželu dotčené Marie (D. Z. 311, J. 21.)

4. Statky *Zahořany a Tašov* (kr. Litoměřic.), a ves *Zahořany* s dvorem poplužním, pivovárem a vsi Třeboutice (Třeboutice, díl), Travčice (Trabschirem poplužním a ovčínem, Peklov (Pöckel), Tejn (Týnec, Nieder-Tenzel), Tejnec horní, Lovečkovice (vice, Loschowic), Hradiště (Ratsch), Lukavice (Řepčice pod Pannou (Rübendörfel), Všebradiště (Wsc Řetouň, Žababěč (Sababsch) a Nováves (Neudörfel) tvrz a ves *Tašov* s dvorem poplužním, vinicí na čenou a lesy, vsi Vítov (Wittal), Vitín a Valtřovic s clem na Labi; pak 17 vinic (zejména Odporná, I velká a malá, Pijavka, Sadba, Stráně, Křištofská j marnovská, Škarýtka, Vondrovská, Velká Třebouh na Podvinku vinice, Karhánek a Podvinská velká a u lisu Červeného nad vsí Pištany vinice Velká u li sická, Hradnická a Malá Červená pod hájem); jak t Radslav starší ze Vchynic od manželky své Ester z Vřesovic (na níž po Oldřichovi Dubanském z Dub za 15.000 kop' gr. česk. obdržel (D. Z. 24, F. 26) a Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 18 statky za 52.000 kop mš. odhadnuté vedle cí.s. z dne 31. března 1635 postoupeny byly k správě kovníku *Václavovi Zahradeckému svob. pánu ze* v summě 40.000 zl. rýn., na témž statku jemu z n kázané, tak aby nadbytek summy odhadní plukovní Petrovi Koroninovi svob. pánu z Proban odvedl. Z pak postoupil statky ty s cí.s. povolením *Jindřicha*

aběti z Pasaunu, jemuž cís. resolucí z dne 30. dubna 1635 dědičně byly ponechány. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 28.)

5. Statek *Kamenice* (K. Česká, Böhm. Kamnic, kr. Lito-
říc.), k němuž náležel zámek pustý Kamenice nad městem
řící a tvrz při městě s dvorem poplužním, též dvůr po-
lužní pod městem nově vystavěný, dvůr poplužní Ronens-
orf (Rennersdorf) řečený a dvůr poplužní Doubice řečený;
ěsto Kamenice s předměstím, vsi Hořejší a Dolejší Kame-
ce, Kunnersdorf, Limpach, Kaltenbach, Dittersbach (Jetří-
ovice) a Šemel (Všemily, Schemel); městečko Kreibice
řipská, Chřibská), vsi Hořejší a Dolejší Kreibice (Chřib-
á), Doubice, Nováves Chřibská (Neudorf), Šenpichl (Schön-
chel), Šilindov (Schönlinde, Krásná Lípa), Huť skelná
příslušenstvím, Hasel, Preška (Prýsk, Perschkau) horní a dolní,
na (Šenov, Šanov Kamenický, Steinschönauf), Gerstorf, Neu-
rfel u Markvartic (Markersdorf), Johnsbach, Kamenice srb-
á (Windischkamnic), Jonsdorf a Hele (Hely, Nassendorf),
ovčiny, mlýny, lesy, řekami a příslušenstvím — jak to léta
14 Radslav z Vchynic s dílem statku Benešova (Bensen,
z Teplice) od Jana z Vartenberka za 170.000 kop mš.
upil (D. Z. 187, F. 16) a l. 1616 Vilémovi Vchynskému
kázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cís. reso-
ce z dne 5. února, 22. března a 8. května 1635 postoupeno
lo dědičně proti zaplacení dluhů na něm vězících *Janovi*
Octavianovi Vchynskému z Vchynic náhradou za jeho pohle-
dnost 491.226 zl. rýn. na statech strýce svého Viléma
Vchynic, jakož i odměnou za to, že od práva svého, kteráž
bě k statkům těm míti pokládal, sám osobně a dobrovolně
stoupil a je císaři odevzdal. (C. 215, F. 5/6 & K. 18. —
D. Z. 145, A. 11 & 622, F. 1.) Jan Octavian Vchynský po-
stoupil k užívání statek Kamenice dne 23. července 1635
anželce své Markétě, roz. hraběnce z Portcia. (D. Z. 145,
13.)

6. *Dům Vchynských* v Starém městě pražském (nynější
alác Clam-Gallasův) vedle cís. resoluce z dne 8. srpna 1634
Matyášovi hraběti Gallasovi byl darován a postoupen. (C. 215,
18. — D. Z. 145, D. 20.)

7. *Dům Vchynských* v Menším městě pražském na ho-
řejším náměstí, mezi domem někdy Matyáše z Glauchova a

domem Muškalovským řečeným ležící, vykázán byl l. 1636 dědicům de Vittovským na porážku jejich nosti za komorou českou a dne 15. ledna 1637 byl od vdovy Anny de Vitte roz. z Glauchova jako nice týchž dědiců jejímu švagrovi Danielovi ryt. F. cí. radě a sekretáři dvorské kanceláře české. (C. 2 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. 7, K. 50.)

8. *Zahrada Vchynských s domem na Vltavě* městě pražském naproti Malému ostrovu na grunt městských ležící se vším příslušenstvím a se svrš. ručení komory české z dne 13. března 1634 od cí. Staroměstského k ruce císaře ujata a cí. resoluc. srpna 1634 darována byla Matyášovi hraběti Gallasovi K. 18. — D. Z. 145, D. 20.)

9. *Čtyry vinice* u Litoměřic dskami zemskými předešle Fruweinovi konfiskované (z nichž jedna hanku, druhá u vsi Podviní, třetí za Žitenicemi a Pištany s lisem nákladně vystavěným), k ruce král. cí. rychtáře Litoměřického dne 24. března 1634 b. není však vytčeno, komu a zač byly prodány. K. 18.)

10. Jistina 11.986 kop mš. vedle cí. resol. 24. července 1635 darována byla *Vilémovi hraběti* a jenž tuto summu Václavovi Vchynskému dlužen byl od něho koupený. (C. 215, K. 18.)

11. Jistina 10.000 kop mš., na statcích někdy kněžny z Lobkovic vězící, l. 1648 postoupěna byla i s úroky zadržálými *Václavovi Eusebiovi knížeti* na srážku jeho pohledaností za komorou českou K. 18.)

12. Jistina 13.500 kop mš., již měl Vilém Vchynský Janem Oktavianem z Vchynic, vedle cí. resoluce července 1636 témuž *Janovi Octavianovi Vchynskému* prominuta i s úroky zadržálými. (C. 215, K. 18.)

Veškeré jmění po Vilémovi Vchynském konfiskováno našelo tedy v jedné summě 601.910 zl. rýn., nepoč. domy a vinice, jichž cena není vytčena. Na statcích dluhů a pohledaností rozdílných 495.655 zl.

Mezi hlavní practendenty statků Vchynských náleželi: Jan Oktavian Vchynský z Vchynic, jemuž za jeho pohlednost 491.226 zl. rýn. postoupeno bylo dědičné panství Kaenicové, jak jest již svrchu praveno.

2. *Jiří, Fridrich a Radoslav Jaroslav bratři z Vchynic, kteří žádali při statcích nápadních (fideikommissních) zůstažení býti; ale žádost jejich od král. prokuratora za neúspěšnou byla uznána, protože všechny fideikommissy pro pronájem jich držitelů od císaře jsou vyzdviženy. (C. 215, F. 5/6.)*

3. *Alžběta hraběnka Vchynská, roz. Trčkovna, vdova po Vilémovi z Vchynic pozůstalá, potom opět provdaná za známého rebella a švédského plukovníka Zdeňka hraběte z Hodic,*) domáhala se věna svého 37.000 kop míš. a nad věno přidaných 12.500 kop, tedy v jedné summě 50.000 kop míš., které l. 1618 od Radoslava staršího z Vchynic, na panství Hanšpachu měla pojištěné. (D. Z. 139, H. 11 & 254, 24.) Ale tato jistina k návrhu král. prokuratora vedle císař. resoluce z dne 19. prosince 1637 jakožto v pokutě propadlá statkům zemským jest vymazána, protože Vchynská při odchodu saském a švédském l. 1634 se ujala statků po manželu jejím konfiskovaných, a potom se syny svými k nepřátelům císařským se odebrala, vzavši s sebou všechny klenoty velikou summu peněz hotových po Vchynském pozůstalých. Mimo to král. fisku připadlo 10.000 kop míš., které vdově Vchynské dlužen zůstal hrabě Černín z Chudenic, a tato summa vedle císař. resoluce z dne 30. prosince 1638 vykázána byla císař. kommissarům, při Trčkovském processu zaměstnaným, odměnou za jich věrné služby a namáhání. (C. 215, F. 18.)*

4. *Adolf Arnošt, Oldřich a Filip Moric, synové po Vilémovi Vchynském pozůstalí, žádali za restituci statků po otci konfiskovaných; ale vedle císař. resoluce z dne 16. července 1648 udělena jim byla jenom ta milost, že provinění*

*) *Zdeňk Hodický sv. pán z Hodic a Olbramovic pro své služby vojsku švédskému odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské svého jmění. Proto statek jeho Olbramice (Wolframice), na Moravě ležící, pokutě byl ujat a prodán knížeti Gunderakovi z Lichtenšteina, od něhož však zase navrácen býti měl na základě míru Westfálského vedle řízení král. dvorské kanceláře České z dne 20. prosince 1649 Václavovi Karlovi z Hodic, bratru zemřelého Zdeňka Hodického. (C. 215, H. 26 & 18.)*

jejich otce nemělo býti na újmu jejich stavu, cti a jména. K žádosti pak jejich za navrácení mateřskélosti, dotčených svrchu 50.000 kop mš., na přímluvu prvního Saského vedle cís. resoluce z dne 16. srpna 1623 bylo svoleno, tak že jim tato summa zaplacená měla z mimořádných prostředků, jež by sami udali, když se vyjevilo porovnání po smrti matky jejich matkou otčímem Zdeňkem z Hodic a mezi strýcem jejich Leopoldem Vchynským na místě a k ruce jejich v Hamburku v měsíci srpnu učiněné — dle něhož dotčeným třem případnouti mělo všecko náčiní stříbrné po otci též 30.000 kop mš. z jistin v Hollandsku uložených, to ještě tři čtvrtiny z ostatku týchž jistin, jakož i to z dotčené pozůstalosti mateřské 50.000 kop m., též dukátů, které kníže Fridlandský matce jejich daroval, první Saský jakožto Fridlandské dukáty převzítí m. 1/4 čtvrtiny všech klenotů, zlatých řetězů, prstenů, a jiných svršků, z čehož všeho pak čtvrtina zbyvší otčímů Zdeňkovi vydána býti měla — nařízeno bylo vrhu kommisie revisionis cís. resolucí z dne 29. srpna aby dotčeným synům Vchynského, z nichž na ten Oldřich s dětmi po jeho bratrovi na živu byl, z dotčené zůstalosti mateřské ničeho nebylo vydáno. Zároveň byla dědická Zdeňka z Hodic, vdova Marie po jeho Václavovi Karlovi pozůstalá, opět provdaná za Karla roz. z Kounic, s pohledaností svou (čtvrtinou) z 50.000 kop mš. (C. 215, H. 26 & K. 18.)

Victum (Vitzthum) z Victum, viz Fictum.

Bohuslav starší Widršperkar z Widršperku (Widršperger z Widerspergu) na Pteníně, při kommissi konfiskován 1. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež jím *Ptenín* (kr. Plzeň, okr. Přestic.) — tvrz a ves Ptenínem poplužním, vsi Přetín, Strejčkovice (díl), pustý novsko (Wischow, díl) a Oujezd, s poustkami a s vším příslušenstvím, jak to l. 1548 Bohuslav W. od bratrů Viléma a Jana Pětipeských z Krásného 5800 kop mš. koupil (D. Z. 47, C. 12) — v pokutě a za 12.096 kop mš. odhadnutý, *manželce Widršperkové Anně, roz. z Chudenic*, l. 1624 za 13.810 kop mš.

C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 144, C. 5 297, O. 14.) Dle účtu komory české dne 4. února 1630 stalo ze summy trhové, po srážce pohlednosti Anny Widršperkarové, toliko 7310 kop mš., z nichž polovice 3655 kop rá. fisku připadla a k zapravení platu, kollegiu appellač-ímu zadržalého, vedle cíś resoluce z dne 14. prosince 1629 yla vykázána. Teprv l. 1650 synové Widršperkara, Protiva Moric Karel, obdrželi potvrzení, že jejich matka za statek tenín král. komoře odvedla summu 4890 kop m. (C. 215, W. 12.)

Bohuslav mladší Widršperkar ryt. z Widršperku, při kom-issi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 osouzen *polovice jmění*, propadl statek *Hlohovou* (Lohová, r. Plzeň., dom. Horšův Týn.) — tvrz Hlohová a polovice i s dvorem poplužním a příslušenstvím — kterýž za summu dhadní 4869 kop 40 gr. mš. l. 1623 koupila jeho *manželka Anna roz. z Kadova*, která na témž statku měla pojištěné éno 2500 kop mš. a již splácení summy trhové vedle cíś. resoluce z dne 3. října 1624 na lhůty bylo povoleno. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 143, B. 24.) Widršperková pak l. 1626 prodala ten statek Anně Alžbětě Přimovské z Janovic za 10.450 kop mš. (D. Z. 296, H. 7.)

Jan starší Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, účastnil e zpoury tím, že dne 1. října 1619 podle snesení se stavův bojných vykonal přísahu na konfederaci s okolními zeměmi ěiněnou; ale poněvadž sobě vyhradil, co bylo proti nábo- enství katolickému, provinění svého při kommissi konfis- kační dne 29. listopadu 1622 osvobozen byl pod jistou pod- ínkou, tak že se uvolil při kommissi tractationis de pio pere léta 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera . Jakuba v Starém městě pražském odvésti 600 zl. rýn., a kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ště 304 zl. 15 kr. o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. 1/2, C. 11/41.)

Jan mladší Widršperkar ryt. z Widršperku dokázal při ommissi transactionis l. 1628 osmero svědomím (svědectvím), ezi nimiž bylo dvojí duchovní, že jenom těžkými hrozbami yl přinucen v čas zpoury osobně ve vojsku stavovském s li- em svým sloužiti. A poněvadž byl katolík a statek svůj již

1. 1624 pro dluhy prodal za 32.500 kop mš., z nichž zapravení dluhů toliko 3000 kop zůstalo; vedle nářčené kommisie dne 10. května 1628 pokuty za porušení udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jakub Widršperkar ryt. z Widršperku, při konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen k manství, dne 16. června 1626, že nemá žádných statků dle ostatně že jest císaři vždycky věrný v času minulém zůstal, a opustiv všecko jmění své do Sušice k císaři připojil a na to od Don Baltasara de Marradas perdon sáhl; protož žádal, aby při témž perdonu mohl zůstat. Na přímluvu Bohuslava Jiřího z Kolovrat zanechal, kožto obyvatel císaři věrný při právních a správních svých. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 21.)

Jan Šebestian Widršperkar ryt. z Widršperku, účastnil se zpoury jako Jan starší z Widršperku; a kommissi konfiskační dne 2. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich mladší Widršperkar ryt. z Widršperku z Mlýně, při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Mlýn Bílý* (kterýž byl dom. Horš. Týn) — dvůr poplužní Bílý Mlýn s řekou, rybníky, lesy a mlýnem u vsi Vraňova, s lidmi po vsi Vranově a Lohové — kterýž za summu odhadeno 1000 kop m. postoupen byl vedle nařízení knížete z Lichovic dne 16. října 1623 *manželce Widršperkarové Anny* roz. z Oujezda, proti zaplacení polovice summy odhadeno fisku propadlé. Avšak i tato polovice katolickým císařem po Widršperkarovi pozůstalým z milosti vedle císaře z dne 30. března 1628 byla prominuta, a statek dotčený 1631 prodán *Janu Moricovi Widršperkarovi* za 565 kop m. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 115. — D. Z. 299.)

Jiří Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, osvobozen svého, jehož se jako Jan starší z Widršperku v čase zpoury dopustil, při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1623 osvobozen pod jistou podmínkou, uvolil se 1. 1629 kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený natu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském 2000 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínací

3. dubna 1631 ještě 1000 zl. o sv. Jiří t. r. měl složit.
C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Křištof Widršperkar ryt. z Widršperku na Kamenici Dolejší a Hlohové, v čas zpourey kommissar při direkcí zemské stavův odbojných, přistoupil ke konfederaci s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu a krále Českého. Pro tato provinění při kommissi konfiskací dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Kamenici dolní* (Unter-Kamenzen, kr. Plzeň., dom. Morš. Týn.) — tvrz a ves Kamenici dolejší, ves Poděvousy a půl vsi Lohové (Hlohové) — který v summě odhadní 12.474 kop mš. dne 18. října 1624 postoupen byl *cizosemci Maximilianovi z Trautmansdorfu* náhradou za některé statky od něho koupené a klášteru Chotěšovskému vedle cíś. resoluce dne 13. srpna 1624 postoupené. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & W. 12. — Lib. conf. 2, f. 208. — D. Z. 153, J. 4.) — Zaplacení dluhů a též statku v summě 15.300 kop mš. vězících, zejména pohledanosti 3000 kop manželky Widršperkarové Judity, roz. Janovic, též 3000 kop Vilémovi Widršperkarovi a bratřím po matce jejich náležející, převzala král. komora. Avšak ještě v 1648 domáhaly se dcery Widršperkarové po smrti matky své pohledanosti dotčené. (C. 215, W. 12.)

Martin Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskací dne 23. května 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Drahkov* (Drachkau, kr. Plzeň., okr. Blovic., dom. Choceníc.), tvrz a ves Drahkov s dvorem poplužním s 194 korci polí, 4 rybníky (zejména Veliký, Pod-Letiný, Mlýnský a za Mokřicí), lesy (zejména Březovec, v Dobrenčích a v Chraťtech) s 11 poddanými, z nichž 3 s potahem a 8 chalupníkův. Statek ten zcela zadlužený, odhadnutý za 6790 kop mš., ponechán k správě Widršperkarovi až do l. 1625, potom vedle cíś. resoluce z dne 28. května 1625 postoupen v summě odhadní *dědicům po bavorském generálu Alexandru z Grotta* na místě jejich pohledanosti 12.000 zl., kterou otec jejich uhradil za komorou českou. Konečně prodán byl též statek dne 25. srpna 1626 cíś. plukovníkovi *Filipovi Kracovi ze Scharfensteina* za 6790 kop mš. a témuž vedle cíś. resoluce 15. března 1627 do desk vložen. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 205.)

Pohledanost dětí a dědicův Widršperkarových na témž v 5000 zl. rýn. ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena. (C. 215, C. 1.)

Milota Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi fiskační dne 26. května 1623 odsouzen *polovice jmění* padl statek *Mizholez* (Mezholzy, Mezholce, Meshals, kr. dom. Horš. Týn.), kterýž, odhadnutý za 5678 kop komory prodán byl za 6000 zl. rýn. *Filipovi Krasch Scharfensteina*. Avšak tento, maje ze summy trhové s manželku Widršperkarovou Annu, roz. Merklínskou lina, v pohledanosti věnní 5500 kop míš., na témž s pojištěné a prisouzené, zanechal jí raději ten statek. tomu uvolil se Widršperkar při kommissi tractati perdon mu udělený zapraviti 1100 kop míš. z jist 2200 kop míš.; ale vedle cíś. resoluce z dne 14. č. 1630 bylo mu z této pokuty prominuto 400 kop míš. Mezholce po smrti Anny Widršperkarové připadl syny Jindřicha Purkharda a Petra Milotu, a l. 1644 chán byl staršímu synovi Jindřichovi Purkhardovi za rýn., z nichž tento polovici bratru svému pojistil. (D. F. 21.) Jindřich pak prodal týž statek l. 1676 Alžbězyně Šafmanové, roz. z Malovic. (C. 215, C. 1 & W. Lib. conf. 2, f. 365. D. Z. 393, R. 5.)

Jiří Vik z Vikova (v. Wikau) sloužil u nepříteli císaři a padl l. 1631 v bitvě u Dévína (Magdeburg), při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen *byl k ztrátě jmění*, totiž polovice statku *Leukersdorfu* (Čermna, l. měřic., dom. Rumburk), tvrz a ves s dvorem pojistil, kteráž od Albrechta z Waldšteina v pokutě byla ujatá jeho smrti vedle cíś. resoluce z dne 16. července l. 1630 stoupena kolleji Jesuitů v Jičíně. Druhá pak polovice statku po zemřelém *Šebestianovi Vikovi*, bratru do Jířika, právem odúmrtím na král. komoru připadl. král. resoluce z dne 28. listopadu 1636 odevzdána b. kolleji Jesuitův na porážku 4322 zl. 16 kr. rýn., k jim za svršky, z některých statkův Trčkovských k ruce přijaté, z komory české zaplatiti měly. Jesuité pak v dubna 1637 postoupili statek Leukersdorf (Čermna) za odhadní 3521 zl. cíś. plukovníku *Janovi Křištofovi*

v. pánu z *Krainburku (Greinburgu)*, který týž statek k panství Rumburskému připojil. (C. 215, W. 42. — D. Z. 145, K. 17.)

Humbold (Haubold) Winkler ryt. z Heimfelsu (Heimfeldu) účastnil se zpoury tím, že se synem svým *Volfem Arnoštem* vykonal služby vojenské u Mansfelda; předce však při kommissi konfiskační i s dotčeným synem dne 3. a 10. října pokuty byl osvobozen. Potom pro náboženství ze země odešel, zanechav statek svůj nejstaršímu synu svému. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele se syny svými, Jiřím Adamem, Fridrichem a Jaroslavem, a ujal se statku *Tüppelsgrünü* (Děpoltovic, kr. Cheb.). Proto při kommissi konfiskační *Fridlandské* v Chebu nařízené l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě 2000 zl. rýn., které k ruce Waldšteina knížete z Fridlandu měly býti ujaty. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém Winkler ryt. z Heimfelsu, maje jenom nepatrné jmění, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty peněžité za udělení perdonu byl osvobozen, ačkoliv nechtěl se státí katolíkem. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele, pročež při kommissi konfiskační *Fridlandské* v Chebě l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl k ruce knížete z Fridlandu statek *Arnetsgrün* (kr. Cheb, okr. Falknov), který za 8000 zl. rýn. koupil, ale celou summu trhovou dlužen zůstal. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém z Víněře a v městě Sobotce vykonal hned v měsíci lednu 1621 opět přísahu a povinnost k ruce císaře Ferdinanda II., tak že při kommissi konfiskační nebyl odsouzen. Teprv l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Vilém z Víněře již l. 1624, zanechav statek *Popovice*, l. 1623 po odsouzeném Jindřichovi Kapounovi koupený (viz Kapoun), který jeho syn Oldřich Linhart držel, manželka pak jeho byla na statku Rakové (kr. Boleslav, okr. Sobotka); není však vyčísleno, zdali od manželky neb syna jeho nějaká pokuta na penězích byla složena. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Křištof ryt. z Viršperka (Wirschberg) a na Valdově utekl ze země brzy po bitvě bělohorské; pročež statek jeho *Tüppelsgrün* (Děpoltovice, kr. Cheb), sídlo a ves s dvorem

poplužním, ovčínem, pivovárem, lesy, též s vesnicí Edersgrün) s příslušenstvím, k ruce král. komory a spravován. Za postoupení tohoto statku v summě 15.000 kop míš. k panství Ostrovu žádal l. 1623 Julij rych vévoda Saský; avšak statek ten navrácen byl Víršperkové, Saloménně roz. ze Švamberka, poněvadž zala, že jej l. 1615 zdělila po sestře své Anně Marii roz. ze Švamberka. (C. 215, S. 62. — D. Z. 137, N. 7.) Víršperková prodala pak l. 1630 statky Tüppelsgrün a Edersgrün za 16.000 kop míš. Janovi Ratiborskému ze Chcebuze (C. 215, B. 2.)

Jan Višně z Větrní (německy též Weichsel, jinak von Wetteren řečený), účastnil se zpourey dle zprávy města Krumlova tím, že táhl k pomoci městu Písečnému osobně s dvěma svými poddanými, potom vydrancován český svůj odebral se do města Rožmberka, tehdáž dvořaninami nepřátelskými (Krnovskými ze Slezska) osazen. Zůstává tam pod ochranou nepřítele až do vzetí města Buquoiem. Naproti tomu dle vysvědčení purkrabí a rady města Rožmberka, daného dne 8. ledna 1620, zúčastnil se Višně zpourey, nýbrž již před obsazením a zámku Rožmberského vojskem stavovským se své manželkou těhotnou ochrany tam hledal, pak po vzdání zámku vojsku císařskému při témž ochrany vyhledával, od něhož samého z vězení byl propuštěn a od jeho setníka Albrechta hraběte z Biglia dne 23. září 1620 jménem císaře povolán. Proto Višně při kommissi konfiskační nebyl obsazen, avšak pro jeho odjetí ze země statek jeho *Pasovary* (Pšovary, kr. Budějovic., okr. Krumlov) — tvrz a ves Pasovary s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Světlík, Uretschlag a Ebenavě (Ebenauer pod Zátoní) s lesy, rybníky a příslušenstvím — který před bitvou bělohorskou císař. vojskem a obci města horního Krumlova českého v summě 6840 kop míš. jest prodán. Višně pak marně žádal o odpuštění cení tétož statku; neboť dekretem komory české z 1. června 1638 s žádostí svou byl odmrštěn. (C. 215, W. 1. Lib. conf. 2, f. 392. — D. Z. 142, A. 20 & 293, A. 3.)

Jan Vitanovský z Vlčkovic při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 osvobozen byl bez výminky (*absolutus sine clausula*) pokuty za účastenství ve zpouře zvláště proto, že přistoupil k víře katolické. Za perdon jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere složit 600 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze; avšak dle listu pomínacího z dne 2. dubna 1631 summu vytčenou ještě neodvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Vitanovský z Vlčkovic, při kommissi konfiskační podle král. výpovědi z dne 23. června 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil se o přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn Ctibor dne 22. června 1626 na statek Něhošovice kr. Písek, okr. Volyň.), za 7749 kop míš. odhadnutý, totiž vrz a ves Něhošovice s dvorem poplužním, s dědinami náležejícími k němu i k dvoru Zbudovskému, k němuž si probošt radu Pražského právo míti pokládal, též části vsí Jetišova, Radkovic a Hosladic (Hostlovic). Ctibor Vitanovský pak vedle král. resoluce l. 1641 z manství propuštěn byl l. 1646, zaplativ za to peníz zadržalý 858 zl. 51 kr. a složiv 1000 zl. za předeání téhož statku do dědictví. (C. 215, W. 16. — D. dv. 7, 31 & 68. I f. 14.)

Václav Milota Vintíř Vitanovský z Vlčkovic, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Bohuslav nejstarší Vítha ze Rzávého (Zrzavého), po smrti otce při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 pokuty za účastenství ve zpouře zproštěn byl bez výminky (*absolutus sine clausula*). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Bohuslav mladší Vítha ze Rzávého a jeho bratr **Mikuláš**, podporovali stavy odbojně nejenom kontribucí, nýbrž i vypravěním lidu svého k vojsku stavovskému, a odporovali ještě po bitvě bělohorské, v městě Táboře uzavření lidu císařskému, brzy potom však oba zemřeli.

Jejich bratr mladší Vilém, poručník dětí po Bohuslavovi pozůstalých, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon dotčeným bratřím udělený složit do král. komory pokutou jistinu po bratru Mikulášovi zane-

chanou, 4000 kop mš. i s úroky zadržalými. Naponechán byl sirotkům Bohuslavovým statek *Stadle* (okr. Tábor.), od cfs. vojska vypálený a vydrancovaný 12.000 kop mš. odhadnutý, na němž matka jejich, Bohuslavova, 22.000 kop mš. měla pojištěno. (C. 2 & C. 1/3.) Statek ten s dvory poplužními a vším příslušenstvím l. 1629 prodán byl k dobrému dotčených sirotků zemského za 20.000 kop mš. Johanně Kateřině rové, rozené Neuchynkerové z Ober-Neuchynku. (D. O. 28.)

Ladislav Vítba ze Rzávého učinil se účastna způsoby, že byl kommissařem při direkci stavů povstálých dříve, nežli jest perdonu dosáhl, tak že při kommissařské fiskační vedle cfs. resoluce dne 22. listopadu 1622 v upadl v pokutu *třetiny jmění* svého. Z té příčiny statky jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Pacov* (k němuž náležely zámek a město Pacov s podacím k němu dvěma domy panskými a pivovárem, též s dvěma poplužními, z nichž jeden při zámku „Starý dvůr“ „Hrádek“ řečený s ovčínem, pak vesnice Citoraz s podacím kostelním, dvorem popl. a ovčínem, Bedřich s podacím kostelním, Zhořec, Samšín a Roučkovice; vsi Lhota Pudilová, Vobratany (Obratany) a Černá s mlýnem Holubovským a mlýnem pod rybníkem řečenými, též mlýny poplatní Pravdovský, na Hladově, Chocholků, Stejskalů a na Valše, s rybníky, lesy a vším hospodářstvím tak, jakž to l. 1616 Anastasia Víthová, rozená z Lovic, od Mikuláše Španovského z Lysova za 32.000 českých (64.000 kop mš.) koupila. (D. Z. 139, 140.) b) *Dub* (kr. Tábor.) tvrz a ves Dub s pivovárem, poplužním, mlýnem, lesy a rybníky, ves Chodčiny s Velikém Pohnání mlynář a jeden osedlý, jak to A. l. 1579 od Jana a Hynka strýců Čáslavů z Podolí koupil sive za 7500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 20, 141.) Tyto statky, z nichž *Pacov* za 60.000 kop a *Dub* za 10.000 kop odhadnut byl, od komory za summu odhadní vedle příkazu z dne 31. prosince 1623 prodány byly vdově Víthovi Anně Markétě Dorotě, opět provdané Š. roz. z Vrtby, k ruce její dcery *Majdaleny Montbrun*

*Víthovské.**) — Avšak summa trhová za statky dotčené ne-
 ačila ani k zaplacení dluhův a daní zadržalých na obou
 atcích vězících, tak že z král. komory ještě 522 kopy miš.
 y doplacený. (C. 215, W. 17. — Lib. conf. 2, f. 390. —
 Z. 143, M. 9; 148, A. 17 & 292, M. 17.)

Ze statku Pacova obdržela vdova po Ladislavovi Víthovi,
 ateriina Markéta, roz. z Říčan, l. 1621 summu 25.000 kop
 š., kteréž jí l. 1618 manžel její věnem na témž statku
 jistil. Ale toto pojištění, jakožto v čas zpourey učiněné, za-
 platné bylo uznáno; pročež summa ta král. komoře při-
 adla, tak že vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1663 Petr
 ílém sv. pán z Říčan náhradou za tuto fiskální pohledanost
 vedl 8900 zl. rýn., kteréž postoupeny byly Marii Alžbětě
 árubové, roz. ze Šternberka, k zapravení summy, l. 1658
 cíś. milosti jí vykázané. (C. 215, W. 17.)

Vilém mladší Vok Vitha ze Rzavého a na Vodlochovicích
 odepsal dne 1. října 1619 přísahu stavů povstalých týkající
 konfederace s okolními zeměmi učiněné; avšak jsa katolík
 i kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za
 rovinění své bez výminky byl zprostěn. Za udělení perdonu
 vázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere
 platiti k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze 800 zl. rýn.,
 a kterou summu l. 1631 ještě 60 zl. odvésti měl. (C. 215,
 1/8.)

Zdeněk Vitha ze Rzavého, katolík, od Dona Baltasara
 e Marradas l. 1621 perdonován, po smrti své při kommissi
 ansactionis dne 9. června 1628 pokuty byl osvobozen.
 C. 215, C. 1/4.)

Jan de Vitte z Lilienthalu, kupec a měšťan Malostranský,
 avázal se l. 1629 při kommissi transactionis na *collegium*
obilium u sv. Jakuba dáti 700 zl. rýn., které dle listu upomín-
 acího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit.
 C. 215, C. 1/8.)

*) Tato prodala Pacov l. 1631 za 53.500 kop miš. Janovi staršímu
 erninovi z Chudenic na Choustníku, jehož manželka Zuzanna jménem
 rní svých nezletilých Humprechta Jana a Heřmana Václava týž statek
 1643 zeti svému Sigmundovi Myslíkovi z Hyršova za 50 000 kop miš.
 ostoupila. (D. Z. 148, A. 16 & 302, H. 9.) — Statek Dub dostal l. 1643
 summě 14.000 kop miš. Jiří Kotvic z Kotvic po manželce své Markétě
 oz. z Vrby. (D. Z. 147, D. 20 & 302, O. 7.)

Michal Wittmann, měšťan a radní Nového městského, provinil se v čas zpourey jako Řečický; p. kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 1621 odsouzen hrdla, cti a statku, dne 21. června t. r. nými náčelníky zpourey byl stat. Jméni pak jeho král. komory bylo ujato, totiž:

a) *Dva dvory* ve vsi *Dehnicích* (Dejvicích, kr. okr. Smíchov.), z nichž jeden s krémou a kovárnou za 3100 kop, druhý za 4000 kop mš. od Wittmanna a až do 600 kop mš. zaplacen byl. Tyto dvory, bylo 11 koní, 3 hřibata, 14 kusů hovězího dobytka, a 40 kusů vepřového dobytka, na rolích pak ose 1000 korců pšenice, 51 korců žita, 46 korců ječmene a 1000 ovsa, hned po odsouzení Wittmanna právě přede ž. vlastnil si se všemi zásobami bezprávně dne 3. srpna probošť hradu Pražského Simon Brosius jakožt. statku Dejvického, zaplativ jenom ostatek dotčen. trhové 600 kop mš. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Avšak rozsudku král. appellate l. 1651 dvory ty král. souzeny a probošťství odňaty jsou. (C. 215, W. 1.)

b) *Jistina* 500 kop mš. za obcí Rakovnickou (P. $\frac{2}{4}$); pak jistina 1000 kop mš. za obcí Litošovic z níž vedle nařízení 31. července 1638 polovice k. druhá polovice Pavlovi, synu Wittmanna, vydána l. 1651 (C. 215, W. 18.)

c) *Dům* v Novém městě pražském, blíž sv. Václava ležící, na poručení komory české 28. dubna 1623 za 1000 kop mš. postoupen jest *vďově po Wittmanovi Kateřině* na srážku její pohledanosti, kteráž jí po smrti manžela jejího v summě 1500 kop mš. na vych. osobu její, tak též i dcerušky, narozené tři dni před smrtí na otci vykonanou, recessem knížete z Lichtenšteina býti měla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, P. $\frac{2}{5}$ & W. 18. — Lib. cont. dis 12, f. 174.)

d) *Vínice Kolačnickovská* řečená, na Letních ležící, od král. komory l. 1621 odhadnutá za 4000 kop mš. dne 4. srpna t. r. prodána byla za 3000 kop mš. *z Lobkovic*, kteráž ji l. 1624 *Pavlovi Meyšnarovi*, radní Nového města pražského, za 4000 kop mš. postoupil.

o Meyšnarovi pozůstalá Anna l. 1626 vinici tu odkázala synu svému *Danielovi Meyšnarovi*, a vnukům svým, *Pavlovi Janovi bratřím Wittmannům*, kteřížto ji, majíce se odebrati pro náboženství ze země l. 1628, za 4000 kop mš. *Michaelovi Mnišovskému* prodali. (C. 215, W. 18.)

Na vychování *dvou synův* po Wittmannovi a první jeho manželce pozůstalých, Pavla a Jana, měla vedle zdání komise liquidat. l. 1622 polovice jeho jmění zůstavena býti. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.) Na srážku této polovice dotčeným synům postoupena byla *vinice* Wittmannova v Šárkách ležící na hranicích purkrabských, kterou si hned po odsouzení Wittmannova bezprávně přivlastnil nejvyšší purkrabí Adam z Šternberga, jemuž synové Wittmannovi za toto postoupení 700 kop mš. složití musili. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Wittmann, syn *Michalův*, odešel l. 1628 pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku saském, s nímž se l. 1631 při vpádu do Čech navrátil a u bratra svého Pavla se zdržoval. Proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* l. 1634 odsouzen jeho jmění, propadl díl svůj na domě Meyšnarovském, řečeném u Koláčníků, v Nekazané ulici ležícím, odhadnutém za 100 kop mš., též na zahrádce s domečkem zbořeným v Řádkové ulici ležící, odhadnuté za 50 kop mš., jak to před odhadem svým ze země dne 10. července 1628 bratru svému Pavlovi postoupil, tento pak i s dílem svým l. 1639 *Jiřkovi Wittmannovi* odkázal. (C. 215, W. 18.)

Jetřich Vitych, měšťan Starého města pražského, sloužil v době zpoury za sekretáře polního pod hrabětem z Turnu, utrpěl s manželkou svou po bitvě bělohorské ze země, zachránil *dům* svůj v Starém městě pražském v ulici Valenšské blíže sv. Valentýna ležící, u Tří Turků řečený. Dům ten teprv l. 1636 k ruce král. fisku ujat a za 575 kop mš. odhadnutý od komory prodán byl l. 1638 *Jiřkovi Streiciovovi Přestickému*, cís. služebníku při účtárně komory české za 450 kop mš., z kteréž summy jemu 300 zl. služného bylo poraženo. (C. 215, W. 46. — Lib. contract. caerul. 3, 517 & 4, f. 13.) — Vdova po Vitychovi pozůstalá v Erfurtě vyžádala marně se domáhala l. 1636 domu dotčeného, dokládajíc, že její manžel přijat byv na milost s ostatními měšťany po bitvě bělohorské, od knížete z Lichtenšteina za vo-

jenského sekretáře ustanoven po 10 let v cí. slu-
val a l. 1631 v Drážďanech zemřel. Z jeho synův
sloužil při vpádu Saském l. 1631 za kvartirmistra
kurfiřta Saského, kdež zemřel; druhý syn *Jetř*
v cí. vojsku a byl od Sasův a Švédův zajat. (C. 215.)

Buryán Vlasatý z Domaslavi při kommissi l.
dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey byl zproštěn
(C. 1/8.)

Jindřich Vlasatý z Domaslavi a v Loučíně l. 1629
byl před kommissi transactionis, aby se porovnal
za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho
doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Křištof Vlasatý z Domaslavi, katolík, podepsal
Vyšemíra Sedleckého z Oujezdce, neuměje sám psát
na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi
vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství ka-
vedle cí. výpovědi dne 12. listopadu 1622 pokuty
zavázal se při kommissi tractationis de pio op.
70 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba
(C. 215, C. 1/8 & C. 11/41.)

Sigmund Vlasatý z Domaslavi účastnil se osob-
válečné stavů povstalých; avšak po smrti své (+)
kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez
perdonován, poněvadž manželka jeho žádného jmění
(C. 215, C. 1/4.)

Jan Vlašimský učinil se účastna zpourey a
bitvě bělohorské ze země, zanechav dvě vinice
kterých vedle poručení knížete z Lichtenšteina d.
1623 od cí. rychtáře Mělnického k ruce král.
ujaty. (C. 215, W. 37.)

Křištof Vlček z N. (snad z Minic neb z Přečiny)
stenství ve zpouře teprv dne 5. února 1629 před
transactionis byl obeslán, aby se vyrovnal o poku-
lení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho
v Žatecku ani v Litoměřicku, kde se předešle
(C. 215, C. 1/4.)

Smil Vlinský z Vliněvsí, vedle cí. resoluce z d.
1624 pokuty bez výminky osvobozen, zavázal se
missi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnat

Jakuba v Starém městě pražském složití 60 zl. rýn., na erouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ště 30 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. 1/a.) — Statek po otci svém Jindřichovi zděděný *Liblice* (kr. Pražský, kr. Mělník) — tvrz a ves Liblice s dvorem poplužním a 4 včecmi, ves Vavřinec a dílem vsi Hostinná, Neněchov a Jenice s dvorem poplužním — prodal Vlinský l. 1621 za 10.000 kop mš. matce své Anně Špetlové, roz. z Dubé. (D. Z. 140, H. 17.)

Jan starší Vlk ryt. z Kvítkova na Zvířeticích, účastnil se vojny tím, že při sněmu generalním l. 1620 syna Fridricha Alckého volil za čekance království Českého a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 29. října 1622 odsouzen *polovice* majetku svého, propadl statek *Zvířetice* (kr. Boleslav., dom. Hradč. Hradiště), totiž: zámek a ves Zvířetice s pivovárem a dvorem poplužním, dvůr poplužní u mlýna Haškova s tímž mlýnem a druhým mlýnem na Malé Bělé, městys *Bakov* (Bachkoven), a vesnice Veselé, Ptýřov (Ptýřov veliký), Ptýrovec (Ptýřov menší), Manikovice, Číhádky, Lhotice s dvorem poplužním, Býčinky (Býčina), Bělá malá (Kleinweisel), Dolánky, Touřov, Dalešice, Bradlec, Těšňov dvůr kmetský (nyní 2 domy blíž Bradlec) a díly vsí Chudoples a Novévsí (Nových Vráb) se vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Vratislav Mitrovic od Jana z Vartenberka za 90.000 kop m. koupil l. 1614 ujcí svému Janovi Vlkovi odkázal. (D. Z. 136, H. 11; 137, O. 6.) Statek ten, od komory české za 82.246 kop mš. odhadnutý, koupil dne 13. ledna 1623 za 80.000 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* za léno Fridlandské postoupil. (C. 215, W. 19. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 8 & 194, C. 7.)

Vlk pak l. 1628 pro náboženství ze země odešel, a nástoupiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, měšťanům, kteří se ubytovali, těžké protivenství a soužení prý činil; protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že i polovici ze summy tržové statek Zvířetice, při prvním odsouzení z milosti mu poskytnutou, k ruce knížete z Fridlandu propadl. Manželka

Vlkova Johanna, roz. Homutova z Harasova, manželka máhala pohledanosti své 10.000 kop míš. a věna na statku Zvířetickém jí léta 1618 postoupené. A. 1.) Pohledanost pak Doroty Vlkové v 1100 kop statku dotčeném ještě l. 1690 při kommissi revizní řízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Též obec města Vlkova pohledanosti svou na témž statku v 1500 kop míš. l. 1690 mrštěna jest. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší Vlk ryt. z Kvítkova při kommissi k. a. dne 2. října 1623 provinění ze zpourey byl zproštěn. (C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Vlk ryt. z Kvítkova, při kommissi k. a. vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *stvi*, ohlásil hned, že žádného statku dědičného, a jmění na jistotách nemá. Neboť již předtím pro dluh statek svůj *Malobratřice horní* (Klein-Bratřic, dom. Hradiště), tvrz a ves M. s dvěma dvory poplužní Přepere (okr. Turnov), Soleč, Čížovka a Suchýdůl grund, kr. Jičín, okr. Maštov) za 9000 kop míš. A. z Waldšteina, který jej k panství *Mnichovému Hradišti* spojil, a Max. hraběti z Waldšteina v léno zastavil. W. 19 & F. $\frac{67}{26}$. — D. dv. 68. I. f. 43. — Viz F. statky lenní.)

Jan Albrecht Vlk ryt. z Kvítkova a na Snědovic kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen *k manství*, t. j. plnomocníkem svým Simeonem Polydorem z Boubatova šení učinil v příčině přijetí léna na statky své: a) Snědovice, Schnedowic, kr. Litoměřic, dom. Liběchov a ves Snědovice s dvorem poplužním, pivovárem a ves Křešov a díly vsí Radouné s mlýnem, Oujezdce (Strachaly, Strachel), odhadnuté za 17.313 kop m.; *Liběchovice* (dom. Liběchov.), tvrz a ves s dvorem poplužním pak přijal Vlk dne 21. srpna 1626 toliko na statek *Liběchovice* a postoupil jej *Vilémovi a Volfovi Bernartovskému*, bratřím manželky své Alžběty, kteráž pohledanost svou na tom statku v 17.215 kop. míš., při kommissi sionis pořádně provedenou, dotčeným bratřím svým odevzdala. Bratřím těm na srážku summy 40.000

l císaře jim darované (viz Mikuláš z Gerštorfu), statek
nědovice proti zaplacení pátého dílu taxonomy v 3462 kop míš.
1628 z manství propuštěn a v dědictví zůstaven byl. —
statek však Čákovice pro nepřijetí léna vedle císař. resoluce
dne 25. března 1634 k ruce císaře byl ujat a dotčeným
atřím z Gerštorfu též na srážku císař. daru postoupen. (C. 215,
1/10 & W. 19. — D. dv. 7, f. 35 a 54; 53, f. 91 & 104. —
Z. 139, F. 14.)

Vlkanovští z Vlkanova bratři a strýcové, Benjamin na
lnici, Fridrich na Kvasinách, Jan na Ještěticích a Karel
Svinném, ačkoliv brzy po bitvě bělohorské přísahu věr-
sti a poddanosti císaři Ferdinandovi II. v Hradci Králové
konali, předce při kommissi konfiskační dne 26. června
1623 pro účastenství ve zpouře odsouzeni byli, tak že Fri-
ch, Jan a Karel po třetím díle jmění svého v pokutě pro-
dli, Benjaminovi však statek jeho v léno zanechán býti
m. Pročež statky jejich, Solnice, Svinná (Svinné, Svinný)
Kvasiny (Kwasney, kr. Král. Hradec, okr. Rychnov.) —
mek s mlýnem a město Solnice, městečko Skuhrov a nad
m hrad pustý, vsi Litohrady, Ještětice s dvorem poplužním,
ocna, Brožánky, Bělá, Podolí, Kunštát, Kvasiny, Sokol;
rz a ves Svinné Veliké a Malé s dvorem poplužním, vsi
raštice, Proloh, Rybníčky, Dobrce (Dobřec), Lukavce horní,
řín (Uhřínov) Veliký s dvorem poplužním, Ouřín Malý,
jezd (díl), Mostek (díl), Mezina (nyní samota), Novýhrad
rad pustý) s rychtou svobodnou, Bukovina a Benátky —
ruce král. fisku byly ujaty, l. 1623 za 96.584 kopy m. od-
dnuty a vedle císař. resoluce z dne 16. března 1624 Hen-
ichovi purkrabímu z Donína prodány za 157.000 zl. rýn.,
nichž kupujícímu 32.000 zl. bylo prominuto. Ze summy
nové na 125.000 zl. snižené vyplaceno bylo Marii Majda-
ně Trčkové 100.000 zl., kteréž na statky dotčené k potře-
m válečným císaři půjčila. (C. 215, W. 20. — Lib. conf. 2,
125: — D. Z. 87, B. 1; 142, C. 28; 293, E. 22; 296, E. 12.)

Díl statku Solnického, Benjaminovi z Vlkanova v manství
nechaný a na 16.470 kop míš. odhadnutý, totiž zámek s mlý-
m při městě Solnici, s 41 osedlými v témž městě k tomu
u náležejícími, pak vsi Broceň (Brocná), Ještětice s dvo-
m popl., Ouřín (Uhřínov) veliký, Proloh, Rybníčky, Bělá

(Bílé), Podolí a Kunštat na horách (jinak Vracov, s 44 poddanými, též od král. komory dne 26. čer. byl ujat, protože Benjamin na statek ten léna nepřevzal, vyšumovav jej, pustý zanechal a l. 1628 pro náboženství země se odebral. Tento statek vedle císař. resoluce z 21. září 1628 prodán byl dědičně též *Hendrichovi* z *Donína* (viz Konrad z Donína) za summu odhadnutou 2000 kop míš. (C. 215, W. 20. — Lib. conf. 2, f. 426. — f. 192. — D. Z. 147, F. 22.)

K dílu Karla z Vlkanova na statku Solnickém kop odhadnutém, náležely tvrz a ves *Svinný* (Svině) s 12 domy a 120 kop míš. (viz *Donína*), 2 dvůr poplužní, 2 dvůr poplužní ve vsi Ouříně veliké, 1 dvůr poplužní v Ouříně malé, 1 dvůr poplužní v Solnici 41 osedlých, ve vsích Kvasínách, Ouříně, Bukovíně, Benátkách a Kunštatě (Vracově) osedlých s 12 domy, 120 kop míš. (viz *Donína*), 1 mlýn v Kvasíně, 1 rybník v Zvitenčově, 9 rybníků (mezi nimi Zvitenčovský, Podklemový a u Klobásových řečený) a lesů 12000 kop míš. (viz *Donína*), 1 rybník v řečce Solnickou, nad Bukovínou, nad Horním v Klapavci. — *Díl Fridricha z Vlkanova* na statku Solnickém, za 26.495 kop odhadnutý, obsahoval hrad a ves, 2 dvory poplužní, v městě Solnici 42 osedlé, 120 domů, 120 kop míš. (viz *Donína*), 56 poddaných (s koňmi 22, zahradníků 45), 1 patero složením, 4 rybníky a lesů 36 lečí po 30 t. — *Díl Jana z Vlkanova* na statku Solnickém, za 26.495 kop odhadnutý, co do rozsahu svého není vyčten, avšak k němu Ještětice s ostatní částí statku Solnického (viz *Donína* W. 20.)

Jan Vodňanský z Urašova, měšťan Starého Prahy, odešel pro náboženství ze země a navrátil se do Prahy l. 1631 do Prahy s nepřitelem, u něhož byl nařazeným kvartírmistrem v Starém městě, a dal se na cestu, aby se v mnohých kommissích. Pro toto prošlo kommissi konfiskační *Fridlandské* odsouzen byl dne 1634 všeho jmění, zvláště své pohledanosti za mlynářem, které se ještě l. 1647 domáhal, žádá o to příčinou do Čech na čas navrátiti se směrem C. 1/7 & P. 2/2.)

Natanael Vodňanský z Urašova, měšťan a primátor města pražského, byl již léta 1609 od stavů ev.

volen mezi direktory a správce země stavu městského, v čas
 poury pak l. 1620 podepsal konfederaci stavův odbojných
 Betlenem Gaborem a s Uhry učiněnou; pročež při kom-
 issi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 26. května 1621
 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. *provásem*
a hrdle strestán byl na šibenici postavené na náměstí Staro-
 městském. — *Dům* jeho v Starém městě pražském ležící
 osadě sv. Kříže Velikého proti hřbitovu (klášteru bratří
 milosrdných), náležel z polovice Vodňanského manželce Do-
 tě, kteráž odešla ze země pro náboženství se synem svým
Jindřichem, jemuž předtím dne 31. srpna 1628 dotčenou po-
 vici domu postoupila. (Lib. contract. caerul. 3, f. 390.) Z té
 příčiny, že dotčený syn od náboženství katolického odstoupil
 ven ze země s matkou svou odešel, dům ten celý k roz-
 zu komory české dne 6. listopadu 1629 od cís. rychtáře
 ujat a vedle cís. resoluce od komory české dne 10. dubna
 1631 za 800 zl. prodán *Valentinovi Frankovi*, písaři při úřadě
 dvorském. (Lib. contract. caerul. 3, f. 418.) Marně pak
 domáhala polovice dotčeného domu sestra Jindřicha Vod-
 ňanského, Lidmila, provdaná za Martina Hřebíka, měšťana
 Starého města pražského. (C. 215. W. 44.)

Jan Vojický ryt. z Novévsí (v. Neudorf) na Vojicích ze-
 řel l. 1619, neúčastniv se zpourey; nicméně po smrti své
 král. prokuratora před kommissi transactionis byl obviněn,
 jeho sestra Lidmila obeslána, aby se vyrovnala o pokutu
 a perdon bratrovi udělený. Tato však dokázala nevinu bratra
 svého, tak že k návrhu kommisie transactionis dne 19. února
 1628 dotčené pokuty byla osvobozena a statek *Vojice* jí a
 cerám po bratru pozůstalým jest ponechán. (C. 215, C. 1/4. —
 viz též lenní statky Fridlandské.)

Jindřich Vojický ryt. z Novévsí na Vojicích, ačkoliv již
 před zpourou l. 1616 zemřelý, obeslán byl před kommissi
 transactionis, kteráž však rozsudkem daným dne 19. února
 1628 žalobu král. prokuratora uznala za nedůslednou. (C. 215,
 C. 1/4.)

Ctibor Vojř z Protivce zemřel za času zpourey, jíž se
 účastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 9. listopadu
 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září odsouzen byl *pátého*
řádu jmění, v kterémž jeho statek *Římov* (kr. Budějovice) —

tvrzka Římov s dvorem poplužním a vsi Římov a s lesy a jiným příslušenstvím, jak to Vojř po c Joachymovi l. 1596 zdědil (D. Z. 127, L. 10) — o mory ujat, za 6914 kop míš. odhadnut a l. 1628 J dřichovi knížeti z Eggenbergu, pánu na Krumlově, kop míš. prodán byl. (C. 215, W. 22. — Lib. conf. 2. D. Z. 143, B. 2.) — Čtyr pětín dědicům Vojřovým ponechaných v summě 5163 kop. míš. domáhala se Anna Kunašová, dcera po sestře Vojře, Eusebii manželce Adama Chvala Kunaše z Machovic; není tčeno, zdali něčeho dosáhla. (C. 215, W. 22.)

Adam Šťastný Vojkovský z Milhostic a Vojkova tyně, při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 pro účastenství ve zpouře osvobozen, prodal l. 1623 svůj díl *Borotína* (kr. Tábor, dom. Jistebnice) *Polyxe z Lobkovic* a odešel potom za příčinou reformace Proto nedostavil se na obeslání l. 1630 před kommissionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdpádu saském l. 1631 přijel s hrabětem z Turnu a jsa leytnantem při vojsku nepřátelském. Pro toto při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna souzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Přech a Adam Albrecht Vojkovští z Milhostic a na Borotíně, pro účastenství ve zpouře při kommissionis kační l. 1623 odsouzení *všeho jmění*, propadli v pstatku *Borotína* (kr. Tábor, dom. Jistebnice), totiž styse Borotína s podacím kostelním, se zámekm ststým, s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, mlrybníky, a vsi Mezné, Bejšov a Lhotu Michalkovu šenstvím. Statek ten, za 9634 kopy míš. odhadnutý l. 1623 za 9000 zl. rýn. *kněžna Polyxena z Lobkovic*. W. 36. — D. Z. 141, F. 28 & 292, B. 18.)

Šimon Vokáč z Chýš a Špicherku, měšťan a rvého města pražského v čas zpoury, jíž se účastnil Řečický zvláště pak tím, že se dal potřebovati v r kommissích; pro toto provinění dne 25. února byl na radnici Novoměstské a při kommissi exsecutio král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen k

statků, dne 21. června t. r. s jinými náčelníky zpourey byl zat. Jeho jmění pak hned bylo konfiskováno, totiž:

a) *Dům na Hrobci* neb *Kvintinovský* řečený, v Novém městě pražském na rohu vedle domu Jana Herncle u klátera Slovanského ležící, který od král. komory postoupen byl *Filipovi Rynkovi*, král. rýchtáři v městě Oustí, za summu odhadní 1100 kop míš., na kterouž toliko 300 zl. rýn. oděd, ostatek pak vedle cíś. resoluce dekretem komory české dne 10. května 1628 vdově Saloméne Rynkové z milosti na vyhrazení věrných služeb manžela jejího jest darován. Dům ten potom Františkánům u Matky Boží Sněžné byl postoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & W. 23. — Lib. contract. virid. 13, 303.)

b) *Dům Vokáčovský*, na Dobytčím trhu v Novém městě pražském proti kostelu Božího Těla ležící, ponechán byl vdově *Anně Vokáčové*, po jejíž smrti na král. komoru připadl a l. 1632 za 2504 kopy míš. odhadnutý vedle cíś. resoluce z dne 15. června 1633 dekretem komory české z dne 10. července t. r. postoupen byl *Jesuitům* u sv. Mikuláše Menším městě pražském, tak že tito za to od deputatu svého 8 kop míš. na professní dům upustili. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & W. 23. — Lib. contract. virid. 13, f. 133.)

c) *Stodola na Dobytčím trhu* Novoměstském ležící, která za 250 kop míš. odhadnutá *Františkánům* u Matky Boží Sněžné byla postoupena. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

d) *Vinice*, kterou od král. komory za summu odhadní 57 kop m. l. 1626 koupil *Filip Fabricius Platter s Hohenallu*. (C. 215, W. 23. — Lib. conf. 2, f. 329.)

e) *Vinice Vokáčovská* za Braníkem ležící, odhadnutá za 1000 zl. rýn., též *tři kusy polí* nad Volšany ležící, za 1300 zl. rýn. odhadnuté (jedno po 9 korců za 300 zl., druhé po 9 korců za 400 zl. a třetí po 29 korců za 600 zl.), ponechány byly vdově *Anně Vokáčové*, po jejíž smrti králi přisouzeny vedle cíś. resoluce z dne 9. listopadu 1633 postoupeny jsou od komory české dne 8. března 1634 *Jesuitům* v Novém městě pražském. (C. 215, W. 23.)

Z těchto statků dekretem komory české z dne 14. února 1625 ponechány byly vdově *Anně Vokáčové* na polovici jí náležící dům Vokáčovský (pod b) a vinice s poli (pod e) vy-

tčené, které pak Vokáčová († 1627) k ruce krále proti tomu, aby ubytování vojáků a kontribucí by zena. (C. 215, W. 23.)

Buryan Volanský z Volanic a na Volanicích v měsíci lednu 1621 v Hradci Králové opět přísah a poddanosti císaři Ferdinandovi II., předce vša obeslán byl s *Jaroslavem Volanským* před kommissionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení ale dle zprávy posla komorního oba již předtím a statek jejich *Volanice* (kr. Jičín., okr. Bydžov.) ten čas pan Trčka. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Volanský z Volanic při kommissi dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna *třetiny jmění*, kteréž však po srážce dluhů tolik vynášelo. Proto zůstaven při statečku svém, zaváz kommissi transactionis dne 15. května 1630 míst třetiny v pokutě složití 100 zl. rýn. do komory české C. $\frac{1}{4}$.)

Jan starší a Jiří Volanští z Volanic při kommissionis fiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. za perdon mu udělený uvolil se při kommissi t de pio opere l. 1629 zaplatiti 35 zl. rýn. k alumn Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Volanský z Volanic, vedle král. výpovědi 2. prosince 1623 odsouzen k *manství* dne 24. října přijal léno dne 25. června 1626 na *dvůr poplu Volanicích* (kr. Jičín., okr. Nov. Bydžov.), odhadnut kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 20 & 3 pro provinění své při vpádu saském l. 1631 opět při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 16. listopadu propadl v pokutě dvůr dotčený. (C. 215, C. $\frac{10}{38}$.)

Jan Rudolf Wolfinger z Wolfsbachu, primas m v čas zpourey, podvolil se l. 1629 při kommissi t de pio opere na *collegium nobilium* u sv. Jakub zaplatiti 1400 zl. rýn., na kterou summu dle listu cího z dne 2. dubna 1631 ještě 700 zl. o sv. Jiří měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Vopršal ze Zhoře pro účastenství teprv l. 1629 obeslán byl před kommissi transacti

vnání se o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy
posla komorního zahynul již l. 1621 v Táboře, nezanechav
ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Voračický ryt. z Paběnic, katolík, podepsal konfede-
raci stavův odbojných a proto při kommissi konfiskační vedle
král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice*
jmění svého; avšak dokázav nevinu svou, cíś. resolucí z dne
2. května 1623 na milost byl přijat a pokuty bez výminky
svobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{10}$.)

Křištof Voračický ryt. z Paběnic s bratry svými Vilémem
Janem mladším v čas zpourey zemřelými při kommissi kon-
fiskační dne 17. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, pro-
padl statek *Blánici* (kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) — tvr-
za ves Blánici, též ves *Starou Vožici (hory Stříbrné)* s dvory
poplužními, mlýnem, pilou, rybníky, lesy a vším příslušen-
stvím, jak to po bratřích jeho nedílných na něho přišlo —
kterýž hned po bitvě bělohorské k ruce král. fisku ujat,
kuchaři generala Don Baltasara de Marradas, Simeonovi
Kosteleckému, postoupen a pak vedle cíś. resoluce 30. března
1623 od komory české *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti*
z Eggenberga za summu odhadní 6092 kopy 40 gr. míś.
v dlouhé (špatné) minci prodán jest. (C. 215, W. 25. — Lib.
confis. 2, f. 96. — D. Z. 153, J. 17 & 20; 467, L. 9.)

Voračický pak nevinu svou provedl, dokázav, že v žádných
radách povstalců, ani při volení a korunování falckraběte
Fridricha nebyl, a toliko od direktorův a kommissarův mocně
pohrůžkami přinucen byl, když se lid krajský vypravoval
s ním do Rakous jeti, kdež jenom několik neděl zůstal, ale
před Vídní nebyl; zůstáváje pak l. 1621 na statečku svém
ve vsi Blánici a *nemoha již déle vydržeti pro lid vojenský*
veliké strasti, ano i pro vlastní sedláky, kteříž torze vytloukali
a drancovali, do města Tábora s dítkami svými se odebral.
kdež pak po zavření města přes rok zůstati musil, poněvadž
na onen čas kapitán Romanisko, město proti cíś. vojsku
obhájící, nikoho z něho nepustil. Z důvodů těch jemu provinění
jeho od císaře bylo prominuto, ale statek odňatý navrácen
nebyl ani jemu ani jeho dceři Markétě, s níž v největší bídě
žil. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$ & W. 25.)

Mikuláš mladší Voračický ryt. z Paběnic, též **starší a Lipold Voračický** na Proseči, katolíci, při konfiskační dne 7. dubna a 3. října 1623, pak v výpovědi z dne 19. října 1624 pokuty byli osvobozeni. **Mikuláš mladší** v měsíci červnu l. 1620 vykonal při konfederaci stavův odbojných, s jinými zeměmi uči proto při kommissi konfiskační *polovice jmění* svého souzen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Adam Vostromířský (Ostromířský) ryt. z Rokyt účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační ve výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetiny jmění*, pohledanost svou 3200 kop mš. na statku Vostromíř jeho Václavovi konfiskovaném. Této pohledanosti domáhal l. 1652 Mikuláš Vostromířský, syn z jeho Heřmana, k ruce syna po Adamovi pozůstalého, Adam který v Polště za panoše sloužil. (C. 215, W. 27.)

Bohuslav Vostromířský ryt. z Rokytníka, při konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. července l. souzen byl *třetiny jmění*, kteréž toliko z jistiny 2000 pozůstávalo; neboť statek jeho *Kolišov*, ves s dvoř pluzním, koupili od něho Jesuité u sv. Klimenta v l. 3500 kop mš. již l. 1621 před jeho odsouzením. (D. A. 12.) Vostromířský pak maje odejít l. 1628 pro ství ze země, žádal za prisouzení dvou třetin z dotčené neobdržel však ničeho. Aby se této pohledanosti navrátil se l. 1631 při vpádu saském do země; b proto odsouzen při *kommissi konfiskační Fridland* 25. ledna 1634 všeho jmění a propadl nejenom o jistinu, nýbrž i *dům* v Novém městě pražském, na Op ulici u sv. Michala vedle domu Václava Vratislava z ležící, který l. 1623 od Oldřicha staršího Bechyně za 1550 kop mš. dceři své Justině Dorotě koupil a smrti l. 1633 zdědil. Dům tento pustý vedle cís. dne 30. prosince 1638 za summu odhadn 200 kop stoupen byl *Václavu Vratislavovi z Mitrovie*, cís. rad manu Starého města pražského na srážku jeho s (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & W. 27.)

Mikuláš Vostromířský z Rokytníka při kommissi kační odsouzen *k manství*, ale dne 2. října 1623 pok

svobozen, protože neměl žádných statků dědičných ani jmění něho. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Smil Vostromířský z Rokytníka pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. úpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko za tou příčinou v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 9900 kop mš. za Kašparem Belvicem z Nostvic de extractu purkrabského úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.) — b) Tvrz *Kostelec Podolský* (zaniklá, u vsi Pykova, kr. Tábor., dom. hospodářství) s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, mlýnem, lesy, rybníky a příslušenstvím, též díl městyse Borotína a ves Hřebenov (Řenov, Řevňov), kterýžto statek od komory za 8352 kopy mš. odhadnutý l. 1623 prodán byl za 8000 zl. rýn. *Polyanské kněžné s Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, W. 27. — Lib. condemnat. f. 345. — Lib. confis. 2, f. 37. — D. Z. 141, B. 25 & 292, B. 11.)

Dle účtu komory české l. 1626 připadly na třetinu Vostromířskému ponechanou po srážce dluhů toliko 3143 kopy mš.; manželce pak jeho Evě Kateřině, roz. z Loutkova, vedle excessu knížete z Lichtenšteina pohledanost její 6034 kopy mš., kteréžto summy jim vedle nařízení z dne 20. listopadu 1626 zaplacený byly z dotčené jistiny 9900 kop a z úroků 267 kop z ní zadržalých. (C. 215, W. 27.)

Václav Vostromířský ryt. z Rokytníka na Vostromíři, bratr Vladimíra, pro účastenství ve zpouře, ačkoliv brzy po bitvě Mělnické opět vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II., předce při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění. V této pokutě ujat byl statek jeho *Vostromíř* (Ostromíř, kr. Jičín., okr. Hořic.), tvrz s dvorem poplužním, vinicí, lesy, mlýnem, rybníky a příslušenstvím, který Vostromířský l. 1614 po bratru Heřmanovi t. r. zemřelém za 14.000 kop mš. koupil, a že na něm pojistil 9050 kop mš. nezletilým synům po Heřmanovi pozůstalým, Janovi, Heřmanovi a Mikulášovi. (D. Z. 187, G. 5.) Statek ten od král. komory dne 13. ledna 1623 prodán byl za summu odhadní 8536 kop mš. *Albrechtovi z Waldšteina*, který část téhož statku k Holovousům, přist k Hořici připojil. (C. 215, W. 27 & S. 24. — Lib. conf. 2, f. 271. — D. Z. 141, B. 7 & 194, C. 5.) — Dotčené summy

9050 kop míš. domáhal se l. 1652 Mikuláš Vostrovec, cís. rytmistr, po smrti bratří svých Jana a Heřmana, však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, W. 28.) též Adam Vostromířský.)

Jan Vostrovec (Ostrovec) ryt. z Kralovic a na Novém Domašíně a Veleni, za času zpourey mezi stavu rytířského zvolen, hlasoval pro zvolení Fridricha českého za krále českého, podepsal a zpečetil akty a rační. Pro toto provinění při kommissi hrdelní dne 1. 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*. Ale poněvadž povědi své nebyl l. 1618 dne 23. května při poručení v kolleji Karolinské, k níž byl obeslán, avšak se nedostal, protože od Talmberka se dověděl, že se tam jedná o věcech proti císaři směřujících; pak že teprv v červnu devátého měsíce do direkce jenom z přinucení vstoupil, ničeho nevěděl o mnohých činech povstalců, zvláště o jednávání Jessenia s Uhry a s Betlenem Gaborem; že byl Vostrovec člověk zpozdlý a předtím zcela nevědomý a zachovalý, a že hned na počátku l. 1621 opět vyhlášen za věrného a povinného k ruce císaře; z těch příčin návrhu knížete z Lichtenšteina trest mu přisoudil král. výpovědi dne 2. června 1621 zmírněn byl tak, že *ztracení mečem odsouzen byl k vězení do smrti* a vše ostatní jeho v pokutě král. fisku připadlo. A tak Vostrovec poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dne 1621 z hradu Pražského, kdež byl uvězněn, na zámek 2. května 1621 vezen byl do vězení, z něhož však dne 16. května 1621 propuštěn a proti reversu perdonován. (C. 215, R. 1.)

Ale jeho jmění všecko již předtím od král. kommissie v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Jistiny 15.800 kop míš. extractu purkrab. úřadu.* (C. 215, C. 1/7.)

b) *Summy dlužní 12.000 kop míš., z nichž 8000 kop míš. Janem Černhauzem na vsi Libeznici a 4000 kop míš. hartem Štelou na vsi Štěpánově bylo pojištěno, zadržalými, postoupeny byly manželce Vostrovcové sražku summy 18.970 kop míš. z důchodů král. jistiny.* (C. 215, W. 28.)

c) *Na penězích hotových 3932 kusy dukátů, pařezů a kátů dceři Vostrovcové náležejících a 6 velikých*

0 dukátech; — též 2243 kusy tolarů starých Ferdinandových a říšských saských; — mimo to na *klenotech*: tři zlaté řetězy drobného drátového díla, z nichž jeden s velikými roužky z 336 dukátův osmkrát okolo hrdla, druhý z 318 dukátův jedenáctkrát, a třetí z 272 dukátův desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetězy, jeden z 166, druhý z 100 dukátův pancířového díla, desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetízky obdélné na způsob náramků z 100 dukátův; dva řetězy, každý jedenkrát okolo hrdla, jeden z 311 korun; tři páry náramků, jeden z 100, druhý z 50 dukátů, třetí z 18 korun; pár náramků s drahým kamením v zlatě sázeným; dva řetězy zlaté a perlové, páteře to se zlatými zrny a perlami, jeden z vonných pižmových koulí; řetěz ze zlatých růží a vonných koulí dvakrát okolo hrdla; 30 prstenů zlatých s drahým kamením; 26 zlatých knoflíčků pěkného prolamovaného (španělského) díla; 52 zlaté růže perlami vysázené; 36 zlatých růží perlami a rubínky neb granáty vysázených; 23 zlaté růže diamanty a rubíny vysázené; bílý šmelcový beránek, diamanty, rubíny a perlami vysázený; 8 medaillí dílem diamanty, dílem perlami vysázených; více perlí velikých i malých zasázených; zlaté paradlo na zuby; — nad to *stříbrných věcí*: 18 košíků větších menších, 2 láhve, 1 mlýn, 1 panna, 1 mědence s 2 nálevkami, 7 konviček, 5 slánek, na 9 stolů stůl a jiné více. — Vytčené peníze a klenoty manželka Vostrovceva jakožto svůj majetek ve třech truhličkách železných doma svém na Příkopech do záchodu dala ukryti, obávajíc se, aby od vojáků po bitvě bělohorské domy drancujících jí nebyly vzaty; avšak potom vyzrazeny, na císařovo poručení zvláštním kommissařem z Vídně k tomu nařízeným, kapitanem-majorom Antonínem Maüeranem (Muran.), ze záchodu po těžké práci dvoudenní (při kteréž kommissař, jak si stěžoval, nabýval smradu vystáti musil, začez si hned z peněz nalezených 40 dolarů vzal) vyzdvíženy a dne 12. ledna i s věcmi stříbrnými, v jedné summě na 150.000 zl. neb 40.000 dolarů oceněné k ruce císaře ujaty byly.

Marně žádala Vostrovcová, aby jí klenoty, které po předcích svých zdédila, vydány a navraceny, pak z peněz též náležejících, což vše na 18.842 kopy cenila, nějaká část pro její vychování dána byla. (C. 215, W. 28.)

d) Statky *Vlašim*, *Domašín* a *Věžníky* (kr. Tál město a zámek *Vlašim* nedostavěný, od lidu voje drancovaný a spálený, s pivovárem, mlýnem, dvorem ním se 7 lánů dědin orných, s ovčínem, v němž 1400 skotu ovčího; dvory poplužní, Skalkovský s 4 Ostrovský (Lhotka) s 2½ lánů rolí, *Blanický* s tvr mlýnem a 3 lánů rolí; vsi Pavlovice, *Kladrubby dřevěným, od sedláků sroubeným a od obce vy (v němž se toliko o Mistrnem Jenu — Janu Hus zalo), Římovice, Zvolín* (l. 1628 již Bolina řeč.), Dub, Ostrov s mlýnem a dvorem poplužním Lhot Hradiště, Městečko s mlýnem a Lhotka, pak dílem vice, Částrovice, Malovidy a Měritice k jedné rych jící s 31 osedlými, s příslušenstvím, jak statek ten zdědil po otci svém Vilémovi s bratry svými Štěpá mem a Ferdinandem, z nichž každému smlouvou 14.200 kop mš. za jejich podíly vyplatiti se zav 170, M. 19); — tvrz *Nový Domašín* s dvorem p pivovárem, městečko N. Domašín s podacím kostel masnými, s platy z hor Domašinských, 2 mlýny s helnou, vsi Lhota Hražená, Znosím s dvorem pop lánů rolí, *Ratměřice* s podacím kostelním, 2 krčm vápenou, Hřín s dvorem poplužním, jak to Vostrov po Smilovi Skuhrovském za 18.000 kop mš. a 20 koupil (D. Z. 175, N. 14); — tvrz a ves *Věžníky* nými, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a penou, vsi Lačňov s 4 poddanými, *Metličany* (díl (díl s 3 poddanými) s dvorem poplužním a ovč vystavěným, Vonšovice s 4 poddanými, Čeliv (s 5 poddanými), Radošovice s 30 poddanými, podac ním, 2 krčmami, mlýnem Suchotovským s děd krčma v Bejkovicích, s 8 rybníky, lesy a vším stvím, jak to Vostrovec l. 1620 od Kateřiny Věžn z Hartenberka, vdovy po Markvartovi Věžníkovi, kop mš. koupil. (D. Z. 182, L. 4 & 192, L. 16.)

Tyto všecky statky s 30 rybníky a mnohými le vsí Věžníků, Metličan a Libětic, které hned po b horské od vojska byly vypáleny, tak že již l. 162 od komory české poprvé za 95.464 kopy mš., podr

68.831 kop mš. odhadnuté, s polovicí vsi Ratměřic zvláště 9588 kop mš. odhadnuté, prodány byly l. 1622 za 60.000 kop mš. presidentu nad appellacemi *Fridrichovi z Talmberka*, muž ze summy trhové vedle cí.s. resoluce z dne 17. září 1622 z milosti 25.000 kop mš. bylo darováno. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 176 & 408. — D. Z. 194, H. 27.)*)

e) Statek *Veleň* (okr. Brandýs n. L., dom. Pakoměřice) — z pustá Velenec s dvorem poplužním Velení s mlýnem a vsí Veleň, ves Veleň a ves Mirovice — odhadnutý za 13.007 kop mš., postoupen byl za 13.000 kop mš. vedle cí.s. resoluce z dne 21. května 1624 manželce *Vostrovcové*, která též statek Vostrovce l. 1593 za 14.000 kop mš. koupila (D. Z. 169, H. 21), na srážku její pohledanosti 80.000 kop na statcích uvedených pojištěné. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 353. — D. Z. 293, A. 1.)

f) *Dům v Novém městě pražském* naproti Andělské zádušní v Bosácké ulici, jdouc do Chudobic po levé straně ulice mezi domy Jakuba Chodaura a Ladislava Vithy ze Zbrasova, dekretem knížete z Lichtenšteina 14. září 1621 prodán byl za 3000 kop mš. *Johance Pruskovské*, roz. Kaplířové. (C. 215, W. 28. — Kniha přípovědí a zvodův Nro. 2, f. 25.)

*) Na panství *Vlašimském* bylo l. 1628 lidí osedlých i s chalupami 410, kteří platili úroku stálého 837 kop mš., totiž: v městě *Vlašimě* 80, z nichž 35 pohořelých, kteří dávali platu stálého ročně 202 kopy mš., slepic úročných 78 po 6 gr., vajec 19½ kopy po 12 gr., a konali úrok 156 dní po 4 gr.; v městysi *Domašíně* 54 osedlých s platem ročním 156 kop, kteří devátý díl lesův na téměř panství užívali; ve vsi *Pavlovicích* 14 osedlých s platem 16 kop mš., slepic 42, vajec 3½ kopy; v *Klaševicích* 16 osedlých s platem 59 kop mš., slepic 56, vajec 1 kopy; v *Imovicích* 9 osedlých s platem 20 kop mš.; ve Vracovicích, Částovicích, Malovidech a Mířetici 31 osedlých, z nichž 6 pohořelých a 4 konali, platili ročně 91 kop mš.; v Bolíně (Zvolíně) 16 osedlých s platem 47 kop a 38 slepic; v Kondratci 29 osedlých, platili úroku 76 kop a 5 slepic; v Dubu 14 osedl. (z nich 7 pohořelých), platili úroku 28 kop a 15 slepic; v Ostrově 15 osedl., platili úroku 38 kop a 24 slepic; v Velíři 14 osedl., platili úroku 34 kop a 18 slepic; v Hřivně 8 osedl., platili úroku 9 kop; v Ratměřicích 29 osedl., platili úroku 18 kop; v Hračovicích 8 osedl., platili úroku 29 kop a 3 slepice; v Polánce 3 osedl., platili úroku 9 kop a 8 slepic; v Znosimě 12 osedl., platili úroku 11 kop a 11 slepic; v Lačnově a Čelivě 5 osedl., platili úroku 7 kop a 14 slepic; v Městečku 10 osedl. (z nich 6 pohořelých), platili úroku 18 kop a 16 slepic; v Radošovicích 31 osedl., platili úroku 66 kop. — Mimo to vycházelo platu ročního z mlýnů ve Vlašimě 100 kop, v Ostrově 120 kop, v Radošovicích 80 kop, v Městečku 60 kop a pod Blanicí 45 kop mš.

g) *Dům na Příkopech* ležící, kterýž však ma strovcové, již vlastně náležel, byl navrácen. (C. & W. 28.)

Mimo statky vytčené propadl Vostrovec též *štera Strahovského*, totiž vsi celé *Chýška* (kr. Pacov), *Útěchovice* (Utěšovice), *Bratřetice* (Bratřice) (Cedule), s podacím kostelním a mlýnem o 3 kop příslušenstvím, jak to l. 1614 témuž klášteru b peno a jak týž statek Vostrovci za času zpoury na placení lidu vojenského l. 1620 prodán byl odhadní 9000 kop míš., z kteréž mu poraženo bylo na hotově půjčených a 3666 kop 20 gr. míš. za žita (po 1 kopě 50 gr.) do proviantu odvedeného. M. 19.) — Týž statek od král. komory navrácen b Strahovskému.

Veškeré jmění Vostrovci konfiskované vymou 152.800 kop míš., z čehož král. fisku 12 připadlo.

Manželka Vostrovceva Anna, roz. z Bruks pojištěno na statcích, manželu jejímu konfiskovan kop míš. a na jiných statcích 37.000 kop míš. na tyto summy při kommissi liquidationis a recess z Lichtenšteina l. 1622 přisouzeno bylo 76.970 hlavní i s úroky, předce pohledanost její na statků jejího při kommissi revisionis dne 15. září 24.000 kop míš. byla snížena. Mimo to obdržela za statek svůj *Blanice*, omylem se statkem Vlašín konfiskovaný, dne 25. srpna 1622 ze summy 12.000 kop míš. — Avšak dcera její *Marta Majdalena*, p Albrechta Beřkovského, propadla v pokutě l. 1632 pohledanost, kterou po matce své zdělila. (C. 2) Viz též Albrecht Beřkovský.

Jan Ferdinand Vostrovec ryt. z Kralovic ut armády k nepříteli, kdež zahynul; proto při *konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouze jmění, kteréž již l. 1632 od Albrechta z Waldšte z Fridlandu, bylo ujato, totiž: a) *Díl Vostrovce* v Novém městě pražském, na Spálené ulici ležící a jeho sestrám od jejich otce Oldřicha zanechané

am po smrti Waldšteínové za 1435 kop mš. odhadnutý, podle cí. resoluce z dne 6. října 1635 prodán byl *Marianně Čáslavské*, roz. z Mitrovic, za 1200 kop mš., z nichž díl Vostrovcův 400 kop mš. král. fisku připadl, ostatek pak uveden sestře Vostrovcové Anně Marii, kteráž též díl druhé strany své zdédila. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & W. 8. — Lib. contract. Frid. 13, fol. 189.) — b) *Dva domy v Kutné Hoře* s příslušenstvím, z nichž jeden *Miranovský* řečený za 900 kop, druhý *Jagnerovský* za 100 kop byl odhadnut. Tyto domy i s jistitými, jež měl Vostrovec za Janem Švihovským ze Švihova a Volfem Berkou z Lipého, postoupil kníže z Fridlandu s. polnímu maršalkovi *Janovi hraběti z Göts* dne 1. května 1633 na porážku jeho pohledanosti, od něhož plukovníkovi *Janovi z Brixu* byly odevzdány. — Poněvadž ale vedle cí.řízení *po smrti Waldšteínové všechny konfiskace Fridlandské byly srušeny*, ujala se komora česká veškeré pozůstalosti Vostrovce i dotčených dvou domů v Kutné Hoře se svršky, 388 zl. odhadnutými, a postoupila je l. 1636 *Jaroslavovi Dobrušskému z Dobřenic* za jeho pohledanost. — c) *Jistina* 5.500 kop mš. na statku Peckách, kterou Vostrovec po otcově Lukavecké zdédil. (C. 215, W. 28. — D. Z. 297, 25.)

Ladislav (Vladislav) Vostrovec ryt. z Kralovic na Proseči byl se potřebovati v čas zpoury l. 1619 za kommissaře při správě lidu válečného z krajů Plzeňského, Prachenského a Podbrdského; pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Cerekvice Nová* (Biskupská, kr. Tábor, okr. Blatná) — městys Nová Cerekvice s lesy, rybníky a příslušenstvím, též vsi Čížkov a Bor, s platy ve vsi Vlasenici s lesem Orlovem, jak tento statek Křištofa Leskovce z Leškovce l. 1609 a 1620 v dluhu 4641 kop 56 gr. mš. Vostrovec byl postoupený (D. Z. 92, F. 10—13) — od král. místodržitele knížete z Lichtenšteina l. 1624 v dotčené summě postoupen byl *Křištofovi Vratislavovi z Mitrovic* za 6345 kop mš., kteréž mu vedle cí. resoluce z dne 16. dubna 1626 byly poraženy na jeho pohledanosti 21.658 kop mš., jež

měl na statcích konfiskovaných po Jiřím Karlíkovi Petrovi ze Švamberka a Janovi z Říčan. Toto právo Cerekvici odkázal Vratislav I. 1645 strýcům svým Adamovi a Františkovi bratřím Vratislavům, kteří prodali Jiřímu Miličovskému z Braunberku, jemuž l. 1650 Jan Křištof z Leskovce statek Cerekvice s placením 658 kop mš. dědičně odevzdal. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 92, F. 10—13; 306.)

b) Statek *Proseč* (kr. Tábor., okr. Pelhřimov). náležely tvrz a ves Proseč s dvorem poplužním, a podacím kostelním, dvůr Stará Lhota, dvůr Lhotěšova, vsi Částkovice, Oustrašim (Ústrašín), Chmelný Vlasenice a Myslov, s mlýny, lesy, rybníky a příslušenstvím. Jak to Vostrovci l. 1604 postoupeno bylo od Jiřího Oldřicha a strýců Vostrovců, jimž statek Proseč l. 1597 jejich Ladislav odkázal. (D. Z. 127, O. 10.) — Teprve za 16.549 kop odhadnutý, od král. komory vedle jiné kůlny a kůlny za 15.000 kop odhadnutý, celce *Vostrovcové Osianě*, roz. ze Šebířova, potom vdané Voračické z Paběnic, tak že jí poraženo bylo 1000 trhové věno její 5000 kop mš. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 142, C. 24 & 293, E. 8.)

c) Podíl Vostrovce v 3809 kop mš. na statku po jeho otci Strachotovi*) jemu a jeho bratřím Fridrichovi zanechaném. Proto statek *Zborovsko* (okr. Čáslav, okr. Kralovice dolní, dom. Martinice) městys (nyní ves) Borovsko, s pivovárem, dvory a podacím kostelním, rybníky, lesy, též vsi Brzotice a Šovec — l. 1625 od komory české ujat a l. 1626 odhadnů 11.229 kop 29 gr. mš. prodán byl *cizozemci* Janu *Bohuslavovi Zněšovskému z Korkyně*, cis. seš. komoře české, který však na summu trhovou 601 kop nezaplatil. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 370. — B. 13.)

Bratřím Vostrovce Janovi, v cizích zemích *Fridrichovi*, při kommissi transactionis dne 18. č.

*) *Strachota Vostrovec* přistoupil též ke konfederaci českých i k jejich snežení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Falckého za krále; nebyl však při kommissi konfiskační o

kuty osvobozenému, vedle čís. resoluce l. 1630 podřly
ich otcovské ze statku Borovska byly pojištěny a dšlem
olaceny ze zbytku summy trhové za Znějovským zadržalého.

(C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & W. 28.) — *Syn Vostrovce Jan* pohledával
své matce Marii, roz. z Lisova, 1500 kop míš. ze statkův
i jeho konfiskovaných; není však vytčeno, zdali čeho do-
al, ač při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pro
vinění své pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & W. 28.)

Vilém Vostrovce ryt. z Kralovic, bratr Janův, chtěl se
i l. 1621 najati k nepříteli od Volfa Karla z Vřesovic, byl
ak s Vřesovcem zatčen a na Bělé věži uvězněn, odkudž
kl ze země a k nepříteli se připojil Proto jeho pohleda-
st 14.200 kop míš. na statku Vlašimském od král. komory
a ujata. (C. 215, W. 28.)

Jiří starší Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky a na Skalce
oravil l. 1620 jednoho jezdce a 1 pěšího k vojsku stavův
pojných, pak sám osobně s dvěma pěšími výpravy válečné
účastnil. Ale poněvadž přistoupil k náboženství katoli-
ému, a předtím již v měsíci lednu 1621 vykonal opět pří-
u věrnosti a povinnosti k ruce císaře, prominuta mu byla
císaře pokuta 233 zl. 20 kr., od král. komory dne 21. čer-
nce 1629 za perdon mu uložená, aby mohl vychovati syny
v Kladsku u jesuitů studující. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 1.)

Jan Jetřich Voškobrochský z Voškobroch (Voškobrdský, Oško-
ský z Oškobrh), odsouzen při kommissi konfiskační dne
listopadu 1622 *třetího dílu jmění* svého, propadl stateček
stín (Hostinna, kr. Pražský, okr. Velvary, dom. Nelahoze-
s), ves s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslu-
stvím, který odhadnut za 6675 kop míš. v propadlé třetině
odán byl l. 1622 *Polyzeně kněžně z Lobkovic* za 6000 zl.
n. (C. 215, W. 26. — Lib. confis. 2, f. 43. — D. Z. 141,
29 & 292, B. 20.) — L. 1624 žádal Voškobrochský, dada
potřebovati pod čís. pluk knížete z Holšteina, za navrá-
ní aneb znovu odhadnutí statku svého, dokládaje, že čtyři-
át větší cenu měl, a že svršky v něm zanechané (přes
0 mandel obilí a jiné) skoro tolik co summa trhová vyná-
ly. Avšak nedosáhl ničeho, toliko na dvě třetiny z milosti
i ponechané v 4000 zl. rýn. obdržel 2000 zl. a na zbytek
1631 čís. pojištění. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Kašpar Votava provinil se v čas zpouřy tím, že odbojných l. 1620 koupil *stálý plat* 2 kopy mš. *mlýna* jeho, pod Teplou řečeného, k děkanství kostela hradu Pražského ročně vycházel, za sumu mš. zcela zaplacenou. Avšak smlouva tato po horské z desk byla vymazána. (D. Z. 140, E. 26 & 27.)

Jan Jiří Vrabský Tluksa z Vrabí, v městě Píseku lidu vojenského zajat, pojistil výplatné 500 zl. Martinovi de Hoeff-Huerta dne 23. dubna 1621; při kommissi konfiskační dne 10. října vedle krále z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory totíž: a) Jistiny 20.500 kop mš. — b) Statek v Budějovicích — tvrž a ves s dvorem poplužním, plynutím mlýnem, jak to Vrabský l. 1617 od Hynka mládežberského z Rohatec za 6500 kop mš. koupil (C. 14) — který postoupen byl klášteru dominiálu v Budějovicích l. 1621 od Pavla Michny a Don B. Marradas za summu 690 zl., po převorovi téhož Benediktovi Bargagni pozůstalou a na potřeby obrácenou; pak za 6000 kop mš. odhadnutý, téhož podle cíř. resoluce z dne 15. ledna 1621 jest darován W. 30. — Lib. conf. 2, f. 380.)

Z tohoto jmění připadlo na třetinu král. fisk 8769 kop, a na dva díly Vrabskému ponechané účtu komory české dne 20. května 1629 přisouzené kop, které mu od komory vydány býti měly; avšak ničeho. Po jeho smrti marně se domáhal této polovice Václav Vojtěch Vrabský, strýc synů po Vrabských, Jana Viléma, Jindřicha, Hynka Leopolda k ruce jejich, kteří pak sami ještě l. 1651 o sumu při komoře se ucházeli. Teprv l. 1683 dne 30. prosince opět účet při komoře české, dle něhož z jistin pozůstalých v 34.654 kop. mš. po srážce dluhů zůstal

*) Statek Poříčí dostal se l. 1407 témuž klášteru koupě Alzone s povolením krále Václava, ale potom přešel na sv. totiž: l. 1567 koupil jej od Blažeje Bibra z Bibrů Jan Kalajev l. 1574 synům svým odkázal; l. 1594 prodal jej Lev Krátem Kilianovi a Kristofovi Špandelům, pak l. 1596 Adam Španovi Vamberskému a l. 1617 Hynek Vamberský Janovi Jiřímu

303 kopy, z nichž *synovi Vrabského Hynkovi Leopoldovi* na dvě třetiny 2869 kop připadlo. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$ & W. 30.)

Vilém starší Vrabský Tluksa z Vrabí na Drahenicích, Dehenicích a Uzenicích, při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 pokuty bez výminky byl osvobozen (absolutus sine clausula), tak že mu statky jeho *Drahenice, Dešenice Uzenice**) (kr. Písek, okr. Březnic.) byly navraceny. Za perdon mu udělený zavázal se Vrabský l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere složit 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Vilém Vranoš z Čočína (jinak z Čazína), při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen; neměl žádného jmění mimo dvůr sedlský na gruntech Fridrandských. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam starší a Jiří Vratislavové z Mitrovic přistoupili ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, hlavovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Alckého, jemuž i přísahali; avšak jsouce katolíci, při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byli osvobozeni. Za perdon jim udělený podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti pokuty. *Adam* 500 zl. *Jiří* 900 zl. rýn., k alumnatu u sv. Jakuba v Praze. Poněvadž *Adam* dotčené pokuty nesložil, byla po jeho smrti manželka jeho Salomena, roz. Horčicová z Prostého na Branicích, od kommisie dne 2. dubna 1631 napomenuta, aby povinnou summu do sv. Jiří t. r. odvedla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{41}$.)

Jan starší, Jan mladší a Ladislav Vratislavové z Mitrovic, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, ale poněvadž obě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. *Jan mladší* pak l. 1629 zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený složit 500 zl. na *collegium nobilium* ze statku

*) Statek *Uzenice* — tvrz s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, ves Malé Uzenice, 2 chalupy v Temenicích řečené, dvůr sedlský ve vsi Černivěti s mlýnem, s podacím kostelním a krčmou ve vsi Uzenicích — koupil Vrabský l. 1617 za 14.000 kop míš. od Zbyňka Jiřího Běšina z Běšin. (D. Z. 192, B. 12.)

svého *Vodice*, který l. 1616 za 18.600 kop m. koupil, A. 16. — C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš starší Vratislav z Mitrovic, při kommissioni dne 9. června 1628 pokuty za provinění zpourey osvobozen, podržel statek svůj nad cenu *Chlumčany* (kr. Plzeň, dom. Lukavice), tvrz a ves poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1606 od Janšího Widsperkara z Widsperku a na Lohové za 1 míš. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 133, C. 16.)

Václav starší Vratislav ryt. z Mitrovic a na Hu katolík, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. Fridricha Falckého, jemuž přísahal i konfederaci při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 po bozen, avšak vedle cíś. resoluce z dne 2. prosince souzen byl *třetího dílu jmění* svého. Tento rozsudek šení kommisie konfiskační jemu teprv dne 16. listopadu byl ohlášen a statek jeho, *Humburky* (kr. Jičín, Bydžov.), dvůr poplužní s jedním poddaným, od krále ujet jest, tak že Vratislavovi tolik, zač by dva statku stály, jakož i z jistin 2600 kop míš. jemu dvě třetiny v 1733 kopách z komory české vydány. Ale poněvadž všecko jmění jeho, totiž dotčený statek po bratru svém Jindřichovi Vratislavovi za 7800 koupil, i s jistinami a úroky z nich zadržalými tolik kop míš. vynášelo, naproti tomu 13.826 kop dluhu cházelo; žádal Vratislav l. 1629, aby jako člověk při statku dotčeném zůstaven, aneb aby statek ten byl manželce jeho, Eleně Marii roz. z Dobřenic, 7810 kop míš., kterou na statcích konfiskovaných měla. Zároveň pak se při kommissi tractationis dne l. 1629 zavázal, za perdon mu udělený složití pokut rýn. na *collegium nobilium*. Není však vyčteno, z čeho dosti jeho bylo svoleno; toliko poznamenáno, že pro Vratislavova v 2400 kopách při kommissi revisi l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{8}$ & W. 31.)

Václav mladší Vratislav z Mitrovic na Všerad tolik, přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykon

sahy, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 bez výminky pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Všeradice* (kr. Pražský), na němž manželce své Kryseldě, roz. z Lažan, l. 1618 věno 15.000 kop mš. pojistil. (D. Z. 139, G. 7.) — L. 1629 uvolil se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený odvésti 400 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Albrecht Vražda z Kunvaldu, při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se dne 7. června 1624 v příčině léna, uvoliv se za ponechání mu statků v dědictví složit 1500 kop mš. K čemuž když nebylo povoleno, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Martinice Nové* (kr. Čáslav, dom. Doln. Kralovic.), sídlo a ves Martinice s třemi dvory poplužními a ves Zahradčice; též na statek *Tomice*, sídlo a dvůr s dílem vsi Tomice a Nový dvůr s příslušenstvím, jak to Vražda l. 1622 s povolením knížete z Lichtenšteina od Karla Čabelického ze Soutic za 3250 kop mš. dědičně koupil; též na stateček *Budeč*, pak vsi *Blažejovice* a *Vranice* s mlýnem od Jindřicha Střely l. 1611 za 4000 kop mš. koupené (D. Z. 185, L. 14); kteréžto statky všechny za 13.494 kopy mš. byly odhadnuty. Po smrti Vraždy l. 1629 přijali léno na tyže statky léta 1630 jeho synové *Jan Vilém* a *Václav mladší*, kteří při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 a cíś. resoluci z dne 19. října 1624 pokuty za účastenství ve zpouře osvobozeni, při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 se zavázali na *collegium nobilium* zaplatiti 80 zl. rýn. Václavovi pak statky vytčené vedle cíś. resoluce 23. března 1650 v dědictví byly převedeny po zaplacení 905 zl. 13 kr. zadržalé quoty manské a 4594 zl. 46 kr. rýn. peněz šacovních za propuštění z manství. Po smrti Václava Vraždy statek Martinice od komory české postoupen byl *Jindřichovi Volfovi Berkovi hraběti z Hovora*, bývalému presidentu komory české, na srážku jeho výplaty ze zajetí švédského. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & W. 45. — Lib. conf. 2, f. 365. — D. dv. 7, pag. 15 & 68, I., f. 9. — D. 150, A. 12.)

Adam Vrchotický z Loutkova obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu

za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komor
17. února 1630 zemřel již předtím, nezanechav ničel
C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Vrchotický z Loutkova při kommissi
odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Vřesná* (do
Řečice) — tvrz a ves Vřesná s pivovárem, krčmo
ovčínem a dvorem poplužním, ves Mostečná s krčm
a díl vsi Radouně hořejší (dom. Včelnice) s krčm
před bitvou bělohorskou od císař. lidu vzatý, pos
zástavou od Dona Baltasara de Marradas listem dar
kotech dne 31. května 1621 obci města Hradce J
v summě 6000 kop míš., kteréž táž obec Marradas
císaře půjčila; potom odhadnutý poprvé za 923
druhé za 11.854 kopy míš. vedle císař. resoluce z dne
1626 od komory české prodán byl za 10.000 zl.
Keclovi (Ketzel) z Rottendorfu, hejtmanu panství
Hradeckého. (C. 215, W. 32. — Lib. confis. 2, f. 46
142, H. 5 & 293, K. 21.)

Vdově po Vrchotickém pozůstalé Alžbětě, ro
za její pohledanost 15.000 kop míš., na dotčen
pojištěnou, od Jakuba Kecla a jeho dědice rece
14. srpna 1628 dáno bylo 3000 zl. ze summy t
pojištění na 2000 kop míš., a mimo to zaplacený
6100 kop, a zanechání jí 4 poddaní ve vsi Vřesn
W. 32.)

Buryan Vrchotický z Loutkova, při kommissi
dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil s
missi tractationis de pio opere l. 1629 za perdo
lený složití 100 zl. rýnských k alumnatu kláštera
v Starém městě pražském, kterouž summu dle listu
cího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Ji
zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) Jeho manželka Marky
z Hrádku, odkázala l. 1622 statek svůj *Ždár P*
Tábor.) synu svému Sigmundovi Kunratovi Vrcho
Popelíně a Lžíně. (D. Z. 140, K. 28.)

Ctibor Vrchotický z Loutkova (s Dorotou V
roz. Mitrovskou z Nemyšle), při kommissi konfis
král. výpovědi z dne 6. listopadu 1622 odsouzen
jmění svého. Pročež statek jeho *Přestavky* (kr. T

Mitrovíce) na poručení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1624 k ruce král. fisku ujat a za 8763 kopy mš. odhadnut, avšak Vrchotickému k správě zanechán byl. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 396.) — Tento statek Přestavky s příslušenstvím, též s pěti poddanými ve vsi Měšeticích a s jedním ve vsi Záběhlicích, s mlýnem Kuželkovským, s lesy, potoky a rybníky prodal l. 1638 Mikuláš mladší Vrchotický za 7800 kop mš. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic.* (D. Z. 146, L. 2.)

Jindřich mladší Vrchotický z Loutkova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Čeňovice* (kr. Tábor, okr. Vlašim., dom. Třebečice) — dvůr poplužní a ves Čeňovice a ves Březinu (Březno), jinak sv. Prokop řečenou, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — který vedle cíś. resoluce z dne 23. dubna 1625 prodán byl *cizosemci Štěpánovi Benediktovi Bentkovi z Petersdorfu* za summu odhadní 4727 kop mš. — Vrchotický pak na dvě třetiny jemu ponechané obdržel před l. 1628 toliko 844 kopy mš., a ostatek jemu od císaře při komoře české byl pojištěn; avšak ještě l. 1643 neobdržel naň ničeho. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 156. — D. Z. 153, K. 27 & 30.)

Mikuláš a Sigmund Vrchotičtí z Loutkova obesláni byli l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 nepřijal *Mikuláš* na zámku Stálci (kr. Tábor) obesláni; *Sigmund* pak, od císaře perdonován, padl proti Uhrům a Turkům v cíś. armádě. (C. 215, C. 1/4.)

Vilém starší Vrchotický z Loutkova účastnil se zpoury tím, že přistoupl ke konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 5. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin jmění* svého, tak že v této pokutě statek jeho *Lhota Hrušova* (kr. Tábor, okr. Soběslav, dom. Lžín) od král. komory ujat a vedle cíś. resoluce z dne 15. května 1625 cíś. nejvyššímu leytnantu *Maximilianovi Pechlarovi (Bechler, Pechler) ryt. z Memínku* za summu odhadní 2244 kopy mš. prodán byl. (C. 215, C. 11/4, & W. 32. — Lib. conf. 2, f. 250.)

Jiří Vrš ze Sadlna při kommissi konfiskační *polovice jmění* svého, propadl z jistiny 10.500 kop statcích Rožmberských polovici 5250 kop v pokutu král. fisku. (C. 215, S. 83.)

Jan Ratibor Vršovský z Těšetína účastnil se zpočátku, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými učenými, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého za krále. (C. 215, S. 83.)
není však vytčeno, zdali při kommissi konfiskační souzen. (C. 215, C. ¹¹/₄₁.)

Tobiáš Vršovský z Těšetína, měšťan Nového městečka, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1622 do země; protož při kommissi konfiskační odsouzen dne 25. ledna 1634 *všeho* jmění, propadl summy trhové 300 kop míš. za dům v Novém městečku s břehem a čerpadly, který dne 4. května l. 1622 šovi Uhlíkovi za 400 kop míš. prodal. (C. 215, Lib. contract. virid. 12, f. 272.)

Jan Hroznata z Vrtby při kommissi konfiskační odsouzen k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 18. srpna l. 1623 rozsudek ten zastaven byl k další císař. resoluci, dokázáno, jak se Vrtby ve svém stáří a nemoci zpouzděliti mohl. Teprv dne 15. dubna 1624 odsouzení jeho k *manství* bylo potvrzeno, a Vrtby přijal léno dne 22. června statky své *Jindřichovice* (kr. Plzeň, okr. Klatov.) a *Červená tice* (kr. Tábor, okr. Neveklov, dom. Tloskov), za 1000 míš. odhadnuté. Po jeho smrti l. 1631 obnovili pánové z Vrtby *manstvou* na statky dotčené, l. 1639 od komory královské 13.184 kopy odhadnuté, jeho *synové Jan Adam a Jan*, kteří pak l. 1651 z *manství* byli propuštěni pánem. Vedení *manské* quoty zdržalé 1247 zl. a k tomu ještě 1500 zlatých peněz šacovních za převedení statkův jím na *dědictví*. (C. 215, C. ¹/₁₀ & W. 33. — D. dv. 7, f. 3. II., f. 10. — D. Z. 150, J. 29.)

Wolf starší Vřesovec z Vřesovic a z Doubrav podle protokolu *Condemnatorum* f. 392 zúčastnil se zpočátku, že kontribuce a berně stavům odbojným odvozoval, podnikal a nemoha pro sešlost věku svého sám osobně jiných vojensky táhnouti, na místě svém s poddanými

lo Rakous proti císaři vypravil rytíře Jana Bejčka z Nespe-
rova, který až před Vídeň táhl a zemi hubiti pomáhal; mimo
to že statek duchovní, jedno městečko, pannám duchovním
kláštera Tejneckého od králův českých nadané, od tehdejších
direktorův a správců země zástavou k sobě přijal, a týmž
direktorům nemalou summu peněz k vedení války zapůjčil.
Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května
1623 všeho jmění svého odsouzen, avšak z císařské milosti
ustaven byl při *dvou třetinách*, které mu z komory české
vydány býti měly. Jméni pak jeho všecko v této pokutě bylo
zjato, totiž:

a) Statek *Nový Hrad* (Neuschloss, kr. Žatec., okr. Posto-
přky),*) k němuž náležel zámek Nový Hrad s pivovárem,
dvorem poplužním a mlýnem, vsi Jimlín, Opočno s podacím
kostelním, Hřívce, Hořany, Babilon, Lišany a Horka (Hůrky
Kolejší); též tvrz a ves *Liponec* (Lipenec) a ves Netluky
s podacími kostelními, s dvory poplužními a vším příslušen-
stvím. Statek ten odhadnutý za 57.514 kop míš. se všemi
tvrzky od komory české dne 4. září 1623 za 63.000 kop
koupil *Wolf Ilburk z Vřesovic a Doubravské Hory*, císař. rada
kurfiřta Saského general-strážmistr, tak že si ze summy
trhové na zapravení dluhů 49.060 kop (mezi nimiž též 22.000
kop, kteréž jure fideicommissi vždy nejstaršímu z rodu Vře-
sovců náležely) porazil, a ze zbytku 13.940 kop třetinu král.
fisku náležející v 4646 kop. míš. špatnými penězi do komory
vypravil. Dle fiskálního rozsudku dne 24. června 1636 měl
Wolf Ilburk dědic summu trhovou dobrými penězi zaplatiti,
až i zapraviti dotčenou summu peněz fideikommissních
2.000 kop míš. král. fisku propadlou; avšak l. 1656 summa
a Janovi Vilémovi Kyšperskému z Vřesovic, jakožto nejbliž-
šímu dědici fideikommissi přisouzena byla, a vedle císař. resoluce
dne 28. prosince 1668 na přímluvu kurfiřta Braniborského
vyzdvížen a zrušen byl též rozsudek, dle něhož zbytek summy
trhové dobrými penězi zapraven býti měl. (D. Z. 141, L. 4
292, L. 20. — Lib. conf. 2, f. 140. — C. 215, C. 1/5 & W. 34.)

*) Statek *Novýhrad* — zámek s předhradím, s dvorem poplužním,
mlýnem a příslušenstvím, vsi Jimlín, Opočno s podacím kostelním, Li-
šany (díl) a Horké (Horka, díl) — koupil l. 1588 za 23.500 kop míš.
Sebastian z Vřesovic od Adama Franka z Liběchova. (D. Z. 24, H. 7.)

b) Statek *Touchovice* (dom. Nový hrad), tvrz a v
vice, v níž 19 osedlých (7 s koňmi a 12 chalup
várem a dvorem poplužním, při němž $7\frac{1}{2}$ lánu po
15 jalov. a 300 ovcí, s mlýnem a 3 rybníčky. Ačk
ten dle kšaftu před zpourou učiněného po smrti
manželce jeho Kateřině, roz. Údrcké z Nespečova, p
měl, předce vedle zdání král. prokuratora dne 3.
od král. komory ujat byl, poněvadž Vřesovec p
svým před smrtí svou jej propadl. (C. 215, W. 3.
statek ten navrácen byl dotčené vdově Kateřině,
náboženství ze země odšedši, jej l. 1629 Wolfovi
z Vřesovic a z Doubravské Hory za 9000 kop mí
(D. Z. 298, D. 4.)

c) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti
ležící, na poručení komory české dne 9. září 164
ujat jest. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

d) *Jistina 10.000 kop míš.* na statku Obora l.
štěných. (D. Z. 193, J. 17.) — Viz Wolf Karel mla
sovic.

Wolf Karel mladší Vřesovec z Vřesovic a z
Hory na Křemuži, pro provinění své, že při naj
k císař. vojsku na venku a v městech, zvláště v Te
k nepříteli najímal, l. 1622 na hradě Pražském v
uvězněn, spustiv se s věže ze země utekl a k n
připojil. Proto statky jeho dne 26. července 162
komory v pokutě ujaty jsou, totiž:

a) Statky *Křemýž* (Křemuž) a *Ohnič* (Vohnice, V
kr. Žatec, okr. Bilin.), tvrže a vsi Křemuž a Ohn
poplužními, pivovárem, podacím kostelním, lesy,
vinicemi, chmelnicemi a jiným příslušenstvím, kt
císař. resolute z dne 22. února 1624 král. prokura
Viduna Obitecký z Obitec za summu odhadní 2
45 gr. míš. koupil. (C. 215, S. 54 & W. 34. — Li
f. 307. — D. Z. 142, A. 21 & 292, O. 1.)*)

*) Polovici tvrže a vsi Křemuže koupil l. 1595 Jan Hb
vic s manželkou svou Annou z Miliny od Lytky Kozell
a odkázal tento statek se statky Vohničem, Voborem a V
synu svému Vilémovi. (D. Z. 132, E. 17.) — Od statku Křem
stoupil Vřesovec l. 1622 dne 30. března sestře své Ludmilě.

b) Statky *Obora* (Wobern) a *Veltěže* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Vršovic.) — tvrz a ves Obora s mlýnem a vinicemi, ves Veltěže a dva pusté dvory poplužní, k nimž náleželo 11 lánů polí a l. 1657 ve vsi Oboře 18 osedlých (8 s polahy a 10 chalupníků) a v polovici vsi Veltěži 14 osedlých (4 sedláci, 4 chalup. a 6 pustých usedlostí), jak to l. 1622 postoupil Vřesovec zástavou v dluhu 10.000 kop mš. strýci svému Volfovi staršímu z Vřesovic (D. Z. 193, J. 17) — teprv l. 1654 uvedením právním král. komoře připadly a za 20.075 kop mš. odhadnuté král. panství Krušovickému přivtěleny, avšak vedle cíś. resoluce z dne 6. února a 30. července 1658 v nové summě odhadní 17.347 kop mš. bratřím *Linhartům* a *Neuenberga Adamovi a Vilému Václavovi* dědičně postoupeny byly vynahrazením za jejich pohledanosti při statku *Vlkavě*, dědicům po Ottovi Fridrichovi hraběti z Harrachu zanechaném. (C. 215, L. 10 & W. 34. — D. Z. 152, O. 6.) Viz též Linhart z Neuenberga.

Manželka Vřesovce Anna Johanna, roz. z Velemyšlovsi, hlásila se při kommissi revisionis l. 1624—1629 o věno své 7500 kop mš., též o jistiny 16.000 kop mš.; avšak pohledanost její v 3000 kop mš. ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & W. 34.)

Adam Jiří Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic a na Oujezdci, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 23. března odsouzen k *manství*, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Oujezdec* (Oujezd Veliký, kraj a okr. Litoměřic.) — tvrz a ves Oujezdec s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, dvůr poplužní v *Hřibojedech* (zanikl), ml vsi Sovenic a vsi Touchořiny, Hlupec (Hlupice), Doubravice a Hoznice (Haslitz) — za 11.700 kop mš. odhadnutý. L. 1628 odešel Vřesovec pro náboženství ze země, odevzdav statek svůj manský k opatrování bratru svému *Radslavovi*, avšak brzy se navrátil, přistoupil k víře katolické. Ale statek nen k ruce krále ujat býti měl, protože Vřesovec l. 1628 stý peníz manský z něho nezaplatil. L. 1630 převor *kláštera do-*

vedlnost po otci a matce v statku Křemužském a Bukovickém, statek *Bukovický* (okr. Bilin.) — tvrz a ves Bukovice s dvorem poplužním a pivovárem, ves Lince (Hlince) s dvorem poplužním a ves Mošňov s příluženstvím, jak to matka jejich Anna l. 1609 koupila. (D. Z. 193, H. 20.)

minikánského sv. Michala v Litoměřicích vyhledával mu statek Vřesovce darován byl, proti čemuž se odvolával. Avšak když l. 1631 za času vpádu saského v Litoměřicích zemřel, a statku jeho *Jan Habart*, strýc jeho, pod týmž vpádem nepřátelským vypuzení lidu nepřátelského statek ten postoupen ručení knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina resolute l. 1632 dotčenému *klášteřu dominikánskému* měřicích v summě odhadní 15.000 kop mš. na fundace k noviciatu od císaře Ferdinanda II. dne 1630 učiněné, a témuž klášteřu l. 1657 z manství puštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & W. 34. — D. $\frac{33}{5}$. — D. 68 & 68, I, f. 27. — D. Z. 152, M. 28 & 627, K.

Bratr Vřesovce Radslav marně se domáhal po své 7500 kop mš. na statku Oujezdci; neboť j. a pak vedle císař. resolute z dne 16. prosince 1631 jeho byla odmrštěna. (C. 215, P. 2.)

Jan Habart Kostomlatský Vřesovec sv. pán z Ploskovicích, Býčkovcích, Libčovsi a Nehasicích král. prokuratora při kommissi konfiskační dne 1623 bez výminky zproštěn (absolutus sine clau) stěhoval se l. 1628 za příčinou reformace ze země zanechav statky své fideikommissní *Ploskovic* a (Píčkovic) s císař. povolením k správě katolickým svým. Statky své dědičné *Libčoves* (Liebshausen) a (kr. Žatec) prodal Vřesovec před odchodem svým l. nejvyššímu *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic a z Doubra* za 45.000 kop mš., tak že tato summa trhov. po v devíti lhůtách pŕiletných po 5000 kopách měla placena. (D. Z. 295, N. 1.)*

*) K statkům *Libčovsi a Nehasicům*, které Jan Habart po strýci svém Janovi Vilémovi Kostomlatském obdržel, náležely ves *Libčoves* s dvorem poplužním, vsi *Želkovice* (Schelkowitz) s dvorem poplužním, *Všepetely* (Šepetely, Schöppenthal, díl), *Slahovice*, *Risuty* s dvorem poplužním Koryta řečeným; 3 viníky, *Všepetel* a *Třeбенic*; lesy (zejména *Srbský, Veliké, Kněžské*), se vším příslušenstvím, jak to l. 1596 od Jana z Vřesovic Jana Viléma Kostomlatského z Vřesovic, nezletilého syna po otci z Vřesovic, jeho poručníce Kateřina Údreky z Doupova za 45.000 kop mš. koupila (D. Z. 171, G. 26); též tvrz a ves *Nehasice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem a jiným příslušenstvím.

Vedle císařského povolení přijížděl Vřesovec potom každého roku na nějaký čas do Čech, aby tu činil potřebná opatření týkající se statků fideikommissních; avšak při vpádu saském v roce 1631 přidal se k nepříteli, pod jehož ochranou na statku Ploskovičském drahý čas zůstával, a po smrti strýce svého Adama Jiřího Kostomlatského z Vřesovic ujal se skrze plnomocníka svého Jana Konarovského statku manského Újezda Velikého i peněz hotových, na Zahořanech témuž strýci jeho povinných, též z Libčovsi mnohé věci pobrané ze země vyvézt dal. A poněvadž se tím účastna učinil zpourey v nové povstale a dle patentu knížete z Fridlandu z dne 17. ledna 1633 před kommissi konfiskační Fridlandskou se nepostavil, rozsudkem téže kommisie dne 25. ledna 1634 uvedl se v pokutu se vším statkem a jméním svým, kteréž knížeti Fridlandskému připadlo, totiž:

a) Statek fideikommissní *Ploskovice* (Ploschkowic, kraj Litoměřic.), k němuž náležely též statky *Píchkovice* (Býčkovice, Pitschkowic) a *Sovenice* (Soběnice), tvrze s vesnicemi a dvory poplužními téhož jména, též vsi Mašovice (Maschkowic), Myšec (Michels, Michzen), Držovice (Tršovice, Trschowic, Tirschowic), Chudoslavice (Kuttleslawic), Vinné (Winney), Týniště (Tünscht), Sovenice, Lenzel neb Letzka (Neu- und Alt-Lenzel, Mlýnec Nový a Starý), Piškovice (Býčkovice), Nezly (Nieder- und Ober-Nessel), Kotely (Kotelice, Kutlic), Mladej (Mladé) a Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch), s dvory poplužními, mlýny, rybníky, lesy a vším příslušenstvím. *) Tento statek již l. 1632 od knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat a vedle císařského nařízení postoupen k správě *Hendrichovi Šlikovi hraběti z Pasaunu*, presidentu císařské vojenské rady dvorské, za jeho pohledanosti vojenské, jemuž vedle císařského rozkazu z dne 3. ledna a 13. července 1637 za 76.520 zl. rýn. se statky Velíšem a Starými Hradý za 363.915 zl.) dědičně

*) Statek *Ploskovice* — totiž tvrž Ploskovice s dvorem poplužním, vesnicemi, chmelnicemi, mlýnem nachlebním, rybníky, lesy, potoky a vším příslušenstvím, též vsi Ploskovice, Mašovice, Myšec, Těchobuzice (díl), a ve vsích Trnovanech a Podvinní po jednom člověku osedlém — koupil l. 1592 Petr starší Kostomlatský z Vřesovic na Býčkovcích a Sovenicích za 32.000 kop míš. od poručníků nad sirotky po Václavovi Kostomlatském z Vřesovic nařízených (D. Z. 170, C. 26) a postoupil týž statek v dluhu 19.403 kop 23 gr. míš. Janovi Habartovi, synu po dotčeném Václavovi Kostomlatském pozůstalému. (D. Z. 91, M. 27.)

byl ponechán. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & W. 34. — D. Z. & 300, B. 19.)

b) *Summa trhová 45.000 kop miš.* svrchu v statky Libčoves a Nehasice za Volfem Ilburkem zadržalá, která *knížeti z Fridlandu* na potřeby císaře byla postoupena a témuž od Volfa Ilburka postoupením statku *Trnovan* dne 20. dubna 1633 (C. 215, W. 34. — D. Z. 141, A. 13 & 295, N. též Václav Roupovec a Albrecht z Waldšteina.

Za navrácení těchto statků a jmění žádala matka na základě míru Pražského *vdova po Janovi Kostomlatském pozůstalá, Barbora roz. Myšková ze Žem* nem svým i na místě *synů svých, Václava, Karla Rudolfa*, z nichž poslední dva později ve vojsku sloužili a l. 1649 na základě míru Westfalského ž za navrácení statků otcovských opětovali, avšak kommisíe revisionis dne 29. ledna 1667 odmrštění tože odsouzení jejich otce při kommissi konfisk landské podle rozsudku kommisíe revisionis l. 1663 saře bylo schváleno. Přes to všecko domáhal se d Volf Rudolf Kostomlatský v letech následujících a 1690 otcovských statků; nedosáhl však ničeho. (C. 7 & W. 34.) Statek Ploskovice prodala l. 1663 donia, dcera Jindřicha Šlika, provdaná za truka hraběte z Waldburgu, za 100.000 zl. rýn. knížeti Jindřichovi, vévodovi Sasko-Lauenburskému. (D. Z. 141.)

Oldřich a Petr Pavel bratři Kostomlatští z Vřesovic kommissi konfiskační dne 26. října 1623, vedle l. 1623 vědi z dne 27. června a 18. srpna t. r., *třetího* svého odsouzení, propadli statek *Kostomlaty* (K. kr. Žatec, okr. Bilín), dvě tvrze a zámek pustý s podacím kostelním, vesnicemi a dvory poplužními *Lhenice* (Welhenic) s dvorem poplužním. Tento s hadnutý za 37.019 kop miš. (totiž díl Oldřichův kop, a díl Petrův za 13.307 kop), od komory čes jest l. 1623 za 26.969 kop 14 gr. miš. cí. radě bínu Karlštejnskému *Humprechtovi staršímu Černín denic*. Ze summy trhově připadlo na díl Oldřichův kop 20 gr., z nichž po zaplacení dluhů na třetinu

212 kop, a na dvě třetiny Oldřichovi ponechané 10.424 kop náleželo, avšak poraženo mu ještě 254 kopy dluhu, tak že oliko na 10.170 kop cís. pojištění obdržeti měl, dle účtu komory České z dne 26. října 1630. — Z dluhu Petra 9807 kop 54 gr. vynášejícího připadlo témuž 6538 kop a na třetinu král. fisku 3269 kop m. dle účtu komory české dne 7. října 1630. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 311. — D. Z. 42, B. 6 & 293, A. 6.)

Radslav Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic na Malých Bečvářích, při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 7. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Polovici z jistin, kteréž měl za komorou českou na panství Dobříšském, vynášejících i s úroky 30.950 kop m., pak z jiných jistin 7000 kop mš. — b) Statek *Malé Bečvary* (Bečvarky, r. Čáslav, okr. Kouřim.), který Vřesovec l. 1616 od Jana Křištofa Myšky na sebe převedl, za 7099 kop mš. odhadnutý, podle dekretu komory české z dne 22. února 1631 Vřesovci a srážku polovice jemu z jmění jeho ponechané a 22.023 kop mš. vynášející, za 9802 kopy mš. ponechán byl. — dle účtu při komoře české dne 28. srpna 1629 učiněného dne 11. září 1630 ratifikovaného vynášelo po srážce dluhů celé jmění Vřesovce 40.208 kop mš., z čehož polovice král. fisku náležející z dotčené jistiny na panství Dobříšském byla poražena. Vřesovec pak, že od pohledanosti své na panství Dobříšském až do 28.000 kop mš. summy hlavní dokonale pustil, obdržel na polovici mu ponechanou mimo statek Bečvarky a některé jistiny ještě léta 1629 cís. pojištění za 4859 kop mš. Avšak vedle dekretu komory české z dne 11. září 1670 odečteny mu byly úroky, l. 1629 k pohledanosti jeho připočtené, tak že Vřesovec nejen dotčené cís. pojištění na 4859 kop musil navrátiti, nýbrž ještě 1400 zl. rýn. komory české odvésti, i od jiných pohledaností svých pustiti; naproti tomu podržel statek Bečvarky, kterýž jemu dědičně do desk zemských byl vložen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 117. — D. Z. 466, H. 5.)

Jan Kyšperský Vřesovec z Vřesovic, katolík, vykonal dne 7. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak přihlásil se již l. 1620 za perdon u knížete Bavorského.

Proto při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1629 byl osvobozen a uvolil se při kommissi traktovat operu l. 1629 za perdon mu udělený složit k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 11/41.)

Jan Ilburk Kyšperský Vřesovec z Vřesovic

zpouřil tím, že táhl sám osobně proti cís. generálmissaři vojenskému kurfiřtu Saskému, též že dal Fridrichovi falckraběti při Rýnu při volení na království a že kupoval statky duchovní. Pro toto provinění kommissi konfiskační dne 20. ledna 1623 (dle protok. f. 208) odsouzen byl všeho statku svého, totiž jímho kop míš. a dvoru ve vsi Černčicích; avšak z milosrdenství zůstaven jest při *polovici jmění* propadlého, kterého zaplacení dluhů z komory české vydána býti měla, avšak stateček jeho — totiž *dvůr Hasmanovský* v Černčicích a poustka řečená Blažkovská, s dědinou Smolikovskou — který Kyšperský l. 1621 od Volframa z Vřesovic za 3950 kop míš. koupil, na 5862 kop míš. zadlužen, zanechán jest Kyšperskému k užívání. Pak l. 1628 pro náboženství z Čech do Míšně odešel, vrátiv se při vpádu saském l. 1631, ujal se panství hradeckého, nejvyššímu polnímu cís. maršalkovi v Míšni náležejícího, pak byl v městě Louně kommissařem pro kontribuci na lid nepřátelský, a po vzetí města Míšně císařským opět do Míšně ujel. Z těch příčin odsouzen při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. listopadu 1629 všeho jmění, a dotčený statek jeho opět l. 1629 prokurátorem k ruce král. fisku ujat, avšak synovec Vřesovec Janovi Ilburkovi na přímluvu hraběte Míšně v jehož pluku Jan Ilburk za rytmistra sloužil, vešel do komory české z dne 9. srpna 1679 byl ponechán k zaplacení fiskální pohledanosti 3000 zl., kteráž Jan Ilburkovi poražena jest na jeho platu za služby vojenství držalém. (C. 215, W. 34. — D. Z. 252, E. 6.)

Jetřich Jakub Kyšperský Vřesovec z Vřesovic vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných l. 1619, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; potom při kommissi konfiskační dne 26.

1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený zaplatiti 200 zl. rýn. k alumnatu u sv. Jakuba (collegium nobilium) v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Pavel Kyšperský Vřesovec z Vřesovic obeslán před kommissi transactionis l. 1629 vyrovnal se o pokutu za perdon mu udělený a odešel pro náboženství ze země, prodav dne 29. ledna 1630 knížeti Saskému Juliovi Jindřichovi statek svůj *Mořičov* (Meričov, Mirečov, Möritschau, okr. Joachimschal, dom. Ostrov.) — ves Mořičov, ve vsi Radešově (Rodisfort) 1 poddaného, a vsi Halmgrün a Frischengrün s 10 poddanými, pak mlýn na Bystřici, jak to Vřesovec l. 1614 za 10.500 kop mš. od Rosiny Šlikové koupil. (D. Z. 188, C. 1.) — Zbytku summy trhové domáhala se ještě l. 1659 vdova po Vřesovci pozůstalá, Eleonora roz. z Fictum. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & W. 34.)

Vojtěch Kyšperský Vřesovec z Vřesovic nevyrovnal se před kommissí transactionis l. 1628 o pokutu, kterou za náboženství ve zpouře složití měl, nýbrž odešel pro náboženství ze země. Proto jmění jeho od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dvůr poplužní v Brňanech* (kr. Litoměřic., dom. Doksan.), který proboštovi kláštera Doksanského Křišpinovi Junkovi na místě konventu téhož kláštera vedle cíś. resoluce z dne 14. května 1630 za summu odhadní 2044 kop mš. byl prodán, na srážku 1000 zl. rýn. k potřebám válečným půjčených; ale zbytek summy trhové nebyl zaplacen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 143, M. 30 & 297, F. 14.) — b) *Vinice*, mezi Brozany a vsí Jeblicí položená na právě Jeblickém, k městu Litoměřicům náležející, od císaře obci města Litoměřic byla darována. (C. 215, W. 34.)

Mimo to navrátiti musil Vřesovec statek duchovní kláštera Doksanského, totiž *ves Brňany* s dvorem poplužním (od sirotkův Antoňovských a Pavlovských koupeným), se zapradou Markovskou, lukami Peleskými a vším příslušenstvím, jak to Vřesovec koupil l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 9000 kop mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 192, M. 27.)

Vřesovec pak l. 1631 s nepřitelem při vpádu saském přijel do země a ujal se mocně statku Brňan; pročež při

kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Vtelenský ryt. z Vtelna, odsouzen při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 (dle libr. *condemnationum* dvou třetin jmění svého, propadl statek Vtelno s dvěma dvory poplužními, při nichž 500 korců ročního úroku, Čechelice, Borek a Vojetín, v nichž 26 osedlých (12 Statek ten, odhadnutý za 17.302 kopy mís., od kommissi dne 5. ledna 1623 koupil *cisozemec Martin Knížka*, sekretář německý při appellacích, za 15.500 kopy, z nichž dle účtu komory české 7. února 1648 10.333 kopy, a na třetinu Vtelenskému z milosti zůstal 5166 kop připadlo. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, D. Z. 142, K. 22; 153, A. 11 & 293, P. 12.)

Jiří Vtelenský ryt. z Vtelna pro účastenství v zvláště že l. 1620 na sněmu generalním volil syna dřícha za čekance král. Českého a že v té příčině torem ke dskám zemským, při kommissi konfiskační 26. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění* svého pokutě konfiskován byl statek jeho *Chvaly* (kr. Pr. Karlín.), tvrz a ves Chvaly s dvorem poplužním a poplužní v Čertorejsích (Čertousy, Kartaus), při nichž 12 rolí a 9 osedlých poddaných (3 s koňmi), a spolek (plat) na vsi Sejpravici (Svépravici), jak to l. 1616 chius Betengel z Neuenperka od paní Marie z Řezna za 24.000 kop mís. koupil (D. Z. 187, J. 6) Vtelenskému postoupil. Tento statek, za 17.153 kopy odhadnutý, prodán jest dne 3. prosince 1622 Janovi Kaprovi z Kapršteina za 15.000 zl. rýn. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 121. — D. Z. 194, L. 26.) — Kaprov statku tom kolleji jesuitské u sv. Klimenta k ruce od císaře založeného půjčených mu 15.000 kop vázal se i s dědici svými úrok z dotčené summy věčně pŕiletně platiti a odvozovati. Když však úrok mnoha let zadržalý tak vysoce vzrostl, že Kaprov Jan Daniel k zaplacení jeho žádných prostředků neshledal, stoupen byl statek Chvaly, na ten čas dokonale z

Jana Daniele Kapra zdarma dne 18. května 1652 dotčené *kolleji jezuitské u sv. Klimenta* v Starém městě pražském. (D. Z. 141, E. 28.)

Karel Vtelenský ryt. z Vtelna, při kommissi konfiskační odsouzen *polovice jmění* svého, propadl statek *Hluboš* (kr. Pražský, okr. Příbram.) — tvrz a ves Hluboš s dvorem poplužním a vsi Drahlín, Bratkovice s dvorem poplužním a Sádek s dvorem poplužním — kterýž od král. komory odhadnutý za 12.766 kop mš., vedle cíś. resoluce z dne 13. května 1623 *Václav starší Bechyně z Lažan* za 12.000 zl. rýn. koupil a z té summy si porazil 1014 zl. jistin, jež měl na jiných statcích konfiskovaných. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, f. 232. — D. Z. 292, C. 21 & 141, G. 12.)

Vtelenský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl i polovici z milosti mu při prvé odsouzení ponechanou a na komoře české vykázanou. (C. 215, C. 1/7.) Sestra jeho Salomena, provdaná za Adama Vosterského Kaplíře, potom za Kašpara Hölzla z Sternsteina, domáhala se l. 1629 pohledanosti své 1500 kop mš. po otci svém Albrechtovi Vtelenském; avšak po její smrti její synové a dědicové, při nepříteli sloužící, nehlásili se ještě l. 1642 o dědictví dotčené. (C. 215, W. 35.)

Arnošt Ychtric z Širingsvaldu obeslán byl l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Jindřich Záborský z Brloha a na Hamru nad Malší, zemřel statek jeho hned z počátku zpouroy od Jana Ulnera, toho času v Budějovicích nařízeného cíś. hejtmana a vojáků jeho zcela byl vydrancován, z veliké nouze v službě přítele svého Bohuslava Vamberského z Rohatec účastnil se veřejnosti od direktorů nařízené s jedním koněm a brzy po bitvě bělohorské l. 1620 zemřel, zanechav manželku těžce nemocnou s dítkami v hrozné chudobě. Neboť jeho statek — tvrz pustá *Hamr* (nad Malší, nyní toliko mlýn, dom. Krumlov) s dvorem poplužním, mlýnem a rybníky, ves *Pláně Věžovatá* (Thurm-Planles) s dvorem poplužním, ves Miřkovice a Vesce Horní

(díl), s krčmou ve vsi Markvarticích, jak to Z Ctibor Vojř z Protivce postoupil — od král. kon kutě ujat, paní Dorotě Ulnerové (Aulnerové) v j peněz na něj půjčené postoupen (kromě lesů, kter ručení knížete z Lichtenšteina dne 9. prosince 16 váru Plavnickému [u Újezda Kamenného, Steinkirc vůle císařské obráceny byly) a konečně od kom l. 1628 *knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga* za míš. prodán byl. (C. 215, Z. 1. — Lib. conf. 2, D. Z. 143, B. 3.)

Syn Záborského Jan Markvart, který v cí. rytmistrem Ferdinandem Lažanským sloužil a u hynul, potom pak dcery Kateřina, Salomena a zůstale po Záborském a jeho manželce Cecilii, roz. marně se domáhaly ještě l. 1647 pohledanosti 300 matce jejich na statku dotčeném l. 1612 pojištěné kommissi liquidationis i vedle cí. resoluce z dne 1626 přisouzené. (C. 215, Z. 1.)

Albrecht a Ladislav Zaborští z Brloha odsou v léno při kommissi konfiskační, pro jejíž zrušen ten vyhlášen nebyl. Potom dne 16. února a 30. pokuty osvobození, zůstali v dědičném držení sta *Kadova* (kr. Písek, okr. Blatná). (C. 215, C. 1/2 &

Bořivoj, Jan a Václav Zaborští z Brloha obvi prokuratora z účastenství ve zpouře při kommissi l dne 3. října 1623 a cí. resolucí z dne 16. února 1624 byli osvobozeni; *Jan* však již předtím zemřel potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 2

Adam, Jan Kristof a Jiří Zadubští z Šontalu (So při kommissi konfiskační dne 10. října a 4. listo pokuty byli osvobozeni; *Adam* pak při kommissi t de pio opere podvolil se dáti 20 zl. rýn. na *collegium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Albrecht Zadubský z Šontalu vypravil léta 16 syny své *Viléma a Jana* koňmo i lidi své k vojs skému. Statky po něm pozůstalé, *Hunčice a Radín* Plzeň, okr. Touškov) za 12.000 kop míš. odhadnu jeho byly ponechány; jenom z jistiny 4000 kop m

Plzeňskou od král. komory v pokutě vzato 1000 kop mš. Mimo to zavázal se syn *Ladislav* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složit 500 zl. rýn. pokuty za perdon tci jeho udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian Zadubský z Šontalu, dokázav nevinu svou, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš Zajíček z Hošťálkovic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *čelíny jmění*, propadl stateček svůj, dvůr kmetců ve vsi Ouřečích (*Uherce*, Auřec, kr. Boleslav., dom. Dobrovice), který 1618 ve zpouře od Henfka z Waldšteina za 500 kop gr. esk. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 139, F. 28.) Dvůr ten ostoupen byl *Albrechtovi z Waldšteina* se statkem Dobrovickým Henfkovi z Waldšteina konfiskovaným. (C. 215, W. 3.)

Václav Zajíček z Hošťálkovic, při kommissi konfiskační d král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 10. října 1623 pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Radslav Zalužanský ze Zalužan obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu a udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati kraji Boleslavském, kde Zalužanský předešle se zdržoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Zalužský z Ostroskal odešel s manželkou svou Annou, roz. z Podolí, za příčinou náboženství léta 1628 ze země, zanechav *dům*, Raj řečený v *Čelakovicích* (Šelakovic.) nad Labem s polmi a příslušenstvím, k panství Brandejskému náležející, kterýž jakožto odbězný dne 16. dubna 1630 na poručení komory české za 1000 zl. rýn. prodán byl *Burgardovi Hartungovi*, zahradníku král. zahrady na hradě Pražském. — Syn Zalužského Václav, lékárník, žádal l. 1639 za navrácení domu otcovského; avšak povoleno mu dne 26. února 1639, aby se mu toliko vydával zbytek summy tržové ještě nedoplačený. (C. 215, Z. 12.)

Adam Zapský ze Zap na Dubči, Kyjích a Běchovicích, ještě let nemající, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle cíś. resoluce z dne 9. října 1622 odsouzen byl všeho statku, avšak z milosti

pozbyl toliko *třetího dílu jmění* svého a uvězněn věži, kdež ještě l. 1625 zůstával, protože v čas zpo proti císaři pozdviženým peněz zapůjčoval, nepřát sobem sám osobně s jinými do Rakous táhl a o nejvyšších úřednících zemských všelijaké zlé a řeči mluvil. — Statky však jeho hned byly konfiskovány: a) *Dubeč* (kr. Praž., okr. Říčany), tvrz a městyse Dubeč poplužním, ves Běchovice s dvorem poplužním a ves Měcholupy, což vše odhadnuto za 21.899 kop míš. b) statek *Kyje* (okr. Karlín.), za 12.110 kop míš. k němuž náležely tvrz pustá a ves Kyje s podacím mlýnem a dvorem poplužním, ze dvou kmetských stavěným, pak ves Hostavice (Hostajovice) s příslušenstvím, jak to l. 1610 Mariana Zapská, roz. z Harasova, v svém Adamovi Zapském zdělila a vnuku svému po Oldřichovi Zapském pozůstalému, odkázala. (C. 215, A. 17.) — Tyto statky od komory české již léta později noví Danielovi Kaprovi z Kapršteina postoupeny, cís. resoluce z dne 14. srpna 1623 prodány *Kaprovům z Lichtenšteina* za summy odhadní, k nimž jemuž za statek Dubeč 2000 zl. bylo přiráženo. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 3 & 292, M. 10.)

Mimo to *dům Zapského* v Novém městě pražském sv. Jindřicha ležící, na poručení komory české l. 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. 2/4.)

Zapský pak od l. 1622—1624 marně se domáhal, aby jakožto katolík a poslední svého rodu při předků svých dědictví, kteréž za 150.000 kop byl zůstaven proti zaplacení třetího dílu král. fisku přisouzeného. Po jeho smrti vyhledávala vdova po něm zůstalá, Eva roz. ze Zap, l. 1627 věna svého 6000 kop, kteréž i s obvěněním 15.000 kop vynášelo, jehož zdání kommisie liquidationis dne 14. června 1628 bylo zamítno. (C. 215, Z. 2.)

Jan Zapský ze Zap odsouzen při kommissi vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 k *mansu* že nemá žádných statkův dědičných, mimo domy v předměstí Chrudimském, který v berních na rychtáři postoupiti chtěl. (C. 215, C. 1/10. — D. dv.

Hertvík Záruba svob. pán z Hustiřan obvinění král. prokurátora z účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. května 1623 byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Ian Záruba svob. pán z Hustiřan pokuty pro účastenství ve zpouře vedle čís. resoluce z dne 13. června 1623 byl prostěn, a máje pak pro náboženství ze země odejítí, prodal statky své, totiž: a) *Seč, Vilštejn (Wildstein) a Oheb* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), k nimž náležely pusté zámky Vilštejn a Oheb, a sídlo Seč nově vystavěné; dvory poplužní Seč, Oustupky, Holín a Slavice; městečka Seč a Bojanov s podacími kostelními a vsi Kovářov, Petrkov, Hůrka, Lhotice česko-čechy, Samařov, Bezděkov, Proseč, Libkov (Lipkov), Krásné Pole, Polánka, Chlum, Prosička, Přemilov, Vršov, Hradiště, Lhotice české, Hodonín, Křižanovice, Vížky (Víškov), Liboměřice, Lučibořice s podacím kostelním, Šiškovice, Deblav, Mladoňovice, Petřkovice a Rtenín (Rtein), kteréžto statky se vším příslušenstvím, jak je otec Jana Záruby Karel l. 1596 od Albrechta Bryknara z Brukšteina za 44.000 kop míš. byl koupil (D. Z. 171, O. 4), Záruba l. 1628 postoupil bez všech nákladů *Františkovi de Couriers* za 46.500 zl. rýn., na kterouž summu Couriers 10.000 zl. dlužen zůstal. (D. Z. 143, B. 13.)

b) *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.), k němuž náležely zámek a ves Cerekvice s dvorem poplužním a vsi Řečice, Zelkovic, Vrchovnice a Hněvčevy s dvorem poplužním, postoupil Záruba *Hertvíkovi Zárubovi*, jenž mu ze summy trhové 44.000 kop míš. dlužen zůstal, a statek ten l. 1633 *Albrechtovi z Waldšteina* za 41.000 kop míš. prodal. (D. Z. 144, B. 26.)

c) Statek *Radim* (Radénín, kr. Čáslav, okr. Kouřim), k němuž náležely tvrz a ves Radim s pivovárem, v němž bývalo ročně 18 varů po 16 větelích piva bílého; s mlýnem ročním užítkem 509 kop míš.; s dvorem poplužním, při němž 9 1/2 lánu rolí, 40 krav a 22 kusů jalového dobytka; s vinicím, v němž se přezimovalo 700 ovcí; vinicí, v níž bývalo 10 sudů sedmivěderních; tvrz a ves *Chvalovice* s dvorem poplužním s 9 1/2 lánem rolí, při němž se chovalo 10 krav, 24 jalovic a 700 ovcí, a vinicí; ves *Pečky* s dvorem poplužním, tehdy spáleným, při němž bývalo 30 krav, 20 jalovic a 500 ovcí; vsi Myškovice (kterou Karel Záruba léta

1595 od Jana Rudolfa Trčky za 2450 kop gr. český (D. Z. 170, F. 11), Chotutice a Tatce, s 59 osedlými a 29 nimiž 29 s potahy, kteří odváděli 420 kop míš. a 13 rybníků, mezi nimi „Nový“ rybník na náklady; též lesů 432 provazce. Tento statek postoupil teprv dne 24. dubna 1631 svému švagrovi Adamovi Sternbergovi za 70.000 kop míš., tak že summa tato, z manželce své Alžbětě, roz. ze Sternberga, 50.000 kop míš. věna pojistil, za kupujícím proti půlletnímu placení zůstávati měla. (C. 215, Z. 3.)

Avšak smlouva, týkající se statku Radima, za kterou byla uznána; nebo Záruba navrátil se při vpádu do země české k kurfiřtu Saskému do král. Českého, obviněn kommissi konfiskační Fridlandské, že se nepříteli Pražských za kommissaře k ubytování lidu potřebného. Proto statek jeho Radim již před jeho odsouzením se stalo dne 16. ledna 1634, od knížete z Fridlandu byl ujat a vedle císař. resoluce z dne 10. září 1633. Bertholdovi svob. pánu z Hungeršic a z Freidinku, i komory dvorské, na srážku summy 59.537 kop míš. za věrné služby mu udělené, darován a dědičně odevzdán zapravení dluhů na něm vzdělaných. (C. 215, Z. 622, D. 27 & 145, A. 9.)

Mimo to propadl Záruba i dotčený zbytek statků trhově za statky Seč v 10.000 zl. a za Cerekvice v 2.000 zl. kteréž knížeti z Fridlandu vykázány byly, tak že summa 5333 zl. 20 kr., při dskách zemských od knížete z Fridlandu již uložená, dne 29. dubna 1633 vydána byla (C. 215, D. Z. 298, L. 9); ostatek pak summy dotčené po vpádu noví král. fisku připadl. — Konečně dům Zárubův v městě pražském za klášterem sv. Anny v koutě knížete z Fridlandu v pokutě ujat, l. 1633 za 2003 zl. odhadnut, a potom vedle císař. resoluce z dne 19. června 1633 darován byl Adamovi Peceliusovi z Adlerheimu, a translatoru při kanceláři dvorské české. (C. 215, Z. 622 & Z. 3.)

Záruba potom i obviněn byl, že při vpádu do země l. 1634 opět s nepřitelem do země přišel, v Litoměřicích novou direkci s jinými rebellanty zarazil, listy

vou a podpisem svým o pomoc a půjčku peněžitou na zalacení vojska Banerovského jak k paní Alžbětě Vchynské, tak i ke Kateřině Kaplířové rozesílal, poddaným nové kontribuce ukládal a hraběti z Turnu v zemi Slezské v táboře při ovidnici i jinde služby konal. Ačkoliv pak kommisie nařizená k revisi Fridlandské konfiskace dne 16. ledna 1636 a 11. února 1637 uznala, že obvinění Záruby provedeno nebylo svědky tak, jakž práva vyměřují, a žeby tedy rozsudek kommisie Fridlandské zrušen a Zárubovi statky odňaté navraceny býti měly; předce po návrhu král. prokuratora vedle rozsudku král. české kanceláře dvorské dne 16. března 1642 Zárubovi statky jeho navraceny nebyly, a jemu jenom trest týkající se jeho cti a hrdla z milosti císařské prominut byl. Marné byly též žádosti jeho manželky Alžběty, jakož i jeho syna Udalrika Bertholda za navracení statkův dotčených; jenom manželce jeho vedle cíś. resoluce z dne 9. ledna 1646 přistoupeno bylo věno její 25.000 kop mš. na statku Radimském, a na srážku té summy postoupen jí zbytek summy rnové za statek Seč v 4666 zl.; naproti tomu uznáno nebylo pojištění na druhých 25.000 kop., kteréž jí od manžela léta 1631 ve Freibergu dáno bylo. (C. 215, Z. 3.)

Václav Záruba sv. pán z Hustiřan na Třebovětích, Štěpanicích, Branné a Žumberce, při kommissi konfiskační odňatouzen byl všeho jmění, protože prý stavům odbojným kontribuci platil a vedle veřejné hotovosti lid svůj proti císaři vypravil i sám osobně do pole táhl. Když však svědky dokázal, že sám v hotovosti a výpravě vojska se nezúčastnil a že od Berbisdorfa přinucen byl lid svůj k mustrunku vypraviti, pak že nechťeje stavům peněz půjčiti, od direktorů a správců země byl velmi pronásledován ano i uvězněn, a statky jeho od vojska stavovského byly vydrancovány; vedle cíś. resoluce z dne 17. března 1623 rozsudkem dne 23. března 1624 r. ohlášeným jenom *k manství* byl odsouzen. Potom dne 17. srpna 1624 uvolil se za ponechání statků jeho v dědictví na hotově složit 9310 kop mš. (D. dv. 7, pag. 15); k čemuž když nebylo svoleno, dne 20. června 1626 a 1. června 1627 přijal léno na statky své, totiž:

a) Tvrz a ves *Třebovětice* (kr. Jičín, okr. Horice) s dvozem poplužním a ves Černůtky dolejší, odhadnuté za 21.353

kopy mš. — b) Statky *Štěpanice* a *Branná* (kr. Jilemnice), odhadnuté za 50.000 kop mš., totiž: *Štěpanice* a vsi Hoření Štěpanice, Lhota Štěpanická s hamrem pustým, Merklov (Mrklov), Dolení Štěpanice (Žaly), Vichov, Poniklec (Ponikla), Křeslice (Křešlice), Nová pod Poniklecí, Roudnice, Vitkovice a Lhota s chalupami; pak zámek *Branná* s tvrzí starou, s poplužním a bělidlem ohrazeným před zámek, dva Jizeře, z nichž jeden ve Lhotě Klášterské, půl městečka *nice* s dvorem poplužním, vsi Hoření a Dolení Branná, Valteřice, Lhota Klášterská, a dleť vsi Kalná, a Borovnice Veliké a Malé, Zásadka, Roztoky, Javůrek) a Hercvíkovice (Herlíkovice) u Labe. (C. 2. D. dv. 7, pag. 27 a 54 & 68, f. 34. — Lib. conf. & 275.)

Nápadnictví na dotčené statky lenní *Třebovénice* a *Branná* koupil *Albrecht z Waldšteina* 1. 1. 1628 summy odhadní, 24.000 kop mš., tak že popluby t. r. statky ty dědičně mu připadly a vedle toho z dne 19. prosince 1628 z práva král. manského a pod manství císaře a krále Fridlandské uvedeny jsou. (C. 1/10.) Z těchto statků daroval Waldstein statky *a Branná* v léno dědičné 1. 1632 císaři plukovníku *dřichovi hraběti z Harrachu*, zůstal však ze summy dotčené dědičům Záruby 15.000 kop mš. dlužen F. 5/6. — Viz též Waldstein.)

Mimo tyto statky zanechal Záruba též statek (Schweinschädel, kr. Hradec Král., okr. Jaroměř, ves Sviništany s dvorem poplužním a vsi Říkovice a Nesyty s rybníky, řekou Oppou, potoky, lesy a vším příslušenstvím — který jemu a do rodu jeho Chvalkovského z Hustiřan odkázany po smrti Michala Chvalkovského z Hustiřan připadl. Pročež po smrti jeho jeho příbuzný Hertvík Záruba na týž statek se avšak léta 1638 odmrštěn byl, poněvadž statek ten přijetí léna výpovědí soudu dvorského lenního dne 1637 králi Českému přisouzen, a pak za 20.000 kop odhadnutý vedle císař. resoluce z dne 15. května 1635 a 1638 *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému hraběti*

s. nejvyššímu lieutenantu, dne 14. května 1638 prodán byl za 19.000 zl. (totiž 16.084 zl. summy trhové a 2316 zl. za propuštění z léna) na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v summě 34.900 zl. (C. 215, Z. 3. — Lib. conf. 2, 430. — D. Z. 146, L. 26 & 300, P. 17.)

Také statky *Třebihošť* (kr. Jičín, okr. Hostinné) — ves s dvorem poplužním a ves *Zvičina*; — pak *Dluhodvory* (Dlouhé Dvory, kr. Hradec Král.), ves s dvorem poplužním, které Záruba v čas zpourey l. 1620 první od Kristiana z Waldšteina za 8000 kop, druhý od Anjeliney Bořkové z Borové za 5000 kop míš. koupil (D. Z. 192, G. 3 & L. 1), k ruce saře byly ujaty a *Albrechtovi z Waldšteina* postoupeny. (Viz Kristian Albrecht Waldstein.)

Tak též král. prokurator dne 30. října 1658 uvedení do vsi *Hořeních Černůtek* (kr. Král. Hradec., dom. Přim), kterouž bratří Ctibor a Jiří Záruba na Přimi Václavovi Zárubovi ve 2900 kop míš. l. 1615 zástavou k užívání postoupli; proti kterémuž uvedení odpor položila ke deskám zemským Majdalena Anjelina Kotulinská, roz. Grodecká, jakožto dědička děda svého Václava Záruby, odvolávajíc se na resoluuci císaře Ferdinanda III., dle kteréž odsouzení v léno na české rýsky neb jistiny vztahovati se nemělo; avšak l. 1667 odstěhována a l. 1674 s pohledaností svou na kommissi revisionis přikázána byla. (C. 215, Z. 3.)

Naproti tomu vdově po Václavovi Zárubovi pozůstalé, Anjelině roz. z Celynků, pohledanost na statku Branné, totiž 15.000 kop míš., od Waldšteina nedopracovaných, vedle s. resoluce z dne 13. dubna 1635 od hraběte Harracha za 15.000 zl. zaplacená byla. A poněvadž dotčená vdova se vzdala pretensí své na *dům*, po témž Václavu Zárubovi v *Jiném* zanechaný, jehož se též kníže z Fridlandu byl ujal a jej Harrachovi daroval; zavázal se Harrach l. 1639, že jí za české rýsky na statcích Branné a Třebovětici pozůstalé a za 6117 kop míš. odhadnuté, 5000 zl. zaplatí. (C. 215, L. 10.)

Zdeněk Zásmucký ze Zásmuk sloužil ve vojsku stavovském a byl i v bitvě na Bílé Hoře; ale poněvadž přislíbil přijati víru katolickou a neměl žádného jmění, osvobozen byl z komory české dne 21. července 1629 pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Závěta ze Závětic, měšťan Starého města sekretář kanceláře české dvorské za krále Fridricha missi exsecutionis odsouzen byl *hrdla, cti i statku* milosti jenom k vězení do určitého času, z něhož srpna 1622 byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{46}{10}$.)

Matouš Zedlicar ze Zedlic (von Zedlitz), při účastnil se zpourey tím, že syna svého *Adama* s vovským vypravil do Rakous; pro kteréžto provin smrti *dvůr* po něm pozůstalý, *Moukovský* řečený, *radici* u města Žatce ležící, k ruce král. fisku v ujat a vedle cíś. resoluce z dne 5. února 1628 pro *Charvátovi*, expeditoru při komoře české, za 90 na kterouž summu kupující toliko 100 kop slož v lhůtách po 30 kopách ročně zaplatiti měl. — Vátová prodala týž dvůr l. 1632 za 1154 kopy m Žateckému *Janovi Třeštíkovi*, který jej l. 1647 z míš. Dorotě Grawingerové, roz. Harantové, postou Z. 11.)

Mimo to *dvůr ve vsi Roztylech* (Rostial, s jedním poddaným, pozůstalý po synovi Zedlicmovi, l. 1625 zemřelém, jeho dědicům Martinov Zedlicům, synům po bratrovi Matouše Zedlice, a od hejtmana cíś. panství Chomutovského k ruce ujat. (C. 215, Z. 11.)

Heřman a Karel ze Zedtwic a ze Šteinu, p konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobození náboženství ze země a nedostavili se před kom actionis l. 1628, aby se narovnali o pokutu za udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jan Vilém ze Zedtwic, dokázav před kom actionis nevinu svou, dne 18. dubna 1628 pokuty mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Henrych ze Zedvic a z Kinžvartu (Z Königswart) účastnil se zpourey tím, že podepsal l vatelův a měst kraje Loketského dne 12. červ rektorům a správěcům zemským podaný s žádostí Proto po jeho smrti († 1621) k ruce král. fisku panství *Kinžvart* (Königswart, kr. Cheb.), zámek

s vesnicemi a vším příslušenstvím, jak to Zedvic s bratrem svým Janem Křištofem v zástavě držel po smrti otce svého Křištofa Henrycha († 1606), jemuž panství Kinžvartské od císaře Rudolfa II. dne 1. července 1597 za 36.000 kop míš. bylo zastaveno. Toto panství, l. 1622 za 35.536 kop míš. odhadnuté, postoupeno bylo od císaře *cisozemcům bratřim Metternichům*, Janovi Reinhartovi kanovníku v Magdeburku (Děvině), Karlovi kanovníku v Augsburgu, Emerichovi kanovníku v Trieru a Paderbornu, Vilémovi a Lotharovi, radám kurfiřta Trierského, kterýmž léta 1628 na místě cíś. daru 50.000 zl. rýn., jim od arcibiskupa a kurfiřta Trierského Lothara postoupeného, dědičně ponecháno bylo za 66.114 zl. rýn. se statky Hledsebe a Tři Sekery, po Janovi Bartoloměji Širntingarovi konfiskovanými a s Kinžvartem spojenými. (C. 215, Z. 5. — Lib. conf. 2, f. 327 & 441. — D. Z. 143, M. 15 & 297, B. 20.)

Mimo to od král. komory ujata byla ves *Dürnbach* (dom. Cheb.), Zedvicovi od Baltasara Fridricha z Neuenbergu za 4000 zl. rýn. zastavená, kteráž l. 1622 Neuenbergovi na přímluvu konventu křížovnického opět byla postoupena. (C. 215, Z. 5.)

Vdova po Zedvicovi pozůstalá, Scholastika roz. z Mengersdorfu, marně žádala za navrácení gruntů, k panství Kinžvartskému od ní za 28.650 zl. přikoupených, a jednoho domu v Chebu, což vše omylem postoupeno bylo s panstvím Kinžvartským bratřim Metternichům. Též marně se domáhala od léta 1640—1665 panství Kinžvartu aneb summy zástavní 42.000 zl. Zedvicova sestra Anna Regina, provdaná za Hoffmannanna z Münchhofen, po smrti bratra svého Jana Křištofa (ve Frankách l. 1626 zemřelého) a sestry své Evy Sibylly. Teprv po její smrti († l. 1665) jejím dětem, Susanně Barbofe, provdané za sv. pána Stegera z Wolfersdorfu, a Adamovi Henrychovi Hoffmannovi z Münchhofen, přisouzen byl při kommissi revisionis dne 31. prosince 1672 díl ze summy zástavní v 27.360 zl. rýn. bez všech úroků zadržalých, a vedle cíś. resoluce z dne 4. února 1673 na tuto summu dáno jim pojištění od komory české dne 26. července 1673; naproti tomu spohledaností svou, týkající se svrchu dotčených 28.650 zl. a domu v Chebě, jsou odmrštěni. (C. 215, Z. 5.)

Jan Zeidler (též Hoffmann nazýván), rada královského, přijel při vpádu saském l. 1631 do Prahy při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna odsouzen byl všeho jmění. Statky jeho Mimoň a Dvůr po Janovi Myllnerovi l. 1621 odsouzeném koupil (Myllner), vedle cíś. resoluce z dne 18. května 1633 dle postoupení Albrechtovi z Waldšteina v summě odhadu 18.091 kop míś. na srážku výloh válečných. Po zavraždění Waldšteina tyto statky vedle cíś. resoluce z dne 5. srpna r. 1635 navraceny byly l. 1636 vdově po Zeidlerovi zůstale, Majdaleně roz. z Hirsfeldu. (C. 215, Z. 6.) Viz též Waldstein Albrecht.)

Jakub Zeidler z Braumova obeslán byl dne 5. srpna l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se s králem za udělení perdónu; avšak dle zprávy posla kommissi již předtím oběšen k rozkazu knížete z Fridlandu, který chtěl ke kornetě dostaviti. (C. 215, C. 1/4.)

Jindřich Jiří Zeidlic ryt. z Šenfeldu (Ceidlic, Schönfeld), dal se od stavů povstalých potřebovat k kommissi transactionis a zemřel v trvalé zpouře l. 1620 v měsíci srpnu. Pro provinění své při kommissi konfiskační vedle rozkazu povědi dne 16. září 1622 odsouzen byl všeho jmění a hned v pokutě bylo uято, zejména statek Kozominy (Velvar.) — tvrz a ves Kozominy s dvorem poplužním, s dvorem, též vsi Oužice s dvorem poplužním, Zlosyně, Vojkovice (díl), Dolinka (Dolejnek, díl) a Drfnov. Odhadnutý 18.091 kop míś. odhadnutý. Avšak jeho dcera Marie přovdaná Vtelenská, odvedla na díle nevinu otce a tento dne 17. listopadu 1622 žaloby byl zproštěn dekretem knížete z Lichtenšteina dne 9. prosince 1622. Cíś. resoluce z dne 6. června 1625 zůstavena byla v dotčeném, kterýž jí společně se sestrou Markétou otce připadl. Ale poněvadž Markéta s manželem svým Janem z Berbisdorfu (též odsouzeným) hned po vypuknutí horské ze země ujela, měl díl její na témž stateku král. fisku uјat býti vedle zdání král. prokurátora l. října 1625. Přes to všecko podržela Majdaleně z Vtelenská statek Kozominy a prodala jej léta 1628 zpupné Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic.

kop míš. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 322. — D. Z. 295, L. 12.)

Ladislav Zeidlic svob. pán z Šenfeldu, nejvyšší sudí zemský, dal se od stavův povstalých potřebovati v rozličných kommissích; pro toto účastenství ve zpouře vedle císařského poručení z dne 6. února 1621 měl býti uvězněn; ale dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1621 ponechán na svobodě, protože se časné při kurfiřtu Saském ohlásil a za milost žádal, a přičiněním svým město Litoměřice i kraj císaři zachránil. Předce však při kommissi konfiskační dne 1. února 1623 vedle císařského výpovědi z dne 28. ledna t. r. odvolan byl *všeho jmění*, kteréž hned bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Encovany* (okr. Litoměřic.) — zámek (tvrz) a ves Encovany s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Hrušovany s podacím kostelním, Polepy, Sedlec, Trnová, Vrutice (díl), Svařenice (díl); podací kostelní na Prachově (ves zašlá), mlýny, potoky, lesy, vinicemi a vším příslušenstvím, jako Osvald z Šenfeldu l. 1563 od probošta a konventu kláštera hotěšovského za 8750 kop gr. česk. a proti odvozování sudů vína ročně koupil (D. Z. 56, E. 29) — kterýžto statek l. 1623 za 71.494 kopy míš. odhadnutý léta 1623 od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic* za 71.494 zl. rýn. a z této summy trhové si porazila 60.000 zl. císaři půjčených. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 141, F. 24 & 292, B. 9.)

b) Statek *Doksy* (Dokes, kr. Pražský, okr. Unhošť, dom. Chlív.) — díl vsi, totiž kréma výsadní s pěti osedlými příslušenstvím — odhadnutý za 540 kop míš., od komory české l. 1623 koupil *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 540 zl. rýn. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 7 & 194, J. 27.)

c) *Dům* v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského na rohu ležící, který l. 1623 dne 15. června *Abrahamovi Gynclovi*, císař. radě při komoře české, v summě 2000 zl. byl odevzdán. (C. 215, S. 11 & P. 2. — Lib. contract. 7, L. 28.)

Zeidlic, jemuž na přímlovu knížete z Lichtenšteina vedle císařského resolute z dne 27. dubna 1624 na čas živobyťi jeho 1000 zl. měsíčně z komory české vykázáno bylo, odešel l. 1628

pro náboženství ze země, a navrátil se při vpá-
l. 1631 s nepřitelem, ujímal se statku Encovanského
čas mu náležejícího, přidržel se hraběte z Tur-
v radách jeho. Proto při *kommissi konfiskační* 1.
dne 25. ledna 1634 odsouzen opět všeho jmění
jenom podpory dotčené byl zbaven, nýbrž i *dům* j-
rém městě pražském v čtvrti Tejnské ležící, na p-
mory české léta 1643 v pokutě ujat jest. (C.
& C. 1/7.)

Rudolf Zeidlic sv. pán z Šenfeldu, syn He-
Polné, Přibislavi a Chocni (na jehož zámku v
Fridrich na cestě své do Moravy několik dní me-
dne 1. února 1620 vyslance Moravské přijal),
zpourey také tím, že zdržuje se v Paříži, odtu-
jednání stavův povstalých schvaloval a navrátil s-
léta 1620 ve vojsku nepřátelském za hejtmana slo-
všecky statky jeho již léta 1622 od král. komor-
byly ujaty a k zaplacení vojska prodány, pak
koně (50 kobyľ v Polné) a chrti vedle cíř. resolu-
února 1623 k potřebě cířaře vzatí byli, ačkoliv Z-
l. 1623 po své smrti při *kommissi konfiskační*
vota in totum et dimidium byl odsouzen. Na ža-
a sester jeho Anny, Marie a Estery, provdané
Pavla hraběte z Lichtenšteina, před vyhlášením
měla kommisie konfiskační provinění Zeidlicovo
resoluce z dne 3. května 1623 ještě jednou vyšetř-
pak jeho Anně a Marii na poručení knížete z Li-
z milosti po 20.000 zl. dáno býti mělo. Avšak z-
zrušení kommisie konfiskační nařizena byla cíř. res.
29. května 1625 k vyšetření provinění Zeidlice z-
misie, která dne 19. prosince 1625 rozsudek kom-
fiskační, jímž Zeidlic *dvou třetin* jmění byl odsouze-
a dotčeným dvěma sestrám Zeidlicovým, Anně a
dřly po otci jejich Hertvíkovi po 5000 kop míř.
tinu vří pozůstalosti přisoudila. Mimo to dotčen-
a jejich matce Markétě, vdově po Hertvíkovi Zei-
Zárubové z Hustiřan, k výživě jich vedle cíř. res.
5. srpna 1623 z milosti udělena byla pohleda-
v 17.000 zl. ze statků Zeidlicovi konfiskovaných.

K statkům po Zeidlicovi konfiskovaným náleželo: a) Panství *Polná* (kr. Čáslav.), totiž zámek a město Polná, hrad Hustý Ronov, zámek a městečko *Přibislav*, městečko Borová; vsi Doubrotov (Dobroutov), Věžnička za Březinou, Šicendorf (Deutsch-Schützendorf), Kamenná, Věžnice Dolní, Věžnice prostřední a V. horní, Špinhof, Nížkov, Syrakov, Poděšín, Hrbov, Brskov, Dvorce (nyní dvůr), Poříčí, Šachotín, Jablonná Německá a Česká, Volešná, Buková, Sázava a hamr Peklo, Ročička, Veliká Losenice, Nové Dvory, Nový Žďár, Vepřová, Chřístě, Dobrá, Keřkov (nyní dvůr), Šicendorf na Horách (Böhm. Schützendorf), Ottendorf (Uttendorf), Krátká Dlouhá (Kurzdorf), Modlikov, Šumfeld (Schönfeld), Perškov, Střížov, Hájek, v Dobroníně 1 osedlý, Sobinov (Soběnov), Malochyně, Křivé (zašlá), Markvartice, Nováves pod rybníkem Sobinovským, Ždirec, Malá Losenice a Pořežín; též sedmero podací kostelní s vrchností a panstvím nad klášterem Frantálským (Pohled, Frauenthal), s dvory poplužními, mlýny, pivovary, morami stříbrnými a jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Hertvík Zeidlic, otec Rudolfov, od Joachyma Oldřicha z Hradce za 119.000 kop mš. koupil (D. Z. 128, D. 20.) Toto panství, za 156.248 kop mš. odhadnuté, od komory české vedle císařské resoluce z dne 6. a 30. března 1623 prodáno bylo za 150.000 zl. *Kardinálovi Františkovi knížeti z Dietrichšteina*, biskupovi Olomouckému, pod cenou odhadní za jeho věrné a vydatné služby císaři prokázané. (C. 215, S. 11. — Lib. confisc. 2, C. 379. — D. Z. 141, D. 14 & 194, G. 20.)

b) Statek *Choceň* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), totiž zámek Choceň s pivovárem a dvorem poplužním, městečko Choceň s clem, dvůr poplužní, řečený Vrchovina; vsi Lhotka nad Choceňkem, Březenice, Nořín, Kosořín, Slatina u Meyta, Kruby, Běstovice, Bošín, Skrovnice, v Koldíně 1 osedlý, Seč, Nasavrky, Hemže a Chloumek, s podacími kostelními, 2 mlýny s vším příslušenstvím, jakž to Hertvík Zeidlic l. 1587 od bratří Maximiliana a Jana z Pernšteina za 25.000 kop gr. česk. (50.000 kop mš.) koupil (D. Z. 23, N. 7); k tomu též statek *Postolov* — tvrz (nyní samota blíže Chloumku) Postolov s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem; vsi Oujezd s podacím kostelním, Plechůvky, Číčová s dvorem poplužním (zastaveným), Malá Černná, Nováves, se vším příslušenstvím,

jak to Hertvík Zeidlic l. 1589 od synů Jiřka I z Lukavice za 16.500 kop mš. koupil. (D. Z. 166) Tyto oba statky, za 75.385 kop mš. odhadnuté české l. 1623 za 78.833 zl. rýn. koupil *Albrecht* a prodal je hned 7. ledna 1623 za touže summu *Vincencovi Muschingerovi z Grumpendorfu*. (C. 21 Lib. conf. 2, f. 275. — D. Z. 141, B. 2; 194, B. D. 13.)

c) Statek *Borovnice* (kr. Králohradeč., okr. K. Orlicí) — dvůr poplužní a ves s 2 mlýny, vsi Lhoty Polom, Říčky, Skrovnice Veliká a Malá (díl), Libmecká (díl), Volešná (díl) a Plchovice (D. Z. 14 za 28.120 kop mš. odhadnutý, se statkem *Závra* z Bubna) od komory české l. 1623 koupil *Albrecht* *šteina* za 30.000 zl., za kterouž summu jej dne 7. postoupil cizozemci *Vincencovi Muschingerovi z Grumpendorfu*. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 274. — D. Z. 194, B. 24 & 153, D. 13.)

d) *Dům u Zlatého kapra* řečený, v Menším městě u schodů zámeckých ležící a dskami se řídící, za 6500 kop mš. odhadnut a dne 20. února l. 1623 koupil *Že* z *Lichtenšteina* postoupen byl *hraběti Zdeňkovi* *vrat* za 2000 kop mš., na potřeby válečné půjčený *vrat* pak dům ten postoupil *Janovi Putzovi z Adolfs* *jemuž* teprv l. 1652 do desk byl vložen. (C. 215, D. Z. 151, R. 16.)

Zeller z Rosenthalu viz Celar.

Matěj Zeman z Kosoře a v Kosoři účastnil se l. 1620 od stavův odbojných *statek děkanství Petra a Pavla na Vyšehradě* — pět lidí osedlých *soři* s příslušenstvím — koupil za summu odhadnutou mš. peněz hotových. Tento statek musil Zeman l. 1623 *hrady* navrátiti děkanství dotčenému. (D. Z. 140, F. E. 8.)

Jakub Zhudovský (Zudovský, Sudovský) z Hyčova *Zhudovic*, při kommissi confiscationis vedle královské l. 1623 dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* *proto*, že l. 1620 od stavův odbojných koupil *statek kláštera sv. Jana v Skále*, vsi *Malčany* (díl) a

(díl, okr. Dobříš.) s příslušenstvím za summu odhadní 975 kop 20 gr. mš. zcela zaplacenou (D. Z. 140, D. 1.) Protož nejenom tento statek duchovní klášteru dotčenému navrácen, nýbrž i Zhudovského statek *Zhudovice* (Zudovice, Sudovice, kr. Pražský, okr. Dobříš.) od král. komory v pokutě ujat byl. Avšak na žádost strýce Zhudovského Jana Zhudovského z Hyršova, který polovici téhož statku dotčenému Zhudovskému proti ročnímu platu 300 kop mš. postoupil a do císařské služby vojenské vstoupil, exekuce proti jeho strýci vedle císařské výpovědi z dne 1. srpna 1623 zastavena, a statek jeho vedle císařské resoluce z dne 4. července 1625 opět Zhudovskému k užívání postoupen a odevzdán byl. (C. 215, S. 9. — Lib. conf. 2, f. 490.)

Joachym Ziegler z Klippenhausen na Rokytnici pro účastenství ve zpouře zavázal se při kommissi transactionis dne 12. února 1628 za udělení císařského perdou složití pokutu 2000 zl. rýn., které l. 1628 do král. komory odvedl a proto při statku svém Rokytnici (Rochlic, kr. Hrad. Král.) zůstaven byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Z. 13.)

Jan Jindřich Zumr (Sumr, Sommer) ryt. z Herstošic zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, S. 29.)

Jan Vilém a Joachym Mikuláš Zumrové ryt. z Herstošic, při kommissi konfiskační dne 13. června a 3. října 1623 osvobozeni byli pokuty za provinění své v čas zpoury spáchané (absoluti sine clausula). *Joachym* pak při kommissi transactionis de pio opere uvolil se l. 1629 za perdou mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití 100 zl. rýn., kteréž vedle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. úplná zaplacení měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof Zumr ryt. z Herstošic zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění (lib. condemnat. f. 299). Statek jeho *Krakov* (kr. Praž., okr. Rakovník) — ves s dvorem a plázním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — za 7931 kop mš. odhadnutý, od komory české l. 1623 koupil *Jan*

Celer (Zeller) z Rosenthalu, hejtman kr. panství Br. Benátského, Lisského a Přerovského, za 8000 kop 1/3 třetina 2666 kop 20 gr. král. fisku připadla, o synům Zumrovým *Mikulášovi a Joachymovi* l. 1623 vzdán až na 533 kopy, o něž se ještě l. 1680 Zumr Sidonia Žofie Talacková a Euphrosina ucházely S. 29. — Lib. conf. 2, f. 304. — D. Z. 142, B. 29 &

Václav Zumr ryt. z Herstošic, při kommissi l. dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. souzen *třetiny jmění*, propadl statek *Veselov* (Pas. Cheb., okr. Žlutic.) — sídlo a ves s dvorem popl. rybníky a vším příslušenstvím — kterýž l. 1623 resoluce z dne 3. prosince 1624 koupil *Severin Tašsteina*, sekretář komory české, za summu odhadní míš. — Dle účtu komory české z dne 23. července stalo ze summy trhové po zaplacení dluhů toliko z nichž připadlo na třetinu král. fisku náležející 5 díl Zumrovi z milosti ponechaný 1180 zl. (C. 215 Lib. conf. 2, f. 8. — D. Z. 142, F. 30 & 293, J. 1.)

Křištof Erasmus Zummrfeld (Sommerfeld) z T kommissi konfiskační dne 23. května 1623 pokuty odešel l. 1628 pro náboženství ze země, prodav p statek svůj *Skřivany* (Křivany, kr. Jičín, okr. Nov. *Albrechtovi z Waldšteina* za 58.333 zl., na kterou toliko 2333 zl. obdržel. (D. Z. 143, C. 7.) Avšak sloužil potom za rytmistra u nepřítel; pročež při konfiskační *Fridlandské* l. 1634 odsouzen všeho j padl dotčenou pohledanost svou 56.000 zl. na st vanech, kteráž Albrechtovi z Waldšteina a po jeho fisku připadla. (C. 215, C. 1/3 & F. 3/6.) — Viz té z Waldšteina.

Jiří starší Zygel z Choceníc, měšťan Nového m ského, v čas zpoury l. 1618 primas a purkmistr té provinil se tím, že spolu s radními svými Janem I a Janem Turkem z Rozenthalu zrušil povinnost primasskou, kterou císaři byl zavázán, vykonáním nosti a přísahy direktorům a potom králi Fridricho pak, že dne 16. srpna 1618 na radnici Nového m tam direktori přijeli, s nimi se zavázal v stálosti,

a svornosti proti císaři do vylití poslední krůpě krve své a do nejvyššího přemožení, jakož i potom dne 26. srpna 1618 k hotovosti a uvozování lidu městského pod prapore; mimo to podepsal l. 1620 konfederaci s Uhry zavřenou, též instrukci danou vyslaným k Betlénu Gáborovi a jiná rozličná psaní rebellská. Pro tato provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžité pokutě 1500 kop mš. za perdon jemu udělený; avšak rozsudek ten vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627 změněn, tak že *všecko jmění* Zygelo vo na poručení komory české dne 1. října l. 1627 v pokutě bylo uято, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Široké ulici, u *Strnadů* (Strnadovský) řečený, který za 8950 kop mš. odhadnutý postoupen byl manželce Zygelo vé Kateřině, roz. Njednle, na srážku polovice ze statků manžela jejího jí náležející, proti složení 1000 kop mš. do komory české, a po její smrti dle dekretu komory české z dne 25. května 1629 jejím dětem Kristofovi a Kateřině. Tito majíce pro náboženství ze země odejít, postoupili právo své na témž domě *Tomáši* *Ferdinandovi Teyfovi* a *Ceilberku* a *Hollenšteina*, jemuž vedle dekretu komory české dne 17. října 1633 dům ten byl ponechán proti zaplacení 1000 kop mš. král. komoře náležejících, pak spravedlnosti 2000 kop mš., přisouzené dekretem komory české z dne 17. června 1628 Mandaléně Zygelo vé, roz. Kronenbergové z Kobersbergu, manželce Kristofa syna Zygelo va. (C. 215, P. $\frac{3}{5}$ & Z. 9. — Lib. contract. virid. 13, f. 122—124.) — Týž dům l. 1654 postoupen byl cís. rychtáři Novoměstskému Václavovi Augustinovi Kavkovi z Dubečku. (C. 215, Z. 9.)

b) *Dvůr ve Vysočanech* spálený a pustý, který od Zygela v nájmu měl Zikmund Kolečo, jemuž od komory české dne 9. února 1628 za 500 kop mš. byl prodán a do knih Nového města pražského vložen. (C. 215, Z. 9.)

c) *Vinice Zygelo vská* s lisem nově vystavěným, za Holešovicemi mezi vinicemi Oldřicha Kapouna a Chotkovské na gruntech nejvyššího purkrabství Pražského ležící a 30 korců míry držící, se štěpníci, pak 2 kusy polí a 4 kusy louky, za 7000 kop mš. odhadnuté. Též *vinice, Urbanovská* řečená, nad Vltavou proti přívozu Holešovskému na gruntech Maximiliana hraběte z Waldšteina ležící, kterou Zygel před třemi

lety synovi svému postoupil, za 1200 kop. míš. Tyto vinice vedle cíś. resoluce z dne 18. listopadu a připojeny byly k statkům úřadu nejvyššího Pražského; když však nejvyšší purkrabí Adam z omylem je odkázal manželce své Johanně Emilii, r tina, a synům svým, odřekli se a upustili od nich cové dne 22. listopadu 1638. (D. Z. 146, J. 14. — tract. supremi burggraviatus Pragensis, f. 104, 105,

Křiřtof Zygel z Chocenic, syn Jiřího staršího, náboženství ze země se svým otcem a sestrami Annou a Reginou l. 1628 a navrátiv se při vpád l. 1631, přidržel se hraběte z Turnu; pročež vedle *kommissse konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1631 statkem a jméním svým v pokutu upadl, tak že jeho po matce jemu při městě Litoměřicích ná král. komory ujata byla, totiž: *vinice*, řečená „ a *dům*, řečený *Travčický*, kteréž jeho otec Jiří emigrací s povolením král. místodržicích dne 6. 1628 postoupil, totiž vinici Janovi Kobrovi a dům Deuschmannovi, jenž na summu trhovou 1500 kop zůstal 1100 kop. — L. 1646 žádal Zygel hraběte M z Trautmansdorfu, cíś. nejvyššího hofmistra k v míru do Münsteru vyslaného, za přímluvu, aby m lost jeho vydána byla, stěžuje si velice na krá českou, král. místodržící a reformatory, že emigra pronásledovali, tak že jim i přístup k císaři a král aby ti to nešťastní lidé pohledaností svých v Čechá se nemohli. (C. 215, Z. 9.) — Viz též Jiří Zygel.

Adam Zylvar ryt. ze Zylveršteina a z Pilniko též Silber ze Silberšteina) na Vlčicích, Třemešné a šovsi, bratr Janův, při kommissi confiscationis dn padu 1622 odsouzen *dvou třetin jmění* svého, které tou příčinou všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Ji kop míš.

b) Statek *Vlčice* (kr. Jičín, okr. Trutnov), k r ležel zámek Břečstein (Silberstein), tvrz a ves Vlčicím poplužním, pivovárem, s teplicí Svato-Janskou a rybníky; městečka Pilnikov a Freiheit; vsi Bu (Jungbuch), Kalná Voda (Trübenwasser), Oblanov (

Weigelsdorf) a Lhotka za Trutnovem (D. Z. 66, D. 12), jak to l. 1608 Beatrix Lobkovská roz. ze Sylberšteina strýci svému Adamovi Zylvarovi odkázala. (D. Z. 135, B. 14.)* — Statek ten, za 91.450 kop mš. odhadnutý, od král. komory dne 21. ledna 1623 za 91.450 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina* (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), od něhož jakožto léno Fridlandské dne 9. ledna 1627 zastaven byl na 30 let za 149.020 zl. rýn. císař. plukovníkovi *Danielovi Hebronovi*. (Viz Waldštejn.)

c) Statek *Třemešná Bílá* (kr. Hradec Král., okr. Král. Dvůr**) — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, vsi Nemaňov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) a Doubravice s mlýnem Těšnovským s pilou na Labi, rybníkem a 3 kusy lesů — za 13.503 kopy mš. odhadnutý, koupil za 13.503 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), který jej v léno přenesl a dne 27. února 1624 Jiřímu Sádovskému za 12.195 zl. postoupil. (D. dv. 71, f. 12. — Viz Waldštejn.)

d) Statek *Třebnouševs* (Třeboučevs, Hrubá Třemešoves, Gross-Třemešna, okr. Hořic.) — tvrz a ves T. s dvorem poplužním, vsi Ostrov, Dobrávoda dolejší a díl vsi Milovice — kterýž za 21.523 kopy mš. odhadnutý dne 13. ledna 1623 za 21.000 kop mš. koupil *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, B. 10 & 194, C. 13), od něhož v léno přenesen a dne 29. ledna 1624 *Jeronymovi Bukovskému* za 24.500 zl. za léno Fridlandské postoupen byl. (D. dv. 71, f. 6. — Viz Waldštejn.)

Ze summy trhové, za všechny tyto statky 129.453 zl. vynášející, připadlo dle účtu komory české z dne 28. srpna 1654 po srážce dluhů na dvě třetiny král. fisku náležející 71.057 zl., a na třetinu Zylvarovi ponechanou 35.528 zl., na kterouž summu Zylvar l. 1624 toliko 7000 kop m. z komory

*) Statek a zámek Břečstein (potom Silberstein řečený), městečko Pilníkov, pak vsi Vlčice, Voblunov, Mladé Buky, Glasendorf (tehdy ves pnnstá), Lhota v Starých Bucích, Zábोří, Polkendorf a Bukovina, byly až do l. 1622 léna Trutnovská, a t. r. za dědictví zpnné postoupeny jsou Adamovi Zylvarovi. (Archiv místodr. S. 303—5.)

**) Statek *Třemešná* — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, tvrz a ves Borky s dvorem poplužním, vsi Brusnice Česká (díl), Czylmov a Doubravice (díl), s mlýny, rybníky, řekou Labem, potoky, lesy a vším příslušenstvím — koupil Adam Zylvar l. 1594 za 19.000 kop mš. od si-
otků po Budivoji Třemešském ze Železna. (D. Z. 169, N. 21.)

české obdržel. Avšak dle účtu z dne 27. února 1655 var na svou třetinu ještě jenom 6642 zl. dostati dle uznání kommissee revisionis mnohé dluhy i s úroky z jeho třetiny zaplacený býti měly. Mimo to připadl vytčené jistiny 6270 kop na jeho díl 2090 kop; o po částí ucházel se l. 1669 jeho spoludědic Vilém Kristián hrabě z Waldšteina. (C. 215, F. 67/26.) — Z jmenování Zylvarovi konfiskovaného dostalo se král. fisku kdežto na třetinu Zylvarovu toliko 14.808 zl. připadl S. 14. — Lib. conf. 2, f. 269.)

Mimo statky vytčené propadl Adam Zylvar svým Janem též statky manské, totiž vsi Rokytňák, Mladé Buky, Javorník, Olešnice a Lanov (Langena Trutnovském a Vrchlabském ležící, které na poručení z Lichtenšteina dne 18. června 1622 k ruce krále (C. 215, S. 14.)

Jan Zylvar ryt. ze Zylveršteina a Pilnikova Domaslavicích a Smidarech, bratr Adamův, účastniv ujel po bitvě bělohorské ze země, a nepostaviv se missi hrdební odsouzen byl dne 14. července 1622 i statků; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace všeho j kteréhž hned od král. komory bylo uято, totiž:

a) Statek *Domaslavice* (Domaslavice, kr. Jičín, dousy) za 38.144 kopy m. odhadnutý, k němuž ná a ves Domaslavice s dvorem poplužním, ves Vyželec, zaniklá) s rybníkem, s poli k chalupě Bučenské náležitými, pak vsi Újezd (Zylvarův) s dvorem Liskovice s dvorem poplužním a podacím kostelním a Černín s lesy, rybníky (zejména Královský, S Zlodějička, Směšný, Doubský a Durdička) a přísl jak to l. 1608 Beatrix Lobkovicová, roz. ze Sylbers své Anně Rozyně, Zylvarově manželce, odkázala. (B. 14.)

b) Statek *Smidary* (kr. Jičín, okr. Bydžov.), kop mš. odhadnutý, totiž tvrz Smidary s dvorem pivovárem a mlýnem, městečko Smidary s podacím tvrz a ves Liskovice (díl), vsi Lhota Smidarská (Kříčov (díl) s dvorem poplužním, Loučná Hora

kostelním a dvorem poplužním, Červeněves s dvorem poplužním; díl vsi Mystěvsí, mlýny Netřebský a Mezeřícký s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1608 Janovi Zylvarovi jeho teta Beatrix roz. z Sylberšteina, manželka Jana Václava z Lobkovic, odkázala (D. Z. 135, B. 18); též tvrz a ves Petrovice, ves Nerešov s dvorem poplužním a podacím kostelním, jak to Adam Zylvar l. 1593 od Mikuláše Pecin-gara za 6000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 179, B. 3); pak ves Králíky (Králíčky) a díl vsi Mystěvsí.

c) Statek *Žireč* (Schurz, kr. Král. Hradec), za 51.486 kop mš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Žireč s dvorem poplužním, vsi celé Zaloňov s podacím kostelním, Hříbojedy hořejší i dolejší, dílem ves Dubenec s podacím kostelním, lesy, rybníky, řekou Labem a příslušenstvím, jak to Adam Zylvar z Pilnikova již před shořením desk od Jiříka z Gerštorfa za 2500 kop gr. česk. koupil (D. Z. 4, B. 21) a l. 1597 Adam Zylvar odkázal strýci svému Janovi Zylvarovi. (D. Z. 127, L. 28 & 131, C. 3.) — d) Ves manská *Rokytník* (Starý a Nový, Regnitz, kr. Jičín, okr. Trutnov.) Viz Adam Zylvar.

Tyto statky všechny, avšak bez podací kostelních k ruce císaře vymíněných, v jedné summě za 166.686 kop mš. odhadnuté, od komory české koupila dne 8. července 1622 *Maria Majdalena Trčková z Lípy*, roz. z Lobkovic, za 95.142 kopy m. (111.000 zl. rýn.), z kteréž summy vedle cís. resoluce z dne 24. října 1622 jí poraženo bylo 35.000 zl. za vesnice *Letňany* a *Třeborovice*, od ní k cís. panství Brandýskému postoupené, zbytek pak jí poražen byl na dluzích, jí od císaře povinných. (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 72 & 329. — D. Z. 141, C. 15.) — Z těchto statků postoupila Trčková *Domaslavice* a *Smidary Albrechtovi z Waldšteina* za 116.666 zl. (viz Waldštejn); statek pak *Žireč* po její smrti k ruce král. fisku v pokutě byl ujat. (Viz Jan Rudolf Trčka.)

Mimo statky vytčené propadl Zylvar též 500 kop gr. česk. (1000 kop mš.), zbytek to summy trhové za *dům nárožní* v Starém městě pražském na Dlouhé třídě vedle domu u Velkého Muže ležící, který l. 1619 Janovi Jiřímu z *Pětikostela* za 1500 kop gr. česk. prodal. Protož dům ten dne 17. července 1629 k ruce král. fisku byl ujat a vedle dekretu komory české 28. července 1629 *Jakubovi Koslovi z Peclínovce*

na srážku dluhu od císařů Maximiliana a Rudolfa
vinného v summě 1000 kop mš. postoupen. (C. 21.
Lib. contract. caerul. 3, f. 253 & 411.) — Viz Pě-

Zylvarova sestra *Johanna*, vdova po Sigmund
covi, bývalém presidentu v Slezsku, ucházela se
Domaslavice, který na ni připadl právem nápadním
její Beatrici Lobkovicové, roz. ze Silberšteina;
dosáhla od l. 1621—1649 ničeho, ačkoliv se za ni
sám arcivévoda Karel, biskup Vratislavský. Po její
máhal se l. 1653 též marně o navrácení téhož statku
konfiskovaného její syn Karel Křištof sv. pán
(C. 215, S. 14.)

**Žakovci ze Žákovy a z Jivan Jindřich starší
mladší, Václav Lev a Vilém**, katolíci, účastnili se z
že dne 1. října 1619 vykonali přísahu na konfederaci
odbojných s jinými zeměmi učiněnou; ale poněvad
tom vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému
kommissi konfiskační dne 9. listopadu a 3. pros.
10. března 1623 a cíś. resolucí z dne 30. října 1623
byli osvobozeni, a za perdon jim udělený zavázali se
kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na almu
leje Ferdinandské v klášteře sv. Jakuba v Praze za
kuty, totiž *Jindřich starší* 300 zl., *Jindřich mladší*
Václav Lev 500 zl. a na místě svého vnuka *Karla*
rýn., kteréžto summy dle listů upomínacích z dne
1631 o sv. Jiří t. r. měli složit. (C. 215, C. 1/2 & 1/3)

Johanna Žďárská ze Žďáru, roz. z Ottopachu,
se v čas zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných
kláštera *Strahovského*, ves *Cheyn* (Chýně, kr. Praž.
Hořeměřice) s dvorem poplužním a příslušenstvím
za summu odhadní 5838 kop mš., zaplacenou až
kop, z nichž deputat dotčenému klášteru ročně 120
dávati měla. Tento statek beze vší náhrady navrácen
klášteru Strahovskému. (D. Z. 140, E. 29 & 193,

Floryan, Hynek a Jan Jiří Žďárští ryt. ze Žďáru
Kladně, katolíci, při kommissi konfiskační obviněni
stenství ve zpouře, zvláště že vykonali dne 1. října
přísahu na konfederaci stavův odbojných; ale ku
Jaroslava z Martínic, tchána Jana Jiřího, od c

29. a 31. října 1622 perdonování byli bez výminky. *Hynek* pak zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složit 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$, C. $\frac{11}{41}$, & Z. 4.)

Jan Šebestian Žďárský ryt. ze Žďáru (Saar), při kommissi konfiskační dne 31. ledna 1623 vedle cíś. resoluce z dne 28. ledna t. r. odsouzen *polovice jmění svého*, propadl: a) Statek *Průhlavy* (Pröhligh, okr. Žatec.), který odhadnutý za 3486 kop mš., vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete Lichtenšteina dne 20. března 1623 postoupen byl k držení a užívání *Janu Jiřímu Žďárskému*, a po jeho smrti l. 1624 manželce Jana Šebestiana Žďárského, Alžbětě roz. Victum. — b) Jistinu 5000 kop mš., z níž polovice v pokutě propadlá vedle cíś. resoluce z dne 14. listopadu 1630 postoupena jest *Vilému Jindřichovi Besedružickému z Kolovrat* na srážku jeho pohledanosti 4000 kop mš., již měl za komorou českou. Druhou polovici této jistiny, náležející dětem Žďárského, postoupila vdova po něm pozůstalá Alžběta, roz. Victum, l. 1628 Rozíně Alžbětě z Vchynic. (C. 215, Z. 4. — Lib. conf. 2, f. 398.)

Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru, při kommissi konfiskační dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Žďár* (Saar, kr. Žatec, okr. Doupov.) — zámek a ves Žďár s dvorem, pluhárním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky, podacím kostelím, a vesnice Hermannsdorf (Hermesdorf), Tiefenbach, Sebelitz (Sebeltic, Žebletín), Maleš (Molischen), Kozlov (Gosslau, Koll) a Olišov (Oleška, Oleschau, díl) — kterýž odhadnutý za 10.318 kop mš. vedle cíś. resoluce z dne 19. června 1623 *Janovi Jiřímu Žďárskému ze Žďáru* za 41.314 kop 33 gr. mš. byl prodán. Když však tento téhož roku bez dětí zemřel, převzal statek dotčený dne 25. června 1626 dědic a strýc jeho *Jetřich Floryan ze Žďáru* za touže summu, z níž Janovi Václavovi Žďárskému na dvě třetiny z milosti mu ponechané, na srážce věna manželky jeho v 15.000 kop. mš., ze summy celkové 17.543 kopy a na třetinu král. fisku náležející 8771 kopy zaplacená býti měla. Mimo to po smrti manželky Žďárského připadlo l. 1643 z dotčeného jejího věna na statku Žďárském pojištěného k ruce král. fisku 5000 kop mš., pak

500 kop z jistiny 1500 kop mš. Žďárskému ná-
že Žďárský z celého jmění svého v pokutě 14.271
padl. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$ & Z. 4. — Lib. conf. 2, f.
142, H. 17 & 293, K. 31.)

Žďárský pak odešel l. 1628 pro náboženst-
a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouze-
při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25.
opět všeho jmění svého; avšak rozsudek ten ved-
luce z dne 16. června 1636 zrušen a Žďárský ji-
své i děti jeho co do cti a jmění svého jsou
poněvadž strýc jeho Hynek Jiří Žďárský při kon-
sionis konfiskace Fridlandské nevinu jeho dokáz-
Z. 4.) — Statek *Žďár* prodaly l. 1653 dne 24. b.
ze Žďáru, svob. paní Polyxena Maria z Pisnic a p-
tičny Eleonora a Majdalena Rosina, za 33.000 zl.
Karlovi Přichovskému svob. pánu z Přichovic (D.
J. 12), od jehož syna *Petra Pavla* l. 1667 jej
Hartvik hrabě z Nostic za 34.000 zl. rýn. (D. Z.

Gabriel Křištof Želinský svob. pán ze Sebuzína
stenství ve zpouře při kommissi konfiskační o-
všeho jmění, avšak vedle cí. resoluce z dne 28.
(publ. dne 18. února) z milosti statky jeho v man-
jsou. Pročež Želinský se ohlásil dne 18. února
čině léna, jehož však nikdy nepřijal na statky, kt-
svém Křištofovi rozdělením bratrským obdržel, to
Libeň nová (kr. Pražský) s dvorem poplužním, dv-
(Libčí), dvorek ve vsi Oboře, pustý dvůr na Dr-
Libeň nová, Olešen (Oleška), Okrouhlov, Zahofan-
Vrata, Petrov, Boholiby, Libeč (Libeř), Obora
(Stiměřice); — b) tvrz a dvůr poplužní *Chotouň* s
mlýnem nachlebním s pilou a rybníky, též druhý
k témuž dvoru připojený s ovčínem a přísluše-
Louky (Luka), Podloučí, Ouhliště, Sázava, Skals-
s příslušenstvím, jak to l. 1608 matka Želinského
roz. z Hrušova od sirotků po Martinovi Karban-
za 14.000 kop mš. koupila. (D. Z. 138, N. 20.)

Mimo tyto statky měl Želinský *Tři domy* v mě-
(Eule) ležící, pod šos a právo téhož města nále-
dům Markvartovský, při němž dvůr se štěpnicí a za

dva masné krámy, dva háje řečené Hrádek a Lípy, též 14 kukusův k témuž dvoru náležejících; *druhý dům* v městě na náměstí s pivovárem; *třetí dům* též na náměstí, řečený *Karbanovský*, s mlýnem pod městem; — též *vinici* za vsí Holešovicemi na vrchu ležící, kterou předešle matka Želinského Majdalena, roz. Voděradská z Hrušova, ve 2000 kop. m. ujala.

Konečně se uvázal Želinský po smrti bratra svého Václava l. 1626 v statek jemu od téhož bratra postoupený *Břežany dolní* (okr. Jilové) a *Cholupice* — totiž zámek, ves a dvůr poplužní Břežany s pivovárem, dvůr poplužní a ves Lhota s krčmou Jarovskou, ves a pustý dvůr Zvole (Zwoll) s podacím kostelním; tvrz, ves a dvůr poplužní *Cholupice* s ovčínem a rybníky; vsi Ohrobec, Hodkovice, Jirčany (Jerčany) s podacím kostelním, Stědčák (Stědřík), Pisnice, Modřany s 5 osedlými a podacím kostelním a Vesce (Vesec, Westec); mlýn sladový pode vsí Břežany, mlýn nade vsí Modřany při řece Vltavě o šesti kolách moučných a 1 stupním s 2 pilami a domem se svobodným šenkem; s vinicí nade vsí Modřany, chmelnicemi, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím. Tento statek dědičný i se všemi svršky na statcích svých lenních Libni a Chotouni odkázal Želinský l. 1626 tetě své Kateřině Polyxeně purkrabince z Donína, roz. Voděradské Hrušova a na Sukdole. (D. Z. 142, H. 22.)

Po smrti Želinského všechny statky dědičné i se statkem Břežanským dle nařízení komory české dne 30. srpna 1626 k ruce krále ujaty jsou, z nichž pak statky lenní *Libeň* a *Chotoun*, právem odúmrtím na krále připadlé, *Křištofovi Simonovi svob. pánu z Thunu* v summě 20.000 zl. zastaveny, potom i s domy a dvory při městě Jilovém, od komory české JUDITĚ JOZEFOVÉ z Engelsbergu zastavenými, vedle císařské resoluce z dne 7. září 1627 *Sezimovi hraběti z Vrtby* za 1.500 zl. prodány byly; ale poněvadž tento od koupě té nepustil, za touže summu dne 15. září 1627 postoupeny jsou *Pavlovi Michnovi z Vacínova* (D. Z. 294, E. 5), jemuž i statek Břežanský, za 76.544 kopy míš. odhadnutý, od dotčené Kateřiny Polyxeny z Donína a od komory české pro dluhy prodán byl l. 1627 za hotových 50.000 kop míš. (D. Z. 142, M. 15.) — Ze summy tržové dotčených 41.500 zl. připadlo k ruce krále 10.000 zl., zbytek pak na zaplacení dluhův na těch statcích

vězících obrácen býti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & Z. conf. 2, f. 85, 86 & 118.)*)

Vinice za Holešovicemi svrchu dotčená vedle luce z dne 19. ledna 1628 dědičně postoupěna byla a důchodnímu v král. Českém *Bedřichovi Ramingovastu* za 1500 zl. rýn. na srážku služného jemu z (C. 215, Z. 7.)

Kašpar Melichar svob. pán ze Žerotína pro ve zpouře vedle cíś. poručení z dne 6. února 1621 m svým býti uvězněn, avšak dle zprávy knížete z Lici cisaři dne 23. února 1621 podané ponechán byl na poněvadž se zpoury nezúčastnil, nýbrž vždycky císař zůstal; potom na svou žádost snažnou pokuty resoluce z dne 8. listopadu 1622 osvobozen, pon při statcích svých, Nových Dvořích a Ovčárech (Hora), avšak bez kollatur a far, které k ruce vymíněny s tím poručením, aby Žerotín z nich odstranil. (C. 215, Z. 8.)

Anna Maximiliana ze Žerotína, viz Anna Max Švamberka, roz. z Opperstorfu.

*) Tyto statky všecky po smrti Václava Michny hrnova na jeho dědice Zikmunda Norberta Michnu, a po té jeho syna nezletilého Karla Jiřího Václava připadly, a l. 1678 pro dluhy prodány jsou za 95,000 zl. rýn. *Jiřimu Luběti z Sincendorfu*. (C. 215, Z. 7. — D. Z. 393, M. 9.)

Dodatek.

Václav Sak vladýka z Bohuňovic při kommissionis v příčině svého provinění, v čas zpoury s se umluvil a porovnal, tak že pokuty 200 kop m komory odvedl, a jeho provinění mu od císaře d kommissionis transactionis z dne 7. července 1631 j nuto. (C. 215, S. 4.)

Dům Chyžďerovský (viz Waldštejn Albrecht s halteři na ryby postoupen byl vedle dekretu ko z dne 13. prosince 1641 za summu odhadní 600 *Antonínovi Binago*, radě při král. komoře české. (Li virid. 14, f. 2.)

P r a h a.

Města Pražská účastnila se zpoury tím, že obce všech tří měst po vyhození král. místodržících dne 24. května 1618 se připojily k stavům povstalým pod obojí, jimž přípověd svou jedno každé město pečetí městskou utvrdilo; pak že mezi direktory a správce zemské ze středu svého zvolily ze Starého města Martina Fruweina z Podolí, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfu, Daniele Škretu Šotnovského ze Závorič a Jana Oršinovského z Fürstenfeldu; z Nového města Valentina Kochana z Prachové, Tobiáše Štefka z Koloděj a Václava Píseckého z Kranichfeldu, a z Menšího města Kristofa Kobra z Koberšperku, kteříž potom i s purkmistry, radou a konšely všech obcí všech tří měst Pražských přistoupili k veškerým mešením stavův odbojných, zvláště k nařízené defensi zemské, k zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckraběte za krále Českého, též ke konfederaci s jinými zeměmi navržené, kteráž i pečetí všech tří měst Pražských byla utvrzena.

Ačkoliv pak měšťané všech tří měst Pražských hned po bitvě bělohorské knížeti Bavorskému Maximilianovi dne 8. a 10. listopadu 1620 na milost se vzdali a novou povinnost a slib človecenství císaři Ferdinandovi II. jakožto králi pánu svému vykonali; přece všechny statky a důchody obcím otčených měst náležející pro jejich účastenství ve zpouře byly odňaty a cis. rychtářům k správě odevzdány, totiž:

I. Statky a důchody obce Starého města pražského.

1. Ves *Záluží*, tři míle od Prahy vzdálí, v níž bylo 10 oddaných od vojska tak sebraných, že sotva z práce své hléb sobě utěžiti mohli, a obec z nich více kontribucí dá-

vala, nežli oni úrokův jí odvozovali. — 2. *Dvůr* s 3 poddanými a 2 chalupami, před zpourou i s tvrzí a nevystavěný, od císa. vojska po bitvě bělohorské zrušený. — 3. *Dvoreček Volšanský*, prázdný, též od vojska drancovaný. — 4. *Dvoreček Branický* s vápennými stěnami. — 5. *Dva mlýny*, *Helmovský* a *Kamenský* na Špitálce nákladně vystavěné, z nichž užitek skrovný na vyživění chudých lidí v špitále sv. Pavla vycházel; *na mostě* a přitom *dva mlýny*; z čehož náklad na vyživění *dárnu*, jezy, barky, sruby a dlažení po městě a na předměstí vycházel, a k tomu ještě vedle nařízení císaře Ferdinanda *Měsíčnímu městu pražskému* ročně 60 kop míš. na platbu; *ženění* se vydávalo, tak že důchody tyto nepostačovaly; 5000 kop míš. dluhů v úřadu městském bylo v roce 1547. — 7. *Člů z pěti bran*, kteráž vynášejíce týdně okolo 1000 kop míš. na opravy cest a silnic nevystačovaly; neboť platilo 12 mušketýrův a dva písaři, jimž se každému 1000 kop míš. platilo. — 8. *Obchod solní*, kterýž po bitvě téměř dokonce klesl; neboť na ten čas rozličné soli i z vyšších stavův sůl pokoutně prodávaly, tak že solnice nikdo jí nekupoval. — 9. *Rychta Stará*, v níž vína byl velmi skrovný, poněvadž obyvatelstvo v době války dáním na vojsko a caladou (pádem) mince žádných peněz. — 10. *Porybenství*, kteréž ani tolik nevynášelo, se mohl každému z purkmistrů deputát jeho od starosty a na vychování služebníka jeho, dosti na skrovně platiti. — 11. *Vápenice*, z níž užitek na dříví, od občanů do strážnic dodávané, ani nestačil. — 12. *Přívozy* důchod na nejvýše byl ztenčen, poněvadž lid vojen se převážel. (Archiv místodrž. P. 123/32.)*

*) Ze statků rozsáhlých a důchodů, L. 1547 obci Staroněmcké konfiskované (viz Tieftrunk, *Odpor stavů českých* I. 1547; *Statky* I. 1547 konfiskované), od císaře Ferdinanda I. k užívání L. 1549 a L. 1562 Pražanům staroměstským puštěny byly: *plužní Stráše* (Strašnice) se vsí a příslušenstvím; *člů na Strahovské* s domy celnými po obou stranách mostu ležícími, též *člů na Horské brány* a ze tří bran v Menším městě pražském; *Strahovská*, *Kartauzská* a *Písecká*; *porybné* neboližto *člů* se od starodávna dávalo; *mlýny* s šlejfirami a s pilami na Vltavě s přívazy; váha kořená, rychta, platy a kotel jarmarky, jarmarečné v Ungeltu, v Tejně, tržné, trhy ovocní za kotel a jiné městské důchody; platy z ostrovů, polovic

Mimo statky a důchody vytčené měla obec statky k farám a záduším Starého města náležitě, nad nimiž vrchnost a kollatury císař Ferdinand I. l. 1547 obci pro účastenství ve zpouře odňal a synu svému králi Maximilianovi postoupil, avšak l. 1562 obci navrátil (D. Z. 20, K. 15); zvláště též *zboží manské v Menším Přitočně* (okr. Unhošť) s polovicí téže vsi, k záduší špitálu sv. Pavla za Poříčskou branou náležející, na kteréž pak dne 12. listopadu 1626 přijali léno na místě purkmistra a raddy i vši obce Starého města pražského, František Cortesso z rady a Adam Václav z Velechova, kancléř téhož města. (Desky dvorské 68. I., f. 38.)

Konečně koupila obec l. 1620 v čas zpoury od stavův obbojných *statek duchovní špitálu Křižovníkův*, totiž *dvůr Robmhapovský*, za branou Poříčskou nedaleko špitálu sv. Pavla na Špitálsku ležící, s dědinami, vinicemi, zahradou a vším příslušenstvím, též s lidmi poddanými na předměstí Nového města pražského, kdež v Zahradách slove, i okolo dvoru Robmhapského osedlými (kromě dvora *Hradiště* v Novém městě pražském u sv. Petra na Poříčí ležícího a lidí v něm osedlých), za summu odhadní 9500 kop míš. zcela zaplacených. Od této smlouvy musila obec dne 9. prosince 1620 upustiti a dotčený statek špitálu Křižovníckému navrátiti. (D. Z. 193, D. 2.)

mostem, ostrovy proti Bubnům, z kterýchž se platí k špitálu sv. Pavla, ze zahrad, z chmelnic a břehův, počnouc nad mostem od strouhy proti Písané lázni až k strouze, která jest mezi zdmi městskými a lázní Jelesnovou; s platem z pil mlýna Severýnovského a z domu pod mostem na ostrůvku, krom zahrad někdy Jana Kolského; k tomu ještě obehod solní a ungelt po malém penízi ze všech cizích vin, kromě Malvazi, Ryvoli a jiných sladkých vin vlašských, z kteréhož však platu perkmistra král. mor. vinických ročně 15 kop gr. česk. dávati měli. — Z důchodů těchto povinni byli Pražané Staroměstští most Pražský a brány při něm, též silnice a cesty k městu vedoucí opravovati a dláždit, též obci Menšího města pražského na pomoc k dlážďení téhož města ročně 30 kop gr. česk. vydávati; z porybného pak měli dávati každého pátku do kláštera sv. Jakuba po 2 kapřích a k Matce Boží na Písku v Novém městě 1 kapra neb za kapra po 2 gr. česk. Mimo to vymínil sobě císař dům pustý řečený Saský vedle mostu v Menším městě ležící, pokudž se od domu celého sdílí příčnou odděluje; též břehy u města k vaření sanytru jakož svobodně plavení dříví a jiných potřeb skrze jezy. Naproti tomu poechání byli měšťané všech tří měst Pražských při pokojném držení a živání všech gruntů, zahrad, štěpnic, vinic, chmelnic, luk, mlýnů a domů, které od bývalých klášterů Kartauzského a Plazského za Oujezdem pod Petřínem ležících a do gruntů zbořených a vyvrácených koupili. (D. Z. 0, K. 16.)

II. Statky a důchody obce Nového města p

od králův českých nadané na opravu cest, splácení dluh
obecní. (Dle archivu místodrž. P. ¹²²₅₃.)

1. *Ves Nusle*, od císaře obci postoupená, v
daní usedlí. — 2. *Dvůr poplužní v Malešicích*, od
pro chování koní a cizení města odevzdaný, v n
čas (l. 1628) byl čtverý potah. — 3. *Dvůr popluž
holech*, od obce l. 1604 za 7500 kop míš. kou
179, F. 22), v němž na ten čas byl potah troji.
Andělská zahrada řečený, od císaře Karla IV.
prodeji vína a piva od všech poplatkův osv
5. *Dům, U Černé růže* řečený, obci odkázaný, v n
a tůnné věci k prodaji skládávaly. — 6. *Mlýny, Šití*
od obce koupené, v nichž předním mlýnci slad
vodní 4, v šejdovně 8, v zadní 7, pily na prkna
vodní, kdež se voda do kašen, pivovárův a domů v
kola 2, a v šlejfirné jedno. — 7. *Mlýny, Nové řeče*
koupené, v nichž předním mlýnci sladovém kola vo
dovně 9, v zadní 4, v nové 4, ve velkých mlýnech
pily na prkna 3, ve valše 1, ve věži vodní 1. —
a *přívaz*. — 9. *Cla v branách*, clo z koní, z doby
rečné a tržné; clo z tůnných věcí a clo z oleje;
na Vltavě i s dřívím vejtowním, z něhož pro vychova
lidí v špitále 18 kop, kvardianovi a bratřím do
Jakuba v Starém městě 40 kop, a proboštovi Vyš
20 kop gr. českých každoročně se odvozovalo.

Mimo tyto statky a důchody měla obec též *sta
zádušní*, k špitálům a kostelům náležející, totiž: *k
Alžběty a sv. Bartoloměje* platy na vsi Herynku z
dlých; na vsi Hodkovičkách plat s pustým dvorem p
dranech platy na lidech s dílem řeky Vltavy, ostr
níkem Tuně řečeným; v Chomútovicích plat na tře
kmetcích s kovárnou; v Kačkovcích a Čermeticích
dvoru kmetcím; v Krči na tvrzi pusté a dvoru pus
nem; — *k záduší kostela sv. Jindřicha* platy na vs
hořejších; — *k záduší sv. Petra na Poříčí* platy na
Veliká s podacím kostelním tudíž a dvorem pop

třemi lukami; — *k záduší sv. Štěpána Velikého* platy na dvoru kmetském v Modleticích s krčmou a člověkem kmetském; ve vsi Dobrovice na dvoru kmetském s člověkem kmetském a rybníkem; — *k záduší kostela sv. Vojtěcha ve Smrdařích* platy na vsích Korycanech a Oujezdci, v Dědibabech na 2 dvorech kmetských a chalupě; též platy ve vsi Kbele, v Hovorčovicích a na lidech cizích v Dřínově. *)

Konečně koupila obec Novoměstská l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných statky duchovní, totiž: a) statek probošta, děkana i vši kapitoly *kostela sv. Petra a Pavla na Vyšehradě — město Hory Vyšehradu* s pivovárem, mlýnem Fabianovským (rytíři Arnoštovi staršímu Robmhapovi pod plat náležitým), s ostrovem naproti Starému zámku Vyšehradu ležícím, s dědinami, vinicemi, chmelnicemi a vším příslušenstvím, ležícím i za branou Vyšehradskou po levé ruce až k bráně Svinské a Koňské, též z obojí strany kostela sv. Pankracia až na vrch Habrový nad vsí Novou Krčí, též nad vsí Podolem, pod vsí Vršovicemi, nad vsí Nuslemi a nad vsí Michlí; — b) *všecky grunty*, vinice, štěpnice, zahrady a pole *ke klášteru sv. Kateřiny* v Novém městě pražském náležející, s lidmi osedlými i vším příslušenstvím náležitým k témuž klášteru, jakož i *ke klášteru sv. Tomáše* v Menším městě pražském, kteréž obec k osadě sv. Štěpána Velikého připojila; — c) *dvůr Hradiště* (Hradiště) blíž kostela sv. Petra ležící, s domy, zahradami a platy, i s domem Ratejna řečeným, tak jakž to vše *ke špitálu Křižovníků* náleželo, kterýžto statek obec k osadě sv. Petra na Poříčí připojila. — Summu trhovou za všecky statky vytčené 9000 kop mš. zaplatila obec až na 1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop klášteru sv. Tomáše a sv. Kateřiny odváděti měla. (D. Z. 193, F. 3.) Avšak tyto statky všecky od obce navraceny býti musily do-

*) Tyto statky zádušní jakož i dvůr poplužní v Malešicích (sub 2. vytčeny), vedle císařského listu daného na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu l. 1547 navraceny a ponechány byly, avšak bez vrchnosti nad nimi králi pozůstatvené, obci Nového města pražského ze statků téže obce l. 1547 v pokutě propadlých, s tím doložením, že budoucí králové čeští nemají míti žádné moci takové statky od kostelův a špitálův obecních oddělití aneb jinam obrátiti. Vrchnost pak a panství nad těmi statky prodal císař za 2000 zl. rýn. obci dne 30. července 1586. (Archiv místodrž. K. 1/121. — D. Z. 23, F. 20.)

tčeným duchovním, taktéž i *statek probošství ka*
Pražského, totiž vsi Vepřek, Dušníky a Věstuo
 příslušenstvím, které starší úředníci na místě os
 sv. Vojtěcha Většího v Novém městě pražském l.
 zpouřý od stavův odbojných za summu odhadní
 mš. hotových peněz koupili. (D. Z. 192, O. 4.)

III. Statky a důchody obce Menšího města p

(Dle zprávy cís. rychtáře Filiberta Emanuele de Baiss

1. *Pivovár Hrachovský*, který obec obdržela
 mlýn svůj *Hut*, na Újezdě blíže přivozu ležící a
 ručení hraběti Pavlovi Michnovi postoupený. — 2
panovský, jehož však mocně se ujal velkopřev
 Jana Jerosolimitanského, ač neměl k němu práva
 3. *Platy z několika domů* ve Vlašské ulici a za šp
 cích, k jurisdikci Menšího města pražského ná
 knihami městskými se řídících, jichž však se m
 právně ujal opat kláštera Hory Sion (Straho
 4. *Obecní vápenice* na větším díle sbořená, a j
 obecní. — 5. *Dům Saský*, blíže mostu ležící. (Ar
 držít. P. $\frac{2}{3}$ & P. $\frac{123}{52}$.)

Mimo to koupila obec Menšího města léta
 zpouřý od stavův odbojných *statek kláštera Břevn*
 Třebonice s příslušenstvím, za summu odhadní 6
 zcela zaplacenou až na 1500 kop, z nichž depu
 90 kop mš. dotčenému klášteru odváděti měla. A
 ten klášteru Břevnovskému obec musila navrátiti.
 D. 4.)

Tyto statky a důchody nepatrné obci Praž
 obráceny býti k dobrému císaře; ale od cís. hej
 Pražských hned po obnově rad městských poruč
 vzdány byly k spravování úředníkům šestipansk
 žádný z těch statků nebyl k ruce král. fisku pro
 dva dvory kmetcí a jedna chalupa ve vsi *Dědiba*
 babech), k záduší sv. Vojtěcha v Smradařích v Ne
 náležející, vedle cís. resoluce z dne 3. června 16
 biskupa Pražského kardinala hraběte z Harrachu, j
 vyššího kollatora všech osad v městech Pražských, o

a směny dne 10. září 1626 učiněné postoupeny byly *Vilémovi mladšímu z Lobkovic*, tak že tento povinen byl dáti náhradou jiný statek záduší dotčenému. (C. 215, P. 2/3.) — *Ostatní pak statky a důchody všecky obcím měst Pražských pro veliké dluhy navraceny a postoupeny byly* vedle cíś. nařízení, dekretem král. kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámeného, tak že statky obce Starého města pražského dle návrhu cíś. rychtáře Františka Ostrátoka z Astfeldu dne 8. května 1628 primasovi jakožto hospodáři města k spravování byly odevzdány na ten způsob, aby primas všecko s vědomostí celého úřadu a rady řídil a každoročně od úředníků z rady nařízených počty v přítomnosti osob předních radních a dvou z obecních starších přijímal a s cíś. rychtářem, kterýžby však jejich spoluměštěním byl, nade všemi důchody dozorství měl. Taktéž odevzdány byly statky a důchody obcím Nového a Menšího města pražského, avšak cíś. rychtářové těchto měst, Michal Ryttersic z Ryttersfeldu a Filibert Emanuel de Baiss učinili na komoru českou zprávu, že dluhy obecní v těch městech na ztenčení a záhubu obcí vzešly tak vysoce, že na ten čas možné nebylo ani úroků splácovati a odvozovati, hlavně častým hodováním na peníze obecné; neboť když k nějaké práci buď na mlýnech, neb v Saském domě a k dobídlání jiných obecních míst některé tehdejší osoby konšelské se scházely, tu na jídlo a pití drahé summy peněz se naložilo a protrávilo; a když jaké důchody obecní při úřadech purkmistrských tehdaž byly přijímány, ty mnohdykráté ne k užítku dobrému obecnému, nýbrž k užítku purkmistrů obracovány bývaly. Tak na onen čas za primaství jedné osoby, která asi 4 léta v primaství Menšího města zůstávala, v tom čase do 39.000 zl. rýn. dluhů bylo vzděláno, kteréž peníze úředníci k sobě přijímali, anižby zprávy bylo, k čemu jsou obráceny; což se snadno státi mohlo, poněvadž toliko dvě neb tři osoby konšelské bez vědomí jiných konšelův a starších obecních a obce se dlužili. Pročež učinili dotčení cíś. rychtářové dne 4. května 1628 návrh, aby jiný způsob spravování důchodův obecních byl nařízen, totiž aby úředníkům šesti-panským správa důchodů obecních byla ponechána; neboť oby obce žádného vzrůstu vzíti nemohly, pokudžby zase purkmistřové, z nichž každý toliko 4 neděle úřadoval, důchody

sami spravovali, a jeden více než druhý užítku brali. (Archiv místodrž. P. ¹²³/₅₂.)

Mimo to vedle dotčeného císařského nařízení obce ských, jako jiná král. města, povinny byly, když douchně z nevyhnutelné potřeby v jakoukoliv sum chtěly, to nejprve na císaře vznésti a k tomu povolení vyhledávati. (Arch. místodrž. P. ¹²³/₅₂.) M a důchody jejich byly obtíženy velikými dluhy, již p pak v čas zpourey a v letech následujících, zvláště ubytováním císař. vojska po bitvě bělohorské vzděla dle zprávy císař. rychtářů l. 1627 vynášely při o města na 150.000 a při obci Nového města p kop míš., tak že tyto obce, nemajíce žádného k jich zaplacení, od císaře proti věřitelům svým musili přiročí, kteréž obci Novoměstské do sum kopy míš., již za komorou českou měla, vedle d mory české z dne 24. března 1627 bylo povolen P. ¹/₄.) Když pak léta 1633 obce Starého a N zbytek výloh, ubytováním císař. vojska způsobených tisíc vynášejících, zaplatiti nemohly, přinuceny by statky své s císař. povolením dne 23. března 1633, Staroměstská mlýn obecní v summě 4000 zl. mě stině Cortesiové, a obec Novoměstská dvory své Štěrboholy v summě 7000 zl. Antonínovi Binagov bérčímu berně nápojní a solní. (P. ¹²³/₅₃.) Přes obec Staroměstská ještě l. 1643 dlužna byla přes summy hlavní mimo úroky, na kterýž dluh potom 1654 do 40.000 zl. úroků a přes 60.000 zl. sum zaplatila, tak že při kommissi tractationis, na sn něm svolené a od císaře l. 1650 potvrzené, pod král. místodržících dne 22. října 1654 vydaných str od obcí král. měst poviuných, při Starém městě věřitelé ještě 128.888 zl. pohledávati měli. Dle z z dne 12. ledna 1665 zůstalo ze summy všech ako dluhů v 64.728 zl. po slevení kapitálů v 13.448 z v 44.529 zl., ještě hlavní summy 55.109 zl., na k do l. 1665 vyplaceno bylo 19.829 zl. i úroky za že k doplacení zůstalo kapitálu akordovaného 35.2 dluhů neakordovaných 40.582 zl. a dluhů nelikv

23.578 zl., tedy v jedné summě 99.440 zl. ryn. (P. ¹²⁴/₃₀.) — Obec pak Novoměstská, kteréž vedle cíś. resoluce l. 1627 v pondělí po slavnosti Těla Božího všecky dluhy v čas zpouroy od ní na 21.550 kop mš. vzdělané byly umořeny a zrušeny, měla dluhů l. 1647 ještě přes 100.000 kop mš., na kterouž summu jí dle návrhu komory české dne 20. června 1648 poraženo bylo dluhů 24.046 kop mš., které po osobách pro zpouroy odsouzených na komoru v pokutě připadly, proti summě 23.023 kop mš., již obec měla za komorou českou. (C. 215, P. ²/₅.)

Pokutování měšťanů ze všech tří měst Pražských.

A. *Při kommissi exsecutionis (hrdelní) l. 1621 odsouzení byli hrdla, cti i všech statků* měšťané v seznamu osob pokutovaných zvláště již vytčení, totiž: a) ze *Starého města*: Václav Bílek, Mikuláš Diviš z Doubravína, Jan Štastný Goliáš, Jiří Haunšild z Fürstenfeldu, Jan Knot, Jan a Pavel Kutnaurové ze Sonnenšteina, Václav Maštěřovský (Litoměřický) z Jizbice, Jan Oršínovský z Fürstenfeldu, Pavel Pečka (Prčka), Jan Peldřímovský z Výskořic, Eliáš mladší Rozýn z Javorníka, D. Leander Rüppel z Ruppachu, Abraham, Jan Theodor a Samuel Sixtové z Ottersdorfu, Daniel Škreta Šotnovský ze Závořic, Simeon Sušický ze Sonnenšteina, Melichar Teyprecht z Prechtyнку, Samuel Adam z Veleslavína (Melantrich) a Natanael Vodňanský z Urašova; — b) z *Nového města*: Matyáš Borbonius, Pavel Ješů z Bezdězí, Jan Kapa z Rybnán, Jan Kamaryt z Rovín, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour z Votína, Šimon Kohout z Lichtenfeldu, M. Valentin Kochan z Prachové, Jindřich Kozel z Peclínovce, Václav Písecký z Kranichfeldu, Jiřík Řečický, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Tobiáš Štefek z Koloděj, Kašpar Uzlar z Kranzbergu, Michal Wittmann a Šimon Vokáč z Chýs a Špicberku; — c) z *Měnsího města*: Jakub Hufnagel, Křištof starší Kober z Kobersberka a Kašpar Luk.

B. Pokutování měšťanů na penězích.

Dle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1624, cíś. resolucí schváleného, měl každý měšťan z měst Pražských, který se zpouroy účastna učinil, místo

pokuty na statech a trestání jiného jistou summu perdon mu uloženou z domu neb jmění svého dle české pokuty složiti. Zároveň poručeno bylo císaři a radám měst Pražských, aby takovou pokutu od nich ihned zcela a zúplna vybrali; kdo by pak z měšťanů jim uložené v čas určitý neodvedli, těch domy, dvory, vinice a jiné grunty, též svršky a nábytky, vedle knížete z Lichtenšteina dne 19. června 1624 měly být zabuty, zastaveny i prodány. (C. 123, C. ¹⁰/₃₉.) Ačkoliv císař dle tohoto nařízení pokračovali a měšťany k složení i pečetením jich domů a vězením přidržovali, tak sousedé dále nežli rok uvěznění zůstávali; předce velikou a nemírnou summu na ně za perdon uloženou tehdejší již dobré minci, nikterakž shledati a odvésti nemohli, protože (dle žádosti těchž měšťanů za pronájem pokuty peněžité) záhubným pádem (caladou) mince l. 1623 ke škodě přišli největší, zvláště pak stálým vojskem byli již nad cenu statků svých zadluženi, zchudli, ani živnostmi a obchody svými zase sobě ulehčení a vynahrazení předešlých škod nemohli učiniti; živnosti všecky klesly a zahynuly pro velikou drahou slýchanou kontribuci a berní z vína a piva tehdejší i všecky obchody v městech přestaly, když ledajacis huntýři a obzvláště to proklaté a zlořečené pokolenské, lepší měli svobodu ke všem obchodům nežli poctivý pořádek (cech) měšťanský. Přes to všecko byla vedle dekretu komory české dne 27. října 1624 měšťanům, aby jim pokuty ještě nezaplacené byly aneb aspoň mírné lhůty k zaplacení jich povoleny.

Seznam měšťanů k dotčeným pokutám odsouzených v archivu místodržitelském ani městském, avšak v přiložených summarní výkazy pokut uložených na měšťany jednotlivých měst Pražských, pak seznamy měšťanů, kteří pokuty zcela nebo dílem nezaplatili. Dle těchto výkazů vy-

a) *Pokuty peněžité na měšťany Starého města*
l. 1624 uložené:

... v čtvrti Tejnské 20.295 kop. na něž l. 1624
7740 kop. a zůstalo nezaplaceno 12.555 kop; v čtvrti
ské 37.700 kop. na něž l. 1624 odvedeno 8910 k

stalo nezaplaceno 28.790 kop; v čtvrti *Linhartské* 15.480 kop, na něž l. 1624 odvedeno 6889 kop, a zůstalo nezaplaceno 8591 kop; v čtvrti *Mikulášské* 26.822 kop, na něž l. 1624 odvedeno 8669 kop, a zůstalo nezaplaceno 18.153 kop; tedy úhrnem 100.297 kop, na něž odvedeno 32.208 kop, a nezaplaceno 68.089 kop mš., na kterýž zbytek až do l. 1627 od pokutovaných ještě odvedeno bylo 29.965 kop, tedy celkem 62.173 kopy mš. — Z těchto pokut (dle zprávy cís. rychtáře Františka Osterstoka z Astfeldu dne 8. dubna 1627 na komoru českou učiněné) postoupeno a vykázáno bylo knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina 66.666 zl. rýn. a knížeti Karlovi z Lichtenšteina 15.000 zl. rýn., na kteréž summy obdržel první toliko 33.169 zl. a druhý 9367 zl., pak do komory české odevzdáno 30.000 zl., tak že zaplaceno bylo úhrnem 72.536 zl. rýn. neb 62.173 kopy mš. svrchu vytčené.

Ostatek pokut ještě l. 1628 nezaplacený zapraviti měli sousedé tito:

kop mš., gr.

1. Jakub z Agrů (katoličtí sirotci po něm) z domu v čtvrti <i>Linhartské</i>	150	—
2. Přemysl Altersperger, v čtvrti <i>Linhartské</i>	300	—
3. Jeronym Angerman, v čtvrti <i>Havelské</i>	135	—
4. Pavel Aretýn, v čtvrti <i>Linhartské</i>	300	—
5. Eliáš Behem, katolík, v čtvrti <i>Havelské</i>	505	—
6. Jarolím Bejček, katolík, v čtvrti <i>Tejnské</i>	13	20
7. Zacharyáš Benedyger, katolík, v čtvrti <i>Mikuláš.</i>	100	—
8. Valentýn Beneš, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	100	—
9. Jiří Bernart, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	30	—
10. Jan Marcian Bezděcký, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	250	—
11. Jan Bílek, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i>	150	—
12. Václav Blovský, v čtvrti <i>Linhartské</i>	110	—
13. Ferdinand de Bois, katolík, v čtvrti <i>Tenjské</i>	10	—
14. Daniel Bos, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i>	23	—
15. Daniel Brada, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i>	500	—
16. Lambrecht Brandof, v čtvrti <i>Linhartské</i>	20	—
17. Jan Brodský, v čtvrti <i>Linhartské</i>	20	—
18. Melichar Brožan, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i>	200	—
19. Mikuláš Bůček, katolík, v čtvrti <i>Tejnské</i>	39	—
20. Martin Bůrc, katolík, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	10	—

21. Michal Ceydlar, z domu „u Křížků“ v čtvrti Havelské
22. Wolfgang Adam Ceyp z Pirnova (sirotci katol.) v čtvrti Havelské
23. Tobiáš Cykrmon, katolík, v čtvrti Mikulášské
24. Vavřinec Čepička, v čtvrti Tejské
25. Jan Čermák, z domu „u Tří Sedláků“ vedle pivováru u Sladkých v čtvrti Havelské
26. Jiří Čermák, z domu u kostela sv. Martina v čtvrti Havelské
27. Melichar Červenka, v čtvrti Linhartské
28. Ondřej Čížek, z domu v Žabovřeskách v čtvrti Havelské
29. Pavel Čížek, katolík, v čtvrti Havelské
30. Josue Derer, v čtvrti Linhartské
31. Daniel Drkola, v čtvrti Tejské
32. Engelhart Engel, katolík, v čtvrti Tejské
33. Pavel Entrych, katolík, v čtvrti Havelské
34. Adam Fiklšart, (katol. sirotci), v čtvrti Linhartské
35. Samuel Fiňk, katolík, v čtvrti Havelské
36. Jindřich Gerhart, v čtvrti Mikulášské
37. Bohuslav Gerle, katolík, v čtvrti Tejské
38. Jan Gerle, katolík, v čtvrti Tejské
39. Jiří Gerlich, katolík, v čtvrti Mikulášské
40. Tobiáš Ginter, katolík, v čtvrti Mikulášské
41. Samuel Gronenperger (Krönenperger), z domu na Můstku ve čtvrti Havelské
42. Felix Had z Proseče, katolík, v čtvrti Tejské
43. Pavel Had z Proseče, katolík, v čtvrti Tejské
44. Jan Hájek, v čtvrti Linhartské
45. Jan Hándl, z domu u Černého hada v čtvrti Linhartské
46. Eliáš Helligagst, katolík, v čtvrti Linhartské
47. Jakub Herksel, katolík, v čtvrti Mikulášské
48. Jan Hladký, katolík v čtvrti Linhartské
49. Kašpar Hofman, v čtvrti Linhartské
50. Mikuláš Hofman, v čtvrti Tejské
51. Adam Holeček, katolík, v čtvrti Linhartské

	kop mš., gr.	
2. Antonín Holub, v čtvrti Havelské	26	40
3. Jiří Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské	30	—
4. Václav Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské	30	—
5. Jan Hendrych Holyan, v čtvrti Mikulášské	340	—
6. Křištof Holzer, z domu u hřbitova Matky Boží na Louži v čtvrti Mikulášské	60	—
7. Kašpar Horník, v čtvrti Havelské	100	—
8. Šimon Housenka, katolík, v čtvrti Havelské	12	—
9. Ondřej Houžvička, katolík, v čtvrti Havelské	48	—
10. Adam Hovorka, v čtvrti Mikulášské	33	20
1. Adam Hradecký, z domu spáleného proti Milo- srdným, v čtvrti Mikulášské	50	—
2. Martin Hřebík, katolík, v čtvrti Mikulášské	535	—
3. Ambrož Hruška, z domu vedle Zlatého kříže, v čtvrti Havelské	80	—
4. Mikuláš Hruška na domě zbořeném nárožním za sv. Jakubem, v čtvrti Tejské	13	20
5. Řehoř Hrubáček, v čtvrti Mikulášské	35	—
6. Šimon Hubner, katolík, v čtvrti Havelské	81	57
7. Fridrich Hybner, katolík, v čtvrti Tejské	340	—
8. Bartoloměj Hyllí, katolík, v čtvrti Linhartské	50	—
9. Sigmund Hylliger, v čtvrti Havelské	500	—
10. Jakub Hylsar, v čtvrti Havelské	60	—
1. Leopold Hymmer, v čtvrti Mikulášské	100	—
2. Kašpar Hyrlas, v čtvrti Mikulášské	33	20
3. Jiří Chodovský, z domu na Rejdišti, v čtvrti Lin- hartské	13	20
4. Pavel Chudomelka, v čtvrti Tejské	20	—
5. Matěj Janovský, v čtvrti Mikulášské	30	—
6. Tomáš Javornický, katolík, v čtvrti Tejské	60	—
7. Matouš Jelínek, katolík, v čtvrti Linhartské	20	—
8. Matyáš Jirkovský z Děvína, katolík, z domu s pivovárem „u Beránků“, v čtvrti Tejské, v osadě sv. Haštala	1500	—
9. Mikuláš Jošt, v čtvrti Mikulášské	80	—
10. Engelhart Jung (katoličtí sirotci), v čtvrti Lin- hartské	20	—
1. Jan Kakeš, katolík, v čtvrti Tejské	80	—

82. Řehoř Kalenda, katolík, v čtvrti Mikulášské
83. Jan Kalmus, katolík, v čtvrti Mikulášské
84. Jan Kapr, katolík, v čtvrti Linhartské . . .
85. Albrecht Kargesius, katolík, v čtvrti Linhartské
86. Tobiáš Karchesius, katolík, v čtvrti Mikulášské
87. Daniel Kavka, katolík, v čtvrti Mikulášské .
88. Jan Kavka, katolík, v čtvrti Tejské . . .
89. Martin Kirchgaertner, z domu spáleného, v čtvrti Mikulášské . . .
90. Karel Kirchmayer z Reichwic (katoličtí sirotci z domu v čtvrti Havelské . . .
91. Jan Kligen, v čtvrti Linhartské . . .
92. Josef Kmentový, v čtvrti Mikulášské . . .
93. Jakub Kníže, v čtvrti Linhartské . . .
94. Jan Knot, katolík, v čtvrti Havelské . . .
95. Blažej Koderovský, katolík, v čtvrti Tejské
96. Adam Kolečovský, katolík, v čtvrti Mikulášské
97. Matěj Kopytář, katolík, v čtvrti Mikulášské
98. Daniel Kordes, v čtvrti Mikulášské . . .
99. Matěj Koukol, katolík, v čtvrti Mikulášské .
100. Tomáš Kovanda, v čtvrti Tejské . . .
101. Jakub Králíček, katolík, v čtvrti Mikulášské
102. Bartoloměj Kranz, v čtvrti Mikulášské . .
103. Jan Kratochvíle, v čtvrti Mikulášské . . .
104. Jan Krčmař, v čtvrti Linhartské . . .
105. Jan Kříž, katolík, v čtvrti Linhartské . .
106. Jan Krysa, v čtvrti Mikulášské . . .
107. Jan Krystmon, katolík, v čtvrti Linhartské .
108. Lorenc Krystmon, katolík, v čtvrti Linhartské
109. Mikuláš Kubic, v čtvrti Mikulášské . . .
110. Jan Kvintus, katolík, v čtvrti Linhartské .
111. Matyáš Lang, katolík, v čtvrti Linhartské .
112. Václav Langhans, (katoličtí sirotci), v čtvrti Mikulášské . . .
113. Jan Laštovička, katolík, v čtvrti Tejské .
114. Tobiáš Lev, katolík, v čtvrti Havelské . .
115. Václav Lev, katolík, v čtvrti Tejské . . .
116. Jindřich z Lichocevsí, katolík, v čtvrti Linhartské

		kop mš., gr.
117. Ondřej de Lingo, katolík, v čtvrti Linhartské	30	—
118. Ambrož Ludvík, v čtvrti Mikulášské	13	20
119. Jan Magnus, katolík, v čtvrti Mikulášské	900	—
120. Martin Malvazy, katolík, v čtvrti Tejské	30	—
121. Václav Martinovský, v čtvrti Tejské	16	40
122. Vavřinec Matejovský, v čtvrti Mikulášské	300	—
123. Krištof Mayer, katolík, v čtvrti Mikulášské	50	—
124. Wolf Mayer, v čtvrti Havelské	15	—
125. Faltýn Melcar, v čtvrti Tejské	15	—
126. Jakub Melcar, katolík, v čtvrti Havelské	157	08
127. Valentýn Melcar, katolík, v čtvrti Tejské	1750	—
128. Wolf Melis, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	46	40
129. Petr Mělnický, katolík, v čtvrti Tejské	200	—
130. Adam Michal, katolík, v čtvrti Linhartské	20	—
131. Jan Miller, katolík, v čtvrti Havelské	30	—
132. Václav Mitys, v čtvrti Havelské	99	—
133. Daniel Mour, v čtvrti Mikulášské	60	—
134. Jan Mudroň, na domě v Ungeltě u 9 Svícňů, v čtvrti Tejské	13	20
135. Ondřej Mydler, katolík, v čtvrti Linhartské	30	—
136. Martin Mýdlo, katolík, v čtvrti Linhartské	123	—
137. Daniel Nathanyel, katolík, v čtvrti Linhartské	150	—
138. Jiljí Nečas, v čtvrti Mikulášské	20	—
139. Václav Nedělka, z domu proti Zlaté stoličce, v čtvrti Linhartské	200	—
140. Martin Nic, z domu nárožního proti Zlatému jablku, v čtvrti Linhartské	500	—
141. Petr Nerhof z Holtenperku (katoličtí sirotci), z domu v čtvrti Havelské	950	—
142. Daniel Novobydžovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	266	40
143. Jan Nyx, katolík, v čtvrti Linhartské	32	—
144. Lorenc Opatrný, katolík, v čtvrti Havelské	15	—
145. Jiří Ounhošťský (Ounostský, jinak Kakásek), z domu u Zlaté Studnice, v čtvrti Mikulášské odhadnutého za 3227 kop	95	—
146. Jan Ovčička, v čtvrti Mikulášské	100	—

147. Řehoř Pajerle, katolík, v čtvrti Havelské . . .
148. Pavel Pala, v čtvrti Tejnské
149. Jiří Pauček, katolík, v čtvrti Mikulášské . . .
150. Václav Paulin, z domu u Zlatého páva, v čtvrti Mikulášské
151. Lazar Paumistr, katolík, v čtvrti Havelské . .
152. Tomáš Perkman, katolík, v čtvrti Linhartské .
153. Mikuláš Petr, katolík, v čtvrti Havelské . . .
154. Václav Petráček, katolík, v čtvrti Havelské .
155. Filip Picl (Pic), v čtvrti Tejnské
156. Daniel Pihon (Pion), v čtvrti Tejnské
157. Křištof Pichlperger, v čtvrti Linhartské . . .
158. Matěj Písecký, katolík, v čtvrti Mikulášské .
159. Tomáš Plácal, katolík, z domu u Tří štíbe v čtvrti Havelské vedle Goliášů
160. Václav Podolanský, v čtvrti Linhartské . . .
161. Lukáš Postřihač, v čtvrti Mikulášské
162. Kašpar Presl (Bresl), v čtvrti Linhartské . .
163. Jan Procházka, katolík, v čtvrti Tejnské . . .
164. Martin Prok, v čtvrti Mikulášské
165. Pavel Prokop, v čtvrti Linhartské
166. Šimon Prsten, katolík, v čtvrti Tejnské . . .
167. Mikuláš Pštros, v čtvrti Linhartské
168. Zikmund Puch, katolík, v čtvrti Mikulášské .
169. Fridrich Rašpr, katolík, v čtvrti Mikulášské .
170. Kašpar Rašpr, katolík, v čtvrti Mikulášské .
171. Ambrož Řeňčovský, katolík, v čtvrti Havelské
172. Tomáš Řeňčovský, katolík, v čtvrti Mikulášské
173. Jan Resl, katolík, v čtvrti Havelské
174. Jan Revír, katolík, v čtvrti Linhartské . . .
175. Jan Reynšperger, katolík, v čtvrti Linhartské
176. Václav Rodych, katolík, v čtvrti Mikulášské .
177. Michal Rogensteller, v čtvrti Linhartské . . .
178. Vít Rohlík, katolík, v čtvrti Tejnské
179. Markéta Roliatka, z domu naproti Zlatému kříži, v čtvrti Linhartské
180. Vít Roubíček, katolík, v čtvrti Mikulášské .
181. Jan Jakub Rosenthaler, v čtvrti Havelské . .

	kop míš., gr.	
82. Pavel Rozumberger, katolík, v čtvrti Havelské	200	—
83. Jan Rudek, v čtvrti Linhartské	22	—
84. Jan Rychnaur, katolík, v čtvrti Tejské . . .	500	—
85. David Rychner, katolík, v čtvrti Tejské . .	13	20
86. Kašpar Gregor Saneytrník, v čtvrti Mikulášské	300	—
87. Daniel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské . . .	13	20
88. Pavel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské	135	—
89. Daniel Sláma, katolík, v čtvrti Linhartské . .	100	—
90. Floryan Slanský (katol. sirotci), v čtvrti Tejské	80	—
91. Matouš Slanský, z domu u kostela sv. Martina, v čtvrti Havelské	10	40
92. Pavel Slepíčka, v čtvrti Mikulášské	300	—
93. Václav Slepíčka, katolík, v čtvrti Havelské . .	40	—
94. Jan starší Slovák, katolík, v čtvrti Linhartské	25	—
95. Nikodem Smetana, katolík, v čtvrti Tejské . .	50	—
96. Daniel Snědý, v čtvrti Mikulášské	14	—
97. Jan Spurný, v čtvrti Linhartské	150	—
98. Vít Stegenhofer, z domu spáleného proti Milosrdným, v čtvrti Mikulášské	20	—
99. Jan Strajc (Strejc), v čtvrti Mikulášské . . .	50	—
100. Joachym Střelec, katolík, v čtvrti Mikulášské	20	—
101. Jakub Stříbrský, katolík, v čtvrti Tejské . .	130	—
102. Jan Stříbrský, v čtvrti Tejské	16	40
103. Jan Stříbrský, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	50	—
104. Václav Stříbrský, katolík, v čtvrti Linhartské	120	—
105. Václav Stuchlík, v čtvrti Mikulášské	350	—
106. Michal Sutor, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	950	—
107. Jan Světlík, v čtvrti Mikulášské	300	—
108. Václav Synek, v čtvrti Linhartské	82	51
109. Václav Šamša, v čtvrti Mikulášské	30	—
110. Václav Šeňk, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	250	—
111. Kylian Šiling, katolík, v čtvrti Tejské . . .	1040	—
112. Erazym Šiller, katolík, v čtvrti Linhartské . .	23	20
113. Jiří Šnajder (Šnejder), katolík, v čtvrti Tejské	80	—
114. Jiří Šnajder, v čtvrti Mikulášské	30	—
115. Martin Šnajder, katolík, v čtvrti Tejské . .	20	—

216. Matěj Šole, v čtvrti Tejské
217. Wolf Šopfer, katolík, v čtvrti Mikulášské
218. Jan Špalek, katolík, v čtvrti Linhartské
219. Gabriel Špingler, katolík, v čtvrti Linhartské
220. Jakub Šrajcr, katolík, v čtvrti Mikulášské
221. Eliáš Šrempf, z domu na Tarmarce pod P
stříhači, v čtvrti Havelské
222. Jakub Štang, katolík, v čtvrti Mikulášské
223. Krištof Štof, katolík, v čtvrti Linhartské
224. Nikodem Štolcar, katolík, v čtvrti Tejské
225. Melichar Štork (Stark), z domu proti Goliáš
vům, v čtvrti Havelské
226. Kašpar Štroser, v čtvrti Havelské
227. Tomáš Šulc, v čtvrti Havelské
228. Jan Šuster z Goldburgu (katol. sirotci), v čtvrti
Mikulášské
229. Pavel Švejcar, katolík, v čtvrti Mikulášské
230. Lukáš Tanzer, katolík, v čtvrti Mikulášské
231. Bartoloměj Tlačík, katolík, v čtvrti Havelské
232. Jan Gebhart Tobolař (katol. sirotci), v čtvrti
Linhartské
233. Jan Toužimský, katolík, v čtvrti Tejské
234. Ondřej Tyben, v čtvrti Havelské
235. David Tyc, katolík, v čtvrti Havelské
236. Jiří Ujka, katolík, v čtvrti Tejské
237. Pavel Ulman, v čtvrti Mikulášské
238. Jan Wagner, katolík, v čtvrti Mikulášské
239. Mikuláš Vachanecius, katolík, v čtvrti Havelské
240. Mikuláš Vajíčko, v čtvrti Mikulášské
241. Jan Valicí, katolík, v čtvrti Havelské
242. Krištof Weis, v čtvrti Linhartské
243. Zachariáš Wenediger, v čtvrti Mikulášské
244. Ondřej Větrovský, katolík, v čtvrti Mikulášské
245. Linhart Vilík, katolík, v čtvrti Mikulášské
246. Václav Vitovský, katolík, v čtvrti Havelské
247. Jetřich Wittych, katolík, v čtvrti Linhartské
248. Kašpar Vlček, z domu spáleného při dvo
obecním, v čtvrti Mikulášské

kop míš., gr.

249. Václav z Vlkanova, na domě u Černého Slunce v čtvrti Tejnské	83	—
250. Jakub Vocásek, z domu v Platnýřské ulici, v čtvrti Linhartské	6	40
251. Daniel Vodička, v čtvrti Mikulášské	200	—
252. Řehoř Vogel (Fugl), v čtvrti Tejnské	13	20
253. Melichar Vokal, v čtvrti Mikulášské	30	—
254. Jiří Vokoun, katolík, v čtvrti Tejnské	50	—
255. Václav Vokoun, katolík, v čtvrti Linhartské	230	—
256. Jiří Wolf, uzdař, katolík, v čtvrti Havelské	50	—
257. Jakub Volšanský, z domu nárožního u Červe- ného kříže, v čtvrti Linhartské	7	—
258. Václav Voříkovský, katolík, v čtvrti Tejnské	1750	—
259. Ondřej Vrzava, v čtvrti Mikulášské	16	40
260. Jan Vyskočil, v čtvrti Linhartské	20	—
261. Bohuslav Zahofanský, katolík, v čtvrti Havelské	300	—
262. Šimon Zahradka, v čtvrti Mikulášské	35	—
263. Pavel Zamostský, v čtvrti Tejnské	200	—
264. Albrecht Záruha, emigr., v čtvrti Mikulášské	60	—
265. Jan Živnůstka, v čtvrti Mikulášské	42	—
Úhrnem	43.523	34

Na tuto summu měli odvésti měšťané

z čtvrti <i>Tejnské</i>	{ katol. 36	8788	kop	30	gr.
	{ nekatol. 18	3005	"	40	"
" <i>Havelské</i>	{ katol. 31	6633	"	48	"
	{ nekatol. 18	3052	"	—	"
" <i>Linhartské</i>	{ katol. 39	5396	"	25	"
	{ nekatol. 32	4251	"	11	"
" <i>Mikulášské</i>	{ katol. 39	7277	"	40	"
	{ nekatol. 52	5118	"	20	"
Úhrnem		43.523	kop	34	gr.

Tedy z čtyř čtvrtí Starého města měli nekatoličtí měšťané k doplnění perdonu zapraviti úhrnem 15.427 kop 11 gr., a katoličtí 28.096 kop 23 gr.

Pokuty nekatolických osob v summě 15.427 kop vykázaný byly *P. Jesuitům* na vystavění domu profesního u sv. Mikuláše v Menším městě pražském vedle cis. resol. dne 1.

března 1628. (P. $\frac{2}{2}$.) Měšťané však katoličtí vytě
prázdní a osvobození býti měli; pročež při tom
zanechání jsou. Mimo to vedle cíś. nařízení odpust
kuta peněžítá měšťanům těmto: Janovi Esterrajche
Mikulášské, z jmění jeho za 4522 kopy míś. o
267 kop; Stefanovi Ilgenovi, v čtvrti Havelské, z
1500 kop; Janovi Infeldovi, v čtvrti Linhartské,
za 2634 kopy míś. odhadnutého 500 kop; Faltý
týn.) Kirchmayerovi z Reichwic, v čtvrti Linhart
jeho 666 kop 40 gr.; Jakubovi Kozlovi, v čtvrti
z jmění jeho 500 kop; Abrahamovi Moršelovi,
velské, z jmění jeho 150 kop; Adamovi Švoro
Tejnské, z jmění jeho 580 kop; úhrnem 4163 ko

b) *Pokuty peněžíté měšťanům Nového města*
l. 1624 za perdon uložené vynášely 60.000 kop r
(dle zprávy cíś. rychtáře dne 30. srpna 1634) kn
landu Albrechtovi z Waldšteina 39.050 zl. a
držícímu knížeti Karlovi z Lichtenšteina 7228 zl.
bylo vykázáno a postoupeno. Avšak po srážce po
kopách uložených osmi měšťanům,*) kteří l. 1627
byli odsouzeni, pak pokut v 4219 kopách některý
prominutých, mělo se vybrati peněz pokutních t
kop míś. — Na tuto summu od pokutovaných od
l. 1624 na tři lhůty 29.052 kopy (z nichž odevz
z Fridlandu za obilí 20.349 kop, knížeti Karlov
šteina 1000 kop, Adamovi z Waldšteina 702 ko
mory české 7001 kopa), tak že ještě zůstalo k v
počátkem l. 1625 (dle zprávy cíś. rychtáře na kor
dne 22. ledna t. r. učiněné) 13.484 kopy míś
summu odvésti měli sousedé tito: Jan Berka 10
kteréz zaplatila vdova po něm pozůstalá, Benja
kovský 20 k., Matouš Bilanský 30 k., Vít B
130 k., Jan Bína, katolík, 15 k., František de
Vít Brada 50 k., Matěj Braum zaplatil 124 k., Ad
20 k., Pavel Cerhovský 1000 k., pročež jeho d

*) Byli to zejména Václav Kolydus 300 kop, Jiří Ko
Vojtěch mladší Koutský 4695 k., Jan Libertýn 250 k.,
1000 k., Michal Šulc 1000 k., Jan Turek 2000 k. a Jiří Zyg

vykázán; Jan Cipl 25 k., Jan Čekal 30 k., Daniel Dytrych, mlynář, 750 k., zaplatil však již celou pokutu 1000 k.; Jan Farář 42 k., Jan Fiala 35 k., avšak vdova po něm pozůstala zaplatila již celou pokutu 46 k., Tobiáš Fibiger 10 k., Jan Fink 50 k., avšak zaplatil již celou pokutu 300 k.; Jan Formánek 15 k., Mikuláš Fuks 10 k., Mikuláš Gerstenberger (Horštein) 139 k., Jan Goliáš 10 k., Jan Grof (Graf) 10 k., Tomáš Hodinka 10 k., Matouš Hon 12 k., Eliáš Hrbicer 10 k., Mikuláš Hrbovatý 15 k., Pavel Hyttych 500 k., Jan Janoušek 15 k., Štastný Jelfnek 15 k., Ferdinand Jiza 22 k., avšak odvedl již 44 k.; Martin Jonák 40 k., Václav Jonák 73 k., Jakub Karlík 11 k., avšak zaplatil již 20 k.; Daniel Karolides 490 k., Matyáš Kinigen 10 k., Baltazar Klecl 10 k., Jiřík Knejlovský 44 k., Havel Kohout 25 k., Zachariáš Koch 350 k., Tobiáš Kolčava 50 k., Daniel Kolta 50 k., Kosinová vdova 12 k., Lorenz Koutný z domu svého v čtvrti Jindřišské 130 k., Eliáš Kuřatko 50 k., Jakub Lečanský 33 k., Daniel Ledecký 25 k., avšak odvedl již zúplna 50 k.: Melichar Liberský 20 k., Fabian Long 1450 k., Pavel Lopatský 182 k., Martin Luda 10 k., Petr Macor 436 k., Jan Magrle 13 k., Havel Medek 200 k., pro jichž nezaplacení 16 neděl byl u vězení a dokládal, že toliko 20 kop mu uloženo; Šimon Měchýř 10 k., Petr Mejtský 80 k., Křištof Miller 290 k., Lukáš Miller, kotlář, 66 k., pro jichž nezaplacení dům jeho ujat a k rozšíření kláštera Matky Boží Sněžné obrácen byl; Václav Mrázek 20 k., Jan Novák 44 k., Václav Novák 200 k., Matouš Ostrovský 40 k., Bratři Pecinovští 400 k., Melichar Peřina 20 k., Eliáš Pernikář 20 k., Jakub Pilat 20 k., Adam Pion (Pihon) 50 k., Floryan Písecký z Kranichfeldu 280 k., Pavel Polivka 25 k., Šimon Polydor 13 k., Jan Pondělíček 6 k., Matěj Příhoda 15 k., Jiřík Prokeš 50 k., Matouš Prokeš 66 k., Jan Purkhart 450 k., Jan Piršant 50 k., Jiřík Rejsa 50 k., Křištof Reyvold (Reynwold) 100 k., Václav Římský 200 k., Anna Romansová 474 k., Jan Rosický 180 k., Jan Rožďalovský 20 k., Petr Rumler 174 k., Matouš Sekerka 16 k., Jiřík Skřivan 15 k., Daniel Smichaeus 20 k., Jan Smíšek 30 k., Jan Smolík 72 k., avšak vdova po něm pozůstala odvedla již 128 k.; Jakub Sokol 15 k., Zacharyáš Světlík 960 k., Jan Šatolupka 100 k., Eberhart Šic 90 k.,

Valentýn Šidl 20 k., Jiří Šule 96 k., Petr Tal a místo této pokuty připadl Jesuitům jeho d Theofil (Trofil) 130 k., Jiří Troudelín 20 k., Ma 60 k., Václav Ursín 43 k., Šimon Vír 24 k., av již 86 k.; Jan Višňový 25 k., Václav Vodička 30 Všerub 200 k., Martin Vsetečka 200 k., Jakub Vysl Jiří Zandalýn 30 k., Vavřinec Žeznilý 300 kop. 106 měšťanů odvedeno býti mělo perdonu úhrn kopy míš. — Na tuto summu až do 20. dubna 162 placeno a knížeti z Fridlandu odvedeno 3343 ko zůstalo ještě nezaplaceno 10.141 kop míš., které byly vykázány. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

c) *Pokuty peněžité měšťanům Menšího města* uloženy vynášely 4465 kop míš., kteréž Jesuitům o vinni byli sousedé řito: Jan z Bílé 25 kop, Pe 300 k., Šimon Engel 250 k., Jindřich Erntel 11 k., Š zele 50 k., Jakub Hybel 800 k., Kunrad im Landt Landtsadl 210 k., Pavel Nelcel z Löwenastu 82 k., J Oryes 90 k., Jan z Pones (Šponnes) 250 k., Jan Re Jan Salmut 19 k., Adam Segmüller 350 k. a Ondře 750 k., kteréž však mu byly prominuty, tak že z těchto pokut toliko 3715 kop m. mělo připadnouti. Tuto summu pokut, poměrně malou na Menší mě dající, vysvětliti lze z nepatrného počtu domů m v téžže městě, kdež bylo mnoho domů panský zemskými se řídících. Mimo to ušlo od l. 1621 téhož města 25 domů městských dílem konfiskova desk zemských přenesených (zejména 2 domy knížete šteina, dům komory dvorské, dům Bošovský, dům Fridricha z Bílé, dům Jana Čápa, dům Trojanov Haugvice na Stupních, dům Pavla Šejba pod valy, Gerštorfů, dva domy Aleny Ficnerové, díl domu ckého, tři domy Henklovské, dům Švamberský a jiné více); 22 domy městské byly na větším díle mnoho pak domů dostalo se duchovním řádům, jak tánům 5 domů, z nichž 3 obecné, též mlýn obec a mlýn prostřední, obecní dřevnice a kostel u s Jesuitům dům zádušní, kostel farní, fara a škola u

láše; Milosrdným bratřím dům na Petříně Lazaret zvaný, Nový špitál a špitál u vody; opat Strahovský dal sobě do svých knih zapsati domy Tomáše Trapolína, Karikovského, Mutia Lampugniany, Jiříka Pimple a Jana Mora; konečně od téhož města odcizeno bylo několik zahrad s domy a kostel sv. Ludvíka. (P. $\frac{2}{3}$.)

Pokuty sousedům Vrchního města pražského Hradčan uloženy nejsou vytčeny. Toto město mělo l. 1626 toliko 94 domy, z nichž 5 osobám duchovním, 21 osobám stavu panského, 6 stavu rytířského a 62 měšťanům náležely. Obec tohoto města vynaložila sama l. 1622 na císař. vojsko 1166 zl., poněvadž měšťané pro veliký náklad na vojsko domů svých opustili. (P. $\frac{124}{3}$.)

Dle těchto seznamů vynášely *pokuty peněžité na měšťany všech tří měst Pražských* uloženy v jedné summě 161.079 kop miš., z nichž osobám katolickým odpuštěno bylo 37.228 kop; naproti tomu bylo zapláceno 94.568 kop a nezapláceno ještě l. 1628 zůstalo 29.283 kopy miš. — Tento ostatek pokut nezaplacených vedle císař. resoluce dne 1. března 1628 postoupen byl Jesuitům na vystavění domu profesního u sv. Mikuláše a domu noviciatus v Novém městě pražském. Avšak mnozí sousedé, z příčin již uvedených zcela zchudlí, nemohli ničeho zaplatiti, tak že Jesuité jich domů se ujali; někteří pak měšťané, opustivše domů svých zadlužených, pro náboženství ze země odešli, tak že Jesuité ještě l. 1658 na 129 domech jenom při obci Staroměstské dotčených pokut se domáhali. Naproti tomu purkmistr a rada této obce ve zprávě své dne 11. března 1659 na komoru českou podané k obraně své i majitelův domů těch, na nichž dotčené pokuty vzešly, odvolávali se k tomu, že 1. císař Ferdinand III. obci Staroměstské o vymazání a kassírování (zrušení) všeho rebellského připomenutí, jehož pamět obec tato vylíváním krve vymazala, udělil privilegia, jehož všickni měšťané jak od osob tak domův svých slušně užiti mají; 2. že císař Ferdinand II. již l. 1625 všem osobám, kteří se na víru katolickou obrátili a v městech Pražských zase usadili, dokonalý perdon udělil; 3. že pokuty takové na osoby a nikoliv na domy byly uloženy; 4. mezitím že noví držitelé těch domů rozličných břemen vojenských, více nežli zač některé domy ty stojí, snášeli

a svého jmění do týchž domů vynaložili, a kdy vých pokut od Jesuitův pohledávaných právi býti jak město tak i oni škodu nésti musili; 5. že za zení od císaře proti držitelům těch domů k zaplacení kuty neprošlo, a tudy že toliko někteří emigranti kuty zaplatiti povinni jsou. (P. $\frac{2}{2}$.) — Zdali tou obec Staroměstská něco pořídila a měšťané zbývali byli osvobození, není v aktech vytčeno.

C. **Při kommissi konfiskační l. 1621—1624, kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1621 zeni byli měšťané následující:*

I. Měšťané Starého města:

Abraham Anděl (Anjel, Engel) z Engelsperku zpouř radním a purkmistrem Starého města, poč četí městskou opatřil akt konfедераční při obecní dne 16. srpna 1619. Proto na poručení knížete Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské měšťany byl uvězněn, ale při kommissi hrdební knížete z Lichtenšteina z dne 17. května 1621 nebyl nýbrž toliko na penězích pokutován býti měl a resoluce 26. května t. r. zůstaven jest ve vězení k žádosti své dne 6. dubna 1622 opětované na přání prvního Saského teprv dne 19. srpna 1622 na rukojmí puštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — Potom odešel pro náboženství země a prodal l. 1628 skrze plnomocníky dům s dvorem sv. Martina u fortny po pravé ruce jdouc na ulici vedle domu Křištofa Broka ležící *Vojtěchovi Haškové* za 2500 kop gr. česk. (Lib. contract. caerul. f. 307.)

Jan Balcar, měšťan a pekař, obávaje se trezurního provinění v čas zpouř, oběsil se. Všecko pak v pokutě od krále komory bylo uято, totiž: a) *Dům* na ulici v osadě sv. Mikuláše v Starém městě pražském domy Rosypalovic a Jana Věryna ležící, který v roce české koupili bratři Balcarovi, Melichar Jan a Pavlín 17. září 1622 za 1500 kop mš., z kteréž summy 1100 kop m. připadlo. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. f. 307.) — b) *Dva domy*, z nichž jeden „u tří S

čený, v Starém městě jdouc od sv. Mikuláše do Židovské ulice podle sebe ležící, které vedle cíś. resoluce z dne 11. května 1622 *Jakubovi Basevi* židu postoupeny jsou. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 240.) — c) *Přes 30.000 zl. hotových peněz*, kterých se cíś. rychtář Staroměstský Osterstok a Michael Welsch na Novém městě ujali a z nich toliko 6000 zl. ke komoře české odvedli; ostatní summu pro sebe podrželi vedle udání a svědectví svob. pána Přerovského, které se stalo teprv po smrti Osterstokové l. 1638. (C. 215, L. 14.) — Viz též Lokšan Adam.

Jan Marcian Bezděcký z Bezděčí Hory (Bezděžský z Bezděží Hory) vyšel ze země pro náboženství, nezaplativ pokuty peněžité 250 kop míš. za perdon mu udělený z domu svého po sobě zanechaného. Dům ten, v Dlouhé třídě mezi domem u Černých hrabí a domem Jiříka Paučka ležící, prodal Bezděcký skrze plnomocníka l. 1630 dne 19. srpna *Vojtěchovi mladšímu Hadovi z Proseče* za 1065 kop míš., z kteréž summy připadla k ruce Jesuitů dotčená pokuta 250 kop, z nichž 50 kop bylo sleveno. (C. 215, P. 2/2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 437.) — Bezděcký pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, nastupoval na svou předešlou službu a odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*, jehož však při svém odchodu s nepřitelem žádného nezanechal. (C. 215, C. 1/7.) Potom l. 1641 navrátil se v sedmadesátém roce věku svého do Prahy a přestoupiv k náboženství katolickému obdržel k žádosti své od císaře perdon pod tou výminkou, aby se vykázal cedulkou o zpovědi vykonané. (C. 215, B. 41.)

Václav Bojanovský a Jiřík Labe provinili se tím, že od stavův odbojných dne 30. června 1620 *dva domy jesuitské* zpustlé při kolleji jesuitské blíž mostu Pražského v Platnýřské ulici ležící, které od starodávna jeden Alše nožíře, druhý u Vostrovských slouly, za 1400 kop míš., totiž závdavku 400 kop a placení roční po 50 kopách, koupili. (Lib. contract. caerul. 3, f. 269.) Tyto domy pak kolleji jesuitské beze vši náhrady byly navraceny.

Kašpar Melichar Bresl (Presl) z Ardynku, maje zaplatiti pokuty za perdon mu udělený 850 zl. rýn. ke kolleji jesuitské u sv. Klimenta, žádal dne 16. ledna 1628, aby tato po-

kuta poražena byla na úrocích za $8\frac{1}{2}$ léta jemu z jistiny 4500 kop mš. na statech Švamberských souzené. Za příčinou reformace odešel pak ze země, kde se ve Freibergu usadil. Z domů svých v Praze prodal dva domy, Goliasovské řečené, v osadě vedle domu Diviše Vimberského proti domu u Sladkých v Starém městě pražském ležící, 1. 1. 1631 plnomocníka svého Jana Gerle z Děvína za 3000 kop mš. Pavlovi *Entrychovi z Čeradce*. (Lib. contract. f. 403.) — Ale dům jeho, u *Zeleného Koníčka* řečený v Starém městě v čtvrti Linhartské blíž mostu proti komoře jezuitské ležící, který ve lhůtě čtyřměsíční od komory povolené neprodal, na poručení komory české z dne 1. 1630 od cís. rychtáře v dotčené pokutě byl ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), za 1421 kop mš. odhadnut, avšak neprodán, a na 4067 kop mš. zadlužen od komory české. 1. 1631—1638 pronajat na Jana Schmiedta za roční nájem 100 mš., tak že dotčená činže za ten čas 450 kop mš. ani nestačila k zaplacení nákladu, za vydržování v letech 1631 a 1632 na 895 zl. 18 kr. od nájemce zaplaveného. Teprv 1. 1638 na přimluvu kurfiřta v Praze vedle cís. resoluce z dne 6. října 1637 postoupen dům dotčený Breslovi (Lib. contract. caerul. 4, f. 448). Avšak předtím pro navrácení se do země při vpádu švédském souzen byl při kommissi konfiskační Fridlandske. 1. ledna 1634 nejenom domu dotčeného, nýbrž i pozemků a továren 500 zl. rýn. za dům Goliasovský (Lib. contract. caerul. 3, f. 403), pak pohledanosti 565 kop mš. kterou měl s dcerou svou Kateřinou za komorou zbytku summy za vinici Karmelitánům postoupil (Haldyns.) Avšak i tato pohledanost dceři Breslovi nepostačila k zaplacení nákladu, za vydržování kretu komory české z dne 23. srpna 1640 měla b. (C. 215, B. 35 & P. $\frac{2}{2}$.)

Sigmund Celestýn (jinak Nebeský) z Freifeldu vypořádaný z dne 6. srpna 1624 odsouzen všeho jmění svého v pokutě dům v Starém městě pražském v Dlouhé ulici domu Pavla Hada z Proseče ležící, který dne 17. srpna 1624 za 2950 kop mš. prodán byl Baltasarovi Wernerovi z Perku. Ze summy tržbové připadlo král. fisku 2150

kteřé vedle dekretu komory české z dne 21. července 1621 s jinými pokutami měšťanům Pražským uloženými domu profesnímu *Jesuitův* u sv. Mikuláše v Menším městě pražském byly postoupeny. Zbytek pak summy trhové 800 kop mš. vykázan byl manželce Celestýnové Ludmile za její věno na témž domě pojištěné. (Lib. contract. caerul. 3, f. 415 & 416.)

Jan Ctibor, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům* v Starém městě pražském u sv. Linhartu v Kuchyňkách ležící, „u Tří Medvědů“ řečený, kterýž od král. rychtáře jakožto statek odběžný již dne 13. října 1630 v pokutě 30 kop mš. byl ujat a za 715 kop mš. odhadnut, ale vedle dekretu komory české dne 13. dubna 1641 synovi Ctibora Janovi Jaroslavovi opět postoupen na ten způsob, aby Ctibor vyhradil císaři též obci k dobrému 250 kop mš. i s úroky od času zápisu nezaplacených a dědicům Bartoloměje Krausa náležejících. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 80.)

Fridrich Eliáš, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen, propadl zbytek summy trhové 600 kop mš. za *dům* v Starém městě pražském „u Korandů“ řečený, v osadě Matky Boží před Týnem mezi domy u Kamenné Panny a domem Bartoloměje Reysara ležící, který dne 1. srpna 1629 za 1600 kop mš. od něho koupil *Matěj Koukol*. Avšak l. 1639 navrátil se Eliáš z Perna do Prahy, přistoupil k náboženství katolickému, a prokázav svou nevinu při kommissi revisionis konfiskace Fridlandské, cíś. resolucí z dne 10. srpna 1641 na milost přijat jest. tak že mu dotčená pozůstalost 600 kop byla vydána. (C. 215, E. 7 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.)

Oldřich Ertl ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen byl *všeho jmění* svého. Jeho *dva domy* v Starém městě pražském v Poštovské ulici ležící, u *Kuchyňků* řečené, ponechány byly vedle cíś. resoluce z dne 6. července 1622 jeho manželce Anně, kteréž polovice jich náležela. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, E. 8 & P. $\frac{2}{4}$.)

Matyáš Floryan, emigrant, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*; avšak vedle cíś. resoluce z dne 23. prosince 1638 rozsudek ten zrušen a povo-

leno, aby Floryanovi jeho pohledanosti v Čechách dány. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & M. 22.)

Sigmund Frelich pro své účastenství ve zpo- byl k pokutě 788 kop mš., které Jesuitům na dů byly vykázány na jeho domě u „*Půl Zlatého kola*“ městě pražském vedle Železných dveří ležícím. prodal Frelich l. 1624 za 1850 kop mš. Jakubov a jeho manželce Anně, tak že pokuta vytčena od na něm Jesuitům l. 1628 byla pojištěna a zapla contract. caerul. 3, f. 370.) — Frelich pak odešel pro náboženství a v Pirně s dětmi nezletilým odkudž při vpádu saském l. 1631 do Prahy s proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 1634 odsouzen byl všeho jmění. Z té příčiny v padnutí měl zbytek summy trhové za dům *Frelichův*, v Ungeltě vedle Váhy a někdy Jiříka Star ležící, který l. 1628 Frelich skrze plnomocníka gr. česk. (1400 kop mš.) *Mikulášovi Klíbrovi* pro tento složil závdavku 200 kop gr. česk. a ostate ročních po 50 kopách gr. česk. zaplatiti měl. Na měly děti Frelichovy pojištěno po matce své 50 (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & F. 6. — Lib. contract. caerul. 3,

Vratislav Jindřich z Frankenšteina (Frankšt cíř. resolute z dne 6. srpna 1624 odsouzen všeho padl: a) *Dům* na rynku v Starém městě pražské mem u Zlaté Trouby a domem pána z Wartmib který od král. komory za summu odhadní 6985 l. 1625 *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*, cíř. radda lačí, avšak zůstal dlužen 2985 kop; pročez po l. 1626 dům ten postoupen byl *Antopínovi Bin dovi* a výběřcímu posudního, jemuž vedle dekr české z dne 30. července 1629 za 4500 kop mš. (C. 215, F. 3. — Lib. contract. caerul. 3, f. 417.) „na Věnečku“ pod vrchem Vidovlí blíž Jinonice le míry držící, odhadnutou za 500 kop mš., na g dičných Pavla Michny z Vacinova, kterýž k ní z nou právo pokutní sobě pokládal a o své újm tak že mu i nařizením komory české dne 17. postoupena a od něho t. r. dne 2. května *Valent*

městénínu a senatoru Menšího města pražského za 500 kop mš. prodána byla. Dle zprávy jiné propadl dotčenou vinici Jan Jindřich z Frankšteina. (C. 215, F. 3. — Lib. contract. 20, f. 53.)

Vavřinec Benjamin od Háje, nemoha pokutu za perdon l. 1624 mu uloženou zaplatiti, uvězněn byl po celý rok, potom propuštěn z vězení pro náboženství ze země odešel. Navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl: a) *Mlýn lodní* (na kocápkách) se sýpkou, v Novém městě pražském ležící, za 1500 kop mš. koupený, který za summu odhadnů 1250 kop mš. vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1638 manželce Antonína Binago, rady při komoře české, na srážku její pohledanosti za komorou českou v 2132 zl. rýn. dědičně byl postoupen. (C. 215, H. 36; P. $\frac{3}{4}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 2.) — b) Zbytek summy trhové 1400 kop mš. za dům u Hrubého muže řečený s pivovárem a zahradou, v Dlouhé třídě mezi domem nárožním Jana Pětikostela a Jana Procházky ležící, naskrz až do ulice Řeznické jdoucí, který i s druhým domem zadním Majšvančovským k němu připojeným Háje l. 1628 skrze plnomocníka prodal za 2300 kop gr. česk. Křištofovi Pilmonovi, tak že tento z dotčeného zbytku vedle nařízení kommisie konfiskační Fridlandské z dne 25. května 1633 v pokutě knížeti Fridlandskému 800 kop odvedl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 397.)

Jan Hájek odešel pro náboženství ze země s manželkou svou Annou, nezaplativ pokuty 20 kop mš. z domu svého v Linhartské ulici ležícího. Potom navrátiv se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. *Dům* manželky jeho, u *Sedláků* řečený, za 555 kop mš. odhadnutý, jakožto odbězný vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. 3, f. 448.)

Melichar Haldius z Neuenperka zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, tak že odsouzen byl vedle král. výpovědi z dne 6. srpna 1624 *všeho jmění*. Vedle dekretu komory české z dne 6. července 1627 postoupeny byly *dva domy* Haldiusovy s příslušenstvím, v osadě sv. Jiljí proti domu a pivováru

u Sladkých v Starém městě pražském ležící, v
hadní 4669 kop míš. *Kašparovi Melicharovi Bre*
Rosenthalerové na místě vnučky její *Ludmily P*
nichfeldu náhradou za dvě vinice jim náležející
kop míš. odhadnuté, které císař Karmelitánům
městě pražském k držení a užívání odevzdati po
contract. caerul. 3, f. 365.) *Třetí dům Haldiusův*
a příslušenstvím, v osadě sv. Jiljí ležící, nárožní,
řečený, ponechán byl dcerám Haldiusovým, Kate
nové a Ludmile Haldiusové, které jej prodaly dn
1629 Jiříkovi Reichovi, písaři při berni, za 150
(Lib. contract. caerul. 3, f. 410), na kterouž summa
700 kop míš. dlužen zůstal. Avšak peníze ty
Haldiusové, proti zápovědi ze země ušlé, král. ko
kuté připadly a vedle dekretu z dne 20. dubna
since 1630 vykázány byly dvěma úředníkům při k
na srážku služného jim zadržalého. Mimo to p
Ludmila Haldiusová vedle dekretu komory české
1631 peněz gruntovních 500 kop míš., z domu
dveří jí náležejících. (Lib. contract. caerul. 3, f. 37
H. 42.)

Kašpar Henkel ujel po bitvě bělohorské ze z
propadl v pokutě *všecko jmění své*, totiž: a) *dů*
městě pražském; b) *jistinu 400 kop míš.*, z nichž
kazu kommissie hrdelní z dne 19. července 163
bylo jeho bratrovi Mikulášovi Vojtěchovi Henkle
náhrady za jeho svršky, v domě dotčeném mu k
(C. 215, H. 29.)

Mikuláš Hoffmann z Šenhofu, viz str. 157.

Šimon Hoffmann z Kolince, viz str. 157.

Samuel Housenka, emigrant Staroměstský,
při vpádu saském do Prahy a proto při komm
kační Fridlandské l. 1634 odsouzen byl *těcho*
jeho, *Housenkovic* řečený, v ulici Konešovské bl
mezi domy u Svině a Záborským ležící, již l. 1
knížete z Fridlandu, a potom l. 1634 od cíř. ryc
král. fisku byl ujat. (C. 215, C. 1/7 & P. 4/4.)

Martin Hřebík, katolík, odsouzen byl l. 163
535 kop míš. Proto *dům* vedle kostela sv. Kří

a domem Václava z Borovska v Starém městě v čtvrti Mikulášské ležící, který Hřebík l. 1622 za 1000 kop mš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 299) a na něm 500 kop Janovi de Vitte pojistil, po smrti Hřebíka manželce jeho Ludmile a dětem náležející, l. 1631 k ruce král. fisku byl ujat a *Valentýnovi Frankovi* postoupen. Manželka Hřebíková, pro náboženství ze země odešla, domáhala se marně domu dotčeneho. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & $\frac{2}{4}$.) — Viz též Natanael Vodňanský.

Martin Chrabkovský odešel s manželkou svou Annou pro náboženství ze země, byl pak ve službě vojenské u nepřítelů a navrátil se při vpádu saském l. 1631; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. *Dům* jeho, u *Jalovcového stromu* řečený, v Starém městě pražském vedle Zlatého kříže v osadě sv. Jiljí ležící, k ruce král. fisku již předešle vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 jakožto odbězný ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), za 429 kop mš. odhadnut a l. 1631 vedle dekretu komory české z dne 28. července prodán byl *Janovi Maršalovi* za 600 kop mš., na kterouž summu kupující 200 kop závdavku složil a na zbytek každoročně po 50 kopách spláceti měl; avšak teprv l. 1655 zaplatil syn jeho Tomáš Maršalius zbytek summy trhové 400 kop mš. král. fisku náležející, z něhož mu od císaře 100 kop bylo sleveno. (C. 215, C. 20 a P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 458.)

Jan Martin z Javorníku, viz str. 216.

Tomáš Javornický z Javorníku, viz str. 216.

Jan Ještětický odešel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav dva domy se zahrádkou, za 567 a 273 kopy mš. odhadnuté, z nichž *dům u Jablečnicků* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Haštala pod Haldou ležící, l. 1620 za 500 kop gr. česk. koupil, a odchází ze země, dceři své katolické postoupil. Do domů těch vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 cís. rychtář zveden byl; avšak k žádosti dcery Ještětického Majdaleny, provdané Korytanové, zvod ten dne 31. května 1634 byl zrušen, ačkoliv Ještětický při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 byl odsouzen *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$, G. 16 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 268 & 448.)

Jan Jezbera z Kolivěhory, viz str. 220.

Mikuláš Jošt odešel s manželkou a dětmi p
ství ze země, nezaplátiv pokuty 80 kop mš. z
Prádlo řečeného, v Starém městě v čtvrti Mik
cího, který za 1428 kop mš. odhadnut a vedle
z dne 25. května 1630 jakožto statek odbězný od
k ruce král. fisku byl ujat. Po smrti Jošta navrá
želka jeho Dorota při vpádu saském do Prahy a
padla spravedlnost svou na domě dotčeném. (C.
& $\frac{2}{4}$.)

Jan Bapt. Karges (Garges), měšťan a hodin
stenství ve zpouře na poručení knížete z Lichter
20. února 1621 na radnici Staroměstské opatřen
z něhož však prokázav nevinu svou byl propuštěn
P. $\frac{2}{2}$.)

Jan Kirchmayer z Reichwic, viz str. 265.

Samuel Kronenberger z Kronenberku, viz str.

Jan Kvasnička, emigrant, zanechal dům v S
nezaplátiv z něho perdonu 110 kop. mš.; pro
vedle dekretu komory české z dne 17. října 1
statek odbězný za 713 kop mš. odhadnut a od
k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ &
contract. caerul. 3, f. 448.) Kvasnička pak nav
vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen by
kommissi konfiskační Fridlanské *všeho jmění*. (C.

Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, viz str. 322.

Jan Lukšan z Luftenšteina, emigrant Starou
dal l. 1628 po odchodu svém ze země skrze
dům svůj od starodávna u Modrého jelena, jina
řečený, pod Zderazskou branou v osadě sv. Jilj
někdy Havla Štýrského u Boží sukně a Martin
ležící, za 3500 zl. rýn. *Fabianovi Holubovi* a
z Radiče, který jemu na summu trhovou nedopl
rýn. Tato summa ujata byla k ruce král. fisk
Lukšan pro navrácení se do Prahy při vpádu
souzen byl při kommissi konfiskační Fridlanské
svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contrac
f. 395.)

Pavel Lykaon ujel po bitvě bělohorské ze
dům jeho v Starém městě pražském v plen vza

komory prodán byl dne 1. září 1623 za 880 kop mš. židovce vdově po Jakubovi Fišlovi. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 249.)

Jan Magnus, katolík, obviněn byl l. 1621 při kommissi hrdelní, že v čas zpourey chtěl zbítí všechny katolíky v Praze, když cí. armada byla před týmž městem; dokázal však nevinu svou, a teprv l. 1624 odsouzen byl k pokutě 900 kop mš. z domu svého v osadě sv. Mikuláše ležícího, který mu l. 1616 manželka jeho Kateřina byla postoupila. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3. f. 195.)

Václav Magrle ze Sobíšku, viz str. 347.

Jan Křtit. Miller (Müller), měšťan Staroměstský a bradř, ušel ze země hned po bitvě bělohorské s manželkou svou Majdalenou a dětmi svými. Dům jeho v Starém městě pražském v osadě sv. Havla za krámy masnými mezi domy u Vrabcův a Radů Jana Procházky ležící, u Hroznů řečený, který Miller l. 1617 od Doroty Krulichové za 750 kop gr. česk. koupil, k ruce král. fisku v pokutě byl ujat a od knížete z Lichtenšteina dne 4. dubna 1623 prodán sedláři *Jakubovi Fialovi* za 3000 zl. rýn., z nichž 2556 zl. do král. komory připadlo. (C. 215, M. 16. — Lib. contract. caerul. 3, f. 216. & 319.)

Václav Mityš, emigrant, zanechal dům u Škořepů řečený, v Starém městě v čtvrti Havelské v osadě sv. Martina mezi domy Jana Jakuba Rosenthalera a Michala Ceidlera ležící, který v l. 1622 za 1175 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 295) a na tuto summu 1100 kop, pak pokutu 99 kop za perdon dlužen zůstal. Dům ten jakožto statek odbězný za 1134 kopy mš. odhadnut a vedle dekretu král komory z dne 17. října 1630 od cí. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3. f. 448.) Mityš pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 všech pohledaností svých v Čechách. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Moravec, měšťan, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské opatřen byl vězením, z něhož však, prokázav nevinu svou, byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Pec Soběslavský, měšťan, odkázal l. 1624 jmění své, zejména jistiny 11.000 kop mš., obecné; avšak pro jeho účastenství ve zpouře pánů ten za neplatný byl prohlášen a jmění jeho v ruce král. prokuratora dne 21. února 1629 k ruce v pokutě jest uято. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Pešon z Hohenperku, měšťan, brzy po horské zemřelý, pro účastenství své ve zpouře l. 1624 k pokutě 500 kop mš. — V pokutě této pozůstalý, v Starém městě pražském v ulici k kostelu jesuitskému ležící, u Pešonů neb u Tří T a čtyřem dědicům Pešonovým v 6000 kop. mš. l. 1627 k ruce král. fisku od cís. rychtáře zvod avšak po zaplacení dotčené pokuty od dědiců P dne 14. listopadu 1629 zvod ten jest propuštěn. R. 20. — Lib. contract. caerul. 3, f. 365.)

Jan Jiří Pětikostel z Aventinu, měšťan, za král. služebník, registrator a koncipista při kancléřství odešel pro náboženství ze země a usadil se v Praze při vpádu saském l. 1631 navrátil se do Prahy kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna souzen *všeho jmění*, ač nevinu svou odvedl, přec a) *Dům* v osadě sv. Haštala v Dlouhé třídě v Starém pražském mezi domy Lorence Benjamína od Hájů Vodičky ob uličku ležící (nyní č. 617.), který l. 1619 od Jana Zylvara ze Silberšteina za 1000 česk. (3000 kop mš.) koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 411.) a Zylvarovi též v jeho jmění odsouzenému 89 kop dlužen zůstal. Pro tento dluh, král. fisku případ od cís. rychtáře již dne 17. července 1629 byl dekretu komory české dne 28. července 1629 *J. zlovi z Peclínovce* v summě dotčené zvodem postoupen. P. 13 & S. 14. — Lib. contract. caerul. 3, f. 411. Zylvar.) — b) *Dům* v Starém městě pražském v ulici ské v třídě Dlouhé vedle domu Bílkovic ležící *Pětí Kostelů* řečený, který l. 1637 za summu 1000 kop postoupen býti měl dvorskému kominikovi *de Martini*. Na téměř domě měl Vilém hrabě s bratry svými pojištěno 800 kop mš., z nichž

bratří Vchynských král. komoře připadlo 723 kopy. (C. 215, P. 13.)

Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, viz str. 432.

Jindřich Pichelperger (Pichelberger) z Pichelperku, měšťan, vedle cíś. výpovědi z dne 6. srpna 1624 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, P. 14.)

Křiřtof Pichelperger z Pichelperku, měšťan, pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl k pokutě 66 kop 40 gr. mš., kterou z domu svého u Malého sv. Křtíže v koutě v čtvrti Linhartské ležícího ještě l. 1628 nezaplatil. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 s nepřitelem, u něhož sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, nezanechal však ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{2}$.)

Marketa Roliartka (Ruliartová, Roliardová, Rollardová), vdova po bohatém kupci v Starém městě pražském, majíc jmění přes 50.000 kop mš., odešla se synem svým pro náboženství ze země, zanechavši *dům* u Tří Anjelů řečený jinak u Tří Fendrychů, proti Zlatému Kříži v čtvrti Linhartské v osadě sv. Jiljí ležící, jak jej po sestře své Anně l. 1627 dostala (Lib. contract. caerul. 3, f. 360), který v pokutě 100 kop mš. po její a syna jejího smrti l. 1630 k ruce císaře byl ujat. (C. 215, R. 28. — R. 109, n. $\frac{14}{2}$.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan, odešel pro náboženství ze země, zanechav *dům* průchoditý, v osadě sv. Jiljí mezi domy Pavla Minicha a Pavla Fialy ležící v Starém městě pražském, u Zlých Kačků, též u Špamberků řečený, s pivovárem, který l. 1621 od manželky své obdržel (Lib. contract. caerul. 3, f. 277), pak vinici, vše nad cenu zadlužené, tak že z toho pokuty peněžitě 670 kop mš. nezaplatil. Navrátil se pak l. 1631 při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*. Dotčený *dům* jeho s pivovárem, který v dluhu Václavovi Vokounovi k správě a užívání byl postoupen, za 4000 kop mš. odhadnutý, i s vinicí odhadnutou za 3500 kop mš. vedle dekretu král. komory z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku v dotčené pokutě byl ujat; avšak

vdově Rosenthalerově Anně Marii, roz. z Bezděčín, kázavši nevinu manžela svého, vedle cíś. resolu-
 února 1639 navrácen byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & R. 1)
 dala k ruce syna svého Jana Ondřeje dům do-
 za 3000 zl. rýn. *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Ma-*
 vání každého nejvyššího purkrabí Pražského. (D. Z.

Daniel Roudnický z Březnice, viz str. 463.

Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu (viz str. 512)
 dům Malá Palata, jinak lázeň Helmovská řečený
 dou i s domem dolejším, též domeček se zahra-
 kovskou a domeček se zahrádkou, s břehy a při-
 v Novém městě pražském pod Zderazem ležící,
 poručení knížete z Lichtenšteina dne 10. února
Janovi Arnoštovi Platajsovi z Platenšteina, kanov-
 múckému a Pražskému, za 1000 zl. rýn. bylo
 (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 112)

Václav Sova, měřtan a zedník, odešel pro-
 l. 1624 ze země, a navrátil se při vpádu sask
 odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridland
 ledna 1634 *všeho jmění*. Proto propadl v pokutě
 v Starém městě blíže Zlaté Štíky ležící, l. 1621
 gr. česk. koupený (Lib. contract. caerul. 3, f.
 325 kop mš. odhadnutý, který již l. 1624 pro-
 perdonu a potom vedle dekretu komory české z d-
 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (Lib. contract.
 448.) Avšak dům ten Sovovi, který nevinu svo-
 a s manželkou svou Annou k náboženství katol
 stoupil, vedle cíś. resoluce od komory české dne
 1638 opět byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{2}$)

Melichar Steinhart, měřtan, zemřel v čas zp-
 součastnil; pročež jmění jeho všecko k ruce král-
 uято, totiž: a) *Dům* jeho v Starém městě, v osa-
 tina jdouc k fortně mezi domy Jana Krále a Ab-
 jela ležící, který dne 23. května 1622 prodán byl
 za 400 kop gr. česk. (800 kop mš.) cíś. perk-
 komorníku, *Křištofovi Hynkovi Brokovi*, tak že
 trhovou toliko 75 kop gr. česk. složil, a zbytek
 ročních po 20 kopách splácel. (C. 215, P. 2 & S.

contract. caerul. 3, f. 299.) — b) *Tři vinice* s lisem za Koňskou branou ležící, kteréž vedle poručení Adama z Waldšteina, zástupce knížete z Lichtenšteina, dne 22. března 1622 postoupeny byly za 1700 kop mš. cís. rychtáři *Františkovi Osterštokovi z Astfeldu* k dědičnému držení, jak to cís. resolučí z dne 20. února 1625 bylo schváleno. (C. 215, S. 87.) — c) *Vinice* za Újezdeckou branou ležící, kteréž vedle poručení 31. března 1622 postoupena byla za 900 kop mš. *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, S. 87.) — d) *Dvě vinice*, v jednu spojené, vedle Pražákovic ležící, které vedle poručení dne 16. března 1622 za jistou summu postoupeny byly *Tomášovi Medkovi z Mohelnice*, písaři při soudu komorním. (C. 215, S. 87.) — e) *Mnoho sudů vína*, z nichž na poručení Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 od perkmistra cís. hor viničních Kašpara Lozelia klášterům Kapucínskému a Františkánskému u p. Marie Sněžné po 1 sudu velikém vína bílého bylo vydáno. (C. 215, S. 87.)

Volf Steinmec, lékárník v Starém městě, katolík, odešel při vpádu saském l. 1631 do Danzigu neb Hamburku pro zboží lékárnické, ale více se nenavrátil. Na zprávu lichou jakéhosi udavače, že Steinmec u nepřítelů službu vojenskou koná, všecko jmění jeho, zejména jeho *lékárna* v Starém městě pražském v Konešovic ulici v nárožním domě, proti Zlatému medvědu a Zlaté studnici, Juditě Hennerové náležejícím, k ruce král. fisku v pokuté ujata a vedle dekretu komory české z dne 27. června 1634 *Janovi Markovi z Landskrouna*, v lékařství doktoru, za 1500 zl. rýn. prodána a zanechána byla, ačkoliv bratr Steinmecův *Doctor Jan Steinmec z Lilienšteinu* (jemuž od císaře Ferdinanda II. pro jeho vynikající učenost a spisy titul „*Comes Palatinus*“ udělen byl). nevinu bratra svého odvedl. (C. 215, S. 92.)

Michal Sutor, katolík, bradýř a měšťan, odsouzen l. 1624 pro účastenství své ve zpouře k zaplacení pokuty 1000 kop mš. za perdon mu udělený, a nemoha jí zaplatiti, l. 1625 držán po 12 neděl ve vězení na radnici, žádal, aby mu byla vyplacena od komory pohledanost jeho 400 kop mš. na vinici po Johnovi Bonaventurovi konfiskované. (C. 215, J. 4.) Pokuta dotčená v summě 950 kop pojištěna byla na domě Staroměstském, v osadě sv. Mikuláše mezi domy Ludmily

Círyllové a Václava Šamšy ležícím, od starodáv (l. 1632 již u Zlatého Pelikána) řečeném, který S od Salomeny vdovy po Martinovi Tektanderovi gr. českých sobě a manželce své Mandaleně ko contract. caerul. 3, f. 211.) Sutor pak pokuty osv stoupil dům dotčený l. 1632 manželce své Manda Kateřině; druhý pak dům svůj synovi svému Jan Susanně Arntové. (Lib. contract. caerul. 3, f. 463.)

Václav Synek, nezaplativ pokuty 82 kop 51 perdon mu l. 1624 udělený, odešel pro náboženst pročež dům jeho v Starém městě pražském v čtv ské ležící a za 223 kop míš. odhadnutý, vedle o mory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fis (Lib. contract. caerul. 3, f. 448.) Při vpádu sask navrátil se Synek s nepřitelem do Prahy a prot missi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho* měl však ničeho. (C. 215, P. 2 & P. $\frac{1}{2}$.)

Martin Šmertoš z Ryzentalu (Schmertasch v. měšťan a jeden z nejbohatších kupců Starého m za udělení perdonu l. 1624 pokutu 3500 zl. r l. 1627 pro náboženství ze země s jméním přes míš. vynášejícím do města Torgova a odtud do l se usadil s šesti dětmi svými. Navrátil se při vp l. 1632, mnohé věci po t matce své Esterě Vlavi ze země vyvážeti dal a svých domů se ujal; proč missi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 163 byl všeho jmění, kteréž k ruce král. fisku bylo a) *Dům* v Starém městě pražském proti radnici tova a kostela sv. Michala ležící, *u Vilímků* ře Šmertoš l. 1628 svému tchánu mistru Václavovi Nosyslavskému, měšťanu a senatoru Novoměstském manželce jeho, matce své, dle listu v městě T 12. července 1628 avšak jen simulate postoupil. ten po smrti Vlaverýna l. 1631 k ruce král. fis června 1632 ujat a vedle cis. resoluce 24. pro doktorovi práv *Pavlovi Wenzelovi z Bochova* za t stoupen proti zaplacení odkazů zádušních na n v 4420 zl. rýn. a poražení si zbytku na daru z uděleného. (C. 215, S. 67 & W. 43.) Wenzel pak

dům l. 1646 cís. prokuratorovi Kristianu Itterovi za 7000 kop mš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 389 a 464.)*)

b) *Dům Šmertošovský* se zahradou blíž Horské brány na Dlaždění, v Novém městě pražském ležící, též Vlaverýnovi od Šmertoše postoupený (Lib. contract. virid. 12, f. 296), který vedle cís. resoluce z dne 7. března, dne 1. dubna 1636 za summu odhadní 2090 kop mš. byl postoupen *Heřmanovi Nydrum z Hardeku*, cís. nejvyššímu a gubernatoru města Řezna, na porážku jeho pohledanosti 15.000 kop mš., na panství cís. Brandejském vězící. (P. $\frac{2}{3}$ & S. 67. — Lib. contract. virid. 13, f. 210.)

c) Zbytek ze summy trhové 2000 kop mš. za dům nárožní Šmertošovský řečený, na rohu do Konešovic ulice vedle Vilfmků v Starém městě pražském ležící, který Šmertoš skrze plnomocníka svého Vlaverýna l. 1628 měšťanu Antonínovi Trentinovi za 5000 kop mš. prodal. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$ & S. 67. — Lib. contract. caerul. 3, f. 416.) — Dům ten prodán byl potom lékárníkovi Severýnovi Dyringovi.

d) *Dům na Spáleníšti* řečený, v osadě sv. Petra v Novém městě naproti kostelu sv. Benedikta na rohu ulice Truhlářské ležící, který dotčený Vlaverýn s povolením manželky své Estery l. 1631 odkázal Vavřincovi a Ondřejovi, strýcům svým a synům † Matěje Škody, bratra svého (souseda v městysi Nosyslavě na Moravě). Dům tento za 3000 kop mš. odhadnutý vedle cís. resoluce 2. června 1645 postoupen byl P. Kapucínům u sv. Josefa. (C. 215, S. 67. — Lib. contract. virid. 14, f. 146 & 148.)

e) *Dům u Nosů* řečený, v Novém městě v čtvrti Zderazské na Spálené ulici v rohu ležící, který manželka dotčeného Vlaverýna, Estera, vnučce své Lidmile, dceři Martina Šmertoše odkázala, k ruce král. fisku ujat byl l. 1632 i se 124 vědry starého vína v 12 sudech a 122 vědry mladého vína

*) Dům ten koupil Šmertoš sobě a Veronice manželce své od vdovy Anny Foglové za 5000 kop gr. česk. (10.000 kop mš.) dne 5. listopadu 1618 tak, že zbytek summy trhové 7000 kop mš. (kteráž Foglová starším literatům odevzdala k ruce všeho bratrstva literatského kostelův a osad Matky Boží před Týnem, sv. Michala, sv. Mikuláše, sv. Havla, sv. Martina, sv. Jiljí a kapli Betlemské v Starém městě pražském, v nichž by českým jazykem chval Božských zpěvy při ranních službách vykonávali), po 350 kopách ročně, tedy každému kostelu po 50 kopách ročně odvozovati měl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 130 & 242.)

v 18 sudech, poněvadž dotčená Ludmila před stvrze některé klenoty a peníze hotové, v témž domě ve kopané, dřív času vyzdvihla a tak svého práva a s pozbyla. Dům ten s pivovárem a sladovnou od 3960 kop míš., vedle čís. resoluce z dne 2. června stoupen byl dotčeným sirotkům Škodovým náhrad předešlý. (C. 215, P. $\frac{7}{2}$, S. 67 & W. 43. — Lit. virid. 14, f. 146 & 148.)

f) *Dům* s dvorem a zahradou v Podskalí ne stela sv. Víta ležící, za 1000 kop míš. odhadnutý, želce Šmertošové po rodičích jejich připadl a o za 600 kop míš. prodán byl Matyašovi Štičkovu summu trhovou ještě 300 kop míš. zaplatiti měl.

g) *Vinice* za vodou na Srpových Horách ležící dotčený Vlaverýn manželce své Esteře odkázal, její smrti P. Jesuitům ke kostelu Božímu Tělu v městě pražském připadla.

h) Podíly (kukusy) na kamencových dolech v 9 $\frac{1}{2}$ kusu, kteréž teprv na poručení komory české únoru 1662 Janovi Šmertošovi, jenž je po otci odňaty a postoupeny byly paním Anně Itterové Rummerskircherové, roz. sestrám Kohoutovým z L. na srážku jejich pohledanosti 3666 kop míš., již českou měly. (C. 215, S. 67.)

O navrácení statků vytčených marně se ucházal od l. 1634 až do své smrti l. 1654, a po něm o l. 1674 jeho syn Jan měšťan a kupec v Drážďanech všecky jejich žádosti i časté přímluvy kurfiřta S. staly bez výsledku, až konečně dědička Jana Šmertaš Sabina Langová, vedle čís. resoluce 17. dubna 1674 pohledaností svou navždy byla odmrštěna. (C. 215, S. 67.)

Albrecht Štark (Štork), měšťan, ujel ze země a tam zemřel. Proto dům pozůstalý po jeho matce pro náboženství ze země odešlé a v cizině zemi Šipařovský, v Starém městě pražském v osadě u rohu vedle domu Jakuba Kozla z Peclínovce ležící král. fisku v pokutě byl ujat a Františkovi Corinčinu, primatorovi Starého města pražského, s do

vidovi Kuklovi konfiskovanými vedle dekretu komory české z dne 30. září 1633 prodán. (C. 215, P. $\frac{3}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 476. — Viz též Kukla.) — O navrácení téhož domu marně se ucházel l. 1642 Antonín Koch, příbuzný dotčené Štorkové.

Tomáš Teyzl z Ceylberku, viz str. 675.

Hektor Údart (Oudart), měšťan Staroměstský, zahynul v Táboře, když toto město od cí. vojska obleženo bylo; pročež při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění*. *Dům* se zahradou po něm pozůstalý, v Starém městě pražském mezi domy Václava Plesa a Anny Vostrovské ležící (který Údart sobě a Kateřině manželce své l. 1607 po Matyášovi Kremerovi z Uninova za 2250 kop gr. česk. koupil, a na něm l. 1608 Justině sirotku po Janovi Misovi 4438 kop míš. pojistil), vedle dekretu knížete Karla z Lichtenšteina z dne 10. května 1622 a vedle dekretu komory české 22. srpna 1626 postoupen byl *Rafaelovi Mnišovi*, obojích práv doktoru a cí. raddě nad appellacemi, proti zaplacení dluhův a závad na témž domě se nacházejících. (C. 215, U. 3. — Lib. contract. caerul. 2, f. 428 & 3, f. 357.)

Jakub Údart (Oudart), měšténin Staroměstský, odešel ze země pro náboženství do Míšenska, kdež l. 1639 v Drážďanech zemřel, odkázav kšaftem dne 24. září 1639 učiněným jmění své v Čechách zanechané, zejména jistiny za hrabětem Colorado 938 zl. rýn. a za Adamem Turenským 100 kusů dukátův, pak zlato a stříbro u Šimona Petra Aulica uložené, sestrám svým Krystině Tonnerové, měšťance v Drážďanech, a Veronyce tamže zůstávající, jimž též zanechal dva domy své v Drážďanech, u Tří labutí a Bílého koníčka řečené. Avšak těmto jmění v Čechách zanechané vydáno nebylo, nýbrž k ruce král. fisku ujato jest. Odkazy však od Údarta učiněné do Prahy odevzdal Claudy Siburt, totiž: Vlašskému špitálu 50 zl. rýn., špitálu u sv. Petra a Pavla 50 zl., klášterům Paulinův a Kapucínův po 50 zl., a uvězněným ve všech městech Pražských 50 zl. (C. 215, U. 3.)

Jetřich Vitych, viz str. 881.

Jan Vodňanský z Urašova (viz str. 886) zanechal též tři domy, u Stříbrné růže, u Bílých beránek pod Kožnou a u Tří pyrů na Uhelném trhu ležící, do nichž l. 1628 pro 810 kop

50 gr. miš. berní a kontribucí zadržalých zvedena Staroměstská, kteráž dům u Stříbrné růže l. 1610 staršímu Petráčkovi k užívání postoupila. Dům vedle cí. resoluce l. 1640 postoupen byl Martino kovi z Ankerspurku, písaři při král. úřadě stavitel contract. caerul. 3, f. 400.)

Mistr Daniel Vratislavský (Vratislav), měšťanský, vedle král. výpovědi z dne 6. srpna l. 1610 byl *všeho jmění*, kteréž však není vyčteno, u Břečků řečený v Platnýřské ulici ležící, s přísahou jak jej Vratislavský l. 1612 od manželky své L. z Kapršteina, měl postoupený. (Lib. contract. caerul. Vratislavský odešel potom pro náboženství ze země, vrátiv se při vpádu saském, odsouzen byl též dne l. 1634 při kommissi konfiskační Fridlandské všechny nemovitosti svých v Čechách. (C. 215, C. 1/1, & C. 1/10.)

David Zacharyáš, měšťan a pekař, propadl l. 1629 300 kop miš. peněz gruntovních. Proto do domu v městě v osadě sv. Mikuláše v Kaprovic ulici u Rosipalovic a Jana Verýna ležícího, který l. 1622 120 gr. česk. koupil, l. 1629 cí. rychtář k ruce král. zveden. (Lib. contract. caerul. 3, f. 308 & 405.)

Jiří Závěta ze Závětic, viz str. 928.

Jan Živnůstka, měšťan a malíř, odsouzen l. 1631 k pokutě 42 kop miš., avšak nezaplativ jich, odsouzen pro náboženství ze země. Proto dům jeho, u Ondřeje v čtvrti Mikulášské v osadě sv. Haštala ležící, který za 120 kop gr. česk. koupil, vedle cí. resoluce l. 1630 května od cí. rychtáře k ruce král. fiskální odhadní 95 kop miš. byl ujat. Živnůstka pak navzdor vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při komfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, P. 2. Lib. contract. caerul. 3, f. 164 & 448.)

II. Měšťané Nového města.

Jakub Anderson, měšťan Novoměstský, hnědohorské ze země zběhlý, propadl v pokutě v r. 1631 své, totiž: *Dům* v Novém městě a svršky, zvláště stříbrné věci, které u jednoho souseda v rakvi

Udavačům za vypátrání a vyjevení té věci dány byly svršky na místě třetího dílu jim přislíbeného. Měšťan pak, u něhož dotčené věci byly ukryté, jakož i jiní čtyři měšťané Novoměstští, kteří týchž věcí ukrytí byli nápomocni, propadli pokutou každý trojnásobně tolik, co ty věci stály. (C. 215, A. 6.)

Duchoslav Běspalcí, měšťan, zemřel za času zpourey, již se účastnil. Spravedlnost a právo na jeho pozůstalosti, zvláště pak dům jeho Koukovský řečený v Novém městě na Podskalí v osadě sv. Mikuláše ležící, prodala vdova po něm pozůstalá Johanna opět provdaná Gregorová, s povolením král. komory l. 1629 za 150 kop mš. koncipistu dvorní kanceláře *Matoušovi Naporovi z Borkova*, jemuž vedle cíś. resoluce dekretem komory české z dne 19. prosince 1630 díl král. komoře z toho domu v pokutě náležející byl darován. (C. 215, B. 38 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 64.)

Štěpán Bílinský, měšťan, pro účastenství ve zpouře odsouzen při kommissi konfiskační, propadl dům svůj v Novém městě na Bojišti ležící, který l. 1616 za 270 kop gr. česk. koupil. Není však vytčeno, komu a zač dům jeho byl prodán. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 11, f. 165.)

Pavel Cerhovský (Čerhovský), měšťan, propadl v pokutě dům, na Příkopech proti sv. Martinu ležící, který (s domy *Albrechta Kekuly* ze Stradonic na Koňském trhu ležícím [viz Kekule], Jana Vacka na Pasířské ulici a *Pavla Vošlandy* na Košcích) l. 1628 vedle cíś. resoluce od král. komory odevzdán byl Jesuitům pro vzdělání domu professního v Menším městě pražském, od nichž dům Cerhovského dne 24. září l. 1636 Gregorovi Opavskému, měšťanu Novoměstskému, za 450 zl. rýn. byl prodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 231.)

Benjamin Dub, měšťan, odešel za příčinou reformace ze země s manželkou svou Mariannou, zanechav dům v čtvrti sv. Petra ležící, u Dubů řečený, který od komory české v pokutě ujat byl, když Dub při vpádu saském do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění* byl odsouzen. Avšak vdova po Dubovi pozůstalá navrátila se s dítkem svým jakožto katolička opět do Prahy; pročež dotčený dům vedle dekretu komory dne 25. května 1636 opět jí byl postoupen. a od ní l. 1640 za 2000 kop mš. prodán. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Mistr *Jan Hippius Vodňanský*, měšťan, ujeleho bēlohorské ze země. Pročež dům jeho předešle řádskalo-
vský v Novém městě na Koňském trhu mezi kovic a Rozinovic ležící, jenom asi 3 sáhy široký, který Hippius l. 1617 za 950 kop mš. koupil, v páku l. 1622 zástavou za 300 kop mš. k potřebám půjčených postoupen byl cís. kuríru *Martinovi* jemuž za touže summu l. 1629 byl prodán a pro závad dle dekretu komory české z dne 17. září 1629 městských vložén. (C. 215, H. 34 & P. $\frac{2}{5}$. — L. virid. 11, f. 215 & 13, f. 308.)

Ondřej Hobrvešl z Hobrfeldu, viz str. 147.

Adam z Hradešína, viz str. 179.

Jan Hrncl, emigrant, navrátil se při vpádu 1631 s nepřitelem do Prahy; protož při kommissi Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho padl dům v osadě sv. Václava nad Zderazem Simeona Vokáče a Daniele Peška ležící, který 1100 kop gr. česk. koupil (lib. contract. virid. též dva krámy masné v Novém městě pod kaplí ležící, za 290 kop mš. předešle jemu postoupen C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Hrubeš, emigrant, zanechal dům v čtvrti na rohu Pasířské ulice podle domu někdy Jana V. něho ležící, který otec jeho *Mikuláš* prodal l. Běronickému za 485 kop mš. (Lib. contract. virid. Hrubeš pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Václav Hubek (Hubka), měšťan, pro účastenství propadl v pokuté dům v Novém městě pražském ské ulici ležící, který od císaře vedle dekretu k z dne 3. února 1628 cís. rychtáři Novoměstskému *Ritteršicovi z Rittersfeldu* za jeho věrné služby stoupen a zanechán byl. (C. 215, H. 44.)

Pavel Hytych, měšťan, ujel po bitvě bēlohor k nepříteli; pročež jeho dům v Novém městě v os na Poříčí mezi domy pana Adama Vchynského Sudlice ležící, který l. 1617 za 2000 kop gr.

(Lib. contract. virid. 11, f. 210) i se svršky, pak vinice i vína, v domě Václava z Vlkanova složená, vedle nařízení kommisie konfiskační z dne 5. března 1622 k ruce král. fisku v pokutě byly ujaty. Hytych však navrátil se do země odsouzen byl l. 1624 jenom k pokutě 500 kop mš. z domu dotčeného, který mu byl navrácen. (C. 215, H. 30 & P. $\frac{3}{4}$.)

Mikuláš Jelínek, měšťan, odešel s manželkou svou Alžbětou l. 1628 pro náboženství do Perna, zanechav dům v čtvrti Zderazské, který jakožto odbězný l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale od Jelínka k ruce jeho věřitelů postoupen *Elišši Erasimovi Udvarhely z Krížkovic*, jemuž pro spokojení věřitelů dle dekretu komory české z dne 17. prosince 1640 jest ponechán, ačkoliv Jelínek při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění* byl odsouzen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{3}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 437.)

Bartoloměj Jeřábek, měšťan, odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl 1200 kop mš., zbytek to ze summy trhové 2200 kop mš., za dům v osadě sv. Jindřicha v Růžené ulici ležící, l. 1624 prodaný *Pavlovi Rosolovi*, jenž summu tu vedle nařízení z dne 2. července 1640 na komoru českou odvésti měl. (C. 215, P. $\frac{3}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 167.)

Daniel Jon (John), emigrant, pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 odsouzen při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, propadl díl ze summy trhové jemu náležející za dům Meyšnarovský. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — Viz Meyšnar Daniel.)

Mikuláš Klatovský, jinak *Hencelius*, měšťan, neproviniv se ničím, toliko ze strachu a hrůzy mstitelných lidí, zvláště skrze pohrůžky jemu od tehdejšího cís. rychtáře *Jana Šreple z Šrepelsbergu* *) činěné, hned po bitvě bělohorské ze země odešel, zanechav manželku svou s dětmi v domě svém, u dvou Čápův řečeném, na Koňském trhu proti kůru kláštera Matky Boží jdouc na Koňský trh po pravé ruce ležícím

*) Tento byl cís. rychtářem až do 22. října 1622, potom radou při úřadu purkrabském, pak od l. 1623—1633 appellačním radou, a vstoupiv jako vdovec do stavu kněžského, byl ještě l. 1643 opatem kláštera sv. Karla v Novém městě pražském. (C. 215, K. 46.)

(nyní číslo 783.), který léta 1605 společně s manželkou za 500 kop mš. koupil a 2000 kop mš. na vystavění jeho naložil. Dům ten na poručení knížete z Lichtenšteina hned l. 1621 k ruce král. fisku byl ujat a od komory české l. 1622 prodán za 2400 zl. rýn. cí. služebníku a registratoru při deskách zemských *Fabianovi Holubovi Předborskému s Radíče*, jemuž vedle cí. resoluce z dne 1. října 1622 ze summy trhové 1000 kop mš. z milosti sleveno a prominuto bylo. (C. 215. K. 46 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 257.)

Marně se domáhala přes 20 let vdova Kateřina Klatovská, která v zemi zůstala a k náboženství katolickému s dcerou svou přistoupila, ještě l. 1643 toho, aby jí dům nespravedlivě a bezprávně na zlou zprávu odňatý, vedle cí. patentů l. 1627 a 1633 vyšlých, zase navrácen byl, ačkoliv vedle mnohých cí. resolucí, zvláště l. 1641 jak král. místodržícím, tak i komoře české a kommissi revisionis konečné vyřízení věci té bylo nařízeno. (C. 215, K. 46.) Neboť dům dotčený dle dekretu komory české z dne 15. září 1636 prodán byl *Petrovi Reimfeldovi*, tak že 100 říš. tolarů ze summy trhové do další resoluce za ním jest zanecháno. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 232.)

Matěj Klukovský, viz str. 267.

Šimon Kohout s Lichtenfeldu, viz str. 276.

Václav Kolidius, měšťan, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 300 kop mš. za perdon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn, tak že Kolidius všecko jmění své v pokutě propadl, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který na poručení komory české dne 3. listopadu 1628 *Linhartovi Misericovi*, cí. hofmistru nad pážaty v summě 1918 zl. rýn. na zaplacení jeho služby byl postoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 342.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v krámcích u Božského Těla ležící, vedle dekretu komory české dne 18. října 1628 Jesuitům pro vzdělání jejich domu professního byl postoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Jiří Košetický s Horek, viz str. 295.

Vojtěch Koutský s Jenšteina, viz str. 299.

Matyáš Král, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy, pomáhal věci lidem pobrané ze země vyvážeti a o císaři řeči potupné mluvil. Proto při

kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Křištof Kronenberger z Kronenbergu, viz str. 309.

Hendrich Krumpach (Grumpach) z Dorendorfu a Biskupova, měšťan Nového města pražského, utekl po bitvě bělohorské ze země. Pročež dům jeho na Dlaždění v Novém městě pražském ležící, u Černého Jelena řečený, který vlastně manželce jeho Johanně po otci jejím Vítovi Dentulínovi z Turtelšteina náležel a od ní Krumpachovi l. 1615 vzdán byl (Lib. contract. virid. 11, f. 98) i se svršky vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 4. září 1621 k ruce král. fisku ujat a postoupen byl obci města Budějovic Českých v summě 1500 kop míš., k potřebám válečným půjčené. K žádosti Krumpachové za navrácení téhož domu svoleno nebylo, protože za manželem svým z Prahy odešla. (C. 215, D. 14 & K. 50. — C. 123, P. $\frac{37}{49}$.) Avšak též dům l. 1638 od obce Budějovické opět postoupen byl Krumpachovi navrátilivšímu se do země proti zaplacení 1400 kop míš. (Lib. contract. virid. 13, f. 322.)

Jan Kryšpín (Krystýn), emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy a proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě 580 kop míš. nedoplačených jemu za dům, který l. 1628 Václav Krystýn, syn Ambrože Krystýna, Floryanovi Ducháčovi za 1000 kop míš. prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 295.)

Křištof Jindřich Lampach, viz str. 320.

Mistr *Jan Libertýn*, viz str. 326.

Jan Malovec odešel pro náboženství ze země, zanechav dům na Široké ulici mezi domy Štefana Špera a Marka Josefa ležící, který l. 1615 s příslušenstvím za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 97.) Při vpádu saském navrátil se do Prahy s nepřitelem a proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Měchýř, měšťan Novoměstský, při kommissi konfiskační Fridlandské z příčiny té, že se proti císaři nepřátelům během vojenským l. 1631 potřebovati dal, *všeho jmění* dne 25. ledna 1634 odsouzen, propadl díl jemu ze statků

po nebožce Dorotě Babáčkové náležející, totiž a) dům v Novém městě na Koňském trhu ležící; b) dům na Poříčí, mezi domem u Hlaváčků a domem řečeným Vysokým ležící. Tyto domy vedle cís. resoluce z dne 22. listopadu 1635 a vedle recessu z kanceláře české 6. června 1636 prošlého postoupeny byly Matěji Keclovi Hradeckému, rybáři Staroměstskému, za jeho dvacetiletou službu dotčené Babáčkové vykonávanou. (C. 215, K. 47.)

Jan Kašpar Meliš (jinak Cikánek), měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 najímal lid proti císaři a ujel potom do Polska; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl 500 kop míš., které jemu emigrantka Lidmila Vtelenská ze Vtelna, roz. z Šenu, dlužna zůstala za dům jeho na Dlaždění za Novou branou v Novém městě pražském ležící, od něho tajně prodaný. Dům ten pak již zcela obořený v dotčené summě na poručení komory české dne 7. ledna 1642 v pokutě k ruce král. fisku byl ujat a dekretem komory české z dne 4. října 1646 v summě odhadní 125 kop míš. Václavovi Augustinovi Kavkovi, cís. rychtáři Novoměstskému darem jest postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 290.)

Daniel Meyšnar (Meischner), měšťan Novoměstský, odešel za příčinou reformace ze země a navrátil se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž teprv po jeho smrti († léta 1639 v cizině) k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) Zbytek summy trhové 580 kop míš. za dům u Meyšnarů řečený, blíže sv. Jindřicha v Novém městě pražském v ulici na Novém Dlaždění ležící, od Meyšnara l. 1638 za 1800 kop míš. měšťanu Ludvíkovi Flejšmonovi (Fleischmann) prodaný. kterážto summa dekretem komory české dne 16. července 1640 postoupena byla *Pavlovi Antonio Garibaldi* na srážku 4000 zl. jemu l. 1636 z cís. milosti darovaných. (Lib. contract. 13, f. 362 & 412.) — b) Zbytek summy trhové 900 zl. rýn. za dům u Fafoutů řečený, v Novém městě pražském na Široké ulici ležící, od Meyšnara l. 1628 *Jiříkovi Adamovi Bylinovi*, registrátoru při deskách zemských za 3000 zl. rýn. prodaný. (Lib. contract. virid. 13, f. 483.) — c) Zbytek summy

trhové 455 kop mš. za vinici na Letné ležící, od Meyšnara za 4000 kop mš. prodanou král. prokuratoru Rafaelovi Mnišovskému ze Sebuzzyna, jemuž zbytek ten l. 1640 poražen byl na jeho služném. — d) Třetina summy odhadní 1131 kop mš. za Krakovskou zahradu a dva domy v Růžové ulici a v Nekazance ležící. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Jiřík Meyšnar, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, propadl *dva domy* v čtvrti Zderazské, u Bezhlebů a u Smolíků řečené, kteréž však l. 1636 sirotkům po něm pozůstalým byly postoupeny. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Pavel Muk (Muka), emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl v pokutě 150 kop mš. nedoplatených za dům, který Eva Muková l. 1628 *Janovi Jablonskému* za 850 kop mš. prodala. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 351.)

Michal N., měšťan a zlatník v Novém městě pražském, pro své účastenství ve zpouře propadl dům, l. 1621 za 860 mš. odhadnutý. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Adam Pion (*Pihon*), emigrant, jehož dům u Vlašimských řečený s pivovárem, zahradou a příslušenstvím, v čtvrti sv. Petra v Novém městě ležící, l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, ale na poručení komory české z dne 28. února 1631 postoupen *Majdaleně Fejfarové* a její dceři *Anně Marii* prve *Kramerové*, potom *Kinclové* z Piršteina pro dluh 2000 kop mš. od Piona jim povinných. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 179.) — Pion pak navrátil se při vpádu saském do země, proto odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, propadl však jenom pohledanost svou na domě dotčeném. (C. 215 C. $\frac{1}{7}$); neboť dvě vinice své na gruntech Libeňských ležící prodal již l. 1630 za hotových 1100 kop mš. *Matěji Trefnému*. (Kn. Libeň. f. 29.)

Florian Pisecký s Kranichfeldu l. 1624 odsouzen k pokutě 280 kop mš. za perdon mu udělený, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům v čtvrti sv. Petra v Novém městě, který l. 1636 *Jesuité* v 50 kopách perdonu drželi,

potom však král. komora Jindřichovi Žezulovi l. 1640 postoupila. (P. $\frac{2}{3}$.) — Viz též str. 439.

Václav Písecký z Kranichfeldu, viz str. 439.

Jiří Rosýn z Javorníka, viz str. 474.

Jiří Řečický (viz str. 480), jehož dům u Řečických řečený po smrti otce jeho Jindřicha staršího vedle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 jesuitské kolleji Novoměstské za 2240 kop mš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

Markéta Statkářka (Statkozská), měšťanka Novoměstská, propadla v pokutě 100 kop mš., které teprv vedle dekretu komory české z dne 31. ledna 1645 do král. úřadu rentmistrského byly odvedeny. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Ondřej Šidlovský, měšťan, odešel pro náboženství ze země do Německa, zanechav dům řečený Šidlovský, v čtvrti Zderazské ležící, který jakožto statek odbězný l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. Šidlovský pak navrátil se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*; avšak po svém zase navrácení do Čech přijav s manželkou svou Dorotou víru katolickou, vedle dekretu komory české z dne 12. května 1637 obdržel nazpět dům dotčený. (C. 215, C. 1; & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 264.)

Michal Šulc Vesecký, viz str. 641.

Jan Švehla, měšťan Novoměstský, prokurator při hořejších soudech, pro účastenství ve zpouře dne 17. března 1621 na poručení knížete z Lichtenšteina na radnici Novoměstské byl uvězněn a při kommissi hrdelní dne 19. června vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen byl tak, že dne 22. června t. r. byl vymrskán metlami z města od radnice Staroměstské až za Horskou bránu a ven ze země na věčné časy vypovězen. Dům jeho na Pasířské ulici v čtvrti Štěpánské mezi domy sirotek Karolidesovských a pana Vratislava ležící, pustý, v pokutě byl ujat teprv l. 1640 a za 765 kop mš. odhadnutý vedle dekretu komory české z dne 13. října 1643 *Janovi Jiřímu Mazánkovi ze Zlatého pole* za 350 zl. rýn. prodán. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 72.)

Daniel Jan a Matouš Švíkové z Lukonos, viz str. 669.

Petr Tába, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 500 kop mš., odešel pro náboženství do Drážďan, postoupiv předtím plnomocenstvím Václavu Havlíčkovi dva domy své, jeden v Řeznické ulici, druhý na Sloupíci řečený v čtvrti Štěpánské pod klášterem Slovanským ležící. Ale domy ty jakožto odběžné l. 1630 dne 16. října k ruce král. fisku byly ujaty, potom první dům dle dekretu komory české dne 21. října 1640 postoupen jesuitské kolleji Novoměstské s domem Hurtěckým a s jinými domy Novoměstskými; druhý pak dům l. 1642 postoupen byl Tobiašovi Tyšlarovi. Marně žádal Tába jakožto měšťan Drážďanský l. 1640 za propuštění týchž domů; neboť pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Turek z Rosenthalu, měšťan a radní Nového města, pro provinění své v čas zpoury odsouzen l. 1624 k pokutě 2000 kop mš. za perdon mu udělený; avšak rozsudek ten nebyl publikován, nýbrž Turek po své smrti 1625 pro své škodlivé účastenství ve zpouře s mnohými jinými měšťany Pražskými vedle dekretu z kanceláře české z dne 30. září 1627 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž dne 1. října l. 1627 k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *Dům* na Koňském trhu v Novém městě na rohu vedle Klučských ležící, u Škrabků (Škrabkovský), později u Turků řečený, nyní č. p. 817., který Turek s manželkou svou Kateřinou po Janovi Kříži dne 27. května 1598 za 1500 kop gr. česk. (3000 kop mš.) na roční splácení koupil, i s druhým domem při něm ležícím odhadnut za 7200 kop mš. (Lib. contract. virid. 8, f. 165.)

b) *Dům* na Koňském trhu na rohu proti domu na Košíku řečeném podle ulice ve Smečkách ležící, u *Maštěřovských* (též u Antošťů) řečený, který Turek s manželkou svou Kateřinou od Václava Budi (Buďa) l. 1621 za 1400 kop mš. koupil, odhadnut za 1200 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, fol. 25.)

c) *Dům* na Koňském trhu nárožní podle ulice v Krakově ležící, u *Kvasyhrachů* řečený, který Jan Hnat od Mistra Jana Libertýna za 1300 kop mš. koupil, a l. 1623 Janovi Turkovi v též summě směnou za dům Turkův nárožní, na místě domu

od Turka l. 1615 za 350 kop koupeneho v nově vystavěný, blíž brány Koňské vedle domu někdy Václava Kekule ležící, v summě 1150 kop mš. postoupil, odhadnut za 850 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, f. 41.)

d) *Chmelnice* za Koňskou branou mezi cestami k Strašnicům a Volšanům ležící, odhadnuta za 80 kop mš.

Polovice této pozůstalosti, v jedné summě za 9330 kop mš. odhadnuté, na níž 2354 kopy dluhů vězelo, vedle rozsudku král. appellací dne 7. listopadu 1628 vdově Kateřině po Turkovi pozůstalé zanechána jest. Avšak i druhá polovice král. fisku připadá dotčené vdově a dítkám jejím, Křištofovi, Mikulášovi, Adamovi a Anně vedle cíś. resoluce z dne 14. března 1630 navracena a darována jest na přimluvu král. prokuratora Michaela Rittersšice z Rittersfeldu, protože Turková skrze soldatesku a ustavičné kontribuce o všecko přišla, s dítkami svými k náboženství katolickému přistoupila a že celé jmění po manželu jejím pozůstalé vlastně jí náleželo, poněvadž Turek, přiženiv se z městyse Načeradce k ní do měst Pražských, toliko 300 kop mš. jmění svého měl. (C. 215, T. 22. — Lib. contract. virid. 13, f. 72.)

Jan Vaňa, mlynář, odešel pro náboženství ze země, a navrátil se s nepřitelem do Prahy při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, t. k. že l. 1633 v pokutě propadl 200 kop mš., nedoplačených jemu za dům v Jirchářích a za mlýnec na lodích pod mlýny Štítkovskými ležící, kteréž l. 1628 Matěji Divišovi za 2800 kop mš. prodal. (C. 215, C. 1/7 & P. 3/8. — Lib. contract. virid. 12, f. 291.)

Jan Wind, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství l. 1628 ze země, zanechav dům v Novém městě pražském, pak *dvůr* ve vsi *Hodkovičích* (kr. Pražský, okr. Jílové), předešle k špitálu Novoměstskému náležející, který dne 14. ledna 1628 od cíś. rychtáře k ruce král. fisku ujat a za 800 kop gr. česk. (1600 kop mš.) odhadnut byl. Wind pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, již předešle k ruce král. fisku ujatého. (C. 215, P. 3/8 & W. 38.)

Jan Wittmann, viz str. 881.

Blažek Vodička, emigrant Novoměstský, navrátíl se při vpádu saském l. 1631 do Prahy s nepřitelem, u něhož za fendrycha sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům u Mysků* řečený, od jeho otce předešle v summě 1333 kop ujatý. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Václav Vodička, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 30 kop mš., odešel l. 1628 pro náboženství ze země, zanechav dva domy na Vodičkově ulici v čtvrti Štěpánské vedle sebe ležící, z nichž jeden u Černého vola slul. Tyto domy jakožto odběžné od cis. rychtáře byly ujaty, za 4250 kop mš. odhadnuty a za roční činži 50 kop mš. pronajaty. Vodička pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi Fridlandské *všeho jmění*; avšak prokázal nevinu svou, tak že dceři jeho Ludmile dotčené domy l. 1636 opět byly postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Václav Voves, švec a měšťan Novoměstský, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 1000 kop mš. za perdon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn jest, tak že Voves propadl *polovici jmění* svého, totiž: a) *Dům* v Novém městě na Koňském trhu mezi domy Cikadovic a Jakuba Slanského blízko kláštera matky Boží Sněžné ležící, l. 1627 za 8200 kop mš. odhadnutý. — b) *Dva domy v Novém městě* na Vodičkově ulici vedle sebe ležící, z nichž jeden za 300 kop, druhý za 450 kop mš. l. 1627 byl odhadnut. (C. 215, P. 2.)

Manželce jeho však náležející polovice jmění toho zanechána jest, tak že k ruce král. fisku jenom 2300 kop mš. připadnouti mělo; ale vedle cis. resoluce z dne 22. dubna 1628 Vovsovi na jeho žádost z té pokuty 1300 kop mš. bylo prominuto, zbytek pak 1000 kop řádu sv. Augustina u sv. Václava v Novém městě pražském od císaře darován jest. (C. 215, C. $\frac{2}{5}$ & W. 29.)

Tobiáš Vršovský z Těšetína, viz str. 908.

Jiří starší a Křištof Zygel z Chocenic, viz str. 936 & 938.

Jindřich Žeňule, emigrant Novoměstský, navrátíl se při vpádu saském l. 1631 do Prahy; protože při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*. Dům jeho sladovnický s příslušenstvím na Šilinkovic

ulici v rohu vedle domu Jana Volavky ležící, který Žezule l. 1619 za 1800 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 280), též dům u Tří Kaprů v čtvrti Jindřišské ležící, již l. 1630 jakožto statek odbězný od cís. rychtáře k ruce král. komory byly ujaty, ale l. 1640 právem dědickým synovi Jindřichovi Žezulovi, u Jesuitů katolicky vychovanému, jsou postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

III. Měšťané Malostranští.

Kašpar Augšpurger, knihkupec v Saském domě, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy, ujímal se statku předešle jemu náležejícího a byl přítomen snímání hlav na mostské věži vystavených. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Auler N., při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům Aulerovský*, na Oujezdě ležící, který z císařské milosti *Melicharovi Wahlvi* l. 1628 byl darován. (C. 215, P. 2.)

Daniel Basilius z Deučenberku (Deutschenbergu), obojích práv doktor a professor akademie Pražské, v čas zpourey při obnovení úřadu konšelského v Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské dne 11. června 1619 a 24. září 1620 na úřad konšelský zvolen a dosazen, obviněn byl proto od cís. rychtáře před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízené, dne 3. července 1623 z účastenství ve zpouře; ale poněvadž již l. 1622 k více katolické přistoupil, pokuty osvobozen jest. (C. 215. C. $\frac{1}{1}$ & P. $\frac{2}{2}$.)

Jan Fridrich Dyrynk (Düring) z Rottenberku, v čas zpourey dne 24. září 1620 zvolen za konšela a primasa Menšího města pražského (jako Basilius), proto a zvláště že v čas zpourey též statky duchovní koupil, vedle cís. resoluce dne 6. srpna (publik. 14. září) 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům u Bílé růže* řečený, v ulici Mostské, jdouc k mostu po pravé straně mezi domy Feranta Castily a Jana Selmšlega ležící, který od komory za summu odhadní 8200 zl. vedle cís. resoluce z dne 1. února 1625 synům po *Oktavianovi*

Miseronovi, dvorním leštiteli drahých kamenů, prodán byl, tak že jim ze summy trhové poraženo bylo 5000 zl., otcí jejich od císaře darovaných. Mimo to odňato bylo Dyrynkovi 8 kusů polí, v rozdílném položení blíže Prahy pod krčmou Podbabskou a nad ní k Šárkám ležících a 12 kop záhonův obsahujících, které l. 1620 v čas zpourey od nejvyšších úředníkův za 550 kop míš. koupil a až na 200 kop míš. zaplatil. Tato pole navrácena byla proboštsví kostela sv. Víta, jemuž od stavův odbojných byla vzata. (D. Z. 193, E. 3. — C. 215, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, J. 35.) — b) Pole, štěpnici a vinici, na gruntech probošta kostela hradu Pražského ležící, jichž se týž probošt o své újmě ujal. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Dyrynk pak odešel pro náboženství ze země.

Jan Jiří starší Dyrynk (Düring) z Rottenberku, měšťan a lékárník, v čas zpourey dne 11. června 1619 zvolen za konšela (jako Basilius), po smrti své odsouzen byl jako předešlý *všeho jmění*, kteréž od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům* s lékárnou v Mostecké ulici, jdouc od mostu po pravé straně vedle Tří zlatých kozlů ležící, který od král. komory koupil cís. komorník *Jan Bonaventura Papazoni* l. 1625 za 3500 kop míš., tak že tato summa jemu poražena byla z 6000 zl., od císaře z milosti jemu darovaných. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, G. 14.) — b) *Vinice* za Ovencem zadním na gruntech úřadu purkrabského ležící, které se ujal o své újmě nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberku, po jehož smrti od král. komory byla ujata a odhadnutá za 2500 kop míš. dekretem z dne 9. ledna 1625 prodána byla za 2500 zl. *Abrahamovi Günzlovi*, sekretáři při komoře české. Ze summy trhové měl vyplacen býti jeden díl vdově a sirotkům po nejvyšším purkrabím, druhý díl pak manželce Dyrynkové. (C. 215, D. 4, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) — c) *Vinice*, na gruntech kláštera Strahovského ležící, které se o své újmě ujal opat téhož kláštera. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Baltasar Globič z Bučina, v čas zpourey l. 1619 primas a konšel Menšího města pražského, na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, z něhož však po 17 nedělích propuštěn byl, dokázav nevinu svou před kommissí executionis, a potom před kommissí k vyslýchání třetího stavu l. 1623 nařízené

pokuty osvobozen, podržel dům svůj u Zlatého stromu mezi domy Zlatého hrozu a Červeného jelena v Menším městě ležící, který l. 1628 synu svému Janovi za 7000 kop mš. postoupil. (C. 215, G. 9. — Lib. contract. 7, H. 20.)

Abraham Günzl, měšťan, provinil se tím, že v čas zpourey l. 1619 od tehdejších direktorův a správců zemských koupil za 3000 kop mš. peněz hotových dům, po Lorencovi Mayderlovi z Mansperku ze země ušlém pozůstalý, v ulici jdoucí k stupňům hradu Pražského po levé ruce mezi domy někdy Markéty Teufflové a Křištofa Dampicha ležící. Dům ten musil Günzl dne 18. února 1621 navrátiti a postoupiti Mayderlovi beze vší náhrady. (Lib. contract. 7, D. 10.)

Daniel Gustenau, sirotek po měšťanu Malostranském, odešel za matěří svou, pro náboženství ze země vyšlou, a prodal l. 1628 skrze plnomocníky dům svůj, v Menším městě pod loubím mezi domy Campionovským a Andlovským ležící, za 1000 zl. rýn. Janovi Rašplovi. (Lib. contract. 7, H. 32.) Potom dal se potřebovati pod armádou saskou a švédskou v službě vojenské, v níž zemřel. Proto v pokutě ujata byla pozůstalost jeho, tři masné krámy a 900 zl. rýn., a postoupena jest obci Malostranské pro zakoupení místa (zahrady) k novému hřbitovu obecnímu na místě předešlého, který jí byl odňat a Karmelitánům odstoupen. — Avšak dotčenou pozůstalost musila postoupiti obec Malostranská vedle dekretu komory české z dne 8. srpna 1651 vdově a dětem po Tomášovi Strejčkovi, měšťanu Starého města a Daniele Gustenaua nejbližšímu krevnímu příteli, poněvadž Gustenau při žádném právě žádného provinění obžalován ani odsouzen nebyl, a mimo to vedle zavřeného míru a všeobecné amnestie byl perdonován. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Jakub Hybel (Hübel) ze Stradoně, měšťan a písař při stavitelství, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, prokázav však nevinu svou (jako Globič), podržel dům svůj na rynku pod loubím mezi domy Kocinovým a Hrachovým ležící, který l. 1624 před odchodem svým ze země prodal Fridrichovi Ramingovi z Löwenastu, cís. rentmistru v král. Českém, za 8000 kop mš. Poněvadž Raming na summu trhovou jenom 2600 kop mš. zaval,

dům dotčený l. 1635 synům Hyblovým Janovi Jakubovi a Vincencovi Vilému měl býti navrácen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. 7, F. 14.)

Bonaventura John, jsa v čas zpoury l. 1619 a 1620 v úřadě konšelském a purkmistrovském (jako Basilius), podporoval všemožně tehdejší direktory a správce zemské i falckraběte Fridricha a setrval v urputnosti své až do přemožení. Pro provinění své na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici vězením byl opatřen a vedle cíś. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům*, v Menším městě v ulici Vlašské za špitálem mezi domy Marie Majdaleny Hertlové z Pisnice a Linharta Švarcbarta ležící, který odhadnut za 2500 kop míś. již dne 5. prosince 1623 dle dekretu komory české Vlachovi *Františkovi Moderno* (jinak Materna), cíś. dvorskému sponkáři (krumplíři) prodán byl za 2500 zl. rýn. lehkých peněz. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, F. 11.) — b) *Vinici* za Holešovicemi ležící, na něž měšťan Staroměstský Michal Sutor 400 kop míś. pojištěno měl. (C. 215, J. 4.) — c) *Zahrada* v Menším městě vedle domu Albrechta z Waldšteina ležící, kterou John l. 1618 od obce Malostranské za 230 kop míś. koupil, ale nezaplatil, navrácena byla téže obci, která ji l. 1623 Křištofovi Pehe-movi za 725 zl. rýn. prodala. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, C. 10 & F. 11.)

Jan Kechel z Hollenšteina, viz str. 253.

Jakub Kršovský z Chodova, měšťan a l. 1619 a 1620 konšel Menšího města pražského, pro účastenství ve zpouře (jako John) vedle cíś. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům* v Ostruhové ulici v Hluboké cestě (v Ouvoze) vedle brány ležící, kterýž za odhadní summu 1300 kop míś. postoupen jest cíś. resolucí z dne 28. března 1626 *Pavlovi Šaibovi (Scheibovi)*, komorníku krále Ferdinanda III., jemuž ze summy trhové 300 kop míś. z milosti jest prominuto. (C. 215, K. 38 & P. 2. — Lib. contract. 7, H. 27.) — b) *Dům* v Menším městě pražském, vedle dveří hřbitovních kostela sv. Mikuláše a domem Jiříka Šneydera ležící, *Augustinovi Burmanovi* v 600 kop. míś. jemu od císaře darovaných l. 1623 byl postoupen, za kterouž summu jej dědicové jeho P. Jesuitům prodali. (C. 215, P. 2.) — c) *Za-*

hradu za sv. Tomášem ležící, kteráž obci Malostranské, již právem náležela, l. 1628 navracena byla. (C. 215, K. 38.)

Kršovský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl opět při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 zvláště pro řeči své, že se toho dočká, že budou vymrskáni někteří přívrženci císařovi. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Landšadl (Landschadl), M. D., v čas zpourey l. 1619 dne 11. června při obnovení úřadu konšelského při Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské zvolen byl za konšela a purkmistra. Z té příčiny od císař. rychtáře l. 1623 obviněn byl pro účastenství ve zpouře, jako ostatní téhož času konšelé, obzvláště proto, že o císař. místodržících neslušně mluvil, totiž: že slušně a spravedlivě ven z oken vyhození byli, poněvadž kata z Plzně povolati dali, hraběte z Turnu i jiné defensory zoutraceti v úmyslu byli a podpis císaře falšovali. Avšak Landšadl nevinu svou na díle dokázav, podržel dům svůj u Červeného jelena řečený. v Menším městě pražském ležící. Naproti tomu odsouzen byl k pokutě za udělení perdonu 210 kop míš., které na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům zaplatil. (C. 215, L. 2 & P. $\frac{3}{4}$.)

Matouš Michal, viz str. 371.

Jiří Neher (Nehr) z Nehrlínku, jsa v čas zpourey purkmistrem Menšího města, při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619 podepsal konfederaci a pečetí městskou opatřil; pročež k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 na radnici Malostranské do vězení byl dán, v němž po 17 neděl zůstal. Potom od císař. rychtáře jako John, obžalován a vedle císař. resoluce z dne 6. srpna 1624 dne 14. září *všeho jmění* odsouzen, propadl: a) *Dům* v Menším městě pražském na rohu k rynku pod loubím u radnice ležící, od jeho otce Šebastiana l. 1554 za 1100 kop míš. koupený, kterýž za 5500 kop míš. odhadnutý se všemi svršky i nábytky císař. služebníku guardarobovi (šatníkovi) *Šebastiann della Massa* již l. 1623 za 3000 kop gr. česk. prodán byl. na kteroužto summu kupující toliko 3000 kop míš. dobrých peněz složil; neboť ostatní část jemu vedle císař. resoluce z dne 16. května 1626 byla prominuta. (Lib. contract. 7.

H. 17.) — b) *Vinici* na gruntech probošta hradu Pražského ležící, které se též probošt jakožto majitel gruntu bezprávně hned ujal, a potom ji za jistou summu Neherovi postoupil. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) — Neher pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, při kommissi konfiskační Fridlandské opět odsouzen *všeho jmění*, propadl některé jistiny na domech Pražských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, N. 1, P. 2 & P. $\frac{2}{3}$.)

Pavel Nelcel (Nelsel) z Löwenastu, měšťan a vinař, léta 1619 v čas zpourey starší obecní, obviněn od cís. rychtáře dne 3. července 1623, jako ostatní měšťané v úřadech t. č. byvší, odvedl nevinu svou mnohými svědky, dokázav obzvláštně, že úřadu konšelského přijati nechťel, poněvadž vedle obdarování, od císaře Matyáše jemu uděleného, všech úřadův naskrze zvlášť konšelského byl osvobozen; když při úřadu tom z donucení direktorův zůstati musil, že do raddy městské nechodil, tak že jemu za tou příčinou k rozkazu direktorův sklep jeho vinní k velikému jeho posměchu a škodě od rychtáře zavřen a zapečetěn a živnost zastavena byla, při níž zůstaven byl teprv po dlouhém toho vyhledávání při direkcí, jako při panu Pavlovi z Řičan a Rackovi Vchynském, jemuž i dva sudy vína rýnského dobrého, jeden bez svého zisku a druhý daimo dodal. Z důvodů těch dům jeho „Cukrmanovský“ řečený, proti masným krámům ležící, od král. komory již ujatý, jemu opět byl postoupen; naproti tomu Nelcel za perdon jemu udělený zaplatiti musil pokutu 82 kop míš. Jesuitům na vystavění domu professního u sv. Mikuláše. Nelcel pak odešel pro náboženství ze země a postoupil listy danými v Žandově dne 29. dubna 1628 a v Pirně dne 14. září 1628 dům dotčený synům svým Janovi Rudolfovi a Jindřichovi. (C. 215, N. 7 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. 7, H. 51.)

Pavel Pachštát (Bachštata), pozaunar, emigrant Malostranský, prodal l. 1628 dům svůj v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé straně vedle domu Jana Štáhlavského ležící, *Janovi Křištofovi Krystlovi* za 1200 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 50.) Navrátil se pak při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Reich po smrti své (byl zabit) odsouzen byl k pokutě 748 kop mš. za perdon jemu udělený, kteráž summa na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům vykázána byla. Proto ujat byl jeho dům v Menším městě ležící, u Tří zvonů řečený, a l. 1626 dne 21. dubna v summě odhadní 4000 zl. rýn. *Egidiovi Fuxovi z Neumburku*, písaři při úřadu stavitelském, dekretem komory české z dne 19. března 1626 odevzdán jest. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$. — Lib. contract. 7. G. 24.)

Jakub Rosenacker padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku zemském. Dům jeho na gruntech kostela Maltéžského stojící k žádosti převora l. 1622 témuž kostelu byl darován. (C. 215. R. 26.)

Ondřej Ryger, viz str. 479.

Adam Segmüller (Segmüller), v čas zpourey l. 1619 a 1620 za konšela zvolen (jako Basilius), a proto obviněn při kommissi konfiskační (jako John), odsouzen byl l. 1624 k pokutě 350 kop mš., kteráž Jesuitům na dům professní byla postoupena. Proto dům po Segmillerovi a manželce jeho Lucii pozůstalý a za 2800 kop mš. odhadnutý, postoupen byl dekretem komory české z dne 18. května 1627 *Valentinovi Gense* k užívání v zástavě za dům jeho při kostele sv. Mikuláše ležící a od císaře Jesuitům pro rozšíření domu professního v Menším městě pražském v summě odhadní 2200 kop mš. postoupený. (C. 215, S. 10. — Lib. contract. 7. H. 11 & 12.)

Jiří Šneidr (Schneider), měšténin Menšího a Nového města pražského, pro účastenství ve zpouře odsouzen byl l. 1624 k pokutě 500 kop mš., v které obec Malostranská jeho dům za kostelem sv. Mikuláše, v uličce Ševcovské mezi domy Jakuba Kršovského a Ondřeje Leykarta ležící, ujala a dne 19. června 1625 Šebastianovi Perovi, bývalému kucháři Fridlandskému, proti zaplacení dotčené pokuty postoupila. Avšak Šneidrovi dotčená pokuta vedle čís. resoluce z dne 12. října 1638 byla prominuta, a dům jemu navrácen jest od obce, kteráž vedle čís. resoluce z dne 16. července 1640 dotčená quota 500 kop mš. na berni byla sražena. Naproti tomu zaplatil Šneidr l. 1624 pokutu 130 kop mš. z domu

se sladovnou na Koňském trhu vedle domu Karbanovic a Pekárkovic ležícího, který jemu druhá manželka jeho Kateřina, vdova po Matěji Kočkovi, l. 1623 postoupila. (C. 215, S. 70.)

Jan Šponnes (Špons), v čas zpourey l. 1619 a 1620 za konšela (jako Basilius) zvolen, nemoha po bitvě bělohorské snéstí týráni vojákův u něho ubytovaných, opustil tajně Prahu a ujel ze země. Dům po něm pozůstalý, od vojáků zcela zpustošený, v Menším městě v ulici k Písecké bráně po levé straně pod loubím ležící, k ruce král. fisku ujat a prodán byl vedle nařízení komory české dne 5. května 1628 za 1200 zl. *Martinovi Dicovi (Diets)*, měšťanu Malostranskému. Avšak dům ten nenáležel Šponsovi, nýbrž jeho pastorkovi Martinovi Tylingrovi, jehož otec jej l. 1585 za 625 kop mš. koupil, tak že l. 1629 témuž Tylingrovi proti zaplacení pokuty 250 kop mš. za perdon Šponsovi udělený byl navrácen. (C. 215, S. 88. — Lib. contract. 5, H. 20.)

Mistr Ondřej Štajman (Šteiman, Stegman), chirurgus dvorský, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na radnici Malostranské. Potom před kommissí konfiskační l. 1623 obviněn, prokázal nevinu svou a pokuty 750 kop m. l. 1624 mu uložené osvobozen, odešel pro náboženství ze země, prodav předtím domy své, totiž: dům ležící na rohu po pravé straně jdouc k stupním hradu Pražského, který Jan Antonín Loseo za 3000 zl. l. 1627 koupil; pak dům v Nové ulici za klášterem sv. Tomáše, který l. 1626 Anna Alžběta Kracová, roz. Colonova z Felzů, za 5000 kop mš. koupila. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. 7, H. 18 & 60.)

Cyrus Štiping, měšťan a krejčí, při kommissi konfiskační od císa. rychtáře obviněn účastenství ve zpouře, prokázal nevinu svou svědomím měšťanů a starších mistrů cechu krejčovského a pokuty byl osvobozen. (C. 215, S. 39.)

Balcar Tyliš, viz str. 724.

Mikuláš Ulrych, knihař, emigrant Malostranský, prodal léta 1627 dům svůj v Mostské ulici, proti Saskému domu ležící, Valentýnovi Gellerovi za hotových 1000 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 19.) Pro navrácení se do Prahy při vpádu

saském 1631 odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Daniel Weissbier, měšťan, odešel s macechou svou Annou, Tlustá řeznice řečenou, pro náboženství ze země, zdržoval se mezi lidem švédským a tam zemřel. Jeho pozůstalost, dům, jistiny a svršky, vedle poručení komory české z dne 5. září 1631 v pokutě byla ujata. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Jan de Vitte a Lilienthalu byl v čas zpoury dne 24. září 1620 za konšela zvolen. Viz str. 879.

Výlohy měšťanů na vychování vojska.

Ještě poznamenati dlužno, že města Pražská od bitvy bělohorské až do l. 1631 neustále byla obtěžována ubytováním císař. vojska, od něhož sousedé vedle ohromných nákladů veliké škody snášeti a soužení vystáti musili. Tak hned po bitvě bělohorské vychováván byl od sousedů lid kurfiřta Bavorského Maximiliana na 8000 pěchoty a 2700 jízdy, od něhož i mnoho domů bylo vydrancováno, tak že v nich ani dveří ani oken nezůstalo; mimo to v čas poprav nad odsouzenými direktory dne 21. června 1621 vykonané nemalý počet lidu vojenského jízdného i pěšího, zvláště 7 kornet jezdců knížete Saského, od měšťanů byl vydržován atd. — Jak veliké útraty a škody měšťané dalším vychováváním císař. vojska za této doby měli, poznati lze z účtův od císař. rychtáře Nového města knížeti z Lichtenšteina l. 1624 předložených, dle kterých někteří sousedé Novoměstští vedle poručení knížete z Lichtenšteina pěti setníkům a jiným důstojníkům nižším jenom na hotových penězích (vymíňujíc sál, svíčky, dříví a jiná servitia vojenská do toho sečtení nepočítají) od 1. ledna až do 6. září 1624 měsíčně platili 1330 zl., tedy za dobu devítiměsíční summou 11.970 zl. rýn. — Ještě větší soužení snášeli pak sousedé jak od lidu saského a nepřátelského l. 1631 a 1632 a potom od císařského lidu až do l. 1635; neboť na lid saský od 15. listopadu 1631 až do 25. května 1632 vynaložili jenom sousedé Novoměstští 666.202 zl. 12 kr., nepočítajíce toho, co nepřítel obilí, vína, peněz, klenotů, svrškův a nábytku mocí pobral a pryč odvezl, čehož též několikráte sto tisíc škody učinilo; na lid pak císařský od 25. května 1632 až do l. 1635 nákladu uči-

něno na 557.033 zl. 14 kr. rýn., tak že všechny útraty a vydání, v pořádná registra uvedená, v jedné summě učinila 1,223.335 zl. rýn. *)

Emigranti z měst Pražských.

Pro tato břemena vojenská, jakož i za příčinou reformace přemnoží měšťané, zvláště pak většina pokutovaných od l. 1621—1630 ze země odešli. **) Počet všech emigrantův a exulantů pražských není nikde vytčen, avšak vysvítá z mnohých zpráv cis. rychtářů na komoru českou od l. 1627—1642 učiněných, též ze seznamů domův a vinic, od emigrantů dšlem prodaných, dšlem zanechaných a k ruce král. fisku ujatých, zvláště pak z poznamenání emigrantův a exulantův, kteří při vpádu saském l. 1631 a 1632 s nepřítelem do Prahy se navrátili a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 16. a 25. ledna 1634 jmění svého opět byli odsouzeni.

*) Z jediného domu Pernikařkovského v čtvrti Štěpánské od emigranta zanechaného, který roční činže 55 kop míš. vynášel, platil cis. rychtář l. 1631 a 1632 na lid kurfiřtský 312 zl. 40 kr. a na lid císařský 366 zl. 23 kr., tak že ani devítiletá činže z něho na zapravení těch výloh nestačila. (P. $\frac{3}{5}$ & P. $\frac{12\frac{1}{2}}{30}$.) — Z domu emigranta Kašpara Melichara Bresla za vydržování vojinů l. 1631 a 1632 zapraveno bylo od nájemníka nákladu 895 zl. 18 kr. (Viz Bresl.) — Z domu Daniele Roudnického od obce Starého města dáváno bylo od 15. listopadu 1631 až do 23. května 1632 nejvyššímu strážnímu vojska saského, v témž domě ubytovanému, týdně mimo dříví po 20 zl., což činilo za tu dobu (27 týdnů) 810 zl. neb 694 kopy míš.; z téhož pak domu vydáno bylo na císařské vojsko od 25. května 1632 do 14. května 14. května 1634 v jedné summě 422 kopy míš., totiž: od 25. května do 4. prosince 1632 za 28 týdnů po 3 kopách, tedy 84 kopy; od 4. prosince 1632 do 9. května 1633 za 22 týdny na 8 mušketyry po 2 kopách týdně každému, tedy 132 kopy; od 16. května do 3. září 1633 na vychování lidu Šenkirchera 56 kop; od 4. září do 18. prosince 1633 za 15 týdnů na plavbu a fůry cis. armádě k Lítoměřicům táhnoucí týdně po 2 kopách, tedy 30 kop; od 20. prosince 1633 do 10. května 1634 na 2 mušketyry pluku nejvyššího Morwalda za 21 týden 39 kop; od 14. května do 18. listopadu 1634 na pluky Šenkirchera, Golce a Cordona za 21 týden po 3 kopách, tedy 81 kop. (C. 215, R. 27.)

**) Mezi měšťany, pro náboženství z měst Pražských odešlými, bylo 19 předních a nejbohatších kupců, z nichž každý měl jmění nejméně 50.000 kop míš. Byli to zejména měšťané: Martin Šmertoš (Schmertasch) z Risenthalu, Isák Flaming, Martin Teufel, Jan Martin, paní Rollardová (Roliard), Konrad Schmidt, Vilém Farnithen, Rittiger von Ackh, Mates Gerssaur, Melichar Stark, Petr a Jan Nehrof (Nerhof) z Holtenperku, paní Teuflová, Křištof Kronberg (Kronenberg), Václav Bilek, Abraham Prok (Brok), Vilém Wechtenbruck (Wichtenburg), Jiljí de Mayer (Meuer) a Lorenz Štark. (R. 109— $\frac{14}{2}$.)

a) Emigranti Starého města.

Dle zprávy cíś. rychtáře Starého města pražského odešli z téhož města pro náboženství měřtané následující, zanechavše po sobě domů, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1630 od cíś. rychtáře jakožto odběžné, protože v lhůtě čtyřměsíční skrze plnomocníky katolické od emigrantů nebyly prodány, k ruce král. fisku dle dekretu král. komory české z dne 17. října 1630 byly ujaty. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$ & P. $\frac{3}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

Andresovy (Andresky) sestry, sirotci, zanechaly dva domy u Zlaté husy řečené, z nichž větší za 1245 kop, menší vedle něho ležící za 447 kop mš. byl odhadnut.

Marta Blovská, do jejíhož domu u Zlaté podkovy, v čtvrti Linhartské ležícího, obec Staroměstská l. 1634 byla zvedena pro 461 kopu mš. berní neodvedených. (Lib. contract. caerul. 3, f. 480.)

Judita Bradová, do jejíhož domu u Zlatého kohouta řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 91 kopu 20 gr. mš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 462.)

Broylovští sirotci, v městě říšském Bremu žijící, do jejichž domu u Finků řečeném, pod loubím proti Postřihačům ležícího, obec Staroměstská l. 1630 byla zvedena pro 493 kopy 40 gr. mš. berní a kontribucí neodvedených, za kterouž summu kapitan-lieutenant Don Vincentius La Magna et Magalti, jenž na témž domě 500 zl. rýn. pojištěno měl, 200 kop mš. vedle smlouvy s ním učiněné obci odvedl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 435.)

Jan Červenka, na jehož domě, za 218 kop mš. odhadnutém, bylo pokuty za perdon 33 kopy.

Nikodem Čížek, jehož dům za 449 kop mš. odhadnutý dekretem komory české z dne 14. září 1637 opět mu byl propuštěn, poněvadž se do země navrátil a víru katolickou přijal.

Majdalena Gerstlauerová odešla pro náboženství ze země se synem svým nezletilým, kteréhož nazpět do země vydati nechtěla. Proto dům její, u Zlaté studnice řečený, v Starém městě pražském v Konešovic (nyní Sirkové) ulici ležící, který

po smrti manžela svého Matěje léta 1622 pro věno své 1100 kop mš. v summě 3000 kop mš. převzala, vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře, pak od obce Staroměstské pro 20 kop mš. berně zadržalé a 95 kop perdonu zvodem byl ujat. Potom též dům, když syn Gerstlauerové již dospělý do země se nenavrátil, l. 1639 vedle cís. resoluce z dne 16. ledna v summě odhadní 2045 kop mš. *klášteru Servitův u sv. Michala* s jinými třemi domy, po emigrantech k ruce císaře ujatými, postoupen jest s tou výminkou, že v domech těch žádných živností městských provozovati se nesmělo a že ulička mezi domem tím a kostelem zachována býti měla. (C. 215, G. 13. — Lib. contract. caerul. 3, f. 281, 445 & 448.)

Daniel a Matyáš bratři Ginterové (Günther), jejichž dům v uličce za radnicí a za Krenhausem ležící, u Půl měsíce řečený, za 642 kopy mš. byl odhadnut.

Sigmund Hylliger zanechal dům u *Bílého zajíce* v čtvrti Havelské v Starém městě ležící, který l. 1610 od bratra svého Martina za 975 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 24.) Dům ten, z něhož Hylliger král. fisku zaplatiti měl pokutu 500 kop mš., od cís. rychtáře byl ujat a k bytu postoupen *Zdeňkovi Václavovi Kaplíři* za roční činži 74 zl. na porážku pohledanosti jeho za komorou českou. (C. 215, P. 2/2.)

Pavel Knobloch, jehož dům nárožní, v osadě sv. Ondřeje ležící, za 335 kop mš. odhadnutý, l. 1639 jsa velice zpustlý prodán byl za summu odhadní 248 kop mš. pekaři *Pavlovi Lítoklebovi*, který na summu trhovou do král. komory složil 100 kop; ostatek postoupen byl dekretem komory české z dne 6. března 1641 sirotku Janovi Markvartovi za 148 kop na témž domě jemu pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 55.) — Po smrti Knoblocha manželka jeho *Marianna* přistoupila k náboženství katolickému a domáhala se domu dotčeného ještě l. 1661, ale od komory české dne 24. ledna 1661 byla odmrštěna. (R. 109/13.)

Fridrich Koranda (Kovanda), jehož dům dle zprávy cís. rychtáře l. 1628 k ruce král. fisku byl ujat a za 2304 kopy mš. odhadnut.

Jan Kosmický (Kosmický) a jeho manželka *Ludmila*, jejichž dům l. 1630 za 893 kopy mš. byl odhadnut.

Anna Košatecká, vdova po Martinovi Košateckém, zanechala dva domy, z nichž jeden za 213 kop, druhý za 365 kop mš. byl odhadnut.

Kyzveynovic dva domy; není vytčeno, komu náležely.

Jiljí de Mayer (Meüer), jeden z nejbohatších kupců Starého města, mající jmění přes 50.000 kop mš., zanechal dům a grunty, které po švagrové své *Ludmile Šererové* zdědil. O tyto statky, k ruce král. fisku ujaté, ucházel se po smrti Mayera jeho příbuzný, katolík, *Mikuláš Grollius*.

Křištof Mayer, na jehož domě v čtvrti Havelské ležícím a za 105 kop mš. odhadnutém bylo pokuty za perdon 50 kop mš.

David Mazánek, jehož dům u Mazánků řečený za 1656 kop mš. a kůlna při něm za 251 kopu byly odhadnuty.

Anna Melcerová, jejíž dům za 149 kop byl odhadnut.

Kateřina Moravcová, vdova po Jiřkově Moravcovi, zanechala dva domy u Kuchyňků řečené, blíž sv. Ducha ležící, z nichž pokuty 73 kopy mš. za perdon nezaplatila. Domy ty, za 1145 kop a 215 kop mš. odhadnuté, ve správě císařských ještě l. 1645 zůstávaly, avšak l. 1647 odevzdány jsou *Pavlovi Moravcovi*, vnuku dotčené Kateřiny, jejíž matka jeho nekatolická do Uher s sebou zavezla.

Sigmund Nathanyel zanechal dům v osadě sv. Haštala mezi domy *Jana Petráčka* z *Vokounšteina* a *Martina Strouble* ležící, který l. 1616 za 800 kop gr. českých od *Anny Vodičkové* koupil. Dům ten, na němž bylo perdonu 95 kop mš., za 1035 kop mš. byl odhadnut, potom l. 1630 pro 51 kopu berní zadržalých a pro 80 kop perdonu od obce Staroměstské zvdem byl ujat, avšak dle dekretu komory české z dne 2. června 1636 opět postoupen jest vdově *Nathanyelové Ludmile*, poněvadž se do měst Pražských navrátila a s dětmi svými k náboženství katolickému přistoupila. (C. 215, P. 2/5. — Lib. contract. caerul. 3, f. 209 & 445.)

Jan Nerhof (Nehrof) z Holtenperku, jeden z nejbohatších kupců Staroměstských, mající jmění přes 50.000 kop mš., zanechal dva domy podle sebe, v osadě sv. Jiljí mezi domy u Tří divokých mužův a u Tří kačerů ležící, které od císař.

rychtáře k ruce král. fisku byly ujaty, ačkoliv do nich dne 8. srpna 1630 zveden byl pro dluh 750 zl. rýn. Jan Soukup z Grosperku. (R. 109— $\frac{14}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 438 & 448.)

Augustin Nykodem, do jehož domu v Železné ulici ležícího obec Staroměstská pro 378 kop mš. berní a kontribucí zadržalých l. 1634 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 488.)

Jiří Ounhošťský (Ounostský, jinak Kabásek) zanechal dům v Dlouhé třídě mezi domy Jiříka Zybera a Jana Černovického ležící, který l. 1623 za 2150 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 324.)

Voršila manželka Jiříka Perkaura, předtím Martina Teyfle, prodala l. 1630 skrze plnomocníky dům u Černého koníčka řečený, v osadě sv. Jiljí vedle domu Kašpara Loseliusu z Velechova ležící, za 4000 zl. rýn., Andresovi Heidenreichovi. (Lib. contract. caerul. 3, f. 442.)

Václav Pětiprstý a Dorota Šiškářka, do jejichž domu nárožního, ležícího v osadě sv. Haštala vedle domu Matěje Maříka a proti domu Václava Voříkovského, obec Staroměstská l. 1633 pro 154 kopy 30 gr. mš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 477.)

Řehoř Pospíšil, pekař, do jehož domu l. 1632 zvedena byla obec Staroměstská pro 55 kop mš. berní a kontribucí zadržalých, též pro 279 zl. rýn. na vojáky saské od obce vynaložených, aby týž dům jako některé jiné domy od nich k zboření nepřišel. (Lib. contract. caerul. 3, f. 466.)

Pavel Prokop z Rovín, na jehož dvou domech, dcerám jeho Saloméne Kmentové a Ludmile Mirovské náležejících, vykázano bylo Jesuitům u sv. Mikuláše k domu professnímu perdonu 415 kop mš., kteréž Jesuité l. 1636 Šimonovi Petrovi Aulskovi z Třebnic postoupily. (Lib. contract. caerul. 3, f. 524.)

Pšeničkův dům, na němž bylo perdonu 370 kop mš., za 1225 kop mš. byl odhadnut, avšak dekretem komory české z dne 8. března 1638 opět propuštěn.

Dorota Radnická, jejíž domy, jeden proti Bílému zajíci vedle Melounů a druhý v Tarmarce vedle Finků ležící, právem

odúmrtním dle dekretu komory české z dne 30. srpna 1630 od cíś. rychtáře byly ujaty. (Lib. contract. caerul. 3, f. 438.)

Pavel Rameš, do jehož domu u Freserů řečeného, nárožního do Platnýřské ulice vedle Černého orla ležícího, obec Staroměstská pro 336 kop mš. berní a kontribucí zadržalých l. 1633 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 472.)

Anna Slepícková zanechala dům, od manžela jejího Jana Slepíčky jí l. 1624 postoupený, za 528 kop mš. odhadnutý. (Lib. contract. caerul. 3, f. 335.)

Pavel Slezanský (Sedlčanský), jehož dům u Černého beránka, též u Příbramských řečený, v osadě sv. Linharta proti kostelu ležící, l. 1618 za 250 kop gr. česk. koupený, l. 1630 pro 195 kop mš. berně zadržalé od obce zvodem byl ujat a za 325 kop mš. odhadnut. (Lib. contract. caerul. 3, f. 238, 445 & 448.)

Václav Stuchlík (též *Kurfürst* zvaný), na jehož domě na Zelené hoře řečeném v čtvrti Mikulášské bylo pokuty za perdon 350 kop mš.; proto dům ten v pokutě byl ujat a za 635 kop mš. odhadnut, avšak Stuchlíkovi navrátilivšímu se, když k víře katolické přistoupil, vedle dekretu komory české 28. srpna 1635 opět jest navrácen. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 500.)

Ludmila Šererová, do jejíhož domu u Zlaté slámy řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 179 kop 17 gr. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 464.)

Alžběta Šillerová zanechala dům v čtvrti Linhartské.

Šejfířovic sirotci zanechali tři domy za 185 kop, za 105 kop a za 135 kop odhadnuté.

Jiřík Šnajder (Šnejder) zanechal dva domy v čtvrti Mikulášské a Tejnské ležící, na nichž bylo perdonu 110 kop mš.: jeden z nich pak postoupen byl Marii Majdaleně Wirthové. (Lib. contract. caerul. 5, f. 39.)

Martin Šnajder, na jehož domě u Šnejderů řečeném, v čtvrti Tejnské pohořelém, bylo perdonu 20 kop mš.

Václav Táta zanechal zbytek summy trhové 200 kop mš. za dům v Starém městě, který židu rabí Josefovi Winternicovi za 600 kop mš. prodal; proto dům ten vedle cíś.

resoluce z dne 25. května 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & $\frac{2}{4}$.)

Kateřina Telečková, jejíž dům v Kuchynkách na rohu proti kostelu sv. Linharta vedle fary ležící pro nezaplacení pokuty vedle dekretu komory české z dne 24. září 1630 císa. oborníku Janovi Aitlerovi léta 1632 byl postoupen. (Lib. contract. 3, f. 469.)

Michal Trentýn prodal dům u Tří kalichů řečený, v osadě sv. Jiljí mezi domy Jetřicha Špetle a Ouštěckých ležící, který l. 1623 za 1750 kop gr. českých koupil, za 1392 kop mš. Františkovi Roja ab Aquista Pace. (Lib. contract. 3, f. 325 & 447.)

Ondřej Tyben a děti jeho zanechali dům v čtvrti Havelské za 835 kop mš. odhadnutý, na němž bylo perdonu 29 kop mš.

Jakub Weber, sklenář, jehož dům za 457 kop mš. byl odhadnut.

Křištof Weyler (Weigler), tobolář, zanechal dům v osadě Matky Boží nad Louží, který l. 1612 za 109 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 65 & 448.)

Wildovic dědicové, jejichž dům v Kaprovic ulici za 225 kop mš. byl odhadnut.

Ludmila Wirbaumová (Würsbaumová), jejíž dům u Modrého raka, ležící blíž fortny na Příkopy vedoucí, za 1124 kopy odhadnutý, od obce pro perdon a kontribuci zadržalou l. 1630 zvodem byl ujat, ale l. 1638 postoupen byl bratrovi Wirbaumové Janovi Nosovi z Vojkovic proti zaplacení perdonu 85 kop a kontribuce zadržalé 85 kop mš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 445.)

Melichar Vokal, na jehož domě v čtvrti Mikulášské bylo perdonu 30 kop mš.

Poznámka. L. 1644 dne 4. října žádali purkmistr a rada Starého města, aby berně a kontribuce, pocházející z domův emigrantů král. fisku případných, císa. rychtář z činže, z týchž domů se scházející, odvozoval obci, která posud sama ty berně a kontribuce platila, tak že jenom až do l. 1630 summa kontribucí zadržalých 4589 kop mš. vynášela. I quoty, totiž $\frac{1}{4}$ summy odhadní, z domů těch vedle císa. obdarování obci náležející, z větší části až posud byly zadržány. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

b) Emigranti Nového města.

Dle zprávy císa. rychtáře Nového města pražského dne 18. září 1627 ohlásili v témže městě 94 měšťané, že pro

náboženství ze země odejdou (C. 215, P. $\frac{2}{3}$); byli to, jak z mnohých jiných zpráv cís. rychtářů od l. 1627—1642 patrn. mimo měšťany odsouzené a svrchu uvedené též měšťané tito:

Estera Bobrovská prodala l. 1628 dům v osadě sv. Michala archanjela, v Opatovicích na Spálené ulici ležící, za 400 kop m. Jakubovi Dusfkovi, a postoupila dva krámy masné zeti svému Jiříkovi Hlubockému. (Lib. contract. virid. 12. f. 285 & 288.)

Nikodem Bonner odešel z Prahy a sloužil za úředníka na Ronově a jinde; jeho dům „u Tří broznů“ v čtvrti Štěpánské na Široké ulici, nedoplatený, z něhož ročně 67 kop mš. činže vycházelo, dne 16. října 1630 od komory české byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Kateřina Burdová, jejíž dům pustý v čtvrti Zderazské od komory ujatý ještě l. 1640 byl v sequestru a správě cís. rychtáře.

Jan starší Caba (Čaba, Kaba) z Chýs a Špicberku, maje se vystěhovati pro náboženství ze země, odevzdal dům svůj se zahrádkou a jiným příslušenstvím dne 19. května 1628 synu svému Janovi mladšímu. (C. 215, C. $\frac{169}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 278.)

Petr Čech, jehož dům pustý a pobořený, v čtvrti Zderazské na Židovské zahradě ležící, od král. komory ujat a ještě l. 1640 v správě a sequestru cís. rychtáře byl, avšak žádné činže nevynášel.

Martin Čistický zanechal dům v Hořejších Chudobících v Novém městě ležící, který po jeho smrti tetám jeho Majdaleně Voříškové a Ludmile Siksarkové na poručení komory české z dne 11. září 1637 byl postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 270.)

Kateřina Ducháčková zanechala dům Ducháčkovíc řečený. proti kostnici sv. Jindřicha ležící, který vedle dekretu komory české dne 7. října 1636 navrácen byl její příbuzně Kateřině prve Rýdlové, potom provdané za Pavla Hluchého. (Lib. contract. 13, f. 234.)

Eva Ernsterová zanechala dům pustý.

Mikuláš Gerstenberger nezaplatil pokuty 139 kop mš. pročež po jeho smrti k ruce král. fisku ujat byl dům jeho pustý na Široké ulici v čtvrti Zderazské ležící, který Gersten-

berger strýci svému odkázal. Dům ten, žádné činže nevynášející, byl ještě l. 1642 v sequestru, poněvadž se strýc Gerstenbergrův k němu nehlásil.

Mistr *Mikuláš Haiochoran Troilla* prodal před odchodem svým ze země l. 1627 dům u Bílého kříže řečený, v Novém městě pod Malými domky ležící, Martinovi Koukolskému za 1200 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, f. 227.)

Ondřej Herbst prodal l. 1628 dům svůj v Novém městě na Novém Dlaždění blíž kostela sv. Jindřicha mezi domy u Deymků a Heřmana Apfelbauma ležící, u Herbstů řečený, nejvyššímu leytenantu Jakubovi de Bois za 2000 kop mš., na něž toliko 1300 kop obdržel. Po smrti Herbstova domáhala se dcera jeho *Anna* v Drážďanech žijící ostatních 700 kop, jí přisouzených. (Lib. contract. virid. 12, f. 254.)

Hollarová z Prachně, jejíž dům u Modrého orla v čtvrti Štěpánské od cís. rychtáře ujatý ještě l. 1640 byl v správě a sequestru cís. rychtáře.

Anna Holoměřická odešla již l. 1621 ze země, zanechavši dům u Pěti kostelů v Novém městě, v čtvrti sv. Petra v Soukenické ulici ležící, který l. 1621 od král. komory byl pronajat Janovi Skřivanovi, a nad nímž l. 1637 byl inspektorem pan Jakub Dobřanský; též dům byl ještě l. 1640 v sequestru cís. rychtáře.

Dorota Horská zanechala dům v čtvrti Štěpánské, který dne 16. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat a ročně 22 kopy činže vynášel.

Maruše Horská zanechala dům zpustlý blíž Sviňské brány, roční činže 15 kop vynášející.

Jan Hotový, písař při obci Novoměstské, zanechal domeček u Kantorských řečený (někdy Jindřicha Kantora), proti chrámu sv. Štěpána v Novém městě ležící, který za 250 kop odhadnutý dne 16. října 1630 jakožto odbězný od cís. rychtáře byl ujat a *Jiřkovi Hainicovi* za 200 kop mš. l. 1629 prodán (Lib. contract. 12, f. 336); avšak manželce Hotového Anně, po smrti manžela do země se navrátilší a k náboženství katolickému přistouпивší, l. 1641 opět jest postoupen.

Anna Hrubešová (jinak *Krumlovská*), jejíž dům v čtvrti Zderazské v Jirchářích dne 16. října 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale na poručení komory české z dne 3. září 1635

navrácen jest synovi jejímu *Šimonovi Hrubešovi*, jenž po smrti rodičů svých do země se navrátil a víru katolickou přijal. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 193.)

Hundekovští sirotci, v Pasově zůstávající, zanechali dům na Hrobci řečený, proti mostku Vyšehradskému v čtvrti Zderazské ležící, který ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován a činže z něho Kapucínům se odvozovala.

Ludmila Huspeková odešla se synem svým pro náboženství do Drážďan, kdež zemřela, zanechavši dům v Novém městě, blíž sv. Štěpána Velikého ležící, u Huspeků řečený, který všechnen pustý a zbořený l. 1648 k ruce král. fisku byl ujat a *Rudolfovi Štastnému Městčkovi z Výškova* v summě 600 kop míš. postoupen na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v 1800 kop., jemu cís. resolucí z dne 30. ledna 1648 pojištěných.

Ludmila Jordanová, jejíž dům na Široké ulici v čtvrti sv. Štěpána ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován.

Dorota Kalivodová, vdova, potom provdaná Žatecká, odešla pro náboženství se synem nezletilým Pavlem do Mišenska a zanechala dům s pivovárem v čtvrti Štěpánské, *Hulkovský (u Hulkův)* řečený, za 4200 kop míš. odhadnutý; pak dům u *Ševců* řečený, v čtvrti Zderazské na Dobytčím trhu proti Božímu Tělu ležící, za 4000 kop míš. odhadnutý, který l. 1628 postoupila dotčenému synovi (Lib. contract. albus novus. fol. 3), jemuž od král. komory byl odevzdán; avšak po jeho smrti opět matce jeho připadl a s domem Hulkovským ještě l. 1647 od cís. rychtáře v sequestru byl spravován.

Dorota Kalouská zanechala dům u Kalousů řečený, v čtvrti sv. Petra, který od ní koupil l. 1640 *Jiří Foyt* za hotové peníze.

Jan Kandelijs, jehož dům po jeho smrti na král. komoru právem odúmrtinám připadlý na poručení knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 *Danielovi Ramešovi* za 1400 kop míš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 12, f. 121.)

Lukáš Karban z Volšan, jehož domeček, v čtvrti Zderazské nad studánkou Svatováclavskou ležící, dne 16. října 1630 k ruce král. fisku ujatý, l. 1636 již zcela byl zbořený. (P. $\frac{2}{5}$. — Viz též Karban str. 250.)

Jan Kirchmayer z Reichwic, jehož dům u Kirchmayerů v Novém městě k ruce král. fisku ujatý, vynášel roční činže 9 kop míš. (P. $\frac{2}{3}$. — Viz též str. 265.)

Daniel Kohout z Lichtenfeldu zanechal dům od starodávna u Šviků neb Švikovský řečený, v Novém městě mezi domy Poduškovským a Vodolanským ležící, který l. 1629 za 1900 kop gr. česk. *Zikmundovi Krysurkovi z Kohelova* skrze tchyni svou Annu Pichelperkerovou z Varvažova prodal. Zbytek summy trhové v summě 500 kop míš. při držiteli téhož domu od cís. rychtáře Novoměstského na poručení komory české z dne 16. srpna 1631 byl zapověděn, ale záповěď ta l. 1638 k žádosti pozůstalé vdovy Anny Kohoutové vyzdvižena jest. (C. 215, K. 44. — Lib. contract. virid. 13, f. 61.)

Daniel Koch z Kochthalu zanechal dům u Kochů řečený, v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, který vedle dekretu komory české dne 22. srpna 1637 postoupen byl dceři jeho *Zusanně Kuchyňkové*, jíž také ponechán byl zbytek 536 kop míš. ze summy trhové za mlýn na kolích, na Šerlinku řečený, o kolech dvou moučných a třech stupách, s domečkem Šalandou zvaným, v Novém městě na břehu pod mlýny Šitkovými mezi mlýny Kronenperkerovským a Himmlštejnovským ležící, který matka její *Estera, roz. Diblíkova z Votína*, l. 1627 ze země odešla, s povolením komory české z dne 14. července 1631 Janovi Himmlštejnovi za 1900 kop míš. prodala. (C. 215, K. 63 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 4.) — Mimo to zanechal Koch dům nákladnický se sladovnou a příslušenstvím, řečený na Dlaždění, který jeho dcera Zuzana Kuchyňková l. 1637 Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku za 1500 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 14, f. 68.)

Lorenc Koutný nezaplatil za perdon pokuty 130 kop míš. z domu zanechaného v čtvrti Jindřišské, který l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a za 17 kop míš. ročně pronajat Václavovi Šabatovi; avšak postoupen jest dceři Koutného, Kateřině, kteráž majíc odejít pro náboženství jej l. 1638 Václavovi Šabatovi za 450 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 315.)

Johanna Koutská, jejíž dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat.

Kateřina Koutská, manželka Vojtěcha mladšího Koutského, a matka její Anna, vdova po doktoru v lékařství Adamovi Huberovi z Risenpachu, emigrantky, prodaly dům s pivovárem, někdy Syktorovský, potom Huberovský (u Huberů) řečený, v čtvrti sv. Petra na Poříčí ležící, za hotových 2100 kop mš. l. 1628 *Jiřikovi Jonákovi*. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina (viz str. 299) prodal též l. 1627 dům na Dlaždění, mezi domy Barbory Loštické a Jana Dentulína Zoubka ležící, Jakubovi Hubáčkovi za hotových 575 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, f. 249.)

Ambroš Kryšpín, jehož dům v čtvrti Štěpánské ležící od cís. rychtáře ještě l. 1640 byl spravován.

Václav Kuchyňka a manželka jeho Zuzana, roz. Kochová, jejichž dům u Kochů řečený, mezi domy Václava Vltavského a Jiřího Foyta v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, od nich koupil l. 1638 *Ondřej Chmel* za 500 kop mš., na něž 150 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 13, f. 304. — Viz též Daniel Koch.) — Mimo to zanechali dům u Kordíků (Kordíkovský) řečený, s pivovárem, v čtvrti Jindřišské proti věži sv. Jindřicha ležící, z něhož sequestrator Václav Ursýn před l. 1637 nájem bral; dům ten prodali l. 1637 s povolením komory české z dne 22. prosince 1636 *Martinovi Neymonovi* za 1000 kop mš. (Lib. contract. virid. 13, f. 256 & 458.)

Jan Kysela zanechal dům v čtvrti Štěpánské, který ještě l. 1640 cís. rychtář v sequestru spravoval.

Eva Levinská zanechala dům u Pernoušek v čtvrti sv. Petra, který l. 1642 stál pustý.

Jan Lipnický z Příběnic, viz str. 328.

Jan Lužanský, jehož dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, avšak vedle dekretu komory české z dne 22. prosince 1636 ponechán *Jakubovi Vodičkovi*, jemuž jej sestřenice jeho Anna Lužanská před emigrací svou za 20 kop mš. pustila. (Lib. contract. 13, f. 247.)

Matyáš Magrle ze Sobišku, viz str. 346.

Anna Melcerová (děti po ní pozůstalé a ze země odešlé) zanechala dům u Křešníků řečený, v čtvrti sv. Petra blíž lázně Jelenovic ležící.

Regina Mnichovská (Michovská), vdova po Matěji Mnichovském, zanechala v čtvrti Štěpánské dva domy, jeden u *Novotných* řečený, za 5300 kop mš. odhadnutý; druhý u *Pastuchů* řečený, na Dobytčím trhu ležící, z něhož vycházelo činže ročně 53 kopy mš. Tyto domy i s vinicí, Mnichovské náležející, postoupené měl cí. recessem *Jiří Locika*, manžel dcery Michovské, Judity.

Jan Paša, sirotek, jehož dům v čtvrti Štěpánské ještě l. 1640 cí. rychtář ve správě měl.

Eva Pernoušková, jejíž dům u Malodobrých řečený, na Mikulandovic ulici ležící, po její smrti l. 1628 právem odúmrtím král. komoře připadlý, vedle dekretu komory české z dne 3. září 1646 za summu odhadní 226 kop Jaroslavovi Lavínovi z Ottenfeldu byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 480.)

Jan Pihon (Pion) zanechal dům v čtvrti Štěpánské, v Řeznické ulici na rohu ležící, který l. 1628 *Janovi Holému* za 350 kop mš. prodal. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Václav Pihon (Pion), jehož dům v čtvrti Štěpánské zanechaný jeho bratr Daniel ještě l. 1640 měl v opatrování.

Samuel Pikhart zanechal dům v čtvrti Zderazské, z něhož vycházelo roční činže 24 kop mš. — Domu toho l. 1642 pustého nechtěli se ujeti přátelé Pikhartovi pro velikou kontribuci zadržalou.

Šebestian Podolský zanechal dům Pernikářovský řečený, v Žitné ulici mezi domem Ondřeje Fryčera a domem na Korábě ležící, který po jeho smrti na jeho dcery v Pirně žijící připadl a od cí. rychtáře l. 1630 za 55 kop roční činže byl pronajat, avšak potom l. 1640 od král. komory postoupen jezuitské kolleji Novoměstské, jíž od dotčených dcer Podolských, Anny Kolsiniusové a Alžběty, dle dekretu komory české z dne 4. listopadu 1641 za 450 kop mš. jest doprodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 487 & 489.)

Šimon Preclík, z jehož domu v čtvrti Zderazské, od cí. rychtáře ujatého, vycházelo činže půlletní 4 kopy mš.

Anna Přibramská zanechala dům u Kolářů řečený v čtvrti Jindřišské, z něhož vycházelo půlletní činže 20 kop mš. Syn její sloužil v cí. vojsku za sekretáře.

Jan Procházka, jehož dům právem odúmrtiním král. fisku připadlý za summu odhadní 845 zl. rýn. postoupen byl vedle cíś. resoluce na poručení komory české z dne 18. září 1638 Anně Rittersšicové, opět provdané Ježkové, na srážku pohledanosti, kterou po manželu svém Michalu Rittersšicovi za komorou měla.

Marta Prosečová, jejíž dům nárožní se zahradou, od Daniele Škrety l. 1619 koupený, proti masným krámům vsedním na Židovské zahradě ležící, vedle dekretu komory české z dne 30. června 1638 postoupen byl vdově *Michaldě Eusebii Špicwekové roz. z Valentiis* za pohledanost, kterou její manžel Sigmund Helfrid Špicwek za král. komorou měl. (Lib. contract. virid. 13, f. 316. — Viz též Škreta, str. 593.)

Šimon Roskoš, maje odejít pro náboženství ze země, prodal l. 1628 dům nárožní se sladovnou u Rozkošů řečený. v osadě sv. Václava na Dobytčím trhu ležící, *Adamovi Mirovskému* za 1000 kop mš.; zbytek summy trhové 260 kop mš. ujat byl v pokutě l. 1633 od kommisie konfiskační Fridlandské k ruce Albrechta z Waldšteina. (Lib. contract. virid. 12, f. 262.)

Václav Rydl, jehož dům, Pernikářský řečený, dle dekretu komory české z dne 21. října 1640 jesuitské koleji Novoměstské byl postoupen.

Jakub Řepa zanechal dům v čtvrti sv. Petra na Dlaženi mezi domy Šimona Bělasy a Jakuba Břinkala ležící, který manželka jeho Anna l. 1634 *Blažejí Železnému* za 650 kop mš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 128.)

Kateřina Sferýnová, vdova po Janovi Zlatoust. ze Sferýnu, zanechala dům u Berounských od starodávna řečený na Květonské ulici, osvobozený, i se spouškou (spáleništěm) k němu připojenou nazad v Řeznické ulici ležící, jak jí od jejího manžela l. 1628 byl odevzdán, který po její smrti od l. 1632 až do 1635 byl pustý, potom postoupen byl cíś. hejtmanu Novoměstskému *Henrichovi z Kolovrat*. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.)

Adam Schodecký (Chodecký), mydlář, jehož domu v osadě sv. Štěpána obec Novoměstská l. 1628 pro neodvedení quoty 500 kop mš. ($\frac{1}{6}$ obci dle privilegia náležející) se ujala a jej pronajala.

Václav Smolík zanechal 2 domy v Podskalí v čtvrti Zde-razské, po jeho smrti vdově a sirotkům po něm pozůstalým náležející.

Daniel Srna zanechal dům v čtvrti Štěpánské, který s po-volením komory české Paterům u sv. Václava prodal.

Anna Svadbová postoupila dům od manžela Řehoře Svadby jí odkázaný l. 1628 Václavovi Nekmřískému z Kyr-sfeldu v summě 600 kop, na kterouž jí nebylo doplaceno 200 kop. (Lib. contract. virid. 12, f. 289.)

Dorota Šatolupková, jejíž manžel Jan Šatolupka odsou-zen byl k pokutě 100 kop mš., zanechala 2 domy v čtvrti Jindřišské na Koňském trhu ležící, z nichž *dům u Goliášů* (Goliášovský) řečený od Šatolupky l. 1617 za 2150 kop mš. koupený (Lib. contract. 11, f. 186), za 1900 kop mš. odhad-nutý vedle dekretu komory české dne 3. září 1631 prodán byl *Janovi Jaroslavovi Charvatovi* za 1400 kop mš. na roční splácení. Druhý pak *dům u Dvou kohoutů* řečený s pivo-várem a příslušenstvím koupil l. 1628 *Jiří Foyt z Winkel-heidu*, měšťan Novoměstský, za 2000 kop mš., na kterouž summu 1600 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.) O tento dům měl Foyt spor l. 1647 s Jindřichem starším Řečickým, měšťanem Staroměstským, tak že týž dům zůstal ve správě cí.s. rychtáře, od něhož za 105 kop byl pronajat.

Pavel Štoček, emigrant, v Žitavě žijící, postoupil l. 1636 všecko právo na domě svém *u Haldeckých* řečeném, při ode-brání se ze země zanechaném, bratru svému Natanaelovi Štočkovi za 300 kop mš. (Lib. contract. virid. 14, f. 344.)

Isaiáš Šuller, viz Karban Lukaš str. 251.

Adam Tatek, jehož dům u Tatků řečený, v čtvrti Ště-pánské na Koňském trhu ležící, l. 1634 od cí.s. rychtáře byl ujat a za roční činži 55 kop mš. pronajat, potom však l. 1636 v dluhu 1000 zl. rýn. Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu zvo-dem postoupen.

Jakub Tichý prodal l. 1629 skrze plnomocníky dům v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Scipiona a někdy Bartoloměje Pelty ležící, za 500 kop mš. *Václavovi Štemberovi*, který zbytek summy trhové 200 kop Martinovi

Kratochvílovi, jemuž je Tichý postoupil, zaplatiti byl povinen. (Lib. contract. virid. 12, f. 331.)

Anna Tiršová, jejíž dům v čtvrti Zderazské l. 1636 od cíś. rychtáře byl ujat a za 22 kopy míř. činže roční pronajat, potom však byl pustý. — Mimo to zanechala domek na Šíroké ulici v rohu vedle Stříbrné kotvy ležící, který po její smrti právem odúmrtím od král. komory byl ujat a dekretem z dne 26. října 1637 *Ondřeji Gattimu sv. p. z Weistritzhofu* za summu odhadní 246 kop míř. postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 278.)

Matouš Tkadlec zanechal pusté místo v Jámě vedle domu někdy Martina Žáka ležící, které jakožto res derelicta dekretem komory české z dne 16. května 1652 postoupeno bylo v summě odhadní 24 kop míř. Tobiašovi Gallovi, kancelistu při komoře české. (Lib. contract. 14, f. 602.)

Anna Trejtlarová z Krošvic, měštka Litoměřická a Nového města pražského, odešla pro náboženství ze země do Drážďan, kdež ještě l. 1640 se zdržovala, aniž by byla grundy své v čase cíś. patenty vyměřeném prodala. Proto jmění její všecko od král. komory bylo uято. (Viz Litoměřice.) Dům její, v Novém městě pražském u sv. Jindřicha v rohu proti Louži ležící, l. 1630 od cíś. rychtáře byl ujat, za 400 kop míř. odhadnut a její sestřenici Ludmile Popeliové, roz. Mrazové z Milešovky, l. 1631 měl býti postoupen; avšak od komory české vedle dekretu z dne 18. května 1640 *Jindřichovi Žežulovi*, písaři při úřadě berničném na hradě Pražském, za 300 kop míř. byl prodán. Po smrti Žežule od jeho dědice a syna Jindřicha Konstantýna komoře české proti navrácení již zaplacených 100 kop míř. odstoupen, prodán jest v též summě l. 1641 *Albrechtovi Lavinovi z Ottenfeldu*, kancellistovi při komoře české, kterýž jej téhož roku *Danielovi Jaroměřickému*, měštěninu Starého města, za 300 kop míř. postoupil. (Lib. contract. virid. 13, f. 409, 458 a 464.) Dcera po Trejtlarové pozůstalá, Ludmila Zuzanna Orsinová, domáhala se l. 1664 domu toho, jehož nejlepší část při obležení švédském od granátů k oboření přišla, avšak vedle dekretu komory české 10 října 1669 k žádosti její se nepovolilo, poněvadž máteř její ani sama ani skrze plnomocnky své v. l. hůtách cíś. patenty vyměřených jej neprodala. (C. 215, T. 14.)

Jan Vacek, jehož dům, Vackovic řečený, v čtvrti Štěpánské na Pasířské ulici ležící, postoupen byl Jesuitům, od nichž jej koupil *Ondřej Jokeš* za 100 kop mš. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 258.)

Jan Benjamin Velvarský, jehož dům v čtvrti sv. Petra ležící l. 1631 postoupen byl od komory české jeho manželce zůstavší katoličkou.

Alžběta Víčková, jejíž dům l. 1636 od král. komory panu Oppiciusovi byl postoupen.

Anna Vokáčová z Chýš a Špicberku, jejíž dům u Vokáčů řečený, na Dobytčím trhu v čtvrti Zderazské ležící, dne 16. října 1630 od král. komory byl ujat a za 1500 kop mš. odhadnut. — Viz též Vokáč, str. 889.

Jan Volavka zanechal 2 domy v čtvrti sv. Petra, z nichž první u Volavků řečený, na Šilinkovic ulici mezi domy Helmovským a Havlíkovíc ležící, dne 3. dubna 1628 odevzdal ve věně dceři své Anně, provdané za Kašpara Losinského, ježmuž druhý dům se zahrádkou v osadě sv. Klimenta, podle Tůní Babáckovic proti Erbovic lázni ležící, za 300 kop mš. postoupil. (Lib. contract. 12, f. 268.)

Adam Vorlovský prodal dům u Panáčků v čtvrti Jindřišské *Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku*.

Matěj Vranovec a jeho manželka Kateřina, jejíž dům na Skřemenci řečený, v čtvrti Zderazské ležící (nyní č. 183/II.), vedle cíś. resoluce na poručení komory české z dne 7. dubna 1637 jejmú bratrovi *Janovi Ulrychovi* byl postoupen. (P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 262.)

Barbora Zárubová, jejíž sbořeniště domu v Novém městě, za Vodranou branou v rohu Soukenické ulice ležící, l. 1628 v pokutě král. fisku připadlé, postoupeno bylo dle dekretu komory české z dne 18. září 1647 Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu za summú odhadní 218 kop mš. (Lib. contract. virid. 14, f. 326.)

Ludmila Zeltenslogerová (Zeltenschlager, Celtensloger, Seltenschlager), jejíž dům v čtvrti Zderazské vedle Skřemence v Jirchářích ležící l. 1630 od cíś. rychtáře byl ujat a za 9 kop mš. činže pŕiletní pronajat, potom však l. 1642 pustý zůstaven.

Ludmila Zlatá, odebírajíc se l. 1628 pro náboženství ze země, zanechala v čtvrti Zderazské dva domy, z nichž jeden

u Zlatých řečený na rohu pod radnicí proti masným krámům, druhý v Jirchářích ležící, dceři své Mandaléně, která též ze země odešla. Po smrti této dcery domy ty l. 1630 dne 16. září k ruce král. fisku byly ujaty, avšak vedle cíś. resoluce z dne 26. ledna 1637 Bartoloměji Paperkovi a Šimonovi Mitysovi, příbuzným dotčené Mandaleny, postoupeny jsou. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 251.)

Václav Žatecký prodal po vystěhování se ze země skrze plnomocníka l. 1628 dům svůj s břehem a příslušenstvím, vedle domu Anny Švenkové v Novém městě ležící, za 700 kop mš. *Matoušovi Mathyadesovi Naporovi*, tak že tento zbytek summy trhové 500 kop ročně po 90 kopách spláceti měl. (Lib. contract. virid. 12, f. 264.)

Poznámka. Mnozí emigranti a jich dědicové k domům svým se nehlásili pro velikost berní a kontribucí na nich zadržalých, tak že mnoho domů ještě l. 1642 i v letech pozdějších v sequestru cíś. rychtáře zůstávalo na velikou újmu a škodu komory české. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

c) Emigranti Malostranští.

Dle zprávy cíś. rychtáře Menšího města pražského, Michala Bombelle z Schwarzenšteina, na komoru českou dne 11. května 1640 podané (C. 215, P. $\frac{2}{3}$), vyprodali se *ad emigrandum* za příčinou reformace vedle nařízení kommissarův reformačních dne 21. srpna 1627 mimo měšťany pokutované a již vytčené též měšťané následující, totiž:

Sabina Cetrchová, roz. z Solhauzu, emigrantka, vyhledávajíc l. 1638 věci své v Praze, zemřela, a pozůstalostí její vozů, koní a jistot ujal se primas Malostranský Jan Castelli, u něhož Cetrchová hospodou byla. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Marta Elsaserová, manželka Jana Elsasera, též syn její Petr Dyryx a dcery Anna Marie Winterová a Zuzanna Behmerová, jejichž dům v ulici jdouc od mostu po pravé straně mezi domy někdy Kašpara Behmera a Jiřka Nehra ležící, Tomáš Planta, dvorský kupec, l. 1628 za 3000 kop mš. koupil. (Lib. contract. 7, H. 38.)

Noe Epfenhauser, někdejší rychtář Malostranský, jehož dům v ulici jdouc k bráně Strahovské, po pravé straně mezi domy Ernesta Haince a Marie Etmarové ležící, l. 1628 koupil Lorenz Hendrych za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 29.)

Anna Marie Erntlová, vdova po apatykáři Hendrichovi Erntlovi, prodala dům na Baště řečený, v rynku mezi domy Maximiliana z Waldšteina a Augustina Vitali ležící, l. 1628 Janovi de Vitte za 4000 zl. rýn. peněz hotových. (Lib. contract. 7, H. 46.)

David Graub a manželka jeho Kateřina prodali dům svůj, mezi Starým renthausem a domem Bartoloměje Wintera ležící, l. 1627 za 900 kop mš. Janovi Kynclovi (Gyncl). (Lib. contract. 7, H. 11.)

Kašpar Gulden, krejčí, a Dorota manželka jeho prodali dům u Tří sedláků řečený, blíž Písecké brány mezi domy Pavla Pachštata a Jana Štáhlavského ležící, l. 1627 Adamovi Majerovi za 900 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 12.)

Jan Jakub Hayden, do Hamburku odešlý, prodal l. 1628 dům v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé ruce pod loubími na rohu vedle domu někdy Jana Šteinpergera ze Šteinperku ležící, Janovi Aldringerovi sv. pánu z Aldringu za 4300 tolarů širokých. (Lib. contract. 7, H. 33.)

Václav Javírek, řezník, s 2 dcerami ze země vyšlý, jehož syn Daniel, jsa katolíkem, v Praze zůstal, prodal dům na Šlachtatě, mezi domy Martina Fryce a sklepy starších řezníků ležící, l. 1628 Matěji Cerhovi za 1700 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 21 & L. 10.)

Anna Kechlová, roz. z Kocínetu, manželka Jana Kechla (viz str. 256), prodala l. 1628 dům svůj Kocinovský jinak Šlislperkovský řečený, pod loubími jdoucí od mostu k sv. Mikuláši na levé straně vedle domu Fridricha Raminga z Löwenastu ležící, Janovi Jakubovi Guttmannovi za 3000 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 48.)

Anežka Koberová, manželka odpraveného Kristofa Kobera, viz str. 270.

David Pehmer z Weymaru prodal l. 1627 dům svůj v Mostské ulici, jdoucí k mostu po levé ruce mezi domy někdy Marty Elsaserové a Jakuba Pehmera ležící, Baltasarovi Špindlerovi, uzdáři, za 2500 kop mš. zcela zaplacených. (Lib. contract. 7, H. 9.)

Jan Plumberger (Blumberger) prodal l. 1626 dům svůj, v ulici jdoucí nahoru k bráně Strahovské po pravé straně

ležící, Leonoře Hozlaurové (Hozleryn) za 1200 zl. rýn. (Lib. contract. 7, G. 23.)

Alena Rydyngerová postoupila l. 1627 dům svůj u Hanselenů, jinak u Hansturků řečený, ležící po levé ruce jdouc k bráně Strahovské, Lorenzovi Majderlovi a Janovi Hildenbrandovi, kteří jej l. 1628 Janovi Jiřímu, jinak Kuchaři, za 10.100 zl. rýn. prodali. (Lib. contract. 7, H. 10 & 40.)

Martin Šerkl, dvorský apatykář, prodal dům svůj v ulici jdoucí k bráně Strahovské, po pravé ruce mezi domy Viléma Majora z Grosenau, v lékařství doktora, a Anny Marie Hybnerové ležící, l. 1627 za 2600 zl. rýn. Markétě Rydyngerové, kteráž jej l. 1628 za touže summu Janovi Andresovi Folgerovi postoupila. (Lib. contract. 7, H. 7 & 46.) Mimo to prodal Šerkl zahradu s domečkem na Újezdě vedle domu a zahrady Jana Elsasera ležící l. 1628 poštmistru v král. Českém Ferdinandovi Prukerovi z Grüneburku za hotových 1200 zl. rýn. (C. 215, P. $\frac{3}{4}$. — Lib. contract. 7, H. 26.)

Severýn Škato starší ze Šatenthalu, král. Českého a komory české nařízený lékař, prodal l. 1628 dům nárožní, v ulici jdoucí k valům hradu Pražského po pravé ruce ležící, Janu Jakubovi Brunovi za hotových 3000 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 47.)

d) **Emigranti měst Pražských a vinice od nich prodané.**

Dle zprávy perkmistra Samuele Pruška dne 14. dubna 1633 podané Sezymovi hraběti z Vrtby, generalnímu kommissaři při kommissi konfiskační Fridlandské, prodali v městech Pražských od l. 1627—1631 (podle libro contractuum 20, pak knéh nejvyššího purkrabství, knéh Libeňských a sv. Anny) vinice i jiné grundy své emigranti a exulanti tito:

Abraham Anděl prodal l. 1630 *vinici v Košířích* za 4000 kop mš. Františkovi Cortesi. (Lib. contract. 20, f. 224.)

Markéta Andělová prodala skrze poručníky své, Františka Cortesi a Jana Petráčka l. 1629 *vinici* dva korce míry držíci za Sviňskou branou ležící, Václavu Ursýnovi za 700 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 189); potom l. 1630 *sedm kusů polí*, rozdílně ležících, za 2100 kop mš. Vojtěchovi mladšímu Hadu z Proseče, který zaval 300 kop a měl každoročně spláceti 450 kop. (Lib. contract. 20, f. 219.)

Pavel Bachštata (Pachštat), měšťan Malostranský, prodal l. 1627 *vinici* za Oujezdskou branou, 4 korce míry mající, za 1500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 88.)

Mandalena Bekerová prodala l. 1630 *vinici* o $1\frac{1}{4}$ korci Josefovi Smitkovi za 100 kop mš. (Kn. Libeň., f. 30.)

Kristýna Benedyktová prodala l. 1628 *vinici u Koštr* Janovi Neymanovi za hotových 700 tolarův říš. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Pavel Čeřorský prodal l. 1628 *dvě viničky* v Konstanci ležící za 400 kop mš. Tomášovi Albrechtovi (Lib. contract. 20, f. 119); též *viničku* na purkrabství Tomášovi Hoffnerovi za hotových 100 dukátův. (Kn. purkrab., f. 116.)

Kateřina Ducháčková darovala z lásky l. 1628 *pole* u cesty k Volšanům ležící za 100 kop mš. Václavovi Libenskému, měšťanu Novoměstskému; pak postoupila l. 1629 *zahradu* svou u Volšan k spravování Pavlovi Domanicovi. (Lib. contract. 20, f. 131 & 162.)

Libuše Duchoslavová prodala l. 1628 *tři kusy rolí*, za Koňskou branou ležící, Matějovi Millerovi za 654 kopy 24 gr. mš. hotových. (Lib. contract. 20 f. 101.)

Fridrich Eliáš, měšťan Starého města, prodal l. 1628 *chmelnici* Janovi Dvorskému za 150 kop mš. hotových a témuž *chmelnici*, mezi hořím Košířským a cestami Butovickými ležící, za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 98 & 99.)

Alena Ficnerová prodala *vinici* Zuzaně Klobicové l. 1630 za 3000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 233.)

Anna Florýnová, měšťanka Staroměstská, prodala l. 1628 *pole* 5 korců míry držící za 200 kop mš. hotových Janovi Edelmayerovi. (Lib. contract. 20, f. 130.)

Jan Gallus, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* za Holešovicemi pod Kobylisy za 600 kop mš. Benediktovi Neplachovskému. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Samuel Gronoberger (Kronenberger), měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (4 korce) v Kartousích ležící za 1000 kop mš. Janovi Rattichovi, který jenom 600 kop složil. (Lib. contract. 20, f. 158.)

Lorenz od Haje, měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (3 korce) Michalovi Fleišmanovi za 600 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 184.)

Kateřina Haunšildová prodala l. 1628 *vinici* u Volšan ležící Řehoři Ferdinandu Pišeliusovi za 230 kop mš. hotových (Lib. contract. 20, f. 143); pak l. 1630 *dvě viničky* Ferdinandovi Pišlovi, jednu za 30, druhou za 150 kop mš. hotových. (Kn. purkrab., f. 114.)

Benigna Hložkova postoupila l. 1628 *osm dílův viničných* na pole rozdělaných a jeden *kus pole* nad Nuslemi Jaroslavi Oppršalovi z Jetřichovic, bratru svému. *Týš Jaroslav* prodal pole i *vinici* vedle dvoru v Nuslích hraběti z Vrtby. (Lib. contract. 20, f. 118.)

Aniška Hradešinská prodala l. 1628 los *vinice* na Nebeských horách za 200 kop mš. Jiřkovi Dvoreckému. (Lib. contract 20, f. 134.)

Václav Javůrek, měšťan Malostranský, prodal l. 1629 *pole* (4 korce) na Bílých horách Václavovi Husákovi za 370 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 145.)

Ludmila Jirkovská postoupila l. 1628 *díl vinice Štikovny* svému manželu Matyášovi a zemřela potom ve Freiberce. (Lib. contract. 20, f. 123.)

Oldřich Kapoun, měšťan Staroměstský, daroval l. 1630 *vinici* za Holešovicemi bratru svému Adamovi, který ji prodal Prudencii Weysové za 3150 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 107.)

Bernard Karban prodal l. 1627 *vinici* za branou Sviňskou Matějovi Millerovi za 2200 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 90.)

Lukáš Karban, měšťan Novoměstský, postoupil l. 1627 *pole*, řečené „*Třístikovské*“, mezi cestami k Strašnicům ležící. v 400 kopách mš., které dlužen byl sirotkům Šmidovským; potom l. 1630 prodal *vinici* na Bohdalci ležící Janovi Minychovi za 4000 zl. rýn. hotových. (Lib. contract. 20, f. 88 & 218.)

Anna Kechlová, měšťanka Malostranská, prodala l. 1628 *dvě viničky* v Šárkách, z nichž jedna na pole rozdělaná, za 200 kop mš. hotových Janovi Gontinovi; potom *sahradu s domem*, v kraji proti Ostrovu a podle mlýna řečeného Huti ležící, Janovi de Vitte za 900 tolarů říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 120 & 139.)

Anna Kirchmayerová, měšťanka Staroměstská, prodala skrze plnomocníky l. 1629 *tři vinice*, u cesty k sv. Markytě

ležící, Janovi Bernartovi za 2500 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 190.)

Anižka Koberová, měštanka Malostranská, postoupila l. 1629 *tři vinice* synům svým, Janovi a Adamovi, a dceři Kateřině k spravování, potom k spravedlivému mezi nimi podělení. (Lib. contract. 20, f. 180.)

Anna Kocourková postoupila l. 1628 *vinici* (8 korců) se zahradou a lisem, též *dva kusy pole* dobrovolně Matyašovi Jirkovskému. (Lib. contract. 20, f. 135 & 136.) — Tyto grunty vedle cí. resoluce dne 3. října 1637 odhadnuté za 1320 kop mš. postoupeny jsou Ambrožovi Baerovi, zemskému chirurgu za jeho pretensi v 1260 zl. (P. $\frac{2}{2}$.)

Anna Kōniková prodala l. 1630 *vinici* na purkrabství ležící Janovi Matyašovi z Glauchova za 2000 kop mš. (Kn. purkrab., f. 120.)

Vojtěch starší Koutský, měšťan Novoměstský, prodal l. 1629 *vinici* na Žižkově a *kus pole* Třeštíkovského, též *tři kusy pole* na Žižkově a *dva kusy pole* u cesty k Žižkové peci za 1000 kop mš. hotových Pavlovi Julišovi (Lib. contract. 20, f. 160); též l. 1630 *vinici* v Šárkách s *chmelnici*, *štěpnicí* a lisem, pak *mlýn na Posledním pění* s dědinami a lukami, potom druhý *kus vinice* po Maryanně Salatnici, a *rovinu* od Jakuba Leopolda z Mořeřab za 550 kop mš. hotových Pavlovi Julišovi. (Kn. purkrab., f. 108.)

Dorota Kropáčová prodala l. 1628 *vinici*, též *dva kusy pole* mezi Hořím ležící Jiříkovi Ujkovi za 1100 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 133.)

Estera Krumlovská, prvé *Kutnaurová*, prodala l. 1628 *pole* za Horskou branou ležící Martinovi Kulhavému za 320 kop; potom postoupila Alžbětě Dvorské na *jednom poli* 120 kop k vypomínání za obilí jí povinné. (Lib. contract. 20, f. 98 & 122.)

David Kukla, měšťan Staroměstský, prodal l. 1627 *vinici* na Srpových horách za 700 kop mš. Mikuláši Troskovskému potom l. 1628 *los pole* aneb zahrady za Koňskou branou ležící Františkovi Ostrátokovi za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 97 & 109.)

Dorota Kuklová prodala l. 1627 *chmelnici* pod Věnečkem při potoku ke Košfřům Alžbětě Pečkové za 300 kop mš.;

potom l. 1628 *vinici Kometkovskou* (17 $\frac{1}{2}$ korců) Matyášovi Jirkovskému za 1500 kop mš., a postoupila témuž Jirkovskému *díl vinice Štikovny*. (Lib. contract. 20, f. 96 & 137.)

Dorota Libertýnová prodala l. 1628 *vinici* k Strašnicům ležící Samsanovi Lorencovi za 940 kop mš. hotových; potom *vinici* mezi Horskou a Koňskou branou ležící Janovi Ulrychovi za 900 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 113 & 115.)

Dorota Lociková, měšťanka Novoměstská, prodala l. 1627 *pole Karbanovské* v čtyřech losích za Koňskou branou Pavlovi Komínkovi za 125 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 94.)

Anna Lopatská prodala l. 1628 *vinici* ke Košřům ležící Eliášovi Magaurovi za 750 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 128.)

Barbara Magrlová postoupila léta 1628 *dvě vinice* na Žižkově ležící Janovi Petráčkovi a jeho manželce Barboře; potom l. 1629 postoupila v quotě obci Starého města *vinici* mezi Hoří k Špitálským ležící, kteráž byla prodána Janovi Edlmayerovi za 800 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 140 & 163.)

Myslíkovských siroteků poručníci prodali l. 1630 *vinici* za Košíři ležící Františkovi Cortesi za 2200 kop mš. hotových; potom l. 1633 ji držel Don Martin de Huerta. (Lib. contract. 20, f. 211.)

Regina Justina Novotná postoupila l. 1630 *dvě vinice* (14 korců), *dvě chmelnice* a *čtyry losy pole* máteři své Anně Rožmberkerové, a po smrti její, pokudžby jich nesprodala Evě Petrové z Heberfeldu. (Lib. contract. 20, f. 206.)

Z Ottersdorfu sestry prodaly l. 1629 *vinici* (24 korců) na Žižkově Isákovi Sadlerovi za 2000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 156.)

Kateřina Penisková prodala l. 1628 *vinici* Jiřkovi Hořsovi za 700 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 132.)

Adam Pion, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* na gruntech Libeňských Matěji Trefnému za 1100 kop mš. hotových. (Kn. Libeň., f. 29.)

Floryan Písecký prodal l. 1628 *vinici* na Žižkově Václavu Rokycanskému za 500 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 112); potom l. 1630 *vinici* na purkrabství Křištofu Šoberovi za 500 kop mš. (Kn. purkrab., f. 122.)

Pavel Prčka, měšťan Staroměstský, postoupil l. 1627 a 1629 *tři vinice* na gruntech Libeňských, „na Rvackách“

řečené, které společně s manželkou svou l. 1614 za 710 kop mš. koupil, manželce své a dítkám a dědicům jich.

Pavel Prokop prodal l. 1628 *vinici* u Dehnic Adamovi Mirovskému, zeti svému, za 800 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 115.)

Markéta z Prosečova (Proseče) prodala l. 1628 *vinici*, *Malý a velký Ráj* řečenou, Janovi de Vitte za 6000 tolarův říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 109.)

Zusana Radoňovská prodala l. 1627 *vinici* (3 $\frac{1}{2}$ korce) za Holešovicemi Regině Kalinové za 800 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 96.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan Staroměstský, a Anna, manželka jeho, prodali l. 1628 *vinici* (10 korců) na Věnečku ležící Tomášovi Malvazýmu za 3500 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 108.)

Daniel Roudnický, měšťan Staroměstský, prodal l. 1630 *viničku* na gruntech purkrabských Jirkovi Plchovskému za 350 kop mš. (Kn. purkrab., f. 117); potom postoupil *grunty své viničné se štěpnicí* a 2 lisy nade vsí Radlicemi Lorencovi Maydrlovi. (Kn. sv. Anny, f. 16.)

Marie Skalská z Dubu prodala l. 1628 *vinici* na Letních Felixovi z Proseče za 4000 zl., na něž bylo zavedeno 1000 zl., pozůstávající pak summa král. fisku v pokutě přisouzena jest, z níž Felixovi z Proseče 1140 zl. ponecháno, ostatek však do renthausu odveden býti měl. (Lib. contract. 20, f. 115. — Viz též Jan Skalský str. 515.)

Daniel Srna prodal l. 1627 *vinici*, *pole a štěpnicí* nad vsí Michlí, též *pole* (6 korců) za Sviňskou branou a *pole* v Šlácích ležící Pavlovi Korutanovi za 1340 kop, načež jen 50 kop zavedeno, ostatní však summa doplacena nebyla. (Lib. contract. 20, f. 95.)

Havel Svoboda, měšťan Malostranský, pro náboženství z města odjel, avšak l. 1631 s lidem nepřátelským se navrátil; měl *dvě viničky*, jednu na Bílé Hoře, druhou na gruntech purkrabských. (Dle zprávy purkmistra.)

Jan Svoboda prodal l. 1628 *vinici* na gruntech Libeňských za 430 kop mš. hotových Janovi Korouhovskému. (Lib. contract. 20, f. 120.)

Severýn Škato, doktor a měšťan Malostranský, prodal l. 1628 *vinici* na Košíři (2 korce) Lorencovi Maydrlovi za 202 kopy mš. (Lib. contract. 20, f. 137.)

Jindřich Škreta na místě máteře své Kateřiny Škretové prodal l. 1630 *vinici* (5 korců) mezi Hořím Špitálským Juditě Bilýnové za 400 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 222.)

Isaiáš Šloer prodal l. 1630 *vinici* v Košřích Dorotě Králové za 700 kop mš.; zadržáno 200 kop. (Kn. purkrab., f. 104.)

Zuzanna Šmelterová prodala l. 1628 *vinici* pod Babou ležící Eliášovi Magaurovi za 2000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 135.)

Estera Štangová postoupila l. 1628 *vinici* (15 korců) s lisem, za Zámkem nad Dehnicemi ležící, Václavovi Petráčkovi, který ji zase postoupil Janovi Dvorskému v 1300 kopách gr. česk., jež v Pirně přijala l. 1630 Zuzanna Kaplanková. (Lib. contract. 20, f. 138.)

Kateřina Štiberová postoupila l. 1630 *vinici* Jakubovi Petráčkovi, který ji prodal Jiříkovi Přemyslovi za 500 kop mš. (Kn. sv. Anny, f. 15.)

Michal Šulc Vesecký prodal l. 1628 *dvě vinice a pole*, za Koňskou branou ležící, Adamovi Trčkovi za 1700 kop, na kterouž summu složeno závdavku 1000 kop. Vinici tu držel l. 1633 Jiří Koukol. (Lib. contract. 20, f. 110.) — Viz Trčka.

Jan Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* za Koňskou branou Františkovi Ostržtokovi za 2200 kop hotových; mimo to též Václavovi Vořekovskému *vinice*, které však do zápisu nepřišly.

Matouš Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* (11 korců) na Srpových Horách Jakubovi Trnkovi za 1500 zl. (Lib. contract. 20, f. 106.)

Kateřina Wagnerová prodala l. 1628 *vinici* k Vršovcům ležící Simeonovi Hubnerovi za 900 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 117.)

Vilém Wichtenburk prodal l. 1628 *vinici* (6 korců) za Košíři za 600 kop mš. hotových Kristianovi Plumšteinoi, měšťanu Staroměstskému. (Lib. contract. 20, f. 122.)

Anna Viktorýnová prodala l. 1628 *vinici* za hotových 700 kop mš. Lorencovi Henřovi, který ji zase prodal Dorotě Amlangové za hotových 1200 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 112.)

Anna Višková prodala l. 1628 *vinici* za Koňskou branou Zikmundovi Urbachovi za 900 kop mš., načež složeno 500 kop. (Lib. contract. 20, f. 143.)

Jan Wittmann, měšťan Novoměstský, prodal Pavlovi Wittmannovi, bratru svému, *díl vinice* za 400 kop mš. hotových. (Kn. purkrab., f. 112.)

Jan a Pavel bratři Wittmannové prodali l. 1628 skrze plnomocníky *vinici* na Letních panu Rafaelovi Mnišovskému za 4000 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 114.)

Jindřich Žeňule, měšťan Novoměstský, prodal l. 1627 *vinici* v Šárkách Viktorýnovi Domažlickému za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 93); potom témuž *vinici* na purkrabství za 1500 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 103.)

Poznámka. Dle zprávy perkmistra bylo ještě více knih, do kterých se vinice zapisovaly, jako u opata Strahovského, probošta a děkana bradu Pražského, děkana Vyšehradského, převora Špitalského; pak se řídily některé vinice *deskami*, jiné *majestáty*. (C. 215, E. 4.) — L. 1633 odhadnuty jsou od konšelův úřadu perkmistrského též vinice a pole, Danielovi Roudnickému, Davidovi Kuklovi a Anižce Ledčanské náležející; potom l. 1631 vinice Viléma Peldřimovského a *díl vinice* řečené „Štikové“ Davida Kukly.

e) Emigranti měst Pražských při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzení.

Těchto emigrantův a exulantů bylo 153, z nichž bylo měšťanů ze Starého města 59, Nového města 46, Menšího města 16, z Hořejšího města na Hradčanech 6, a jiných 26 ze všech měst pražských. Byli to zejména měšťané tito:

Ze Starého města: Jan Marcián Bezděcký, Kašpar Melichar Bresl (Presl), Jan Ctibor, Matěj Červenka, Jakub Diviš, Fridrich Eliáš, Sigmund Felix, Matyáš Floryan, Bohuslav Floryn, Sigmund Frelich, Lorenz od Háje, Jan Hájek, Jan Haldius, Jan Hanek, Šimon Hoffmann, Samuel Housenka, Jan Hybner, Martin Chrapkovský, Jan Ještětický, Šimon Kalenda, Jakub Kaplánek, Oldřich Kapoun, Jan Ctibor Kbelský, Jan Kirchmayer, Jan Kříž, Samuel Kronenberger, Šimon Krumlovský, David Kukla, Šimon mladší Kutnaur, Jan Kvasnička,

Jaroslav Lavín, Jan Lukšan, Jan Martin z Javorníka, Václav Mitys, Jan Mudron, Jindřich Myslík, Jiří Perkauer (Pergauer), Jan Pétikostel, Jan nejstarší Petráček, Filip Pic (Picl), Krištof Pichelberger, Pavel Prčka (Pečka), Konrad Prajs (Preis), Jan Původ, Jiří Rak, Vavřinec z Řehořovic, Jan Jakub Rosenthaler, Daniel Roudnický, Martin Šmertoš, Václav Sova, Vavřinec Stybr (Stieber), Václav Synek, Alexander Tacler, Jan Wint, Jan Vodňanský, Jindřich Vodňanský, M. Daniel Vratislavský, Jan Živnůstka malíř, Jan Živnůstka kožešník.

Z Nového města: Benjamin Dub, Jan Gallus, Jan Hrncl, Jan Hrubeš, Mikuláš Jelínek, Daniel Jon (John), Šimon Just, Lukáš Karban z Volšan, Daniel Karolides, Ondřej Kermas, Vojtěch starší Koutský, Vojtěch mladší Koutský, Jan Kozák, Matyáš Král, Krištof Kronberger, Jan Kryšpín, Jiří Locika, Jan Malovec, Ondřej Malovec, Jan Měchýř, Jan Kašpar Melyš (jinak Cikánek), Daniel Meyšnar, Jiří Meyšnar, Ondřej Muk, Pavel Muk, Adolf Myslík, Jiljí Perger, Adam Pion (Pihon), Václav Písecký, Jan z Příběnic, Jakub Řepa, Jiří Rozýn, Ondřej Šidlovský, Tobiáš Štefek, Zachariáš Světlík, Daniel Švik z Lukonos, Jan Švik z Lukonos, Petr Tába, Václav Vančura, Jan Wittman, Blažek Vodička, Tobiáš mladší Vodička, Václav Vodička, Tobiáš Vršovský z Těšetína, Jindřich Žezule, Krištof (Jiří) Zygl. — Mimo tyto měšťany odsouzené navrátili se l. 1631 s nepřitelem do Prahy a pokoutně v městě se zdržovali dle zprávy císař. rychtáře z dne 30. července 1632 též emigranti Novoměstští tito: Mandalena Bečvářka, Zdeněk Emay, Ludmila Horská, Samuel Karolides, Anna Klukovská, Albrecht Knapek, Anna Košatecká, Matouš Kříž, Jiří Pachovský, Dorota Smolřková, Jan Tišňovský, Daniel Turek (Turbeck), Jan Benjamin Velvarský, Jiří Viktorýn, Václav Vostrovský, Jakub Zelenka a Jan Žalanský. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$.)

Z Menšího města: Kašpar Augšpurger, Petr Dyryx (Dyrychs), Kašpar Kašauer, Jan Kechel, Mikuláš Koch, Jakub Kršovský, Jiří Kršovský, Jan Malvazy, Jiří Neher, Jan Oriens, Pavel Pachštat, Jan Rydynger, Ondřej Šteiman (Štajman), Havel Svoboda, Mikuláš Ulrych a Daniel Velvarský.

Z Hořejšího města Hradčan: Jan Floragar, Jan Jelínek, Mikuláš Lilius, Jakub Pehm (Pehmer), Jakub Šley a Matěj Volinský.

Z rozdílných měst Pražských: Řehoř Brože, Václav Čujak, Václav Fouček (Foučka), Václav Chluj, Jan Jiránek, Václav Jiránek, Ludvík Kapelle, Zacharyáš Kočárek, Jan Kolinský, Jan Krása, Jan Křípecký, Jakub Liška, Matyáš Muzikař, Valentýn Pašto, Jiřík Paurydl, Jan Pukla, Gabriel Řehlovský, Tobiáš Špata, Jiřík Stehlík, Vít Sternberg, Václav Stranický, Samuel Třebický, Jan Trocer, Martin Vorlíček, Matouš Uhlík a Matyáš mladší Zoubek. (C. 215, C. 1/7.)

Z toho všeho vysvítá, že od l. 1621—1630 z měst Pražských přes 400 měšťanů do ciziny odešlo. Kteří z těchto emigrantů statky a jiné jmění své v pokutě propadli, jest již svrchu vyčteno.

Beroun.

Obec král. města Berouna (kr. Praž.) účastnila se též zpoury stavův, tak že statky její zádušní a důchody obecní hned po bitvě bělohorské od komory české v pokutě byly ujaty a cíś. rychtáři k správě odevzdány, totiž: Ves pustá Chotka s lesem Plešivec řečeným; mlýn sladový při městě a dvůr poplužní na Dolejším předměstí; ves pustá Nížtice, dvory řečené Záptačí, Herinky a dvůr pustý Veselí s dědinami, lesy a příslušenstvím; pustotiny Petrovice, Lužinky a Šachty s příslušenstvím; hory Děd a Dévalka s lesy, porostlinami a vinicemi; dvůr v Rajově; ve vsi Měňanech 1 člověk a 1 poustka; řeky Litavka a Mže; cla v městě, plat z krámů masných a jiné více, jak to obci Berounské ze statkův jí l. 1547 konfiskovaných od Ferdinanda I. k záduší, faře, špitálu a škole, též na opravu města bylo darováno a panství nad tím dne 3. března 1561 za 50 kop gr. česk. prodáno. (D. Z. 14, H. 1.)* — Též tři dvory sedlské s 3 poustkami ve vsi Mněňanech, které obec Berounská l. 1596 od Markvarta Karla ze Svarova za 300 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 127, F. 2.) — Avšak tyto všechny statečky pusté i důchody ne-

*) L. 1547 městu Berounu konfiskován byl též dvůr poplužní v Kdýčíně pustý s platem 23 gr. česk. na 7 lidech Berounských, který od komory l. 1548 za 133 kop gr. česk. koupil Jiřík Ota z Losu; pak dvůr kmetců v Počáplích s platem na 3 lidech a 2 rybníčky, který l. 1548 od komory prodán byl za 155 kop 56 gr. česk. Janovi Karlovi ze Svárova.

patrné obci vydržováním vojska zchudlé a zadlužené z cí. milosti l. 1628 opět byly navráceny. (C. 215, B. 2.)

Z měšťanů pak *Matěj Hovořovský*, pro účastenství ve zpouře, zvláště pak proto, že při vpádu Pasovském l. 1611 klášter bosáků P. Marie Sněžné v Novém městě pražském drancovati a zpusťšiti, i 14 mnichův vražditi pomáhal, odsouzen byl l. 1623 při městské radě Berounské *krála, cí i statků*, kterážto výpověď při kr. soudu appellačním v Praze byla schválena. Dům jeho v Berouně i se vším příslušenstvím od král. komory ujat a l. 1625 klášteru dotčenému náhradou za škodu jemu Hovořovským učiněnou byl postoupen. (C. 215, H. 32.)

Po měšťanech od města od léta 1624—1626 dílem pro obtížnosti vojenské, dílem pro náboženství odešlých zůstalo při městě 9 domů a 9 chalup od vojska vypálených a zpustlých, 7 viniček, 7 zahrad, 2 louky a 2 pole v summě odhadní 2230 kop mš., kteréž od cí. rychtáře k ruce komory byly ujaty. Dle zpráv cí. rychtáře, na komoru českou dne 24. ledna 1624 a 2. února 1635 podaných ušli od města měšťané tito: Jindřich Bečka s manželkou Zuzanou, Anna Bečková, Marie Bečková, Mariana Beranová, Pavel Čížek. Tomáš Hájek, Jan Hejduk s manželkou Žofií, Ludvík Hejduk, Jan Jedlička, Ondřej Jirchář, Jan Kámeš, Viktorýn Kavan s manželkou Mariannou, Jan Kavka s manželkou, Ludmila Koželuhová, Nykodým Modla, Burian Nejedlý, Adam Neruda, Jan Puchner, Dorota Slavíková, Nykodým Smažil. Jan Sokol s manželkou Kateřinou, Maruše Špindlerová, Anna Struhadlová, Jan Sylvester, Václav Tábořský a Václav starý Vokoun. — Z těchto navrátilo se při vpádu saském l. 1631 do Čech 17 osob nekatolických, kteří ještě l. 1634 při městě zůstávali. (C. 215, B. 2.)

Boleslav Mladá.

Obec města Boleslava Mladého nad Jizerou pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všechny statky své, které hned po bitvě bělohorské od král. komory byly ujaty a v moc a správu cí. rychtáře uvedeny, totiž: Město Boleslav. Staré i Nové město, Podolec, Sladovny, Pták i všechna předměstí

s platy; mlýn Strnadovský pod zámek s pěti koly, mlýn pod Stupněmi s vodárnou a valchou na Jizeře, i s řekou a vším příslušenstvím, tak jakž to obec l. 1595 koupila od Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic za 30.000 kop gr. česk. (60.000 kop mš.), a k tomu za 1000 kop gr. česk. zámek v městě, k němuž Lobkovic obci z lásky daroval i zahradu Šafrancí, zahradu Volovnickou, chmelnici za velikými loukami, prádlo i se stavením a zahradou s tůní a viníčkou pod branou Svatovítskou. *) (D. Z. 24, N. 25, 137, E. 14 & 170, D. 6.) — b) Vesnice městské s 60 poddanými a dvůr městský šosovní s dvěma poddanými.

Avšak z těchto statkův od král. komory nic nebylo zastaveno ani odprodáno, nýbrž všecko l. 1628 obci z cíś. milosti opět navraceno pro veliké nátisky a soužení vojenské, jichž obec od l. 1620—1627 snášela tolik, že na ten čas na vychování cíś. vojska, mimo zvláštní náklad od sousedův na vojsko učiněný, vzdělala dluhův 48.076 kop mš., nepočítajíc v to 10.000 kop mš., které k potřebám válečným do komory české půjčila. Ještě více vynaloženo bylo od obce a sousedův od l. 1631 až do konce 1634 na cíś. lid vojenský a na lid uherský, který i město zloupil; neboť tento náklad vynášel v jedné summě 181.276 zl. 24 kr. Mimo to l. 1634 na lid nepřátelský kurfiřta Saského, když se města zmocnil, vynaloženo též i výplatného (racionu) dáno od obce v jedné summě 20.208 zl. 50 kr. — A tak dluhy obecní, kteréž před zpourou toliko 14.900 kop mš. vynášely, dle zprávy purkmistra a konšelů města Boleslavi dne 13. prosince 1638 vzrostly na summu ohromnou, tak že obec i na zádušní

*) Dotčený zámek teprv po smrti Lobkovic jeho dědička a manželka Eva roz. z Waldšteina, potom opět provdaná za *Jirého Fridricha hraběte z Hohenlohe*, l. 1614 obci Boleslavské k dědictví do desk vložila, však na ten způsob, že zámek teprv po složení dotčené summy trhové obci postoupen býti měl. L. 1631 složila obec ke deskám zemským do deposice nejenom summu trhovou 2000 kop mš. za zámek, nýbrž i 1000 kop mš. na výplatu tří domů šosovních, totiž Klimkovského, Druškovského a Ceteňského, od Gottfrida Henrycha hraběte z Pappenheimu koupených. Ale summy tyto od cíś. místodržících při vpádu saském vyzdviženy byly dne 7. listopadu 1631 k důležitým potřebám, a přes všecko jich se domáhání teprv vedle cíś. resoluce dne 4. prosince 1669 měly obci nahrazeny býti od komory české v jistých lhůtách, tak že obec ještě l. 1670 nebyla v držení zámku, zatím l. 1649 rozbořeného, ani domů dotčených. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & J. 22.)

i sirotčí peníze sáhnouti musila, ačkoliv měla 31.331 kop 27 gr. mš. za komorou českou. (C. 215, J. 22.)

Přes to všecko marně se domáhala obec Boleslavská statku, který *Bratřím* neb *Pikkartům* Boleslavským skrze zvláštní kommissi byl konfiskován a Karmelitánům v moc uveden, tak že něco z něho l. 1631 i Františkánům bylo odevzdáno a postoupeno, ač statek ten někdy od Kateřiny Milítky byl koupen k záduší a špitálu, jemuž potom nepořádně od Bratří byl odcizen. (Dle zprávy purkmistra Boleslavského. na komoru českou dne 18. listopadu 1633 podané.)

Dle téže zprávy odešly z města do ciziny pro náboženství osoby tyto: Barbora Strenická, Mikoláš Milčinský s manželkou a 2 dcerami do Žitavy, Johanna Toužimská, Bartoloměj Dlouhý truhlář, Mistr Jiřík Kecelius jinak Novobydžovský s manželkou Ludmilou, Václav Prachenský, Anna Benátská mydlářka, *Jan Vyšemír Rodovský z Hustiřan* s manželkou, Petr Cefas, Anna Železná sladovnice, Šimon Švelba, Pavel Ryvolý, Matouš Feršter, Anna, doktora Matyáše Borbonia manželka, Dorota Binnerová, Václav Marýn, Dorota Šitrová, Pavel Sladovník, Jiřík Javůrek a Jan Sádlo. — Statky a jmění po nich pozůstalé, totiž 11 domů (z nichž 3 od císa. vojska byly rozbořeny, ostatní pak zpustošeny), 3 chalupy, 2 zahrady, 9 rolí, 4 viničky, 4 louky a 1 chmelnice, též něco gruntovních peněz, vedle poručení komory české císa. rychtáři k opatrování a správě byly odevzdány, potom l. 1633 za 12.213 kop mš. odhadnuty, tak že po srážce dluhů z nich král. komoře 5752 kopy mš. připadnouti měly; avšak dle zprávy císa. rychtáře z dne 9. dubna a 26. června 1636 statky ty od vojska tak zpustošeny byly, že z nich k ruce komory jenom 2697 kop mš. zůstávalo, kdyby se za hotové peníze prodaly, což však na ten čas bylo věci nemožnou. (C. 215, J. 22.)

Borek.

Borek nad Červeným Hrádkem (Jirkov, Görkau, kr. Žatec), město a celá obec pro své účastenství ve zpouře odsouzena *všeho jmění*, propadla *Hory kamencové*, od dávna „u sv. Křištofa“ (zu St. Christof) řečené, při městě ležící

s hutí, desátky a s lesy i vším příslušenstvím, které l. 1612 od císaře Matyáše za 20.000 zl. rýn. dědičně byla koupila. (D. Z. 136, M. 16.) Doly ty, pak dvě vesnice též obci náležející vedle nařízení komory české z dne 16. června 1625 od hejtmána Chomútovského Augustina Schmida z Schmidenbachu dne 3. července 1625 k ruce král. fisku byly ujaty. Marně se ucházela obec o navrácení těchto statků při císaři samém, dokládajíc, že zpourey se účastniti musila jakožto městečko poddané k rozkazu vrchnosti své Adama Hrzaňa na Hrádku Červeném, a že hned po bitvě bělohorské při cís. kommissari podplukovníkovi Ferdinandovi hraběti z Nagorolu k poslušnosti se přihlásila a přísahu poddanosti složila, pak že k potřebám císaře 1300 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina odvedla. Potom l. 1627 dotčené statky obci za 24.000 zl. opět byly prodány, avšak teprv l. 1648 vedle cís. resoluce z dne 20. července t. r. skutečně postoupeny, poněvadž smlouva trhová s jinými spisy obci od Švédů byla odňata. (C. 215, G. 8; pak Manipul. fasc. G. 15. — D. Z. 332, K. 24 & 334, F. 5 & K. 2.)

Brod Český.

Obec král. města Brodu Českého (kr. Praž.) pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů spadla v pokutě všecky statky své zádušní, k nimž náležely: a) Vsi *Nová ves* nad Brodem ležící, *Krupá*, *Přistoupín* se sedmi osedlými a krčmou výsadní, též ve vsi Pečkách a na Podblatí dvě krčmy výsadní s kovárnou a krámem masným, plat 2 kopy 4 gr. česk. z dvou dvorů kmetských ve vsi Konicích (Kounice) a plat 1½ kopy gr. česk. z dvoru královského ve vsi Kšelích.*) — b) Při vsi Tismicích 9½ kopy

*) Tyto vesnice a platy (jakož i ves Opočnice s platem ročním 1 kopy a 9 gr. česk. z panství Poděbradského, který se vydával místo dvou člověků ve vsi Ratěnicích; pak dva dvory kmetské ve vsi Chvalovicích a po jednom dvoru ve vsích Břežanech a Blýně, od obce l. 1584 a 1592 již odprodané) l. 1547 obci Českobrodské pro účastenství ve zpouře konfiskované, t. r. od císaře Ferdinanda I. navraceny a darovány byly k faře a kostelu sv. Maří Magdaleny, k faře sv. Gottharda, ke kostelu sv. Trojice na hřbitově, na vychování faráře, kněží a žákův i chudých lidí ve špitále, též na potřeby města; vrchnost pak a panství nad tím obcí dne 18. listopadu 1556 za 150 kop gr. česk. byly doprodány. (D. Z. 14, E. 6.)

záhonů rolí a dědiny, rybníky pod Ptákem, Nový a Mlejnský řečené, les Biskupství řečený s lukami pod ním ležícími a právo svobodného braní kamene v skále nad Tismicemi, jak to obec ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od komory dne 29. listopadu 1557 za 550 kop gr. česk. opět koupila. (D. Z. 13, A. 1.) — c) Statek *Tismice*, tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, jak to obec l. 1603 k záduší a špitálu svému opět za 13.000 kop míš. koupila od Marka Josefa, měšťana Staroměstského (D. Z. 131, N. 7 & 177, L. 14), který jej l. 1600 od Albrechta Bryknara za 11.100 kop míš. koupil. (D. Z. 129, F. 30.) — d) Ves *Štomíř* (Stojmíř, Stolmíř) s podacím kostelním a příslušenstvím, kterou obec Českobrodská l. 1575 od komory české k záduší a špitálu svému obdržela směnou za ves *Opočnici*, již i s platem z Ratěnic, též s platem komorním z tvrze a vsi Ledec k panství komor. Poděbradskému postoupila, a mimo to za rybník ve vsi Štomíři zvlášť 1000 kop míš. zaplatila (D. Z. 18, O. 21; 27, A. 30 & 62, C. 13); též lán dědin při vsi Štomíři ležící, který obec l. 1581 od Hertvíka Zeidlice z Šenfeldu za 450 kop gr. česk. koupila (D. Z. 21, H. 15); též všechny ospy v téže vsi Štomíři (totiž pšenice 191 kor. 1 věrt. a 2 čtvrtce, ovsu úročního 381 kor. a 3 věrt.) i s povinností Štomířských k vození ospu pšeničného na zámek Poděbradský a ospu ovesného na hrad Pražský, jakož i k vození žernovů ke mlýnu Poděbradskému, jak to l. 1591 komora česká za 4310 kop gr. česk. k záduší kostela a špitálu obci Českobrodské prodala. (D. Z. 169, E. 5.) — e) Ves *Liblice* s dvorem panským, tvrzí a vším příslušenstvím, též s dvěma dvory kmetčími ve vsi Konicích, jak to obec města Brodu Českého k záduší špitálu l. 1583 dne 30. června koupila. — f) Ves *Vrátkov* s dvorem poplužním a příslušenstvím, kterou obec l. 1592 dne 18. června od Fridricha mladšího Ichtryce z Ichtryc za 2200 kop česk. k duchovenství špitálu města koupila. (D. Z. 26, G. 24.) — g) Dvůr *Vosalovský* od obce za 6000 kop míš. koupený.

Tyto zádušní statky všechny s mlýny Podměstským, Tismickým, Liblickým a Nouzovským, 4 dvory popluž., 3 ovčín., 24 rybníky, lesy a vším příslušenstvím, též se všemi zásobami obilí a jiných věcí, l. 1623 dne 7. ledna od komory

české byly ujaty, pak za summu odhadní 89.575 kop 50 gr. mš. dne 14. srpna 1623 král. místodržícímu *Karlovi knížeti s Lichtenšteina* prodány a od něho k panství Kosteleckému nad Černými Lesy připojeny. (C. 215, B. 16. — Lib. confis. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 4; 292, M. 11 & 620, F. 20.)

A tak král. město Brod Český, které toho času z 160 usedlých měšťanů se přiznávalo, všech statků zádušních proti všem privilegiím králův Českých*) až ke zděm městským bylo zbaveno a žádných důchodů při něm nezanecháno; i rybník „Zitra“, z něhož se voda do města předešle vedla, obci byl odňat. Obec pak nemajíc žádných důchodů, mimo jediné clo z koní a dobytka a to dosti skrovné (poněvadž větším dílem poddaní vyšších tří stavů bez cla propouštětí se musili), tak že jí na též clo jedinkého správce duchovního a školního dosti mírně vydržovati bylo nemožno, zbavena byla všech prostředkův, odkudžby zaplatila dluhy obecní 57.114 kop 17 gr. mš. až do l. 1622 vynášející, pak chrámy Páně, věže, radnici a jiná stavení obecní, která požárem l. 1628 s celým městem a dvojím předměstím byla zničena, opět spraviti a vystavěti mohla. Dotčené dluhy obecní, které do l. 1639 až do 80.000 kop mš. vzrostly, byly vzdělány tím, že obec v rukojemství za císaře Rudolfa II. knížeti Karlovi z Lichtenšteina zavázaná, témuž summy hlavní a úrokův od l. 1613—1616 zaplatila 16.343 kopy 15 gr. mš.; pak císaři Matyášovi II. 3000 kop mš. a Ferdinandovi II. 2196 kop mš. zapůjčila; ostatek však po bitvě bělohorské na lid cis. vojenský vynaložila, kteréžto výlohy byly tak veliké, že vydržování jedné setniny jízdecka l. 1622 vynášely 13.300 kop mš. — Když pak potom město, dílem opět vystavěné, poznovu l. 1639 od lidu švédského zcela v sutiny a popel bylo obráceno, tak že v celém městě i na předměstí (mimo samy

*) I při konfiskaci statků za císaře Ferdinanda I. šetřeno bylo veskrz statků zádušních, kteréž všem obcím měst byly navraceny, o čemž svědčí též list tohoto panovníka, daný na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu archandělu l. 1547, jímž oznamuje, že při městě Brodu Českém, jemuž veškeré statky byly odňaty, všech těch platův a statkův zádušních pozůstávati ráčí, nechťce, aby co toho k záduší náležitého a nadaného odňato, odcizeno a jinam obráceno, a tudy služba Boží umenšena býti měla. A proto že sama sebe, dědice své a budoucí krále České v tom zavaruje, že nyní i na budoucí věčné časy těch platův a důchodův zádušních, kostelům a špitálům nadaných, jinam odcizovati ni obracetí nemají, ani moci míti nebudou. (C. 215, C. ¹/₁₀.)

chrám Páně) ani tak mnoho stavení dřevěného nezůstalo, coby do náručí složití a odnésti se mohlo, zůstávalo město po delší čas zcela pusté a prázdné, až teprv před vyhlášením míru Westfalského 24 sousedé v zříceninách a sklepích města se usadili, jichž počet po l. 1648 na 50 se rozmnožil cizími, kteří se tam zakoupili a stavení jen některá poněkud k obývání upravili, přikryvše je jenom s předu slamou, na větším díle však v sklepích a zříceninách zůstávajícíe.

Marné byly všechny žádosti obce od l. 1623—1681 k císaři podávané, aby jí statky zádušní proti právu odňaté opět byly navráceny. Neboť ačkoliv komora česká již ve své zprávě dne 16. května 1628 k cís. dvorní komoře co do navrácení statkův zádušních se vyjádřila, žeby si přála, aby předtím v odcizování statkův od měst něco opatrněji zacházeno bylo a ne bez rozdílu všechny statky, nešetříce ani zádušních, se odnímaly; a tak komora uznávajíc, že Brodským neopatrně proti všemu právu zádušní statky byly odcizeny, návrh učinila, aby obci Českobrodské při nejmenším kostelní a špitálské statky od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navráceny, anebo pokudžby se to obdržeti nemohlo, ročně tolik deputátu, co ty statky vynášejí, na správu kostelů, školy a špitálu odváděti se mělo; a ačkoliv opětne od téže komory dle zprávy z dne 7. září 1656 za pravé shledáno bylo, aby témuž městu na nejvýš sníženému navrácením těch statků bylo spomoženo: předce konečně vedle cís. resoluce dané v Novém Městě dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce Českobrodské za restituci navždy odmrštěna byla, uznána jsou za bezprávní, protože *podle smlouvy solní (contractum salis)*, učiněné dne 22. března 1630 s papežskou stolicí, *císař jakožto král Český byl oprávněn i statky duchovní sadávati*. — Ostatně slíbeno bylo obci, že se jí dostane nějakého příspěvku k vystavění chrámu Páně a škol, též k vychovávání kněží buď od papeže z daně ze soli,^{*)} aneb nějaké podpory a pomoci z jiných prostředkův mimořádných. (Archiv místodrž. B. 36 & L. 40/32. — C. 215, B. 16.)

^{*)} Dle smlouvy solní mělo se z každé bečky soli od 1. března 1630 odváděti 15 kr. duchovenstvu, z čehož povstala tak řečená *solní kasa* k vydržování kostelů, far a duchovních potřebných.

Konečně poznamenati musíme, že z města Brodu Českého (dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Zástupa z Křížkovic dne 20. července 1626 učiněné ke komoře české) přemnoží měšťané od statků svých utekli, totiž: l. 1624 ze strachu před vojáky v městě ležícími sousedův 51, kteří zanechali 52 domy a 3 dvorce zpustlé s pozemky v summě odhadní 9210 kop mš.; pak l. 1625 a 1626 pro náboženství 34 měšťané, zanechavše 33 domy, 3 dvorce a rolí, v summě odhadní 17.080 kop mš., z nichž větší část po 22 měšťanech v summě 11.580 kop mš. od komory české byla ujata a cís. rychtářům k správě odevzdána. Avšak tyto domy všechny ohněm l. 1628 v spáleniště byly obráceny, tak že komoře žádného užitku z nich nevycházelo.

Léta 1624 odešli od města zejména měšťané tito: Jan Hnojfk, Matouš Tichý, Zuzana Havránková, Maršovský, Kolydys, Havlíček, Samuel Starý, Pavel Coufal, Václav Fortunatus, Jan Berounský, Pavel Štětka, Jakub Žatecký, Zacharyášová, Rak, Turynský, Martin Křivka, Dorota Formánková, Longolys, Václav Černožský, Jan Vostíp, Myškovský, Vožabal, Maršovský, Kučera, Vít Žďárský, Marta Sklenářová, Dorota Sloupková, Doubecký, Matouš Svoboda, Mřenková, Smedembalčová, Matouš Kovář, Veselý, Matěj Šlechta, Formánková od Hory, Jan Škořepa, Jan Vokál, Formánková mlynářka, Kateřina Vítová, Regina Šochová, Polákovská, Houserovská, Outerýn, Kunstat, Zuzana Skřivanová, Václav Záruha, Adam Trousil, Kateřina Rybáková, Jan Meloun, Sixt Jarnský, Jan Díbel jinak Zumr.

Léta 1625 a 1626 utekli z města sousedé následující: Simeon Šonov, Dorota Sýkorová, Jiřfk Červenka, Adam Burjanovský, Jan Vimberský, Adam Hájek, Ludmila Vosahlová, Dorota Honzová, Kateřina Bělská, D. Děský, Mistr (Magister) Josef Helyades, Tkalcovská, Papoušek, Matěj Kopřiva, Dorota Viktorýnová, Mandaléna Soběhrdová, Daniel Nemes, Mistr Jan Šonovský, Marta Jozyfková, Duchoslav Dobružský, Mandaléna Zelinková, Dorota Turnajová, Dorota Hlužová, Kateřina Suchá, Jan Krátký, Jan Majovský, Vít Šlechta, Daniel Winkler, Matěj Špaček, Jan Kloboučfk, Šebestian Stejnfk, Lyda Štětková, Václav Blahovec, Symonová.

Z měšťanů l. 1624 odešlých navrátilo se asi 30 osob až do l. 1636 k statkům svým; některých statků zanechaných ujali se odešlých děti neb příbuzní; ze sousedův léta 1626 odběhlých navrátilo se toliko 12 osob. (C. 215, B. 16.)

Konečně ve zprávě učiněné dne 29. října 1636 ke komoře české z města Brodu Českého o statech konfiskovaných po emigrantech se dokládá, že všechny domy od r. 1626 až do 1628, dokud město nebylo vypálené, v své podstatě zůstaly, a že jimi jakož i tím, co nábytkův a svrškův i obilí a jiného hospodářství po emigrantech v těch domích pozůstalo, cís. rychtářové vládli, potom i z rolí a zahrad jaké byly užítky až do l. 1633 brali; léta 1634 že pluk vojákův všecko obilí z rolí konfiskovaných jako i jiných sousedů pobrali, tak že r. 1635 všecko ladem leželo a nic se od žádného neosilo; léta pak 1636 toliko z některých rolí konfiskovaných se naklidilo obilí, totiž žita 9 korců, pšenice 7 korců a ječmene 5 korců, kteréž starší města k záduší chudému a pohorálému obce své pro dobré jeho obrátiti chtěli, davše sobě zvony slívati, a žádali, aby komora česká to obilí jim darovala, z čehož by náklad na jeden veliký zvon již hotový vésti mohli.

Brod Německý.

Město ochranné Brod Německý (kr. Čáslav) cís. resoluci z dne 23. března 1637 opět na král. město bylo povýšeno proti zaplacení 40.000 kop mš. generálovi Filippovi Fridrichovi Breunerovi. (Viz Trčka, str. 691. — Archiv místodrž. B. 9¹/₉ & D. 11¹/₂₃.) Dle zprávy obce z dne 21. června 1663 mělo město dluhů ještě nezaplacených 12.882 kop mš., kteréž vzešly hlavně vydržováním cís. vojska, též vzdělány byly vykoupením města ze zástavy jakož i vystavením obecních stavení, ohněm l. 1662 dne 25. května v nic přivedených: neboť ohněm tím zničena byla radnice, pivovár, 2 obecní a chlební domy, mlýn o 6 kolách, brána dolní s 2 domky. kostel sv. Kateřiny, špitál a při něm dvorec na dolním předměstí, též 78 domův. Mimo to městské zdi dvojí, předešle na poručení Švédského kommandanta Esterlinka v Jihlavě zůstávajícího ve třech dnech k rozboření přivedené, ještě l. 1663 nebyly opraveny. (D. 11¹/₉.)

Broumov.

Obec města Broumova (Braunau, kr. Hradec Král.) provinila se vedle účastenství svého ve zpouře zvláště tím, že od stavův odbojných v čas zpoury l. 1620 koupila *statek kláštera Broumovského* totiž: město Broumov s předměstím, klášteřem, s platy předešle od obce a pořádků soukenického, ševcovského, pekařského a řeznického témuž klášteru vycházejícími, též s platy z luk a zahrad při vsi Grossdorfu a Fogtsdorfu (Fogisdorfu, snad Voitsdorf) ležících a některým měšťanům Broumovským náležejících; dvůr poplužní na předměstí Broumovském, dvůr poplužní v Halberštatě (Halbstadt) s chalupami tudíž a v Neusorgu, s ovčínem v Merzdorfu; vsi Barzdorf, Maresdorf (Märzdorf) s mlýnem, Wekersdorf s mlýnem, Rupersdorf, Heinzendorf, Hermansdorf (Hermsdorf), Johannisberg, Fogtsdorf (Fogisdorf), Ditterspach s lesy a ovčínem, Bodiš, Pirkicht (Birkicht), Wernersdorf a Wiese: mlýn pod klášteřem a zámkem Broumovským, mlýny dolejší pod městem a druhý „Sandmühl“ řečený, se vším příslušenstvím (kromě vesnic *Ottendorfu* s dvorem poplužním a dvěma mlýny, *Grossdorfu* a *Hauptmannsdorfu* s mlýnem *Holzmuhl*, které již předtím l. 1620 též od stavů za 12.000 kop mš. byly prodány *Jakubovi Zeidlovi z Georgenperku*, měšťanu Broumovskému, jenž zbytek summy trhové 5940 kop v lhůtách od l. 1621 počínaje po 2000 kop. ročně složití měl (D. Z. 193, A. 22); pak vesnic *Šenova* (Schönau) a *Rosenthalu* s podacím kostelním a příslušenstvím, které od stavů též l. 1620 za summu odhadní 7250 kop mš. koupil *Otto Jindřich Račín* a summu trhovou zaplatil až na 3213 kop, jež teprv l. 1621 o sv. Jiří složití měl. (D. Z. 193, D. 29.)

Na summu trhovou, 54.000 kop mš. dle odhadu vynášející, porazila si obec Broumovská 6000 kop již při zástavě téhož statku k berni odvedených, pak 12.270 kop l. 1620 zaplacených, jakož i 6000 kop mš., z nichž obec deputatu ročně 360 kop klášteru Broumovskému vydávati měla; ostatní summu 29.730 kop po srážce sbírek od předešlé vrchnosti (opata kláštera) zadržalých měla obec v lhůtách, počnouc l. 1621, při sv. Jiří a Havle po 2000 kopách odvozovati.

Avšak po bitvě bělohorské smlouva ta byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klášteru Broumovskému navrácen jest. (D. Z. 193, A. 9.)

Bydžov Nový.

Obec král. věnného města Bydžova Nového (kr. Jičín.) pro své provinění v čas zpoury odsouzena byla všeho jmění, kteréž hned po bitvě bělohorské od král. komory v pokutě bylo ujato a cíś. rychtáři k správě odevzdáno, totiž: Vesnice Chudonice, Vysočany s podacím kostelním, Zachrašťany, Zadraždany a v Libni jeden dvůr kmeců, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to s městem a předměstím l. 1569 obec Bydžovská od krále Maximiliana za 10.000 kop gr. česk. dědičně koupila (D. Z. 17, B. 20 & 59, M. 28); též krčma ve vsi Mněnsku, obci již před shořením desk od Jana z Pernšteina z Helfenšteina za 15 kop gr. česk. prodaná (D. Z. 8, G. 1); též ves *Zechovice*, kterou obec l. 1592 od krále Rudolfa II. za 4500 kop mš. koupila (D. Z. 168, K. 27); též dvůr ve vsi Měnsku s 3 chalupami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obci l. 1599 Martin Měnický z Červené vsi za 3200 kop mš. prodal (D. Z. 129, B. 7); pak ves *Prask* s dvorem poplužním, lesy, pustinami Řehoty řečenými, mlýnem, rybníkem a příslušenstvím, jak to obec l. 1611 za 8800 kop mš. od bratří a strýců Panských ze Střežetic koupila. (D. Z. 185. A. 13.) Tyto vesnice v summě odhadní 29.372 kop mš. postoupeny byly od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 *Václavovi Vchynskému z Vchynic* směnou za statek Kolín; avšak vedle císařského rozkazu l. 1623 opět král. komoře navráceny, potom od lidu vojenského zcela zpustošené l. 1628 obci Bydžovské, vydržováním cíś. vojska zchudlé a zadlužené, z cíś. milosti k vlastní správě odevzdány jsou. (C. 215, B. 13 & C. 1/2. — Lib. conf. 2, f. 116 & 3, f. 64 lit. o.)

Naproti tomu od cíś. rychtáře Jana Opatrného (dle jeho zprávy učiněné dne 6. února 1631 komoře české) ujaty byly k ruce král. fisku statky, které zanechali měšťané pro náboženství l. 1626—1628 od města odešli, zejména Václav Stoček s rodinou do Uher odešlý, Dorota Tomíčková, Jiřík Vokoun. Václav Čížek, Václav Kovačovský, Matěj Troskovec, Jan Morán.

Mikuláš Wachtl z Pantenova, Jan Chocenský, praedikant, jehož dva synové se navrátili a k náboženství katolickému přistoupili, a Jan Felix. Avšak tyto statečky, totiž tři domy, čtyry dvory, tři chaloupky, několik rolí, luk a zahrad, l. 1631 odhadnuté za 4243 kopy mš. (z nichž po srážce kontribuce zadržalé v 1073 kopách a quoty k obci náležité v 718 kopách k ruce král. komory zbylo 2452 kopy), dle zpráv cíś. rychtáře z dne 12. února 1633 a 9. prosince 1636 od lidu vojenského zpustošeny byly, tak že prazádného užitku z nich nevycházelo a nikoho nebylo, kdoby je koupiti chtěl. Neboť větší díl sousedů l. 1632, zvláště pak zimního času l. 1633 obtížnostmi vojenskými z města byli vypuzeni, *tak že jich jenom deset při městě ještě zůstalo*, a i tito pro nedostatek potahů, jim od vojska odňatých, rolí svých pustých a prázdných zanechávali, zvláště když i skrovná částka obilí l. 1632 při městě sklizeného od vojnův, po mnoha tisících lidu jízdného i pěšího sem i tam často městem táhnoucého, byla sebrána, vypálena a v niveč obrácena. (C. 215, B. 13.)

Čáslav.

V městě král. Čáslavi bylo před vzpourou l. 1618 sousedův usedlých přes půl třetího sta a mimo to i mnozí řemeslníci a jiní obci užiteční lidé tam zůstávali, tak že město tehdež na 4000 obyvatelů čítalo. Toho času náležely k obci městské statky, dvory a vesnice tyto:

1. *Statky zádušní*, které obec za 10.575 kop gr. česk. koupila, totiž: ves *Horky*, obci l. 1550 od rytíře Heřmana Bohdaneckého mladšího za 2350 kop gr. česk. prodaná; dva poddaní ve vsi *Horkách*, čtyři ve *Vrdech*, jeden v *Druhanicích* a tři v *Močovicích* s mýtem, k chrámu sv. Petra a Pavla v městě a sv. Alžběty v předměstí činži platící, kteréž císař Maximilian II. obci za 450 kop gr. česk. prodal (D. Z. 18, O. 15); *dvůr Druhanice*, nad nímž obci již od krále Jiřího Poděbradského l. 1469 za 1000 kop gr. česk. vrchnost postoupena byla, a z něhož k špitálu sv. Alžběty důchod vycházel, koupila obec l. 1605 od paní Ludmily Škopkové za 4000 kop gr. česk.; ves *Břesť* s dvorem poplužním a příslušenstvím, kterou obec koupila l. 1602 od rytíře Adama Stude-

neckého z Pašiněvsi za 2775 kop gr. česk. (D. Z. 178, G. 19); z této pak vsi obec roční plat 1 kopu a 24 gr. česk. převedla k špitálu na vychování chudých náhradou za ves *Krupšín* (zanikla), od obce s povolením krále Rudolfa léta 1607 Matějovi a Václavovi bratřím Salavům z Lípy za 550 kop gr. česk. dědičně prodanou. (D. Z. 133, D. 25 & 179, N. 1.)

2. *Statky pozemské*, též dskami zemskými se řídící, které obec za 25.190 kop gr. česk. koupila, totiž: a) tvrz a ves *Tupadla* (Tupadly) s dvorem poplužním a vsi *Močovice a Drobovice* (Dobrovice), obci l. 1545 co statek zpupný za 3400 kop gr. česk. od rytíře Bernarta Žehuického z Nestajova prodán, však l. 1547 od císaře Ferdinanda I. v pokutě odňat*) a Václavovi Žehuickému z Nestajova v léno postoupen, od jehož syna Jana pak l. 1560 v pátek po sv. Jiří zase obci Čáslavské s povolením císaře Ferdinanda za 7500 kop gr. česk. zanechán a od císaře Maximiliana l. 1575 za 1500 kop gr. česk. z léna propuštěn byl. (D. Z. 18, K. 27.) K témuž statku, který obec 13.450 kop gr. česk. stál, přikoupila obec l. 1578 za 2900 kop gr. česk. *dvůr Ledčarorský* od paní Doroty Daňkové, dcery Jana Ledčara z Sionu. — b) Ves *Potěchy* (Potěhy) s podacím kostelním a příslušenstvím, kterou obec l. 1559 od Heřmana Bohdaneckého mladšího z Hodkova za 2090 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, F. 6.) — c) Ves *Vrdy* s příslušenstvím, kterou obec l. 1537 od Jana Trčky za 1211 kop gr. česk. koupila (D. Z. 43, D. 9), potom l. 1563 Martinu Hanušovi ze Šaratic za 1750 kop gr. česk. prodala (D. Z. 56, L. 4) a od téhož opět l. 1576 za touže summu koupila. (D. Z. 19, C. 22.) — d) Ves *Zbudovice* s dvorem poplužním a dvůr poplužní *Nové dvory*, též *Žitnický řečený*, s lesy, rybníky a příslušenstvím, kteréž obci l. 1607

*) L. 1547 propadla obec Čáslavská též: a) vsi *Korotice a Opatovice*, kteréž však l. 1561 od císaře opět obci k špitálu sv. Alžběty na vychování chudých lidí byly navraceny a téhož roku s císař. povolením za 523 kopy gr. česk. Adamovi Budovcovi z Budova prodány (D. Z. 8, F. 4 & 14, F. 5); b) vsi *Kunémil, Dlužiny hořejší a Novou ves*, pak co měla obec ve vsích Horkách, v Krtnici a Dlužinách Dolejších (K. 11), kteréžto statky od komory l. 1550 dne 13. června za 1485 kop gr. česk. koupili bratři Trčkové z Lípy; c) ves *Lomec* s krčmou a příslušenstvím, kterouž l. 1571 dne 22. června od komory koupila obec města Hor Kuten za 1050 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 4.)

od Ondřeje Horňateckého z Dobročovic za 5000 kop gr. česk. byly prodány. (D. Z. 134, M. 25 & 182, K. 24.) — e) Ves *Skovice* (Skobice) se sídlem a dvorem poplužním, rybníky a jiným příslušenstvím, kterou obec l. 1598 od Jiříka Vlčkovského z Vlčkovíc za 5500 kop mš. koupila. (D. Z. 129, D. 19 & 173, M. 17.)

3. *Statky šosovní*, knihami městskými se řídící, kteréž obec za 7475 kop gr. česk. koupila, totiž: *dvůr Koudelovský*, též Řečice řečený, obci l. 1595 od paní Anny Menické ze Žitenic s dvěma rybníky za 1875 kop gr. česk. prodány; *dvůr Šintlošský* (Šindloch), který obec l. 1615 od Albrechta staršího Robmhapa ze Suché za 1600 kop gr. česk. koupila; *dvůr Lochy* řečený, který obec od Jana Bojana, spolusouseda Čáslavského, l. 1616 v summě 4000 kop gr. česk. na dluh ujala. — K statkům šosovním náležely též rybníky: Podměstský, Žitenický, Podhradský (Podhradišský), Svornost, Zemanek, Homolka, Panenský, Loučň, Syřsavský, Břízkovský, Medenice, Trubní, Tejnský, Telecí, Kamenný, Rezkovský, Špitálský a již dotčení dva Koudelovští; pak mlýn Krejnarův s rybníkem pustým. — Rybníčky Podhradišský, Zemanovský, Loučň a Burjanek i s panstvím koupila obec l. 1549 od císaře Ferdinanda za 75 kop gr. česk. (D. Z. 9, B. 10.)

Mimo tyto statky zádušní, pozemské a šosovní, jichž cena 43.240 kop gr. českých neb 86.480 kop mš. vynášela, měla obec Čáslavská dle vysvědčení komory české z dne 6. dubna 1628 za komorov českou dluhu pravého a pohledanosti 21.556 kop 50 gr. mš.

Avšak všechny statky svrchu vytčené po bitvě bělohorské obci Čáslavské pro účastenství ve zpouře byly odňaty a císařští rychtáři k správě odevzdány, potom od komory české l. 1623 v neděli po sv. Martinu paní *Marii Majdaleně Trčkové* v summě 92.810 kop mš. zastaveny a téže l. 1627 v pátek den památný Boží Moudrosti za summu zástavní, kterouž na dlouhé (lehké) minci na ně císaři zapůjčila, prodány jsou. (D. Z. 142, P. 20; 294, F. 18 & 621, C. 22.) Ačkoliv smlouva trhová do desk zemských vložena toliko na statky obecní pozemské, l. 1628 za 123.156 kop mš. na dlouhé č. lehké minci odhadnuté, se vztahovala a nic toho, což vlastně k šosu města patřilo a knihami městskými se řídilo, Trčkové po-

stoupeno a prodáno nebylo; předce Trčková všech statků obecních i se všemi svršky a nábytky se ujala. Dle inventářů dvorův šesti při postupování l. 1623 těch všech statků seznali a vysvědčili správcové těch dvorů léta 1635 dne 6. června, že, co tehdaž obilí, dobytka a nábytku při hospodářství a svršků v týchž dvorích se nacházelo, toho všeho v jedné summě vyneslo 146.818 kop mš., počítajíc též na dlouhou čili lehkou minci, kdežto Trčková ty statky všechny toliko za 92.310 kop mš. též lehké mince koupila.

Takto obec Čáslavská velmi zkrácená, na onen čas při král. místodržícím knížeti z Lichtenšteina za navrácení statků zádušních a šosovních začasté se ohlašovala a v tom za milostivé opatření žádala, však k tomu, aby žádosti své užiti mohla, nikdy přivedeno nebylo. Neboť Trčková tím, že náhradou za lehkou minci, kterou koupené statky konfiskované platila, z peněz na vydržování vojska císaři půjčených k ruce císaře 751.388 zl. slevila, dosáhla nejenom cís. ratifikací koupě statkův Čáslavských i jiných, nýbrž i zrušení výminky ve smlouvě trhové, dle které obci města Čáslavi výplata statků jí odňatých za summu trhovou vyhrazena a zanechána byla. Mezitím obec sama platy a kontribuce z dotčeného šosu města povinné vypravovati, lid vojenský vychovávat i všechny potřeby císaři a králi zastávat musila, a jsouc předešlých důchodů zbavena, den ode dne do větších nesnází a dluhův přicházela.

Summa dluhův všechných, jimiž obec rozdílným věřitelům povinna byla, činila 75.970 kop mš. neb 88.631 zl. rýn. Dluhy ty vzdělány byly jednak od mnoha let před zpourou, jak skupováním statkův obecních, tak i proto, že obec císařům a králům českým (jak svrchu již dotčeno) velikých a na mnoho tisíc se vztahujících sum peněz půjčovala; jednak v čas zpourey a nejvíce po vítězství bělohorském skrze znamenité a těžké kontribuce a vychování lidu vojenského, čímž obec přes sto tisíc vydala, a do tak těžkých bíd a neřestí přišla, že se obávati bylo, aby ostatní skrovná část sousedů domů svých zpustlých a rolí z dobré částky zapuštěných neopustili a jinam se neobrátili.

Přes to všechno obec mimo příročí proti věřitelům ji udělené ničeho nedosáhla. Ani potom, když odsouzením do-

tčené Marie Majdaleny Trčkové a jejího manžela Jana Rudolfa l. 1634 statky jejich král. fisku připadly, nebyly obci Čáslavské navraceny, nýbrž cíś. nejvyššímu lieutenantu *Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys* náhradou za udělených mu z cíś. milosti 70.000 zl. vedle cíś. resoluce z dne 30. května 1636 za summu odhadní 81.678 zl. postoupeny jsou s vyhrazením zásob hospodářských při statku Tupadlském, za kteréž P. Jesuitům summa 2825 zl. vykázána byla. Mimo to dotčený de Suys dle cíś. resoluce z dne 8. dubna 1639 obci Čáslavské, kteráž za navracení statků zádušních a šosovních l. 1636 dne 9. července žádost svou k cíś. místodržícím opět podala, měl zaplatiti náhradou za statky zádušní jemu ponechané 10.000 kop mš., na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských od císaře vykázaných. Za tuto summu hrabě Suys vedle cíś. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské léta 1640 postoupiti chtěl dvory poplužní Druhanice a Šindloch s Krejnarským mlýnem a rybníkem. Ale poněvadž obec tyto dvory nechtěla přijati, nýbrž za postoupení jiných dvorů lepších žádala; odhadnuty byly znova statky Čáslavské k žádosti hraběte Suys skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (64.125 kop mš.). Proto hrabě de Suys k žádosti své povinnosti k obci Čáslavské vedle cíś. resoluce z dne 12. června 1642 byl sprostěn, tak že obci od komory české náhrady dostati se mělo. Konečně když obec po dlouhém a marném vyhledávání náhrady dotčené při císaři samém od l. 1646 počínajíc opět l. 1673 k císaři se obrátila, podala kommisie revisionis et liquidationis k rozkazu císaře z dne 8. dubna 1673 ve věci té dne 3. října 1674 zprávu obšírnou, dokládajíc, že obci podle smlouvy solní (contractum salis) učiněné l. 1630 s papežskou stolicí statky zádušní navraceny býti nemají; ostatně že statky ty nenáležely k záduší, nýbrž k obci jakožto statky světské, mimo roční činži 111 kop 40 gr. mš., od několika poddaných k městskému chrámu a špitálu vycházející, za kterouž obci náhradou bez toho již dotčených 10.000 kop uděleno a vykázáno bylo. Na základě této zprávy žádost obce za bezprávní uznána a navždy odmrštěna byla; toliko povoleno obci, aby plat z piva a vína, vynášející v městě ročně 7 až 8 set zlatých, k zapravení vykázaných jí z milosti 10.000 kop obrácen byl. (Archiv místo-

držit. C. 215, C. 10, C. $\frac{8}{16}$ a T. 13. — Lib. confis. 2, f. 70. — D. Z. 142 P. 20 & 147, B. 29.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy cis. rychtáře, purkmistra a konšelů města Čáslavě na komoru českou dne 22. června 1626 učiněné mnozí sousedé při položení do města jedné setniny lidu pěšího Veynarovského za příčinou reformace z města pryč odešli a domů svých po sobě zanechali, avšak že některých manželky tam zůstaly a v nich hospodařily; v jiných pak že žádných hospodářů a hospodyní nebylo. — Podle zprávy cis. rychtáře Jana Clidiera, učiněné dne 14. ledna 1631 na komoru českou, pozůstaly po emigrantech, kteří pro náboženství aneb za jakoukoliv jinou příčinou z království Českého se odebrali, statky tyto: po *Matějovi Židovi* dům, dvorec a rolí pět kop záhonů v summě odhadní 335 zl. rýn.; po *Janovi Procházce* 3 domy zpustlé, dvorec a 2 kopy 50 záhonů rolí, vše odhadnuto za 1238 zl. 20 kr.; po *Janovi Jonce* dům pustý a dvorec na předměstí za Hradeckou branou, odhadnuté za 200 zl. rýn.; po *Alžbětě Borovské*, jinak *Vackové*, dům v městě zpuštěný, odhadnutý za 700 zl., dvorec též zpuštěný za 175 zl., rolí 13 kop záhonů za 1116 zl. 30 kr. a jistota na 1642 kopy míš.; po *Řehořovi Vojtašovi* domek sešlý a rolí 16 záhonů, odhadnuté za 90 zl.; po *Kašparovi Kameníkovi* dům, odhadnutý za 163 zl.; po *Kateřině*, † *Víta Sládka* manželce, dům odhadnutý za 186 zl. a rolí 70 záhonů za 81 zl. 40 kr.; po *Janovi Zacheovi* dům, dvorec s zahrádkou a 5 kop záhonů rolí; po dětech emigranta *Jakuba Zachea* 3 kopy záhonů rolí za 210 zl. a dům za 200 zl.; po Pavlovi, Jindřichovi a Jiřkovi, synech emigranta *M. Pavla Ešína* 2 kopy záhonů rolí za 140 zl.; statek Jana sirotka po † *Janovi Kryštoforovi*, 3 kopy a 15 záhonů rolí za 227 zl. 30 kr. a jistina do 300 zl.; po *Pavlovi Formanovi* dům zpustlý na předměstí za 50 zl. a jistina 52 kop míš.; po † *Arnoštovi Bradýři* dům rozbořený za 70 zl.; po *Samuelovi Zarybnickém* dům obořený, dva dvorce s zahradou a do 20 kop záhonů rolí, kterýžto statek od král. komory české postoupen v zadržalé kontribuci do 1700 kop míš. Stefanovi Beníkovi, jenž jej zase obci města Čáslavě za tu summu postoupil.

Mimo tyto statky zůstalo v městě po osobách pro náboženství pryč odešlých 10 domů od lidu vojenského zcela rozbořených a k dokonalému pádu přivedených, totiž: dům řečený Skřivanovský a Tobiášovský, domy Jana Turnovského, Jindřicha Vorlického, Petra Pelcmana truhláře, Matěje Vrby, Jana Uzdaře, Kateřiny Turnovské, Jiřka Punčocháře a Jana Tešínského.

Z těch statků všech po srážce kontribuce zadržalé a quoty k obci náležité zbylo k ruce král. komory všeho 2788 zl. 38 kr. — Avšak podle zprávy cís. rychtáře, učiněné král. komoře české dne 25. února 1636, ze statků svrchu uvedených opět některé domy od lidu vojenského byly rozebrány a spáleny, jako domy Kateřiny Sladkové, Jana Jonce, Samuele Zarybnického, Jana Procházky, Řehoře Vojtaše a Matěje Žida; též i ostatní domy k podobné zkáze se schylovaly, tak že král. komoře z nich žádného užitku nevycházelo.

Domažlice.

Obci král. města Domažlic (Taus, kr. Plzeň) náleželo před povstáním stavů českých l. 1618 dědičně 13 vesnic, totiž: Luženice dvoje Menší a Větší, Chrastavice, Lštění (Lštění, Elstin), Mimovo, Říchovice (Hříchovice), Spaňovo, Bořice, Nevolice, Petrovice, Milaveč (Milavče), v Hradišti tři osedlí;*) též ves Kramolín, jejíž polovici pustou s dědinami,

*) Tvrz a ves *Lštění* s pivovárem, dvorem poplužním a podacím kostelním, ves *Mimovo* s dvorem poplužním, *Milavče* (díl) s příslušenstvím koupila obec *Domažlická* l. 1603 od Václava ml. Koce z Dobře za 15.600 kop míš. (D. Z. 131, L. 17.) K témuž statku *Lštinskému* koupila obec l. 1608 rybník *Jamney* řečený od Sigmunda Kanického z Čachrova za 500 kop míš. (D. Z. 134, B. 25.) — Vesnice *Bořice*, *Nevolice*, *Petrovice* a *Milavče*, též tři osedlí v *Hradišti*, dvory kmetcí s platem v *Zahořanech*, dvory kmetcí pusté *Radošov*, *Zelenov*, *Drbov*, *Purkhartice*, *Kraví Brod* a dvůr poplužní pustý *Zbyšničovsko*, ponechány byly l. 1549 listem královským ve středu po sv. Florianu obci *Domažlické* ke kostelu a špitálu ze statků téže obci l. 1547 konfiskovaných, týmž pak listem navráceno bylo obci pro placení dluhův a opravování města i na jiné obecní potřeby 16 rybníků okolo města ležících (zejména *Smolovský*, *Černý*, *Nový*, *Kraví Brod*, *Radošovský*, *Drbovský*, *Podskalní*, *Zelenovský*, *Štíří*, *Pod Uhelníci*, *Okrouhlý*, *Linhartovský*, jezero v *Stavištích*, *Svitákovské*, *Hadrov* a pod horou *Dmoutem*), též les veliký *Dmout* řečený, mlýny, cla, mýta a jiné platy v městě a předměstí z domů, dvorů, zahrad a dědin; vrchnost pak nad statky vytčenými králi pozůstatvená doprodána byla obci dne 25. března 1561 za 200 kop gr. česk. (D. Z. 14,

lesy, s mlýnem ve vsi Mlýnci (Linz) obec l. 1572 od Bohuslava Widerspergera za 700 kop gr. česk. koupila (D. Z. 17, O. 25); pak šest dvorův poplužních větších i menších, zejména dvůr Trhanov (Chodenschloss), dvůr ve Lstíni, dvůr v Pasežnici (Pažežnici), který obec vystavěla v pusté vsi Pasežnici, při vsi Stráži ležící, koupivši l. 1588 grundy k též vsi a někdejšímu kostelu jejímu náležející za 500 kop míš. (D. Z. 24, E. 16); pak dvorec při špitále, Havlovic mlýn a dvůr Ždanov s několika chalupami, který někdy toliko pustý s pustou vsi Ždanovem císař Rudolf II. obci na vystavění kostela shořelého a špitálu, pak na vychování chudých lidí od kláštera Domažlického pustého l. 1557 proti odvozování konventu kláštera Augustínů na Pivoňce ročně 30 kop míš. dskami zemskými postoupil, a obec na svůj náklad vnově vystaviti a zlepšiti dala. (D. Z. 22, H. 19.)

Mimo tyto statky dědičné zastaveny byly obci od císaře Rudolfa II. l. 1585 do šedesáti let až do l. 1645 za 37.142 kopy 51 gr. míš. *vesnice Chodovské* se zámek Chodovským v městě Domažlicích (D. Z. 25, J. 22), jmenovitě: Počínovice, Lhota, Kýčovo (Klíčov), Mrdákovo, Tlumačovo, Stráž a pustá ves Drbov při ní ležící, Oujezd, Kodovo (Chodovo), Kleneč (nyní městys), Postřekovo s pustou vsí Žďárem, Drazenovo s mlýnem Kozlovským, a ves pustá Horosedly (Horosadla), obci l. 1617 od krále Matyáše za 400 kop míš. prodaná, od ostatních na dvě míle vzdálena, k níž 7 lánů polí a dobré lesy náležely. (D. Z. 138, M. 3.) — Z těchto vesnic vycházelo od 376 osedlých l. 1579 do úřadu Domažlického ročně stálého platu 400 kop 20 gr. (zejména roční činže 155 kop 54 gr., berně 103 kopy, za dříví 30 kop 55 gr., za 594 slepice po 3 gr., za 53 $\frac{1}{3}$ kopu vajec po 6 gr., za 544 sýry po 4 gr. a za 196 korců ovsu po 12 gr.), pak nájemného

F. 12.) — Vsi *Špaňov, Chrastavice, Luženice Veliké a Luženičky*, pusté vsi Smolov, Valdov a Hořetín, čtyři lidé v Hříchovicích a dva pusté dvory ve Vlachově, též l. 1547 obci konfiskované, prodány byly opět obci dne 4. září 1549 za 1020 kop 25 gr. česk. (D. Z. 9, B. 10. — Archiv místodrž. T. 48/9.) — Mimo tyto statky propadla obec Domažlická l. 1547 zámek pustý Herštejn s dvorem poplužním, vesnice Oubočí, Všepadly, Němčice, Voprechtice, Ouňovice s tvrzí a dvorem poplužním a pustá vsi Bachtlíkov, Košenice, Vlkanov a Prudice, kteréž l. 1549 dne 24. září od král. komory koupil Šebestian Markvart z Hrádku za 900 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 8.)

z lesů, polí, luk a rybníkův 52 kopy 57 gr. a cla a mýta ze silnice, od Mutěšina do Falcka jdoucí, 128 kop. Na ten čas (l. 1618) v těch vesnicích byli 322 osedlí, od nichž Domažlickí pátiletních úrokův toliko 66 kop, 6 gr. mš. z dotčené summy zástavní přijímali, z krčem pak větší užitek brali. Co se lesův královských neb zemských na Království dotýče, ty vždycky, co město Domažlice stálo, od králů Českých svěřeny bývaly Domažlickým k opatrování, tak že v nich svobodně dříví, avšak beze škody, k palivu i jiným potřebám svým sekávali, o to se starajíce, aby ty lesy jakožto klenot vši země v celosti zůstávaly a k vymýcení a ztenčení nepřicházely. Avšak z lesů Chodovských, které nikdy k lesům královským nepřináležely, obec Domažlická žádného užitku nebrala, nýbrž každá ves Chodovská drahně lesů svých vlastních majíc, jich svobodně užívala a jimi sama vládla.

Obec pak Domažlická zůstávajíc v držení vesnic Chodovských, s císař. povolením některé vesničky proto, aby se Bavorští a Falckští dále do lesův a mezi českých nepotahovali, tam kde slove na *Království*, sama na svůj náklad vnově vystavěti dala. Byly to zejména vesnice Hadruva (Hadruba), Chudiva (Chudenín), Sv. Kateřina, Nemanice, Fuxperk (Fuchsberg), Velká Pláň (Pláně), Myslivo, Loužnice, Korytany (Koryta) a ves u rybníka, Podkorytany řečená, v jichž držení obec až do l. 1621 zůstávala, a z nich dosti skrovný užitek přijímala.

Avšak l. 1621 obci Domažlické pro její i Chodův účastenství ve zpouře dotčené vesnice *Chodovské*, jež v zástavě držela, v pokutě odňaty a *Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingen a Albenreuthu* v summě 7500 zl., ku které léta 1628 přidal 28.000 zl., na deset let zastaveny, a posléze vedle císař. resoluce z dne 11. listopadu 1630 jakožto zpupné dědictví dne 2. prosince t. l. prodány jsou za 56.000 zl. rýn., na kterouž summu kupující nejenom dotčených 35.500 zl., nýbrž i 10.500 zlatých za své služby raddy říšské a raddy nad appellacemi si porazil, tak že toliko 10.000 zl. ještě doplatiti měl, kterých však nikdy nezaplatil; ale hned zprvopočátku, když dotčené Chody sobě zastavené měl, i královských lesův a vesniček, od obce Domažlické na Království vystavených, se ujal, ačkoliv k Chodům nikdy nenáležely, nýbrž od nich vždycky, jako

corpus separatum, jistými mezníky v dřevích vysekanými odděleny byly, jak to i zvláštní kommisie již l. 1622 vyšetřila. Jenom ves a tvrz *Korytany*, od Domažlických též v nově vystavěná, při konci lesů Královských v horách ležící a od vesnic Chodovských na dobrou míli vzdálená, s dvorem poplužním a se vsí Podkorytany, pak kus lesa na půl míle dlouhý (od lesů kláštera Pivoňského při vsi Sazomině až na pomezí falcké se táhnoucí) od komory české dne 10. července 1623 prodána byla za 3530 kop mís. *Janovi staršímu Widerspergerovi ryt. z Widerspergu na Mutíně*; avšak trh ten císař. resolucí z dne 6. září 1623 zrušen a Korytany za touže summu též *Lamingerovi* dědičně postoupeny byly.

Marně se domáhali Domažličtí toho, aby jim vesnice na Království od nich vystavěné navráceny, aneb aspoň nějaká náhrada za ně dána byla; neboť l. 1666 dne 10. února od komory české navždy odmrštěna byla žádost jejich s tím doložením, že dotčené vesnice královské císaři a králi jakožto pánu půdy náležely.

Taktéž starší a konšelé i na místě vsí obce práva Chodovského těžce porobu svou nesouce, toho snažně při císaři vyhledávali, aby se od pána Lamingera vyplatiti mohli, a tak v předešlý způsob svobodný uvedeni, zase ke komoře královské připojeni byli, a podle toho i potvrzení svých práv, svobod a nadání starodávných, od králů českých jim udělených, dosáhli; neboť dle majestátu od císaře Maximi-liana II. jim daného a od Rudolfa II. potvrzeného neměli Chodové od králů Českých nikomu zástavou postoupení, nýbrž se svými platy a povinnostmi při komoře české zůstaveni býti. A majíce sobě předešle z poručení císaře oznámeno, aby peníze na výplatu sebe z poddanosti pana Lamingera shledali a složili, vydlužili se potřebné k tomu peníze a žádali l. 1623 opět, avšak marně za milostivou ve věci té resoluci. Marné bylo i pozdější věci té se týkající vyhledávání Chodovských l. 1652, 1654, 1657, 1661 a 1665; neboť i žádost jejich l. 1666 dne 10. února na vždy jest odmrštěna a jim nařízeno, aby slib poslušnosti a člověčenství dědicům Lamingerovým učinili. A tak Chodové, tito svobodní hraničáři čeští, kteří předešle mimo nepatrné berné všech daní a robot sprostěni, i tou výsadou obdařeni byli, že v jejich

krajině žádný pán zakoupiti se nesměl, svobod a práv svých starodávných zbaveni, a od vrchnosti nové nejenom daněmi nýbrž i robotami nesnesitelnými sužováni byli tak, že se proti vrchnosti své l. 1693 vzbouřili; avšak mocí vojenskou jsou pokořeni, kruté potrestáni, a jich vůdce Jan Sladký, vůbec Kozina zvaný, uvězněn a l. 1695 dne 28. listopadu v Plzni odpraven.

Takým způsobem pozbyla obec Domažlická nejenom summy zástavní na vesnicích Chodovských, svrchu dotčených 37.142 kop mš., nýbrž i vesnice královské, od ní vlastním nákladem vystavěné. Mimo to byly i všechny *vesnice a dvory, obci dědičně náležející*, dne 11. prosince 1623 do konfiskace ujaty a k správě cíś. rychtáři Bedřichovi Sylvanovi z Feldenšteina až do l. 1626 poručeny. Z těchto vesnic l. 1623 na cíś. poručení od komory královské prodány byly *Chrastovice a Luženice Menší a Větší* cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 3687 kop gr. mš. — *Dvora poplužního Ždanova* ujal se *konvent řádu sv. Augustina kláštera Matky Boží na Pivoňce*, jehož klášter v Domažlicích zbořený po bitvě bělohorské l. 1624 od císaře obnoven a restituován byl, tak že k tomu i ve vsi *Kramolíně* (v kteréžto někdy obec Domažlická za čtyry pustá dvořiště jiné čtyry dvory, jež na gruntech klášterských měla, témuž klášteru směnou pustila) devíti osedlých poddaných, též jedné krčmy a také polovice té vsi i dotčených čtyř dvorův na ten čas užíval. — *Dvůr poplužní Trhanov* musila obec pánu *Lamingerovi*, jenž tvrdil, že dvůr ten na gruntech Chodovských sedí, za skrovné peníze na lehké mincí prodati a postoupiti.

Ostatní pak vesnice obec Domažlická, byvši po čtyry léta ustavičně vojskem obtěžována, s cíś. povolením l. 1633 zastavovati přinucena byla, a aby je zase vyplatiti mohla, žádného prostředku ještě l. 1640 neměla. Z těch vesnic zástavou postoupeny byly vsi *Říchovice, Hradiště a Spaňov* v summě 3000 zl. *Janovi Filipovi Kratsovi z Scharfensteina*, po jehož odpravení správcevi panství Kanického a Rožmberského k ruce císaře v držení zůstávaly; ves pak *Lštíně* s dvorem poplužním a ves *Mimovo*, l. 1638 *Kašparovi Rogirovi* v summě 9000 zl. zastavené, držela na ten čas vdova po Rigerovi pozůstalá Kateřina, opět provdaná Widerspergová.

A tak l. 1640 k správě obci Domažlické náležely toliko čtyry vesnice zádušní, totiž *Milaveč*, *Bořice*, *Nevolice* a *Petrovice*, předtím k panství Horšovu Týnu náležející a obci od Viléma Popela z Lobkovic odprodané, z nichž užítky na vychování správce církevního, školy a špitála vycházely; též půl vsi *Kramolína* a dva skrovné dvorce *Pasečnice* a *Havlův mlýn* spolu s dvorcem při špitále, z nichž, jakož i z pivováru obecního, na kterýž obec každoročně od jiných sousedů okolních zásobu (proforet!) v pšenici se dlužiti musila, velmi skrovný důchod vycházel, který ani na vydání a náklady vojenské obci nestačil. Neboť na vojsko císařské po ta léta obec i sousedé sami ze sebe 92.400 zl. 55 kr. rýn. vynaložili, což vše dostatečnými kvitancemi při účtu berničném doložili, tak že po sražení povinných kontribucí obci a sousedům ještě 74.155 zl. 38 kr. u vydání přebývalo.

Tyto výlohy na vojsko cís. učiněné vzrostly do l. 1642 až na 106.268 zl., a náhradou za ně vedle cís. resoluce z dne 17. února 1642 obci navraceny byly vesnice *Říchovice*, *Hradiště* a *Spaňov*. Mimo to obdržela obec již předešlé vedle cís. resoluce z dne 23. listopadu l. 1629 *ad pios usus* statky po sousedu *Mikulášovi Rožmberském*, který po bitvě bělohorské l. 1620 od města do Falcka ušel a tam zemřel, v pokutě propadené, totiž *čtyry dvory* s polmi a chalupou v předměstí, odhadnuté za 3000 kop mš., pak *dům* v městě, *Chodoplanský* řečený, s radnicí spojený, který předtím l. 1621 od knížete z Lichtenšteina panu Janovi Rycovi, pak léta 1622 Volfovi Vilémovi z Lamingen byl postoupen. — Potom vedle cís. resoluce z dne 10. prosince 1629 darovány byly obci summy v pokutě na císaře připadlé, které obec některým věřitelům dlužna byla, totiž 4000 kop mš. po dotčeném Mikulášovi Rožmberském, 2000 kop po měšťanu Klatovském Danielovi Korálkovi, a 1000 kop po Janovi Pelhřimovském; zároveň též schváleno porovnání cís. kommissarů s věřiteli obce v příčině dluhův obecních, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od úroků zadržalých tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili; konečně zrušeny jsou jistoty na obec se vztahující, jako i jistoty všech jiných nadepsaným způsobem porovnaných dluhův, též přísudky. zatčení

a všelijaké exekucí právní, tak že více žádnému k žádné platnosti býti neměly. Přes to všechno měla obec Domažlická ještě l. 1640 dluhův 32.157 kop mš., kteréž v rozličných letech na větším díle za rukojemství císaře Rudolfa II. vzdělány byly.

Co se pak ostatních poměrův obce Domažlické na ten čas dotýče, poznamenati dlužno, že dle zprávy cís. rychtáře purkmistra a konšelfů téže obce dne 4. května 1626 cís. místodržícímu knížeti Karlovi z Lichtenšteina podané, v městě a na předměstí před vzpourou bylo 332 osedlých měšťanův. Léta pak 1620 dne 7. října ohněm vojenským všecka předměstí v popel obrácena jsou, kterýmžto pádem mnoho sousedův ubylo, mnoho také domů v městě se zbořilo výbuchem prachu při vzdání se města, i mnoho jich pro těžkosti vojenské a časté ubytování vojska od měšťanův opuštěno zůstalo, tak že po té nešťastné zpoure a po ohni žalostivém podle osvědčení hodnověrného dvou osob stavu rytířského toliko 71 osedlých v městě se nacházelo. Mezi tím při začátku l. 1626 ještě 29 sousedův od města pro náboženství odešlo, tak že na ten čas toliko 42 osedlí při městě zůstali. — Ve vesnicích pak k městu předtím náležejících bylo l. 1624 dne 16. února osedlých 10 v Luženicích Malých, 10 v Luženicích Velikých, 18 v Chrástavicích tehdy již vypálených, 19 v Milavči, 16 v Nevolicích, 9 v Bořicích a 12 v Petrovicích. (Archiv místodrž. T. 48; C. 215, C. $\frac{1}{10}$, C. 3, K. 20, K. 66, L. 1 a T. 5. — Lib. conf. 2, f. 167 & 300. — D. Z. 297, Q. 16 & 620, C. 22.)

Z měšťanů Domažlických odsouzen byl jenom *Adam Vo-prcha z Vračova*, jeden z direktorů, *všeho jmění*, protože po bitvě bělohorské ze země ujel; avšak provinění jeho na vzácné přímluvy, zvláště pak, že navrátil se do země přijal víru katolickou, vedle cís. resoluce z dne 21. května 1629 jemu zcela bylo odpuštěno. (C. 215, W. 24.)

Dvůr Králové.

Obci král. věnného města Dvora nad Labem (Königinhof, kr. Hradec.) pro účastenství ve zpoure hned po bitvě bělohorské v pokutě odňaty a cís. rychtáři k správě odevzdány

byly všechny její statky, totiž: manství *Podhoří* řečené, zejména 2 chalupníci při městě Dvoru Králové s dědinami 30 záhonů, 2 rybníčky, loukou a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1607 po Janovi starším ze Silberšteina od komory české dědičně za 1620 kop mš. koupila (K. $\frac{24}{18}$. — D. Z. 133, N. 12); vsi šosovní *Werdek*, *Filiřovec*, *Novoles* (Neuwald) a *Lipnice* k špitálu městskému náležející (K. $\frac{24}{5}$); pak statek manský, k němuž náleželi tři osedlí ve vsi *Záboří* (Söberle) s rolemi a lukami a louka „Podstranská“ řečená.

Avšak tyto všechny statky obci, stálým vydržováním cís. vojska zchudlé, l. 1627 navraceny byly, tak že purkmistr a konšelé jménem celé obce na dotčený statek manský, za 3682 kopy mš. odhadnutý, dne 7. prosince 1627 opět léno přijali. — Téhož dne učinil měštnín Dvorský *Jan Kapelle* přísahu a poddanost manskou na statek svůj, totiž louku, řečenou „Trubačovskou“, u téhož města proti tvrzi Borkám ležící, kteráž pak l. 1668 proti složení 466 zl. 40 kr. z manství byla propuštěna. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 29. — Lib. confis. 2, f. 324. — D. dv. 68 I., f. 24.)*

Dle zpráv purkmistra a konšelův téhož města dne 23. dubna 1626 a dne 6. ledna 1636, pak dle zprávy cís. rychtáře dne 26. října 1636 na komoru českou podané, nebylo při městě Dvoru žádných statkův, kteréby v pokutě neb jinak po emigrantech komoře české připadnouti měly, mimo domeček se zahrádkou, zanechaný po jedné měšťance, kteráž jediná pro náboženství od obce odešla. Naproti tomu však mnoho měšťanů pro veliké a k víře nepodobné soužení a nátisky cís. vojskem konané pryč z města odešlo a jejich domy na větším díle buď vojskem neb ohněm dokonale byly zpustošeny, zbořeny a zničeny; ostatní pak sousedé v městě ještě pozůstali tak velice vojskem byli souženi, že zcela prodlužení přišli na dokonalou žebrotu. Již léta 1626 ze 195 osedlých městských i předměstských a z 35 lidí zádušních, kteří se před zpourou v obci nacházeli, zůstalo toliko 126 osedlých a 26 zádušních, z nichž později větší část domův svých opustila a do ciziny se obrátila. (C. 215, K. 29.)

*) L. 1647 propadlo město Dvůr pro účastenství v povstání stavů vesnice Líbotov, Kocléřov a Bukovinu, které t. r. od komory koupil Jan z Pernšteina. (K. $\frac{1}{128}$.)

Hora Kutna.

Král. horní město Hora Kutna pro účastenství své ve zpouře (kteréz vyčteno jest při primasovi téhož města *Janovi Šultysovi z Felsdorfu*, hrdla odsouzeném a odpraveném), hned po bitvě bělohorské od císař. plukovníka Albrechta z Waldšteina k ruce císaře uято a proti odvedení jisté summy peněz (5444 kop mš.) vydrancování zproštěno, ochrany na čas užilo. Avšak potom l. 1624 šepfmistři, rada a celá obec pro provinění své všeho jmění odsouzení, propadli v pokutě:

a) Statek *Křesetice*, totiž tvrz a ves Křesetice s dvorem poplužním, s podacím kostelním; ves Perštejnec se zámkem pustým, rozbořeným, vsi Chrast a Krupá s lesy, rybníky a příslušenstvím; též tvrz Bykaně (Bykaň) s dvorem poplužním a dvůr ve vsi Týništích, řečený Zemanovský (Adelshof) s lesy a rybníky, jak to obec Kutnohorská l. 1595 za 13.250 kop gr. česk. (26.500 kop mš.) koupila od Zikmunda Kozla z Reyzentalu (D. Z. kvat. památný višňový 173, M. 20.) Z rybníků téhož statku podělovala obec rybami horníky a chudý lid na Štědrý večer a na Zelený čtvrtek.

b) Vesnice *Bahno* a *Krasoňovičky* (Krasoňovice), pak díl vsi *Černíny*, kteréž obec l. 1568 od Jana staršího Salavy z Lípy za 1450 kop gr. česk. neb 2900 kop mš. koupila. (D. Z. kvatern. trhový běžný krozený, D. 1.)

c) Ves *Neškaredice*, s vinicemi, rybníky a vším příslušenstvím, kterou od Anny, dcery po Jindřichu z Prachňan koupila obec Kutnohorská l. 1555 za 2750 kop gr. česk. neb 5500 kop mš. (D. Z. kvat. památný lvoý 52, B. 25.) V téže vsi byla chalupa s 3 kopami a 18 záhony rolí, kterou l. 1599 ke školám Kutnohorským v summě 100 kop gr. česk. odkázala měščka Majdalena Hanušová. K zaplacení summy trhové za ves Neškaredice prodala obec Kutnohorská vsi *Souňov* a *Třebotín* l. 1559 a přenesla plat z nich ke špitálu vycházející na ves Neškaredice.

d) Ves *Předbořice* a 4 dvory kmetců ve vsi *Černínách*, koupeny od obce za 500 kop gr. česk., které měšťan Jan Masník l. 1545 odkázal obci pro skutky milosrdné, a jichž výnos od císaře Ferdinanda I. ustanoven byl pro chudé horníky.

e) Dvůr kmetců ve vsi *Puchři*, koupený za 96 kop gr. česk. od jednoho měšťana, od něhož byl odkázán k špitálu městskému.

f) Ves *Šetějovice* (dom. Kralovice Dolní), kterou Tomáš Bykanecký z Lipan ke školám sv. Jakuba a sv. Barbory odkázal.

g) Dům svobodný, řečený Veliký, na Rybném trhu v městě Hoře Kutné, který obec l. 1620 za času zpourey od Pavla Škrety Šotnovského ze Závorič za 1200 kop mš. koupila. (D. Z. 140, D. 1.)

Tyto statky všechny v summě 37.692 kop mš. již l. 1625 postoupeny a darovány byly od císaře Jesuitům u sv. Klimenta v Praze k založení a nadání kolleje Kutnohorské vedle cíś. resoluce z dne 17. prosince 1629, 2. srpna a 16. října 1630, a dle nadační listiny z dne 18. dubna 1633. (D. Z. 144. C. 17.) — Ačkoliv platy z mnohých těch vesnic, jak vytčeno, pro skutky milosrdné a k vydržování škol byly ustanoveny. nechtěli jich Jesuité k účelu tomu ještě l. 1652 odváděti. ano i příjmy ze vsi *Poboří*, kterou obec Kutnohorská na vydržování škol l. 1515 za 929 kop gr. česk. koupila a vedle jiných vesnic z cíś. milosti podržela, postoupeny byly Jesuitům, kteří i ves *Šetějovice* svrchu dotčenou l. 1657 za 1400 kop mš. prodali. — K tomu prodávali Jesuité z pivováru svého pivo do města i vesnic obecních na újmu důchodův obce Kutnohorské, což jim na stížnost Kutnohorských teprv cíś. resolucí z dne 17. prosince 1629 bylo zakázáno. (C. 215. K. 42.)

Mimo to navrátiti musila obec *klášteru Matky Boží v Sedlci statky duchovní*, totiž dvůr poplužní při téměř klášteře ležící s příslušenstvím, pak vsi *Malín* s dvorem kmetcím a podacím kostelním, *Habrkovice* a *Horušice*, se vším příslušenstvím a platy od sousedův na Horách Kutnách a na Kaňku vycházejícími, jak to Kutnohorští v čas zpourey l. 1620 od starův odbojných koupili za summu odhadní 30.000 kop mš., na kterou si porazili 11.000 kop, již při zástavě téhož statku dne 6. června 1619 k berni složených, pak 5000 kop, z nichž úroky po 300 kopách ročně klášteru Sedlickému deputátu dávatí měli. Avšak smlouva ta po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána. (D. Z. 140, D. 2 & 192, L. 16.)

Naproti tomu obci Kutnohorské od císaře l. 1625 opět postoupeny a ponechány byly ze statkův jí konfiskovaných vesnice skoro veskrz pusté tyto: 1. Ves *Poličany*, obci l. 1557 od soudu komorního v summě 300 kop gr. česk. přisouzená. — 2. Ves *Lomec* s příslušenstvím, kterou císař Maximilian II. jakožto lénní statek, po Janovi Žehušickém z Nestajova naň připadlý, obci Kutnohorské l. 1570 za 1050 kop gr. česk. dědičně prodal. (K. ⁸⁸/₆₀. — D. Z. 17, G. 22.) — 3. Ves *Hořany* s 2 dvory kmetčími, koupená od obce za 50 kop gr. česk. — 4. Ves *Přítoka*, od obce za 419 kop gr. česk. koupená; tvrz však v téže vsi s dvorem poplužním náležela Jesuitům, kteří z některých rolí ke dvoru přikoupených úroky k špitálu městskému měli odváděti, ale až do l. 1652 ničeho neodvedli. — 5. Ves *Veletov*, k špitálu sv. Kříže a sv. Lazara náležející, která dle smlouvy s opatem kláštera Sedleckého l. 1561 učiněné obci Kutnohorské do desk zemských byla vložena. (Kvat. trhový; nový, bílý, 14, C. 23.) — 6. Tvrz *Loreč* mezi Horou a Kaňkem ležící se zahradou, chmelnicí a pivovárem, kterou obec l. 1589 od paní Kateřiny Žerotinské, roz. ze Smřic, za 600 kop gr. česk. koupila (D. Z. kvat. sivý, 25, C. 29.). Příjmy z tohoto pivováru obracela obec k potřebám města a dolů, zvláště k vydržování úředníků horních, kněží, kostelů a škol. — 7. Ves *Poboří* (okr. Kouřím.), kterou obec l. 1515 od Albrechta Amchy z Borovic za 929 kop gr. česk. koupila a l. 1546 do desk sobě vložila. (D. Z. 6, G. 10.) — 8. Ves *Blyný* (Blyně, Blynka, okr. Kouřím.), v kteréž dva poddaní k obci Kutnohorské od Mikuláše z Prachnaň l. 1513 za 346 kop gr. česk. byli prodáni. (D. Z. 8, E. 2.) — 9. Ves *Lošany* (okr. Kolín.), koupená l. 1553 od Prokopa Čabelického ze Soutic za 890 kop gr. česk., z níž úroky ročně na 20 kop 16 gr. česk. vycházející k špitálu Kutnohorskému v 12 kop 30 gr. dle odkazu Kristiana z Čáslavi náležely, ostatních pak 7 kop 46 gr. k obci se obracelo. — 10. Ves *Oujezdec* (okr. Kouřím.), l. 1545 za 350 kop gr. česk. od Jana Žateckého z Weigerstorfu a Jaroslava Konarovského z Libenic koupená, z níž úroky k špitálu se odváděly. — 11. Ves *Lošanky* (Lošany Malé, ok. Kolín.) s dvěma poddanými, koupená za 96 kop gr. česk. — 12. Ves *Zibohlav* (Zibohlavy, okr. Kolín.), za 200 kop gr. česk. koupená, z níž platy a úroky k špitálu sv. Kříže

a sv. Lazara náležely. — 13. *Lan dědiny orné* s lukami, 3 rybníčky, příkopy, břehy a vším příslušenstvím, proti klášteru Matky Boží v Sedlci při potoce Pachu ležící, který koupila obec Kutnohorská od císaře Rudolfa I. 1589 k záduší špitála sv. Kříže a sv. Lazara za 800 kop gr. česk. (D. Z. 25, B. 17.) — 14. Dva dvory kmetců ve vsi *Třebešicích* s platem ročním 12 kop gr. česk., které koupila obec Kutnohorská před shořením desk od Jiřka Hašy z Oujezda za 288 kop gr. česk. (D. Z. 12, A. 7.) — 15. Kollatorství vsi *Vilimovicích* a dvory kmetců s platem (díl) v též vsi a ve vsi *Dědicích*, s mlýnem pod Koruticí ležícím, s dědinami, lesy, rybníčky a vším příslušenstvím, což k též kollatuře oltáře sv. Petra a Pavla kostela Matky Boží u Namětitá na Horách Kutných někdy od Anny Miraňkové nadáno jest, jak to koupila l. 1594 obec Kutnohorská od synů Jiřka Šatného z Olivetu za 1025 kop gr. česk. (D. Z. 27, B. 19.)*

Mimo vesnice vytčené postoupeny byly od císaře Ferdinanda II. vedle cíś. resoluce z dne 9. ledna 1630 obci Kutnohorské, proti zrušení její pohledanosti v 18.348 kopách mš. za komorou českou, některé statky po primasovi Kutnohorském *Janovi Šultysovi z Felsdorfu* l. 1621 konfiskované a t. r. Anně Benedové roz. z Vřesovic v summě 1000 zl. rýn. zastavené, totiž pusté a prázdné dvory a grunty v předměstí za Kolínskou branou ležící: a) dvůr *Lipoltovský*, koupený od Šultyse l. 1609 za 200 kop gr. česk., k tomu 9 kop záhonů rolí za 540 kop gr. česk., 4 kusy polí za 1073 kop gr. česk., a 3 kusy rolí (5 kop 52 záhonů), jejichž taxa není vytčena: b) dvůr *Vokačkovský* se zahrady za 500 kop gr. česk. odhadnutý, tak že cena obou dvorů bez polí neodhadnutých 2313 kop 45 gr. česk. vynášela. — Postoupením těchto dvorů za vytčenou jistinu pozbyla obec přes 12.000 kop mš. (Viz Šultys.)

Na statcích svrchu vytčených měla obec Kutnohorská (dle zprávy rady městské z dne 18. srpna 1651 cíś. místodržícím podané) dluhů 65.164 kopy mš., z nichž připadlo

*) V těchto všech vesnicích l. 1652 na větším díle pustých byli t. r. toliko 34 poddaní, totiž: v Poličanech 2; v Lomci 1, pustých gruntů 6 a nově osedlí 4; v Lošanech 2; v Zibohlavech 2, chalupníků 6 a nově osedlých 12; ostatní pak vesnice byly pusté a vypálené.

22.170 kop na dluhy před zpourou od l. 1602—1618 skoupením statkův obecních vzdělané; pak 37.550 kop na dluhy v čas zpoury vzrostlé dílem kontribucemi, dílem koupením statků duchovních kláštera Sedleckého, kteréž však cíś. majestatem byly zrušeny; konečně 5444 kopy míś. na dluhy po bitvě bělohorské způsobené zaplacením této summy cíś. kommissarům l. 1620 do města vyslaným za příčinou ujetí se téhož města k ruce císaře, kterážto summa též zrušena byla, poněvadž bez cíś. povolení byla vypůjčena. (C. 215, K. 42. — K. ⁸⁸/₈₈.)

K tomu obec Kutnohorská i měšťané též častým ubytováním a vydržováním vojska mnoho utrpěli, zvláště pak město dvojnásobně vpádem lidu Švedského a vydrancováním přivedeno bylo k velikému ztenčení jak na domích tak na lidech k vzdělávání hor způsobilých.

Dle zprávy cíś. rychtáře Jana z Talechova v Hoře Kutné dne 26. června 1626 na komoru českou učiněné mnozí ze sousedův a horníkův, kteříž obávající se obtíží od cíś. vojska činěných z města pryč odešli, zase k příbytkům svým navrátiti se mínili, kdyžby ubezpečeni býti mohli v tom, že k nim pro jejich odjítí vězením a dalším obtěžováním přikračováno nebude. Avšak cíś. rychtář vedle nařízení komory české z dne 10. července 1626 toliko těm osobám, kteří katolíci byli, do domů jejich a živností zase přijíti povolil tak, aby berní a kontribucí zadržalých pořádně odvedli a zaplatili.

Sousedé za příčinou náboženství a obtíží cíś. vojskem jim učiněných od města zběhlí, jichž domů a svršků zanechaných cíś. rychtář na poručení komory české z dne 9. července 1626 se ujal, byli tito: Jan Agathon, Jan Bader, Václava Čermáka, pekaře zemřelého, syn, Václav Červenomlejnský, Zikmund Červenomlejnský, Zikmund Kozel, Jiřík Kropf, Jan Týšlar, jehož syn Matyáš, písař radní při městě Kadani, l. 1650 žádal náhradu 200 kop míś. za dva domy jesuitům postoupené. Domy po těchto osmi měšťanech pozůstalé vedle cíś. resoluce z dne 15. března 1627 k vystavení kolleje jesuitské byly darovány.

Později odešli od města pro náboženství sousedé následující: Červenka, jehož dům v Leflířích ležící, od král. komory l. 1637 za 36 kop míś. (na závdavek 6 kop a placení

roční po 5 kopách) *Jeronymovi Šmatlanovi*, emigrantu navrá-
tlivšímu se l. 1635, prodán byl. — *Jan Kouřimský* zanechal
dům k ruce komory ujatý. Paní Sabina Střelová roz. z Vchynic
a z Tetova vyhledávala toho l. 1631, aby jí dům ten byl po-
stoupen na porážku úroků zadržalých ze summy od komory
jí povinné. — *Johanna Lukavecká z Lukavce roz. z Dobřenic*,
která před odchodem svým ze země l. 1630 postoupila dům
svůj v Panenské ulici ležící, který po své sestře Elišce Robm-
hapové zdédila, *Adamovi Studeneckému ryt. z Pašiněvsi na*
Hraběšíně a jeho manželce Markétě roz. z Dobřenic. Avšak
cís. rychtář domu toho l. 1636 k ruce komory se ujal, ač
vdova po Studeneckém pozůstalá při něm zůstavena býti žá-
dala, ale nedosáhla ničehož. L. 1648 domáhal se opat klá-
štera Sedleckého, aby mu dům ten na srážku zadržalé fun-
dace postoupen byl. Ale obec Kutnohorská tomu dopustiti
nechtěla, odvolávajíc se k privilegiím a nadáním svým, vedle
nichž žádnému z vyšších stavů povoleno býti nemělo domy
v městě a předměstích kupovati, a dokládajíc, že opat domu
toho dosáhnouti chce jedině k tomu cíli, aby mohl vína
a piva v městě skládati a na zkrácení živnosti sousedův
a ztenčení důchodův obecních prodávati, z čehož by opět
pouhý neřád a nedorozumění mezi obcí a takovými duchov-
nými se způsobil, jakož až na ten čas podobný spor o šenk
mezi obcí a jesuity pozůstával. (C. 215, L. 15.) — *Ondřej*
Neuman z Ryglie (Ryklic) s manželkou Majdalenou roz.
z Oujezda zanechal dům v městě, chalupu a stodolu na před-
městí Kolínském, jak to l. 1615 za 2090 kop koupil. Tato
pozůstalost l. 1631 od cís. rychtáře do sequestru vzata, z níž
od l. 1631 až do l. 1647, po zaplacení nákladu 353 zl., do
komory bylo odevzdáno 289 zl., od komory české l. 1649
synům Neumanovým *Adamovi* a *Janovi Jindřichovi*, k nábo-
ženství katol. přistouпивším, ze sequestru byla propuštěna. —
Lorenz Roudnický l. 1626 zanechal dům, kterýž od cís. rych-
táře k ruce komory ujatý, l. 1629 za summu odhadní 350 kop
míš. koupiti chtěl měšťan a horník Adam Zikmund Píse-
cký. — *Juliana Vostrovská z Vostrovic*, jejíž dům v městě na
Koňském trhu ležící, do král. fisku připadlý, za 300 kop míš.
odhadnutý, l. 1644 za tuto summu postoupen byl na žádost
šepfmistrů a konšelů *Jiříkov Urbanovi*, sousedu na předměstí

Kouřimském. — *Václav Zadák*, jehož domek se zahrádkou, l. 1637 za 20 kop míš. odhadnutý, prodán byl Václavovi Vozbulovi, zeti zemřelého Zadáka, na roční placení po 3 kopách. — *Jiřík Žabka*, maje se odebrati ven ze země pro náboženství s manželkou svou Markétou, dům svůj „Vorlovský“ řečený k užívání a opatrování poručil *Štěpánovi Děkanovskému* a manželce jeho Dorotě, sestře své, jimž po jeho smrti jakožto nejbližším krevním přátelům od komory české l. 1636 byl postoupen a zanechán.

L. 1636 vynášely příjmy z domů, zahrad, štěpnic, rolí a luk emigrantských při městě na Horách Kutnách (dle účtů komory české 31. prosince 1637) summou 598 zl., tak že odevzdáno bylo užítku z nich 322 zl. do úřadu rentmistrského. (C. 215, K. 42.)

Konečně vedle poručení komory české z dne 1. července 1650 odhadnuty byly od cíś. rychtáře Jiřího Stredoniuse domy a grunty po emigrantech na Horách Kutnách král. komoře náležející, totiž: *dům Rozhonovský* se zahradou po *Alšbětě Křižanovské*, odhadnutý za 200 zl. hotových peněz, ale na roky za 400 zl. (závdavku 50 zl. a po 12 zl. ročního splácení); — *dům „u Ujců“* řečený, odhadnutý za hotových 200 zl., na roční placení za 300 zl.; — *dům Doktorovský*, odhadnutý za hotových 50 zl., na roční placení 100 zl.; — *dům Kurblovský*, potom jen zbořeníště, l. 1648 od Švédských vojákův rozbořen a dříví z něho spáleno; — *dům Wagnerovský*, l. 1640 od cíś. vojska vytloučen a dříví z něho rozebráno; zbytek dříví odhadnut za 7 zl.; — *dům Lancmanovský* l. 1640 od cíś. vojákův byl rozbořen a dříví z něho spáleno, tak že toliko místo pusté zůstalo; — *dům po Jindřichovi Hruškovi*, od cíś. vojínův l. 1640 též skoro celý rozbořený a spálený, tak že toliko jedna světnička a kousek zahrádky zůstalo, což odhadnuto bylo za 10 zl. hotových, a na roční placení za 15 zl.; — *dům Hodovnickovský*, odhadnutý za hotových 70 zl., na roky za 120 zl. (závdavku 15 zl., placení roční po 7 zl.); — *dům po Danielovi Tomíčkovi* od král. komory l. 1651 Václavovi Švolbovi za 60 zl. byl prodán; — *zahrádka po Vitanovském*, kteráž l. 1651 k ruce král. komory za 25 zl. hotových Regině Kateřině Jichové prodána byla; — po *Danielovi Stefanidesovi*, praedikantu, zemřelém v Polsku, půl domu již zbořeného se

zahradou, odhadnutého za 50 zl., a jedna kopa záhonů rolí za 40 zl., v kteréž summě obě l. 1651 k ruce komory prodáno jest písaři městskému *Karlovi Brtnickému*, kterýž druhou polovici téhož domu a rolí od *Augustina Stefanidesa*, bratra Danielova, před jeho odchodem z království českého postoupenou a odevzdanou měl. (C. 215, K. 42.)

Hradec Králové.

Obec král. věnního města Hradce Králové nad Labem pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů propadla ze statků svých vesnice *Rusko* s dvorem poplužním, *Skaličky* a *Piletice* s 27 poddanými, mezi nimi 19 s koňmi a 8 domkářů, kteří při dvoře v Rusku všecku práci polní i vzdělávání rolí konati byli povinni; též dva rybníky, v nichž bývalo 200 kop kaprův a 90 kop násady; pak dubový les v ceně 1000 kop mš., a 3 krčmy (v nichž se točovalo ročně 120 sudů piva, z něhož obci ze sudu po 12 gr. mš. se platilo), i s jiným vším příslušenstvím, k těm vesnicím náležitým. — Tyto vesnice, kteréž se všemi ostatními statky obci hned po bitvě bělohorské byly odňaty a císařskému rychtáři k správě odevzdány, zastavila komora česká l. 1623 paní *Marii Majšaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic, již dne 2. května 1627 za summu odhadní 8649 kop mš. byly prodány. (C. 215, K. 28. — Lib. conf. 2, f. 70. — D. Z. 142. P. 20.)

Naproti tomu obci Hradecké pro veliké dluhy (vzdělané zvláště ohromným nákladem na císa. vojsko, pak tím, že obec l. 1613 zůstávala v rukojemství za císaře Matyáše summou 57.369 kop. mš., na kterou 19.614 kop mš. na hotovosti odvedla) navraceny byly z císa. milosti dle listu král. komory dne 11. května 1628 na vychování kněžstva, žákovstva a chudých lidí ve špitálech ostatní statky obecní od l. 1628 v správě císa. rychtářů se nacházející, a dne 2. června t. r. opět s plným právem městu a obci odevzdány jsou, totiž:

a) Vsi Lochenice s podacím kostelním, Předměřice, Všešary s podacím kostelním, Plotiště, dvory kmetců ve Světlé, Lhotka za šibenicí, Lhotka za Malšovicemi, Kluky, dědiny nad Hrušovským dvorem řečené Kukleny, s rybníky, lesy a vším při

slušenstvím, jak to obci Hradecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. listem daným v pátek po sv. Michalu 1547 a l. 1549 jakožto zboží zádušní k faram sv. Ducha, sv. Anny a sv. Antonína, též ke kostelům sv. Jakuba, sv. Petra a Pavla, i k špitálům městským bylo darováno, vrchnost pak a panství nad tím za 600 kop gr. česk. dne 18. listopadu 1560 jest doprodáno. (Archiv místodržitel. K. 27/53.) — b) Ves *Třebes*, která obci též l. 1547 byla konfiskována a pak l. 1549 na přimluvu krále samého od Jindřicha Stanovského Mřeně z Čechovic za 400 kop gr. česk. k záduší sv. Ducha prodána. (D. Z. 85, H. 21. — c) Vesnice Březhrad, Plačice, Vlčkovice a Roudnička (dom. Hradec.), pak ves Hřibsko (dom. Stěžery); též rybníky Březhradský s lesem, Roudnický, Datlík, Cikán, Wyskyt, Břízský jinak Bejštský, Vražďovský a Nový, jak to vše obec l. 1547 v pokutě propadla a l. 1559 za dědictví zpupné od Jaroslava z Pernšteina na Pardubicích v dluhu 7500 kop gr. česk. obdržela s vesnicemi Praskačka, Sedlec, Chrástnice a Urbanice, které l. 1561 za 1350 kop česk. Jindřichovi Nejedlému z Vysoké opět prodala. (Archiv místodržitel. K. 27/71. — D. Z. 14, C. 25 & 87, B. 29.)* — d) Statek *Plotištský*, dvůr poplužní a ves Plotišť s příslušenstvím, jak to po Mikulášovi Kydlínovi z Plotišť právem manským na krále připadlo a l. 1569 obci Hradecké za 3000 kop gr. česk. dědičně bylo prodáno. (D. Z. 17, C. 1 & 59, N. 25.)

Marně však žádala obec Hradecká za navrácení vesnic Ruska, Skaliček a Piletic, jí v pokutě odňatých, ač předešlé náležely ke kollatuře kostela sv. Antonína na předměstí Mýtském ležícího, tak že z nich desátek též jiné povinnosti kněžím při témže kostele se vypravovaly a dříví z lesa vytčeného do špitálů sv. Pavla na Cihelně a sv. Antonína, též na faru a chudým se dodávalo. Neboť po smrti Trčkové l. 1634 i tyto vesnice s ostatními statky Trčkovými v pokutě od komory

*) L. 1547 propadla obec Hradecká nejenom všechny vesnice svrchu uvedené, nýbrž i tvrze s dvory poplužními v Boharyni a Přímí, pak vesnice k nim náležející, Boharyně, Přím Vysoký, Přím Nizký, Libčany, Těchlovice, Radikovice, Břízy, Rozběšice, Puchlovice, Trnava, Zvíkov, Kunčice, Probluz, Stěžery, Stěžerky, Charbuzice, Vozdnice, Světí, Nedělišť, Slatina, Svinary, Svinarky a Vysoká s vinicí, též městiště v Belči s platem, což vše od komory l. 1547 koupil Jan z Pernšteina (D. Z. 8, F. 16 & M. 18; též 47, E. 25.)

české byly ujaty a s panstvím Smiřickým vedle cíř. resoluce dne 14. srpna 1635 hraběti *Matyášovi z Gallasu* darovány. (D. Z. 145, D. 24. — Viz Trčka.)

Mimo dotčené vesnice uято bylo od komory české l. 1621 též veškeré jmění (přes 20.000 kop mš.) po *Tobiášovi Vostatkovovi*, měřtanu a předním radním městským pozůstalé a od něho odkázané (kšaftem dne 24. září 1621 vyhlášeným) z větší částky k chudým záduřím kostelů, špitálů a školy, pak cechům a na dle také obci města Hradce, totiž:

1. *Dům Vostatkovský* v Hradci s pivovárem a všemi potřebami do pivováru náležejícími, k záduřím školy pro živování mládeže odkázaný.

2. *Dům* podle předešlého ležící, pak dva dvory *Provaskovský* a *Petrnosovský* řečené, na Střezíně (Wiesenkretschen?) ležící s rolemi a loukou, s domem, zahradou a se všemi svršky při těch dvořích, odkázané obci Hradce k vzdělání obecního dobrého a spomožení sobě v tehdejších závadách a nedostatkách.

3. *Jistiny rozdílné, na 13.000 kop vynášející*, z nichž bylo odkázáno: a) k záduřím kostela sv. Ducha v městě spravedlnosti purkrechtní na domě Petra Bitovce, mydláře u sv. Antonína, a Adama Turečka u Pražské brány, též na gruntu Víta Šandery v Předměřicích se nacházející; — b) k záduřím kostela sv. Antonína při městě Hradci 3000 kop mš., za obcí Litoměřickou zjištěných; — c) k záduřím kostela sv. Anny při téměř městě, 3000 kop mš., za obcí Hradeckou zjištěných; — d) k záduřím kostela sv. Petra při téměř městě 500 kop mš.; — e) k záduřím sv. Pavla na Cihelně k dostavění toho kostela 300 kop mš.; — f) k záduřím špitálu sv. Pavla na Cihelně 100 kop mš.; — g) k špitálu sv. Antonína 300 kop mš.; — h) k špitálu sv. Jakuba na Louku 100 kop mš.; — i) k špitálu sv. Anny 300 kop mš.; — k) k záduřím kostela M. Jana Husi na Konstanci (nyní sv. Jana Křtitele na Kopečku blíž Nového Hradce, kde na zvonu velkém podnes jest nápis M. sv. Jana Husi, ač slova M. a Husi od dlabána a vypilována jsou) 230 kop mš., jichž dle kšaftu žádný pod uvarováním hněvu Božího od téhož záduřím od cizovatí a jinam obracetí neměl; — l) k záduřím kostela sv. Jakuba 150 kop; — m) cechům Hradeckým, pro spomožení

chudým a pobožným cechovním, totiž: řeznickému 200 kop, krejčovskému 511 kop, kožešnickému 200 kop, soukenickému 200 kop, ševcovskému 100 kop, kovářskému a kolářskému 100 kop, pekařskému a perníkářskému 100 kop, tkalcovskému 100 kop, kramářskému, mydlářskému a špendlíkářskému 100 kop, klobouč., uzdařsk., pasířsk., malířsk., provazn. a zámečnickému 200 kop, hrnčířskému 50 kop a koželužskému 40 kop míš.; — n) na *vsdělení kašny* v městě proti radnici, kdež u *Jiríka* slove, 500 kop, pak všecko nádobí cínové, do šesti a více centnýřův vynášející, na obložení u vnitř kašny té pláty cínovými; — o) Zbytek jistin dotčených, vynášející na 1500 kop, rozdílným osobám od kšaftujícího darován byl.

4. Ostatní svršky a nábytky, mezi nimiž bylo 71 kusův perin, mnoho nádobí měděného a mosazného, 104 svazky konopí, 22 svazků lnu, 4 stučky plátna, 14 ubrusův a mnoho jiného prádla a šatstva, jakož i nádobí stříbrné, 47 lžic, 10 koflíků a číší menších a větších a jiné, též klenoty, 5 pásů stříbrných, dílem pozlacených a kameny vykládaných, groš zlatý s obroučkem a řetízky, perličkami a šesti dupldukáty, 11 prstenů zlatých a jiné šperky, odkázal Vostatka rozdílným osobám.

Avšak již dne 12. listopadu 1621 vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 5. listopadu t. r. kommissar kraje Hradeckého Joachym starší Slavata z Chlumu a Košumberka všechny dotčené jistoty a což na zlatě, stříbře, klenotech a peněz hotových po Vostatkovi se vynašlo, od obce, v jejímž sequestru a moci věci ty byly, vyzdvihl a do úřadu rentmistrského ke komoře české odeslal.

Naproti tomu vyhledávala toho ihned obec Hradecká při knížeti z Lichtenšteina, aby dotčený kšaft, kterýž čas právem vyměřený (6 neděl) bez všeho odporu již na právé vyležel, stvrzen a kšaftovníci při odkazích v něm položených a již v moc svou právní vešlých zůstavení, a dotčené věci, ke komoře již odeslané, při právé městském zanechány byly, by každý z kšaftovníků svého odkazu užiti mohl. Ale nedosáhla obec ničeho; neboť teprv vedle nařízení komory české dne 18. července 1625 poručeno cíš. rychtáři v Hradci, aby vyhledal, zdalíž se též Tobiáš Vostatek v čem minulé zpoury účastna učinil; pak aby až do další té věci rozeznání, měl-li

by kšaft Vostatkův průchod míti neb za nepořádný uznán býti, dům k záduší školy odkázaný, arciděkanu Hradeckému Janu Václavu Celestínovi z Kronenfeldu zatím k držení a užívání odevzdal. A ačkoliv na obvinění král. prokuratora, že dotčený Vostatek, té rebellie účastna se učinil tím, že byv l. 1619 a 1620 za konšela v Hradci dosazen, nepořádné vrchnosti Fridrichovi falckému přísahal, president a raddy nad král. appellacemi dne 14. dubna 1628 dobré zdání své učinili, že Vostatek neproviniv se tím proti císaři, o statku svém svobodně řídití a kšaftovati moc měl; předce i po tomto stvrzení kšaftu od práva vrchního jistiny dotčené se všemi ostatními věcmi při komoře české ještě l. 1636 zůstaly a obci Hradecké vydány nebyly. Jenom kostelu Františkánův u sv. Anny dostalo se vedle dotčeného zdání appellací od odkázaných jemu 3000 kop. Pročež domáhal se toho i arcibiskup pražský kardinal Harrach l. 1636 při král. appellací, aby i ostatní kostely a špitály odkazův svých užití mohli; avšak ještě l. 1643 žádal cís. rychtář Hradecký, Jan Uhlíř, při komoře české, aby jak záduší tak i cechové, jimž před čtyřmi lety pokladnice od nepřítelů splundrovány byly, odkazů svých vedle kšaftu často dotčeného konečně dosáhnouti mohli. Zdali žádosti té zadost učiněno, není v aktech vytčeno. (C. 215, K. 28.)

Nad to při městě Hradci Králové od král. komory bylo uято i mnoho domův a gruntův, kterých mnozí měšťané zanechali, když od města odešli nechtíce k náboženství katolickému přistoupiti, a nemohouce snéstí trýznění vojnů, jichž jeden praporec pěchoty (na 200 mužů) za příčinou reformace k poručení král. místodržícího z dne 20. listopadu 1625 do domů tvrdošijných měšťanů nekatolických dne 15. prosince t. r. k ubytování a vychovávání byl položen. — Tak dle zprávy cís. rychtáře dne 23. června 1626 na komoru českou podané zůstaly v témž městě 33 domy, a jiné grunty po osobách odtud za příčinou náboženství odešlých, totiž: *v první čtvrti města*: dům Petra Košťála, jinak Bachmanův, též rolí při městě pod 16 korců osetá; domy Donata Šretara zvonáře, Frydrycha Šumana a Jana Tobolecia, který též při městě zahradu, 93 záhony rolí a louku u vody Vorlice ležící zanechal; *v druhé čtvrti*: domy Jiříka Dědka, Pavla Jakobaea

Čáslavského, Kateřiny Kavkové a Melichara Bachmana; *v třetí čtvrti*: domy Maryany Bivětové, Jana Šmida, Šimona Kreysy jinak Bobkovský, Tobiáše Prostějovského, a dům po Jakubovi Patočkovi, v který Pavel Jakobaeus se zvedl; *v čtvrté čtvrti*: domy Šimona Kreysy a Daniele Píseckého; *v hejtmanství Střezinském*: dům se zahradou Petra Bitovce, dům se zahradou Ludmily Moudré, dům Daniele Jaroška a dům Michala Finka; *u sv. Antonína*: domy Samuele Perného, Petra Bitovce, Jakuba Slanského, Anežky Radochové a Zuzany Strnadové; *u sv. Anny*: dům Jana Skokale pekaře; *na Klášteršti*: dům Václava Srny, který též rolí dvoje hony po 40 záhonech za dvorem Lukáše Vilimovského ležící, pak za Kamenným mostem rolí 92 záhony zanechal; *u sv. Petra*: dům Kašpara Frydeckého pekaře; dům se zahradou, 5 korců rolí u Volšinky řečené, a 7 korců rolí u Vohrada řečené, vše po Anně Třebechovské; dům se zahradou Jiřka Mazánka; *v Malých Trávnících*: zahrada s stavením Petra Košťála; *v Soukenicích*: dům Tomáše Cimrmana Šmejdyře; dům po knězi Janovi Plachtovi a dům Jana Bachmana.

Všechny tyto domy, k poručení komory české dne 16. února 1627 k ruce císaře od cís. rychtáře ujaté, byly zcela prázdné a pusté (kromě domů Pavla Jakobaea Čáslavského a Jana Tobolecia, v nichž něco nábytků a svršků zůstalo), a nenašlo se až do té doby žádného, kdo by je buď koupiti anebo aspoň najati chtěl, ježto grunty, které prve za tisíc a více kop se kupovaly, téhož času sotva za jedno neb dvě sté kop prodati a odbyti se nemohly. Pročež domy a grunty dotčené ani odhadnuty nebyly. Teprv l. 1630 a 1636 vedle poručení komory české z dne 17. října 1630 a 14. října 1636 statky po emigrantech pozůstalé odhadnuty byly, totiž: dům Bachmanovský Petra Košťála, již dokonce zpuštěný, l. 1630 za 300 kop mš.; dům druhý téhož Košťála l. 1630 za 200 kop mš.; dům po Fridrichovi Šumanovi prodán l. 1629 vdově po Adamovi Barborovi za 600 kop mš., kterážto summa k ruce císaře připadla; dům Jana Toboleciusa l. 1630 za 400 kop mš.; dům Pavla Jakobaea Čáslavského, od lidu vojenského zpuštěný, l. 1630 za 300 kop mš. odhadnuty, l. 1642 prodán za 100 kop mš. Kateřině vdově po lékárníku Pavlovi Smilipeovi; dům Kateřiny Kavkové jejímu synovi

a dceři, přistoupiivším k náboženství katolickému, postoupen l. 1636 od komory české za 300 kop míš.; dům Bobkovský po *Šimonovi Krejsovi*, který žádných přátel krevních neza-
nechal, za 100 kop odhadnutý, prodán k ruce král. fisku l. 1642 za 50 kop Jiříkovi Stefekovi krejčímu; dům *Václava Srny* (kterýž také jistiny 1000 kop za obcí Hradeckou za-
nechal), odhadnutý za 400 kop, vdově po něm pozůstalé, se
synem se navrátilivší a k náboženství katolickému přistou-
pivší, postoupen od komory l. 1636 se vším mimo pole, kteréž
Dorotě Škornicové z Petrovic na poručení komory české po-
stoupeno jest. Ostatní domy dotčené byly již zcela zpuštěny
a zbořeny.

Mimo výše sepsané domy a grunty byly později l. 1630,
1636 a 1644 od komory ujaty: 1. *Dvůr s rolími* po Isaiši
Vosykovi a Alžbětě Žákové jeho matce, též louka někdy *Vá-
clava Vosyky*, odhadnuty l. 1630 za 1000 kop míš., avšak
nápádníku a dědici Vosykovských, *Janu Žákovi s Radobeje*,
emigrantu navrátilivšímu se a k náboženství katolickému přis-
toupivšímu, na poručení komory české z dne 14. ledna 1636
zase postoupeny byly. — 2. *Dům Bilinovský*, na němž ze-
mřelý emigrant *Pavel Jakobaeus* 900 zl. rýn. pojištěno měl,
z nichž do komory 755 zl. připadlo, koupil za 1100 kop míš.
l. 1629 *Havel Gollin* (jinak Kollin, Collino), vlach a měšťan
Starého města Pražského. — 3. *Jistina 1500 kop míš.* za
obcí Hradeckou, náležející Dorotě, vdově po dotčeném již
Pavlovi Jakobaeusovi, po jejíž smrti bratr její, měšťan Hra-
decký *Karel Jiskra s Sobince*, katolík, na pozůstalost tuto
se potahoval. — 4. *Dům po Janovi Nygrynovi*, emigrantu,
l. 1628 k ruce komory ujatý, l. 1630 za 100 kop odhadnutý,
prodán l. 1636 *Tobiášovi Jordánovi* řezníku za 200 kop míš.
(na závdavek 30 kop a placení roční po 10 kop), z kteréžto
summy komoře král. připadlo 185 kop. — 5. *Dům pustý po
Janovi rytířovi s Bubna*, někdejšímu general-strážmistru lidu
rebellantského, ven ze země zběhlém, odhadnutý l. 1630 za
300 kop, l. 1636 toliko za 200 kop. — 6. *Dům po Aněice
Zvonečkové* král. fisku připadlý vedle císař. resoluce 28. ledna
1644 odměnou dán byl *Urbanovi Oldřichovi Kholovi*, císař. uby-
tovateli v Trutnově. — 7. *Dům po Hynkovi Kapellovi*, emi-
grantu, nezaplacený, l. 1630 za 200 kop odhadnutý, l. 1636

již zbořený, tak že jej nikdo koupiti nechtěl. — 8. *Dům Václava Tuhého na podměstí*, odhadnutý l. 1630 za 100 kop mš., avšak nad tuto summu zadlužen byl. — 9. *Dům Šimona Těšínského*, někdejšího praedikanta, na podměstí Pražském ležící, odhadnutý l. 1636 za 100 kop, k němuž se jeho dcera, v Kostelci nad Orlicí provdaná, potahovala, l. 1642 zcela zbořený prodán byl Regině Majové, jirchárce, za 10 zl. rýn. — 10. *Statek Čenvičovský*, v jehož držení předtím byl emigrant *Simeon Daniel s Semanína*, a k němuž náležely: *dům* v městě za 1000 kop; *dům* řečený Rožnovský v městě za 600 kop; *sahrady dvě* v jedno spojené za 300 kop; *dvůr Klímšovský* s rolími za 700 kop; *dvůr Velašovský* s rolími a lukami za 1500 kop; potom jistiny za obcí Hradeckou dědicům toho statku náležející, totiž: *Simeonovi Danielovi s Semanína* 2544 kop mš., *Danielovi Čenvičovi s Libína* 2550 kop, a *Marianně Čenvičové*, manželce téhož Daniela, 1500 kop. — V tom pak statku na dvoře Velašovském s jeho příslušenstvím, kterýž na čtyry díly někdy od *Jana Čenviče* byl rozdělen, měl jeden díl primator města *Jan Vorlícký*, poručník týchž dědicův Čenvičovských, od *Doroty Kavínové* sobě zapsaný; jeden díl náležel *Jindřichovi Čenvičovi s Libína*, jenž před rebellii po literním vzdělání vyšel a však dosud se nenavrátil, a ostatní dva díly do král. komory připadly. Avšak statek Čenvičovský všecken vedle poručení komory české z dne 24. listopadu 1629 postoupen jest i s některými jinými grunty po osobách z města Hradce zběhlých, *Dorotě (Zusaně) Škornicové s Petrovic* sousedě Hradecké a sestře Markety manželky Simeona Daniele z Semanína, na porážku dluhu, který za komorou měla. (C. 215, K. 28.)*

*) Purkmistr a konšelé města Hradce Králové n. L. učinili dne 15. dubna 1631 správu ke komoře české, žádajíce, aby dům po *Janovi Čenvičovi s Libína* postoupen nebyl cis. válečné radě a nejvyššímu Kašparovi s Grambe na Vamberce a Kostelci nad Orlicí, poněvadž jakožto dědictví náleží nezletilému synu Václavu po Janovi Čenvičovi, v Kladsku kupectví se učícímu, jehož poručník v opatrování má dům ten, který není nikoliv spustlý a domu sousednímu, náležejícímu s Grambe, na škodu, jak se omylná o tom správa podala; ostatně že by se bylo obávali, aby dům ten s Grambe se svým v jedno nespojil, čímž by i ty povinnosti, které se s téhož domu k městu vypravují, minouti chtěly, *poněvadž páni ze stavu vyššího, kteří jaké domy v městě mají, žádných pomoci k obci s domů svých nečiní, ani platu šosovního ani jiných povinností městských s týchž domů náležících nevypravují.* (C. 215, C. 23.)

Konečně zbavena byla obec Hradecká privilegia jí od císaře Rudolfa II. na sněmu obecním l. 1577 uděleného, dle něhož užívala polovice statkův odúmrtních na krále připadajících po lidech bez přátel a pořádného kšaftování zemřelých. Neboť tato odúmrtí obci byla odňata dle listu daného dne 28. června 1628, kterým Ferdinand II. potvrdil městu Hradci všechna privilegia a obdarování, od předešlých králův a císařův 25 listinami udělená, avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia toliko na měšťany katolického náboženství vztahovala, a pokudžby se v nich něco proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako i všechny dluhy od obce v čas zpourey vzdělané byly zrušeny. Týmž listem císařským bylo také poručeno Hradeckým, aby žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ani židův mezi sebou v městě neb na předměstích i na jiných gruntech svých netrpěli a jim dokonce žádného bytu nepřáli. — Léta 1630 žádala obec Hradecká, aby jí náhradou za ohromné výlohy, na lid cí. vojenský učiněné, zase byly propuštěny statky odúmrtní, též aby jí statky odběžné po emigrantech k potřebám obecním byly darovány; avšak dle dobrého zdání komory české dne 30. září 1630 žádost obce jest odmrštěna. (C. 215, K. 28.)

K tomu utrpěla obec Hradecká velikých škod ubytováním cí. vojska; neboť od počátku měsíce prosince l. 1620 až do l. 1627 město i jeho okolí vojskem stále bylo obtíženo, tak že po ten celý čas skoro bez přestání dva, někdy i čtyry praporce cí. lidu obec vydržovati musila. Jaké výlohy na vojsko tehdy obec měla, dokazují účty obecní, dle nichž l. 1622 a l. 1623 až do 12. dubna na vychování cí. vojska vydáno bylo 421.989 zl: 23 kr. 2 denary, nepočítajíc v to kontribuci obilní a peněžitou pro opatření cí. armády, která jenom za dobu 28 týdnů od 17. dubna do 29. října 1622 od sousedův městských a předměstských i od lidí poddaných v jedné summě 21.148 zl. 51 kr. 4 denary vynášela. Že takovým nákladem neustálým na cí. vojsko obec již počátkem l. 1624 na mizinu byla přivedena, o tom svědčí i list král. místodržícího knížete z Lichtenšteina, daný dne 26. února 1624, jímž plukovníka Jana Arnošta hraběte de Monte Cu-

culi jménem císaře napomíná, aby upustil od kontribuce peněžité 14.490 zl. rýn., a ovsá 546 korcův, kterou uložil obci Hradecké, vychováním vojska již na nejvýše zhubené, jinak že by kníže přinucen byl o věci té císaři samému zprávu podati.*)

Touto výhrůžkou pohnut upustil Monte Cuculi od kontribuce vytčené, ale mstil se na obci jiným způsobem. Dne 17. března 1624 podal cís. rychtář města Hradce Králové nad Labem, Jan Hubecius z Libéhory, jménem svým i purkmistra a konšelfů žádost za ochranu a stížnost ke král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina i na komoru českou, že pominulých dnův všecky vesnice při městě Hradci jemu svěřené od pluku jízdního, pod kommendou hraběte de Monte Cuculi zůstávajícího, jsou vyplundrovány a vyšturmovány, ano jedna i vypálena, sousedé pak a poddaní všichni vyšumováni a zloupeni, tak že na nejtěžší chudobu a bídu byli uvedeni. Nad to že nejvyšší strážmistr toho pluku, maje z Hradce se svým reytharstvem vytrhnouti, klíče od bran města cís. rychtáři navrátiti nechtěl, nastupuje na to, aby mu měšťané za opatrování klíčů 50 dolarů odvedli; když pak měšťané, tuto summu mezi sebou shledati nemohouce, k němu tři osoby z počtu svého vyslali, a jeho pro milosrdenství Boží prosili, aby, patře na jejich bídu a bezelstnou nemožnost od té pretense upustil: nic to stačiti a žádné platnosti míti nemohlo, nýbrž z těch osob byli od něho dvě uvězněny s tou při tom učiněnou pohrůžkou, že je z okna ven vyházeti dáti chce, jestliže ho v tom město nespokojí. I nevědouce měšťané, co v takovém přístrachu a nebezpečenství činiti, jak jsou koliv mohli, jemu jeden velký zlatý v deset dukátů dosti v drahé ceně objednavše a vypůjčivše na vyplacení dotčených klíčů odvozovali, ale ani toho od nich přijíti nechtěl, nýbrž klíče od města s sebou vzal, i klyсны, což jich jemu k přepřehům propůjčeno bylo, za sebou podržel; a předtím také cís. rychtáři dům vyšturmovati poručil toliko pro tu příčinu, že mu pojednou za půlčtvrta vědra vína, kteréž sobě zadržalé míti pokládal, summy peněz opatřeno a shledáno býti nemohlo, avšak potom předce odvedeno býti musilo.

*) Obšírné zprávy o těchto výlohách obce Hradecké jsou v Dějepisii Hradce Král., Solař.

Tímto stálým vydržováním císař. vojska, kteréž i od l. 1630 až 1648 trvalo, jakož i vpády nepřátelskými, zvláště pak osazením města lidem švédským l. 1639, jímž přes 400 domův v předměstích bylo vypáleno a pobořeno, nejenom obec zcela zchudla, nýbrž i sousedé na žebrotu byli přivedeni, tak že přemnozí svých domů pustých zanechali a z města utekli. Jak bídný byl stav města Hradce i celého kraje, posouditi lze ze zprávy kommisie úřední z dne 9. srpna 1642, dle které téhož roku v městě i v předměstích toliko 35 sousedův a ve všech obecních vesnicích jenom 15 usedlých zůstávalo, a obilí na polích okolo města i vůkol vesnic k němu náležejících jenom 765 korců se vynašlo. A ještě l. 1656 nebyl stav a způsob obce Hradecké mnohem lepší; neboť dle zprávy od deputace městské císaři Ferdinandovi III. téhož roku podané měla obec dluhů dotčeným vychováváním vojska vzrostlých 71.087 kop mš. summy hlavní a úroků zadržalých 66.288 kop, tedy v jedné summě 137.375 kop mš.; k tomu bylo město ještě skoro pusté, oboje předměstí, obecní dvory, mlýny i s vodárnou, též několik vesnic do základů vypáleny, zdi městské i jiná obecní stavení pobořená; v městě pak zůstávalo sousedů toliko 131 a na předměstích 82, kdežto jich bývalo před rokem 1639 v městě 206 a na předměstích 534. (C. 215, K. 28.)

Hrob Klášter.

Obec horního města Kláštera Hrobu (Klostergrab, kr. Žatec.) provinila se vedle svého účastenství ve zpouře též tím, že v čas zpouře l. 1620 od stavův odbojných koupila *statek kláštera Oseckého*, totiž platy z města Hrobu s podacím kostelním, farou a školou a všelijaké povinnosti a desátky hor stříbrných, z téhož města ke klášteru Oseckému náležející; též vsi Katzendorf, Wernsdorf, Krinsdorf, Deutschendorf (Deutzendorf) a Hegeholz, pak les nad vsí Deutschendorfem a Krinsdorfem ležící, se vším příslušenstvím, za summu odhadní 8000 kop mš., z níž si porazila obec 1500 kop mš., již při zástavě téhož statku složených, a na niž pak l. 1620 zaplatila 3000 kop mš.; ostatní pak summu měla

obec l. 1621 složit. — Avšak smlouva tato po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klásteru Oseckému navrácen. (D. Z. 192, O 24.)

Cheb.

Město Cheb (Eger) účastnilo se s rytířstvem kraje Chebského zpouř stavů evangelických, tak že v pokutě mělo pozbytí všech statků, svobody a práv svých. Ale rytířstvo, purkmistr, rada i veškerá obec města a kraje Chebského podali dne 14. června 1622 král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina žádost za udělení perdonu a potvrzení privilegií a práv svých zvláště co do vykonávání náboženství evangelického, jakož i za osvobození od nařízeného ubytování ři setnin jízdeckta, a opětovali žádost svou dne 19. dubna 1623, dokládajíce, že město Cheb s krajem Chebským království Českému jenom na čas jest zastaveno, ale nikoliv čemuž království přivtěleno, nýbrž že jakožto říšské město ždycky při svých výsadách a starodávném obyčeji má býti zastaveno; ostatně že obec Chebská a rytířstvo nezadalo žádné příčiny k povstání stavů, tím méně k zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha falckrabího za krále, nýbrž hrozbami stavů povstání účastniti se musilo. Z důvodů čeho, zvláště pak na přímluvu kurfiřta Saského, jemuž ať Ferdinand II. l. 1620 a 1621 svobody a práv města a kraje Chebského šetřiti přislíbil, když obec Chebská a rytířstvo císaři se poddali a v této poddanosti setrvali, ponechal ať nejenom obec i rytířstvo Chebské při statcích jejich, nýbrž i potvrdil l. 1625 i veškerá privilegia a práva města Chebského. (C. 215, E. 2.)

Když však přes to všechno l. 1627 reformace katolická v Chebu od Jesuitů byla předsevzata, odešlo z té příčiny mnoho osob stavu rytířského a městského z města a z kraje Chebského do ciziny. Z těchto navrátili se mnozí do země v pádu saském l. 1631 s nepřitelem, jež všemožně podávali, a ujímali se statků předešle jim náležejících. Proto kommissi konfiskační Fridlandské v kraji Chebském a v saském zřízené dne 18. března 1633 odsouzení byli nejen někteří obyvatelé stavu rytířského a mnozí měšťané,

nýbrž i obec Chebská všeho jmění. Byly to zejména osoby tyto:

a) Stavu rytířského: *Wolf Arnošt a Jan Adam bratři Elpaknerové ryt. z Dolního Šenfeldu* (Elbogner von Unter-Schönfeld), viz strana 94; *Jan Wolf z Lengenfeldu*, viz strana 325; *Gerhard Schwoll ryt. na Palici* (Palitz), viz strana 511.

b) Stavu městského: *Wolf Adam Bachhelbel (Pachelbel)*, emigrant, někdejší purkmistr v Chebu, při vpádu saském od nepřítele za kommissáře kraje Loketského ustanoven, ač zachránil od drancování město Cheb (dle zprávy městské rady podané ke komoře české dne 29. září 1638), předce odsouzen všeho jmění, propadl stateček svůj, dvůr *Herlas* (Harlass, okr. Cheb), ze dvou statečků selských zřízený, za 8614 zl., potom za 3000 zl. odhadnutý, kterýž dle návrhu komory české z dne 15. října 1638 postoupen býti měl purkmistru města Chebu *Klementovi Holdorferovi* na srážku daru z milosti od císaře jemu uděleného. (C. 215, B. 31.) — *Alexander Bachhelbel (Pachelbel)* zanechal dům za 2500 zl. — *Jan Křištof Tanner (Thanner, Danner)*, viz strana 673. — *Adam Junker (Juncker)*, bývalý purkmistr Chebský, jehož statky, ves a dvůr poplužní *Kunreuth horní* (kr. Cheb.) za 10.000 zl., dvůr poplužní v *Pilmersreuthu horním* za 4000 zl., mlýn ve vsi *Mühlbachu* za 1500 zl., 13 rybníků mezi *Pirkem* a *Markausem* ležících za 800 zl., s jistinami v jedné summě 23.946 zl. 30 kr. vynášely, z čehož po srážce dluhů v 3125 zl. zůstalo 20.821 zl. 30 kr. — *Matyáš Diettel*, bývalý purkmistr Chebský, zanechal 2 domy v městě, pole a jistiny, v summě 6736 zl. — *Jiří Ludwig*, emigrant v službě nepřítele v *Plauen* zemřelý, po němž zůstalo jmění po srážce dluhů za 4012 zl. totiž dům za 800 zl., zahrada za 300 zl., 8 jiter polí za 400 zl., 2 louky za 300 zl., 2 kusy lesů v *Diemenreuthu* a *Liebenecku* za 600 zl. a jistin přes 1442 zl.; avšak na této pozůstalosti pohledávala vdova po něm pozůstalá 4765 zl. — *Řehoř Ludwig*, jehož dům a pole za 2440 zl. byly odhadnuty. — *Jiří Adam Ludwig*, studující, zanechal jmění 1275 zl. — *Oldřich Lemp* zanechal dům v městě za 1000 zl., pole při městě za 600 zl., rolí za 450 zl., mlýn v *Mühlgránu* za 800 zl. a jistin 3240 zl., tedy v jedné summě 6090 zl.

však dle odhadu l. 1636 toliko 5420 zl., z nichž po srážce dluhů zůstalo 4480 zl. — *Mikuláš Deschauer*, jehož statky, dům a rolí, s jistínami po srážce dluhů vynášely 4340 zl. — *David Ritter* zanechal jistinu 1750 zl., měl však 5 dětí a manželku šilenou, která na řetězech musila býti přikována. — *Ondřej Trapp*, jehož dům, pole a jistiny odhadnuty byly za 3198 zl. — *Jan Sigmund Schönstetter* zanechal dům a jistiny v jedné summě 3818 zl. — *Matyáš Horník*, doktor, zanechal jistiny 3600 zl. — *Jiljí (Egid) Brandtner*, praedikant, jehož dům za 800 zl. byl odhadnut. — *M. Adam Brusch (Bruschek, Pruschek, Brůšek)*, praedikant, zanechal domek za 100 zl. — *Erhart Eck*, truhlář, zanechal dům zadlužený, za 200 zl. odhadnutý. — *Křištof Herburger* s dcerou, jehož jmění 1800 zl. vynášelo. — *Jakub Herold*, jirchář, zanechal dům a pole za 300 zl. — *Jan Lochner*, řezník, jehož jmění 800 zl. vynášelo. — *Vdova po Matyášovi Wernerovi* zanechala dům za 100 zl. — *Jiří Leyerer*, kartář, jehož domek za 150 zl. byl odhadnut. — *Filip Käppel* zanechal jistinu při městě Kinperku 1300 zl.

Veškeré jmění po těchto emigrantech pozůstalé vynášelo po srážce dluhů v jedné summě 108.580 zl. a mělo připadnouti k ruce knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina. Jmění pozůstalé po emigrantech Jiřím Ludwigovi, dříchu Lempovi, Janu Sigmundovi Schönstetterovi, Davidu Ritterovi a Adamu Bruschovi, dle taxy l. 1633 vynášející 200 zl., l. 1636 však toliko 9238 zl., vykázáno bylo od aře vládaři domu Hradeckého hraběti *Vilémovi Slavatovi*, už však na srážku služného zadržalého jenom pozůstalost řícha Lempa v 3000 zl. vedle cíś. resoluce z dne 13. ledna 7 od magistratu Chebského byla vyplacena, poněvadž od tních pozůstalostí k ruce vdov a sirotek dotčených emittů dobrovolně upustil. (C. 215, E. 2.)

Po smrti knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina e cíś. poručení nařízena byla od král. komory české dne července 1635 zvláštní kommisie v krajích Chebském ketském, a kommissaři k tomu nařízení, Diviš Koc z Do-Jan Fridrich svob. pán z Vchynic a z Tetova, hejtman Loketského, Abraham ze Steindorfu a Jan Bartoloměj ad z Fluetheimu, vyšetřiti a dokonati měli vše, co se

konfiskace Fridlandské týkalo. Avšak z tohoto vyšetřování vyňata a pokuty osvobozena byla obec města Chebu; neboť císař, hledě k věrným a vydatným službám jemu od Chebských prokázaným v dobách předešlých, prominul zcela a úplně obci a měšťanům veškerá provinění, jichž se při vpádu saském dopustili, tak že při statcích svých byli zůstaveni. Mimo to cíś. resolucí z dne 16. července 1636 postoupena byla obci pětina ze statků, po emigrantech pozůstalých, k zaplacení dluhů a potřeb obecních od císaře obcím měst Pražských i některých jiných měst povolená; císař však nechtěl ze statků emigrantských k ruce své ani halfře přijati, aby se nezdálo, jakoby pod zámínkou reformace hleděl peněz nabyti. Z té příčiny cíś. resolucí z dne 4. října 1635 emigrantům Chebským, Wolfovi Josefovi Schönstetterovi, Kristofovi Hamrovi, Lorencovi Frisselovi a Voršile Bachhelbelové bylo povoleno na 4 neděle do Chebu se navrátiti, aby statečky své zanechané prodati mohli. Téhož času navrátili se do města emigranti, Paulus Macasius, doktor lékařství, lékárník Kristof Brusch, vdovy po Adamovi Planekovi a Ondřeji Ludwigovi, Jan Viether, někdejší písař městský, malíř Pavel Mayer, kožešník Ondřej Meyerl, Klement Grasolt, Mikuláš Herttel a Jan Tomáš Scherzer, kteří všickni k náboženství katolickému přistoupiti slíbili. (C. 215, E. 2.)

Chomútov.

Král. město Chomútov (Komotau, kr. Žatec.) účastnilo se povstání stavů před všemi jinými městy, a provinilo se zvláště tím, že po odchodu Jesuitů, dle rozkazu direktorů dne 6. června 1618 ze země vypovězených, lid tamější kollegium jezuitské vydrancoval,*) pak že l. 1620 rada městská vedle nařízení stavův odbojných všecko zlato, stříbro a drahokamy z kostelův do Prahy poslala. Pročež všechny statky a důchody obce Chomútovské, ačkoliv se město hned po bitvě bělohorské nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sprostěno, ochrany na čas užilo, k ruce král. komory byly ujaty, totiž:

*) Viz Bůlek, *Tovaryšstvo Ježíšovo I.*, str. 35 a 41.

a) Díl *panství Chomútovského*, k němuž náležely zámek a město Chomútov s pěti předměstími, řečenými Hořejší jménem Trunkenviertel a Ober-Sand, Weingassen, Gottesacker, Dolejší i s Nieder-Sandem a Langgassen; s platy, kteréž vynášely ročně od měšťanstva 387 korců žita, 25 kor. ovsu, 33 kor. ječmene, též s platem z masných krámů roč. 215 kop mš. vynášejícím, mimo plat rektoru kolleje jesuitské v městě náležející, který od Chomútovských a od poddaných ze vsi Kryma v summě 720 kop mš. ročně odvozován býval; se clem malým z obilí, sladův a koní, vynášejícím ročně na 700 kop mš., též s platem z mláta z každé várky po jedné tuně vycházejícím; s dvěma mlýny panskými v městě a na předměstí lolejšími ležícími, též s vinicí při městě a s desátky i jinými platy z vinic vycházejícími; s loukou velkou řečenou Forst-riese s potokem při městě; pak vsi Michanice, Nováves, Stráž Ischoschel), Märzdorf, Křimov (Kryma), Droška (Droschig), Byrtol (Dörnthal), Domina a Schönlinde, s úročním platem 37 kop mš., ale bez podací kostelních kolleji jesuitské náležejících (D. Z. 133, B. 12); — též dvůr a hospoda Reizen-un s druhým dvorem a krčmou Sacunk řečenou; krčmy sadní ve vsích k panství Hrádek červený náležejících, totiž Horní vsi, Spořici, Druškovcích, Pesvicích, Vsestudech, vicích a Březenci; též krčmy ve vsích Vysoké, Nabovazech, lni a v Branách, k statku Ahnikovskému (Hagensdorf) náležejících; též lesy 27.981 1/2 provazců, každý provazce po 52 tích na dyl i na šír počítajíc, se svobodnou houbou na ce a koroptve, též svobodným plavením dříví z lesů Chomútovských po říčce Ausig jinak Bystřice řečené do Horní avšak z těchto lesů povinno bylo město ku potřebám kamencových, kteréž s horami na drahé i jiné kovy k ruce e na témž panství byly vymíněny, ročně dodávati dříví later (Schrage, 1 lat. = 3 sáhy na dyl a 1 sáh na výš) slušné záplatě, tak jakž v trhu se prodávalo;*) konečně m příslušenstvím, tak jakž tento díl panství Chomútov- obec l. 1605 za 113.715 zl. rýn. 46 kr. a věčný plat rní ročních 76 kop mš. koupila od císaře Rudolfa II., z pro provinění Jiřska Popela z Lobkovic l. 1594 celé

*) L. 1629 byly tyto lesy již velmi vymýtěny, tak že se v nich 500 later dříví splavného (po 8 kopách mš.) mohlo porážeti.

panství to v pokutě připadlo. (D. Z. 179, H. 23 & 133, J. 21.)* — b) *Dvůr špitálský* (Spitalhof) s pěti lány rolí, z něhož obci ročně 200 kop mš. užitku vycházelo.

Tyto všecky statky (mimo město Chomůtov a městský pivovár) již l. 1621 od komory české zástavou postoupeny byly *Jaroslavovi Bořítovi hraběti z Martinic* v summě 220.000 zl., kterou císaři na statky konfiskované zapůjčil; ale když Martinicovi tato půjčka na panství Slanské byla přenešena, Chomůtovské statky, odhadnuté za 86.551 kop mš., opět dne 10. srpna 1623 od král. komory byly ujaty a radovi při král. komorní účtárně Janovi ze Stahlu jakožto nařízenému cís. hejtmanu odevzdány k správě, v kteréž až do l. 1629 zůstaly, ačkoliv o jich postoupení zástavou žádal Jan Kavka sv. pán z Říčan, nabízejce za ně císaři k potřebám válečným půjčkou několikrát sto tisíc zlatých. Zároveň opětovala žádost o navrácení statků dotčených obec Chomůtovská, jejíž dluhy i po vyrovnání s věřiteli ještě 60.000 kop mš. vynášely, tak že k placení úrokův z nich nestačil ani čistý užitek ze statků Chomůtovských, ročně na 3500 kop vycházející. Proto dle návrhu cís. hejtmána Augustina Schmieda ze Schmiedenbachu dne 26. května 1629 císař dne 7. listopadu t. r. svolil k tomu, aby obci statky ty byly navraceny proti odvozování platu komorního ročních 200 kop mš., a proti vyhrazení platu z piva a vína v městě k ruce císaře, avšak s tou podmínkou, že obec užitek ze statků těch jediné na splácení dluhův vynaloží, a cís. hejtmanu Přísečnickému, jemuž dozor na správu politickou a soudní v městě Chomůtově byl svěřen, ročně 100 kop mš. odměny dávati bude povinna. (Archiv místodrž. C. 11—106, K. 27. — Lib. conf. 3. F. 104.)

Při městě Chomůtově pokutován byl též měšťan *Jan Kolb*, protože v čas zpourey ve vojsku Fridricha Falckého sloužil a l. 1620 obcoval průvodu uspořádanému od jeho švagra Lun-

*) Aby obec dotčenou summu trhovou po třech ročních lhátech snadněji mohla zaplatiti, povoleno jí cís. resolucí z dne 19. prosince 1625 na panství koupeném a ostatních svých statcích vzdělati dluhů do 60.000 kop mš.; naproti tomu byla obec povinna kostelík při špitále v Dolejšině obdělávati, při němž Chomůtůvští pod obojí kněze svého držeti směli, suma ze svých důchodů vydržovati bez újmy příjmů téhož špitálu, na který pak plat ročních 76 kop mš. z důchodů panství Chomůtovského od Lobkovicův nadaný, po rozdělení tohoto panství odvozován býti měl ze cla pomezního, které se v městě k ruce císaře vymínilo.

zera a některých synků měšťanských na potupu náboženství katolického, při němž pod nebesy z prostěradel udělanými corbel piva byl nesen; pak že l. 1625 o slavnosti Božího těla dle rozkazu rady městské nechtěl při průvodu nebesa nésti. Pročež na rozkaz král. místodržícího knížete z Lichtensteina od cíś. hejtmána uvězněn, k jisté pokutě na penězích isouzen, ačkoliv potom s ostatními měšťany byl perdonován, ředce opět od cíś. hejtmána Augustina Schmieda uvržen do zení, v němž zemřel. Jméni pak jeho od téhož hejtmána pokutě k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) *dům* v městě, erý na poručení komory české l. 1628 za 1800 kop mš. odán byl výběřcímu cla v Chomútově *Tomášovi Alberto* proti žení závdavku 350 kop a spláčení ostatní summy ročně po kopách; — b) *pole* při městě, odhadnuté za 200 kop mš., réž jménem císaře darováno bylo radnímu sluhovi *Melirovi Weissovi* za jeho dřívější služby při kanceláři vojen-; — c) *pole*, ač sestře Kolbové náležející, prodáno za 100 mš. *Volfovi Klösterle*. — Ostatní pozůstalost Kolbova, totiž dvoru v předměstí Weingasse s polem a louka za Michaa odhadnuté za 200 kop mš., ponechány byly l. 1630 jeho e Voršile Pauerové a její maceše náhradou za jejich poanost 1500 kop mš. na domě dotčeném. (C. 215, K. 24.) Za času reformace katolické, kterou v Chomútově cíś. an Augustín Schmied ze Schmiedenbachu tak horlivě roval, že do 6. ledna 1626 skoro všickni měšťané usedlí; bylo přes 400) k víře katolické přistoupili a proto ubyí vojska byli sprostěni, odešli od domů svých z města rávy téhož hejtmána, na komoru českou dne 10. listo- 1628 učiněné, jenom následující sousedé: *Martin Deutler*, av dům v Langengasse za 600 kop a kus pole za 200 mš.; *Regina Göbelová*, vdova, zanechavši dům, od Jiříka nna za 1200 kop předešlé koupený; *Severin Goldt* s dcerou, který pro tvrdošijnost svou delší dobu ve byl držán, zanechal dům na náměstí za 2000 kop, a Příkopech za 300 kop, dvůr bei der Vogelstange za p, chmelnici a pole za 800 kop, zahradu v ulici řeč. asse za 200 kop a vinici s 2 kusy rolí za 1200 kop, jedné summě 4700 kop mš.; *Ondřej Heroldt* zanechal v ulici prostřední (Mittlere Gasse) za 300 kop, 2 kusy

polí za 550 kop a zahradu za 200 kop; *Jiřík Hopfen* zanechal dům v Novém městě za 1800 kop a dům bei der Vogelstange za 300 kop; *Jan Lang* zanechal dům na náměstí za 1500 kop, dům bei der Vogelstange za 300 kop a 2 kusy polí za 600 kop; *Stefan Nendel* s manželkou zanechal dům v Dlouhé ulici (Langengasse) za 600 kop a pole bei der Marter (u Božích muk) za 200 kop; *Křištof Ůhm* s manželkou a dítětem, zanechal dům v Dlouhé ulici s polem za ním za 2000 kop, louku s polem za 600 kop, pole v Eidlitzerfeld za 450 kop a 3 kusy pole za 400 kop, v jedné summě 3450 kop; *Sara Sandelová*, vdova po městském písaři Janovi Sandelovi, zanechala dům za 1500 kop, dvůr v čtvrti řečené Trunkenes Viertel za 65 kop a louku za 90 kop; *Kordula Wildmeisterová* z Míšenska rozená, vdova po lékárníkovi, zanechala dům na Novém městě za 1500 kop; *Ondřej Zuschner* s manželkou a dítětem, zanechav dům na Novém městě za 1000 kop a dvůr v Dlouhé ulici za 1400 kop; *Regina Zuschnerová*, vdova, zanechala dům u brány dolejší za 1500 kop. — Tyto domy a grunty vedle poručení komory české z dne 5. ledna 1626 od cís. hejtmana k ruce císaře byly ujaty; ačkoli pak vedle dekretu knížete z Lichtenšteina uděleno bylo emigrantům vyčteným povolení, statky své prodati, předce nebyly ještě l. 1628 prodány, poněvadž cís. resolucí nebyla ještě ustanovena pokuta, kterou dotčení emigranti za perdon do král. komory, jakož i díl z ní k obci složití měli. (C. 215, K. 27.

Chrudim.

Král. věnné město Chrudim pro účastenství purkmistra. konšelfův i vši obce ve zpouře, propadlo po bitvě bělohorské v pokuté statky své, totiž: a) Dvůr poplužní *Pouchobradý* (dom. Maleč.) s polovicí podacního kostelního, s krčmou pustou a příslušenstvím, pak ves celou *Pohled*, jak to obec Chrudimská l. 1558 od Osvalda Šenfelda z Šenfeldu za 750 kop gr. česk. koupila (D. Z. 13, A. 6) a k tomu l. 1589 sménou čtvrt Andělskou za *Pohledem* s kusem lesu obdržela od Václava Plesa Heřmanského za kus rolí a lesu od dvora Pouchobradského Plesovi postoupeného. (D. Z. 167, E. 14 & 175, A. 29.) — b) Ves celou *Topoly*, která obci Chrudimské pro její účasten-

ství v odboji stavů českých l. 1547 byla v pokutě odňata a l. 1551 opět za 566 kop gr. česk. postoupena (D. Z. 10, C. 22). — c) Plat stálý, holý a dědičný ročně 3 kop gr. česk. ve vsi *Vlčnově*, který obec Chrudimská l. 1557 za 55 kop gr. česk. od Jana Slepotického ze Sulic k špitálu města koupila (D. Z. 13, M. 19). — d) Vsi celé *Vestec*, *Kotčtí* s dvěma krčmami výsadními a *Vlčnov* s krčmou výsadní, s dědinami, šlejférnou a krčmou u téže vsi; dvůr kmetců ve vsi *Chrbokově* s platem, krčmou výsadní a kollaturou sv. Václava; též pustiště *Kočice*, es řečený *Hůra* (Hora) mimo díl, jehož Slatiňanští užívali; rybník *Rohlík* s lukami, háj *Vokrouhlík* s dědinami, lukami řekou; vrch řečený *Kostnice* i s platem z dílu téhož vrchu dynáři Rybnickému náležejícího; pustiště při vrchu *Pomberku* platem k záduší špitálu městského; též plat roční 2 1/2 kop. česk. od lidí k panství Pardubickému náležejících; pak chody z předměstí sv. Kateřiny k obci a špitálům sv. Kateřiny a sv. Jana náležející — jak to všechno l. 1547 obci chrudimské pro její účastenství v odboji stavů v pokutě bylo utvořeno a pak l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši od císaře Ferdinanda I. z milosti ke kostelům a farám Nanebevzetí P. M. v. Kateřiny, k záduším, špitálům, škole a na opravu města bylo postoupeno, a co do vrchnosti a panství t. r. za 50 kop česk. prodáno (D. Z. 14, G. 22).*)

Tyto statky, od komory české za 22.988 kop mš. odpuštěné, odevzdány byly k správě a opatrování cis. rychtáři

*) L. 1547 propadla obec města Chrudimě též statky tyto: zámek v Čejkově, dvůr poplužní s poplužím v Čejkovicích, vsi Týnec (Tajnec), Větrná (díl), Lipín, Lhotu, Kochanovice, Městec s tvrzí pustou a dvo-
poplužním, Škrovač s dvorem poplužním a sadem; Tuněchody s tvrzí,
s poplužním a podacím kostelním; Štětín s dvorem poplužním;
s dvorem poplužním; Krchleby s tvrzí, dvorem poplužním a při-
na Blatnice, jehož užívali bezplatně lidé ze vsí Krchleby, Habřinky,
jed; Synčany (díl), Srnojedy s dvorem kmetcím a krčmou u též
přívoz dědičný Kořany s krčmou a platem k témuž přívozu ze vsí
Vysoké a Krchleby z každého sídla po věrteli žita; Vysoká ves
s dvory kmetci; Slatiňany s tvrzí a dvorem poplužním, Škrovač
Trpišov s rybníky, lesy, ostrovy s obou stran Labe; též výplatu
Rozhovcím Jířkovi Gerštorfovi od města Chrudimi zastavené.
8, F. 16.) Tyto statky všechny od komory české l. 1547 se statky
Jaroměř, Králové Dvůr, Králové Hradci a Táboru odňatými
byly za 45.002 kopy gr. česk. (90.004 kopy mš.) Janovi z Pern-
jež statky Chrudimské téhož roku za 3824 kopy česk. prodal.
8, M. 18 & 47, E. 26.)

v Chrudimi, mistru Václavovi Bílkovi Kořimskému. *) A tak obec Chrudimská zbavena všech statkův a důchodův svých nebyla s to, ani kněží, žákův a lidí chudých v špitálech vydržovati ani zaplatiti dluhů vzdělaných za let posledních. Neboť již l. 1621 na vydržování cíś. vojska 8200 kop mš. se vypůjčila, a l. 1622 dala Albrechtovi z Waldšteina za ušetření města, od jeho nejvyššího lieutenanta Cerboni a hejtmána Munschvice ukrutně stísněného a souženého, jistotu na 3500 kop mš. na místě čalounů, kteréž Waldšteín od obce v summě dotčené žádal. Z příčin těch na opětovanou žádost, cíś. rychtářem podporovanou, navraceny byly l. 1629 od císaře obci Chrudimské statky jí odňaté. (C. 215. — Lib. conf. 2, f. 174. — Archiv místodrž. C. 26/23.)

Z těchto statků vycházelo obci (dle zprávy 26. září 1658) užítku ročně 1300 zl.; mimo to vynášely cla, výroční a koňské trhy, bělidla a cihelna do roka 230 zl., tak že summa všech důchodův stálých byla 1530 zl., a příjmu na čas svoleného ze solního obchodu, z piva a vína ročně 450 zl.; tedy veškeré příjmy roční úhrnem 1980 zl. Naproti tomu vydávalo se z týchž důchodův ročně na penězích 1103 zl., totiž: děkanovi 350 zl., pak 2 bečky soli, 30 korcův žita, 4 kor. pšenice, 6 kor. ječmene, 14 kor. ovsu, 2 kor. hrachu, 1 kor. jehel, 100 žejdlíků másla, 1 vepř krmný neb za něj 7 zl. a na koření 14 zl., piva bílého 30 sudův čtyřvřederních; kaplanovi 35 zl., magistru školnímu 35 zl., kantorovi 17 zl. 30 kr., varhaníkovi 46 zl. 40 kr., kalkantovi 4 zl. 40 kr., zvoníkovi 4 zl. 40 kr., na vychování tří mláďencův školních 26 zl. 22 kr., písařům radním 70 zl., sluhům 30 zl., trubači posaunistovi 26 zl., 2 branným 12 zl. a 2 vrátným 8 zl., hlásným 20 zl., vodákovi 26 zl.: do špitálu z dvora obecního 20 zl. 50 kr. a na opravy cest, mostů a jiných potřeb města 350 zl.

Mimo to měla obec za komorou českou pohledanosti tyto: Jistinu l. 1616 od císaře Matyáše pojištěnou 4300 kop mš.: jistinu od Ferdinanda II. pojištěnou 500 kop. mš.; plat na cíś. vojsko od l. 1641—1645 v obci ubytované od hejtmánův krajských nařízený mimo všecky kontribuce a daně 10.353 zl.

*) Psal se tak bezpochyby dle rodiště svého *Kořima*, zaniklé obce na Budějovicku neb Prachensku.

29 kr.; plat z císařského panství Chlumeckého vedle nařízení Ferdinanda I. od l. 1562 na vychování kněžstva, žakovstva a chudých lidí ve špitálech, též na opravu zdí městských ročně na 100 kop míš. vycházející, avšak od l. 1616 zadržalý. A poněvadž obec na tu pohledanost za komorou českou ještě l. 1663 ničeho neobdržela, nemohla z důchodův svých nepatrných zapraviti dluhy, které t. r. ještě 10.304 kopy míš. vynášely. Pročež přinucena byla obec díl statků svých s cís. povolením 23. června 1693 prodati, totiž: a) dvůr kmetců ve vsi *Chrbokové* s příslušenstvím l. 1693 prodán za 250 kop gr. česk. Václavu Plesovi Heřmanskému ze Sloupna (D. Z. 26, O. 19); b) dvůr poplužní *Pochobradský* s polovicí kostelního podání Nejsv. Trojice, s poplužím, vším obilím a senem, však prázdný beze všeho dobytka a nářadí hospodářského, l. 1694 dne 21. července prodán za 5400 zl. rýn. Augustinovi Norbertovi Voračickému ryt. z Paběnic, který jej k statku Malči připojil. (D. Z. 403, C. 14.)

Emigranti Chrudimští.

Mistr *Václav Bílek Kořimský* cís. rychtář v městě Chrudimi učinil na král. komoru českou dne 5. května 1626 zprávu, že poručení dané na hradě Pražském dne 13. února 1626 za příčinou sousedů, kteří k náboženství katolickému nechtíce přistoupiti od města odešli, třikráte rozdílne každé dvě neděle po ulicích provolati dal, s tím doložením, že pokudž by se jedenkaždý z týchž zběhlých od toho provolání v šesti nedělích k statku svému nenavrátil a k právému sv. náboženství katolickému nepřistoupil, jeho statku odběžného k ruce král. komory se ujme. Takových z Chrudimi zběhlých lidí, však na větším díle chudých a denní prací se obživujících, bylo 160, z nichž však (dle zprávy téhož cís. rychtáře podané dne 8. června 1626) někteří po vytažení vojska z města opět k statkům svým se navrátili, ale katolickými býti nechtěli. Pročež cís. rychtář k nařízení komory české danému dne 22. června 1626 všechny grundy a pozůstalosti týchž lidí zběhlých k ruce král. fisku, v opatrování přijal. Byli to dle seznamu a inventáře gruntův těch, přiloženého ke zprávě cís. rychtáře, sousedé tito:

a) Z města:

Michal Šmidych, zanechal dům prázdný a vyplundrovaný, koupený za 230 kop míš., který r. 1636 pro kontribuci a šos císařové zadržalý k obci postoupen byl; mistr Jan Zytkonydes zanechal dům řečený Kuchyňkovský za 1500 kop, dům řečený Suchorad za 1000 kop, sladovnu na podměstí za 325 kop, rolí jedno za 440 kop, zahradu za 100 kop, dvě vinice za 295 kop, dvůr na podměstí s 43 kopami a 57 záhony rolí, 3 zahradami, loukou a 3 vinicemi, vše náležející téhož Zytkonydese manželce a dítkám po Samuelovi Kuchyňkovi, otcí jejím, v summě 4200 kop; Jan Pátek st. dům za 500 kop a rolí za 190 kop; Daniel Ešín dům za 600 kop, vinice a rolí s půl dvorcem za 550 kop; Václav Slon dům k obci dávno prosedělý, na němž mu žádná spravedlnost nenáležela; Václav House dům se zahradou za 500 kop; Tomáš Šerý dům s vinicí za 900 kop; Pavel Horský dům za 850 kop, dvůr s 30 kop. rolí a zahradou za 1000 kop; Stefan Wagner dům za 950 kop, dvůr s rolími za 3050 kop; Anna Hradecká 2 domy za 1050 kop; Daniel Sperat dům za 570 kop; David Srn dům za 300 kop, domek na podměstí za 150 kop; Jiřík Křepelka dům s vinicí za 410 kop; Vojtěch Zych dům za 255 kop, od vojákův na konec splundrovaný, chalupu se zahradou, rolí a vinicí za 398 kop; Mikuláš Dreylink dům spuštěný, na němž žádné spravedlnosti neměl, za 230 kop; Jan Polický dům za 270 kop, na němž neměl žádné spravedlnosti; Matěj Dražkovský dům za 470 kop; Mikuláš Kadiberka dům za 460 kop, dům na předměstí řečený Kukulovský za 220 kop, louky, rolí, chalupu a viničku za 694 kop; Jakub Spurný dům se zahradou a vinicí za 679 kop; Jan Mastík dům za 700 kop, dvůr na předměstí s rolími, chalupou a zahradami za 865 kop; Jan Kůle dům za 380 kop; Daniel Trnka dům za 86 kop, které náležely k obci; Křištof Widmon dům za 440 kop, chalupu na předměstí za 200 kop; Jan Komínek 2 domy v městě za 800 kop, dům na předměstí se zahradou za 350 kop; Václav Vaníček dům, jenž náležel jeho manželce, která k náboženství katol. přistoučila; Jan Hodina dům za 450 kop; Matěj Slavonický dům za 750 kop; Jan Zoubek dům za 700 kop; Štastný Žitavský spravedlnost 740 kop na domě cís. rychtáře, vi-

nici a zahradu za 300 kop; Tobiáš Felix dvůr s 11 kopami záhonů rolí, zahradou, 2 vinice a chalupu za 3000 kop; Jan Hora dům za 400 kop, dvě vinice a zahradu za 280 kop; Jan Mečíř dům za 700 kop, chalupu na podměstí, zahradu, rolí a vinice za 465 kop; Ambrož Laurýn dům za 550 kop, chalupu se zahradou a 2 vinice za 372 kop; Matouš Traptík dům za 600 kop, od vojákův splundrovaný, tři vinice a zahradu za 380 kop.

b) Z předměstí:

Adam Jablonka zanechal dům za 230 kop; Matěj Cihlár dům se zahradou za 400 kop; Matěj Králíček dům za 260 kop, ale navrátil se a zůstal katolickým; Jan Svoboda dům za 40 kop; Jiřík Čapek dům za 250 kop; Lukáš Bednář 2 domy za 485 kop; Fridrich Hermon dům a 2 vinice za 330 kop; Jan Březina dům a 2 zahrady za 500 kop; Salomena Sokolová dům za 200 kop; Václav Šprech dům 185 kop; Jan Tlampa domek za 40 kop; Mikuláš Tábořský domek za 190 kop; Jakub Králíček dům za 200 kop; Šimon Slavík dům a vinice za 520 kop; Jan Sykař dům za 500 kop; Václav Vinař dům za 330 kop; Václav Vrabský dům za 400 kop; Matěj a Pavel bratři Radoušové dům v městě za 750 kop, 2 domy na předměstí (jeden řečený Zmrzlovský) za 730 kop, chalupu, 4 vinice a zahradu za 945 kop; Havel Bydžovský dům za 340 kop, v němž jeho manželka, katolička zůstávala; Václav Oliva dům za 220 kop; Tomáš Bohdanecký dům, který však Jeronymovi Radimířskému nezaplatil; Jan Rychnevský, soukeník, dům za 245 kop, v němž jeho žena katolička zůstala; Ondřej Milner dům za 180 kop; Václav Tichý dům za 143 kopy; Jan Pelikán dva domy s kusem místa za 272 kopy; Jan Pleskač dům za 113 kop; Jakub Biza dům, zahradu a palouk za 608 kop; Jan Turek dům za 360 kop; Matěj Žundalek dům za 150 kop; Matěj Česal domek za 100 kop; Jan Sekera domek za 150 kop; Jan Jedlička dům za 250 kop; Václav Podvala jinak Hradecký dům a mlýnec za 545 kop; Václav Konvalinka chalupu se zahradou za 200 kop; Jiřík Pučálka chalupu se zahradou za 170 kop; Jan Hlaváček chalupu se zahradou za 140 kop; Řehoř Bucháček chalupu se zahradou za 40 kop; Petr Drajer dvůr se za-

hradou a rolím za 1050 kop; Jan Šumpele dům se zahradou a rolím za 360 kop; Jiří Volešnický chalupu za 135 kop; Matěj Hradištský chalupu se zahradou za 200 kop; Viktorjn Šust mlýn obecní, jemu pod plat dědičný každoroční prodaný, na nějž dal závdavku 600 kop na dlouhé mincí, na ten čas již celý vytlučený a vyplundrovaný; Martin Prokůpek dům sirotčí, na němž ničeho neměl; Pavel Karban chalupu, zahrádku a 2 vinice za 254 kop; Václav Sýtař chalupu se zahrádkou za 270 kop; Václav Šatal dům a rolí za 515 kop, dva krámy řeznické za 90 kop; Voršila Javůrková dům a rolí za 340 kop; Valentýn Huma dům za 250 kop; Jan Trousil chalupu a vinici za 130 kop; Lukáš Opotský chalupu za 75 kop; Tobiáš Batík 2 domy, rolí a zahradu za 1312 kop; Pavel Petržilka chalupu za 200 kop; Jan Kurda chalupu za 120 kop; Karel Boužek dvorec a rolí za 543 kop; Jan Chrudimský chalupu za 120 kop; Jan Ciblař dům za 200 kop; Vavřinec Vrchol chalupu, zahrádku a vinici za 200 kop; Kateřina Jedličková domeček za 162 kop; Jiří Laňský domeček za 218 kop; Šimon Chlumecký domeček za 150 kop; Pavel Nojem dům za 210 kop; Tobiáš Cuřidlo dům za 320 kop; Beneš Jaich dům a vinici za 300 kop; Václav Solnický dům a vinici za 455 kop; Jan Svoboda chalupu za 210 kop; Kateřina Kabová domeček a zahrádku za 200 kop; Martin Kolář chalupu za 100 kop; Jiřík Vorlický dům za 400 kop; Eliáš Kolář dům za 830 kop; Matouš Solnický chalupu za 110 kop; Fridrich Těšinský dům, zahradu, louku a rolí za 855 kop; Řehoř Čechtický dům se zahradou za 111 kop, který ujala vdova v svém dílu, pak domek v městě při zdích městských za 100 kop; Matěj Komínek chalupu za 100 kop; Václav Holík chalupu a zahrádku za 200 kop; Jiřík Pajer dům manželce náležející; Václav Řemeslo dům, chalupu a 2 zahrádky za 208 kop; Voršila Vlachová domeček za 200 kop, všechen zadlužený; Křištof Křestánek domek a rolí za 350 kop, navrátil se a stal se katolickým; Pavel Pečeňka dva domy, z nichž jeden v městě, sladovnu, zahradu, rolí a viničku za 2323 kopy, v čemž však měl též spravedlnost bratr jeho nezletilý; Václav Mareš dům za 250 kop; Jan Papoušek mlýn za 2300 kop; Jan Plička chalupu a zahrádku za 170 kop; Mikuláš Doležal dům se zahradou a ro-

lím za 460 kop; Jiřík Hájek dům a zahradu za 450 kop; Jan Sedláček domek a zahradu za 130 kop; Šimon Dušek dům za 100 kop; Jakub Dvořáček domek a viničku za 400 kop; Petr Srbek dům a vinice za 410 kop; Jiřík Hes domeček za 225 kop; Daniel Srbek dům a 3 vinice za 389 kop; Dorota Pátková sladovnu za 1000 kop a vinici za 50 kop; Matěj Zužka chalupu za 195 kop; Václav Dušek dvorec za 240 kop; Václav Mlynář dvůr a rolí za 700 kop; Martin Procházka dům. chalupu a vinici za 391 kop; Zacharyáš Kubata domeček za 300 kop; Jakub Malý chalupu a rolí za 168 kop; Jan Vinař domeček a zahradu za 368 kop; Jan Tichý chalupu za 100 kop; Jan Dreylink chalupu za 100 kop; Mandalena Pilařka chalupu za 40 kop; Pavel Procházka domeček a vinice za 446 kop; Matouš Hakl domeček za 150 kop; Deynožková vdova chaloupku za 40 kop; Václav Prskáček chalupu za 160 kop; Dorota Holubka dvorec za 2300 kop; Jiřík Holub dvůr za 2800 kop; Adam Vrána statek, v němž nic neměl; Jiřík Dušek dvůr za 150 kop; Jan Koníček, jinak Zítka mlýn s dvorem, se vším příslušenstvím za 4700 kop; Mandalena Jirková dům se zahradou za 500 kop; Jan Tuzek chalupu se zahradou za 200 kop; Matěj Vokounek chalupu, vinici a zahradu za 241 kop; Ondřej Ondráček dům se zahradou, chalupu a vinici za 482 kop; Adam Vlčák chalupu a vinici za 208 kop; Jan Kučera dům, zahradu a vinici za 502 kop; Jakub Pokorný domek, zahradu a vinici za 300 kop; Jiřík Doubrava domeček za 250 kop; Jan Zmrzlík domeček za 300 kop; Pavel Sedlák chalupu se zahrádkou za 150 kop; Samuel Kozarek domeček a rolí za 368 kop.

Summa všech těch statků, po emigrantech zůstalých, bez svrškův (které od osob odcházejících vyšíkovány byly, mimo některé chatrné nádoby dřevěné, jako truhly prázdné vytlučené, stoly a almary) obnášela podle kněh městských 86.876 kop mš.

Avšak brzy po ujetí se těchto statků k ruce král. komory vojsko do města velmi zhusta u velikém počtu ubytováno bylo, které nevázaností svou domy emigrantův i mnohé jiné v zříceniny přivedlo, tak že i podruzi v týchž domech obstát nemohli, nýbrž pryč ucházeti musili, čímž město více

a více pustlo a cena statků tak klesla, že mnohý z nich ani za šestý díl ceny kupní prodati se nemohl.

Podle zprávy téhož císařského rychtáře, k novému poručení na komoru českou dne 26. listopadu 1630 odeslané, nacházelo se statkův a gruntův, avšak zpustlých, po 34 emigrantech v městě Chrudimi jen v ceně 8647 kop míš., na nichž berně a obecních závad od mnoha let zadržalých tak i jiných dluhův a spravedlností lidem katolickým povinných bylo 3190 kop 5 gr. a quoty městské 830 kop 30 gr., tak že z těch statků všech, kdyby k prodání byly přišly, král. fisku náležeti mělo jenom 3525 kop 42 gr.

Podle zprávy purkmistra a konšelů města Chrudimě dne 20. května 1636 na komoru českou učiněné zbylo již jen po 23 emigrantech domův a statků na větším díle pustých aneb skrze vojenskou všetečnost, kteréž žádný zbrániti a opřiti se nemohl, k dokonalému zřícení přivedených, na kteroužto pozůstalost některé osoby z krevnosti a příbuznosti aneb díky těch emigrantů se potahovaly a jí užiti žádali. — Purkmistr a konšelé se staršími obecními i na místě obce města Chrudimě vyhledávali toho při císaři, aby ta pozůstalost emigrantů darována byla na opravu kostela panny Marie a věže při něm tak rozpukané, že lidem i stavením blíž i žicím záhubou hrozila; není však vytčeno, zdali Chrudimští milosti té užili. (C. 215, C. 6 & 11/51.)

Jaroměř.

Obec král. věnného města Jaroměře nad Labem pro úcta-
stenství ve zpouře propadnutí měla v pokutě nepatrné sta-
tečky své, za 6977 kop 54 gr. míš. odhadnuté, totiž: a) Ves
Kohoutov s 6 osedlými, s rychtou svobodnou, lesem, rybníky
a potokem, jak to obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných
od císaře Ferdinanda I. bez panství ke kostelu a špitálu bylo
postoupeno a l. 1575 od krále Maximiliana II. z milosti
i s vrchností k dědictví dáno jest. (D. Z. 18, P. 18.)* —

*) L. 1547 propadlo město Jaroměř v pokutě vesnice *Heřmanice* s tvrzí pustou, podacím kostelním, clem, kusem Labe a mlýnem u též vsi, Brod, Slotov, Krabčice, Sviništany, Vyhňalov a Proruby, které téhož roku od král. komory koupil Jan z Pernšteina, jenž pak l. 1549 prodal

b) Statek řečený *na Kopaninách*, grunt a les s dvěma poddanými, tudíž osedlými a vším příslušenstvím, který obec Jaroměřská l. 1604 od Václava mladšího Záruby z Hustiřan na Plese a Třeboveticích za 303 kopy míš. koupila. (D. Z. 132, G. 28.) — Ale tyto statky obci Jaroměřské, častým ubytováním cís. vojska zadlužené a zchudlé z milosti jsou ponechány.

Od obce však za příčinou reformace dle zprávy cís. rychtáře Jeronyma Todta z Kamenice, na komoru českou dne 31. června 1626 učiněné, odešli sousedé tito: a) *z města*: Tomáš Petrův s manželkou a dítkami, David Tyrhof a Jan Tarník, kteří zanechali tři domy pusté se zahradou a poli; — b) *z předměstí sv. Jakuba*: Jan Šebs, Salomena Komínková s dítkami, Bartoloměj Ryňkeš s manželkou a dětmi, Jan Hoffman, jirchář, s manželkou, Jiřík Špringer s manželkou, Kateřina Veselá, Ludmila Kozmánková s dítětem, Jeronym Voštíp s manželkou a dítkami, Maruše Pičková se synem a dcerou, Valentýn Štaud s manželkou a dětmi, Tobiáš Strouhal s manželkou a dětmi, Václav Ččetka, Václav Jindra s manželkou, Kristof Reyh, Adam Cyndler, zanechav manželku při statečku, Štěpán Borovnický s manželkou, Pavel Třebachovský, zanechav při městě syna a dceru, Šimon Jindra s manželkou, Václav Hrnčír s manželkou a dětmi, Anna Buková, Regina Cuchonová s dětmi, Václav Turnovský, Pavel Korbel a Salomena Strouhalová; — c) *z předměstí Pražského*: Jan Střezoměřický, Laurýn (Vavřinec) Chudek, osoba radní s manželkou, Mandalena Chudková, Jan Prokůpek s manželkou, zanechav dítky své v dvorci s čeládkou, Samuel Cykán s manželkou a dětmi, Šimon Mezřícký, zanechav manželku při statečku, Jakub Bohatý s manželkou a dítkami a Tobiáš Tomášův, kteří zanechali 1 dům, 2 sladovny, 20 chalup, 3 dvory, několik zahrad, luk a rolí; — d) *ze vsi Hořenic*, pod šos k právu města Jaroměře náležející: Jakub Sedláček (jinak Němeček) s manželkou, Martin Kuna a Adam Hauzer, zedník, kteří zanechali dva dvory pusté s poli a lukami, pak chalupu prázdnou.

Domy a grunty po těchto emigrantech zůstavené, na větším díle pusté, ujaty byly jakožto věci odběžné dne 22. května

ves Sviněšany Ludmile z Gerštorfu, vdově po Janovi Chvalkovském z Hustiřan, za 1250 kop gr. česk., ostatní pak vsi Janovi Hostinskému z Waldšteina za 3250 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 14 & M. 18; 47, E. 25.)

1626 k ruce komory české a císař. rychtáři v moc uvedeny jsou skrze Jana Hoška Smiřického, primasa města, Josefa Heliadesa, poručeného purkmistra, Jana Jiřího Manna a Jana Hencelia Pacovského, radky k tomu nařízené. Grunty tyto všechny byly ještě l. 1628 pusté dle zprávy obce dne 3. prosince t. r. na komoru českou podané; pročež obec žádala, aby grunty ty se prodaly a peníze se obrátiti mohly na opravy chrámu, na vychování kněžstva, žákovstva a chudých i k jiným potřebám obecním; ale od komory nařízeno, aby obec grunty dotčené třem osobám z prostředku svého k opatrování odvezdala. (C. 215, J. 2. — R. 109/19.) — Dle zprávy císař. rychtáře Jaroměřského z dne 22. června 1650 ušel ze vsi Kouhoutova bývalý rychtář a poddaný Kristof Seydl pro náboženství od svého statečku, který proto k ruce král. komory byl ujat. (C. 215, J. 2.)

Jihlava.

Obec města Jihlavy na Moravě, pro účastenství ve zpoure všeho jmění odsouzená, měla k ruce král. fisku v pokutě propadnutí všechny statky své v Čechách ležící, totiž: a) Vesnice celé Eberharčice (Eberharec), Buková a Staré Hory (Altenberg, kr. Čáslav.) s lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1543 sobě sama opět do desk vložila. (D. Z. 250, C. 22.) — b) *Střítež* (Schrittens, kr. Čáslav., okr. Polná), tvrz a ves Střítež s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem s pilou, mýtem, též vsi Ždírec (Seelenz) s podacím kostelním, Dobronín (Dobrenz) kromě 4 lidí k Polné náležejících, vsi pusté Zvonějov s podacím kostelním, Debešov a Heroltice s příslušenstvím jak to obec Jihlavská l. 1536 od Jana staršího Trčky z Lípy za 5500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 42, H. 22). — c) Městečka *Stoky* (Stöcken) a *Vyskytnou* (Gieshübel, kr. Čáslav., okr. Polná) s podacími kostelními, vsi Petrovec, Tloukov, Hlavkov (Lukau), Rauchnek (Raunek), Jiřinu (Jirsching), Jezenou (Jesau), Dvorce (Höfen), Nové Dvory (Neuhof), Smržnou (Smržná, Simmersdorf) s podacím kostelním, též plat roční 4 kop gr. česk. ve vsi Eberharci (Ebersdorf), dvůr Šipnovský, dvory dva řečené Platavé (Plutovy) s příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1596 od bratří Trčkův z Lípy Viléma a Kristofa Jaroslava za 15.000 kop gr. česk.

koupila. (D. Z. 171, F. 25 & 127, F. 14.) — d) Ves *Hladov* (Waldhof, kr. Čáslav., okr. Polná) a dvůr poplatní *Hubenov* (Steindorf) při též vsi ležící s příslušenstvím, což město Jihlava l. 1590 od Albrechta Měděnce z Ratibořic za 600 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 178, L. 2.)

Avšak za přimluvu kardinála a knížete z Dietrichšteina zůstavena byla obec Jihlavská při statcích svých velmi zadlužených, a cíś. resolucí z dne 25. ledna 1626 schválena byla smlouva mezi obcí a tamějším král. rychtářem *Janem Heidlerem z Bukové* skrze král. kommissary dne 21. června 1625 uzavřená, vedle kteréž smlouvy obec města Jihlavy dotčenému Heidlerovi v summě dlužní 93.333 zl., jemu a jeho pastorkům povinné, od statků svých postoupila městečko Štoky, vsí Střítež, Petrovec, Smrčnou, Ždírec, Hibrálec (Hilbersdorf) a Eberharec (Ebersdorf) se zámekem, pivovárem, mlýny, dvory poplužními a pilou ve vsi Stříteži se vším příslušenstvím. (D. Z. 153, M. 7, 10 & 11.) — Témuž Heidlerovi prodala obec Jihlavská l. 1628 vesnice Dobronín (Dobrenz, Dobrans) a Nové Dvory (Neuhof) za 6500 zl. Moravských (po 70 kr.). (D. Z. 299, E. 4.)

Joachimsthal.

Král. horní město Joachimsthal (Joachimov, kr. Cheb.) účastnilo se zpourey stavův tím, že rada městská lehkomyšlně poslušna byla rozkazů Mansfelda, jemu král. peníze z tamější mince odváděla, posádku jeho přijala, i hejtmana od direktorův a správců země dosazeného se přidržela. Pro toto provinění po bitvě bělohorské uvěznění byli na radnici Staroměstské někdejší mincmistr z Joachimova *Lengfelder*, jenž 7000 zl. z mincovny Mansfeldovi do Lokte dodal, a pomocník jeho *Jakub Beer*, jenž se i řečmi neslušnými provinil. (C. 215, C. 1/1.)

Kadaň.

Král. město Kadaň (Kadan, Caden, Kaaden, kr. Žatec) účastnilo se zpourey podporováním stavův odbojných, poddalo se však po bitvě bělohorské plukovníku Albrechtovi z Wald-

šteina hned na počátku l. 1621 a proti odvedení jisté summy vydrancování bylo zproštěno. A poněvadž purkmistr a radda města listem svým, dne 18. ledna 1621 cís. kommissari knížeti z Lichtenšteina zaslaným, se zavázali věrnost a poslušnost císaři přísahou slíbenou až do prolití krve zachovati, a od Mansfelda k nevěrnosti pohnouti se nedali; obci Kadaňské statky její, od cís. rychtáře k ruce král. fisku ujaté a spravované, navraceny jsou vedle cís. resoluce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené. (Archiv místodrž. K. 17/79 & C. 215, P. 123/52.) K těmto statkům náležely: a) Ves *Čákovice* (Čachovice, Šachovice, Tschachwic) s podacím kostelním a krčmou výsadní, dvory kmetců s platem v *Ouhošťanech* (Otčany, Ahatschau, Atschau) a v *Čermici* (Čermíky, Tschirmich), 3 mlýny v městě, Nový nad mostem, Špitálský a Veliký, též cla na vodě i v branách, jak to l. 1549 od císaře Ferdinanda I. obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných bylo navraceno a darováno ke kostelu p. Marie, k špitálu a ke škole a pak dne 28. listopadu 1561 vrchnost a panství nad tím za 125 kop gr. česk. jest doprodáno. (D. Z. 8, C. 3 & F. 6; 14, E. 21.) — b) Vsi *Milšany* (Milsa, Milsau), *Vrchnice* (Würgnic) a dva dvory v *Prahli* (Prubel, Pröhl), jak to obci l. 1547 bylo konfiskováno a l. 1549 dne 18. října od císaře Ferdinanda I. za 882 kopy 38 gr. česk. opět jest prodáno. (D. Z. 9, B. 25.) — c) Rybník řečený Jezero při městě Kadani, pod vrchem viničním Hyršperkem ležící, s příslušenstvím, který obec léta 1572 od Bohuslava Felixe Hasišteinského z Lobkovic za 1700 kop gr. pražsk. koupila (D. Z. 14, P. 18); též rybníček nad týmž Jezerem ležící, který obci l. 1562 též Lobkovic za 350 kop postoupil. (D. Z. 14, P. 30.) — d) Ves celá *Krásný Dvoreček* (Schönhöfl) s podacím kostelním a krčmou, půl vsi *Burgstadtel* s rybníkem Trypeytl řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1590 obci Kadaňské Jiří starší z Lobkovic za 5850 kop mfš. prodal. (Archiv místodrž. L. 39/255. — D. Z. 25, G. 18 & 167, A. 13.) — e) Ves Hošťany (Ouhošťany, díl) s tvrzí pustou, podacím kostelním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 obec Kadaňská od Lorence Strejčka. měšténina téhož města za 4596 kop 49 gr. mfš. koupila. (D. Z. 185, N. 29 & 136, H. 21.)

Město pak postíženo bylo velikými pohromami; neboť požárem, dne 26. srpna 1631 mezi 11—12 hodinou dopoledne v domě měšťana Matyáše Kempfa vzniklým, popelem lehlo 66 domů v městě, též klášter sv. Michala, krámy masné a chlebnice, 2 brány městské a jiná stavení obecní, pak 32 domy v předměstí s 25 dvory a stodolami obilím naplněnými. (Dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Chytěrký z dne 2. září 1631. — Archiv místodrž. K. 17/69.) Mimo to při vpádu saském l. 1631 vzato bylo město mocí od lidu nepřátelského, na jehož vydržování měšťanstvo velikou summu peněz složití musilo; k tomu na vychování cís. vojska dle kvitancí od 25. února 1632 až do 17. září 1633 za maso, žito a oves vydáno bylo hotových peněz 53.786 zl. i všecko pivo od měšťanů vařené vojínům zdarma bylo dáváno, tak že mnohý měšťan z jedné várky ani tolik nevytěžil, aby mohl k druhé várce chmel koupiti a várečné zaplatiti. A poněvadž nouzí a bídou takto povstalou jakož i morovou ranou téhož času na 1500 měšťanů a nájemníků v městě zemřelo, a nepatrný počet měšťanů pozůstalých trvale na jednu setninu vojska náklad vésti musil, přinuceno bylo měšťanstvo na vychování vojska obrátiti též 8750 zl. cís. daně z piva. Proto k žádosti purkmistra a raddy městské, císaři podané, městu Kadani ohněm a válkou na mizinu uvedenému a na 21.479 kop míš. zadluženému, nejenom komorní plat roční na tři léta, od měsíce srpna 1631 počínajíc, byl prominut, nýbrž i obec od zaplacení dotčené daně podle návrhu komory české z dne 27. září 1633 měla býti osvobozena. K tomu povoleno bylo obci od české komory dne 16. května 1635, aby se na vystavění mlýnův a jezů sešlých od jistého žida vypůjčila 1000 kop míš. (K. 17/69.)

K zpuštění města nemálo přispěla též reformace katolická; neboť mnozí měšťané obávajíc se ubytování 80 vojáků, které kommissář reformační koncem měsíce ledna 1626 do města uložil, utekli od statků svých do ciziny. Byli to dle zprávy cís. rychtáře M. Matouše Egera, dne 26. května král. komoře učiněné, sousedé následující:

a) *Z města: Tomáš Zickan* (Cikán), v čas zpourey primas města, s manželkou svou Dorotou zanechal 3 domy na náměstí, domek se stodolou v předměstí, 3 vinice, na 24 korců

polí, 3 jitra luk, zahradu a chmelnici, též půl lánu rolí ve vsi Ohačanech a 4 kusy hovězího dobytka. — *Zachariáš Melser*, za času zpourey spoluradní městský, a manželka jeho Kateřina, zanechali 2 domy v městě, dům se stodolou v předměstí, 6 vinic, 17 jiter polí, 2 jitra luk, 2 chmelnice a půl lánu rolí ve vsi Čachovicích. — *Sabina Kúrbicserová*, vdova po Kašparovi K., spoluradním v čas zpourey, zanechala 2 domy, dvůr se stodolou, 2 vinice s polovicí lisu, zahradu a chmelnici s domkem, 7 jiter rolí a 3 jitra luk. — *Martin Schwarz*, v čas zpourey senator, zanechal 2 domy na náměstí, dům a sladovnu s dvorem, zahradou a vinicí v předměstí, 3 vinice a dvůr ve vsi Čachovicích; po jeho pak dceři nevlastní Marii Neumannové zůstalo na 2000 kop mš., které l. 1630 byly konfiskovány, poněvadž se do města nenavrátila. — *Gottfried Saifert*, v čas zpourey spoluradní, s manželkou svou Annou Marií zanechal svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $\frac{3}{4}$ lánu polí, 3 jitra luk; též dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici s polem a $14\frac{1}{2}$ jitra rolí, jeho manželce a její dceři po Ondřejovi Taschnerovi náležející. — *Henrich Fink*, v čas zpourey senator, zanechal 6 jiter polí. — *David Carl*, lékárník, a manželka jeho Anna, zanechali dům na náměstí, $6\frac{1}{2}$ jitra polí a 1 jitro luk; též svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $\frac{1}{2}$ lánu rolí. — *Martin Steinpuch*, v čas zpourey radní a jeho manželka Judita, zanechali dům na náměstí, dům a sladovnu se stodolou a zahradou v předměstí, chmelnici, 9 jiter polí a 6 jiter luk. — *Jan Schuffenhauer* zanechal dům v městě a $1\frac{1}{2}$ jitra pole. — *Vilém Schwarz* a manželka jeho Ludmila zanechali dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici a chmelnici, $10\frac{1}{2}$ jitra polí a 2 jitra luk. — *Jan Winkler*, krejčí, s dcerou, zanechal dům. — *Vdova Jana Arelta* zanechala dům, 3 jitra polí a 1 jitro luk. — *Jan Weck* s manželkou Barborou, zanechal dům v městě, dvůr se stodolou v předměstí, vinici, $15\frac{1}{2}$ jitra polí a 4 jitra luk. — *Jiří Porres* s matkou, zanechal dům na náměstí, vinici se zahradou a $1\frac{1}{2}$ jitra rolí. — *Krištof Petsoldt* zanechal dům na náměstí a 2 vinice. — *David Streitska* (Strejčka) zanechal dům v městě, dvůr a chmelničku v předměstí, vinici a 6 jiter polí. — *Matyáš Hildebrandt*, dům a dvě vinice. — *David Seldenreich*, dům v městě. — *Erhard Koch*, 2 domy a sla-

dovnu. — *Martin Schwab*, 2 domy v městě s polem. — *Matyáš Zimmerheckel*, dům v městě. — *Mojžíš Kraus*, dům v městě a 3 jitra rolí. — *Jan Kuntz*, dům na náměstí. — *Lorenc Geisling*, 2 domy v městě, zahradu, vinici a 4 jitra polí. — *Jan Ulrich*, v čas zpourey městský písař, dům v městě.

b) *Z předměstí*: Jakub Jöckel, provazník; Jiří Jirník, kovář; Martin Müller, Burghard Richter, Peter Riess, Michael Gratus, Jiří Siegel, Krištof Haman, Krištof Schaller, Zachariáš Tomaschka, Kristian Lindtner, Ludvík Keppel, Michael Hochlöhner, Martin Grabner, Joachym Wagner a Jan Schlosser, kteří zanechali po 1 domu, 3 vinice a 1½ jitra polí.

Ze statků po těchto emigrantech pozůstalých jenom některé byly prodány skrze plnomocníky emigrantů ve lhůtě k tomu ustanovené, větší však díl jich byl l. 1630 od císařského rychtáře k ruce královské komory ujat, z nichž potom l. 1631 shořely domy Sabiny Kürbitzerové, Martina Schwarze, Jana Wecka, Jiřka Porressa, Davida Streička, Davida Seltenreicha, Martina Schwaba, Matyáše Zimmerheckla, Mojžíše Krause, Jana Kunze a Lorence Geislinga. Ostatní pak zůstaly pusté a prázdné, poněvadž z nepatrného počtu sousedů pozůstalých žádný jich koupiti nemohl. Z jmění pozůstalého po emigrantech, kteří v čas zpourey v kostele farním oltáře a křtitelnice zbořili, povoleno bylo k obnovení téhož kostela 5000 kop míš. Marně však žádala obec, aby statky emigrantů k zaplacení dluhův obecních 15.000 kop míš. byly obráceny. (Dle zprávy purkmistra a rady obce z dne 23. prosince 1633. — C. 215, K. 1.)

Kinšperk.

Obec města Kinšperku (Königsberg) pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek svůj, *zámek a město Kinšperk* (kr. Cheb., okr. Falknov.) s předměstím starým, jak to obci léta 1606 od krále Rudolfa II. bylo postoupeno a připojeno pod léno a manství (Steinlehen) k zámku Loketskému. (D. Z. 129, M. 14.) Statek ten od královské komory koupili bratři *Mettermichové* se statky Šteinhof a Krainhof, Jaroslavovi Hoffmannovi konfiskovanými. (D. Z. 143, M. 17. — Viz Hoff-

mann.) — Pohledanost obce města Chebu na témž statku, jakož i na statech měst Ostrova a Tachova, v summě 28.555 kop, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena (C. 215, C¹/₁.)

Klatovy.

Král, město Klatovy účastnilo se povstání stavů zvláště tím, že purkmistr, rada i všecka obec listem dne 31. srpna 1619 direktorům připověděli do nejvyššího přemožení svého císař. vojsku odpírati a se hájiti, žádajíce za podporu municí i kusem polním. Pročež po vítězství bělohorském obci Klatovské všechny statky a důchody obecní, špitálské i zádušní v pokutě odňaty a císař. rychtáři k správě a opatrování od komory odevzdány byly, totiž:

a) Tvrz a ves *Luby* (kr. Plzeň) s podacím kostelním a dvorem poplužním, tvrz pustá *Břesko* s dvorem poplužním pustým, vsi *Malá Veska*, *Vrhavěč* (díl) a *Lhotka* (díl), s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to vše obci Klatovské, která týž statek l. 1544 po Ladislavovi Loubském za 5000 kop míš. koupila (D. Z. 43, K. 29), l. 1547 pro účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a l. 1549 od komory opět za 2250 kop gr. česk. prodáno. (D. Z. 8, H. 14 & S. 10.)

b) Vsi celé *Ostřetice*, *Oujezdec*, *Habartice* a *Těšetice*, též plat na lidech v *Cvršovsi* (*Svrčevsi*) a *Štěpanovicích*, s dědinami a 16 rybníky, zejména *Nevděk*, *Veliký*, *Ostřetický*, *Medenice*, *Hřešil*, *Okřín*, *Šašek*, *Pikač*, *Na Louce*, *Mertlíkovský*, *Jamky*, a jiných pět rybníků řečených *Kouskovských* — jak to vše obec Klatovská l. 1547 císaři v pokutě postoupila a l. 1549 v úterý po sv. Ludmile od komory opět koupila za 3721 kop gr. česk. a proti placení ročn. 55 kop gr. česk. k špitálu městskému při mostě na chování chudých. (D. Z. 9. B. 15.)

c) Dvůr *Točansk* s lidmi osedlými, s 10 mlynáři a dvořáky u města ležícími, totiž v *Novákovících* dvůr, v *Beňovech* dvůr a mlýn, v *Poborovicích* dvůr a mlýn, ve *Volanovech* mlýn a dva dvory se šlejférnou, mlýny *Bradačovský*, *Červený* a *Huvňovic*, dvůr *Tajanov*, s řekou *Úhlavou*, na níž mlýny vytčené ležely; též rybníky *Novákovický*, *Pod-Nová-*

kovický a Šedík; lesy řečené Mikykovská Hůrka, Bor, Pokrvadlo, Špitálsko, Makalový s rybníčkem Kantůrek řečeným, Hůrky, v Liškách s rybníkem Vrabec řečeným, Újezdecká Hora s porostlinami na Vostřeticku, Habartické lesy a porostliny; pak dvory kmetců pusté v Kosmáčově s příslušenstvím; lesy a porostliny v Kalu, na Hájíštích u Slavošovic, i jiné všecky blíž a dál města ležící. Též všecka cla, mýta v branách, platy městské z domův, dvorův a chalup, pivovárův, krámův masných, zahrad a jiných, kterýchž obec Klatovská od starodávna požívala. Při tom i statky a platy špitálské a zádušní, k špitálu v předměstí, ke kostelům Matky Boží v městě a sv. Jakuba v předměstí, i k farám nadané a náležité, totiž: rybník Napařikovský s druhým pod ním; platy z některých dvorův a chalup v předměstí, z dvou pivovárů, jednoho špitálského a druhého k faře, ze 4 krámův masných, z mlýna Huvňovic v Drahách, též z některých dědin, luk, zahrad a chmelnic, cožkoliv toho k týmž kostelům, farám a špitálu, i také ke kostelu sv. Martina na hůrce nad městem ležícímu s podacím kostelním náleželo — jak vytčené statky všecky obci Klatovské l. 1547 v pokutě byly odňaty a z milosti od císaře Ferdinanda I. l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši navraceny na vychování kněží, žákův a chudých lidí v špitále a pro opatrování a opravu města i jiné obecní potřeby. (D. Z. 8, H. 14 & 14, F. 6.)

d) Díl statku *Měcholup* — polovice tvrze, vsi, dvoru popl., pivováru a mlýna, ves celá Domažličky, díl vsi Třebíšova a jeden osedlý v Petrovičkách — jak to obec Klatovská l. 1589 od Sezimy Sedleckého z Újezdce za 6300 kop mš. koupila. (D. Z. 25, A. 25 & 166, F. 5.)

Z těchto všech statků postoupila král. komora l. 1623 jenom vesnice Tětětice, Újezdec a Habartice *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda*. — Ale poněvadž z těchto statků obec Klatovská l. 1612 dědičné statky své, dvůr poplužní v Točnice s ovčínem, dvůr poplužní Slavošovice, pak statky pod b) a d) uvedené, v rukojemství za císaře Rudolfa II. na summu 10.000 kop mš., císaři od bratří z Lichtenšteina Karla, Maximiliana a Gundakera půjčených, a úrokův z té summy od léta 1607 zadržalých týmž bratřím z Lichtenšteina zapsala (D. Z. 183, O. 7); proto všecky statky a důchody svrchu

vytčené l. 1629 navráceny byly obci Klatovské, ohromnými dluhy obtížené a za posledních let takřka na mizinu uvedené. Neboť obec měla starých dluhův do 80.000 kop mš., mimo to vynaložiti musila na vojsko císařské za pět let přes 250.000 kop mš., čímž mnozí ze sousedův k největší chudobě a nouzi přivedeni byli, a nemohouce již dále platit mimo stravování vojska na ně ukládaných odvozovati, již l. 1624 odešli z města, tak že v něm ze 336 domů, v nichž před povstáním lidé městští osedlí svou bytnost měli, l. 1625 toliko 149 pozůstávalo, ostatní pak domy (187) toho času dílem docela byly zbořené, dílem po trojím ohni ještě nevystavěné, některé pak na díle zpustlé a zavřené.

Z těch příčin schváleno bylo cíś. resolucí 10. prosince 1629 porovnání cíś. kommissarův s věřiteli téhož města, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od zadržalých úrokův, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili. Mimo to učinil císař Klatovským tu milost, že jim 2300 kop mš., po *Danielovi Korálkovi*, spoluměštěninu jejich, na král. komoru v pokutě připadlých, též 900 kop po praedikantu *Janovi Rosatiusovi*, pak 1000 kop po *Janovi Peldřimovském* na obecní potřeby a vzdělání města pustého postoupil. (Archiv místodrž. K. 20.)

Obec pak s cíś. povolením z dne 9. srpna 1630 k zapravení kontribucí vojenských a zadržalých berní dne 18. srpna 1630 od statků svých odprodala vsi *Tětětice*, *Oujezdec* a *Habartice* s horami a lesy, *Hůrka*, *Hora*, v *Hutěch* a v *Jelení Hoře* řečenými, za 11.000 zl. rýn. *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda* (D. Z. 301, H. 27); pak léta 1648 dne 17. ledna vedle cíś. povolení 3. října 1647 ves *Vrhavč*, jinak *Malá Veska*, s jedním poddaným ve vsi *Lhotce Hořejší*, za 4300 zl. rýn. *Vilému Albrechtovi Krakovskému z Kolovrat*, jemuž je již l. 1641 zastavila v summě 2000 zl., obci na zaplacení pluku Myslíkovského půjčených. (D. Z. 311, D. 9.) Předtím prodala obec též statek *Měcholupy* Apollině Čejkové, roz. z Chudenic, a l. 1641 zapsala v dluhu 2000 kop mš. statek *Luby* s příslušenstvím *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda*. (D. Z. 97. G. 20.)

Z měšťanů Klatovských jediný *Daniel Korálek z Těšína*, někdejší cíś. rychtář, teprv po smrti své při appellaci dne 30. října 1628 pro přísahu Fridrichovi falckraběti učiněnou *všeho jmění* byl odsouzen. Jméni po Korálkovi pozůstalé hned po jeho smrti dne 11. července 1624 od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: *Tři domy* v městě, z nichž dům hořejší, na náměstí od vojáků zpuštěný, za 1100 kop míś., dům dolejší, řečený Skřivankovský, pod masnými krámy ležící, za 900 kop míś., a dům třetí v Klášterské ulici vedle domu Stanislava Krále ležící za 800 kop míś. byl odhadnut; — *pět dvorů*, zejména dvůr Hodanovský na předměstí Klášterském, dvůr Hořejší na Přskopích s dvěma chalupami, dvůr podle chalupy Jižních zpustlý, dvůr pod mlýnem Turkovským, dvůr Ruzkovský; pak 2 stodoly již zpustlé na předměstí Klášterském se zahradou; spáleniště, kde předtím ovčín a stodola byla, pak spáleniště řečené „Knížetství“ s 3 zahradami; což vše odhadnuto bylo za 2100 kop míś.; — *čtyry rybníky*, zejména rybník u Červeného mlýna za mostem, Kocinovský, Vokrouhlík a Nový u Běnov, odhadnuté za 1610 kop; — *dědiny* po 140¹/₂ pluhu čili 421 korců výsevku, odhadnuté za 6190 kop; — *14 luk*, totiž Křížkovská s rybníky plodovými, Pod Stráží, Škopkovská, Železníkovská, Při cestě Točnické, Levovská, Pod borem Dlouhá, Jarošovská, Vyšebrodská, Ruzkovská, Pod Ptákem a jiné, odhadnuté za 1365 kop; — *chmelnic* 7, odhadnutých za 690. — Tyto statky všechny, za 14.787 kop míś. odhadnuté, l. 1627 postoupeny byly *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, který darovav Jesuitům dva z dotčených domů k založení kolleje Klatovské l. 1635, ostatní statek téže kolleji l. 1636 za summu 10.000 kop míś. prodal, tak že trh ten cíś. resolucí z dne 31. ledna a 26. února 1637 byl schválen. (C. 215, K. 20.) Ze summy trhové mělo obci nahrazeno býti 3366 zl. kontribucí, které ze statku toho od l. 1624—1637 zaplatila, poněvadž Don Huerta žádných berní z něho neplatil. Avšak ještě l. 1646 vyhledávala obec doplacení zbytku těchto kontribucí a berní, který jí Jesuité přes všecko dolehání komory české zadržovali.

b) *Rozdílné jistoty*, po Korálkovi pozůstalé, totiž na 2300 kop míś. od města Klatov, na 2500 kop od města Sušice, na 1000 kop od města Slaného, na 2000 kop od města Do-

mažlic, na 1900 kop od Křištofa Kobra a na 600 kop od jiných osob pojištěné, tedy v jedné summě 10.300 kop mš. vynášející, vykázaný byly, jakož všechny statky v kraji Plzeňském, Prachynském a Bechyňském, vedle cí.s. resoluce z dne 6. dubna 1630 na zaplacení regimentu Don Baltasarovského, pak nejvyššímu *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, svob. pánu z Velhartic, od komory české byly postoupeny a odevzdány, po smrti pak jeho zase na paní Annu Marii, purkraběnkou z Donína, jakožto universalní dědičku pozůstalosti téhož Dona Martina vedle dekretu komory české z dne 30. ledna 1651 připadly. (C. 215, K. 31.)

Vdova po Korálkovi pozůstalá Prudencie, roz. Kobrova z Kobersberku, domáhala se při kommissi revisionis ještě l. 1630 věna svého 3000 kop mš. na statcích Korálkových pojištěného. Také *Ludmila Kousková*, roz. Myslíkova z Hiršova, domáhala se statku po Korálkovi, ujcí svém, pozůstalého, nedosáhla však ničeho. Po její smrti manžel její *Jakub Kousek* daroval 1638 pozůstalost Korálkovu klášteru sv. Vavřince dominikánů v Klatovech, avšak dar ten za neplatný byl uznán, poněvadž Kousek k pozůstalosti té žádného práva neměl. Proto musil Kousek dotčené jistoty neb listy dlužní, které dle udání rektora kolleje Jesuitské o ně se ucházející za sebou měl, vedle cí.s. resoluce z dne 16. srpna 1638 na komoru českou odvésti.

Ještě poznamenati dlužno, že za příčinou reformace jízdeckto hraběte Dona Baltasara de Marradas do půl druhého léta posádkou v městě zůstávalo a odtud vyzdvíženo bylo teprv, když skoro všickni měšťané i s čeládkou svou před adventem l. 1625 bez přísného donucení k náboženství katolickému přistoupili a v něm stále zůstávali. Po odchodu vojska pak mnozí z odběhlých sousedů zase do města se navrátili.

Pro náboženství však odešli z města od statků svých dle zprávy purkmistra a konšelů dne 20. dubna 1629 na komoru českou učiněné jenom tři měšťané, totiž: *Pavel Dobravský*, zanechav po sobě manželku katoličku se synem, po jejíž smrti dům její s poli, lukami a chmelnicemi, za 2500 kop mš. odhadnutý, v dluhu 1273 kop postoupen byl paní Kateřině Kocové, roz. z Bubna, kteráž jej, majíc se odebrati pro náboženství ze země, l. 1630 vdově Ludmile Přichovské.

roz. z Dobrše, za 1000 kop mš. prodala. — *Šimon Sloupek* s manželkou, postoupil l. 1626 chalupu v předměstí s dvěma chmelničkami a loukou Jiříkovi Královickému za 65 kop mš., z nichž 32 kopy 30 gr. král. komoře připadlo. — *Kateřina Měravská*, vdova, zanechala chalupu v předměstí s chmelničkou, za 90 kop mš. odhadnutou, na níž berní zadržáno bylo 40 kop, tak že synovi po Věravské pozůstalému a po řemesle vandrujícímu zůstalo 50 kop mš. (C. 215, K. 31.)

Kolín.

Obec města Nového Kolína nad Labem (kr. Čáslav) pro účastenství ve zpouře stavů propadla v pokutě všechny statky své, totiž: ves *Třídvory* (Dreihöfen);*) čtyry dvory, zejména Čtítarský, Špitálský a 2 ve vsi Polepech; tři mlýny, Hrobský, Zalabský a Podčtítarský (pod vsí Čtítary, koupený l. 1584); rybník Nový pustý a tři malé rybníčky. Avšak tyto statky, na 10.707 zl. 47 kr. zadlužené a z té příčiny l. 1623 Janu Václavovi Gryslé z Gryslav, tehdáž nařízenému gubernatorovi města Kolína, k správě odevzdané, od císaře Ferdinanda II. dne 27. listopadu 1628 obci, stálým ubytováním cís. vojska v bídném stavu zůstávající, opět byly postoupeny, ale od dotčeného gubernatora ze všech svrškův, obilí a dobytka vyšumované, tak že užitek z nich na vychování děkana, žákovstva a lidí chudých, též na placení obecních služebníkův a úrokův i kontribucí nestačil. Pročež obec přinucena byla dotčené dva dvory Polepské postoupiti Janovi de Vite za 7000 zl. rýn., kterouž summu na zaplacení starých restů kontribučních přes 8000 zl. vynášejících obrátila.

A poněvadž město na silnici zemské ležící vydržováním vojska více škod než jiná města utrpělo, prominuty byly obci vedle cís. resoluce dne 18. prosince 1629 dluhy 2158 zl. 20 kr., po odsouzených bratřích Janovi a Vratislavovi Sixtovi z Ottersdorfu v 991 zl. 40 kr., a po Tobíášovi Štefkovi v 1166 zl. 40 kr. král. fisku připadlé. (C. 215, P. 1/1.) Mimo

*) Ves Třídvory koupila obec dne 21. března 1555 za 364 kopy gr. česk. od král. komory, kteréž l. 1547 ves Třídvory celá s jedním dvorem kmetcím v Bříství pro účastenství města Kolína ve zpouře v pokutě připadla. (D. Z. 8, F. 3 & 11, K. 14.)

to vedle cí.s. resoluce z dne 31. srpna 1629 a 31. prosince 1635 povoleno obci Kolínské na její opětnou žádost, aby sousedé mezi sebou pro lepší splacení dluhův, vydržováním cí.s. vojska zvláště pluku Schafgotschova l. 1631 a 1632 na 18.698 zl. vzrostlých, mírnou kontribuci každoročně ustanovili; též po někdejších spolusousedech svých, pro náboženství ze země ušlých, obyčejnou quotu, totiž šestý díl pozůstalosti jejich, jakož i pokutu král. komoře náležející a vedle dobrého zdání kommisie tractationis též šestý díl vynášející, vše na splacení dluhův obecních dobývati moc měli.

Dle zprávy purkmistra a konšelů, dne 12. března 1627 na komoru českou podané, odešli ze 213 osedlých, v městě a předměstí Zalabském před zpourou bydlících, až do l. 1626 dílem pro soužení vojenské, dílem za příčinou reformace 44 sousedé, z nichž však někteří l. 1627 opět se navrátili, tak že l. 1631 dle zprávy z dne 10. března bylo sousedův od města odešlých jenom 25, jejichž pozůstalé statky všechny, již l. 1627 za 9790 kop mš. odhadnuté, buď plinomocníci jejich neb obec Kolínská ve správě a opatrování měli. Byli to zejména sousedé tito: Jakub Večan s manželkou v Uberské Skalici zůstávající, Mikuláš Šultys s manželkou, Samuel Volinský se sestrou, Václav Vrkoslav, Jan Pelikán, Martin Žitavský, Šimon Bohdalovský, Kašpar Bednář, Václav Donat, Pavel Červenka, Jan Tichý, Pavel Vrchlabský, Matyáš Mazánek, Václav Spudil, Jan Bydžovský, Anna Naletohořská. Jan Valchář, Václav Hanzlík, Jan Jilemnický, Majdalena Kopřivka, Jiřík Truhlář, Jan Červenka a Jakub Nosek. — Avšak statky po nich pozůstalé, které pro veliké obtíže nikdo koupiti nemohl, v letech následujících vždy k většimu zpuštění a k dokonalé zkáze přicházely, cena pak jejich stále klesala, tak že l. 1631 toliko za 7045 zl. a l. 1637 za 3791 zl. byly odhadnuty a l. 1650 nikoho nebylo, kdo by statky ty toliko za quoty obci darované a kontribuci ujeti chtěl. Pročž žádala obec dne 9. června 1650 při komoře české, aby jí tyto statky místo quoty a kontribucí zadržalých byly darovány. avšak od komory obec vyzvána byla, aby je za mírnou summu koupila. (C. 215, K. 25.)

Kouřim.

Obec král. města Kouřimi účastnila se zpourey stavů, tak že propadla v pokutě všechny statky své, totiž: a) *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných t. r. od císaře Ferdinanda I. k špitálu, k farnosti sv. Štěpána, ke kostelům sv. Maří Majdaleny, sv. Jiří nově vystavěnému, pak sv. Bartoloměje v Třebovli, na vychování faráře, kněží, žákův a chudých ve špitále, též na vzdělání a opravy města, silnic, vody do města vedení a jiné potřeby městské zase byly navráceny a na věčné časy postoupeny, panství pak nad nimi dne 18. listopadu 1561 za 50 kop gr. česk. doprodáno, zejména tyto: dva dvory kmetské s platy, jeden ve vsi Nesmění a druhý ve vsi Chotějši; dvůr zádušní, Zarybnický řečený pod městem ležící, s ovčínem, dvěma lukami, z nichž jedna „Zitra“ řečená pod vsí Myškovícemi, druhá „Děkanka“ řečená pod vsí Lhotkou ležící; dva lesy, jeden u vsi Hryzely, druhý u Nesmění, z nichž se dříví dodávalo kněžím, žákům a chudým lidem do špitálu; vrch řečený Lypska, s lesy a porostlinami; dva rybníky, Veliký pod městem a Strašík nad městem ležící, pak 4 menší rybníky, z nichž jeden „Baba“ a tři „pod Kopcem“ řečené; dva mlýny, jeden o 5 kolách moučných pod samým městem slove Veliký, druhý Bílkovský. (D. Z. 8, F. 2 & 14, E. 7.)*)

b) *Ves Žďanice* s lesy a 3 rybníčky (z nichž jednoho voda do města po trubách se vodívala), někdy náležitá klášteru Skalickému u města Kouřimi, za času krále Jiřího od téhož kláštera zastavená a s povolením císaře Ferdinanda I. Kašparovi z Vranova zapsaná, pak od téhož postoupená obci Kouřimské, již l. 1562 od opata Jakuba i všeho konventu kláštera Sedleckého a Skalického k dědičnému držení k záduší, zvláště pro chování kněží a vedení vody do města, s císař. povolením za 100 kop gr. česk. a placení témuž klášteru věčného komorního platu ročn. 6 kop míš. byla prodána. (D. Z. kvatern relací bílý l. 1562, lit. A. 11 & P. 20.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Kouřimská l. 1547 též i *trž. a ves Toubice*, kterou od komory l. 1550 koupil za 486 kop gr. česk. Kašpar z Granova; vsi *Zabonosy, Krychnov a Bošice*, od komory l. 1551 prodané za 2000 kop gr. česk. Křištofovi Skuhrovskému ze Skuhrova (D. Z. 8, F. 2; 9, A. 22.)

c) *Statky obecní*, totiž šosovní dvory při městě, Bešínovský, Svatošovský a Diblíkovský, od obce před l. 1598 koupené; dvůr Rubínovský l. 1603 za 2400 kop koupený; dvůr ve vsi Třebovli, koupen l. 1603 za 7500 kop; dvůr Broučkovský koupen l. 1617 za 2750 kop; též mlýn nedaleko města pod hrází Velikého rybníka ležící, koupený léta 1615 za 4300 kop.

Tyto statky všechny hned po bitvě bělohorské l. 1620 od král. komory byly ujaty a dne 14. srpna 1623 prodány král. místodržícímu *Karlovi knížeti s Lichtenšteina* za summu odhadní 63.568 kop mš. lehkých peněz, ačkoliv svršky samy v týchž statcích tehdaž zastížené více než polovici summy tržové vynášely. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 11. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2; 292, M. 9 & 620, F. 18.)

Tak město Kouřim zbaveno bylo všech statků svých i zádušních, ačkoliv tyto dle listu císaře Ferdinanda I. obci nikdy odcizeny a jinam obráceny býti neměly; obec pak omezena byla toliko na skrovné grundy zádušní, od komory české jí ponechané, totiž: 14 kop záhonův rolí a 4 zahrádky, od některých sousedů k chrámu sv. Štěpána odkázané, z nichž větší část od města vzdálenější ladem ležela; 15 kop záhonův rolí ke kostelíčku filiálnímu sv. Bartoloměje ve vsi Třebovli, kteréž též po čas války ladilé a porostlé zůstávaly a žádného užítu nepřinášely; 45 kop záhonů rolí při dvoře „Špitál“ zvaném, kterýž od císař. lidu vojenského zcela byl zpustošen. K tomu ponechány byly obci od komory české cla z bran, úroky z krámmův masných a užitek z várek piva (jichž l. 1665 ročně jenom 18 bylo), kteréž sousedé k své ruce vedle pořádku vařili na $7\frac{1}{2}$ sudu čtyřvřederního, z každé várky po 6 zlatých.*) Ze statků pak po sedmi sousedech za příčinou reformace od města odešlých postoupila komora

*) Summa všech důchodův obecních vynášela l. 1665 toliko 421 zl. 51 kr., vydání však bylo větší nad příjem o 319 zl. 28 kr., kteréž se na sousedy kontribucí rozvrhovaly. Z toho se platilo deputátu podkomotimu 154 zl.; děkanovi 254 zl. 20 kr. (totiž hotových peněz 116 zl., piva jednoho hořkého 8 sudův po 6 zl., žita 10 korců, pšenice 4 korce, ječmene 5 korců, hrachu 1 korec a 1 bečka soli); písaři radnímu roční služby 52 zl., žita 4 korce, pšenice 2 korce a dříví 16 sáhů; kantorovi, kterýž i službu varhanickou zastával, ročně 39 zl.; služebníku úřednímu 13 zl.; na kancelář radní 3 zl.; almužny lidem chudým ročně 3 zl.; na poštý pánům stavu vyššího 30 zl. a t. d.

česká l. 1636 obci dům po Voršile Žlonické pozůstalý pro obyt děkanův, poněvadž fara byla obořena, jakož i 5 kop záhonův rolí, zahradu a loučku, jichž též děkan užíval. — Avšak důchody z toho všeho obci vycházející nestačily ani k zapravení nejnutnějších potřeb obecních, tím méně byla obec s to zaplatiti dluhy, od l. 1598—1622 na summu 55.938 kop mš. vzrostlé, z nichž od l. 1598—1617 bylo vzděláno 30.417 kop, zvláště skoupením statků svrchů vytčených, a vystavěním kostela sv. Trojice na předměstí před l. 1598, též kostela sv. Maří Majdaleny se špitálem a dvorem, což vše l. 1598 povodní bylo rozbořeno. Ostatní dluhy, mimo dluh 8990 kop mš. v čas zpourey vzešlý a proto zrušený, vzdělány byly v summě 16.531 kop mš. nákladem na cí. vojsko od l. 1620—1626 učiněným, jak vyrozuměti lze ze zprávy hejtmanům krajským dne 30. ledna 1627 od obce Kouřimské zaslané.

Dle této zprávy činila summa všech útrat a nákladů na cí. vojsko v letech dotčených 181.838 zl. 13 kr., totiž: Hraběti Buquoiovi hned po bitvě bělohorské proti kvitanci dne 10. prosince 1620 odvedeno na hotově 1166 zl. 40 kr.; téhož léta na 9 setnin jízdeckta knížete Bavorského, v městě posádkou po 3 neděle zůstávajících, na hotově a na zbraň vynaloženo 31.990 zl. 4 kr.; — l. 1621 na dvě setniny lidu jízdného knížete Saského, které do měst Pražských k exekuci jeli, za dva dni a dvě noci od obce a sousedův vydáno 500 zl.; — na lid pěší Erdmana z Achona za sedm týdnů na hotově 3678 zl. 9 kr.; — na dva praporece pěchoty hejtmana Reše a kapitana leytnanta, přes noc dne 14. listopadu 1621 v městě zůstávající 200 zl.; — dne 26. prosince na praporec pěchoty knížete z Lichtenšteina, přes dvě noci zůstávající v městě 200 zl.; — dne 31. prosince na praporec pěchoty p. Kundagera z Hernšteina, přes noc v městě zůstávající 100 zl.; — l. 1622 na lid jízdný pod správu p. Pavla Montpruna náležející 389 zl. 16 kr.; — na jízdeckto p. Alexandra Haugvice, na mustropole přes 19 neděl zůstávající, pak Nejvyššímu z Waldšteina, na 181 muže, každý týden odvozoováno 1381 zl. 48 kr., tak že v jedné summě bylo vydáno 58.692 zlaté; — na tři kompagnie jízdeckta hraběte Dona Martina de Huerta, v městě od 22.—31. října zůstávající, pak na

1 setninu téhož jízdeckva za 45 dní vynaloženo 3060 zl.; — léta 1623 dne 22. dubna vynaloženo na kompagnii jízdeckva hraběte z Dampiera přes noc v městě ležící 455 zl. 30 kr.; — na dvě kompagnie jízdeckva, jedna nejvyššího p. Abra, druhá nejvyššího leytnanta z Tiefenbachu, za 9 dní dáno 3100 zl. 59 kr.; — na půl kompagnie jízdeckva p. Homoty za 4 neděle 1900 zl. 24 kr.; — od 31. října 1623 až do 1. února 1624, tedy za 14 neděl na p. Václava Čabelického, kterýž na mustrplace zůstával, jak na hotově tak také na potravu mimo pomoc okolní jak peněžitou tak obilní, vydáno 49.146 zl. 30 kr., a počítajíc k tomu za oves z města samého dodaný 22 kop 44 korců (korec po 7 zl.) summu 9521 zl. 45 kr., tedy vynaloženo 58.668 zl. 15 kr.; — Joachymovi starš. Slavatovi z Chlumu a z Košumberka za tři měsíce (březen, duben a květen 1624) kontribuce po 450 zl., dáno 1350 zl.; — od 4. června až do 6. září 1624 na praporec pěchoty pana Jana Gerstorfa mimo oves a co vybíral sám na vojíny, vedle skrovného součtu a dle nařízení císa. rychtáře města Brodu Českého jakožto kommissáře, nad tím lidem nařízeného, vynaloženo 9099 zl. 50 kr.; — l. 1625 na vychování tří praporců pluku knížete ze Sasů od 28. června až do 5. července a na tři kompagnie hraběte Dona Baltasara de Marradas, též na setninu Hanibala Simonety, nepojímajíc v to nákladův od sousedů do 600 zl. za maso, dobytek, pivo, víno a oves učiněných, vydáno 2608 zl. 12 kr.; — pak na setninu kapitana Joanno Bapt. Civůly přes noc ubytovanou dáno 80 zl.; — 100 knechtům od obce na pivo a maso 30 zl.; — l. 1626 vynaloženo od 4. března až do 29. dubna na jeden praporec Mikuláše Šobera z N., jeho officíry a vojáky 3927 zl. 37 kr.: — též dáno pomoci do Českého Brodu na lid vojenský jízdný a pěší knížete ze Sasů a nejvyššího Palanta 229 zl. 13 kr.; — pak dle patentu císa. leytnanta z regimentu Vratislavova, jenž v městě tři dni zůstával, dáno od obce mimo všecko vychování na hotově 12 zl.; — na vojáky z regimentu pana hraběte z Nagrolu, kteříž přitáhli do Kouřimi v příčině vyhledání zběři sedlské, vynaloženo od 20. září až do 16. října 399 zl. 57 kr.

Tato všecka vydání vojenská, vynášející v jedné summě 181.838 zl. 13 kr., před Oldřichem Skuhrovským rytířem ze

Skuhrova, na onen čas general-proviantmistrem v království Českém pořádně liquidována jsou. — Mimo to vynášely všechny náklady vojenské, výpalné a jiné nepřátelské zhouby od léta 1631—1649 učiněné, na 142.940 zl. 24 kr.

K jakému bídnému způsobu a zpuštění tím vším město Kouřim i s obyvateli svými v těch letech, obzvláště po vpádu lidu švédského do království Českého, bylo přivedeno, jak mnoho těžkých drancování a jiných nevyslovitelných obtížností od obojího lidu vojenského jak nepřátelského tak i císařského snášeti musilo, vysvítá dle zprávy obce, l. 1651 a dne 24. října 1665 na komoru českou podané, i z toho, že l. 1639 od vojska švédského několik tisíc koní vybráno, potom téhož léta od lidu vojenského nejvyššího Lomboye město docela vydrancováno, kořisti na mnoho set vozů po-bráno, předměstí Pražské a Malotické i se stodolami zcela spáleno, ostatek pak, co ještě na předměstích druhých celého pozůstalo, od vojska buď ohněm zkaženo aneb docela zpuštěno bylo. Potom l. 1643 od čeládky rytmistra Bamba-zara, v městě od nejvyššího Mleko ubytované, 17 domův i s pivovárem nešetrně vypáleno bylo, tak že na ten čas v celém městě i na předměstí ze všech domů toliko 45 vět-ším dílem zpustlých zůstalo a ještě l. 1665 čtvrtý díl města i s radnicí, branami a baštami zřícený, předměstí pak celá pustá byla a při celém městě toliko 45 sousedův ubohých i s vdovami se nacházelo, kteří nemajíce odnikud žádného vzniku a polehčení i na vydání obecní sami ze sebe sbíratí musili a k dokonalé chudobě a záhubě přišli, tak že i kon-tribute vojenské a berné od l. 1653—1665 v jedné summě 3574 zl. 21 kr. dlužní zůstali. (Archiv místodrž. K. 7/12.)

Přes to všecko marně se obec Kouřimská domáhala po mnohá léta toho, aby jí statky zádušní proti právu odnaté opět byly navraceny. Neboť ačkoliv komora česká již dne 16. května 1628 a potom dne 7. září 1656 za pravé shle-dala, aby obci na nejvýš zchudlé navrácením týchž statků bylo spomoženo, a ačkoliv cís. listem daným dne 23. října 1669 knížeti z Lichtenšteina bylo nařízeno, aby se o statky dotčené s obcí vyrovnal; předce konečně cís. resolucí z dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce za navrácení těch statků na vždy byla odmrštěna, uznána jsouc za bezprávní, protože

podle smlouvy solní (*contractum salis*) císař jakožto král český oprávněn byl i statky duchovní zadávati. (Viz Brod Český.)

Krupka.

Obec města hory Krupky (Graupen, kraj Litoměřic.) vedle účastenství svého ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpoury od stavův odbojných dne 28. září 1619 koupila za 9000 kop míš. ze statků, kteréž *Adamovi ze Sternberka*, na onen čas nejvyššímu purkrabímu Pražskému, pro jeho ujetí ze země někdejší direktorové v čas zpoury odňali, všechno to, co témuž Sternberkovi od císaře Matyáše I. 1616 bylo darováno (D. Z. 138, C. 2), totiž: zámek a město Krupka s předměstím, s horami na stříbro, cín a jiné kovy, s dědinami, lesy a vším příslušenstvím; též klášter pustý Bosacký při městě ležící, který I. 1616 od císaře Jesuitům kolleje sv. Klimenta v Praze byl přivlastněn. Avšak po bitvě bělohorské musila obec statky dotčené navrátiti dřívejším jich majitelům.*) (D. Z. 192, M. 15.)

Mimo to od král. komory ujat byl *dvůr při téměř městě ležící*, který měšťan Krupský *Dionys Klug*, odcházející pro náboženství ze země, tam zanechal, a jehož se i vedle cíř. resoluce dne 24. července 1638 marně při komoře české domáhal. (C. 215, K. 43.)

Litoměřice.

Obec král. města Litoměřic (Leitmeric) pro účastenství purkmistra a konšelův i vůl obce ve zpouře propadla v pokutě všechny statky a důchody své, které již I. 1621 od král. komory byly ujaty, totiž: a) Vesnice celé Keblice (Geblice, Keblitz), Prosmyky s dvorem poplužním, Mlékojedy a Kolišov, dvůr poplužní řečený Nužovský a dílem vsi Píšťany. Libochovany, Zálezly, Církvice, Sebužín, Čeraniště, Kundraťice (Kundratce), Hlinná, Tlučeň, Pokratice a Nučnice, s vini-

*) Horní statek Krupku prodala I. 1709 dne 31. srpna paní Klara Bernardina, roz. sv. paní z Malčan, vdova po Václavovi Vojtěchovi hraběti ze Sternberka za 30.600 zl. rýn. Františkovi Karlovi hraběti z Clary a Aldringen. (D. Z. 413, K. 28.)

ceci a vším příslušenstvím, které l. 1623 od knížete z Lichtenšteina postoupeny byly k užívání *Janovi hraběti z Tilly* zástavou za užitek roční 10.000 kop z darovaných témuž hraběti od císaře 100.000 kop mš. (D. Z. 153, B. 14.)* — b) Zbytek summy trhové 5500 kop mš. za ves Vrbici, kterou obec v čas povstání Jiřímu Vilémovi Sezimovi ze Sezimova Ouští za 10.000 kop mš. prodala a na tuto summu toliko 4500 kop přijala. (Viz Sezima.) — c) *Vinice obecní*, z nichž za úrodných let na 60—80 sudů vína bývalo, tak že ročně 150—200 kop mš. užitku dávaly. — d) Lesy rozsáhlé, v nichž však na větším díle jenom drobné dříví na skalnatých a příkrých vrších se nacházelo, tak že ročně toliko 30 kop mš. vynášely. — e) Důchody z mlýnů při městě ležících, pak z porybenství za lososy a jiné ryby, ročně přes 300 kop vynášející, též cla na Labi z obilí od krále Rudolfa l. 1589 zvýšená. (D. Z. 25, B. 18.)

Mimo tyto statky a důchody navrátiti musila obec též statky duchovní, které l. 1620 za 26.000 kop mš. hotových peněz od stavův odbojných koupila, totiž: a) *statek proboštsví a děkanství Litoměřického i kapitoly*, k němuž náleželi

*) Vsi Mlékojedy (Mlékovidy), Prosmyky, Vrbice, dvory kmetců s platem v Nučnici, Libochovanech a Keblicích, s lesy, Labem, ostrovy, mlýny, podacími kostelními i s panstvím, též úrok do komory české 31 kop gr. mš., clo v branách a na Labi, darovány byly od císaře obci Litoměřické dne 15. dubna 1559 ze statků jí l. 1547 konfiskovaných. (D. Z. 13, F. 21.) Mimo to l. 1547 propadla obec Litoměřická vsi Pišťany (díl) s tvrzí a dvorem poplužním, Sebusín (díl), Tlučen (díl), v Kundratci dvůr kmetců, Pokratice (díl), Čerěníště (díl), Zahořany, v Řepčích dva dvory kmetců, Libochovany (díl), v Miřovicích plat na rychtářů a v Kolečově dvůr kmetců, s lesy, vinicemi, desátky vinníčními, chmelnicemi, s mlýny v Zahořanech, Pokraticích a Třebouticích, s kollaturami a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 5.) — Z těchto statků nabyla opět obec statky tyto: a) L. 1559 koupila obec Litoměřická tvrz a ves Pišťany s poplužím a dvory kmetců v Pokraticích, Sebusíně, Kolečově, Tlučeni, Kundratci a Čerěníšti s lesy, 2 vinicemi u Pokratic (Chlumeckou a Sovenskou) s desátkami vinníčními a příslušenstvím za 3250 kop gr. pražsk. od Oldřicha Dubanského s Duban, jemuž převedle od císaře za 1775 kop mš. byly prodány. (D. Z. 13, F. 3 & 20.) — b) L. 1561 koupila obec Litoměřická od Kateřiny Rožické (Rožické) ze Solopisk dědictví její v Pokraticích, Tlučně, Sebusíně a v Čerěníšti, s lesy a vším příslušenstvím za 450 kop gr. pražsk. (D. Z. 14 & 27.) — c) L. 1576 koupila obec Litoměřická od Jaroslava Henycha Kamejka s Pokratic dědictví jeho v Pokraticích, Tlučně, Čerěníšti a Hlíněch s příslušenstvím za 1200 kop mš. (D. Z. 19, A. 24.) — Ves *Zalesy* s 10 osedlými, s clem a lovením na Labi, s 2 mlýny, s krmem a příslušenstvím i s poddanými ve vsi Církvici, k žádosti přínáležejců, koupila obec Litoměřická od obce Onstí nad Labem l. 1610 za 9000 kop mš. (D. Z. 136, G. 2 & 185, L. 21.)

rybáři s krčmou výsadní a úročními lososy, též jiné lidi na Novém městě a v Zásadí při městě zasedící, dvě vinice na Perném a plat z vinic na Chysnově ležících, též ves *Třeboutice* s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a krčmou výsadní, ves *Křešice* s podacím kostelním, 2 krčmami výsadními, desátky vinnými z Perného, Křemínu a Bílé Hory vycházejícími; b) *statek kláštera Doxanského*, ves Německou Kopist s vinicemi a vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 1.)

Také měšťanům Litoměřickým, německého jazyka užívajícím, odňaty byly statky duchovní, jim l. 1620 od stavů odbojných za hotových 2500 kop mš. prodané, totiž klášter a kostel sv. Jakuba v městě na Židovské ulici ležící s hřbitovem, zahradou, krámy řemeslnickými při též klášteře vystavěnými, s pěti lidmi poddanými ve vsi Čereništech, s hájem nad vsí Řepčicemi, jehož na onen čas probošt Litoměřický užíval, s vinicí pustou nad vsí Pokraticemi, též plat stálý a věčný 6 kop mš. vycházející ze statku dědiců někdy Davida Turenského, měšťana Litoměřického. (D. Z. 192, N. 4.)

Avšak obecní statky a důchody (mimo dotčený zbytek summy trhové za ves Vrbici) z cís. milosti dne 11. května 1628 navraceny byly obci velmi zadlužené a zchudlé. Neboť dluhy obecní, od l. 1595 až do l. 1624 vzdělané, vynášely summou 81.805 kop mš., k jichž zaplacení obec neměla žádných prostředků, zvláště když skoro všickni měšťané jednak za příčinou svého odsouzení pro účastenství své ve zpouře, jednak za příčinou reformace od města ze země do Pirna odešli, tak že ze 385 měšťanů, před zpourou v městě osedlých, l. 1638 zůstalo toliko 69, a počet obyvatelstva ze 6000—7000 na 600 osob klesl. A tak město, při němž prve mimo lid domácí městský též na sta lidu robotního viničního bývalo, stálo na ten čas l. 1638 prázdné a pusté, tak že pro nedostatek lidí i vinice i dědiny při dvorech obecních, z nichž dvůr Prosmycký byl zcela zbořen, ležely ladem, a žádného užitku z nich, jako i z mlýnův, obci nevycházelo. Mimo to mnoho domů v městě vpády vojenskými do základů bylo zbořeno; pak předměstí Dlouhobranské, předešle dobře postavené a mnohými řemeslníky obsazené, též předměstí Podkolejské s obecními velikými stáji, Mlejnskou a Tesarskou, od vojska zcela bylo zkaženo a v nic obráceno; také

Nové město, blíž kostela sv. Štěpána a probošpství položené, s předměstími Dubinou, Voldaním a Zásadí větším dílem v sutiny a náspy uvedeno; i most přes Labe někdy nákladné postavený od lidu nepřátelského saského byl spálen a tím spojení k Roudnici, Budíni, Libochovicům, Třebenicům a Lovosicům zrušeno a všecken obchod na mizinu obrácen. (Dle zprávy purkmistra a konšelů města Litoměřic dne 20. prosince 1638 do kanceláře české učiněné. — C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & L. 7.)

Z příčin vytčených na splacování dluhův obecních vedle cís. resoluce z dne 22. dubna 1628 zůstaveny a zanechány byly obci Litoměřické pokuty (perdony) král. komoře připadlé z jmění měšťanů, *při kommissi inquisitionis ob rebellione* dne 19. prosince 1626 odsouzených, avšak té pokuty osvobození a při statcích svých zúplna zanechání býti měli ti všickni z odsouzených měšťanů, kteří by náboženství katolické přijali. V této inquisici, která již léta 1623 od Jiřího Viléma Michny z Vacinova (dle jeho zprávy z dne 14. července 1623 bratru Pavlovi Michnovi učiněné) v Litoměřicích zařízena byla, skrze obzvláštní kommissáře, k tomu dne 20. května 1626 nařízené, měšťané zavinili podle provinění svého na šest pořádkův (classes) byli rozděleni, tak že osoby v prvním pořádku položené všech šesti dílův anebo celého jmění svého, v druhém pořádku pěti dílův, v třetím čtyř, v čtvrtém tří, v pátém dvou, a v šestém pořádku jednoho dílu ($\frac{1}{6}$) jmění svého byli odsouzeni, když nechtíce náboženství katolického přijati pryč ze země se odebrali. Avšak i díly zanechané osobám odsouzeným a ze země vyšlým vedle patentu l. 1628 prošlého do komory české obráceny jsou, když osoby takové statky své lidem katolickým v čase vyměřeném neprodali.

Podle seznamu, od cís. rychtáře na komoru českou l. 1654 zasláního, v městě Litoměřicích při kommissi dotčené statkův svých odsouzení byli a mimo to i statky své zanechané jakožto odběžné (pro re derelicta) do komory král. propadli měšťané tito:

Abel Tomáš odsouzen šestého dílu jmění, kteréž není vytčeno.

Adamovic Kateřina, emigrantka; chalupa její v Zásadí, za 150 kop odhadnutá, l. 1632 od vojska do šancův jest rozmetána.

Arkadius Václav, osoba radní, odsouzen $\frac{2}{3}$, zůstal však katolickým a podržel statek svůj.

Asterman Adam, emigrant; dům jeho proti městské bráně od komory prodán za 115 kop.

Aulhorn Jonáš, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek zbořený.

Bartoňovic (jinak Radosta) Adam, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Zásadí zbořený a vinici v Bubnovkách, za 200 kop odhadnuté.

Baumgartnerová Eva, ods. $\frac{1}{6}$, propadla chalupu zbořenou v Zásadí, za 60 kop odhadnutou.

Bečvař Egid., ods. $\frac{5}{6}$; dům jeho, odhadnutý za 300 kop, potom obořený, prodán byl za 20 kop.

Behm Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Novém městě za 30 kop odhadnutou.

Berka Řehoř, ods. všeho jmění; chalupa jeho v Novém městě, za 100 kop odhadnutá, biskupovi byla postoupena.

Bílek Adam, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům za Dlouhou branou.

Bílek Štěpán, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu zbořenou v Zásadí.

Bílý Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům zbořený na Voldani za Michalskou branou, za 200 kop odhadnutý.

Bobrová Anna, ods. všeho jmění, propadla chalupu pustou na Dubíně.

Bretschneider Zachariáš, odsouzen $\frac{2}{3}$, propadl vinickou za 24 kopy.

Budinský Jan, odsouzen $\frac{1}{2}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Budinský Václav, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na náměstí a dva kusy rolí.

Čapek Michal, ods. $\frac{1}{6}$, propadl domek na Novém městě za 20 kop.

Čeha Ondřej, ods. třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Černý Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$, zůstal katolickým; domek jeho u dvora Růžovského byl zbořen.

Čertová Marianna, ods. $\frac{1}{3}$; avšak dům její za Dlouhou branou dědil její syn katolický.

Čtyrkolský (Štyrkolský) Daniel, doktor, ods. $\frac{2}{3}$, zůstal katolický a zanechán při statku.

Doktor Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Dubíně za 300 kop a dvě vinice za 250 kop odhadnuté dědil jeho syn katolický.

Doušové bratři, Adam a Václav, ods. $\frac{1}{2}$, propadli dům v sv.-Mařské ulici za 1800 kop odhadnutý, který byl prodán k semenarium Jesuitům za 400 zl.; pět vinic za 800 kop m., a 2500 kop jistinu za obcí, kterouž obec na dfl svůj v perdonu si vzala. — Mimo to manželka Adama Doušy, emigrantka, zanechala dům v Dlouhé ulici za 800 kop a vinici za 200 kop.

Droger Jakub, odsouzen $\frac{1}{2}$, propadl dům v Dlouhé ulici.

Drškář Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, které není vytčeno.

Duneta Martin, odsouzen všeho jmění, propadl dům u Michalské brány za 100 kop.

Dychna Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, dům jeho prodán a postoupen pro koleji jesuitskou; mimo to propadl vinici na Karhánku.

Dytrich Vavřinec, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Michalskou branou, který za 200 kop byl prodán, a dvě vinice za 200 kop.

Fejfar Matěj, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl dům na Dubíně za 100 kop.

Felber Linhart, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 200 kop, vinice na Perném za 100 kop.

Fišer Jiřík, kotlář, odsouzen $\frac{5}{6}$, propadl dům u Dlouhé brány za 300 kop.

Förster Martin, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Formánková Říhová, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům za Dlouhou branou zbořený.

Fryč Václav, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v rynku Ptáčovský za 600 kop, vinici a rolí s chalupou za 700 kop.

Gabler Jan, ods. $\frac{1}{6}$; zůstal však katolický a podržel chalupu se zahradou.

Hamart Šimon, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, které není vytčeno.

Hanuš Jiřík, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům u Michalské brány, který za 200 kop klášteru u sv. Michala darován, vinice u sv. Mikuláše za 400 kop prodána, vinice pod Aronkou na Polabí za 250 kop, vinice na Perném za 300 kop, vinice za Golgotou za 100 kop, dvě dědiny na Špitálsku za 300 kop, tři domečky v Panenské ulici za 200 kop a chalupu za 100 kop, v jedné summě 1850 kop mš.

Helfing Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Novém městě.

Helvík z Felzova Jan, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, zaplatil perdonu 2150 kop mš. (viz str. 141).

Helvík Václav, odsouzen všeho jmění, propadl dům za 1000 kop, vinici Kamenatku za 400 kop, dvě vinice polabské za 400 kop, vinici Doktorku nad Hroby za 100 kop; čtyři dědiny, zahradu a chalupu za 850 kop, v jedné summě 2750 kop.

Hendrká Jiřík, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu pustou.

Henych Kamejk z Pokratic Václav, osoba radní. (Viz str. 142.)

Herda Jakub, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům v rynku Nosidlovský řečený, odhadnutý za 800 kop, který prodán byl za 1200 kop, též čtyři vinice a chalupu za 830 kop.

Henze Jiřík, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek.

Hladač Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu na Voldani.

Hledík Matěj, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadi zbořenou.

Hlemejžďová Anna, odsouz. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Novém městě, který za 120 kop prodán byl.

Hloupý Vavřinec, ods. $\frac{1}{6}$; dům jeho v Panské ulici, odhadnutý za 120 kop, Kapucínům byl postoupen.

Hněváček Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Hobet Štěpán, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl dům na Dubíně zbořený.

Hoffman Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům za Dlouhou branou zbořený.

Holý Ondřej, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Hoštěcký Václav, osoba radní, odsouzen $\frac{3}{6}$, propadl dva domy podle sebe v rynku ležící za 1800 kop, pět vinic za 1600 kop, dvůr na Voldani, chalupu a tři dědiny za 2600 kop, v jedné summě 6000 kop.

Houška Jan, radní, odsouzen všeho jmění; dům jeho v rynku prodán za 1542 kopy, dědina blíž města za 500 kop, zahrada s chalupami v Zásadi za 300 kop, sedm vinic za 1690 kop a chalupa u sv. Václava s dědinou za 260 kop: v jedné summě propadl 4392 kopy mš.

Houšková Regina, předešlého manželka, emigrantka, jejíž dva domy za 1500 kop, štěpnice za Dlouhou branou za 300 kop a vinice za 300 kop, darovány Jesuitům; zanechala též 2 vinice na Chlumku za 350 kop, sadku v Ohradě za 250 kop, dědinu u Pokratic za 250 kop a dvě chalupy pusté; v jedné summě přes 2950 kop míš.

Housman Zacharyáš, ods. $\frac{1}{2}$, propadl pohledanost svou na domě Radkovském.

Hozlar Daniel, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Dlouhé ulici za 400 kop a dvě dědiny za 410 kop.

Hrubý Jan, odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění, které není vytčeno.

Hrušovanský Václav, praedikant, odsouzen všeho, propadl dům za Michalskou branou pustý, za 200 kop.

Huba Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou, zbořený.

Husyňská Anna, odsouzena $\frac{1}{6}$ jmění, které není vytčeno.

Hybele Šimon, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Chamchorda Ondřej, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu na Novém městě za 50 kop a vinici za 60 kop.

Chocholius Jan, ods. $\frac{1}{2}$, zůstal katolický a jest mu všecko jmění propuštěno.

Jakeš Petr, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům u Čininské brány za 200 kop, zbořený, a viničku za 50 kop.

Jansová Ludmila, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům v městě zbořený.

Jedličková Barbora odsouzena $\frac{1}{6}$ jmění nevytčeného.

Jelen Jan odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici za 15 kop prodán, dům v Panenské ulici Kapucínům postoupen; propadl též vinice v Oujezdě a zahradu v Hrobích.

Ježková Saloména, ods. $\frac{1}{6}$, propadla domek na Dubíně za 100 kop, zbořený.

Jiskra Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům za 800 kop a vinici za Mostskou horou, zadluženou, která literatům kůru latinského byla dána.

Anna Kandarská z Kandarské Hory, dcera po Adamovi Kandarském, odešla l. 1627 pro náboženství do Míšně; navrátilví se l. 1640 ujala se mocně statku svého, kterýž proto k ruce král. komory propadla, totiž: dům v rynku za 600 kop,

dům v ulici sv.-Mařské za 400 kop, vinici v Rybařích s hal-
tířem za 400 kop, jiných šest vinic, dvůr za Labem se štep-
nicí na právě Keblickém, obořeníště na Voldani a dvě za-
hrady, dědinu nad rasovnou, též 1000 kop jistiny za obci
na minci lehké léta 1622, potom toliko 214 kop vynášející,
a 310 kop postoupených Jesuitům na dvořích Mlýkojedských
Kateřiny Stránské.

Kavka Karel, odsouzen $\frac{1}{2}$, propadl dvě chalupy na
Dubíně a vinici za 200 kop; avšak l. 1632 z chalup zboře-
ných od vojska jedna potom prodána za 10 kop a vinice za
30 kop.

Kellerová Juliana, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům na Du-
bíně pustý.

Klatovský Václav, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v Mostské ulici
prodán za 1000 kop; dům Doušovský za 300 kop, postoupen
Kapucínům; tři vinice za 650 kop a dvě dědiny za 500 kop;
z čehož jemu náleželo v jedné summě 1800 kop, z nichž per-
donu zapláceno 1200 kop; ostatní náleželo jeho manželce.

Klaus Matouš, kotlář, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Voldani
za 100 kop, zbořený.

Klímová Dorota, ods. $\frac{1}{6}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Kloboučník Pavel, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho v Zásadí byla
zbořená.

Koch Kašpar Melichar, odsouzen všeho, propadl dům
u Michalské brány za 800 kop, čtyry vinice a dědinu v Ou-
jezdě za 900 kop.

Koch Kašpar starší, ods. $\frac{5}{6}$; dům jeho u fortny Mlej-
ské prodán za 400 kop, vinice za 60 kop.

Kolda Adam, odsouzen všeho, propadl dům v městě za
700 kop, vinici u sv. Mikuláše za 250 kop, chalupu za Dlou-
hou branou za 50 kop.

Kolda Tobiaš, odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici
odhadnut za 1000 kop, prodán za 600 kop; tři vinice za 600
kop; dvůr v Pokraticích za 250 kop; chalupa za Dlouhou
branou za 100 kop; dědina za mostem za 300 kop; zahrada
za 70 kop. — Manželka jeho, emigrantka, propadla polovici
domu Mrázovského v rynku za 1000 kop.

Komínek Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl vinici pod Radobejlem
za 100 kop, stodolu zbořenou a dva kusy dědin. — Man-

želka jeho, emigrantka, zanechala půl domu v Dlouhé ulici obořeného, který prodán byl za 60 kop.

Kopřiva Jan, ods. $\frac{1}{3}$; domek jeho obořený se zahrádkou prodán za 80 kop.

Kopřiva Matěj, syn předešlého, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům u mlýnu zbořený a dvě vinice.

Kopřiva Ondřej, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům u Labe zbořený.

Kos Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v městě zdědil Václav Světecký.

Kovář Havel, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Král Kašpar, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kralup Baltazar, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Dubíně pustý a vinici u Radobejla.

Krol Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u Zásadí zbořenou.

Křtěna Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům proti sv. Václavu a vinici na Perném za 100 kop.

Křtěna Bartoloměj, ods. $\frac{1}{3}$, zůstal katolickým a podržel dům na Novém městě.

Kulhavý Valentýn, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kyntnerová Marianna, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa její l. 1632 od vojáků byla spálena.

Lahovská Anna, ods. $\frac{1}{2}$, propadla dům v rynku za 400 kop, zbořený, dům v Židovské ulici prodán za 200 kop, dvě chalupy na Voldani za 200 kop, dvě dědiny u Golgaty za 600 kop, dědina v Oujezdě za 480 kop, tři vinice za 430 kop; v jedné summě 2110 kop.

Laurýn Václav (Ounhošťský), ods. všeho, propadl chalupu a vinici za 160 kop; dům však v městě za 600 kop podržela manželka jeho katolická.

Lech Matouš, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Novém městě, za 400 kop, postoupen biskupovi na poručení komory české.

Lenšková Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa její v Zásadí byla zbořena.

Libecký Pavel odsouzen všeho; zůstal však katolický a podržel domy své i vinice.

Liška Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$; dům jeho v městě prodán za 300 kop; dům u sv. Vavřince manželky jeho za 150 kop.

Lipič Bartoloměj odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění nevytčeného.

Lot Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Loučna N. odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění nevytčeného.

Lukšová Anna, ods. $\frac{1}{6}$; domek její nad sv. Janem byl zbořený.

Luňáček Jiřík, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu zbořenou.

Lyzl Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho na Novém městě, za 150 kop, byla zbořena.

Macháček Mikuláš odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění nevytčeného.

Malá Anna, odsouzena $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Malinovský Jan, odsouzen $\frac{1}{2}$, zůstal katolický a podíel domy své.

Mantýn Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v městě za 350 kop postoupen Kapucínům; vinici za Pokraticemi vzali si p. Dominikáni.

Mělnický Jiřík, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 400 kop, tři vinice za 300 kop; manželka pak jeho chalupu na Dubíně.

Meskomín N., emigrant, zanechal chalupu pustou za 30 kop.

Mityš Jan, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům naproti faře za 400 kop, zbořený, tři vinice za 700 kop; manželka jeho dvůr na Dubíně s dědinou za 500 kop a tři vinice za 400 kop.

Molyška Ludmila, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům v Dlouhé ulici zbořený.

Mostník Jan, ods. všeho; dům jeho v rynku za 800 kop odhadnutý, prodán za 600 kop; vinice na Polabí pod sv. Mikulášem prodána za 100 kop; vinici na Polabí za 200 kop ujal děkan městský.

Mouchová Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Voldani.

Mozečková Barbora, ods. $\frac{1}{6}$, dům její na Dubíně byl zbořen.

Mraček Adam, ods. všeho, propadl dům v Dlouhé ulici; dědina jeho s vinicí postoupena proboštovi; vinice za Dlouhou branou dána záduší Všem svatých.

Mráz z Milešovy Bohumil, odsouz. $\frac{1}{2}$, propadl dům se sbořeníštěm vedle něho pod Bání za 1000 kop; dvě vinice

na svobodných gruntech dskami se řídící, zadlužené na 2400 kop, z nichž jedna, Klín řečená a za 2000 kop koupená, po 50 sudech vína vynášela, druhá Pustá řečená, za 5000 kop koupená, po 100 sudů vína vynášela; dvě vinice na Mostské hoře a na Polabí za 600 kop; jistina za obcí Litoměřickou v 1500 kop a úrokův od l. 1595 zadržalých 5220 kop; tedy v jedné summě čistého jmění 12.720 kop mš., z čehož obci polovice a druhá polovice král. fisku připadla. — Marně se domáhali dědicové Mrázovi polovice jmění, zvláště pak domu pod Bání, jehož obec Litoměřická za radnici užívala (l. 1647—1670).

Mráz z Milešovy Jan Jiří, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům na rynku za 1000 kop; vinici Muškatelku za 800 kop; vinici Klín dskami se řídící za 3000 kop koupenou; vinici v Sadbě za 300 kop; vinici na Křemíně za 300 kop a vinici za Mleyny, jichž se ujal probošt; tři jiné vinice s lisem a dvě chalupy. Třetinu z toho jmění zdědil jeho syn katolický Zikmund.

Mrštík Václav, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům v rynku, který prodán byl za 250 kop; dvě vinice za 480 kop, chalupu na Dubíně za 160 kop; v jedné summě 890 kop.

Němeček Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, které není vytčeno.

Níč Ondřej, provazník, odsouzen $\frac{1}{2}$; dům jeho u mostu pod kollejí prodán za 250 kop, vinice na Růžovkách za 50 kop.

Nosidlo z Geblic Václav, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v Pokratické ulici za 400 kop, zbořený; vinice v Kamenatkách za 100 kop; sbořiště za Cininskou branou, jež prodáno za 10 kop. Nosidlo odešel l. 1626 pro náboženství do Perna, kde sepsal Kroniku českou a l. 1658 zemřel.

Nymburský (jinak Rubín) Vít, ods. všeho, propadl dům na rynku v rohu, vinici na Mostské hoře, dvůr nově vystavěný s dědinami a dům na předměstí Dubíně zbořený; toho všeho ujal se klášter sv. Michala.

Osterman Adam, emigrant, zanechal dům v městě za 400 kop.

Pakosta Bartoloměj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům za Michalskou branou za 300 kop, dům za Dlouhou branou za 200 kop, dům na Novém městě, chalupu Bílkovskou se stodolou za

Dlouhou branou za 100 kop, dvě vinice za 600 kop; z toho náležela polovice jeho manželce Dorotě.

Pařízek Matěj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl domy dva za Dlouhou branou zbořené a dvě vinice.

Patačková Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$; dům její v Dlouhé ulici prodán za 500 kop; dvě vinice na Polabí prodány za 300 kop; chalupa na Dubíně prodána za 100 kop.

Pazderák Matouš, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v rynku, za 600 kop odhadnutý, zdědila jeho dcera Anna Helvíková katolická.

Pečovic Matěj, odsouz. $\frac{1}{3}$, propadl dům pod sv. Janem zbořený a vinice na Perném.

Pecolt Chabařovský Adam, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům pod radnicí.

Pelikán Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou a vinici v Oujezdě.

Pergman Michal, mydlář, odsouz. $\frac{2}{3}$, propadl dům Ounhošťských v Řeznické ulici za 1000 kop, zbořený; dům na předměstí v rohu proti Michalské bráně prodán za 400 kop.

Pfeifer Matěj, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu na Dubíně zbořenou.

Pičmanka Anna, ods. $\frac{1}{6}$; dům její v rynku prodán za 800 kop, dům Berašovský za 300 kop, dědina v Oujezdě za 400 kop; vinice na Polabí prodána za 750 kop, vinice u Pokratic za 200 kop; mandle (z nichž potom dědina) za Dlouhou branou prodány za 550 kop; chalupa na Novém městě pod sv. Jiřím zůstala pustá.

Pichlová Alžběta, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům v městě.

Plato Jan, ods. všeho; dům jeho v Židovské ulici, za 300 kop odhadnutý, avšak potom zbořený, prodán za 18 kop; dědina na Božci za 400 kop; vinice na Třebinkách za 100 kop; chalupa se stodolou v Zásadí za 100 kop.

Plichta Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl domek v Krupné ulici zbořený.

Pokorný Martin, ods. $\frac{1}{6}$; zůstal katolický a podržel chalupu svou na Dubíně.

Pokorný Pavel, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům pod sv. Janem. potom zbořený.

Polák Jan, odsouzen všeho, propadl domy dva v městě. dvě vinice za 200 kop.

Pop Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prašilius Matyáš, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prodělal Vavřinec, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u sv. Václava za 30 kop.

Purkyně Samuel a Šebestian, odsouzení všeho, propadli dům u fortny Pokratické za 300 kop; vinici pod Radobylem, která byla prodána za 100 kop; vinici v Oujezdě za 80 kop; dvě vinice na Perném za 200 kop; zahradu u Pokratic za 10 kop.

Radosta Tomáš, odsouzen všeho, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Rambousek Václav, ods. všeho, propadl vinici s lilem a dědiny u Miřovic za 600 kop, dědinu pod Miřivicemi za 300 kop, dvorec v Pokraticích s vinicí za 300 kop, tři vinice na Karhanku za 310 kop a chalupu v Rybácích za 50 kop, což všecko dostal klášter Františkánův sv. Jakuba v Litoměřicích; vinice pod Břízou pod Radobylem za 300 kop; dům Petrančovský za 600 kop, dům Světeckých za 150 kop; v jedné summě 2710 kop.

Reichenpach (Reipach) Křištof, sedlář, odsouz. $\frac{1}{3}$; dům jeho u Mostské brány prodán za 202 kopy.

Rentsch Jiří, odsouz. $\frac{1}{3}$, propadl dům se zahrádkou za Dlouhou branou.

Řezník Matouš, odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Rokycanský Fabian, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 60 kop.

Rosa Jakub, ods. všeho, propadl sladovnu v městě za 200 kop; mauželky jeho dům podle hradu v městě, za 200 kop odhadnutý, byl zbořený.

Rozvoda Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$; dům jeho, který odevzdal k záduší Věch svatých, potom drželi Kapucíni; chalupa jeho za Michalskou branou za 100 kop, byla zbořena.

Rubekula Daniel, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům u Mostské brány za 300 kop, vinici v Medulánech za 50 kop, zahrádku za Dlouhou branou za 20 kop.

Rychmut Matouš, ods. $\frac{1}{3}$; domek jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Rychter Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Dubíně za 100 kop, byl zbořený.

Sejfert Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Dubíně pod koleji za 200 kop a dvě vinice za 300 kop.

Sequanides Jiřík, emigrant, zanechal domeček na Novém městě za 200 kop.

Slepička Oldřich, ods. $\frac{2}{3}$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 150 kop, dvě vinice na Perném pod Dlážděním za 400 kop, vinici v Oujezdě za 150 kop, dědinu za Golgátou za 200 kop.

Slepička Václav, odsouz. $\frac{1}{2}$, propadl závdavek na domě Mudrakovském, 200 kop.

Slívka Jan, odsouzen $\frac{1}{6}$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Slívka Štěpán, ods. $\frac{1}{3}$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Smíšek Matěj, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Dubíně a vinici v Oujezdě.

Sojka Jan, jeden z šesti soudcův městských, odsouz. $\frac{1}{4}$, propadl tři domy v městě, za 1100 kop odhadnuté, z nichž dva potom byly zbořeny a jeden prodán za 250 kop; chalupu se zahradou za Dlouhou branou za 200 kop, zbořenou: dvě vinice za 450 kop.

Sojka Vít, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho u Mostské brány prodán za 245 kop; vinice v Oujezdě za 250 kop. Manželky jeho dům a vinici dědila dcera katolická; dům však její u sv. Vavřince za 100 kop postoupen byl Kapucínům.

Sojka Zikmund, odsouz. $\frac{1}{2}$; dům jeho v ulici Mostské brány pustý, za 330 kop odhadnutý, prodán Jesuitům za 50 zl.; vinice u Radobejele za 100 zl.

Mistr Stránský Pavel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl jistinu 700 kop mš. Tento dějepisec český odešel l. 1627 pro náboženství ze země do Perna a žil později v Toruni nad Vislou, kde l. 1657 zemřel. Manželky jeho Kateřiny statky odběžné král. komoře připadly, totiž: dům v rynku, prodán za 800 kop; dědina za mostem, prodána za 1000 kop; dědina Klýn u Prosmyk, prodána za 250 kop; vinice s Červenou boudou na Polabí s lisem, za 1200 kop; pak zahrada za Dlouhou branou za 300 kop odhanutá, vinice za 300 kop odhadnutá a dvory v Míškojedech postoupeny od král. prokuratora Jesuitům.

Strašman N., emigrant, zanechal chalupu za 100 kop.

Subitán Jan a Špata Dobiáš, odsouzeni všeho jmění, propadli dům za Dlouhou branou zbořený a vinici nad Miřivíci.

Summerová Barbora, ods. $\frac{1}{6}$, propadla chalupu na cestě do vsi Zásadí ležící.

Šaravára Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 100 kop.

Šarlatka Anna, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům za Michalskou branou za 100 kop, chalupu na Novém městě za 130 kop.

Šimeček Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Panenské ulici za 50 kop, tři vinice za 220 kop.

Šimeček Ondřej, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům v městě za 600 kop, tři vinice (v Lišti, v Oujezdě a na Polabí) za 550 kop, dvě chalupy za 150 kop, dědinu v Oujezdě za 150 kop; v jedné summě 1500 kop.

Šindler N., ods. $\frac{1}{2}$, propadl dvorec Královský v Zásadí za 100 kop a viničku za Bídnicí pustou.

Šipka Martin, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Voldani zbořený.

Škrvák Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Krupné ulici.

Šmid Václav, ods. $\frac{1}{2}$; děti zůstaly katolické a podržely pozůstalost po otci, vynášející 1620 kop.

Šour Tomáš, emigrant; dům jeho v městě, za 300 kop odhadnutý, l. 1632 zbořen byl.

Štelcer Josef, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v Růžovské ulici, za 200 kop odhadnutý, l. 1632 od vojáků zcela zbořen byl.

Štoploch Balcar, ods. všeho, propadl dům pod radnicí.

Švengfeld Daniel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům v rynku nárožní Apatykářovský za 800 kop.

Taušel Valentýn, odsouzen všeho, neměl nic svého.

Teller Mikuláš, ods. $\frac{1}{3}$; dům proti sv. Jakubu náležel jeho manželce katolické.

Tesař Michal, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Dubíně zbořený a vinici v Oujezdě.

Teufel Matouš, ods. $\frac{1}{3}$, propadl domek na Dubíně za 50 kop.

Trejtárová z Krošvic Anna, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům u Dlouhé brány za 2500 kop, dům na Voldani s dvorem za 1000 kop, dědinu za Brankou za 900 kop, dědinu v Oujezdě

za 1200 kop, vinice pod Radobejlem za 700 kop, vinice na Chlomku za 400 kop a chalupu se stodolou v Hrobích za 80 kop; což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovu z Třebnic, jako statky odběžné; pak zahradu za Dlouhou branou, která postoupena Jesuitům za 300 kop; jistinu za obcí Litoměřickou 2000 kop. — Mimo to propadla dům v Novém městě pražském. (Viz str. 1024.)

Trejtlarová Krystýna, emigrantka; svršky po ní pozůstalé, odhadnuté za 5000 zl.; ale nevědělo se, kam se poděly.

Trupel Jan, odešel s rodiči ze země pro náboženství, navrátil se léta 1631 s nepřitelem a ujímal se statku po rodičích pozůstalého; pročež všecko jmění propadl, totiž: dům v rynku zpustlý za 300 kop, vinice tři na Třebinkách na 25 korců, dědiny v Oujezdě na 95 korců, což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovu z Třebnic, který si též ostatní čtyry vinice Truplovy přivlastnil, z nichž pak vinici na Mostské hoře za 1050 kop prodal; dvorec na Voldani s chalupou za 110 kop; svršky a klenoty za 383 kopy; jistinu za obcí 4073 kop.

Turynský David, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho hostinský, proti kostelu ležící, zdědily jeho děti katolické.

Tychyates Jiří, ods. $\frac{1}{2}$, propadl na domě Štefanovském v Dlouhé ulici 200 kop; dvě vinice za 350 kop.

Tynes Křištof, emigrant; dům jeho pustý za 100 kop odhadnutý, l. 1632 od vojákův roznešen.

Ulrich Matouš, ods. $\frac{1}{2}$, propadl jistinu za obcí Litoměřickou 1600 kop.

Urbanová Dorota, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům na Dubné pustý.

Vejvoda Jan, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům za Dlouhou branou se zahradou za 200 kop.

Velk Isaiáš, ods. všeho, propadl dům v sv.-Mařské ulici za 500 kop odhadnutý, který postoupen Jesuitům pro kolej; vinice na Polabí za 300 kop.

z Velvar Nykodem, emigrant, zanechal vinici za Mostskou horou za 200 kop.

Velvarský Jan, odsouzen všeho; domek jeho v městě obdrželi Kapucíni.

Veselský Bartoloměj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům v městě za 200 kop; chalupu v Novém městě a vinici v Oujezdě obdržel Arkadius odkazem.

Veselský Karel, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Novém městě.

Veselský Václav, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 50 kop, potom zbořený; viničku za 50 kop.

Veselský Zikmund, ods. všeho, neměl nic svého. Jeho manželka, emigrantka, zanechala dům pod fortanou za 200 kop a vinici v Oujezdě za 100 kop, což po ní zdědil Jan Kraus, syn po její sestře pozůstalý.

Vicen (Vičan) Jan, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v sv. Mařské ulici prodán za 900 kop; dědiny v Oujezdě prodány za 470 kop; dědina u Ohře prodána za 400 kop; dvě vinice na Mostské hoře a na Kokšovce za 500 kop; chalupa v Rybácích prodána za 200 kop; stodola na Voldani prodána za 125 kop; v jedné summě 2595 kop.

Voják Jan, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho na Dubíně za 50 kop, byla zbořena.

Vorel Pavel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl domek a tři vinice.

Vrabec Jan, ods. $\frac{1}{3}$; chalupa jeho na Novém městě postoupena p. proboštovi.

Vyčichl Jan, emigrant, zanechal zbořeníště na předměstí za 10 kop.

Vyšata Silvester, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům u Zlaté husy, který prodán byl za 400 kop; jistinu za obci 500 kop.

Wildner Wolf, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům na Novém městě, prodán za 130 kop, a vinici.

Winterová Marianna, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Novém městě zbořený, za 20 kop.

Zedník Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$, propadl domek u sv. Václava zbořený.

Zukr Matouš, odsouzen všeho, propadl dům na předměstí za 200 kop.

Zygl Jiří, emigrant; stodola jeho za Dlouhou branou za 150 kop, l. 1632 od vojnův roznešena a spálena.

Žák Adam, ods. $\frac{1}{3}$; zůstal však katolický a podržel dům k Mleynské fortně za 500 kop, zbořený, a vinice na Polabí za 200 kop.

Žák Jan, ods. $\frac{2}{3}$; zůstal katolický a podržel statek svýj.

Žatecký Jiří, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 200 kop, tři vinice na Ružovkách za 200 kop, dědinu 2 kopy záhonů na Božci za 400 kop; též manželky jeho dům v Dlouhé ulici za 200 kop, dvě vinice pod Radobejlem za 100 kop, a dědinu v Oujezdě za 200 kop.

Žatecký Jan mladší, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl dům v městě a vinici na Polabí.

Žatecký Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Dlouhé ulici, chalupu za 50 kop, vinici za Mostskou horou za 150 kop, pole za Golgatou 10 korců za 200 kop.

Žďára Tomáš, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům pod kolejí zbořený.

Ždichna Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v městě za 300 kop, vinice na Karhánku za 150 kop.

Žejdlík Jiří, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u sv. Jiří.

Mimo tyto statky bylo jistín za obcí a jinými, král. komoře podle inquisicí připadlých a osobám odběhlým náležejících, v jedné summě 23.286 kop mš.

Z těchto všech statkův a gruntů vynáseti měla summa pokut, obcí k zaplacení dluhů zanechaných, 46.906 kop mš. a quoty obcí náležející 2249 kop. Avšak tato summa znamenitě ztenčena byla tím, že veliký počet dotčených statkův, a to největších, od komory české dílem klášterům a kněžím byl darován, dílem jiným osobám prodán, mnoho pak domů zbořeno a vinic zpustošeno zůstávalo; pak že ze statkův odbězných již l. 1626 vydržována byla celá setnina pěchoty. v počtu 200 prostých vojáků, s nejvyšším a fendrychem, která pro přivedení obyvatelů k náboženství katolickému v městě přes rok beze vši kázně zůstávala, tak že mimo vydání obecní na prosté vojáky vynášející týdně 280 zl. (po 12 kr. denně na jednoho) i ostatní měšťané jimi na nejvýš byli znuzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & L. 7.)

Konečně při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzení byli z 225 měšťanů vytčených všeho jmění pro účastenství v nové zpouře při vpádu saském l. 1631 emigranti Litoměřičtí tito: Jan a Václav bratři Aunhošťský (Unhošťský), Zachariáš Bretschneider (Brantšneydr), Adam Douša (Douška), Jiřík Fišer, Jan Houška, Jan Chocholius, Petr Jakeš, Jan Jelen, Jiljí Keller, Václav Klatovský, Matouš

Klaus, Tobiáš Kolda, Samuel Kopřiva, Kašpar Kytler, Matyáš Lebcentyner, Václav Mostník, Václav Mrštík, Ondřej Níč, Václav Nosidlo, Adam Nyger, Michal Pergman (Bergmann), Jan Petráček, Jan Plato, Daniel Purkyně, Tobiáš Reichel, Kristof Reichenpach, Václav Slepíčka, Jan Sojka, Vít Sojka, Zikmund Sojka, Tomáš Svydrych, Jan Trupel (Tropel), Václav Vicen (Vičan), Jan Votík Zahajský a Adam Žák. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Loket.

Obec král. města Lokte (Elbogen, kr. Cheb.) provinila se v čas zpoury tím, že nejenom lid krajský k vojsku stavovskému vypravila a obranu krajskou zřídila, nýbrž i posádku falckou do města přijala a čtyry praporce při mustrunku Weinbergovském po několik neděl zcela vydržovala, na něž přes 12.000 zl. vynaložila. Potom po bitvě bělohorské obec, ač se již císaři na milost vzdala, zpěchovala se do města přijatí posádkou cís. plukovníka hraběte z Nagrol, který od Kadaň a Ostrova k městu táhl, nýbrž vzdala město opět Mansfeldovi, který tam od Teplé a Slavkova se vším lidem svým přitáhl, a hraběte z Ortenburgu s 550 vojíny v městě zanechal posádkou, na kterouž obec až do vzdání se města císařským mimo náklad od měšťanů učiněný, ještě přes 30.000 zl. vydala. — Pročež po bitvě bělohorské l. 1621 odňaty byly obci v pokutě od král. komory všechny její statky, totiž zámek s městem, 21 vesnic celých a 8 vesnic na díle s 5 dvory poplužními, 4 ovčiny, 9 krčmami, lesy rozsáhlými, přes 100 rybníků, s dvěma mlýny a jiným příslušenstvím, mající cenu 130.000 zl. rýn., a odevzdány k správě cís. rychtáři Tobiášovi Waldmanovi a Šebestianu Kempfovi. Návrh však od komory české l. 1623 učiněný, aby statky Loketské král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* proti půjčce 190.000 zl. byly prodány neb zastaveny, vedle cís. resoluce z dne 21. listopadu 1623 schválen nebyl.

Naproti tomu král. komora ze statků dotčených postoupila: a) Statek lenní *Grünlas* (kr. Cheb.), tvrz pustou a ves *Grünlas* s dvorem poplužním a vesnice Chodov Dolní (Unter-Chodau) a Kranešov (Granesau), jak to obec Loketská léta

1611 za 16.340 kop mš. koupila, *Janovi Menzelovi (Wenzelovi) z Kolsdorfu*, radě při appellacích král. Českého, jemůž l. 1624 za 9000 kop mš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodán byl. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 218. — D. Z. 141, M. 22 & 292, O. 10.)

b) Statek lenní *Lipnice* (Litmice, Littmitz, kr. Cheb.) a 8 poddaných v Rozmysle (Rossmeisel), od obce l. 1592 za 9652 kopy mš. koupený, pak vsi Doglasgrün, koupená za 1119 kop, Albernhof, koupená za 900 kop, Griesbach, koupená za 711 kop, Wintersgrün, koupená za 4421 kop a Tatrovce (Tatrtvice, Dotterwies) koupená za 600 kop; což vše l. 1623 za 9180 zl. zástavou dáno a potom dědičně prodáno bylo za 17.000 zl. *Marii Majdaleny Hertlové z Leitersdorfu*, roz. z Pisnic. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 338. — D. Z. 141, D. 20 & 620, B. 17.)

c) Ves lenní *Schwarzebach* (kr. Cheb.), od obce za 1000 kop koupená, s kusem lesa, prodána byla l. 1624 *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu*, radě při české komoře, za 4700 kop mš., kteréž si porazil z požadavků svých 3000 kop na statcích konfiskovaných a 1700 kop ze služného zadržáloho. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 369. — D. Z. 142, B. 28.)

d) Statek *Kohlung* (Kohling, kr. Cheb.), ves s dvorem poplužním, pak ves Lobuš (Lobs) a dva poddaní ve vsi Wutingrünü (Wudingrün), odhadnutý za 9163 kopy mš., léta 1625 koupil za 6060 kop mš. *Otto svob. pán z Nostic*, německý místokanclér v král. Českém. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z. 142, J. 29 & 293, O. 17.)

Odprodáním těchto statků Loketských získala král. komora v jedné summě 40.053 zl. rýn. — Ostatní statky Loketské, totiž 10 vesnic největších a nejlepších s 3 dvory poplužními a ovčíny, lesy a rybníky, zůstaly ve správě cíś. rychtáře. až konečně obci, když k náboženství katolickému přistoupila dle návrhu krajského hejtmana Gottfrida Hertla z Leitersdorfu, císaři dne 8. března 1628 podaného, od král. komory dne 2. srpna 1630 byly navraceny a postoupeny k tomu konci, aby obec věřitelům svým aspoň úroky ze summy dlužní platiti mohla. Neboť dluhy obce před zpouřou vzdělané vynášely 84.556 kop mš., z nichž na skoupení statků obecních předešle 70.443 kopy mš. byly vynaloženy; k tomu přibýlo

dluhů v čas zpourey 8370 kop míš., které však byly zrušeny; a po zpouře k zaplacení rancionu a nákladu na cíś. vojsko nových dluhů učiněno 5742 kop.

Avšak statky dotčené jenom na krátký čas zůstaly ve správě obce; neboť při vpádu saském l. 1631 přijali Loketští nepřátelskou posádku opět do města, mimo to nepřítelé všemožně podporovali a jemu katolické duchovní i děkana svého dobrovolně vydali. Pro toto nové provinění *při kommissi konfiskační Fridlandské* léta 1633 v Lokti zřízené dne 18. března t. r. odsouzeni byli nejenom purkmistr, radní a mnozí měšťané hrdla, cti i statků, nýbrž i obec všech statků svých, předešle jí navrácených, kteréž za 60.000 zl. odhadnuté k ruce *knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina* připadnouti měly i se vším jméním, kteréž propadli měšťané tito: 1. *Šebestian Kodauer* (Kotauer) a *Jakob Rödíg* (Rödtich), oba nejstarší purkmistři a náčelníci zpourey, odsouzeni hrdla, cti i statků, jehož jenom Kodauer na 1000 zl. zanechal; 2. *Jiří Moyses*, jehož jmění 2000 zl. vynášelo; 3. *Tobiáš Waldmann*, cíś. rychtář, *Jan Kleingeorg*, purkmistr, *David Höfer*, *Kašpar Pfretschner* a *Jan Zürch*, z nichž každý po 200 zl. pokuty měl složiti.

Ale po smrti *knížete z Fridlandu* k opětné žádosti purkmistra, konšelův i vši obce města Lokte učiněna jim byla cíś. listem, daným v Řezně dne 9. října 1636, ta milost, že všechna a všelijaká provinění, kterýchž se v té zpouře dopustili, jim jsou prominuta a odpuštěna. Městu pak, v němž ze 300 domů, před zpourou tam se nacházejících, l. 1638 toliko 86 zůstalo nezbořených a nespálených, navráceny byly opět statky obecní, a vedle cíś. resoluce z dne 9. července 1643 znova l. 1658 v léno jsou postoupeny, totiž: vesnice *Ruditsgrün* s rybníkem, 2 lesy a loukami; *Nalesgrün* s rybníky; *Höffen* s 2 rybníky; v *Rockendorfu* 3 usedlí; *Horn* s rybníkem; *Pruckhof* k městu náležející s 2 rybníky a rybníkem městským pustým nad Grünlasem ležícím; též grunty řečené *Schmalzgruben* s 2 rybníčky; les *Pfaffengrün*; *Ober- a Unter-Haid* s lesem, dědinami a rybníky; ves *Grasset* s příslušenstvím; mlýn, řečený *Flütmühle*, v předměstí Litmici na řece Ohři ležící; k tomu *statek rytířský Neusattel*, tvrz a ves s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, s platy

a clem Loketským a Birndorfským, s užitkem ze soli, s oborou a jezem nad dlouhým mostem; též vesnice Jenesen (Janesen), Dašvice (Taschwitz), Boširany (Poschitsan, Poschitzan), Oblitzdorf u Rolavy (Rohlauser Oblitzdorf), a Grund neb Zech (Cecha); pak poddaní pod ochranou v Ober- a Nieder-Schossenreuthu a Marketsgrünu (Marklesgrünu); mlýn řečený Haselmühle s příslušenstvím; též po 1 poddaném na Kalten Herberich, na Cihelně (Ziegelhütten) a na statku Unter-Hornsberg; v Pučírně (Putschirn) 6 dvorů kmetských, z nichž 2 celé, 1 tříčtvrtník, 2 půllánky a 1 čtvrtník, s 1 domkem a mlýnem Spitzmühle řečeným; pak lesy Schmidtberg a Aberg, s dvěma lesy na Crudum a Ziegenrücken; dvůr poplužní Schmalenhof (Schmalahof) s ovčínem, rybníky a příslušenstvím; jak to všecko s jinými statky l. 1598 od císaře Rudolfa II. obec dědičně jakožto léno svobodné za 47.500 kop mš. koupila. (D. Z. 311, O. 18.)

Navrácením těchto statků nabyla obec opět tolik důchodů, že mohla zapraviti dílem náklad na cís. vojsko po vypuzení lidu saského učiněný, kterýž vynášel s vydržováním posádky bavorské a Bechlerovy 91.752 zl. 21 kr.; mimo to odňato bylo měšťanům a obci koní a dobytka za 9000 zl. a vydáno od obce na posádku Collaltovu 3903 zl. 25 kr., na posádku Kolovratovu 986 zl. 47 kr., na jízdeckto Aventuano 1900 zl., na kompagnii Schumburgovu 1800 zl. a na jízdeckto saské 250 zl.; měšťanstvo pak posádkám vytčeným za sůl, dříví a světlo zaplatilo 2059 zl. — Tímto vydáním na cís. vojsko byly poněkud zvýšeny dluhy obecní svrchu již vytčené; avšak při kommissi tractationis s věřiteli obce snížena byla summa jich na 84.050 zl., na niž obec až do 15. července 1676 zaplatila 72.000 zl., tak že na ten čas ještě 12.000 zl. dluhů ročně po 1000 zl. splácti byla povinna.

Konečně poznamenati dlužno, že z města Lokte l. 1627 za příčinou reformace odešli větším dílem do Míšenska měšťané tito: Magist. Martin Franz, lutheranský praedikant, Baltasar Olischer, Šebastian Ehrlbegk zemřel v Norimberku. Kristof Rödíg, David Marsch, Pavel Fürst, Pavel Moyses, bratr dotčeného purkmistra Jiřího M., Matyáš Sextus, Mikuláš Tod, písař městský, Jiří Jacob, Šimon Pfretschner, Kašpar Tod, Matyáš Kohler, Matyáš Wohlrab, Ondřej Lindtner, Jan

Franz, Marketa Reis a Křištof Hülling, jenž do Norimberka se vystěhoval. Domy, pole a luka po nich pozůstalé odhadnuty byly l. 1636 za 18.525 zl. 51 kr.; avšak po srážce dluhů 5091 zl. 2 kr. a kontribuce zadržalé 6900 zl. zůstalo z nich k ruce král. komory toliko 6534 zl. 45 kr. rýn. (C. 215, E. 1 — E. 22.)

Louny.

K městu Lounům (Luna, Laun, kr. Žatec.) náležely před zpourou k záduší obce vsi Dobroměřice s dvorem poplužním, Rané (Ráně) s dvorem poplužním, Nečichy a Chraberce (Chrabčes), vsi pusté Trhlava a Oblík, plat 6 kop 16 gr. při vsi Chlumčanech, plat 3 kopy na tvrzi a vsi Polácích, též platy na vsi Lomazicích a na dědinách při Bšanech, jak to vše již vedle nařízení císaře Zikmunda a krále Jiřího k záduší kostela a fary sv. Mikuláše a k špitálu náleželo, a k těmž účelu od císaře Ferdinanda I. l. 1547 obci z konfiskace bylo propuštěno a ke kostelům sv. Mikuláše, Matky Boží, sv. Maří Majdaleny, k špitálu a ke škole darováno, vrchnost pak a panství nad tím dne 20. listopadu 1561 za 800 kop gr. česk. doprodány. (D. Z. 8., E. 30; 14, E. 9 & 561, C. 8.)*) Z těchto statků, k nimž obec l. 1614 vesnici *Hrádek* za 6600 kop míš. prikoupila, mimo vychování děkana, zákovstva, chudých lidí v špitále a čeledi, každoročně vycházelo důchodův okolo 1693 kopy míš., odkudž chrám sv. Mikuláše a kostely sv. Petra, Matky Boží a sv. Maří Majdaleny, jakož i zdi městské, radnice, tok vody a jiné potřeby zádušní a obecní se opatřovaly.

Po bitvě bělohorské však dotčené statky všechny obci pro její přečinění v čas zpoury l. 1621 byly vzaty, ačkoliv

*) Mimo tyto statky propadla obec Lounská l. 1547 v pokutě: a) ves *Měrunice*, kterou od komory l. 1548 koupil za 386 kop gr. česk. Křištof z Lobkovic; — b) vsi *Chlumčany* s podacím kostelním, *Vlčá a Smolnice* s podacím kostelním, od komory l. 1548 prodané Šebestianu z Weitmile; — c) vsi *Smilovice a Bšany*, od komory l. 1549 prodané za 1138 kop gr. česk. Mikulášovi Mířkovskému z Tropic; — d) ves *Pochvalov*, od komory l. 1549 darována byla Janovi staršímu z Lobkovic; — e) *Novou Ves*, již od komory l. 1550 koupil za 209 kop gr. česk. Jan mladší z Waldšteina; — f) ves *Hořenec*, kterou l. 1550 od komory koupil Ladislav z Lobkovic. (D. Z. 8, E. 30.)

se město hned l. 1620 plukovníkovi Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti složení výplaty 42.500 kop mš. sprostěno vydrancování, ochrany na čas užilo. Potom vedle nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina dne 10. listopadu 1623 zastaveny byly *Wolfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic* v summě 50.000 kop mš., na kterouž Vřesovec toliko 19.714 kop 20 gr. lehkých peněz složil a zbytek za obilí do proviantu dodané (1000 korců žita a pšenice po 27 kop.) v summě 27.000 kop, pak na úrocích z král. komory mu povinných si porazil. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$ & L. 5. — Lib. conf. 2, f. 144. — D. Z. 561, G. 14.)

Vřesovec pak zůstával v užívání statků Lounských místo úroků z dotčené summy zástavní bez kontribuce až do své smrti, ačkoliv obec Lounská, kteréž cís. listem z dne 15. března 1627 provinění její v čas zpourey bylo odpuštěno a privilegia a obdarování potvrzena (D. Z. 561, B. 28 — C. 4), za navrácení jich císaře opětně prosila a k žádosti její věc ta na cís. poručení při kommissi revisionis již dne 9. listopadu 1629 a dne 8. listopadu 1636 vyřízena byla, tak že dle rozsudku fiskálního z dne 24. června 1636 Vřesovec statky ty městu nazpět měl postoupiti. Avšak po smrti Vřesovce dotčené statky l. 1638 postoupeny byly jeho dědicům a věřitelům, markrabím z Baden, s nimiž k opětné žádosti obce vedle cís. poručení dne 11. července 1653 při kommissi revisionis o věci té bylo vyjednáváno, ale ničeho nedocílono, ačkoliv král. prokurator opět l. 1656 za dobré uznal, že obci Lounské statky zádušní vedle starého i nového zřízení zemského ani odňaty, ani Vřesovci a pak jeho věřitelům postoupeny býti neměly, zvláště pak že někdejší král. místodržící kníže z Lichtenšteina, jemuž již v měsíci červnu léta 1623 cís. resolučí bylo zapověděno, statky městům odňaté jinam zastavovati aneb postupovati, k zastavení jich v měsíci listopadu 1623 neměl práva žádného; mimo to že dědicové Vřesovce žádné náhrady za summu zástavní od král. fisku žádati oprávnění nejsou, poněvadž Vřesovec summu tu zaplatil dšlem špatnými penězi, dšlem obilím na statcích těch pozůstalým, a potom maje statky ty v zástavě z nich nad summu zástavní vykořistil. — Přes to všechno teprv vedle cís. resoluce z dne 18. října 1684 obci Lounské statky zá-

dušní mimo ves Hrádek byly navráceny ke kostelům a špitálu, totiž vsi Dobroměřice, Nečichy, Trhlava (díl), Rané, Oblík a Chraberce. (D. Z. 561, G. 14.) Mimo to již předtím cíś. listem daným ve Vídni dne 16. června 1668 postoupena byla obci kollatura (jus patronatus) při jich kostelích. (D. Z. 561, C. 12.)

A tak obec Lounská, po drahný čas statků svých zádušních i obecních zbavená, nemohla platiti dluhů, které ze summy nepatrné 8566 kop 40 gr. mš., před zpourou k potřebám obecním vypůjčené, pak 4165 kop 24 gr. mš. v čas zpourey vyzluzených, od bitvy bělohorské až do l. 1626 na ohromnou summu hlavní 97.925 kop 29 gr. mš. vzrostly zvláště výplatou města l. 1620 svrchu vytčenou, pak stálým nákladem na vychování cíś. lidu vojenského, tak že obec nebyla s to zapraviti ani úroků, ze summy dlužní vycházejících. Z té příčiny bylo obci uděleno cíś. resolucí z dne 10. dubna 1629 přiročí proti všem věřitelům, a mimo to vedle cíś. resoluce z dne 24. května 1631 a 25. června 1637 odpuštěny a darovány jí byly všechny dluhy, jimiž povinna byla některým osobám, jichž statky král. komoře v pokutě připadly, totiž emigrantům Litoměřickým, Václavovi Hoštěckému a Vítovi Sojkovi po 1500 kop., Truplovskému 3000 kop, Dorotě Laurinové 2000 kop a Václavu Vicenovi 1000 kop; Václavovi Užidilovi emigrantu Lounskému 4000 kop, Mikulášovi Troillovi 1000 kop, praedikantu Janovi Kninskému 400 kop, Kateřině Vřesovcové roz. Bejčkové 500 kop a Kateřině Kaplířové z Údrče 4000 kop m., tedy v jedné summě 18.900 kop mš. — Avšak tím obci zchudlé a zpustlé zpomoženo nebylo; neboť i poslední stateček svůj, mlýny obecní, l. 1632 na poručení král. místodržících *Janovi Jakubovi Infeldovi* v dluhu 8000 kop mš. zvodem musila postoupiti. Město pak s obojím předměstím, již l. 1620 při vzdání se Albrechtovi z Waldšteina od cíś. vojska vypáleným, od vojáků jak císařských tak nepřátelských k zboření a zpuštění přišlo a tím přes 300.000 kop mš. škod utrpělo; sousedé pak ubytováním vojska stále trvajícím, dvojím vpádem nepřátelským, zvláště hrozným vydrancováním města od Poláků l. 1635 tam mocně vpadlých, o všechno připraveni u valném počtu od města odešli, tak že ze tří set a několika usedlých, kteří

před zpourou v městě se nacházeli, l. 1638 ani sedmý neb osmý díl lidí tam nezůstával.

Z měšťanů Lounských pokutováni byli:

1. *Václav Klug* (Chlug), mydlář, při vpádu saském do města l. 1631 připojil se k nepříteli, u něhož za vojáka sloužil, pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 jmění svého odsouzen, propadl *dům* v městě Luně ležící, kterýž od cís. rychtáře l. 1635 k ruce král. komory ujat byl. Pozůstalá po Klugovi vdova Dorota, provdaná opět za Bernarda Brandta, měšťana v Mostě, domáhala se domu tohoto, který jí od manžela jejího l. 1638 za věno byl postoupen, byla však s žádostí svou na *kommissi revisionis* poukázána. (C. 215, K. 43.)

2. *Jan Václav Písecký* odešel l. 1623 pro veliké nátlisky cís. vojska, za příčinou reformace pod kapitanem Janem Beelem v Lounech ubytovaného, zanechav statek svůj, totiž dům v městě za 400 kop, chalupu na Velkém předměstí za 70 kop, dědiny s viničkou na Mělcích za 300 kop, vinici na Klíně za 100 kop a jistinu 130 kop. Statek ten, za 1045 kop mš. odhadnutý a dluhy 550 kop obtížený, spravovala manželka Píseckého Dorota, až se l. 1627 s dcerou Zuzanou pro náboženství do Perna vystěhovala; potom však léta 1634 přistoupiavši k náboženství katolickému, domáhala se opět téhož statku. (C. 215, L. 5.)

3. *Jan Santman* sloužil při vpádu saském za vojáka u nepřítelů; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl statek svůj v Lounech za 595 kop mš.; potom l. 1639 s lidem švédským přijel do země a po vzetí města l. 1640 kontribuci nepříteli v kraji vybíral, byl však zatčen a l. 1640 v Lounech uvězněn. (C. 215, S. 7; L. 5 & L. 27/41.)

4. *Václav Uždil* odešel l. 1620 před vzdáním města Louna za manželkou svou těhotnou do měst Pražských. Po jeho odchodu když se město vzdalo, cís. nejvyšší Albrecht z Waldšteina ujal se statku Uždilova jakožto odbězného a prodal jej obci Lounské, která na summu trhovou 16.250 kop mš. odvedla, avšak statek Uždilovi, brzy potom se navrátilivšímu, vedle poručení knížete z Lichtenšteina propustiti musila. Když pak Uždil l. 1623 pro veliké nátlisky

vojenské od města Louna odjel, statek jeho na poručení kommissaře *inquisitionis ob rebellionem* Jiřho Viléma Michny z Vacinova pod správu cís. rychtáře Jana Začala byl uveden. V statku tom náleželo manželce Užidilové Anižce věna 2500 kop mš., a mimo to připadl na ni po smrti Užidila l. 1625 též třetí díl statku jeho vedle práva a zřízení zemského, obzvláště práv městských, kterážto pohledanost po smrti její připadla na pozůstalou pětiletou dcerušku její Kateřinu, u báby své Kateřiny Šifflové, sousedy Lounské, v opatrování zůstávající. Pro dosažení této spravedlnosti dceři Užidilové náležející, jakož i náhrady za summu svrchu dotčenou Waldsteinovi a jeho důstojníkům za týž statek od obce zaplacenou, žádala obec, aby jí statek Užidilův byl postoupen. Ale vedle cís. resoluce z dne 24. ledna 1628 obci darována byla jenom jistina 4000 kop mš., kterou Užidil za obcí měl; statek však Užidilův, totiž *dům, dvory, zahrady a pole* při městě Louně, v summě odhadní 12.220 kop mš. odevzdán byl *Janovi Vilémovi a Wolfovi Bernhardovi z Gerštorfu* náhradou za statky po jejich otci Mikulášovi konfiskované. Tito pak prodali statek dotčený, zatím zcela zpustošený, léta 1634 za 3000 kop mš. cís. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen*, kterýž jej však vedle cís. resoluce z dne 16. listopadu 1645 za náhradu z komory české mu vyměřenou navrátiti musil dceři Užidilové, jejíž poručnice nevinu otce jejího prokázala. (C. 215, L. 5 & U. 4.)

5. *Jan Vávrovic* odešel l. 1623 s Uždilem od města, zanechav půl lánu dědin, za 1000 kop mš. odhadnutých a vinici za 300 kop, za kterouž summu l. 1626 je ujal cís. rychtář Bartoloměj Bank z Weissenburka. Potom však grunty tyto v summě odhadní 2200 kop mš. postoupeny byly se statkem Užidilovým dotčeným bratřím z Gerštorfu. (Viz Uždil. — C. 215, L. 5 & U. 4.)

Konečně dle zprávy cís. rychtáře z dne 3. dubna 1634 odešli pro náboženství z města Luna sousedé tito: *Jiří Voda*, zanechav l. 1625 dům, za 600 kop mš. odhadnutý, potom od vojáků do základů zbořený, pak zahradu za 300 kop odhadnutou, kteréžto grunty l. 1636 katolické dceři jeho pozůstalé Kateřině, provdané za Martina Leble (Lemle) v Lovosicích byly postoupeny; — *Kateřina Vodňanská*, která před

odchodem svým ze země l. 1628 statek svůj při městě Luně Eliseovi de Bois za 3300 kop mš. prodala; — *Jan Žiželský*, jehož statek dcera po něm pozůstalá Kateřina ujala. (C. 215, L. 5.)

Mělník.

Obec města král. věnného Mělníka nad Labem mimo účastenství své ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila duchovní *statek převorství kláštera sv. Vavřince*, pod městem Mělníkem ležícího, totiž: vsi Šopka, Michalovice, dvůr poplužní při téměř klášteře ležící s vinicí a lisem, též vinici proti Okrouhlíku při silnici s dvěma chalupami a sklepy na vrchu Svině ležící; mlýn poplatní s potokem Pšovkou, díl řeky Labe, krému výsadní Čertovku řečenou s přívozem; ve vsi Vliňovsi 3 osedlé, v Spomyšli 2 osedlé, v Sázeném 2 osedlé, ve Vehlovici 1 osedlého, louku pod vsí Mlazicí ležící, s jiným vášm příslušenstvím, vyminujíc toliko kostel a pokoje v jednom patře kláštera, kdež převor zůstával, a zahrádku v ambitech ležící. Summu trhovou 8700 kop mš. za týž statek zaplatila obec dotčeným stavům až na 1700 kop mš., z níž dle smlouvy obec deputátu ročně 102 kopy mš. převoru téhož kláštera dávatí měla. — Avšak po bitvě bělohorské smlouva tato zrušena a z desk vymazána, statek pak klášteru navrácen byl. (D. Z. 192, L. 20.)

Mimo to proti měšťanům v zpouře provinilým zařízení byla l. 1623 v Mělníce inquisice od kommissarů k tomu nařízených, Jiřího Viléma Michny z Vacínova na Chýších a Chodovu, a Filipa Fabriciusa z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni. Avšak není v aktech vytčeno, kdo z měšťanův Mělnických byl odsouzen; neboť ztratila se zpráva o věci té ke komoře české od Michny zaslaná, dle jeho zprávy z Litoměřic dne 14. července 1623 bratru jeho Pavlovi Michnovi učiněné. Ostatně vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1624 upustilo se od te kommissee, kteráž nařízena byla k vyhledávání a přesouzení těžkého provinění osob ze stavu městského v království Českém, jakož i od další exekuce, co se propadení jich stálo

dotýče, tak že jednotlivcům toliko pokuta peněžitá byla uložena.

Naproti tomu obci Mělnické z milosti ponechány byly statečky nepatrné, jichž po odnětí jí statků l. 1547 opět nabyla,*) totiž: a) Dva dvory kmetců na Podblatí města Mělníka ležící, s vinicemi a příslušenstvím, které l. 1558 obec Mělnická od Jana Šturma, měšťana Nového města pražského, za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, A. 37 & 53, B. 27.) — b) Mlýn Čtyrkolský jinak Jeptišťč pod městem Mělníkem na potoce Pšovce ležící, který l. 1502 obci od kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Praze byl prodán a l. 1618 postoupen od císaře Matyáše za dědictví zpupné. (D. Z. 139, F. 11.) — c) Statek *Prívory dolejší*, tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, 2 vinicemi s lisy, štěpnicemi, chmelnicí a Labem, ves Tuhaň a dílem vsi Libišice, Všetaty, Nedovice a Ovčary, jak to obec Mělnická l. 1604 od Jiříka Šťastného a Jana Jindřicha bratří Vančurů z Řehnic za 28.500 kop mš. koupila. (D. Z. 132, J. 15.) — Majestátem pak daným na hradě Pražském v pátek po sv. Dorotě l. 1628 císař Ferdinand II. městu Mělníku k prosbě purkmistra a konšelův i vsí obce, protože již k víře katolické přistoupili, schválil, obnovil a potvrdil všechna privilegia, obdarování, výsady chvalitebné, dobré zvyklosti, milosti, svobody a práva, kterýchž sobě nadáno a stvrzeno měli od předešlých císařů římských, králův a královen českých, obzvláště pak dvěma listy od císaře Matyáše (jichžto obou jest datum, prvnímu na hradě Pražském v pondělí po sv. Ludmile l. 1612 a druhému v městě Linci ve čtvrtek po sv. Prokopě l. 1614), avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia, svobody a obdarování na samy toliko měšťany katolického náboženství vztahovaly, a pokudžby se něco v týchž privilegiích proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako také všechny dluhy neb listy dlužní, od předešlého úřadu konšelského a obce v čas zpourey vzdělané, byly umořeny a zrušeny. Týmž listem císařským přikázáno

*) L. 1547 propadla obec Mělnická pro účastenství ve zpouře dvůr poplužní Skuhrov s dvory kmetčími s platem a mlýnem tudíž, též dvory kmetčí ve vsích Oujezdci, Chotěi s podacím kostelním a Bosyni; též dvůr kmetčí v Podblatí a druhý pustý tudíž, ve Vysokém plat, s lesy a příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 11.)

Mělnickým, aby netoliko žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ale také měšťany vře katolické odporné dáleji mezi sebou v městě neb na předměstích netrpěli a jim bytu nepopřáli. (C. 215, M. 5.) — Nad to l. 1628 vedle dekretu král. komory české dne 22. listopadu postoupena byla děkanovi Mělnickému chalupa s vinicí, pod městem Mělníkem ležící a Evě Uzlarové měšťance Pražské (viz Uzlar) náležející. (C. 215, U. 5.)

Poznamenání hodny jsou stížnosti, od úřadu a obce proti Janovi Chrysost. Siteriusovi Píseckému, cís. rychtáři v téměř městě, podané na komoru českou obsahu tohoto: 1. že cís. rychtář, když se mu nelíbilo, radu držeti nechtěl a zapovídal; 2. že osoby radní, neušetřuje povinností jich, pohlavkoval a přitom se jich i na poctivosti slovy hanlivými dotýkal; 3. že osoby radní, když na kšafty vysílání byli, jakoby něco nespravedlivě činili, vysoce naříkal; a když někdo, koho se to týkalo, s průvody se shotoviti chtěl, aby od práva přijímány nebyly, při úřadě purkmistrském zastavoval a zapovídal; 4. že rychtáře městské, jednoho dle své libosti bez příčiny uvěznil a zhaněl, a s druhého povinnost sňal; 5. že pečeť městskou k jednomu výpisu přitlačenou nožem přerezal a tak privilegia obce k potupě úřadu purkmistrského zlehčil; 6. že klíče od bran, které předešle vždycky při úřadě purkmistrském skládány bývaly, sobě osobil; 7. že statkův emigrantských po Danielovi Střelcovi již několik let užíval, a z nich poplatků do důchodův obecních nikdy odvozovati nechtěl; též po Alžbětě Masopustové, od města pro náboženství odešlé, vína v sudech se ujal, i gruntovní peníze z jejího domu k sobě vzal; tolikéž po Anně Redlichové jeden sud vína a peněz 50 kop k sobě přijal, a z toho počet neučinil; 8. že kontribucí a jiných sbírek, maje nad jiné při městě tolik statkův a gruntů svých, co se mu toliko líbilo a to nad jiné sousedy chudší nejméněji odvozoval; úroků pak a šosu, kterého každý rok 7 kop míš. dávati měl, od mnoha let za sebou zadržel a zapraviti nechtěl; 9. že vojáků zároveň s jinými vychovávatí se zbraňoval, nýbrž léta 1631 kurfiřtské a švédské vojsko po své libosti ubytoval a na některé dosti potřebné sousedy po 10 říšsk. tolařích ukládal, a to k svému užitku obrátil; 10. že dvou vdov polí a obili

mocí se ujal, a z nich platův a úroků vycházejících dávatí nechtěl; 11. že pořádek vinařský z hospody obce starodávný, kdež od mnoha let zůstával, bez vědomí úřadu a purkmistrů vyzdvihl a do domu svého, kdež sobě šenk zařídil, pro svůj toliko užitek sám o své újmě převedl, a tudy úřad purkmistrský potupně zlehčil.

Léta 1641 vyhledávali Mělničtí při komoře české toho, aby městu jejich, během vojenským vyhubenému a od nepřítelů l. 1631, 1634 a obzvláště l. 1639 od Švédův obořnému a vydrancovanému, k dobrému zádušnímu a obecnímu na opravu kostela, fary, školy, špitálu, radnice, zdí městských, věží a jiných k náhlému pádu a k dokonalému zrušení nakloněných obecních stavení, statky po emigrantech při městě pozůstalé odevzdány a postoupeny byly, totiž: 1. Po *Jiřím Morávkovi* (který pro náboženství ven ze země se odebral, avšak již při začátku pozdvižení některé spisy a carmina v latinském jazyku k potupě a urážce císaře a místodržících z oken vyhozených sepsal a při schůzkách vydával), dům v městě, Sixtovský řečený, l. 1628 od jeho plnomocníků za 1200 kop mš. prodaný, na kterouž summu ještě 620 kop vyplaceno nebylo; vinička na Podolí u města s lisem, l. 1629 cís. rychtáři Janovi Siteriusovi prodaná za 160 kop mš., na kterouž summu 110 kop zadrženo bylo; dvě viničky zcela zpuštěné a ladem ležící; chalupa na předměstí, od Švédů zbořená. Vinici však na Podhoří po témž Morávkovi koupil od jeho plnomocníků l. 1628 Filip Fabricius, rytíř z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni za 400 kop mš., na kterouž summu 200 kop složil a ostatních 200 kop jemu od císaře darováno. — 2. Po *Adamovi* a *Danielovi Vyšralovi*, bratřích na vojně mezi Švédskými zhynulých, vinička prodána za 100 kop, z nichž 50 kop vyplaceno nebylo. — 3. Po *Buryanovi Benjaminovi*, dům v městě zpuštěný a sešly, léta 1629 za 200 kop prodaný, za který 140 kop dopláceno nebylo. — 4. Po *Danielovi Střelcovi*, dům v městě, skoro celý zbořený. (C. 215, M. 5.)

Ale statečky dotčené Mělnickým nebyly postoupeny a proto obec l. 1641 na opravy kostela a fary prodala s povolením kardinala z Harrachů dvůr poplužní ve vsi Selči s příslušenstvím, k záduší sv. Petra a Pavla v Mělníce nále-

zející, za 500 zl. rýn. Alžbětě Ludmile Pešíkové z Kyncperku. (D. Z. 306, E. 29.)

Dluhy obce vynášely (dle seznamu kommissi tractationis podaného) 10.600 kop mš., z nichž obec podle uznání této kommissee l. 1629 povinna byla toliko zaplatiti 4900 kop m., poněvadž dluhy, v čas zpourey vzdělané, mezi nimiž 2500 kop mš., od Kunaty Jaroslava hraběte z Bubna obci na skoupení statků kláštera sv. Vavřince půjčených, vedle dotčeného privilegia byly zrušeny. (C. 215, M. 5.) — Konečně vedle poručení král. komory české dne 14. října 1660 a 7. března 1667 měla obec Mělnická dluh 2700 kop mš., Kašparovi Uzlarovi, měšťanu pražskému, již před zpouroy povinný a pro jeho provinění král. fisku propadený, avšak až na ten čas zamlčený. i s úroky vzešlými do komory české odvésti. Ale obec tomu odpírala, dokládajíc, že část toho dluhu 1000 kop mš. vynaložila na skoupení kláštera sv. Vavřince, ku kterémuž od tehdejších direktorů zemských byla přinucena, a odvolávajíc se na majestát jí léta 1628 daný, dle něhož takové dluhy v čas zpourey vzdělané byly zrušeny, jakož i na císař. poručení z dne 1. června 1667 v té věci vyšlé, z něhož patrno, že císař podobné dluhy král. městům k dobrému jich zanechal. Pročež opětovala obec na nejvýše zchudlá dne 10. července 1673 žádost svou, aby jí dotčený dluh buď příkladem jiných měst z obzvláštní císař. milosti byl darován k vystavění kostela sv. Ludmily na předměstí Mělnickém l. 1663 od lidu švédského do základů zbořeného, tak i k vyzdvížení městské věže i s hodinami l. 1672 dne 8. září nenadálým větrem prudkým zbořen; aneb aby dluh ten byl poražen z jistiny 5826 kop m., kterou obec za komorou českou měla, totiž dle jistot císař. Matyáše z l. 1612 a 1614 na 3726 kop, a z l. 1621 na 2100 kop svědčících. (C. 215, U. 5.)

Most.

Král. město Most (Brüx, kr. Žatec.) účastnilo se zpourey stavův evangelických, avšak brzy po bitvě bělohorské potátkem l. 1621 poddalo se císař. plukovníku Albrechtovi z Waldšteina a proti odvedení jisté summy peněz vydrancování bylo zproštěno. Obec pak pro provinění své v pokutě propadla

jistinu 12.903 kopy mš., kterou za král. komorou od l. 1612 a 1614 měla, i s úroky od l. 1617—1627 v summě 7350 kop mš. zadržálými, tedy v jedné summě 20.253 kopy m. Mimo to k ruce král. komory ujaty a cíś. rychtáři k správě odevzdány byly všechny statky a důchody obce, totiž:

a) Plat roční 50 kop gr. česk. na lidech ve vsích Wenzelsdorfu, Čeprochách (Čepirohy), Slatěnici, Koporči, Velebudicích, Kopistách a Hošnici, jak to obec města Mostu l. 1507 od Jana z Weitmile směnou za jiné statky koupila. (D. Z. 3, F. 27.)

b) Statek *Kopisty* (Kopitz, kr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, třemi poustkami, rybníky a příslušenstvím, tak jakž to obec města Mostu l. 1543 od bratří Jindřicha, Bohuslava a Adama Sekerkův z Sedčic za 5500 kop mš. koupila. (D. Z. 43, D. 12.)

c) Tvrz *Červený Dvůr* s příslušenstvím, kterou obec Mostská l. 1545 koupila od Petra Čirna z Čirnu za 1550 kop gr. česk. (D. Z. 46, B. 29.)

d) Statek z manství propuštěný, dvůr poplužní *Stoppelhof* a ves celá *Rosenthal* s příslušenstvím, který obec Mostská l. 1563 za 6000 kop m. koupila od bratří Jana a Joachyma Krynesů z Červeného dvoru. (D. Z. 56, E. 24 & 14, P. 15.)

e) Dvůr poplužní s jedním dvorem kmetským a příslušenstvím v *Moravěsi*, který obci Mostské Jan Moric Švab z Chvatliny a bratří jeho Sigmund a Mikuláš l. 1584 za 1237 kop 30 gr. česk. prodali. (D. Z. 22, H. 8 & 66, O. 4.)

f) *Hrad Mostský* (řečený Landswart) s dvorem poplužním a pivovárem, vsi celé Souše (Čauš) s podacím kostelním, Třebošice (Triebtschic) s dvorem poplužním, Vršany (Würschen), Mnišek (Einsiedl), Křižatky (Kreuzweg), Khern jinak na Klinách (Göhren), Nováves jinak Rottendorf (Neudorf) s podacím kostelním; též díl vsi Komořany (Kummern, Kommern) s jezerem Komořanským, mlýn Střilnice řečený na gruntech šosovních města s příslušenstvím a 1 člověkem v Sušanech, mlýn gruntmil (Grundmühle) řečený, pustý, hamr a při něm mlýn s pilou nově vystavěný, s lesy řečenými Královské, horami, hájem Resl řečeným, rybníky a příslušenstvím — tak jakž to všechno, jakož i vesnice Polety (Pohledy, Polletsch, Pahlet) s dvorem poplužním, Holešice s podacím kostelním, Kamenná Voda, Lipětín (Lindau) a vsi

manské Stradov (Straden) a Přestanov (Prisen, Pristen),*) obci Mostské l. 1595 za 69.480 kop mš. dědičně prodal císař Rudolf II., na něhož tyto statky po Ladislavovi starším z Lobkovic v pokuté připadly. (D. Z. 170, K. 11.)

g) Ves *Hořany* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, rybníkem, vinicí, desátky viničnými a vším příslušenstvím, jak to obec Mostská l. 1596 od Jindřicha z Pisnice za 9000 kop mš. koupila. (D. Z. 127, C. 17.)

Ale poněvadž obec města Mostu l. 1621 král. komoře 6000 kop mš. půjčila k zaplacení lidu Mansfeldovského v Plzni ležícího, též že vydržováním císař. vojska velikými dluhy byla obtížena, a město přede všemi jinými městy k náboženství katolickému přistoupilo; z těch příčin navráceny byly obci všechny statky vytčené, zvláště pak stvrzena byla opět od císaře Ferdinanda II. veškerá privilegia města, jakož i svrchu dotčená koupě zámku Mostského s vesnicemi, od obce již l. 1597 úplně zaplaceného; potom postoupeno k tomu obci vedle král. resoluce z dne 16. července 1666 i právo loví v horách na pomezí Míšenském ležících, kteréž v smlouvě tržové l. 1595 k ruce císaře bylo vymíněno.

Dluhy obce Mostské vynášely až do l. 1641 dle zprávy komory české z dne 12. ledna 1642 v jedné summě 200.647 kop 9 gr. mš., totiž 124.346 kop 47 gr. summy hlavní a 76.300 kop 22 gr. úrokův, z čehož však při vyjednávání léta 1628 věřitelé prominuli nejenom veškeré úroky, nýbrž i slevili pátý díl jistin. Obci pak na nejvyšší zchudlé prominut byl vedle císař. resoluce z dne 14. října 1638 zbytek posudního z vína a z piva zadržalý v summě 2879 zl. rýn., potom vedle císař. resoluce z dne 8. května 1643 povoleno jí bylo nejenom přiročí proti věřitelům, nýbrž i tito k shovívavosti a trpělivosti jsou ukázáni, takže teprv l. 1663 obec se za-

*) Tyto vesnice odprodala obec na zaplacení dluhů s císař. povolením od panství Mostského, totiž: l. 1579 manství lenní vsi *Stradov a Přestanov* za 1500 kop mš. Václavovi Kelblovi z Geysinku (D. Z. 128, D. 28); l. 1599 ves *Kamennou Vodu* s dvorem poplužním a příslušenstvím za 5500 kop mš. spoluměšťanu Křištofovi Modlišovskému (D. Z. 128, P. 29); l. 1599 ves *Lipetín* (jinak *Lindu*) za 3750 kop mš. Janovi Václavovi z Lobkovic (D. Z. 173, E. 20); l. 1603 vsi *Polety* (Pohledy, Polletsch s dvorem poplužním a *Holešice* s podacím kostelním a příslušenstvím za 15.700 kop mš. Kašparovi Belvicovi z Nostvic. (D. Z. 178, B. 26.) — L. 1616 zastavila obec ves *Třebošice* v dluhu 7100 kop mš. kolleji Jesuitské v Chomútově. (B. ³⁵/₁₀₈₀.)

vázala dluhy v summě 75.096 kop mš. pozůstávající ročně po 5104 kopách spláceti. — Neboť město Most vynaložilo (dle své žádosti podané císaři dne 6. května 1641) na cís. vojsko od bitvy bělohorské až do l. 1641 přes 900.000 zl. rýn. a utrpělo mimo to vydrancováním domův a dvorů, jak od vojska nepřátelského tak i císařského škody na 14 tun zlata neb 1,400.000 zl. rýn.; zvláště pak vydržovalo při prvním vpádu Švédů do Čech po nějaký čas celou cís. armádu bez vši pomoci měst sousedních. Potom když cís. vojsko pod nejvyšším lieutenantem Paradisem město zhubené opustilo a veškeré zásoby i prostředky k obraně města a zámku s sebou odvezlo, vynaložila obec vše na zachování a udržení zámku, který proti celé armádě švédské pod Banerem po celý rok s nepatrnou cís. posádkou 24 mužů tak udatně bránila, že nepřítel jenom města dvakráte se zmocnil a je, poněvadž měšťané zámek přes všechny hrozby vzdání nechtěli, zcela vyplnil, a skoro všechny domy i s radnicí, špitálem, mlýny a 2 kláštery v městě a v předměstích se vším obilím v stodolách i na polích zničil a na popel obrátil, kostely oloupil a zkazil, též nejlepší vesnice a dvory obecní na prach spálil a tak obec v největší bídu a nouzi uvrhl. Konečně zmocnil se nepřítel i zámku, z něhož tři celé kraje, totiž Žatecký, Slanský a Litoměřický, obtěžoval, tak že na cís. poručení z dne 10. ledna 1647 hrabě Colloredo s 500 pěšími a 4 kusy (děly) z Prahy vyslán byl, aby zámek Mostský opět v moc císařských přivedl. Zámek pak Mostský (hrad Landswart), na vrchu u města ležící, na žádost měšťanů, kteří jemu přičítali všeliké škody ohromné, ve válce třicetileté utrpené, z rozkazu císaře Ferdinanda III. vedle cís. resoluce z dne 19. října 1651 jest obořen a na jeho zboření vynaloženo 2240 zl. rýn. (Archiv místodržít. B. ³⁵/₁₅, ³⁵/₂₉ & ³⁵/₄₀.)

Z měšťanů Mostských pro účastenství ve spouře hned po bitvě bělohorské od města utekli a v pokutě propadli jmění své tito: Jiřík Benek (Benck), zanechav tři vinice, jednu při hradě Mostském, druhou na Reslu, třetí na Lay-sunku ležící; Jakub Seyffert, zanechav vinici na Reslu ležící; Vít Albrecht, zanechav dům v městě a vinici na Špicberku ležící; Adam Gross, zanechav tři vinice na Špicberku ležící. — Tyto vinice se vším příslušenstvím vedle nařízení

knížete z Lichtenšteina z dne 23. listopadu 1621 od císařského rychtáře města Mostu postoupeny byly k dědičnému držení a užívání *Jesuitům v městech Pražských* náhradou za fundaci, vedle které se jim každoročně 6 sudů vína deputátu vydávati mělo, a na porážku 24 sudů vína na týž deputát jim zadržalého, však na ten způsob, aby se takové fundace odrekli; naproti tomu měly všechny spravedlivé dluhy vězící na těch vinicích, až do jich ceny odhadní, od krále komory býti zapraveny. Místo domu Víta Albrechta, od něhož Jesuité z jistých příčin upustili, měl jim od císařského rychtáře vyšetřen býti jiný dům, tak aby za něj 200 kop závdavku královské komora složila, ostatní pak summu Jesuité ročně v lhůtách vypláceli. (C. 215, E. 4.)

Za příčinou reformace odešlo od města Mostu až do 17. června 1626 tak veliké množství měšťanů osedlých, že ze 392 domův, které město před zpourou a až do konce roku 1625 čítalo, přes 170 domů bylo opuštěno a jenom 222 domy v předešlém stavu zůstávaly. Ale větší díl odešlých navrátil se opět téhož měsíce do města, tak že (dle zpráv purkmistra a rady z dne 10. července 1626, 12. února 1628 a 13. prosince 1629) pro náboženství v cizině zůstali jenom 44 sousedé, totiž: Jakub Assman a bratr jeho Kašpar, Jiří Benck (Benek), Ondřej Clausniczer, Melichar Clausniczer. Jan Dunckl, Jan Dittrich Eckert, Jeronym (Jeremiáš) Frauensteiner, Petr Görndt, Adam Gross, Ondřej Gurstadt, Jan Hammerschmid, Maria Hetzová, Severýn Hickmann, Dorota Husanová (Husa), Václav Kippelt, Konstantin Kitzing, Maria Kubschová (Gubsch), Krištof Kubsch a jeho matka Barbora. Silvester Kundmann, Martin Laube, Jakub Manlicher, Jakub Mayner, Jiří Mayner (Meyner), Tomáš Meeffleisch, Jan Militz, Ondřej Neupauer, Oldřich Pabst, Wolf Pach, Jan Richter, Tobiáš Schindler, Bartoloměj Schön, Stefan Schubert, Jan starší Teufel, Vilém Teufel, Jiří Tümmel, Jan Tunckl, Jakub Waczke, Benjamin Weidlich, Ondřej Weidlich a jeho bratr Jeremiáš, Jan Woczel (Vocel), Jan Zeidler a Pavel Zeyner.

Statky po těchto emigrantech pozůstalé, vedle poručení krále místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. ledna 1627 odhadnuté za 38.964 kopy míš., avšak dluhy v summě 29.210 kop 40 gr. obtížené, měly prodány býti na poručení

komory české z dne 20. září 1627 jenom osobám katolickým, tak že ze summy trhové především zaplatiti se měly pokuty některým emigrantům uložené, jakož i kontribuce zadržalé a jiné dluhy, z ostatku pak na 10 dílů rozděleného měl jeden díl na zaplacení dluhův obecních obrácen a zbytek emigrantům neb jejich plnomocníkům vydán býti. Ale poněvadž z měšťanů při městě zůstalých a vydržováním vojska zchudlých jenom někteří převzíti chtěli statky emigrantské přibližně vysoko odhadnuté za levnější ceny na roční splácení, zůstaty byly statky dotčené ve správě císař. rychtáře. (C. 215, E. 4.) Když však l. 1631 při vpádu saském a potom švédském mnozí z vytčených emigrantů (zejména *Kitsing*, *Neupauer* a jeho synové *Kašpar* a *Jan*, *Jan Teufel*, *Frauensteiner*, *Görndt*, *Waczke*, *Kundmann*, *Gross*, *Benck*, *Dunckel*, *Wocsel*, *Jiří Meyner*, *Gurstadt*, *Weidlichové*, *Richter*, *Pach*, *Schindler*, *Zeyner*, *Krištof Kubsch* s matkou, *Ondřej Clausniczer*, bratři *Assmanové* a *Meeßleisch*) s nepřitelem do země se navrátili, rebellům stavu vyššího ve vojsku švédském sloužícím (zejména nejvyššímu lieutenantu *Myškovi* (*Oldřichovi*) ze *Žlunic*, *Sigmundovi Lickovi* z *Risenburku*, *Felixovi* a *Kašparovi Kaplířům*, *Jiřímu Hochauzarovi*, *Janovi Jiřímu* ze *Štampachu* a bratřím z *Elsnic* a jiným) se připojili, jim města dobytí pomáhali, statků předešle jim náležejících opět se ujali a na katolické měšťany mnohé těžkosti uvedli; pro tato provinění po vypuzení nepřitele statky jejich v pokutě od král. komory byly konfiskovány, totiž:

1. Po *Konstantinovi Kitsingovi*, v službě švédské zemřelém: a) *Jistina 3000 kop m. za obci města Mostu*, kteráž téže obci vedle císař. resoluce z dne 30. ledna 1645 byla prominuta náhradou za škody od nepřitele jí učiněné, jakož i odměnou za vytrvalost při obležení města l. 1645 dokázanou. (C. 215, K. 53.) — b) *Dvě pole při městě Lounech*, kteráž vedle císař. resoluce z dne 17. června 1644 obci téhož města postoupeny byly na opravu kostelův a škol. (C. 215, K. 53 & L. 5.) — c) *Díl statku Kamenná Voda* (kr. *Žatec*.), od manželky *Kitzinga Doroty*, dcery *Jiřího Schiffela* z *Kamenné Vody*, l. 1629 jemu odkázaný, i se vším jejím jménem ostatním. — Viz *Schiffel* při městě *Louny*. (C. 215, K. 53 & S. 99/1.) — 2. Po *Bartoloměji Schönovi* dva domy s poli,

lukami a vinicemi, l. 1628 odhadnuté za 4052 kopy mš., z čehož po srážce dluhů k ruce král. fisku zůstalo 2157 kop. (C. 215, B. 35 & S. 72.) — 3. Po *Janovi Vocelovi* a jeho švagrovi *Oldřichovi Pabstovi*, který ve vojsku švédském za důstojníka sloužil, dva domy a dvůr s poli a vinicemi, léta 1628 za 2340 kop odhadnuté, avšak velmi zadlužené, darovány byly od císaře některým měšťanům Mostským náhradou za škodu v čas zpourey utrpěnou; mimo to od král. komory ujata byla pozůstalost, Vocelovi a jeho sestře Markétě Pabstové po jejich otci Řehořovi, měšťanu v Borku (Görkau), náležející. (C. 215, B. 35 & K. 53.) — Statky pak po ostatních emigrantech pozůstalé byly všechny nad cenu odhadní zadlužené, tak že z nich král. fisku nic nepřipadlo. (C. 215, E. 4.)

Mýto Vysoké.

Král. věnné město Vysoké Mýto (Hohenmauth, kr. Chrudim.) účastnilo se zpourey stavův evangelických, tak že l. 1622 od král. komory v pokutě ujaty byly důchody a statky obecní, totiž: a) Jistoty 17.169 kop 11 gr. 6 peněz mš., které obec císaři Rudolfovi půjčila a za komorou českou měla. — b) Město Mýto s platy a pivovárem, dvůr špitálský s rolími a lukami; mlýn obecní při městě, Holubikovský řečený, od obce předešle za 2000 kop koupený; vesnice k obci náležíté, totiž: Sedlišky s mlýnem, Vratislav, Sedlce (Sedlice), Stradouň, Rzy (Reze), Brtče (Brč) s kusem lesa Markvartka řečeným, *Děbánov* (Čbánov), *Lhůta*, Chotěšiny, Vanice a *Střihanov*, plat úroční ve vsi Vinařích k panství Chocenskému náležející, lesy a rybníky zejména Veliký za vinicemi, Oklikov prostřední a spodní, Šňakovský spodní, Blahov spodní a horní, Míčovce, Středopustovec, Brachoveček, Posměchov, Mezírkovec, Derflík hořejší a spodní, Svrabovec a Vítovec horní a spodní. (Archiv místodržít. H. ⁶⁰/₁₄.) *)

*) Vsi *Lhůtu* (díl) s podacím kostelním v Knřově a *Střihanov* s lesy a příslušenstvím koupila obec Mýtská l. 1558 dědičně za 689 kop gr. česk. od císaře Ferdinanda I., jemuž tento statek manský po Bohuňovi Kostkovi z Postupic připadl. (D. Z. 13, B. 12.) — Ves *Děbánov* s dvorem poplužním, lesy a příslušenstvím prodal obci l. 1597 Mikuláš Popel z Lobkovic za 3850 kop mš. (D. Z. 128, B. 24.) — Ostatní vesnice svrchu vyčtené s lesy a rybníky dotčenými, též s platy v městě, s kramů

Ale poněvadž obec Vysokomýtská hned po bitvě bělohorské dne 10. listopadu věrnost a poddanost císaři slíbila a na zaplacení lidu válečného 500 kop gr. česk. od král. komory půjčila, potom na vychování císař. lidu vojenského a ustavičné kontribuce všecko vynaložila, tak že tím k největší chudobě byla přivedena a velikými dluhy obtížena; z těch příčin obci nejenom jistoty vytčené, nýbrž i statky konfiskované, z nichž od král. komory nic nebylo odprodáno ani zastaveno, vedle císař. resoluce dekretem komory české z dne 15. dubna 1628 na vychování kněží, zákostva a chudých lidí navraceny jsou.

Dluhy obecní vynášely dle zprávy purkmistra, dne 11. července 1658 král. komoře podané, v jedné summě 53.537 kop 5 gr. míš., totiž: dluhy již před vzpourou vzdělané 6500 kop, z nichž l. 1658 ještě zbylo 4350 kop; dluhy v čas zpourey l. 1619 a 1620 vzešlé 3100 kop, z nichž 2100 kop při kommissi revisionis l. 1628 bylo kassirováno; dluhy pak po vítězství od l. 1624—1639 s povolením knížete z Lichtenšteina z dne 11. března 1624 a potom vedle dekretu komory české z dne 15. dubna 1628 vzdělané stálým vychováním císař. vojska vzrostly na summu 43.604 kopy 7 gr. míš., z nichž při kommissi tractationis od věřitelů uleveny byly úroky a z kapitalu 10.266 kop 3 gr. Na tyto dluhy splatila obec až do l. 1658 v jedné summě 21.794 kopy 55 gr., tak že zůstalo na ten čas ještě dluhů 17.934 kopy 12 gr. míš.

Proti těmto dluhům měla obec za král. komorou českou svrchu dotčené jistoty 17.169 kop míš., do kteréžto summy jí proti věřitelům dekretem komory české z dne 24. listopadu 1627 dáno bylo příročí; mimo to vynaložila obec až do l. 1642 na císař. lid vojenský mimo jeho vychovávání ještě 12.097 zl.

masných, z luk Derdík řečených, z luk špitálských, zádušních a kaplanských, pak tvrz Šňákov zbořenou a pustou s rolími a lukami a v Slatině půl podacího kostelního, daroval císař Ferdinand I. l. 1557 obci se statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu sv. Vavřince, též k špitálu a ke škole a na opravu města, panství pak nad tím l. 1561 obci za 150 kop gr. česk. bylo doprodáno. (D. Z. 14, F. 18.) Mimo tyto statky propadla obec l. 1547 pro účastenství v odboji stavů českých též tvrz s dvorem poplužním v Jestřibci, tvrz pustou s dvorem poplužním v Ouhersku, vsi Týniště, Radhošť s podacím kostelním, Žika, Opočno, Ouhorsko a Trusnov s příslušenstvím a panství na lidech v Tisové, které dílem l. 1548 Albrecht Lipanský z Lipan Michal Vrbka z Vrbice za 2850 kop gr. česk. koupili. (D. Z. 8, F. 12.)

rýn., které se obci vedle sněmovního snešení l. 1640 z dne 22. září porážeti měly na novém vinním a pivním tacu.

V jak bídném stavu byla obec Mýtská ještě léta 1651, o tom svědčí zpráva purkmistra a konšelfů téhož léta dne 30. srpna na král. komoru učiněná, dle kteréž l. 1649 příjmy obecní vynášely jenom 265 kop 37 gr. 5 den., vydání však 649 kop 33 gr. 2 den., tak že nedostatek sousedé z vlastních sbírek a kontribucí dokládali. Neboť v 11 vesnicích k obci náležitých bylo na ten čas (léta 1651) jenom 38 osedlých, 17 nových hospodářů, 20 zahradníků a 16 chalupníků, gruntů však pohořelých 12 a pustých 18, totiž: v Sedliškách 3 osedlí a 3 noví hospodáři; ve Vratislavi 12 osedl., 11 nových, 8 zahradníků, 8 chalupníků, 5 pohořelých, 2 pusté; v Sedlici 4 osedlí; v Stradouni 1 osedlý; v Rzích 2 osedlí, 2 zahradníci a 1 pustý; v Brtčích 1 osedlý, 3 zahradníci, 1 chalupa a 3 pusté; v Džbánově 5 osedl., 2 noví, 3 zahrad., 2 chalup., 5 pustých; v Lhůtě 4 osedlí, 2 zahrad., 4 chalup., 5 pustých; v Chotěšínách 4 osedlí, 1 zahradník a 6 pohořelých; ve Vanicích 1 osedlý, 1 nový, 1 chalup. a 2 pusté; v Stříhanově 1 osedlý, 1 zahradník, 2 chalupníci a 1 pohořelý. Mimo to plat úroční ze vsi Vinar po mnohá léta obci byl zadržán; rybníky pak, 5 kaprových a 10 plodových, byly pusté až na 2 kaprové. K tomu v času války k velikému zpuštění přišly všechny věci obecní, jako kostely, zdi městské, brány, věže, bašty, radnice, špitál, vodárna, kašna a j. v. (Archiv místodržitel. H. ⁶⁰/₁₄.) V městě pak samém, které před zpourou čítalo 341 dům, bylo již l. 1625 pustých domů 77; l. 1634 zůstali v městě jenom 44 sousedé usedlí, potom l. 1653 bylo měšťanů usedlých 64, pak 16 domů pustých, jenom od podruhé obydlených, 5 domů pohořelých, 21 domků a 145 míst, po zbořených a pustých domech pozůstalých. (Viz Šembera. Mýto Vysoké.)

Konečně již léta 1626 (dle zprávy císa. rychtáře Jakuba Kociana na komoru českou dne 18. července t. r. učiněné) odešli od města mnozí sousedé pro přísnosti a nátisky od lidu vojenského konané, i někteří řemeslníci (ač na mále) pro nepřijetí náboženství katolického jinam se vzdálili, jejich domy a chalupy prázdné a pusté zůstávaly, se bořily, klesaly a na mizinu přicházely. Proto vedle poručení král. komory

z dne 14. prosince 1629 a 17. října 1630 od cíś. rychtáře odhadnuty a k ruce král. komory ujaty byly *domy a grunty po emigrantech při městě pozůstalé*, totiž: Po *Kateřině Vinařské* jinak Rafacké a její dceři Dorotě, manželce Pavla Daniela Hradeckého z Ourazu, čtyry domy pusté a dílem obořené, předešle za 831 kop koupené, které l. 1630 jenom za 300 kop odhadnuty a prodány byly; dvorec na předměstí Chocenském s 4 poli předešle koupený za 1450 kop, prodán l. 1631 za 1085 kop; též jistiny na 9825 kop. Z této pozůstalosti po sražení dluhů, berní a kontribucí zůstalo 1636 kop 57 gr., z čehož pátý díl vedle cíś. resoluce obci náležel. — Po *Janovi Wagnerovi*, kramáři rodilém z Herrpruku blíž Norimberka, domek s 2 lukami, rolím a zahradou na Litomyšlském předměstí, odhadnutý za 359 kop, z čehož po srážce dluhů zůstalo 81 kop 55 gr.; — po *Janovi Heyderychovi*, krejčím jistota 75 kop 48 gr.; — po *Jiřkovi Hanušovi* jistota 100 kop m.; — po paní *Ludmíle Hnátové*, roz. Mokrovouzské z Mokrovouz, v Uherském Fryštatu zemřelé, jistoty 3500 kop mís., z čehož po sražení dluhů zbylo 770 kop; — po *Vítovi Koláři* domeček a na hotově 30 kop; — po *Ludmíle Husinecké*, v Uherské Skalici zůstávající, jistota za obcí 1000 kop, na kteréž se její bratr Václav Mlynář, soused z Litomyšle, potahoval; — po *Janovi Kaškovi* (jinak Kassius řečeném), do Uherské Skalice odešlém, perdonu 300 kop na mlýně Tomášovském pod městem ležícím, který obec od něho za 1200 kop koupila; — po *Jiřkovi Mourkovi*, mydláři, domek za 300 kop, jehož se jeho dcera katolička ujala; — po *Janovi Nadherovi*, synu někdejšího cíś. rychtáře a měšťana Diviše Nadhery, rolí a louka, jichž jeho dvě sestry katolické užívaly. — Z těchto všech pozůstalostí připadlo k ruce král. komory 3410 kop 19 gr. mís., o jichž postoupení obec l. 1633 na vyzdvižení (spravení) kostelů zpuštěných, špitálu, zvonu velikého při kostele farním a na splacení dluhů, vychováním cíś. lidu vojen-ského vzešlých, marně žádala. (C. 215. H. 15. — H. ⁶⁰/₂₃.)

Nové Město.

Nové Město Hradiště nad Metují (kr. Hradec Král.), k panství téhož jména náležející, propadl v pokutě Rudolf

Štubenberger (Štumberger) a potom Adam Erdman Trčka. (Viz str. 637 a 680.) O některých nehodách tohoto města a panství a poněkud i kraje Hradeckého v čas třicetileté války podáváme následující zprávy, vzaté z vysvědčení purkmistra a rady téhož města, dne 15. listopadu 1638 daného panu Petru Strakovi z Nedabylic a na Šonově, jakož i z výpovědi Jiřka Dejle, primasa v témž městě, svědčícího dne 22. prosince 1643 při právě města Hradce nad Labem a Nového Města ve věci téhož Straky z velezrády obviněného.

Po vítězství na Bílé Hoře l. 1620 lid falckrabský rozražený jsa od Prahy k Náchodu jmenovitě na sv. Martina táhl, na cestách svých veliké škody působil a konal. Toliko na panství Novoměstském, paní Justině Štumbergerové toho času náležejícím, ochraňovaném od tehdejšího svého regenta (hejtmana) Petra Straky, skoro žádné škody se nestalo. Po některém pak týdni když jest týž lid falckrabský od Radku a Kladska zase na panství Náchodské nazpět přitáhl, zámku Náchodského i města se zmocnil a tam do jara zůstáváje na Nové Město Hradiště položití se chtěl; tomu Petr Straka s měšťany odpíraje zabránil a do pevnosti nepříteli nepustil. nýbrž na cís. lid vojenský, který od krajského hejtmana Václava z Vchynic pro obhájení téhož města a panství poslán býti měl, očekával, a když cís. rytmistr Šenburg, maje s sebou jednu kompagnii rejtharů a 60 mušketýrů přitáhl, jeho do města s ochotností pustil. O čemž když lid falckrabský na Náchodě zůstávající zvěděl, nemoha se předtím nijakž na Nové Město do pevnosti dostatí a jinak vymstítí, s velikou silou na statek manželky Petra Straky, do dvoru v Šonově, od Nového Města asi půl míle ležícího, též i do druhého dvoru mezi grunty Náchodskými ležícího, vpadl a oba dvory vydrancoval. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka, strana 569.)

Při vpádu švédském do král. Českého l. 1639 když lid nepřátelský k Novému Městu se přibližoval, pan *Petr Straka z Nedabylic* ze statku svého Šonova na Nové Město do domu svého se přistěhoval s nemocnou manželkou svou. V tom čase též Jiří Jetřich Grodecký z Grodce s Maxmilianem z Waldšteina, Janem Křištofem z Waldšteina, p. Harantem a s mnohým jiným panstvem na Nové Město před Švédy

utekl a postaviv se za kommandanta proti lidu nepřátelskému, poručil svolati všecknu obec se zbraněmi, měšťané pak musili přísahati, že se brániti budou nepříteli, naproti čemuž páni stavové jim připovídali, že živí i mrtví s nimi zůstanou. Zatím hejtman panství Nového Města Václav Králík s panem Grodeckým sebral asi 30 mušketýrů z města i z vesnic, z nichž koně dáti musili, zdělal z nich dragony, i pro municí do Prahy jeden vůz vypravil a prach do města přivezl. Však když zpráva do Nového Města došla, že Švédové pod hrabětem z Hodic Smiřice osadili a pod generalem-majorem Čabelickým i Hradce Králové mocně dobyli, poručil Grodecký dragonům dobytek pryč hnáti, něco do Slezska, něco do Moravy, i jiné věci na vozích odvážeti, pak i sám s jinším panstvem ujel z města, kde toliko Petr Straka a hejtman panství Václav Králík zůstal. Ale i Králík a s ním purkrabě Matěj Michal (jinak Quirens) na zprávu, že silné oddělení nepřátelské na plenění k Novému Městu jede, z města s několika vozy, na nichž svršky naloženy byly, ke Kladsku odjel a nebohých měšťanů samotných po čtyry neděle nechal. Hned po jeho odjezdu na noc nařizeno bylo od švédského general-majora listem z Hradce, aby město na lid švédský kontribuce dávalo a dvě osoby k němu za tou příčinou vyslalo k accordu, sice jinak že je mečem a ohněm zkaziti chce. V této tísní žádala obec k radě Petra Straky jeho manželky macechu u něho bydlící a tetu hraběte z Hodic, paní Marii Leonoru Dobřenskou za přimluvní psaní k hraběti z Hodic, k němuž dva sousedé do Smiřic byli vysláni. General-majorovi v Hradci zavázali se Novoměstští týdně dávatí po 50 tolařích říšských, začez na ochrannou stráž (salva guardia) do města obdrželi dva mušketéry, kteří však nechtěli se ujímati nic vesnic, v nichž se od vojáků plenících škoda dála veliká.

Mezitím když se purkrabě zase na Nové Město navrátil a všecky kusy (děla) z města do Hradce odvezl, panství Novoměstské od švédského polního maršalka za kvartýr dáno bylo hraběti z Hodic, který hned i do vesnic vojáky od regimentu svého na ochranu (guardu) dáti poručil. Po nějakém čase nejvyšší jeho lejtnant Minichhausen k Novému Městu přitáhl, na Bořetíně v zahradě za stodolami lid svůj

položil a sám s rytmisty do města přijel oznamuje, že sobě od hraběte z Hodic poručeno má, aby s celým regimentem na panství Novoměstském zůstával. Avšak na přímluvu dotčené Dobřenské, tety hraběte z Hodic, aby se smíloval nad lidem chudým, jemůž by možno nebylo celý regiment vyživovati, zase druhý den s celým regimentem k Smiřicům táhl. Potom dne 12. června 1639 hrabě z Hodic sám na Nové Město přijel právě, když z Hradce něco mušketýrů tam přibýlo, kteří divně sobě počínali a domy plundrovati smýšleli; avšak hrabě z města je hned do Hradce zpět vypravil a fendrycha svého se čtyrmi koni v městě na ochranu zanechav, na Opočno odjel a téhož panství také se ujal, tak že je správcům dřívějším k opatrování poručil.

Dokud hrabě z Hodic panství Novoměstské za kvartýr měl, žádného lidu více do města ani na vesnice mimo guardy nedal, toliko místo ubytování pro regiment svůj na panství Novoměstské 9000 tolarů říšských uložil, a tuto summu opět na přímluvu dotčené hraběnky Dobřenské na 4000 tolarů snížil. Avšak brzy potom hrabě z Hodic panství Novoměstské postoupiti musil leibregimentu Banerovskému, s nímž nejvyšší leynant Minichhausen z Hradce dne 7. srpna 1639 do Města Nového přitřhl, a tu na zámku až do 23. září t. r. zůstával, tak že neboží měšťané dvanácte kompagní, majících do tří tisíc koní, po ten čas vydržovati musili. Když pak ten regiment z města dne 24. září odtáhnouti a v Hradci zase do pevnosti položit se měl, zanechal Minichhausen v městě na žádost obce k ochraně jednoho leynanta a 4 rejthary. za kteréž obec hrdly i statky ručiti a připovědětí musila. že do města žádného oddělení vojska (partaje), které jen loupeže si hleděli, ani švédského ani císařského nepustí. Hned druhý den po odtažení regimentu švédského dne 26. září 1639 přitáhl lid císařský pod Albrechtem Kapříkem od Náchoda k Novému Městu i s mnohými obyvateli Náchodskými. mezi nimiž byl i děkan Náchodský a Kostelecký, Rudolf Straka z Pecinkar a Prunar, a nemohouce se města zmocniti. vpadli do obojího předměstí, kteráž jako i vesnice okolní vyplundrovali a z panství mnoho set kusů dobytka odehnali. Někteří Náchodští sousedé k Novému Městu táhnouce hned na cestě od sv. Václava k Nahořanům se dali, vesnice a dvory

na panství Novoměstském po celý týden plundrovali, na sta kusů dobytka a množství obilí k Náchodu odváželi a s lidmi barbarsky nakládali, mnohé i pobyli a s ženami zle zacházeli. Příčinou vpádu tohoto a tím vším vinen byl purkrabě Novoměstský, který císařskému lidu do Kladska zprávu o odtažení lidu švédského z Města Nového dal.

Od toho vpádu zase více lidu švédského do Nového Města přibýlo, zvláště 70 rejtharů a 40 dragonů, kteří zámek opak drtem obrátili a v pustinu přivedli, měšťanstvo pak obtěžovali tak, že mnozí od příbytků svých ušli. Ve vesnicích musili sedláci po 13—14 vojácích vychovávat, tak že na mizinu přišli. Nedlouho potom císařský lid k Novému Městu opět přitřhl a je obléhal. Tu kommandant švédský, kapitan-lieutenant, osoby radní a sousedy k sobě povolal a je přísahou mocně zavázal, že chtějí koruně švédské věrni býti a jemu upřímně pomáhati město proti císařským brániti. Téhož času byl i Hradec od cís. lidu obležen a poněvadž purkrabě Novoměstský kapitanovi švédskému v Novém Městě oznámil, že Baner Hradec neopustí (ačkoli věděl, že již s armádou k Chebu odtáhl), kapitan nemoha nic o Hradci zvěděti, celý týden Nové Město, ac do něho císařští i z velikých kusů stříleli, bránil, a teprv, když se dověděl, že Hradec od lidu císařského vzat jest, na opětnou prosbu měšťanů, zvláště jich manželek, Nové Město vzdal cís. nejvyššímu Kapounovi, který hned Petra Straku z Nedaubic, jež purkrabě Novoměstský Matěj Michal ze msty za zrádce a původce odporu toho udal, jati a do Náchoda odvésti dal.

Petr Straka pak po celý čas processu proti němu vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1640 nařízeného na poručení generala polního maršalka Piccolomini téměř celý rok zůstával v Náchodě u vězení, jehož teprv dne 21. srpna 1641 byl osvobozen s dostatečným vysvědčením nevinu své; avšak l. 1643 opět od král. prokuratora z velezrády obžalován, dne 31. srpna t. r. do Bílé věže na hrad Pražský byl vsazen a tam i hladem trýzněn, potom na žádost manželky své Kateřiny, roz. Dobřenské, cís. resolucí dne 13. prosince 1643 z vězení propuštěn zemřel l. 1645, dříve než výpověď o rozepři mezi

ním a král. prokuratorem se stala. *) Poručnice dětí po Strakovi pozůstalých l. 1650 uvedena jest do pozůstalosti po otci jejich, pak do pozůstalosti po matce jejich Kateřině, potom opět provdané Šafkočové, totiž do čtvrtiny statku Obédovic a do polovice vsi Janovic. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka na str. 569.)

Konečně klademe zde dodatek, týkající se *Jindřicha Straky*, bývalého regenta panství Novoměstského a všech panství Adama Erdmana Trčky. Statek po Jindřichovi Strakovi, který po smrti své († dne 22. prosince 1634) l. 1635 všeho jmění byl odsouzen, pozůstalý, *Heřmanice* i se statkem *Vesce* manželce jeho náležejícím, vedle cís. resoluce z dne 22. května 1635 k ruce král. fisku byl ujat, plukovníkovi *Stefanovi Verfenovi* na srážku 30.000 zl. od císaře mu vykázaných vedle cís. resoluce z dne 3. května 1637 za 21.000 zl. k správě byl postoupen a od Verfena dne 16. května 1637

*) Zajímavý jest *průvodní spis proti svědkům pana Petra Straky z Nedabylic* podaný od cís. prokuratora v král. Českém *Adama Oldřicha Zmyslovského* král. soudcům zemským dne 3. června 1644, kterýž zní takto:

Majíce sobě daný výpis svědkův, které jest tak pan *Petr Straka z Nedabylic* proti mně k té žalobě před V. M. na kancelář českou při právě města Hradce nad Labem vedl, na takové svědky tento průvodní spis můj skládám. Ačkoliv jest pan *Petr Straka* týchž svědkův mnoho osob, totiž 19, sobě k svědomí připravil, však takovými svědky provinění svého, z čehož jest tak ode mne obžalován, neodvzraje, nýbrž vlastním tím průvodem a svědky jeho některými žaloba má v mnohých artykulích se provozuje. Nebo jsouce (sic!) ode mne z provinění svého po artykulích obžalován, na touž žalobu zase po artykulích odpovéd svou dal, a všemu tomu, z čeho jest tak od mne obviněn, větším dílem odepřel a vše jináče odvésti se uvolil. Však z týchž 19 svědkův, podle artykulův positionalních od p. *Petra Straky* k úřadu práva města Hradce podaných, na kteréž tíž svědkové po vykonání přísahy tážáni byli a svědomí svá vydávali, toho nevysvědčují a z jich svědomí se nevynachází. aby p. *Petr Straka* toho, z čeho ode mne obžalován jest, dopustiti se neměl. Nebo někteří z týchž svědkův p. *Straky* o věcech slyšených a jim nepovědomých v svých svědomích obšírně vysvědčují, načež nechci a také neuznávám žádné potřeby co říkati, *poněvadž podle práva městského B. 68. takoví svědkové ušatí (!) a nepovědomí od soudců při usuzování rozepré na žádný pozor bráni býti nemají.* Než toliko kdež ti svědkové někteří vysvědčují o vysvědčení, panu *Strakovi* od purkmistra a konšelů Města Nového Hradiště nad Metují daném, na kteréž se p. *Straka* potahuje, a kterýmž to vysvědčují, že p. *Straka* v čas vpádu lidu švédského na Novém Městě šlechtě a náležitě se choval. Avšak toto vysvědčení k osvobození provinění jeho postačiti nemůže. Neb z průvodův a svědkův jeho se vynachází, že on pan *Straka* s nepřátelskými švédskými oficíry correspondoval. (Následují artykule obvinění.) — A tak p. *Straka* tými svědky ani žádným jiným průvodem též žaloby jest neodvedl, nýbrž žaloba má v mnohých artykulích jimi jest provedena. (C. 215, S. 44.)

hraběti Octavianovi Piccolomini za 9000 zl. též k správě přenechán. Avšak vdově Strakové Kateřině Markétě, potom opět provdané Rašínové, při kommissi liquidationis dne 7. ledna 1639 přisouzen byl stateček Vesce, který l. 1625 od Heleny Kalkreiterové z Schreibersdorfu za 1000 kop mš. koupila, tak že jí summa ta z král. komory měla býti nahrazena. (C. 215, S. 44. — Viz též strana 567.)

Nymburk.

Obec král. města Nymburka na Labi (Nimbuk, kraj Boleslav.) pro účastenství ve zpouře stavů propadla l. 1621 v pokutě všechno jmění své, zejména devět kop záhonů rolí, pak jistinu 20.000 zl., které králi Matyášovi obec na hotově zapůjčila. (Dle dekretu kommissee tractationis z dne 1. září 1661, jímž paní Majdalena Robmhapová, roz. Smřčkova z Mnichu, s pohledaností svou 2338 kop mš., kterou za obcí Nymburskou měla, na kommissi revisionis a liquidationis byla ukázána.) Mimo to cís. rychtářové, Jan Kadeřávek, Matěj Koutek, Konstantin Erle, Jan Kašpar Sytt a Pavel Chotouňský z Chotouň, od l. 1621—1637 v moci a opatrování svém měli všechny důchody obce i statky k záduší a špitálu od starodávna náležející, totiž: v Bošíně a v Sovenicích po dvou dvorech kmetcích, v Mladé, Strakách a Jizbicích po jednom dvoru kmetcím s platem, též při městě plat z dvou krámů masných, dvojí plat z mlýna a clo v branách, platy z luk, dílců, zahrad, z dědin a dvorů při městě, jak to vše ze statků obci léta 1547 konfiskovaných císař Ferdinand I. zanechal městu k špitálu a kostelu na vychování žákův a chudých lidí, a l. 1575 Maximilian též vrchnost nad tím městu Nymburku postoupil. (D. Z. 18, O. 10.)*)

Když takto obec důchodů svých byla zbavena, musili měšťané sami vydržovati cís. lid vojenský, v městě již l. 1621

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Nymburská pro své účastenství ve zpouře l. 1547 statky své, totiž vsi celé Pisty, Krchleby a Všechlapy, Ratěnice (díl), ve vsi Zvěřinku dvůr kmetců s platem na lidech Chvalovských z luk, ve vsích Sacké, Čilci a Netřebicích po 2 dvorech kmetcích, ves Rašovice (díl), plat na lidech ze vsi Mlčíc (Mlčice) a Jesenika, s lesy, podacími kostelními ve Velelích a Vyklecích, s rybníky, Labem, břehy, ostrovy, s mlýnem v Komárově a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 7.)

ubytovaný. Jakých škod a trýzně obyvatelé města částým a téměř stálým vychováním cíś. vojska utrpěli, o tom svědčí zprávy cíś. rychtáře Pavla Chotouňského na komoru českou dne 15. listopadu 1630 a 30. listopadu 1637 učiněné, dle kterýchž již l. 1621 někteří měšťané pro přisnost vojenskou od gruntů svých odstoupili, zejména *Jan Poláček*, který do Prahy odešel a potom na gruntech pána Palfy se zdržoval. V jeho domě i po jeho odejití švagr jeho Pavel Herynk 16 koní, 9 pacholkův a jednoho korporála i s jeho manželkou a dítkami jedenáct neděl musil vychovávat, tak že za tu dobu toliko piva pro ně 18 sudův koupil a na ně přes 400 kop mš. vynaložil (neboť korporálovi samému každý týden za stravu a pivo po 10 zl. rýn., tedy za dobu dotčenou 110 zl. rýn. zaplatil), ačkoliv sám ve svém domě pět koní, tři pacholky, jednoho důstojníka s jedním mušketýrem po ten celý čas vydržovati byl přinucen.

Pročež přemnozí sousedé katoličtí i nekatoličtí, nemohouce již nikterakž snášeti obtížností a soužení, ustavičným ubytováním vojska jim způsobených, (dle zpráv purkmistra a konšelů na komoru českou dne 18. dubna 1626 a král. místodržícímu dne 31. ledna 1627 podaných) ušli od domův a statečků svých lidem vojenským vypálených, poborených a roznešených, a jinam, obzvláště na grunty knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina, se obrátili. Byli to dle seznamů dotčeným zprávám přiložených měšťané tito: Regina Andělka, Apatykář, Jan Balcar, Bartová, Řehoř Bavorský, Jan Benatský, Václav Benatský, Kateřina Boleslavská, Matouš Bosák, Jeronym Brandejský, Matěj Ctibor, Barbora Čejková, Vít Čermák, Čižbovský, Šimon Dlouhý, Formánek, Jiřík Fryč, Daniel Hager, Joachym Hager, Adam Hájek, Václav Hampulec, Gabriel Herynk, Jan Hladký, Matěj Hlava, Jan Hodaň, Jeronym Horáček, Matouš Houser, Hovorková, Jan Hříšný, Hynek, Buryan Chládek, Jakub Chlup, Chotětovský, Rozina Chotounská, Jan Chropta, Jakoubek, Jakovský, Václav Janoušek, Anna Jarošová, Jan Javůrek, Jiřík Jelínek, Václav Jelínek, Václav Jeptiška, Filip Ješe. Jeronym Jičinský, Adam Jiskra, Jan Kadeřávek, Kachovský, Václav Kantůrek, Matěj Kaše, Adam Kašparský, Daniel Khour, Kohout, Bartoloměj Kolář, Jan Kolář, Matěj Kolář, Adam

Kratochvíle, Ludmila Kuřatková, Křištof Kwiz, Matěj Kwiz, Jan Labouňský, Jan Labouňský, Václav Ladař, Jan Lev, Vavřinec Libich, Matěj Logika, Martin Mečíř, Jan Mecner, Dorota Mělnická, Kateřina Mensická, Jan Městecký, Jan Motovecius, Adam Mrva, Jan Nadobník, Daniel Nepolysský, Adam Nepomucký, Václav Nygl, Pašovský, Václav Pavlíček, Adam Pernikář, Adam Pernikář, Kateřina Picková, Jakub Pinx, Pisak, Mandalena Písecká, Matyáš Písecký, Pokles. Jan Pokorný, Jindřich Pokorný, Tomáš Pokorný, Jan Poláček, Alena Poláková, Kateřina Polivková, Jakub Procházka, Jiří Procházka, Ptáček, Annastasia Purmanová, Jiří Ronšperský, Samuel Rozenhamer, Jan Rybníček, Šimon Růžicka, Jiřík Růžovský, Václav Rychter, Martin Řešetář, Ludmila Řeháčková, Matěj Říha, Václav Sádlo, David Saurman, Ondřej Sekyra, Jakub Šklenář, Jiří Sladoněl, Anna Slanská, Daniel Slanský, Anna Sobotková, vdova po Janu Sobotkovi, potom opět provdaná Žaludová, Vorskla Sokolová, Dorota Sovková, Martin Straka, Křištof Strom, Šebestyán Suchánek, Havel Svoboda, Jiří Svoboda, Matěj Sýkora, K. Fabián Šebestian, Jiří Šedivý, Šenpfluk, Matěj Šindelář, Šnek, Řehoř Šolc, Šimon Šud, Daniel Tábořský, Kašpar Tesař, Ondřej Thobaeus, Petr Tichý, Václav Trojan, Adam Tunkl, Matěj Vitěňovský, Martin Vlach, Vohaňka, Adam Vsetečka, Matěj Vyskočil, Kašpar Zámečník, Jakub Zelenka, Pavel Zelenka, Anna Zoufalá, Jan Zvěřina, Václav Žalud Bohdanecký, Havel Žatecký, Tomáš Želetavský, Jan Žežhule, Židek.

Dle tohoto seznamu odešlo od města l. 1626 a 1627 měšťanů usedlých 150, a počítá-li se na jednoho toliko 10 osob, tedy 1500 obyv., kteří zanechali 150 domů buď vypálených, neb obořených a pustých, a 5 dvorů s rolemi. Nad to bylo na předměstí *Zalabském* 21 shořelých dvorův; též na předměstí *Velibském* a *Bobnickém* 21 dvorů spálených. V těchto domech a dvorech od měšťanů zběhlých zanecháno nebylo žádných svrškův a nábytkův, ani dobytka (kromě tří krav a dvou klisen ve dvoře po Anně Jarošové). — Sousedé pak, kteříž ještě na dosti skrovném počtu při městě pozůstávali, v potřebách obce sami z sebe časté sbírky činiti a kontribuci dávat musili. Čehož, když dále vykonávati nemohli, žádali při komoře české dne 18. dubna 1626, aby statky po sou-

sedech zběhlých pozůstalými vládnouti mohli buď jejich přátelé vlastní, nebo kdokoliv jiný, jenžby k nim právo a spravedlnost měl; aneb aby k opatrování jich jisté osoby zřízeny, a užitky z nich i k dobrému a pomoci obce všech statků zbavené vydávány byly; dokládajíce, kdyby v té věci žádného opatření se neučinilo, žeby za krátkou dobu všichni sousedé ještě pozůstávající dokonale z města pryč byli vypuzeni.

Mimo to purkmistr, konšelé i všechna obec města Nymburka, nemohouce zapraviti dluhů, neustálým vychováváním vojska vzdělaných, obzvláště dluhu 3200 zl. rýn. Bartoloměji de Pauli, měštěninu a kupci Starého města pražského, (za kterouž příčinou vyslaní obce l. 1625 i uvěznění byli po několik dnů v městech Pražských), vznesli na král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1626 žádost, aby jim k uspokojení věřitele de Pauli jeden kus rolí, devět kop záhonů vynášející, který obci l. 1621 od komory české v pokutě byl odňat, pak dvorec se zahradou a rolí, pozůstaly po sousedu Janovi Poláčkovi, navrácen a dán byl. Avšak nedostalo se obci ničehož. Naproti tomu dne 24. ledna 1627 došlo purkmistra nařízení král. místodržícího za příčinou sousedů pro náboženství od města ušlých a jich statečkův ujetí k ruce král. komory, jakož i s strany ubytování do města jednoho praporce lidu vojenského; o čemž sousedé v dosti malé části při městě pozůstávající zvěděvše, ač již skoro všickni k víře katolické přistoupili, předce vojákův položení se obávajíce, z města odejítí se strojili. Pročež vedle dobrého zdání a rady hejtmana krajského Rudolfa z Waldšteina poručení dotčené před obcí zatajeno a teprv později vyhlášeno bylo.

Potom vedle poručení komory české z dne 10. července l. 1626 cíś. rychtář Jan Kašpar Sytt všech statkův odběhlých k ruce komory se ujal a nařídil Samuele Rathouzského a Václava Piskolhotského, osoby radní, aby je v svém opatrování měli a drželi. Tito přijímajíce od l. 1626—1630 k sobě všecku úrodu i nájmy z domův a zahrad, žádných počtů z nich neučinili až do 7. listopadu l. 1630, kteréhož času cíś. rychtář Pavel Chotounský z Chotouně od purkmistra Václava Šuda ze Semanina u přítomnosti radních městských

zveden a zmocněn právně byl do domů, dvorů, luk, rolí a zahrad, kteréž po sousedech pro náboženství od města a ze země ušlých pozůstaly. *)

Týž cís. rychtář máje na poručení komory české z dne 27. března 1636, jako všickni cís. rychtářové v městech jiných, počet učiniti z užívání gruntův a domů na král. komoru v pokutě případných neb do sequestru vzatých, podal komoře dne 23. dubna 1636 zprávu, že v městě Nymburce není ničeho, z čehož by počet takový činiti měl. Neboť brzy po nastoupení úřadu jeho l. 1630 přitáhl nepřítel l. 1631 od Prahy k Nymburku a město, domy, dvory, kostel i radnici ohněm do rumu obrátil, čímž na radnici též mnohé platné památky ku zkáze přišly (zejména knihy smluv svatebních a zadání manželská města Nymburka); a co nepřítel nedodělal, vojsko císařské (když obyvatelé, aby mizerně neuhoreli, na valy ušli a se skryli) do města vtrhši, nepatříc na velikou záhubu a škodu obyvatelův, jejich truhly v sklepích vyhledalo, vyloupilo, a kde co bylo pobralo, jediné obyvatele v roztrhaných klocích zanechalo.

Léta 1632 armáda císařská po celý rok v městě a okolí jeho vydržována byla od měšťanův a obyvatelův, ač v největší nouzi a bídě žijících; neboť neboží lidé, nemajíce čím orati, i rolí neosetých nechati musili. I l. 1633 mnozí sousedé ani jednoho zrna zaseti nemohli; neboť tu opět se usadil po celém kraji Boleslavském cís. plukovník Isolan s lidem svým, a jeho nejvyšší leytenant Millo Draco v Nymburce měšťanům za každý týden po sto říšských tolařích

*) Tento přijal k sobě téže doby dle správy na komoru českou učiněné z dvou gruntů třetinu užitku 40 kop míš., z čehož po srážce vydání v 29 kopách míš. toliko 11 kop k dobrému komory připadlo, přiloživ z toho účet tento:

Nájmu z tří zahrad a domův přijato	15 kop — gr.
z 18 mandel žita jarého vymláčeno 9 1/2 korce, z nichž prodáno 2 1/2 korce po 2 kopách	6 " — "
z 12 mandel ovsa vymláčeno 10 korcův, po 1 kopě 6 gr.	11 " — "
z 8 mandel ječmene vymláčeno 6 korcův, po 1 kopě 30 gr.	9 " — "
úhrnem	40 kop — gr.
Z toho vydáno: za orání tří kop záhonův (troje hony na děl) po 6 gr. od záhonu	18 kop — gr.
od vymláčení obilí mlátčům denně po 9—10 kr.	3 " 34 "
Na opravu domův	7 " 26 "
úhrnem	29 kop — gr.

ukládal, ačkoliv viděl, že v děrách svých vypálených jako syslové udílení (umoření a vyhubení) vyhlíželi a mnozí ani sousto chleba neměli. Léta pak 1634 nepřítel po druhé před městem se položiv, do něho z kusů velikých ve dne v noci střílel, a je mocnou rukou vzav zcela vydrancoval a spálil, i sousedův a jiných lidí mladých, starých i žen přes 250 osob povraždil. Mimo to všecko obilí na polích, též zahrady a vinice v nic obrátil, i štěpy všecky vysekal, tak že veškeré dědiny na mnoha mil kolem města pusté zůstaly. — A tak po ta léta všechno město od nepřítele i od lidu císařského v nic do gruntu obráceno bylo, tak že ani ve sto letech k svému předešlému způsobu vedle zdání císař. rychtáře přijíti nemohlo. — O zpouště města Nymburka svědčí též zpráva, že ze 280 domů, které město před zpourou čítalo, l. 1654 toliko 110 domů na větším díle ještě zpustlých bylo obydleno, 105 domů však až do základů zbořených zůstávalo, tak že z nich jenom místa zbyla. (C. 215, N. 6, & P. 1₁.)

Ostrov.

Obec města Ostrova (Schlackenwerth, kr. Cheb.) pro provinění měšťanů v čas zpourey v pokutě propadla panství *Ostrov*, k němuž náležely zámek a město Ostrov s předměstím a městys *Lichtenstadt* (Hroznětín), odhadnuté za 18.433 kopy míš.: městečko horní *Beringer* (Pernink) s 54 osedlými, odhadnuté za 6531 kopu míš.; dvůr poplužní *Minichov* (Münchhof), mezi Ostrovem a Lichtenstadtem ležící, s 33 rybníky a mlýnem. odhadnutý za 70.640 kop; dvůr poplužní *Vítichov* (Wititzhof) s 5 poddanými, velikým rybníkem nad Lichtenstadtem a 10 menšími rybníky, odhadnutý za 36.271 kopu; ves *Permesgrün* s dvorem poplužním, 7 rybníky a lesem, Raupennest řečeným, odhadnutá za 29.975 kop; vsi Langengrün. Gfell, Ullersgrün, Lindich (Linding), Tiefenbach, Pfaffengrün, Hannersgrün, Holzbächer a Merckelsgrün, odhadnuté za 10.704 kopy; pak vsi Weidmansgrün (Weidmesgrün), Dolajš Brand (Unter-Brand), Meričov (Mörtschau), Hadlec (Heidles), Fischbach, Rodisfort (Radešov) a jiné více dílem k těmž panstvím náležející, v kterýchž 22 vesnicích bylo tehdaž 668 podda-

ných; mimo to mlýn, pila a hamr železný s chalupami v údolí, Salmthal řečeném, odhadnuté za 87.260 kop míš.; též rozsáhlé lesy, z nichž se ročně přes 6000 sáhů dříví prodávalo, pak 33 rybníky, v nichž bývalo 749 kop kaprův, se vším jiným příslušenstvím. — Toto panství, které obec Ostrovská l. 1603 od Anešky Wirspergerové, roz. Freiličové, a její dcer za 71.000 kop míš. koupila, a od Wolfa z Schönburgu vykoupila (D. Z. 177, R. 13); od komory české odhadnuté za 158.821 kopu, i se svršky za 22.782 kopy odhadnutými, dne 30. ledna 1625 prodáno bylo *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 150.000 zl., kteráž summu jemu vedle cíś. resoluce z dne 7. května 1624 poražena byla na summě 600.000 zl., za jeho služby vojenské z komory české mu vykázaných. Avšak v smlouvě tržové vymíněny byly k ruce císaře všechny doly, kteréž i s lesy téhož panství, aby k pustošení nepřicházely, pod dozor císařských úředníkův Joachymthalských byly odevzdány. (C. 215, S. 62. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, M. 30.)

Dluhy města Ostrova, kteréž dle seznamu od obce dne 2. srpna 1623 král. komoře předloženého od l. 1592—1623 na 230.326 kop míš. vzrostly, převzala král. komora česká a věřitelové vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1638 na kommissi tractationis byli odkázáni. (C. 215, S. 62.)

Pelhřimov.

Město Pelhřimov (Peldřimov, Pilgram, kr. Tábor.), které od císaře Rudolfa II. listem daným na hradě Pražském v sobotu den sv. Matouše, t. j. dne 25. září 1596 k třetímu stavu městskému za svobodné bylo připojeno zvláště proto, že císaři z poddané lásky 4000 kop gr. česk. (8000 kop míš.) darovalo (D. Z. 127, J. 21), hned na počátku zpourey l. 1618 dokázalo císaři věrnost svou tím, že obec a měšťané nejenom cíś. lidu vojenskému brány bez odporu otevřeli a cíś. patentům zadost učiniti připověděli, nýbrž i cíś. armádu po šest týdnův a tři dni z důchodův a statků svých vychovávali k veliké škodě a záhubě své, vynaloživše na ni podle osvědčení (dle zprávy cíś. místodržících z dne 21. července 1629

přes 53.000 zl. rýn. Za tuto věrnost a oddanost vyslovil císař Matyáš listem daným ve Vídni v pondělí po památce Povýšení sv. kříže l. 1618 purkmistru a konšelfům města Pelhřimova spokojenost svou, dokládaje, že nepomine je dostatečně a náležitě chrániti, kdyby jim kdo v čem ubližovati chtěl. Listem pak daným ve středu po sv. Havlu léta 1618 slíbil císař Pelhřimovským, že jim pro stálost a věrnost, kterou jsou k němu jakožto králi svému, též lidu jeho válečnému prokázali, učiní jisté vynahrazení škod, jim a jejich poddaným od cís. lidu vojenského vzdělaných, a oznámil jim, že k jich prosbě také jak nejvyššímu polnímu maršalku i kommissaři generalnímu Janovi Eusebiovi Khanovi z Belasu, s cís. mandátem do Čech vypravenému. o tom poručil, aby obec Pelhřimovská i poddaní její ve všem jak nejvíce možné byli ušetřováni. Podobně císař Ferdinand II. uznává věrnost Pelhřimovských a hledě k velikým škodám, které dalším vychováváním cís. vojska, zvláště 5 praporců jízdy Dampierovy léta 1622 jim byly učiněny, listem daným dne 10. května a 4. července 1622 místodržícímu svému knížeti Karlovi z Lichtenšteina opětne nařídil, aby obci Pelhřimovské již na nejvýše zchudlé, dalším ušetřením nějak bylo spo-moženo.

Přes to všechno nařídil kníže z Lichtenšteina vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 cís. kommissařům, Heřmanovi Černínovi, Sezimovi z Vrtby a Křištofovi Vratislavovi. dne 30. srpna 1623, aby provinění Pelhřimovských v čas zpourey vyšetřili a statky jejich obecní k ruce král. komory ujali a odhadli. Dle tohoto poručení obci Pelhřimovské odňaty a správě cís. rychtáře odevzdány byly všecky statky její pozemské, totiž:

a) *Rychtářství Pelhřimovské*, předešle k arcibiskupství Pražskému náležité, s dvěma lány polí a krémou svobodnou. též se všemi cly a mýty v městě, zvláště o trzích výročních, a vším příslušenstvím, tak jakž to dne 12. května 1375 arcibiskup Pražský Jan Očko z Vlašimi s radou a vědomím kapitoly měšťanu Pelhřimovskému Buněkovi za 360 gr. pražských za dědictví svobodné prodal s tou jedinou výminkou, že dotčený rychtář a měšťan s dědici svými na budoucí časy povinen byl do komory arcibiskupské 40 liber obyčejného

vosku na svíčky odváděti. *) Tuto smlouvu trhovou, částečně ohněm poškozenou, potvrdil císař Ferdinand I. léta 1561 v pondělí po Všech svatých obci Pelhřimovské. (Archiv místo-držít. P. ³¹/₂₆.)

b) *Panství Pelhřimovské*, totiž: město Pelhřimov se sídlem a domem svobodným panským, předměstí s jedním domem, dědinami a lukami, mlýnem horním a prostředním, rybníky, platy a podacími kostelními; též vesnice zápisné, k témuž městu a panství příslušející, totiž: v *Bačovické rychtě* Peldřimov Starý (léta 1626 s 15 osedlými, z nichž 3 grunty pusté), Lipice (s 11 osedl.), Stanovice (s 14 osedl. z nichž 1 pustý) a Bačovice (9 osedl., 3 pusté); v *Krasikovické rychtě* Krasikovice (7 osedl., 1 pustý), Hodějovice (6 osedl., 1 pustý). Radětín (13 osedl., 2 pusté) a Kojčice (20 osedl., 1 pustý); v *Chvojnovské rychtě* Chvojnov (10 osedl.), Služatky (5 osedl., 1 pustý), Plevnice (11 osedl., 2 pusté), Outěchovičky (6 osedl., 1 pustý), Rybníček a Posvatnice (s 4 osedl.); ve *Vyskytenské rychtě* Vyskytná (38 osedl., 26 pustých), Robožná (22 osedl., 11 pust.) a Mirošov; v *Prosečské rychtě* Proseč (17 osedl., 3 pust.), Sázava (9 osedl., 3 pust.), Skrejšov (14 osedl., 4 pust.) a Putimov (13 osedl., 4 pusté); v *Outěchovické rychtě* Outěchovice Veliké (20 osedl., 7 pust.) a Mašovice (7 osedl., 1 pustý); též platy na zádušních lidech ve vsích Miloticích s 4 osedlými, z nichž 2 grunty pusté, v Miličově, ve vsích pustých Korči a Nemojově, pak ve vsi Častoníně s 4 osedlými; s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak tyto statky někdy duchovní a zápisní l. 1577 první středu v postě císař Rudolf II. obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. českých (46.000 kop míš.) dědičně prodal. **) Z dotčené summy tržové zaplatila obec Pelhřimovská Karlovi z Říčan, jemuž toto panství v 9545 kopách gr. česk. bylo zastaveno, tuto summu zástavní a zavázala se témuž také 1000 kop gr., jemu od

*) Dotčenou summu trhovou obrátil arcibiskup na zakoupení zámků a statků *Helfenbergu*, ležícího na blízku arcibiskupského zámku a statku Roudnického. (P. ³¹/₂₆.)

**) Panství Pelhřimovské někdy duchovní a zápisné zastaveno bylo od krále l. 1442 v summě 9545 kop gr. česk. Mikulášovi Trčkoví z Líp, od jehož potomka Viléma Trčky l. 1550 bylo postoupeno za touže summu Adamovi z Říčan, jehož syn Karel je l. 1572 obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. česk. prodal; avšak rozsudkem soudu komorního císaři Maximilianovi II. přisouzeno jest. (P. ³¹/₂₆. — D. Z. 48, G. 27 & 60, D. 24.)

císaře z milosti povolených v ročních lhůtách po 100 kop. složití, pak na místě ostatní summy trhové na věčné časy 300 kop gr. česk. platu komorního do král. komory ročně odváděti. — K témuž panství náležely též dědičné vsi Vokov (léta 1626 s 9 osedlými, z nichž 1 grunt pustý), Myslotín (s 8 osedl., 3 pusté) a Dobrávoda (6 osedl., 2 pusté) s několika rybníky, kusem lesu, 2 mlýny při městě a dvorem pod šos náležitým, jak to obci Pelhřimovské zároveň s panstvím Pelhřimovským od Karla z Říčan za 2441 kopu gr. českých dědičně bylo postoupeno. (D. Z. 19, H. 8 & 127, J. 21.)*)

c) Vsi *Braníšov* (l. 1626 s 9 osedlými, z nichž 7 gruntů pustých) a *Zajítkov* (s 9 osedl., 6 pust.) s lesy a příslušenstvím, jak to obec Pelhřimovská l. 1592 od Arnošta z Leskovce za 2550 kop míšensk. k panství svému přikoupila. (P. 31. — D. Z. 168, N. 26.)

d) Ves *Janovice* (v níž l. 1626 bylo 9 osedlých, z nichž 3 grunty pusté) s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak ji obec Pelhřimovská léta 1581 od Františka Kirsšteina (jinak Meyšnara) z Kirsšteina za 500 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 21. F. 18.)

e) Vesnice od starodávna k obci Pelhřimovské náležítě, totiž: *Rovnej* (s 5 osedl.), *Radňov* (8 osedl., 5 pust.), *Letny* (2 osedl.), *Rynarec* (2 osedl.), *Čelistnej* (4 osedl.) a *Vlasevice* (4 osedl.), jak je obec již před shořením desk koupila a některé léta 1542 po shoření desk sama sobě opět do desk vložila. (D. Z. 7, L. 15; 8, C. 16; 250, J. 15.)

f) *Čtyry dvory poplužní*, totiž jeden dvůr při městě, druhý Poříč řečený při Služatkách, pak dvory v Rohožné a Vokové s 9¼ lány polí, 83 kravami dojnými a 56 kusy jalového dobytka, jak si je obec sama na panství svém zřídila a rozšířila. (P. 31.)

*) Ve vsi Vokové koupila obec Pelhřimovská již před shořením desk plat s 5 dvorů kmetcích s příslušenstvím od Jana Hrušy s Pelhřimova za 50 kop gr. pražských (D. Z. 7, G. 2); — pak ve vsi Myslotíně 2 dvory a ve vsi Vokové 1 dvůr kmetců l. 1592 od bratří Španovských z Lisova za 100 kop gr. česk. (D. Z. 26, D. 28.) — Naproti tomu odprodala obec l. 1602 dědictví své ve vsi Milíčově (díl), totiž 4 grunty kmetců a chalupu s lesy a příslušenstvím za 400 kop míš. Heřmanovi nejstaršímu z Říčan (D. Z. 131, C. 30); pak t. r. ves *Mírošov* s příslušenstvím za 1100 kop míš. Janovi Kerglovi z Karlspachu. (D. Z. 131, D. 1.)

Tyto statky všechny, k nimž též pivovár v městě, 4 mlýny, 27 rybníků, 12 rybníčkův a lesů na 30 tenat s 97 lečemi (1 leč za 100 kop mš. odhadnutá) v 10 revírech náleželo, l. 1626 odhadnuty byly za 96.846 kop, obilí pak a dobytek za 1459 kop, tedy v jedné summě za 98.305 kop mš. Dle tohoto odhadu byli l. 1626 v městě Pelhřimově 72 domy, v předměstí 140, tedy dohromady 212 domů, z nichž na ten čas 95 dšlem zbořených, dšlem pustých zůstávalo, poněvadž jejich majitelé pro obtíže vojenské od nich utekli; ostatní pak domy od vojska na nejvýše byly zpuštěny a vydrancovány. V 36 vesnicích svrchu vytčených bývali předtím 364 poddaní usedlí (mezi nimi 31 chalupníků), z nichž pro veliké kontribuce a soužení vojenské, jakož i pro špatné nakládání s nimi s strany cís. rychtáře od statků 105 usedlých uteklo, tak že l. 1626 jenom 259 usedlých při statcích svých vojskem vyplněných zůstávalo, čímž obci Pelhřimovské jenom z platu stálého 701 kopy ročně přes 166 kop odpadlo, nehledíc k tomu, že tím zmenšeny byly i roboty, k jichž vykonávání při dvorech obecních poddaní byli povinni.

K tomu všemu vzešlo obci Pelhřimovské nových a převelikých škod a útrat vychováním cís. lidu vojenského. Neboť l. 1624 musila obec přes půl léta vydržovati jízdecko kurfiřta Bavorského, pod nejvyšším Pappenheimem tam ubytované; potom l. 1625 od 29. listopadu až do 3. prosince na 5 praporečů lidu pěššho nejvyšššho Preinera vydáno bylo v městě 3740 zl. 14 kr. za víno, maso, pivo, chléb a slepice; pak na pluk nově verbovaný nejvyšššho Defoursa, po tři dni od 12. listopadu 1625 v městě a po vesnicích ubytovaný, vzešlo útrat v městě na hotových penězích a věcích do 1368 zl. 12 kr. a ve vsích na 7681 zl. 3 kr., z nichž měla útrat ves Rohožná 1401 zl. 17 kr., Kojčice 980 zl., Lipice 866 zl. 28 kr., Hodějovice 62 zl. 37 kr., Krasikovice 140 zl. 28 kr., Radětín 147 zl. 55 kr., Staňovice 357 zl. 42 kr., Vyskytná 233 zl. 10 kr., Čelistné 173 zl. 20 kr., Starý Pelhřimov 227 zl. 27 kr., Putimov 545 zl. 35 kr., Rovné 60 zl. 50 kr., Outěchovice velké 673 zl. 10 kr., Chvojnov 416 zl. 30 kr., Bačovice 416 zl. 14 kr., Outěchovičky 237 zl. 50 kr., Plevnice 541 zl. a Dubovice 199 zl. 30 kr.; neboť z dotčených vesnic vojsku za tyto 3 dni dáno bylo

toliko slepic 2410 kusů po 12 kr., ovcí 150 kusů po 2 zl. 20 kr., másla 269 věder po 1 zl. 10 kr., pšenice 8 korců po 4 zl. 40 kr., žita 297 korců po 2 zl. 20 kr., několik korců ječmene po 1 zl. 45 kr., též hrachu po 3 1/2 zl. a ova po 1 zl. 10 kr.

Mimo to arcibiskup Pražský Arnošt Vojtěch svob. pán z Harrachu již od l. 1625 při císaři vyhledával toho, aby mu město Pelhřimov se vším příslušenstvím, jakoby od starodávna k arcibiskupství Pražskému bylo náležité, postoupeno bylo na srážku summy 400.000 kop mš., od císaře jemu povolené a k vychování vykázané. V této tísni žádala obec Pelhřimovská dne 5. června 1625 císaře, aby ohledna se na dotčené zámlyvy císaře Matyáše k odměně nákladu na císařské vojsko od Pelhřimovských učiněného, jakož i na to, že všickni sousedé a obyvatelé města, též lidé poddaní dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili, a budoucně dle vůle císaře mezi sebou v obci žádného i ze sousedů, který by se s nimi v náboženství srovnati nechtěl, trpěti nebudou, jejich privilegia, obdarování a svobody potvrdil, též pozemské statky jim odňaté zase navrátil a zadržalý komorní plat od času odnětí jim dotčených statkův odpustil a prominul. Na tuto žádost nařídil císař resolucí danou na zámku Nyklšpurku v sobotu po sv. Medardu l. 1625 svému místodržícímu v král. Českém, aby vyptav se na to vši pilností, jak jsou se oni Pelhřimovští společně neb rozdílně po všecken čas minule zpourey chovali, a vezma potom takové jejich chování a žádost spolu s komorou českou v své bedlivé uvážení, o tom zprávu svou s dobrým zdáním odeslal, zatím pak až do další císařské resoluce při komoře české nařídil, aby ona na Pelhřimovské od toho času, od kterého v držení a užívání statků dotčených nebyli, odvozováním platu komorního nekvapila a netiskla. Potom vedle císařského poručení daného v Šoproni (Oedenburg) den sv. Lukáše (17. října 1625) obec Pelhřimovská ve zprávě své, dne 8. listopadu t. r. král. podkomorímu učiněné, dokázala, že statků svých, před dávným časem k arcibiskupství Pražskému náležejících, nabyta řádným způsobem jakožto dědictví zpupného; zároveň vyslovili Pelhřimovští podivení své, že nespravedlivé a neslušné domáhá se statků jejich arcibiskup, nejvyšší pastýř duchovní, do něhož by se spíše

byli nadáli podporování žádosti své za navrácení týchž statků obci a potvrzení privilegií města.

Avšak teprv na opětovanou žádost obce vedle cíś. poručení z dne 10. srpna 1627 učiněna byla zpráva, že není ničeho, z čehož by úcastenství Pelhřimovských ve zpouře vysvítalo. Proto od císaře zamítnuta byla žádost arcibiskupa za postoupení panství Pelhřimovského, kteréž pak městu i s potvrzením všech jeho privilegií bylo navraceno. Za to převzalo město Pelhřimov s městy Tábořem, Domažlicemi a Slavkovem 33.000 zl. na věčné úroky, které hraběti z Althanu ročně odváděti se měly, avšak na srážku jich obci poražen byl l. 1629 komorní plat za 9 let zadržalý. Mimo to cíś. resolucí z dne 12. února 1629 prominuta byla obci Pelhřimovské polovice kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl. rýn. náhradou za její škody a útraty na cíś. lid vojenský učiněné.

Tím však nebylo spomoženo obci, která vojenskými náklady a obtížnostmi k nesmírné škodě a téměř dokonalé záhubě přišla, tak že z nepatrných důchodů statků svých zcela vypleněných nemohla ani zapraviti nejdůležitější potřeby obecní,*) tím méně pak zaplatiti zadržalé berně a dluhy na 30.480 kop míś. vzešlé. Proto žádala obec l. 1629 dne 28. března a 18. května za prominutí druhé polovice berní a kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl., proti čemuž se zavázala navrátiti král. komoře cíś. jistoty na 14.778 kop míś., které za císaře Rudolfa a Matyáše v rukojemství převzala, i s úroky přes 9000 kop zadržalými. Z dluhů pak vytčených vedle srovnání, při kommissi tractationis dne 21. července 1629 s věřiteli učiněného a cíś. resolucí z dne 21. srpna t. r. schváleného, od některých věřitelů upuštěno bylo od úroků

*) Z důchodů svých nakládala obec předešle mimo plat komorní ročních 600 kop míś. též na potřeby obecní ročně 707 kop 50 gr. míś., totiž: *děkanovi* 163 kopy 20 gr. (45 kop hotových peněz, 36 kop za 12 sudů piva po 3 kopách, 12 kop za 120 žejdlíků másla po 8 gr., 7 kop za krmenou svini, 10 kop za 2 bečky soli a 20 kop za 40 sáhů dříví); *ba-kaláři a kantorovi* předešle 35 kop, potom 70 kop; *mládeňcům a šákům* na chléb, maso a jiné potřeby 52 kopy 40 gr.; *varhaníkovi* 40 kop a *kalkantovi* 6 kop, *zvoníkově* předešle 6 kop, potom 31 kop, *2 ponocným* 8 kop 48 gr., *2 vrátným* 8 kop, *vodákovi* 14 kop, hodináři 9 kop; *purkmistru* hotových 120 kop; *pisaři městskému* hotových 90 kop, pak 8 kop za 8 korečů žita po 1 kopě, 4 kopy za 40 žejdlíků másla po 6 gr., 4 kopy za centnýř sýra, 12 kop za 2 kopy kaprův a 2 kopy za 1 kámen loje na svíčky; *sluhovi soudnímu* 8 kop 12 gr. (P. ^{21/26}.)

zadržalých, i od pátého dílu summy hlavní vynášejícího 2366 kop mš., tak že obci zůstalo ještě dluhů 28.113 kop, na kteréž až do l. 1663 po lhůtách ročních splaceno bylo jenom 6372 kopy; ze zbytku pak 21.741 kop od císaře obci pro vystálé těžkosti a věrnost stále zachovalou teprv l. 1663 darován byl dluh 5000 kop mš., po *Jiřkovi Košetickém* pro jeho účastenství ve zpouře na král. komoru připadlý.

Konečně dle svědectví hejtmanů kraje Bechyňského, Joachyma nejstaršího Španovského z Lisova a na Loutkově a Břeňka Ježovského z Lub a na Hojovicích, dne 6. července 1633 měšťané Pelhřimovští vydržováním vojska (majíce u sebe l. 1631 celý pluk Wanglarovský po 5 dní, též l. 1632 čtyry setniny jízdecka z pluků nejvyššího Caronini a Strozzi přes celou zimu, potom 6 setnin pluku nejvyššího hraběte Černína po 8 týdnů a l. 1633 po 20 týdnů pluk Florentský) k nenabytým škodám přišli, a k tomu ještě pivo své, z něhož posudního 885 zl. povinni byli, vojsku obzvláštně pak pluku Florentskému darmo dávatí musili, tak že mnozí ze sousedů pro tyto veliké nesnesitelné těžkosti pryč poustoupivše domů svých pustých zanechali. Tak město, kteréž toliko na pluk Florentský přes 10.000 zl. útrat mělo, k veliké zkáze domů. do polovice k zpuštění, i s větším dílem vesnic a dvorů na mizinu a poušť přivedeno bylo, a nemohouc zaplatiti kontribuce tříměsíční 5000 zl. pluku Florentskému, přinuceno bylo s cís. povolením l. 1633 dne 17. září dvě vesnice své k zapravení této summy odprodati. K tomu všemu město Pelhřimov l. 1646 na konci měsíce srpna vyhořelo do základů celé až na 5 domů, též třetí díl předměstí se vším obilím, tak že obci k její žádosti kontribuce prominuty býti musily. — Ještě l. 1654 bylo město tak zpustlé, že v něm ze 220 domů, které před zpourou čítalo, toliko 122 domy v bídém stavu se nacházely, totiž v městě 60, z nichž 5 pustých a 62 v předměstí. V 35 vesnicích k městu náležejících bylo 339 usedlostí, totiž 241 sedlských, 15 pohořelých, 3 na živnosti zkažené, 30 pustých, 19 chalup (1 pustá) a 31 zahradníkův. (Archiv místodržit. P. 31, P. 31/17 & P. 31/28.)

Z měšťanů Pelhřimovských nikdo pro účastenství ve zpouře nebyl pokutován, jak o tom král. rychtářové, kteří

do Pelhřimova byli dosazeni (zejména Jan Chrys. Drachovský od léta 1622—1630, Jan Řečický od léta 1630 až do smrti své léta 1636 a Václav Širůček od 11. srpna léta 1636) ve zprávách svých na komoru českou učiněných svědčili.

Jenom někteří měšťané dle zprávy purkmistra a konšelů dne 23. června l. 1626 na komoru českou učiněné pryč od města odešli, jedni pro náboženství, jiní pak před obtížnostmi a nátlaky vojenskými, když do města jízdeckto nejvyššího z Pappenheimu na začátku l. 1624 přitáhlo. Byli to: a) *Dva praedikanti*, kteří ze země l. 1621 vypovědění, zanechali dvou domů nedopracovaných a ještě l. 1626 zavřených a zpustlých. — b) Měšťané, kteří nemajíce nač děle vojáků vychovávat, pro veliké nátlaky jich z domů svých odešli, totiž: *Tomáš Plzák*, který se odebral do služby za písaře na statek paní Trčkové Větrní Jenfkov; dům jeho, z něhož vojáci nábytek a šatstvo ložní i obilí pobrali, okna a kamna potloukli, stoly, lavice i díl stavení popálili, a tak k veliké pustině jej přivedli, jakož i rolí jeho k ruce král. komory z poručení podkomořího ujaty jsou. — *Zikmund Poděbradský*, odevzdav dcerám svým při městě za sousedy vdaným dům svůj, z něhož od vojáků všecky svršky i dobytek pobrány byly, odešel od města, dada se na službu v městě Brodu Německém. — *Jan Hrůsa*, který téhož času dům svůj od vojáků vypálený opustiti musil a okolo Humpolce se zdržoval, navrátil se opět l. 1626 a k náboženství katolickému přistoupil. — *Alžběta Šreinarová*, jejíž dům v městě, a druhý na předměstí s dobytkem a rolím k ruce král. komory byl ujat, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtíc vše opustila, za příčinou obchodu svého v Praze se zdržovala a potom do města Brodu Německého za jednoho měšťánina se vdala. — *Pavel Družina*, který obávaje se, aby k náboženství katolickému nucen nebyl, nočního času i s manželkou z domku svého na předměstí ležícího na Moravu ušel. — *Jiří Kolář* podobně pro náboženství i s manželkou nočního času do Chotěboře odešel; dům jeho v předměstí a dva kusy rolí k ruce král. komory ujaty jsou. — *Václav Kadrhalt*, nechtě k náboženství katolickému přistoupiti, přes 11 týdnů držán byl u vězení, jehož osvobozen na přípověď,

že se stane katolíkem, utekl z města, zanechav manželky, dítek i statečku, který od král. komory byl ujat.

Dle zprávy král. rychtáře, purkmistra a konšelfů města Pelhřimova, na komoru českou dne 17. října 1636 vedle poručení dne 16. září 1636 učiněné v příčině statkův emigrantských k ruce král. komory ujatých, nebylo při obci té již žádných emigrantů, protože *všickni sousedé s manželkami, dítkami i s čeládkou dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili*. Jenom po jednom mládenci nekatolickém *Janovi Kuželovi*, který nemoha s lidem vojenským pro nátisk a velké útrapy obstáti, l. 1632 město opustil, zůstal dům za městem ležící s poli. Dům ten, který Kužel zanechal dvěma sestrám svým a sirotkům z třetí sestry zůstalým (jejichž otec od cis. vojáků v noci zavražděn a do potoka pod led strčen byl, tak že i jejich matka po manželu dříve týhodne hořem umřela), od král. rychtáře ujat byl, protože dotčené sestry, jsouce panny, v něm pro lid vojenský obstáti nemohouce, z něho odstoupily, tak že od vojáků celý byl zpustošen. Avšak na žádost král. rychtáře, purkmistra a konšelfův obce dům ten i s poli l. 1636 sestrám dotčeným ponechán býti měl. (C. 215, P. 15.)

Písek.

Obec král. města Písku byla před zpourou proti Ferdinandovi II. l. 1618 jedna z nejbohatších obcí českých; neboť jí náležely statky, dvory a vesnice tyto:

1. Statky, kteréž od císaře Ferdinanda I. obci ze statků l. 1547 v pokutě jí odňatých opět l. 1558 navráceny, a na vychování kněží, žákovstva, chudých lidí ve špitále, opravování chrámu Páně, zdí městských a mostu kamenného zanechány byly, totiž: vsi Putim, Smrkovice a Hradiště s podacími kostelními; Semice a Dobešice, *k rychtě Putimské* náležející, s lesy a horami; vsi Vrchovice, Vojnskov, Držov, Novosedly (díl), Březi (díl) a Tukleky s chalupami na *Born* řečenými a lesy, *k rychtě Vrchovské* náležející; vsi Těšín (Těšínov) a Nová ves, *k rychtě Těšínovské* náležející, pak ve vsi Novosedlech dva osedlí, ve vsi Myslenci (Myšenci) jeden.

v městysi Protivíně jeden, ve vsi Žďáře dva a ve vsi Sedlečku čtyři osedlí. *)

2. Statky od obce k záduší a špitálu přikoupené, totiž:
 a) Městečko *Heřmané* s podacím kostelním a krčmou, dva mlýnce pod Heřmaní, vsi Humňany s dvorem poplužním, Štětice a Račice s rybníkem Račickým Velikým a 2 rybníky, Miska a Luskovec pod Račicí, s hájem Vysoká řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1588 obec Písecká od Jana Viléma ze Šamberka za 10.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 69, C. 3 & 24, C. 26.) — b) Dvůr *Modlíškovice* se sady a rybníky Petrovským, Prostředním nad Božovicí, Nadýmačem a Vokrouhlským, dvůr kmetcí pohořelý s chalupou v Božovicích, s mlýnem v Myšenci s pilou a chalupou, jak to obec Písecká l. 1589 od Fridricha Čejkovského z Čejkov za 2150 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 12.) — c) Vrchnost a panství na gruntu Sloupovském ve vsi *Štětících* s platy a lesem Chvojiny řečeným, koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 500 kop gr. česk. (D. Z. 25, C. 13.) — d) *Díl tvrze Božovic* (Bozejovice) s pivovárem, mlýnem, dvorem, lesy a rybníky, jak to l. 1589 obec Písecká od Štěpána Vamberského z Rohatec za 2250 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 14.) — e) *Díl Božovic*, krému v Ska-

*) Mimo statky dotčené propadla obec Písecká pro své účastenství ve zpoure l. 1547 vesnice Talínu s dvorem poplužním pustým, Selibov a Maletice, pak ves Zátavu s podacím kost., s rybníkem mlýnem a krčmou a mlýn poplatný řečený Fryckovský, jak to od král. komory l. 1550 Hendrich starší ze Švamberka a na Zvíkově za 569 1/2 kopy 17 gr. česk. koupil; též vesnice Turnu Velikou a Malou (díl), které obec l. 1544 od Adama Řepického ze Sudoměře za 2172 1/2 kopy gr. česk. koupila (D. Z. 44, H. 4), pak vsi Rojice, Vítkov, Zlivice, Skrajšov, Voldřichov, Petrovice, Chlaponice, Bořečnice, Šamonice, Čížovou, Kozly a Třebkov, pak dvory v Nepodřících, Kračících (nyni Purkratice), Brusích a Topělci, lesy Zvaz, Podsedlci a Smešnice, rybníky Vítkovský Malý a větší, Žalovní, Vavák, u Hlíný a Rojický, jak to vše l. 1553 od komory koupily sestry ze Sudoměře Anna a Kateřina, manželka Zdeňka ze Šternberka za 5000 kop gr. česk.; k tomu ještě obec císaři postoupila ves Škudru a několik osedlých ve Vojeticích (2 osedl.), Kanicích (1), Strašicích (2), Kladrubech (2) a v Dammici (3), které l. 1549 od král. komory Adam Koc z Dobruše za 459 kop 55 gr. česk. koupil; konečně zaplatila obec též pokutu 4000 kop gr. míš. (Archiv místodržitel. K. 1/128.) — Vesnice celé Putím, Smrkovice, Hradiště, Zátavy, Zlivice, Skrajšov, Vrčovice, Vojník, Držov, Voldřichov, Dobešice, Petrovice, Chlaponice a Třebkov; též v Nepodřících, Kračících, Brusích (díl) dvorů kmetcích, v Topělci dvůr kmetcí s dědinami, v Semici 3 a v Novosedlích 2 dvory kmetcí s příslušenstvím náležely obci Písecké již před shořením desk, kteráž je sobě sama léta 1542 opět do desk vložila. (D. Z. 250, A. 25.)

lích, 2 dvory kmetců v Pohořovicích, rybníky Chvaletický. Radanský, Mědiničku a Háječky, lesy a jiné příslušenství koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 4750 kop gr. česk. (D. Z. 25, F. 11.) — f) *Dvůr poplužní v Pohořovicích* s chalupami, rybníčky a příslušenstvím koupila obec Písecká l. 1590 od Jindřicha Březského z Ploskovic za 1125 kop gr. česk. (D. Z. 25, M. 26.) — g) *Díl tvrze Božovic* s pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky (Mlýnský. Kloubský, Humňanský a Štětický), dvory kmetců v Božovicích a Štětících s příslušenstvím, koupila obec Písecká léta 1592 od Viléma Čejkovského z Čejkov za 3150 kop gr. česk. (D. Z. 26, F. 21.) — h) *Dvůr Bakulovský ve vsi Humňanech* s příslušenstvím, který obec Písecká l. 1600 od Mikuláše Radkovce z Mirovic za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 129, J. 1.)

3. Statek *Chýška Malá* (kr. Tábor, okr. Milevsko), tvrz a ves Chýška a vsi Hrachov (Rachov) a Branišov (nyní samota Branšov), kterýž statek s 3000 kop gr. mš. obci Písecké od *Jindřicha Doudlebského s Doudleb a na Petrovích* kšaftem, v neděli po sv. Dorotě l. 1613 učiněným a v pondělí po Rozeslání apoštolů l. 1614 do desk zemských vloženým, na kněze vyznání českého, správce školy, zaopatření chudých a jiné skutky milosrdné odkázán byl.

Z těchto statků vycházelo obci důchodů ročních do pěti tisíc kop gr. česk., summa to na ten čas zajisté velická. Avšak tento šťastný stav obce Písecké netrval dlouho. Neboť hned z počátku dotčeného povstání l. 1618 přistoupila obec na stranu stavův odbojných a přijala do města posádku vojska stavovského. Pročež l. 1619 v pondělí po sv. Bartoloměji (26. srpna) od cís. lidu válečného pod velitelstvím hraběte Buquoye mocí, neb jak se mnozí domnívali, zradou velitele posádky lidu českého hejtmana Hoka, město vzato, velmi zdrancováno, a třetinou (66 domů) na prach spáleno. při čemž vojsko i s mnohými pannami a paními násilně a neřádně nakládalo. Město pak zůstalo v moci císařské posádky pod správou Španiela Dona Martina de Huerta až do 6. prosince 1619, kteréhož dne nejvyššímu veliteli vojska českého hraběti Mansfeldovi, je od 21. listopadu obléhajícímu, jistou smlouvou postoupeno bylo. Brzy však zastihl

město osud nejstrašnější; neboť když cíś. vojsko po druhé l. 1620 dne 30. září na město útokem hnáti se chystalo, a měšťané vyjednávající o vzdání se zdi městské dobrovolně opustili, dostal se cíś. lid podtají do města a proti vůli vůdců, vévody Maximiliana Bavorského a hraběte Buquoye nejenom posádku přes 500 mužů čítající, nýbrž i všecky obyvatele, nešetře ani dítek u prsů mateřských, pobil, tak že toliko 13 osob mužského pohlaví na živě zůstalo, při čemž i celé město až na několik domů k spálení, vydrancování a zkáze dokonale jest přišlo, ano i registra a jiné platné památky obecní zmařeny jsou. *)

V této zpouště a porobě město se všemi statky svými, mimo zádušní stateček Chýšku, ihned k ruce císaře ujato, pluku Dona Baltasara de Marradas postoupeno a na poručení cíś. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina l. 1623 dne 15. července do těžké zástavy přivedeno bylo cíś. plukovníkovi *Donu Martinovi de Huerta* a Donu Philippo de Arriaga v summě 110.000 zl. rýn., na kterouž toliko 60.000 zl. hotových k ruce císaře složili a zbytek za službu svou si porazili. V této zástavě měšťané, kteří ještě při živobytí zůstali, i jiní, poznovu se v městě osazující, nesnesitelného soužení těžkého a bídy nevypravitelné po 14 let až do l. 1637 snášeli, zbaveni jsouce všech důchodův obecních a živností, i várek sousedských, kterýchž Don Martin přísnějším vládnutím, nežli táž zástava v sobě obsahovala, na nejvyšší užil a města i jiných míst obecních zpustnouti zanechal, tak že ještě l. 1638 chrámy, škola, fara, špitál, most, mlýny a celé město zpuštěné a zřícené zůstávalo; neboť až do té doby přes 180 domů pustých a zbořených v městě i na předměstí bylo, v ostatních pak obyvatelé toliko z kuchyň a sklepů schránky sobě způsobili, a toliko pět domů úplna vystavěno bylo.

Na snažné a opětné prosby obce cíś. resolucí z dne 17. června 1637 jistá kommisie nařízena byla k vyhledání způsobu a prostředku, jakým by město Písek ze zástavy své přetěžké vysvobozeno a znova za město krajské a královské vzdviženo býti mohlo. K tomu konci odhadnuty byly téhož roku

*) Die Skály IV. str. 806. zabráněním velitelů Maximiliana a Buquoye ušetřeno bylo žen a dítek.

od král. komory české všechny statky k obci náležející v jedné summě za 310.163 zl. rýn., totiž: statek *Bošejovský* a rychta *Heřmaňská* za 64.440 zl.; rychta *Těšínovská* za 69.035 zl.; rychta *Vrčovská* a *Putimská* (jinak *Hradištská*) se vsí *Dobešicí* za 170.557 zl.; tvrz a ves *Chýška Malá*, k Vrčovské rychtě náležející, za 6131 zl. Avšak do taxy za rychtu Vrčovskou a Putimskou položena byla omylem po dvakráte polovice hor po 52.000 zl., tak že taxa o tuto summu méně vynášeti měla.

Teprv po smrti Dona Martina de Huerta, tohoto nekřesťanského sužovatele města, král. komora česká vedle cis. resoluce z dne 23. března 1638 podle porovnání učiněného s dědičkou Huertovou Annou Marií, vejvodovnou z Moldavy a Valachie, potom provdanou purkhraběnkou z Donína, statkův obecních opět se ujala a obci na nejvýše zpuštěné díl panství Píseckého a hvozdu královského proti zaplacení 400.000 zl. rýn., kteréž dědicům Don Baltasarovským na vyplacení města Vodňan se vykazaly, postoupila, pak pro vystavění města, zádušních dvorův a vesnic, jezův a mlýnů do některého času všech lesů zanechala, však když se komoře vidělo, zase jich se ujímala; ostatní statky v sequestru svém po čtyry léta majíc, správu jich Jiřímu Vilémovi Hrdličkovi svěřila. Za doby tohoto sequestru město dvojím vpádem nepřítelů opět mnoho trpělo, tak že i dotčený správce statkův o všecko jmění své přišel.

Pročež císař Ferdinand III. vzhled na soužení a chudobu nešťastného, v sutinách a popeli ležícího města a obyvatelů jeho katolických, ze zástavy a sequestru je vysadil, k čtvrtému stavu zase vyzdvihl, pod správu král. podkomoršího svého zase odevzdal a privilegia a svobody jeho obnovil listem daným v Řezně dne 23. července 1641 (D. Z. 147, J. 28 & 560. A. 8. — B. 24); k tomu pak resolucí z dne 12. ledna 1642 obci k zádušním potřebám čtvrtý díl statkův obecních navrátiti a darovati poručil. Vedle kteréhož poručení dekretem král. komory české dne 11. února 1642 obci Písecké zanechány jsou: a) *rychta Putimská* se všemi lesy, horami a porostlinami k ní přináležejícími, a vsí Putim s čtyřmi rybníky (Podkostelním, Středním, Straným a Nešovským), Smrkovice, Hradiště a Semice; pak pět chalupníků nad Falýnem, kteří

v čas války v horách před vojskem se skryli a tu boudy sobě vzdělali, odkudž jméno *v Boudách* měli; potom dvorec řečený *Nový dvůr* s ovčínem, a jeden hajný u řeky Vltavy s krčmou; b) *dvůr šosovní ve vsi Purkraticích* s ovčínem, 10 rybníků nad městem, cihelna a pod ní několik rybníků, pak vápenice při vsi Hradišti; c) *ves sv. Václavská a mlýn* při samém městě, *pod Skalou* řečený, o čtyřech kolách s pilou a valchou; d) *pivovár obecní* s pánví na 24 sudy; e) *jistý díl lesův u Mirotic* (revír Mirotický) s lukami a rolemi neb kopaninami pronajatými a s devíti chaloupkami pro hajné. — Naproti tomu musili Písečtí z vlastních prostředkův, od sousedů nuzných pracně sebraných, zaplatiti *Donu Janovi de Arisaga* na srážku jeho summy zástavní 1000 zl. hotových, a za ostatních 9000 zl. jemu *špitálský stateček zádušní Chýšky* odstoupiti; *) pak pohledanost, již měl na revíru Mirotickém *Fridrich z Talmberka*, nejvyšší hofmistr a praesident nad appellacemi v král. Českém, na sebe k zaplacení převzali a k tomu ještě zaplatili *Vilémovi Popelovi z Lobkovic* 2000 zl., též knězi *Antonínovi della Gratia* 203 zl., kteréž jim na statcích Píseckých od císaře byly vykázány. (D. Z. 560, B. 24.)

Ostatní pak statky, předtím obci náležející a od komory české l. 1638 opět ujaté, jinam za summy příliš nízké postoupeny byly, totiž:

1. Statek manský *Božejovice* (Božovice), rychta *Heřmaňská* a rychta *Těšínovská* vedle cís. resoluce z dne 6. září 1638 a 12. prosince 1639 *bratřím Arnoštovi a Janovi Fridrichovi hraběti z Merode* v summě 100.000 zl. na srážku jejich pohledanosti 460.000 zl. rýn. za služby vojenské. Dotčení bratří z Merode, nejsouce jako cizozemci ke vkladu do desk zemských oprávněni, prodali vedle vytčené cís. resoluce skrze cís. kommissary statek *Božejovský a Heřmaňský* — tvrz a ves Božejovice s dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem, dvůr poplužní v Humňanech s ovčínem, městečko Heřmaně s kostelem filiálním a mlýnem řečeným Červený, vsi Račice, Štětice, Lippy, Pohorovice a v Skalích díl, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — léta 1640 dne 20. dubna za zpupné

*) Statek *Chýška* potom dle cís. listu z dne 14. února l. 1651 od král. komory prodán byl dědičně *Jaroslavovi Julíovi z Kolovrat* za summu odhadní 5600 zl. rýn. (D. Z. 150, K. 26.)

dědictví *Mikulášovi Divišovi Radkovicovi z Mirovic* za 37.000 zlatých. (D. Z. 301, E. 5 & 623, H. 17.) Statek pak *Těšín*, který Jan z Merode obdržel, prodali jeho bratři a dědicové l. 1652 za 10.000 zl. hraběnce *Marii Majdaleně z Buquoy*. (C. 215, P. 16. — D. Z. 313, D. 4.)

2. *Rychta Vrčovská*, totiž vesnice Vrčovice, Vonikov, Držov, Novosedly (díl), Březí (díl), Tukleky (díl) s chalupami na Boru řečenými, lesy a vším příslušenstvím, vedle cí.s. resoluce z dne 12. ledna 1642 postoupena za 8000 zl. rýn. *Mikulášovi Deymovi ryt. z Stříteže na Brloze a Drhovli*, soudci zemskému a hejtmanu kraje Prachenského, jemuž též prodána byla vedle cí.s. resoluce z dne 26. října 1639 a 12. března 1640 za 683 kopy mš. ves *Dobešice* s příslušenstvím, odhadnuta za 854 kopy mš., v níž byli tři lánici s potahy, kteří, jako jiní Písečtí poddaní všickni, povinni byli dřív k cihelně, k špitálu a k pile po dvou špalcích, jakož i hnůj voziti, luka sekati, robotou po 5 dní orati, po 5 dní žíti, po 1 den obilí vázati, a platu stálého po 3 kopách, po 1 slepici a po 12 vajec odváděti. (D. Z. 302, E. 19 & 624, E. 16. — D. Z. 301, K. 14.)

Mimo to stálý plat a mlýnec někdy *Tomáše Karásku*, k městu přináležející, ležící pod mlýnem Benešovským se vši zvolí, s řekou, oběma břehy, vodotokem od mlýna Benešovského jdoucím, i se starou strží proti chalupě Písecké, od cí.s. kommissarů nařízených k prodeji statků Píseckých l. 1640 koupil *Jan Vilém ze Svamberka* na Boru a Kestřanech za 200 kop mš. (C. 215, C. 1/2. — D. Z. 302, H. 7.)

A tak obec Písecká obdrževši toliko čtvrtý díl dřívějších statků svých, kterýž l. 1638 nad slušnost a hodnotu za velikou summu odhadnut byl (neboť rychta Putimská léta 1640 opět odhadnuta byla toliko za 19.833 zl.), nebyla s to zaplatiti dluhy své, od l. 1595 až do l. 1619 obzvláště příkoupením statků Božejovského a Heřmaňského, jakož i půjčkou cí.s. Rudolfovi v 24.000 kop mš. na summu 88.786 kop mš. vzdělané. Pročež poznovu se ucházela o to, aby ty dluhy, jak jest je předešle při zástavě Don Martinovské komora česká na sebe převzala, císař opět na komoru českou obrátiti poručil, zvláště proto, že obci tři nejznamenitější statky odňaty byly. Na tuto prosbu obec toliko při moratorium (při-

ročí), proti věřitelům jí l. 1638 daném, vedle cíś. resoluce z dne 12. března 1643 poznovu zůstavena jest, čímž však obci sotva obživlé spomoženo nebylo; neboť pro velikost těchto dluhův i pro jiné obtížnosti veřejné, obzvláště lidem vojenským způsobené, málo obyvatelů v městě se osazovalo, nýbrž čím dále tím více jich ubývalo, tak že malý počet měšťanův ani odvozování povinných berní a kontribucí postačiti nemohl.

Když pak l. 1651 město zase třetím ohněm v záhubu přišlo, a nemalého na kostely a jiná obecní stavení nákladu, z kteréhož pro dluhy nijakž býti nemohlo, potřebovalo, připojil a přivlastnil císař Ferdinand III. král. listem daným l. 1658 ve čtvrtek po obrácení sv. Pavla na víru na opětnou prosbu obci pustý král. zámek v městě s horami i se všemi lesy k němu náležitými, kteréž od starodávna *Hory a Hůrky* se jmenovaly a na půl třetí míle zdělí až blízko k Týnu nad Vltavou se táhly, též všecky vesnice, rybníky, mlýny, řeky Blanice a Votavu se cly a jinými požitky, které jí prve l. 1642 postoupeny byly, tak aby Písečtí těch všech statků k obecnímu dobrému užívali, chudé lidi v špitále, kněze a žáky na to vychovávali a plat od starodávna do komory české náležitý každého roku, tolikéž podkomořímú a písaři jeho, což jim náleželo, platili. — Přes to všecko byl stav obce Písecké ještě l. 1654 velmi bídný; neboť ze 230 domů, které město před zpourou čítalo, bylo na ten čas jenom 198, totiž v městě 154, mezi nimi 40 pustých a 27 zkažených, na předměstí 43, z nichž 15 pustých. V dotčených 5 vesnicích zádušních byly toliko 83 usedlosti, totiž 53 sedlské, z nich 17 na živnosti zkažených, 18 chalup (2 pusté) a 12 zahradníkův.

Co se pak dluhův obecních týkalo, měla obec vedle cíś. resoluce z dne 18. dubna 1663 náležitou pořádnost při kommissi liquidationis učiniti; pročež obec opětovavši marně žádost svou za převedení dluhů na komoru českou, teprv dne 31. října 1671 podala kommissi liquidationis seznam věřitelů svých, kteříž pak od král. místodržitelství dne 17. března 1675 skrze patenty vyzvání, na křidu a průvod při kommissi revisionis et liquidationis ohlášení učinili. Summa všech dluhův a pohledaností na všech statcích obecních,

49 stranám povinných, vynášela 88.786 kop mš., z nichž toliko 76.386 kop věřitelům přisouzeno bylo, kterážto summa dílem od obce dle poměru statků jí ponechaných, dílem od komory české zaplacená býti měla. Avšak ještě l. 1683 věc ta zúplna vyřízena nebyla. (Archiv místodržit. C. 215, C. 1., & P. 16. — P. 92 & H. 26/9. — Lib. confisc. 2, fol. 109 & 397.)

Konečně dodati dlužno, že od král. komory v pokutě ujato bylo též jmění po měšťanech Píseckých léta 1620 pozůstalé. Viz Sigmund Švantl ze Střebeska, str. 664.

Od města pak i od statků pro náboženství l. 1626 odešly (dle správy král. rychtáře Jiřího Viléma Hrdličky l. 1643) osoby tyto: Matěj Achač, zanechav jistiny na dědině Podlesáka 116 zl., z čehož po zaplacení berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 90 zl.; — Judita Barvířovská (jinak Pekařovic) zanechala dva domy spálené, odhadnuté za 120 zl., dvůr Jambůrkovský spálený za 10 zl., tři dědiny u řeky a u sv. Václava za 250 zl., dvůr spálený na Lupačce za mostem za 80 zl., chalupu v Raních spálenou za 5 zl. vše v jedné summě za 465 zl., naproti tomu dluhů na 649 zlatých; — Alžběta Beštáková zanechala dům, dvě dědiny s lukou za 194 zl. a chalupu spálenou v Rybářské ulici se zahrádkou za 15 zl.; z čehož po zaplacení berní, dluhů a quoty obecní na královskou komoru připadlo 118 zl.; — Jan Drobný, zanechav dům spálený za 30 zl., dvůr spálený u Rybníčků za 10 zl., dědinu na Lupačce za 40 zl., dědinu pod Borky za 15 zl., dědinu za Vratí za 70 zl., louku v Krahulci za 10 zl., z čehož po srážce berní zadržalých a quoty obecní na komoru českou připadlo 84 zl.; — Jan Gallus s Raynšteina zanechal dům spálený na velkém rynku za 80 zl., z čehož po srážce berní zadržalých 50 zl. a quoty obecní 5 zl. na komoru připadlo 25 zl.; — Ondřej Hejtmánek, z jehož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní zadržalých 25 zl. a quoty obecní 2 zl. 30 kr. na komoru připadlo 12 zl. 30 kr.; — Kristina Hřebenářovic zanechala chalupu spálenou za 10 zl. a dědinu za 60 zl., naproti tomu dluhů 144 zl.; — Ludmila Kmotrová zanechala dům spálený prodaný na roky za 150 zl., dvůr spálený se zahradou za 50 zl., dědinu u Šibenice (11 věrt.) za 80 zl., louku k Smrkovicům za 90 zl., vše v jedné summě za 370 zl., z nichž po

srážce dluhův a závad na král. komoru připadlo 125 zl.; — *Kateřina Kolinská* zanechala dvoje spáleniště za 30 zl. a dědinu (4 věrtele) s lukou za 50 zl., naproti tomu dluhů 136 zl.; — *Kateřina Kolyska* zanechala dům spálený za 15 zl., naproti tomu dluhů 35 zl. a berní zadržalých 12 zl.; — *Barbora Koptiška* zanechala chalupu s dědinami (5 věrt.) za 60 zl., z nichž po srážce berní a dluhů na komoru připadlo 15 zl.; — *Václav Larydius* zanechal dům spálený za 100 kop, dědin 90 korců za 450 kop a louku za 150 kop; naproti tomu dluhů 700 zl. a berní zadržalých 144 zl.; — *Anna Loková* zanechala dvůr spálený s dědinami za 300 zl., avšak dluhů 250 zl. a berní zadržalých 53 zl.; — *Kateřina Piskovic*, z jejíhož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 19 zl.; — *Adam Plachouský* zanechal dům spálený za 40 zl., avšak dluhů na něm 230 zl. a berní 23 zl.; — *Jiřík Vacek* zanechal dvůr spálený za 30 zl., chalupu nad řekou se zahrádkou za 30 zl., dědiny s loučkou a rybníčkem za 140 zl.; z čehož po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 136 zl. — Ze všech těchto statečků připadlo tedy král. komoře 627 zl. a obci quoty 134 zl. (C. 215. P. 16.)

Plzeň.

Král. město Plzeň (Pilsen), kteréž mimo Budějovice jediné z měst svobodných k víře katolické již od dávných let (léta 843) zcela se přiznávalo, netrpíc v obci své nikoho, kdožby se k jinému náboženství přihlašoval, předce na počátku zpourey l. 1618 k vyzvání stavův odbojných skrze vyslané své k nim se připojilo. Ale brzy potom z nabádání opatův a prelátův okolních, zvláště pak Pavla Michny a jiných obyvatelů katolických Plzenští přispovědi své stavům evangelickým dané nedostáli, nýbrž podporování jsouce od stavův a knížat katolických i od krále Ferdinanda II., proti stavům pod obojí lid vojenský sobě najímali a město, hejtmanu vojenskému Felixovi Dornhaimovi z Recu od císaře k opatrování svěřené a municí i posádkou 600 lidu císařského skrze knížete bavorského pomocí prelátův okolních opatřené, zavřeli, nedbajíce poručení kommissarů zemských

od stavův odbojných dne 27. června 1618 do Plzně vypravených, ani napomenutí direktorův a správců zemských z dne 2. října t. r., aby pod přísnými pokutami proti nim se nepostavovali.

Z té příčiny město Plzeň vedle nařízení direktorů od Arnošta hraběte z Mansfeldu dne 28. září 1618 bylo obleženo a po 8 nedělích dne 21. listopadu útokem dobyt a rukou brannou přemoženo jest; avšak vedle poručení Mansfelda ani jediný dům v městě dobytém od lidu stavovského nebyl zplundrován, a žádnému z lidí tam zastížených, duchovních ani světských, žádné příkoří ani protimyslnost jaká se nestala. Před obležením města však Plzeňští sami předměstí své Škvrněnské se všemi zásobami s ukrutnou šíleností vypálili a tím přes sto tisíců škody sami sobě učinili; při oblehání pak Mansfeldovský lid vypálil mlýny městské pod mostem u samých zdí městských ležící.

Po dobytí města uloženo bylo od Mansfelda obci Plzeňské pro její neupřímné chování se k stavům pod obojí a pro tuhý odpor pokutou výplatného 120.000 zl. rýn., na kterouž summu Mansfeldovi hned 52.329 zl. bylo zaplaceno, zbytek pak v týdních lhůtách po 4500 zl. odváděn býti měl nejvyššímu sudímu vojenskému doktoru Janovi Vilémovi Leiningerovi z Lemmingu a hejtmanům, které s 8 setninami Mansfeld v městě posádkou zanechal. K zaplacení dotčené summy vypůjčila se obec od Fridricha Švihovského z Ryžmberka a ze Švihova na Nalžovech, Neprachovech a Příchovicích 17.500 kop mš., a v této summě témuž Švihovskému zastavila l. 1619 statek svůj, tvrz a dvůr poplužní *Horomyslice* s chalupami, ovčínem, mlýnem s pilou, s loukou pod poplužím Eypovským, řečeným Okrouhlici; též ves *Deyšinu* (Dýšina) celou s krčmou výsadní, podacím kostelním a příslušenstvím: ves pustou *Myší Oujezd* s dědinami, lukami a lesy; ves pustou *Kokočko* s rybníky, dědinami, lukami a lesy; ves *Chrast* celou se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 9.) A poněvadž město, v němž jenom 150 měšťanů zůstalo, placení týdenní summy dostáti nemohlo, k žádosti obce od direktorů zemských dne 19. prosince 1618 Lamming vyzván byl, aby proto na měšťanstvo nenaléhal, nýbrž od týdenní kontribuce až do navrácení se hraběte z Mansfelda upustil. Obci pak dostalo

se toho ulehčení, že zbytek kontribuce jí uložené po 1000 zl. rýn. týdně upláceti mohla. (Archiv místodržit. Militare, fasc. I.)

Tímto potrestáním obce Plzenské nebyli spokojeni někteří ze stavů vyšších; protož na sněmu ke dni 18. března 1619 od direktorů svolaném učiněn byl od některých pánů návrh, aby město Plzeň pro tuhý odpor svůj pokutou z gruntu bylo zbořeno a na věčnou památku nevěrnosti k vlasti zůstalo vyvrácené; obyvatelé pak jeho aby všickni na věčnost byli ze země vypovědáni. Někteří zase přimlouvali se za to, aby se město v podstatě své sice zanechalo, než obyvatelé toliko aby ze země vyhnáni byli, též aby zrušeno bylo privilegium to, kteréž Plzenští na škodu straně pod obojí sobě vyjednali, aby totiž žádný pod obojí tam se osazovati a trpěn býti nemohl. S tímto návrhem souhlasil též stav městský, nechtěl však nikterak přistoupiti k tomu, aby bylo v nic obráceno město, kteréž jest pevností hraničnou, a jemuž kromě měst Pražských a Hory Kutny na velikost a bohatství v celém král. Českém podobného města není. Ale poněvadž Mansfeld a direktorové po dobytí města Plzně měšťanům i poddaným, ve vesnicích k městu náležitých usedlým, ochranu připověděli, zůstaveno bylo město v své podstatě předešlé i dle návrhu stavů při sjezdu dne 23. července l. 1619 učiněného.

A tak zůstalo město Plzeň, v němž se potom i lid pod obojí svobodně osazoval,*) pod správou hraběte z Mansfeldu, jemuž též od krále Fridricha k bedlivému opatrování bylo poručeno, ještě po bitvě bělohorské l. 1621 vedle příměří učiněného od Buquoie a Tillyho s Mansfeldem, až konečně za nepřítomnosti hraběte hejtmané jeho někteří, v Plzni posádkou ležící, město to vedle smlouvy, skrze svrchu dotčeného generalsultysa vojenského Jana Viléma Leiningera s knížetem Lichtenšteinem a generalem Tillym vyjednané a dne 26. března 1621 v městě Stříbře uzavřené, za hotovou summu 140.000 zl. rýn. (z nichž na každý praporec 20.000 zl. připadlo) dne

*) První měšťan pod obojí v Plzni byl v tu dobu *Štefan Breun*, syn měšťanina města Lozanny ve Švýcarských, pojav sobě tam za manželku dceru měšťana Jana Fabera, jenž se k náboženství evangelickému přiznával. (Skála III. str. 413.)

3. dubna 1621 samému generalovi Tillymu odevzdali. (Blíže zprávy o tom viz Skála V. str. 56—62.)

Městu pak takto osvobozenému náhradou za obtížnosti vojenské vedle cís. resoluce z dne 23. prosince 1622 a 14. května 1623 potvrzena byla veškerá privilegia, též navráceny jsou obci statky, za času zpourey od ní z nouze zastavené, a uděleno jí osvobození od ubytování vojska i propuštění z rukojemství, jakož i povoleno nové trhy výroční zaříditi i clo dvojnásobně zvýšiti; avšak nebylo vyhověno žádosti obce, aby jí obyvatelé krajů Plzenského, Rakovnického, Žateckého a Loketského nahradili výplatné, Mansfeldovi v summě 231.120 zl. rýn. dané, pak škody v městě a v předměstích utrpené, dle zprávy obce 500.000 kop mš. vynášející.

Ale poněvadž dluhy obce od l. 1618 ze summy 56.000 kop mš. (dle zprávy kommissee v příčině dluhů města Plzně nařízené z dne 12. ledna 1629) v čas zpourey vychováním dvou praporeč cís. lidu jízdního a pěšího a jednoho praporce lidu domáckého, potom pak výplatou dotčenou a vydržováním posádky Mansfeldovské vzrostly na 301.731 kopu mš. summy hlavní a 113.925 kop mš. úrokův až do l. 1628 zadržalých: vykázano bylo obci cís. resolucí z dne 27. srpna 1629 a 14. října 1630 na zaplacení dluhů vytčených darem a náhradou 100.000 zl. rýn., které se jí z obecní berně a kontribuce ročně po 6000 zl., od l. 1642 pak vedle cís. resoluce z dne 10. září t. r. jenom po 3000 zl. ročně porážeti měli. Dle účtu důchodenského úřadu z dne 21. března 1651 měla obec na dotčenou náhradu ještě pohledávati 58.171 zl., na něž se jí vedle cís. resoluce z dne 23. dubna 1652 od l. 1653 počínajíc ročně 3000 zl. spláceti mělo; naproti tomu obec poukázána byla na lepší časy s pohledaností svou 94.289 kop mš. totiž 30.975 kop mš. summy hlavní dle tří jistot od císaře Matyáše l. 1612 a 1613 daných, a úrokův od l. 1617—1651 v summě 63.314 kop zadržalých. — Mimo vytčenou náhradu cís. resolucí z dne 15. listopadu 1638 obci darovány a kasírovány jsou dluhy, jimiž osobám pro zpourey odsouzeným byla povinna, a které král. fisku připadly, summou 23.520 zl. zejména 2500 kop mš. po Joachymovi Ladislavovi Loubském z Lub. K tomu z dluhův obecních při kommissi tractationis l. 1627 od věřitelův uleveno bylo 42.962 zl. a prominuty

všecky úroky zadržalé, tak že po splacení 141.216 zl. obec léta 1651 ještě měla dluhů domácím věřitelům povinných 80.675 zl. a přespolečným věřitelům zůstala ještě dlužna 62.344 zl. rýn. — O tehdejšímu stavu města Plzně svědčí též zpráva, dle které v něm z 337 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 bylo toliko 239 domů, z nichž 10 pustých, 1 pohořelý a 13 na živnosti zkažených; v 21 pak vesnicích k městu náležitých bylo 213 usedlostí, totiž 178 sedlských, z nich 8 pustých, 1 pohořelá a 2 na živnosti zkažené; 30 chalupnických, z nich 4 pusté; 5 zahradnických, z nich 1 pustá. (Archiv místodržit. P. $16/6$, $16/31$ & $16/32$.)

Polička.

Obec král. věnného města Poličky (kr. Chrudim) účastnila se zpoury stavův evangelických jako jiná města tím, že dle snešení stavův odbojných l. 1619 k válečné hotovosti ze statků svých, za 8000 kop m. odhadnutých, vypravila k muštrůnku dva koně a dva rejthary, též 12 osob z měšťanů a 17 osob z poddaných; pak že stavům povstalým daně a kontribuce odváděla. Pro toto provinění po bitvě bělohorské v pokutě ujaty a cíś. rychtáři k správě odevzdány byly všechny statky města Poličky, totiž: vesnice Kamenec Starý (Alt-Steinsdorf), Sádek, Oldřís (Ullersdorf), Borová, Telecí (díl), Nedvězí, Trhonice (Drhonice), Modřice (Riegersdorf), Sedliště a Makov; též 8 dvorů kmetských ve vsi Korouhvi, dvory kmetské v Rybné Pusté, v Širokém Důle (Breitenthal) a Oujezdci; pak plat ve vsi Radiměři (Rothmühl, Rademil) bez panství na lidech Hertvíka Žehušického z Nestajova, 5 rybníků a les, jak to obec l. 1547 pro účastenství ve zpouře v pokutě propadla a l. 1558 dne 5. prosince opět od císaře Ferdinanda I. za 750 kop gr. česk. koupila. (Archiv místodržit. P. $99/21$. — D. Z. 8, F. 15 & 13, E. 14.)

Avšak tyto statky vedle cíś. resoluce, dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1638 oznámené, navraceny byly obci k vychovávání kněží, žákovstva a chudých lidí, poněvadž město, v němž předešle byli 284 sousedé usedlí, požárem l. 1613 dne 16. října tak sešlo, že l. 1619 jenom 192 sousedy osedlé mělo, mimo 60 domů shořelých a městišť prázdných.

Dle zprávy purkmistra a konšeltů dne 19. června 1626, na komoru českou vedle nařízení z dne 4. června t. r. učiněné. téměř všickni měšťané již tehdáž, když kommissari v příčině náboženství nařízení do města přišli, přijali náboženství katolické, obávající se lidu vojenského, na jehož vyživování již ničeho neměli. Neboť po nešťastném pádu ohně, kdož co ještě zachoval, to vše na stavení a na vychování cís. lidu vojenského naložiti musil, tak že i někteří měšťané, nemajíce již ničeho, čímž by vojsko vychovávatí mohli, od města a domů svých pryč odešli, a co od svršků zanechali, to vše od vojáků mocně rozebráno a potlučeno bylo.

Domy a grunty sousedů odešlých vedle nařízení komory české dne 17. října 1630 od cís. rychtáře Jiříka Vorlického, měšténína města Poličky, dne 30. prosince 1630 ujatý jsou, totiž: *Jiříka Čafoura* dům obořený bez krovu, rolí 4 pruty, odhadnuté za 220 kop mš. a zahrada za 80 kop mš. — *Šimona Černohorského* chalupa zpustlá a rolí 2 pruty se stodůlkou zbořenou, odhadnuté za 110 kop m., pak jistota za obcí města Poličky na dlouhé mincí 1100 zl. Jméni to domácím i vrchním právem věřitelům odešlého prisouzeno bylo. — *Bartoloměje Drašila* domeček po ohni nedostavěný a od vojáků vytlučený, pak rolí dva pruty za 110 kop m. — *Jana Dubanského* chalupa po ohni nedostavěná a vytlučená za 25 kop. — *Bartoloměje Dvořáka*, který do Chrudimi a odtud do Tišnova odešel, dům pustý a vytlučený. — *Šimona Felixa* dům pustý a vytlučený, při závadách lidem zanechany: mlýnec pustý ve vsi Sadku za 150 kop; rolí 4 pruty se stodolou a zahradou za 300 kop. — *Jiříka Hubáčka* chalupa pustá za 60 kop. — *Anny Jarošky* dva domy pusté a obořené, rolí 4 pruty se stodolou, a jistoty 300 kop m. za obcí města Poličky. — *Jakuba Kohoutka* chalupa pustá, po ohni nedostavěná, za 20 kop. — *Jana Koláře* domek obořený. — *Jiříka Kotka* dům, řečený Čermákovský, obořený. — *Bartoloměje Kozla* chalupa zcela obořená. — *Matěje Křivý* chalupa po ohni nedostavěná a obořená. — *Anny Libalky* domeček pustý, vytlučený se zahrádkou, odhadnutý za 66 kop m. — *Ondřeje Majovského* domeček pustý, po ohni nedostavěný a vytlučený. — *Matěje Malíře* dům od vojáků splundrovaný a zcela obořený; rolí 5 prutů se stodolou za 265 kop mš.

odhadnuté. — *Pavla Melichara* domek pustý, po ohni nedostavěný, dokonale obořený; rolí 2 pruty, a jistota za obcí města Poličky 1100 zl. na dlouhé minci. — *Jana Mláčka* dům pustý, vytlučený a obořený, s rolí 4 pruty, se stodolou, za 260 kop mš. odhadnutý. — *Matouše Mláčka* domek po ohni nedostavěný s rolí 1½ prutu se zahrádkou a půl stodolou, za 219 kop odhadnutý. — *Václava Mláčka* chalupa pustá, obořená, za 35 kop. — *Mikuláše Noska* domek po ohni nedostavěný, vytlučený a zcela obořený; rolí 2 pruty se stodůlkou za 110 kop. — *Matouše Prokopa* domek po ohni nedostavěný a obořený. — *Jiříka Prušy* dva pruty rolí se stodolou za 113 kop m. odhadnuté. — *Jana Tovačovského* dům pustý, vytlučený a obořený, a rolí 3 pruty v spravedlnostech lidem byly zanechány. — *Jakuba Tylle* domek pustý a splundrovaný. — *Martina Vendolského* chalupa obořená, pustá. — *Jana Voštipa* domek po ohni nedostavěný a vytlučený s rolí 1½ prutu, za 125 kop. — *Marka Vyhlavského* dům po ohni nedostavěný, vytlučený a obořený; zahrádka a rolí 3 pruty se stodolou, pak jistoty 800 kop za obcí města Poličky. — *Jana Zigele* dům pustý, vytlučený; rolí 4 pruty a louka. — *Jana Zemličky* dům pustý, vytlučený a zcela obořený.

Na těchto domech a gruntech, vynášejících v jedné summě 2135 kop mš., bylo dluhů a závad 893 kopy, tak že by z nich, kdyby byly k prodeji přijíti mohly, na roční splácení král. komoře náleželo 1030 kop a městu quoty 212 kop. Avšak někteří z jmenovaných měšťanů opět se navrátili, tak že pozůstalosti po odešlých toliko na rolích (neboť domy jich skrze lid vojenský v sutiny a zříceniny dokonale obráceny byly) l. 1638 zbylo v summě 715 kop. Za ponechání této pozůstalosti žádala obec l. 1638 při komoře české, aby oprávněni mohla chrám farní sv. Jakuba se zvonící a věží, pak chrám sv. Michala menší, dům farní, školu a radnici, jakož i zdi městské, což vše ohněm a vojskem nenabytou škodu vzalo.

K tomu utrpělo město nesmírných škod l. 1642 a 1645 ubytováním lidu švédského pod Torstensonem, pak l. 1645 a 1646 vychováváním tří praporců jízdecky, čímž též dluhy obecní velmi byly zvýšeny. Jak bídný byl stav města Poličky ještě l. 1654, o tom svědčí zpráva císař. rychtáře, purkmistra

a rady dne 10. června 1654 král. úřadu berničnímu podaná. dle kteréž t. r. v městě a předměstí bylo 83 domů pustých a zbořených, sousedů pak usedlých toliko 126, totiž v městě 68 usedlých a 22 teprv l. 1652/3 v nově osazených měšťanů. a v předměstí 34 osedlých a 2 v nově osazení sousedé, z nichž 53 měli rolí a vedli některé živnosti, 56 řemeslem se špatně obživovalo a 17 prací ná dennickou nuzně se živilo. V 14 vesnicích svrchu vytčených byly 362 živnosti, totiž 264 sedlské (1 pustá), 36 chalupnických a 62 zahrádknické.

Z těch příčin k žádosti obce l. 1658 dne 7. března vedle cíś. resoluce postoupeny byly obci k opravení chrámů i jiných stavení městských spravedlnosti svrchu vytčené po emigrantech Černohorském, Voštěpovi, Prušovi, Tovačovském, Matyášovi Mládkovi a Anně Jaroškové pozůstalé, s tou výminkou, aby od obce na tyto příjmy každoročně pořádný počet na komoru českou byl odeslán. Ale vedle cíś. resoluce z dne 28. února 1691 nebylo svoleno k tomu, aby zbytek příjmů ze statkův emigrantských do důchodu obecního byl přijímán. Proto žádala obec l. 1697, aby jí na opravu zdí městských a domův obecních zaplácena byla jistina 3100 kop míš., kterou měla za král. komorou českou. (Archiv místodrž. P. 27/1 & P. 27/7. — C. 215, P. 19.)

Prachatice.

Král. město Prachatice (kr. Písek*) účastnilo se zpouř, přijavši l. 1619 před bitvou u Záblatí posádku Mansfeldovu: po bitvě u Záblatí poddalo se Buquoyovi, který je osadil 400 mušketýry pod nejvyšším leynnantem Filipem pánem z Pollandu. Tento držel Prachatice 7 neděl až do 6. listopadu 1619, kteréhož dne je vzdal hraběti z Mansfeldu po čtyřdenním obležení a vypálení předměstí. Potom město lidem Mansfeldským opět náležitě opatřené odpíralo statečně koncem prosince l. 1619 lidu španělskému do Budějovic přitáhšímu a kraje Budějovský a Písecký plenícímu, jakož i dne

*) Město Prachatice dne 15. června 1609 od Rudolfa II. za 4000 kop míš. a placení platu komorního 300 kop míš. na král. město bylo povýšeno a do stavu třetího připojeno s potvrzením všech privilegií. (Archiv místodrž. P. 13/21 & 13/22. — D. Z. 134, A. 7 — B. 16 & O. 23.

18. května 1620 španělskému nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, který se 4000 lidu císařského před Prachatice přitáhl, popáliv okolo města vesnice a dvory poplužní, i z kusů do zdí městských silně střelou dal, ale s nepořízenou odtáhl. Konečně činilo město odpor náležitý generalovi hraběti Buquoyovi, avšak se svou škodou a zkázou dokonale; neboť dne 27. září 1620 útokem jest vzato a všecko vsudyž v drt obráceno, na 900 osob, měšťanův a vojáků od vítěze postříleno, měšťanstvo pak na mizinu a záhubu přivedeno Náhradou za škody městu od cís. vojska l. 1619 a 1620 učiněné dostávalo se obci Prachatické (jako městu Písku, Týnu nad Vltavou, Netolicům a hornímu městu Rudolfštatku) vedle snešení sněmovního stavův odbojných v měsíci květnu 1620 deputátu z panství Jindřichohradeckého. (Skála III., IV. a V.)

Pro toto účastenství ve zpouře město Prachaticce vedle cís. nařízení z dne 13. listopadu 1621 knížeti z Lichtenšteina daného v pokutě všech privilegií svých bylo zbaveno a opět k panství Krumlovskému připojeno se všemi statky svými, kteréž ihned byly konfiskovány, totiž:

Zámek pustý Helfmburk (Helfenburk, kr. Písek, dom. Netolice), městečko Bavorov s podacím kostelním, s domem panským, clem, mýtem, pivovárem a domy šenkovními, městečko Strunkovice s podacím kost., vsi celé Svinětice, Budyň, Outěšov, Javornice (díl), Kojčín (Kojecín), Měky nec, Záluží, Kraničko (Krajničko), Hájek, Blanice Velká s podacím kostelním, Štětín, Zvichovec (Žichovec), Leskovec, Taurovej (Taurové, díl) a Chrasto (díl); chalupy pod zámkem Helfmburkem, 3 mlýny pod Bavorovem, u Strunkovic a pod Blanicí ležící, s rybníky, řekami, potoky, horami, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1593 Petr Vok z Rožmberka obci města Prachatic za 20.000 kop gr. českých prodal, z čehož však obec l. 1600 ves Měky nec Petrovi Vokovi nazpět postoupila, a ze summy trhové 11.200 kop m. předešle Vokovi půjčených sobě porazila. (D. Z. 27, D. 8 & 169, K. 18.) — Tyto statky i město Prachaticce všech výsad zbavené a vesnice k němu náležité Prachaticce Staré, Ostrov, Lhotu a Chlýstov, daroval císař Ferdinand II. listem daným na hradě Pražském dne 15. dubna 1628 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga*, který je připojil k panství Krumlovskému, zá-

roveň jemu darovanému. (D. Z. 143, A. 28.) — S věřiteli města Prachatic s strany dluhů od něho povinných vyjednáváno bylo skrze jisté kommissaře, a vyjednání to cíl. resolucí z dne 15. dubna 1636 bylo schváleno. (Archiv místodrž. P. ^{13/15.})

Jak zpustlé bylo město Prachatice ještě l. 1654, poznati lze ze zprávy obce na komoru českou učiněné, dle které ze 300 domů, jež město před zpourou čítalo, zůstaly v městě jenom 162 domy, mezi nimi 41 pustých; na předměstí pak bylo 12 domků bez hospodářův a 36 zcela zbořených a pustých. Ve vsích k městu náležejících byli 24 sedláci a 2 grunty pusté, 1 chalupník a 3 zahradníci, totiž 6 sedláků. 2 pusté grunty a 3 zahradníci v Prachaticích Starých, 10 sedláků a 1 zahradník v Ostrově, 3 sedláci ve Lhotě, 5 sedláků a 1 chalupník v Chlýstově.

Příbram.

Obec města Příbramě Hor Stříbrných (kr. Pražský) účastnila se zpourey stavů tím, že od kommissarů stavovských velikými pohrůžkami přinucena, lid na muštrůk do Berouna a do Sedlčan vyslati musila. Pro toto provinění v pokutě ujatý bytí měly všechny statky obecní, k nimž náležely: *Dědiny zápisné* někdy k panství komornímu Příbramskému náležející a okolo města ležící, totiž vsi *Bohutín* s 8 osedlými, 2 mlýny. řečenými Kočků, jinak u Školů a Blahový, *Kosičín* s 9 osedlými, *Brod* s 5 osedlými, *Zdeboř* (Zdaboř) l. 1584 nově vystavěná, s 4 osedlými, *Voseč* s 5 osedlými, ves pustá *Vorlor* s platem 2 kopy 24 gr. z luk a dědin, ves pustá *Žetice* s dědinami, s příslušenstvím, tak jakž to obci města horního Příbramě král Rudolf II. l. 1584 za 900 kop gr. českých dědičně postoupil a k tomu připojil 9 mlýncův okolo města ležících, též vsku *Lazec* s 4 poddanými, *dvůr Příbramský* za městem ležící s dědinami k němu připojenými, s pivovárem, sladovnou, 4 rybníky u samého města ležícími, řečenými Podměstský, Střený, Kaňka a Štičí. (D. Z. 22, G. 5.)

Ale poněvadž obec Příbramská po všechem čas zpourey žádné kontribuce a pomoci na penězích stavům odbojným nedávala a nic nepůjčovala a potom od Mansfelda byla vydran-

cována, pak že k stavu třetímu (městskému) ještě nebyla připojena, toliko obzvláštní milostí majestátem svobod k pavování na hory užívající, cožkoliv v čas zpourey činila, činiti musila nejináč než jako jiní na komorních panstvích poddaní; z těch příčin na žádost svou, l. 1622 knížeti z Lichtenšteina dne 14. listopadu podanou, zůstavena jest při statcích svých, za jichž postoupení v dědictví platu komorního ročně 60 kop gr. českých odvozovala. (Archiv místodržít. P. $19/4$, $19/29$ & $19/15$.)

Přes to všechno byla obec král. horního města Příbramě ještě l. 1658 v stavu velmi bídém; neboť dle zprávy purkmistra a rady, dne 5. června t. r. na král. komoru podané, z 6 obecních vesnic dědičných byly 4 pro dluhy po mnohá léta v zástavě, ostatní pak dvě pro velikou zpoustu od začátku zpourey až do l. 1658 úroku 40 zl. 13 kr. ročně platiti nemohly, též rybníky 4 byly všechny potrhány, tak že obec obmezena byla na důchody peněžité, z výsadních tří trhů, z obecní solnice, váhy, z 9 mlýnů, z pivováru, z 4 dvorů předměstí Lazeckého, z dvora obecního a ovčína vycházející, které l. 1658 jenom 385 zl. 46 kr. vynášely; vydání však ročního bylo t. r. do 638 zl. 24 kr., tak že převyšovalo příjmem o 252 zl. 30 kr., což sousedé z vlastních měšců doplňovati musili. Ale i počet měšťanů byl na ten čas (l. 1658) velmi nepatrný; neboť z 109 domů s várkami v městě bylo 47 pustých a v předměstí z 72 domů stálo 50 pustých a 1 pohorelý. — Také ze statků k záduší městskému náležejících, totiž ze 4 a $1/8$ poddaných ve vsích Třepátě (Třebsko) a Lešetících, platících úroků 9 zl. 2 kr. 3 d., též z rolí zádušních při Lešetících 27 korců a 3 věrtele, jakož i z nadání 500 kop mfš. l. 1641 od Humprechta Račina založeného, nevycházelo po čas války žádného užitku; též dědiny pod 23 korce k špitálu náležející od mnoha let ležely ladem.

K tomu všemu obec nemírným vojáků ubytováním byla často překládána i přes všechna privilegia král. horních měst, čímž dle výkazu dne 8. února 1663 král. komoře podaného vzešlo dluhů 6852 kop 9 gr. 5 d., z čehož věřitelé při kommissi tractationis po zapravení úroků slevili summy hlavní 1284 kopy 21 gr., tak že po splacení 1058 kop zbylo ještě dluhů 4505 kop 11 gr. Naproti tomu měla obec za král. komoru pohledaností za rozdílný proviant dle účtů od léta

1637—1652 v jedné summě 12.775 zl. 56 kr.; mimo to útraty a náklady vojenské, jimiž chudá obec od l. 1645—1658 do největších škod byla uvedena, vynášely v jedné summě 19.950 zl. 43 kr., o jichž nahrazení obec marně žádala. (Archiv místodržít. P. $^{19}/_{16}$, $^{52}/_{2}$ & $^{52}/_{8}$.)

Přísečnice.

Obec král. horního města Přísečnic (Přísežnice, Presnitz, kr. Žatec.) pro účastenství ve zpouře stavův evangelických v pokutě zbavena byla výsad a spravedlností, které jí císař Matyáš dne 1. prosince 1617 za 5830 kop míš. prodal, totiž: platy a povinnosti z domů, polí, luk a j., ročně 26 kop 53 gr. 5 pen. platu stálého a 1 kopu 32 gr. platu běžného; též tři mlýny v městě a před městem ležící s 2 kusy rolí a 2 palouky, z nichž ročně 360 kop úroku vycházelo, i se spravedlností, dle které poddaní ze vsí Reischdorfu a Dürnsdorfu (Dornsdorf) povinni byli v týchž mlýnech mletí, mouku i chléb kupovati a s poddanými ze vsi Schmiedebergu pivo od měšťanů Přísečnických bráti. (D. Z. 139, L. 10.)

Marně se domáhala obec Přísečnická dne 3. února 1624 toho, aby zůstavena byla při výsadách a spravedlnostech, ji od hejtmana panství Přísečnického Otty Illa a potom od hraběte Thuna odňatých a z desk zemských vymazaných. Na opětnou žádost konečně cís. resolucí z dne 13. listopadu 1666 městu Přísečnici obnoveny a potvrzeny byly dotčené výsady a spravedlnosti; ale tomu odporovala komora česká, poněvadž se to stalo bez vědomí jejího, tak že teprv l. 1691 dne 9. února dotčené statky a spravedlnosti obci byly navráceny a postoupeny. (Archiv místodrž. P. $^{1}/_{23}$ & $^{30}/_{12}$. — D. Z. 843, H. 13.)

Též marná byla žádost obce l. 1630 na komoru českou podaná, aby jí náhradou za škody saským jízdectvem způsobené postoupeny byly statky, totiž 30 domů s poli, za 5847 zl. rýn. odhadnuté, které zanechali měšťané pro náboženství od města a ze země ušlí, zejména tito: Josef Bergner, Ondřej Bertlín, Mikuláš Böheim, Daniel Dürr, Jan Eulner, Jiří Fischer, Zacharyáš Fischer, Ambrož Gaertner, Jeremiáš Hamerschmid, Pavel Harzer, Vít Klaus, Jiří Kleinhempel, Mi-

kuláš Kleinhempel, Tomáš Körner, Martin Lux, Krištof Lengfelder, Pavel Leschner, Jan Miebes, Kašpar Precl, Jiří Preis, Zacharyáš Röner, Ondřej Rubner, Wolf Rudelshans, Jan Schuldes, Krištof Špindler, Baltasar Vogelhaupt, Jakub Walter, Vít Walter, Jan Weipert, Baltasar Winkler a Ondřej Wolf. (C. 215. K. 27 & P. 28.)

Naproti tomu osvobozeno bylo město Přísečnice l. 1638 kontribuce vojenské; pak l. 1647 prominut byl poplatek z lesů za několik let na vystavění kostela, školy a dolů obci Přísečnické, jakož i obcím horních míst *Českého Wiesenthalu*, *Weipertu*, *Sebastiansberku*, *Sonnenberku* a *Haidu*, z nichž města *Sebastiansberk* a *Sonnenberk*, k panství Přísečnickému náležející, pak *Weipert* (kr. Loket.) v pokutě pro účastenství ve zpouře po mnohá léta též zbavena byla spravedlností svých, od císaře Matyáše l. 1617 dne 1. prosince jim prodaných, totiž *Sebastiansberku* plat roční 50 kop 45 gr. míš. za 1522 kop 34 gr. míš., *Sonnenberku* plat roční 28 kop 19 gr. za 849 kop 34 gr. a *Weipertu* plat roční 44 kopy 8 gr. za 2224 kop 12 gr. (Archiv místodrž. P. $\frac{1}{71}$ & $\frac{1}{75}$. — D. Z. 139, L. 12 & 13.)

Od města *Sebastiansberku*, v němž l. 1626 dne 25. července požárem zničeno bylo 27 domů, odešli pro náboženství měšťané Krištof Hoffmann a Krištof Lessig, z nichž první zanechal dům zadlužený za 120 kop, druhý dům s polem za 200 kop míš. — Při městě *Weipertu* zanechali emigranti Jiří Mittlbach, Jiří Müller, Jan Müller, Tobiáš Schmid, Jakub Schubert a Krištof Selzer 6 domů za 745 zl., z nichž 515 zl. král. komoře připadlo. (C. 215, S. 89 & W. 40.)

Rakovník.

Obec města Rakovníka (Rakonitz, kr. Pražský) pro své účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek a městys *Senomaty*, kterýž odhadnutý za 14.986 kop míš., vedle cis. resoluce z dne 8. listopadu 1624 postoupen byl *Heřmanovi Černínovi sv. pánu z Chudenic* (jehož předkové městys ten, předešle k statku Pšovky náležející, pro dluhy prodali), náhradou za škodu 25.758 zl., kterou postoupením panství svého Žleby za statek Kysibelský utrpěl. (Viz Colona z Felsu.)

Avšak statek Senomaty ještě l. 1624 městu Rakovníku za 24.000 kop mš. opět byl navrácen. (C. 215, R. 7. — Lib. confisc. 2, f. 167.)

Mimo to pozbylo město v pokutě 6138 kop mš., které za komorou českou mělo, totiž l. 160 $\frac{1}{3}$ jistinu 2300 kop a léta 1613 jistinu 3838 kop mš. — Nad to vynaložila obec téhož města na cí. lid vojenský od l. 1621—1627 mimo jeho vychování hotových peněz 24.103 zl. 27 kr. rýn., totiž: l. 1621 dne 9. ledna 1166 zl. 40 kr., l. 1622 až do 13. srpna 14.475 zl. 14 kr., l. 1623 summu 6813 zl. 25 kr., l. 1624 na lid Fridlandský 1373 zl. 8 kr., léta 1625—1627 v jedné summě 273 zl. — Náhradou za vytčený náklad vojenský dostalo se obci vedle nařízení komory české dne 23. listopadu 1628 toliko 3000 zl. rýn., kteréž jí poraženy byly na berni a kontribuci od l. 1623—1627 v summě 9578 zl. zadržalé. — K tomu vydala obec léta 1626 hotových peněz 1174 zl. na vojsko v městě za příčinou reformace přes 18 neděl ubytované a od sousedů vydržované, a byla dalšího tohoto sužování vojenského teprv sprostěna k rozkazu kanceláře vojenské dne 27. června 1626, ačkoliv již dávno před tím všickni sousedé k náboženství katolickému přistoupili mimo 47 měšťanů (mezi nimiž 19 vdov), kteří dle zprávy cí. rychtáře dne 12. dubna 1627 nechtíce přistoupiti k víře katolické grunty své prodali a jinam se odebrati chtěli. (C. 215, R. 7. — R. ¹⁰⁹/₁₀.)

Statky, které při městě zanechali emigranti, Vavřinec Dotyk, Adam Erazym, Jeremiáš Tichava, Matouš Tichý, Jan a Pavel Trubač, Vít Verbyš, Symforian Voříšek, Kateřina Divišová, Kateřina Dvorská, Anna Kolářová, Dorota Rabská a Regina Šterbová (dle zpráv cí. rychtáře dne 1. září 1629. pak purkmistra i konšelů dne 26. listopadu 1636 na komoru českou učiněných) jakožto odběžné od král. komory byly ujaty a cí. rychtáři Janovi Chroustovi z Velechova k opatrování odevzdány. Tyto statky, totiž 14 domů s několika dědinami, l. 1629 odhadnuty byly za 8674 kopy mš., z čehož po zaplacení dluhů zůstaly 4024 kopy k ruce král. komory. Avšak l. 1642 byly všechny tyto domy od vojáků rozbořené i dědiny na větším díle ladem ležely, tak že z nich král. komoře žádný užitek nevycházel. — Kouecně poznamenati

dlužno, že v městě a předměstích Pražském, Lubenském a sv.-Jilském před zpouřou bylo 215 domů, z nichž l. 1654 bylo pustých 45 v městě a 16 na předměstích, kteráž mimo 3 domy stála pustá. (C. 215, R. 7. — R. ³²/₁₃ & R. ¹⁰⁹/₁₀.)

Reichenšteinská Hora.

Obec král. horního města Hory Reichenšteinské (Perkrejštan, Perkreichenštein, Bergreichenstein, Kašperské Hory), pro účastenství ve vzpouře v pokutě pozbytí měla všechny statky své, totiž:

a) *Dvůr poplužní Homolov* s poplužím, s dědinami, lukami, lesy, potoky a rybníčky, též *dům svobodný* v městečku Hory Reichenšteinské ležící se sladovnou, pivovárem, dvorem se zahradou a příslušenstvím, tak jakž to l. 1554 obec Reichenšteinská od sirotků po Jiříkovi z Lokšan za 550 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 11, F. 13.)

b) *Ves Radešovy* (Radešov) s mlýnem náchlebním, řekou a vším příslušenstvím, jak to obec Reichenšteinská l. 1579 od Albrechta ze Žeberka na Prostředním Krušci za 1450 kop gr. míš. koupila. (D. Z. 21, A. 30 & 65, B. 1.)

c) Vsi Plavěčín, Jidrcé s mlýnem, Nicovo, Milovo, Červená, Dvory Lidlovské, Hutě sklenářské, Svojsé a Foglsan (Vogelsang), vsi Cimruky Menší s mlýnem kromě cla, Cimruky Větší, Pilnec (Pilcner, Plzenec), Opolenec, Tuškovy (Tuškov), dva dvory u sv. Mikuláše, vsi Zlibek (Žlíbek) a Dvorce, s porostlinami, potoky a rybníky, s pivovárem v městě Perkreichenšteinu, s podacím kostelním a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci města hor zlatých Perkreichenšteina za 4450 kop gr. česk. dědičně prodal, pozůstaviv však sobě zřizování skladů solních a cel, též vrchnost nad horami a kovy i se vším, což k pavování hor náleží, jakož i s výminkou, aby poddaní z dotčených vesnic proti slušné záplatě povinni byli dříví v lesích království porážeti, k vodě svážti, do vorů zbiti a po řece Vltavě splaviti. (D. Z. 22, 14. & 66, O. 26.)

d) *Zámek pustý Karlšperk* s 4 dvory pustými, z nichž tři v předhradí téhož zámku a čtvrtý při vsi Dvořích ležící, k tomu ves Kavrčků s 3 osedlými, s dědinami, lukami, po-

rostlinami, lesy, potůčkem pstruhovým, 2 rybníčky, s clem neb mýtem v Cimruku a vším příslušenstvím, jak to l. 1617 císař Matyáš obci města hor zlatých Perkreichenšteina, která to v nájmu držela, za 4000 kop, zámek pak Karlšperk za 200 kop, a tak v jedné summě za 4200 kop mš. za dědictví zpupné a svobodné prodal. (D. Z. 138, N. 2.)

Ale tyto statky ponechány byly obci Perkreichenšteinské, válkou zchudlé, tak že v ní hornictví dokonale zaniklo; též dekretem komory české z dne 14. prosince 1629 radě nad počty bylo nařízeno, aby obec Perkreichenšteinská více upomínána nebyla z nájmu a platu za zámek pustý Karlšperk, nýbrž při trhu l. 1617 zavřeném byla zůstavena. (Archiv místo-držit. B. 14/38.)

O bídném stavu obce této svědčí zpráva purkmistra z dne 27. září 1659, dle které příjmy obecní vynášely 242 kopy mš., totiž od poddaných z 110 živností úroků 56 kop a užitek z tří dvorů obecních 186 kop, což ledva stačilo na zapravení obyčejných vydání obecních; k tomu však vzešly dluhy obce od l. 1595—1656 na 10.608 zl. 55 kr., z nichž i po narovnání s věřiteli l. 1660 dne 21. června učiněném zůstalo ještě 9876 zl. 55 kr. (B. 14/16.)

Rokycany.

Obci král. města Rokycan (kr. Plzeň.) náležely před bitvou bělohorskou statky tyto: a) Vesnice *Nadryby*, *Litohlavy* a *Újezd*, které od krále Vladislava l. 1498, když město z poddanosti arcibiskupství Pražského bylo vyplaceno, Rokycanským postoupeny byly proti odvozování ročních 300 kop mš. ke kapitole kostela hradu Pražského. — b) Dvory kmetců s platem ve vsi Tímákově, pak dvory pusté ve vsích pustých Ahačově a Mokrouši s dědinami a lesy, jak to obec l. 1557 od Šebestiana Markvarta z Hrádku za 2500 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 12, J. 25 & 55, H. 11); pak dvůr poplužní Hradecko s dvory kmetčími, lesy, rybníkem a příslušenstvím, který obec l. 1557 od Anežky ze Snopoušova za 100 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 12, J. 28.) — c) Dům probostský v městě Rokycanech s příslušenstvím, ves *Břísa Německá* celá s mlýnem. ve vsi *Ejpvicích* šest osedlých, ves *Želčany* celá, ve vsích

Lhotě pět, *Oujezdci* (Oujezdě) sedm, v *Němčovicích* tři osedlí, ves *Habrová* pustá s řekou, ves *Klabavá* pustá a ves *Nynice* celá, kteréžto dědiny zápisné od proboštství Rokycanského a kláštera Plaského s jiným k tomu příslušenstvím král Maximilian II. purkmistru a konšelům města Rokycan l. 1575 za 4742 kopy 40 gr. českých (9485 kop 20 gr. mš.) ku pravému právu dědickému prodal. (D. Z. 18, M. 9.)*)

Statky tyto po bitvě bělohorské obci pro její účastnictví v povstání l. 1623 v pokutě byly odňaty a z nich čtyry vsi, totiž *Nadřby*, *Břisa Německá*, *Újesdec* a *Nynice* od tehdejšího presidenta komory české, *Viléma hraběte Vřesovce*, klášteru Plaskému za jiné vesnice směnou vedle cí.s. resol. 3. května 1623 postoupeny. (D. Z. 146, M. 28.) Ačkoliv pak obci vedle cí.s. resoluce l. 1628 všechny statky a důchody města navraceny býti měly; předce dotčené vesnice klášteru Plaskému zanechány jsou; neboť opětná Rokycanských žádost za jich navrácení vedle cí.s. resoluce z dne 29. prosince 1660 navždy jest odmrštěna.

Mimo to náležely k městu Rokycanům k špitálu vesnice *Čížkov* (díl) s podacím kostelním l. 1567 od Morice Chanovského z Dlouhé vsi za 900 kop mš. koupená (D. Z. 16, F. 22); též ves *Přeštn* s polovicí *Čížkova* l. 1558 koupená (D. Z. 13, A. 10), pak mlýn řečený v Hrádku, kteréž inspektoři nad berněmi nemohouce na Rokycanských žádných berní a kontribucí dostati, a potřebující k důležité potřebě peněz, léta 1622 *Adamovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* v jisté summě zastavili a k užívání postoupili. (C. 215, S. 54.) Léta 1625 žádala obec za navrácení těchto vesnic.

Dle zprávy cts. rychtáře, purkmistra a konšelů města Rokycan, učiněné dne 4. ledna 1639 na komoru českou, nebylo při obci té žádných sousedů, kteří by se zpoury byli účastnili a pod nepřitelem proti císaři se potřebovati dali. Toliko na onen čas l. 1619 při začátku povstání jeden soused, *Julius de Hart*, pod armádou nepřátelskou za generalkvartírmistra se potřebovati dal, avšak zase potom k armádě císařské se připojil; pročež statek po jeho smrti l. 1636 pozůstalý dceři jeho jest ponechán. Druhý pak soused *Jan de*

*) Od toho však odprodala obec l. 1584 pět osedlých ve vsi *Lhotě* za 100 kop gr. česk. Ladislavovi z Lobkovic na Zbiroze. (D. Z. 22, H. 21.)

Pýřic při obležení města Plzně nad lidem nepřátelským Mansfeldským byl jedním kapitánem, i při vzdání téhož města gubernátorem, ale statku po něm nezbylo ani tolik, co k obci dlužen zůstal. Mimo tyto byl též někdejší nejvyšší leynant při městě se zdržující pan *Karel Darboit z Mocína*, na onen čas kapitánem pod Mansfeldem, a neohlásiv se potom o perdon, pokutu na sebe vztáhl.

Dle zprávy cís. rychtáře dne 15. října 1636 na komoru českou podané nebylo při obci též žádných statků *po sousedech ven ze země od města pro náboženství ušlých*, mimo statek po mistru *Janovi Štastném Strejcovi* (jinak *Streicius*) ven ze země l. 1628 ušlém; ale i tento statek vedle nařízení komory z dne 21. června 1631 Strejcovu synu katolickému, *Danielovi*, k užívání zanechán jest až do l. 1635, kteréhož času tento odešel za otcem svým, v Míšensku v městě Wiesenthalu osazeným. Mimo to po *Zikmundovi Celestýnovi z Freifeldu*, měšťenínu Starého města Pražského, který l. 1627 pro náboženství ze země odešel, zůstala při městě Rokycanech toliko *chalupa* za 30 kop m.; neboť ostatní statek, při téměř městě, totiž dva domy a chmelnici, prodal Celestýn před odchodem svým.

Konečně poznamenati dlužno, že v městě z 162 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 zbylo jenom 126; v šesti pak vesnicích k městu náležejících zůstalo t. r. toliko 86 usedlých, totiž 59 sedláků, 6 pohořelých, 10 chalupníků a 11 zahradníků. (C. 215, R. 17.)

Rudolfov.

Horní město *Rudolfov* (Rudolfstadt, kr. Budějovic.) pro své účastenství v povstání l. 1619 od cís. lidu vojenského mocí vzato, všecko zkaženo, splundrováno a spáleno, potom všech privilegií zbaveno a od císaře l. 1620 s horami stříbrnými a grunty městu Budějovicům darováno bylo; zámek pak postoupen Don Baltazarovi de Marradas. Avšak poněvadž Marradas koupiv panství Hlubočské, z jehož hor a lesův předtím vedle zvláštního reversu dříví a uhlí ku potřebám hor stříbrných Rudolfovských zdarma se dodávati musilo, od tohoto reversu proti složení 50.000 kop mš. osvobozen

byl; nemohli Budějovští, nemajíce žádných jiných leštů, vzdělávati hor stříbrných, na něž v tom zpuštění více dříví nežli kdy prve bylo potřebí. Proto zůstalo město od l. 1620 až 1636 pusté a od těch dob více se nezmohlo; neboť z 161 domů, které město před zpourou čítalo, bylo obydlených l. 1631 toliko 65, l. 1634 jenom 48 a l. 1654 jenom 47, ostatní stály pusté a prázdné. (C. 215, M. 2.)

Slané.

Král. město Slané (Schlan, kr. Pražský), ač se hned po vítězství bělohorském plukovníku Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sprostěno, ochrany na čas užilo; předce pro účastenství purkmistra, konšeldů a celé obce ve zpouře všechny statky své zádušní v pokutě propadlo, totiž:

a) *Slanské vsi Želémice, Lotouš a Netovice* (Nedětovice) s 1 osedlým ve vsi *Ovnech* (Vuvny, Humny), kteréž za 15.951 kop m. odhadnuté, l. 1623 dne 27. ledna se statky po Vodolanovi Pětipeském konfiskovanými *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 31.500 zl. koupil a k panství Smečenskému připojil. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 8 & 194, J. 30.)

b) Město *Slané* a všecka předměstí s domem v témž městě, někdy Vladařovským, potom Panským řečeným, s pivovárem, sladovnou, hvozdem a spilkou (což vše v čas zástavy téhož města od l. 1622—1638 na místo předešlých pivovárů a sladoven obecních i jednotlivých městských, již opuštěných a zkažených od hraběte z Martinic naschvál v nově bylo vystavěno); tři dvory poplužní, z nichž jeden na předměstí za Lounskou branou řečený Panský, druhý na předměstí za Pražskou branou Drnovský, třetí Trpoměchský i s dvorem Prošovským bez dědin dokonce zpustlým za branou Velvarskou; též vsi celé Otruby, Trpoměchy, Drnov a Lunikov, dšly vsi Kutrovic a Kvšlic, i s jistými platy stálými z města Velvar a z jiných některých vesnic cizopanských, totiž Knovice (Knoviz), Ješina, Kralovic, Studeňovsi, Sak, Vítova a Hobšovic; též podací kostelní v městě Slaném děkanského chrámu sv. Gottharda, ve vsi Kvšlicích farního ko-

stela sv. Víta, pak filiálních kostelů nejsv. Trojice na předměstí Slanském za branou Velvarskou, sv. Vavřince i se špitálem při něm ležícím na předměstí za branou Pražskou, sv. Jakuba Většího u Lidic a sv. Václava blízko mlýna Ovčarského; též s mlýny nájemnými i poplatnými, s domy šenkovními v městě i předměstích a krčmami výsadními ve vesnicích, i s šenkem vína a piv svobodným, s krámy masnými a s kovárnami; též s domy a dvory obecnými i partikulárními městskými i s vrchním právem a popravou, se všemi platy, s ungely a cly i s jinými povinnostmi všelijakými; se zahradami, štěpnicemi, vinicemi a chmelnicemi, oborami, horami, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to vše i s vesnicemi pod a) uvedenými l. 1547 obci Slanské pro její účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a pak l. 1562 od císaře z milosti k záduší, špitálu a škole opět darem postoupeno a co do panství nad tím t. r. za 300 kop gr. česk. doprodáno. (D. Z. 14, F. 25.)* — Tyto statky všechny odhadnuté za 97.414 kop mš., vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1622 a 1. ledna 1623 *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* za 200.000 kop mš., na výlohy válečné půjčených, již l. 1622 se statky *Blahoticemi* a *Neprobylicemi* (viz Vodolan Pětipeský) zástavou postoupeno a témuž bez všech závad dědičně prodáno bylo vedle cíś. resoluce z dne 24. července 1638 za summu zástavní 200.000 kop, z níž si Martinic úroky počítal, ačkoliv statků těch po tak drahý čas zdarma užíval, tak že s nimi summa zástavní na 283.000 zl. vzrostla. Dluhy a pohledanosti na týchž statcích vězící převzala komora česká; město pak Slané vedle cíś. nařízení nemělo sloužit královské, nýbrž jen hraběcí a panské, však při tom také předce krajským městem zůstatí mělo. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. 2, f. 189. — D. Z. 146, J. 22; 293, H. 22 & 300, L. 4)

Mimo statky vytčené propadla obec Slanská také 10.800 kop mš., kteréž za komorou českou měla. — Věřitelové obce

*) L. 1547 propadla obec Slanská (dle D. Z. 8, E. 1) též statky tyto: a) ves *Dřínov*, kterou l. 1549 od komory koupil za 500 kop gr. česk. Jan Kolský z Kolovsi; — b) díly vsí *Hofejšovic Velkých* a *Malých*, *Těchlovic*, *Vítova*, *Břeží*, *Hříškova* a *Kvičku* (*Kvice*), které l. 1549 od komory koupil za 535 kop gr. česk. Jan Bořita z Martinic a na *Smečném*; — c) městečko *Vraní* s podacím kostelním, se clem a hájem, kteréž l. 1550 od komory koupil za 3261 kop gr. česk. Petr Chotek z Vojutína.

Slanské, jejíž dluhy na 89.492 kop mš. až do l. 1624 vzešly (totiž od l. 1585—1621 na 76.300 kop a od l. 1622—1624 na 13.192 kopy, nepočítajíc v to úroků zadržalých), vedle čís. resoluce z dne 3. listopadu 1642 s pohledanostmi svými byli odkázáni na kommissi revisionis, při níž ještě l. 1684 věc ta nebyla vyřízena. (S. $2\frac{1}{2}$ & $11\frac{1}{9}$.)

L. 1634 utrpělo město požárem velikých škod, tak že ze 274 domů, chalup, dvorů městských a předměstských, před zpourou tam se nacházejících, zůstaly toliko 132, z nichž bylo 86 na předměstích. (C. 215, S. 63.)

Slavkov.

Král. horní město Slavkov (Schlaggenwald, kr. Cheb.) pro účastenství purkmistra, konšelů a celé obce ve zpouře, jakož i proto, že mnozí radní a konšelé města při oběšení několika jezdců Buquoi-ovských l. 1620 v Slavkově se účastnili, hned po bitvě bělohorské k ruce císaře ujato bylo od plukovníka Albrechta z Waldšteina, jemůž za salvu guardu (sprostění vydrancování) 1800 zl. složilo; potom léta 1624 všechny statky své v pokutě propadlo, totiž:

a) Statek *Bečov* (Petschau), k němuž náležely zámek s pivovárem a městečko Bečov s dvěma dvory poplužními a ovčínem s dobyt看em a zásobami, pak vsi Sangerberg, Neudorf, Grün, Tiefenbach horní a dolní, Müllersgrün, Schönewehr, Töppeles, Stirn, Lesnitz (Ležnice), Gfell, Boširany (Poschitzau), s dvěma hamry v údolí Rosstein řečeném pod vsí Grünem, s domkáři a horníky pod městem Slavkovem, cihelnami a domkem při vsi Stanovicích (Donawic), též mlýny (vyjímajíc dva mlýny s pilou na Teplé, městu Slavkovu k hornictví ponechané) s poplatkem z horních měst Slavkova, Schönfeldu a Lauterbachu i jiným příslušenstvím, tak jak to obci města Slavkova l. 1597 dne 23. dubna od císaře Rudolfa II. za 28.400 kop mš. na 28 let zástavou postoupeno a téměř městu l. 1615 dne 19. srpna od císaře Matyáše za 55.456 kop mš. dědičně prodáno bylo, tak že si obec ze summy trhové porazila summu zástavní a jiné výlohy, vše v jedné summě 33.456 kop mš. (D. Z. 188, N. 14.) — Statek ten, již l. 1623 za 71.614 kop mš. odhadnutý, vedle čís. re-

soluce z dne 24. července 1624 postoupen byl zástavou *Gerhardovi sv. pánu z Questenbergu*, cíś. válečné radě, za 60.000 kop mš. na výlohy válečné půjčených, a témuž vedle cíś. resoluce z dne 14. května l. 1630 za 61.000 kop m. dědičné prodán byl, avšak k ruce císaře vymíněny byly lesy a všecky doly na zlato, stříbro, měď, cín a olovo. (C. 215, S. 61. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 298, G. 10 & 144, E. 28.) Questenberg pak připojil k statku Bečovskému též vsi Pírtěn a Mies, již předešle od něho koupené.

b) Zádušní statek a ves *Robesgrün* (Rabensgrün), který obec l. 1600 za 3000 zl. rýn. koupila, s dotčenými dvěma mlýny zůstaly v sequestru k ruce král. komory a teprv k návrhu král. hejtmana T. Wahela z Lilienau dne 27. září 1627 městu, poněvadž k víře katolické přistoupilo, od císaře opět darovány byly k vydržování kostelův a škol, tak že z těch statků rektorovi škol ročně 50 zl., kantorovi 10 zl. a bakaláři 15 zl. k jich lepšímu vychování vycházeti mělo, zbytek pak na šatstvo, prádlo a obuv tří neb čtyř žáků (zpěváků) chudých a na polepšení příjmů kaplana obrácen býti měl. (C. 215, S. 61.)

Poněvadž město Slavkov statku svého zbaveno dluhy své na 83.472 kopy mš. vzešlé zaplatiti nemohlo, vedle cíś. resoluce l. 1651 převzala komora česká z dluhů těchto 53.864 kopy mš., které město k zakoupení statku Bečovského učinilo; zbytek pak dluhů v summě 26.609 kop měla obec Slavkovská sama zapraviti. Pročež věřitelové města s pohlednostmi svými odkázáni byli na kommissi revisionis, kteráž však ještě l. 1690 věc tu nevyřídila. (C. 215, S. 61.)

Mimo obec města Slavkova odsouzeni byli též radní a konšelé města vedle rozsudků král. appellací dne 23. srpna 1624, 25. června 1627 a 25. května 1628 pro účastenství při dotčeném oběšení jezdců Buquoi-ovských nejenom jmění nýbrž i hrdla; avšak z cíś. milosti život jim darován a toliko jmění jejich všecko v pokutě k ruce král. fisku ujato býti mělo. Ale poněvadž měšťané nejvýše provinili dle zprávy kommisie k tomu nařízené z dne 13. března 1629 k náboženství katolickému přistoupili, uložena jim z cíś. milosti jenom mírná pokuta na penězích, kteráž v jedné summě 9247 zl. vynášela, tak že složil zejména *Řehoř Egerer* 4000 zl., *Adam*

Tretschner 3000 zl., *Adam Voidisch* (emigrant) 600 zl., *Michael Freisleben* 466 zl., *František Span* 400 zl., *Lorenc Hessler* 300 zl., *Jan Hackenschmid* 60 zl., *Samuel Meys*, *Křištof Eichschmid* a *Tomáš Melich. Mulzen* po 50 zl.; ostatní pak, totiž hejtman Salwert, Ehewald, Burmeister a Kašpar Hertel pro chudobu pokuty byli osvobozeni. K dotčené pokutě složili též konšelé města Schönfeldu 100 kusů dukátů neb 275 zl. rýn. (C. 215, S. 61 & E. 1.)

Pro náboženství z města odešli dle zprávy purkmistra a rady, dne 2. září 1636 král. komoře podané, měšťané tito: Mistr *Jan Deucer*, kaplan, odešel k rozkazu kommisie reformační, prodav předtím statek svůj; *Lorenc Hessler*, radní městský, odsouzen všeho jmění, zanechal 5 jiter polí a 3 jitra luk za 470 zl. odhadnuté, manželka pak jeho dům v městě a dvůr ve vsi Ležnici (Lesnitz) za 400 zl.; *Markéta Kargelová*, zanechavši jistinu 555 zl.; *Hieronym Renner*, lékárník, a jeho syn Eliáš, zanechavše dům za 600 zl. a jiné statky, vystěhovali se do Adorfu, kdež Hieronym s manželkou a 2 syny zemřel; mistr *Mikuláš Rödus* (Roth), bývalý kaplan, vystěhoval se k rozkazu kommisie reformační do Dornburgu v Míšensku, kdež potom byl praedikantem, zanechav při Slavkově pole a pohledanost 200 zl. na domě a poli po manželce své; *Wolf Schlesinger* odešel l. 1628 do Adorfu, zanechav 2 domy, doly a mlýn v Slavkově a Schönfeldu; *Fridrich Steinberger*, císař. šichtovní mistr, odešel do Míšně, zanechav 4 jitra luk za 200 zl., ale poněvadž se při vpádu saském navrátil a horníky pobouřil, odsouzen jest všeho jmění; *Oswald Steinberger* odešel do Neudorfu ve Voightlandu, zanechav dům a pole, což však propadl proto, že se bez povolení navrátil; *Jiří Štempl*, někdejší purkmistr, zanechav dům, 3 jitra polí a zahrádku za 600 zl. rýn., odešel l. 1628 s manželkou a 6 dítky do Eibenstoku v Míšensku, kdež zemřel; *Adam Voidisch*, bývalý purkmistr, pro zavraždění jezdců Buquoy-ovských odsouzen dvou třetin jmění, odešel l. 1628 do Norimberka, kdež potom zemřel, zanechav v Slavkově dům, 7 jiter polí a 4 jitra luk; *Jan Wurfbein* vystěhoval se do Eibenstoku a byl potom měšťanem v Norimberku, zanechav v Slavkově dům po manželce své za 200 zl., čtvrtý díl na jednom mlýně a na dolech, pak jistinu 400 zl.

rýn. — Statky po těchto emigrantech pozůstalé nemohly býti prodány, poněvadž nepatrný počet měšťanů při městě pozůstalých výlohami válečnými zcela zchudl, a větší díl domů, jichž před zpourou bylo do 300, stál pustý a prázdný, tak že mnohý dům, který předešle za 500 zl. byl koupen, na ten čas ani za 60 zl. prodán býti nemohl. Přes to všechno nebyly postoupeny domy a grunty vytčené obci na žádost její k zapravení kontribuce z nich zadržalé, jakož i dluhů obecních. Ještě l. 1654 bylo v městě 59 domů pohořelých a 26 pustých. (C. 215, S. 61.)

Soběslav.

Město hrazené Soběslav (kr. Tábor, dom. Třeboň.), pod panství a vrchnost Petra ze Švamberka náležející, účastnilo se zpourey tím, že armádu českou l. 1619 od měsíce června u města táborem ležící podporovalo, posádku téhož lidu do města přijalo a nedbajíc napomenutí císa. nejvyššího Dona Baltasara de Marradas, listem z dne 28. ledna 1620 z Budějovic obci učiněného, tak dlouho se bránilo, až od císa. lidu mocí bylo vzato. Pro toto provinění nejenom město Soběslav, nýbrž i všechny statky jeho hned k ruce císaře byly ujaty, totiž:

a) *Dvůr poplušní* s poplužím v Radimově a ves celá tudíž s lesy, rybníky a příslušenstvím, též polovice vsi *Záhoří* s platem, 2 rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1514 Petr z Rožmberka obci Soběslavské v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil. (D. Z. 249, D. 8.)

b) *Dvory poplušní* s poplužím ve vsi *Klenovicích* s ovčínem a ve vsi *Skalici*, s 2 mlýny na řece Lužnici u města a nade vsí *Skalici* s příslušenstvím; vsi celé *Klenovice*, *Čeraz* s mlýnem *Čejnovským*, *Vesce*, *Mokrej* (*Mokré*), *Debrník* a *Skalice* s podacím kostel.; dílem vsi *Řípec* (*Řípce*), *Nedvědice* s podacím kost., *Záluží*, *Lastiboř* (*Vlastiboř*) a *Roudnej* (*Roudná*); mlýn *Svakovský* i s pustou vsí *Svakovem*, s lesem a porostlinami k ní přináležitými; s 3 rybníky, *Novým*, *Píseckým* a *Křtincem*, s řekou *Lužnicí*, lesy (zejména *Luhem*, *Lužcem*, *Kaplankou*, *Sladký*, *Růženice* a *Paseky*) a vším příslušenstvím, jak to obci Soběslavské l. 1594 za 10.000 kop

gr. česk. prodal Petr Vok z Rožmberka. (D. Z. 169, K. 15. & 27, D. 6.)

c) *Dvůr poplužní ve vsi Zvěroticích* s ovčínem, dědinami a příslušenstvím, ves celá Zvěrotice s 2 krčmami výsadními, 2 mlýny řeč. Knechtovský a Prušovský, s lesem Libouš řečeným, s rybníky a příslušenstvím, jak to obec Soběslavská l. 1613 od Jindřicha Opršala z Jetřichovic za 7800 kop mš. koupila. (D. Z. 189, F. 1 & 138, B. 5.)

Tyto statky všecky i s městem, čítajícím na ten čas jenom 49 měšťanův, odevzdány byly s panstvím Třeboňským k správě hraběti Slavatovi. (Viz Švamberk str. 658 a 659.)

Ale poněvadž obec Soběslavská již v čas vzpoury od vojska českého i císařského nesmírných škod utrpěla, a potom ubytováním císař. vojska i tím, že l. 1622 na válečné potřeby 3000 kop mš. na hotově složila, velmi se zadlužila; povoleno bylo obci císař. resolucí z dne 5. března 1627 přiročí (moratorium) proti jejím věřitelům. Potom prominul císař Soběslavským, zvláště proto, že k náboženství katolickému bez odporu přistoupili, pokutu za provinění jejich, tak že císař. resolucí z dne 20. prosince 1628 obci nejenom výsady a svobody její s jistým vyhrazením byly obnoveny a potvrzeny, nýbrž i statky vytyčené k správě a užívání opět jsou postoupeny. K tomu prominuty byly obci od císaře zadržalé berně a sbírky v summě 15.602 zl. 57 kr. 5 den., totiž od l. 1616—1618 v 2997 kop. 30 gr., od l. 1619—1620 v 2246 kop. 20 gr. a od l. 1621—1627 v 9484 zl. 59 kr. Mimo to dle listu Dona Baltazara de Marradas daného v Hluboké dne 19. března 1634 město Soběslav, k císař. panství Třeboňskému přináležící, pod ochranu císaře bylo přijato a od ubytování vojska osvobozeno. — Naproti tomu vedle návrhu král. místodržících z dne 23. března 1669 odmrštěna byla žádost obce za schválení a potvrzení některých privilegií, obdarování a majestátův, od někdejších pánů a vrchností Soběslavi nadaných a zvláště od Petra Voka z Rožmberka l. 1596 potvrzených, proto že by takové potvrzení bylo na újmu vrchnosti města, hraběte ze Schwarzenberka. (D. Z. 127, M. 18—26. — Archiv místodržitel. S. $4^{25}/_1$ & $4^{25}/_2$; S. $1^{30}/_6$.)

Z měšťanů Soběslavských erbovních (dědičných) účastníků se zpourey Václav Hron a Bartoloměj Líbra; ale poněvadž

k hotovosti veřejné od stavů povstalých byli přinuceni a žádného jmění neměli, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty jsou perdonováni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Stříbro.

Obec král. města Stříbra (Mies, kr. Plzeň.) pro své účastenství v povstání stavů propadla v pokutě statky své, totiž: a) Město Stříbro s pivovárem, dvorem panským v městě s 67 korci polí, mlýn s paterým složením; též vsi Pytlovo, Těchlovice s rybníkem, Vraňov, Nynkovo a Butovo kromě mlýna, s lesem u Butova, s podacím kostelním v Doubravě a příslušenstvím, jakž to obci města Stříbra ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. l. 1549 za 1140 kop 44 gr. česk. opět bylo prodáno. (Archiv místodržit. M. $\frac{12}{1}$. — D. Z. 8, F. 9 & 9, B. 8.) — b) Vesnice zádušní Vrbice s dvorem poplužním, Milíkov, Otročin, Sytno s dědinami Myší Hora řečenými, Svinná, mlýniště pusté řečené Hrachovec, pak cla a mýta v branách, les řečený Peklo, les podle Jirného, louky řečené na Malé říčce, louka Zbiroh, louka při řece proti vinicím, rybník na Malé říčce a dva rybníčky farářské pod Zbirohem, platy městské z luk, masných krámků a jiné, tak jakž to ze statků města l. 1547 konfiskovaných obci od císaře k záduší, špitálu a škole opět bylo darováno a co do vrchnosti a panství l. 1562 za 250 kop gr. českých doprodáno. (D. Z. 14, F. 14. — Archiv místodržit. M. $\frac{12}{2}$.)*) — c) Statek *Sulislav*, tvrz a ves Sulislav s podacím kostelním, s dvorem poplužním s 111 korci polí a ve vsi Blatnici 2 osedlí, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak to l. 1575 obec města Stříbra od Barbory Bejčkové z Nepečova, roz. z Říčan, za 13.150 kop mš. koupila. (Archiv místodržit. M. $\frac{12}{20}$. — D. Z. 62, E. 16.) — Tyto statky odhadnuté za 48.922 kop mš. od komory české dne 17. června l. 1623 holštýnskému císař. nejvyššímu lieutenantu *Kristianovi Illovi z Illau* v summě 70.000 zl. rýn. na srážku útrat válečných 50.000 zl., jež sobě

*) Mimo tyto vesnice propadlo město Stříbro l. 1547 též ves pustou Vackov a v Butově mlýnaře, jak to l. 1549 od král. komory Oldřich z Říčan a na Přovanech za 107 kop 15 gr. koupil. (D. Z. 8, F. 9.)

za komorou pokládal, zástavou dány jsou k držení a užívání, ačkoliv právě předtím císař knížeti z Lichtenšteinu poručil, aby král. města nikomu více zástavou dávana nebyla.

Ale poněvadž obec jakožto rukojmě za krále Rudolfa II. l. 1620 knížeti Karlovi z Lichtenšteina jistinu 3000 kop m. a úroků 853 kopy 1½ gr. míš. zaplatila (D. Z. 183, O. 23) a potom statků svých zbavena ničeho k potřebám obecním neměla; proto z důchodů statků zastavených od císaře vykázáno bylo na vychování děkana v městě 500 kop míš., též 40 korců žita, 10 korců ječmene, 15 korců ovsu, 8 korců hrachu, 6 korců pšenice, 30 věrtelů piva (mimo to piva ječného a ryb dle uznání), 4 kopy vajec, 1 kopa kuřat, 2 krmené svině, 3 bečky soli a 180 žejdlíků másla, z čehož děkan též vikaře, bakaláře, kantora a varhaníka stravovati povinen byl; mimo to vykázáno bylo ročně vikáři 100 kop, bakaláři 60 kop, kantorovi 50 kop, varhaníkovi 40 kop a zvoníkovi 30 kop míš.

Illov pak zůstal v užívání statků těch od l. 1623 až do svého zavraždění dne 25. února 1634, za kteroužto dobu obec k dokonalé škodě a záhubě přivedl. Neboť dle žádosti purkmistra, konšelů a starších obce dne 15. září 1637 císaři podané za náhradu té škody, Illov hned po bitvě bělohorské, jsa v městě s lidem vojenským ubytován, obci všechny stodoly odňal, v nich obilí vymlátiti a speněžiti, z ječmene piva vařiti a sobě prodávati poručil. Když pak mu město zástavou postoupeno bylo, dal nejprve se zdí městských i s některých bašt všechny krovy na veliké zohavení města svrhnouti, pak cihly krycí i zdicí se zdí sebrati a jimi pokryti mlýn řečený Herýnkovský neb Podhorní, který l. 1627 od Kateřiny Šmardochové vdovy bezdečně za 1000 zl. koupil; čímž obci přes 2000 zl. škody učinil. Potom přivedl k zpustnutí obecní mlýn samotizný, který obec pro nedostatek vod v času sucha s velikým nákladem a dílem mistrovským se čtvrtým složením vystavěla a zřídila; neboť krov cihelný s něho strhnouti, a čtyry kameny mlýnské, koše, železné čepy i se vším jiným příslušenstvím do mlýna svého odvéztí dal, tak že obec tím přes 700 zl. škody utrpěla. Též láznu obecní, kteráž pro pohodlí domácích i přespolních lidí nákladem nejmeně 600 zl. vystavěna byla, dal rozbořiti, a z ní krov a štukové znamenité

i jiné kamení k vystavění svého mlýna Herýnkovského odvézti. Mimo to obci všečen chmel, jehož mnoho centnářů, plnou natlačenou jednu komoru skoupeného měla, právě toho času, když korec chmele pro veliký jeho nedostatek po 2 kopách mš. se platil, mocí odňal, a tak obec o více než o tisíc zlatých připravil. Nadto pak k opravení domu, Normberských řečeného, kterýž jemu l. 1630 z donucení za 1300 zl. prodán byl, obci vápna zhašeného ze čtyř jam více než za 300 zlatých pobral, a k zaplacení zedníků na poddané lidi po 12, 15 i na možnější po 20 zl. pokuty ukládal. Též pro rozšíření zahrady své od některých sousedů s donucením na roční splácení domy skoupil, totiž: l. 1627 od Daniele Střížky dům za 350 zl., nedoplativ 130 zl.; l. 1628 od Jakuba Hrušky dům se zahradou za 60 zl.; od Ezechyele Zemka dům se zahradou za 90 zl., nedoplativ 30 zl.; od Judyty Ctiborové dům se zahradou za 80 zl.; l. 1629 od Daniele Čezbivy dva kusy dědiny u cesty ke vsi Milíkovu a ke vsi Otročinu za 585 zl.; a nejenom domy dotčené, nýbrž i přes dvacet krámů masných pod jedním krovem vystavěných, starším cechu řeznického náležejících, kteréž dle zápisů knéh městských po 15⁰ kopách mš. kupovali, i se šlachtou a jedním domem při ní zbořiti dal. A tak řezníci utrpěvše škody přes 800 kop mš., až na ten čas žádných krámů neměli, mimo jeden sklep při domě radním od obce jim na čas propůjčený, obec pak platu z krámů těch každoročně pro vychování faráře a zákovstva po 5 kopách mš. vycházejícího již po jedenácte let neužívala. Naposledy i po smrti Illova skrze něho obec přes 3000 zl. škody vzala tím, že pět setnin jízdectva od pluku Piccolominiského s nejvyšším leytnantem do města vtrhlo, mnohé domy drancovalo, všechny koně sousedům i obci pobralo a 300 zl. od obce vyplatiti si dalo, domnívajíc se, že měšťané byli dědiční Illovi poddaní.

Pročež po smrti pána z Illau, který pro své úcastenství v spiknutí Fridlandském v Chebu dne 25. února 1634 zavražděn byl, město Stříbro vedle cíś. resoluce z dne 27. června 1634 opět na královské město povýšeno a do čtvrtého stavu král. českého vřaděno jest; avšak povinno bylo za summu zástavní odvésti 30.000 zl. do komory české v patnácti letech, ročně po dvou tisících (dle pozdější cíś. resoluce v dvaceti

letech, totiž v prvním desetiletí po jednom tisíci, v druhém po dvou tisících ročně). K žádosti obce, aby jí z dotčené summy zástavní poražena byla jistina 9753 kop mš., z nichž císaři Rudolfovi II. 5366 kop a dne 23. listopadu 1620 k potřebám válečným 4387 kop půjčila, vedle cís. resoluce z dne 20. srpna 1636 dekretem komory české z dne 27. října 1637 nebylo svoleno. Naproti tomu vedle cís. resoluce z dne 28. září 1640 obci náhradou za škodu městu od Illova učiněnou postoupeny jsou domy a grunty v městě od Illova za 3465 zl. koupené, však proti zapravení nedoplatených na nich 1100 zl.

Vedle zprávy purkmistra a konšelfů dne 23. listopadu 1637 na komoru českou odeslané nebyl žádný měšťan pro účastenství ve zpouře pokutován; též není žádné zprávy, zdali někteří sousedé z města pro náboženství odešli a ze země se vystěhovali; jest tedy pravdě podobno, že všecko obyvatelstvo města, na ten čas (l. 1638) ještě skoro veskrz české, v krátké době k víře katolické přistoupilo.

O bídném stavu a způsobu města svědčí též zpráva, že obec, jsouc v nemalých dlužích postavena, pro spomožení sobě s cís. povolením l. 1642 prodala ves Pytlav; pak l. 1648 rybník, od starodávna Batinský řečený, paní Marii Majdaleně Švambergové, roz. purkrabince z Donína, za 500 zl. rýn. (D. Z. 307, C. 24.) L. 1630 bylo v městě a v předměstích na tři čtvrtiny domů zbořených a pustých, a ještě l. 1654 nacházelo se mezi 229 domy 109 pustých, v 9 pak vesnicích k městu náležejících byly toliko 73 živnosti, totiž 58 sedlských, z nichž 4 pusté, 9 chalupnických, z nichž 2 pusté a 6 zahradníků. (Archiv místodržitel. M. 12/16, 12/17, 12/20 & 12/25. — C. 215, J. 6 & M. 18. — Lib. conf. 2, f. 366.)

Sušice.

Obec král. města Sušice (Schüttenhofen, kr. Písek) přijala v čas zpouře k ochraně města a zámku posádku lidu stavovského, avšak od cís. generála Dona Baltasara de Marradas, který dne 27. září 1620 k Sušici s 1500 koni zbrojnými přitřhl, vyzvána k poslušenství, město témuž generalovi pod

jistými výminkami vzdala.*) Proto obci města Sušice, v níž pak Don Martin de Huerta gubernátorem byl, vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1624 perdon od generala de Mar-

*) Accord s Don Baltasarem de Marradas zavřený zněl takto:

Podle toho, jakož jsem l. pojminulého 1620 a to 27. dne měsíce září do kraje Prachenského k městu Sušici s 1500 koni zbrojnými přibhl, pány, rytířstvo, purkmistra a konšele i všechnu obec v témž městě pospolu tehďáž shromážděny, jménem a na místě J. M. C. podle placemocenství sobě daného generálním patentem napomenul, aby všichni k dobrému jich zdraví prohlídli, od zpronevěřelých odstoupili a k J. M. C. jakožto pravému králi a pánu jich se obrátili a přivinuli, jakž pak obkřněji z propřčeného jim J. M. C. dotčeného mandatu, jak otcovsky J. M. C. o ně pečovati a je vystřihati milostivě ráčí, očitě spatřino a od nich vrozumino bylo. Což oni bezpochyby pováživše při sobě bedlivě ty všechny věci, k náležitému J. M. C. poslušenství přikročiti jsou sobě usmyslili i v tom setrvati, ano také město Sušici mně k ruce J. M. C. vzdáti jsou připověděli, avšak pokudžby prve při těch níž rozepsaných artikulích, skrze osoby z prostředku jich ven ke muš vyslané přednesených, sstavení a ochránění byli. Osoby pak, kteří tu v městě Sušici tehďáž přítomni byli, od vyššího stavu jsou zejména tito: urozený pán Jan Jiří z Žeberga na Kněžicích, pan Bohuslav bratr jeho, pan Jan Šebastýan z Žeberga a na Oučině a pan Václav Mičan; z stavu rytířského: pan Vilím a Kryštof vlastní bratři Kocové z Dobré a na Vohrašenicích, pan Václav, Dětleb, Milota, Markvart a Bohusoud bratři vlastní Kocové na Volšovech a Hlavňovicích, též strýc jich pan Dětleb Koc, pan Petr Mikuláš Malovec s synem svým Kryštofem s Malovic, pan Zdeněk Šestavský z Lub, pp. bratři Šofmanové Václav Markvart a Vilém Protiva, pp. bratři Branšovští Jan Vojislav a Zdeněk, pp. bratři Břeští (Břesky) Oldřich a Václav s Ploskovic, p. Václav Běštn, p. Petr Kaba, p. Adam Chřepický. pp. bratři Perglarové Jiří Longin a Karel a p. Jan Joachim Čijs z Olbramovic, jichžto artikule podané, jakožto vyššího stavu jsou, byly tyto: 1. Při náboženství svém a privilegiích též statutích svých aby sstaveni byli; — 2. co se takkoliv v této roztržitosti stalo, J. M. C. aby jim to generálním perdonem vše milostivě odpustiti a prominouti i při jich hrdlích zanechati ráčil; — 3. při statech svých, ano i při jich kvartýřích tu při městě Sušici zastížených aby zcela a zúplna sstaveni byli; — purkmistr pak a konšelé i všechna obec z téhož města tři k tomu podobné artikule a v jednostejný smysl, toliko místo kvartýřův položili municí, aby jim zanechána byla a správce jich církevní; — 4. soldani, kteří pro ochranu města a zámku J. M. C. v městě byli, pokudžby nechtěli dáti se v službu potřebovati, aby svobodně bez obtěžování odjiti mohli; — 5. z stavu vyššího, též sousedé a měšťané, kteří za příčinou obchodův svých a jiných příčin do měst Pražských i jinam se odebrali, aby svobodně a bez překážky všelijaké do svých příbytkův a k svým manželkám a dítkám se navrátiti i při nich zůstávati mohli.

V ty a takových jedních i druhých artikule nahlídi já, k nim všechněm jsem přistoupil a i rukou dáním, však do J. M. C. toho všebo další ratifikaci zdržeti a při tom zústaviti připověděl.

A tak dle moci sobě dané na milost a pod ochranu J. M. C. učinivši je také všechny účastna generalního perdonu, tak také město k ruce J. M. C. mně vzdané jsem přijal a do něho potomně vtáhl.

A že tomu všemu tak jakž se svrchu píše, toto vyvážčení toho pečeti svou a vlastní ruky podpisem utvrzené svrchu psaným všem na žádost a ku potřebě budoucné jich vydati odporu jsem nebyl.

Stalo se u Tábora 28. Julii léta 1621.

D. Balthasar Marradas

radas jí udělený schválen jest (mimo články týkající se náboženství) s tím doložením, že se Sušickým vina jejich odpouští a že při všech privilegiích a svobodách svých se zastavují a na milost od císaře jsou přijati.

Dle tohoto perdonu též ponechány byly obci všechny statky její, totiž: a) Vesnice Dobršín, Chmelná, Kačice (Kadčice), Podmokly, Humpolec a Platory s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci za 6700 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 22, H. 15 & 66, O. 27.)* — b) Dvůr *Valšov* řečený s příslušenstvím, který obec l. 1591 od Michala Zalužského za 50 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 26, C. 17.) — c) Mlýn s pilou a chalupou pod vsí *Bohdašicemi* s 2 struhami a ostrovem mezi nimi ležícím, též *dvůr Božanovský* s krčmou výsadní na něm, s lidmi na témž mlýně a dvoře osedlými, s rolemi, lukami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1599 od Václava Prechta z Rottmburka za 615 kop mš. koupila. (D. Z. 129, P. 27.) — d) Ve vsi *Rejském* (Rajsko) kollatura, kostel sv. Maurice s chalupou při něm s podacím, 2 dvory kmetců, krčma výsadní a chalupa, s řekou, lesy a příslušenstvím, jak to obci l. 1604 Jiří Račín z Račina a na Čejkovech za 1800 kop mš. prodal. (D. Z. 132, L. 14.) — e) Dvůr svobodnický *Vosek* řečený, s dědinami, lukami, lesy a rybníčky, který obec l. 1605 od Jakuba Vrabce za 2100 kop mš. koupila. (D. Z. 132, M. 12.) — f) Dvůr svobodný v *Stupném* s dědinami, lukami, lesy a příslušenstvím, který obec l. 1612 od svobodníka Jana Šurla za 725 kop mš. koupila. (D. Z. 136, A. 23.) — g) *Dvůr poplužní Bohdašický* s dědinami, lukami, chmelnicí, lesem, rybníčky, též s lidmi osedlými ve vsi Bohdašicích, jak to obci l. 1615 Hendrich Libšteinský z Kolovrat za 2700 kop mš. prodal. (D. Z. 190, N. 17.)

Mimo to cis. resolucí z dne 10. prosince 1629 schváleno bylo porovnání cis. kommissarů s věřiteli města Sušice v pří-

*) Vesnice vytkené koupila sobě obec náhradou za statky, jí l. 1547 konfiskované — totiž vsi celé Stojanovice, Chvališovice, Pych, Zíkovy (Zvíkov), Vorlov a Liběšice, pak dílem vsi Nuzerov, Hartmanice, Podmokly s berní, Radešovo s berní a Vlastějov, v Těšově dvůr kmetců s platem a plat ve vsi Albrechtici a v Plavěčině na jednom poddaném, též mlýn s platem pod Čekanici s lesy a vším příslušenstvím — které l. 1551 od král. komory Kašpar Aichhorn z Reichenpachu za 936 kop 55 gr. česk. koupil. (D. Z. 8, F. 13 & 10, C. 24.)

čině dluhů před zpourou a potom od obce vzdělaných, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce, jak od zadržalých úroků, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili. (C. 215, S. 97.)

Tím však obci Sušické nebylo spomoženo; neboť trojí výplatou od Švédů jí uloženou, pak dvojím požárem upadla v takou nouzi a bídu, že nemohouc dostati jistiny 3500 kop mš., kterou měla za král. komorou od l. 1612 i s úroky zadržalými, l. 1631 a 1633 zastavití musila vesničky Platory (Platoř) a Humpolec s dvorem poplužním Vrabcovským Adamovi Voprchovi z Uračova v dluhu 3700 kop mš. (mimo 3500 kop, z nichž se úročilo a které ještě l. 1665 dědicům Voprchovským byly pojištěny); potom s povolením komory české z dne 4. dubna 1680 se vypůjčila 5000 zl. k dokonalemu vybavení a svedení summy dlužní 4000 zl., Adamovi Rozacínovi z Karlsperku povinné, v níž mu vesnice Platoř a Humpolec, též dvory Vrabcovský a Divišovský, byly zastaveny. pak na zaplacení 2000 kop mš., které se na vyplacení městečka Hartmanic předešle vypůjčila. (S. 27½.) — Bídny stav obce Sušické poznati lze též ze zprávy, dle které ještě l. 1654 v městě bylo ze 217 domů 23 pustých a 16 pohořelých; v městečku Hartmanici 26 usedlostí, z nichž 1 pustá; pak v 11 vesnicích 141 usedlostí, totiž 95 sedlských, z nichž 8 pustých, 2 pohořelé a 5 na živnosti zkažených, 19 chalupnických, z nichž 6 pustých a 27 zahradnických, z nich 2 pusté.

Konečně poznamenati třeba, že dle zpráv purkmistra a rady města Sušice, dne 20. dubna 1629 a 30. října 1636 na komoru českou podaných, ušli z města toho pro náboženství sousedé tito: *Adam Čech* s manželkou svou Evou a dvěma syny odešel do Saska, zanechav statek, jeho manželce náležející, totiž dům na předměstí za 800 kop, dvůr za 400 kop a 6 dědin s 2 loukami za 1900, summou za 3100 kop mš.; z čehož po srážce dluhů 2878 kop přišlo na král. komoru 222 kop mš. — *Václav Čejšlev* odešel s manželkou a dětmi do Trenčína, prodal dům svůj s dědinou za 830 kop mš. — *Kateřina Hřepická*, roz. z Modlíšovic, zanechala dům za 300 kop, z čehož po zapravení dluhů k ruce král. komory připadlo 31 kop. — *Karel Hubáček* odevzdal dům svůj obci na

splacení dluhův. — *Martin Krocýn* zanechal dům s dvorem a poli do 1700 kop mš. zadlužený, dětem jeho katolickým náležející. — *Jan Lochotinský*, s manželkou zanechal dům pustý za 100 kop zcela zadlužený, který od vojska k zpuštění přišel. — *Jiří Ploňk* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům od vojska zpuštěný a dědiny za 950 kop mš., k čemuž právo sobě pokládal vnuček jeho Martin Pretlýk; pozůstalost po jeho manželce v Trenčíně †, totiž dvůr s dědinou, připadla jejím dětem, Janovi a Evě, kteří dvůr svůj k špitálu obecnímu zanechali a dědinu prodali. — *Zikmund Podkostelský* odešel do Polska, zanechav dům za 450 kop, nedoplatený, sirotkům náležející. — *Matouš Prokopides* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům za 400 kop, nad cenu zadlužený. — *Václav Říčanský* odešel s manželkou a synem do Uher, zanechav dům za 350 kop, nedoplatený, sirotkům náležející. — *Pavel Svoboda* odešel s manželkou do Uher, zanechav dům nezaplacený, sirotkům náležející. — *Ondřej Šereter* zanechal dům za 1100 kop, z něhož k ruce král. komory připadlo 391 kop. — *Řehoř Teml* odešel s manželkou Evou a 3 dětmi do Šoproně v Uhrách, zanechav dům, pivovár, sádek a dědinku, kterýž statek v dluhu 1215 kop postoupen byl primatorovi Matoušovi Voprchovi.

Ze všech těch statků k ruce král. komory mělo přijíti 973 kop. Za postoupení této summy žádala obec l. 1641; není však vytčeno, zdali něco obdržela.

Tábor.

Obec města Hradiště Hory Tábor od začátku zpourey léta 1618 jak od lidu vojenského zemského, tak i od lidu císařského po vítězství bělohorském hrozná a těžká neřesti nad jiná města zakoušeti a jim chtít neb nechtít poddána býti musila. Neboť vojáci zemští, jimiž město hned na začátku zpourey bylo osazeno, mimo to, co na ně vydáno býti musilo (což na mnoho tisíc vynášelo), na statcích obecních i sousedských vzdělali škod náramných. Na přísné pak tehdejších direktorův a generálův zemských nařizování obec z důhodů svých nejenom do direkce 1500 kop mš. zapůjčiti, nýbrž i město na všech místech, kdež jaká potřeba se ukazovala,

opravovati a opevňovati musila. Ale že statky obecní od lidu vojenského brzy byly poplundrovány a žádného důchodu z nich nevycházelo, protož na opravu města i z důchodu pivovárného 1955 zl. nákladu bylo učiněno.

Jak mnoho potom na lid cíś. vojenský od obce i od sousedův od l. 1621 až do l. 1626 vydáno bylo (mimo to, co jsou mnozí vojáci v domích sousedských vydrancovali a na ubohých sousedech vymohli), patrně jest z vyznamenání těch výloh, přiloženého ke zprávě cíś. rychtáře Martina Zbudovského, dne 23. března 1626 na komoru českou učiněné. Podle toho vyznamenání od obce vydáno bylo až do l. 1625 v jedné summě 8694 zl., totiž: L. 1621 Joachymovi Španovskému z Lisova a na Loutkově a Janovi Vratislavovi z Mitrovic a na Vodici, jakožto tehdejšími kommissarům, na vychování cíś. lidu od pluku Lichtenšteinského 2600 zl. rýn.; l. 1622 na lid hraběte Zdeňka z Kolovrat dle poručení knížete z Lichtenšteina 414 zl. 30 kr.; l. 1623 na lid kapitána Bechlera, kterýž po dvakráte v městě ubytován byl, 2500 zl.; l. 1624 na rejtharstvo kapitána Draghi 2800 zl.; l. 1625 panu Přehořovskému a jiným kommissarům, kteří lid vojenský skrze kraj Bechyňský táhnoucí vedli, 80 zl.; též na kapitána Tagka a díl rejtharstva nejvyššího Dona Martina de Huerta v městě zůstávající 300 zl.

Mimo to při akkordu o postoupení města císařským dne 18. listopadu l. 1621 učiněném s hrabětem Don Baltasarem de Marradas, jenž přes rok marně obléhal Tábor, od krále Fridricha správě nejvyššího Frenka svěřený (viz Skála V. str. 59 & 181), uvolila se obec za perdon cíś. lidu vojenskému dáti 60.000 zl. rýn.; ale že nemohla sama k tomu vystačiti, učinili měšťané mezi sebou jisté rozvržení této výplaty, totiž taxu na jeden každý dům městský, třetinu ceny jeho odhadní vynášející, a odvedli na summu dotčenou do l. 1625 přes 53.000 zl., nepočítajíc v to 3000 zl., které obec některým předním officírům z téhož racionu dáti musila. — Co jsou pak ubozí sousedé z vlastních statků svých na týž lid císařský, kterýž se z několika regimentů v městě zdržoval, vynaložili, a obzvláště co jsou na vychování pěti praporců lidu pěšího knížete z Lichtenšteina, pod správu nejvyššího leytenantu Kašpara Gramba náležejícího a skoru po

celý rok 1622 v městě zůstávajícího, na hotově i jinak vydati musili, vynášlo se toho z rozdílného jednoho každého z sousedův rozepsání (což také i na král. kancelář l. 1622 odesláno bylo), dosti levně počítajíc přes 150.000 zl. rýn., nehledíc k tomu, že cís. vojsko l. 1622 tam ležící na 150 domů dílem strhlo, dílem zpustošilo, tak že cís. místodržící dne 4. června 1622 Grambovi za tou příčinou domlouval a poručil, aby další pustošení domův a trýznění měšťanů tehdy již katolických vojsku svému přísně zakázal. (R. 199/12.) Učiněno tedy na vojsko císařské nákladu od obce a sousedů od l. 1621 až do l. 1625 v jedné summě 214.694 zl. rýn., kteréžto summy větší část sousedé sami zaplatili. (C. 215, T. 1.)

Neboť obec pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všechny statky jak duchovní tak pozemské, kteréž k ruce král. komory ujaty a vedle nařízení knížete z Lichtenšteina od cís. hejtmána Maxim. Bechlery z Meningu dne 3. března 1623 pod správu a opatrování cís. rychtáře Martina Zbudovského uvedeny byly, totiž: a) *Statky zádušní* (duchovní), které císař Ferdinand obci ze statkův l. 1547 v pokutě jí odňatých opět z milosti dne 5. května 1549 k faře a kostelu založení Památky Proměnění Krista Pána na hoře Tábor, pak ke škole při též faře a k špitálu na vychování děkana a kněží, žákovstva a chudých lidí navrátil, zůstaviv sobě nad tím toliko panství a vrchnost, kterouž pak obci l. 1561 dne 21. listopadu za 50 kop gr. česk. doprodal a dědičně postoupil. (D. Z. 8, E. 28; 14, E. 13.) K statkům těmto náležely: město pusté Oustí s příslušenstvím, hrad Hradiště řečený s příslušenstvím, hrad pustý řečený Kozí hrad s dvorem poplužním pustým, vesnice pusté k těmž městu a hradu náležející, Kravín, Kavečko (Kavčí), Lipsko (Lipí) a Strakačov (nyní hájovna), s dvory kmetčími pustými, z kterých se scházelo k záduší Táborskému platu ročního 15 kop a 39 gr. česk.; tvrz pustá Sedlec s dvorem poplužním pustým, pak vsi Hejlov, Čelkovice, Drhovice, Dražice, Klokoty, Všechov, Zahradka, Lhota nad rybníkem Kozským, Radimovice, Nasavrky, Záchod (Náchod), Buková, Čekanice a Měšice; ve vsi Lhotě za Sedlcem a ve vsi Zhoří po jednom dvoře kmetčím; les „Holček“ k Sedlci náležející, lesy Sedlecké, lesy Vrbovka,

Kálka (Kukla), Mlodka a Pintovka k Čelkovicím náležející, lesy Drhovické, Dražické a při Vsechově řečený Raš, Hůrka a Bořichov, les Radimovský, les Vršek Měšický, pak lesy k městu Táboru náležející zejména Kuří Hůrky, Bor přední i zadní, Drevnej veliký i malý, Kramolín, Borek, Strakačov a Lipsko; potom rybníky: Praporský, Mlynářský, Velký u Radimovic, rybník pod dvorem, rybník pod hájkem, rybník na Průhoně a jiný malý pod ním, rybník pod Klínem, Čekanský nový a starý, Kacíř, rybníček při vsi Bukově, Jordán při městě, a rybník za kamenným mlýnem; konečně mlýny pod Klokoty a mlýn u Sedlce.*) (T. $\frac{2}{41}$.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Tábořská l. 1547 v pokutě též statky od král. komory v jedné summě za 48.132 kopy míš. prodané, totiž: a) statky *Louňovice*, *Domašín* a *Pravětice* (okr. Vlašim, kteréž l. 1547 dne 19. listopadu s mnohými jinými statky městům Králové Hradci, Králové Dvoru, Jaroměři a Chrudimí v pokutě odňatými za 45.002 kopy gr. česk. *Jan z Pernšteina* koupil (D. Z. 8, M. 18), avšak již l. 1548 prodal, totiž městyse *Louňovice* a *Domašín* a vsi Ratmířice, Hrajetice, Bejkovice, Rejkovice, Křížov, Lhotu pod lesem, Karhule a Částovice, náležející k Louňovicům; pak Znosím, Lhotu Hrasenou, Hřín a Světlou, náležející k Domašínu, za 2750 kop gr. česk. Křištofovi Skubrovskému z Skuhrova; — statek *Pravětice*, ves s tvrzí pustou, vsi Bzovou a Hrnčře, pak vsi Milovanice, Želichov, Pičínu, Skřýšov a Předbořice náležející k Louňovicům, za 2400 kop gr. česk. Přechovi Popovskému z Bezejovic. — b) Statek *Jistebnický* — tvrz a městečko Jistebnice s dvorem poplužním a vsi Padařov, Drahnětice, Božejovice, Svořice (Svoříř), Brdce, Vesce Chvalčína (nyní Hronova n. Chomútova), Vesce Pupínova (Žichova), Kvařšov, Mozolov, Petřkovice, Hodkov, Zbilítov, Stružinec, Busín, Ostrý (Vostrý), Něhonín, Tisova (zanikla), Hůrka, Vorlov (Orlov), Minartice a Zvěstonín — kterýžto statek l. 1549 od komory prodán byl za 6045 kop 30 gr. česk. Albrechtovi hraběti z Gutenšteina, od něhož v též summě hned postoupen byl Ladislavovi z Lobkovic. — c) Statky a vsi *Planá* (okr. Tábor, dom. Želeč), Strkov, Košice, Douby (Doubeice) a Tarovec; statek a městečko *Lhenice* (kr. Písek), též vsi Vádkov, Onjesdec, Vodice a Lažany; vsi Nedvědice (dom. Soběslav), Vlastiboř (Lastiborec, Debrník, Mokré, Svakov (pustá), Záluží, Vesce a Klenovice; kteréžto statky a vsi od komory prodány byly l. 1548 za 11.000 kop gr. česk. sirotkům po Joštovi z Rožmberka. (D. Z. 47, L. 29.) — d) Vsi *Opařany*, *Opařanky* (zanikla) a *Skřýchov*, kteréž od komory l. 1548 za 599 kop gr. česk. koupil Vít mladší ze Rzávěho. — e) Plat z dvou dvorů kmetích ve vsi *Outěchově* (nyní dvůr poplužní u Lhoty Broučkovy) a v *Lhotě Purkartově* koupil od komory české l. 1548 Jan Lapáček z Rzávěho za 105 kop 30 gr. česk. — f) Plat z dvoru kmetciho v *Dlouhé Lhotě* koupil Jan Olbram z Štákně l. 1548 za 23 $\frac{1}{2}$ kop gr. česk. — g) Ves *Zuhrádku* (okr. Pacov) s jedním poddaným v Chejstovicích (zanikla) koupil l. 1549 Zikmund Robmhap z Suché za 344 kopy 28 gr. česk. — h) Dvory kmetci ve *Zhoři* (okr. Pacov) s platem z luk k špitálu Tábořskému, též platy v *Bratřicích* a *Outěchovicích* koupil l. 1550 Oldřich Španovský z Lisova a na Pacově za 388 kop 25 gr. česk. — i) Dvůr kmetci s platem v *Mukově* (okr. Tábor) a plat v Třemešném koupil l. 1550 Jan st. z Hodějova za 41 kop gr. česk. — k) Části vsi *Vilína* (okr. Sedlčana), *Želčova*.

b) Statky, ves *Planá* celá i s jedním člověkem s druhé strany řeky, s podacím kostelním, clem (mýtem) a řekou, ves *Turovec* celá i s mlynářem pod rybníkem Borkem, ves *Strkov* celá, ves *Košice* (díl) s dvorem poplužním shořelým, ves *Doubí* (díl) s 1 člověkem nad rybníkem Koským; rybníky, zejména Nový Kravín, Hejtman v Hůrkách, Koský, Jezero, Starý Kravín, Turovecký, Koberný, Košický jinak Strkovský, Borek, Nečisto, Smolín, Dlouhý za řekou, Hluboký, Močidlný, Vavrovský, Polní, Ratajský, Prostřední, Hluboký nad Častenským, Jelmo, Volší nad Chabrovicemi, Horní a Lesakovský, s 3 baštami při nich; potoky, lesy zejména Borek, Lužec a kus lesa nade dvorem Častenským mezi rybníkem Koským ležící, i s jinými lesy k těm vesnicím náležitými; tak jakž to l. 1594 obec Tábořská od Petra Voka z Rožmberka za 23.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 27, D. 9 & 169, K. 21.)

c) Statek *Srabov* (Svrabov), ves s dvorem poplužním, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1572 obec Tábořská od manželky Jana Strakonického, Kristiny Vozabalky a Václava syna Jana Rodvanka a jeho bratří, měšťanů Tábořských, za 550 kop gr. praž. koupila. (D. Z. 17, K. 28.)

d) Statek *Lhota Čelákovská* (Čelákova, Včelákova) tvrž a ves s dvorem poplužním, krčmou svobodnou, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to léta 1588 obci Tábořské Petr Kršňák z Božetína za 2000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 24, E. 30.)

e) *dům Šnoblovský* se stodolou, v Táboře na předměstí Novobranském ležící, který obec Tábořská dne 30. dubna 1620 od Jana Pátka z Veleně za 550 kop mš. koupila; též *mlýn Vejrovský* s poli, po Václavovi Kvěchovi pozůstalý, vdově a sirotkům jeho náležející, a v tu roztržitosť vojenskou naprosto zpustlý, pod mlýnem Šimonovským na gruntech zádušních ležící, z něhož k záduší obce jisté služby a povinnosti vycházely. (T. ²/₄₁.)

Ale z těchto statků jenom ves *Lhota Čelákova* (kr. Tábor, dom. Jetřichovice) vedle nařízení knížete z Lichtenšteina

(nyní dvůr popl. u Pořešic), Bratřikovic, Lhoty a Plešiště koupil l. 1550 Ladislav z Lobkovic se vsí Lounskou Hořencem za 985 kop 49 gr. česk. — l) dvůr kmetců ve vsi *Višově* (zanikla) koupil l. 1550 Jarohněv st. Sádlo z Vražného za 45 kop gr. česk.

z dne 13. března 1623 *kněžně Polyxeně Popel. z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 450 zl. postoupěna byla. (D. Z. 292, C. 6 & 620, C. 30.) Ostatní statky zůstavěny jsou ve správě dotčeného cíś. rychtáře, byly však při trvajícím obležení města nanejvýše zpuštěny, tak že z nich po ty časy skoro žádného užitku nevycházelo, poněvadž nebylo naprosto žádných prostředkův, jimiž by zase k předešlému vzdělání svému přivedeny býti mohly. Dle zprávy cíś. rady a gubernatora města Tábora, Maximiliana Bechlera z Meningu, dne 11. března 1623 knížeti z Lichtenšteina podané, potřebí bylo nejméně 12.000 kop mš. k opětnému vyzdvižení města a vesnic, k vystavění zdí městských a dvorů poplužních, k zdělání polí a nasazení rybníků pustých.

Obec pak Tábořská, nemajíc ze statků jí zabavených žádných užitkův, zchudla tak, že nemohla zapraviti ani berní a kontribucí v summě 7604 zl. zadržalých, ani posudního z várek obecních od l. 1618—1620 v summě 734 zl. zasezeného, *) ani platu komorního až do l. 1626 v summě 256 zl. zadržalého. Pročež prosili Tábořští l. 1625 císaře, aby jim, poněvadž již l. 1623 skoro všickni k víře katolické přistoupi, provinění jejich prominuto, a dotčené zadržalé berně, kontribuce, posudní a plat komorní odpuštěny a statky odňaté navraceny byly. K žádosti této vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1625 na komoru českou k dobrému zdání a pak k další resoluci do kanceláře české dvorské odeslané navraceny byly obci jenom vesnice Měsice a Lhota Zarybická, kteréž však obec hned l. 1626 na vychování kněží zastavila Janovi Šťastnému Přehořovskému v 700 kop mš., tato pak zástava vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1640 na Oldřicha Skuhrovského byla přenešena. — Teprv majestátem daným ve Vídni dne 8. února 1629 císař obci obnovil, schválil a potvrdil všecky milosti, majestáty, privilegia, obdarování, výsady a chvalitebné zvyklosti dobré, jí od císařů římských a králů českých nadané, avšak s výminkami, v listu krále

*) Dle registrů pivovárnických města Tábora vystavilo se piva bílého na prodej l. 1618 ve třech kvartálech 450 věrtelů; l. 1619 v 4 kvartálech 565 věrtelů; l. 1620 též v 4 kvartálech 565 věrtelů, z nichž činilo posudné po 6 gr. česk. z věrtelů, summou 319 kop gr. česk. (638 kop mš. neb 734 zl. rýn.).

Ferdinanda I. l. 1547 daném vytčenými. A tak obec Tábořská i při všech svých statcích zcela a zúplna byla zůstavena. *) Mimo to dle návrhu komory české z dne 10. října 1629 prominuta byla obci pro veliké náklady vojenské třetina starých berní a kontribucí od l. 1618—1627 v summě 9267 zl. zadržalých. (C. 215, T. 1. — T. $\frac{2}{7}$ & $\frac{2}{41}$.)

K tomu již předtím cís. resolucí z dne 13. září 1628 schváleno porovnání cís. kommissarů, Sezimy hraběte z Vrtby, Pavla hraběte z Vacínova a Filipa Fabricia, s věřiteli města Tábora učiněné, dle něhož větší díl věřitelů této obce netoliko od úroků zadržalých, nýbrž i od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili a na tom přestali, aby jim obec ze summy nově pojištěné úroky od Havla l. 1628 až do pěti let půlletně odvozovala a po vyjití času pěti let každému z nich nejméně desátý díl summy hlavní odváděla. Summa dluhů hlavních v tomto narovnání obsažených a veskrz před zpouřou vzdělaných vynášela 77.100 kop míš., z níž věřitelové 13.420 kop jistiny a 36.648 kop úroků zadržalých slevili, tak že od obce jim znova pojištěno bylo toliko 63.680 kop míš., z nichž úroky z důchodův obecních, toho času do

*) Avšak z těch statků vedle nařízení komory české z dne 21. června 1624 od cís. rychtáře Martina Zbudovského zástavou postoupeny byly *dům Šnoblovský a mlýn Vejrovský Maximilianovi Bechlerovi ryt. z Meningu* na Vranovicích a Dražickách, cís. nejvyššímu leytenantu a gubernatorovi města Tábora, v summě 1332 kop míš., kterou na rozličné potřeby a správy obecní do důchodů král. komory na dlouhé a lehké minci l. 1623 zapůjčil. Bechler pak tuto zástavu Don Martinovi de Hoeff-Huerta postoupil. (T. $\frac{2}{41}$.) Potom dne 3. ledna 1625 zastavil cís. rychtář ves *Čekanice*, k záduší Tábořskému náležející, se 14 gruntů, z nichž toliko jeden stojící a ostatní pusty byly, *Don Martinovi de Huerta* v 500 zl. rýn., do cís. důchodů propůjčených na vychování děkana městského Ondřeje Clementa Kokera (Kokoře), kanovníka Vyšehradského, který po dvě léta v deputátu svém z důchodův obecních spokojen býti nemohl a pod ustavičnými pracemi nemalé skrácení trpěti musil, tak že již dále v povinnosti své děkanské (a vedle něho oficiales školní) trvati nechtěl. — V držení vesnice Čekanice jakož i dotčeného mlýna a domu zůstala dědická po Huertovi, Anna Maria, potom provdaná purkraběnka z Douina, která pak ty statky paní Velemické postoupila. Pročž žádali l. 1647 purkmistr, konšel a starší obecní města Tábora, jakožto collatores nad statky duchovními dle majestátu Ferdinanda I. l. 1561 nařízení, za navrácení dotčených statků, dokládajíce, že bez jich vědomí a bez cís. povolení zastaveny býti nemohly a neměly. Teprv l. 1658 dne 28. června vedle zdání cís. místodržících měly Tábořským zádušní statky ves Čekanice i mlýn dotčený beze vší výplaty býti navráceny, poněvadž jich zástavu, vedle starého i nového zřízení zemského zapověděnou, tehdejší cís. rychtář o své újmě před sebe vzal.

7000 zl. vynášejících, placeny býti měly. Zároveň od císaře povoleno obci, aby přebývajícím důchodní summa na zlepšení důchodu obecního obrácena byla, a darován jí dluh 1571 kop mš., který někdejšímu cís. rychtáři téhož města, Václavovi Protivinskému náležející, pro jeho provinění král. fisku v pokutě připadl. Co se pak dotýče dluhů, v čas zpourey a obležení města i po dobytí jeho vzešlých, ty všecky, vyjímajíc z nich dluhy buď k službě císařské aneb k dobrému obce obrácené a dluhy sirotkům náležející, jakožto nepořádné od císaře kassírovány a v nic obráceny jsou. (T. $\frac{2}{11}$.)

Přes to všechno l. 1629 upomínal Don Martin de Huerta obec Tábořskou, aby doplatila jemu, hraběti Don Baltasarovi de Marradas a plukovníkovi Schaumburgovi zbytek výplatného, při vzdání města od obce jim pojištěného, skoro 10.000 zl. vynášející. Když však obec toho učiniti nechtěla, odvolávajíc se na cís. opatření, jímž takových dluhů byla osvobozena, vyhrožoval Don Huerta obci vypálením města a zabitím měšťanův. Pročež král. místodržící na prosbu obce za ochranu jakož i zastavení a přetržení té věci nařídili dne 10. července 1629 Donu de Huerta, aby se k Tábořským pokojně zachoval a pohledanosti své právně domáhal. (T. $\frac{2}{9}$.)

Poněvadž pak obec neměla žádných prostředků k spokojení věřitelů svých, musila se proti nim hájiti vedle sněmovního snešení cís. příročím jakož i vysvědčením, jí od král. komory dne 28. listopadu 1644 daným, že za komorou českou má jistinu od l. 1612 a 1614 v summě 10.151 kop 25 gr. mš. a úroků z této summy od l. 1618—1644 do 16.140 kop 42 gr., tedy úhrnem 26.292 kopy mš. — Když však věřitelové obce l. 1644 na ni přísně i žalobou nastupovali — zvláště Kristof Karel Přehořovský z Kvasejovic pro summu 20.000 kop mš., kteréž se obec zavázala spláceti od sv. Havla l. 1634 v ročních lhůtách po 2000 kopách i s úroky zadržalými; též Vilém hrabě Vratislav z Mitrovic pro 8000 kop mš., kterážto summa jemu po Mikulášovi Kekulovi, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzeném, na porážku jeho pohledanosti za král. komorou byla vykázána a postoupena (D. Z. 421, B. 6 & 303, K. 26) — nabídla obec všem věřitelům svým, že k zaplacení jich statky a důchody své jim postoupí. Ale v příčině tohoto placení dluhů postoupením

statků věřitelům cíś. resolucí z dne 17. prosince 1647 a 4. července 1650 nařizeno bylo král. místodržícím v Čechách, aby statky zádušní, k městu Táboru náležející, do nadepsaného postoupení nebyly potaženy, nýbrž obci byly ponechány; ostatní pak statky a důchody obecní (z nichž však tolik, co by k neprominutelným potřebám a vydáním obecním městským náleželo, vymíněno, obci vykázáno a zanecháno býti mělo) do rozvržení pojaty a mezi věřitele Tábořské poměrně byly rozděleny. Když by pak Tábořští ze statkův a důchodů jim takto ponechaných časem něco vyhospodařili, anebo jinších prostředků k zaplacení dluhů nabyli, tím teprv měli právi býti věřitelům nedoplačeným. Vedle dotčeného cíś. poručení všechny důchody a statky obce Tábořské dne 31. ledna 1651 v poznamenání uvedeny a k dskám zemským složeny, též všeliká stálá vydání obecní sečtena a sepsána byla.

Dle tohoto sepsání náležely na ten čas k obci Tábořské statky zádušní tyto: *čtyry dvory poplužní*, totiž *dvůr Nový* s 70 korci rolí, z něhož vycházelo ročně příjmů 426 zl.; *dvůr Kryštofův* do gruntu spálený, s 100 korci polí a 455 zl. ročních příjmů; *dvůr Krbcovský* spálený a pustý s 35 korci polí ladem ležících a *dvůr Pravcovský*, již před 30 lety spálený, též žádného užitku nepřinášející; *dva mlýny*, z nichž jeden o dvou kolách pod rybníkem Kozským na potoce, druhý pak za Ústím u Sedlce nad potokem ležící a zcela zbořené; *ovčín* s 700 kusy ovcí, z něhož vycházelo ročně užitku 351 zl.; *cihelna* u města a *vápenice* nad mlýnem Šimonovským nedávno zřízená a žádného důchodu neposkytující; pak *vesnice*: *Drhovice*, v níž předešle 7 osedlých s potahy bývalo, na ten čas přes polovici pustá a toliko s jedním potahem; *Dražice* nad polovici pustá se 7 osedlými a s krčmou spálenou; *Zahrádka* s 3 osedlými; *Klokoty*, z níž 2 osedlí s potahem a 3 pěší k robotám potaženi byli; *Všechov*, *Srabov* a *Radimovice* po 3 osedlých mající; *Nasavrky*, v níž dva osedlí s potahem a dva pěší, s krčmou; *Záchod*, z níž tři s potahem a tři pěší roboty vykonávali; ve vsi *Zhoři* na panství Bechyňském jeden osedlý; *Čelkovice* a *Samoty* (Lhota za Sedlcem), v nichž po jednom osedlém a jednom pěším; vsi *Čekanice*, *Lhota zarybníčná* a *Měšice*, kteréž již l. 1626 dříve nežli jiné vesnice od císaře městu navraceny byly, na

ten čas l. 1626 od obce v summě 1316 zl. zastavené, pro veliké ochuzení obce vyplaceny býti nemohly. Z dotčených všech vesnic mělo vycházeti platů stálých ročně 147 zl.; mimo to bylo na těch statcích zádušních dosti lesův, z nichž předešle mnoho dříví se prodávalo, ale na ten čas byly lesy ty větším dílem na opevnění města vymýcené a posekané; pak 9 rybníků s násadou, mezi nimi Jordán nenasazený, z něhož se voda do města vedla, 17 rybníků výtažných a plodových a 20 rybníků pustých, v hrázích potrháných a od vojáků rozkopaných.

Z těchto statků zádušních vycházelo na ten čas ročně příjmů jenom 1570 zl.; důchodů pak v městě vycházejících bylo 285 zl., totiž z pivováru obecního 59 zl., z krámů 7 zl., z obchodu solního od obce pronajatého 90 zl., z váhy obecní 20 zl., z vína a piva 9 zl., z obilí na trh přivezeného 10 zl., z trhů výročních 20 zl. a z mýta městského 70 zl. Summa všech příjmů ze statků zádušních i důchodův a platů městských činila 1855 zl. — Naproti tomu činilo ročně vydání stálé na všechny potřeby obecní 3316 zl., tak že převyšovalo příjmy o 1461 zl. *)

Mimo statky zádušní měla obec Tábořská na ten čas též statek *Planou*, k němuž náležely vsi *Planá*, v níž bylo 9 osedlých a 5 chalupníkův a 12 gruntů pustých; *Strkov* s 4 osed-

*) *Vydávala totiž obec ročně: děkanovi 604 zl. 50 kr. (platu na hotově 400 zl., 16 sudů piva po 6 zl., 4 korce pšenice po 1 zl. 30 kr., 20 korců žita po 1 zl. 10 kr., 4 korce hrachu po 1 zl. 30 kr., 6 korců ječmene po 1 zl., 16 korců ovas po 30 kr., 2 1/2 kopy žejdlíků másla po 7 zl., 1/2 centu sýra za 2 zl. 30 kr., 2 1/2 kopy kaprů po 5 zl., 1/4 kopy štik za 5 zl., 2 prostice soli po 7 zl., za 1 vepře vykrmeného 8 zl.); — na školu a žákovstvo 201 zl., totiž magistru školnímu na peněších 28 zl., kantorovi 18 zl. 40 kr., varhaníkovi 40 zl. a na stravu 30 zl., pak 5 korců žita, 1 korec hrachu a za byt 8 zl., zvoníkovi 12 zl., kalkantovi 4 zl. žákovstvu na každý týden výměníc 6 nedělí postních po 1 zl. ročně 46 zl.; — na špitál 69 zl. 30 kr., totiž na maso chudým 26 zl., 30 korců žita, 4 korce ječmene a 3 korce hrachu; — na opravu fary a jiných stavení 520 zl.; na potřeby hospodářské při dvořích 353 zl. 50 kr.; platu do cíś. důchod. úřadu 11 zl. 40 kr.; kr. podkomořímu, hofrychtýři a písaři 150 zl.; cíś. purkmistru na služebníky 400 zl.; písaři radnímu 50 zl.; úředníku obecnímu 78 zl.; písaři důchodnímu 50 zl.; fišmistru 50 zl.; hospodáři městskému 16 zl.; sládkovi obecnímu 88 zl.; hodináři 29 zl.; dvěma branným 31 zl.; vodákovi 50 zl.; dvěma ponocným 31 zl.; mistru polnímu 31 zl.; hajnému 19 zl.; za jezdy a posílům 300 zl. a jiné více. — Později zlepšily se příjmy ze statků zádušních, tak že l. 1686 vynášely 6507 zl. 33 kr. a l. 1687 již 7045 zl. 16 kr., z nichž po srážce vydání l. 1686 přebývalo 1437 zl. 28 kr., l. 1687 pak 1692 zl. 50 kr. (T. „II.“)*

lými a 5 grundy pustými; *Košice* s 14 grundy osedlými a 8 pustými; *Douby* (Doubice) s 5 osedlými a *Turovec* s 5 osedlými a 13 pustými grundy; 6 krčem, mlýn v Plané o dvou kolách s pilou, 25 rybníkův, z nichž 14 nasazených, 4 výtazní a 7 již od 20 let pustých; lesův 1130 provazcův. Tento statek, l. 1652 za 22.136 kop míš. odhadnutý, postoupen byl proti cís. resoluci toliko nejhlavnějšímu a prvému z věřitelův obce, panu *Křištofovi Karlovi Přehořovskému z Kvasejovic*, jemuž l. 1656 dne 4. ledna za 24.000 zl. prodán byl (D. Z. 310, Z. 3.), ačkoliv obec l. 1653 při císaři si stěžovala, že statek ten na újmu její a zkrácení věřitelův ostatních za příliš malou summu byl odhadnut.

Posléz byli věřitelové Tábořských skrze kridu ke diskám zemským na průvod podání, jak výpis kridy ve diskách zemských v kvaternu památném l. 1658 dne 7. dubna, lit. F. 21. to v sobě obsahuje a mnohým věřitelům zaplacení se nedostalo; neboť dotčený Přehořovský, maje sobě prioritu přisouzenou, za pohledanost svou v 20.000 kop. míš. obdržel nejenom statek Planou, nýbrž i domy obci náležející v summě 1299 zl. a jistinu Lobkovickou i s úroky v summě 2636 kop míš., kdežto ostatním věřitelům ničeho nezůstalo nežli jistina obce za komorou českou, které však žádný přijati nechtěl. Pročež vedle žádosti těchto věřitelů l. 1689 král. podkomoří cís. místodržícím učinil návrh, aby nové porovnání s věřiteli podle cís. resoluce 17. pros. 1647 bylo učiněno. (T. $\frac{2}{9}$ & $\frac{2}{11}$.)

O zpustošení města a jeho statků, k čemuž násilné dobývání a vzetí města l. 1648 od lidu švédského pod generalem Wittembergem nemálo přispělo, svědčí též zpráva, dle které l. 1654 v městě bylo 165 domů pustých a 211 poněkud obydlených; v 13 vesnicích k městu náležitých bylo usedlostí 80, totiž 68 sedlských, z nichž 15 pustých a 6 na živnosti zkažených, 11 chalupnických (2 pusté) a 1 zahradnická; v 5 pak vesnicích zastavených 81 živností, totiž 70 sedlských (37 pustých a 1 pohořelá), 1 chalupnická a 10 zahradnických. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Konečně vytknouti dlužno, že *z měšťanů Tábořských pro účastenství ve spouře* odsouzen byl při kommissi konfiskační *Jan Chvatelius* (Chvátal), za času zpourey primas města Táboru a kommissar při direkci stavův, jehož jmění všecko

v pokutě bylo uято, totiž: a) *Jistina* 3149 kop 46 gr. mš., kteráž vedle cíś. resoluce z dne 10. března 1623 darována byla cíś. válečné radě *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic*. — b) *Dům v Starém městě pražském* proti Zlatému jablku ležící, který l. 1622 od král. komory dceři po *Václavu Štolovi z Dejnova*, provdané za Prokopa Tendlera z Balkova, postoupen býti měl za 800 kop mš. na srážku 600 kop, jejímu otci od císaře Maximiliana za věrné služby z milosti vykázaných. (C. 215, C. 17.)

Též bývalý primas města *Tomáš Zahradka* i s manželkou svou (dle zprávy gubernatora města Maximiliana Bechlera dne 21. dubna 1623 král. místodržícímu podané) uvězněn byl pro provinění své, že s direktory v pozdvižení se sjednocoval, jich podporoval, Fridricha z Falcu za krále uznal, ostatním měšťanům jakožto první osoba zlý příklad neposlušnosti na sobě dával, sousedy v nepoddanosti posilňoval, napomínaje jich, aby město proti cíś. generalovi Don Baltasarovi de Marradas mocí bránili, odkudž obyvatelům okolním obléháním města škody se staly veliké. (T. 2/8.)

Co se pak dotýče osob pro náboženství od města Tábora odešlých, nařízena byla l. 1629 dne 12. března od císaře do města jistá kommise, v níž Don Martin de Huerta a Lukáš Kořenský z Terešova potřebováni byli, aby statky po emigrantech pozůstalé k ruce král. komory ujímali. Při této kommissi vynášlo se vedle odhadu, na poručení komory české dne 9. března 1629 vyšlého, na domích a gruntech odběžných spravedlnosti komoře připadlé 6092 kop mš., totiž: po *Samuelovi Černém* pro náboženství ušlém na domě jeho v pokutě díl třetí 37 kop m.; — po *Václavovi Drořeckém z Olbramovic* v pokutě dům, který od komory české dne 16. dubna 1635 Janovi starš. Vratislavovi z Mitrovic prodán byl za 450 kop mš.; — na domě † *Jana Grygora*, ručníkáře, v pokutě l. 1636 prodaném po dětech jeho, Johance, Kateřině a Joachymovi, kteří ven ze země do Hollandu se odebrali, zůstala k ruce komory 101 kopa mš.; — po *Pavlovi Kaplířovi z Sulevic*, rebellantu odsouzeném, dům na náměstí u kostela ležící. (Viz strana 242.) — Na domě *Nathanaele Khynyka*, který po bitvě bělohorské před zavřením města Tábora zběhl za králem Fridrichem a někde v říši zůstával.

vykázáno bylo k ruce král. komory 330 kop mš. Tento dům hlavní hostinský, řečený Hladikovský, na rynku mezi domy Pitlovského a Daniele Čápa ležící, koupil l. 1610 za 1200 kop mš. Khynyk, pro jehož provinění potom postoupeu byl v pokutě naň připadlé cíś. nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta. — Po *Matějovi Maškovi*, úředníku Chejnovském, v pokutě král. komoře připadly dvě jistiny za obcí Tábořskou na 2500 kop mš., které l. 1631 dne 28. října do komory české složeny jsou. — Po *Janovi Musilovi*, od města zběhlém, k ruce král. komory vykázány byly 132 kopy na spáleništi v předměstí ležícím s poli; avšak Musil, jsa katolíkem a zůstávaje na Horách Ratiborských, přihlásil se l. 1644 k své spravedlnosti. — Po *bratřích Pecinovských* dům a pole l. 1629 od komory české prodány za 220 kop m. — Po *Matěji Polenském*, pro náboženství ušlém a v Sasku se zdržujícím, spravedlnost jeho na domě Kolářovic 24 kopy mš. — Po *Václavovi Protivinském*, někdejším cíś. rychtáři Tábořském, který v čas zpourey v městě Táboře proti císařskému lidu zavřítí se dal, na domě jeho odhadnutém za 1500 kop mš. zůstalo v pokutě král. komoře 370 kop mš., mimo jistinu za obcí Tábořskou 1571 kop a jistinu za obcí Chomútovskou; avšak dcery po něm pozůstalé přihlásily se k tomu domu, jim po babě a matce jejich připadajícimu; jistina však za obcí Tábořskou téže obci od císaře l. 1628 jest darována. — Po *Samuelovi Slováčkovi*, kterýž z města tehdež zavřeného zběhl a v Uherské Skalici se zdržoval, na jeho domě s poli, l. 1629 za 1950 kop mš. odhadnutém, v pokutě král. komoře vykázáno bylo 911 kop mš., pak 200 kop mš., náležejících téhož Slováčka pastorku, *Jeronymovi Fílečkovi*, který za otčímem svým do Uher odešel. Téhož všeho statku ujal se na poručení komory české rytmistr La Borda, v summě 1000 zl., na komoru českou půjčených. — Po *Samuelovi Třebickém*, měšťanu Rokycanském, v pokutě vedle Fridlandské konfiskace dne 4. května 1632 vykázán byl jeho podíl na domě otcovském v Táboře 500 zl. rýn., z nichž 150 zl. král. prokuratorovi již bylo vydáno. Avšak pozůstalé po Třebickém vdově Kateřině, která l. 1645 nevinu manžela svého dokázala, zbytek summy dotčené vedle poručení komory české dne 30. září 1650 vydán býti měl. —

Po praedikantu *Mikulášovi Vladykovi* jeho polovice domu v 174 kop mš. král. komoře v pokutě l. 1629 vykázána byla; avšak summa ta vedle poručení komory české l. 1631 postoupěna jest vdově a dítkám po Vladykovi pozůstalým. — Mimo to připadlo z 14 chalup na předměstí větším dílem zbořených a spálených k ruce král. komory 256 kop mš., z kteréžto summy na poručení komory české z dne 18. října 1629 odvedeno jest 233 kop mš. *Ondřejovi Kokořovi*, praelatovi a děkanu kostela hradu Pražského odměnou za službu děkanskou, kterou v městě Táboře při první reformaci lidu l. 1622 vykonával. Dle zprávy král. rychtáře v městě Táboře Martina Zbudovského na komoru českou dne 12. října 1636 podané. (C. 215, T. 1.)

Tachov.

Obec města Tachova (Tachau, kr. Cheb.) provinila se v čas zpourey tím, že l. 1618 od tehdejších direktorův a správců zemských koupila farní kostel, z něhož některé oltáře a ostatky svatých odstranila, též katolického děkana z města vypověděla a na jeho místo praedikanta lutheranského dosadila. Mimo to odvedla stavům odbojným městská rada vedle nařízení kanceláře české z dne 17. března 1620 k potřebám válečným ornáty a věci stříbrné, dle inventáře z dne 24. října 1619 při kostele farním v Tachově se nacházející, totiž: 28 ornátův atlasových a aksamítových, ozdobených zlatými neb stříbrnými kříži, obrazy a perlami, 9 dalmatik, 5 pluvialů, 29 humerale a 28 pokryvek na oltáře; též velikou monstranci stříbrnou vážící 42 hřivny 2 loty, menší monstranci vážící 7 hřiven 15 lotů, kaditelnici vážící 2 hřivny, 8 stříbrných kalichů pozlacených vážících 14 hřiven, 2 stříbrné konvičky a 2 křížky vážící 1 $\frac{3}{4}$ hřivny.*) Předtím však brzy po vypuknutí zpourey přihlásila se obec Tachovská písemně u direktorů, že chce k jich podporování co možná nejvíce přispívati; zřídila také jednu setninu z měšťanstva a přijala do města dvě setniny vojska falckraběte Fridricha, za něhož krev i zboží obětovati přísahou se zavázala; vypravila též

*) Tyto všecky věci musila městská rada nahraditi kostelu vedle poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 1. listopadu 1621.

lid svůj proti vojsku císařskému, přinutila i katolické poddané, že Fridrichovi falckraběti přísáhali a zbraně proti císaři se chopili; kdož však toho nechtěl učiniti, jako křivo-
přísežník od obce byl vyhnán, i sousední místa katolická byla popleněna.

Ještě po bitvě bělohorské podržela obec Tachovská v městě lid nepřátelský kurfiřta Falckého; avšak po jeho odtahení žádala hned za ochranu a pomoc cís. gubernatora města Štříbra Kristiana z Illova, jemuž za udělení ochrany (*salva guardia*) sud vína za 60 zl. rýn. darovala a k zaplacení cís. vojska 1616 zl. 40 kr. hotových peněz odevzdala. Ale když proto dne 22. prosince 1620 vojsko Mansfeldovo Tachov nenadále přepadlo a předměstí se zmocnilo, pustili Tachovští opět do města nepřitele, na jehož vychování po 4 neděle a potom na vydržování posádky nepřátelské, totiž 1 setniny pěchoty pod kapitanem Royem a 1 setniny dragonů, v městě od vojska Mansfeldova zanechané, až do vzdání se města císařským dne 2. února 1621, obec a měšťané přes 25.000 zl. vynaložili. Ačkoliv Tachovští při vzetí města a zámku lidu císařskému žádného odporu neučinili, nýbrž nechtíce více držeti při posádce Mansfeldské sami bránu dolejší vysekali a lid císařský do města vpustili; předce po vzdání zámku a po vytažení posádky nepřátelské z města proti vši nadálosti své vydání byli za kořist císařskému vojsku, tak že od něho celé město bylo vydrancováno, i na radnici všechny spisy a památky, ve dvou síních uschované, k nejvyšší škodě obce dílem roztrhány, dílem spáleny, a mimo mnohé věci krásné pobrány jsou všechny hotové peníze do 8000 zl. rýn., z větší části sirotkům a vdovám náležející. Škoda tímto vydrancováním měšťanům, kostelům a městu způsobená vynášela na 48.900 zl.; neboť přemnohým měšťanům nezůstalo ničeho kromě chatrného oděvu na těle, obci pak bylo vzato z dvoru obecního 320 korců praž. obilí a uloženo jí od plukovníka Grotta ještě výplatného 2000 zl. rýn.

Po tomto vzetí města Tachova (o čemž viz též Skála V. str. 36) musila obec s měšťanstvem stále vychovávatí zcela neb dílem vydržovatí jednotlivá oddělení cís. vojska, zvláště pak dva celé pluky pod generalem Tillym tam ubytované, tak že summa na ně až do 7. prosince 1622 vynaložená na

58.320 zl. rýn. vzešla. A poněvadž i poddaným města téhož času na 220 koní a 300 kusů hovězího dobytka, mimo velké množství ovcí a jiného bravu v summě 31.500 zl. od vojáků bylo vzato; vynášela veškerá škoda městu Tachovu a jeho poddaným od bitvy bělohorské až do konce léta 1622 od lidu císařského i nepřátelského učiněná nesmírnou summu 164.720 zl. rýn., tak že tím obec do nejvyšší nouze a bídý upadla. Tento smutný stav města, též obtíženého dluhy, již před zpourou do 24.119 kop mš. vzdělanými, zhoršil se od l. 1623 ještě více; neboť město a jeho poddaní musili od l. 1623—1625 na cís. vojsko tam ubytované opět vynaložiti 30.299 zl., totiž: l. 1623 na 100 jezdců nejvyššího Einoten za 17 dní na penězích 1700 zl. a 447 korců ovsu; l. 1624 na jednu setninu pěšího pluku Schaumburského, 250 mužů čítající, od 4. února až do 31. srpna, tedy po 28 neděl v městě ležící, mimo jiné povinnosti jenom na penězích vydáno týdně důstojníkům 121 zl. a vojákům (každému týdně po 2 zl. 30 kr.) 625 zl., tedy za dotčenou dobu v jedné summě 14.920 zl.; l. 1624 na setninu rytmistra Wolfa z Popovic od 1. října až do konce prosince mimo jiné povinnosti toliko na penězích dáno 9728 zl.; l. 1625 na touže setninu 2765 zl. 57 kr., pak na lid saský 711 zl. 16 kr. — Z tohoto vydání na cís. vojsko poražen byl obci toliko zbytek kontribucí a berní, od l. 1623—1627 v summě 7592 zl. 41 kr. zadržalých.

Hlavní však rána zasazena byla obci tím, že pro vytčené účastenství ve zpouře *odsouzena byla l. 1623 všech statků svých*, které hned v pokutě od král. komory byly ujaty. totiž: a) *Město Tachov* s osmi vesnicemi k němu náležejícími, s dvorem poplužním a 29 rybníky. — b) *Zámek Tachovský* s dvěma mlýny, dvorem poplužním, 4 rybníky a 26.275 provazci lesů, též vsi Albersdorf (Vesce Pisařova) a Maudorf s příslušenstvím, jak to obci Tachovské od císaře Rudolfa II. za půjčených mu 30.000 kop mš. dne 26. července 1606 k užívání bylo zastaveno na 35 let, po jichž uplynutí komora česká obci jenom 20.000 kop za dotčenou summu zástavní nahraditi měla. *) Tyto statky, též statky Strobel

*) Z tohoto dílu panství Tachovského vycházelo obci až do jejího odsouzení l. 1623 ročně 1200 kop mš. Ostatní díly panství Tachovského

a Unruhe, se všemi úroky a platy, které poddaní k městu a zámku Tachovu náležející i z jiných panství (jako z Kunžvartu, kláštera ve Waldsassen a města Bernau v Bavořích) do úřadu panství Tachovského ročně v summě 731 kop mš. odváděti byli povinni, vedle cíś. resoluce z dne 11. července 1623 cíś. nejvyššímu leytnantu *Janovi Filipovi Husmanovi z Namedy a Riolburgu* v summě odhadní 96.859 kop mš. proti složení 50.000 kop mš. dne 4. září t. r. od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina zástavou byly postoupeny, ačkoliv ve zprávě věci té se týkající dne 3. srpna 1623 císaři podané vytčeno bylo, že takové zástavy statků konfiskovaných zvláště za tak nepatrné summy jsou na nejvyšší škodu a újmu král. komory. Nicméně statky Tachovské vedle cíś. resoluce z dne 10. října 1623 témuž Husmanovi dědičně byly prodány za 96.859 zl. rýn., z kteréžto summy jemu ještě 8000 zl. cíś. resolucí z dne 17. listopadu 1623 bylo sleveno. (D. Z. 153, K. 7.)

Ale Tachovští zpěchovali se Husmanovi jakožto vrchnosti své slib poddanosti vykonati, poněvadž do smlouvy tržové též město Tachov s vesnicemi k němu náležejícími bylo pojato a od Husmana uято, ačkoliv v taxě o něm žádné zmínky nebylo učiněno. Pro tento odpor dotčené vesnice Tachovské, při prvému odhadu vynechané a král. fisku zůstavené, prodány býti měly za summu odhadní 41.484 kop mš. Husmanovi, jenž se reversem dne 10. listopadu 1624 zavázal tuto summu doplatiti, když Tachovští před zvláštní kommisí od císaře nařízenou slib poddanosti vykonají. Potom však hned Husman neočekáváje rozhodnutí dotčené kommisie, zrušil v Tachově tehdejší radu městskou, zavřel radnici a podržel klíče i s pečetěmi městskými, předtím již obci odňatými, zakázal měšťanům provozování pivovárství a jiných živností měšťanských, uvěznil též měšťana, ježž obec se stížností naň

1. 1606 za 82.000 kop jinam prodány byly, když panství Tachovské, 1. 1556 (1563) od císaře Ferdinanda nejvyššímu purkrabí Janovi mladšímu z Lobkovic v pájce 24.000 kop mš. zastavené (D. Z. 55, R. 20), 1. 1602 od Křištofa z Lobkovic, syna dotčeného Jana, císaři proti pojištění 100.000 kop mš. opět bylo postoupeno. (T. $\frac{3}{34}$.) Od téhož panství prodal 1. 1607 Rudolf II. vsi Hleďsebe, Třisekery, Oberndorf (díl), Gropic-reyt a Tišov (díl) Janovi Bartoloměji Širntingarovi za 10.025 kop mš. (D. Z. 133, H. 15.)

do Vídně vyslala, i některé jiné sousedy; musil je však vedle cíś. poručení z dne 21. ledna 1625 z vězení propustiti a v městě vše do předešlého stavu uvéstí až do vyřízení věci té při kommissi k tomu od císaře dne 28. dubna 1625 ve Vídni nařízené. Ačkoliv pak při této kommissi spor mezi Husmanem a obcí Tachovskou byl vyrovnán, tak že Tachovští volní byli slib poddanosti Husmanovi vykonati; předce věc ta od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina byla odložena pro pohledanost fiskální, totiž 24.000 zl. rýn. na dlouhé minci, které Husman l. 1623 od některých měšťanů Tachovských pod zámínkou pokuty pro jich zpouřu mocně vydřel a dle kvitance z dne 28. listopadu 1623 přijal, dokládaje, že k tomu jakožto vrchnost jejich oprávněn byl, poněvadž měšťané Tachovští, když Bethlen Gabor ještě ve zbroji stál, se srotili, prach a munici, již v moci své měli, Husmanovi zapřeli, též nebezpečné řeči vedli, tak že náčelníky jich zatkl, jim jakožto rebellům katem vyhrožoval a konečně od nich dotčenou pokutu peněžitou přijal. Ačkoliv pak kommisie revisionis a tractationis l. 1630 ve věci té za dobré uznala, že Husman nebyl oprávněn poddané jemu zastavené pro zpouřu bez cíś. vědomí a schválení pokutovati, a že tedy povinen jest summu vytčenou král. fisku navrátiti; přece cíś. resolucí z dne 17. prosince 1632 věc ta k prospěchu Husmana byla vyřízena.

Mimo to plukovník Husman uložil bezprávně jednotlivým měšťanům Tachovským zaplacení dluhů na statcích obecních v summě 24.119 kop mš. vězícih i s úroky desítiletými, které obec po odnětí jí statků zapraviti nemohla, a zabavil jim proto jejich statky soukromé. Proti tomu stěžovali si Tachovští, dokládajíce, že nejenom zaplacení dluhův obecních převezmou, nýbrž i k tomu ještě 6000 zl. ve třech letech do komory české odvedou, a nad to též posudné z piva a vína jako ostatní města platiti chtějí, kdyby jim statky obecní byly navráceny. Ale přes to všechno vedle cíś. resoluce z dne 16. prosince 1632 a 11. dubna 1633 zůstaven byl plukovník Husman při statcích městu Tachovu odňatých a jemu prodaných s tím doložením, že ani on ani jeho dědicové budoucně pod žádnou zámínkou pro tyto statky nemají býti znepokojováni. (C. 215, T. 2. — Lib. confisc. 2, f. 453.)

Když pak Husman Tachovským pod ztracením hrdla a jmění zapověděl ucházeti se o navrácení privilegií jim odňatých a nad to jim za provozování živností měšťanských ročně až do 3000 zl. rýn. uložil; obrátila se obec, tím do nejvyšší zkázy skleslá, l. 1638 skrze měšťana svého Jakuba Wigariho na císaře samého s žádostí za ochranu a pomoc proti dotčeným obtížím a nátiskům. Ale na zprávu Husmanovu, že obec vyhledáváním svých privilegií starých a již dávno zrušených beze všeho oprávnění a beze vši příčiny podstatné se opovážila způsobiti nové různice proti své vrchnosti, a že to z pouhé vzdorovitosti, neposlušnosti a zpurnosti učinila; dle návrhu kommisie k tomu nařízené cíś. resolucí z dne 29. října 1638 král. místodržícím bylo poručeno, vydati Husmanovi jakožto vrchnosti k potrestání původce těchto nových rozbrojů, od cíś. kommissarů již zatčené, avšak potrestání jich nemělo se vztahovati na jejich hrdla neb zmrzačení. A tak od Husmana měšťané zatčeni, Jan Kaempel, Jakub Wigari a Jan Schaffer, půl třetího léta proti všemu zřízení zemskému držáni byli v tuhém vězení, z něhož teprv po vzetí města Tachova skrze Švédy byli osvobozeni. Stížnosti jejich zůstaly nejenom bez výsledku, nýbrž naopak Husman vedle cíś. resoluce z dne 28. června 1641 byl oprávněn, k dotčeným měšťanům s uložením dalších trestů sám přikročiti.

Teprv po smrti Husmanově l. 1651 město Tachov, zatím několikrát od nepřítelů vydrancované a vypálené, v němž na ten čas bylo 136 domů pustých a shořelých, opět vzneslo žádost na císaře, aby nepatrný počet měšťanů pozůstalých, nátisky stálými na žebrotu a mizinu přivedených, budoucně obtěžován nebyl poplatky nespravedlivými a nesnesitelnými, kteréž měšťané odváděti měli vdově po Husmanovi pozůstalé, Teresii Eleonoře roz. hraběnce z Codron; též aby měšťanům nebyly činěny překážky v živnostech občanských, nýbrž aby obci podle recessu, mezi ní a vrchností před lety zavřeného a od císaře potvrzeného, ale od Husmana porušeného, opět bylo dovoleno, sousedy do města přijímati, pivovárství půlletně v zimě a prodej piva v létě provozovati jako jiná okolní města panská; též kupovati dříví a jiné potřeby od sedláků, jimž jako předešle povoleno býti mělo takové věci na trh

do města dovážeti; pak aby obec osvobozena byla od placení úroků z domů pustých a shořelých, též od chození na honby; také aby město oprávněno bylo vybíratí mýto k vydržování dláždění a mostů; konečně aby obci opět postoupen byl rybník městský, jí odňatý, i vodotočina u města, Schwemmweiherl řečená. Avšak i tato stížnost a prosba obce pokládána jí byla za vzdorovitost, tak že k žádosti hejtmána panství Tachovského na poručení krajských hejtmánů Diviše Františka Vratislava a Karla Heřmana hraběte z Dobrše k podporování vrchnosti 50 dragonů do Tachova bylo posláno. Marně si stěžovala obec Tachovská na toto nové násilí vrchnosti své; neboť ačkoliv žádost její vedle cíś. resoluce z dne 8. října 1653 zvláštní kommissí k tomu nařízené byla odevzdána, předce zůstala beze všeho výsledku. (C. 215, T. 2.)

Trutnov.

Obec král. věnného města Trutnova (Trautenau, kr. Jičín.) pro účastenství měšťanů ve zpouře propadla v pokutě vesnice: Žďárno (Žďár, Soor), Staré město (Burkštat, Burgstädtl, Altstadt), Maršov (Marschendorf), Koblno (Koblí, Kolbendorf) a Vamberice (Valbeřice, Albendorf), s pivovárem, mlýny a příslušenstvím, kteréž od komory české l. 1623 koupila *Marie Majdalena Trčková z Lupy*, roz. z Lobkovic, za summu odhadní 22.496 kop mís., již sobě porazila z peněz, k potřebě válečné půjčených, z nichž 800.000 zl. dobrovolně promínila. — V smlouvě trhové vymínil si císař při dotčených vesnicích podací kostelní, zvláště pak hory vysoké s lesy, z nichž se dodávalo dříví k Hoře Kutně, aby tento klenot zemský Hora Kutna i budoucně dřívím z těch míst opatřena býti mohla; k čemuž se též stezky, cesty a průjezdy k dodávání dříví k vodě i místa pro byty drvoštěpům a dělníkům vyhradily. Naproti tomu nižší hory a lesy při týchž vesnicích Trčkové zúplna byly postoupeny. (C. 215, T. 11. — Lib. confisc. 2, f. 71. — D. Z. 141, F. 9; 194, M. 22 & 620. C. 17.)

Ostatní statky obci Trutnovské náležející cíś. rychtářů k správě byly odevzdány, avšak potom obci vedle cíś. reso-

luce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené, na vychování kněží, žakovstva a chudých lidí v špitále zase navraceny jsou, totiž: a) Vsi *Lubec* a *Debrno*, k špitálu při městě náležející, s lesem svobodným, mlýny a vším příslušenstvím, jak to obci Trutnovské probošt kláštera Zderazského v Novém městě pražském pod plat roční 2 kop gr. českých k užívání dal a panství nad týmž špitálem a vesnicemi témuž klášteru zůstavené l. 1580 dědičně postoupil za roční plat komorní 5 kop gr. českých. (D. Z. 65, C. 24.)

b) *Dvůr poplužní* k zámku Trutnovskému náležející a obci zastavený, který od císaře l. 1580 městu za dědictví zpupné dán byl. (D. Z. 20, Q. 11.)

c) Díl panství Trutnovského, totiž zámek Trutnov s předhradím a zahradou, dva mlýny pod zámkem při městě a papírna na řece Oupavě ležící, clo při městě vycházející, též vsi Kalná Voda, Olešnice, Gabersdorf s mlýnem, Voletín, Purkersdorf (Střítež, Burgersdorf), Trautenbach, Wernersdorf, Staré město (kromě mlýna), Poříčí (díl), Humburk (díl), Oblanov (díl) a Mladé Buky (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 obec města Trutnova od císaře Rudolfa II. za 47.131 kop míš. koupila s vesnicemi sedmi potom odprodanými. (D. Z. 174, G. 11, 129, M. 30.)*

Avšak tyto statky obci z milosti ponechané během válečným byly zcela zrušeny a vypáleny, tak že z nich obci skoro žádného užitku nevycházelo. K tomu vydala obec mnoho tisíc zlatých na císařské vojsko, o čemž svědčí zpráva císařského rychtáře z dne 9. září 1623, dle kteréž vydání na vychování císařského lidu za 3 neděle (od 11. září až do 2. října 1623) vynášelo 2960 zl. rýn.; kontribuce pak odvedla obec přes 12.000 zl., z nichž jí dekretem komory české dne 5. února 1638 polovice ze zadržalých 1500 zl. byla prominuta. A poně-

*) Z těchto sedmi vesnic odprodala obec města Trutnova l. 1600 klášteru Křesovskému za 12.800 kop míš. vsi *Kynyghshen* (Königshen), *Potšendorf*, *Bernartice* s podacím kostelním a *Lampersdorf* (D. Z. 129, P. 24); — l. 1601 Erazimovi Quintusovi (Kvintus) z Dromsdorfu a na Dolanech za 977 kop míš. ves *Krynsdorf* (D. Z. 130, K. 4 & 175, K. 11); — l. 1605 vsi *Hertvikovice* a *Glasendorf* s mlýnem a příslušenstvím za 4800 kop míš. Beatrici na onen čas Křívecké a potom Lobkovské, roz. ze Silberšteina. (D. Z. 132, M. 16 & 178, Q. 30.)

vadž obec velmi byla zadlužena a za král. komorou 4001 kopu 36 gr. mš. pohledanosti měla, dáno jí bylo proti věřitelům přiročí; mimo to vedle dekretu komory české z dne 19. března 1644 prominuto jí bylo 1100 zl. rýn., které si městská rada na výplatné předešle z celního úřadu vypůjčila.

Bídny stav obce vysvítá ze zprávy cíś. rychtáře z dne 10. srpna 1651, dle které město, za času války několikrátě popelem lehlé a od císařského a nepřátelského lidu vydrancované, zvláště l. 1642 od nepřítelů bylo vypáleno, tak že i všecky staré listiny, privilegia a spravedlnosti byly roztrhány, zničeny a spáleny; město pak až do l. 1651 ledva do třetího dílu bylo opět vystavěno a ještě l. 1654 jenom 183 domy poněkud obydlené čítalo, kdežto jich tam před zpourou 296 bývalo. — Dluhy pak obecní vynášely ještě l. 1663 značnou summu hlavní 23.448 kop 42 gr. mš., z níž však věřitelové 5547 kop 12 gr. a na úrocích 9525 kop slevili. Z těch příčin městu Trutnovu cíś. resolucí z dne 19. února 1648 a dne 28. prosince 1674 obnovena a potvrzena byla veškerá jeho privilegia. (D. Z. 554, D. 15. — Arch. místodrž. T. 17/1. — T. 9/11, 9/13, 9/15 & 9/23.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy purkmistra a rady z dne 15. června 1626 *neodešel z města pro náboženství žádný měšťan*; ale pro nesnesitelné soužení vojenské opustili 2 sousedé a 3 sedláci statky své. Dle zprávy cíś. ryehtáře Jana Burgera z dne 25. listopadu 1630 byly při městě 33 domy pusté, které pro dluhy, nemírné kontribuce a nátisky vojenské od l. 1622—1630 opustili měšťané tito: Jan Baudisch, Michael Burger, Martin Dreis, Jiří Fiedeler. Jiří Finger, Daniel Ficker, Valentin Ficker, Jiří Flegel. David Freiberg, Adam Freiwaldt, Jan Freiwaldt, Jan Glaser. Eleazar Götting, Jakub Hoffmann, Augustin Kazda, Adam Kühn, Jiří Kühn, Jan Knericht, Salomon Kretschmer, Mikuláš Lang, Joachym Metschel, Kristina Multenpergerová, Jiří Neumann, Jakub Pilz, Křištof Rodecký, Martin Rönel, Jan Schmied, Martin Schneider, Jiří Schönborn, Jan Sommer. Křištof Strecker, Valentin Strudler a Jiří Vietz. (Archiv místodržít. T. 9/78.)

Týn nad Vltavou.

Město Týn nad Vltavou (Moldauthein, kr. Budějovic.), někdy duchovní a zápisné,*) od krále Rudolfa II. listem daným dne 8. srpna 1609 za svobodné město královské bylo povýšeno a k třetímu stavu městskému připojeno zvlášť proto, že obec Týnská z poddané lásky 4000 kop mš. do komory české na hotově odvedla, též předtím l. 1601 panství Týnské o 2000 kop m. výše, nežli taxa jeho vynášela, ujala a nad to i 3000 kop mš., kteréž místo správy pro svedení závad z téhož panství za ní zůstávati měly, složila, též se zavázala odváděti ročně platu komorního 100 kop m., který na vesnicích Záhoří a Zvozdné pojistila. Proto zproštěna byla obec též povinností v smlouvě tržové doložené, dle které každého času proti výpovědi celého roku opět postoupiti měla císaři panství Týnské.

K tomuto panství, které obec l. 1601 od Rudolfa II. za 52.000 kop mš. dědičně koupila, náležel zámek Týn nad Vltavou ležící s pivovárem, s mlýnem a pilou na řece Vltavě, s 3 dvory poplužními, Týnským při zámku, Čejovským za řekou ležícím a Levečským se všemi svršky a nábytky, k tomu všechna tři města, totiž Týn Staré město, Nové město a Malá strana za řekou ležící, a vesnice celé Předčice (Předčice), Bůhonice (Bohunice), Zvěrkovice (Zvírkovice), Hosty s manstvím Homolovským, Pašovice, Doubravka malá, Koliměřice (Koloměřice), Smolče (Smoleč), Volečná, Chřenovice, Jestřebice, Kulišov (Kolišov), Bělínka, Nemějce (Nemějice), Slabčice, Smilovice, Jarošovice, Dobčice (Dobšice), Třítím (Třítín), Záhoří, Hrozňovice (Hroznějovice); pak díly ve vsích Chraštanech s podacím kostelním, v Dražici, Kněžekladně

*) Město a zámek Týn s příslušenstvím, až do válek Husitských k arcibiskupství Pražskému náležité, l. 1541 zapsal císař Ferdinand I. Johanně Čabelické, roz. z Onšova, a jejímu synu Janovi do jich živobyčí, potvrdiv jim listy králů českých Sigmunda, Jiřího a Vladislava, svědčící na město a panství Týnské, kteréž pak l. 1562 od císaře Matyáše nejstaršímu synu Jana Čabelického se Šoutic Prokopovi v zástavě bylo sanecháno. Od tohoto panství l. 1598 s cís. povolením odprodány byly vsi Klečaty, Mažice (díl) s dvorem poplužním a Borkovice (díl) Jiřímu Vratislavovi z Mitrovic k statku Zalší. Potom l. 1600 panství Týnské od Ferdinanda Čabelického, jemuž za 22.000 kop mš. bylo zastaveno, cís. Rudolfovi II. postoupeno jest. (D. Z. 178, K. 19. — Archiv místodržít. C. 15/11 & W. 114/77.)

(Knížeklady) a Zvozné (Zvozno) i s manstvím Smržovským tamže; se všemi platy, robotami, se clem ze silnice Týnské a mýtem z dříví splavného při městě, s krčmami výsadními ve vsích, lesy s lovy a hony, s řekami Vltavou a Lužnicí a jiným příslušenstvím. (D. Z. 176, B. 5 & 130, N. 20.) Smlouvou trhovou vyhrazeny a vymíněny byly na věčné časy k ruce císaře hory stříbrné, zlaté i všelijaká jiná regalia králi českému náležející, pak solní obchod při téměř městě, též domy pro sklad soli skoupené a vystavěné, tolikéž břehy a místa i vše jiné, čehož se při téměř solním obchodě po řece Vltavě potřebuje. Naproti tomu obci Týnské žádná překážka činiti se neměla, aby, jako předešle, po zemi sklad svůj solní měla, a povoleno obci, aby jí, co by koliv v obchodě solním mimo potřebu měst Pražských v císařské solnici v městě Týně zbývalo, v slušném trhu za hotové peníze na časy budoucí bylo prodáváno.

K zapravení summy trhově odprodala obec od panství Týnského dle cíś. povolení jí v smlouvě trhově uděleného l. 1602 pět vesnic a dvůr Levečský zpuštěný, nejdáleji od Týna ležící, totiž: vsi Jestřibici a Kulišov s 23 osedlými a 5 grunty spálenými panu Přechevi z Hodějova za hotových 3600 kop míš.; pak vsi Chřenovice, Nemějce a Břilinku s dvorem Levečským s 24 osedlými a 7 grunty zpustlými za 6800 kop míš. panu Jiřímu Heydeliusovi. (C. 215, T. 6.)

Mimo to byla obec přinucena k zaplacení všech výloh svrchu vytěčených sobě vypůjčiti peněz, čímž dluhy její léta 1608 na 26.000 kop míš. vzrostly; k tomu pak se vydlužila od některých měšťanů z Hradce Jindřichova l. 1611—1616 v jedné summě 15.490 kop míš.

Brzy však potom obec Týnská pozbyla všech statků vytěčených i privilegií. Neboť v čas zpoury l. 1618 přistoupila k stavům odbojným a přijala do města lid krajský. Pročež po bitvě u Záblatí město od vojska Buquoyova bylo vzato, ale dne 29. července 1619 od hraběte z Turnu brannou rukou dobyté, opět osazeno lidem stavovským, který však dne 22. února 1620 město i zámek dobrovolně vzdal cíś. nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, od něhož pak, když hrabě z Mansfeldu proti němu táhl, město bylo vydrancováno a zapáleno. Náhradou za škody městu od cíś. vojska na statcích

obecních učiněné vykázan byl obci Týnské l. 1620 od stavův odbojných deputát z panství Jindřichohradeckého. (Viz Prachalice.)

Pro toto účastenství ve zpouře odňaty byly v pokutě obci Týnské všechny statky její a l. 1621 postoupeny jsou darem *arcibiskupství Pražskému* vedle cíś. listu z dne 27. července 1620, kterým navrácení panství Týnského tehdejšímu arcibiskupovi Janovi Arnoštovi Loheliovu na jeho žádost bylo připověděno. Zároveň zrušena byla privilegia, obci Týnské předešle udělená, zvláště zbaveno bylo město všech práv měst královských. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$, E. $\frac{39}{45}$ & T. 6. — D. Z. 142, C. 3 & 620, J. 20.) — Věřitelové pak obce Týnské, nemající žádných prostředků k zaplacení dluhů svrchu vytčených, ukázáni byli na kommissi revisionis et liquidationis, od kteréž však měšťané Jindřichohradečtí s pohledanostmi svými (zejména Pavel Bílský s 6000 kop., Melichar Hoffmann mladší z Liboce s 4490 kop., Joachym Čech (Böhm) s 2500 kop., Martin Pirchan s 1500 kop. a David Kraz s 1000 kop. mš.) dne 26. dubna 1651 byli odmrštěni, poněvadž se ve lhůtě určité nepřihlásili; ale potom vedle cíś. resoluce z dne 17. června 1651 restituování, poukázáni byli od kommisie revisionis dne 9. listopadu 1652 na obec Týnskou, a vedle cíś. resoluce z dne 11. května 1653 na arcibiskupa Pražského, jakožto držitele panství Týnského. Ale poněvadž arcibiskup zapravení těch dluhů převzítí nechtěl, měla je zaplatiti l. 1654 král. komora česká, od níž však věc ta ještě l. 1680 vyřízena nebyla, tak že dědicové dotčených měšťanů Hradeckých spravedlností svých domoci se nemohli. (C. 215, T. 6.)

O zpusťování města Týna svědčí zpráva, že v něm léta 1654 ze 250 domů, před zpouřou tam se nacházejících, jenom 106 bylo obydleno, ostatní byly zbořené a pusté.

Ústí nad Labem.

Obec král. města Ústí nad Labem (Aussig, kr. Litoměř.) pro své účastenství ve zpouře stavův evangelických propadla v pokutě *papírnu svou*, kterou král. rychtář Filip Ring prodal za 3000 zl. rýn. lehkých peněz cíś. proviantmistru Šalomou-

novi Freudenbergerei. Naproti tomu městu od vojska zpuštěnému, zvláště pak od saského lidu l. 1631 vypálenému, ponechány byly ostatní statky a důchody obecní, totiž: tři vinice, řečené Podskalská, Vesterýn a v Důlce, z nichž ročně na 15 sudů vína po 7 vědrech vycházelo; tři kusy rolí, v 26 korc. výsevu, z nichž k špitálu ročně 8 kop mš. platu se odvozovalo; clo na Labi 140 kop, clo u bran a z mostů 13 kop, plat z mlýna obecního 105 kop, tržné 50 kop, plat z jedné louky 10 kop, a plat ze soli 10 kop ročně vynášející. *) Z těchto nepatrných příjmů nemohla zaplatiti obec dluhů vydržováním cís. vojska vzdělaných a ještě l. 1658 na 21.637 kop mš. sečtených, zvláště že na jistinu svou 11.850 kop mš. za komorou českou ničeho neobdržela, pak že z pokuty od cís. kommissarův uložené jednotlivým měšťanům jakožto předním účastníkům zpourey, toliko nepatrnou část dostala, ačkoliv tato pokuta celá od císaře obci k zapravení dluhů byla darována. Tak postoupeno bylo l. 1627 obci toliko 1000 kop z pokuty 3000 kop mš., měšťanu a emigrantu Janovi Langenbergerovi uložené. Mimo to k zapravení daní a kontribucí od obce zadržalých vynaložena byla summa trhová 1200 zl. za dvě vinice a jedno pole, odňaté v pokutě od cís. rychtáře Šalomouna Freudenbergera manželce Jakuba Wagnera, měšťana též odsouzeného, protože v čas zpourey úřad rychtářský na sebe přijal.

Dle zprávy cís. rychtáře Filipa Ringa z dne 5. července 1625 vynášely statky 12 měšťanům, pro nepřijetí víry katolické emigrovaným, k rozkazu komory české dne 3. července 1625 konfiskované, totiž 13 domů, 16 vinic, 6 rolí a 4 louky, v jedné summě 10.416 kop m. Byli to zejména měšťané Jan Dröschel, Baltasar Krausse, Matyáš Jaeger, Krištof Weger, Anna Putterschneiderová, Jan Seyffert, Bartoloměj Wozovic, Rafael Hessler, Tobiáš Wagner, Jakub Kuntze, Jan Rotte a Valentin Etzelt, z nichž však Dröschel, Hessler a Kuntze l. 1626 k náboženství katolickému přistoupivše statky své v summě 3290 kop mš. podrželi, tak že ze všeho jmění po

*) Před spourou náležely městu Ústí též vesnice Zálesy (Salesl), Podlešín (Podlošín) a Chvalov (Qualen, Kwallen), které obec l. 1680 od císaře Rudolfa II. koupila, ale na zapravení velikých výloh obecních l. 1612 a 1617 prodati musila. (Archiv místodržít. A. 1/1.)

dotčených emigrantech pozůstalého komoře české 7126 kop mš. připadlo. Naproti tomu navraceny byly statky 115 měšťanům, kteří od 10. března až do 5. července 1625 k víře katolické přistoupili; z těchto však odešli opět l. 1626 pro náboženství od města Matyáš Hendschel, Jiřík Müller, Křištof Behr, Jan a Křištof Patzelt a Marketa Rosenzweigová, jejichž čtyry domky, odhadnuté za 210 kop, pak jedna vinice za 200 kop mš. k ruce komory byly ujaty.

Jak velikých útlakův a soužení měšťané od císař. lidu vojenského vystáli, posouditi lze z toho, že jedinou měšťanku Sibyllu Wagnerovou, manželku svrchu jmenovaného a do Perny zběhlého souseda, ubytování vojska v příbytku jejím až do l. 1627 na 4000 říšských tolarů stálo. Město pak od lidu válečného bylo tak zpustošeno, že dle zprávy purkmistra z dne 4. února 1658 k vystavění domů zbořených a spálených (jichž bylo 62 mezi 225 domy před zpourou se tam nacházejícími) nestačilo ani 100.000 kop, a na opravu zdí a bran městských ani 20.000 kop mš. (C. 215, A. 4.)

Unhošť.

Obec města Unhoště (Ounhošť, kr. Pražský) provinila se tím, že v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupila za 1250 kop mš. *statek duchovní*, totiž plat stálý 12 kop 24 gr. mš. z 11 sousedův poplatných, v téměř městysi osedlých, vycházející proboštu, děkanu a *kapitole hradu Pražského*, pak plat 8 kop 26 gr. mš. ze tří sousedův *děkanu kostela Vyšehradského* ročně vycházející (D. Z. 193, B. 11); pročež tyto platy po bitvě bělohorské vytčeným osobám duchovním opět postoupiti a navrátiti musila.

Naproti tomu vedle císař. resoluce z dne 5. října 1628 darovány jsou obci města Unhoště na opravení kostela a vyzdvižení spálené školy, fary, špitálu a jiných zřícenin obecních*) všechny statky, kterých v letech pomínutých *Matyáš Laurýn*, někdejší primas, *Jiřík Laurýn*, bratr jeho, *Jan*

*) Dle zprávy vrchního hejtmana panství Křivoklátského Josue Kofenského z Terešova, na komoru českou dne 4. října 1638 podané, domy v městysi Unhošti na větším díle byly pusté a pohořelé. (C. 215, O. 8.)

Měchura a Matěj Pyntor, sousedé města Unhoště pro náboženství ven ze země ušli, při tom město zanechali a kteří odhadnuté za 8750 kop mš. na král. komoru pro týchž osob zběhnutí v pokutě připadly. Tyto statky obci postoupeny jsou na poručení komory české dne 31. října 1628 od hejmana císař. panství Křivoklátského Tyburcí Čejky z Olbramovic. však na ten způsob, aby obec všechny dluhy na týchž statcích se nacházející splatila, obzvláště též sv. pánu Urbanovi z Pettingu a Persingu na Hořejším Falkensteině a Velkém Kirchheimu summu 1860 zl. rýn., v týchž statcích jemu vykázanou, v rozdílných lhůtách vedle znění císař. resoluce odvésti povinna byla. Tuto milost obec ráda přijala a dotčenou summu panu z Pettingu v lhůtách dle smlouvy vydati se uvolila. Avšak pan z Pettingu nevyčkav lhůt dříve tří neděl touže smlouvu zrušil a ujav se dvoru primasovského, všecko obilí i nábytek z něho pobral a dvůr ten pro rychlejší dosažení svých peněz dotčenému Tyburcímu Čejkovi z Olbramovic za 3900 zl. a tak o 3100 laciněji, než odhadnut byl, prodal, neohlédaje se na to, že Čejka vedle povolení komory české z dne 24. března 1629 toliko polovici rolí k dotčeným statkům náležející sobě koupiti mohl a ostatní všecko ve dvou měsících lidem poddaným v městě Unhošti rozprodati měl. Pročež stěžovala si obec Unhošťská při komoře české, že se to jak od prodávajícího tak i od kupujícího na újmu a škodu její stalo. A poněvadž tato všecka věc na velikém nedorozumění a odporu delší čas zůstávala, a obci Unhošťské, co jí z dotčených statků náleželo, vydáno nebylo, nařízena byla od komory české dne 26. srpna 1642 zvláštní kommisse, kteráž vyšetřila, mnoho-li se obci Unhošťské z dotčených statků vydati mělo od Václava Jindřicha Čejky z Olbramovic, na něhož statky ty po jeho otci Tyburci a po bratřích Jiřkovi Rudolfovi a Karlu Benjaminovi připadly. (C. 215, U. 6.)

Vodňany.

Obci král. města Vodňan (kr. Písek), v němž předešlých let před zpourou l. 1618 sousedův osedlých bývalo 130. kteříž i na předměstí dvory a chalupy sousedské měli, náležely až do l. 1620 statky a důchody tyto:

1. *Statky městské*, totiž: *dvůr* obecní při městě ležící, *Pražák* řečený, při němž bylo dědin $4\frac{1}{2}$ lánů, na něž se sívalo pšenice 75 korcův a žita 150 korců míry Pražské a chovalo se krav dojných 20 kusů, jalového dobytka 15 až 20 kusův a ovcí 450 ku; v *dám obecní s pivovárem*, v němž bývaly ročně 194 var: : 1720 větelů piva; *tři pivovary sousedské*, v kterýchž předešle, když sousedé pořádkem vařivali, na výstav se vařilo piva bílého do 104 varů po 12 větelech, tedy do 1248 větelův, a piva ječného (starého) do 90 várek po 3 sudech Svidnických, což činilo $472\frac{1}{2}$ větele; *tři rybníky*, l. 1616 k městu přikoupené, do nichž se na výtah sázivalo plodu 36 kop; *čtyry mlýny* k šosu městskému náležející, jichž měšťané sami užívali; *cihelna* obecní, v kteréž se pro pohodlí sousedů vypalovaly 3 neb 4 pece cihel; kollatura v městě a kostel filiální na předměstí při špitále. — Mimo užitky z těchto statků městských vycházelo k obci ročně užitků běžných z pivováru přes 1575 zl. rýn., z prodeje vína (z vědra po 1 zl. 30 kr.) nejméně 67 zl., z tří vinopalen 45 zl., z obchodu solního 30 zl., mýta 35 zl., z dobytka poraženého 50 zl. (z volů po 1 zl. 30 kr., z krav po 1 zl., z telat po 30 kr., z ovcí po 15 kr., z vepřů po 45 kr.); z míst při třech trzích výročních 12 zl. a z valchy 2 zl., tedy v jedné summě 1816 zl.

2. *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. k vzdělání města, k špitálu, kostelu Narození panny Marie, na vychování žákův a chudých lidí byly zanechány a od císaře Maximiliana II. dědičně propuštěny, totiž: *rybníky*, do nichž se dávalo ná-sady 695 kop, zejména rybník veliký Dřemlinský s okrajky a vodotokem, rybník Nový Zámostský s okrajky, rybník pod Vokrouhlicí s koutem, Žalářík řečeným, rybník pod cihelnou, Outrata řečený, rybník Příbramovský s dvěma kouty, rybník Zahorský s okrajky a porostlinami; též rybníčky Námétek, Cíp, Kuklů s křovinami a luhem, Čažarovský, Pod šibenicí s okrajky, Kačírek s křovinami, lesem sosnovým a porostlinami, Chelčický, Škorníčků, Pastuší; pak louky obecní i zádušní, na kterých se i s okraji při rybnících do 100 vozů sena a do 40 vozův otavy sklízelo; lán (sedm lečť) *lesů*, jmenovitě les na Veliké Blyštici, les a vrch Malá Blyštice, les

a vrch Koraz řečený s porostlinami, vrch Pražák s porostlinami a dvěma kusy dědiny orné na 25 korců; též *cla a myta* v branách, řeka Blánice, platy obilné z mlýnů na též řece k městu náležitých; též i *platy* a jiné povinnosti, kteréž se od lidí cizopanských na vychování faráře Vodňanského ročně vydávaly, totiž 45 korců ječmene a 15 korců žita od mlynářův. (D. Z. 18, O. 8.)*)

3. *Ves Stošice* s lesy a příslušenstvím, kterou obec křadší kostela Panny Marie l. 1597 od Oldřicha Želízka z Tourového a v městě Vodňanech za 4050 kop mš. koupila. (D. Z. 129, G. 23 & 174, A. 5.) V této vsi bylo před l. 1618 osedlých 13 a 2 chalupy, kteří platili úroků do 20 kop mš, odváděli desátku 7 korců žita míry Pražské po 1 kopě a konali roboty 26 dní orné po 20 gr. a ženní 26 dní po 6 gr.**)

Avšak tyto statky všechny v čas zpourey od l. 1618—1620 přiběhy válečnými do základů byly zpuštěny a spáleny, tak že od svršků, dobytka a nábytků ničeho v nich nezůstalo; též k zkáze a k mizině přivedeny byly na lidu jak městském i sedlském, jenž mečem, ohněm a všelijakými způsoby vojenskými byl přemožen a vyhuben. Neboť město Vodňany, přijavši na počátku zpourey lid stavovský, od císa. vojska dvakráte bylo vzato, totiž l. 1619 od hraběte Buquoye po porážce Mansfelda u Záblatí a potom dne 26. září 1620 podalo se po krátkém odporu knížeti Bavorskému Maximilianovi. Po tomto vzetí a vydrancování města bylo v něm domů zbořených a pustých bez hospodářů 78, domů shořelých 6, též

*) L. 1547 propadla obec Vodňanská též statky obecní, totiž dvory kmetci ve vsi *Truskovické* (díl), dvůr poplužní v *Přestavické*, tvrz a dvůr poplužní s poplužím v *Záhorké*, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1546 od Jiřika a Petra bratří Záhorků ze Záhorki za 1150 kop gr. česk. koupila. Tyto statky prodány byly od král. komory l. 1649 Šebestianovi Kořenskému z Terešova za 850 kop gr. českých. (D. Z. 8, A. 9 & F. 11.)

**) Z těchto statků jak městských tak zádušních vycháseło před l. 1618 v čas pokoje na děkana, žakovstvo a jiné obecné potřeby ročně 538 kop 24 gr., totiž: děkanovi se dávalo hotových 120 kop, pro kaplana 10 kop, pro dva officialy 80 kop a za pivo, žito, pšenici, ječmen a jiné příměny potravní 136 kop; bakaláři 12 kop, kantorovi 11 kop; žakovstvu na chléb a maso 20 kop 24 gr.; zvoníkovi 2 kopy; varhaníkovi 12 kop; hláskému 26 kop; hodináři i s příměnkem 7 kop; zádeckému (porybnímu) i s příměnkem 25 kop; purkmistru i na vychování služů 63 kopy; písaři městskému i s příměnkem 37 kop; servusovi ke stravě i s příměnkem 15 kop a branným třem 12 kop.

všecky domy a chalupy v předměstí byly popáleny, tak že hospodářů na domech v městě zůstalo 32 a vdov na domech 24, všech osedlých tedy toliko 56; ve vsi pak Stožici bylo 8 gruntů pustých a 2 spálené, tak že v ní jenom 3 osedlí a 2 chalupníci zůstali. (W. 69/4.)

V tomto zpuštěm stavu město Vodňany se vším k němu příslušenstvím od vévody Bavorského Maximiliana v pokutě k ruce císaře hned bylo ujato. Statky pak a důchody městské za 15.150 kop a statky zádušní se vsí Stožicí za 10.987 kop, tedy v jedné summě za 26.137 kop mš. odhadnuté, l. 1623 dne 21. června od komory české vedle cís. resoluce *Donu Baltasarovi de Marradas* v summě 70.000 zl., od něho na zaplacení cís. lidu vojenského zapůjčené, zástavou byly postoupeny a bez všech závad k užívání a držení odevzdány, tak že Don Baltasar a dědicové jeho neměli a povinni nebyli statky ty císaři ani žádnému jinému dříve zase postupovati, dokud jemu úplna dána nebude nadepsaná summa zástavní i s nákladem k potřebě zlepšení těch statků učiněným. Mimo to dáno cís. listem Donu Baltasarovi a jeho dědicům ujištění a ubezpečení, že napotom dále, dokudžkoliv ta zástava trvati bude, žádný lid vojenský jízdný ani pěší do města Vodňan i předměstí ani do vesnice Stožice položen býti nemá a nebude, a pokudžby tam někdy lid vojenský položen byl a na důchodech jeho nějaké škody učinil, tehdy že takové škody, dostatečně prokázané, jemu od komory české budou nahrazeny a zaplaceny. (C. 215, W. 21. — D. Z. 467, A. 21.)

Poněvadž do této zástavy nejenom město Vodňany s předměstím, s dvorem poplužním Pražákem, ovčínem, pivovárem a sladovnou obecní, s domy šenkovními výsadními, krámy masnými, mlýny, rybníky, lesy, platy a cly, cihelnou, vápenicí i se všemi spravedlnostmi, nýbrž i všechny statky zádušní svrchu vytčené i ves Stožice byly pojaty; dávalo se z nich po jich zástavě od hraběte de Marradas na potřeby zádušní a městské ročně 926 kop 54 gr. mš., z nichž na gubernatora města Servacia z Fossen, od Marradasa tam dosazeného, 374 kopy 11 gr. připadlo. Když však l. 1628 gubernator města všechny důchody městské od Marradasa na pět let najal, obracel hned všechno jenom k svému užitku, ujímal

se i živností městských, zapovědév měšťanům i řídké pivo z otrub pod omáčku vařiti, k tomu ukládal obci platy neobvyčejné a nemožné, tak že sousedé z každého kotle ve vinopalnách ročně po 15 zl., z každého vědra vína po 1 zl. 30 kr. a ze všeho dobytka poraženého plat jemu odváděti a mimo to, ač všech živností zbaveni, předce cíś. vojsko vychovávat i kontribuci i za statky obci odňaté platiti musili.

Proto podala obec dne 6. června 1630 stížnost svou k císaři s žádostí za vysvobození ze zástavy a navrácení statků zádušních, dokládajíc, že již přes rok nemá žádného kněze, též škola že zbořená a pustá zůstává, špitál spálený a rozvalený rumem leží, město pustne a na mizinu přichází, tak že ani čtvrtý díl sousedů v něm nezůstává pro velikou chudobu, hlad a soužení, nemajíce žádných živností; domů pak zbořených a pustých že více nežli polovice v městě se nachází i ostatní se boří na sousedy při městě zůstalé: a bude-li na dlouze stav tento trvati, že i ostatní obyvatele pryč od města odejít i pustého zanechati musí. Ale tato žádost zůstala beze všeho výsledku.

Když pak po smrti Dona Marradasa († 1638) jeho dědic a bratrovce Don Francisco de Marradas hrabě ze Salentu statky Vodňanské převzal, nechtěl Vodňanským již na nejvýše zchuzeným ani k výchování faráře a žakovstva ničím přispěti, nýbrž odňal jim i várky ječné, z nichž po 15 zl. do důchodu hraběcího odváděti musili. Pročež Vodňanští opětně l. 1638, 1642, 1647 a 1651 se obraceli k císaři, žádajíce za navrácení statků zádušních a živností městských, jichž přes 29 let již neužívali. Avšak za tou příčinou odvrchnosti k nim vězením i jinak příkrě pohrůzkami se přikročilo a v pohledávání jejich překáželo, až na opětnou stížnost jejich vedle cíś. resoluce z dne 1. prosince 1651 král. místodržícím bylo nařízeno, aby s komorou českou věc Vodňanských neprodleně před se vzali a vyhledali, jakým by způsobem městu jejich z té zástavy mohlo býti pomozeno. jakož i aby Vodňanským od hraběte z Marradas a správce jeho ani koho jiného proto, že k císaři se obrátili, nižádné překážky se nedálo a pokudž proto někteří sousedé jakým vězením stíženi jsou, aby ihned byli propuštěni. Potom vedle cíś. resoluce z dne 29. října a 8. listopadu 1652 hraběti

z Marradas bylo nařízeno, aby měšťany poplatky z prodávání vína, z vinopalen a z masa neobtěžoval, jim v živnostech městských a v správě obecní žádné překážky nečinil, nýbrž obojí várky a mýta jim propustil i knihy a pečeti městské jim vydal a vůbec město zachoval v téměř stavu, v kterém je strýc jeho Don Baltasar zástavou převzal. Avšak ani vedle tohoto cíś. rozkazu od hraběte z Marradas Vodňanským ničeho z městských živností nebylo postoupeno, toliko propuštěny jim byly l. 1652 várky ječné, ale chtějíce jich užívati, musili sobě svými penězi jiný pivovár i všecky jiné potřeby způsobiti a toliko na pět sudů vařice z každého mimo posudné též po 1 zl. do důchodu hraběcího odvozovati; k tomu zmírněn jim teprv l. 1659 plat z vína, který z 1 vědra po 1 zl. 30 kr. odváděli, na 45 kr.; naproti tomu ostatní všelijaké platy, kontribuce na vojáky i na potřeby zádušní sami bez pomoci hraběte dávati musili, tak že i léta 1655, když dle cíś. nařízení každá vrchnost ze svých důchodů odvésti povinna byla po 1 dukátu z jednoho osedlého, nikoliv vrchnost, nýbrž obec Vodňanská sama 153 zl. do berně zemské odvedla a mimo to od l. 1640—1660 berní 6406 zl., pak na cíś. vojsko od l. 1635—1660 do 8405 zl. zaplatila; ani knihy městské obci vydány nebyly, nýbrž od hraběcího písaře důchodního se zamykaly, tak že bez přítomnosti jeho žádný zápis do nich klásti se nemohl. — Z těch příčin obec i měšťané u velikou chudobu a nouzi přišli a mnozí sousedé v pustých domech svých bydleti nemohouce je i opustili a jinam na žebrotu se odebrati musili.

Proto opětovali Vodňanští l. 1659 žádost svou za propuštění ze zástavy, dokládajíce, že by všickni, jsouce beze všech živností a již k dokonalé žebrotě přivedeni, musili město opustiti. Ačkoliv pak i hejtmané kraje Prachenského, Arnošt Abund Krakovský z Kolovrat a Jan Oldřich Malovec z Chýnova a Winterberka dne 19. dubna 1660 král. místodržícím zprávu podali, že Marradas měšťany Vodňanské odnětím všech živností k dokonalé záhubě přivedl, tak že ani desátý měšťan chleba nemá a skoro všickni již na žebrotu jíti musí; předce město v zástavě bylo ponecháno Marradasovi, který tuto zástavu podle smlouvy trhové o panství Hlubokou dne 1. října 1661 *Janovi Adolfovi hraběti ze*

Schwarzenberga l. 1669 postoupil, tak že Vodňanským opět mimo várky na 7 sudů piva ječného nic nebylo ponecháno. Ale poněvadž vedle cíś. resoluce z dne 9. února 1669 do listiny zástavní, hraběti ze Schwarzenberga nově dané, nebyly pojaty Vodňanské statky zádušní, které i v první listině zástavní Marradasově byly vynechány; vypověděl hrabě Schwarzenberg dne 11. března 1669 zástavu dotčenou, žádaje, aby mu summa zástavní 70.000 zl. byla vyplacena od král. komory. Tato však neměla žádných prostředků k výplatě města Vodňan, od něhož Schwarzenberg summu zástavní jemu nabízenou v ročních lhůtách po 3000—4000 zl. přijati nechtěl, nýbrž l. 1679 císaře žádal, aby mu toto město pod jistými výminkami dědičné bylo postoupeno. Když pak komora česká k tomu svoliti nechtěla, nýbrž dne 8. března 1679 učinila návrh, aby město Vodňany jakožto bývalé král. město ze zástavy bylo vyplaceno; l. 1680 opakována byla žádost, aby obci v rukou byla ponechána listina zástavní pod protekcí král. komory české proti ročnímu splácení 2500 zl. až do úplného zaplacení summy zástavní. Avšak kníže Schwarzenberg nechtěl k tomu přistoupiti a podržel v zástavě město Vodňany, kteréž po dlouholetém marném vyjednávání s knížetem ze Schwarzenberga Ferdinandem Vilémem a jeho synem a dědicem Adamem Františkem l. 1705 se odhodlalo zástavy se zprostiti složením celé summy zástavní. Když pak obec k tomu konci tři radní k císaři vyslala, vyhrožovali proto úředníci Schwarzenberští městské radě vězením a hleděli vyslaným radním obecním osazením rozdílných míst myslivci a jiným lidem navrát zabrániti; musili však na poručení krajských hejtmánů vedle cíś. resoluce z dne 3. dubna 1705 upustiti od nesprávného jednání svého.

Konečně cíś. resolucí z dne 18. března 1709 povoleno bylo obci Vodňanské vypůjčiti si peněz k zaplacení celé summy zástavní potřebných a vedle cíś. resoluce z dne 16. července 1710 postoupil kníže Schwarzenberg Adam František obci Vodňanské statky městské i zádušní proti složení summy zástavní 70.000 zl., z níž mu však vedle cíś. resoluce z dne 24. října a 29. listopadu 1709 poraženo bylo 5441 zl. 5 kr., náhradou obci vykázaných. Mimo to přenechal kníže obci dědičně za 8000 zl. rýn., kteréž v lhůtách ročních po 1000 zl.

zaplatiti měla, vše, co k statkům obecním prikoupil, totiž dům panský v městě na náměstí ležící, dům židovský nově vystavěný, mlýn předešle gubernatorovi města svrchu dotčenému náležející, zcela nově vystavěný s rybníčkem na 15 kop násady, Pražáček řečeným, pak tři jiné rybníčky na 45 kop násady, řečené Horský, Hrdovský a Nohavice. — Tyto statky odevzdány byly obci král. města Vodňan dle listiny z dne 21. srpna 1710 skrze král. podkomořho zemského Václava Arnošta Markvarta ryt. z Hrádku a hejtmany kraje Prachenského, Jana Jiřího svob. pána z Schuman a Františka Václava Chanovského z Dlouhé vsi a z Chanovic. (D. Z. 413, H. 5 & 467, A. 21. — Archiv místodržitel. W. 69 & C. 215, W. 21.)

Žatec.

Obec král. města Žatce (Saaz) připojila se hned na počátku zpourey léta 1618 k stavům odbojným, podporujíc je kontribucí a dodáváním obilí k vojsku stavovskému, zvláště proto, že primator téhož města Maximilian Hošťálek z Javořic do počtu direktorův a správců zemských byl pojat; mimo to uvítala slavně a častovala Fridricha Falckého při jeho příjezdu do království Českého v městě svém dne 27. října 1619 a darovala mu velikou medenicí a nálevku pozlacenou v ceně 400 kop mš. — Ačkoliv pak město Žatec brzy po bitvě bělohorské císař. nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina se poddalo a jemu za ušetření od vydrancování výplatu 36.000 kop mš. v jistých lhůtách odvedlo; předce potom obci pro vytyčené účastenství ve zpouře byly odňaty v pokutě a odevzdány císař. rychtáři k správě všechny statky její, totiž:

a) Statek *Bezděkov* — zámek pustý a ves Bezděkov s dvorem poplužním, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím; též polovice podacího kostelního u sv. Jakuba na předměstí Žateckém, jak to l. 1555 císař Ferdinand I. obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných v dluhu 1250 kop gr. česk. opět postoupil. (D. Z. 86, J. 16.)

b) Vsi Horky hořejší a Stránce (Stránec), platy na lidech ve vsích Sejrovcích, Milošicích, Ouhosticích, Želči, Libořicích a Deneticích, platy z dědin a zahrad, z chmelnic při městě Žatci, řečených pod Chmelicí, z vinic a luk, z mas-

ných krámů, z řeky; tři forberky na Záhoří, forberky a dvory u sv. Jakuba, ves pustá Kosetice, dvůr špitálský poplužní s příslušenstvím, 4 mlýny pod městem, lesy bez lovů, též cla na vodě a v branách, jak to obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu Nanebevzetí panny Marie, též k špitálu, ke škole a na opravy města od císaře Ferdinanda I. bylo navraceno a potom l. 1561 vrchnost a panství nad tím za 250 kop gr. česk. doprodána. (D. Z. 14, E. 23 & 18, A. 6.)*)

c) Vsi *Holedeč Velký a Malý* s 25 poddanými, s tvrzí, dědinami, lukami, lesy, mlýnem, ovčínem, vinicí, novým dvorem Radkovem a příslušenstvím, jak to obec Žatecká l. 1579 od Jindřicha Oudrckého z Oudrče za 13.500 kop mš. koupila. (D. Z. 20, P. 1. — Archiv místodržít. A. ¹⁵/₆₂.)

d) Ves *Staňkovice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, řekou Ohří s platem, též platy z losů pod Chmelicí a Korečkem v lukách, Naušovské, Caherovské, Hrubšovské a Boňasovské, též pod Bílými břehy na Laních, za Draho-
bejem u louže ve Mlynářích, též v Ráji pod Velechovem a v pustém rybníce u Staňkovic, pak luhy za řekou a 2 vinice, Staňkovská a Chomútovská řečené, s lisy a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Rudolf II. od panství Ličkovského obci Žatecké za 19.500 kop mš. prodal. (D. Z. 27, G. 24 & 170, A. 9. — Archiv místodržít. L. ⁶³/₆.)

e) *Dědina pod Homolí*, mezi cestami k Bezděkovu a Rybňanskou ležící, kterou obec l. 1610 za 240 kop mš. koupila od Rudolfa II., jemuž právem odúmrtím po Jiříkovi Holoubkovovi, měšťanu Žateckém, připadla. (D. Z. 135, A. 24. — Archiv místodržít. S. ¹⁰⁹/₃₈.)

f) *Dvůr poplužní v předměstí a tři domy v městě Žatci*, které soused Jan Březský z Ploskovic, v čas zpoury zemřelý, k zlepšení obce odevzdal. (Viz Březský, str. 41.)

*) Mimo tyto statky propadla obec Žatecká l. 1547 pro své účastnictví ve zpouře též statek *Sedčice*, tvrz a ves s dvorem poplužním; pak ves celou Větrušice a dílem vsi Čejkovice, Žabokliky, Soběsuky, Radičoves a Čeradice; v Holeďi a Třebošicích po 2 dvorech kmetcích, v Rybňanech 1 dvůr kmetců, v Železném platě s lánu dědiny, v Hrušovanech 1 dvůr kmetců a plat z jiného dvoru; též dílem dvory kmetců ve Vykleticích, Tvřčicích, Trnovanech a v Milčovsi, s dědinami, mlýnem u Trnovan a se všemi důchody jinými. (D. Z. 8, H. 13.)

Ale tyto všechny statky, mimo dvůr a domy pod f) vyčtené, obci Žatecké, stálým vydržováním cís. vojska na mízinu uvedené, vedle cís. resoluce z dne 27. května 1627 opět byly navraceny a ponechány s tou výminkou, že od obce vsi Holedeč a Holedeček Janovi Kristofovi sv. pánu z Paaru za summu odhadní měly býti postoupeny. Tím však nebylo spomoženo Žateckým, kteří již první dvě léta po bitvě bělohorské do největší záhuby a závad přišli vychováváním cís. vojska, jehož důstojníkům, zvláště pak nejvyššímu leytenantu hraběti z Nagarol, tehdejšímu kommandantu v Žatci, též na hotových penězích do sta tisíců kop mš. odvésti musili. Dalšími pak výlohami na cís. vojsko zadlužila se obec tak, že dle akkordu, od kommissarů k vyjednávání s věřiteli města nařízených l. 1629 učiněného a cís. resolucí z dne 3. října schváleného, po zrušení dluhů v čas zpourey vzdělaných, ještě měla dluhů před zpourou vzešlých 12.300 kop mš., z nichž věřitelové od pátého dílu summy hlavní upustili, dluhy pak po l. 1620 vzdělané, při nichž věřitelové od všech úroků zadržalých a od třetího dílu summy hlavní upustili, porovnány byly do summy 20.763 kop mš. A poněvadž obec za král. komorou od l. 1614 měla jistot 22.468 kop mš. i s úroky, od l. 1617 zadržalými, vedle zdání král. komory z dne 4. září 1630 mělo město Žatec užiti cís. příročí proti věřitelům svým.

Brzy však potom utrpěla obec opět velikých škod, když l. 1632 město Žatec od lidu saského pod Maredinem mocně bylo vzato; pročež cís. resolucí z dne 25. dubna 1636 prominuto bylo obci 5000 zl. rýn., které na vychování vojska vynaložila z cís. posudného zadržalého. Nicméně přinucena byla obec l. 1637 zastaviti ves Staňkovice s dvorem poplužním za 5000 kop mš. hraběti z Wahl, jehož dědicové jí ještě l. 1663 místo úroků užívali, poněvadž obec summu zástavní vyplatiti nemohla. Neboť l. 1639 přitáhl švédský general Baner s 20 pluky k Žatci a zmocniv se města do dvou neděl tam ležel, všecko obilí a jiné zásoby sousedům a poddaným v okolí pobral a do Litoměřic odvésti dal. Nákladem na toto vojsko vzrostly dluhy obce do l. 1661 na summu 73.229 kop mš., z kteréž při porovnání dne 3. dubna 1663 od některých věřitelů sleveno bylo 6052 kop mš., tak že obec toho času ještě 44.731 kop 42 gr. mš. summy hlavní dlužna

zůstala a se zavázala některým věřitelům ročně 978 kop míš. z příjmů obecních spláceti.*)

Jak zpustošeno bylo město Žatec a znamenitě ztenčeno jeho obyvatelstvo, tehdy veskrz české, poznati lze ze zprávy cíś. rychtáře dne 5. května 1626 na komoru českou podané, dle kteréž ze všech sousedů osedlých a zámožných, městských i předměstských, jichž se l. 1618 před zpourou 460 čítalo, na ten čas zůstalo toliko 205, z nichž jenom 94 osedli kontribuce odváděli a vojáky vychovávali, ostatní však již od mnoha let pro chudobu žádných berní a kontribucí neplatili, ani vojáků chovati nemohli, protože na větším díle nádenní prací a někteří i žebrotou bídne se živili, nebydlíce ani v domech svých, jichž tehdy 57, později pak 107 bylo pustých a pobořených. Příčinou tohoto ztenčení obyvatelstva bylo, že l. 1625 Don Martin de Huerta, dostav se do Žatce za gubernatora, mimo násilí hrozné, kteréž nad sousedy pro náboženství provozoval, nastoupil i na to, že přemnozí měšťané musili mu skládati veliké pokuty peněžité; protož nemohouce déle snéstí nátisků cíś. vojska u velikém počtu v městě ubytovaného, odešli od města větším dílem do Freiberga, zanechavše domův od vojáků zplundrovaných a statečků svých pustých. Byli to zejména měšťané tito:

Pavel Aleš, jehož manželka při statku zůstala. — *František Armperger* zanechal dům prázdný a pustý. — *Filip Beneš*, bradýř, s manželkou; jeho domu v městě, chmelnice a chalupy v Mlynářích ujal se Don Huerta, dům pak dal

*) Příjmy obce Žatecké vynášely l. 1661 v jedné summě 2447 kop 31 gr. míš., totiž ze statků zádušních 582 kopy 33 gr., ze statků městských (z vesnic a dvorů poplužních Holedče a Bezděkova) 773 kopy 25 gr. a důchody městské z pivovárů, domu činžovního, z mlýna, valchů, z trhů týdenních a výročních, ze soli a vína, cla a mýta 1091 kopu 33 gr. Z toho vydala obec téhož roku 2034 kopy 57 gr., totiž: *děkanovi* a *kněží* na hotových penězích 312 kop, pak 8 sudů piva, *Samce* řecného a 6 sudů piva prostředního za 144 kopy, 4 kruhy soli (po 6 sl. za 24 kopy, 200 žejdlíků másla (po 6 kr.) za 17 kop, 200 liber syra za 8 kop, na kuchaře 26 kop a na drvoštěpy 43 kopy; *varhaníkovi* 44 kop, 34 gr., *kantorovi* 28 kop, *zvoníkovi* 30 kop, *kalkantovi* 4 kopy; *na obnově rady městské* 153 kopy, *na úřad purkmistrský* 390 kop, 2 písařům městským 102 kopy, 2 sluhům úředním 24 kopy, 2 hlásným 104 kopy, 2 ponocným 52 kopy, hodinář 10 kop, vodaři 34 kopy, poslům a na útraty pocestní 165 kop, na vydržování kostelův a domův obecních 149 kop, na dlažbě 20 kop a katovi 29 kop. Zbytek z příjmů, vynášející 412 kop 34 gr., obrácen byl k splacení dluhův obecních. (Archiv místo držít. Š. 109/17.)

polnímu bradýři svému. — *Jan Běstounský* zanechal dceři své při městě zůstalé dům v městě pustý, chalupu s chmelnicí a dvě chmelnice v Mlynářích a v Ráji. — *Anna Beškovcová*, vdova s dětmi, zanechala matce své k opatrování dva domy v městě, dva dvory s dobyt看em na Skotnici a na Loubí, tři chalupy, chmelnice pod 30 hromad tyčí a 30 kop záhonů dědin. — *Šimon Blšanský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Štěpán Borecký* zanechal dům pustý a prázdný. — *Kateřina Cedlicerová (Zedlicarová)*, vdova, zanechala dva domy v městě, dvůr u sv. Jakuba, 9 chmelnic, 4 kusy pole. — *N. Comes* zanechal dům pustý. — *Vít Cruciger* s manželkou; dům pustý, chalupu, 4 chmelnice a 3 kusy dědin. — *Jiřík Čermák*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Černý* zanechal dům pustý. — *Jan Červenka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav Červený* zanechal dům pustý rozbořený v městě, dům se sladovnou na předměstí, chmelnic pět a kus dědiny. — *Tomáš Dentulín* zanechal v městě dům od vojáků zbořený a chmelnice. — *Pavel Enykl* zanechal dvůr pustý, sladovnu, chalupu, dědin 2 kopy záhonů, chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Tobiáš Felix* s manželkou, zanechal dům v městě pustý, dvůr, sad pod Bezděkovem, 3 chmelnice, 2 rolí a chalupu na Pražském předměstí. — *Jiřík Flíček*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Gryllová* zanechala dům v městě. — *Jiřík Grym*, jehož 2 domy pusté, chalupu, rolí a chmelnice opatroval jeho bratranec. — *Samuel Grym* zanechal dům prázdný. — *Matyáš Hajsmon*, při jehož statku zůstala manželka. — *Martin Heník* zanechal dům s lékárnou, 2 chmelnice s chalupou, dědinu a spáleniště. — *Tomáš Hermon*, jehož manželka zůstala při statku. — *Václav Hlaváček* zanechal dům prázdný. — *Jan Holubář* s manželkou. — *Václav Homolka* zanechal chalupu a 3 chmelnice. — *Dorota Hošťálková*, vdova po odpraveném primátorovi Maximilianovi Hošťálkovi. (Viz str. 171.) — *Václav Hromádko* zanechal chalupu a chmelnici. — *Šimon Hubka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Jelínek* zanechal dům v městě. — *Bartoloměj Jesenický*, jehož dům zůstal pustý. — *Jiřík Jihlavský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Karel Jindra z Fürstefeldu*, od města l. 1626 ušlý, sloužil potom u nepřítel, kdež zemřel. Proto v pokutě ujat

byl od císařského rychtáře statek jeho *Strkovice* (kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním a 2 rybníky, Strkovským a Hradištěským, předešla k panství Ličkovskému náležející, který l. 1596 od krále komory Václav Jindra (jinak Sládek) za 9000 kop míš. koupil. (D. Z. 171, E. 18.) Tento statek, na němž též sestra Jindry, Regina Labušková, její ujec Jan Jindra a Kateřina Wagnerová dšly své měli, postoupen byl celý za kontribuci vojenskou, na něm v 1051 zl. 20 kr. zadržalou, *Donu Martinovi de Huerta*, který jej, ačkoliv dotčeným příbuzným Jindry vedle císař. resoluce z dne 2. června 1628 v dšlech jejich měl býti odevzdán, přes všecka nařízení krále místodržících a komory české až do své smrti (l. 1644) podržel a tak zpustošil, že l. 1644 od krále komory jenom za 4046 kop 22 gr. míš. byl odhadnut. Díl z tohoto statku po Karlovi Jindrovi král. fisku v summě 1011 kop 35 gr. připadající císař. resolucí z dne 22. června 1644 postoupen byl v summě 949 zl. Johanně Majdaleně roz. Kostomlatské z Vřesovic, manželce plukovníka Martina de Bachenhay, na porážku její pohledanosti Vřesovické 6538 kop 36 gr. míš. (C. 215, G. 5 & S. 1. — D. Z. 152, N. 26.) Mimo to zůstalo po Jindrovi při městě Žatci *sboženišť chalupy* se zahrádkou, pod Mlynářskou branou ležící, kteréž za 10 kop míš. odhadnuté darováno bylo k návrhu komory české dne 18. listopadu 1665 vdově *Dorotě Korcové* za rozdílné služby fiskální, které její manžel Adam Korec, adjunkt při úřadě rychtářském v Žatci, bez odměny byl vykonal. (C. 215, G. 5.) Naproti tomu statek manželce Jindrově Zuzanně, též ze země ušlé, náležející, totiž dům pustý v městě, sladovna se stodolou na předměstí, dvůr pustý a chalupa 13 kop záhonů dědin, 2 vinice a 6 chmelnic, postoupen byl l. 1633 na poručení krále místodržících *Jiříkovi Královickému*. písaři Žateckému, k ruce dceři jeho, vlastní to vnučce dotčené Jindrové, při níž její dcera a manželka Královického pro náboženství v cizině se zdržovala. (C. 215, S. 1.) — *Pavel Kalix* dvůr pustý a chmelnic pod 10 hromad tyčí postoupil plnomocenstvím Danielovi Žlutickému. — *Lidmila Kalyhrachová*, vdova, zanechala dům pustý v městě, dvůr pustý na předměstí, 6 kop záhonů dědin a chmelnici pod 4 hromady tyčí. — *Jeronym Kasík*, jehož dům v městě s pivovárem, chalupu, 9 kop záhonů dědin a chmelnici pod 12 hromad

tyčí ujal cíř. rychtář l. 1633 k ruce král. komory. — *Jan Kardynal*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav mladší Klatovský*, městský rychtář, zanechal dům pustý v městě, chalupu se stodolou na Skotnici, 2 chalupy pod Malou brankou, 9 dědin u Bezděkova, za Meyskou branou, v Závo-
dištích, na Kamenném vršku a u Milošic; louku v Pekle a 2 chmelnice. Tyto statky, kteréž otec jeho v správě měl a potom dcerám svým postoupil, od král. komory byly ujaty, poněvadž Klatovský l. 1631 s lidem saským se navrátil a při kommissi konfiskační Fridlandské byl odsouzen. — *Pavel Kočka*, při jehož statku manželka zůstala. — *Jan Komárek* zanechal dům v městě pustý. — *Jan (Eliščin) z Králic*, král. rychtář v městě Žatci, odešel s manželkou svou Eliškou l. 1625 ze země do Freiberga, poněvadž Don Martin de Huerta se zmocnil jeho statku za příčinou nezaplacení 16 porcí, vojákům z toho statku týdně na 85 zl. vykázaných, anobř i vězením mu hrozil, nepřistoupí-li k náboženství katolickému. Statek jeho — totiž *dva domy* v městě Žatci, v nichž bylo nábytku, šatstva a nádobí za 1371 zl., 10 sudů vína, celý var piva ječného (potom za 108 kop míř. prodaného) a 9 sudů piva řidkého; též *tři dvory* s několika poddanými při téměř městě, s dobyt看em (26 kusů hovězího, 281 ovčího a více jiného) a velikými zásobami obilí — odhadnutý za 20.000 kop, vydán byl od Jindřicha Berga z Reinfeldu, král. rychtáře, *Donu Martinovi de Huerta*, od něhož vedle cíř. resoluce z dne 21. května 1625 byl postoupen za 6000 kop nejvyššímu lieutenantovi *Kašparovi Krambovi (Grambe)*, který však složiv na summu dotčenou toliko 2000 zl., téhož statku se vzdal, žádaje, aby mu místo něho některý dům v Praze náhradou byl dán. Potom k rozkazu komory české dne 10. listopadu 1628 odevzdán byl též statek, z něhož Huerta 2824 zl. užítku přijal, *Janovi Třeštíkovi*, jemuž jej Jan z Králic jakožto uci svému listem daným ve Freibergu dne 3. dubna 1628 byl postoupil. Ačkoliv pak z Králic všecko jmění kšaftem z dne 8. října 1632 odkázal manželce své Alžbětě a nevlastním synům svým, Tomášovi, Ludvíkovi a Janovi Mleynkům, na rovný díl k dědičnému držení; nicméně podržel Třeštík statky dotčené dle vynešení komory české z dne 27. listopadu 1662, protože z nich při kommissi

transactionis l. 1629 za Jana z Králíc 1500 zl. pokuty složil a Huertovi na 10.000 zl. odvedl. (C. 215, E. 4 & S. 1. — Lib. confisc. 2, f. 500.) Naproti tomu pozůstalost po Alžbětě z Králíc při obci Žatecké, l. 1642 za 190 kop míš. odhadnutá, od král. komory byla ujata, totiž: chmelnice na Trávnice od kolika let pustá bez tyčí za 20 kop, chmelnice ve Mlynářích bez tyčí za 30 kop, kus dědiny (50 záhonů na 2 korce výsevku) za 10 kop, 80 záhonů pole na 6 korců výsevku u Křížka zvaného za 50 kop, 60 záhonů pole k Velechovu ležícího za 50 kop, spáleniště sladovny a stodoly na Pražském předměstí za 30 kop míš. (C. 215, G. 5.) — *Martin Kulhánek* s manželkou, zanechal 2 domy v městě, dvůr, sladovnu a chalupu na předměstí, 5 dědin, 2 chmelnice a vinici dcerám svým katolickým. — *Marie Kurková*, vdova, zanechala dům v městě s pivovárem, dvůr se sladovnou, 3 dědiny a 4 chmelnice. — *Jiřík Kyndl* zanechal chalupu v předměstí. — *Samuel Labuška* a jeho manželka zanechali dům pustý, dvůr za mosty, dědin 16 kop záhonův a chmelnice se sady. — *Johanna Litomyšlská* zanechala dům v městě. — *Jan Malinovský* zanechal dům prázdný v městě. — *Ondřej Maňkus* s manželkou, jehož dům v pokutě byl ujat, protože Maňkus ve vojsku saském sloužil. — *Kateřina Matušíková* zanechala dům prázdný. — *Jiřík Mazánek*, jehož dům v městě. 2 chalupy, dvůr se stodolou, 3 kusy dědin a 5 chmelnic císař. rychtář k ruce král. komory v pokutě ujal. — *Jeronym Němcovic*, jehož manželka při statku zůstala. — *Pavel Nosek* zanechal dům prázdný v městě. — *Anna Novenarynská*, vdova, zanechala dům pustý a chmelnic. — *Jan Obrman* zanechal 2 dědiny a 3 chmelnice, při nichž manželka jeho zůstala. — *Jan Pacovský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Pečenková* zanechala dům prázdný v městě. — *Jan Pekat*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Pilátová* zanechala dům v městě. — *Kateřina Piskáčová* zanechala dvůr se sladovnou na předměstí, 2 dědiny a 2 chmelnice. — *Favřinec Plískač* zanechal dům, sladovnu, chalupu, dědin 5 kop záhonů a chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Blázej Prátelek* zanechal chalupu v předměstí se zahradou a chmelnic. — *Jan Pražák*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Příbramský*, vdovec. — *Matyáš Příbramský* s manželkou za-

nechal dům v městě se svršky a velkou zásobou piva, též chmelnice. — *Jan Prkno*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Václav Ratajský*, vdovec, jehož dům pustý, dědin 7 kop záhonů a chmelnic pod 9 hromad tyčí k ruce sirotka bylo opatrováno. — *Barbora Ronšová*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Rousek* odešel již l. 1621, zanechav dům v městě, dvě chalupy a 4 chmelnice svým věřitelům. — *Jan Říčka* zanechal dům v městě, 2 kusy dědin a chmelnice pod Trnovany a v Mlynářích. — *Tomáš starší Samek*, jehož manželka zůstala při statku. — *Pavel Sedmera*, jehož manželka zůstala při statku. — *Anna Skalová* zanechala dům v městě, dvůr, chalupu se zahradou, 6 chmelnic a 5 kusů dědin. — *Martin Sklenář*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Pavel Sojka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Soustružník*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Strakovnický* zanechal dům prázdný v městě. — *Zuzanna Svatková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Martin Svoboda*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Syráček* s manželkou, jehož dům a chmelnici otec jeho k ruce dítěte zanechaného opatroval. — *Řehoř Šmíd*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Daniel Šmíka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Diviš Šmíka* s manželkou, jenž dům v městě, dvůr na předměstí, vinice na Starých horách a pod Záhořím, chmelnice ve Velkém kole, kus dědiny a sad v Malém kole a 10 kusů dědin pod horami, nad horami a v Pekle dceři své k správě poručil. — *Jiřík Šoustal* zanechal dva domy v městě, dvůr, dvě chalupy, 7 chmelnic, sad a 6 kusů dědin. — *Zuzanna Tábořská*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Tesák*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Tichý*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Třeštlík* zanechal dům v městě, dvůr pustý se sladovnou, 2 chalupy ve Mlynářích, 6 chmelnic, 2 sady a 11 kusů dědin. — *Daniel Trojan* a *Jan Turnovanský* zanechali domy prázdné v městě. — *Tylmovský*, po němž zůstal dům zbořený. — *Jan Uříčka* zanechal dům v městě s mnohými svršky. — *Samuel Vavrouš* zanechal dům v městě, tři chalupy, 2 vinice s lisem, 2 kusy dědin a 2 chmelnice. — *Michal Waydner*, jehož dům v městě pustý, chalupu, 3 chmelnice a 3 kusy dědin l. 1633 k ruce král. komory držel cíš. rychtář. — *Jero-*

nym Vejvoda zanechal chalupu v předměstí a chmelnici. — *Anna Veselíková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Tomáš Vočehovský*, jehož manželka zůstala při statku. — *Vohanka*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Anna Vokáčková*, vdova, zanechala chalupu v předměstí a 2 chmelnice. — *Vít Vojtěch* zanechal dům pustý, chalupu a chmelnice. — *Anna Voříšková*, vdova, zanechala chalupu na předměstí a chmelnici. — *Bohuslav, Jan a Ondřej Vraštilové* zanechali domy prázdné v městě. — *Václav Vysocký* zanechal dům v městě s pivovárem, dům druhý rozbořený, dvůr a chalupu na předměstí, dědin 10 kop záhonů, 5 chmelnic. — *Vavřinec Zahorský* odevzdal plnomocenstvím Simonovi Čejkovi dům v městě, který l. 1618 za 2000 kop mš. koupil od kněze Cipriana Pešiny, praedikanta a tehdaž děkana Žateckého, jemuž 1400 kop dlužen zůstal; též dvůr na Skotnici. 2 chalupy, 4 chmelnice a dědin 21 kop záhonů. Těchto statků ujal se Don Huerta a dal svému fendrychovi dům dotčený, který potom l. 1636 cís. rychtář k ruce král. komory za 1300 kop mš. prodal. — *Jan Zahumecský* zanechal dům prázdný v městě. — *Jan Žáček* zanechal dva domy v městě. — *Mistr Floryan Žlutický* s manželkou, potom v Anhaltsku žijící, jejíž 2 domy v městě, dvůr, 2 chalupy v Balcíně s chmelnicí a pod Malou brankou, 5 chmelnic a 5 kusů dědin k ruce král. komory v summě 1070 kop byly ujaty. — *Daniel Žlutický* zanechal dům v městě.

Statků po těchto sousedech pozůstalých ujal se cís. rychtář, dědiny pak a chmelnice aby pusté nezůstaly, odevzdal již z jara l. 1626 sousedům při městě zůstalým k oseti a vzdělání, tak že z nich každý buď polovici neb třetinu užítku odváděti měl do důhodů král. komory, do nichž obráceno bylo též co se našlo po některých měšťanech sladův. obilí, dobytka a dříví.

Mnozí z vytčených sousedův od města ušlých potřebovati se dali nepříteli pod Mansfeldem, někteří pak v poli padli. jiní s Mansfeldem do Braniborska ujeli a ztrativše všechno jmění své mohovité, zase do Žatce již l. 1626 se navrátili k statkům svým, kteréž jim opět byly odevzdány, když k náboženství katolickému přistoupili. Naproti tomu někteří emigranti l. 1629 se navrátili, nechtíce náboženství kato-

lické přijati, od císařských opatření jsou vězením, z něhož dle poručení císařských místodržících z dne 6. června 1629 propuštění býti neměli, leč by k víře katolické přistoupili.

Mimo tyto měšťany za let následujících i mnozí jiní, když všechno na vojáky vynaložili, od statků svých pustých odešli, tak že l. 1633 nikoho nebylo, kdo by statky ty opatrovati neb koupiti chtěl. S některými sousedy i purkmistr *Martin Radomický* l. 1632 při vpádu saském od města odběhl a v Drážďanech se usadil, přistoupiv k náboženství luteranskému; pročež dům jeho, l. 1628 za 1800 kop míš. koupený, též chalupa a 5 chmelnic od král. komory l. 1645 byly ujaty.

S lidem nepřátelským kurfiřta Saského a knížete Altenburského l. 1631/2 navrátili se do Žatce ze sousedů předešle ušlých tito: Ondřej *Maňkus*, Václav mladší *Klatovský*, Gabriel *Řehlovský*, Václav *Fouček*, Zachariáš *Kočárek* (*Gottschalk*), Ciprian a Maximilian *Hošťálkové*. Zároveň s nimi do města přijeli někteří emigranti stavu panského a rytířského, zejména Vilém Fridrich *Libšteinský z Kolovrat* a na Liborčicích, Sigmund Vilém *Licek z Risenburku* a na Tuchařovicích, Alexander *Kaplír ze Sulevic*, Rudolf *Hrobčický z Hrobčic*, Bohuslav *Hrobčický* se synem svým Adamem, Jan Hanuš *z Nostic*, syn Adama Nostice na Kounově, Adam a Jiří *ze Štampachu*, Karel *Grawinger ze Saleku* (Graefinger ze Sadku), Oldřich Sigmund *Mirešovský z Mirešovic*, Jetřich *Sekerka ze Sedčic* a Krištof Erhard *Waisschlic* (?), kteří všickni knížete Altenburského, v Žatci tehdáž zůstávajícího, navštěvovali a proto i s měšťany svrchu vytčenými při kommissi konfiskační Fridlandské všeho jmění byli odsouzeni. — Potom l. 1639 navrátili se do Žatce s lidem švédským též někteří z emigrantů českých, zvláště *Fictum*, který býval na Brunnersdorfě; tento s měšťany zle a ukrutně nakládal i purkmistra pohlavkoval a bradu mu vyrval.

Konečně poznamenati dlužno, že v Žatci propadli v pokutě domy své osoby stavu panského a rytířského tyto: Vilém starší Doupovec, Krištof z Fictum, Joachym mladší Hora z Ocelovic, Bohuslav a Krištof z Hrobčic, Fridrich Sekerka ze Sedčic, Adam, Jindřich a Vilém ze Štampachu. (C. 215, S. 1. — S. ¹⁰⁹/₃₉.)

Dodatky a opravy.

Anjel Jiří při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 odsouzen byl dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Balbin Vilém odsouzen byl dne 26. června 1623 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Barnšteina Jan Kunrat, jinak Jan Charvat z Bernšteina (str. 205).

Bechyně z Lažan Václav mladší odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 5).

Bejček z Nespečova Jan odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 6).

Bejček Jindřich odsouzen dne 26. května 1623 polovice jmění (str. 6).

z Bejšova Jan odsouzen polovice jmění (str. 7).

Berglar viz Perglar.

Beřkovský Mikuláš odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 20).

z Boršic Martin při kommissi konfiskační perdonován.

Bošinský Jan Šťastný dne 30. května 1623 odsouzen byl třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Bradský z Labouně Friderich Otík (str. 39).

Branovský Kašpar při kommissi konfiskační 1623 odsouzen byl třetiny jmění; neměl však ničeho (str. 40).

Brťický (snad Brtnický) Beneš odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno.

z Bubna Jan starší odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 43).

z Bubna Jaroslav odsouzen byl dne 3. prosince 1622 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Bubna Mikuláš odsouzen byl dne 29. listopadu 1622 polovice jmění (str. 44).

Budkovský Mikuláš odsouzen dne 3. prosince 1622 (str. 45).

z Cetvic viz Zedvic.

Čabeličtí ze Soutic Adam, Aleš Adam a Prokop, odsouzení dne 7. dubna 1623 třetiny jmění (str. 57, 58).

Čachovský ze Svěmyslic Václav, jinak Čakovský (str. 59).

Čáslav z Podolí Hynek odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 59).

Černín Jan Petr odsouzen dne 30. května 1623 (str. 67).

Deymek Jiří odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Dobřenský Jan starší odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 75).

Dobřenský Vilém odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Doupovec Bedřich, jinak Jetřich (str. 85).

z Elenic Bernard starší odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 94).

Na statku jeho Kobylnickém bylo dle taxy ve čtyřech vesnicích (Kobylnice, Ceradice, Palčec a Bělíchov) 20 osedlých, z nichž 4 s potahy a 16 chalupníků, kteří odváděli vrchnosti ročně platů stálých (úroků, slevic a za roboty) 46 kopý 24 gr. mš.; mimo to povinni byli 4 usedlí s potahy svými rolí při dvoře zdarma orati a t. d.

z Elsnic Bohuslav a Jan Arnošt, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzení, prvý třetiny, druhý polovice jmění, kteréž není vytčeno (str. 96).

z Gerštorfu Frídrieh odsouzen dne 17. listopadu 1622 třetiny jmění. (Viz Gerštorf Mikuláš, str. 115 & 117.)

Globner z Globna Jan Albrecht (str. 122). Při statku Pochlovickém bylo l. 1623 poddaných 19, v Pochlovicích (Puchlovice) 9 a v Kaltenbrunn 10, z nichž vycházelo ročně platu stálého (úroků, za slepce, vejce, sýr, vánočky, obilí úroční a roboty) 106 kop 1 gr. mš. Při dvoře poplužním chovati se mohlo 26 krav dojných (z jedné roční užitek počítal se na 2 kopy) a 300 kusů ovcí. (C. 215, G. 6.)

Graefinger ze Sádku, jinak Groffinger ze Soletu (str. 124).

Gryspek z Gryspachu Jan Jaroslav odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Habsperger z Habsperku Jiří Sigmund (str. 131). Statky Gehay, Schönbrunn a Langendörfls, předešle k zámku Tachovu pod léno náležející, l. 1617 od krále Matyáše za jistou summu peněz Volpře Habspergerové, roz. z Trautenbergy, z manství byly propuštěny. (D. Z. 139, F. 8.)

Had z Proseče Tomáš (str. 132). Statky jeho *Jirny a Zelenče*, ač na ně léna nepřijal, po jeho smrti vedle dobrého zdání král. prokuratora z dne 23. prosince 1625 k ruce krále byly ujaty. (Lista condemnat. f. 16.)

Hamza ze Zábědovic Bořek (str. 134). Na statku Teplicích dolních bylo dle taxy l. 1627 mnoho gruntův a chalup pustých, jednak morní ranou, jednak velikým nesnesitelným soužením a nátlisky vojenskými, tak že na statku tom jenom 4 sedláci a 11 chalupníků zůstalo, kteří toliko tři klisny, 1 hříbě a 5 krav svých vlastních měli. Předtím vycházelo z poddaných téhož statku ve vsi Teplicích ročního platu stálého 20 kop 24 gr. mš., ovsu ouročního 35 korečů po 30 gr., slepic 63 po 4 gr., loje z krámu 1 kámen za 2 kopy, robot orních 56 dní po 20 gr., žeti 43 dní po 4 gr., sečení 26 dní po 6 gr., dřev dělání 35 sáhů po 4 gr.; ze vsi Janovic vycházelo l. 1627 od 26 sedlákův a 15 chalupníků ročně úroku 18 kop 11 gr., ovsu úročního 39 korečů, slepic 97, vajec 190, loje z krámu 1 kámen, robot orních 73 dní, sečení 36 dní, žeti 43 dní, dříví dělání 64 dní. (C. 215, H. 2.)

Hartič z Hartče Mikuláš (str. 138). Na statku Janově (Johnsdorf) bylo dle taxy l. 1623 při dvou dvořích 12 lánů rolí, 6 lánů po 400 kopách mš. a 6 lánů po 300 kopách mš., luk do 53 vozů sena a 21 vozů otavy po 1 kopě 30 gr. a 1500 provazců lesů po 1 kopě 30 gr.; z vesnice dvou vycházelo od 21 sedlákův a 27 domkářů úroku 31 kop mš., roboty ženní 280 dní po 4 gr. a sečení otavy od domkářů 176 dní po 2 gr. (C. 215, H. 4.)

Hartič z Hartče Moric (str. 139). Ve vsi Záluží bylo dle taxy l. 1623 poddaných 36 (z nichž 8 s koni, 24 robotníci ruční a 4 domkáři), z nichž vycházelo obilí ouročního 33 1/2 korce žita po 1 kopě mš., 33 1/2 korce ovsu po 30 gr., 32 slepic po 6 gr., robot 577 dní beze stravy a 34 dní ve žních se stravou. (C. 215, H. 4.)

Haugvic z Biskupic Jan Adam l. 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 139).

Hiršpergerové Jan Baltasar a Erazim odsouzení dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 (str. 144).

z Hiršperku bratři Jan Baltasar a Erazim (str. 144). Ve vsích *Outěchovicích a Břevnovišti* (Břevništi) bylo dle taxy l. 1658 poddaných usedlých 29 (15 sedláků, 11 zahradníků a 3 chalupníci) a gruntů pustých 14 (4 sedlské, 1 zahradnický a 9 chalupnických); mimo to bylo tam osob podružských poddaných 13, dětí do 10 let stáří 51, od 10—25 let 27, úhrnem tedy 120 obyvatelův. Živnost jejich největší byla v předivu, jakož pak na mnoze lnů a nejvíce ovsů seli. Rolí užívali (mimo

zarostlé) 336 korečů, na něž vyseli na zimu pšenice 7 korečů 1 větel a žita 118 korečů 3 větele. Dobytka chovali všickni 16 koní, 10 volů, 51 krav, 42 kusů jalového. Jeden každý usedlý měl kus lesa svého, jehož i k stavění užívatí mohl; též loučného každý měl spotřebu. Od těchto poddaných vycházelo vrchnosti platu úročního 19 kop 59 gr. miš. ovsu 17 korečů po 20 gr., husí 24 po 10 gr., slepic 28 po 6 gr., vajec 343 po 1 den., roboty orání 38¹/₂, dne po 20 gr., žeti 155 dní po 6 gr., sečení 5 dní po 8 gr., dříví přivážení 20 vozů po 10 gr., žita svážení 120 mandel po 1 gr., příze předení 100 pásem, vláčení 30 dní po 10 gr. a j. v. — Při dvoře poplužním bylo rolí v rovině ležících 8, lánu po 300 kopách miš., rolí zarostlých 4 lány po 150 kopách miš.; dobytka se chovávalo a chovati mohlo 12 koní, 40 krav dojných, 20 jalového, ovčích bahní 600, jalového 400; avšak l. 1658 bylo tam jenom 1 tele roční, 2 volí tažní, 30 bahní a 30 jalových ovcí. — Lesů jedlových v trojím položení, větším dílem v místech nepřístupných, bylo 14 lečí po 100 kopách miš. — Lomy rudy železné byly tři, v lese Granzheid, v lese obecním a na Franzelbergu, v nichž před 25 lety se nalímalo do 625 vozů rudy, která však na dotčených horách ležeti zůstala, poněvadž hamr byl rozbořen. (C. 215, H. 8.)

Hlaváč z Vojenice Jindřich odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 145).

Hložek z Žampachu Albrecht odsouzen dne 31. října 1622 (str. 146).

Hodějovská Dorota, roz. *Hrzaňova*, místo *Hrzaňkova* (str. 151).

Hodějovský Bernard starší (str. 149). Dle odhadu l. 1623 měly vesnice *Řepice*, *Černíkov* a *Domanice* 28 osedlých, kteří ročně odváděli uroků sv. Jirského a Havelského 50 kop, za roboty (klidění luk) 12 kop 24 gr., slepic 173 po 6 gr. a vajec 2 kopy po 10 gr.; ve vsi *Droužetici* bylo osedlých 12, kteří platili uroků 12 kop 48 gr., za roboty 8 kop. a odváděli slepic 76 po 6 gr. — V *pivováru* Řepickém, k němuž náleželo 5 krčem, svařiti se mohlo ročně 30 varů po 10 větelích a z 1 větele počítalo se užitku 30 gr. miš. *Rybníků* bylo 10, do nichž se sázelo násady kaprové 197 kop (po 10 kopách gr. miš.); pak u *Droužetice* 5 rybníků na 21 kop násady. *Lesů* náleželo k statku Řepickému 7 lečí po 24 tenatech, 1 leč za 100 kop miš. počítajíc. Při dvoru Řepickém byly 3 lány dědin po 400 kopách miš.; při dvoru Droužetickém 1¹/₂ lánu dědin za 500 kop miš. odhadnutých; luk při obou dvorech bylo do 40 vozů sena a otavy. (C. 215, H. 12.)

Hoffman z Minichhofen Jiří Arnošt na Mostově odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno. Jeho syn Křištof (str. 156) prodal statek Mostov l. 1630 Janovi Fridrichovi z Vchynic za 25.000 zl. rýn. (D. Z. 144, C. 8.)

Hok Šebestian Jindřich omylně uveden místo *Hájek* z *Robčic* (str. 163 & 133).

Holčpöper Vincenc odsouzen třetiny jmění (str. 164).

Homut z Harasova Václav starší a jeho syn *Jindřich Šťastný* odsouzeni dne 31. října 1622 třetiny jmění (str. 165).

Horčice z Prostého Mikuláš odsouzen třetiny jmění nevytčeného. *z Hozlav Jan Jiří* a *Jindřich starší* odsouzeni dne 30. května 1623 (str. 174, 175).

z Hozlav Oldřich odsouzen dne 17. června 1623 (str. 176).

Hozlaur Vilém (str. 178). Dle kontratasy bylo 7 lánů dědin po 400 kopách miš. při dvořích poplužních v *Slapech* a *Dražičkách*, v nichž se chovalo dojných krav přes 30, jalového dobytka přes 20 a ovcí přes zimu 700 kusův; luk na 80 vozů sena a 30 vozův otavy po 1 kopě miš.; lesů na 24 tenat přes 18 lečí po 200 kopách miš.; rybníků 5, v nichž 48 kop násady kaprové po 10 kopách miš.; cihelna vynášela přes 12.000 cihel, tisíc po 2 kopách miš.; v *pivováre* vařovalo se ročně 312 věder, z vědra 30 gr. miš. čistého užitku. — Ve vsi *Slapech* bylo osedlých 12 a chalupníků 3, v *Dražičkách* osedlých 5 a chalupníků 7, v *Lhotce* Hno-

jové 3 osedlí; z těchto 30 poddaných vycházelo úroku sv. Jířského a Havelského 59 kop 15 gr. miš. a ovesa 62 korce míry Pražské po 40 gr. (C. 215, H. 5.)

z Hradeštiny Adam odsouzen dne 29. října 1622 (str. 179).

Hrobčický Bohuslav (str. 181). Dle odhadu statku Ličkova l. 1623 při 6 dvořích poplužních, jichž stavení za 1500 kop miš. byla odhadnuta, bylo 41 lánů rolí po 400 kopách miš., a chovati se mohlo v týchž dvořích 90 krav dojných, 120 kusů dobytka jalového, 180 sviňského a 2500 ovcí v 5 ovčinech; *lesů* náleželo k téměř statku 118 lečí po 100 kopách miš.; *rybníků* kaprových 3 a k násadě 19, v nichž se nasaditi mohlo plodu 40 kop po 10 kopách miš. Poddaných náleželo k téměř statku v 9 vesnicích 98 (z nichž 25 s potahy), kteří vrchnosti odváděli ročně úroků o sv. Jíři a Havle 192 kopy 55 gr. miš. na hotově, pak 69 koreč pšenice po 1 kopě 30 gr., 73 korce žita po 1 kopě 15 gr., 17 koreč ječmene po 1 kopě, 57 koreč ovesa po 40 gr., 336 slepic úročních po 6 gr., 31 kop vajec po 8 gr. 1 den, a konali roboty ženní 171 $\frac{1}{2}$ dne po 6 gr., orání 24 $\frac{1}{2}$ dne po 30 gr., dovážení dříví 33 vozů po 20 gr., vykopávání řepy 7 záhonů po 3 gr. — Mimo to dávalo se nájmu z mlýna Trnovanského, o 4 kolách mouchých, 1 stupni a pile, 200 koreč žita míry staré Žatecké, pak za vykrmení 15 vepřů po 4 kopách miš. a 12 kapounů po 15 gr.; z mlýna ve vsi Klučku o 1 kole nájmu 46 koreč žita a vykrmení 1 vepře; z mlýna pod Želčí o 1 kole nájmu 14 koreč žita; z mlýna v Nečenicích o 1 kole nájmu 13 koreč žita. — Zámek Ličkov, nákladně vystavěný, vůkol příkopy obehnaný s pokoji pěknými vrchními i dolejšími, pod střechou cihelnou bezpečný, odhadnut byl za 2000 kop miš., obora okolo zámku, zdi obehnaná, na 40 kusů zvířet, za 600 kop, při zámku zahrada kořená, zdi obehnaná, za 200 kop, zahrada pro vaření též zdi obehnaná za 200 kop, štěpnice za 250 kop; *pivovár* v předhradí, od kamene vystavěný, se spilkou, hvozdem a sklepem, vše klenuté, s pokoji a světnicemi nad tím vystavěnými a sejkou, vše pod střechou cihelnou dobře opatřeno, s pávní, káděmi a jinými potřebami, odhadnut za 300 kop miš.; v témž pivovár bývalo do roka 40 varů po 35 korcích ječmene, z každého varu po 16 vědrech piva starého a 4 vědrech prostředního, tedy ročně 640 věder piva starého, z něhož vycházelo užítku po 30 gr. z vědra, a 160 věder piva prostředního, z vědra užítku po 15 gr. — *Tvrz Nečenicá*, od kamene nově vystavěná, s pokoji vrchními i podzemními, odhadnuta za 600 kop miš.; *tvrz u Želče*, stavení prostranné s pokoji vrchními i dolejšími, od kamene vystavěná, odhadnuta za 500 kop miš. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Jiří (str. 183). Dvůr poplužní ve vsi Šlapanicích, k němuž náleželo 5 lánů rolí a 13 lidí poddaných, byl l. 1633 zpuštěný, tak že při něm bylo dobytka toliko 1 kůň, 1 klysa, 1 kráva, 10 kusů dobytka sviňského a 2 vepře na krmení, 4 slepice a 6 kuřat. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Krištof (str. 184). Dle kontrataxy statků Dobřičan a Velkého Očehova l. 1628 bylo při konfiskování týchž statků l. 1623 v zásobě *obilí* 26 koreč pšenice po 7 kopách miš., 425 koreč žita po 6 kopách, 77 koreč ječmene po 5 kopách, hrách po 6 kopách a oves po 2 $\frac{1}{2}$ kopě, *summou* za 3127 kop 31 gr.; *dobytka* pak 19 krav dojných po 35 kopách, 11 ročních telat po 12 kopách, 3 koně staré po 35 kopách, 1 hříbě za 30 kop, 43 prasata stará po 4 kopách, 11 vepřů po 2 kopách, 6 slepic po 8 gr. česk. (16 gr. miš.), *summou* za 1127 kop 36 gr. — Na týchž statcích bylo lidí osedlých 72 (mezi nimi 45 s dvory poplužními), kteří vrchnosti ročně odváděli úroků při sv. Jíři a Havle 196 kop 22 gr., pšenice osobní 30 koreč po 1 kopě 30 gr., žita 32 korce po 1 kopě 15 gr., ječmene 30 koreč po 1 kopě, ovesa 9 koreč po 40 gr., slepic 191 $\frac{1}{2}$ po 6 gr., vajec 12 kop a 5 kusů po 1 den.; roboty pak konali orání 56 dní po 30 gr., vození dříví do pivovárů 23 dní po 20 gr., senní 46 dní po 6 gr., sušení sen a dělání stohů 54 dní po 4 gr. Mimo

to platili 3 podruzi z komor v Lilečicích 3 kopy 40 gr. a 7 podruhů v poustce Dobříčanské z komor ročně po 1 kopě míš. — Při statku Dobříčanském byl dvůr s 14 lány dědin orných v dobrém položení po 500 kopách míš., lesů chvojových 420 provazců po 4 kopách míš. a dubových 455 provazců po 3 kopách, chmelnice a mlýn o 3 kolách; při statku Očehovském dvůr s 12 lány dědin po 460 kopách a chmelnic, lesů 560 provazců po 3 kopách, 4 rybníky, v nichž bylo násady 233 kopy po 12 kopách gr. míš. a 2 mlýny o 4 kolách; dvůr poplužní v Dubčanech s 9 lány dědin orných po 500 kopách míš. a chmelnic; chmele z dotčených 3 chmelnic sklízelo se 220 korců po 1 kopě míš. — Mimo statky vytěšené konfiskován byl Hrobčickému l. 1623 též dům jeho v Žatci se všemi svršky a nábytky. (C. 215, H. 21.)

Hruška z Března Jiří Fridrich a Vilém odsouzeni dne 13. května a 13. června 1623 (str. 193, 194).

Hruška z Trkova Václav odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Hysrle Bernard (str. 204). Statky jeho odhadnuty. (Lib. conf. 2, f. 490 & 491).

Chlumčanský Sigmund dne 23. května 1623 pokuty osvobozen (str. 206).

Chobotský Jan (Adam) odsouzen dne 14. června 1623 (str. 207).

Chobotský Václav odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 207).

Chrastský z Chrast Jan Kunrat odsouzen byl l. 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Jestřibský Karel odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 219).

Ježovský Břeněk odsouzen dne 12. prosince 1622 dvou třetin jmění (str. 221).

Ježovský Václav odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 221).

z Kádova Mikuláš odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 224).

Kalichreiter z Kalichreitu Lev odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kekule Mikuláš propadl též jistinu 8000 kop míš. za městem Táborem, která od císaře Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic byla vykázána; pročež tento se ujal dvoru Rejtoveckého (str. 259).

Kelbl z Geisingu Otto mladší na Jankově odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kelbl Václav starší a bratři jeho Jan a Rudolf odsouzeni třetiny jmění (str. 263).

Klusak Mikuláš. Ves *Domanovice* místo *Domanice* (str. 268).

Kochánek z Kochánku Jan Albrecht odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

z Kolovrat Maštovský Václav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Král z Dobré Vody Jan (str. 302). Statek *Dobrá vřda* odkázala l. 1608 Beatrix, předešla Krínecká, potom Lobkovicová, roz. z Silberšteina, Královi a jeho dětem. (D. Z. 135, B. 23.)

Křečovský Jan Kašpar z Křečovic (str. 306).

Křínecký z Ronova Jiří. Statek *Dětenice* odkázala Kříneckému l. 1608 jeho matka Beatrix, potom Lobkovicová, která jej od prvního manžela svého Albrechta Kříneckého obdržela. (D. Z. 135, B. 21. — Viz str. 307.)

Kubín Josef a Jan Švehla, prokurátorové při hořejších soudech, pak *Božecký Václav*, služebník při úřadě purkmistrském v Starém městě pražském, pro účastenství ve zpouře při kommissi hrdební dne 19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne 3. června odsouzeni byli všeho jmění, též k vymrskání metlami z měst Pražských a vypovědění ze země na věčné časy; kterýžto rozsudek dne 22. června 1621 na nich byl vyko-

nán, tak že od radnice Staroměstské až za Horskou bránu byli vymrskáni. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{100}$.)

Kunešové z Lukavce Jiří Dipolt a Mikuláš, z nichž první byl perdonován, druhý však odsouzen všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Kvos z Kvos Jan, jinak Quos z Quos a Perndorfu (str. 316).

Lampach, jinak Langenbach z Limbergu (str. 320).

Lev Melichar (snad z Rožmitalu a Blatné) odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Lukavečtí z Lukavice Heřman a Vilém mladší, z nichž první odsouzen byl třetiny jmění, druhý k manství.

Lukavecký z Lukavce Smil odsouzen dne 14. června 1623 (str. 343).

Lukavský z Lukavice Jan odsouzen dne 14. června 1623 (str. 344).

Lukavský z Lukavice Jindřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Jan (str. 353). Dům nárožní v Bosácké ulici, podle domu Jana Holečka v čtvrti sv. Jindřicha ležící, koupil Malovec l. 1616 za 2100 kop gr. česk. (Lib. contract. virid. 11, f. 164.)

Malovec Jan Jetřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Václav dne 7. února 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 349).

Materna z Květnice Adam potom perdonován (str. 360).

Měděnec Jan nejmladší odsouzen dne 14. června 1623 (str. 363).

Mírek z Solopisk Stefan odsouzen dne 23. května 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Mírešovský z Mírešovic Hynek odsouzen dne 14. června 1623 dvou třetin jmění, kteréž není uvedeno.

Mladota Zdeněk Adam odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 377).

Myslík Adam odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 285).

Netvorský Přibík odsouzen dne 30. května 1623 (str. 391).

z Nostic Jan Adam dne 19. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění (str. 395).

Olbranovský Albrecht odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Olbramovic Karel starší Čejka (str. 62). Vdově po něm pozůstalé na pohledanost její, 166.589 kop míš. vynášející, při kommissi revisionis přisouzeno bylo toliko 63.000 kop, na kteréž císa. pojištění jí bylo dáno (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Pek z Římku Bezděkovský Jan (str. 416). Dle zprávy na komoru českou dne 16. dubna 1646 odeslané vynášely útraty a škody na statku Bezděkovském a Miletickém císa. vojskem, jak posádkou v městech ležícím, tak sem i tam táhnoucím, od l. 1631—1634, pak l. 1639—1646 učiněné v jedné summě 23.185 zl. rýn. (C. 215, P. 6.)

Pernklöb (Bernklöb) Šebestian odsouzen dne 23. května 1623 (str. 424).

Pešek z Komárova Šebestian odsouzen polovice jmění nevytčeného.

Ples z Sloupna Kristof Václav odsouzen polovice jmění (str. 436).

Přibík z Otoslavice Oldřich l. 1623 perdonován.

Přichovský Petr Jiří dne 27. ledna 1623 pokuty osvobozen (str. 445).

Přichovský Vilém mladší l. 1623 perdonován.

z Račína Mikuláš (str. 450). Statky *Brložec* (místo Brzolec) a *Bezečov* měly dle odhadu l. 1623 v 8 vesnicích 86 osedlých, kteří odváděli vrchnosti ročně úroků 235 kop 27 gr., za pepř 2 kopy, žita osepného 17 korečů po 1 kopě, ječmene 17 korečů po 50 gr., ovsa 11 korečů po 30 gr., slepic úročních 152 po 6 gr. a vajec 11 kop po 15 gr.; též konali roboty orní 99 dní po 20 gr., ženní 281 dní po 6 gr., sekání trav 129 dní po 8 gr., trháni lnu a konopí 34 dní po 4 gr., hrabání sena 19 dní po 3 gr., kopání řepy 34 dní po 4 gr., sázení a sekání zelí 34 dní po 3 gr. — Lesů náleželo k týmž statkům 55 lečů (1 leč = 18 tenatům zdělí po 40 sázích) za 8250 kop míš. odhadnutých.

Rakl Joachim z Bonisdorfu, jinak z Bemsdorfu neb Gemsdorfu (str. 453).

Rašín Jaroslav Sezima. Měl po matce své na statku Korotici pojištěné věno jeji v 7000 kopách míš.; jeho manželka měla na statcích konfiskovaných 17.051 kopu 2 gr. míš. jistín (str. 453).

Ritter z Gross-Öttingu Jan později odsouzen třetiny jmění (str. 460).

Ropal Jan Strachota z Risenburku, jinak z Riffimberku (str. 463).

z Roupova Křištof Karel (str. 468). Na statcích *Humpolci a Herálci* bylo l. 1623 dle odhadu lidí poddaných 177, kteří vrchnosti ročně odváděli úroku sv.-Jirského a Havelského 406 kop míš., slepic 150 po 6 gr.; vajec 23 kop a 40 kusů po 1 den., ovsa osepného 31 koreč po 40 gr.; pak konali roboty ženni 610 dní po 6 gr. a lidé vesniční, jichž bylo 130, povinni byli každý ročně 3 sáhy dříví dělati a svěsti (což se pokládalo za 1 sáh po 15 gr.). Lesů bylo při týchž statcích 38 lečů po 20 tenatech, 1 leč za 180 kop míš. odhadnuta; v pivováře pak byla každý týden várka, v létě na 12, v zimě na 17 sudův; při 4 dvořích chovalo se krav dojných 70 a jalového dobytka přes 70 kusů, roční užitek z 1 krávy počítal se po 3 kopách míš.; z mlýn, o třech kolách dával mlynář 70 kop nájmu. (C. 215, R. 21.)

Řečický Jiří (str. 480). Dům u Řečických řečený po smrti Jana Řečického postoupen byl jesuitské kolleji Novoměstské dle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 za 2240 kop míš. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

z Říčan Vilém mladší odsouzen 16. listopadu 1622 (str. 492).

Sádovský ze Sloupna Jiří odsouzen dne 3. listopadu 1622 (str. 496).

Saska z Vačovic Jan Vojtěch odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 498).

Saska z Vačovic Václav Vojtěch odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Satanář Mikuláš Šťastný starší odsouzen polovice jmění (str. 498).

Sendražský z Sendražic Bohuslav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Sezima ze Sezimova Oustí Adam Křištof a Jiří Vilém, z nichž prvý dne 9. listopadu 1622 polovice, druhý dne 24. dubna 1623 dvou třetin jmění byl odsouzen (str. 504 & 505).

Škal Jan Jindřich odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno

Skalský z Dubu Jan odsouzen dne 26. května 1623 (str. 514).

Slavata z Chlumu Michal starší odsouzen dne 31. října 1622 (str. 520).

Slavata Jan Bořek odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Šlibovský (Šlibovský) Buryan odsouzen byl dne 3. listopadu 1622 všeho jmění, potom však při dvou třetinách zůstaven (str. 597).

Smrčka z Mnichu Jindřich dne 17. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Smyslovský Petr Vok odsouzen dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Sobek z Kornic Jan odsouzen dne 23. června 1623 (str. 560).

Suda z Renec Jetřich (str. 577). Jeho dědic složil 10.000 kop král. fisku. (D. Z. 466, R. 7.)

Sudek z Dlouhé Daniel odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Sudetů Erasm Matyáš, jinak Sudek (str. 579).

Súdovský (snad Sádovský) Jakub odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Svatkovský Václav odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 583).

Šen z Šenu Křištof Adam odsouzen třetiny jmění (str. 586).

z Šenachu Ladislav, viz z Schönaichu (str. 510).

Šerkl Sigmund zemřel v čas zpourey, již se účastnil; pročež odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Šiř Arnošt z Drahenic, jinak z Nynkvic (str. 587).

Sindler, viz Schindler (str. 508) odsouzen dne 13. března 1623.

z Šlejnic Albrecht odsouzen dne 19. listopadu 1622 všeho jmění (str. 597).

Šmídl z Eberka, viz Schmiedl (str. 510).

Šoffman z Hemrlesu Wolf Kristof odsouzen dne 22. listopadu 1622 dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

z Štampachu Jan Jindřich odsouzen dne 31. října 1622 (str. 618).

z Štampachu Jan Linhart (Reinhart) odsouzen polovice jmění (str. 618, viz bratři z Štampachu).

z Šteinsdorfu Jan Adam dne 14. června 1623 perdonován.

Štolc Jan Jindřich odsouzen dne 29. listopadu 1622 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jan Jiří dne 3. prosince 1622 odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jiří Jaroslav (str. 636), potom rada knížete z Fridlandu, domáhal se pohledanosti 86.000 kop míš. (1 s úroky 110.000 kop vynášející), kterou mu Aleš Berka l. 1633 na statcích Bělé a Kuřivodách postoupil (viz Berka); tato však od král. prokuratora nebyla uznána, tak že jeho dědic Maximilian Rudolf Ferdinand Štos sv. pán z Kounic s žádostí svou za tu praetensi při kommissi revisionis a liquidationis dne 24. září 1667 byl odmrštěn. (C. 215, B. 8.)

z Štubenberku Rudolf (str. 637). Po něm konfiskována byla též jistina 50.000 zl., kterou měl za Janem Rudolfem Trékou, tak že tento již l. 1622 zaplatiti musil Pavlovi Jakubovi Stahrembergovi 42.487 zl., jemu od král. komory povinných. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 47.)

Švab z Chvatliny Baltasar odsouzen dne 23. června 1623 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Talmberka Jan starší s otcem svým Jiřím perdonován (str. 672).

Tarnavanský (Trnovanský) z Vořešan Lukáš odsouzen dne 20. ledna 1623 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Trádkovský Vilém odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Trčka z Lípy Jan Rudolf. Statky Hradiště Chustníkovo a Heřmanice (str. 706) postoupeny hraběti z Ulfeldu. (D. Z. 466, B. 3.) — Domek v Novém městě (str. 711) darován Reuscherovi, jinak *Raušerovi*. (Lib. contract. virid. 13, f. 338.)

Údrcký z Údrče Adam Ferdinand (str. 724). O ves *Kaleč* ucházely se dcery Údrckého Benigna a Kateřina, jimž po matce jejich náležela; nedosáhly však ničeho, ačkoliv dle zdání král. prokuratora z dne 9. února 1626 otec dětem svým statku jejich mateřského propadnouti nemohl, a tedy jim od král. komory slušná náhrada měla býti učiněna. (Lista condemnat. f. 18.)

z Waldšteina Albrechta z Fridlandu dcera Marie Alžběta místo *Tekla* (str. 831).

Waldštejn Albrecht z Fridlandu (str. 768). O účastenství *Waldšteina v podobodu*, jehož se dopustil l. 1622 3 žid *Basseve* ražením lehkých (*špatných*) peněz, podáváme následující vysvětlení. Dle spisu „Die spige Münze in Österreich“ (von Director Johann Newald, Numismatische Zeitschrift, 13. Jahrgang, Wien 1881) jest Waldštejn uveden mezi členy družstva (consortia), s kterýmž vedle cis. nařízení od cis. komory dvorské dne 18. ledna 1622 uzavřena byla smlouva, dle které cis. služebníku *Janovi de Vitte*, kupci a měštěninu Malostranskému, a jeho soudruhům ražení peněz a veškeré mincovny v království Českém, v Rakousích pod Enží a v Moravě na jeden rok (od 16. února 1622 počínajíc), byly pronajaty za 6 millionů zlatých, tak že raziti se měly dvouzlatníky (Doppelguldner) po 150 kr., zlatníky po 75 kr., půlzlatníky po 37½ kr. a groše z jedné hrivny ryziho stříbra 16lotového na 79 zlatých; naproti tomu

přenecháno bylo nájemcům stříbro z dolů českých, 1 hřivna za 32 zl. též všechno stříbro zabavené, a povoleno jim i v Uhrách stříbro kupovati. Avšak již 1. 1621 nastalo v říši neslýchané zfalšování a nadsazování mince dobré a staré, zlaté i stříbrné, a dělání z ní mince neb raději plíšků měděných, žádného téměř zrna stříbra čistého v sobě nemajících, kteréž se všude po zemích roznášely*) a stará mince dobrá, na nejvyšší zvýšená, totiž tolar říšský na 10 zlatých a dukát na 20 zlatých, za ně se směňovala. Tou příčinou již vedle cis. resoluce z dne 23. srpna 1621 bylo nařízeno, aby z jedné hřivny Vídeňské, z devíti lotů ryziho stříbra smíšené, 17³¹ kusů dolarů (dvouzlatníků) po 150 kr. (2¹, zl.) se razilo, tak že z 1 hřivny čistého stříbra 79 zl. vycházelo. Dle této cis. resoluce nařídil též kníže Lichtenštejn dne 4. října 1621 Pražské mincovně, aby z jedné hřivny Pražské ryziho stříbra vycházelo 77 zl. 45 kr. kdežto z ní, poněvadž jenom 231 Vídeňských denarů obsahovala, toliko 71 zl. 16 kr. a 3 pen. vycházeti mělo; potom však dne 29. října 1621 nařídil Lichtenštejn, aby Pražská mincovna z jedné hřivny Pražské, ryziho stříbra 5 lotů 5 den. obsahující, 10 dvouzlatníků neb 20 zlatníků razila, tak aby z hřivny ryziho stříbra 78 zl. 2 kr. 3 pen. vycházelo, čímž peníze rázu českého měly špatnější zrna, nežli Vídeňské.

Před tímto zhoršením mince až do bitvy bělohorské ráželo se z jedné hřivny Vídeňské, 14 lotů a 1 kvintl ryziho stříbra mající, 9¹/₂ cis. tolarů dobrých, tak že na Pražskou hřivnu skoro 8-8 kusů přišlo, neb z jedné hřivny ryziho stříbra 19 zl. 39 kr. vycházelo. První krok k zhoršení mince v Čechách učiněn byl od cis. kommissare v Čechách knížete z Lichtenšteina, který již dne 2. března 1621 kupování stříbra do Pražské mincovny přenechal židu Pražskému *Jakubovi Bassevi*, jemuž se za hřivnu ryziho stříbra 25 zl. mělo vypláceti, kdežto se v mincovně osobám stříbro prodávajícím za 1 hřivnu čistou jenom 22 zl. platilo. Potom dne 16. března 1621 nařídil kníže Lichtenštejn, aby se z jedné hřivny Pražské, 8 lotů a 2 kvintle stříbra ryziho obsahující, ráželo 10 kusů dvouzlatníků neb 20 zlatníků, tak aby z hřivny stříbra ryziho 37 zl. 38 kr. vycházelo. A poněvadž dobré starší mince ze země do říše se vyvážely, nařídil kníže z Lichtenšteina dne 11. června 1621 mincmistru Pražskému, aby se od předešlého zrna mincí poněkud upustilo, tak aby Pražská hřivna mincovní na 7 lotů v dvouzlatnicích a zlatnicích byla snížena. Pak dne 16. srpna 1621 dáno bylo od knížete z Lichtenšteina mincovně nařízení, aby při ražení dvouzlatníků místo čísla dosavadního 120 se vyrazilo 150, a na zlatnicích číslo 75 místo 60. Toto zvýšení ceny tolaru z 120 na 150 kr. mělo též vliv na cenu stříbra, tak že vedle nařízení knížete z Lichtenšteina, dne 16. září 1621 Pražským mincmistrem daného, židu *Jakubovi Bassevi* za jednu hřivnu stříbra ryziho od 1. srpna t. r. počítati a platiti se mělo 27 zl. místo dosavadních 25 zl., potom dne 7. prosince 1621 byla cena 1 hřivny stříbra na 29¹/₂ zl. a později až na 36 zl. 30 kr. zvýšena.

V dotčené smlouvě mincovní z dne 18. ledna 1622 bylo ustanoveno, že z jedné hřivny stříbra na 79 zl. má vycházeti; není však vyčena hřivna Vídeňská. Protož kníže Lichtenštejn nařídil, aby i z Praž-

*) Dle zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 27. února 1621 podané, kolovalo v Čechách nesmírné množství cizích tříkrejcarů (grošů), jichž celá hřivna ani kvintl ryziho stříbra neobsahovala. Proto roznášení takových peněz pod ztracením hrdla bylo zapovědino a nařízeno, aby se v mincovnách, Pražské a Kutnohorské, razilo dostatečné množství tříkrejcarů, jichž by z jedné hřivny Pražské, pět lotů čistého stříbra mající, 204 kusy vycházely. Zároveň zvýšena byla cena českých šedesátikrejcarů na 70 kr. a 120krejcarů na 140 kr. (†) Elvert II. str. 33.)

ské hřivny stříbra ryzího, jako z Vídeňské, na 79 zl. peněz se vyraželo. Cis. patentem z dne 27. ledna 1622 zapovězeno bylo kupování, rozpouštění a vyvážení stříbra a zlata, též ustanoveno bylo, za kterou cenu staré dobré mince zlaté a stříbrné se mají přijímati, totiž dukát po 6 zl. 45 kr., koruna zlatá za 5 zl. 40 kr. a starý tolar říšský za 3 zl. 52 kr.; cena pak za hřivnu stříbra ryzího na 32 zl. zvýšena jest. Mimo to vydán byl od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 24. března 1622 patent mincovní, kterým se vyvážení staré mince dobré a přivázení lehkých mincí do Čech přísně zapovědělo; potom patentem z dne 24. září 1622 zapověděno bylo vydávání a přijímání cizích grošů po 3, 12 a 24 kr. pod trestem jich konfiskování; avšak dovoleno bylo, dotčené groše, které 3 loty ryzího stříbra obsahovaly, v mincovně za hřivnu po 9 zlatých za nové druhy cis. peněz vyměnit; zároveň ustanovena cena hřivny stříbra ryzího na 37 zl. 30 kr.; což vše k prospěchu dotčeného družstva směřovalo.

K družstvu tomuto, jemůž ražení peněz bylo pronajato, náleželo 15 osob, totiž:

	Dodal do mincovny stříbra	Obdržel z mincovny hotových peněz	Připadá na 1 hřivnu
<i>Kníže z Lichtenšteina</i>	797 hř. 6 lotů	453.185 zl. 10 kr.	569 zl.
<i>Kníže z Fridlandu</i>			
<i>Albrecht z Wald- šteina</i>	5000 " — "	617.249 " — "	123 "
<i>Pavel Michna z Vací- nova</i>	2932 " 2 "	726.186 " 16 "	248 "
<i>Jan de Vitte</i>	402.652 " 8 "	31,340.544 " 59 "	78 "
<i>Jakub Bassevi, žid</i>	145.355 " 10 "	6,750.389 " 29 "	48 "
<i>Deset nájemců nezná- mých</i>	4848 " 9 "	2,134.680 " 7 "	448 "
<i>Úhrnem</i>	561.584 hř. 3 loty	42,022.225 zl. 5 kr.	

Seznam tento vztahuje se jenom k mincovnám českým, vedle nichž byly též pronajaty téměř družstvu mincovny ve Vídni, v Brně a Olomouci. K nájemcům neznámým, jichž bylo dle výpovědi žida Bassevi 10, náleželi bezpochyby kníže *Jan Oldřich z Eggenberga* a radové komory dvorské *Vincenc Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a *Jan Unterholzer z Kranichbergu*.

Vydáváním mince lehké (jinak dlouhé řečené) vzešel v zemích všechněch neřád a zmatek hrozný a záhubný; neboť kupci, obchodníci, řemeslníci i lid zpěchovali se bráti tu minci, odkudž následovala v patkách dražota a nedostatek všech věcí veliký jak v Čechách, tak i v říši Německé. v Polště a místy ve Vlaších, až naposledy obce obávaly se z toho i veřejného pozdvižení a potřzky lidu obecného (Skála V., str. 208). Čím více přibývalo mince lehké, tím výše stupovala cena dobré mince staré, tak že konečně dukát za 16 zl. 54 kr. a starý tolar říšský za 11 zl. 15 kr. se směňoval. Málo zpomohly dotčenému neřádu nové mandaty císařské, vedle nichž kníže z Lichtenšteina mincovním patentem z dne 2. ledna 1623 zapovídal vůbec přísně *pod stracením hrdla*, aby žádný více staré mince zlaté a stříbrné nepřijímal ani nevydával výše, než předešlým cis. patentem bylo vyměřeno, totiž dukát za 6 zl. 45 kr., koruna za 5 zl. 40 kr., rýnský zlatý za 4 zl. 3 kr., říšský tolar za 4 zl. 30 kr. a šedesátník starý za 3 zl. 52 kr. Při tom bylo nařizováno, aby každý přijímal novou cis. minci lehkou v hodnotě vyměřené, a doloženo, že nepodstatná jest pověst o zamýšleném úpadku (calada) této mince. (Archiv místodržít. C. 215, C. 1/1.)

Po uplynutí roku nájemního zdráhalo se družstvo dotčené obnoviti smlouvu mincovní pod podmínkami předešlými, tak že dne 31. března 1623 činnost družstva přestala a mincovny do správy císařské byly převzaty. Patentem z dne 15. května 1623 od král. místodržícího knížete

z Lichtenšteina bylo vyhlášeno, že dosavadní druhy cis. minci, jichž zrno při ražení se nezměnilo, mají býti od každého přijímány, a že za hřivnu stříbra ryziho v mincovnách i dále 58 zl. rýn. platiti se bude. Avšak cis. resoluci z dne 3. července 1623 bylo zastaveno zcela ražení lehkých mincí, a zároveň zapověděno další prodávání statků konfiakovaných za peníze takové. Potom cis. resoluci z dne 1. srpna 1623 oznámeno bylo král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina, že ve všech královstvích a zemích dědičných žádná jiná mince ražena býti nemá, než říšské toлары v zrnu starém, totiž z Vídeňské hřivny, 14 lotů 1 kvint ryziho stříbra obsahující, 9%, celých tolarův. Takto když předešlé mincování bylo opět zavedeno, přikročilo se k sbírání ohromného množství lehkých (dlouhých) peněz, jichž úpadek (calada mince) cis. resoluci z dne 14. prosince 1623 byl nařízen s tím doložením, že v lhůtě tři měsíců mají býti vyměněny lehké mince takto: dvouzlatníky předešlé po 2 zl. 30 kr. za 20 kr. říšské mince, zlatníky po 75 kr. za 10 kr., groše po 48 kr. za 6 kr., groše po 24 kr. za 3 kr., groše po 15 pacích za 1½ kr., groše po 12 kr. za 6 haléřů, groš prostý za 3 haléře a groš po 3 kr. za 1½ haléře, tak že předešlá cena týchž mincí na 13-3 se sta byla snížena, tedy ztráta 86-7 percent předešlé ceny vynášela. V Čechách v ty časy, nežli minci spadlo, kopa miš. platila půl osmé kopy těch peněz lehkých (špatných). Ale poněvadž po vypršení lhůty trojměsíční ještě veliké množství peněz lehkých mezi lidem zůstalo, patentem knížete z Lichtenšteina z dne 27. února 1624 prodloužena byla lhůta k směnění jich až do konce roku 1624 a potom opět až do konce l. 1625. (C. 215, C. ⅓.)

Taký výsledek měla činnost družstva Jana de Vitte v rakouských mincovnách. Škodu, kterou ražením lehké mince a jejím úpadkem (caladou minci) země rakouské a obyvatelstvo jejích utrpělo, lze jenom poněkud určití z listin kommisie nařízené l. 1625 k vyšetřování škody král. fisku v Čechách učiněné (Königl. Böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission za Ferdinanda II. a potom za Ferdinanda III. tak řečená General-Münz- und Confiscations-Laesion-Aus- und Verrichtungs-Commission). Tak zjištěno bylo, že postavením na roveň hřivny Prátské s Vídeňskou při ražení dotčených peněz lehkých král. fisku učiněna byla škoda 1,836.687 zl. vynášející; pak že zaplacením nájemného dotčených 6 milionů zlatých v dlouhé minci utrpěl fiskus škodu 3,600.000 zlatých; též že úřad rentmistrský odváděním do něho peněz dlouhých (lehkých) zkrácen byl o 2,760.221 zl. Proto měl syn a dědic knížete Karla z Lichtenšteina dne 27. února 1627 zemřelého, kníže Karel Eusebius, fisku nahraditi 10,747.817 zl. 41 kr.

Co se dotýče náhrady od Waldšteina dané za statky, od král. fisku na lehkou minci koupené, o tom viz na stránce 769.

z Waldšteina Jiří odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 835).

z Waldšteina Marie Polyzena, roz. *z Harasova*, místo *z Hanasova* (str. 26 *).

Věřický (Viřický) z N. Václav omylem uveden jest (str. 852) místo *Měnický z Červené vsi Václav*, jenž dne 9. září 1623 byl odsouzen třetiny jmění (str. 365).

z Věsta a z Ejstebna Jan odsouzen byl dvou třetin neb polovicí jmění, kteréž není vytčeno.

Višně Jan z Větrná, jinak *z Oujezdce*, perdonován (str. 876).

Vojíš z Protivce Ctibor (str. 887). Statek jeho *Římov* od král. komory zastaven byl se statkem Hamrem (viz *Záborský* str. 919) l. 1621 paní Dorotě Aulnerové v summě 11.000 zl. rýn. k potřebám válečným císaři půjčené. Po smrti Aulnerové l. 1625 statek ten opět od král. komory byl ujat a knížeti z Eggenbergu prodán. (Lista condemnat. f. 2.)

Vrše z Sadlní Jiří odsouzen dne 30. května 1623 (str. 908).

Vitelenský z Vtelna Karel odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 919).
Záborský z Brloha Jan Jindřich (str. 919). Statek jeho *Hamr* se statkem *Rimovem* (viz Vojtěh Ctibor str. 887) držela zástavou Dorota Aulnerová v summě 11.000 zl. rýn., k potřebám válečným císaři půjčených. Když pak Aulnerová žádného kšaftu neučinívala a po sobě žádných dětí ani přátel krevních nezanechavši zemřela, dotčené statky i summa zástavní se vším ostatním jměním jejím na císaře připadly a k ruce jeho vedle návrhu král. prokuratora z dne 3. října 1625 ujaty jsou i se statkem *Sitzkreis* (Čížkrajice, kr. Budějov.) po Aulnerové pozůstalém, jehož se Elyna Mičanová, roz. z Kokořova, ujímala. Marň se domáhal pozůstalosti Aulnerové *Václav Koutek*, od ní za syna přijatý; neboť synovství to od král. prokuratora uznáno nebylo, poněvadž při právě k stvrzení nepřišlo. (Lista condemnat. str. 2.)

Zeidler Jan (str. 930). Na panství Mimoni bylo 1. 1632 dle taxy v dvořích Mimoňském, Hamrském, Medonném (Medonském), Vostrovském a Pustém, koní 11, volů tažných 19, krav 77, bycí 3, jalového dobytka 56 kusů a ovcí 1820, totiž bahnic 869, zubkyní 208, jehnic 227, skopců 464 a beranů 52. (C. 215, Z. 6.)

Zeidlic z Šenfeldu Jindřich Jiří (str. 930). Jeho dcera Markéta zůstavena byla vedle zdání král. prokuratora z dne 1. října 1625 při dílu svém na statku Kozominském. (Lista condemnat. f. 2.)

Zeidlic z Šenfeldu Rudolf (str. 932) po smrti své († 1622) od král. prokuratora dne 22. října 1622 před kommissí konfiskační obviněn byl z těchto účinků rebelských: 1. Že jest v té rebellii krále a pána svého, vrchnost pořádnou opustil, k rebellii se připojil a s nimi stál. 2. Že direktorům a správcům též rebellie v službu se vydal, úřad hejtmanský nad pěchotou k sobě přijal, lid verboval, s týmž lidem správcům rebelským přísahu učinil, proti císař. kommissari a armádě táhl a nepřátelsky se stavěl. 3. Když Fridrich falckrabě při Rýnu do země uveden a na stolici královskou v Čechách dosazen byl, že Zeidlic nejvyšším úředníkem a soudcem zemským téhož domnělého krále psaním svým vlastnoručním z Paříže dne 20. ledna 1620 se zjevně a patrně ohlásil, že k tomu ke všemu, což jest takkoliv od stavů pro dobré království Českého zavýhno, jako i k tomu svolení a korunování kurfiršta Falckého za krále Českého, přistupuje a sobě to vše oblibuje, k nim důvěrnost máje, že to ohlášení jeho přijmou a jej sobě jakožto věrného syna vlasti dostatečně poručena míti budou. 4. Že Zeidlic podle sněmovního s týmž domnělým králem snešení, rovně jako jiní, výpravy činil a škody obvozuje na císař. lid těžce žaloval. — Mimo to obvinil král. prokurator dne 21. srpna 1623 Zeidlice ještě z toho, že Zeidlic navrátil se 1. 1620 do země, vypravil se s falckrabětem, domnělým králem svým, sám osobně i s lidmi svými k Rokycanům, odtud s ním k Rakovníku proti lidu císařskému táhl a bojoval. — Marň se odvolávali dědicové Zeidlicovi k tomu, že Zeidlic za živobytí svého dne 14. května 1622 učinil ohlášení k perdonu J. M. C., dokládaje toho, že by v čas zpourey od císař. nejvyššího a general-kommissáře pana Khana jménem a na místě císaře sobě perdon udělený, a na to zase statky své, kteréž mu předtím od císař. lidu a armády odňaty byly, navracené míti měl; neboť král. prokurator dokázal, že Zeidlic žádného perdonu neukázal, ani dostatečně svědky neprovedl. (Lista condemnat. f. 6–14.)

Zumr z Herstovic Mikuláš Šebestian pokuty byl osvobozen.

Želinský ze Sebusína Jan, bratr Gabriele Křištofa (str. 944), odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (Lista condemnat. f. 90.)*

*) Tato *Lista condemnatorum* (seznam osob při kommissi hrdelní a konfiskační odsouzených, ne dosti správný, obsahující 92 listy), při níž jsou též některá dobrozdání král. prokuratora z 1. 1625 a 1626, ode-

Praha (str. 1037). Mezi měšťany rozdílných měst Pražských, při kommissi konfiskační Fridlanské odsouzenými, omylem uvedeni jsou: Václav *Fouček*, Zacharyáš *Kočárek* a Gabriel *Řehloovský*, měšťané *Žatečtí*; Václav *Chluj* (Klug), měšťan Lounský; pak Samuel *Třebický*, měšťan Rokycanský při městě Táboře. — Domů v městech Pražských před zpourou l. 1610 bylo všech 2644, totiž v Starém městě 938, v Novém městě 1546 a v Menším městě 160; l. 1653 bylo v Praze domů všech 2717, z nichž bylo pustých 157 a pohořelých 120. (Dle zprávy o domech Pražských a o městech královských, podané od Františka Dvorského v časopise Musea král. Českého r. 1881, str. 487 a r. 1882, str. 57, z níž jsme i následující dodatky k městům vyňali.)

Beroun (str. 1037). L. 1630 bylo v městě všech obyvatelů domácních 201 a na předměstích 106, podruhá a čeládky v městě i na předměstích 364, tedy dohromady jenom 671 duší. — Domů čítalo se l. 1654 všech 250, totiž v městě 134, z nichž 45 pustých a 2 pohořelé, na předměstích pak Hofejším, Dolejším a Hrnčířském 116, z nichž 85 pustých a 5 pohořelých, tak že na ten čas v městě jenom 87 a na předměstích 26 domů bylo obydleno a 137 domů stálo pustých.

Boleslav Mladá (1038). Z 370 domů, které město l. 1610 před zpourou čítalo, bylo l. 1654 rozbořených a pustých domů 11 a domů až do základu zbořených 128, z nichž jen místa zůstala. Z vesnic k městu náležejících byla ves Plasy, předešle 9 sedláků čítající, celá pustá; v Stakorech dolejších bylo sedláků 15, chalupníků 6; v Kolomutech sedláků 9, baráčník 1; v Jemníkách sedláci 3; ve Vodčích sedláci 2; v Husí Lhotě sedláci 3, chalupníci 2, rozbořená a pustá stavení sedláka 3 a chalupnické 1 pusté; v Ouhelnicích sedlák 1, chalupníci 3, stavení rozbořená a pusté sedláka 1, chalupnických pustých 7.

Brod Český (str. 1041). Ze 160 uusedlých měšťanů, které město l. 1623 čítalo, zůstávalo l. 1654 toliko 46 v domech svých, ostatní domy 84 byly pusté.

Brod Německý (str. 1046). L. 1654 sečteno domů 257, totiž v městě 179, z nichž 31 pustých, a na předměstích 78, z nich 13 pustých. K městu náleželo městečko Bělá s 75 hospodáři (mezi nimiž 1 pohořelý, 1 na živnosti zkažený a 34 hospodářství pustých) a 12 vesnic, v nichž bylo 109 sedláků (1 pohořelý, 5 na živnosti zkažených a 20 živností pustých), 6 chalupníků a 43 zahradníci, mezi nimi 29 pustých živností.

Bydžov Nový (str. 1048). Z 210 domů v městě předešle se nacházejících bylo l. 1654 jenom 112 obydlených, 3 byly pusté a z ostatních 95 zůstala toliko místa. V 8 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 28, chalupníci 23, zahradník 1 a pustých hospodářství 30. — Dne 20. srpna 1626 podali zběhlí sousedé Bydžovští na komoru českou žádost, aby jim navraceny byly jejich statečky a chaloupky, od kterých jenom pro nemožnost svou vychování a vyživení vojska pryč se odebrali a jinde žebrotou chleba sobě hledati byli přinuceni. — Léta 1639 při vpádu Švédském navrátil se s nepřítelem do města Bydžova exulant *Matěj Troskovec*, který do obce hned praedikanta uvedl a tehdejšího cis. rychtáře Jana Dentulina před general-majorem Fridrichem Sobětickým těžce obvinil, že měšťany k náboženství katolickému katem mocně nutil, tak že proto cis. rychtář byl uvězněn a veliké výkupné zaplatiti musil. Na zprávu o tom, od cis. rychtáře komoře české dne 3. srpna 1640 podanou, Troskovec později do Hradce Králové a odtud do Prahy do vězení byl dodán. (C. 215, B. 13.)

vzdána byla dne 24. srpna 1673 od král. kommisie Revisionis et Liquidationis k opsání král. úřadu fiskálního. Opis tohoto seznamu má Dr. Edmund Schebek, od něhož mně k nahlédnutí byl propůjčen.

Čáslav (str. 1049). Před zpourou čítalo město s předměstími 254 domy, z nichž 1. 1654 bylo v městě jenom 100 obydlených, 9 pustých a 86 dokonce zbořených, tak že z nich toliko místa zůstala; na předměstích pak bylo domů obydlených 23, pustých 30.

Domažlice (1055). L. 1654 bylo v městě jenom 208 domů obydlených a 33 pustých.

Dvůr Králové (str. 1061). L. 1654 bylo v městě i na předměstích domů obydlených 164, pohořelých 5, pustých 4, rozbořených 73. V 6 vesnicích k městu náležejících bylo 27 sedláků, 23 chalupníků, 8 zahradníků a 3 noví usedlí.

Hora Kutná (str. 1063). L. 1604 bylo domů v městě 594 a na předměstích 353, z nichž 1. 1628 v městě bylo 56 bez hospodářů, kteří z města pryč se odebrali, pak 146 domů pustých, zbořených a spalených, též v předměstí čtverem bylo mnoho domů prázdných a pustých. L. 1654 bylo v městě 580 domů, z nichž 2 fiskální, 5 obecních, 26 panských, 26 jesuitům náležejících, 373 obydlených, 27 prázdných zavřených a 121 dokonce pustých a zbořených. Na právu Pachovském bylo 23 domů obydlených, 2 prázdné a 30 dokonce zbořených; na právu Kolmařském 5 obydlených, 5 pustých a 18 dokonce zbořených; na právu Hloušeckém 28 obydlených, 4 prázdné, 33 dokonce zbořené; na právu Čechovském 13 obydlených, 7 prázdných a 49 dokonce zbořených; na Kaňku 35 obydlených, 10 pustých a 36 dokonce zbořených. V 7 vesnicích k městu náležejících byly 2 dvory, 20 sedláků, 3 pohořelí, 7 pustých; chalupníků 10 a 3 pusti; zahradníci 2 a 2 pohořelí.

Hradec Králové (str. 1070). L. 1654 bylo v městě a na předměstích domů obydlených 201 (z nich 16 panských šosovních), pustých 11 a rozbořených 495, z nichž jen místa zůstala. V 13 vesnicích k městu náležejících (mezi nimiž dvě celé pusté byly a v ostatních ještě 52 stavení rozbořených a pustých) bylo sedláků 60, chalupníků 46, zahradníků 42, nových osedlých 6, dvůr svobodný 1, dvorů šosovních blíže města 12.

Chomutov (str. 1086). Odhad panství Chomutovského. (Lib. conf. 2, f. 173.) — V městě bylo před zpourou l. 1604 sečteno 545 domů, z nichž 1. 1634 toliko 139 bylo obydleno; l. 1654 bylo v městě domů 144, mezi nimiž 11 pustých, dvorů a chalup na předměstí 53, na obci pak pro dělníky 209 chaloupek.

Chrudim (str. 1088). Z 421 domů, které město před zpourou čítalo, bylo 1. 1654 v městě asi 100 domů obydlených a 52 rozbořených; v předměstí pak 165 domů obydlených, 18 pustých a 65 zbořenišť, kde někdy domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo 37 sedláků, 4 stavení pustá bez hospodářův a 5 chalupníkův.

Jaroměř (str. 1096). Taxa statkův obecních. (Lib. conf. 2, f. 288.) — L. 1610 bylo v městě a na předměstích 257 domů; l. 1654 však jenom 170 obydlených a 59 pustých míst, kde domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 36, chalupníků 13 a zahradníků 16.

Kolín (str. 1110). L. 1654 bylo v městě a předměstí jenom 133 domů obydlených (z nichž 12 židovských), domů zbořených a pustých bylo 49, pohořelý 1 a 50 míst, kde předešle domy stávaly.

Kouřim (str. 1115). Před zpourou l. 1610 bylo v městě 180 domů, z nichž 1. 1630 zůstalo 55, 1. 1634 sečteno 30 a 1. 1635 toliko 24; 1. 1654 bylo domů poněkud obydlených 70 (z nichž 6 panských), pustých přes 90 a pohořelé 2.

Litoměřice (str. 1118). L. 1654 sečteno bylo domů v městě 265, z nichž 95 pustých (39 zkažených pustých domů odevzdáno pro rozšíření kostelův a klášterů, totiž 7 jesuitům, 7 dominikánům, 1 františkánům a 24 kapucínům); na předměstí byly 3 chalupy, z nichž 2 pusté, pak menších domků a chaloupek 221, z nichž 161 pustých.

Loket (str. 1138). L. 1654 bylo v městě i na předměstích 320 domů, z nichž 86 pohořelých, od l. 1621 nevystavěných, a 58 pustých.

Louny (1141). Z 329 domů, které v městě a na předměstí před zpourou se nacházely, zůstalo jich l. 1654 v městě 190 a na předměstí 50.

Mělník (str. 1148). Kostel sv. Ludmily zbořen byl l. 1633 místo l. 1663. — V městě bylo před zpourou l. 1610 domů 185; l. 1654 v městě jenom 89 domů, z nichž 4 pusté a na předměstí 13 domů a chalup, z nichž 7 pustých, pak 69 chaloupek, v nichž lidé viniční zůstávali.

Most (str. 1152). L. 1654 bylo domů v městě 290, z nichž 151 pustých; na předměstí chalup 10 a 90 míst, kdež dříve chaloupky pro hlídače, podruhy a nádenníky byly vystavěny. (Dvorský, Čas. Mus. r. 1882.)

Jan mladší Lukavský (str. 344) propadl statek Domanice (kr. Chrudim., dom. Košumberk).

Registřík.

- Abel Tomáš 1119.
 Aber, cis. nejvyšší, 1114.
 Aberspach hrad. 679.
 Abstatt ve Württembersku 735.
 Adamovic Kateřina 1120.
 Adamstadtl (Adamstadt) bud. 350, 352.
 Adelshof časl. 1063.
 Aderšpach 783.
 z Adlaru Valkoun 199, 838.
 z Adlersbergu Jan Jakub de Wagghi z Wippachu 636.
 z Adlersturnu Putz Jan 145.
 z Adlerswerthu Plunis Fridrich 191.
 Adorf v Sasku 1209.
 Adršpach (Adršbach) hrad. 29, 679, 684, 767.
 Agathon Jan 1067.
 Agrikola Cyril 266.
 z Agrů Jakub 957.
 Ahachov plz. 1202.
 Ahatschau žat. 1100.
 Ahnikov žat. 621, 1085.
 Ahrendorf (Arndorf) žat. 506.
 Achač Matěj 1186.
 z Achlaru a z Aichelberka (Eichelbergu) Jakub Vilém 386, 443, 640.
 z Achona Erdman 1113.
 Aich (Eich) cheb. 728, 821.
 Aicha bol. 780.
 Aicha — Alt bol. 791.
 z Aichelberka, viz z Achlaru.
 z Aichelberka Aichlerová Kateřina 386.
 z Aichenfelsu Adam 1, 829.
 Aichhorn z Reichenpachu Kašpar 1217.
 Aichhut bol. 457.
 Aitler Jan 1015.
 Albendorf jič. 683, 708, 1238.
 z Albenreuthu viz Lamingen.
 Alberitz žat. 208.
 Albernhofer cheb. 1136.
 Albersdorf cheb. 1234.
 Alberštorf (Albrechtice) žat. 160.
 Alberto Tomáš 1087.
 Albrecht Vit 1151.
 Albrechtec bud. 351.
 Blbrechtice bol. 317, 765, 767, 808, 818; časl. 16; chrud. 195, 461; pis. 1217; žat. 160.
 Albinová Kristina, roz. Waldvoglová z Lohemühl, 421.
 Aldašín, pražsk. 526.
 Aldobrandino Aldobrandini Don 700.
 z Aldringen (Altringen) sv. p. Jan 231, 233, 550, 551, 613, 632, 711, 746, 749, 750, 752, 763, 864, 1027; Jan Marx a Pavel, Anna, Kateřina a Barbora 614, 864, 865.
 Aleš Pavel 1256.
 Algersdorf lit. 291.
 Alsterle Mikuláš 226.
 Alsterle z Astfeldu František Mikuláš 421; Veronika Kateřina 304, 421.
 Alšovice bol. 534, 805.
 Altdorf cheb. 99.
 Altenberg časl. 1098.
 Altenbueh — Mittel a Ober. jič. 636.
 Altenburg jič. 787.
 Altengrün cheb. 602.
 Altersperger Přemysl 957.
 z Althamu (Altheimu) hrabě Michal Adolf 74.
 Althütten táb. 485.
 z Altringen, viz z Aldringen.
 Altrohla cheb. 448.
 Altsattel cheb. 600, táb. 174.
 Altstadt bud. 394, hrad. 708, jič. 683, 1238.

- Amcha z Borovnice Heralt Jan Buryan, Jindřich Václav, Vilém a Vilém Jindřich 1, 2; Albrecht 1065; Buryan CXXXVII.
 Amlangová Dorota 1035.
 Ammon Petr 304.
 Ammonová Kateřina, roz. Topinková z Kvelbrunu, 403.
 Amplatz plz. 587.
 Amschelberg táb. 492.
 z Amstatu Jan Konrád 2; Zuzana 58; Anna Juliana 340.
 Anděl (Anjel) z Ronovce Sigmund 2.
 Anděl (Anjel) z Engelsperku Abraham 970, 1028.
 Andělka Regina 1164.
 Andělová Markéta 1028.
 Anderson Jakub 988.
 Andres 1010.
 Angerman Jeronym 957.
 z Anhaltu kníže Kristian XXXV.
 Anischau plz. 358.
 Anjel (Engel) z Engelsperku Abraham XXXII, XLV, XLVII, LVIII.
 Anjel Jiří 1264.
 z Ankerspurku Martin Dominik 988.
 Apatykář Jiří XXXIII, LVII, 1164.
 Apptman Simon 4.
 Arcibiskup Pražský CXI, CXXV.
 z Ardynku, viz Bresl.
 Arelt Jan 1102.
 Aretýn Pavel 957.
 Arkadius Václav 1120.
 de Arlin z Burnival Jakub 679.
 Armpberger František 1256.
 Arnau jič. 784.
 Arndorf (Ahrendorf), žat. 508.
 Arnetzgrün cheb. 822, 875.
 z Arnimb (Arnim) Jan Jiří 739, 860.
 Arnolt bud. 394.
 Arnoldini Hartman z Klarsteina Matyáš 156, 183; Anna, roz. z Hyřova 113.
 Arnoltice (Arnsdorf) lit. 863.
 Arnoštice bol. 534.
 Arnsdorf lit. 563.
 Arnsdorf (Arnultovice), jič. 112, 784, 796.
 Arnsdorf (Arnoltice) lit. 863.
 Arntová Zusana 984.
 Arnultovice (Arnsdorf) jič. 112, 784, 796.
 z Arragona, viz Picolomini.
 de Arrizaga Philip Don 49 (chybně Strayeraga) 1151.
 z Arzbergu (Arzperku), viz München.
 Arztfeld v biskupství Bamberském 305.
 Aš cheb. CL.
 Ašendorf (Aschendorf) lit. 563.
 Assman Jakub a Kašpar 1152, 1153.
 Asterman Adam 1120.
 z Astfeldu Osterstok František 164.
 Atschau žat. 1100.
 Auberschin lit. 862.
 Audreký, viz Údreký.
 Audishorn (Outěchovice) bol. 144, 767, 811.
 Auern bud. 394.
 Auerspergová Anna, roz. Sezimova, 507.
 z Auerspergu Jan Wenkhard CXX.
 Augšpurger Kašpar 1000, 1086.
 Augustianův klášter v Bělé a v Lipé 772.
 Aujezd, viz Oujezd a Újezd.
 Aujezd plz. 467.
 Euler N. 1000.
 Aulhorn Jonáš 1120.
 Aulík z Třebnic Šimon Petr 418, 987, 1013, 1132.
 Aulnerová Dorota 920, 1274.
 Aunhošťský (Unhošťský) Jan, Václav 1134.
 Auřec (Ouřece) bol. 921.
 Auřinowes (Ouřiněves, Uhřiněves) pražsk. 527.
 Ausen (Aussenhof) cheb. 599.
 Auscha (Ušf) lit. 117, 505, 506.
 Ausilau (Usilov) plz. 304.
 Aussig (Oustí) lit. 1243.
 Austajovec (Oustajovec) Blažej 584.
 Ava cheb. 673, 821.
 z Aventinu Regina Ledčanská z Popic 323.
 Baba (Babí) lit. 846.
 Babáčeková Dorota 994.
 Babí bud. 655, hrad. 530, lit. 846.
 Babice časl. 20, 701, plz. 319, praž. 379, 472.
 Babilon žat. 909.
 Babín táb. 850.
 Babiny lit. 227, bol. 534.
 Babitín, lit. 53.
 Babka ryt. Joachym XXII, 2; Lidmila LXXXIV.
 Bacov bol. 71.
 Bačalky jič. 116, 546.
 Bačetín (Batstein) hrad. 682.
 Bačkov časl. 702.
 Bačovice táb. 1171, 1173.
 Baden-Durlachský Jiří Fridrich markrabí, 736.
 Bader Jan 1067.
 Baer Ambrož 1031.
 Bärenklau, viz Pernkloub.

- z Bärenšteina Charvatka Alžběta
 (Chotková) 209, 210.
 Bahno čásl. 16, 1063.
 de Bachenhay Martina Johanna
 Majdalena, 1258.
 Bachhelbel Wolf Adam a Alexan-
 der 1082, Voršila 1084.
 Bachman, viz Košťál.
 Bachman Jan a Melichar 1057.
 Bachštata (Pachštat) Pavel 1029.
 Bachtlíkov plz. 1056.
 de Baiss Filibert Emanuel 953.
 Bakov praž. 180.
 Bakov (Backofen) bol. 883.
 Bakovina bol. 532.
 Balbín z Vorličné Adam a Jan 2,
 Karel 3, Vilém 1264.
 Balcar Jan, Melichar Jan a Pavel
 Jan 970.
 Balcar Jan 1164.
 Baldironová ze Strahlendorfu 760.
 z Baldova Tendler Prokop 141.
 Balkova cheb. 14.
 Bamberg (Babí) bud. 655.
 Baner Jan, švédský general 551.
 Banín (Bohnau) chrud. 281.
 Bank z Weissenburka Bartoloměj
 1143.
 Barbor Adam 1075.
 Bargagni Benedikt 902.
 Barchov Malý (Barchovek) jič. 410.
 Barchov Velký jič. 8.
 z Barnšteina Jan Kunrat 205, 1264.
 Bařšteynková Regina 135.
 Bartelsdorf (Pertelsdorf) žat. 369.
 Bartoňovic Adam 1120.
 Bartoš Jan a Jiří 584.
 Bartošov čásl. 586.
 Bartoušov (Bartošov) jič. 765, 766,
 783, 792.
 Bártová 1164.
 Baruchov praž. 379.
 Barvířovská Judita 1186.
 Barzdorf bol. 381, hrad. 1047.
 Bassevi (Basseni) Jakub 513, 768,
 971, 1272, 1273.
 Bašnice jič. 536, 779.
 Bař malý praž. 162.
 Bař velký praž. 555, 767.
 Bařta (Saloun) bud. 657.
 Batík Tobiáš 1094.
 Batňovice hrad. 530.
 Batstein hrad. 682.
 Baudisch Jan 1240.
 Baumgartnerová Eva 1120.
 Baurovic bud. 350.
 Bavor z Kalenic Albrecht 61, 225.
 Bavorov pís. 1195.
 Bavorovice bud. 350.
 Bavorovský Adam Benedikt 715.
 Bavorsko 740, 746.
 Bavorský vévoda Maximilian XVIII,
 XX, XXV, XXIX, XXX, 738,
 746, 748, 759, 764.
 Bavorský Řehoř 1164.
 Bdín praž. 616.
 Bečice bud. 58.
 Bečka Jindřich, Anna, Marie, Zu-
 zana, 1038.
 Bečkov jič. 683.
 Bečov cheb. 98, 1207, žat. 195.
 Bečové (Bečov) táb. 151.
 Bečvary malé (Bečvarky) čásl. 915.
 Bečvary velké čásl. 388.
 Bečvař Egid. 1120.
 Bečvářka Mandalena 1036.
 Bednář Kašpar 1110, Lukáš 1093.
 Bedřichov táb. 878.
 Bedřichovice táb. 207.
 Beer Jakub 1099.
 Běhanka lit. 196.
 Běhařov plz. 273, 366.
 Behem Eliáš 957.
 Behm Jiřík 1120.
 Behmerová Zuzana 1026.
 Behr Křišťof 1245.
 Běchary jič. 783.
 Bechlejovice (Bochlinovice) lit. 53.
 Bechler z Meningu (Pechlar z Me-
 minku) Maximilian 172, 349, 907,
 1224, 1225.
 Bechlerová (Pechlerová) Ludmila,
 roz. z Kolovrat, 178.
 Bechlín lit. 9.
 Bechová bol. 159.
 Běchovice praž. 528, 922.
 Bechyně táb. CXLIX.
 Bechyně z Lažan Abraham LXXXVII,
 3; Bohusl. 3; Fridrich CXXXVII,
 3, 4; Jan Jiří 3, 482; Jiří, Kašpar,
 Oldřich 337; Karel XLI, 4; Ka-
 špar 460; Mikuláš 210; Oldřich
 starší 5, 347, 445, 892; Oldřich
 mladší 4, 5; Tobiáš 5; Václav
 mladší 5, 1264; Václav starší 6,
 919.
 Bechyňová Anna z Lažan, roz.
 z Dobře XCV, 49.
 Bechyňová z Lažan Anna, roz.
 z Kokořova 5.
 Bechyňová z Lažan Markéta na Za-
 jedci a Trojovicích LXXXIV.
 z Beisingen Karel Arnošt 337.
 Bejček z Nespečova Jan 6, 909,
 1264; Jan a Sigmund 864; Jaro-

- lím 957; Jindřich 6, 1264; Lych-
tríc CXXXIX.
- Bejčková z Nespečova Kateřina
Vřesovcová 1141.
- Bejčková z Nepečova Barbora, roz.
z Řičan 1212.
- Bejkovice táb. 516, 854, 1222.
- Bejšov bud. 351, táb. 8e8.
- Bejšovec z Bejšova Jan 7, 1264;
Sebastian CXL.
- Bejšovcová, roz. Kunašova z Ma-
chovic, Marie 720; Markéta 7.
- Bek (z Beck) sv. pán Jan 763, 782.
- Bekerová Mandalena 1029.
- Bělá (Weisswasser) bol. 13, 14, 47,
763, 764, 765, 772, 774, 798, 808,
830.
- Bělá (Bílá, Bilna, Bilay) bol. 537,
780.
- Bělá bud. 652, časl. 222, 696, hrad.
885, chrud. 517, jič. 536, 778,
lit. 53, plz. 319, 357.
- Bělá Hořejší plz. 358, 451.
- Bělá (Bilej) hrad. 23.
- Bělá malá (Kleinweisel) bol. 883.
- Bělá Nová chrud. 281.
- Bělá (Bělá) bol. 532.
z Belazy, viz Khán.
- Bělč chrud. 1071.
- Běleč (Bělč) pis. 56, 408, tab. 112.
- Bělíchov praž. 95.
- Bellius Mikuláš LIX.
- Bělohrad (Bělehrad) jič. 220, 592,
765, 766, 779, 785, 792, 802, 804.
- Bělohrad (Weissberg) dvůr, plz.
305.
- Běloky praž. 282.
- Bělská Kateřina 1045.
- Bělušice (Bělošice) žat. 205, 210.
- Belvic z Nostvic Adam Václav 8;
Jan 9, 10; Jan Kristian 7, 313;
Jan Křištof LXXVII, 7, 9; Jin-
dřich Otto 8; Kašpar LXXVII,
8, 423, 1150; Kašpar Mikuláš 9,
10, 240, 242; Sigmund XLI,
LXVII, 9.
- Belvicová z Nostvic Anna Marie,
roz. z Solhauzu 8; Anna Marie
roz. Robmhapova 9, 10; Dorota
Estra a Marie Majdalena 8; Ka-
teřina LXXXIV, 8, 814; Majda-
lena Malovcová 562.
- Benátky hrad. 707, 885.
- Benátky Nové bol. CXLIX.
- Benátská Anna 1040.
- Benátský Jan a Václav 1164.
- Beneda z Nečtin Albrecht 63; Jan
34; Jindřich 10.
- Benedová z Nečtin Anna, roz. z Vře-
sovic 643, 1066.
- Benedinová Johanna 324.
- Benedyger Zacharyáš 967.
- Benedyktová Kristýna 1029.
- Benek (Benck) Jiřík 1151, 1152,
1153.
- Beneš Filip 1256.
- Beneš Valentýn 957.
- Benešov bud. 223, 652, táb. 147,
150, 153, 767, 850.
- Benešov (Benešovice) plz. 589.
- Benešov (Bensen) lit. 292, 564, 763,
859, 863, 864.
- Benešovice bol. 537, 780, chrud.
120, plz. 589.
- Benetice časl. 701.
- Benice (Býnice) praž. 471.
- Benicko jič. 926.
- Beník (Benig) z Petersdorfu Jiří
Benedikt 11, 116, 325, 503, 505,
511; Štěpán Benedikt 254, 560,
907, 1054.
- Benjamin Buryan 1147.
- Běňov (Běňoves, Věňoves, Wen-
sen) plz. 358.
- Beňovy (Beňov, Benhof) plz. 1104.
- Bensen, viz Benešov lit.
- Beran Petr na Tučapech 610.
- Beranová Markéta Petra, Špulířová
z Jitě 610.
- Beranová Mariana 1038.
- Berbisdorfova Alžběta, potom Rou-
povcová, roz. z Štampachu 465;
Markéta roz. Zeidlicova 930.
- z Berbisdorfu Ehrenfrid XXXVI.
XLIV, 10, 367, 524, 925, 930;
Jiří Vilém 11; Rudolf 12.
- Berg a Ravensberg vévodství 735.
- Berg z Reinfeldu Jindřich 1259.
- Berghof (Horec, Vrchy) bud. 657.
- Berglar, viz Perglar.
- Bergmann Michal 1135.
- Bergner Josef 1199.
- Bergreichenstein pis. 1201.
- Berchtold (Berthold) z Hungersic
(Uherčic) a Freidinku Jakub sv.
pán 687, 737.
- Beringer (Pernink) cheb. 1168.
- Berka Jan 966.
- Berka Rehoř 1120.
- Berka z Dubé a Lipého Adam Gott-
fried CXXXIX, 13, 291; Aleš 12,
799; Berthold Bohobud 13; Bo-
huchval XXXVI, XLIV, 13, 47,
287, 306, 367, 524, 774; Jan 83;
Jan hrabě z Hovora 269; Jan
Jetřich 178; Jetřich Jiří 521;

- Jindřich 84; Jindřich Vlč 15, 398, 905; Kristian Aderspach XXXVI, 15; Lev Buryan 115, 254, 332, 671; Matyáš Ferdinand František 672, 685, 686; Václav starší XXXVI, 8, 16; Wolf 187, 899; Zbyněk XV.
- Berková z Dubé, Alena Kolovratová 19; Alžběta Hrzaňová 199; Alžběta Volfomina Žďárská 191, 466; Anna z Solhausu 563, 845; Anna Marie roz. z Oppersdorfu 19; Barbora roz. z Lobkovic 17; Barbora roz. z Šumburka 114, 812; Doroťa roz. z Vartenberka 419; Františka Hippolyta Eusebia roz. hraběnka z Fürstenberku 672; Johanna Kuna z Kuňovic (Kaunic) 187; Kateřina Libšteinská z Kolovrat 15, 286; Kateřina roz. z Humrgorstu (Ungerstu) 17; Kateřina viz z Waldšteina; Kryšelda, předešle Švamberková, roz. z Lobkovic 14; Majdalena Kateřina roz. z Žirotína 786; Mandalena roz. Slavatová LXXXII; Sibylla roz. hraběnka z Eberšteina 563.
- Beřkovic dolní praž. 8, 9.
- Beřkovská ze Šebřova Alžběta roz. z Bržy CXXXVI, 20, 407, 221; Alžběta Františka Tengnaglová 21; Anna Juliana roz. z Amštattu 21, 340; Johanna Eusebia Cukrová, 21; Kateřina Radecká z Radče 452; Majdalena roz. z Milhostic a z Vojkova 151; Marta Majdalena roz. Vostrovcová 20, 898; Polyxena a Salomena 21.
- Beřkovský z Šebřova Albrecht 19, 898; Albr. Eusebius CXXXVI; Jan 20; Jindřich 20, 166; Karel CXXXIX; Mikuláš 20, 407, 1264; Oldřich LXXXIX, 21; Radslav 533; Rastislav Zdeněk 21; Šebestian 22, 151; Václav CXL; Wolf 286.
- Bernart Jan 1031.
- Bernart Jiří 957.
- Bernartice cheb. 365, jič. 1239, klat. 133, táb. 4.
- Bernetzreith (Berartskeyt, Pernolec) cheb. 264.
- Bernharz (Pernarec) bud. 394.
- Bernklau (Bernklo), viz Pernklob.
- Bernklau (Bezvěrov) plz. 450.
- Bernov žat. 617.
- Bernsdorf bol. 457.
- Bernschlag německý (Posláček) bud. 394.
- Bernstadt (Šaclřf) jič. 683.
- z Bernšteina Charvat Jan 205.
- Běronice (Běrunice) jič. 546.
- Běronický Jan 847, 990.
- Beroun praž. CI, 1037, 1276.
- Berounský Jan 1045.
- Berstein (Perstein) Nový bol. 17, 18, 781.
- Bertlín Ondřej 1198.
- Běrunický (Klein Beronic) jič. 247.
- Berzdorf (Bertelsdorf, Betlesdorf, Betlsdorf) bol. 201, 418, 765, 767, 808.
- Berzdorf (Perzdorf) bol. 457.
- Berzdorf dolní bol. 808.
- Berzdorf horní bol. 808.
- Berzdorf střední bol. 808.
- Besedice bol. 803, 844.
- Besenice bud. 653.
- Běsno (Wiessen) žat. 286.
- Běstounský Jan 1257.
- Běstovice chrud. 933.
- Běstviný hrad. 682.
- z Beše Ludmila Kaplířová 245.
- Běšice (Vešice) žat. 574.
- Běšín z Běšín Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří, Jiří Zbyněk, Mstich Milota, Petr Levhart a Václav Jindřich 22; Smil CXL; Václav CXLI, 1216; Václav Oldřich CXLI; Zbyněk Jiří 908.
- z Běšín Kateřina, roz. z Klenového a z Janovic 22.
- Běšínov dvůr časl. 1112.
- Beškovecová Anna 1257.
- Beškovice (Beřkovic horní) lit. CXLVIII.
- Bešřákovice Alžběta 1186.
- Betengel (Wettengel) z Neuenperka Eustachius 918; Jan 24; Křištof mladší LVII, 22.
- Betenglová z Neuenperka Alžběta, roz. z Reichwic 24.
- Betlén Gabor XLIV, 469, 732, 887, 894, 937, 1236.
- Beutel Jiří 54.
- Beygott (Peygott) z Reinerstadt Daniel 317, 804.
- Bezděcký z Bezdčč Hory Jan Marcian 957, 971, 1035; Jan Ondřej a Anna Marie 982.
- Bezdččín bol. 520, táb. 321.
- Bezdččín (Bezdččné, Bösching) bol. 811.

- Bezdědice (Bezdětice, Bezdězice, Klein-Bösig) bol. 17, 781.
 Bezděkov časl. 441, 701, chrud. 280, 923, pis. 126, plz. 130, 416, žat. 599, 1253, 1256.
 Bezděkovský Benjamin 966.
 Bezděkovský Pek z Řimku Jan XLI, LXVII, 416.
 Bezdětice (Bezdědice) bol. 17, 781.
 Bezdězí Nové (Bělá) bol. 14.
 Bezdězí (Bösig) bol. 16, 17, 18, 765, 781.
 Bezdězice (Bezdědice) bol. 17, 781.
 z Bezdrúžic Harant Krištof 136.
 Bezdrúžice cheb. CL.
 Bezdrúžický viz z Kolovrat.
 Bezenský (Bzenský) Jan z Porubě 25.
 Bezmír táb. 493.
 Bezník jič. 800.
 Bezno bol. 25.
 Bezpalci Duchoslav a Johanna 989.
 Beztahov táb. 493.
 Bezvěrov (Bezděrov, Bernklau), plz. 450, 1269.
 Bezvěrov (Wasserau) plz. 130.
 z Biberšteina Adam 381; Jan 832, Karel a Anna 521; Krištof a Barbora 789.
 Bíbr z Bíbrů Blažej 902.
 Bičice (Vičice) Malé žat. 617.
 Bielenz (Bilenice) žat. 611.
 z Biglia Antonín hrabě 876.
 Bikaň (Bijaň) časl. 16.
 Bilaj (Bělá, Bilna) bol. 780.
 Bilanský Matouš 966.
 Bílé (Bělá) bol. 537.
 z Bílé Fridrich XXXII, XXXVIII, XLVII, LII, LV, CXXXVII, 17, 25, 177, 282, 339, 968; Jan 968; Jindřich 26; Jetřich CXXXVII; Alžběta 244.
 Bílečoves (Bilovec) hrad. 530.
 z Bílé Hory Johanna Fruweinová 111.
 Bilej (Bělá) hrad. 23.
 Bilejov časl. 16.
 z Bilejova Zákostelský Bohuslav a Jakub 91; Kateřina 92, 314.
 Bílek Adam a Štěpán 1120; Jan 957; Ciprian 140; Václav L, LVII, 27, 955, 1009, 1090, 1091; Vít 966.
 Bílenice (Bilenice, Bielenz) žat. 611.
 Bílenice pis. 42; žat. 611.
 Bílenice (Willenz) žat. 284.
 Bílina žat. CXLVIII.
 Bílinka bud. 1241.
 Bilínová Judita 464, 848, 1084.
 Bilinský Štěpán 989. Dorota LXXXII.
 Bilka lit. 863.
 Bílkovice táb. 854.
 Bilna (Bělá, Bilay) bol. 780.
 Bílovec (Bilečoves, hrad. 530.
 Bílská ze Skafišova Eštera, roz. Greynerova z Mysletína 11.
 Bilsko jič. 537, 765, 766, 783, 793, 798.
 Bilský Jan 477; Pavel 1243.
 Bílý Jiřík 1120.
 Bína Jan 966.
 Binago Antonín 386, 946, 954, 974.
 Binnerová Dorota 1040.
 Biňov bud. 652.
 Binsdorf lit. 863, 864.
 Birkau (Březi) plz. 608.
 Birkicht (Pirkicht) hrad. 1047.
 Birndorf cheb. 600.
 Bischofwerder Krištof z Ebersbachu (jinak Bistwerder z Hrabačic) 27.
 Bisingerová Dorota Barbora, roz. Hrušková 191.
 z Biskupic Alžběta LXXXIII.
 z Biskupic, viz Haugvic.
 Biskupice čás. 688.
 Bistwerder z Hrabačic, viz Bischofwerder.
 Bitětice táb. 484.
 Bitín lit. 862.
 Bitouchov bol. 883, jič. 776.
 Bítov táb. 849.
 Bitovany chrud. 179.
 Bitovec Petr 1072, 1075.
 Bitovský Václav ze Slavíkovie 27.
 Bitozaves žat. 192.
 Bivětová Maryana 1075.
 Biza Jakub 1093.
 Bizhradec (Bizradec) hrad. 679.
 Bižuby, viz Zbizuby.
 Blahotice praž. 490, 1206.
 Blahovec Václav 1045.
 Blahuňov žat. 622.
 Blánice táb. 891, 898.
 Blanice Velká pis. 662, 1196.
 Blanička táb. 849.
 z Blanschartu Ivo 249.
 Blanská bud. 653.
 z Blanska, viz Havlovská.
 Blansko bud. 888.
 Blánsko (Plankenštejn) lit. 54, 814.
 Blata bol. 534, 604, 766, 798, jič. 721, 774.
 Blatce bol. 532.
 Blatce malé (Blatočka, Blatečky, Klein-Blatzen) bol. 18, 782.

- Blatce velké bol. 18, 782.
 Blatenský z Blatna Albrecht 506.
 Blatná pls. CXLIX.
 Blatná (Blatno, Pladen) žat. 208.
 Blatnice časl. 1, chrud. 1089, plz. 267, 1212.
 Blatno (Platten) žat. 195, 197.
 Bláto černé časl. 75.
 Blatzen-Gross (Blatce) 782.
 Blaženice táb. 155.
 Blažkov hrad. 638, 681.
 Blažejovice časl. 905.
 Bledín z Fialového Kamene Adam, Jan a Anna 28.
 Blehov pls. 650, táb. 151.
 z Bleileben Regniers Alexander 95, 257, 262, 383; Anna Marie 383, 598.
 Bleistadt, cheb. 125.
 Blekta z Outěchovic Jindřich 28, 797; Vilém 398.
 Blešno hrad. 682.
 Blevic praž. 382.
 Blíživský z Blíživa Václav Heraklius 28, 44.
 Blížovědly lit. 196.
 Blovice plz. 253.
 Blovský Eliáš CXXXVII; Václav 957; Marta 1010.
 Blšanský Šimon 1257.
 Blšany (Flöhan, Übelfass) žat. 856.
 Bludau (Pludau) bud. 656.
 Bludov čás. 514.
 Blumberger, viz Plumberger.
 Blumendorf (Plumedorf) časl. 586.
 Blýn praž. 1041.
 Blyné časl. 571.
 Blyný (Blyné, Blynka) časl. 1065.
 Bobkovský, viz Kreysa.
 Bobov bol. 534, 805.
 Bobovice pís. 334, praž. 165.
 Bobr jič. 683.
 Bobrová Anna 1120.
 Bobrovská Estera 1016.
 Bodenius z Renten Vilém 710, 724; Brigita 724.
 Bodiš hrad. 1047.
 Böhheim Mikuláš 1198.
 Böhm Joachim 1243.
 Böhmendorf (Pehemdorf) bud. 656.
 Böckel Claus Fridrich 736.
 Bogan (Bojan) Jan CXXXIX, 1051.
 Bohánka hrad. 707.
 Boharyně (Boharna) 219, 413, 1071.
 Bohatá plz. 330.
 Bohatý Jakub 1097.
 Bohdal Jan CXXXIX.
 Bohdalín táb. 850.
 Bohdalovice bol. 801.
 Bohdalovský Šimon 1110.
 Bohdanecká z Hodkova Alžběta 77; Anna 134; Anna Alžběta 389; Beata LXXXIII, LXXXV; Majdalena 837.
 Bohdanecký z Hodkova Adam Abraham XLI, LXVII, 28, 540; Jaroslav XLI, 28; Adam Oldřich, Bohuslav a Heřman 29; Heřman mladší 1049, 1050.
 Bohdanecký Tomáš 1093.
 Bohdaneč časl. 41, 688.
 Bohdánkov bol. 537, 794.
 Bohdašice pís. 1217.
 Bohdašín hrad. 530, 682.
 Bohentsch cheb. 287.
 Bohna lit. 261.
 Bohnau (Banín) chrud. 281.
 Boholiby praž. 944.
 Bohumilice bol. 537, 805, časl. 696, pís. XVIII, XXVI, 355.
 Bohumily praž. 526.
 Bohumiltsch (Bohumilice) bol. 805.
 Bohunice bud. 1241.
 Bohušovsko bol. 802.
 Bohuslav bol. 532, cheb. 14.
 Bohuslavice bol. 531, hrad. 530, 638, 681.
 Bohusoudov lit. 863.
 Bohusudov (Sejnov) lit. 257.
 Bohuš z Otěšic Jan Vilém 29.
 z Bohušic, viz Čákovec.
 Bohušice časl. 701.
 Bohutín praž. 1196.
 Bohyně lit. 53.
 Bochlínovice (Beehlejovice) lit. 53.
 Bochoh cheb. 98, 99.
 z Bochova Pavel Wenzl (Vencelius, Menzl) XCVI, 243.
 de Bois Elisaeus 314; Ferdinand 957; Filibert Emanuel 316; František 966; Jakub 1017; Marie 297.
 Bojan (Bogan) Jan CXXXIX, 1051.
 Bojanov chrud. 923.
 Bojanovský Václav 971.
 Bojenice pís. 650.
 Bojesily plz. 127.
 Bojetice bol. 833.
 Boková, viz z Bukvic.
 Boksgrün žat. 104.
 Bokvan lit. 563.
 z Bol Jan Adam 30.
 Boleboří žat. 617.
 Bolehošť hrad. 682.
 Bolechov časl. 222.
 Bolechovice táb. 364.

- Boleslav Mladá CI, 159, 548, 819, 1038, 1276.
 Boleslav Stará praž. 47.
 Boleslavská Kateřina 1164.
 Bolešník (Bolešín) táb. 177.
 Boletice lit. 53.
 Bolikovice pís. 154.
 Bolkov plz. 484, 870.
 Boltršlag bud. 652.
 Bombell z Schwarzenšteina Michal 1026.
 Bonner Nikodem 1016.
 z Bonvicinu Anjela 559.
 Boňkov časl. 701.
 Bor bud. 654, 657, hrad. 23, cheb. CX, lit. 196, pís. 334, 335, táb. 65, 899.
 Bor malý pís. 666, plz. 668.
 Boráků mlýn táb. 155.
 Borátkov táb. 177.
 Borbonius Matyáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, LXXXVII, 30, 955, 1040.
 Borčice bol. 604, pís. 490.
 Bordogni de Taxis Jan Walter 118.
 Bordoňová Salomena z Rejbie 118.
 Borecký Štěpán 1257.
 Boreč lit. 478, 564, 705, 767, 820.
 Borek (Görkau) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.
 Borek bol. 531, 532, 537, 780; cheb. 278, jič. 800, lit. 53, plz. 33, praž. 918.
 Borek dolejší táb. 238.
 Borek hořejší táb. 237.
 Boreň (Bořeň, Boryně) z Lhoty David 32; Jan David CXI, 33, 433; Jan Křištof CXXXVIII, CXXXIX; Otta XXIV, 34; Petr 34, 814; Václav LXII, LXVII, CXL, CXLI, 34; Vilém 33, 376; Vratislav CXL; Majdalena 34, 801, 805; Marie Alžběta 376; Veronika roz. z Gryspeku 125.
 Borka z Hornic Václav a Dorota 252.
 Borkovec Pavel 584; Václav CXLI.
 Borkovice bud. 657, 1241.
 Borky hrad. 939.
 Borohrádek (Boruhrádek) hrad. 23.
 Borotin táb. 888, 893.
 Borová časl. 933, chrud. 1191.
 Borovany bud. 657, táb. 4.
 Borové (Borov) plz. 587.
 z Borové Bořková Anjelina 927.
 z Borovej (Borové) hrad. 530.
 Borovice bol. 46, plz. 330.
 Borovička jič. 784.
 z Borovnice, viz Amcha.
 Borovnice hrad. 767, 934.
 Borovnice Malá jič. 926.
 Borovnice Veliká jič. 926.
 Borovnický Štěpán 1097.
 Borovnička (Klein-Borovic) jič. 766, 793.
 Borovno pís. 126.
 Borovská (Vacková) Alžběta 1054.
 z Borovska Václav Matyáš XXIV, 36.
 Borovsko časl. 900.
 Borri Alexander 333.
 z Boršic Martin 1264.
 Boršíkov bud. 163, 652.
 Boršíkovský dvůr praž. 44.
 Bortum cheb. 606.
 Boruhraček (Borohrádek) hrad. 23.
 Boryně, viz Boreň.
 Bořanovice praž. CXI, 555.
 Bořanovská z Duban Anna XXIV, LXXXIII, 30.
 Bořanovský z Bytišky Jetřich CXXXVII, 519.
 Bořec jič. 787.
 Bořečnice pís. 1179.
 Bořejov (Bořim) bol. 18, 782.
 Bořek Václav CXL.
 Bořek, viz Dohaleký.
 Bořeň, viz Boreň.
 Bořetice hrad. 23, táb. 238.
 Bořetín táb. 321, lit. 845.
 Bořice plz. 1055, 1060.
 Bořický Hynek Václav CXXXVIII: Petr Václav 36.
 Bořikov plz. 424.
 Bořikovice hrad. 160.
 Bořimsko bol. 47.
 Bořín táb. 556.
 Bořislav lit. 863.
 Bořkov bol. 776.
 Bořková z Borové Anjelina 927.
 Bösgründel lit. 53.
 Bösching (Bezďčín) bol. 811.
 Bösig (Bezďží) bol. 781.
 Bösig Klein- (Bezďčice) bol. 781.
 Bos Daniel 957.
 Bos z Ehrenšteina Jan 33.
 Bosák Matouš 1164.
 Boseň bol. 249.
 Boskov (Bozkov) jič. 776.
 Bossinová Anna Majdalena 619.
 Bosyně praž. 18, 423, 782.
 Bošice časl. 379, 1111.
 Bošilec (Bošilce) bud. 657.
 Bošín bol. 454, 833, 1163 chrud. 933.

- Bošinský z Bozejova Jan Diviš a Václav 36; Jan Jindř. CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Šťastný CXL, Jan Šťastný 1264.
- Bošifany (Poschitzan) cheb. 1138, 1207.
- Bošovice pís. 150.
- Boštětice (Božtěšice, Postitz) lit. 261.
- Boštice časl. 186.
- z Boubína Simeon Polydor 884.
- Boubinský z Újezda Bohuslav LXVI, 36; Bohuslav mladší, Diviš a Petr 37; Pavel, Přibík, Petr mladší a Ladislav 38, 221.
- Bouček Karel 1094.
- Bondý chrud. 195, táb. 65.
- Bouquoy viz Būquoy.
- Bouslav bol. 531, lit. 865.
- Bousodov lit. 863.
- Bousov (Bousovna) časl. 703.
- Bousov Dolejší bol. 789.
- Boušek Petr CXL; Václav CXLI.
- de Boysi Marchese 739; viz též de Bois.
- Bozdíše plz. 331.
- Bozkov (Boskov) jič. 776.
- Boztěchov táb. 850.
- Božecký Václav XXXII, LI, LVI, 1268.
- z Bozejova, viz Bošinský.
- Božejovice táb. 1222.
- Božetice táb. 151.
- Božetín táb. 177.
- Božovic pís. 1179.
- Božtěšice (Boštětice, Postitz) lit. 261.
- Bračický z N. Petr 38.
- Bračice časl. 78.
- Brađa Daniel 957; Vít 966.
- Bradáčov táb. 112.
- Bradlec bol. 883, jič. 777.
- Bradlo chrud. 313.
- Bradné plz. 608.
- Bradová Judita 1010.
- Bradský z Labouně Fridrich Otík 39, 1264; Jiřík Otík CXXXVII; Jan Krístof Otík CXXXVIII.
- Bradýř Arnošt 1054.
- Braendl z Brandenfelsu Magnus 141.
- z Branče, viz Duhanský.
- Brančíkov pís. 578.
- Brančíky žat. 617.
- Brančov (Branišov) plz. 841.
- Brand z Brandenfelsu Jiří, Anna Marie, Jindřich Václav 332.
- Brand cheb. 612.
- Brand Dolejší cheb. 1168.
- z Brandejsa Ondřej Vilém 182, 687; Jan Jakub 132.
- Brandejský Jeronym 1164.
- Brandl z Walderichu Jiří 39.
- Brandlín (Branlín) táb. 175, 609, 816.
- Brandner z Brandu Jiří Wolf 39, 814.
- Brandof Lambrecht 957.
- Brandov žat. 195.
- Brandt Bernard a Dorota 1142.
- Brandýs (Brandejs) časl. 61.
- Brandýs n. L. praž. CXLIX, 834.
- Brandýs (Brandejs) nad Orlicí hrad. XXIII, CXLIX.
- z Branižborská a Krňova markrabí Jiří starší XXXV; Jan Jiří 732.
- Branižborsko 749, 909.
- Branižborský kurfiřt Jiří Vilém 738.
- Braniče pís. 649, 650.
- Branišov bud. 371, 841; časl. 466, 639, 699; plz. 841; táb. 1172, 1180.
- z Branišova Branišovský Jan 40; Jan Mikuláš Vojislav CXXXVIII; Jan Vojislav a Zdeněk 39, 1216; Zdislav Vojislav 39; Zikmund Vojislav CXLI; Alžběta 272, 349; Kateřina 303, 304.
- Branišovice pís. 650, táb. 241.
- Branná bud. 657, jič. 766, 793, 799, 926.
- Branná Dolení jič. 28.
- Branná Hořejší jič. 785.
- Branovský z Branova Ferdinand a Kašpar 40, 1264.
- Branšov (Brunšov) praž. 172.
- Branšov táb. 1180.
- Brantšneydr Zachariáš 1134.
- Brány (Bran) žat. 622, 1085.
- Branžež (Branžes) bol. 249, 807.
- Braňany lit. 863.
- Braňasoudov časl. 468.
- Braňslav cheb. 278.
- Braňvičany táb. 346.
- Bratkovice praž. 919.
- Bratronice bol. 832, 834; pís. 167.
- Bratroňov časl. 701.
- Bratřetice (Bratřice) táb. 898.
- Bratřic Klein- (Malobratřice) bol. 800, 884.
- Bratřice táb. 898, 1222.
- Bratřikov bol. 801.
- Bratřikovice táb. 1223.
- Braum praž. 675.
- Braum Matěj 966.

- Braum z Mifetic Ivan, Václav a Vilém 40.
 Braun z Braun Jan 41.
 de Bray Jindřich 202.
 Bražec hrad. 530.
 Brě chrud. 1154.
 Brdce táb. 1222.
 Brdeč táb. 151.
 Brdečné táb. 155.
 Brdo jič. 536, 778.
 z Bredau Jan Rudolf 394, 798; Rudolf 13.
 Breitenfeld u Lipska 740.
 Breithenthal chrud. 1191.
 Brenná bol. 17.
 Bresl (Presl) z Ardynku Kašpar Melichar 971, 976, 1009, 1035.
 Bretschneider Zachariáš 1120, 1134.
 Brettgrund jič. 683.
 Breun Stefan 1189.
 Breuner sv. pán ze Stärz Seyfrid Křištof 193, 194.
 Breuner Maximilian XVII.
 Breuner Filipp Friedrich 690, 1046.
 Breuner 753.
 Briamonte Anna Albertina 212.
 Brisigellová Anna Maria 865.
 Brištany jič. 536.
 z Brixi Jan 899.
 Brloh pís. XVIII, 63.
 z Brloha, viz Záborský.
 Brlozec (Parlose) lit. 564.
 Brlozec (Brzolec, Pürles) cheb. 450, 1269.
 Brná (Brnej, Brné) hrad. 530.
 Brná táb. 850.
 Brňany lit. 822, 917.
 Brníkov lit. 94, 337.
 Brníky praž. 526.
 Brnífov plz. 129.
 Brniště (Brniš, Brims) bol. 83, 144.
 Brocen (Brocno) lit. 240, 318.
 Brocná hrad. 885.
 Brod hrad. 400, 1096, cheb. 605, praž. 1196, táb. 389.
 Brod Český praž. XCIX, 1041, 1114, 1276.
 Brod Kraví plz. 1055.
 Brod Německý časl. CI, 690, 1046, 1276.
 Brod Železný bol. 803, 805, 844.
 Brodce (Brodec) bol. 244, 465, 803, táb. 151, žat. 631.
 Brodce Malé bol. 803, 844.
 Brodečno žat. 623.
 Brodek bol. 17, 18, 781.
 Broden plz. 609.
 Brodský Jan 957.
 Brody (Předlosiv dvůr, Prölles) žat. 615.
 Brochynová Anna Majdalena 242.
 Brok Křištof Hynek 982.
 Brok, viz Prok.
 Brosius z Horšteina Simon 275, 880.
 Brouček Adam 966.
 Broučkov časl. 1112.
 Broumov hrad. XXIV, CXLIX, 1047; B. opat XV; klášter 451, 470.
 Broumovice táb. XVIII, 238.
 Broumy praž. 675.
 Brojlovští 1010.
 Brozánky (Prosynky, Prosanken) lit. 26, 863.
 Brozánky hrad. 885.
 Brozany lit. CXLVIII, 917.
 Brožan Melichar 957.
 Brožanovská Anna 614.
 Brože Řehoř 1037.
 Brskov časl. 933.
 Brtče chrud. 1154.
 Brtický (Brtnický) Beneš 1264.
 Brtná časl. 222.
 Brtnický Andreas CXXXVI; Karel 1070.
 Brtva hrad. 682.
 Brtvi (Brtev) jič. 592, 792.
 Brty cheb. 632.
 de Bruccio Anton a Helena 477.
 Brüsselová Veronika Kateřina 304, 402.
 Brůx (Most) žat. 1148.
 Brugger z Grünzburgu Ferdinand 340.
 Bruknar, viz Bryknar.
 Brun Jan Jakub 1028.
 Brunner z Wildenan Bartoloměj 634; Markéta a Zuzana 402.
 Brunnensdorf žat. 101.
 Bruno Jakub a Jan Jakub 138, 139.
 Brunávičský vévoda Kristian 737, 738.
 Brunávik 735.
 z Brus, viz Raber.
 Brusch (Brusche, Bržek) M. Adam 1083.
 Brusch Křištof 1084.
 Brusnice Česká jič. 939.
 Brusnice Německá jič. 590.
 Brusy pís. 353, 1179, žat. 509.
 Bržek, viz Brusch.
 Bryknar (Bruknar) z Brukšteina Jiří Albrecht 43, 555; Albrecht 923, 1042; Jiřík 69; Anna 88.
 z Bryssen Antonín CXXXVI.

- Bryx Jan 394.
 Brzice hrad. 707.
 Brzotice čásl. 900.
 Bržín plz. 125, 278, 448, 451.
 Břečstein jič. 938, 939.
 Břehov bud. 351.
 Břehoryje (Břehovice, Břehot) lit. 505.
 Břehy bol. 604.
 Břekoly chrud. 119.
 Břeska (Březka) jič. 721.
 Břesko plz. 1104.
 Břesky (Březek) praž. 21.
 Břešťany praž. 839.
 Břevnice čás. 3, táb. 155.
 Břevniště (Břevnoviště) bol. 144, 812, 1265.
 Břevňov praž. 464; klášter XXIV. z Břevňova, viz Leynhaus.
 Březek (Břesky) praž. 21.
 Březenec žat. 195, 1085.
 Březenec malý (Malé Březinky, Klein-Priesen) lit. 863.
 Březenice chrud. 933.
 Březhrad hrad. 1071.
 Břeží čásl. 689, pís. 67, 650, 1178, 1184, plz. 330, 608, praž. 528, 1206, táb. 151, 610, žat. 193.
 Břeží (Březiny, Presei), lit. 53, 561.
 Břeží Vlachovo pís. XVIII, XXVI, CL, 67.
 Březina Jan 1093.
 Březina bol. 144, 534, 604, čásl. 697, jič. 721, 774, plz. XXIII, táb. 476, 907.
 Březina malá žat. 626.
 Březinka bol. 14, 18, 775, 781, čásl. 701, lit. 9, praž. 428.
 Březinka dolní a horní čásl. 701.
 Březinky malé (Klein-Priesen) lit. 862.
 Březiny hrad. 682.
 Březiny (Břeží) lit. 53.
 Březka jič. 774, 777.
 z Března, viz Hruška.
 Březnice lit. 54, pís. 333, 334.
 Březnice (Malá Březina, Preznic) žat. 626.
 Březno, bol. CXLIX, 789.
 Březno (Priesen) žat. 617.
 Březno Hořejší (Vysoké) žat. 34.
 Březno Malé (Klein-Priesen) žat. 34.
 Březno veliké (Gross-Priesen) lit. CXLIX.
 Březňoves (Březiněves) praž. 258, 432, 817.
 Březová čásl. 16, 42, 497.
 Březovice bol. 14, 775, chrud. 439, 441, 442, jič. 810.
 Březská Johanna, roz. z Květnic 42.
 Březský z Ploskovic Adam Michael CXXXVI; Benedikt XXXIII; Beneš 41, 688; Jan 41, 1254; Jan Diviš 41; Jindřich 42, 1180; Oldřich a Václav 42, 1216.
 Břežany čásl. 42, pís. 666, plz. 396, praž. 1041, táb. 391.
 Břežany dolní praž. 945.
 Břežany panenské praž. CXLIX.
 Břilice bud. 657.
 Břino (Bržín, Werschin) plz. 125.
 Břišejov táb. 482.
 Břiště Mešné (Mladé) a Staré čásl. 222.
 Bříství praž. 704, 1109.
 Bříství (Břístev) jič. 529.
 Břiza Německá plz. 1202.
 Břízí (Břeží) Dlouhá lit. 346.
 Břízí táb. 482.
 Břízský z Břízí Jan 482.
 z Břízy, viz Beřkovská.
 z Břízy Alžběta 221, 407.
 Bšany žat. 1139.
 z Bubna Varleych Heřman 45; Jan starší 43, 1264; Jan ml. XXXVI, 43, 1076; Jaroslav 1264; Jindřich Markvart a Křištof Jindřich 44; Kunat Jaroslav 1148; Mikuláš 44, 1264; Václav XLI, 44; Vilém CXLI; Anna 43; Barbora LXXXIII; Helena roz. z Bukova 45; Johanka 468; Kateřina 273, 1108; Markéta 189; Salomena roz. Ostromířská z Rokytníka 226, 437.
 z Bubné, viz Gryspeková.
 Bubny praž. 768.
 Bůček Mikuláš 957.
 Bučí (Butsch) plz. 358.
 z Bučkovice Kateřina 471.
 Bučoves (Budčeves) jič. 116, 546, 783.
 Bučovice čásl. 34.
 Bučovice (Budčovice) táb. 493.
 Budáky bud. 655.
 z Budbergu Adrian 807.
 Budče (Wutsch) plz. 424.
 Budčeves (Bučoves) jič. 116, 546, 783.
 Budeč (Budče) čásl. 905.
 Budějovice české bud. CXLIX, 274, 411, 841.
 Budenice (Budynice) praž. 180.
 Budeničky praž. 180.
 Budonín táb. 241.

- Budi (Buďa) Václav 997.
 Budichov (Budikov) bol. 766, 780, 804, 805.
 Budikov čásl. 694.
 Budín lit. 1119.
 Budinský Jan a Václav 1120.
 Budislav táb. 718.
 Budkov pís. XXVI, 45.
 Budkov na Moravě 213.
 Budkovský z Budkova Mikuláš XXVI, 45; Jindřich Mikuláš, Jiří a Václav 45.
 Budov cheb. 500, lit. 561.
 Budovcová z Budova Anna XXIV, CXXXVI, 47; Markéta LXXXII, 47.
 Budovec z Budova Adam 47, 832, 1050; Adam Ondřej CXXXVI; Bedřich Ludvík 48, Václ. XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV; XLVII, LII, LIII, LV, 14, 45, 406, 524, 721, 790, 797.
 Budy čásl. 703.
 Budyň lit. XXII, CXLVIII, 646; pís. 1195.
 Bügelhof žat. 101.
 z Büna, viz z Býnu.
 Bůhonice bud. 1241.
 Bucháček Řehoř 1093.
 Buchdrucker Abraham a Salomon 712.
 Buchov dvůr táb. 853.
 Buchová táb. 238.
 Bukolí (Bukol) praž. 36.
 Bukov (Bukau, Pokau) lit. 91, 625, 862, 863.
 Bukov (Muckhof) žat. 284.
 Buková (Bukvice) bud. 163.
 Buková čásl. 639, 933, 1098, pís. 126, plz. 206, 330, táb. 112, 346, 1221.
 Buková Nová táb. 850.
 Buková Anna 1097.
 z Bukova Helena z Bubna 45.
 z Bukovan Eva 364.
 z Bukovan Johanna 409.
 Bukovanská z Bukovan Alžběta, roz. z Mnichu 48.
 Bukovanský Pinta z Bukovan Adam a Jan 48; Jaroslav CXXXVIII, 48; Jiří a Václav XCV, 49.
 Bukovany pís. 48, táb. 147.
 z Bukové Esteru 392.
 Bukovec plz. 331.
 Bukovice žat. 239, 911.
 Bukovice (Bukvice) bud. 411, 652.
 Bukovina bol. 46, 789, 803, 844, hrad. 707, 885, 1062, jič. 792, 939, lit. 563.
 Bukovina Bělohradská jič. 592.
 Bukovina dolní (Pod Bukovinou) bol. 46.
 Bukovina Malá (Bukovinka) hrad. 226, 437.
 Bukovinka bol. 532.
 Bukovinka (Bukovina Čistá) jič. 765, 784.
 z Bukovna, viz Hradecký.
 Bukovský z Hustíhan Heřman 226; Jan starší XXXIII, XLI, 50, 801; Jan Karel 51; Jan Otík 50; Jarolím (Jeronym) 50, 777, 799, 802, 939; Karel 50, 226, 803; Křištof CXXXIX, 226; Křištof Pavel 51, Ladislav 51, 540; Melchisedech CXL, 226; Mikuláš 51; Vladislav 51; Věnek (Václav) 52, 803; Vilém 51; Bukovská Alžběta 51, 357; Anna Johanna 50; Anna 51; Anyška 414; Johanna 51; Marta 799.
 Bukovsko bud. 58, 657.
 Bukovsko (bukovina) hrad. 400.
 Bukva cheb. 634.
 z Bukvic (Boková) Anna Majdalena roz. Kfelířova z Sachsengrün 100.
 Bukvice (Bukovice) bud. 411, 652.
 Bukvice jič. 721, 774.
 Bukvoj, viz Buquoi.
 Buky Mladé jič. 938, 939, 940, 1239.
 Buky staré dolní jič. 637.
 Buky staré horní jič. 636.
 Buky staré prostřední jič. 636.
 Bullendorf bol. 457.
 Bünaburg (Bünenburk) lit. 55, 814.
 Buněk (Pelhřimovský) 1170.
 Bunzendorf bol. 457, 766, 773, 793.
 Buquoi z Longueval Karel Bonaventura XVII, XX, XXI, CXXIII, 98, 163, 223, 467, 579, 652, 876, 1113, 1180; Karel Albrecht 652; Marie Majdalena 6, 370, 652, 1184; Marie Markéta 661.
 Bůre Martin 957.
 Burdová Kateřina 1016.
 Burg (von der) Edmund 691, 762; Heřman Edmund 754.
 Burger Jan a Michael 1240.
 Burgersdorf jič. 1239.
 Burghauser Jan Oldřich 304.
 Burgholz bud. 350.
 Bürgles cheb. 634.
 Bürglitz (Vřešfov) hrad. 293.
 Burgstadt (Burkštat, Staré město, Altstadt, Burgstadi) jič. 708, 1238.
 Burgstadel žat. 1100.

- Bürgstein lit. 563.
 Burgy Jošt 384.
 Burjanovský Adam 1045.
 Burkhart Martin 796
 Burman Augustin 1003.
 Burmeister (Slavkovský) 1209.
 z Burnival de Arlin Jakub 679.
 Buršice plz. 668.
 Buryanová Kateřina 643.
 Buřenice časl. 20.
 Bušíň táb. 1222.
 Buškovice žat. 620, 727.
 Bušovice plz. 491.
 Buštěhrad praž. CXLVIII.
 Butler Walter 748, 753, 754, 755, 762, 781.
 Butngryn (Wudingrün) cheb. 600.
 Butovice praž. 432.
 Butovo plz. 1212.
 Butsch (Bučí) plz. 358.
 z Bybryč (Bybryš, Byberyče) Karel CXXXIX, 52; Oldřich 52; Rudolf CXL; Volf CXLI.
 z Byčina Anna Marie 681.
 Byčina bol. 843.
 Byčinky (Byčina) bol. 883.
 Byčkovice lit. 822, 912, 913.
 z Bydžina viz Pecínar.
 z Bydžina Alžběta 429.
 Bydžov Nový jič. CI, 360, 731, 1043, 1276.
 Bydžov Starý jič. 248, 360, 361, 764, 765, 788.
 Bydžovský Havel 1093; Jan 1110.
 Bykanecký z Lipan Tomáš 1064.
 Bykaneč (Bikaň) časl. 1063.
 Býkev praž. 9.
 Býkoš praž. 118, 488, 820.
 Bylany časl. 186, praž. 526, žat. 369.
 Bylin Jiřík Adam 994.
 Bylina (Bilina) pís. 650.
 Bylna (Bylany, Püllna) žat. 369.
 Bylochoy (Bolochoy) lit. 240.
 Býnice (Benice) praž. 471, táb. 152, 767.
 z Býnu (Bünau) Jindřich starší a mladší CXXXVIII, 52, 54; Rudolf starší 53, 814; Rudolf mladší 55; Vintř CXXXIX, 54, 55, 814; Dorota 52.
 Byseň praž. 430, 431.
 Bystrá bol. 537, 794, jič. 778.
 Bystré časl. 222.
 Bystré (Bystrý) časl. 694.
 Bystré (Bystrej) hrad. 682.
 Bystré (Bistrau) chrud. 281.
 Bystré (Waltersdorf) chrud. 195.
 Bystřany (Wisterschan) lit. 862, 863.
 Bystřice jič. 787.
 Bystřice (Wistritz) lit. 862, 864.
 Bystřice plz. CL.
 Bystřice (Wistersitz) plz. 319.
 Bystřice (Wistritz) žat. 618.
 Bystřice (nová) bud. XXIII, CXLIX.
 Bystřický Jindřich 473.
 Byšice praž. 428, 429.
 Byšická z Byšic Anna 483; Helena 63.
 Byšický z Byšic Jan, Karel a Václav 55; Karel starší 55; Oldřich 55, 594.
 Byškovice praž. 429.
 Bzenská Mandalena LXXXIV.
 Bzí bud. 146, plz. 280.
 Bzí (Nabzí) bol. 534, 805.
 Bzová táb. 112, 1222.
 Bzové bol. 537.
 Caba (Kaba) z Chýš a Špicberku Jan starší a Jan mladší 1016.
 Caltov cheb. 605.
 Caraffa Ludvík 679.
 Caretto Marchese de Grana Francesco hrabě z Millesimo 743, 750, 755, 756, 763.
 z Carem Vilém a Kateřina roz. Kaplířova 240.
 Cárka (Sárka, Zareh) žat. 290.
 Carl David a Anna 1102.
 Casale v Monteserrato 740.
 Castelli Jan 1026.
 Cavallerová Anna Kateřina 799.
 Cedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
 Cefas Petr 1040.
 Cehenice (Cehnice) pís. XVIII, 353.
 Cecha (Zeche) cheb. 1138.
 Ceidlic, viz Zeidlic.
 Cejly táb. 485.
 Celar (Celler, Zeller) z Rosenthalu Jan 55, 409, 936; Kašpar 55, 258, 281.
 Celarová Anna roz. Kořenská z Teřešova 56, 213.
 Celestýn (Nebeský) z Freifeldu Zikmund CVII, 972, 1204; Lidmila 973.
 Celestín z Kronenfeldu Jan Václav 1074.
 z Celněšlak (Zeltenschlag, Celněšloger, Zeltensloger) Joachim 56.
 z Celynků Anjelina 927; Justina 638.
 Ceny obilí, dobytka, rolí, lesův a jiných věcí LIV, 23, 101, 107,

- 431, 506, 648, 650, 656, 663, 688, 693, 695, 696, 699, 717, 838, 1167, 1266, 1267.
- Cerekvice (Cirkvice) časl. 388.
- Cerekvice již. 767, 808, 823, 923, 924.
- Cerekvice dolní (Německá, Unter-Cerekwe) táb. 485.
- Cerekvice Nová táb. 899.
- Cerekvice táb. CXLIX.
- Cerer Linhart CXXXIX; Šebastian CXL; Václav CXLI.
- Cerha Matěj 1027.
- Cerhenice časl. 571, 572.
- Cerhenky časl. 145.
- Cerhinka (Cerhenky) časl. 571.
- Cerhonice pís. XVIII, 73.
- Cerhovský Pavel 966, 989.
- Ceteň (Cetno) bol. 116.
- Ceteraz (Citoraz) táb. 878.
- Cetlice (Sedlec) žat. 86.
- z Cetlic (Zedlicar z Zedlic) Hendrich CXXXVII.
- Cetlicez (Zedlicar z Zedlic) Matyáš CXXXIX.
- Cetno (Ceteň) bol. 116.
- Cetno Malé bol. 116.
- Cetňov (Četňov, Zetten) bol. 14, 775.
- Cetryč z Karyše Heřman 683.
- Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku Arnošt (Ondřej) 56.
- Cettrchová Sabina 1026.
- Cetuly (Cedule) táb. 898.
- z Cetvic (Zedvic) Krištof Hendrich CXXXIX.
- z Cetvic (Zedvic) Cevicar Jan Krištof CXXXVIII.
- z Cetvic, viz Zedvic.
- Cetvin (Cetvina) bud. 655.
- Ceydlar Michal 958.
- Ceydler (Zeidler) lit. 865.
- Ceyp z Pirnova Wolfgang Adam 958.
- Cicogni Baltasar 588.
- Cidice (Čitice, Zieditz) cheb. 600.
- Cidlina již. 777.
- Cihelna cheb. 1138.
- Cihlár Jan 1094; Matěj 1093.
- Cikán Václav 809.
- Cikán z Čermné Martin 56, 809.
- Cikán, viz Zickán.
- Cikánek, viz Meliš.
- Cikota z Perknířova Jiřík LXXXIX.
- Cíl ze Svojšíe Heřman 56; Jan Jindřich 56; Sigmund Albrecht 57.
- Cimruky Menší pís. 1201.
- Cimruky Větší pís. 1201.
- Cínov (Čínov, Sejnov, Schinau) žat. 99.
- Cínovy (Cínov) dolejší a hořejší bol. 803, 844.
- Cipl Jan 967.
- Čírkvice lit. 1116.
- Čirynk (Ziering) bud. 655.
- Citejeov (Kitlitzdorf) cheb. 635.
- Citoliby (Zittolieb) žat. CXLVIII, 191.
- Citoraz (Ceteraz) táb. 878.
- Citov praž. 7, 9.
- z Cítova, viz Hochauzarová 190.
- z Cítova, viz Prokopová 190.
- Civůly Joano Bpt. 1114.
- Ciziny hrad. 414.
- Clary de Riva František 184, 611, 804; František Karel 1116; Jeronym 797.
- Clausniczer Ondřej a Melichar 1152, 1153.
- Cldier Jan 1054.
- z Codron Teresie Eleonora 1237
- Collegium nobilium* CXLII.
- Collino, viz Gollin.
- Colloredo z Walsee Rudolf 519, 680, 682, 741, 750, 759, 763; Jeronym 682, 759, 763.
- Colona, viz z Felzu.
- Comes N. 1257.
- Commissio executionis* (kommissie hrdeľní) XXXIV.
- Commissio confiscationis* LIX.
- Commissio liquidationis et revisionis* LXXXVIII.
- Commissio inquisitionis ob rebellionem* CVII.
- Commission kón. böhmsche Kammer-Einrichtungen (kommissie korní) CXIX.
- Commissio transactionis* CXXXIV.
- Commissio tractationis de pio opere* CXLII.
- Commissio Fridlandica* (kommissie konfiskační Fridlandská) CXLIII, 813, 824, 1081, 1137.
- Contractum salis* (smlouva solní) C, 1044, 1116.
- Carnazani Pavel a Anna Susanna 794, 795.
- de Corpus Marko 232.
- Cortes (Cortesi) z Peregrinu František 310, 321, 986, 1028, 1032; Friedrich 393.
- Cortesio Kristina 954.
- Coufal Pavel 1045.

- de Couriers František CXXVIII, 256, 259, 263, 264, 424, 456, 560, 626, 676, 854, 923.
- Cremoni Mikuláš 640.
- Crenoyseret Kašpar 640.
- Crhonice čisl. 571, pís. 650.
- Cruciger Vít 1257.
- Crydele Jan 711.
- Ctibor Jan 973, 1035; Jan Jaroslav 973; Matěj 1164.
- Ctiborová Judyta 1214.
- Cuclav hrad. 44.
- Cuchonová Regina 1097.
- Cukmandl (Zuckmantel) lit. 261.
- Cukmandl (ves zašlá) praž. 526.
- Cuknštejn (Zuckenstein) bud. 223.
- Cukorady jič. 779.
- Cukr z Tamsfeldu Jan Ignac 340; Jan Jindřich 57; Johanna Eusebia roz. Beřkovská 21.
- Čuřidlo Tobiáš 1094.
- Cvitte (Zwitte) lit. 563.
- Čvota (Zwodaun) cheb. 600.
- Čvrčoves (Svrčeves, Grillendorf) plz. 416, 1104.
- Čvrčovice (Svrčovice) praž. 503.
- Cykán Samuel 1097.
- Cykrmon Tobiáš 958.
- Cyndler Adam 1097.
- Cyrus Kašpar 31, 482.
- Czylmov hrad. 939.
- Čaba, viz Caba.
- Čabel (ves zašlá) táb. 442.
- Čabelický ze Soutic Adam a Karel Bohuslav 57, 814; Adam, Aleš Adam 1064; Ferdinand 1241; Jan 57, 1241; Jiří 58; Karel 57, 905; Krištof 58, 814; Prokop 58, 1064, 1241; Václav 57, 58, 304, 1114; Vratislav 58; Čabelická Barbora 304; Eva LXXXIII; Johanna 1241.
- Čabuzký z Prostého Adam 59.
- Čačalovice (Čelajovice, Čalovice) bol. 789.
- Čafour Jiřík 1192.
- Čachořice táb. XVIII, 363, 364.
- Čachotin (Čechotin) čisl. 3.
- Čachovice (Čakovice, Šachovice, Techachwic) žat. 1100, 1102.
- Čachovská Barbora LXXXIII.
- Čachovská Dorota 59.
- Čachovský (Čakovský) ze Svěmyslic Václav 59, 1064.
- Čachrov (Čachrovo) plz. 180, 609. z Čachrova, viz Kanický
- Čachrovský, viz Čachovský.
- Čákov (Čakovice, Čakovec malý, Klein-Čekau) bud. XVIII, 59, 211.
- Čákovce z Bohušic Petr, Jiří Jan, Karel Přemysl, Jan Krištof, Baltasar a Ludmila roz. z Rohatec 59; Přibík XCIX, 59.
- Čákovce Malý, viz Čákov.
- Čákovice, viz Čákov.
- Čákovice lit. 885, praž. 118, 528, táb. 151, žat. 1100.
- Čákovský, viz Čachovský.
- Čalovice (Čačalovice, Čelajovice) bol. 789.
- Čanka (Tschanka) hrad. 682.
- Čankovice chrud. 280, 443.
- Čáp Jan 475, 968.
- Čapek Jiřík 1093; Michal 1120.
- Čáslav čisl. XCIX, 576, 686, 1049, 1276.
- Čáslav (Čáše, Tschiaschel) lit. 291.
- Čáslav z Podolí Hynek 59, 878, 1264; Jan 60, 878; Petr 60.
- z Čáslavi Kristian 1065.
- Čáslavský Pavel Jakobaeus 1075.
- Čáslavice hrad. CXLIX.
- Častkov (Schossenreith) cheb. 264.
- Častkovice táb. 900.
- Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsí 163.
- Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsí Adam CXXXVI; Alexander, Friedrich Ignác, Jan, Jan Albrecht, Jaroslav, Jindřich, Krištof, Leopold, Vilém a Znejboh 60; Jan 37, 175; Jindřich 274; Eva 726; Kateřina 37; Veronika 442.
- Častolar Dlouhoveský Ladislav Jindřich a Leopold CXXXIX.
- Častolarka, viz Přehořovská.
- Častonín táb. 1171.
- Častovec Karel 429.
- Častrov táb. 850.
- Častrovice (ves zašlá) táb. 93, 896, 1222.
- Čáše (Čáslav, Tschiaschel) lit. 291.
- Čauš (Čouš, Souše, Tschousch) žat. 1149.
- Čbánov (Džbánov) chrud. 1154.
- Čečelice praž. 428, 558, 918.
- Čečelovice pís. 425.
- Čečetka Václav 1097.
- Čečín plz. 130.
- Čečovice plz. 331, praž. 847.
- Čeha Ondřej 1120.
- Čech Adam a Eva 1218; Joachym 1243; Petr 1016.
- Čech z Hradce Jan 60.
- Čechová Sabina 621.

- Čechotín (Čachotin) časl. 3.
 Čechtický Řehoř 1094.
 Čechtický z Kranichfeldu Jan a Alžběta 644.
 Čejetice pís. 353.
 Čejka Simon 1262.
 Čejka z Olbramovic Adam Markvart a Jan Adam 60; Jan Bohuslav CXXXVIII, CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Jan Joachym 61, 1261; Karel starší 61; Karel mladší, Jiří, Petr a Václav 62; Tiburci XXIV, 62, 635, 1246; Vilém a Zdeněk 63; Václav CXL, 596; Václav Jindřich, Jiřík Rudolf a Karel Benjamin 1246; Čejková Apollína roz. z Chudenic 1106; Helena roz. z Byšic 63; Johanna roz. Hrzáňova z Hara-sova 62; Mandalena roz. z Řičan 494.
 Čejková Barbora 1164.
 Čejkov (Čejkovy) pís. XVIII, 450, 608, táb. 850.
 z Čejkova, viz Čejkovský.
 Čejkovice bud. XVIII, 312, 350, časl. 691, chrud. 1089, jič. 721, 774, žat. 246, 1254.
 Čejkovský z Čejkova Fridrich 1179; Mikuláš XCIX, 64; Vilém 1180; Alžběta 64.
 Čejov časl. 468.
 Čejšlev Václav 1218.
 Čekal Jan 967.
 Čekanice pís. 167.
 Čekanice táb. 442, 1221, 1225, 1227.
 Čekanov časl. 701.
 Čelajovice (Čelejovice, Čalovice) bol. 789.
 Čelakovice nad Labem praž. 921.
 Čelechovice praž. 616.
 Čelejovice, viz Čelajovice.
 Čelistnej (Čelistný) táb. 1172, 1173.
 Čeliv (Čelivo) táb. 896.
 Čelkovice táb. 1221, 1227.
 Čenčice lit. 234.
 Čenčice (Černčice, Tschentschitz) žat. 284, 301, 498, 817.
 Čenětice praž. 20.
 Čenikovice (Čenkovice) chrud. 196.
 Čenkov bud. 58.
 Čenov (Činov, Cínov) žat. 99.
 Čenovice časl. 61.
 Čenovice táb. 241, 907.
 Čenvičov z Libína Daniel, Jan, Václav, Marianna, Jindřich 1077.
 Čep bud. 657.
 Čepička Vavřinec 958.
 Čeprochy (Čepirohy, Tschöppern) žat. 1149.
 Čer z Božetína Bohuslav (Červ z Božetína) 64.
 z Čeradic, viz Entrych.
 Čeradice praž. 94, žat. 99, 124, 928, 1254.
 Čeraz táb. 1210.
 Čerhovský, viz Cerhovský.
 Čercha (Šerchov, Schergau) žat. 135.
 Čerkovský ze Zahradky Jan 584; Tomáš 64; Zdeněk CXLI.
 Čermák Jan 958; Jiří 958, 1257; Václav 1067; Vít 1164.
 Čermetice (zašlá) praž. 950.
 Čermice (Čermíky, Čirmík, Tschirmich) žat. 1100.
 Čermíky (Černice, Čirmík, Černík) žat. 56, 617, 622, 1100.
 Čermíky (Černíky) praž. 267.
 Čermná chrud. 196.
 Čermná jič. 765, 767, 784, 809.
 Čermna (Leukersdorf) lit. 54, 822, 874.
 Čermná (Čermá) pís. 422.
 Čermná (Černá) táb. 878.
 Čermná malá chrud. 933.
 Čermná (Německá, Deutsch Čermna) hrad. 681.
 Čermná Tamchynova (Černinov) hrad. 530.
 z Čermné, viz Cikán.
 Černá (Čermná) táb. 878.
 Černá voda jič. 683.
 Černčice hrad. 637, 681.
 Černčice (Čendčice) žat. 284, 301, 498, 817, 822, 916.
 Černčín, viz Černíci.
 z Černhauzu Černous (Černhaus David 824, 826; David Henrych 68, 791, 797, 814; Fridrich 69; Jan 68, 397, 826, 894; Jiří 70; Alena 115.
 Černhaus z Kyslichwaldu Křistoř 666.
 Černic (Černýš, Čirnic, Černoc) žat. 104.
 Černice plz. 668.
 Černíci (Černčín, Černčice) časl. 573.
 Černík, viz Čermíky.
 Černíkov pís. 149, 1266.
 Černikovice hrad. 679, 685, táb. 151.
 Černíky (Cermíky) praž. 267.

- Černilov hrad. 707.
Černín jič. 67, 940.
Černín z Chudenic Adam 64; Bohuslav 65; Diviš XXXI, XLVIII, LII, 65; Drslav a Jiří 66; František Josef 100; Heřman CXXIX, 97, 137, 182, 189, 208, 210, 227, 285, 458, 601, 620, 660, 664, 869, 1170, 1199; Heřman Václav 879; Humprecht LXXVII, 93, 347, 498; Humprecht starší XXXIII, LXXXIX, XC, 66, 160, 914; Humprecht mladší 67; Humprecht Jan CXXIX, 167, 879; Jan starší 176, 322, 495, 879, 907; Jan Heřman a Jan Karel 67; Jan Ondřej XCVII, CXXXVIII, 67; Jan Petr 67, 578, 1264; Jan Sigmund CXXXVIII; Jindřich 68, 588; Karel XXVI.
Černínová Anna XXIV, LXXXIII, CXXXVI, 66; Anna Salomena 246; Dorota LXXXIII; Kateřina 26, 365, 530; Lidmila XXVIII, 333; Marianna LXXXIV, 99; Silvie 26; Zuzana 879.
Černínov (Černná, Tamchynova) hrad. 530.
Černíny časl. 16, 169, 1063.
Černec, viz Černýš.
Černoc Malá žat. 290.
Černoc Veliká žat. 166.
Černohorský Šimon 1192; Václav 1045.
Černochoz žat. 91.
Černonice (ves zašlá) praž. 847.
Černosek Gross- (Žernoseky) lit. 228.
Černous, viz z Černhauzu.
Černov táb. 850.
Černoves bud. 654.
z Černovic Maximilian 70, 390; Dorota LXXXIII, 732.
Černovice hrad. 707, plz. 331, táb. 849, 850, žat. 622.
Černovýr chrud. 196.
Černožice hrad. 707.
Černůtky jič. 779.
Černůtky dolejší jič. 925.
Černůtky hoření hrad. 927.
Černý Jan 1120, 1257.
Černýš (Černic, Černoc) žat. 104.
Čertorejská z Čertorej Helena Anna 598; Kateřina 637.
Čertorejsy (Certousy, Kartaus) praž. 918.
Čertová Mariana 1120.
Čertyně bud. 274.
Červ z Bořetína (Čer z Božetína) Bohuslav 64.
Červená pís. 1201.
Červeněves jič. 788, 941.
Červenka Jan 1010, 1110, 1257; Jiřík 1045; Matěj 1035; Melichar 958; Pavel 1110.
Červenka (Kutnohorský) 1067.
Červenomlejnský Václav, Zikmund 1067.
Červený Václav 1257.
Červený dvůr žat. 1149.
Červený Hrádek žat. 195, 1040.
Červený Potok hrad. 160.
Čeřejov bud. 652, 657.
Čeřeniště lit. 1116.
Čeřovský Pavel 1029.
Česal Matěj 1093.
Čestice (Češtice) pís. 148, 154.
Čestín táb. 853.
Čestín Kostel (Čestín) časl. 186, 187.
Češňovice (Čestňovice) bud. 350.
Češov jič. 765, 767, 774, 809.
Češtice pís. 148, 154.
Četěnov (Četňov, Cetňov, Zetten) bol. 775.
Četeňský z Četně Fridrich Václav 71; Pavel CXL; Václav 70.
Četňov, viz Četěňov.
Četva (Cvetva, Zwetbau) cheb. 99.
Čežbiva Daniel 1214.
Číbuž (Čibuz) hrad. 707.
Čičenice pís. 351.
Čičová (Čečová) hrad. 933.
Čičovice táb. 155.
Čičovice (Čečovice) praž. 847.
Čičovice (Čečovice) Hořejší (Velké) praž. 847.
Čičovice (Čečovice) Malé praž. 847.
Číhádky bol. 883.
Čihany (Tschis) cheb. 632.
Čihoště časl. 696.
Čihovice časl. 222.
Čichalov (Čicholov, Sichelau) cheb. 203, 816.
Čichořice (Sicheritz) cheb. 14.
Čichtice pís. 6.
Číjevice (Čivice) plz. 127.
Čikváska jič. 778.
Čilec bol. 1163.
Čílkov (ves zašlá) žat. 615.

- Čimelice pís. 74.
 Čimice praž. 68.
 Čimyšl bol. 535.
 Čioka Markus CXIII.
 Čirkovsko (ves zašlá) bol. 534.
 Čírník (Čermíky) žat. 622.
 Čírn z Čírnú Petr 1149.
 Čistá bol. 14, 775, jič. 764, 765, 784, 841, plz. 396.
 Čistecký Martin 1016.
 Čistětín plz. 278, 448.
 Čiška (Chýška) časl. 639.
 Čitice (Cidice, Zieditz) cheb. 600.
 Čivice (Čijevice) plz. 127.
 Čižbovský (Nymburský) 1164.
 Čížek Nikodem 1010; Ondřej 958; Pavel 958, 1038; Václav 1048.
 Čížkov plz. 1203, táb. 899.
 Čížkovice lit. 231, 232, 685, 705.
 Čížov časl. 61.
 Čížová pís. 1179.
 Čížovice (Čížovka) bol. 297, 884.
 Čkyně pís. XXVI, 356.
 Čouš, viz Čauš.
 ze Čtiněvsi Mikuláš 533.
 Čtyrkolák Daniel 1120.
 Čtyry dvory (Vierhöfen) chrud. 281.
 Čujak Václav 1037.
 Dablice praž. 432.
 Daleky (ves zašlá) pís. 336.
 Dalesice bol. 604, 883.
 Daliměřice bol. 803, 844.
 z Daltic (Dalčic), viz Týzl.
 Daménice táb. 341.
 Damice (Damnice) pís. 425, 1179.
 Damirov časl. 690.
 Damnice (Damice) pís. 425, 1179.
 Damníkovy (Damníkov) chrud. 195.
 Damnov cheb. 605.
 Dampier hrabě XVII, XXI, 1114.
 Danner, viz Tanner.
 Daňková Dorota 1050.
 Dánská válka 734, 738.
 Dánský král XLVI, 735, 737.
 Darboit z Mocina Karel 1204.
 Darmyšl (Darmschlag) plz. 359.
 Dařenice dvůr bol. 604.
 Dašnice (Dešnice, Dassnitz) cheb. 635.
 Dasny (Kronfellern) bud. 7, 350, 351.
 Dašvice (Tašovice, Taschwitz) cheb. 1138.
 Davle, praž. CXLIX.
 Debošov časl. 1098.
 Deblav chrud. 923.
 Debner (Preis) z Debneru Alexander 71, 804.
 Debnerová Marie LXXXIV, LXXXV.
 Debrník táb. 1210, 1222.
 Debrno praž. 124.
 Debrno (Debrné) jič. 1239.
 Debrš (Debr) bol. 159.
 Děčany (Jetschan) lit. 263, 614.
 Děčín (ves zašlá) bol. 532.
 Děčín (Tetschen) lit. CXLIX, 53, 814.
 Děčinský z Wartenberka Krištof 845.
 Dědek Jiřík 1074.
 Dědibaby praž. 951.
 Dědice časl. 691, 1066.
 Dědovice pís. 650.
 Defours Mikuláš hrabě 553, 776, 804, 805, 806; Teresie Markéta 811.
 Dehnice (Dejvice) praž. 880.
 Dehnis (Döhnis) bol. 69.
 Dehtary, viz Dechtary.
 Dehtáře (Dechtáře) táb. 484.
 Dehtov (Dechtov) dolení a hoření jič. 50, 801.
 Dechtarov (Dechtary) bol. 14.
 Dechtary praž. 325, bol. 14, 775, 780.
 Dechtary dolení bol. 537.
 Dechtáře (Dehtáře) táb. 484.
 Dechtín plz. 416.
 Dechtov dolení a hoření jič. 50, 801.
 Dejl Jiřík 1158.
 Dejvice (Dehnice) praž. 880.
 Dekančice časl. 20.
 Děkanovský Štěpán a Dorota 1063.
 Dekora Vít CXLI.
 Děkov žat. 423.
 Dělouš lit. 260, 261, 625.
 Denětice žat. 160, 617, 1253.
 Dentulín Tomáš 1257.
 Dentulín z Turtelšteina Vít a Johanna 993.
 Děpoltovice (Tüppelsgrün) cheb. 822, 875.
 Derfles (Dörfles, Vsece) bud. 652.
 Derer Josue 958.
 Derogerová z Stritěže Kateřina 304.
 Deschauer Mikuláš 1083.
 Deschney (Deštná) hrad. 679.
 Děský D. 1045.
 Dešenice plz. 903.
 Dešnice (Dasnice, Dassnitz) cheb. 635.
 Dešnice dvůr, žat. 501.
 Dešno (Deštno, Deštná, Troschen) bol. 16, 18, 762, 764, 765, 781.

- Deštná (Deschney) hrad. 679.
 Deštná bol., viz Dešno.
 Deštná táb., viz Deštněj.
 Deštněj (Deštné, Deštná) táb. 476.
 Deštno bol., viz Dešno.
 Dětaň, viz Jetěně.
 Dětenice (Dětinice) jič. 19, 307, 767, 1268.
 Dětonice (Dětenice) časl. 460, 462.
 z Deučenberku Daniel Basilius 1000.
 Deucer Jan 1209.
 Dentler Martin 1087.
 Deutschbrod časl. 690.
 z Deutschenbergu, viz z Deučenberku.
 Deutschendorf (Deutzendorf) žat. 1080.
 Deutschmann Petr 938.
 Deutzendorf, viz Deutschendorf.
 Deveroux (de Veroux) Walter 754, 755, 762.
 Děvin bol. 381, 764, 789, 823, 930.
 Děvin (Magdeburg) 929.
 z Děvina, viz Gerle.
 Deym ze Stříteže Adam 72; Adam a Václav 71, 814; Arnošt 71; Jan 72; Jan starší 71; Jan mladší 72, 628; Jindřich 71; Jindřich nejstarší 72; Mikuláš 71, 73, 1184; Petr 72, 73; Václav Jindřich 72; Vilém 71, 74; Deymová Anna, Barbora a Kateřina 72; Eva Plotová 74; Markéta roz. z Gerštorfu 72.
 Deymek Jiří 1264.
 Deyšín (Dýšina) plz. 1188.
 Díbel Jan 1045.
 Diblík z Votína Jan a Jiří 74; Eštera 1019.
 Diblíkov dvůr časl. 1112.
 Dic (Dietz) Martin 1007.
 Diemenreuth cheb. 1082.
 Dietrichs (Dytřejch) bud. 394.
 z Dietrichšteina František kníže CXXV, 141, 372, 933, 1099.
 z Dietrichšteina hrabě V. Jan Baltasar a Sigmund Ludvík 783.
 Diettel Matyáš 1082.
 Dietz, viz Dic.
 Dílce (Dílce, Dílec) jič. 536, 778.
 Dílce (dědina) plz. 338.
 Dilinger, viz Tylingar.
 Dinín bud. 657.
 Diodati Don Fabio 750, 753, 763.
 z Dirného, viz Ruth.
 Dittersbach bol. 457.
 Dittersbach (Staršov, Stašov) chrud. 281.
 Dittersbach (Jetřichovice) lit. 867.
 Dittersbachel bol. 457.
 Ditterspach hrad. 1047.
 Dittl Eustach 402.
 z Dittrichšteina, viz Dietrichšteina.
 Divčice bud. 351.
 Diviš z Doubravína Mikuláš XXXII, XLVI, LI, LVI, LVIII, 74, 956; Johanna 74.
 Diviš Jakub 1035; Matěj 998.
 Divišová Kateřina 1200.
 Divišovice táb. 493.
 Dížčerpy (Jižčerpy) lit. 506.
 Dížkopy (Divčkopy) táb. 850.
 Dlažkovice lit. CXLVIII.
 Dlažov (Dlaždov, Glosau) plz. 272, 445.
 Dlažň Václav 585.
 Dlouhá bol. 533, 534, bud. 653.
 Dlouhá (Böhm. Wiesen) chrud. 281.
 Dlouhávcs hrad. 23.
 Dlouhá Ves Stará pís. XVIII, 64.
 Dlouhé (Dlouhej) bol. 803, 844.
 Dlouhé dvory (Dlouhodvory) hrad. 927.
 Dlouhépole táb. 212.
 z Dlouhévsí, viz Častolar.
 z Dlouhévsí, viz Chanovský 215.
 z Dlouhévsí, viz Přehofovská.
 Dlouhodvorský Bořek CXXXVII.
 Dlouhoště (Dluboště) bud. 652.
 Dlouhoveská Žofie 242.
 Dlouhoveský, viz Častolar.
 Dlouhoveský, viz Chanovský.
 Dlouhý Bartoloměj 1040; Šimon 1164.
 Dluhodvory (Dlouhé dvory) hrad. 927.
 Dluhoště, viz Dlouhoště.
 Dlužiny dolní časl. 702.
 Dlužiny horní časl. 702, 1050.
 Dmejšťice (Dmýšťice) táb. 151, 650.
 Dneboh (Nedneboh) bol. 46, 47.
 Dobčice (Dobšice) bud. 1241.
 Dobeš jič. 565, 592, 766, 779.
 Dobešice pís. 650, 1178, 1182, 1184.
 Dobešov táb. 850.
 Dobkovice lit. 863.
 Dobochoy bud. 653.
 Dobrá časl. 933.
 Dobraken (Doubrava) plz. 358.
 Dobranovský z Dobranova Albrecht 75; Arnošt 75, 814; Bedřich 75; Václav starší 75, 814; Anna 583; Barbora a Dorota 75; Anna Marie, Alžběta Marie a Hedvíka Eliška 811; Kateřina 570.
 Dobravec, viz Doubravec.

- Dobruvice (Doubravice) česká plz. 467.
 Dobrávoda (Dobrávůda) bol. 46, 604, hrad. 302, 765, 767, 809, 1268, táb. 1172.
 Dobrávoda (Gutenbrunn) bud. 652.
 Dobrávoda dolení již. 989.
 Dobree (Dobřec) hrad. 885.
 Dobřečice (Dobschic) žat. 95.
 Dobré hrad. 679.
 Dobrenz (Dobronín) časl. 1098.
 Dobrenz (Dobřenec) žat. 615, z Dobřevody, viz Král.
 Dobrkov (Dobrikau) bud. 411.
 Dobrnice časl. 692.
 z Dobrošovic, viz Horňatecký.
 z Dobrohostě, viz Svatkovský.
 Dobrohostov (ves zašlá) bol. 534, 805.
 Dobrohostov časl. 639.
 Dobroměřice žat. 1139, 1141.
 Dobronice táb. 174, 849.
 Dobronín (Dobrenz) časl. 1098.
 Dobrošov hrad. 530, táb. 650.
 Dobrošovice táb. 177, 363.
 Dobrotín (Dobroten) bud. 394.
 Dobrouč Dolní a Horní chrud. 196.
 Dobroutov (Doubrotov) časl. 933.
 Dobruvice (Dobroviceves, Doubravice) bol. 767, 832.
 Dobruvice (Drobovice) časl. 689, 1050.
 Dobruvice (Dobroviz) praž. 282, 314, 951.
 Dobruviceves, viz Dobruvice.
 Dobrovítov časl. 690, 762.
 Dobroviz praž., viz Dobruvice.
 Dobrš pis. CL.
 z Dobře Karel Heřman 1238; Cecilie 920; Lidmila 1109.
 z Dobře, viz Bechyňová.
 z Dobře, viz Koc.
 Dobřice žat. 205.
 Dobršín (Dobřín) pis. 1217.
 Dobruška hrad. 682.
 Dobružský Duchoslav 1045.
 Dobřany hrad. 682.
 Dobřanský Jakub 1017.
 Dobřec (Dobree) hrad. 885.
 Dobřejice bud. 350.
 Dobřejov Dolejší a Hořejší táb. 177.
 Dobřejovice praž. CXLIX, 378.
 Dobřeměřice táb. 155.
 Dobřeň bol. 18, 782, časl. 169.
 Dobřeň, viz Dobřín.
 Dobřenec (Dobřenice, Dobrenz) žat. 615.
 Dobřenice hrad. 75, 767.
 Dobřenská z Dobřenic Alžběta roz. Bohdanecká 77; Alžběta Věrníková 522; Anna LXXXIII; Elena Marie 904; Eliška 783; Eva Kateřina 627; Johanna 576, 598, 1068; Johanna Lukavecká 76; Johanka a Eufemie 343; Kateřina 76, 77; Lidmila Kristina 341; Leonora Marie roz. z Náchoda 77; Marie Leonora 1159; Markéta 576, 1068; Maruška LXXXIV.
 Dobřenský z Dobřenic Jan CXIII, CXXXIX, 598; Jan starší 75, 1264; Jan mladší 76, 531; Jan Mareš 77; Jan Petr 77, 681, 814; Jaroslav CXXKXVIII, 76, 598, 899; Jindřich Kunata 77; Jiří 78; Mikuláš a Mikuláš Zdielav 76; Václav 76; Vilém 76, 1264; Zdielav starší 76; Zdielav 78.
 Dobříč praž. 371.
 Dobříčany (Dobritschan) žat. 184, 1267.
 Dobřichovice (Dobrichov) časl. 571.
 Dobřichovský (Dobřikovský) z Malejova Jindřich CXXXVII; Zikmund CXLI.
 Dobříkov chrud. 78, 767.
 Dobříkovec hrad. 682.
 Dobříkovice časl. 573.
 Dobříkovský (Dobřichovský) z Malejova a Dobříkova Vilém 78; Jindřich 79; Sigmund 79, 814.
 Dobřín (Dobřín, Dobřeň) bol. 18, 782.
 Dobřín (Dobřín) pis. 1217.
 Dobřínov hrad. 23.
 Dobřís praž. CXLIX.
 Dobšice bol. 789.
 Dobšice (Dobčice) bud. 1241.
 Dodoneus Rudolf CXLV, 157.
 Doglasgrün cheb. 1136.
 Dohalská z Dohalic Alena Kateřina 302; Barbora LXXXIII; Dorota 809; Kateřina 43; Lidmila LXXXIV.
 Dohalský Borek z Dohalic Adam 79; Bedřich starší 79, 800, 814; Jan starší 81; Jan mladší 79; Jan CXXXIX; Jan Bedřich 80, 785; Václav, Bohuchval, Adam Stanislav a Bernart 80; Stanislav 81; Zdeněk 82; Václav, Hynek, Pavel a Anna 80, 786; Václav a Pavel 81, 815; Hynek a Václav 82; Jan, Jiří a Sigmund 81, 812.

- Döhnis (Dehnia) bol. 69.
 Dohna, viz z Donína.
 Doksaň lit. klášter XXIV, 1118;
 probostství 470.
 Doksy (Hirschberg) bol. 17, 18, 762,
 764, 765, 781, 830.
 Doksy (Dokes) praž. 931.
 Doktor Jan 1121.
 Dolánky CXI.
 Dolánky cheb. 278.
 Dolánky bol. 775, 803, 844, 883.
 Dolany jič. 721, 774, pís. 356, plz.
 366, žat. 623.
 Dolce hrad. 59, jič. 536, 778.
 Doležal Mikuláš 1094.
 Dolínek (Dolejnek, Dolinka) praž.
 716.
 Doloměsto (Dolní město, Lipnice
 dolní) časl. 698, 700.
 Doloplazy dvůr táb. 151.
 Dolako hrad. 637, 681.
 Doly (Důl Sudkový) táb. 850.
 Doly Německé bol. 71.
 Domamyšle táb. 557.
 Domanic Pavel 1029.
 Domanice chrud. 844, 517, 1278,
 pís. 149, 1266.
 Domanín bud. 657.
 Domanovice (chybně Domanice)
 jič. 268, 1268.
 Domaslovice (Domaslovice) bol.
 537, 766.
 Domaslavice (Domaslavice) jič. 780,
 787, 788, 794, 795, 940.
 Domaslovice, viz Domaslavice.
 Domašice bol. 17, 781.
 Domašín hrad. 679, 682.
 Domašín (Tomitschan) žat. 509.
 Domašín (nový) táb. 896, 1222.
 Domažlice (Taus) plz. XCIX, 1055,
 1175, 1276.
 Domažličky plz. 1105.
 Domažlický Viktorýn 1035.
 Domina (snad Donín) žat. 1085.
 Domkov hrad. 638, 681.
 Domoradice chrud. 327.
 Domoslavice, viz Domaslavice.
 Domousický z Harasova Fridrich
 82.
 Domousnice bol. 297.
 Domyšlice plz. 280.
 Dona (Donín) žat. 623.
 Donat Václav 1110.
 Donawic (Stanovice, Tonabice)
 cheb. 98, 1207.
 Donín žat. 87, 91, 193, 623.
 Donín purkrabí z Donína Achac
 XLIV, 524; Bedřich 84; Fridrich
 583; Jan 83, 832, 833; Jindřich
 83, 199, 606, 885; Konrad 82,
 83, 801, 807; Křištof 82, 83;
 Křištofor 83; Ladislav CXXXIX;
 Otta 84, 798, 815, 834; Vladislav
 84, 798, 834; Vratislav 84.
 z Donína Alžběta 606; Anna Marie
 781, 1108, 1225; Barbora 82;
 Barbora Habšpergerová 181; Ka-
 teřina Polyxena LXXXIV, 945;
 Marie Majdalena 1215; Majda-
 lena, Lidmila, Alžběta a Eliška
 527.
 z Donína, viz Hoffmannova.
 Doňov táb. 657.
 Dopřice (Dobřice, Dobručice) žat.
 209.
 Dörfel (Vesce za horami) bol. 794.
 Dörfles (Derfles) žat. 599.
 Dornhaim z Recu Felix 1187.
 z Dornheimu Melchior 85.
 z Dormsdorfu, viz Žitavský.
 Dornsdorf (Dörnsdorf, Dürnsdorf)
 žat. 1198.
 Dörnthal žat. 1085.
 Dörrengrund (Suchýdůl) jič. 884.
 Doubecký (Českokobrodský) 1045.
 Doubí bol. 534, 587, 604.
 Doubí (Douvice) táb. 1222, 1223,
 1229.
 Doubí (Dubové, Dubový mlýn,
 Eichmühle) bud. 58.
 Douvice lit. 867.
 Douvice (Doubí, Douby) táb. 1222,
 1223, 1229.
 Doublevičky (Doudlebičky) táb.
 493.
 Doublovice (Dublovice, Doudle-
 bice) táb. 65.
 Doubrava hrad. 496, jič. 779, 783,
 pís. 67, táb. 849.
 Doubrava (Dobraken) plz. 358.
 Doubrava Jitřk 1095.
 Doubravany (Dobrovany) jič. 455.
 Doubravice (Dobruvice) bol. 18, 19.
 Doubravice bol. 782, hrad. 50, 569,
 638, 939, jič. 777, lit. 863, 911,
 plz. 278.
 Doubravice (ves zašlá) praž. 487.
 Doubravice nad Úpou hrad. 679.
 Doubravice (Dobruvice) česká plz.
 467.
 z Doubravice, viz Tamcha.
 z Doubravina, viz Diviš.
 Doubravka plz. 130, 330.
 Doubravka malá bud. 1241.
 Doubravská Hora, viz Hora Dou-
 bravská.

- Doubravský Pavel 1108.
 Douby (Doubice) táb. 1222, 1229.
 Doubrotov (Dobroutov) čásl. 933.
 Dondlebičky (Doblevičky) táb. 493.
 Doudlebská z Doudleb Afra roz. Malovecova 85; Anna Marie LXXXIII.
 Doudlebský z Doudleb Adam Fridrich 438; Jan Bedřich 85; Jindřich 241, 1180.
 Doudlehy (Teindles) bud. 657.
 Doupov (Duppau) žat. 599.
 z Doupova bratři a strýci 280.
 Doupovcova panna z Libčan LXXXIII.
 Doupovcová Otilie roz. ze Žďáru 87; Barbora roz. Pětipeská, potom Gerštorfová 87.
 Doupovec z Doupova (Duppau) Bedřich (Jetrich) CXXXVII, 85, 87, 1264; Bohuslav, Karel a Kateřina 575; Vilém 617; Vilém starší 85, 1263; Vilém mladší 86; Vilém Vojtěch XLI, LXVII, 85, 86, 815.
 Douša (Douška) Adam 1134; Adam a Václav 1121.
 Dotterwies (Tatrovice, Tatřvice) cheb. 1136.
 Dotyk Vavřinec 1200.
 Drago Draghi (Draghy) Štěpán ryt. a hrabě z Palatinu 176, 573, 1220.
 z Drahenic, viz Šic.
 z Drahenic, viz Gryspeková 127.
 z Drahenic, viz Chrtová 211.
 Drahenice pís. CXLIX, 903.
 Draheničky pís. 650.
 Drahenka (Drahuňka, Drahuňky, Dreihunken) lit. 862, 863.
 Drachkov (Drachkau) plz. 304, 817, 873.
 Drahlín praž. 919.
 Drahněnice táb. 1222.
 Drahnětický z Weisenberku Pavel 581.
 Drahubudice čásl. 388.
 Drahomýšl žat. 181.
 Drahonice (Drahenz) cheb. 725.
 Drahoňovice bol. 532.
 Drahoraz jič. 787.
 Drahotěšice bud. 657.
 Drahotice bol. 604, chrud. 256.
 Drahotín plz. 330.
 Drahoňov (Drahoňov) táb. 850.
 Drahouš (Drahuschen) žat. 284.
 z Drahovic, viz Sataniř.
 Drahuňky, viz Drahenka.
 z Drachenburku, viz Kurzbach.
 Drachkov lit. 863.
 Drachovský z Drachova Jan Chrya. 1177; Jindřich a Karel Bořivoj 88; Jiří CXXXVII; Drachovská Magdalena Angelina a Alena ze Svarova 88; Johanna a Anna 21.
 Drajer Petr 1093.
 z Dranšvic Mikuláš CXL.
 Draschen (Dražejov) bol. 18, 782.
 Draschen (Dražeh) plz. 358.
 Drausendorf, viz Družcov.
 Dražejov (Draschen) bol. 18, 782.
 Dražejov pís. 38.
 Dražejovice (Dražovice) pís. XVIII, 273.
 Draženovo (Draženov) plz. 1066.
 Dražeň (Draschen) plz. 358.
 Dražice táb. 582, 1221, 1227, 1241.
 Dražičky (Dražička) táb. 178, 1866.
 Dražil Bartoloměj 1192.
 Dražkovský Matěj 1092.
 Dražov (Dračov) jič. 774.
 z Dražova Samuel Martin LVI.
 Dražovice (Dražejovice) pís. 273.
 Drbohlavy (ves zašlá) čásl. 703.
 Drbov (ves zašlá) plz. 1055, 1056.
 Dreihacken (Tři sekery) cheb. 589.
 Dreihöfen (Třídvory, ves zašlá) čásl. 703.
 Dreihöfen (Třídvory) čásl. 1109.
 Dreis Martin 1240.
 Drešrová Marie 297.
 Dreylink Jan 1095; Mikuláš 1092.
 Drhonice (Trhonice) chrud. 1191.
 Drhovice táb. 1221, 1227.
 Drhovle pís. CXLIX, 150.
 Drchlava (Dürchel) bol. 846.
 Drissgloben (Třískolupy, Třísklob) cheb. 719.
 Drkola Daniel 958.
 Drmaly (Dyrmaul, Türmaul), žat. 195.
 Drmy (Drum, Stolinky) lit. 196, 788.
 Drnov praž. 1205.
 Drobný Jan 1186.
 Drobovice (Dobrovice) čásl. 1050.
 Droger Jakub 1121.
 z Dromsdorfu Jan Erasmus Quintus 88.
 Drosav (Trossau) cheb. 98.
 Drüschel Jan 1244.
 Droschig (Droška) žat. 1085.
 Drosław (Tvrdoslav) pís. 578.
 Droška, viz Droschig.
 Drouchavec (Druchavec, Drochovice) pís. 422.

- Droužetice pís. 149, 1266.
 Droužkovice (Družkovice, Trouškovice) žat. 195, 1085.
 Drozdov praž. 487.
 Drožkov (Stražky, Troschig) lit. 261.
 Drslavice pís. 289, 353.
 Drškář Jan 1121.
 Drštěkryje (Dyštěkryje) bol. 765, 767, 809.
 Druhanice časl. 689, 1049.
 Druhanov časl. 701.
 Druchavec (Drouchavec) pís. 422.
 Druškovice, viz Droužkovice.
 Druzcov (Drausendorf) bol. 766, 780, 795, 837.
 Družina Pavel 1177.
 Držel (ves zašlá) hrad. 44.
 Držkov bol. 801.
 z Držkovic, viz z Renšperku 208.
 Držov pís. 1178, 1184.
 Držovice lit. 913.
 Dřemčice (Třemschie) lit. 726.
 Dřevenice (Dřevénice) jič. 535, 536, 777, 778.
 Dřevíč Dolejší hrad. 530.
 Dřevíč Høfejší hrad. 516.
 Dřevičice (Dřevíce) bol. 845.
 Dřevíkov chrud. 522.
 Dřinec lit. 196, 234.
 Dřinov (Bartelsdorf) žat. 369.
 Dřinov praž. 502, 716, 980, 951, 1206.
 Dřisy (Dřizy, Dřisch) praž. 428, 559.
 Dříteň (Zirnaui) bud. 351.
 Dřivínov (Hřivínov, Makovic) cheb. 287.
 Dub Benjamin 989, 1036; Marianna 989.
 Dub hrad. 707, pís. XVIII, 490, táb. 878, 896.
 Dub český (Böhm. Aicha) bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780, 791, 794, 805, 831.
 Dub starý (Alt-Aicha) bol. 537, 766, 780, 791.
 Dubá (Dauba) bol. 17, 781.
 z Duban, viz Bořanovská.
 Dubanský z Duban (z Dubu) Oldřich 866, 1117.
 Dubanský Jan 1192.
 Dubčany žat. 185.
 z Dubé, viz Berka.
 z Dubé, viz Mrcký.
 z Dubé Anna Špetlová 883.
 z Dubé Markéta Myslíková 385.
 Dubec dvůr plz. 279.
 Dubeč praž. 922.
 Dubečko bol. 533.
 Dubečno jič. 523, 546.
 Dubenec bud. 351.
 Dubenec hrad. 680, 767, 783, 836, 837, 941.
 Dubenec (Dubno) praž. 438.
 Dubice lit. 297, 845.
 Dubičina (Eiche, Eicht) dolní a horní 291.
 Dubí (Duby) časl. 468.
 Dubí (Eichwald) lit. 862.
 Dubina lit. 1119.
 Dubinský mlýn časl. 16.
 Dubkovice (Dobkovice) lit. 863.
 Dubné (Dubno, Duben) bud. 311, XVIII.
 Dubnice (Hennersdorf) bol. 144.
 Dubno (Dubenec) praž. 438.
 Dubno (Dubné) bud. 311.
 Dubno hrad. 23, 530.
 Dubová Hora (Eichberg) dolení a hoření bol. 18, 781.
 Dubové (Dubový mlýn), viz Doubí 58.
 Dubovka táb. 155.
 Dubovice táb. 1173.
 Dubský z Vitinovsi Václav 4.
 z Dubu Estera Šatná 472.
 z Dubu Markéta Prosečová 133, 593.
 z Dubu, viz Skalský.
 Duby hrad. 414, časl. 468.
 Dučice praž. 616.
 Dudín časl. 639.
 Duhaneský z Branče Martin a Vilém 88.
 Ducháč Floryan 993.
 Ducháčková Kateřina 1016, 1029.
 Duhecov (Dux) žat. CXLIX.
 Duchoslavová Libuše 1029.
 Důl pís. 650.
 Důl Sudkový (Doly) táb. 850.
 Důl Suchý (Suchdol, Suchodol) praž. 438.
 Důl suchý (Suchý Důl, Dörnthal) žat. 623.
 Důl Široký (Breitenthal) chrud. 1191.
 Dunajice bud. 657.
 Dunavice táb. 153.
 Duneta Martin 1121.
 Dunkel Jan 1152, 1153.
 Dunkelberg (Tunklperk, ves zašlá) žat. 599.
 Dunovice pís. 353.
 Duppau (Doupov) žat. 599.
 Durental žat. 624.
 Důrchel (Drechlava) bol. 846.

- Düring, viz Dyrynk.
 Dürmaul (Trnová) žat. 599.
 Dürnbach cheb. 929.
 Dürnsdorf (Dornsorf) žat. 1198.
 Dür Daniel 1198.
 Durnaw (Turnaw, Trnovany) lit. 862.
 Dusík Jakub 1016.
 Dusíková Francelina roz. Grambova 235.
 Dušáky (u Dušák, samota) bud. 657.
 Dušejov (Duschau) časl. 639, 690.
 Dušek Jiřík, Šimon a Václav 1095.
 Dušníky praž. 200, 428, 962.
 Dušníky Trhové praž. 5.
 Dvorec (Dvorec, Wurzen) bud. XVIII, 411.
 Dvorec (ves zašlá, nyní dvůr) časl. 933.
 Dvorec (Höfen) časl. 1098.
 Dvorec (Dvorec) jič. 586, pís. 1201, táb. 106, 177.
 Dvorec Velké (Dvory, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
 Dvorec bud. 657.
 Dvorec dvůr časl. 41, 688.
 Dvorec (Dvorec) táb. 223.
 Dvorecký Jiřík 1030.
 Dvoreček Branický praž. 948.
 Dvoreček Krásný (Schönhöfel) žat. 1100.
 Dvoreček Volšanský praž. 948.
 Dvorská Alžběta 1081; Kateřina 1200.
 Dvorský Jan 1029, 1034.
 Dvory (Dvorec Velké, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
 Dvory dlouhé (Dlouhodvory) hrad. 927.
 Dvory Lidlovské (Lidlovy) pís. 1201.
 Dvory nové, viz Nové dvory.
 Dvořáček Jakub 1095.
 Dvořák Bartoloměj 1192; Václav 585.
 Dvořec (Dvorec) cheb. 14.
 Dvořecká z Olbramovic Anežka 89; Anyžka roz. z Hodic 90; Benigna 89; Kateřina Lidmila roz. Šlikova 92; Majdalena roz. ze Skuhrova 93, LXXXIV; Prudencia roz. z Hyršova 89.
 Dvořecký z Olbramovic Bedřich 88; Břetislav 223; Ferdinand 89; Jindřich 93; Jindřich Petr 89; Kuneš Bohuslav LXVI, 89; Markvart Mikuláš a Markvart Vok 93; Mikuláš mladší 90; Petr CXL, 223; Petr Jan 477; Prokop XXIV, XXXI, XXXVIII, XLVII, LII, LV, 90, 92, 222, 615, 625, 705; Václav 92, 93, 610; Václav Štefan a Vilém 92.
 Dvořiště jič. 529, 546, táb. 850.
 Dvořiště dolní (Unter-Haid) bud. 655.
 Dvůr Branský jič. 784.
 Dvůr Červený žat. 1149.
 Dvůr Hubačovský časl. 643.
 Dvůr Kozlí táb. 151.
 Dvůr Králové hrad. CI, 1061, 1062, 1222, 1276.
 Dvůr Králův praž. CXLIX.
 Dvůr Krásný (Schönhof) žat. 727.
 Dvůr Lipoltovský (Leopoldovský) časl. 643, 1066.
 Dvůr nový, viz Nový dvůr.
 Dvůr Plesovský chrud. 437.
 Dvůr Předhorský časl. 643.
 Dvůr Vokačovský časl. 643, 1066.
 Dychna Jiří 1121.
 Dymokury jič. 528, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
 Dyrntol (Dörnthall) žat. 1085.
 Dyrynk z Rottenberku Jan Fridrich XXV, CVII, 1000; Jan Jiří starší CVII, 1001.
 Dyrynx Petr 968.
 Dyryx Petr 1026.
 Dyryx (Dyrycha) Petr 1036.
 Dýšina (Deyšin) plz. 1188.
 Dýstěkryje (Drstěkryje) bol. 765, 767, 809.
 Dytřech (Dietrichs) bud. 394.
 Dytřich Daniel 967; Jan David 309.
 Dytrich Vavřinec 1121.
 Džbánov bol. 534.
 Džbánov (Čbánov) chrud. 1154.
 Džbánovský ze Džbánova Vilém 93.
 Ebenava (Ebenau) bud. 876.
 Ebergaf (Ebergers, Ebergarsch) bud. 394.
 Eberharec (Eberharce, Eberdorf) časl. 1098, 1099.
 z Eberka, viz Henýkar.
 z Eberka, viz Planský ze Žeberka.
 z Eberka Maryanna Šmrčková 559.
 z Ebersbachu Helena Mladotová 377.
 z Ebersbachu, viz Bischofwerder.
 Ebersdorf, viz Eberharec.
 Ebersdorf (Habartice) lit. 165, 563, 564.

- Ebersfeld cheb. 156.
 z Eberšteina hraběnka Anežka
 z Warrensbachu, potom Pallan-
 tová, 705.
 z Eberšteina (hraběnka) Laminga-
 rová 319.
 z Eberšteina Sibylla Berková 563.
 Ebessen Lorenc v Schanderburgu
 735.
 Ebmeth cheb. 612.
 Edelmayer Jan 1029, 1032.
 Edersgrün (Odersgrün) cheb. 876.
 Eger (Cheb) cheb. 1081.
 Eger Matouš M. 1101.
 Egerberg žat. 623.
 z Egerbergu, viz Fictum.
 Egerer Řehoř 1208.
 z Eggenberga kníže Jan Oldřich
 XC, CXVII, 60, 89, 495, 649,
 651, 658, 741, 752, 849, 850, 888,
 891, 920, 1195, 1273, 1274; Jan
 Antonín 274, 289, 353, 354.
 Egnar z Kosmačova Adam
 CXXXVII.
 Ehewald (měšťan Slavkovský) 1209.
 Ehrenberg lit. 627.
 Ehrenberg Nieder- lit. 865.
 z Ehrenfeldu (Ernfeldu), viz Graf.
 z Ehrenšteina, viz Bos.
 z Ehrenšteina Opitz Jan 825.
 Ehrlbegk Sebastian 1138.
 Eicha (Klein-Eicha, Aicha) lit. 775.
 Eichberg, viz Dubová Hora.
 Eiche (Eicht, Dubičina) lit. 291.
 Eiche von der, viz Skalský z Dubu.
 Eichicht (Aichhut) bol. 457.
 Eichschmid Křištof 1209.
 Eicht, viz Eiche.
 Eichwald (Dubí) lit. 862, 864.
 Eiland (Elend) lit. 53.
 Einsiedel bol. 457, bud. 655.
 Einsiedel (Mnišek) žat. 1149.
 Einsiedel (Einzidl) dolní a horní
 lit. 865.
 Eisen z Lehrbergu Jan Křit.
 XXXVI, 93.
 Eisenberk žat. 160.
 Eisendorf plz. 421.
 Eitlerová Žofie Barbora 843.
 Ejpovice plz. 1202.
 Eck Erhart 1083.
 Ekersdorf (Eckersbach) bol. 69.
 z Ekersdorfu, viz Hennewald.
 Eckert Jan Dittrich 1152.
 Eckstein z Erneku Křištof 796.
 Elbančice, viz Lbančice.
 Elbogner, viz Elpaknar.
 Elbogner (Elpaknar) z Schönfeldu
 Mikuláš CXIII; Tomáš CXL.
 Elbognerová Kateřina 774.
 Elend (Eiland) lit. 53.
 Eleonora císařovna (princezna Man-
 tuanská) 736.
 Eliáš Fridrich 973, 1029, 1035.
 Eliščin Jan, viz z Králíc.
 Ellexnitz (Olešnice) bud. 411.
 z Ello Pavel XXXIV.
 Elpaknar z Dolního Šenfeldu (El-
 bogner von Unter-Schönfeld) Mi-
 kuláš a Václav 94; Wolf Arnošt
 a Jan Adam 94, 815, 1082.
 Elsaser Jan a Marta 1026.
 Elsnic z Elsnic Arnošt CXXXVI;
 Bernard (starší) XLI, LXVII, 94,
 815, 1264; Bernard, Bohuslav,
 Buryan a Jan Jindřich bratři 95,
 96, 815, 1153; Bohuslav 1265;
 Jan 456; Jan Arnošt 96, 345,
 418, 815, 1265; Václav Konrad
 a Melichar bratři 96, 634, 815.
 Elstin (Lštíně, Lštění) plz. 1055.
 Eltschovic (Lčovice, Lšovice) pís.
 154.
 Emaus Nieder- (Nemaňov dolní,
 Nemašovsko) hrad. 939.
 Emausy, klášter Slovanský v Praze
 715.
 Emay Zdeněk 1036.
 Encovany lit. 931.
 z Endern Pavel Erhart 122; Wolf
 203.
 Endersgrün žat. 104.
 z Endů Jan 476.
 Engel Engelhart 958, 968.
 Engel z Engelsperku, viz Anjel
 z Engelsperku.
 z Engelburku Dorota z Býnu 52.
 Engelmajer Filip Jakub 585.
 Engelsberg bol. 69.
 z Engelsbergu Jozefová Judita 945.
 Engelsburg (Engelhaus, Andělská
 hora) cheb. 99.
 z Enknfurtu (z Enkevörthu) Adrian
 697; Anna Kamilla 379.
 de Ense Maximilian 447.
 Entrych Pavel 958.
 Entrych z Čeradic Pavel 972.
 Enykl Pavel 1257.
 Epfenhauzer Noe 1026.
 Erazym Adam 1200.
 z Erdšteina, viz Erle.
 Erharec (Heralec) časl. 468.
 Erkeřice (Valkeřice) lit. 291.
 Erle Konstantin 1163.
 Erle z Erdšteina Ondřej 567.

- Erlitz (Orlice) hrad. 577.
 Ernberg Dolní (Nieder-Ehrenberg) lit. 865.
 z Erneku, viz Eckstein.
 z Ernfeldu, viz Graf.
 Ernsterová Eva 1016.
 Erntel Jindřich 968, 1027.
 Erntlová Anna Marie 1027.
 Erpet (Rputy) praž. 487.
 Ertin (Rtín, Hortín) lit. 862.
 Ertl Oldřich XXXVI, 973; Anna 973.
 Ervěnice (Rvenice, Seestadt) žat. 368.
 z Eschaide, viz Paradies.
 Eslingar z Kasurydu Kašpar a Alžběta roz. z Hirsfeldu 640.
 Espenthor cheb. 99.
 Esterrajcher Jan 966.
 Estreych Jiří CXXXVII.
 Ešín Daniel 1092.
 Ešín M. Pavel, Jindřich, Pavel a Jiřík 1054.
 Etzelt Valentin 1244.
 Eule (Jilové) praž. 944.
 Eulner Jan 1198.
 Evaň (Eywan) lit. 96, 337, 634.
 z Eycinku (Eyzingen) Štěpán 395.
 Eydice (Udlice) žat. 195.
 Eywan, viz Evaň.
 Faber Jan 1189.
 Fabricius Platter z Rosenfeldu (potom z Hohenfallu) Filip XLV, LXXXVII, XCV, CXXIX, 116, 199, 512, 524, 889, 1144, 1147, 1225.
 Fahrensbeck (z Fahrensbachu) hrabě Volmar 738, 743.
 Falckrabí při Rýnu kurfiřt Fridrich XXVII, XXXIV, XLIV, LXV, CV, 469, 1253.
 Falckrabí při Rýnu Wolfgang Vilém 735.
 Falckrabě Jindřich 469.
 z Falkenberga Fridrich Viktorýn 276.
 z Falkenhainu Marie Oderská z Lidořova, předtím Waldsteinová 835.
 Falkenov (Falkenau) lit. 563.
 Falknov (Falkenau) cheb. 599.
 Falknov dolejší a hořejší lit. 53.
 Faráf Jan 967.
 Farnithen Vilém 1009.
 Feduari Nikolao 232.
 Fejfar Matěj 1121.
 Fejfarová Majdalena, Anna Marie 995.
 z Fejliče Joachym Hendrych CXXXVIII.
 Felber Linhart 1121.
 z Feldeggu, viz Felner z Feldeneku.
 z Feldenšteina Bedřich Sylvan 1059.
 z Feldhauen Arnošt 509.
 z Feldhoffen Arnošt 118, 1143.
 Felix Jan 1049; Sigmund 1035; Šimon 1192; Tobiáš 1093, 1257.
 Felixburg žat. 623.
 Felner z Feldeneku (Feldeggu) Augustin 556.
 Fellnerová z Feldeku Františka Alžběta 493.
 z Felendorfu, viz Šultys.
 z Felzu, viz Chebdivovský.
 z Felzova, viz Helvik.
 z Felzu (v. Fels) Colona Jan Jiří, Vilém, Volf Linhart, Fridrich a Linhart 97; Jan Jiří 814; Vilém 304; Jan, Adam, Marie a Kateřina 100; Kašpar CXXXIX, 97; Linhart XLI, XLIII, LXXXIII, 98, 118, 721, 814; Anna Alžběta Krazová 304, 305, 1007; Anna Marie 290; Anna Soudnia 285; Anna Barbora LXXXIII; Alžběta roz. z Lobkovic 100; Alžběta Svamberková 101, 660.
 Fequières viz Feuquières.
 Ferdinand I, XLV, 457, 470, 844, 1241, 1247, 1253, 1254.
 Ferdinand II. král Český, XVI a násl.; Eleonora, princezna Mantuanská, manželka jeho, 736.
 Ferdinand III., král Český 740, 741, 742, 761, 763, 772, 776.
 Ferdinand Arnošt arcikníže 848.
 Ferdinandská kolleje (collegium nobilium) CXLII.
 di Fera Duca 746.
 de Ferrara Pietro 805, 807.
 Feršter Matouš 1040.
 z Feuquières (Feuquières) 747, 860.
 Fiala Jan 967; Jakub 979.
 Fialová Estera 295.
 z Fialového Kamene, viz Bledin.
 Fibiger Tobiáš 967.
 Ficnerová Alena 968, 1029.
 Fictum z Fictum a z Nového Šamburku, Bohuslav Šťastný 101; Hynek 102; Krištof 103, 367, 1263; Jan Jiří, Mikuláš, Anna Marie a Benigna 102; Anna Alžběta Jenčová 102; Jan Krištof, Anna Alžběta, Anna Markéta, Kateřina Alžběta a Anna Žofie

- 102; Vladislav Opl 104; Kateřina a Estera 104; Voršila roz. Šlikova 104; Alžběta provdaná ze Žďáru 104; Eleonora Vřesovcová 105, 917; Markéta a Hippolyta 105.
- Fictum z Fictum a z Egerbergu Jetřich 102, 103; Jiří 103; Helena Kateřina roz. z Steinsdorfu, potom Mangoltová 103; Johanna roz. Schönova 103; Volf Bernard CXLII, 620, 631.
- z Fictum Jetřich 99; Kašpar 614; Opl 722.
- z Fictum Eleonora Barbora Štampachová 618; Kateřina Mandalena, dříve Sádlová, roz. Měděncova z Ratibořic 364, 495.
- Fidrašlag (Fridetschlag) bud. 652.
- Fiedeler Jiří 1240.
- Fikar z Vratu Jan 429.
- Ficker Daniel a Valentin 1240.
- Fiklšart Adam 958.
- Fileček Jeronym 1231.
- Filipdorf v knížectví Zahaňském 824.
- Filišovec hrad. 1062.
- Finger Jiří 1240.
- Fink Henrich 1102; Jan 967; Michal 1075.
- Fiňk Samuel 958.
- Finková Dorota 316.
- Finková z Pantenova Sabina 11.
- Fišť Jan 464.
- Fischbach cheb. 1168.
- Fischer Jiří a Zacharyáš 1198.
- Fišer Jiřík 1121, 1134.
- Fišl Jakub 979.
- Flaming Isák 1009.
- Flegel Jiří 1240.
- Fleischmann z Thumbachu David a Křištof 813.
- Flejšman (Fleischmann) Ludvík 994.
- Fliček Jiřík 1257.
- z Flissenpachu Václav XXXIV, XLIV, LXI, 271, 464.
- z Flodorfu a Leuthu Adrian Baltasar 735.
- Flöhau (Blšany) žat. 856.
- Florager Jan 1036.
- Floryan Matyáš 973, 1035.
- Florýn Bohuslav 1035.
- Florýnová Anna 1029.
- Flotová Bohunka roz. Magřle 347.
- z Fluetheimu Jan Bartoloměj Konrad 1083.
- Foglová Anna 476, 985.
- Foglsan (Vogelsang) pís. 1201.
- Fogtsdorf (Fogisdorf) hrad. 1047.
- Folger Jan Andres 1028.
- Fontano de Brusata Horatio 337.
- Forberk (Vorberg) dvůr hrad. 414.
- Forbes (Borovany) bud. 657.
- Forman Pavel 1054.
- Formánek Jan 967.
- Formánek (Nymburský) 1164.
- Formánková 1045.
- Formánková Dorota 1045.
- Formánková od Hory 1045.
- Formánková Řihová 1121.
- Forst jič. 765, 766, 784, 795, 796.
- Förster Martin 1121.
- Fortunatus Václav 1045.
- z Fossen Servacius 1249.
- Fouček Václav 1263, 1275.
- de Fours, viz Defours.
- Foysdorf (Voitsdorf) lit. 196.
- Foyt Jiří 1018.
- Foyt z Winkelheidu Jiří 1023.
- Fraheleč bud. 657.
- Frank Valentin 887, 977.
- z Frankenbergu viz Herfurt.
- Frankengrüner z Kainspergu Jiří Sigmund 105.
- Frankobrod nad Mohanem 538.
- z Frankenšteina (Frankšteina) Henrich 347; Jan Jindřich 975; Vratislav Jindřich CVII, 974.
- Frankrýnar Jiří Zikmund 209.
- Franz Jan 1139; Martin 1138.
- Frauenberg bol. 69.
- Frauenberg (Hluboká) bud. 350.
- Fraensteiner Jeronym (Jeremiáš) 1152, 1153.
- Frauenthal (Pohled) časl. 122, 933.
- Frauschil (Vrahožily) lit. 862.
- Freiberg David 1240.
- z Freibergu Albrecht 760.
- Freiberger z Freibergu Jindřich 105.
- Freiheit jič. 938.
- Freiesleben z Buschhofen Daniel 806, 868.
- Freisleben Michael 1209.
- Freiličova Aneška Wirspergerová 1169.
- Frelich Sigmund 974, 1035.
- Freiwaldt Adam a Jan 1240.
- Fremdar z Pruku Jan 105.
- Fremut (Freimut) z Tropic Beneš 105; Sezima 105, 106; Václav 106.
- Fremutova z Tropic Dorota Měsíčková 366.
- Freundenberg (Freundenberk) lit. 345, 564.

- Freudenberger z Havelbergu Ferdinand Arnošt a Jan Jiří 261; Šalomoun 260, 1244.
 Freudenbergerová Anna Emilia 186.
 z Freudenberku Havel Gotthelf 1019, 1025.
 Freund Lev 712.
 Frey ryt. z Pambergu Felix 179.
 Freybruder (Freiberger?) Jan CXXXVIII.
 z Freydenpachu Freysichselbst Petr 644.
 Freysleben Daniel 687.
 Fridetschlag, viz Fidrášlag.
 Fridland bol. 457, 732, 733, 762, 764, 765, 773.
 Fridland (zámek pustý) lit. 846.
 Fridlandského vévodství statky komorní (fideikommissní) 764, 773—790; statky lenní (manské) 765, 772, 790, 808.
 z Fridlandu kníže a vévoda 97, 98, 114, 157, 258, 732, 976; ostatně viz z Waldšteina Albrecht.
 z Fridlandu Isabella Kateřina kněžna a dcera její Marie Alžběta (chybně Tekla) 831.
 Fridnava (Friedenau) časl. 586, 641, 694.
 Fridrich Falcký viz Falckrabí při Rýnu.
 Fridštejn bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780.
 Friedrichswalde bol. 457.
 Frimburk bud. 655, pís. 39.
 Frischengrün (ves zašlá) cheb. 917.
 Frissel Lorenc 1084.
 Frobenius Jan LXI.
 Frodl z Tatenic Jan 110.
 Frohnau (Vranov) cheb. 612.
 Fruwein z Podolí Benjamin XXXVI, XXXVII, LXXXII, CXLV, 106, 128, 182, 197; Adam šťastný 106; Martin XXIV, XXXII, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLVI, XLVII, LVI, 109, 339, 524, 947; Eliáš 109; Lidmila LXXXII; Johanna roz. z Bílé Hory 111; Eva a Mandalena Orsinová 110.
 Fryč Jiřík 1164; Václav 1121.
 Fryčka Emanuel 580.
 Frydecký Kašpar 1075.
 Frydreich (ves zašlá) bud. 394.
 z Frymburku viz Mazanec 186.
 Fugl, viz Vogel.
 Fuglová Anna 439.
 Fuchs z Warmholzu Petr LXI, CXI, 199.
 Fuchaberg plz. 319, 1057.
 Fuks Mikuláš 967.
 Funkenstein cheb. 98.
 Fünfhunden (Pětipsy) žat. 188.
 Fünfkircher z Fünfkirchu Jan Bernard LVI, LVII, 111, 784.
 Funková z Prošovic Johanna 106.
 Fürst Pavel 1138.
 z Fürstenberku Vratislav CXXIX, 214, 616; Vratislav a Fridrich 214; Eleonora Kateřina hraběnka z Hohenemsu 616; Anna rozená z Lobkovic 768; Anna Albertina Illová, potom opět provdaná Briamonte 212; Dorota rozená z Sternberku LXXXIII, 468; Františka Hippolyta Eusebia Berková 672.
 Fürstenbruck (Kněžní Most) bol. 249.
 z Fürstenfeldu, viz Haunsild 140.
 Fürstenwald lit. 627.
 Fürwitz (Vrbice) žat. 284.
 Fux z Neumburku Egidi 849, 1006.
 Fuxperk (Fuchsberg) plz. 1057.
 Fylnštejnová (z Fulšteina?) Alžběta LXXXIII.
 Gabersdorf jič. 1239.
 Gabhorn, viz Javoří.
 z Gablenz Jindřich Otto 612.
 Gabler Jan 1121.
 Gablonz (Jablonec) bol. 805.
 Gábor, viz Betlén.
 Gaenshals (Husí Krk) bol. 83.
 Gaertner Ambrož 1198.
 Gäsing (Jeseň) žat. 615.
 Gall Tobiáš 1024.
 Gallas hrabě Matyáš 707, 746, 748, 749, 750, 752, 753, 754, 755, 756, 762, 773, 867, 868, 1072.
 Gallus Jan 1029, 1036.
 Gallus z Raynšteina Jan 1186.
 Gansneb Tengnogl z Kampu Rudolf Tycho 340; Lidmila 340.
 Garges Jan Bapt. XXXII.
 Garibaldi Pavel Antonio 994.
 Gastdorf (Hoščka, Houščka) lit. 196.
 Gatty z Weistrizhofu Ondřej 628, 1024.
 Gděšice táb. 650.
 Geblice (Keblice) lit. 1116.
 Gehay (Gehaag) cheb. 131, 1265.
 Gehay (Gehae, Háj) žat. 722.
 z Geisingu, viz Kelbl.
 Geisler David 113.
 Geisling Lorenc 1103.
 Gelbl, viz Kelbl.
 Gelhorn Zikmund CXLI.

- z Gelhornu Fridrich CXXXVII.
 Geller Valentýn 1007.
 Gense Valentin 1006.
 Georg, viz z Oldenburgu.
 Georgenthal (Gergenthal) lit. 865.
 Georgswalde (Gergiswald) lit. 627.
 Geraldino Robert 754, 755, 762, 781, 782.
 Gerg Jindřich 171.
 Gerhart Jindřich 958.
 Gerle Bohuslav a Jan 958.
 Gerle z Děvina Jan 972.
 Gerlich Jiří 958.
 Gerniesgrün cheb. 606.
 Geronyš z Libřína Adam a Marta 461.
 Gersdorf žat. 617.
 Gerslaur (Gerstlauer) Mates 1009.
 Gerstenberger (Horstein) Mikuláš 967, 1016.
 Gerstlauer Matěj 1011.
 Gerstlauerová Majdalena 1010.
 Gerstorf bol. 69.
 Gerstorf lit. 845, 867.
 Gerstorf v Slezsku 760, 761.
 Gerstorf z Gerstorfu a z Malšvic Abraham 113; Bernard Mikuláš LXXI, 114; Fridrich XXIV, 115, 117, 1265; Jan LXVII, CXXXVIII, 1114; Jan Vilém 115, 117; Jindřich 121; Jiří 114, 119, 120, 121, 941, 1089; Josef 462; Mikuláš XLI, LXXIII, 115, 401, 545, 671, 833; Oldřich starší XLI, 118, 119, 371; Oldřich (mladší) 115; Petr CXIII, CXL, 119; Sigmund 119; Štěpán 119, 120, 121; Vilém 884; Volf Bernard 115, 117, 884, 1143; Bernart, Mikuláš, Štěpán a Jindřich 120; Jan Oldřich, Jan Křištof, Fridrich Sigmund a Mikuláš 809.
 Gerstorfová Alžběta roz. z Biskupic LXXXIII; Barbora LXXXIII; Johanna LXXXIV; Johanna roz. z Rokyc 120; Markéta z Porubě 25; Salomena, potom Bordoňová z Rejbic 118.
 z Gerstorfu Alžběta Vlková z Kvítkova 884; Anna Karlíková z Nežetic 254; Barbora Panvicová 25; Kateřina Mladotová 120; Ludmila Chvalkovská z Hustiřan 1097; Markéta Deymová 72.
 Gerten (Krtý) žat. 284, 620.
 Gessing (Jesinka) cheb. 630.
 Gfell cheb. 1168, 1207.
 Gfeller, viz Kfelíř.
 Giesdorf (Jištěrpy) lit. 506.
 Giesshübel (Kysibel) časl. 692.
 Giesshübel (Vyskytná) časl. 1098.
 Giesshübel (Olešnice) hrad. 682.
 Giglingar Kneisl z Kneislšteina Albrecht a Jan starší 121; Oldřich CXLI, 121; Majdalena 122; Anna Marie Slavíkovcová ze Slavíkova 521.
 Gillov Caesar 791.
 Ginter Tobiáš 958; Daniel a Matyáš 1011.
 Glasau (Glazov) cheb. 678.
 Glasendorf (ves zašlá) jič. 939, 1239.
 Glaser Jan 1240.
 Glasersdorf (Sklenářice) jič. 776.
 Glashütten cheb. 97.
 Glashütten (Huf sklenná) plz. 447.
 Glashütten (Hutě dolní a horní) táb. 486.
 z Glauchova (Glauchau) Jan Matyáš 122, 1031; Matyáš 867; Anna de Vitte 868; Eva Knstová 441.
 Glazov (Glasau) cheb. 678.
 z Globen Jan Albrecht CXXXVIII; Křištof Albrecht CXXXIX; viz též Globner.
 z Globen Marie Huvarová 203.
 z Globen, viz Globner z Globna.
 Globič z Bučína Baltasar XXXIII, LVII, LXXXIX, CIII, 1001.
 Globner z Globna Albrecht a Jošt Křištof 122, 815; Jan Albrecht 122, 1265; Henrich Štěpán a Šebestian Lazar 122; Mikuláš 123, 815.
 Glogau Gross- (Hlohov) v Slezsku 824.
 Glosau (Dlažďov) plz. 272, 445.
 z Glouchova (Glauchova) Eva Kustušová 441; viz též z Glauchova.
 z Gluksu Joachym CXXXVIII.
 Glyden (Gleden, Lideň) žat. 622.
 Gniess (Gnyzen) z Kobachu Melichar XXXIV.
 Goderyš (Godrisch, Jadruše) cheb. 591.
 Godrisch Ober- (Jadruše horní) cheb. 678.
 Göbelová Regina 1087.
 Göhren (Khern, Klíny) žat. 1149.
 Görgenthal (Georgenthal) lit. 865.
 Görkau (Borek, Jirkov) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.
 Görndt Petr 1152, 1153.
 Göttersdorf (Boleboř) žat. 102, 617.
 Götting Eleazar 1240.

- z Götz Jan hrabě 739, 760, 899.
 z Götzen hrabě Jan Sigmund 421.
 Götzingen (snad Götz) 807.
 von Goldenkron, viz Müller ze Zlaté Koruny.
 Goldschlaeger Matyáš 270.
 Goldschmiedt Severin 1087.
 z Goldšteina Vilém 736.
 z Golčů Martin Maximilian 695;
 Marie Majdalena Juliana 711.
 Goliáš Jan Šťastný XXXVI, 123,
 147, 955; Jan 967.
 Gollin (Kollin, Collino) Havel 1076.
 Gollischau Gross- (Kolečov, žat. 285.
 Gontin Jan 1030.
 Gonzaga Marchese Don Hanibal a
 Aloys 763.
 Gordon A. 748.
 Gordon Jan 753, 754, 755, 762, 788,
 795.
 Gortice (Skorotice) lit. 625.
 Gossawoda (Kosobody) žat. 284.
 Gossau (Kozlov) žat. 943.
 z Gostomky, viz Štöle.
 Gotinky (Göttingen) 737.
 Gotachallings (Košťalkov) bud. 394.
 Gottesacker (ves zašlá) žat. 599.
 Gottigau (Kotigan) cheb. 423.
 Gottschalk viz Kočárek.
 Grabenhof (Im Grab) dvůr bud.
 655.
 Grabern (Radoušov) lit. 196.
 Grabner Martin 1103.
 Grabstein (Grafenstein) bol. 69,
 765, 766, 791, 814, 825.
 de Gradin (Gradyň) Lopez Anto-
 nín 49, 171, 202; Barbora 49.
 Gradl z Grünbergu Krištof 125,
 507, 509.
 Gradlic (Hradiště Chustníkovo)
 hrad. 706, 783.
 Graef z Grafenburgu Jan 33.
 z Grafenburgu Jan CXIX, CXXI.
 z Gräfenburgu N. 132.
 Graefinger ze Sádku (Gröfinger ze
 Soletu, Grawinger ze Saleku)
 Karel 124, 1265, 1265; Dorota
 roz. Harantova 928.
 Graenzendorf (Granzdorf) bol. 457.
 Graf Jan 271.
 Graf (Grof) Jan 967.
 Graf z Ehrenfeldu (Ernfeldu) Jan
 793; Martin 123, 811, 815.
 Grafenstein, viz Grabštejn.
 Grambe, viz Krambe.
 z Grambe Kašpar 235, 739, 1077.
 Grambova Francelina Dusíková 235.
 Granesau (Kranešov) cheb. 1135.
 z Granova, viz Ledecký.
 Granovský z Granova Kašpar Kri-
 stian 11, 124; Kašpar 1111.
 Granzdorf (Graenzendorf) bol. 457.
 Grasberg žat. 623.
 Grassolt Klement 1084.
 Grasset cheb. 1137.
 della Gratia Antonín 1183.
 Gratus Michael 1103.
 Grätzen, viz Nové Hradý.
 Graub David a Kateřina 1027.
 Graupen (Krupka) lit. 1116.
 Grawinger, viz Graefinger.
 Grawingerová Dorota roz. Haran-
 tova 928.
 Graz, viz Kraz.
 Gregorová Johanna 989.
 Greifenfels z Pilzenburku Jan 714.
 z Greifenreith Jan Krištof 100.
 Greifenštejn v Slezsku 760, 761.
 Greynerova z Mysletina, viz Bilská.
 Griesbach cheb. 1136.
 Griesbek z Griesbachu, viz Grynspek.
 Grillendorf (Cvrčoves, Svrčoves)
 plz. 416.
 Grodecká z Grodec Johanna Uršule
 570, 571; Majdalena Anjelina 801,
 927.
 Grodecký z Grodec Jetřich 801;
 Jiří Jetřich 571, 793, 1158.
 Grof (Graf) Jan 967.
 Groffinger, viz Graefinger.
 Grollius Mikuláš 1012.
 Gronenperger (Kronenperger) Sa-
 muel 958.
 Gronoberger (Kronenberger) Sa-
 muel 1029.
 Gropicreuth cheb. 1235.
 Gropitzreith Gross- (Rapotín) cheb.
 265.
 Gropitzreuth Klein- cheb. 589.
 Groschau (Krožov, Chraštany) žat.
 615.
 Gross Adam 1151, 1152, 1153.
 Grossdorf hrad. 1047.
 Grossdorf (Velká ves) táb. 342.
 z Gross-Öttingu, viz Ritter.
 z Grotta (Grotte) Alexander 110,
 873.
 Grottau (Hrádek) bol. 69.
 Grün (Gryn) cheb. 600, 1207, žat.
 101, 624.
 z Grünburgu, viz Prugger.
 z Grünbergu, viz Gradl.
 z Grünfeldu, viz Horský.
 Grünlas cheb. 1135.
 Grünlas (Krynles, ves zašlá) žat.
 599.

z Grünlasu, viz Reisingrůn.
z Grünpichlu, viz Hoffmann.
z Grünthalu Anna Alžběta roz.
Kelblova 260.

Grünwald, hut skelná bol. 805.

Grünwald cheb. 100.

Grünwald (Krunvald) táb. 850.

Grumpach, viz Krumpach.

Grund (Zech, Cecha) cheb. 1138.

Grund lit. 53.

Grund dolní a horní (Ober- a Niedergrund) lit. 865.

Gry (Kry, Kří) hrad. 590.

Grygor Jan, Johanka, Kateřina a Joachim 1230.

Gryllová Anna 1257.

Grym Jiřík a Samuel 1257.

Gryn (Grín) cheb. 600, žat. 624.

z Grynpihlu, viz Hoffmann.

Grysel z Gryslava (Gryslau) Adam 124; Jan Václav 557, 1109; Alžběta 557; Mikuláš František 432.

Gryspek z Gryspachu (Griesbek z Griesbachu) Blažej XLI, LXVII, 124, 605; Bohuslav 125; Ferdinand 605; Florian 126; Jan a Florian bratři 126, 127; Florian a Jan Jaroslav bratři 128; Jan Jaroslav 1265; Václav LXVII, 127; Václav a Albrecht Ferdinand bratři 128.

Gryspeková z Gryspachu Anna roz. z Drahenic 127; Helena Sabina 127; Johanna roz. Malovcová 127; Judita, potom Přichovská 128; Veronika Boreňová 32; Zofka roz. z Bubné 125.

Gryzl z Borovska Volf CXLI.

Günther, viz Ginter.

Güntersdorf (Huntřov) lit. 564.

Günzl z Günzfeldu Abraham 410, 684, 713, 1001.

Gulden Kašpar, Dorota 1027.

z Gumpendorfu, viz Muschinger.

Gumplice (Kumpoltice) lit. 53.

Gumpolec (Kumpolec) cheb. 605.

Gurstadt Ondřej 1152, 1153.

Gustenau Daniel 1002.

Gutenbrunn (Dobrávoda), viz Gutnprun.

z Gutenšteina bratři 331; Albrecht 1222; Jindřich 129, 620; Jindřich Burian XLI, 129; Jindřich Vavřinec XXXIII, LVIII, 129; Jindřich Petr 131, 305; Jiří 130; Kateřina Sibylla roz. ze Švamberka LXXXIV, 129; Sibylla roz. Šlikova 130, 131.

z Guterdingu Jan Noe 807.

Gutsch (Kušty) plz. 358.

Gutnprun (Gutenbrunn, Dobrávoda) bud. 652.

Guttmann Jan Jakub 1027.

Gutwasser (Dobrávoda) hrad. 302.

Gyncl, viz Kyncl.

Gyncl Abraham XXIX, 931; viz též Günzl.

Gyshybel (Giesshübel) cheb. 99, 100.

Habartice (Ebersdorf) lit. 165, 563, 564.

Habartice plz. 1104, 1105, 1106.

Habartice hořejší (Ebersdorf) lit. 563, 564.

Habendorf bol. 457.

Habern (Habry) časl. 687, 692.

Habern (Habřina) lit. 117, 506.

Habersbirk cheb. 636, 821.

Habichstein (Habstein, Jestřebí) lit. 845.

Habitzheim ve Württembersku 735.

Hablesreith Havlov) bud. 655.

Habr bol. 46.

Habrč časl. 696.

Habrkovice časl. 1064.

Habroučice (Habrovčice) časl. 696, 697.

Habrová hrad. 23, plz. 1208.

Habrovany lit. 863.

Habrovce (Jonsdorf) lit. 261.

Habry (Habern) časl. 687, 692.

Habří bud. XVIII, 226.

Habří (Habeřic) lit. 165.

Habřina (Habřice) hrad. 707.

Habřina (Habern) lit. 117, 506.

Habřinky chrud. 1089.

Habsperger z Habsperku Jiří Sigmund LXVI, XCVIII, 131, 1265
Křištof Rudolf, Kašpar Arnošt a Jobst Adam 131; Barbora roz. z Donína 131; Volpra roz. z Trautenberga 1265.

Had z Proseče Felix 515, 958; Jan 132; Pavel 140, 958; Tomáš 132, 133, 1265; Vojtěch 970; Vojtěch mladší 971, 1028; z Proseče sestry Prudencia, Anna Marie Skalská a Lidmila Korenská 132; Markéta roz. z Dubu 133.

Hadamar (Hadaver) Ambrož L. LVII.

Hadlec (Haidlea) cheb. 1168.

Hadruva (Hadruba) plz. 1057.

Haemerle Bernart 759.

Hagen ze Švarebachu Jan CXXXVIII; viz též Hagen.

- z Hagen Jan Mikuláš 743.
 Hagensdorf (Ahníkov) žat. 102, 621, 1085.
 Hager Daniel a Joachym 1164.
 Hahn (Han) žat. 370.
 Haid Ober- a Unter- cheb. 1137.
 Haida cheb. 1199.
 Haidles (Hadlec) cheb. 1168.
 Haimhausen, viz z Hamhauzu.
 Haindorf bol. 457.
 Hainersdorf (Heinersdorf, Henrychs-
 dorf) žat. 623.
 Hainic Jiřík 1017.
 Hainspach, viz Hanšpach.
 M. Haiochoran Troilla Mikuláš 1017.
 Haister Reinhart 780.
 Háj táb. 238.
 Háj (Gehay, Gehae) žat. 722.
 Háj Jakub 582.
 Háje jič. 778.
 Háje (Haj) plz. 338.
 od Haje Lorenc 1029, 1035; Vavri-
 nec Benjamin 815, 975.
 Hájek (ves zašlá) bud. 652.
 Hájek časl. 933, pís. 1195, praž. 527.
 Hájek Adam 1045, 1164; Jan 468, 958, 975, 1035; Jindřich CXXXVII; Jiřík 1095; Mikuláš Václav CXLII; Tomáš 1038; Anna 975.
 Hájek z Robčic Jakub, Jan Jin-
 dřich a Jan Václav 133; Sebe-
 stian Jindřich (Hok) 133, 1266;
 Apollonie 422.
 Hajna (Hejna) pís. 666.
 Hajsmon Matyáš 1257.
 Hackenschmid Jan 1209.
 Hakl Matouš 1095.
 Halberštat (Halbstadt) hrad. 1047.
 Haldius Jan 1035.
 Haldius z Neuenperka Melichar
 CVII, 975; Kateřina Karbanová
 a Lidmila 976.
 Haller z Reichenbachu Wolf Diviš
 XCVII, 133; Jan Křištof 133.
 z Halleweil Jakub Leopold hrabě
 811.
 z Hallweilu ryt. Hugo 573.
 Hallweilová hraběnka Alžběta Do-
 rota roz. Vratislavová z Mitrovic
 380.
 Halmgrün cheb. 917.
 Hale (ves zašlá) žat. 104.
 Halšovice (Alšovice) bol. 534, 805.
 z Haltenperku, viz Nerhof.
 Haman Křištof 1103.
 Hamart Šimon 1121.
 Hamersko (Hamr, bol. 776.
 z Hamhauzu (Haimhausen) Theodor
 591.
 Hammer (Neuhammer) cheb. 97.
 Hammergrund (Hamry) chrud. 281.
 Hammerschmid Jan 1152; Jeremiáš
 1198.
 Hammerstadt (Hamr, Vlastějovice)
 časl. 697.
 Hammerstein (pustý zámek) bol.
 765.
 Hamorynský Adam, Anna LXXXII.
 Hampulec Václav 1164.
 Hamr (Hamersko) bol. 776.
 Hamr (Hamry) časl. 695, 697; viz
 též Hammerstadt.
 Hamr (Kummern) žat. 139.
 Hamr nad Malší bud. XVIII, 919,
 1274.
 Hamr Nový bol. 381.
 Hamr Ostrov (Hammer auf der
 Insel) táb. 253.
 Hamr Křištof 1084.
 Hamrk žat. 623.
 Hamrstein (Hamstein) bol. 803, 844.
 Hamry (Hammergrund) chrud. 281.
 Hamza Bořek ze Zábědovic Adam.
 - Karel, Bořek a Kuneš Mikuláš
 134; Karel Jaroslav, Pavel, My-
 slibor, Adam a Petr 135; Petr,
 Albrecht Zdeněk, Karel, Jan
 Šťastný a Ferdinand František
 681; Bořek 1265; Jan Jiří 452;
 Myslibor CXL; Pavel CXL, 815;
 Petr a Jan 391; Anna LXXXIII,
 569; Anna Marie roz. z Byčína
 681; Dorota Barbora roz. Hru-
 šková 135; Johanna Anna Hu-
 bryková 135, 681.
 Han (Hahn) žat. 370.
 Han Jan Křištof 716.
 z Hanavy (Hanau) Kateřina Bol-
 gica 539.
 Hanek Jan 1035.
 Handl Jan 958; Matyáš 135.
 Hanersgrün cheb. 1168.
 Hanibal Ondřej a Jan Arnošt 136.
 Hannersdorf žat. 617.
 Hannichen bol. 457.
 Hanšburský Mikuláš 52.
 Hanšpach (Hanšbach, Hainspach)
 lit. 753, 858, 859, 861, 865.
 Hanuš Jiřík 1121, 1157.
 Hanušová Majdalena 1063.
 Hanzlík Václav 1110.
 Hanžburský z Kopečku Mikuláš
 452.

- Harant z Polčic 1158; Jan, Jan Jiří starší a Jan Jiří mladší 136; Křištof XXI, XLVIII, LII, LV, 136; Jan Vilém 810.
- Harant z Kořen Václav 625.
- Harantova z Hořenic Johanka Týzlová z Daltic 724.
- Harantová z Polčic Anna Salomena (potom Černínová) roz. Hradišťská z Hořovic 97, 137, 802; Barbora roz. Miřkovská z Tropic 137; Dorota Grawingerová 928; Eva roz. z Kolovrat 136.
- z Harasova, viz Domoušický.
- z Harasova, viz Hrzaň.
- z Harasova Kateřina Smolřková 556; Mariana Zapřská 922; Marie Polyxena hraběnka z Waldšteina 26, 1274.
- Haratice bol. 801.
- z Hardeku hrabě Bernard 46.
- Hardetschlag (Hartařlag) bud. 652.
- Harlass (Herlas) cheb. 1082.
- Harrach cis. rada XC.
- z Harrachu Arnořt Vojtěch arcibiskup Pražský 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.
- z Harrachu Karel 379, 711, 739; Karel a Leonhart 737; Otto Fridrich 392, 793, 799, 911, 926, 927; Linhart Oldřich 661; Anna Eusebia 661; Isabella Kateřina Waldšteínová z Fridlandu 775, 881; Maximiliana Trčková 679, 682.
- Harrachův rod 783.
- de Hart Julius 1203.
- Harta lit. 53.
- Hartařlag (Hardetschlag) bud. 652.
- z Hartče, viz Hartič.
- Hartenberg, viz Hertenberg.
- Hartenberger, viz Hertenberger.
- z Hartenberka Kateřina Věžníková 896.
- Hartenšteín cheb. 99.
- z Hartenšteina, viz Hartmann.
- Hartič z Hartče (Hartwig z Hartiče, Hartyš) Mikuláš 138, 1265; Jan Jetřich Adolf a Jiří Adolf 138; Moric Jindřich CXIV, 138, 139, 1265.
- z Hartigu hrabě Ludvik Josef 100.
- Hartlíkov táb. 558.
- Hartmansgrün cheb. 99.
- Hartman z Hartenšteina Jakub nejstarší a Jan Jakub 139; Jiří 813.
- Hartmann z Klaršteina Matyáš Arnold (Arnoldini) 69, 156, 244, 466.
- Hartmanice bud. 58, chrud. 281, pis. 1217.
- Hartowic (Hrdějice) bud. 350.
- Hartung Burghard 921.
- Hartung z Hartenfelsu Jan 315.
- Hartwig z Hartiče, viz Hartič.
- Hartyš Moric Jindřich CXIV; viz též Hartič.
- Hartyšova (Hartič) Marie Alžběta Štaršedlová 627.
- Harzdorf bol. 457.
- Harzer Pavel 1198.
- Hařiken (Hurschippen) bud. 655.
- Has z Hasenthalu Václav 139.
- Hasel lit. 867.
- Haselbach (Hozlbach) cheb. 600.
- Haselberg plz. 319.
- z Hasenburka Kateřina Smřická 525; viz též z Hazmburku.
- Hasenhof dvůr žat. 508.
- Hasenšteín (Hasišteín) žat. 621.
- z Hasenthalu, viz Has.
- Hasík z Lomné Jakub 139.
- Hasišteín (Hasenšteín) žat. 621.
- z Hasišteina Křištof XXIX.
- Haslauer z Hazlau, viz Hozlaur.
- Haslitz (Hoznice) lit. 911.
- Haša z Oujezda Jiřík 16, 1066; Majdalena Salovová z Lípy 16.
- Hatě časl. 388.
- Hatov táb. 177.
- z Hatzfeldu hrabě Melchior 673, 760.
- Hauenšteín (Haunšteín) cheb. CL, 606.
- Haugvic z Biskupic Hynek 139; Jan Adam 139, 815, 1265; Jan Arnořt, Karel, Karel Šťastný a Vilém 140; Alexander 1118; Jan CXXXVIII, 783; Jindřich CXXXVII; Tobiáš 687; Václav CXLI.
- Haugvicova z Biskupic Alžběta Hrzaňová 197, 693, 788; Eva Kateřina z Dobřenic 627; Johanna roz. z Hendersdorfu 201.
- Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu Jiří XXIX, XXXII, XLIX, LIII, LV, 17, 140, 955; Kateřina roz. Hadová z Proseče 140, 1030.
- Hauptmannsdorf (Hejtmankovice) hrad. 1047.
- Hauzer Adam 1097.
- z Havelsbergu, viz Freudenberger.
- Hawerwesl (Hobřveřl) Ondřej a Dorota LXXXII, 147.
- Havliček (z Brodu Českého) 1045.
- Havliček Václav 997.

- Havlov (Hablesreith) bud. 655.
 Havlovice bol. 537, 604, 780, hrad. 530.
 Havránková Zuzana 1045.
 Hayden Jan Jakub 629, 1027; viz též Heiden.
 Hazlavský, viz Hozlaur.
 z Hazmburku (Hasenburku) Hedvika Smřická 628; Kateřina Smřická 525, 527.
 z Hazmburku Zajíc Mikuláš 17.
 Hažovo plz. 331.
 Hebron Daniel 791, 939.
 Hedeč (Heč, Heydiš, Heidisch) hrad. 159.
 Hegeholz žat. 1080.
 Hegner z Rösselfeldu (Rezelfeldu) Jan LXI, LXXXVII, LXXXIX, CXXXIV, CXLII, 143, 275, 728.
 Heiden Jan Jakub a Alžběta roz. Kirchmayerova z Reichwic 266.
 Heidenreich Andres 1013.
 Heidisch, viz Hedeč.
 Heidler z Bukové Jan 1099.
 Heidles (Hadlee) cheb. 1168.
 Heiligenkreuz (sv. Kříž) cheb. 591.
 z Heimbauzen Jan Albrecht 589; viz též z Hamhauzu.
 Heinersdorf, viz Hainersdorf.
 Heinersdorf bol. 457.
 Heinrichsgrün (Jindřichovice) cheb. 601, 602.
 Heinzendorf (Hynčiče) hrad. 1047.
 Hejlová Kateřina LXXXIV.
 Hejduk Jan, Žofie, Ludvík 1038.
 Hejlov táb. 1221.
 Hejmon Jiřík 110.
 Hejna (Hajna) pís. 667.
 Hejtmánek Ondřej 1186.
 Hejtmankovice (Hauptmannsdorf) hrad. 1047.
 z Helbensdorfu Jan Křištof CXXXIX.
 Helcl ze Sterašteina Kašpar 232.
 Helclová Salomena, dříve Kapliřová, roz. z Vtelna 232.
 Heldrle z Schattenbergu Matyáš 64.
 Hele (Hely, Nassendorf) lit. 867.
 Helfenberg (Helfenburk, Hrádek) lit. 1171.
 z Helfenberku (Helfenburgu) Žofie Albinka CXI, 556.
 Helfenburk (Helfmburk, zámek puštělý) pís. 1195.
 Helfendorf jič. 784, 795.
 z Helfenšteina Rudolf CX.
 Helfling Jan 1122.
 Heliades Josef 1098.
 Helligagst Eliáš 958.
 Helkeřice (Valkeřice) lit. 291.
 Helkovice jič. 802.
 Helvík z Felzova Jan 141, 1122; Václav CXLI, 1122; Jan a Václav CXXXVIII.
 Helvíkovský statek v Pokraticích lit. 141.
 Helvíkov chrud. 196.
 Hely (Hela, Nassendorf) lit. 867.
 Helyades Josef 1045.
 z Hemriesu, viz Šofman.
 Hemže chrud. 933.
 Hencelius viz Klatovský.
 Henderstorf (Hennersdorf, jinak Weiskirch) bol. 69.
 z Hendersdorfu Johanna Haugvicová 201.
 z Hendersdorfu, viz Hubryk.
 z Hendersdorfu, viz Sudkovský z Henderstorfu.
 Hendrka Jiřík 1122.
 Hendrych Lorenc 1026.
 Hendschel Matyáš 1245.
 Henerová z Kundratic Judita 459.
 Henich (Heník) viz Henrych.
 Heník Martin 1257.
 Henikelhof dvůr žat. 607.
 Henif Lorenc 1035.
 Henkel Kašpar a Mikuláš Vojtěch 976.
 Hennersdorf (Dubnice) bol. 144.
 Hennersdorf (Henderstorf, Weiskirch) bol. 69.
 Hennersdorf hořejší lit. 865.
 Hennewald z Ekersdorfu Ondřej 141.
 Henniger, viz Henrykar.
 Henrych Hugo 550.
 Henrychsdorf (Heinersdorf) žat. 623.
 Henrych (Heník) Kamejk z Pokratic Mistr Václav CXLI, 142, 1122; Henrychova Kateřina Nezbedová 142.
 Henrychovský statek v Pokraticích lit. 142.
 Henrykar (Henniger) z Eberka Adam, Jan Vilém a Václav 142; Jan Václav 143; Václav 815.
 Henze Jiřík 1122.
 Heralec časl. 468, 1270.
 z Herbergen a z Býnu Jindřich 54; viz též z Býnu.
 z Herbersdorfu hrabě Adam 190, 192, 193, 194.
 Herbortice chrud. 195.
 Herbst Ondřej, Anna 1017.

- Herburger Křištof 1083.
 Herevíkovice (Herlíkovice) jič. 926.
 Herda Jakub 1122.
 Hershurt z Frankenbergu Abraham 143; Jakub 161, 468.
 Herinky dvůr praž. 1087.
 Herksel Jakub 958.
 Herlas (Harlaas) cheb. 1082.
 Herlíkovice (Herevíkovice) jič. 926.
 Herlyf (Rylhyf), dvůr pustý, čásl. 121.
 Hermann Jiřík 1087.
 Hermansdorf (Hermesdorf) hrad. 1047.
 Hermannsdorf (Hermesdorf) žat. 943.
 Hermanseifen (Seify Heřmanovy) jič. 112, 766, 784, 796.
 Hermersdorf (Hermesdorf) lit. 863.
 Hermesgrün cheb. 602.
 Hermeseif (Hermeseify), viz Hermanseifen.
 Hermon Fridrich 1098; Tomáš 1257.
 Hermesdorf bol. 457.
 Hermesdorf (Heřmanice) lit. 845.
 Hermersdorf (Hermansdorf) hrad. 1047.
 z Hermersdorfu Dorota 677.
 Hernel Jan 889.
 Herrndorf Gross- (Kněževes) praž. 282.
 Herrnsdorf (Kněžice malé) bol. 84.
 Herrnskretschen (Hřensko) lit. 863.
 z Hernšteina Kundager 1113.
 Herrnwalde lit. 627.
 Herold Jakub 1083.
 Heroldt Ondřej 1087.
 Heroltice čásl. 1098.
 Heroutice dvůr poplužní táb. 155.
 z Herstošic, viz Zumr.
 Herštein zámek pustý plz. 330, 1056.
 Hertel z Leutersdorfu Gottfried 125, 143, 285, 606, 1136; Hertlová Eliška roz. Šicova z Drahenic 351; Marie Majdalena roz. z Pismic 1136.
 Hertel Kašpar 1209.
 Herttel Mikuláš 1084.
 Hertenberk (Hartenberg) cheb. CL, 435.
 Hertenberger (Hartenberger) z Hertenbergu Adam mladší, Filip a Petr 143; Wolf Jošt 144; Jan CXXXIX; Adam starší CXXXVI.
 z Hertenberka Johanka Šternberková 634; Kateřina Věžníková 853.
 Hertvíkovice jič. 1239.
 Hertyné (Rtyné) hrad. 530.
 Herynk praž. 21.
 Herynk Gabriel a Pavel 1164.
 Heřmaň píš. 1179.
 Heřmanice čásl. 34, hrad. 160, 400, 567, 706, 767, 1096, 1162, 1271, jič. 783.
 Heřmanice (Hermesdorf) lit. 845.
 Heřmanice Dolní a Horní chrud. 196.
 Heřmánky (Hirschmantel) bol. 845.
 Heřmanský ze Sloupna, viz Ples.
 Heřmanův Městec chrud. CXLIX.
 Hes Jiřík 1095.
 Hessler Lorenc 1209; Rafael 1244.
 Hetlín čásl. 169.
 Hetov dvůr lit. 865.
 Hetov žat. 230.
 Hetzová Maria 1152.
 Heuster Jakub Reinhart 794.
 Heybacher Matyáš 473.
 Heyd z Lovčic Albrecht Jiří 445.
 Heydelius Jiří 1242.
 Heyderych Jan 1157.
 Heydiš (Hedeč, Heč, Heidisch) hrad. 159.
 Heydler z Buckau Jan Rudolf 709; viz též Heidler.
 Hezele Štěpán 968.
 Hibrálec (Hilbersdorf) čásl. 1099.
 Hickmann Severýn 1152.
 Hilbersdorf, viz Hibrálec.
 Hildebrandt Matyáš 1102.
 Hildebrandt z Ottenhausen Jan Reinhard 631; Reinhard CX.
 Hildebrandová Marie Majdalena roz. Paustová z Liebštatu 810.
 Hillebrand Konrad XCV.
 Himmelštejn žat. 104.
 Himmelštejn N. 595.
 Himmelštejn Jan 1019.
 Hinterkotten (Chodov zadní) cheb. 591.
 Hippus Vodňanský Mistr Jan 990.
 Hirschberg, viz Doksy.
 Hirschmantel (Heřmánky) bol. 845.
 Hirschava (Hyršov) plz. 129.
 z Hirschfeldu Majdalena Zeidlerová 789, 930.
 z Hirschfeldu (v. Hirschfeld), viz Kyj.
 z Hirschfeldu, viz Sturm.
 z Hirschfeldu Šturmová Alžběta Eslingarová 640.
 Hirschová Anna Dorota 419.
 Hirschperger z Hirschperku a z Kynysghaynu Jan Baltasar a Erazim 144, 807, 1265; Erazim 352; Hirsch

- pergerová Helena (Alena) roz. Škopková z Kocně (Kocíně) LXXXIII, 145.
- Hiršperger (Haine) z Hiršperku Karel Vilém 145.
- Hiserle (Hieserle, Hysrl, Hysrle, Hyzrle) z Chodův (Chodova) Bernard XCVI, 3, 204, 1268; Jindřich 490; Jindřich Michal 154; Anna Maximiliana Kateřina roz. z Šanova 45.
- Hladač Jan 1122.
- Hladký Jan 958, 1164.
- Hladov (Waldhof) časl. 1099.
- Hlasivo táb. XVIII, 60, 849.
- Hláška hrad. 23, pís. 654.
- Hlásnice (Wachtendorf) chrud. 281.
- Hlava Matěj 1164.
- Hlaváč z Vojenic Jindřich 105, 145, 515, 1266; Karel 145; Václav 61.
- Hlavaček Jan 1093; Václav 1257.
- Hlavákov Malý a Veliký cheb. 624.
- Hlavatce pís. 654.
- Hlavice bol. 46.
- Hlavkov (Lukan) časl. 1098.
- Hlažovice praž. 403.
- Hleďsebe (Siehdichfür) cheb. 589, 929, 1235.
- Hleďsebe dolejší (Gross-Siehdichfür) cheb. 589.
- Hleďsebe malé (Klein-Siehdichfür) cheb. 589.
- Hledík Matěj 1122.
- Hlemejšďová Anna 1122.
- Hlemýžď (Schnekendorf) bol. 665, 766, 807.
- Hlína bud. 657.
- Hlína Pustá (Hlinné) cheb. 605.
- Hlíňany (Hlinai) lit. 161, 601.
- Hlince (Hlinče, Lince, Lynče) žat. 239, 911.
- Hlineč praž. 44.
- Hlineč (Lineč, Lintsch) cheb. 287.
- Hliněná (ves zašlá) lit. 53.
- Hlinice (Linice) táb. 495.
- Hlinná lit. 227, 1116.
- Hlinné hrad. 679.
- Hlinné (Hlína Pustá) cheb. 605.
- Hlinov táb. 389.
- Hlivín táb. 212, 489.
- Hlízov časl. 585.
- Hlohov hrad. 638, 681, 682.
- Hlohov (Gross-Glogau) v Slezsku 824.
- Hlohová (Lohov) časl. 690.
- Hlohová (Lohová) plz. 871, 873.
- Hlohová (ves zašlá) žat. 615.
- Hlohovské knížetství v Slezsku 742, 749, 769.
- Hloupy Vavřinec 1122.
- Hložek ze Zampachu Albrecht 145, 1266; Karel, Mikuláš Bohuslav a Jan Karel 146; Sigmund CXLI, 146; Mikuláš CXXXIX; Hložková Anna Majdalena 146; Benigna 1030; Kateřina Albertina roz. Venceliková 149; Majdalena LXXXIV; Majdalena roz. z Tetova 146.
- Hlubiny (Hlubín) pís. 127.
- Hlubocký Jiřík 1016.
- Hluboká bud. XVIII, 349, 350, 657, pís. 647.
- Hluboká (Hluboké) chrud. 281, 313, 517.
- Hlubokay (Hluboká, Liberkay?) bol. 457.
- Hluboké (Hluboká) plz. 129, 288.
- Hlubokey (Hluboká) časl. 572.
- Hluboký (Hluboká) táb. 482.
- Hluboš praž. 823, 919.
- Hluchý Pavel 1016.
- Hlupec (Hlupice) lit. 911.
- Hlupino pís. 425.
- Hlušce Malé a Veliké jič. 248.
- Hlušice (Hlušce) jič. 248.
- Hlužová Dorota 1045.
- Hnanice bol. 532.
- Hnat Jan 327, 997.
- Hnátova Ludmila 1157.
- Hněváček Jan 1122.
- Hněvanice táb. 241, 650.
- Hněvanov (Liebesdorf) bud. 655.
- Hněvčevs jič. 923.
- Hněvkovice bud. XVIII, 175, časl. 468, 697.
- Hněvosický dvůr bol. 46.
- Hnojík Jan 1045.
- Hnojnice žat. 614.
- Hobet Štěpán 1122.
- Hobrvešl (Hawerwesl) z Hobrfeldu Ondřej a Dorota LXXXII, 147, 990.
- Hobšovice praž. 1205.
- Hodačková Krystýna LXXXIV.
- Hodaň Jan 1164.
- Hoděčín (Hodětin) hrad. 51.
- Hodějovice (Hodovice) bud. 657.
- Hodějovice táb. 1171, 1173.
- Hodějovská z Hodějova Dorota roz. Hrzaňova z Harasova 147, 151, 153, 1266; Regina roz. z Talmberka 154.
- Hodějovský z Hodějova Adam 147; Bernard nejstarší 148; Bernard

- starší 149, 647, 1266; Bernard mladší 150; Bohuslav XXIV, 152, 815; Jan Jiří 154; Jan starší 1222; Oldřich 154; Přech 155, 1242; Smil XXXVI, 154.
- z Hodějova Anežka Říčanská 490, 662; Markéta Budovcová LXXXII.
- Hodětice táb. 908.
- Hodětín, viz Hoděčín.
- z Hodic hrabě 1159, 1160; Václav Karel a Zdeněk 869, 870; Alžběta, předešle Vchynská, roz. Trčkova 869; Marie, potom z Hohenlohe, roz. z Kounic 870.
- z Hodic, viz Dvořecká.
- Hodíčov (ves zašlá) pís. 425.
- Hodina Jan 1092.
- Hodinka Tomáš 967.
- Hodkov časl. 42, táb. 1222.
- z Hodkova Anna Straková LXXXIII; Alena Chotouchovská LXXXIII, 210; Mandalena Mičánová 367.
- z Hodkova, viz Bohdanecký.
- z Hodkovic Krištof 41.
- Hodkovice (Liebenau) bol. 537, 766, 780, 796.
- Hodkovice hrad. 29, praž. 945.
- Hodkovice dvůr praž. 822, 998.
- Hodnovoslovic (Hodnovoslavec, nyní Oslovic) lit. 846.
- Hodonice bud. 657.
- Hodonin chrud. 923.
- Hodovice (Hodějovice) bud. 657.
- Hodovice (Hodowies) plz. 467.
- Hodyně praž. 48.
- Höfen (Dvorce) časl. 1098.
- Höffen cheb. 1137.
- Höfer David 1137.
- de Hoeff-Huerta Don Martin XXVI, CXXIII, 42, 49, 56, 126, 149, 201, 237, 238, 242, 355, 416, 422, 484, 578, 609, 851, 902, 1032, 1107, 1108, 1113, 1180, 1181, 1216, 1225, 1231, 1256, 1258, 1259, 1262; Anna Marie, potom opět provdaná purkraběnka z Donína 851, 1225.
- z Höllenšteina Johanna Karbanová 252.
- Hölzl z Sternšteina Kašpar a Salomena, roz. Vtelenská 919.
- Hoffer Daniel CXXXVII.
- Hofer, viz Huvar.
- Hoferová Anna Maria roz. z Štensdorfu 632, 635.
- Hoffen (Höfen, Hradiště) cheb. 99.
- z Hofkirechu Hippolyta Františka, potom hraběnka z Canosa 782.
- Hofman Baltasar 26; Kašpar a Mikuláš 958.
- Hoffmann, viz Zeidler.
- Hoffmann Ferdinand, cis. nejvyšší lieutenant 736.
- Hoffman Jan 1097, 1122; Jakub 1240; Krištof 1199.
- Hoffmann z Grynpihlu (Grünpihlu) a Střechova Ferdinand 69; Jan Fridrich 113, 222.
- Hoffmann z Kolince Šimon 157, 815, 976, 1035.
- Hoffmann z Liboce Melichar mladší 1243.
- Hoffmann z Minichhofen (Myncha-hoffu, Münchhofen) Adam Heinrich 929; Jaroslav CXXXVIII, 156, 1103; Jiří Arnošt 156, 1266; Krištof 156, 856, 1266; Hoffmannová Anna Regina roz. z Zedvie 929; Susanna Barbora Stegerová z Wolfersdorfu 929.
- Hoffmann z Šenbofu Mikuláš 157, 976; Zuzanna roz. Krezlova 157.
- Hoffman Třebický Jiří, Alžběta roz. Sultysova z Felsdorfu, Samuel a Saloména 645.
- Hoffmannová, potom Černousová z Černhauzu, roz. purkraběnka z Donína, Eliška 68.
- Hoffner Tomáš 1029.
- Hohenbach v biskupství Bamber-ském 305.
- z Hohenbergu Dorota Rozýnová z Javorníka 475.
- Hohenbruck (Třebechovice) hrad. 682.
- Hohendorf (Hundorf) bol. 69.
- Hohenelbe (Vrehlabí) jič. 784.
- z Hohenemsu Eleonora Kateřina roz. z Fürstenberka 616.
- z Hohenfallu, viz Platter Fabricius.
- Hohenleipa (Lipa vysoká) lit. 863.
- z Hohenlohe (z Hollaohnu) Jiří Fridrich XXXV, 157, 1039; Eva roz. z Waldšteina 159, 160; Marie, dříve z Hodic, roz. z Kounic 870.
- Hohenmauth (Mýto vysoké) chrud. 1154.
- Hohenstein (Unčín) lit. 257.
- Hohenstollen cheb. 97.
- Hohenthām (Hochtān) žat. 622.
- Hohenwald bol. 457.
- z Hohenwaldu, viz Schindler.
- z Hohenzolleru Marie Maximiliana Šternberková 336, 676.

- Hoholíčky (Ouholíčky) praž. 715.
Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) Karel CXXXIX; Jan Mikuláš 160; Jiří 161, 1153; Jan Václav, Bernard, Jindřich, Štěpán Jiří, Mandalena, Lidmila a Anna Marie 162; Mikuláš Jiřík, Petr a Václav mladší 161; Jiří, Bernard, Jan, Mikuláš, Anna a Eva 161; Jan Petr, Kateřina Johanna a Eva Benigna 162; Jiří a Bernard 815.
Hochauzarová Lidmila roz. z Citova 190; Markéta roz. z Solhanzu 162.
Hochberg bud. 655.
Hochberger, viz Hubřík.
z Hochbergu Oldřich 808.
Hochhauser, viz Hochauzar.
z Hochhauzu Johanna Kolovratová 284.
z Hochkirchen Albrecht 743.
Hochlöbner Michael 1103.
Hochofen cheb. 97.
Hochstadt (Vysoké) jič. 776.
z Hochšteina, viz Holčšporer.
Hochtán (Hohenthām) žat. 622.
Hochtánov časl. 586.
Hojanovice časl. 222.
Hojkov táb. 486.
Hojšín táb. 238.
Hok Augustín CXXXVI.
Hok ze Švarzachu a Zweibruku Theobald XCIX, 163, 659; Jan a Markéta 163; Voršila LXXXIV.
Hok (recte Hájek) Šebastian Jindřich 163, 1266; viz též 133.
Holakovský Petr CXL.
Holany lit. 846.
Holar z Prachenbergu Mikuláš 551.
Hollarová z Prachně 1017.
Holcar (Holzar) z Holic Jiljí 163.
Holčšporer (Holzšparer) z Hochšteina Vincenc a Zofka 164.
Holčšporer Vincenc 164, 1266, XCVII, CXL.
Holčovice (Holčovice) táb. 853.
Holdorfer Klement 1082.
Hole (Hölle, Peklo) žat. 104.
Holeček Adam 958.
Holedeč žat. 1255.
Holedeč Malý a Velký žat. 1264.
Holedeček žat. 1255.
z Holejce, viz Šlik.
Holejšovice (Holešovice) Malé a Velké praž. 68.
Holenice jič. 765, 776.
Holešice (Holešický dvůr) písa. 647.
Holešice žat. 313, 1149.
Holešovice, viz Holejšovice.
Holetice žat. 617.
Holetice (Holotice) žat. 620.
Holetice (Ulhošnice) žat. 618.
z Holic, viz Holcar.
Holičky (Hultschken) bol. 28.
Holičky bud. 657.
Holík Václav 1094.
Holín chrud. 923, jič. 721, 774.
z Holky (Holč) hrabě Hendrych 393, 746.
z Hollachu, viz z Hohenlohe.
z Holland-Bröderode Emilia Slavatová 552.
z Hollenšteina, viz Kechel.
Holletzried (Holostřevy) plz. 589.
Hologrund (v Hologrundu) bol. 69.
z Holohlav Jiřík Otmar 537; Mikuláš Otmar 526; Zachař Otmar 164.
Holohlavy hrad. 707.
Holoměřická Anna 1017.
Holostřevy (Holletzried) plz. 589.
Holotice (Holetic) žat. 620.
Holotín chrud. 120.
Holoubek Jiřík 644, 1254.
Holovouská z Blanska Anna 28.
Holovonský z Holovous Jan mladší a Otík 164.
Holovousy jič. 537, 766, 779, 785, 797, 893.
Holovský Martin 481.
Holšice časl. 403.
Holšice (Holušice) časl. 61.
z Holšteina kníže 901.
z Holtendorfu, viz Nybšic.
z Holtendorfu Kateřina Škretová 594.
z Holtendorfu Kristína Waldšteiňová 832.
Holub Antonín, Jiří a Václav 959; Jiřík 1095.
Holub Bavor a Jindřich CXXXVII; Jindřich 584.
Holub Předbořský z Radiče Fabian 978, 992.
Holubeč plz. 130.
Holubice praž. 124.
Holubka Dorota 1095.
Holušice, viz Holšice.
Holušice časl. 322.
Holý Jan 1021; Ondřej 1122.
Holý z Poňatovic Jan CXXXVIII.
Holyan Jan Hendrych 959.
Holyň praž. 267.
Holzar, viz Holcar.
Holzbäcker cheb. 1168.
Holzer Křištof 959.

- Holzsparrer, viz Holcšpörer.
 Homile (Homily) hrad. 218, 418.
 Homolka Václav 1257.
 Homolov dvůr poplužní pís. 1201.
 Homolovské manství (Homolov) bud. 1241.
 Homota (snad Homut) 1114.
 Homut z Harasova Jiří 850; Oldřich 164, 815; Václav 527; Václav starší a Jindřich šťastný 165, 1266; Václav mladší a Vilém 165; Homutová Alžběta LXXXIII; Johanna Vlková z Kvítkova 884.
 Hon Matouš 967.
 Hondorf (snad Haadorf) žat. 104.
 Honoczgryn (Honnersgrün) cheb. 599.
 Honosice plz. 589.
 Honstein (Haunstein) cheb. 606.
 Honzová Dorota 1045.
 Hopfen Jiřík 1088.
 Hora (Horn) žat. 104.
 Hora Jan 1093.
 Hora, viz Sudkovský z Hendrštorfu.
 Hora z Ocelovic Adam Křištof 166; Bedřich 165; Bernard CXXXVII; Jan CXXXVIII; Jan Jiří CXXXIX; Joachym starší 167; Joachym mladší 166, 611, 1263; Alžběta, Eva, Marie a Anna Kateřina 166; Anna 167.
 Hora Andělská (Engelsburg, Engels-haus) cheb. 99.
 Hora Bořina táb. 493.
 Hora Cerná plz. 130.
 Hora (Hůra) červená hrad. 531.
 Hora Doubravská lit. 858, 859, 860, 861.
 Hora Dubová (Eichberg) dolení a hoření bol. 18, 781.
 Hora Kamenná plz. 278, 448.
 Hora Kašna (Vyšehora) pís. 649.
 Hora kosová (Amschelberg) táb. 492, 767.
 Hora Krásná (Schönberg) táb. XXIII.
 Hora Krásná časl. 701.
 Hora Kutná časl. XXV, LV, CI, 899, 1063, 1238, 1276.
 Hora Loučná jič. 731, 788, 940.
 Hora Reichensteinská (Kašperské Hory, Bergreichenstein) pís. 1201.
 Horáček Jeronym 1164.
 Horatitz (Hofetice) žat. 611.
 Horažďovice pís. XVIII, 337, 425, 665.
 Horčice z Prostého Adam, Vilém Smil, Jiřík, Moric Jindřich a Jan 167; Jan Jiří CXXXVIII, 167; Mikuláš 1266; Salomena Vratislavová z Mitrovic 903.
 Horčický z Horčice (Horčice z Prostého) Vojtěch a Polyxena Zahradková z Vlčí hory 168.
 Horec (Vrehy, Berghof) dvůr bud. 657.
 Horec (Zhorec) plz. 448.
 Horka, viz Horky.
 Horka (Horky) dvůr časl. 20, 21.
 Horka malá bol. 776.
 Horky bol. 18, 244, 781, 843, časl. 689, 1049, praž. 527.
 Horky (Horka, Hůrky) dolejší žat. 909.
 Horky (Hůrky) hořejší žat. 1253.
 Horky (Horka) Veliké a Malé bol. 116.
 Horn cheb. 1187.
 Horňatecký z Dobročovic David 380; Jindřich 168, 384; Kunata CXXXIX, 168; Kumdrat CXXXIX; Mikuláš 168; Ondřej 168, 169, 372, 1051; Horňatecká z Dobročovic Anna Kamberská 373; Kateřina roz. z Libenthalu 193; Kateřina roz. Voděradská z Hrušova 169, 372; Marianna Mirková z Solopisk 372.
 z Hornfelsu Gregor a Anna 481.
 z Hornic, viz Borka.
 z Hornic Borková Dorota roz. Karbanova 252.
 Horník Kašpar 959; Matyáš 1083.
 Hornsberg Unter- cheb. 1138.
 Horomyslice dvůr plz. 1188.
 Horosedly (Hořesedly) žat. 190.
 Horosedly (Horosadla, ves zašlá) plz. 1066.
 Horoušany plz. 130, praž. 704.
 Horouty pís. 67.
 Horová z Ocelovic, viz Hora.
 Horák Dorota a Maruše 1017; Lidmila 1036.
 Horsko (ves zašlá) bol. 14.
 Horský Pavel 1092.
 Horský z Grünfeldu Jan 170, 347.
 Horšice (Horsice) plz. 170.
 Horšický z Horšic Jan (Hynek) a Mikuláš Vilém 170.
 Horšov plz. 330.
 Horštejn, viz Gerstenberger.
 Horšův Týn (Bischof-Teinic) plz. 330.
 Hort (Harta) dvůr jič. 784.
 Hortin (Rtín, Ertín) lit. 862.
 Horusice táb. 657.

- Horušice čásl. 1064.
 Hory pis. 852.
 Hory táb. 238, 241.
 Hory (Vrchy) táb. 238.
 Hory Kninické čásl. 696.
 Hory Malé (Adamstadtl) bud. 350.
 Hory Německé (Hůry, Hur) bud. 350.
 Hory Staré (Altenberg) čásl. 1098.
 Horyčabsko (Hořapsko) pis. 335.
 Hořany čásl. 1065, žat. 190, 909, 1150.
 Hořany (Hareth) žat. 162.
 Hořapsko (Horyčabsko) pis. 335.
 Hořečany (Hořičany) pis. 335.
 Hořešovice (Hořešovice) Malé a Veliké praž. 1206.
 Hořelice praž. 566.
 Hořenec žat. 1139, 1223.
 z Hořenic Harantova Johanka Tyzlová 724.
 Hořenice hrad. 1097; žat. 575, 607.
 Hořeňoves (Hořeněves, Hořiněves) hrad. 292, 636, 707, 762, 767.
 Hořesedly (Horesedly) žat. 190.
 Hořešovice (Hořešovice) Veliké praž. 616, 1206.
 Hořetice (Horatitz) žat. 611.
 Hořetín (ves zašlá) plz. 1056.
 Hořice čásl. 20, jič. 536, 544, 546, 554, 763, 764, 765, 779, 893, táb. 557.
 Hořice Dolejší a Hořejší táb. 557.
 Hořičany (Hořečany) pis. 335.
 Hořín praž. 429.
 Hořiněves, viz Hořeňoves.
 Hořkov (Zhoř, Hořkau) praž. 854.
 z Hořovic Hradištská Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
 Hořovice praž. 407, 487.
 Hořovský Rozacius M. Jan LIII.
 Hořsov (Hořsa) Jiřík 1032.
 Hořín bud. 350.
 Hoskovice (Hostkovice) čásl. 690.
 Hosladice (Hostlovce) pis. 877.
 Hosotice (snad Nasetice) dvůr plz. 130.
 Hospic, viz Hostikovice.
 Hospozín praž. 146.
 Hostačovská Anna LXXXIII.
 Hostaulic (Hostovlice) čásl. 703.
 Hostavice (Hostajovice) praž. 922.
 Hostěradice praž. 153.
 Hostice lit. 53.
 Hostičkov cheb. 605.
 Hostikovice (Hostikov, Hospic) lit. 846.
 Hostín praž. 165.
 Hostín (Hostinna) praž. 901.
 Hostinná praž. 428, 883.
 Hostinné (Hostinná, Arnau) jič. 112, 764, 765, 784, 795.
 de Hostinna Mathisaeus (z Hostinní Matyzyns) Samuel CXL, 257.
 Hostínky (Hostyné) hrad. 638.
 Hostišov táb. 241.
 Hostivař praž. CXLVIII.
 Hostivarský z Kostelce Václav, Dubra Šobková a Eva Šťastná 560.
 z Hostivíc Voneš Martin 89.
 Hostivice praž. XXIII, 314.
 Hostkovice (Hoskovice) čásl. 690.
 Hostlovce (Hosladice) pis. 877.
 Hostokryje praž. 184.
 Hostomice táb. 146, 650.
 Hostonice (Hostomnice) žat. 859.
 Hostouň (Hostau) plz. 130.
 Hostounský z Kosmáčova Kašpar Jonata CXXXIX.
 Hostovlice (Hostaulic) čásl. 703.
 Hostovličky čásl. 34.
 Hosty bud. 1241.
 Hostýň praž. 527.
 Hoškovice bol. 47.
 Hošnice žat. 369, 1149.
 Hošťálek z Janovic (z Javořic) Maximilian XXIV, XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, LVI, 170, 816, 1257, 1263; Ciprian a Maximilian 816, 1263; Jan Zikmund 171; Dorota 171, 1257.
 z Hošťálkovic, viz Zajtčec.
 Hošťany (Ouhošťany) žat. 1100.
 Hoště (ves zašlá) praž. 526.
 Hoštěcký Václav 1122, 1141.
 Hoštice (ves zašlá) čásl. 859.
 Hoštice pis. 38, 425, praž. 32.
 Hoštišťany (Cheštišťany, ves zašlá) čásl. 641.
 Hošťka (Houšťka, Gastdorf) lit. 196.
 Hotovice (Otovice) lit. 165.
 Hotový Jan a Anna 1017.
 Houdkovice (Houtkovice) hrad. 682.
 Housé Václav 1092.
 Housé z Krásné Hory (Hause von Zierberg) Jan 171, 816.
 Housenka Samuel 976, 1035; Šimon 959.
 Housenková Anna 157.
 Houser Matouš 1164.
 Houserovská (měšťanka Českobrodská) 1045.

- Houska bol. 18, 764, 765, 782.
 Houska ze Zahradky Jan 171.
 Housková ze Zahradky Mandalena roz. Kapounová z Svojkova 172.
 Housman Zacharyáš 1123.
 Houska Jan 1122, 1134; Regina 1123.
 Houtkovice (Houdkovice) hrad. 682.
 Houžoves Blížší a Další (Horní a Dolní) chrud. 196.
 Houžvička Ondřej 959.
 Hovědliny (tvrz pustá) časl. 61.
 z Hovora, viz Berka Jan 269.
 Hovorčovice praž. 951.
 Hovorčovský z Kolivé Hory Matouš starší 322.
 Hovorka Adam 959.
 Hovorková (měšťanka Nymburská) 1164.
 Hovořovský Matěj 1038.
 Hoya hrabství 737.
 Hozlar Daniel 1123.
 z Hozlau Alena Šternberková 179, 634; Anna Řepická (potom Byšická) 483; Eva Barbora 177; Voršila 172.
 Hozlaur z Hozlav (Hazlovský z Hazlova, Haslaner) Adam 864; Adam starší 172, 438, 816; Adam mladší 173, 176, 177; Albrecht starší 173; Bohuslav CXXXVII; Gabriel 173, 175; Jindřich XLI, CXXXVIII, 173, 1266; Jiří 173, 176; Vladislav 35, 173; Bohuslav Nester 174, 175, 177; Jan Jiří 174, 1266; Jan Křištof CXXXVIII; Jan Sigmund CXXXVIII, 174; Jaroslav CXXXVIII, 175; Jeronym, Vilém a Jindřich starší 175; Jindřich mladší 173, 176; Jan CXXXVIII, 173, 176; Jiří Arnošt 176; Oldřich 176, 1266; Petr Pavel XCVII, 26, 177; Vilém starší 178, 1266; Volf XXXI, 178; Křištof nejstarší 174; Ladislav 337; Václav CXLI, 173, 176, 177; Wolfgang XLVIII, LI; Jindřich, Jan, Křištof, Jetřich, Adam a Jiřík 174.
 Hozlaurová z Hozlau Alžběta roz. z Vchynic 172; Anna (potom Turnovská) a Anna Marie 175; Euphemie roz. Winklerova 122; Eva roz. z Reizenšteina, potom Šindelová z Štěkře 176, 816; Johanna Kateřina roz. Neuchynkerová z Ober-Neuchynku 878; Veronika 177; Voršila roz. Pavlovská 178.
 Hozlaurová (Hozleryn) Leonora 1028.
 Hozlbach (Haselbach) cheb. 600.
 Hoznice (Haslitz) lit. 911.
 z Hrabacíc, viz Bischofwerder.
 Hrabaně z Přerubenic Jaroslav 179.
 Hrabický z Hrabic, viz Rabicar.
 Hrad Nový plz. XXIII.
 Hrad nový (Neuschloss) žat. 909.
 z Hradce, viz Čech.
 z Hradce Joachym 350; Joachym Oldřich 251, 350, 432, 933; Lucia Ottilie Slavatová 659.
 Hradčany (Ratschan) bol. 537, 780.
 Hradec bol. 810.
 Hradec časl. 695, 696.
 Hradec Jindřichův bud. XXIII, CXLIX, 906.
 Hradec Králové hrad. CI, 762, 885, 1070, 1222, 1277.
 Hradec Levý praž. 32.
 Hradecká Anna 1092.
 Hradecko (Hrádek) časl. 373.
 Hradecký Adam 959.
 Hradecký Jaroným CXXXVIII.
 Hradecký z Bukovna Jindřich Borek, Václav Zdeněk a Viktorýn 179.
 Hradecký z Ourazu Pavel Daniel a Dorota roz. Vinařská 1157.
 Hradecký, viz Kecl.
 Hradecký, viz Podvala.
 Hradeček (Hradec) bol. 765, 767, 810.
 Hradeček (Hradištko) dvůr jič. 765, 810.
 Hrádek (Grottau, Grofental) bol. 69.
 Hrádek bud. 652.
 Hrádek (Hradecko) časl. 373.
 Hrádek hrad. 413, 682.
 Hrádek tvrz cheb. 278.
 Hrádek dvůr poplužní jič. 778.
 Hrádek, viz Helfenberg.
 Hrádek pis. XVIII, 449.
 Hrádek (Ratka) plz. 288.
 Hrádek (zámek pustý) praž. 467.
 Hrádek dvůr táb. 878.
 Hrádek žat. 1139, 1141.
 Hrádek Červený (Borek, Rothenhaus) žat. 195, 197, 368, 1040, 1085.
 Hrádek (Hrádek — Desfours) pis. XVIII, 449.
 Hrádek Chudý (zámek zaniklý) lit. 845.

- Hrádek Komorní (nad Sázavou, Kammerburg) praž. CXLIX.
 Hrádek nad Pačouy čásl. 387.
 Hrádek Veselý (Veselý) plz. 57.
 Hradešice pís. 668.
 z Hradešína Adam 179, 990, 1267; Jan Diviš 179.
 Hradešinská Aniška 1030.
 Hradištany plz. 589.
 Hradiště (Radisch) bol. 845.
 Hradiště (Radischen) bud. 653.
 Hradiště hrad. 327.
 Hradiště (Höfen, Hoften) cheb. 99.
 Hradiště chrud. 923.
 Hradiště (Hradisch, Ratsch) lit. 861. 864.
 Hradiště (Ratsch) lit. 866.
 Hradiště pís. 1178, 1182, 1183.
 Hradiště plz. CL.
 Hradiště plz. 305, 1055, 1059.
 Hradiště plz. 719.
 Hradiště (dolejší) plz. 358, 451.
 Hradiště (Hradischtl) plz. 348.
 Hradiště (Žďárovo) plz. 253.
 Hradiště táb. 896.
 Hradiště (Hradisch) žat. 192.
 Hradiště (Hradištko) praž. 172.
 Hradiště (Hradištko) dvůr v Praze 951.
 Hradiště Heřmanovo (Hr. Chustníkovo, Hr. Heřmanů Choustník, Hr. Heřmanovo a Choustek) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
 Hradiště Hory Tábor, viz Tábor.
 Hradiště Chustníkovo (Labské) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
 Hradiště Klášter (Kloster) bol. 46, 765, 766, 790, 825, 831.
 Hradiště nad Metují, viz Nové město nad Metují.
 Hradiště Mnichovo (Münchengrätz) bol. 46, 47, 756, 765, 766, 790, 800, 831.
 Hradištko, viz Hradeček.
 Hradištko jič. 766, 779, 785, 786, 797.
 Hradištko (Hradiště) praž. 172.
 Hradištko (Hradiště) dvůr v Praze 951.
 Hradištko táb. 482.
 Hradištská z Hořovic Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
 Hradištský Matěj 1094.
 Hrádkov (ves zašlá) plz. 128.
 z Hrádku Bohuchval Jan, Sigmund a Viktorýn 179; Anežka a Kateřina roz. z Šlovic 180.
 z Hrádku Markyta Vrchotický z Loutkova LXXXIV, 906.
 z Hrádku Pavel Samuel 533.
 z Hrádku, viz Markvart.
 Hradnice dvůr táb. 155.
 na Hradě, viz Hrázsko.
 Hradý Nové, viz Nové Hradý.
 Hradý staré, viz Staré Hradý.
 Hrach (Hroch) z Mezilesic Jan 191.
 Hracholusky pís. 654.
 Hrachov táb. 650, 1180.
 Hrachovec (mlýniště pusté) ph. 1212.
 Hrachoviště praž. 426.
 Hrajovice táb. 516, 1222.
 Hranice čásl. 42, 699.
 Hrašnice hrad. 885.
 Hrazanky táb. 650.
 Hrazany táb. 648, 650.
 Hrázsko (na Hradě) praž. 199.
 Hražany táb. 385.
 Hrbice Eliáš 967.
 Hrbov čásl. 933.
 Hrbovatý Mikuláš 967.
 Hrbovice (Herbitz) lit. 260, 264.
 Hrdáňovice (Hrdoňovice) bol. 721, 774.
 Hrdějice (Hartowie) bud. 350.
 Hrdina Václav 435.
 Hrdlička Jiří Vilém 1182, 1186.
 Hrdlořezy bol. 159, bud. 657.
 Hrdly lit. 470.
 Hrdel Jan 990, 1036.
 Hrnčíř Václav 1097.
 Hrnčíře táb. 341, 1222.
 Hrob Klášter (Klostergrab) žat. XXV, 1080.
 z Hrobčic (Robčic) Hajková Apollonie Kadovská LXXXIII, 422.
 Hrobčice (Robčice) plz. 137.
 Hrobčice žat. 633.
 Hrobčická z Hrobčic Anna Marie, předtím Ruthová, roz. Šmuhova z Hrochova 478; Barbora roz. z Oberndorfu 182; Marie roz. z Pašehova 183; Markéta (Maruše) roz. z Roupova 185, 641; Susanna, potom Běšínová 185, 186; Markéta Ludmila roz. z Bubna 189; Polyzena roz. z Kalenic 186.
 Hrobčický z Hrobčic Adam, Adam Daniel, Jan Jiří starší, Racek (Radislav), Jan Jiří mladší, Albrecht a Ladislav 180; Bohuslav starší a Diviš 181; Jan, Jiří Havel, Rudolf, Ladislav, Jan Bofivoj a Jan Vilém 182; Jiří 183;

- Adam Šťastný 183, 184; Jan Jiří starší a mladší, Albrecht Ladislav, Jiří Havel, Havel a Křištof 184; Jiří Kašpar 185, 186; Jeronym 185; Ladislav 186; Křištof, Ladislav, Oldřich, Jeronym Jindřich a Václav Křištof 187; Oldřich a Vladislav 188; Zdislav Havel a Václav Havel 189; Adam 1263; Adam Daniel 816; Adam Havel a Albrecht CXXXVI; Bohuslav starší 816, 1263, 1267; Křištof 1263, 1267; Burian Ferdinand 99; Jan Vilém 402, 467; Jindřich Jeronym CXXXVII; Jiřík 282, 816; Ladislav 611; Oldřich LXXVII; Racek CXL; Rudolf 1263.
- Hrobičany již. 79, 765, 766, 772, 800.
- Hroby táb. 556.
- Hroch (Hrach) z Mezilesí Jan 191.
- Hrochov (Rochov, Roche) lit. 505.
- Hrochovice bol. 532.
- Hromádko Václav 1257.
- Hron Václav 1211.
- Hronov hrad. 529.
- Hronova (Vesce Chvalčína) táb. 1222.
- Hroška hrad 679.
- Hroznějovice (Hroznovice) bud. 1241.
- Hroznětice čásl. 20.
- Hroznětín (Hroznotín) čásl. 696.
- Hroznětín (Lichtenstadt) cheb. 1168.
- Hroznice čásl. 61.
- Hroznovice (Hroznějovice) bud. 1241.
- Hroznovice (Rozněvice, Roslovic) plz. 424.
- Hrubeš Jan 990, 1086; Mikuláš 990; Šimon 1018.
- Hrubešová Anna 1017.
- Hrubý Jan 1123.
- Hruša z Pelhřimova Jan 1172.
- Hrušice táb. 151.
- Hruška Ambrož a Mikuláš 959; Jakub 1214; Jindřich 1069.
- Hruška z Března Adam a Adam Jindřich 190; Jan, Barbora, Dorota Barbora Pisingerová, Anna Alžběta Rausendorfová, Bohunka Sidonie a Polyxena Sabína 191; Jan Adam, Karel a Adam 191; Jakub, Tobiaš, Jan, Karel, Magdalena roz. z Sulevic a Jiří 192; Jiří, Václav, Jiří Fridrich, Jan, Uršula a Rudolf 193; Vilém a Adam Jindřich 194; Fridrich CXXXVII; Jakub 816, 824; Jan, Adam a Karel 616; Jiří Fridrich a Vilém 1268; Smil 42; Hrušková Dorota 243; Eva roz. z Geysinku 193.
- Hruškova z Března Anna Sabína Kaplířová XXIV, CXXXVI, 244; Dorota Barbora Hamzová, potom Pisingerová 135; Eva Kelbllová 260; Kateřina Kaplířová 243; Lidmila Kozlová z Peclínovce 300.
- Hruška z Trkova Václav 1268.
- Hrušov bol. 465, bud. 58.
- z Hrušova, viz Hrušovský.
- z Hrušova, viz Voděradský.
- z Hrušova Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV.
- z Hrušova Magdalena Želinská ze Sebužína 944.
- Hrušovany lit. 981, žat. 86, 102, 160, 1254.
- Hrušovanský Václav 1123.
- Hrušovka lit. 25.
- Hrušovský z Hrušova Albrecht 194.
- Hrušovice bol. 533.
- Hrůtov bud. 350.
- Hrůza Jan 1177.
- Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova 855; Adam, Zdislav, Jan a Vilém Jiří 194, 197, 198; Adam Tobiaš, Václav, Tobiaš a Jan 199; Adam 654, 1041; Oldřich 18; Zdislav XCVIII, 108, 197, 198, 213, 788, 789, 816.
- Hrzaňová z Harasova Alžběta, roz. Haugvicova z Biskupic 197, 693, 788; Alžběta roz. z Dubé 199; Hrzaňova Dorota Hodějovská 147, 151, 1266; Johanka ze Sulevic 241; Johanna Cejková 62.
- Hrzek ze Mšena Hrádku Albrecht, Jiřík a Markvart Jiří 200.
- Hřebečnický praž. 185, 675.
- z Hřeben Anna Kunašová z Machovic 720.
- Hřeben bud. 840.
- Hřensko (Herrnskretsch) lit. 863.
- Hřebenářovic Kristína 1186.
- Hřebík Martin 887, 959, 976.
- Hřebíková Lidmila 887, 977.
- Hřepická Kateřina roz. z Modliškovic 1218.
- Hřibojedy dolejší a hořejší hrad. 941.
- Hřibsko hrad. 1071.
- Hřídelec (Rídelec) již. 220.

- Hřichovice (Řichovice) plz. 1055, 1056.
 Hřimovice čásl. 641.
 Hřín táb. 896, 1222.
 Hříškov (Říškov) žat. 170, 171, 616, 1206.
 Hříšný Jan 1164.
 z Hřivíc, viz Kozelka.
 z Hřivíc Kateřina Sladovská ze Sladova 516.
 Hřivice žat. 190, 909.
 Hřivínov (Dřivínov, Makovic) cheb. 287.
 Huba Jan 1123.
 Hubáček Jakub 1020; Jiřík 1192; Karel 1218; Řehoř 959.
 Hubalov bol. 12, jič. 786.
 Hubecius z Liběhory Jan 1079.
 Hubek (Hubka) Václav 990.
 Hubenov (Steindorf) dvůr čásl. 1099.
 Hubenov lit. 240, 318, plz. 358.
 Huběňov bud. 653.
 Huber z Risenpachu (Rozenpachu) Adam, Anna a Kateřina 299, 1020.
 Hubiny Dolení a Hoření lit. 562.
 Hubka Šimon 1257; Václav 990.
 Hůbka Joachim Křištof CXXXVIII.
 Hubner Šimon 959, 1034.
 Hubojedy bol. 764, 765, 777, 786.
 Hubryk z Hendersdorfu 466; Friedrich a Jan 200; Jan, Petr, Václav, Jan Jindřich, Karel, Křištof Karel a Oldřich 201; Jan Friedrich CXXXVIII; Jan Jindřich CXXXVIII, 551; Oldřich 418.
 Hubryk (Hochberger) z Hendersdorfu Jan 189.
 Hubryková Johanna Anna roz. Hamzova ze Zábědovic 135; Johanna Haugvicová 201.
 Hučice pís. 126.
 Hudecov lit. 859.
 Hudec čásl. 313, 466, 699.
 de Huerta, viz de Hoeff-Huerta.
 Hübel, viz Hybel.
 Hübner Benedikt 41; Gottfried 588.
 Hühnerwasser, viz Kuřivody.
 Hülling Křištof 1139.
 Hüttmesgrün (Hytmesgrün) cheb. 606.
 Hufnagel Jakub XXXVI, 202, 955.
 Hulice čásl. 374.
 Hulina (Hulín) táb. 493.
 Hultschken (Holický) bol. 28.
 Huma Valentýn 1094.
 Humburk jič. 1239.
 Humburky jič. 904.
 Humenice bud. 652.
 Humice (Humnice) žat. 624.
 Humňany (ves zašlá) pís. 1179.
 Humny (Ovny, Vuvny) praž. 1205.
 Humpelec čásl. 468, 1270; pís. 1217.
 Humpolecký z Rybenska Zdeněk 202.
 Humprasky (ves zašlá) lit. 53.
 z Humrgoštu (Ungerstu) Kateřina Berkovna 17.
 Hunčice plz. 920.
 Hundekovští sirotci 1018.
 Hundorf (Hohendorf) bol. 69.
 de Hungaria Jonghen 791.
 Huntřov (Güntersdorf) lit. 564.
 Huntschen (Unčín, Hundstein, Hainstein, Hohenstein) lit. 257.
 Huntřov (Huntř) bol. 534, 805.
 Hur, viz Hury.
 Hůra (Hora) červená hrad. 531.
 Hůrka chrud. 923, táb. 155, 1222.
 Hůrka dvůr táb. 151.
 Hůrka bílá bud. 351.
 Hůrky, viz Horky.
 Hůrky bud. 350.
 Hůrky (Hurkau) plz. 358.
 Hůrky (dolejší) žat. 192.
 Hurschuppen (Hařiken) bud. 655.
 Hůry (Hur, Hory Německé) bud. 350.
 M. Hus Jan 896.
 Husák Václav 1030.
 Husanová (Husa) Dorota 1152.
 Husí Krk (Gänshals) bol. 83.
 Husinec praž. 32.
 Husinecká Ludmila 1157.
 Husman z Namedy Jan Filip 131, 156, 739, 1235.
 Husmanová Teresie Eleonora roz. hraběnka z Codron 1237.
 Huspeková Ludmila 1018.
 z Hustiřan, viz Bukovský.
 z Hustiřan, viz Chvalkovský.
 z Hustiřan, viz Rodovský.
 z Hustiřan, viz Záruba.
 z Hustiřan, viz Straková.
 Hustiřany hrad. 707.
 Husyňská Anna 1123.
 Huť sklenná jič. 926.
 Huť Sklenná (Glashütten) plz. 447.
 Huť dolní a horní (Alt- und Oberhütten, Glashütten) táb. 485.
 Huť sklenářské pís. 1201.
 Huť železná a výroba železa 509; měděná při vsi Tři Sekery 589.
 Huvar (Hofer) z Lobenšteina David 287; Bernard a Jiří Křištof 202;

- Jan Křištof 208, 816; Jiří Friedrich, Julius a Jan Křištof 208; Jiří Wolf CXXXVII.
- Huvarová z Lobenšteina Anna Marie Salomena roz. z Steinsdorfu 204; Barbora a Marie roz. z Loben 203; Markéta 104.
- Huzenice pís. 650.
- Huzlar Kašpar LI.
- Hvězdov Nový a Starý bol. 381.
- Hvozď pís. 201.
- Hvozdec (Hvozdec) praž. 407.
- Hvozdec bud. 657, táb. 147, 379.
- Hvozdecko dvůr bol. 604.
- Hvozďov plz. 330.
- Hvoždany pís. 654.
- Hybel (Hübel) Jakub XXXIII, LVII, 968, 1002; Jan Jakub a Vincenc Vilém 1003.
- Hybele Šimon 1123.
- Hybner Fridrich 959; Jan 1035; Kristian XVII, 395; viz též Hübner.
- Hyčice (Hýšice) Malé pís. 666, 668; Velké pís. 666.
- z Hyen Jan hrabě 736, 737.
- Hylli Bartoloměj 959.
- Hylliger Sigmund 959, 1011; Martin 1011.
- Hylsar Jakub 959.
- Hylvaty chrud. 196.
- Hymmer Leopold 959.
- Hynek (měšťan Nymburský) 1164.
- Hyppius M. Jan, Kateřina LXXXII.
- Hyrías Kašpar 959.
- Hyršov (Hiršava) plz. 129.
- z Hyršova, viz Arnoldinova.
- z Hyršova, viz Dvořecká.
- z Hyršova, viz Myslík.
- Hysrle (Hyerl) z Chodův, viz Hiserle.
- Hytmesgrün (Hüttmesgrün) cheb. 606.
- Hytých Pavel 990.
- Hytých Pavel 967.
- Hyzrl (Hyzrle) z Chodova, viz Hiserle.
- Chabrovice táb. 495.
- Chabry dolejší praž. 68.
- Chabry hořejší praž. 950.
- Chamchorda Ondřej 1123.
- Chanovský Dlouhovecký z Dlouhé vsi Adam CXXXVI; Jiřík, Jiří Mikuláš, Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Křištof 204; František Václav 1253; Jan Vilém 215; Moric 1208.
- Charbuzice hrad. 1071.
- Charvát Jan 928; Jan Jaroslav 1023.
- Charvat z Bernšteina Jan XXIV, 205; viz též z Bernšteina, z Barnšteina.
- Charvatce bol. 882, lit. 33.
- Charvatce (Charvatice) žat. 286, 459.
- Charvatka (Charvatova) z Bärenšteina (Bernšteina) Alžběta Chotková 210.
- Čařovice táb. 147.
- Chbany (Quon) žat. 101.
- Chcebuzy (Zebus) lit. 233, 240.
- Cheb (Eger) cheb. CI, 823, 929, 1081.
- Chebdivovský z Felsu Jan 551.
- Chejnice (Chýnice) praž. 324.
- Chejnov (Chýnov) táb. 60, 849, 852.
- Chejstovice (Chlistovice) časl. 20, 1222.
- Chelčice pís. 654.
- Cheraz (Všeraz) lit. 53.
- Chestišťany (Hoštišťany) časl. 641.
- Cheyn (Chýně) praž. 942.
- Cheznovice praž. 426.
- de Chiesa František 386, 460, 550.
- Chiocha (Chioca) Marco 111, 825.
- Chisten (Chýška) časl. 690.
- Chládek Buryan 1164.
- Chlaponice pís. 1179.
- Chleby táb. 147, 391.
- Chleny (Klemny, Kleny) hrad. 530.
- Chlistov bol. 47, 534, 537, 780, 805, hrad. 530, 638, 681, táb. 151, 238.
- Chlistov (Chlýstov) pís. 1195.
- Chlistov (dříve Lačnice) táb. 346.
- Chlistovice (Chejstovice) časl. 20, 1222.
- Chlistovice časl. 696.
- Chlivenský z Ryzenska Adam 392.
- Chloudov bol. 803, 844.
- Chloumek bol. 70, chrud. 933, již. 536, 797, 803, 810.
- Chloumek (Chlum německý, Deutsch-Kilmes) cheb. 633, 821.
- Chlovy časl. 20, 21.
- Chluj (Chlug) Václav 1037, 1142, 1275.
- Chlum bol. 12, 533, bud. 653, časl. 61, 62, 690, 703, 762, hrad. 302, cheb. 450, chrud. 572, 923, lit. 845, praž. 44, táb. 152.
- Chlum německý, viz Chloumek.
- Chlum z Chlumu Jan 455.
- Chlumany (Chlumena) pís. 67.

- Chlumčanská z Přestavlk Salomena roz. Hradištská z Hořovic 206.
 Chlumčanský z Přestavlk a z Chlumčan Adam, David, Jan Jindřich, Jiří a Sigmund 206; Jindřich, Václav, Sigmund, Oldřich, Křištof a Václav starší 206; David 816; Jindřich 669; Sigmund 1268; Václav mladší CXL.
 Chlumec bud. CXLIX, 351, 352, jič. CXLIX, 857, táb. CXLIX.
 Chlumec (Kolmen) lit. 53.
 Chlumec (Chlum, Kulm) lit. 262.
 Chlumecký Šimon 1094.
 Chlumeck (ves zašlá) hrad. 707.
 Chlumena (Chlumany) pís. 67.
 z Chlumku, viz Strauch.
 Chlumová, viz Mladotová z Solopisk.
 z Chlumu, viz Slavata.
 z Chlumu, viz Služský.
 z Chlumu Kateřina Straková, předtím Zapská 566.
 Chlup Jakub 1164.
 Chlýstov (Chlistov) pís. 1195.
 Chmel Ondřej 1020.
 Chmelištná (Kmelišovice, Chmelleschen) žat. 615.
 Chmelná pís. 1217, táb. 900.
 Chmelnice lit. 53.
 Chmelny (Chmelná) táb. 900.
 Chobolice hořejší (Ober-Koblice) lit. 233, 817.
 Chobot mlýn čásl. 61.
 Chobotská z Ostředka Anna roz. Víthova ze Rzávého a Ludmila 207; Johanka roz. z Chýš a Egerberka 853.
 Chobotský z Ostředka 153; Adam XCVIII, CXXXVI, 206; Jan 206; Vilém 206, 207, 816; Jan Adam a Václav 207, 1268.
 Chocení chrud. 767, 983.
 Chocenice čásl. 378.
 Chocenice (Kocenice) plz. 280.
 Chocenský Jan 1049.
 Chockov plz. 127.
 z Chockova, viz Chotek.
 Chocnějovice (Kocňovice) bol. 47, 48, 765, 766, 797.
 Chočov (Kočov) táb. 341.
 Chodaur Jakub 897.
 Chodce táb. 60.
 Chodčiny (Chotčiny) táb. 849, 878.
 Chodecký, viz Schodecký.
 Chodeš praž. 318, 428.
 Chodenschloss (Trhanov) dvůr plz. 1056.
 Chodov praž. 182.
 Chodov, viz Chodovo.
 Chodov Dolní (Unter-Chodau) cheb. 1135.
 Chodov zadní (Hinterkotten) cheb. 591.
 z Chodova (z Chodův), viz Hyzrie (Hiserle).
 Chodová Planá (Kuttenplan) plz. 590.
 Chodové (Chodenbaner) 1057, 1058, 1059.
 Chodovice jič. 537, 797.
 Chodovice lit. 92.
 Chodovo (Kodovo) plz. 1056.
 Chodovské vesnice plz. 1056, 1057.
 Chodovský Jiří 959.
 Chodřiny (ves zašlá) táb. 557.
 z Chodův, viz Hysrie.
 Chodžov žat. 91.
 Chocholius Jan 1123, 1134.
 Choleš (Koleš) praž. 523.
 Cholenice jič. 783.
 Cholenice (Kolnice) dvůr poplužní jič. 787.
 Choltice chrud. 120, 121.
 Cholupice praž. 945.
 Chomle plz. 67.
 Chomouty (Kombt) lit. 563.
 Chomutice jič. 731.
 Chomutičky jič. 765, 777, 778.
 Chomůtov (Komotau) žat. CI, 336, 1084, 1277.
 Chomůtovice praž. 950.
 Chonikovice (Konkovice) čásl. 702.
 Chorotice (Kartice) lit. 53.
 Chotčiny (Chotčín) táb. 849, 878.
 Chotěbudice (Chotěbice, Ketovice) žat. 615.
 Chotěboř čásl. 454, 693, 759.
 Choteč jič. 765, 766, 797, praž. 346.
 z Choteče Kulovna Marianna Jestřibská 220.
 Chotejčany (Chotyčany, Schmidgraben) bud. 350.
 Chotějovice (ves zašlá) plz. 331.
 Chotějovice, viz Chotovice.
 Chotejš (Chotíš) praž. 373, 519.
 Chotejšany (Chotyjšany) táb. 858.
 Chotek z Chockova (Chotkova) Abraham, Jiří a Václav 206; Karel a Jiřík 209; Jan Václav a Jiřík 210; Abraham CXXXVII; Karel XXIV, 205, 816.
 Chotek z Vojnina Petr CXL, 180, 346, 666, 1206.
 Chotková Rozyna, roz. z Beníperku a Držkovic 206, 626; Alš-

- běta a Maruška 208; Alžběta, roz. z Bärensteina (Bernsteina) 209, 210.
- Chotělice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
- Chotělsko (Chotilsko) praž. 585.
- Chotěměřice časl. 696.
- Chotěšice (Malé a Veliké) jič. 116, 545, 546.
- Chotěšičky jič. 116.
- Chotěšiny chrud. 1154.
- Choterštorf (ves zašlá) žat. 599.
- Chotěšov pís. 422, plz. CL.
- Chotěšov (Koteschau) žat. 284.
- Chotěšovský klášter 931.
- Chotěšovský (z Nymburka) 1164.
- Chotiměř (Chotoměř, Kotoměř) lit. 25.
- Chotlž (Choteýš) praž. 373, 519.
- Chotiv hrad. 23.
- Chotka (ves zašlá) praž. 1037.
- Chotoměř, viz Chotiměř.
- Chotouchovská z Nebovid Maria 388.
- Chotouchovský z Nebovid Václav a Alena roz. z Hodkova 210.
- Chotouň praž. 944, 945.
- Chotounská Rozína 1164.
- Chotouňský z Chotouně Pavel 1163, 1166.
- Chotovice (Chotějovice, Chottwic, Kottwic) jič. 838.
- Chotovice (Chotějovice) žat. 859.
- Chotovinky lit. 859.
- Chotoviny táb. CXLIX.
- Chotovská z Hodkova Alena LXXXIII.
- Chotutice časl. 924.
- Chotýšany, viz Chotejšany.
- Choustek, viz Hradiště Heřmanovo.
- Chraberce (Chrabčes) žat. 1139, 1141.
- Chrabkovský (Chrapkovský) Martin a Anna 977, 1035.
- Chrámece (Kramio) žat. 453.
- Chrast (Chrast) časl. 1063, chrud. CXLX, pís. 647, plz. 1188, táb. 151.
- z Chrast, viz Chrastský.
- Chrast praž. 526.
- Chrastava (Chrastov) táb. 493.
- Chrastava (Kratsau) bol. 69.
- Chrastava Dolejší a Hořejší bol. 69.
- Chrastavice plz. 1065, 1056.
- Chrast (na Chrasti) dvůr manský praž. 341.
- Chrastina dvůr poplužní praž. 404.
- Chrastná (Krásná, Krassa) bol. 765, 766, 780, 797.
- Chrastná lit. 196.
- Chrastnice hrad. 1071.
- Chrastov (Chrastava) táb. 493.
- Chrastov táb. 850.
- Chrastovice (ves zašlá) časl. 573.
- Chrastovice plz. 1059.
- Chrastský z Chrast Jan Kunrat 1268.
- Chrašťany bud. 1241, praž. 165, 526.
- Chrašťany (Krožov, Groschau) žat. 615.
- Chrašnice časl. 641.
- Chrašovice (Krašovice) plz. 288.
- Chrbokov chrud. 1089.
- Chropta Jan 1164.
- Chroust z Velechova Jan 1200.
- Chroustov jič. 529, 546, 800.
- Chroustovice chrud. 119, 121.
- Chrt z Rtina Joachym 453, 474; Kašpar 211; Wolf Kašpar CXL; Alžběta roz. z Drahenic XCVII, 211; Anna LXXXIII; Zuzanna roz. z Ober-Neuchynku 188, 384.
- Chrtnice časl. 692.
- Chrtňiky chrud. 120.
- Chrudim CI, 437, 922, 1088, 1277.
- Chrudimský Jan 1094.
- Chřelina (Křelina) jič. 721, 774.
- Chřenice (Křenice) praž. 528, 544, 549, 555, 767.
- Chřenovice (Křenovice) bud. XVIII, 311, 720, časl. 696, pís. 1241, 1242.
- Chřenovy (Chřenov, Křenov) bol. 18, 766, 795.
- Chřepice (Křepice) pís. 654.
- Chřepice (Kühberg) plz. 186.
- Chřepický z Modlíškovice Adam 210, 1216.
- Chřepiny (Křepin) Malé a Veliké časl. 694.
- z Chřetic Vilém 373.
- Chřibská (Křibská, Kreibice) lit. 867.
- Chřibská (Kreibice) Hořejší a Dolejší lit. 867.
- Chřibská Nováves (Neudorf) lit. 867.
- Chřib (Křib) plz. CXLVIII, 676.
- Chřibě časl. 933.
- Chudek Lauryn a Mandalena 1097.
- z Chudenic, viz Černín.
- z Chudenic Anna Račínová 449; Anna Widršperkarová 870; Apollina Čejková 1106.
- Chuděnice plz. CL.

- Chudarov (Kaudern) Malý a Veliký lit. 261.
 Chudřít bol. 832.
 Chudeřín (Kuteřín) žat. 574.
 Chudiva (Chudenin) plz. 1057.
 Chudoba hrad. 681.
 Chudolazy lit. 318.
 Chudomelka Pavel 959.
 Chudonice jič. 1048.
 Chudoplesy bol. 843, 883.
 Chudoslavice (Kutteslavice) lit. 913.
 Chuchel (Chuchly, Malý a Veliký) praž. 433.
 Chuchelna jič. 531, 534, 776.
 Chuchelská z Nestajova roz. ze Skuhrova Barbora LXXXIII, 1; Maří Majdalena LXXXIV; Veronika Maternová z Květnice 361.
 Chuchelský z Nestajova Adam Rudolf 2; Burian CXXXVII, 211; Ferdinand a Hertvik 211; Jan CXXXIX, 211, 414; Jan Křištof 211, 816.
 Chuchlice bud. 312.
 Chuchly, viz Chuchel.
 Chutrovka bol. 533.
 Chvalčovice bol. 537, 780.
 Chvalešovice bud. 351.
 Chvalina jič. 536, 779.
 Chvalšovice pis. 1217.
 Chvalkov bud. 163, časl. 639, táb. 476, 477.
 Chvalkovský z Hustířan Jan 1097.
 Chvalov časl. 514, táb. 363, 484.
 Chvalov (Qualen) lit. 1244.
 Chvalovice časl. 703, 923, 1041.
 Chvaly praž. 918.
 Chvátal z Tábora (Chvatelius Kralovický) Jan XXXIII, 848, 1229.
 Chvatěruby praž. 716.
 Chvatliny Hořejší časl. 388.
 Chvojenec táb. 151.
 Chvojno táb. 150, 151.
 Chvojno České (Böhm.-Kahn) lit. 263.
 Chvojno Malé lit. 263, 625.
 Chvojnův táb. 1171, 1173.
 Chyjice jič. 119, 774.
 Chýně (Cheyn) praž. 942.
 Chýnice, viz Chejnice.
 Chynin plz. 126.
 Chýnov, viz Chejnov.
 Chýnov praž. 282, 331.
 z Chýš, viz Pětipeský.
 z Chýš a Egerberka Anna Marie Trmalová 715; Johanka Chobotská 854, 855.
 z Chýš a Špicberku Caba (Kaba) Jan 1016.
 z Chýš a Špicberku, viz Vokáč.
 Chýše cheb. 14.
 Chýška (Čiška, Chisten) časl. 639, 690.
 Chýška táb. 898.
 Chýška Malá, táb. 1180.
 Chytěrka Jakub 1101.
 Iglingen v Bavořích 320, 818.
 Ichtrye z Ichtrye Fridrich mladší 1042.
 Il Otto 1198.
 Ilgen Stefan LVII, 966.
 Illo (Illov) sv. pán z Illau Kristian 212, 489, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 762, 1212, 1233.
 Illová z Illau Anna Albertina roz. hraběnka z Fürstenbergu, provd. Brianmonte 212.
 Ilvik Jan CXXXIX.
 Im Grab (Grabenhoř) dvůr bud. 655.
 Imligau (Jimlikov) cheb. 333, 818.
 Imling (Jimlin) žat. 909.
 Infeld Jan 966.
 Infeld z Infeldu Jan Jakub 113, 1141; Jan Matyáš 113.
 Innichen (Imchen, Incha) cheb. 265.
 z Isolano (Isolani) Jan Ludvík hrabě 47, 553, 763, 781, 795, 797, 805.
 Itter Kristian 300, 985.
 Itterová Anna, roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 986.
 Izrael, žid v Brandýse 834.
 Jaberlich (Javorník) bol. 794.
 Jablkenice (Jabkonice) bol. 832.
 Jablonec (Gablonz) bol. 12, 534, 805.
 Jabloňka Adam 1093.
 Jablonná dvůr poplužní plz. 288.
 Jablonná Česká a Německá časl. 933.
 Jablonné bol. CXLIX.
 Jablonné hrad. 196.
 Jablonec (Gablonz) bol. 805.
 Jablonský Jan 995.
 Jacob Jiří 1138.
 de Jacobo František 795.
 Jadruše (Godrisch, Goderyš) cheb. 591.
 Jadruše Česká a Německá cheb. 605.
 Jadruše horní (Ober-Godrisch) cheb. 678.
 Jaeger Matyáš 1244.
 Jaegerdorf dvůr poplužní lit. 419.

- z Jagehorn Anna Regina Šlejnicová z Šlejnic 597.
 Jahn (von der) Anna z Unruhe 728.
 Jaich Beneš 1094.
 Jakeš Petr 1123. 1134.
 Jakobaeus Čáslavský Pavel a Dorota 1075, 1076.
 Jakober z Pilgramsthalu Tomáš 509.
 Jakoubek (z Nymburka) 1164.
 Jakovský (z Nymburka) 1164.
 Jakubov (Jokus, Jokes) cheb. 606.
 Jakubovice čásl. 34, hrad. 681, chrud. 196.
 Jamná hrad. 196.
 Jamny pís. 650.
 Jámý hrad. 414.
 Jančoury chrud. 522.
 Janda Lukáš 474.
 Janerský dvůr táb. 241.
 Janesen cheb. 1138.
 Jankov čásl. 639, táb. 207, 672.
 Janoušek Jan 967; Václav 1164.
 Janov hrad. 682, táb. 112.
 Janov (Janovice, Johnsdorf) žat. 138, 1265.
 z Janovic, viz Hošťálek.
 z Janovic, viz Janovský.
 z Janovic, viz Klenovský.
 z Janovic, viz Rozenhajn.
 z Janovic Jan 683.
 z Janovic Judita Widřperkarová z Widřperku 873.
 z Janovic Špetl Jetřich 237.
 Janovice bol. 780, jič. 248, plz. XXIII, 215, táb. 1172.
 Janovice (Johnsdorf) hrad. 134, 1162, 1265.
 Janovice, viz Janov.
 Janovičky bol. 537, chrud. 78, praž. 528.
 Janovská z Janovic Anna roz. Přichovská 214; Lidmila roz. Widerspergova 215; Mandalena Perglarová 422.
 Janovský z Janovic 347; Adam, Jan Jiří, Diviš, Drslav, Heralt a Heřman 214; Jindřich, Jiří, Jan Jindřich, Jiří Gotthard a Oldřich Vilém 215; Jiří Fridrich, Křištof, Sigmund a Smil 216; Jan CXXXVIII; Jan Adam 587; Jindřich LXVII; Vilém Štěpán CXL.
 Janovský Matěj 959.
 Janovsko (ves zašlá) bol. 604.
 Jansová Ludmila 1123.
 Jarkovice táb. 151.
 Jarnský Sixt 1045.
 Jaroměř hrad. CI, 1096, 1222, 1277.
 Jaroměřický Daniel 1024.
 Jaromír bud. 653.
 Jaronice bud. 351.
 Jaroslav chrud. 247.
 Jaroslavice bud. 351.
 Jarošová Anna 1164, 1165.
 Jarošovice (ves zašlá) bud. 1241.
 Jarošek Daniel 1075.
 Jaroška Anna 1192.
 Jarovo (Rájov) plz. 280.
 Jasenny (Jasená) hrad. 707.
 Jarpice praž. 180.
 Javantanio de Arrizaga Filip Don 49, 1181.
 Javorek (Javůrek) jič. 926.
 Javorné (Javorná) chrud. 256, 313, 560.
 Javornice hrad. 23, jič. 535, pís. 1195.
 Javornický z Javorníka Jan 216; Tomáš 216, 959, 977.
 z Javorníka Jan Martin 216, 816, 977, 1036.
 Javorník (Jaberlich) bol. 537, 794.
 Javorník (Mohren) jič. 784, 795, 940.
 Javorník táb. 61, 62.
 Javorská (Jobern) lit. 196.
 z Javoru Martin Jon 843.
 z Javoru, viz Jon.
 Javory (Javoří) lit. 53.
 Javoří (Gabhorn) cheb. 97, 98, 99, 767, 814.
 Javoří (Javořice) dolní a horní jič. 592, 792.
 Javoří (Javory) lit. 53.
 Javůrek (Javorek) jič. 926.
 Javůrek Jan 1164; Jiřík 1040; Václav 1030; Václav a Daniel 1027.
 Javůrková Voršila 1094.
 Jažlovice (Žežlovice) praž. 514.
 Jeblice lit. 917.
 Ječovice lit. 33.
 Jedibaby (Dědibaby) praž. 171, 816, 952.
 Jedle čásl. 696.
 Jedle pís. 650.
 Jedlice bud. 652.
 Jedlička Jan 1038, 1093.
 Jedličková Barbora 1123; Kateřina 1094.
 Jedlina hrad. 23.
 Jedlová (Schönbrunn) chrud. 281.
 Jedouchov čásl. 701.
 Jedousov chrud. 572.
 Jehl z Podhoršteina Daniel 439.

- Jehnitz (Jesenice) žat. 284.
 Jekl Bartoloměj 667.
 Jelen Jan 1123, 1134.
 Jelenice praž. 883.
 Jelenky pís. 654.
 Jelínek Jan 1036, 1257; Jiřík a Václav 1164; Matouš 959; Mikuláš 991, 1036; Šťastný 967.
 Jelmo bud. 350.
 Jemnice cheb. 605, pís. 63.
 Jemníky bol. 882.
 Jenčice lit. 196, 855.
 Jenčová Anna Alžběta roz. z Fic-tum 102.
 Jeneč praž. XXIII.
 Jenesen (Janessen) cheb. 1138.
 Jeníkov časl. 1, 573, žat. 859.
 Jeníkov pod Zabělicemi (J. Gol-čův) časl. 641, 694.
 Jeníkov Větrní (Windig-Jenikan) časl. 639, 685, 690, 1177.
 Jeníkovec (Jenkovice) hrad. 682.
 Jeníkovec plz. 330.
 Jeníkovský dvůr jič. 792.
 Jenišek z Újezda Buryan 217, 499; Jan XIX, XX, CXIII; Přibík CXXVII, LXI, LXXXIX, 108, 217, 218, 245, 303, 333, 334, 336, 416, 588, 712, 1105, 1106.
 Jenišovice (Jenšovice) bol. 803, 844, časl. 573, chrud. 517.
 Jenišovice (ves zašlá) táb. 650.
 Jenišovský dvůr táb. 151.
 Jenkovice (Jenkovice) hrad. 682.
 Jense Valentýn 974.
 Jenšík z Radvanova Jindřich CXXXVII; Vilém a Adam CXL.
 Jenšík Daniel, Jindřich, Martin, Oldřich, Václav a Vilém 584.
 Jenšíková Anna LXXXIII.
 Jenšov (ves zašlá) jič. 776.
 Jenšovice, viz Jenšovice.
 Jenštejn praž. 11, 511.
 Jeptiška Václav 1164.
 Jerčany (Jirčany) praž. 945.
 Jerob Jan Lorenc 340.
 Jeronys z Libušína Adam nejstarší 476.
 Jeřábek Bartoloměj 991.
 Jeřeň cheb. 624.
 Jeřice (Jiřice) časl. 388.
 Jeřice (Jiřice, Gross-Jeřic) jič. 765, 767, 810.
 Jeřmanice bol. 537, 794.
 Ješan (Ježená) časl. 1098.
 Jeseň (Gässing) žat. 615.
 Jeseň (Gesseln) žat. 104.
 Jesení plz. 180.
 Jesenice hrad. 576, 638, 679, 681, táb. 65.
 Jesenice (Jehnitz) žat. 284.
 Jesenícký Bartoloměj 1257.
 Jeseník bol. 1163.
 Jesenský z Jeseného (Jessenius de Magna Jessen) Jan CXXIX, CXXII, XLVI, XLVII, LII, LV, 217, 894.
 Jeseny jič. 776, 802.
 Jestínka (Gessing) cheb. 288, 630.
 Jestřebí hrad. 638, 681.
 Jestřebí (Habichstein, Habstein) lit. 845.
 Jestřebice bol. 18, 782, táb. 241, 1241.
 Jestřibec (tvrz pustá) chrud. 119.
 Jestřibice táb. 153.
 Jestřibská z Risenburka Marianna roz. Kulovna z Choteče 220, 779, 802.
 Jestřibský z Ryzmburka (Risen-burg) Albrecht CXXI, 218; Jan Bernard, Jetřich Bernard a Jan 219; Karel 219, 1268; Vilém 220, 816.
 Jesuité XV, XVI, CXXIII, CXXIV; 743—746, 763, 764.
 Jesuitská kolleje v Praze CXXVI, 11, 132, 254, 257, 321, 325, 343, 417, 425, 473, 474, 505, 506, 523, 574, 666, 834, 889, 918, 963, 992, 996, 997, 1064.
 Jesuitská kolleje v Chomútově CXXVII, 510, 574, 728; v Jičíně CXXVII, 772, 874; v Krumlově CXXVII, 64; v Mostě CXXVII, 1151.
 Ješetice (Vyšetice) táb. 238.
 Ješín praž. 384, 1205.
 Ješín z Bezdězí Pavel CXXVI, 218, 955; Samuel 276, 277.
 Ješkovice hrad. 51.
 Ješle Filip 1164.
 Ješovice lit. 240.
 Ještětice hrad. 885.
 Ještětický Jan 977, 1035; Majda-lena Korytanská 977.
 Jetěně (Dětaň, Gudesin) žat. 86.
 Jetětice pís. 649, 650.
 Jetišov pís. 877.
 Jetonice (Dětonice) časl. 490.
 Jetřichov (Jetřichoves) táb. 557.
 Jetřichovice (Dittersbach) lit. 867.
 Jetřichovice táb. 376.
 Jetzchan (Děčany) lit. 263.
 Jevany praž. 526.

- Jezbera z Kolivéhory (Jezberovský z Olivé Hory, v. Olivenberg) Jan CXLV, 220, 347, 348, 686, 686, 797, 816, 977.
 Jezero táb. 560.
 Jezmice (Jeznice) bud. 351.
 Jezvá (Jezové, Jezvé, Jesovay) bol. 14, 775.
 Jezvé (Jizvé, Neustadt) lit. 269, 845.
 Ježek ze Strojetic Jan 599.
 Ježená (Jesau) časl. 1096.
 Ježková Anna, předtím Ritteršicová 1022.
 Ježková Saloména 1123.
 Ježovice (Ječovice) lit. 91.
 Ježovská Anna na Hojovicích LXXXIII.
 Ježovský z Lub Břeněk 221, 1176, 1268; Jan 221; Václav 221, 1268; Zdeněk 221, 434, 1216.
 Ježovy pís. 449.
 Jickovice (Jičkvice, Jirkovice) táb. 649, 650, 651.
 Jičín jič. 535, 553, 764, 766, 766, 777, 927.
 z Jičina Jareš CXXXIX.
 Jičněves jič. 774.
 Jičinský Jeronym 1164.
 Jidree pís. 1201.
 Jihlava na Moravě CI, 851, 1098.
 Jihlavský Jiřík 1257.
 Jichová Regina Kateřina 1069.
 Jichostřehy (ves zašlá) bol. 533.
 Jikev bol. 19.
 Jilem (Jilm) časl. 693.
 Jilemnice (Starkenbach) jič. 765, 767, 810.
 Jilemnický Jan 1110.
 Jilové (Jilová, Jilovej) bol. 765, 767, 776, 802, 811.
 Jilové (Eule) praž. 944.
 Jilové (Eulau, Dolejší a Hořejší) lit. 52, 53.
 Jilovice bud. 655, 657, hrad. 682.
 Jimlikov (Imligau) cheb. 333, 818.
 Jimlin (Imling) žat. 909.
 Jince praž. CXLIX, 335.
 z Jindíc, viz Pražák.
 Jindra z Fürstenfeldu Karel 1257, 1258; Jan a Václav 1258; Jindrová Zuzana a Regina Labuňková 1258.
 Jindra Šimon a Václav 1097.
 Jindrovský dvůr a Lichočova praž. 32.
 Jindřichovice (Heinrichsgrün) cheb. 601, 602.
 Jindřichovice plz. 908.
 Jindřichův Hradec, viz Hradec Jindřichův.
 Jině (Jinín, Jino) plz. 587.
 Jinonice praž. 432.
 Jiránek Jan a Václav 1037.
 Jirčany (Jerčany) praž. 945.
 Jirčice, viz Jiřice.
 Jirchář Ondřej 1038.
 Jirkov bol. 776.
 Jirkov (Borek, Görkau) žat. 1040.
 Jirková Mandalena 1095.
 Jirkovská Ludmila 1030.
 Jirkovský Matyáš 1030, 1031, 1032.
 Jirkovský z Děvína Matyáš 959.
 Jirny veliké praž. 132, 1265.
 Jirník Jiří 1103.
 z Jiron, viz Lop z Giron.
 Jirovice táb. 151.
 Jirsching (Jiřina) časl. 1098.
 Jirsko bol. 604.
 Jiřetice táb. 238.
 Jiřetín (Georgenthal) Hořejší a Dolejší žat. 161.
 Jiří vévoda Sasko-Lauenburský 738.
 Jiří Fridrich arcibiskup Mohučský 738.
 Jiří Vilém kurfiřt Braniborský 738.
 Jiří Jan (Kuchař) 1028.
 Jiřice, viz Jeřice.
 Jiřice (Jirčice) časl. 61, 388.
 Jiřice časl. 222, 225, praž. 528.
 Jiříčkov (Jiřikov) bol. 537, 791.
 Jiříkov časl. 692.
 Jiřina (Jirsching) časl. 1098.
 Jirkovice, viz Jickovice.
 Jiskra Adam 1164; Adam Křištof CXXXVI; Jan 1123.
 Jiskra z Sobince Karel 1076.
 Jistbice hrad. 530, 638.
 Jistbice (Jizbice) časl. 573.
 Jistebnice táb. CXLIX, 1222.
 Jistebsko (Jistey) bol. 534, 805.
 Jištěrpy (Dížčerpy, Giesdorf) lit. 506.
 Jitkov časl. 375.
 Jitrava (Pankrac) bol. 69.
 Jivany jič. 532, 535.
 Jivina bol. 46, 535, 604.
 Jivno bud. 350.
 Jiza Ferdinand 967.
 Jizbice (Jistbice) časl. 573.
 Jizbice bol. 1163.
 z Jizbice Litoměřický Václav 108.
 Jizbický Matyáš starší 435.
 Jižna táb. 476.

Joachimsthal (Joachimov) cheb. CL, 1099.

Jobern (Javorská) lit. 196.

Jobst Urban 415.

Jöckel Jakub 1103.

Johannisberg (Janovice) hrad. 1047.

John Bonaventura XXXIII, LVII, CVII, 983, 1003.

John (Jon) Daniel 991, 1036.

z John Jan Kylian 329.

Johnsbach lit. 867.

Johnsdorf (Janov) žat. 133, 1265.

Johnsdorf (Jonsdorf) lit. 196, 864, 867.

Jokes (Jokus, Jakubov) cheb. 606.

Jokeš Ondřej 1025.

Jon (John) Daniel 991, 1036.

Jon z Javoru Martin 843.

Jonák Jiřík 299, 1020; Martin a Václav 967.

Jonc Jan 1054, 1055.

Jonsdorf bol. 84.

Jonsdorf (Johnsdorf) lit. 196, 864, 867.

Jonsdorf (Habrovice) lit. 261.

Jordán Tobiáš 1076.

Jordanová Ludmila 1018.

Jörger z Tolletu Karel 21, 221, 222.

Jörgerová z Tolletu Eva Regina z Kreilsheimu 222.

Jošt Mikuláš 959, 978; Dorota 978.

Jozefová z Engelsbergu Judita 945.

Jozyfková Marta 1045.

Judendorf (Přítkov) lit. 862.

ze St. Julian Henrich 792, 803, 804.

Juliš z Senpachu Pavel 800, 1031; Lidmila 800.

Julius Henrych vévoda Sasko-Lauenburský 759.

Jung Engelhart 959.

Jungbuch (Buky Mladé) jič. 938.

Jungmayr Jan 27.

Junk Křišpin 917.

Junker (Junker) Adam 1082.

Junker Filipp 213.

Just Šimon 1036.

Kaaden, viz Kadaň.

Kaba viz Čaba.

Kaba z Rybnan Jan L, LVII, LVIII, 223, 955; Jiří XCIX, CXXXVII, 223; Petr 224, 1216; Pavel, Vilém, Zikmund, Křištof, Zacharyáš, Majdalena, Kateřina, Marie a Anna 224.

Kabásek, viz Ounhošský.

Kabová (ves pustá) žat. 615.

Kabová Kateřina 1094.

Kabová z Terešova Anna 710.

Kacanov (Kačanovy) bol. 584.

Kaceřov (Kačerov) plz. 124, 128.

Kácov časl. 61, 62.

Kačanovy, viz Kacanov.

Kačerov hrad. 23.

Kačerov, viz Kaceřov.

Kačice (Kadčice) pís. 49, 1217.

Kačkovice praž. 950.

Káčovec (ves zašlá) bol. 47.

Káčovský dvůr bol. 47.

Kadaň (Kaaden) žat. CI, 575, 611, 1099.

Kadčice, viz Kačice.

Kadeřavej (Kadeřavce) bol. 534.

Kadeřávek Jan 1163, 1164.

Kadiberka Mikuláš 1092.

Kadlin bol. 18, 775, 782.

Kádov pís. 920.

z Kádova Mikuláš 224, 1268; Sezima 224; Sigmund 225.

z Kádova Anna Widršperkarová z Widršperku 871.

z Kádova Voršila Sobětická z Sobětic 561.

Kádovská Apollonie roz. Hajková z Hrobčic LXXXIII, 422.

Kadrhalt Václav 1177.

Kaempel Jan 1237.

Kahn Böhm.- (Chvojno české) lit. 263.

Kachovský 1164.

Kain (Kun) bud. 394.

Kainretschlag (Konratšlag) bud. 656.

z Kainspergu, viz Frankengröner.

Kaiserswald lit. 627.

Kakeš Jan 959.

Kakovice pís. 647.

Kakuce lit. 54.

Kal plz. 130.

Kal (Kaly) jič. 592, 792.

Kalbeswiese (Kalmwiese) lit. 53.

Kalec (Kaleč) plz. 725, 1271.

Kalek Nový a Starý (Kalka, Skalka, Kalken) bol. 17, 781.

Kalenberg, knížetství v Hanover-sku 737.

Kalenda řehoř 960; Šimon 1085.

z Kalenic Polyxena, viz Hrobčická.

Kalenice pís. 221.

Kalenice (Kalenický) z Kalenic Albrecht Bavor, Adam a Jan starší 225; Jan CXXXVIII; Oldřich CXLI.

Kalenicová z Kalenic Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska

- 225; Eliška roz. z Rokyc, před-
tim Nyklasková z Žitenic 672.
Kalgendorf (Kalken?) bol. 381.
Kalhof (Kalhov, Kalthof) časl. 639,
690.
Kalich (Kalch) žat. 195.
Kalichreiter (Kalchreiter, Kalk-
reiter) z Kalichreitu David
CXXXVII; Kašpar 225; Meli-
char 226; Jan a Lev 902; Lev
1268.
Kalinová Regina 1033.
Kaliště bud. 350, časl. 702, plz.
587, táb. 241.
Kalivoda Pavel 1018.
Kalivodová Dorota 1018.
Kalivody praž. 616.
Kalix Pavel 1258.
Kalka, viz Kalk.
Kalkreiter, viz Kalichreiter.
Kalkreiterová Helena z Schreibers-
dorfu 1163.
Kalling (Količ) bud. 655.
Kalmus Jan 960.
Kalmwiese, viz Kalbeswiese.
Kálná časl. 374, 766, 793, 799, 926.
Kálnberg z Kálnberga Jan Jakub
341.
Kalonská Dorota 1018.
Kalten Herberich cheb. 1138.
Kaltenbach lit. 867.
Kaltenbrunn (ves zašlá) cheb. 122,
1265.
z Kaltenšteina Arnošt 226.
Kalthof, viz Kalhof.
Kaltšmid Matyáš 474.
Kaly (Kal) jič. 592, 792.
Kalyhrachová Lidmila 1258.
Kamaryt z Rovin Jan XXXII,
XLIV, XLVIII, LI, 227, 955.
Kamberk táb. 341.
Kamberská Anna roz. Horňatecká
z Dobročovic 373.
Kamberský z Kamberka Jan
CXXXVIII, 227.
Kamejcký (Kamejtský) ze Lstiboře
Jan Jiří 227, 816; Jan Všebor,
Křištof Mikuláš, Václav, Jiřík a
Vilém 228, 229; Václav a Jiří
816.
Kamejk lit. 227, 816.
Kamejk z Pokratic Henrych M.
Václav 142; Jaroslav 1117.
Kamejtská ze Lstiboře Anna Do-
rota Voděradská 169.
Kamejtský, viz Kamejcký.
Kámen (Steinsdorf) časl. 692.
Kámen táb. 366, 852.
z Kamenné Vody, viz Schiffel.
Kamenec plz. 127.
Kamenec Starý (Alt-Steinsdorf)
chrud. 1191.
Kamení bol. 317.
Kamenice bol. 534, 537, časl. 468,
hrad. 682, jič. 777, 778, táb.
XXIII.
Kamenice (Kamitz) lit. 260, 264,
265.
Kamenice (Kemnice, Benešov) lit.
261.
Kamenice (nad Lipou) táb. 849,
850, 852.
Kamenice (Česká, Böh.-Kamnie)
lit. 858, 859, 867.
Kamenice Dolejší a Hořejší lit.
867.
Kamenice Dolejší (Unter-Kamen-
zen) plz. 873.
Kamenice horská bol. 802.
Kamenice srbská (Windischkam-
nitz) 867.
Kamenice Trhová chrud. 560.
Kamenický z Vitiněvsi Jindřich
229, 812; Matyáš CXL.
Kamenický chrud. 313.
Kameník Kašpar 1054.
Kamenná časl. 933.
Kamenná Hora plz. 278, 448.
Kamenzen Unter- (Kamenice Do-
lejší) plz. 873.
Kámeš Jan 1038.
Kamouň, viz Komouň.
z Kampu, viz Gansneb.
Kamýk táb. 389.
Kandarský z Kandarské Hory
Adam a Anna 1123.
Kandelius Jan 1018.
Kanice jič. 536, 779, pís. 1179.
Kanice (Kunice) žat. 86.
Kaničky z Čachrova a na Vlčím
Jan, Jindřich, Jiří starší 229;
Jan Jiří, Sigmund, Jiří a Vilém
230.
Kanina praž. 199, 428.
Kaňk časl. 1064.
Kantor Pavel 130.
Kantůrek Václav 1164.
Kapelle Hynek 1076; Jan 1062;
Ludvik 1037.
Kapla (ves zašlá) jič. 776.
Kaplan Ferdinand 447.
Kaplánek Jakub mladší CXXXVIII.
Kaplánek Jakub 1035.
Kaplanková Zuzanna 1034.
Kaplanová Maximiliana 608.
Kaplíce bud. 653.

- Kaplíř ze Sulevic Adam starší LXXVII, 230; Adam Vosterský 231, 232, 235, 919; Albrecht 232, 726, 817; Alexander 233, 817, 1263; Bohuslav LXXVIII, 25, 234, 863, 864; Jiřík Fridrich 232, 235, 817; Albrecht Šťastný 233; Matyáš Gerunk a Jiří Křištof 233, 234; Kašpar Zdeněk, Jiřík Kamaryt, Václav, Karel Kašpar a Vilém 234; Jan Buryan, Jan Albrecht a Jindřich 235; Kašpar XXIV, XXXI, XXXVII, XLIII, XLVII, LII, LV, 236; Albrecht, Kašpar Zdeněk a Oldřich 237; Kašpar Zdeněk, Oldřich, Křištof, Adam, Jiřík a Mikuláš 239; Oldřich Vosterský 233, 239; Oldřich, Albrecht Šťastný a Oldřich Václav 240; Pavel, Kašpar Zdeněk, Oldřich a Albrecht 241; Sigmund Albrecht, Jan Bohuslav, Adam, Vilém a Oldřich 242; Smil, Jaroslav a Bohuslav 243; Šťastný Častovec (Felix Hospitius) 243, 864; Adam, Václav a Vojtěch Václav 244; Václav Burian a Vilém Šťastný 245; Hendrich a Jan Václav CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Jiřík 428; Karel CXXXIX; Křištof XXXIII, CXXXIX; Pavel XXXVI, 232, 235, 241, 1230; Václav mladší 392, 614; Václav 301, 501; Vilém CXL; Vilém Šťastný LXVI; Vojtěch Václav 116, 249; Vojtěch Vladislav 318; Wolf Albrecht CXL; Zdeněk Václav 1011; Felix a Kašpar 1153; Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav 817.
- Kapliřová ze Sulevic Alžběta 518; Alžběta roz. z Údrče 232, 286; Anna z Hoření Branné LXXXIII; Anna 231; Anna Sabina roz. Hrušková z Března XXIV, CXXXVI, 244; Anna Salomena 240; Dorota roz. Kyšperská z Vřesovic 233; Eva roz. Radimská ze Slavkova 237, 238, 241, 523; Johanna roz. z Šebířova XXIV, 246; Kateřina roz. Kapliřova ze Sulevic XXIV, CXXXIX, 234, 246, 925; Kateřina roz. Hrušková z Března 243; Kateřina roz. z Údrče 1141; Lidmila roz. Belvicova z Nostvic 240; Lidmila roz. z Beše 245; Majdalena roz. z Údrče 237, 726; Salomena roz. z Vtelna 232, 919.
- Kapliřova ze Sulevic Alžběta Věžníková z Věžník 854; Anna Vchynská z Vchynic 856; Anna Alžběta Věžníková 232, 236; Anna Majdalena Brochynová 242; Barbora Majdalena 244; Dorota Kyjová z Kyjova 318; Dorota Říčanská z Říčan 48, 119, 488; Dorota Kunšová, Kateřina provdaná z Carem, Dorota a Johanna 240; Estera 232, 236; Eva a Johanna Polyxena 243; Johanka Pruskovská 897; Lidmila Licková 231; Polyxena 232; Sionie Bezdrůžická z Kolovrat 282; Žofie Dlouhovská 242.
- Kapoun Oldřich 937, 1030, 1035; Adam 1030.
- Kapoun ze Svojkova Albrecht 247; Fridrich 246; Jan 44; Jindřich 247; Jindřich nejstarší 172, 248, 249; Jindřich Jan 246, 249, 437, 875; Karel 246, 247, 784; Křištof nejstarší 246, 247, 248, 249, 806; Křištof Václav 249; Zbyněk Šťastný 570; Albrecht Víněk a Jaroslav 248; Křištof Fridrich a Petr Křištof 250; Albrecht, Jindřich a Jan 248.
- Kapounová ze Svojkova, potom Lukavská z Lukavice 250; Kateřina Barbora roz. Trčemeská ze Železna 714; Kunigunda roz. Vančurova z Řehnic 842.
- Kapounova z Svojkova Kateřina Křinecká z Ronova LXXXIV, 306; Mandalena Housková ze Zahradky 172; Veronika Kordulová ze Sloupna 292.
- Käppel Filip 1083.
- Kapr Jan 960.
- Kapr z Kaprásteina Jan Daniel XXXIV, XLIV, LI, LXI, 334, 341, 382, 393, 518, 849, 918, 922, 974.
- z Kaprásteina Lidmila Vratislavská 985.
- Kapřík Albrecht 1160.
- Kapřík Losenický z Losenic Albrecht a Jan 250.
- Kapříková Losenická z Losenic Marie roz. Zásrnucká ze Zásrnuk 452.
- Karásek Tomáš 1184.
- Karasy (Karasice, Karsch) lit. 845.

- Karaz z Reinhargrynu Václav CXXXVII.
Karban Bernard 1030.
Karban Pavel 1094.
Karban z Voššan Lukáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, 250, 252, 817, 955, 1018, 1030, 1086; Martin 251, 944.
Karbanová z Voššan Dorota roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 251, 276; Anna 251; Johanna roz. z Hollenšteina a Dorota Borková z Hornic 252; Kateřina roz. Haldusova z Neuenperka 976.
Kardynal Jan 1259.
Karel arcivévoda Rakonský, bratr Ferdinanda II. CXI, 835, 942.
Karel ze Svárova Jan Tiburec a Karel 252; Křištof, Václav Albrecht, Petr Tobiaš a Jan Václav 253.
Karlova ze Svárova Markéta, roz. Hradišská z Hořovic 253.
Karetšlag bud. 652.
Kargelová Markéta 1209.
Karges (Garges) Jan Bapt. XXXII, 978.
Kargesius Albrecht 960.
Karlhule táb. 516, 1222.
Karchesius Tobiaš 960.
Karikovský 969.
Karlík Jakub 967.
Karlík z Nežetic Jiří LXVI, 254, 900; Sigmund Adam a Anna 537; Václav 565.
Karlíková Anna roz. z Gerštorfu 254.
Karlovi jič. 797.
z Karlovic Křištof 368.
Karlovský klášter v Praze XXIV, 641.
z Karlsbachu, viz Kergl.
Karlsperk (Kašperk) pís. 1201, 1202.
Karlštejn praž. CXLIX.
Karlšteinské děkanství XXIV, 407.
Karolides Daniel 967, 1086; Samuel 1036.
Karach (Karasy) lit. 845.
Kartaus (Čertorejsy, Čertousy) praž. 918.
Kartice (Chorotice) lit. 53.
Kartouský klášter ve Valdicích jič. 756, 772.
Kasalická z Kastie Žofie 373.
Kasanice časl. 186.
Kasejovice pís. 177.
Kasík Jeronym 1268.
Kassius Jan 1157.
z Kastie, viz Kasalická.
z Kasurydu, viz Eelingar.
Kašauer Kašpar 1036.
Kaše Jan 644; Matěj 1164.
Kašice (Kašice) žat. 86, 246.
Kašina (Kašna) hora pís. 649, 650.
Kaška Jan 1157.
Kaškovice bol. 537, 780.
Kašovice pís. 449.
Kašperský Adam 1164.
Kašperk, viz Karlsperk.
Kašperské Hory (Reichenšteinská Hora, Bergreichenstein) pís. 1201.
Kašice (Kašice) žat. 86, 246.
sv. Kateřina plz. 1057.
sv. Kateřina (Hora sv. Kateřiny, Katharinaberg) žat. 195.
Kateřina (Kateřinky) ehrud. 281.
Katharinaberg bol. 457.
Katolíků přtkré vystupování proti evangelickým XV, XVI.
Katov táb. 610.
Katovice pís. 38.
Katusice bol. 199.
Katzen Dorf žat. 1080.
Kauč (Kouč) Jan Hendrich CXXXIX; Petr XCVIII; viz též Kouč.
Kaučová Anna Marie roz. z Bejšova 7; Kateřina na Dubovicích LXXXIV.
Kandern, viz Chudarov 261.
Kauffer Jan LXI.
Kaul Abraham I, LVII.
Kautz viz Kouč.
Kavan Viktorýn a Marianna 1038.
Kavečko (Kavčí) táb. 1221.
Kavinová Dorota 1077.
Kavka, viz Říčanský z Říčan.
Kavka Daniel a Jan 960; Jan 1038; Karel 1124.
Kavka z Dubečku Václav Augustin 937, 994.
Kavková Kateřina 1075.
Kavrlík pís. 1201.
Kazda Augustin 1240.
Kaznějoves (Kazňov) plz. 358, 451.
Kbelnice jič. 536, 778; pís. 63.
Kbelský Jan Ctibor 1035.
Kbely plz. 587; praž. 519, 951.
Kdanice bol. 789.
Kdyně (Kdyň Nový, Neugedein) plz. 129.
Kebblany dvůr poplužní žat. 89.
Kebblany (ves zašlá) žat. 188, 189.
Keblice (Geblice) lit. 1116.
Kecelius Jiřík Mistr a Ludmila 1040.

- Kecl Hradecký Matěj 994.
 Keel (Ketzel) z Rottendorfu Jakub 395, 906.
 Keč z Kečova, viz Kočovský z Kočova.
 Kechel (Köchel) z Hollenšteina Adam 254; Jan CVII, 254, 1008, 1027, 1036.
 Kechlová z Hollenšteina Anna roz. z Kocinetu 256, 1027, 1030.
 Kej z Kejova, viz Kyj.
 Kejnice pls. 221.
 Kejžlice časl. 693.
 Kek z Schwarzbachu Ondřej 256.
 Kekryč David CXXXVII.
 Kekule ryt. ze Stradonic Albrecht 143, 256, 258, 259, 989; Vilém Diviš 256, 258, 259, 817; Vilém 256, 258; Purkhart a Jan Kašpar 258; Mikuláš 258, 259, 817, 1226, 1268; Jan 467; Jindřich 573; Petr 413; Václav 259, 998; Vilém, Albrecht a Jan Kašpar 258.
 Kekulová Lidmila roz. Sekerkova z Sedčic 256, 257; Majdalena a Markéta Alena roz. Vostrovceva z Královic 258.
 Kelbich z Ostrychu Jan 259.
 Kelbl z Geisingu (Gelbl z Keysinku) Adam 259; Bernard Adam a Václav mladší 260; Jan Heřman 261; Křištof CXXXIX; Petr, Otta, Rudolf, Jindřich, Petr a Jan Václav 262; Karel, Václav starší a Rudolf 263; Vilém 264; Václav CXLI, 817, 1150; Otta mladší, Václav starší, Jan a Rudolf 1268.
 Kelblová z Keysinku Estra, napotom Rašínová roz. Štampachova XCVII, 262, 457; Eva roz. Hruškova 260.
 Kelblova z Keysinku Anna Alžběta z Grinthalu, Majdalena a Eva Polyxena 260; Eva Hrušková 193.
 Keller Jiljí 1134; Martin 990.
 Kellerová Juliana 1124.
 Kemnice v Slezsku 760.
 Kempf Matyáš 1101.
 Kepler Jan matematik 737.
 Keppel Ludvík 1103.
 Kerbartice (ves zašlá) praž. 199.
 z Kerbic (Kürbitz) Jan Kašpar 261.
 Kergl z Karlspachu Jan 1172.
 Kerhartice chrud. 196.
 Kermas Ondřej 1036.
 Keřkov (ves zašlá, nyní dvůr) časl. 933.
 Kerpaum (Kerschbaum) bud. 655.
 Kesl (ves pustá) žat. 104.
 Kestřany pls. 149.
 Keteň jič. 721, 774.
 Ketovice (Kettowic, Chotěbudice) žat. 615.
 Ketten (Kotov), bol. 69.
 Key (Kyje) 530.
 z Keysinku (Geisinku), viz Kelbl
 Kfelir ze Zakšova (z Saxova, Kfel-ler von Sachsengrün) Jan Vilém 264; Vilém a Joachym Vilém 265; Zikmund Arnošt CXLI.
 Kfelirův provdaná z Lamingu 320; Anna Majdalena z Bukvic (Buková) 100; Anna Saloména Šimtingarova, potom Tucharová 592; Sabina Lochnarová z Palič 332.
 Khalart Jan a Kateřina 628.
 Khan z Belazy Jan Eusebius 116, 541, 545.
 Khanova z Belazy Františka Palfy hraběnka z Plassenšteina 545, 713.
 Khern (Göhren, Na Klinách) žat. 1149.
 Khern Michal CXIX, CXXI.
 Khiasl Jan Jakub 737.
 Khoau cheb. 591.
 Khol Urban Oldřich 1076.
 Khun, viz Khan.
 Khyn (Khün) z Khynu Baltasar CXXXVII; Kašpar a Maximilian 265; Kristian CXXXIX.
 Khynyk Nathanael 1230.
 Khysl, viz Kisl.
 Kilian Jan Chrys. 470.
 Kilmes Deutsch-, viz Chloumek 633.
 Kinclová z Píšteina, prve Kramarová Anna Marie 995.
 Kinigen Matyáš 967.
 Kinský, viz Vchynský z Vchynic.
 Kinsperk (Königsberg) cheb. XCIX, 156, 423, 1103.
 Kinžvart (Königswart) cheb. 928.
 Kippelt Václav 1152.
 z Kirbigsdorfu, viz Kitscher.
 Kirchberg cheb. 602.
 Kirchenbirk (Kyrberk) cheb. 176.
 Kirchgaertner Martin 960.
 Kirchmayer z Reichwic Jan LXXXIX, 265, 393, 817, 978, 1019, 1035; Jan Karel a Albrecht 266; Karel 266, 960; Valentyň (Faltýn) 266, 966.

Kirchmayerova z Reichwie Alžběta
Heidenová a Anežka 266; Anna
1080; Johanna Agrikolová 266.
z Kirchneru Michal Achac 468.
Kirstein František 1172.
Kisl (Khysl) hrabě z Gotsche Ja-
kub a Jan Jakub 353.
Kitlitzdorf (Citejcov) cheb. 635.
Kitscher z Kirbigsdorfu Jiří Vilém
a Anna Barbora Alžběta roz. ze
Štaršedl 627.
Kitzing Konstantin a Dorota, roz.
Schiffelova z Kamenné Vody
1152, 1153.
Klabavá (ves pustá) plz. 1203.
Kladenský z Kladna Jaroslav
CXXXVIII, 266.
Kladernby, viz Kladruby.
Kladivny (Kladiny) bud. 653.
z Kladna, viz Kladenský.
Kladno praž. CXLVIII.
Kladruby (Kladeruby) časl. 466,
699, hrad. 412.
Kladruby lit. 862, 863, pís. 38,
425, 1179. plz. ČL, praž. 127,
táb. 849, 896.
Kladsko 760.
Klanečná (Koučná) časl. 701.
z Klaršteina, viz Arnoldini.
z Klaršteina, viz Hartmann.
Kláster (Kloster) hrad. 682.
Kláster Hradiště, viz Hradiště
Kláster.
Kláster Hrob (Klostergrab) žat.
1080.
Kláster sv. Anny v Praze 295.
Kláster sv. Anny a sv. Vavřince
v Praze XXIV, 20, 246, 396, 433,
464.
Kláster Bronmovský XXIV. 470,
1047; viz též Brounov.
Kláster Břevňovský XXIV, 271,
464, 952; viz též Břevňov.
Kláster Doksanský XXIV. 470,
917, 1118; viz též Doksany.
Kláster dominikánský v Budějovi-
cích 902.
Kláster dominikánský sv. Maří
Majdaleny v Praze 141. 142.
Kláster Chotěšovský na Plzeňsku
XXIII, 931.
Kláster sv. Jakuba v Praze XXIV.
Kláster sv. Jana v Skále v Praze
XXIV, 934.
Kláster sv. Jiří v Praze XXIV. 20,
36, 66, 92, 236, 382, 426, 429,
504.

Kláster Karlovský v Praze XXIV,
641.
Kláster sv. Kateřiny v Praze XXIV,
961.
Kláster Mělnický XXIV, 1144.
Kláster Osecký XXIV, 91, 244,
369, 858, 1080.
Kláster Sedlecký XXIV, 1064.
Kláster Strahovský v Praze XXIV,
271, 584, 898, 942, 1001.
Kláster Světecký XXIV, 209, 369,
586, 858.
Kláster sv. Tomáše v Praze XXIV,
951.
Kláster Týnecký XXIV, 170.
Kláster Zahraňanský u Mostu XXIV,
34, 209.
Kláster Zbraslavský XXIV, 312,
324, 433.
Klásterec bol. 47, 831; viz též
Hradiště Kláster.
Klásterec (Klosterle) žat. 103.
Klásterský z Rosengarten Adam
522.
Klatovský Mikuláš LXXXII, 991;
Dorota LXXXII; Kateřina 992;
Václav 1124, 1134; Václav mladší
1259, 1263.
Klatovy plz. ČI, 548, 1104.
Klaus Matouš 1124, 1135; Vít 1198.
Klecánky praž. 32.
Klecl Baltazar 967.
Klečaty táb. 1241.
Kleingeorg Jan 1137.
Kleinhan žat. 195.
Kleinhempel Jiří 1198; Mikuláš
1199.
Kleinschlüssel lit. 775.
Kleinthal žat. 104.
Kleinweisel (Bělá Malá) bol. 883.
Klemny (Kleny, Chleny) hrad. 530.
Kleneč plz. 1056.
Klení (Klenná, Kleny) bud. 163,
411, 652.
Klenice hrad. 496, 707.
Klenná, viz Klení.
Klenoty zlaté 895.
Klenová praž. 21.
Klenové plz. 136.
z Klenového a z Janovic Jan XIX,
XXI, XXIII, XXV, 67, 218, 491;
Vilém XIX, XX, CX, CXIII,
215; Kateřina Běšínová 22; Re-
gina Kocová 272; viz též Kle-
novský.
Klenovice (Klenovka) ehrud. 572.
Klenovice pís. 650, táb. 389, 1210,
1222.

Klenovská z Klenového Dorota
Alžběta roz. Sudova z Řenec 578.

Klenovský z Klenového a z Janovic Jan mladší, Vilém mladší a Václav 267; viz též z Klenového.

Kleny, viz Klemny a Klení.

Kleštěnice praž. 407.

Kletec bud. 657.

Kletečná časl. 222, lit. 25, táb. 485.

Kletice pís. 334.

Klibr Mikuláš 974.

Kličany praž. 32.

Kličín žat. 188.

Kličnov bol. 604.

Kličov cheb. 605.

Kličov (Kýčovo) plz. 1056.

Kligen Jan 960.

Klikářovo plz. 279.

Klikošovská Anna 327.

Kliměnice táb. 482.

Klímová Dorota 1124.

Klimšovský dvůr hrad. 1077.

Klingenberg (Zvikov) pís. 649.

z Klinšteina (v. Klingenstein), viz Mičan a Škvorecký, též Kosovská.

z Klinšteina (Čeněk 527.

Kliny (Göhren, Khern) žat. 1149.

Klisín táb. 650.

Klisinec táb. 650.

Klíše (Kleische) lit. 262.

Klobicová Zuzanna 1029.

Kloboučnick Jan 1045; Pavel 1124.

Klobúky praž. 87.

Klodvík David 473.

Klokočí bol. 532.

Klokočná praž. 526.

Klokočov táb. 155.

Klokoty táb. 906, 1221, 1227.

Klomin (Chlumin) praž. 233.

Klopanov (Kropfetschlag) bud. 655.

Kloster (Kláster) hrad. 682.

Klostergrab (Kláster Hrob) žat. 1080.

Klosterle, viz Klásterec.

Klosterle Volf 1087.

Klouby dvůr táb. 155.

Klouzkov (Klouzkov, nyní (i)holna) dvůr hrad. 59, 566.

Kloušov plz. 267.

Kloušovice táb. 849.

Kluček (Klutschkau) žat. 181.

Klučov praž. 549, 526.

Klug Dionys 1116; Václav 1142, 1275.

Klugová Dorota 1142.

Kluk (Kluky) bol. 18, 782.

Kluk (Kluky) časl. 201.

Klukovská Anna 1036; Marianna 267.

Klukovský Matěj XXIV, 267, 992.

Kluky bol. 14, 766, 774, 793, 798; časl. 201, 343, 685, 702; hrad. 1070, pís. 650.

Kluky (Luky) bol. 17.

Klum (Chlum) časl. 703.

Klum (Chlum) lit. 845.

Klumschan (Chlumčany) žat. 284.

Klusák z Kostelce Albrecht mladší, Jan Oldřich, Mikuláš, Václav a Jiří Albrecht 267; Mikuláš, Ondřej Adam a Jaroslav 268; Adam a Jan Rudolf CXL; Jan Oldřich CXXXVIII; Mikuláš XLI, LXVII, 1268; Oldřich CXLI.

Kluský z Libodřic Václav 360.

Kly praž. 428.

Kmelišovice (Chmelištná, Chmelischen) žat. 615.

Kmentová Saloména 1013.

Kmentový Josef 960.

Kmetiněves (Kmetiňoves) praž. 183, 282.

Kmin bud. 351.

Kmotrová Ludmila 1186.

Knapěk Albrecht 1036.

Knapovec chrud. 196.

Kněhnice (Kněnice) cheb. 287.

Kneisl, viz Kneysl.

z Kneislšteina, viz Giglingar.

Knejlovský Jiřík 967.

Kněnice, viz Kněhnice.

Kněnice (ves zašlá) táb. 493.

Knericht Jan 1240.

Kneysl (Kneisl z Kneislšteina) Oldřich CXXI; viz též Giglingar.

Kněž (Kněže) časl. 61, 692.

Kněžekladno, viz Knížeklady.

Kněževes Veliká (Gross-Herradorf) praž. 282.

Kněžice jič. 529, 546, 785, žat. 626.

Kněžice malé (Herrnsdorf) bol. 84.

Knězičky (Kněžice) bol. 537, 780.

Knězičky jič. 597.

Kněžmost bol. 807.

Kniesar (Knisen) z Kobachu Melichar LXI; Martin 918.

Kníje (Knihy) plz. 338.

Knínice časl. 696.

Knínice horní a dolní jič. 535.

Knínické Hory časl. 696.

Kninský Jan 1141.

Knisen z Kobachu, viz Kniesar.

Knivíčky (Přivíčky, Kniebitschen) žat. 859.

Kníže Jakub 960.

Knížeklady (Kněžekladno) horní a dolní bud. 57, 1242.

Knobloch Pavel a Marianna 1011.

Knobloch z Knobelshofu Jan Zikmund 432.

Knobloch z Warnsdorfu Baltazar 268; Jan 269; Jan Křištof CXXXVIII, 270; Jan Zikmund 106, 432.

Knoblochová z Warnsdorfu Regina roz. z Lídlova 107.

Knot Jan XXXVI, 270, 955, 960.

Kňour Daniel 1164.

Knout Křištof Norbert CXXV.

Knovice (Knoviz) praž. 382, 1205. z Kobachu, viz Kniesar.

Kober z Koberperku Křištof starší XXIV, XXXIII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 118, 270, 947, 955, 1108; Křištof 270, 1027; Adam a Jan 270, 1031; Jan 938.

Koberová z Koberperku Anežka roz. z Rottenfeldu 270, 271, 1027, 1031; Prudencie Korálková 270, 1108; Kateřina 1031.

Koberov bol. 803, 844.

Koberovice časl. 222.

Kobík z Poříčan (z Poříče) Jan Jindřich CXXXVIII; Jan Oldřich 271; Oldřich CXLI.

Koblásko časl. 61.

Koblí (Koblno, Kolbendorf) jič. 708, 1238.

Koblic Ober- (Chobolice hořejší) lit. 233.

Koblnice (Kobylníky, Kobylnice) bol. 360.

Koblno, viz Koblí.

Kobyla cheb. 278.

Kobylí (Kobyly, Kobylyá) bol. 537, 780.

Kobylice jič. 787, 788.

Kobylí Hlava časl. 641.

Kobylisy praž. 68.

Kobylníky, praž. 94.

Koe z Dobřše Adam 1179; Adam Humprecht Fortunatus 274; Adam Havel 271, 319; Bohuslav 272, 273; Bohusoud 272, 273, 416, 1216; Dětleb (Dytleb) CXXXVII, 273, 1216; Dionys 756; Diviš 272, 273, 338, 1083; Diviš Albrecht 272; Jan Markvart CXXXVIII, 274; Jaroslav 579; Jindřich 271; Křištof 273, 274, 1216; Markvart a Milota 273, 1216; Václav XCVII, CXL, 273, 1216; Vilém 1216; Vilém Přib-

druh LXXII, 273, 274; Kocová z Dobřše Kateřina roz. z Bubna 273, 1108; Regina roz. z Klenového a Janovic 272; Salomena z Tábora na Bystřici XXVIII; Kocova Anna Veronika hraběnka z Turnu 273.

Kocbeří hrad. 412.

Kocenice (Chocenice) plz. 280.

Kocian Jakub 1156.

Koclířov (Kocléřov, Kötzensdorf) hrad. 479, 1062.

z Kocně, viz Skopek.

Kochovice, viz Chocenějovice.

Kocour z Votína Jan 275; Ondřej XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 274, 955; Kocourová Anna roz. Zvonařova z Cimberku 275.

Kocourková Anna 1031.

Kocourov bol. 794, časl. 466, 699, lit. 234, plz. 330.

Kocová, viz Koc z Dobřše.

Kočárek Zacharyáš 1037, 1263, 1275.

Kočice (pustiště) chrud. 1089.

Kočin bud. 351.

Kočka Matěj a Kateřina 1007; Pavel 1259.

Kočkov dvůr poplužní lit. 261.

Kočov (Chočov) táb. 341.

Kočov (Gotschau) cheb. 605.

Kočov (snad Kočov) žat. 209.

Kočovský z Kočova (Keč z Kečova, Köttscher v. Köttschau, Gotschau) Jan Václav 275; Jiří 276; z Kečova Anna Marie roz. Širntyngarova a Maria Amalia Perglarová z Perglasu 276; Anna Širntyngarová 590.

Kodauer Sebastian 1137.

Koderovský Blažej 960.

Kodetschlag (Kutešlag) bnd. 655.

Kodovo (Chodovo) plz. 1056.

Königsmark generál švédský LXXXI.

Kötzensdorf, viz Koclířov.

z Kohelova, viz Krysurk.

Kohler Matyáš 1138.

Kohling (Kohlung) cheb. 1136.

Kohout (měšťan Nymburský) 1164.

Kohout Havel 967.

Kohout z Lichtenfeldu Simeon 276, 955, 992; Daniel a Jan Maximilian 276; Daniel a Anna 1019; Kohoutova Dorota Karbanová 251, 276; Anna Itterová a Kateřina Rummerskircherová 986.

Kohoutek Jakub 1192.

- Kohút Matěj CXL.
 Kohoutov hrad. 412, 1096, 1098.
 Kohoutovice bol. 537, 794.
 Koch Antonín 987; Erhard 1102;
 Kašpar 848; Kašpar starší a Kašpar Melichar 1124; Mikuláš 1036; Zacharyáš 967.
 Koch z Kochthalu Daniel, Estera roz. Diblíková z Votína a Zuzanna Kuchyňková 1019.
 Kochan z Prachové M. Valentín XXXII, XXXVIII, LII, LIII, LV, 277, 947, 955; Kochanová Kateřina 277.
 Kochánek z Kochánku Jan Albrecht 1268; Tobiáš 278.
 Kochanková Marta LXXXIV.
 Kochanov časl. 639, 702, tab. 241.
 Kochanovice chrud. 254, 1089.
 z Kochthalu, viz Koch.
 Koctický Ondřej 400.
 Kojakovice bud. 657.
 Kočice tab. 1171, 1173.
 Koječín časl. 468.
 Koječín (Kojčín) pís. 1195.
 Kojetice lit. 561.
 Kojetice dvůr tab. 853.
 Kojetice (Kojetín) žat. 722.
 Kojetický (ves zašlá) bol. 538, 780.
 Kojetín tab. 647, 650.
 Kojkovice časl. 698.
 Kojkovičky (Kojkovice malé) časl. 698.
 Kojovice bol. 428.
 Koker (Kokoř) Ondřej Clement 1225.
 Kokočko (ves zašlá) plz. 1188.
 Kokonín (Kokomín, Kukan) Velký a Malý bol. 534, 805.
 Kokořin praž. 18, 782.
 Kokořov tvrz a dvůr poplužní plz. 357.
 Kokořov (ves zašlá) plz. 358.
 Kokořov Ondřej 1232.
 Kokořovec z Kokořova Křištof 44; Adam Jiří 278, 280, 448; Jiří 278, 280; Petr 278; Jan Adam na Prádle XLI. LXVII, 278, 280; Petr Jiří, Jan Vilém, Elena a Kateřina 279; Jan Jiří LXVII, 279; Jan Vilém. Křištof, Anna, Jiří Petr a Křištof Karel 279; Karel, Jiří Petr, Křištof Karel a Křištof nejstarší 280.
 z Kokořova Alena Sibyla Lapáčeková 321; Anna Bechyňová z Lažan 5; Elyna Mičánová 1275; Kateřina roz. z Svarova 280;
 Lidmila Žákovcová ze Žákavy 338.
 Kokoš Jiřík 364.
 Kokovice praž. 87.
 Koksclag (Košlag) bud. 394.
 Kokšín plz. 587.
 Kolář Bartoloměj Jan a Matěj 1164; Eliáš a Martin 1094; Jan 1192; Jiřík 1177; Vít 1157.
 Kolářová Anna 1200.
 Kolb Jan 1086.
 Kolben (Kolbendorf) jič. 683, 1238; viz též Kobli.
 z Kolberku Jan Wencelius CVII; viz též Wencelius a Wenzel z Kolsdorfu.
 Kolčava Tobiáš 967.
 Kolda Adam 1124; Tobiáš 1124, 1135.
 Koldín hrad. 327, 933.
 Koleč (Choleč) praž. 523.
 Kolenec bud. 657.
 Kolečo Zikmund 937.
 Kolečov cheb. 278.
 Kolečov veliký (Gross-Göllschau) žat. 285, 459.
 Kolečovice žat. 189.
 Kolečovský Adam 960.
 Kolchreiterová Alena z Valdu a Rychněvku a Alžběta LXXXIII; viz též Kalchreiter.
 Kolibov (Kolebov) lit. 1116.
 Količ (Kalling) bud. 655.
 Kolidius (Kolydinus) Václav 966, 992.
 Koliměřice (Koloměřice) bud. 1241.
 Kolín (Nový nad Labem) časl. (I. CII, CXLI, 268, 857, 1109, 1277.
 z Kolince, viz Hoffmann.
 Kolínec plz. 422.
 Kolinská Kateřina 1187.
 Kolinský Jan 1037.
 Kolišov tab. 892.
 Kolišov (Kulišov) tab. 1241.
 z Kolivé Hory, viz Hovortovský.
 z Kolivéhory, viz Jezbera.
 Kollin, viz Gollin.
 Kolné (Kolnej) bud. 350.
 Kolnice (Cholenice) dvůr jič. 787.
 Koloděje praž. 527, 549.
 Kololec (Kololeč) lit. 92.
 Koloměřice (Koliměřice) bud. 1241.
 Kolomuty bol. 1276.
 Kolóna z Felzu Linhart XLI; viz též z Felzu.
 z Koloredo Rudolf 554; viz též Colloredo.

- z Kolovrat Abdon 367; Abund a Eva 282; z Kolovrat Eva Harantová z Polžic 136; Kolovratová Alena na Svojkově LXXXIII; Alena roz. Berkovna 19; Alena z Rokyc 667; Alžběta roz. z Lobkovic 39; Anna Barbora a Markéta XCIV; Johanna roz. z Hochauzu 284; Judita roz. z Sternberka 149; Lidmila paní z Luk LXXXIV.
- z Kolovrat Bezdrůžický Jan 281, 666; Ludvík 280, 281, 666; Vilém Jindřich 281, 443, 943; Vladislav (Ladislav) Abdon Ludvíkovský 183, 282, 331; Bezdrůžická Bohuňka roz. Zárubova z Hustiřan 281; Eva Majdalena, potom z Schönkirchen a Marie Anežka 282; Johanna Mandalena 282, 283; Sidonie roz. Kaplířova 282.
- z Kolovrat Krakovský Abund 283; Arnošt Abund 1251; Bohuslav Jiří 273, 289; Jaroslav Křištof a Jiří Albrecht 283; Maximilian 283, 371; Vilém Albrecht 260, 1106; Kolovratová (Krakovská) Anna Maria na Šipech LXXXIII.
- z Kolovrat Libšteinský Albrecht 187, 687; Beneš 284, 286; Ferdinand 283; Heinrich (Jindřich) XIX, XXIII, LXXVII, LXXVIII, 38, 128, 149, 425, 464, 1022, 1217; Heralt Václav CXI, 283, 455, 514, 596; Jaroslav starší LXVII, 284, 286; Jaroslav Julius 285, 459, 693, 1183; Joachym 284, 286, 465, 817; Karel CXXXIX, 284, 286, 290; Mikuláš 208, 284; Oldřich 520; Vilém 824; Vilém Fridrich 289, 817, 1263; Zdeněk XXI, 709, 829, 934, 1220; Zdeněk Lev 177, 363, 364, 563, 751. Kolovratová Libšteinská Anna Marie roz. Cojonova z Felzu 290; Juliana roz. Šlikovna 290; Kateřina roz. Berkova z Dubé 286; Lucie Ottilie roz. z Martinie 281; z Kolovrat Libšteinská Anna Marie Waldšteínová, potom Melonová 806, 838; Anna Sidonie Colonová z Felzu a Markéta Kateřina 285; Zbinka Waldšteínová a Johanna Helena 287, 289.
- z Kolovrat Mašovský Jan CXXXVIII; Jan Beneš 599; Václav 599, 1268.
- z Kolovrat Novohradský Bohuslav Jiří 609, 872; Joachym XIX, 289, 368; Wolf 289; Zbyněk 290. Kolovratová Novohradská Kateřina Markéta 609; z Kolovrat Novohradská Lidmila Pechlerová 178; Marianna Morakšová 172.
- Kolovraty praž. 527.
- z Kolovsi, viz Kolský.
- Kolozruky (Kolosoruk, Koselruk, Kosloruk) žat. 138.
- z Kolsdorfu, viz Wencelinus a Wenzel.
- Kolsiniusová Anna 1021.
- Kolský z Kolovsi Jan 666, 1206.
- Kolta Daniel 967.
- Kolvin plz. 126.
- Kolydius (měšťan českobrodský) 1045.
- Kolyzka Kateřina 1187.
- Komárek Jan 1259.
- Komárov Hoření (ves pustá) bol. 532.
- Komárov (ves zašlá) časl. 692.
- Komárov hrad. 926, cheb. 278, jič. 776, praž. 406, 487.
- z Komárova, viz Pešík.
- z Komárova Anna Plotová z Konařin 498.
- z Komárova Dorota Mitrovská z Nemýšle 376.
- Komařice bud. 59.
- Komberk (Kumberk) tvrz a dvůr poplužní plz. 357, 358.
- Kombt (Chomouty) lit. 563.
- Komínek Jan 1092, 1124; Matěj 1094; Pavel 1032.
- Komínková Salomena 1097.
- Kommern (Kummern), viz Komořany.
- Kommissie hrdelní, konfiskační a jiné, viz Commissio executionis a t. d.
- Komorní Hrádek, viz Hrádek Komorní.
- Komorno plz. 280.
- Komorovice časl. 222.
- Komorako (ves zašlá) praž. 4.
- Komořanky 123.
- Komořany (Komořanky) praž. 639, 641.
- Komořany (Kummern, Kommern) žat. 369, 1149.
- Komořany (Mokořany?) žat. 313.
- Komotau, viz Chomůtov.
- Komouň (Kamouň, Komonín) lit. 54.
- Komušino pís. 425.

- Konarovský z Libanic (Libenie)**
 Jan 290, 913; Jaroslav 290, 1065.
 z Konařin, viz Plot.
Kondráče bud. 652.
Kondratce bud. 163, táb. 896.
Kondratice (Kundratice) táb. 212.
Konecchlumí jič. 778.
Konecchlumský z Konecchlumí
 (Konecchlumu) Vilém starší
 XXXI, XLVIII, LII, LV, 291,
 386; Konecchlumská Anna roz.
 z Remeru 291, 386.
Konějedský z Konojed Vojtěch
 LXVII; viz též Konojedský.
Koněprusy praž. 717.
Konfiskace I. 1547 za Ferdinanda I.
 XLV; viz též jednotlivá města.
Konfiskace Fridlandská 742.
Konfiskace v říši Německé 734—
 738.
Konfiskační komisse Fridlandská
 773; viz též Commissio Fridlan-
 dica.
Konice, viz Kounice.
Koniček Jan 1095.
**König z Königsfeldu (Kynyg z Ky-
 nysfeldu) Jan Karel** 251, 410,
 835.
 z Königeggů hraběnka Josefa roz.
 ze Solms 468.
Königinhof, viz Dvůr Králové.
Königsberg, viz Kinšperk.
 z Königsfeldu, viz König.
Königshain (Königshan, Kynyghan)
 jič. 683, 1239.
Königstättl, viz Králové Městec.
 z Königsteina, viz Štubík.
 z Königšteina Barbora Neumaye-
 rová z Winterberka 395.
Königswalde (Kynygswald) lit. 627.
Königswart, viz Kinžvart.
**Königswerth (Kunichswehr, Kü-
 nigswehr) cheb.** 600.
Köniková Anna 1031.
Konkovice (Chonikovice) časl. 702.
Konojedy lit. 291, praž. 526.
Konojedská Marie roz. z Solhauzu
 Mandalena, Lidmila a Anna Euse-
 bia 292.
Konojedský (Kunecký) z Konojeda
 a z Pojetic Albrecht 291.
Konopiště (Hanfstengel) táb. 150,
 767.
Konopišťský, viz z Sternberka.
Konratslag (Kainretschlag) bud.
 666.
Konvalinka Václav 1093.
Kopáčov cheb. 624.
Kopaniny hrad. 1097.
Kopec veselý (ves zašlá) chrud.
 522.
Kopeč praž. 429.
Kopeček hrad. 1072.
 z Kopečku, viz Hanžburský.
Kopidlanský z Kopidlna Jan 292.
Kopidlna jič. 764, 765, 779, 782,
 783, 792.
 z Kopidlna Zikmund 533.
 z Kopidlna, viz Straník.
Kopist Česká lit. 470.
Kopist (Kopišť) Německá lit. 1118.
Kopisty (Kopitz) žat. 1149.
Koporeč žat. 1149.
Koprník bol. 249, 807, 843.
Kopřiva Jan, Matěj a Ondřej 1125.
Kopřiva Matěj 1045; Samuel 1135.
Kopřivka Majdalena 1110.
Koptiška Barbora 1187.
Kopytář Matěj 960.
**Korákov (ves zašlá, nyní dvůr po-
 plušní) bud.** 58.
Korálek z Těšetina Daniel 1060,
 1106, 1107.
Korálková z Tešina Prudencie roz.
Kobrova z Kobersperku 1108.
Koranda Fridrich 1011.
Korbel Pavel 1097.
Körbic, viz Krbice.
Korce (Kortí, Kortschen) bol. 18,
 782.
Korcová Dorota 1258.
Kordes Daniel 960.
Kordule ze Sloupna Purkhart CXL:
 Jan Purkhart 25, 292, 376, 568,
 596, 636; Jindřich 568; Sigmund
 Jindřich 293, 568; Sigmund Ka-
 rel 568. Kordulová Eva roz.
 Lehnarka 568; Kateřina Markéta
 Straková z Nedabylic 293, 567;
 Markéta roz. z Říčan 455; Ve-
 ronika roz. Kapounova z Svoj-
 kova 292.
Korec Adam 1258.
Koreč (ves zašlá) táb. 1171.
Korejtka (Korytko) plz. 358.
**Korka Cholovský z Korkyně Lin-
 hart** 295, 309, 323, 709, 713.
 z Korkyně, viz Korka a Zněšovský.
Kornatice plz. 280.
Körner Tomáš 1199.
Kornhaus (Měec) praž. 616.
 z Kornic, viz Sobek.
Koroděje (Korojedy) cheb. 605.
Koronino (Koronín) z Proban Jan
 Petr 866.
Koroseky bud. XVIII, 274.

- Korotice časl. 455, 1050, 1270.
 Korouhev chrud. 281, 1191.
 Korouhový Jan 1033.
 Korutan Pavel 1089.
 Korycany praž. 951.
 Koryta plz. 416.
 Koryta dvůr poplužní žat. 912.
 Korytany (Koryta) a Podkorytany plz. 1057.
 Korytanská Majdalena 977.
 Korytko (Korejtká) plz. 358.
 Koryto bol. 12.
 z Kořen Harant Václav 625.
 na Kofeně dvůr poplužní chrud. 195.
 Kořenice časl. 169.
 Kořenská z Terešova Anna Celarová 56, 213; Anna roz. z Velešlavína 309; Anna Zuzana roz. Čabelická ze Soutic 304; Barbora roz. z Rohatec 293; Lidmila roz. z Proseče 132.
 Kořenský z Terešova Adam Alexandr 515; Bohumil 293; Bohuslav CXXXVII; Jan Antonín 207; Jan Jindřich a Jobst CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Josue 85, 242, 495, 851, 1245; Karel CXXXIX; Karel Markvart CXXXIX, 294; Lukáš 6; Petr CXL; Petr Vok CXL, 294; Sebastian 1248; Václav 6, 411; Zdeněk LXVII, CXLI, 298; Chbor, Jiří starší, Karel, Jiří mladší, Josue a Lukáš 294, 658.
 Kos Ondřej 1125.
 Kosetice (ves zašlá) žat. 1254.
 Kosinová Veronika 826, 967.
 Kosmačov plz. 561.
 z Kosmačova, viz Hostounský.
 z Kosmačova Egnar Adam CXXXVIII.
 Kosmice (Kozmice) táb. 849.
 Kosmický Jan 1012.
 Kosmonosy bol. 159, 843.
 Kosnovice, viz Kočnovice.
 Kosobody (Gossawoda) žat. 284.
 Kosobudy táb. 650.
 Kosor praž. 934.
 Kosořice bol. 832.
 Kosořin chrud. 933.
 Kosová Hora táb. 492, 767.
 Kosovská z Klinšteina Dorota 487.
 Kost bol. 764, 789.
 z Kostece, viz Klusák.
 z Kostece, viz Koutský.
 Kostelec (podolský) bud. 657.
 Kostelec hrad. 530, již. 721, 774, lit. 7, pis. 647, 648, praž. 669, táb. 153.
 Kostelec červený hrad. 447.
 Kostelee nad Černými lesy praž. 526, 549, 767.
 Kostelec nad Orlicí hrad. CXLIX.
 Kostelec Podolský tvrz a dvůr poplužní táb. 893.
 Kostelec nad Sázavou, hrad pustý, táb. 150.
 Kostelecký Simeon 891.
 Kostelecký ze Sládova (Sádlova) Jan nejstarší 294.
 Kostelík (Weisskirchen) lit. 117, 506.
 Kostenblatt, viz Kostomlaty.
 Kostka z Postupic Bohuš 1154.
 Kostnar z N. Jan 296.
 Kostomlatský, viz Vřesovec z Vřesovic.
 Kostomlaty (Kostenblatt) žat. 914.
 Kostrčany cheb. 143, 624.
 Kostrice bol. 12, 765, 766, 799.
 Košatecká Anna 1012, 1036.
 Košatecký Martin 1012.
 Košatky bol. CXLIX.
 Košenice (ves zašlá) plz. 1056.
 Košetice časl. 21.
 Košetice (ves zašlá) plz. 358.
 Košetický z Horek Jiří CXXIX, 295, 966, 992, 1176; Joachym CXXXIX, 296; Václav Ferdinand 296; Košetická Alžběta Kurzbachová z Trachmburku 295.
 Košice časl. 16, táb. 610, 1222, 1223, 1229.
 Košíře praž. 504.
 Košlák bud. 394.
 Košlany (přívaz s krčmou) chrud. 1089.
 Košová bol. 604.
 Košťál Petr 1074, 1075.
 Košťálov (Gotschallings) bud. 394.
 Košťálov lit. 685, 705, 855.
 Košťálov lit. 196.
 Košťálov Mladý a Starý lit. 196.
 Košice lit. 200, 263, 613, 864.
 Košumberk chrud. 517.
 Kotaneč (Kotantschen) plz. 288.
 Kotauer Sebastian 1137.
 Kotčí chrud. 1089.
 Kotek Jiřík 1192.
 Kotely (Kotelice, Kutlic) lit. 913.
 Koteschau (Chotěšov) žat. 284.
 Kotigan (Gottigan) cheb. 423.
 Kotopěky (Kotopeky, Kotopety) praž. 407, 487.

- Kotoučov časl. 41, 688.
 Kotousov plz. 280.
 Kotov (Ketten) bol. 69.
 Kotovice plz. 267.
 Köttscher von Köttschau, viz Kočovský z Kočova.
 Kotulínská z Kotulína Majdalena Andělina, roz. Grodecká z Grodec 801, 927.
 Kotulinský z Kotulína a z Křižkovic Kristof 571; Kristof Ferdinand 801, 804.
 Kotva z Freifeldu Jan Ctibor 843; Ondřej XCV, XCVI, CVII, CXXXIV.
 Kotvice (Chotovice, Chotějovice) již. 837, 838.
 Kotvice lit. 563.
 Kotvice z Kotvic Jifi a Markéta roz. z Vrtby 879; Kašpar Kristof a Kateřina roz. z Nostic 296.
 Kotvina žat. 623.
 Kötzelsdorf, viz Koelřov.
 Kouč (Kauč, Kautz) z Kouče Jan Oldřich 296; Petr, Jan Oldřich, Karel a Jetřich 297; Adam 297, 817; Jan Jindřich CXXXIX, 297, 817; Petr XCVIII, 293, 817; Oldřich 298; Koučová Anna, potom Rašihová 297.
 Koučná (Klanečná) časl. 701.
 Koudelovský dvůr časl. 689.
 Koukol Jiří 1034; Matěj 960, 973.
 Koukolský Martin 1017.
 z Kounic, viz Štos.
 z Kounic sv. pán 737.
 z Kounic Karel a Alžběta roz. ze Sezimova Ouští 507.
 z Kounic Anna Marie Pecingarová z Bydžína 414.
 z Kounic Marie z Hodic, potom z Hohenlohe 870.
 Kounice (Konice) časl. 697.
 Kounice praž. 685, 703, 704, 763, 1041.
 Kounov hrad. 682, praž. 396, 819.
 Kounovský, viz Nostic z Nostic.
 Koutim časl. XCIX, 1111, 1277.
 Koutimský Jan 1068.
 Kousek ze Sobětíček Daniel 298, 817; Jakub 298, 566, 1108; Jindřich, Vilém a Daniel 298; Vilém Daniel, Albrecht, Hynek, Jindřich Jaroslav, Jan Adam a Vilém 299.
 Kouseková Ludmila roz. Myslíkova z Híršova 1108.
 Koutek Matěj 1163.
 Koutek Václav 1275.
 Koutek Nečanský z Minic Václav 36; Vojtěch 251.
 Koutný Lorenz 967, 1019.
 Koutská Johanna 1019.
 Koutská z Jenšteina Kateřina roz. Huberova z Riesenpachu (Rosenpachu) 299, 1020.
 Koutský Václav LXXVII.
 Koutský z Jenšteina Vojtěch starší LXXXVII, 299, 817, 992, 1031, 1036; Vojtěch mladší 299, 817, 966, 1020, 1036.
 Koutský z Kostelce Jaroslav 299.
 Kouty bol. 532, časl. 702.
 Kouty (Kanth) plz. 129, 304, 817.
 Kovač již. 778.
 Kovačovský Václav 1048.
 Kovanda, viz Koranda.
 Kovanda Tomáš 960.
 Kovanka z Bngery Anna Voršila 295.
 Kovanino pís. 490.
 Kovář Havel 1125; Matouš 1045.
 Kovářov chrud. 923, táb. 647, 648.
 Kovařovice praž. 379.
 Kozák Jan 1036.
 Kozákov bol. 532, 534.
 Kozarek Samuel 1095.
 Kozarovice pís. 650.
 Kozel Bartoloměj 1192; Jakub 966; Zikmund 1067.
 Kozel z Peclínovce Jakub 941, 980; Jan Cyprian 301; Jindřich XLVIII, LIII, LV, 300, 965; Lidmila roz. Hrušková 300.
 Kozel z Rozentalu (Reyzentalu) Karel CXXXIX; Zikmund 1063.
 Kozelka z Hřivie Jan CXXXVIII; Litold (Lipold) 301, 817; Lytkýř 910; Mikuláš 301, 490; Václav 301.
 Kozelková Eustachia na Markvartcích LXXXIII.
 Kozíčin praž. 1196.
 Kozířbety, zámek pustý, táb. 345.
 Kozín táb. 176.
 Kozinec praž. 282.
 Kozínoba (Ziegenfuss) chrud. 195.
 Kozlany plz. 459, 675.
 Kozlé pís. 647, 648, 650.
 Kozlí, zámek pustý, táb. 150.
 Kozlov časl. 696.
 Kozlov Kosslan) cheb. 728.
 Kozlov (Gossau) žat. 599, 943.
 Kozlovská Kateřina LXXXIV.
 Kozlovský z Kozlova Hynek 82, 302.

- Kozly čásl. 696, pís. 1179, žat. 205.
 Kozly (Kosel) lit. 845.
 Kozly Hořejší pís. 67.
 Kozmánek Ludmila 1097.
 Kozmice bol. 46, táb. 151. 557.
 Kozmický, viz Kosmický.
 Kozohlody (Kozohlady) čásl. 695.
 Kozojedský Šimon 711.
 Kozojedy plz. 33, praž. 526.
 Kozojedy a Kozojedky (Kozojidky) jič. 529, 546.
 Kozolupy praž. 165.
 Kozominy praž. 930.
 Kozovazy praž. 704, 705.
 Koželuhová Ludmila 1038.
 Krabčice hrad. 400, 1096.
 Krabicová Anna 714.
 Kračice pís. 1179.
 Kračin cheb. 14.
 Kraft z Laemmersdorfu Hendrich 679.
 Krainhof cheb. 156, 1103.
 Krajít z Krajku Adam, Jindřich a Joachym 99; Adam 159; Volf mladší 411.
 Krajítkova z Krajku Alžběta Vchynská z Vchynic 218, 219, 834; Barbora, Markéta svihovská a Marta roz. z Veselice 159.
 Krajníčko (Kraničko) pís. 1195.
 Krakov praž. 935.
 Krakovčice bud. 58.
 Krakovec praž. 856.
 Krakovský, viz z Kolovrat.
 Král Kašpar 1125; Matyáš 992, 1036.
 Král z Dobré Vúdy (Dobrévody) Jan LXXVII, 302, 809, 1268; Jaroslav 140; Václav CXL, 302; Králova Beatrice Marie, Mandalena, Justýna, Johanna a Alena 302; Králová Alena Kateřina roz. Litická z Šonova, potom Dohalská 302.
 z Králce (Eliščin) Jan a Eliška 1259.
 Králíček Jakub 960, 1093; Matěj 1093.
 Králík Václav 1159.
 Králíky (Kručich, Grulich) hrad. CXLIX, 159.
 Králíky (Kralice, Králíčky) jič. 788, 941.
 Králová Dorota 1034.
 Králové Hradec, viz Hradec Králové.
 Králové Městec (Königstadt, Ky-nigafeld) jič. 528.
 z Kralovic, viz Vostrovce.
 z Kralovic Anastasia Viňhová 878.
 z Kralovic Dorota Štěllová z Rokyc 574.
 Kralovice praž. 431, 472, 1205.
 Kralovice hořejší čásl. 441.
 Kralovice Cinadrový plz. 128.
 Kralovický Jiřík 1109, 1258.
 Kralovský hvozď pís. CXLIX.
 Kralup Baltazar 1125.
 Kralupy žat. 102, 607.
 Králův Dvůr praž. CXLIX.
 Krambe Kašpar 1259.
 Kramerová, potom Kinclová z Píštejna Anna Marie 995.
 Kramic, viz Chrámece.
 Kramolín bud. 657, plz. 130, 1059.
 Kramolná hrad. 530.
 Kranešov (Granesan) cheb. 1135.
 Kraničko (Krajníčko) pís. 1195.
 Kranz Bartoloměj 960.
 Krapotín (Rapotín Velký, Gross-Gropitzreith) cheb. 265.
 Krása Jan 1037.
 Kraselov (Krasilau) pís. 36.
 Krasikovice táb. 1171, 1173.
 Kraskov čásl. 461.
 Kraslice (Grasslitz) cheb. CL.
 Krásná (Krášňoves) bol. 199.
 Krásná (Krassa). viz Chrástná.
 Krásná Hora táb. XXIII, čásl. 701.
 Krásná Lipa (Šilindov, Schönlinde) lit. 867.
 Krásné chrud. 923.
 z Krásné Hory, viz House.
 Krasnov bol. 533.
 Krásný Dvoreček (Schönhöfel) žat. 1100.
 Krásný dvůr (Schönhof) žat. 727.
 Krásný Křištof 126.
 Krasoňov čásl. 222.
 Krasoňovice čásl. 572.
 Krasoňovičky (Krasoňovice) čásl. 16, 1063.
 Krašovice pís. 654.
 Krašov plz. 33, 278, 357, 448.
 Krašovice plz. 338, 358.
 Kráštovice (Chrástovice) plz. 288.
 Krátký Jan 1045.
 Krátká Dlouhá čásl. 933.
 Kratochvíle Adam 1165; Jan 960; Martin 1024.
 Kratonohy (Kratenau) hrad. 76.
 Kratz, viz Kráz.
 Kraus Bartoloměj 973; Jan 1133; Mojžíš 1103.
 Krausse Baltasar 1244.
 Kravín (ves zašlá) táb. 1221.

- Kraz David 1243.
 Kraz z Schaerfenšteina hrabě Jan Filip 58, 97, 129, 303, 338, 817, 873, 874, 1059; Jan Antonín, Karel Fridrich a Adam Jetřich 305; Hanibal a Hugo Filip 306.
- Krazová z Schaerfenšteina Anna Alžběta roz. Colonova z Felzu 98, 304, 305, 1007.
- Krbice (Körbic) žat. 622.
 Krbice malá (Krhovice) žat. 623.
 Krč praž. 476, 950.
 Krč Nová praž. 951.
 Krčín hrad. 637, 681.
 Krčkovice bol. 532.
 Krémař Jan 960.
 Kreibice (Křipská) viz Chřibská.
 z Kreilsheimu Eva Regina roz. Jörgrova 222.
 Krejčice pís. 349, 852.
 Krejsa Šimon 1076.
 Krejšanová Dorota roz. Mirkova ze Solopisk 373.
 Kremer z Uninova Matyáš 987.
 z Kremsmünstru opat Antonín XCV, 737.
 Kretschmer Salomon 1240.
 Kreuzberg, viz Krucenburk.
 Kreuzweg, viz Křížatky.
 Krezlova Zuzanna Hoffmannová z Šenhofu 157.
 Krhovice (Krbice Malá) žat. 623.
 Krehleby čásl. 576, 685, 690, 691, 762, 1089, 1163, táb. 385.
 Kriegern, viz Kryry.
 Kriegová Marie Salomena roz. Bukovská 799.
 Kriesdorf, viz Křížany.
 Krinsdorf jič. 683, 1239, žat. 1080.
 Krňany táb. 153.
 z Krňova markrabě 732, 855.
 Krňovice hrad. 682.
 Krnsko bol. 842.
 Krocyn Martin 1219.
 Krochvice (Chrochvice) lit. 53.
 Krol Jiřík 1125.
 Kroměšín čásl. 441.
 Kroměříž na Moravě 732.
 z Kronbergu sv. pán Filip Adam 587.
 Krondorf žat. 624.
 Kronenbergová z Kobersbergu Mandaléna Zygelová 937.
 Kronenbergová Majdalena, potom Podkotská, roz. Ledčanská z Popic 324.
 Kronenperker z Kronenperku (Kronenberger, Kronberger) Křištof a Samuel 309, 818; Křištof 993, 1009, 1036; Samuel 905, 978, 1029, 1035, viz též Gronenperger a Gronoberger.
 Kronenperkrová Anna roz. z Tiefenthalu 309.
 Kronfellern, viz Dasny.
 Kronstadt, viz Kunštat.
 Kropáčová Dorota 1031.
 Kropáčovský dům v Praze 476.
 Kropf Jiřík 1067.
 Kropfetschlag (Klopanov) bud. 655.
 Krossendorf lit. 196.
 Krošice (Gröglic) lit. 53.
 z Krošvic Zuzana Oršínovská z Fürstenfeldu 402.
 Krotá (Hrádek, Grottau) bol. 69.
 Krottensee cheb. 123, 815.
 Krotko Jan 475.
 Krouh (Kruh) bol. 18.
 Krožov, viz Chraštany.
 Krpy praž. 199.
 Krsice pís. XVIII, 71.
 Křsmole jič. 536, 778.
 Křáňák z Božetína Petr 1223.
 Křšovský Jakub CVII, 1096; Jiti 1036.
 Křšovský z Chodova Jakub 1003.
 Krty (Gerten) žat. 284, 620.
 Krucenburk (Krucemburk, Kreuzberg) čásl. 572.
 z Krucenburku, viz Rožovský.
 Krucifix na mostě Pražském 839.
 Kruh (Krouh) bol. 18.
 Kruh (Kruhy) jič. 536, 778.
 Krulichová Dorota 979.
 Krumfus Gottfried CXXXVII; Linhart CXXXIX.
 Krumlov (Český) bud. CXLIX, 274, 840, 876.
 Krumlovská (Hrubešová) Anna 1017.
 Krumlovská Estera, prve Kutnarová 316, 1031.
 Krumlovský Šimon 316, 1035.
 Krumpach (Grumpach) z Dorendorfu a Biskupova Hendrich a Johanna roz. Dentulinova z Tettelšteina 993.
 Krunwald (Grünwald) táb. 850.
 Krupá čásl. 1063, praž. 1041.
 Krupa dolní a horní bol. 14, 775.
 Krupa dolní a horní čásl. 692.
 Krupec (Krupa, Kruppei) žat. 859.
 Krupka (Graupen) lit. XXV, 1116.
 Krupšín (ves zaniklá) čásl. 1050.
 Krupnice žat. 624.
 Krupý z Probluze Albrecht 310.

- Krusvičany táb. 151.
 Krušec dolní (Unter-Körnsalz) pís.
 56, 409.
 Krušovice praž. CXLVIII, 911.
 Krutěnice plz. 450.
 Kružín (pustina) cheb. 624.
 Kry (Kř, Gry) hrad. 530.
 Krybl Kašpar 320.
 Krychnov časl. 378, 1111.
 Kryma (Křimov) žat. 1085.
 Kryn (Saehsengrün, Zakšov) žat.
 599.
 Krynes z Červeného dvoru Jan a
 Joachym 1149.
 Krynles (Grünlas) žat. 599.
 Krynadorf (Kriesdorf), viz Křizany.
 Kryry (Kriegeru) žat. 286.
 Krysa Jan 960.
 Krysl Jan Křištof 1005.
 Krystmon Lorenc 960.
 Krystýn, viz Kryšpín.
 Krysuk z Kohelova Zikmund 1019.
 Kryšpín (Krystýn) Ambrož 993,
 1020; Jan 998, 1086; Václav 993.
 Kryštofor Jan 1054.
 Krabicová Anna, potom Malovcová
 roz. Trídvořská 714, 715.
 Krakov plz. 330.
 Křebfany plz. 381.
 Křečov, hrad pustý žat. 86.
 Křečovo (Křečov) plz. 467.
 Křečovice táb. 155.
 Křečovský z Křečovic Jan Kašpar
 CXXXIX, 306, 1268.
 Křechoř (Křečoř) časl. 42.
 Křekovice plz. 396.
 Křelina (Chřelina) jič. 721, 774.
 Křelovice (Chřelovice) táb. 485.
 Křemenice táb. 363.
 Křemýš (Křemuž) žat. 239, 910.
 Křemže bud. 274.
 Křenice, viz Chřenice.
 Křeničná praž. 934.
 Křenov, dvůr poplužní, bol. 777;
 viz též Chřenovy.
 Křenovice, viz Chřenovice.
 Křenovice (Chřenovice) časl. 696.
 Křenovy plz. 607.
 Křepelka Jiřík 1092.
 Křepice (Chřepice, Kühberg) plz.
 136.
 Křepín, viz Chřepiny.
 Křesetice časl. 1063.
 Křestánek Křištof 1094.
 Křeslice (Křislice) jič. 926.
 Křesín bud. 350.
 Křesín dvůr bud. 351.
 Křesice jič. 787, lit. 58, 1118.
 Křesín časl. 843.
 Křesov lit. 884.
 Křič (Chříc) plz. CXLVIII, 675.
 Křičov jič. 788, 806, 940.
 Křída bol. 14, 775.
 Křimice plz. CL.
 Křimin (ves zaniklá) praž. 527.
 Křimov (Kryma) žat. 1085.
 Křinec bol. 767, 833.
 Křinecký z Ronova Albrecht 810,
 1268; Albrecht Gottfrid 810;
 Bohuslav 308; Jan 533, 810; Jan
 Albrecht starší 306, 308; Jan
 Albrecht mladší 307; Jindřich
 308; Jiří 307, 308, 818, 1268;
 Karel Jindřich 306, 529; Šťastný
 528.
 Křinecká z Ronova Beatrice, po-
 tom Lobkovicová roz. z Silber-
 šteina 308, 1239, 1268; Kate-
 řina roz. Kapounova z Svojkova
 LXXXIV, 306; Žofie roz. z Lu-
 kavie 308.
 Křinecká z Ronova Barbora Haran-
 tová z Polžic, Helena Sternber-
 ková a Kateřina 810; Bohuňka
 Rašínová z Ryzmburka 456; Ka-
 teřina hraběnka z Waldšteina
 303; Johanna a Marie Magda-
 lena Slavatová 307.
 Křípecký Jan 1037.
 Křípská, viz Chřibská.
 Křislice (Křeslice) jič. 926.
 Kříše plz. 67.
 Křičov praž. 584.
 Křivá praž. 21.
 Křivá ves, viz Křiváček.
 Křiva Matěj 1192.
 Křiváček (Křivá ves) praž. 379.
 Křivaň (Skřivany) praž. 527.
 Křivany (Skřivany) jič. 787, 788,
 936.
 Křivé (ves zašlá) časl. 938.
 Křivenice praž. 7—9.
 Křivice hrad. 682.
 Křivka Martin 1045.
 Křivoklát praž. CXLVIII, 399, 400.
 Křivsoudov časl. 573.
 Kříž Jan 960, 997, 1035; Matouš
 1036.
 sv. Kříž (Heiligenkreuz) cheb. 591.
 sv. Kříž tvrz s dvorem poplužním
 plz. 319.
 Křížanov hrad. 530, táb. 650.
 Křížanovice chrud. 923.
 Křížanovská Alžběta 1069.
 Křížany (Krynsdorf, Kriesdorf) bol.
 84.

- Křížatky (Kreuzweg) žat. 1149.
 sv. Kříže Újezd plz. 127; viz též
 Újezd Chodový.
 Kříženec cheb. 605.
 Kříženec (Kříšenec, ves zašlá) jič.
 787.
 z Křížkovic, viz Kotulinský.
 z Křížkovic, viz Zastupa.
 Křížkovský z N. Jan 308.
 Křížky bol. 780.
 Křížov táb. 516, 1222.
 Křížovnický špitál v Praze XXIV,
 246, 267, 331, 369, 429, 432, 433,
 949, 951.
 Křovice (ves zašlá) praž. 505, 507.
 Křtění Jan a Bartoloměj 1125.
 Křtění (Třtění) žat. 91.
 Křtěňovice táb. 112, 498.
 Ksyňy časl. 439, 640, 641.
 Kšely praž. 519, 1041.
 Ktova bol. 535.
 Kubata Zacharyáš 1095.
 Kubie Mikuláš 960.
 Kubín Josef XLVIII, LI, LVI, 1268.
 Kubsch Krištof 1152, 1153.
 Kubschová Barbora a Maria 1152.
 Kuciny plz. 669.
 Kučer táb. 649, 650.
 Kučera (měšťan Českobrodský)
 1045.
 Kučera Jan 1095.
 Kučery dvůr časl. 388.
 z Kufsteina hraběnka Maximiliana
 Eleonora roz. z Švamberka 661.
 Kühn Adam a Jiří 1240.
 z Künel Baltasar Leopold 829.
 Kuhra, viz Korouhev.
 Kuchař Jiří Jan 1028.
 Kuchařík Malý praž. 324.
 Kuchyňka Samuel 1092; Václav
 1020.
 Kuchyňková Zuzanna roz. Kochová
 z Kochthalu 1019, 1020.
 Kukla z Tangeperku (Tannenberg)
 David 310, 371, 818, 987, 1031,
 1035.
 Kuklová Dorota 1031.
 Kukleny hrad. 1070.
 Kul z Reibsdorfu Václav 310.
 Kule Jan 1092.
 Kulejovský z N. Jan Zdeněk 311.
 Kulhánek Martin 1260.
 Kulhavý Martin 1031; Valentýn
 1125.
 Kulišov (Kolišov) táb. 1241.
 Kulm, viz Chlumec.
 Kulovna z Choteče, viz Jestřibská
 z Risenburka.
 Kumberk, viz Komberk.
 Kumburk jič. 535, 544, 546, 553,
 764, 765, 776, 777, 778, 779, 798,
 800.
 Kummern (Kommern, Komořany)
 žat. 1149.
 Kumpolec (Gumpolec) cheb. 606.
 Kumpoltice (Gumplice) lit. 53.
 Kun (Kain) bud. 394.
 Kuna Martin 1097.
 Kunaš z Kraselova a Kunašova Do-
 rota Pešíková 425.
 Kunaš z Machovic Adam Chval
 311, 888; Beneš (Benedikt) Vy-
 šata 311; Jiří a Jindřich Václav
 CXXXVII, 812; Joachym Jiří
 CXXXIX; Vilém 312.
 Kunašová z Machovic Anna roz.
 z Hřeben 720; Eusebia Poly-
 xena roz. Vojířova z Prodivce
 311, 888; Johanna roz. z Vrabí
 312.
 Kunašová z Machovic Anna 888;
 Markéta Bejšovcová z Bejšova
 7; Marie Bejšovcová z Bejšova
 a Majdalena Tuněchodská z Pa-
 běžovic 720; Marianna Brygida
 Libovická z Libovice 311.
 Kunčice hrad. 412, 1071.
 Kunčice (Pelzdorf, Perlsdorf) jič.
 785.
 Kunčina (Kunčinaves) hrad. 23.
 Kundmann Silvester 1152, 1153.
 z Kundratic Henerová Judita 459.
 Kundratic jič. 778, lit. 1116, táb.
 489.
 Kunějovice plz. 358.
 Kunějovice, viz Kuňovice.
 Kunémil časl. 702, 1050.
 Kuneš z Lukovec (z Lukavce, z Lu-
 kavce) Jan CXXXVIII, 794, 796;
 Jiří Dipolt CXXXVII, 1269; Mi-
 kuláš 1269; Václav 191.
 Kunešová z Lukovec Kunigunda
 roz. z Berbiadorfu XXIV.
 CXXXIX, 12, 312, 362; Dorota
 roz. Kaplířova 240.
 Kunice praž. 527.
 Kunichawehr (Künigawehr, Könige-
 werth) cheb. 600.
 Kunin dvůr poplužní táb. 93.
 Kunnersdorf bol. 457, lit. 53, 637,
 867, žat. 369.
 Kunov žat. 104.
 Kunowald (Kunwalden) bol. 84.
 z Kunovic Arkleb Jan a Jetřich
 151; Bohuška Žerotinská a Marie
 Majdalena 151.

- z Kuňovic (Kaunie) Kuna roz.
 z Dubé a Lippého Johanna 187.
 Kuňovice (Kunějovice) plz. 357,
 358.
 Kunrad im Landt 968.
 Kunratice praž. CXLIX.
 Kunrenth horní chob. 1082.
 Kunstberk bol. 19, 832, 833.
 Kunšová Dorota roz. Kaplířova
 240; viz též Kunešová.
 Kunštát hrad. 886.
 Kunštát na horách (Vracov, Kron-
 stadt) hrad. 886.
 Kunstat (městán Českobrodský)
 1045.
 Kunšvald chrud. 196.
 Kuntz Jan 1103.
 Kuntze Jakub 1244.
 Kunwalden (Kunowald) bol. 84.
 z Kunvaldu, viz Vražda.
 Kunžak bud. CXLIX.
 Kunžvart pls. 289.
 Kuran (Kuhra), viz Korouhev.
 z Kürnberg, viz z Kerbic.
 Kurbiczer Kašpar a Sabina 1102.
 Kurcová hraběnka Teresie Markéta
 z Schönkirchen, potom Defoursová
 811.
 Kurda Jan 1094.
 Kurfürst, viz Stuchlík.
 Kurka mlýn časl. 692.
 Kurková Marie 1260.
 Kurovodice bol. 604, 766, 790, 798,
 807.
 Kurz ze Senftenau Ferdinand Sig-
 mund 702.
 Kurzbach z Trachenburku a z Milče
 Ladislav Julius 7, 312.
 Kurzbachová z Trachmburku Alž-
 běta roz. Košetická z Horek 295.
 Kurzdorf, viz Krátká Dlouhá.
 Kuřátko Eliáš 967.
 Kuřátková Ludmila 1165.
 Kuřimany pls. 353.
 Kuřivody (Hühnerwasser) bol. 13,
 14, 47, 763, 764, 765, 774, 775,
 830.
 Kustoš ze Zubřího Ferdinand Leo-
 pold 598; Jindřich starší 313,
 680; Jindřich mladší 313, 700;
 Jiří a Karel 313.
 Kustošová ze Zubřího Eva 441.
 Kustošova Dorota Magrlová ze So-
 bišku 346.
 Kušty (Gutsch) plz. 358.
 Kuteřin (Chudeřin) žat. 574.
 Kutešlag (Kodetschlag) bud. 655.
 Kutna Hora, viz Hora Kutna.
 Kutnauer z Sonnenšteina Jan
 XXXII, XLVI, LII, LIII, LV,
 313, 581, 955; Pavel XXXVI, 315,
 955; Šimon 818; Šimon mladší
 1035. Kutnaurova Kateřina 314.
 Kutnaurová z Sonnenšteina Estera
 roz. z Veleslavína, potom Krum-
 lováská 315, 316, 1031.
 Kutnaurová ze Sonnenšteina Kate-
 řina, dříve Prunarová roz. Zako-
 stelská z Bilejova, potom Vod-
 ňanská z Urašova 314, 818.
 Kutovec z Ourazu Albrecht 316.
 Kutrovice praž. 431, 1205.
 Kuttenberg, viz Hora Kutna.
 Kuttienplan, viz Chodová Planá.
 Kuttelavic, viz Chudoslavice.
 Kutterding (Gutterding) Jan Noe,
 Kateřina a Anastasius 792.
 Kužel Jan 1178.
 Kwallen (Qualen), viz Chvalov.
 Kvasejovice táb. 106, 223.
 Kvasejovice (Kwasowic) táb. 363,
 364.
 Kvasetice časl. 701.
 Kvasiny 82.
 Kvasiny (Kwasney) hrad. 885.
 Kvasnička Jan 978, 1035.
 Kvašňovice pls. 668.
 Kvaštov Malý táb. 155.
 Kvaštov táb. 1222.
 Kvěch Václav 1223.
 Květenov (Květinov) časl. 701.
 z Květnic Johanna Březská 42.
 z Květnice, viz Materna.
 Květov táb. 649, 650.
 Kvic Malá a Velká praž. 430.
 Kvíček (Kvic) praž. 1206.
 Kvíllice praž. 430, 1205.
 Kvintus Jan 960.
 Kvintusová Kateřina CXI.
 Kvítkov lit. 862, 863.
 z Kvítkova, viz Vlk.
 Kvítky bud. 653.
 Kwiz Krištof a Matěj 1165.
 Kvos z Kvos (Quos z Quos a Pern-
 dorfu) Jan 316, 1269.
 Kýčovo (Klíšov) plz. 1056.
 Kyj z Kyjova (Kej z Kejova) a
 z Hirsfeldu Jaroslav, Rudolf a
 Krištof 317, 808, 818; Adam
 starší a Václav 317; Alexander
 318.
 Kyjová z Kyjova Barbora a Hed-
 vika 808; Dorota roz. Kaplířova
 318; Anna Marie 317; Estera Ju-
 dita Ratzenbergerová z Ratzen-
 bergu 318.

- Kyje (Key) hrad. 530.
 Kyje již. 536, 806; praž. 922.
 Kyjov čásl. 3.
 Kyjovský Pavel 435.
 Kylanova z Kylanseku Anna
 z Schaftenbergu, potom Stahren-
 bergová 688.
 Kypus (Hylpus) z Libochova Ar-
 nošt 318.
 Kynast v Slezsku 760, 761.
 Kyncl Jan 1027.
 Kyndl Jiřík 1260.
 Kynský, viz Vchynský.
 Kyntnerová Marianna 1125.
 Kyntřov (ves zaniklá) bud. 394.
 Kynyg z Kynysfeldu (König v.
 Königsfeld) Jan Karel 251.
 Kynyg Nathanyel 242.
 Kynysfeld (Königstadt), viz Mě-
 stec Králové.
 Kynysghan, viz Königshan.
 z Kynysghaynu (Königsheim), viz
 Hirsperger.
 z Kynysšteina (v. Königstein), viz
 Štubík.
 Kynysvald, viz Königswalde.
 Kyrberk (Kirchenbirk) cheb. 176.
 Kysela Jan 1020.
 Kysibel (Giesshübel) čásl. 692.
 Kysibel (Olešnice, Giesshübel) hrad.
 682.
 Kysibel (Gyashybel, Giesshübel)
 cheb. 99, 1199.
 Kysra žat. 90.
 Kysperk (pustý zámek) lit. 257.
 Kysperk (Supí hora) hrad. CXLIX.
 Kysperský, viz z Vřesovic.
 Kytler Kašpar 1135.
 Kyzveynovic domy v Praze 1012,
 z Kzesu Světlík Matinský Zache-
 ryaš 584.
 Lahe (Laab) bol. 534, 805.
 Labe Jiřík 971.
 Labouň již. 721, 766, 774.
 z Labouně, viz Bradešý.
 z Labouně, viz Mladotova.
 z Labouně, viz Vlkova.
 z Labouně, viz Žilvský.
 z Labouně Jití 46.
 Labouňský Jan 1165.
 Labuška Samuel 1260.
 Labušková Regina 1258.
 Laby táb. 516.
 Lačnice (Chlístov) táb. 346.
 Lačnov chrud. 281.
 Lačnov (ves zašlá) pís. 647.
 Lačnov (ves zašlá) táb. 896.
 Ladař Václav 1165.
 Ladměřice plž. 467.
 Ladoňovice (Mladoňovice) na Mo-
 ravě 213.
 Ladunk (Ladung) žat. 370.
 Ládvéc praž. 151, 379.
 Laemberg, viz Lemberk.
 z Laemmerdorfu, viz Kraft.
 Lahovice žat. 913.
 Labovská Anna 1125.
 Lahuf bud. 653.
 Lahvička Jan 643.
 Lachovice cheb. 450.
 Lambnitz (Lanz), viz Lomnice.
 Lamboy sv. pán z Cartesheimu
 (z Desenersu) Vilém 545, 784,
 792, 838, 842; Jan Lambert a
 Jan Maximilian Bernart 545, 554.
 Lamelice (Lomazice) žat. 623.
 Lamice (Lomnice, Lomitz) cheb. 98.
 Lamice (Lomnice) dolejší a horejší
 cheb. 99.
 Lamingar z Lamingu a Albenreathu
 (Laminger v. Lamingen) Wolf
 Fridrich LXVI, 318; Wolf Joa-
 chym 319, 818; Wolf Josef LXVI:
 Wolf Vilém XXXIV, XXXVI,
 CXXXIV, 101, 319, 320, 421,
 476, 1057, 1060; Lamingarová
 N. roz. Kfeliřova 320; z Lamin-
 gen Eva Perglarová z Perglaru
 423.
 Lamormain Vilém jesuita 745, 759.
 de Lamotte Petr Antonín 794; Ger-
 truda roz. z Schiffelbergu 553,
 776, 794, 802; Marie Majdalena
 Putroni 794.
 Lampach (Langenbach z Lin-
 bergu) Jan Albrecht, Kristof Jin-
 dřich, Fridrich 320, 1269; Jiří
 CXXXVII.
 Lampersdorf (Lampertice) již. 1239.
 Lampugniana Mutius 969.
 de Landi Antonín 192.
 Landswart (hrad Mostský) žat. 1149.
 Landšadl (Landschadl) M. D. Jan
 968, 1004.
 Landškron chrud. XCVIII, CXLIX,
 195, 197.
 z Landškrouna, viz Marek.
 Landšperk chrud. XCVIII, 195, 197.
 z Landšperku Barbora Šliková 605.
 Landštejn bud. XVII, 394.
 z Landšteina Eliška purkraběnka
 z Donína 527.
 z Landšteina Vilém LXXIII, 284.
 Landýš Urban 369.
 Lang Jan 1088; Matyáš 960; Mi-
 kuláš 1240.

- Lang z N. Fridrich CXXXVII.
 Lang z Kvacendorfu Pavel 847.
 Lang z Langenfelsu Filíp 330, 818.
 Lang z Langenhartu Jan Fridrich 611; Jan Mikuláš 320.
 Langenau (Lanov) jič. 785, 940.
 Langenau (Skalice) lit. 419, 568.
 Langenbach z Limbergu, viz Lampach.
 Langenbruk z Langenbruku Mikuláš 320; Lukrecie roz. Šetlinova 321.
 Langenbruck (Dlouhý Most) bol. 794.
 Langendorf žat. 313.
 von Langendorf, viz Sudek z Dlouhé.
 Langendorffas cheb. 131, 1265.
 Langengrün cheb. 99, 1168.
 Langhans Václav 960.
 Langkarnová Alžběta LXXXIII.
 Langova Anna Helena Radvanovská 227.
 Langová Anna Sabina 986.
 Lanov (Langenau) jič. 785, 940.
 Laňský Jiří 1094.
 Lány časl. 466, 699, chrud. 1089.
 Lány (ves zašlá) pís. 73.
 Lanz, viz Lomnice.
 Lanžov jič. 50.
 Lanžov (Lomžov) jič. 801.
 Lapáček ze Rzávého (Zrzavého) Jan 1222; Jindřich 279, 304, 321; Václav starší, Jiřík, Zikmund a Linhart 321.
 Lapáčková Alena Sibyla roz. z Kořova 321.
 Larydius Václav 1187.
 Lastiboř (Vlastiboř, Lastibořec) táb. 1210, 1222.
 Lašovice táb. 647, 650.
 Laštovička Jan 960.
 Laube Martin 1152.
 Laubendorf, viz Limberk.
 Lauermannová Alžběta 467.
 Lancha, viz Louchev.
 Lann, viz Louny.
 Laurýn Ambrož 1093; Jiřík a Matyáš 1245; Václav 1125.
 Laurýnová Dorota 1141.
 Lauterbach cheb. 1207.
 Lauterwasser (Litiče) jič. 784, 795.
 Lautschney (Louchno) bol. 534, 805.
 Lavice bol. 789.
 Lavičky táb. 493.
 Lavín z Ottenfeldu Albrecht 474, 1023, 1024, 1025; Jakub 47, 822; Jaroslav 822, 465, 818, 978, 1021, 1086.
 Laynhaus z Břevňova, viz Leynhaus.
 Laz pís. 126.
 Lazec praž. 1196.
 z Lažan, viz Bechyně.
 z Lažan Kryšelda Vratislavová z Mitrovic 906.
 Lažanská z Bukové Estera Mitrovská 468; Helena Maternová 306.
 Lažanský Ferdinand 920.
 Lažanský z Bukové hrabě Ferdinand Rudolf 63, 166, 168, 353, 926.
 Lažany bol. 317, 532, 604, 802, cheb. 278, 450, pís. 1222, táb. 237, 849, 853, žat. 369.
 Lažiště časl. 637.
 Lažišťka Malá (Lažiště) pís. 654.
 Lbančice (Elbančice) táb. 112.
 Lbin (Welbin) lit. 861, 862, 863, 864.
 Lbín Dolní a Hoření lit. 469.
 Lčovice (Lštovice, Eltschowic) pís. 148, 154.
 Lebcentyner Matyáš 1135.
 Lebl (Leml) Martin 1143.
 Lebunec, viz Libunec.
 Lečanský Jakub 967.
 Ledce (Ledec) bol. 17, 782.
 Ledce (Ledče) hrad. 682.
 Ledce (Ledec) jič. 70.
 Ledce (Lodce, ves zaniklá) lit. 845.
 Ledce (Ledec) plz. 358.
 Ledce (ves zaniklá) táb. 147.
 Ledčanská Aniška 1085.
 Ledčanská z Popic Johanna Beneditinová a Majdalena Kronenbergrová potom Podkostelská 324.
 Ledčanský z Popic Jan starší XXIV, 322; Benjamin, Jan, Majdalena a Johanna 323, 324.
 Ledče (Ledce) hrad. 682.
 Ledčar z Slouu Jan 1050; Dorota Pravětická 440, 1050.
 Ledec (Ledce) bol. 17, 782.
 Ledec praž. 1042.
 Ledec časl. 685, 695, chrud. 120.
 Ledec (Ledce) jič. 70.
 Ledecký Daniel 967.
 Ledecký z Granova Jan LXVII, 324.
 Ledecký jič. 546.
 Ledenice bud. 657.
 Lednický z Dollenšteina Jan Samuel 676.
 Ledská hrad. 325.
 z Ledské Mikuláš Absolon 325.
 Lehnarka Eva Kordulová z Sloupna 568.

- Lehnerová Eufemie roz. z Dobřenio
 a na Modletíně 343.
 z Lehnice vévoda Jiří Rudolf 541.
 z Lehrbergu, viz Eisen.
 Lech Matouš 1125.
 Leibitsch, viz Líboč.
 Leinhaus, viz Leynhauz.
 Leininger z Lemmingu Jan Vilém
 421, 1188.
 Leipa Běhm., viz Lípa Česká.
 z Leisneku hrabě Hugo a Brigida
 Šliková 599.
 z Leitersdorfu, viz Hertel.
 Leitmeric, viz Litoměřice.
 Lejšovice (Lejšovka) hrad. 707.
 Lemberk (Laemberg) bol. 84, 765,
 766, 798, 807, 815, 884.
 Leml (Lebl) Martin 1143.
 z Lemmingu, viz Leininger.
 Lemp Oldřich 1082, 1083.
 z Lengenfeldu Jan Wolf 325.
 Lengfelder N. 1099.
 Lengfelder Krištof 1199.
 Leniková Kateřina 1125.
 Lenzel (Letzka Nen- und Alt-Len-
 zel, Mlýnec) lit. 913.
 Leopold arcivévoda 735.
 Lerbdin (ves zaniklá) časl. 691.
 Lechner Pavel 1199.
 Leska (Leskov, Lestkov, Leskau)
 žat. 623, 624.
 Leskovec (ves zašlá, nyní ovčín)
 pís. 1195.
 Leskovec z Leskovce Albrecht Še-
 bestian XXI, 485, 610; Arnošt
 1172; Jan Krištof 847, 900; Jan
 Krištof Albrecht 825; Krištof
 starší 485; Krištof 899. Leskov-
 cová Barbora roz. z Skuhrova a
 z Leskovce Anna Šleinicová 485.
 Leskovice (Leškovice) časl. 641.
 z Leslie hrabě Walter 70, 681, 764,
 755, 762, 797.
 Lesnitz, viz Ležnice.
 Lesnov (Lesl) bol. 537, 780.
 Lesnúvky (Lesnúvky) bol. 14, 775.
 Lessig Krištof 1199.
 Lestkov (Leskau), viz Leska.
 Lestkov bol. 531, 534.
 Lestkov (Liskov) bol. 534, 805.
 Lešany praž. 124.
 Lešetice praž. 126, 1197.
 Lešišov pís. 422.
 Leškovice (Leskovice) časl. 641.
 Lešky žat. 14.
 Lešno (Lištné, Lišnej) dolejší a ho-
 řejší jič. 570, 571.
 Lešov táb. 485.
 Lešovice plz. 125.
 Leštany, viz Lištany.
 Leština (samota) bud. 657.
 Leština bol. 789, časl. 692, 701,
 táb. 356.
 Leštinka časl. 702.
 Leštnice, viz Lištnice.
 Letařovice bol. 537, 780.
 Letňany praž. 833, 941.
 Letny (Letná) táb. 1172.
 Letovice (Litovice) praž. 314.
 Letovy plz. 668.
 Lety pís. 647, 648.
 Leukersdorf (Čermna) lit. 822, 866,
 874.
 z Leutersdorfu, viz Hertel.
 Leuth v hrabství Falkenbergu 735.
 z Leuthu, viz z Flodorfu.
 Leuxen Bernart a Gerhard 713.
 Leuxen z Leuxenšteina Gerhard
 567.
 Lev Adam 863; Jan 1165; Mel-
 char 1269; Tobiáš a Václav 960.
 Levin bud. 350, lit. 117, 506.
 Levině lit. 262.
 Levinská Eva 1020.
 z Levina Virginia Myllnerová z Myl-
 hauzu 382.
 Leynhauz (Laynhauz) z Břevňova
 Ondřej LXXXIX, 110, 402, 595.
 Levka (Lipka) dolení, hoření a pro-
 střední hrad. 160.
 Levý Hradec praž. 32.
 Leyerer Jiří 1083.
 Leyský Matouš Mikuláš CXL.
 Ležnice (Lesnitz) cheb. 1207, 1209.
 Lhan jič. 536.
 Lhenice pís. 654, 1222.
 Lhenice (Welhenic) žat. 586, 914.
 Lhota (Welhůta, dom. Doksy) bol.
 18, 781.
 Lhota bol. (dom. Navarov) 801.
 Lhota (ves zašlá, dom. Skály) bol.
 532.
 Lhota bud. (okr. Nové Hradý) 653.
 Lhota (Lhůta, dom. Maleč) časl.
 466, 699.
 Lhota dvůr poplužní (dom. Ji-
 dice) časl. 694.
 Lhota (pod Stračovem) hrad. 941,
 413.
 Lhota (Lhotka) hrad. (dom. Ná-
 chod) 530.
 Lhota hrad. (okr. Nové město a
 M.) 638, 681.
 Lhota (Ellhotten) cheb. 606.
 Lhota (Chroustovská) chrud. 119.
 Lhota chrud. (dom. Landšperk) 196.

- Lhota chrud. (dom. Slatiňany) 254, 1089.
 Lhota jič. (dom. Studenec) 570.
 Lhota lit. (okr. Lovošice) 196.
 Lhota pís. (dom. Čimelice) 74.
 Lhota pís. (dom. Dub) 490.
 Lhota pís. (dom. Hoštice) 425.
 Lhota pís. (okr. Prachovice) 1195.
 Lhota (dom. Stáhlavy) plz. 279, 1203.
 Lhota (dom. Trhanov) plz. 1056.
 Lhota praž. (okr. Jilov.) 945.
 Lhota (Lhotka, Wellhotten) praž. 396, 397, 819.
 Lhota (dom. Lešany) táb. 153.
 Lhota (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
 Lhota (dom. Tábor) táb. 1221.
 Lhota sv. Anny (Pechlatova) pís. 36.
 Lhota za Bolehoštěm (Bolehošťská) hrad. 682.
 Lhota Borová praž. 379.
 Lhota Broučková táb. 1222.
 Lhota Brounova (Brounova, Hlásná) časl. 702.
 Lhota Březovská jič. 766, 779, 799.
 Lhota Bukovská (Buková) táb. 151, 346.
 Lhota Čelákovská (Čeláková, Věeláková) táb. 1223.
 Lhota Čertova časl. 462.
 Lhota Červená (Rothlhot) časl. 694.
 Lhota Červená (Nová) táb. 476.
 Lhota česká bud. 657.
 Lhota Dlouhá plz. 491, praž. 4, táb. 155, 1222.
 Lhota Dobrovítova časl. 702.
 Lhota Dohnalova táb. 493.
 Lhota Hlásná (Brounova) časl. 702.
 Lhota Hlásná jič. 721, 774.
 Lhota pod horami bud. 351.
 Lhota horní (Lhotka Hořejší) plz. 298, 566, 1106.
 Lhota hořejší (dom. Chlumeč) táb. 389.
 Lhota pod Hoříčkami (dom. Náchod) hrad. 530.
 Lhota Hrazená (Hrazená) táb. 896, 1222.
 Lhota Hrušova táb. 907.
 Lhota Husí bol. 1276.
 Lhota (Lhotka) chocholátá pís. 45.
 Lhota Chomoutova, viz Lhota Michalkova.
 Lhota Jeničkova (Purkhartova) táb. 232, 442, 817, 1222.
 Lhota Kačákova (Kačákova) jič. 536, 778.
 Lhota Kačkova táb. 151.
 Lhota Kalousova (snad Bilantova, dom. Ledeč) časl. 696.
 Lhota Kamenná časl. 702.
 Lhota Kamenná (dom. Popovice) táb. 212.
 Lhota Klášterská jič. 926.
 Lhota Koubelova táb. 389.
 Lhota Králova hrad. 682, pís. 647, 650.
 Lhota (Krchlebská, dom. Sedlec) časl. 691.
 Lhota Labouňská (dom. Milčeves) jič. 721.
 Lhota pod lesem (dom. Louňovice) táb. 1222.
 Lhota za lesy (Lhotka, dom. Kamenice) táb. 860.
 Lhota Líkařova (Lékařova) bud. 351, 654.
 Lhota Lipanská (Veliká) hrad. 328, 934.
 Lhota Mackova (ves zaniklá, dom. Kost.) bol. 789.
 Lhota Machovská hrad. 530.
 Lhota Malá bol. 789.
 Lhota Michalkova (Chomoutova) táb. 888.
 Lhota Nechanská (pod Stračovem) hrad. 413.
 Lhota Německá praž. 5, táb. 21.
 Lhota Nesperská táb. 206.
 Lhota Ohnišťanská (Vohnišťanská) jič. 731.
 Lhota Ohnišťská (Smidarská) jič. 788, 940.
 Lhota Olešná časl. 701.
 Lhota Oudrnická (Údrnická) jič. 721, 774.
 Lhota Ovesná časl. 702.
 Lhota Pařezská jič. 721, 774.
 Lhota Pechlatova (sv. Anny) pís. 36.
 Lhota Pechova táb. 647, 650.
 Lhota Prašivá bud. 351, 352.
 Lhota Prašivá (dom. Kamenice) táb. 850.
 Lhota Prosenická (Lhotka) táb. 482.
 Lhota (Lhotka) přední a zadní lit. 53.
 Lhota Pudilová (dom. Pacov) táb. 878.
 Lhota Purkhartova (Jeničkova) táb. 232, 442, 1222.
 Lhota Rytířova bol. 789.
 Lhota Řešetova hrad. 569.
 Lhota Salačova táb. 342.
 Lhota Samoty (za Sedlcem) táb. 556, 1227.

- Lhota Semínova bol. 504, 765, 767, 811.
 Lhota Smidarská, viz Lhota Ohnišťská.
 Lhota Staňkova bol. 789.
 Lhota Stará dvůr (dom. Proseč) táb. 900.
 Lhota Starcova táb. 155.
 Lhota v Starých Bucích jič. 939.
 Lhota Stoklasná táb. 442.
 Lhota Šárovceva (Šárova) jič. 766, 779, 798.
 Lhota Štěpanická jič. 926.
 Lhota Švastalova táb. 389.
 Lhota Údrnická (Oudrnická) jič. 721, 774.
 Lhota Úročná (Ouročnice) táb. 346.
 Lhota Včeláková (Čelakovská) táb. 1223.
 Lhota Veliká (Lipanská) hrad. 328, 934.
 Lhota Veselská jič. 80, 785.
 Lhota Vidláková (dom. Konopiště) táb. 153.
 Lhota Viničná jič. 529, 546.
 Lhota Vohnišťanská (Ohnišťanská) jič. 731.
 Lhota volova časl. 696.
 Lhota vysoká táb. 172.
 Lhota Zahajská jič. 785.
 Lhota Zahumní (Zahuminní) bol. 789.
 Lhota (Zakostelská, dom. Náchod) hrad. 530.
 Lhota zarybníčná táb. 1224, 1227.
 Lhota Zbožná (Zbožnice) táb. 346.
 Lhota Žalmanova (Žalmová) hrad. 414.
 Lhota Želenecká bol. 789.
 Lhota z Lhotky Karel 205.
 z Lhotic, viz z Lutic.
 Lhotice bol. 883.
 Lhotice bud. 350.
 Lhotice časl. 348.
 Lhotice české a německé chrud. 923.
 Lhotice Šádovy časl. 403.
 Lhotice (dom. Mladoňovice, Ladoňovice) na Moravě kr. Znojm. 213.
 Lhotka Jan a Karel 584; Jiří CXXXVII; Mikuláš CXL.
 Lhotka z Smyslova Karel 325.
 Lhotka (dom. Stranov) bol. 520.
 Lhotka (dom. Újezd Ostrolov) bud. 411.
 Lhotka (okr. Humpolec) časl. 403.
 Lhotka (okr. Chotěboř) časl. 440.
 Lhotka (dom. Krivsoudov) časl. 573.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Třemošnice) časl. 461.
 Lhotka (dom. Zleby) časl. 708.
 Lhotka (za Malšovicemi, dom. Hradec) hrad. 1070.
 Lhotka (za šibenicí, dom. Hradec Král.) hrad. 1070.
 Lhotka (Lhota dom. Náchod) hrad. 580.
 Lhotka hrad. (dom. Rychnov) 23.
 Lhotka (pod Stračovem, dom. Sádoví) hrad. 496.
 Lhotka (nad Choceňkem, dom. Choceň) chrud. 933.
 Lhotka (dom. Hořice) jič. 536.
 Lhotka (Lhota Chocholatá) pís. XXVI, 45.
 Lhotka (dom. Horažďovice) pís. 38.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Mýslín) pís. 335.
 Lhotka (ves zašlá u Tedařic, dom. Nalžovy) pís. 422.
 Lhotka (Lhota, dom. Chocenice) plz. 280.
 Lhotka (dom. Nekmř) plz. 358.
 Lhotka (Lhota horní, dom. Týnec) plz. 298, 566, 1104, 1106.
 Lhotka (dom. Beřkovice) praž. 9.
 Lhotka (dom. Hořovic) praž. 436.
 Lhotka (dom. Terešov) praž. 22.
 Lhotka dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Lhotka (dom. Tloskov) táb. 238.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Ml. Vožice) táb. 112.
 Lhotka ves a dvůr poplužní (dom. Vlašim) táb. 896.
 Lhotka (Lhota červená, okr. Velvar.) praž. 501.
 Lhotka Hanušova dvůr (dom. Pruseč) táb. 900.
 Lhotka Hnojnova (Hnojová) táb. 178, 1266.
 Lhotka Kamenná (okr. Benešov) táb. 489.
 Lhotka Libická (Žebračí) časl. 699.
 Lhotka Pračková (Prackova) plz. 22.
 Lhotka (Lhota) přední a zadní lit. 53.
 Lhotka za Trutnovem (dom. Vlkce) jič. 939.
 Lhotka Vozarovská dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Lhotka Žebračí (Libická) časl. 699.
 Lhotky Jelcovy táb. 485.

- Lhotky Kocourovy táb. 485.
 z Lhotky, viz Lhota.
 Lhotský ze Ptení Jindřich, Ladislav a Racek Ladislav 325.
 z Lhoty, viz Boreň.
 Lhůta (Lhota, dom. Maleč) čásl. 466, 699.
 Lhůta (dom. Mýto Vysoké) chrud. 1154.
 Libakovice (Libaken) plz. 388.
 Libalka Anna 1192.
 Libaň jič. 787.
 Libanice chrud. 78.
 z Libanů, viz Loštický.
 Libava (Liebau) cheb. 156.
 Libčany hrad. 990, 1071.
 Libčice (Libfice) hrad. 707.
 Libčice praž. 124.
 Libčoves (Liebshausen) žat. 790, 822, 912, 913, 914.
 Libecký Karel 263; Pavel 1125.
 Libecina chrud. 281.
 Libeč (Libeř) praž. 944.
 Libědice (Libotice) žat. 87, 188, 727, 815.
 z Liběhory, viz Hubecius.
 Liběchov (Liboch) lit. 8.
 Liběchov (Libchava) Dolejší lit. 269.
 z Liběchova, viz Lopatský.
 Libějovice (Libějice) pís. XVIII, 651, 654, 659.
 Libekau (Lubigau, Hlavákov) cheb. 624.
 Libeň jič. 1048.
 Libeň Nová praž. 944, 945.
 Libeň Stará praž. 68, 767, 814.
 Libeň Vysoká praž. 199.
 Libenaur von Liebenau, viz Libnaur z Libňova.
 Libenice čásl. 643.
 Libenice (Libonice) jič. 536, 766, 779, 799.
 Libenice táb. 26, 177.
 Libenský Václav 1029.
 z Libenthalu Petr a Kateřina Hornátecká 193.
 Liberec (Reichenberg) bol. 457, 762, 764, 765, 778.
 Liberkey (snad Hlubokay) bol. 457.
 Liberský Melichar 967.
 Libertýn Jan Mistr 326, 936, 966, 993, 997.
 Libertýnová Dorota 326, 327, 1032; Lidmila 326.
 Libeř (Libeč) praž. 944.
 Liběšice (Liebeschic) lit. 506.
 Liběšice (Libišice, Libičice) žat. 181.
 Libětice (ves zaniklá) táb. 896.
 Libětice pís. 1217.
 Libeznice praž. 894.
 Libchava česká (Böhm. Libchau) chrud. 43, 767, 783.
 Libchava (Liběchov, Liebieh) Dolejší lit. 269, 419, 845.
 Libchava (Liebieh) Hořejší lit. 419.
 Libchava Německá chrud. 984.
 Libice (Libič, Lobiče) bol. 537, 780.
 Libice čásl. 699.
 Libich Vavřinec 1165.
 Libichov bol. 70.
 Libín bud. 657, jič. 779.
 Libisice jič. 721, 774.
 Libiš praž. 428.
 Libišice (snad Libšice) praž. 1145.
 Libiv bud. 351.
 Libkov (Lipkov) chrud. 923, plz. 272.
 Libkovice lit. 9.
 Liblice praž. 883, 1042.
 Liblín plz. 109, 127, 128.
 Libňatov (Libnětov) hrad. 590.
 Libnaur z Libňova (Libenaur von Liebenau) Křištof 326; Ondřej CXL.
 Libnětov, viz Libňatov.
 Libnič bud. 350.
 Liboš (Leibitsch) s Novými Dvory cheb. 423.
 Libočany žat. 86, 102.
 z Libodřic, viz Kluský.
 Libodřice (Libodržice) čásl. 380, 571, 572.
 z Libochova, viz Kypus.
 Libochovany lit. 228, 1116, 1117.
 Libochovice lit. XXII, CXLVIII, 646, 1119.
 Libochovský Florian LXXXIX, 301.
 Liboměřice chrud. 923.
 Libonice (Libenice) jič. 536, 766, 779, 799.
 Libořice (Liboric) žat. 289, 817, 1253.
 Libošovice bol. 789.
 Libotice, viz Zlovětice.
 Libotov hrad. 1062.
 Libouchec lit. 53.
 Libouň táb. 516.
 Libovéz (Libowic) bol. 782.
 Libovice praž. 430.
 Libovická z Libovice Marianna Brygida roz. Kunašova z Machovic 311.
 Libovický z Libovice Jan starší CXXXVIII, 811.

- Libra Bartoloměj 1211.
 Librantice hrad. 707.
 Libřice (Libčice) hrad. 707.
 Libštat (Liebstaedt) jič. 778.
 Libštejn (zámek pustý) plz. 127.
 Libštejnský, viz z Kolovrat.
 Libuň (Libuň) jič. 535.
 Libunec (Lebunec) jič. 259, 721, 774.
 z Libušína, viz Gerony a Jerony.
 Licek z Risenburku (Ljčka z Rys-
 burka) Bohuslav Šťastný 327;
 Jan Hylebrant 23, 327; Ladislav
 806; Mikuláš Getleb 78; Sigmund
 CXLI, 1153; Sigmund Vilém 231,
 327, 818, 1263.
 Licková z Risenburka Bohuňka roz.
 Zárubova z Hustiřan LXXXIII,
 327; Lidmila roz. Kaplířova 231.
 Lickova z Rysmburka Anna Klico-
 šovská 327; Anna Marie Macá-
 ková z Ottenburku, potom Schaff-
 gotschová 806.
 Licomělce (Licoměřice) časl. 703.
 Lička z Rysmburka, viz Licek
 z Risenburka.
 Ličkov (Litschkau) žat. 181, 182,
 816, 1267.
 Lično jič. 787.
 Ličov bud. 652.
 Liden (Glyden, Glieden) žat. 622,
 1085.
 Liderovice táb. 496.
 Lidická Anna LXXXIII.
 Lidkovice (Lýtkovice) bol. 159.
 Lidl z Lidlova (Liedl von Liedlau)
 Maximilian 327, 328; Ondřej 328;
 Petr CXL.
 Lidlová z Lidlova Barbora roz. ze
 Steinberga a Marie Salomena roz.
 z Nostic 328; z Lidlova Barbora
 Tucharová z Šoberova 328.
 z Lidlova, viz Knoblochová.
 Lidmaň Malá a Velká táb. 850.
 Liebenau, viz Hodkovice.
 v. Liebenau, viz Wahl z Lillienova.
 Liebeneck cheb. 1082.
 z Liebenthalu Petr 326.
 Liebesdorf, viz Hněvanov.
 Liebich, viz Libchava.
 Liebshausen, viz Libčoves.
 z Liebštat Paustová, viz Hilde-
 brandová.
 Liebwerda bol. 457.
 Liebwerda dvůr poplužní lit. 53.
 Liedl von Liedlau, viz Lidl z Li-
 dlova.
 Lieglerová Barbora roz. Helclova
 ze Sternšteina 322.
 Líha praž. 5.
 Licheves, viz Lichocoves.
 Lichkov hrad. 160.
 Lichnice, viz Lichtenburk.
 z Lichocevi Jindřich 960.
 Lichocoves (Lichočov, Licheves,
 Lichtendorf) praž. 32.
 Lichtenburk (Lichtenburg, Lich-
 nice) časl. 461.
 Lichtendorf, viz Lichocoves.
 z Lichteneggu, viz Mohr (Mor).
 z Lichtenfeldu, viz Kohout.
 z Lichtenfeldu, viz Ryč (Ritz).
 Lichtenstadt, viz Hroznětín.
 z Lichtenšteina kníže Gundaker
 (Gunderak) 869, 1105.
 z Lichtenšteina kníže Karel XXVI,
 XXVII, XXIX—XC, XCIII,
 XCIX, C, CVIII, CX, CXI, CXIV,
 CXV, CXVII, CXVIII, CXXV,
 CXXVII, CXXXI, CXLII, 32, 63,
 107, 110, 145, 187, 373, 374, 471,
 472, 515, 541, 543, 549, 664, 922,
 957, 1043, 1105, 1112, 1135, 1273,
 1274.
 z Lichtenšteina kníže Karel Euse-
 bius 549, 555, 1274.
 z Lichtenšteina Maximilian C,
 CXXV, 1105.
 z Lichtenšteina hrabě Krištof Pa-
 vel 807, 932.
 z Lichtenšteina hraběnka Estera
 roz. Zeidlicova z Šenfeldu 932.
 z Lillienfeldu (Schneider) Samuel
 760, 832.
 z Lillienova, viz Wahl.
 z Lillienšteinu, viz Steinmec.
 z Lillienthalu, viz de Vitte.
 Lillius Mikuláš 1036.
 z Limbergu, viz Lampach.
 Limberk (Laubendorf) chrud. 281.
 z Limburgu Kristian Ludvík 736.
 Limpach lit. 867.
 Limusy (Limuzy) praž. 526.
 Lince, viz Hlince.
 Linda bud. 655.
 Lindau, viz Lipětín.
 Lindava (Lindenau) lit. 563.
 z Lindelau, viz Lindlo.
 Lindich (Linding) cheb. 1163.
 Lindlo (Lintelo) z Lindelau Timon
 328, 719.
 Lindtner Kristian 1103; Ondřej 1138.
 Lineč, viz Hlineč.
 de Lingo Ondřej 961.
 Linhart, viz z Neuenbergu.
 Linhartová (z Neuenbergu) Hed-
 vika LXXXIII.

- Linice (Hlinice) táb. 495.
 Lintelo, viz Lindlo.
 Lintsch, viz Hlineč.
 Linz (Mlýnec, Mlýnce) plz. 662, 1066.
 Linz (Mlýnce, Mlýnceo) žat. 624.
 LIPA čásl. 702.
 LIPA (Lippov) hrad. 707.
 LIPÁ Česká (Lipé, Böhm. Leipa)
 lit. 563, 764, 765, 772, 775, 831,
 844, 846.
 LIPa krásná (Schönlinde, Šilindov)
 lit. 867.
 LIPa stará (Lipé staré) lit. 845.
 LIPa vysoká (Hohenleipa) lit. 863.
 LIPanský z Lipan Albrecht 1155;
 Jan a Petr 328.
 LIPany praž. 526, 527.
 Lipé lit. 196.
 Lipé staré, viz LIPa stará.
 z Lipého (Lippého), viz Berka.
 Lipenec (Liponec) žat. 909.
 Lipétin (Lindau) žat. 1149.
 LIPÍ hrad. 638.
 LIPÍ (Lippen) plz. 467.
 LIPÍ (Lipko, ves zaniklá) táb. 1221.
 Lipice táb. 1171, 1173.
 Lipič Bartoloměj 1126.
 Lipina čásl. 225.
 Lipina (Lipiny) chrud. 254, 1089.
 Lipka chrud. 313.
 Lipka, viz Levka.
 Lipkov, viz Libkov.
 Lipkov (Libkov) chrud. 928.
 Lipkov plz. 272.
 z LIPna, viz Rous.
 Lipně (Lipno?) 106.
 Lipnice bud. 657, čásl. 685, 698,
 hrad. 1062.
 Lipnice (Litnice) cheb. 1186.
 Lipnice dolní (Doloměsto, Dolní
 město) čásl. 698.
 Lipnický dvůr Horní a Dolní čásl.
 698.
 Lipnický z Přiběnic Jan 328, 1020.
 Lipnická čásl. 702.
 Lipno plz. 40.
 LIPno Veliké (Gross-Lippen) žat.
 233, 864.
 LIPoltice chrud. 120.
 Liponec (Lipenec) žat. 909.
 Lipovice plz. 37.
 z Lipovice Karel Chval CXXXIX.
 Lipovka hrad. 23.
 Lipovský z Lipovice Adam 329,
 582; Jan 329.
 Lippach M. David LIII, LV.
 z Lippé Majdalena Robmhapová ze
 Suché 460.
 z Lippého, viz Berka.
 Lippen, viz Lipí.
 Lippen Gross-, viz Lipno Veliké.
 Lippov (LIPA) hrad. 707.
 Lipsko (Lipí, ves zašlá) táb. 1221.
 Lipy (Lipí) hrad. 530.
 z Lipy hrabě Šimon 710.
 z Lipy, viz Salava.
 z Lipy, viz Tréka.
 Lippy (ves zaniklá) pís. 1183.
 z Lippy Anna Kateřina Skalská
 z Dubu 514.
 Lisec (Lysec, Liesnitz) lit. 862, 864.
 Liské (Liskey) bol. 780.
 Liské (Lisky) čásl. 222.
 Liskov (Leatkov) bol. 534, 805.
 Liskovice čásl. 222, jič. 788, 795,
 940, žat. 859.
 Lisky (Liské) čásl. 222.
 z Lisova, viz Španovský.
 z Lisova Majdalena Malovcová 850.
 z Lisova Marie Vostrovcová z Kra-
 lovic 901.
 Lisovice pís. 335.
 z Lissonu, viz Mizeron.
 Listopad Václav 477.
 Lišany praž. 209.
 Lišany žat. 192, 194, 909.
 z Lišic, viz Rezler.
 Lišice (Lišce) plz. 338.
 Lišice (Lišnice) žat. 646.
 Liška Jakub 1037; Jiřík 1126.
 Lišné, viz Lištné.
 Lišnice táb. 151, 650.
 Lišnice (Lišice) žat. 646.
 Lišno, viz Lištné.
 Lišov bud. 350, 352.
 z Lišova Lidmila roz. Tengnogllová
 z Kampu 340.
 Lištany (Leštany) plz. 67, žat. 190.
 Lištná (Lišno, Lišné, Slavíkovec)
 jič. 765, 766, 799; viz též Lištné.
 Lištné (Lischney) bol. 534, 803,
 805, 844.
 Lištné (Lištná, Lišné, Lišnej, Lišno,
 Lešno) dolení a hoření jič. 570,
 571.
 Lištnice (Leštnice) bud. 45.
 Lité (Litau) plz. 358.
 Litěchovice lit. 25, 234.
 Litevský (Litovský) ze Svinař Vá-
 clav 532, 533.
 Litice lit. 196.
 Litická Johanka LXXXIV.
 Litická z Šonova Alena Kateřina
 Králová z Dobrévody, potom
 Dohalská 902.
 Litický z Litic Karel Šebestyan 329.

- Litický z Šonova Jan 829.
 Litiče (Lanterwasser) jič. 784, 795.
 Litichovice táb. 854.
 Litkovice bol. 843.
 Litnice (Lipnice, Littnitz) cheb. 1136, 1137.
 Litobof hrad. 531.
 Litohlavy plz. 1202.
 Litohradý hrad. 885.
 Litochleb Pavel 1011.
 Litochleby praž. 182.
 Litoměřice (Leitmeritz) lit. XXV, CI, 142, 823, 931, 1116—1135, 1277.
 Litoměřické probostství, děkanství a kapitola XXIV, 30, 91, 111, 236, 470, 1117.
 Litoměřický klášter sv. Jakuba XXIV; dominikánský sv. Michala 912.
 Litoměřický (Maštevrovský) z Jizbice Václav XXIV, XXXII, 107, 108, 329, 955.
 Litomyšl chrud. CXLIX.
 Litomyšlská Johanna 1260.
 Litoradlice (Litohradlice) bud. 351.
 Litovice (Letovice) praž. 314.
 Lnáře pls. CXLIX.
 Lnáře bud. 163.
 Lobeč (Lobes) bol. 782.
 Lobečko praž. 124.
 z Lobenšteina, viz Huvar (Hofer).
 Lobentanz lit. 196.
 Lobětice, viz Zlovětice.
 z Lobkovic Hasišteinský Arnošt 624; Bohuslav Felix 618, 1100; Bohuslav Joachym 159, 160, 624, 1039; Jaroslav 533; Jiří 622; Krištof 329, 622; Maximilian 622; Mikuláš 99, 278. Lobkovicová Hasišteinská roz. z Redern 81.
 z Lobkovic Popel Děpolt Matouš XXIII; Jan starší 278, 1139; Jan mladší 331, 1235; Jan Václav 941, 1150; Jiřík 1085; Jiří starší 159, 863, 1100; Krištof 535, 789, 1139, 1235; Ladislav starší 1150; Ladislav 1139, 1203, 1222, 1223; Mikuláš 1154; Václav 191; Václav František Eusebius 559; Václav Eusebius 825, 868; Vilém starší XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, XLVI, LI, LVII, LVIII, CX, 35, 99, 230, 282, 329, 381, 524, 1060; Vilém mladší XXIII, LXI, 95, 161, 171, 369, 498, 659, 953, 1183; Zdeněk Albrecht XV; Zdeněk Vojtěch XXI, XC.
 Lobkovicová Alžběta 487, 555, 716, 880; Beatrice, dříve Krincecká roz. z Silberšteina 308, 939, 940, 941, 942, 1239, 1268; Benigna Kateřina 62, 460, 622, 787; Eliška 616; Eva, potom hraběnka z Hohenlohe, roz. z Waldšteina 159, 160, 1039; Mandalena roz. hraběnka ze Šalmu 623, 696; Markéta 194.
 Lobkovicová Polyzena roz. z Peršteina CX XVIII, 8, 9, 65, 85, 125, 146, 191, 297, 309, 318, 356, 363, 389, 429, 459, 497, 502, 559, 583, 710, 769, 789, 868, 888, 893, 901, 931, 1224.
 z Lobkovic Alžběta Colonová z Felzu 100; Alžběta Kolovratová 39; Anna Fürstenbergová 768; Kryselda Švamberková, potom Berková 14; Majdalena vévodkyně Saská 713; Marie Waldšteínová 834; Marie Majdalena, viz Trčková z Lípy; Markéta Waldšteínová 835.
 Lobkovicý dům v Menším městě Pražském 968.
 Lobl z Krainburgu (Greinburg) Jan Krištof 440, 866, 874; téhož dcery Susanna Felicitas, Marie Žofie hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek a Maria Markéta hraběnka z Pöttingu 866.
 Lobotice (Zlovětice) žat. 620.
 Lobs cheb. 600, 612.
 Locika Jiří 1021, 1036.
 Lociková Dorota 1032; Judita 1021.
 Ločedice bud. 654.
 Loďenice chrud. 120, praž. 616.
 Log (Loj) z Netky Bohuslav 332; Jan a Jan Jiří CXXXVIII.
 Logika Matěj 1165.
 z Logu a Oberštorfu David 117.
 Lohelius Jan Arnošt arcibiskup Pražský 1243.
 Lohenice časl. 222.
 Lohov (Hlohová) časl. 690.
 Lohov cheb. 450.
 Lohov (Luhov) cheb. 451.
 Lohová (Hlohová, Lohov) plz. 448, 871, 878.
 Lohovička (Hlohovičky) praž. 22.
 Lochenice hrad. 1070.
 Lochnar z Pallé (Lochner von Pallitz) Adam starší CXXXVI; Jan Adam CXXXVIII; Jan Friderich 332; Volf Krištof CXXX, 333.

818. Lochnarová Sabína roz. Kfe-
lířova 332, 818.
Lochner Jan 1083.
Lochočice (Lochtschie) lit. 165.
Lochotín cheb. 624.
Lochotinský Jan 1219.
Lochov Dolení a Hoření jič. 721,
774.
Lochovice praž. CXLIX.
Locha v knížetství Zahaňském 824.
Lochy (ves zašlá) časl. 343.
Lochy, dvůr poplužní, časl. 689,
1051.
Loj z Netky, viz Log.
Lojovice praž. 21.
Loket (Elbogen) cheb. CI, 823,
1135, 1278.
Loková Anna 1187.
Lokovnický Mikuláš CXL.
Lokšan z Lokšanu (Lokšan) Adam
XXXVI, 333; JiH 334, 1201;
Václav 334; Lokšanová Anna
roz. ze Střítěže 334; Lidmila roz.
Cernínova z Chudenic 49, 333;
Salomena roz. Štosova z Kounic
292, 636.
Loktuše bol. 533.
Lom cheb. 605, plz. 446.
Lom Mokrá bud. 654.
Lomasice (Lametice) žat. 623, 1139.
Lomec časl. 1050, 1065.
Lomné dvůr jič. 139.
Lomnice bud. 657.
Lomnice jič. CXLIX, 392, 765, 766,
793, 799.
Lomnice (Lambnitz, Lanz) cheb.
600.
Lomnice (Lamice, Lomitz) cheb. 98,
99.
Lomnický Martin 335.
Lomy hrad. 679.
Lomy (dom. Budkov na Moravě)
213.
Long Fabian 967.
Longols, měšťan Českobrodský
1045.
Lonžov (Lanžov) jič. 801.
Lop z Giron (Jiron) Jan 851.
Lopata, zámek pustý, plz. 280.
Lopatská Anna 1032.
Lopatský Pavel 967.
Lopatský z Liběchova Pavel 667.
Lopez, viz de Gradin.
Lopov (snad Laube) lit. 54.
Loreč (Lorec) časl. 1065.
Lorenc Samson 326, 1032.
Lorenzdorf z Lorenzdorfu David
a Jindřich 335.
z Losenic, viz Kapřík.
z Losi Petr 759.
Losi z Losenthalu (Losy z Losin-
thalu) Jan Antonín 353.
Losinský Kašpar a Anna 1025.
Losiny časl. 61.
Loselius z Velechova Kašpar 324,
1013.
Losenice malá a velká časl. 933.
Loseo (snad Losi z Losenthalu) Jan
Antonín 1007.
Lösl Klein-, viz Lesnávký.
z Losn, viz Otta.
Lošany časl. 1065.
Lošany Malé (Lošanky) časl. 388,
1065.
Loštický z Libanů Severin 110.
Lot Jan 1126.
z Lotic viz z Lutic.
Lotouš praž. 1205.
na Loubí dvůr žat. 1257.
Loubská z Lub Anna roz. z Th-
teže 353.
Loubský z Lub Adam 334, 336;
Adam Jaroslav 303, 335, 338;
Brykeš Otibor 335; Fridrich 335,
818; Hynek, Jan a Vilém 336;
František, Václav, Anna a Eule-
lia Ottilia 337; Jan Joachym a
Joachym Ladislav 338; Křištof
Častolár 339; Karel 280; Ladi-
slav 1104.
Loučany (Lautschan) plz. 136.
Louček, viz Loučky.
Loučeň bol. 19.
Loučice (Lovčice) jič. 597.
Loučim plz. 206.
Loučka dolejší lit. 505.
Loučkovice pís. 650.
Loučky bol. 604.
Loučky nad Jizerou (Louček) bol.
803, 844.
Loučky zadní bol. 803.
Loučna, měšťan Litoměřický 1126.
Loučná Hora, viz Hora Loučná.
Loučno (Lautahney) bol. 534, 805.
Loučová pís. 38.
Louchov (Laucha) žat. 509.
Louka (Luky) pís. 650.
Loukořany (Lukohorany) lit. 196.
Loukov bol. 604.
Loukov (Louky, Lúkó) časl. 694.
Louková jič. 776.
Loukovec bol. 12, 13, 765, 766, 799.
Loukovičky bol. 537, 780.
Louky (ves zaniklá) bol. 14.
Louky (Loukov, Lúkó) časl. 694.
Louky (Luka) praž. 944.

Louký Vír pís. 647.
 Lounin praž. 403, 716.
 Louňovice praž. 526, táb. 516, 1222.
 Louny (Louna, Luna, Laun) žat. XCIX, CI, 314, 548, 916, 1139, 1278.
 Loutě táb. 153, 155.
 z Loutkova, viz Vrchotický.
 z Loutkova Eva Kateřina Vostromířská z Rokytníka 9, 893; Markéta Tučapová z Tučap, potom Říčanská z Říčan 212, 718; Sibylla Tučapová z Tučap 479.
 Louže Černé bol. 84.
 Loužnice bol. 801, plz. 1057.
 z Lovčic, viz Heyd.
 Lovčice (Loučice) jič. 597.
 Lovčice táb. 493.
 Loveč bol. 82.
 Lovečkovice (Losečkovice, Loschowic) lit. 866.
 z Löwenšteina hrabě Jiří Ludvík 735.
 Lovosice lit. CXLVIII.
 Lovošov lit. 261.
 Loza plz. 358.
 Ložice (Lozice) chrud. 517.
 Lstiboř praž. 526.
 z Lstiboře, viz Kamejcký a Kamejtská.
 Lstíně (Lstín, Lštění, Elstín) plz. 589, 1055.
 z Lub, viz Ježovský.
 z Lub, viz Loubský.
 Lubany (Hlubany, Luban) žat. 614.
 Lubec jič. 1239.
 Lubenec cheb. 14.
 Lubigau (Hlavákov) cheb. 624.
 Lubnej (Lubné, Lubno) časl. 692.
 Luby cheb. 14, plz. 288, 1104, 1106.
 Lučibořice chrud. 923.
 Lučice časl. 692.
 Luda Martin 967.
 Luditz (Žlutice) cheb. 278.
 Ludvig Jiří 1082, 1083; Ondřej 1084; Řehoř a Jiří Adam 1082.
 Ludvík Ambrož 961.
 Ludvíkovice (Losdorf) lit. 53.
 Ludvíkovský, viz z Kolovrat Bezdrůžický.
 z Luftenšteina, viz Lukšan.
 Luhov (Luhe) bol. 144, 780.
 Luhov (Lohov) cheb. 451.
 Luhov plz. CL.
 Luhy (ves zašlá) chrud. 120.
 Luhy táb. 482.
 Luix Gerhard 304.

Luk Kašpar XXIX, XLVII, LVII, LVIII, 339, 635, 955; Luková Kateřina 339.
 Luka (Louky) praž. 944.
 Luka (Luky, Luken) bol. 781.
 Lukan, viz Hlavkov.
 Lukavá (Luková) chrud. 195, plz. 467.
 Lukavce (Lukavec) horní hrad. 885.
 Lukavec jič. 565, 765, 766, 800; táb. 342.
 Lukavecká z Lukavce Anna Benigna roz. z Skuhrova 342; Johanna roz. z Dobřenic 76, 343, 576, 598, 1068; Kateřina roz. z Wildšteina LXXXIV, 341, 899; Lidmila Kristina roz. z Dobřenic 341.
 Lukavecký z Lukavce 853; Bohuslav CXXXVII, 344; Ferdinand Karel, Matyáš a Jan starší 340; Jetřich Adam 341; Mikuláš starší, Mikuláš mladší, Lidmila, Kateřina a Helena 342; Jindřich a Jetřich 343; Petr CXI, 342, 343, 702; Smil 343, 1269; Jan a Karel CXXXIX; Jindřich Adam a Jiří CXXXVII.
 z Lukavic Zofie Křinecká z Ronova 308.
 Lukavice (Lukavec) hrad. 23.
 Lukavice tvrz a dvůr poplužní cheb. 265.
 Lukavice dolejší plz. 338.
 Lukavice hofejší plz. 338, 578.
 Lukavská z Lukavice Eva roz. Plesova Heřmanská ze Sloupna 437.
 Lukavská z Lukavice, dříve Kapounová ze Svojkova (snad Kateřina Veronika roz. z Dobřenic) 250.
 Lukavský z Lukavice Adam a Adam Jetřich CXXXVI; Albrecht Felix 248; Albrecht Hildebrand 344, 440, 441; Beněk Jaroslav a Ladislav 248, 344; Heřman 226, 437, 1269; Jan 344, 1269; Jan Václav CXXXVIII; Jindřich 248, 1269; Jiřík 934; Petr LXXVII, 344; Sigmund 344; Vilém mladší 1269.
 Lukavice (Lukowic) lit. 866.
 Lukavský z Renec, viz Suda Řenecký.
 Lúké (Louky, Loukov) časl. 694.
 z Luckenbergu Jakub 308.
 Lukonos Jan Smil CXXXVIII.
 z Lukonos, viz Švik.

- Lukov (Lucke), lit. 117, 506.
 Lukov na Moravě 768.
 Luková, viz Lukavá.
 Lukovec (Lukovec) lit. 236, 478, 564, 767, 787, 820.
 z Lukovec, viz Kuneš.
 Lukovský Vojtěch 402.
 Luksdorf (Luxdorf) bol. 457.
 Lukšan z Luftenšteina Jan 978, 1086.
 Lukšanova Helena Barbora Sádovská z Sloupna 496.
 Lukšová Anna 1126.
 Luky (Kluky) bol. 17.
 Luky (Louka) pís. 650.
 Luky praž. 48.
 Luna, viz Louny.
 Luňáček Jiřík 1126.
 Lungwic z Lungwic Arnošt, Albrecht a Jetřich 345.
 Lunikov praž. 1205.
 Luniková z Vraního Anna 430.
 Lupenice hrad. 414.
 Lusdorf bol. 457.
 Luschwitz, viz Lužec.
 z Lusteneku, viz Šmidgrabner.
 Lutic z Lutie (Lotic, Lhotic) Fridrich a Joachym 345; Melichar CXL; Magdalena 346.
 Lützen v Prusku 743.
 Lux Martin 1199.
 Luxdorf, viz Luksdorf.
 z Lützelburgu Anton 736.
 Lužany hrad. 707, jič. 389, 536, 778, 813, 816, plz. 446.
 Lužanský Jan a Anna 1020.
 Lužce praž. 165.
 Luže chrud. 517.
 Lužec (Luschwitz) lit. 862, 863.
 Lužec (ves pustá, nyní Luženice) plz. 330.
 Lužec (Lust) žat. 725.
 Luženice (Lužec) plz. 330.
 Luženice plz. 1056.
 Luženice Menší a Větší plz. 1055, 1059.
 Luženičky plz. 1056.
 Lužehradý (Lužerady) žat. 191, 314.
 Lužetín (Služetín) cheb. 278, plz. 448.
 Lužice Dolní a Horní v Slezsku 765.
 Lužinky (pustotina) praž. 1037.
 Lužnice bud. 652, 657.
 Lykaon Pavel 978.
 Lynče (Hlinče) žat. 239.
 Lysá bol. CXLIX.
 Lysa lit. 54.
 Lysá táb. 241.
 Lyzl Jiřík 1126.
 Lžín táb. 906.
 Macáková z Ottenburku, potom Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
 Macasius Paulus 1084.
 Macdonald, viz Magdaniel.
 Mackov (ves zašlá) bol. 764, 765, 774, 789.
 Mackov pís. 302.
 Macor Petr 967.
 Maffersdorf (Mofersdorf) bol. 457.
 Maffersdorf (Vratislavice) bol. 794.
 Magaur Eliáš 1032, 1034.
 Magdaniel (Macdonald) Dionys 691, 754, 762.
 La Magna et Magalti Don Vincencius 1010.
 z Magni (de Magni) 100, 210; František 703.
 de Magnis (de Magno), viz Magová.
 Magnus Jan 961, 979; Kateřina 979.
 Magová (Maková neb de Magnis, de Magno) Dorota 276.
 Magrle Jan 967.
 Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobíšku Jiří, Nykodem, Jan, Jiřík, Ludvík a Matyáš 346; Matyáš CXXXIX, 346, 1020; Václav LXII, 324, 347, 501, 979.
 Magrlová Barbora 1032.
 Magrlova ze Sobíšku Anna a Bo. huňka Flotová 347.
 Magrlová ze Sobíšku Dorota roz. Kustošova a Lidmila 346.
 Mahr Kašpar CXXXIX.
 Macháček Mikuláš 1126.
 Machendorf bol. 69.
 Machov hrad. 530.
 z Machovic, viz Kunaš.
 Machovice časl. 169, 696.
 Machovice Staré bud. 312.
 Maierhöfen cheb. 635.
 Maierhöfen (Meierhöfen), viz Dvorce.
 Majdrle, viz Magrle.
 Majdrle (Maydrle) z Mansberga Vavřinec 54, 297, 304, 464, 1002, 1033, 1034.
 Majerle Václav 402; viz též Magrle.
 Majová Regina 1077.
 Majovský Jan 1045; Ondřej 1192.
 Majslovice (Mejšlovice) lit. 863.
 Makov chrud. 1191, táb. XVIII, 85, 356, 459, 650, 1222.
 Makov (na Makově, krčma) pís. 578.

- Maková, viz Magová.
 Makowic, viz Hřivínov.
 Makovský LVII.
 Makovský z Makové Jeronym 610.
 Maksinec, viz Maxenec.
 Malá Anna 1126.
 Malahov plz. 330.
 Malahov Širotčí (Malý) plz. 330.
 Malčan z Malčí Joachym 17.
 z Malčan sv. paní Klara Bernardina,
 hraběnka z Šternberka 1116.
 Malčany (ves zašlá) praž. 934.
 Malče bud. 653.
 Malčice (Malšice) bol. 47, 537, 780.
 Malčín (Malšín) časl. 692.
 Malec časl. 211, 816, pís. 49.
 Malečov (Malšov, Malschen) lit.
 561.
 Malechov plz. 366.
 Malechovice bol. 71, 789.
 Malejov (ves zašlá, nyní dvůr)
 chrud. 78.
 z Malejova, viz Dobříkovský.
 Malenice pís. 154.
 Maleňovice časl. 169.
 Malensko (ves zaniklá) táb. 147.
 Maleš (Molischen) žat. 943.
 Malešice bud. 351, praž. 950, 951.
 z Malešic a z Poutnova Barbora
 Štampachová z Štampachu 625.
 Malešická z Poutnova Polyxena
 Štampachová, potom Chlumčan-
 ská 626.
 Malešický z Černého Ladislav a Vá-
 clav 533.
 Malešín praž. 379.
 Malešov časl. 16.
 Maletice pís. 1179.
 Malhostice lit. 861, 862, 863.
 Malič lit. 53, 111, 227.
 Malín časl. 1064.
 Malinovský Jan 1126, 1260.
 Malif Matěj 1192.
 Malšov, viz Malečov.
 Malkov (Molikov, Molgau, Moligan)
 cheb. 719.
 Malkov (Malkovy) praž. 716, 717.
 Malkov žat. 101.
 Malkovice táb. 364.
 Malmeřice žat. 14, 208.
 Malobratřice dolní bol. 140.
 Malobratřice horní bol. 766, 800,
 884.
 Malochyně (Malochyň) časl. 440,
 933.
 Maloně (Mladoně, Mühlnet?) bud.
 655.
 Malonty bud. 652.
 Malovec Jan 938, 1086; Ondřej
 1036.
 Malovec z Malovic a z Chýnova
 Jan 60, 852; Michal 850, 852.
 Malovec z Chejnova a Winterberka
 Bohuchval 356; Ctibor, Ezechyel,
 Jan, Jiří a Křištof 852; Jan Ol-
 dřich 1251; Jindřich, Oldřich a
 Petr XXVI, 354, 852; Jindřich
 XXVI, 852; Jiří XXVI, CXIII.
 8, 355, 852; Václav 655, 852;
 Zdeněk XXVI, XXXIII, 356, 852.
 Malovec z Malovic Albrecht Sigfrid
 Pavel CXXXVI, 852; Bohuslav
 starší LXVII, 348, 655; Bohuslav
 mladší a Jan Křištof 348; Jetřich,
 Jan a Václav XVIII, XXII, 349,
 1269; Jan Jetřich 1269; Jan Vi-
 lém XLVI, 348, 852; Jetřich 125,
 433, 753, 754, 829, 852; Křištof
 CXXXIX, 356, 1216; Mikuláš
 1216; Matidruh Václav 355; Petr
 starší CXL, 355, 374, 852; Petr
 mladší 852; Petr Mikuláš 356,
 852; Rudolf CXL, 356, 852; Vá-
 clav nejstarší 852; Václav mladší
 356, 852; Václav Košan LXVI,
 355; Věnek 169; Vilém 356, 852.
 Malovcová z Malovic Alžběta roz.
 z Branišova 272, 349; Anna, dříve
 Krabicová, roz. Týdřovská 714,
 715; Anna roz. z Újezda 353;
 Johanna, roz. z Bukovan 56,
 409; Kateřina na Bezdědicích
 LXXXIV; Majdalena roz. Belvi-
 cová z Nostvic 562; Majdalena
 roz. z Lisova 850.
 Malovcova z Chýnova Anna Majda-
 lena Vencelíková z Vrchoviš 849,
 850, 852; Voršila Račínová z Ra-
 čína 450.
 Malovcova z Malovic Afra Doudlov-
 ská 85; Alžběta Rozýna Šaf-
 manová 874; Cecilie Měděncová
 z Ratibořic 364; Johanna Gryp-
 peková 127; Johanna Mýšková
 z Žluníc 388.
 Malovice pís. 422, táb. 238.
 Malovidy táb. 896.
 Malschen, viz Malečov.
 Malšín (Malčín) časl. 692.
 Malšovice lit. 53.
 z Malšvic, viz Gerštorf.
 Maltayr (Záluží) žat. 138.
 Malvazy Jan 1036; Martin 961;
 Tomáš 1033.
 Malý Jakub 1095.
 Mann Jan Jiří 1098.

- Mančice** (Polní) časl. 388.
Manětín plz. 467.
Mangolt Křištof Ferdinand 357, 818.
Mangoltová Helena Kateřina, viz Fictumová.
Manikovice bol. 883.
Manisch, viz Manušice.
Maňkus Ondřej 1260, 1263.
Manlicher Jakub 1152.
Mannelsdorf (Mendlštorf) žat. 623, 626.
Maňovice (ves zašlá) hrad. 707.
z Mansberga, viz Majdrle.
z Mansfeldu hrabě Arnošt XXIII, XXIX, 420, 421, 701, 732, 733, 1188; Bruno 700; Wolf 627, 865; Wolfgang 737; Kateřina Vartenberková 811.
Mantýn Jan 1126.
Manušice (Manoše, Manisch) lit. 419, 845.
de Maradas, viz Marradas.
z Marcinu (Morzin) sv. pán Rudolf 785.
Marens, viz Marek z Markfeldu.
Marek Josef 1042.
Marek z Landškrouna Jan 983.
Marek (Marcus) z Markfeldu Tomáš 255.
Maresdorf (Maerzdorf, Martinkovice) hrad. 1047.
Mareš Václav 1094.
Marganic František CXXXVII.
z Mariame, viz Pallant.
Mariaschein (Šejnov, Bohusudov) lit. 257.
Maria-Stock (Skok, Skoky) cheb. 287.
Markel bud. 394.
Markersdorf, viz Markvartice.
Marketsgrün (Marklesgrün) cheb. 1138.
z Markfeldu, viz Marek.
Markhausen cheb. 1082.
Markolt z Tedražic Diviš Bohuslav 357.
Marklesgrün (Marketsgrün) cheb. 1138.
Markov (Markovice, ves zašlá) časl. 703.
Markvart z Hrádku Diviš CXIII, 357; Šebestian 357, 1056, 1202; Václav Arnošt 1253; Markvartová Anna roz. z Říčan 359.
Markvartice bol. 84, 789, bud. 653, 920, časl. 393, 933.
Markvartice (Markersdorf) lit. 401, 563, 867.
Markvartice Hořejší (Ober-Markersdorf) lit. 269.
Marletzgrün (Mordlesgrün) cheb. 606.
Marlis Volf 509.
Maroditz, viz Martiče.
Marous Simeon žid 712.
de Marradas Don Baltasar XVII, XVIII, XX, XXI, XXVI, XXVII, CXXIII, CXXVIII, 49, 61, 73, 112, 149, 211, 237, 242, 245, 273, 311, 349, 351, 353, 356, 363, 367, 395, 422, 436, 445, 449, 452, 459, 477, 489, 499, 561, 578, 583, 608, 649, 740, 749, 750, 763, 840, 849, 851, 872, 879, 891, 902, 906, 1108, 1114, 1181, 1195, 1204, 1210, 1211, 1215, 1216, 1242, 1249, 1250.
de Marradas Don Francisco hrabě ze Salentu 1250.
z Marsfeldu, viz Stroperius.
Marsch David 1138.
Marschau, viz Mařšov.
Marschen, viz Mařšov.
Marschendorf, viz Mařšov.
Mařšalek (Mařšalius) Jan a Tomáš 977.
Mařšov (Mařšova pustotina, Marschau) časl. 690.
Mařšov hrad. 530.
Mařšov (Marschendorf) jič. 683, 708, 1238.
Mařšov (Marschen) lit. 257.
Mařšovice bol. 534, 805, lit. 845, tab. 155.
Mařšovský (měšťan Českobrodský) 1045.
Martický z Rabšteina Albrecht 630.
Martiče (Maroditz) cheb. 287.
Martin Jan 1009.
Martiněves lit. 33.
de Martini Bartoloměj 980.
z Martinic hrabě Jaroslav Bořita XV, XVI, XXI, XXII, XXIII, XCV, CXI, CXVIII, CXX, CXXVII, 86, 102, 185, 256, 397, 430, 486, 509, 524, 543, 607, 617, 618, 622, 721, 856, 857, 931, 942, 982, 1086, 1205, 1206.
z Martinic hrabě Bernard Ignác Bořita CXX; Jiří Adam 136, 281, 416.
z Martinic hraběnka Maria Eusebia roz. z Šternberka 407, 426, 487.
z Martinic Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat 281; Maria Waldšteínová 529.
Martinice (Martinovice) bol. 159.

- Martinice chrud. 517, táb. 65, 864, 493.
 Martinice (Onšovské) časl. 20.
 Martinice Nové časl. LXXVIII, 905.
 Martinkovice, viz Maerzdorf.
 Martinovice (Martinice) bol. 159.
 Martinovský Václav 961.
 Martinovský z Brňova Ctibor 359.
 Marýn Václav 1040.
 Märzdorf (Maresdorf, Martinkovice) hrad. 1047.
 Märzdorf (Merzdorf) žat. 1085.
 sv. Maří pís. 154.
 Mařenice (ves zašlá) bol. 534.
 Maschau, viz Mašfov.
 Maschakoten (Moršenkoten, Marsekuden) cheb. 265.
 Maskovice táb. 153.
 Maslojedy hrad. 707.
 Masník Jan 1063.
 Masopustová Alžběta 1146.
 Masojedy (Masojedy) praž. 526.
 della Massa Sebastian 1004.
 Mastík Jan 1092.
 Mastýřovice lit. 318.
 Maščov, viz Mašfov.
 Mašek (Maška) Matěj 1231.
 Maškovice (Mašovice, Maschkowic) lit. 863, 913.
 Mašov (Mašfov) bol. 533.
 Mašov táb. 650.
 Mašovice lit., viz Maškovice.
 Mašovice plz. 390, táb. 485, 849, 1171.
 Mašteřovský (Litoměřický) z Jizbice, Václav XXXII, XLVIII, LII, LV, 359, 580, 955; viz též Litoměřický 329.
 Mašfov (Maščov, Maschau) žat. 615, 619.
 Mašfovský, viz z Kolovrat.
 sv. Matěj praž. 724.
 Matějovský Vavřinec 961.
 Materna, viz Moderno.
 Materna z Květnice Adam starší 186; Adam 360, 1269; Albrecht Bernard 342; Jan Jiří 360, 806; Jindřich 360, 793; Jindřich Sigmund 361, 788; Jiří 410; Jiří Jan 702; Sigmund 343.
 Maternová z Květnice Helena (Alena) roz. Lažanská z Bukové 15, 92, 306; Veronika roz. Chuchelská 361.
 Maternova z Květnice Barbora Vostrovská a Anna Dorota Robmhapová 361.
 Mateřovská Alžběta roz. z Hustiřan 377.
 Mateřovský z Mateřova Bořek CXXXVII; Fridrich 361; Jan Jiří, Mikuláš a Rudolf 362.
 Math Kristian 848.
 Mathův (Mauthof) bud. 655.
 Matuňková Kateřina 1260.
 Matyáš císař XV, XVI, 846, 857, 1116, 1202, 1207, 1265.
 Matyášovská z Matyášovic Apollonia Solhauzová ze Solhauzu 564.
 Matyášovský z Matyášovic Jan starší CXXXIX; Jan Jiří a Matyáš 362.
 Mařeran (Muran) Antonín 895.
 Maus Tomáš 275.
 Mautdorf cheb. 1234.
 Mauthof (Mathův) bud. 655.
 Max z Maxen (z Maxu) Jiří 362, 810; Kašpar CXXXIX.
 Maxenec (Maksinec, ves zašlá) jič. 813.
 Maximilian I. král XV.
 Maximilian II. císař 942, 1203, 1247.
 Maximilian vévoda Bavorský 747, 947; viz též Bavorský vévoda.
 Mayderle, viz Majdrle z Mansperku.
 Mayer Adam 1027; Křištof 961, 1012; Pavel 1084; Wolf 961.
 de Mayer (Meier) Jiří 1009, 1012.
 Mayer z Groenau Vilém 629.
 Mayerle, viz Magrle.
 Mayner Jakub a Jiří 1152.
 Mayšlovce (Meyšlovce) pís. 647.
 Mazákova Marta Mettychová z Čechova a z Ingersdorfu 522.
 Mazalov bud. 657.
 Mazanec (zámek zaniklý) cheb. 278.
 Mazanec z Frimburku Karel 186, 381.
 Mazánek David 1012; Jiřík 1075, 1260; Matyáš 1110.
 Mazánek ze Zlatého pole Jan Jiří 996.
 Mazaný ze Slavětína Jan CXXXVIII; Oldřich Vilém a Jiří 584.
 Mažice táb. 657, 1241.
 Měely (Mičely, Mzell) bol. 307.
 Meclov plz. 662.
 Mecner Jan 1165.
 Mečerad (Mečerad, Mezerod) z Mečerodu Kašpar a Seyfried 362.
 Mečíř Jan 1093; Martin 1165.
 Medek Havel 967.
 Medek z Mohelnice Tomáš 983.
 Měděnec Václav 584.

- Měděnec z Ratibořic Adam 363; Albrecht 1099; Jan nejmladší 363, 1269; Jan mladší a Petr 363; Jan Oldřich 345; Mikuláš mladší a starší 364.
- Měděncová z Ratibořic Anna Kateřina roz. z Vesce, Cecilie roz. z Malovic a Eva roz. z Bukovan 364; Lidmila roz. z Nového Dvoru 363; Měděncova Kateřina Mandalena Sádlová z Vražného, potom Fictumová 364, 495.
- Medlitzhof (Metlice) dvůr poplužní bud. 655.
- Medná plz 330.
- Mednej (Medný, ves zaniklá, nyní dvůr) bol. 381.
- Medonosy (Medenost) lit. 240.
- Medvědice (Nedvědice) lit. 234.
- Meefleisch Tomáš 1152, 1153.
- z Meggau hrabě Linhart Helfrid 288, 593, 703, 737; téhož dcery Alžběta, Františka, Susanna Marie Anna a Anna 703.
- Mehl ze Štřelice Baltasar 865.
- Měchenice praž. 172.
- Měcholupy praž. 527, 922, plz. 279, 1105, žat. 501.
- Měchov bud. 652.
- Měchov (Mies) cheb. 632.
- Měchura Jan 1246.
- Měchyň Jan 993, 1036; Šimon 967.
- Meischner, viz Meyšnar.
- Mejšlovice (Majšlovice) lit. 862, 863.
- Mejtský Petr 967.
- z Mekau, viz z Meggau.
- Mekele (Meckel) žat. 615.
- Meklenburské vévodství 734, 769.
- Meklenburští vévodové Adolf, Fridrich a Jan Albrecht 734.
- Měky nec pís. 1195.
- Melander Otto XXXIV, XXXVI, LI, XCV.
- Melantrich, viz z Veleslavína.
- Melcar Faltýn, Jakub a Valentýn 961.
- Melcerová Anna 1012, 1020.
- Mělčany hrad. 682.
- Melden (ves zaniklá) cheb. 612.
- Melichar Pavel 1193.
- Melis Wolf 961.
- Meliš (Melyš, Cikánek) Jan Kašpar 994, 1036.
- Melitanský klášter Matky Boží pod řetězem v Praze XXIV.
- Melitanského řádu převorství v Praze XXIV, 432, 604.
- Melmulka mlýn (dom. Habry) časl. 692.
- Mělnice (Melnitz) plz. 319.
- Mělnická Dorota 1165.
- Mělnický Jiřík 1126; Petr 961.
- Mělnický děkan 729.
- Mělnický klášter, viz Klášter Mělnický.
- Mělník praž. XXV, CI, CXLIX, 730, 882, 1144, 1278.
- Mělník žat. 624.
- Melnitz, viz Mělnice.
- Meloun Jan 1045.
- Melyš, viz Meliš.
- Melzer Zachariáš a Kateřina 1102.
- z Meminku, viz Bechler (Pechlar).
- Měňany praž. 717, 1037.
- Mencel (Menzel) z Kolsdorfu Jan 717, 1136; viz též Wenzel, Wencelius.
- Menčice praž. 526.
- Mendlštorf (Mannelsdorf) žat. 623.
- z Mengersdorfu Scholastika Zedvičová z Kinžvartu 929.
- Měnická ze Žitenic Anna 1051.
- Měnický z Cervené vsi Martin 1048; Václav 365; Měnická Anna Kateřina roz. Jestřibská z Ryzmburku 365.
- z Meningu, viz Bechler (Pechler).
- Menšická Kateřina 1165.
- Menšík z Menšteina Jan 365; Jakub 667.
- Mentoury chrud. 517.
- Menzel Jan a jeho sestra Dorota Reichlová 713.
- Menzel z Kolsdorfu, viz Mencl, Wenzel, Wencelius.
- Měravská Kateřina 1109.
- Merboltice (Mertendorf) lit. 291.
- Merotice žat. 631, 722.
- Meričov (Möritschau), viz Mořičov.
- Merkelagrün cheb. 1168.
- Merklin plz. 484.
- Merklínská z Merklína Anna Widřepkarová 874; Kateřina roz. Černinova z Chudenic 365.
- Merklínský z Merklína Adam, Purkhart a Jan 365.
- Merklov (Mrklov) jič. 926.
- Merklovice hrad. 414.
- Měrník Krištof a jeho manželka Alžběta roz. Štampachova z Štampachu 623.
- z Merode hrabě Arnošt a Jan Fridrich 1183; Jan 117, 1184.
- Mertendorf, viz Merboltice.
- Měrunice žat. 1139.

- Merzdorf, viz Břevniště.
 Merzdorf, viz Maerzdorf (Maresdorf).
 Merzdorf žat. 624.
 Měrenice (Mifenice) plz. 668.
 Měřetice (Mifetice) žat. 104.
 Meshala, viz Mízholec.
 Měsholce, viz Mízholec.
 Měsíček z Vyškova Bořivoj 365, 566, 710; Jan CXXXXVIII; Jiří LXVII, 366; Mikuláš a Radslav 366; Rudolf Šťastný 1018; Ruprecht 48; Sigmund 710.
 Měsíčková z Vyškova Anna roz. z Ottersfeldu 273; Dorota roz. Fremutova z Tropic 366; Eva roz. z Údrče 273, 366; Marie roz. z Řezna 366, 396, 918.
 Meskomín N. 1126.
 Mesleth, viz Mezilečí.
 Městec hrad. 638, 681, 682, chrud. 119.
 Městec Heřmanův, viz Heřmanův Městec.
 Městec Králové jič. 528, 546.
 Městecký Jan 1165.
 Městečko praž. 379, táb. 151, 896.
 Město (Místo, Platz) žat. 621.
 Město dolní, viz Lipnice dolní.
 Město Nové, viz Nové Město.
 Město Staré, viz Staré Město.
 Měšetice táb. 907.
 Měšice táb. 442, 1221, 1224, 1227.
 Mešné (Mešno) plz. 280.
 Metanov táb. 850.
 Mětice chrud. 1089.
 Mětikalov (Netikalov) žat. 615.
 Metlice (Medlitzhof) dvůr poplužní bud. 655.
 Metličany jič. 360.
 Metličany (ves zašlá) táb. 896.
 Metschel Joachym 1240.
 Metternich z Winneburgu 332; Jan Reinhard, Vilém a Lothar 589; Jan Reinhart, Karel, Emerich, Vilém a. Lotharinsen (Lothar) 156, 929, 1103.
 Mettych z Čechova a z Ingersdorfu Adam a Marta roz. Mazákova 522.
 Meier, viz Mayer.
 Meyerl Ondřej 1084.
 Meyner Jakub 1152; Jiří 1152, 1153.
 Meys Samuel 1209.
 Meyšovice (Mayšovice) pís. 647.
 Meyšnar Daniel 881, 994, 1036; Jiří 995, 1036; Pavel 880.
 Meyšnar (Kirstein) z Kirsteina František 1172.
 Meyšnarová Anna 881.
 Meytolar z Meytol Adam a Kristof 366.
 Mezerod, viz Mečerod.
 Mezeříč (Mezirady, ves zašlá) žat. 623.
 Mezeříče (Meziříčí) bud. 652.
 Mězholez plz. 463.
 Mezholzy (Mezholce), viz Mízholec.
 Mezi (Mezin) plz. 278.
 Mezihoří táb. 650.
 Mezihoří jič. 537, 779.
 Meziklasí časl. 694.
 Mezilečí (Mezletsch) hrad. 707.
 Mezilesí hrad. 530, 638, 681.
 Mezilesí (Meziles-Thein) táb. 342.
 z Mezilesic, viz Hrach.
 z Mezilesic Jakub Jeník CXXXIX.
 Mezilesice (Mezilesice) chrud. 568.
 Meziluzí bol. 789.
 Mezimostí táb. 657.
 Mezina (ves zašlá, nyní samota) hrad. 885.
 Mezin (Mezi) plz. 278.
 Mezipotočí (Nespoding) bud. XVII. 59.
 Mezirady, viz Mezeříč.
 Meziříčí (Meziříče) hrad. 23, 682.
 Mezné táb. 106, 223, 493, 888.
 Mezický Šimon 1097.
 Mezíř táb. XVIII, 85.
 Mezířice (Meziříčí) hrad. 682.
 Mičan z Klinšteina (Klingenstein) a z Rostok Fridrich 367, 616; Hynek Albrecht 366; Jan 155; Jan Vilém 367, Václav 367, 1216.
 Mičanová z Klinšteina Elyna roz. z Kokořova 1275; Ester LXXXIII; Majdalena, předešle Waldšteínová, roz. Bohdanecká z Hodkova 367, 795, 837; Salomena roz. Smířická 526.
 Mičely, viz Měely.
 Mičov časl. 461, 462.
 Miebes Jan 1199.
 Mies, viz Stibro.
 Mies (Měchov) cheb. 632.
 Michal Adam 961; Matouš XXIV. CXL, 371, 1004.
 Michal N. 995.
 Michal (Quirens) Matěj 1159.
 z Michalovic Bohuslav XXIV. XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV. XLVI, XLVII, LII, LV, 367, 369, 524, 857; Bohuslav starší 368; Diviš 369; Jan Václav a Smil

- 370; Voršila Benigna roz. z Vrtby XXIV, LXXXII, 369, 370; Kateřina Zakostelská z Bilejova 92, 314.
- Michalovice bol. 1144, časl. 41, 688, 701.
- Michalův (Michal) Matouš CXL, 371, 1004.
- Michanice žat. 1085.
- Michels (Michzen), viz Myšec.
- Michelsdorf, viz Veliká ves.
- Michle praž. 961.
- Michna z Vacínova Ferdinand Karel 482; Jiří Vilém CIII, CVII, CXXXIV, 15, 569, 1119, 1143, 1144; Karel Jiří Václav a Václav 946; Sigmund Norbert 483, 946; Pavel XXI, XXV, LXXXVII, XCV, CIII, CXI, CXVIII, CXXI, CXXVIII, 5, 11, 24, 148, 150, 153, 155, 194, 232, 241, 385, 391, 433, 482, 504, 513, 582, 594, 722, 880, 902, 945, 952, 974, 983, 1119, 1187, 1273.
- z Michnic, viz Panzar.
- Michnice bud. 163, 655, 656.
- Michovka (Mnichovka) bol. 803, 844.
- Michovy (Mnichové) hrad. 679.
- Miknovka (dědina pustá) bol. 531.
- Mikoly (Mikuly) bud. 655.
- Mikovice (Minkovice) praž. 33.
- Mikulášov časl. 468.
- Mikulášovice (Nixdorf, Nikelsdorf) lit. 865.
- Mikuly, viz Mikoly.
- Milanovice časl. 169, 696.
- Milaveč (Milavče) plz. 1055, 1060.
- Milčany (zámek pustý) lit. 846.
- z Milče, viz Kurzbach.
- Milčeva (Milčeves, Milčoves) jič. 79, 745, 765, 766, 772, 774, 777, 800.
- Milčice (Milčce) časl. 1163.
- Milčinský Mikuláš 1040.
- Milčoves žat. 99, 1254.
- Mildenau bol. 457.
- Mildeneiche (Mildenach) bol. 457.
- Milderfles (Mühldörfler) cheb. 99.
- Milej (Milé) praž. 616.
- Mileňovice pís. XVIII, 72.
- Milešov pís. 650.
- Milešov (Milleschau) lit. 234.
- z Milešovy, viz Mráz.
- Miletice plz. 272, 416.
- Miletín bud. 657, časl. 403, jič. 765, 766, 800, 836.
- Miletínek (Miletín Malý) jič. 766, 780, 792, 804.
- Milevice (Milovice) jič. 767, 811.
- Milevsko (Milivsko) táb. 151, 650.
- z Milhostic, viz Vojkovský.
- z Milhostic Majdalena, viz Beřkovská.
- Milhostice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 408.
- Miličín táb. XVIII, 202, 237.
- Miličov táb. 485, 1171.
- Miličovský z Braunberku Jiří 900.
- Milíkov plz. 1212.
- Milkov (Milikan) cheb. 122.
- Milín praž. CXLIX.
- Milínovo (Milínov) plz. 280.
- z Miliny Anna Vřesovcová na Kre muží 239, 910.
- Militz Jan 1152.
- Milivsko, viz Milevsko.
- Milkovice dvůr poplužní jič. 787.
- Miller Jan 961; Křišťof a Lukáš 967; Matěj 1029, 1080.
- Miller (Müller) Jan Křtit. a Majdalena 979.
- Millerová z Wildšteina Kateřina LXXXII.
- Milleschau, viz Milešov.
- z Millesimo František Marchese de Grana et Caretto hrabě 290, 775; viz též Caretto.
- Milner Ondřej 1093.
- Milošice žat. 1253.
- Milota ze Všejan Petr 372.
- Milotice časl. 186.
- Milotice malé a velké táb. 485, 1171.
- Milotice na Moravě 70, 791.
- Milovanice táb. 1222.
- Milovice jič. 124, 536, 765, 779, 815, 939; viz též Milevice.
- Milovo (Milov) pís. 1201.
- Milsa (Milsau) viz Milžany.
- z Miltic Jan Arnošt 372.
- Milžany (Milsa, Milsau) žat. 1100.
- Mimoň (Niemes) bol. 381, 764, 789, 823, 980.
- Mimovo (Mimov) plz. 1055, 1059.
- Minartice táb. 493, 1222.
- Mince v Čechách za králování Fridricha Falckého XXVII. — Mince (dukáty) a jich hodnota 829, 894. — Mince l. 1622—1623 lehké (špatné) 1271—1274. — Mincevna Waldšteina z Fridlandu 733.
- Mincenberger Vilém 263.
- Mincer Arnošt 522.
- z Minic, viz Koutek Nečanský.
- Minice pís. 647, 650, praž. 124.
- Minich z Arzperku (Mních z Arzbergu) Jan 190, 262, 424; Můni-

- chová Markéta Zuzana roz. Brunnerova z Wildenau 402.
 z Minichhofen, viz Hoffmann.
 Minichov (Münchhof) dvůr poplužní cheb. 1168.
 Minkovic, viz Mikovice.
 z Minkovic, viz z Minkvic.
 Minkovice táb. 650.
 z Minkvic (Minkovic) Jan Fridrich 372.
 Minor Tobias 210.
 Minstrberský kníže Jindřich 530.
 Mynch Jan 1030.
 Miraňková Anna 1066.
 Mirečov, viz Mořicov.
 Mírek z Solopisk Adam 372; Bohuslav 41, 373; Jan CXXXVIII, 41; Jan Sigmund LXVII, 373; Bohuslav a Jiří 373; Jindřich Svatomír 41; Jindřich LXVII, 373; Stefan 1269; Václav Ladislav CXL, 374; Jiří nejstarší, Jaroslav Svatomír a Fridrich šťastný 374.
 Mirková z Solopisk Anna LXXXIII; Dorota roz. z Petrovce a na Sinčí 373; Marianna roz. Hornátecká z Dobročovic 372; Žofie roz. Kasalická z Kastic 373.
 Mirkova z Solopisk Dorota Krejšťanová, Alžběta Švamberková, Alena Renthlová a Dorota Vratislavová 373.
 Mírešovice žat. 633.
 Mírešovská z Mírešovic Alžběta roz. Štampachova 618.
 Mírešovský z Mírešovic Hynek 1269; Oldřich Sigmund 1263; Sigmund 374.
 Miretický Pavel CXL.
 Mirkov lit. 54.
 Mirkovice, viz Miřkovic.
 Mirkovice plz. 130.
 Mírošov plz. 126, 252, táb. 1171.
 Mírotice pis. 167, 168.
 Mírotín (Mířetín) chrud. 517.
 z Mírovic, viz Radkovec.
 Mírovice pis. 647, 648, 650.
 Mírovská Ludmila roz. Prokopová z Rovín 1013.
 Mírovský Adam 1022, 1033.
 Mířátky časl. 692.
 Mířejov jič. 50, 765, 766, 801.
 Mířejovice, viz Mířovice.
 Mířenice (Měřenice) plz. 668.
 z Mířetic, viz Braun.
 Mířetice časl. 896, chrud. 670.
 Mířetice, viz Měřetice.
 Mířetín (ves zašlá) pis. 334.
 Mířetín (Mírotín) chrud. 517.
 Mířevíce lit. 227.
 Mířevíce (Mířovice) plz. 331.
 Miřkovic (Mířkovic) bud. 919.
 Miřkov plz. 331.
 Miřkovská z Tropčic Anna roz. z Štampachu 625.
 Miřkovská z Tropčic Alžběta Štotosová 785, 797; Barbora Harantová 137; Kateřina Waldšteínová a Rozina Zylvarová z Silberšteina 785, 792.
 Miřkovský z Tropčic Mikuláš 590, 1189; Sezima 625; Vilém 331, 375, 785.
 Miřovice (Mířejovice) praž. 124.
 Miřovice (Mířevíce) plz. 331.
 Mis Jan a Justina 987.
 Miserie Linhart 992.
 Miseroni Oktavian 1001.
 Miskolezy (Mizkolezy) hrad. 76, 680, 767, 783.
 Misto (Město, Platz) žat. 621.
 Misto Nové (Nové město, Nenort) časl. 571.
 Misto (Město) staré jič. 721.
 Mistrovice hrad. 577.
 Mišovice pis. 647, 650.
 Mittlbach Jiří 1199.
 z Mitrovic, viz Vratislav.
 Mitrovský z Nemyšle Bernard CXXXVII, 375, 818; Jan starší. Jan mladší a Jindřich 375; Jiří starší CXXXVII, 136, 375; Jiří mladší LXXXIX, 353, 375, 392; Mikuláš Jan a Petr 376; Přeč (Přibík) 200, 376.
 Mitrovská z Nemyšle Dorota roz. z Komárova 376; Estera roz. Lažanská z Bukové LXXXIII, 392, 468; Johanka na Smilové LXXXIV.
 Mitrovská z Nemyšle Alena Rašínová z Ryzmburka 454; Dorota Vrchotická z Loutkova 906; Maria Alžběta Boreňová 376.
 Mityš Jan 1126; Šimon 1026; Václav 961, 979, 1036.
 Mizeron František z Lissonu 33.
 Mížholez (Měšholec) plz. 330.
 Mížholez (Mezholzy, Mezholce, Mezhals), plz. 874.
 Mízkolezy, viz Miskolezy.
 Mladá bol. 1163.
 Mladá Boleslav, viz Boleslav Mladá.
 Mladá Vožice, viz Vožice Mladá.
 Mladej (Mladé) lit. 913.

- Mladějov bol. 82, 83, 765, 766, 801, 806.
 Mladějov (ves pustá) žat. 615.
 Mladějovice (Mladovice) táb. 489.
 Mládek Jan, Matouš a Václav 1193.
 Mládek Václav CXLI.
 Mladice (ves zašlá) plz. 668.
 Mladkov hrad. 160.
 Mladoně (Maloně, Mühlnet?) bud. 655.
 Mladoňovice chrud. 923.
 Mladoňovice (Ladoňovice) na Moravě 213.
 Mladostov bol. 533.
 Mladošovice bud. 657.
 Mladota z Jilmanic Jindřich 587.
 Mladota z Solopisk Jiří starší, Jan a Adam 376; Jiří 377, 818; Sigmund a Zdeněk 377; Václav 362, 376, 377, 386; Zdeněk Adam 268, 376, 377, 1269; Jiřík a Vilém 377.
 Mladotová z Solopisk Barbora na Březně LXXXIII; Helena roz. z Ebersbachu a Kateřina, předtím Chlumová z Dohalje 377; Helena Anna, předtím Čertorejská roz. Šlibovská 598; Kateřina roz. Gerštorfova 120; Majdalena roz. z Labouně 46.
 Mladotova z Solopisk Alžběta 378; Dorota Linhartová z Neuenbergu, potom Dohalská 809.
 Mladotice časl. 462, 688.
 Mladoušov táb. 241.
 Mladovice (Mladějovice) táb. 212, 489.
 Mlaka bud. 657.
 Mlazice praž. 1144.
 Mlázovice jič. 537, 779.
 Mlčice (Milčice) časl. 1163.
 Mlékov táb. 151.
 Mlékojedy (Mlékovidy) lit. 1116, 1117.
 Mleynce, viz Mlýnce, Mlýnec.
 Mleyněk Tomáš, Ludvík a Jan 1259.
 Mleynice (Mlýnec) lit. 234.
 Mlíkovice táb. 155.
 Mlýn Bílý (dvůr poplužní) plz. 872.
 Mlýn Dubský plz. 358.
 Mlýn Havlův (dvůr) plz. 1060.
 Mlýn Spálený pod Tupoží bol. 18.
 Mlýnař Václav 1095, 1157.
 Mlýnaře (ves zaniklá) žat. 1256.
 Mlýnce (Mlýnec, Mleynce, Linz) žat. 624, 625.
 Mlýnec jič. 783.
 Mlýnec (Mleynice) lit. 234.
 Mlýnec (Mlýnce, Linz) plz. 662, 1056.
 Mlýnec Nový a Starý (Lenzel) lit. 913.
 Mlýnec ve Vyskeři (Mleynce) bol. 534.
 Mlýnský (Podolský) dvůr časl. 186.
 Mněník jič. 1048.
 Mnětluky (Netluky, Pnětluky) lit. 259.
 Mnich táb. 321, 476.
 Mnichov (Münchhof) cheb. 333, 818.
 Mnichov (ves pustá) lit. 845.
 Mnichové Hradiště, viz Hradiště Mnichové.
 Mnichovice (Němchovice) časl. 573.
 Mnichovka, viz Michovka.
 Mnichovská (Michovská) Regina a Judita 1021.
 Mnichovský Matěj XXIV, 371, 1021.
 z Mnichu, viz Bukovanská.
 z Mnichu, viz Smrčka.
 Mniš Rafael 275.
 Mnišek praž. CXLIX.
 Mnišek (Einsiedl) žat. 1149.
 Mnišovský z Sebzuzína Rafael CXLV, 315, 709, 881, 987, 995, 1035.
 z Mocina, viz Darboit.
 Močedlník (Močidlník) praž. 526.
 Močerady, viz Mušerady.
 Močidlice (Modschidl) cheb. 288.
 Močovice časl. 689, 1049, 1050.
 Moderno (Materna) František 1003.
 Modla Nykodym 1038.
 Modlany lit. 257.
 Modletice praž. 951.
 Modletín časl. 313.
 Modlibohov (Modlitbohov, Nudelbaum) bol. 537, 791.
 Modlikov časl. 933.
 z Modliškovic, viz Hřepická a Chřepický.
 Modliškovice dvůr pls. 1179.
 Modlišovský Křištof 1150.
 Modřany praž. 945, 950.
 Modřevice praž. 127, 409.
 Modřice (Riegersdorf) chrud. 1191.
 Modřičice (Modřišice) bol. 604, 802.
 Modschidl, viz Močidlice.
 Möritschau, viz Mořčov.
 Möfersdorf, viz Maffersdorf.
 z Mohelnice, viz Medek.
 Mohelnice bol. 12.
 Mohelnice dolní bol. 46, 47.
 Mohr, viz Mory.
 Mohr (ves zašlá) cheb. 602.
 Mohr Baltasar 697, 750, 752.

- Mohr z Lichteneggu, viz Mor.
 Mohr von Wald František Vilém
 752, 759.
 Mohren, viz Javorník.
 Mohučský arcibiskup Jiří Fridrich
 738.
 Mochoz praž. 704.
 Mokořany, viz Komořany.
 Mokrá (Mokré) cheb. 143.
 Mokrý, viz Mokrej.
 Mokré (Mokrej) hrad. 682, táb. 1210,
 1222.
 Mokrej (Mokrý) bol. 604.
 Mokropsy hořejší (Mokropec) praž.
 43, 555.
 Mokrosuky pís. 201, 422, 578.
 Mokrouš plz. 1202.
 Mokrovanský z Mokrovan Bernart
 CXXXVII.
 Mokrovouzská z Mokrovouz Lud-
 mila Hnatová 1157.
 Mokřý Lom bud. 654.
 Mokřý Urban 452.
 Mokořany praž. 21, 379.
 Moldanthein, viz Týn nad Vltavou.
 z Moldavy vojvodovna Anna Marie,
 potom Donínová a Farenspa-
 chová 201, 238.
 Molgau (Moligau), viz Malkov.
 Molikov (Moligau) viz Malkov.
 Molischen, viz Maleš.
 Molyška Ludmila 1126.
 Monin táb. 177.
 Montbrunová Majdalena roz. Vi-
 thova 878.
 de Monte-Cuculi Arnošt hrabě 183,
 737, 916, 1079.
 Montprun (Montbrun) Pavel 1113.
 Mor Jan 969.
 Mor (Mohr) z Lichteneggu a Sedmi-
 kostelův Maximilian a Ferdinand
 395.
 Morakšová Marianna roz. Novo-
 hradská z Kolovrat 172.
 Moraň Jan 1048.
 Morando Augustin 794.
 Morava hrad. 160.
 Moravany časl. 462, 699.
 Moravcová Kateřina 1012.
 Moravčí (Moravce) táb. 245.
 Moravčice jič. 536, 778.
 Moravec Jan XXXII, 979.
 Moravec Jiřík a Pavel 1012.
 Morávek Jiří 1147.
 Moravěves žat. 1149.
 Moravsko hrad. 23.
 Mordlesgrün (Marletzgrün) cheb.
 606.
 Morenstein v Horním Falcku 475.
 z Morchendorfu Kateřina Škretová
 ze Závotice 594.
 Morchenstern, viz Smržovka.
 Moršel Abraham 966.
 Mory (Mohr) žat. 101.
 z Morzin (z Marcinu) sv. pán Ru-
 dolf 763.
 Morzini Rudolf hrabě 806.
 z Mořab Jakub Leopold 1031.
 Mořčov (Moričov, Meričov, Mire-
 čov, Möritschau) cheb. 917, 1168.
 Moser z Ottingen Melchior Adam
 39, 864.
 Most (Brůx) žat. CI, 1148—1154.
 1278.
 Most dlouhý (Langenbruck) bol.
 537, 794.
 Most Kněžní (Kněžmost) bol. 249.
 807.
 Most Kamenný (Kamenomost) praž.
 180.
 Mostecká táb. 906.
 Mostek chrud. 885.
 Mostice (Mosting) plz. 358.
 Mostiště plz. 22, 127.
 Mostník Jan 1126; Václav 1135.
 Mostov (Mostau) cheb. 156, 856,
 1266.
 Mošauer z Valdova Jiří Aleš 378;
 Vilém Mikuláš CXL, 378.
 Mošnice lit. 562.
 Motoly praž. 504.
 Mošnov žat. 239, 911.
 Motovecius Jan 1165.
 Moudrá Ludmila 1075.
 Moudrov táb. 850.
 Mouchová Kateřina 1126.
 Moukděly (Mukoděly) žat. 14.
 Mour Daniel 961.
 Mourek Jiřík 1157.
 Moyses Jiří 1137, 1138; Pavel 1138.
 Mozečková Barbora 1126.
 Mozolov časl. 701, táb. 1222.
 Možef (Mojžíř, Mosern) lit. 54.
 Mracký (Mračský, Mratský) z Dubé
 Karel XXXIII, 378, 572; Dorota
 Marie a Karel Eusebius 379; Ka-
 teřina, Dorota Marie, Eliška a
 Johanna Alžběta 380.
 Mraček Adam 1126.
 Mračnice plz. 330.
 Mračský z Dubé, viz Mracký.
 Mradice žat. 92.
 Mrakotice táb. 493.
 Mratský z Dubé, viz Mracký.
 Mráz Mikuláš 123.

Mráz z Milešovky Bohumil CXXXIX,
1126; Jan Jiří CXXXIX, 1127;
Mrázova Ludmila Popeliová 1024.
Mrázek Mikuláš CXL.
Mrázek Václav 967.
Mrdákovo (Mrdákov) plz. 1056.
Mrchojedy bol. 789, plz. 390.
Mrsklesy lit. 196, 234.
Mrskovice časl. 701.
Mrstík Václav 1127, 1185.
Mrtníky (Mrtnice) plz. 358.
Mrtníky praž. 407.
Mrva Adam 1165.
Mrvice táb. 493.
Mrzklesy (Mrsklesy) lit. 614.
Mrzky praž. 526.
Mřenková (m. Českobrodská) 1045.
Mstětiny (Mstětín) hrad. 531.
Mstihněv dvůr poplužní jič. 787.
Mstislavice časl. 696.
Mstišov (Tišov, Tischen) lit. 862.
Mšec (Kornhaus) praž. 616, 619.
ze Mšena Hrádku, viz Hrzek.
Mšeno bol. 17, 762, 764, 782.
Mšeno (Mšené) lit. 33.
Mstětice (Mštětice) táb. 155.
Mtihava (Tihava) praž. 487.
Muckov (Mutzke) lit. 117, 506.
Mudroň Jan 961, 1086.
Mühlbach cheb. 1082.
Mühdördes (Milderdes) cheb. 99.
Mühlendorf (Mulndorf) žat. 104.
Mühlgrün cheb. 1082.
Mühlhausen, viz Nelahozaves.
Mühlmet (Mladoně, Maloně) bud.
655.
Muckek (Mucha) z Bukové Adam
a Smil starší 380.
Muk Ondřej a Pavel 1036.
Muk (Muka) Pavel a Eva 995.
Muk z Mukenthalu Jan 171.
Mukařov bol. 46, 534, 805.
Mukařov (Munkern) lit. 291.
Mukařov (ves zaálá) praž. 526.
Mückenbahn, viz Provodín.
Muckhof (Bukov) žat. 284.
Mukoděly (Moukděly) žat. 14.
Mulc z Waldau (Mulz v. Waldau)
Jiří Albrecht, Jošt Křištof, Jan
Fabian a Fabian 380; Jan Al-
brecht 381; Jan Fabian a Jan
Albrecht 818.
Müller ze Zlaté Koruny (v. Golden-
Kron) Jan 793, 798.
Müller Jiří a Jan 1199; Jiřík 1245;
Martin 1103.
Müllersgrün cheb. 1207.
Müllin (Müllen, Myšlen) cheb. 156.

Müllner von Mühlhausen, viz Myll-
ner z Mylhauzu.
Mulndorf (Mühlendorf) žat. 104.
Multenpergerová Kristina 1240.
Mulz v. Waldau, viz Mule z Waldau.
Mulzen Tomáš Melichar 1209.
Münch, viz Minich.
Münchendorf (Munkendorf) bol.
457.
Münchhof (Minichov) dvůr poplužní
cheb. 1168.
Münchhof (Mnichov) cheb. 333.
z Münchhofen, viz Hoffmann.
Münich, viz Minich.
Munice bud. 351.
Munkendorf, viz Münchendorf.
Munkern, viz Mukařov.
Münster a Osnabrück 735.
Muran (Maŕeran) Antonín 895.
Muschinger z Gumpendorfu Vin-
cenc 23, 44, 78, 248, 934, 1273.
Musil Jan 1231.
Mušerady (Močerady, Muscherad)
bud. 655.
Muškon Antonín 384.
Mutěnin plz. CL.
Mutice táb. 112.
Mutinsko jič. 546.
Mutzke, viz Muckov.
Muzikař Matyáš 1037.
Mužaké bol. 249, 807.
Mydlář Jan LVI.
Mydler Ondřej 961.
Mýdlo Martin 961.
Mydlovary bud. 351.
Myletín (Mysletín) časl. 639.
Myllner z Mylhauzu (Müllner v.
Mühlhausen) Jan XXIV, XXXIII,
LIV, 381, 383, 384, 789, 930;
Jiří CXXXVII, 381, 383, 818;
Petr XXXVI, XLIV, 381, 383,
524, 858.
Myllnerová z Mylhauzu Virginia
roz. z Levinu LXXXIV, 382.
Myllnerova z Mylhauzu Izalda (Isol-
da) Pětipeská z Chýš 431.
Mysletice táb. 241.
Mysletín (Myletín) časl. 639.
Myslíč táb. 151.
Myslík Adolf a Jindřich 1036.
Myslík z Hyršova Adam 385, 464,
1269; Jan Břeněk, Joachim, Me-
lichar a Sigmund 385; Jindřich
385, 818; Ludvík 438; Sigmund
198, 292, 879; Vilém, Adam a
Václav Štastný 385.
Myslíková z Hyršova Markéta roz.
z Dubé 385.

- Myslíkova z Hyršova Ludmila Kou-
 sková 1108.
 Myslín pís. 335, 818.
 Myslinka (ves pustá) plz. 358.
 Myslivo (Mysliv) plz. 1057.
 Myslotín táb. 1172.
 Myslov táb. 900.
 Myslýkovští sirotci 1032.
 Mystěves (Mystoves) jič. 787, 788,
 941.
 Myšec (Michels, Michzen) lit. 913.
 Myšenec (Myšlenec) pís. 1178.
 Myši Hora (dědiny) plz. 1212.
 Myška z Žlunic Albrecht 385; Hert-
 vík 291, 385; Jan CXXXIX; Jan
 Bohuslav CXXXVIII, 385, 386;
 Jindřich 387, 439; Jindřich Ka-
 rel 386, 388; Jan Jindřich starší
 386; Jan Jiří 387; Jan Křištof
 XLI, LXVII, 127, 188, 915; Je-
 trich 389, 810; Karel CXXXIX;
 Ferdinand Rudolf, Jaroslav a Ka-
 rel Častovec 388; Oldřich 389,
 818, 1153; Oldřich Kunata CXLI,
 387; Václav Říha Kunata CXL.
 Myšková Anna Alžběta roz. Bohda-
 necká z Hrdkova LXXXIII, 389;
 Eliška na Šonově LXXXIII; Jo-
 hanna roz. z Malovic 388; Maj-
 dalena 429.
 Myšková z Žlunic Anna a Alžběta
 Marie 810; Barbora Kostomlat-
 ská z Vřesovic 429, 914; Jo-
 hanna Pětipeská z Chýš 429.
 Myškov hrad. 682.
 Myškovice časl. 923, praž. 715, táb.
 90.
 Myškovský (měšťan Českobrodský)
 1045.
 Myšlany bud. 656.
 Myšlen (Mülln, Müllen) cheb. 156.
 Myšenec (Myšlenec) pís. 1178.
 Mýto Vysoké (Hohenmauth) chrud.
 CI, 1154.
 Mzell, viz Mčely.
 Nabočady (Nabozady, Neschwie (lit.
 53.
 Nabovazy (Nokwic) žat. 622, 1085.
 Nábzí (Bzí, Nabzel, Nabsel) bol. 805.
 Naclav, viz Nadslav.
 Načeradec táb. 33.
 Načetín plz. 330.
 Nadějkov táb. CXLIX.
 Nadhera Jan a Diviš 1157.
 Nadobník Jan 1165.
 Nadryby plz. 1202.
 Nadslav (Naclav, Nadoclavy) jič.
 721, 774.
 Nadvěska, viz Nedveska.
 z Nagarolu (Nagrolu) hrabě Ferdi-
 nand 447, 722, 1114, 1255.
 Nagles, viz Naklov.
 Náhlov (Nohlau) bol. 28.
 Nahoruby táb. 155.
 Nahořanky pís. 425.
 Nahořany hrad. 637, 681, pís. 154.
 Nachlebi (ves zaniklá) chrud. 572.
 Náchod hrad. 529, 544, 546, 553,
 680, 762.
 Náchod (Záchod) táb. 1221, 1227.
 z Náchoda Bohuchval Jaroslav 467;
 Leonora Marie Dobfenská 77;
 Marianna Náchodská, předtim
 Říčanská, potom Roupovská 467.
 Náchodský, z Neudorfu Adam
 CXXXVI, 389.
 Nacketendörflas (Oujezdec Nahý)
 cheb. 678.
 Nakléfov (Nollendorf) lit. 676.
 Naklov (Nagles) plz. 358.
 Nakří dolní a horní bud. 351.
 Nakvasov (Nekvasovy) plz. 668.
 Nakvasovice (Nekvasovice) hotejší
 a dolejší pís. 67, 490.
 Naletohořská Anna 1110.
 Nallesgrün (Nolesgryn) cheb. 600,
 1137.
 Naľovky plz. CL, 667, 668.
 z Namedy, viz Husman.
 Napasice, viz Nepasice.
 Napor Matouš Mathyades 1026.
 Napor z Borkova Matouš 969.
 Nasavrky časl. 34, táb. 1221, 1227.
 Nasavrky (Nassaberg) chrud. 143,
 256, 933.
 Naschau, viz Naší.
 Násedlnice (Nasilnic) bol. 843.
 Nasetičky dvůr poplužní plz. 331.
 z Nassau-Katzenellenbogen hrabě
 Jan Ludvík 736.
 Nassendorf (Hele, Hely) lit. 867.
 Naší (Neyša, Naschau) žat. 607,
 622.
 Nathanyel Daniel 961; Sigmund a
 Ludmila 1012.
 Nautonice (Noutomice) praž. 427.
 Navarov bol. 531, 544, 546, 553,
 765, 776, 801.
 Navary (Auern) bud. 394.
 Naves (ves zaniklá) praž. 4.
 Navratice (Navratvice) jič. 731; viz
 též Nevratice.
 Naxer z Rovné Sigmund 389.
 Naz z Chřenovic Adam 375; Mi-
 kuláš 586.
 Nazdice táb. 241.

- Nebahovy (Nebahov) pís. 654.
 Nebakov (hrad a mlýn) bol. 776.
 Nebeský, viz Celestýn.
 Nebilovský z Dražobuzi Adam 390, 668; Jindřich, Mikuláš a Smil 390.
 Neblažesov (Neblahosov, ves zašlá) cheb. 605.
 Nebosedl, viz Novosedly.
 z Nebovid, viz Chotouchovský.
 Nebřem (Nebřeň) plz. 358.
 Nečanský z Minic, viz Koutek.
 Nečas Jiří 961.
 Nečemnice (Nečenice) žat. 181.
 Nečice časl. 222.
 Nečichy žat. 1139, 1141.
 z Nečtín Beneda Albrecht 113; viz též Beneda.
 Nečtiny (Preitenstein) plz. 125.
 z Nedabylic, viz Straka.
 Nedam (Nedamov) bol. 17, 781.
 Nedanice plz. 587.
 Nedaničky plz. 587.
 Nedanov (Nevdanov, ves zaniklá) lit. 846.
 Nedařice (Nedařiz) jič. 137, 570.
 Nedělišť hrad. 135, 815, 1071.
 Nedělka Václav 961.
 Nedětovice (Netovice) praž. 1205.
 Nednebohy (Nednebož, Dneboh) bol. 46, 47, 789.
 Nedoveska, viz Nedveska.
 Nedoveska (Nevěska) bol. 18.
 Nedovice žat. 1145.
 Nedrahovice táb. 65.
 Nedražice plz. 497.
 Nedrtal (Niederthal, nyní předměstí Novohradské) bud. 652.
 Nedvědice (Medvědice) lit. 234, 863.
 Nedvědice táb. 1210, 1222.
 Nedveska (Nadvěska, Nedoveska) bol. 782.
 Nedvězí hrad. 682, chrud. 1191, praž. 471, táb. 153, 767.
 Neff (Nepfen) Adam 793.
 Nehasice žat. 912, 914.
 Neher (Nehr) z Nehrlinku Jiří XXXIII, LVII, CVII, 1004, 1036.
 Něhonín táb. 1222.
 Něhošovice pís. 877.
 z Nehrlinku, viz Neher.
 Nehrof, viz Nerhof.
 Nehvizdky praž. 703.
 Nechanice hrad. 412, plz. 253.
 Nechanice Staré hrad. 413.
 Nechanice žat. 617.
 Nechvalice lit. 862, 863.
 Nejedlý Burian 1038.
 Nejedlý z Vysoké Jindřich 390, 1071; Tobiáš a Maximilian Theodor 390.
 Nejedlá (z Vysoké) Kateřina Zygelová z Chocenice 937.
 Nejepín časl. 522.
 Nejepinský z Nejepína Jaroslav 390; Mikuláš mladší a Mikuláš starší 391.
 Nekešova z Landeka Lukrecie Waldšteínová 768.
 Nekmír plz. 357, 358.
 Nekmiřský z Kyrasfeldu Václav 1023.
 Nekvasovice, viz Nakvasovice.
 Nekvasovice časl. 573.
 Nekvasovy, viz Nakvasov.
 Nelahozoves (Nalezoves, Nalžoves, Mülhausen) praž. 124.
 Nelcel (Nelzel) z Löwenastu Pavel 968, 1005; Jan Rudolf a Jindřich 1005.
 Nemašovsko, viz Nemašov.
 Nemanice bud. 422, plz. 1057.
 Nemašov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) hrad. 939.
 Němcovic Jeronym 1260.
 Němčany (Nembšice, Niemtschan) žat. 615.
 Němčice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) bud. 45.
 Němčice bol. 832, pís. 351.
 Němčice plz. CL, 136, 330, 1056.
 Němčický Jan CXXXIX.
 Němčovice plz. 22, 127, 1208.
 Německá Břiza plz. 1202, 1203.
 Němeček Ondřej 1127.
 Němeček, viz Sedláček.
 Nemějce (Nemějice) pís. 1241.
 Nemelkov žat. 369.
 Nemělkov, viz Nemilkov.
 Nemes Daniel 1045.
 z Němičevsi Zikmund 192.
 Němičoves (Nemyčovec) jič. 536, 777.
 Němichovice (Mnichovice) časl. 573.
 Nemilkov (Nemělkov) pís. XVIII, 578.
 Nemnénice plz. 331.
 Nemojov časl. 227.
 Nemojov (ves zaniklá, nyní mlýn) táb. 1171.
 Nemyčoves, viz Němičoves.
 Nemyšl táb. 672.
 z Nemyšle, viz Mitrovský.
 Nenačovice praž. 165.
 Nendel Stefan 1088.
 Neněchov (Niněchov) praž. 883.

- Něnikovice (Jeníkovice) chrad. 276.
 Nepasice (Napasice) hrad. 638, 682.
 Nepfen, viz Neff.
 Neplachov bud. 657.
 Neplachovský Benedikt 1029.
 Nepodřice pís. 1179.
 Nepokojnice (Pod-Nowo-Zameč) jič. 529, 546.
 Nepokošice dvůr poplužní jič. 529.
 Nepolický ze Salic Jan Bavor 391.
 Nepochický ze Zachrašťan Bořivoj nejstarší Bořek 391, 779.
 Nepolysský Daniel 1165.
 Nepomucký Adam 1165.
 Nepomyšl (Pomeisl) žat. 620.
 Neprachovy plz. 667, 668.
 Neprobylice praž. 430, 1206.
 Neprobylice (Neprowic) žat. 611.
 Nepřevazky (Nepřevazky, Nepřivazeves) bol. 70, 520.
 Nepřibice (Nepřívěce) bol. 789.
 Nepřivazeves, viz Nepřevazky.
 Neratovice praž. 501.
 Nerošov (Nerošov) hrad. 788, 941.
 Nerhof (Nehrof) z Holtenperku Jan 108, 347, 1009, 1012; Petr 961, 1009.
 Nerošov, viz Nerošov.
 Neruda Adam 1038.
 Neřád mlyn časl. 692.
 Neřestce pís. XVIII, 71, 647.
 Neschwic, viz Nabočady.
 Nealinger ze Selchengrabu Jan Ludvík 725.
 Nesmen (Nesměň) bud. 657.
 Nesmiřice časl. 373.
 z Nespečova Bejček Lýtkýř (Lichwic) a Přibík 6; Sigmund 7; viz též Bejček.
 Nespěky táb. 151, 147, 379.
 Nespéry (Nespeř) táb. 206, 816.
 Nespeřice časl. 186.
 Neapoding, viz Mezipotočí.
 Nessel (Nieder u. Ober), viz Nezly.
 z Nestajova, viz Žehušícký.
 z Nestajova, viz Chuchelský.
 Nestani (Nestivy) Dolejší a Hořejší, vsi pusté, plz. 280.
 Nestanice pís. 654.
 Netařice (ves zaniklá) praž. 379.
 Nestivy, viz Nestani.
 Netřeba (Netřeba) hrad. 682.
 Nesvačily bol. 47, pís. 126.
 Nesvačily (ves pustá) praž. 527.
 Nesyty jič. 926.
 Neškaredice časl. 1063.
 Neštědlice lit. 54.
 Neštěnice (Neštěmice) lit. 54.
 Neštětice táb. 151.
 Netenice (Netonice) pís. 353.
 Netikalov, viz Mětikalov.
 Netluky (Pnětluky) táb. 5, 767.
 Netluky (Pnětluky, Mnětluky) lit. 259.
 Netluky (Pnětluky) žat. 909.
 Netolice pís. XXI, XXIII, CL.
 Netonice, viz Netenice.
 Netovice (Nedětovice) praž. 1205.
 Netřeba (Nestřeba) hrad. 682.
 Netřebice bol. 1163, bud. 654.
 Netřeba (Netřeba) hrad. 888.
 Netvořice táb. 153, 391.
 Netvorský z Břizy Přibík 391, 818, 1269.
 Neubauer Pavel 825.
 Neudek, viz Neydek.
 Neudorf (Neudörfel, dom. Grabstein) bol. 69.
 Neudorf (Rehwasser, Nová ves) bol. 381.
 Neudorf (Nová ves, dom. Bečov) cheb. 1207.
 Neudorf (Trstenice) cheb. 590.
 Neudorf (dom. Semily) jič. 776.
 Neudorf (Nová ves Chřibská, dom. Kamenice česká) lit. 867.
 Neudorf bei Elbleiten an der Elbe lit. 863.
 Neudorf an der Kamnitz lit. 863.
 Neudorf (Rottendorf, Nováves) žat. 1149.
 Neudorf, viz Nová ves.
 Neudorf, viz Neundorf.
 Neudörfel (Nová víska, dom. Toužim) cheb. 633.
 Neudörfel (Nová véska, dom. Hanáček) lit. 865.
 Neudörfel u. Markvartice (Markersdorf) lit. 867.
 Neudörfel (Nová ves, dom. Zahorany) lit. 866.
 Neudörfel (dom. Hagensdorf) žat. 622.
 Neudörfel (dom. Osek) žat. 370.
 Neudörfel (Neudorf, dom. Pětipýř) žat. 188.
 Neudörfel (dom. Přisečnice, Presnitz) žat. 508.
 z Neudorfu (z Nové vsi) Baltasar Fridrich CXXXVII.
 z Neudorfu, viz Náchodský.
 z Neuenbergu Baltasar Fridrich 929.
 z Neuenbergu (Neyenperku) Linhart Adam a Vilém Václav 341, 392, 819, 911; Jan 398, 819.

- z Neuenbergu Linhartová Dorota roz. Mladotová z Solopisk 809; Hedvíka LXXXIII; Linhartova Liduška a Evička 392.
 z Neuenberka, viz Betengel.
 Neugedein, viz Kdyně.
 Neugrün dolejší a hořejší cheb. 600.
 Neuhoř (Nové Dvory) cheb. 423.
 Neuhoř (dvůr poplužní u Trutnova) jič. 113.
 Neuhoř, viz Nové Dvory a Nový Dvůr.
 Neuhynkerova z Ober-Neuhynku Johanna Kateřina Hozlanrová 878.
 Neuland (dom. Lemberk) bol. 84.
 Neuland (Novina, dom. Mimoň) bol. 381.
 Neuland (Ostré, Vostrej) lit. 117, 506.
 Neuman z Ryglie (Ryklic) Ondřej 394; Ondřej, Adam a Jan Jindřich 1068; Neumanová Majdalena roz. z Oujezda 1068.
 Neumann (Niemann) Hendrych 393, 753, 754, 755, 656.
 Neumann Jiří 1240.
 Neumannova Marie 1102.
 Neumayer (Neymar) z Winterberka Gottfrid 394; David, Gottfrid, Judita, Anna, Rosina a Barbora 395.
 Neumayerová z Winterberka Barbora roz. z Königšteina 395; Neumayerova Anna Šmidgrabnerová 395, 510; Judita Peugerová 395.
 Neundorf (Neudorf) bol. 457, 766, 773, 794.
 Neundorf (Neudorf, Novosedly, Nové Sedlo) žat. 369.
 Neuort, viz Nové místo.
 Neupauer Kašpar a Jan 1153; Ondřej 1152, 1153.
 Neurohlau (Neu-Rolla, Rola Nová) cheb. 600.
 Neusattel cheb. 1137.
 Neusattel, viz Nové Sedlo.
 Neuschloss (Nové Zámky) jič. 802, 837.
 Neuschloss (Nový Hrad) žat. 909.
 Neuschloss, viz Nový Zámek.
 Neusorge hrad. 1047.
 Neustadt bol. 69, 457.
 Neustadt (Jezvé) lit. 269, 845.
 Neustift bud. 656.
 Neustupov táb. XVIII, 202, 237, 238.
 Neuwald (Novoles) hrad. 1062.
 Nevdanov (Nedanov, ves zaniklá) lit. 846.
 Nevděk (zámek pustý) cheb. 278.
 Nevděkov (ves zašlá) bud. 351.
 Neveklov táb. 155.
 Neveklovice bol. 46.
 Nevěstka (Nedoveska) bol. 18.
 Nevicenice (ves zaniklá) žat. 631.
 Nevido (Nevidy) plz. 280.
 Nevolice plz. 1055, 1060.
 Nevotinky (Nevotníky) plz. 279.
 Nevratice jič. 537, 764, 776, 777, 778, 779.
 Neydek (Neudek) cheb. 97, 138, 767, 814.
 z Neydeku Dorota Kateřina roz. Wartenberkova 811.
 Neyderfel, viz Nová véska.
 Neyman Jan 1029.
 Neymon Martin 1020.
 Neyša (Naší) žat. 607.
 Nezaběhlce žat. 195.
 Nezamysličky pís. 450.
 Nezabavětice plz. 279.
 Nezdašov (Neznašov) bud. 293.
 Nezdice pís. 49.
 Nezbedova Kateřina roz. Henychova z Pokratic 142.
 Nezdice plz. 587.
 Nezdn (Lerbdn?) časl. 691.
 Nezly (Nieder- u. Ober-Nessel) lit. 913.
 Neznabohy lit. 261.
 Neznašov, viz Nezdašov.
 Neznašov hrad. 707, plz. 298.
 Nezvětice plz. 280.
 z Nežetic Karlik Zikmund 199; viz též Karlik.
 Nežetice bud. 652.
 Něžovice táb. 151, 650.
 Nibšicova (Nybšicova) z Holten-dorfu Kristina Waldšteínová 834.
 Nic Martin 961.
 Nicovo (Nicov) pís. 1201.
 Nič Ondřej 1127, 1135.
 Ničová Kateřina 848.
 Nidrum Mikuláš Heřman 80, 82, 786; viz též Nydrum z Hardeku.
 Niedergund, viz Grunt dolní.
 Niederoř, dvůr poplužní, jič. 637.
 Niederthal, viz Nedrtal.
 Niemann, viz Neumann.
 Niemes, viz Mimoň.
 Niemschan, viz Němčany.
 Nikelsdorf (Niklasdorf) žat. 104.
 Níkelsdorf (Nixdorf, Mikulášovice) lit. 865.

- Niklová (Nickel) Žofie Kateřina
 roz. Hensterova 794.
 Niněchov, viz Neněchov.
 Nínkovice táb. 151.
 Ninolice jič. 721, 774.
 Niňovice (ves zaniklá) pís. 336.
 Nirče pís. 650.
 Nischburg, viz Nížburk.
 Nixdorf (Nikelsdorf), viz Mikulá-
 šovice.
 Nížburk (Nižmburk, Nischburg)
 praž. 367.
 Nížkov časl. 933.
 Nížtice (ves pustá) praž. 1037.
 Nobosedl, viz Novosedly.
 Nohlau, viz Náhlov.
 Nojem Pavel 1094.
 Nokwic, viz Nabovazy.
 Nolesgryn (Nallesgrün) cheb. 600.
 Nollendorf, viz Nakléřov.
 z Norprechtu Jan 735.
 Nořin chrud. 933.
 Nos z Vojkovic Jan 1015.
 Nosákov táb. 238.
 Nosalov bol. 17.
 Nosek Jakub 1110; Mikuláš 1193;
 Pavel 1260.
 Nosidlo z Geblie Václav 1127, 1135.
 Noskov táb. 112.
 Nostic z Nostic XC; Adam na Kou-
 nově 1263; Burian CXXXVII;
 Hertvik 602; Jan Adam XXIV,
 XC VII, 395, 1263; Jan Hanuš
 396, 397, 819, 824, 1263; Jan
 Hertvik 70, 944, 602; Jan Václav
 397; Jarolím 397, 418, Jeronym
 808; Jiří a Václav 397; Kašpar
 724; Otto XLV, XCV, 26, 543,
 599, 601, 602, 1136.
 Nosticová z Nostic Anna potom
 Penčíková z Penčíku 419.
 Nosticova z Nostic Anna a Bar-
 bora 419; Kateřina Kotvicová
 z Kotvic 296; Marie Salomena
 Lidlová z Lidlova 328.
 z Nostvic, viz Belvic.
 z Nostvic Kašpar 893; viz též Bel-
 vic.
 z Nostvic (Belvicová) Johanna roz.
 Račínova z Račina 449.
 z Nostvic Belvicova Lidmila Kaplí-
 řová 240.
 Nouměř plz. 331.
 Noutomice, viz Nautonice.
 Nouzov jič. 116, 546.
 Nouzov (Onjezdec) praž. 184, 190.
 Novák Jan a Václav 967.
 Novákovice plz. 1104.
 Novarov 766; viz též Navarov.
 Nováves (dom. Skály) bol. 532.
 Nováves (Nové Dvory, dom. Mnich-
 Hradiště) bol. 883.
 Nováves u potoka Srního (Neudorf,
 Rehwasser) bol. 381.
 Nováves u Zborova (dom. Treboň)
 bud. 657.
 Nováves (dom. Habry) časl. 692.
 Nováves (Neuesdorf, okr. Chotěboř;
 časl. 702.
 Nováves (dom. Polná) časl. 933.
 Nováves (dom. Opočno) hrad. 682.
 Nová ves (Neudorf, dom. Bečov)
 cheb. 1207.
 Nováves (dom. Choceň) chrud. 933.
 Nováves (Neudorf, dom. Bělohrad)
 jič. 137, 802.
 Nováves (Neudorf) dolní, horní a
 prostřední (dom. Bělohrad) jič.
 792, 802.
 Nováves (u Hořic) jič. 779.
 Nová ves (Neudorf, dom. Vrchlabí)
 jič. 785.
 Nováves (Neudörfel, dom. Zah-
 řany) lit. 866.
 Nováves (ves zašlá, dom. Nový Zá-
 mek) lit. 846.
 Nováves Chřibská (Neudorf, dom.
 Kamenice Česká) lit. 867.
 Nováves (Neudorf) při stráni Ka-
 menické lit. 863.
 Nováves (Neudorf) při Labské
 stráni lit. 863.
 Nováves Německá (Deutsch-Neu-
 dörfel, dom. Předlice) lit. 260,
 261.
 Nováves (dom. Kostelec Černý)
 praž. 528.
 Nováves (dom. Chejnov) táb. 849.
 Nová ves (Neudörfel, dom. Osek)
 žat. 370.
 Nováves (Neudorf, Neudörfel, dom.
 Pétipsy) žat. 188.
 Nováves (Rottendorf, Neudorf) žat.
 1149.
 Nováves (Neudorf, dom. Schöa-
 linde) žat. 1085.
 Nováves (Neudorf, dom. Toužetín)
 žat. 193.
 Nová véska (Neyderfel, Neudörfel,
 dom. Hanáspach) lit. 865.
 Nová víska (Neudörfel, dom. Tou-
 žím) cheb. 633.
 Nové Dvory (Nová ves) bol. 883.
 Nové Dvory časl. CXLIX, 946.
 Nové Dvory (Neuhof) časl. 933,
 1098.

- Nové Dvory (dvůr poplužní) čásl. 1050.
 Nové Dvory (Neuhof) cheb. 423.
 Nové Dvory táb. 173, 363.
 Nové Dvory (ves zaniklá) táb. 237.
 z Nového Dvorní Lidmila Měděncová z Ratibořic 363.
 Nové Hradý (Gratzen) bud. XVIII, 163, 651, 659.
 Nové Hradý Trautsonovy (Nový Hrad) chrud. XXIII, CXLIX.
 Nové Město Hradiště n. M. hrad. 637, 680, 681, 762, 767, 783, 1157.
 Nové město Pražské CI; viz též Praha.
 Nové místo (N. město, Neuort) čásl. 571.
 Novenarynská Anna 1260.
 Nové Sedlo (Neundorf), viz Novosedly.
 Nové Sedlo (Neusattel) žat. 574.
 Nové Sedlo, viz Novosedly.
 z Nové vsi, viz z Neundorfu.
 Nové Zámky (Neuschloss) jič. 802, 887.
 Novina (Neuland) bol. 381.
 Noviny (Neuland) bol. 144.
 Novobydžovský Daniel 961.
 Novobydžovský, viz Kecelius.
 Novohradský, viz z Kolovrat.
 Novoles (Neuwald) hrad. 1062.
 Novosedelko (tvrz) cheb. 450.
 Novosedlice (Weiss-Kirchlitz) lit. 862.
 Novosedly (Neusattel) bud. 351, 657; pls. 650, 1178, 1184.
 Novosedly (Nebosedl) cheb. 288, 450.
 Novosedly (Nové Sedlo, Neundorf) žat. 369.
 Novotná Regina Justina 1082.
 Nový dvůr (Neuhof) bud. 58, 657, čásl. 20, 689, 698, 905, cheb. 99, jič. 248, lit. 861, táb. 147, 238, 385.
 Novýhrad chrud. XXIII, CXLIX; viz též Nové Hradý Trautsonovy.
 Novýhrad (hrad pustý) hrad. 885.
 Nový Hrad (Neuschloss) žat. 909.
 Nový Zámek (Neuschloss) lit. 546, 772, 775, 830, 844.
 Nučice praž. 526, 571.
 Nučice lit. 1116, 1117.
 Nučnice malá (Nučičky) lit. 470.
 Nudelbaum, viz Modlibohov.
 Nudvojovice (Nedvojovice) bol. 604, 766, 790, 802.
 Nuess z Regersdorfu Kašpar a Timotheus 397.
 Nupaky praž. 471.
 Nusle praž. 950.
 Nuzbly (Nuzdly) táb. 849.
 Nuzerov pis. 1217.
 Nužovský dvůr poplužní lit. 1116.
 Nybšic z Holtendorfu Křištof CXXXIX, 83; Nybšicova, viz Nibšicova.
 Nydrum z Hardeku Heřman 985; viz též Nidrum.
 Nyger Adam 1135.
 Nygl Václav 1165.
 Nygryn Jan 1076.
 Nyklásek z Žitenic Mikuláš 572.
 Nyklásková z Žitenic Eliška, potom Kalenicová z Kalenic, roz. z Rokyc 572.
 Nykodem Augustin 1013.
 Nykšeyter Joachym CXXXIX.
 Nymburk bol. CI, 1163—1168.
 Nymburský (Rubín) Vít 1127.
 Nynice plz. 1203.
 Nynkovo (Nynkov) plz. 1212.
 Nysa (ves zaniklá) bol. 537.
 Nyx Jan 961.
 Občov (Občov, Običov, Vobčov) praž. 5, 438.
 Obděnice, viz Obidenice.
 Obědovice hrad. 76, 268, 1162.
 Oberdorf žat. 195.
 Oberdörfel (Siebendörfel) bol. 780, 794.
 z Oberg (Obrig) Baltasar Henrich 825.
 Obergrund, viz Grunt horní.
 Oberhof, viz Vysoký dvůr (Vysoká).
 Oberhütten, viz Hutě horní.
 Oberklee, viz Soběchleby.
 Oberndorf (Ves hořejší) cheb. 589, 1235.
 z Oberndorfu Barbora Hrobčická 182.
 z Ober-Neuchynku Zuzanna Chrtová 188, 384.
 Obornice (Obornice) žat. 244.
 z Oberštorfu, viz z Logu.
 Običov, viz Občov.
 Obidenice (Obděnice) táb. 389.
 Obitecký, viz Obytecký.
 Oblajovice táb. 558.
 Oblanov (Voblanov, Weigelsdorf) jič. 938, 1239.
 Oblatt, viz Oploty.
 Oblík (ves zaniklá) žat. 1139, 1141.
 Oblitzdorf cheb. 1138.
 Obora (Obora pod Stavem, Wobern) bol. 17, 781.

- Obora praž. 944.
 Obora (Vobora, Wobern) žat. 398, 910, 911.
 Obořice chrud. 256.
 z Obranichen (z Obranychynku), viz z Ober-Neuehynku.
 Obratany (Vobratany) táb. 850, 878.
 Obravy, viz Olbramy.
 Obrman Jan 1260.
 Obrok dvůr poplužní bol. 17.
 Obrovce (Wobern, Vobory) žat. 588.
 Obrubče bol. 159.
 Obruby Velké bol. 159.
 Obrvaně (Vobrvaně) čas. 696.
 Obřic, viz Obřít.
 Obříství praž. 428.
 Obřít (Obřic, Vobřídí) lit. 855.
 Obytecký z Obytec Jan 397; Václav Vyduna LXXXIX, 397, 910.
 z Ocelovic, viz Hora.
 Očihov (Očechov, Očehov, Vočechov Velký, Gross-Otschehau) žat. 184, 185, 1267.
 Očihovec (Očihov, Očehov Malý, Klein-Otschehau) žat. 181, 185.
 Očko z Vlašimi Jan 1170.
 z Oderlinku (Ordelliku, Orderlíku) Alexander a Anjelína roz. z Bonvicinu 401, 559.
 Odersgrün, viz Edersgrün.
 Oderský z Lidofova Vilém Alexander a Oderská Marie, prve Waldšteinová, potom Skrbenská z Hříště, roz. z Falkenhainu 835.
 Odhadování statků konfiskovaných CXIII.
 Odkolek z Onjezdce Jan mladší XCVII, 249, 398; Jan 140, 398; Jan starší 269; Jan nejstarší 398; Jan Jindřich a Ladislav 398; Jindřich a Jiří CXXXVII.
 Odlezly (Vodlezla) plz. 288.
 Odolenov (Vodelenovy) pís. 449.
 Odolenovice (Vodolanovice, Wodalanowic) bol. 803, 844.
 Odranec, viz Vodranec.
 Oed cheb. 97.
 Ohm Křištof 1088.
 Oels, viz Olešnice.
 z Ottingu hrabě Arnošt CXX.
 Ohačany žat. 1102.
 Ohař (Vohař) pís. 647.
 Ohařice (Oheřice) bol. 774.
 Ohaveč jič. 774.
 Ohaveč (Vohaveč) jič. 721.
 Ohb (zámek pustý) chrud. 923.
 Ohlisch, viz Olešnice (Oleška).
 Ohnič (Vohnice, Wohontsch) žat. 910.
 Ohništany jič. 731.
 Ohnišov (Vohnišov) hrad. 682.
 Ohništovice (Wonischen) plz. 662.
 Ohništská Lhota, viz Lhota Ohništská.
 von Ohr zu Polsterkamp Kašpar 735.
 Ohrada táb. 389.
 Ohrada (Vohrada) táb. 650.
 Ohrazení České bud. 657.
 Ohrazenice bol. 803, 844.
 Ohrobec praž. 945.
 Ochoz (Vochoz) chrud. 256.
 Ochřeštany (Okřesanec) čas. 703.
 Okenau, viz Okůnov.
 Okny (Vokna, Woken) bol. 12, 14, 775.
 Okrouhlá (ves zaniklá) bol. 381.
 Okrouhlá (Šejba, Scheibe) lit. 845.
 Okrouhlá táb. 151, 650.
 Okrouhlice (Vokrouhlice) čas. 700.
 Okrouhlov praž. 944.
 Okrouhly (Wokraulik) jič. 220, 765, 766, 785, 802, 804.
 Okřesanec (Vokřesanec, Ochřeštany) čas. 641, 703.
 Okřešice (Vokřešice, ves zaniklá) lit. 845.
 Okůnov (Okenau) žat. 104.
 Olbersdorf (Oppersdorf) bol. 457.
 Olbram z Štěkně Jan 1222.
 Olbramice (Olbramovice, Wolframice) na Moravě 869.
 z Olbramovic, viz Čejka.
 z Olbramovic Karel starší Čejka 61, 1269.
 z Olbramovic, viz Dvořecký.
 z Olbramovic Zdeněk a Karel Hodičský z Hodič 869.
 z Olbramovic Johanka Říčanská z Říčan 468; viz též z Bubna.
 Olbramovice táb. 847.
 Olbramy (Obravy) bud. XVIII, 164.
 Olbramovský Albrecht 1269.
 z Oldenburku Fridrich Georg (Jiří) XXXVI, I, LIII, LVI, LVII, LVIII, 399; jeho manželka Markéta roz. Zumrova (Sommer) 399.
 Oldřichov cheb. 605.
 Oldřichov (Ulgersdorf) lit. 564.
 Oldřichov táb. 112.
 Oldřichovice táb. 238.
 Oldříš chrud. 1191.
 Oleschau, viz Oleška.
 Olešen (Oleška) praž. 944.

- Oleška Nová a Stará (Olešnice, Ohlsch) lit. 564.
 Oleška, (Voleška) praž. 526.
 Oleška (Olišov, Oleschau) žat. 599, 943.
 Olešná (Volešná) bud. 1241, časl. 692, 696, 933, chrud. 934, plz. 127, 280, táb. 93, 485.
 Olešnice (Volešnice) bol. 534, časl. 692, hrad. 531, jič. 536, 778, 940, 1239.
 Olešnice (Volešnice, Ellexnitz) bud. XVIII, 411.
 Olešnice (Giesshübel, Kysybel) hrad. 682.
 Olešnice (Oels) jič. 765, 766, 802, 837.
 Olešnice (jinak Nové zámky, Neuschloss) jič. 802.
 Olešnice (Oels) dolní, horní a střední hrad. 838.
 Olešnice Košťalská jič. 778.
 Olešnice prostřední jič. 248.
 Olešnice Levin (Ol. Levinská) jič. 778.
 Olešnice Nová a Stará (Oleška, Ohlsch) lit. 564.
 Olešnice zlaté (Golden-Oels) bol. 801.
 Olešník (Volešník) bud. 351, 352.
 Olešno bol. 18, 782.
 Oletice, viz Voltice (Voleťice).
 Olimar Jan 304.
 Olischer Baltasar 1138.
 Olišov (Oleschau), viz Oleška.
 z Olivé Hory (v. Olivenberg), viz Jezbera.
 Oliva Václav 1093.
 Olší táb. 173.
 Oltyně, viz Voltyně.
 Omlenice bud. 312.
 Ondráček Ondřej 1095.
 Ondřejovice, viz Vondřejovice.
 Ondřejovice plz. 215.
 Ondřikovice (Vondřejkovice) bol. 537, 780.
 Oňate Conte španělský 747.
 Oňšov časl. 20.
 Oňšov (Vonšov) časl. 340.
 z Oňšova Johanna Čabelická 1241.
 Oňšovec, viz Vonšovce.
 Oňšovice, viz Vonšovce.
 Opařany (Wopořan) táb. 1222.
 Opařanky (ves zaniklá) táb. 1222.
 Opatov (Vopatov) časl. 639, 690.
 Opatovice bud. 350.
 Opatovice časl. 42, 691, 701, 1050.
 Opatrný Jan 1048; Lorenc 961.
 Opava v Slezsku 760.
 Opavský Gregor 989.
 Opavský, viz Písecký.
 Opitz z Ehrenšteina Jan 571, 825.
 Oplot (Plot, Amplatz) plz. 587.
 Oplotec (Voplotec) plz. 331.
 Oploty (Voblaty, Oblatt) žat. 611.
 Opočnice jič. 1041.
 Opočno (Opočen) chrud. 119, 1155.
 Opočno hrad. 681, 684, 763.
 Opočno žat. 909.
 Opolenec pís. 1201.
 Opoměšice (dom. Budkov) na Moravě 213.
 Opotský Lukáš 1094.
 Oppersdorf (Olbersdorf) bol. 457.
 z Oppersdorfu (Oppersdorfu) z Dubu a Frydšteina bratři 786; Bernart Vilém 400; Fridrich 51, 538; Hanuš Jindřich 401; Jan Fridrich LXVII, CXXIX, 400, 564; Jiří 538; Jiří (Václav) hrabě 824; Otto CXIII, 325, 401, 461.
 Oppersdorfová Anna roz. Robmhapová z Suché 401, 440.
 z Oppersdorfu Anna Maximiliana Svamberková, potom Žirotníková LXXXII, 662, 946.
 z Oppersdorfu Uršula Žofie hraběnka Šliková 604, 802.
 Oprechtice (Voprechtice) plz. 1056.
 Opršal (Opřsal) z Jetřichovic Jaroslav 1030; Jindřich 1211.
 Oračov, viz Voráčov.
 Orasice, viz Vorasice.
 Orasín (Verasín) žat. 617.
 z Orderlíku (Ordolíku), viz z Oderlinku.
 Ories Jan 1036; viz též Oryes.
 Orlice (Erlitz) hrad. 577.
 Orlička, viz Vorlička.
 Orlík (Vorlík) pís. 647.
 Orlov, viz Vorlov u Miletína.
 Orlov (Urlau) cheb. 328, 719.
 Orlov (Vorlov) pís. 1217.
 Orlov (Vorlov, ves pustá) praž. 1196.
 Orlov (Vorlov) táb. 1222.
 Orlová, viz Ortová.
 Orsinová Ludmila Zuzanna roz. Trejtlarova z Krošvic 1024; Mandalena roz. Fruweinova 110.
 Ortová (Orlová, snad Orlov, ves zašlá) časl. 572.
 Oryes Jan Erazym 968.
 Ořech (Vořech) praž. 371.
 Ořšinovský z Fürstenfeldu Jan XXXVI, LXXXII, 402, 947, 956.

Oršínovská z Fürstenfeldu Lidmila
LXXXII; Zuzana roz. z Krošvic
402.

Osecký klášter 370, 724; viz též
Klášter Osecký.

Oseč, viz Voseč.

Osečany táb. 482, 767.

Osečná (Vosečno, Oschitz) bol. 537,
780.

Osečnice (Vošednice, Woschetnic)
hrad. 679.

Osek (Vosek) bol. 789, plz. 338,
491, praž. 407, žat. CXLIX, 1080.

Osek Starý žat. 370.

Oselné, viz Voselné.

Osenice (ves zaniklá) bol. 789.

Oschitz, viz Osečná.

Osí (Vosej) táb. 649.

Osinalice (Vosnalice) bol. 18, 781.

Oskořinek (Ronov) bol. 306.

Osletín (Vosletín) táb. 151.

Oslov (Voslov) plz. 649.

Osluchov (Vosluchov) praž. 606.

Osly (Voslyn) pis. 335.

Osná (Vosná) táb. 341.

Osnice bud. 655.

Osojně (Vosojny, ves zaniklá, nyní
dvůr) plz. 467.

Osov (Vosov) veliký praž. 118.

Osovec (Vosovec, Osov Malý) praž.
118, 404.

Ostašovice (Vostašovice) hrad. 682.

Osterman Adam 1127.

Osterštok (Ostrštok) z Astfeldu
František LXXXIX, 164, 334,
957, 971, 953, 983, 1031, 1034.

z Otěšova Ondřej XCVIII, 403.

Ostré (Vostrej) bol. 782.

Ostré (Vostrej, Neuland) lit. 117,
506.

Ostré (Vostrý) táb. 1222.

Ostromeč (Vostromeč) zámek pustý
táb. 155.

Ostromeče plz. 331.

Ostromiř (Vostromiř) jič. 764, 765,
779, 797, 893.

Ostromiřský, viz Vostromiřský.

Ostrov (Schlackenwerth) cheb.
XCIX, 1168.

Ostrov (Vostrov) bol. 381, časl.
169, 696, chrud. 119, 196, jič.
939, pís. 334, 1195, táb. 896.

Ostrov (sídl. na Ostrově) praž. 438.

Ostrov Perknířův časl. 42.

Ostrovce (Vostrovce) pís. 73.

Ostrovec (Vostrovec) pís. 650.

Ostrovec z Kralovic, viz Vostrovec.

Ostrovský Matouš 967.

Ostružno (Ostružně, Vostružně) jič.
721, 774.

Ostružno, pís. 49.

z Ostrychu, viz Kelbich.

z Ostředka, viz Chobotský.

Ostřetice plz. 1104.

Osy (Vosym) plz. 587.

Otčany, viz Ouhošťany.

z Otěšic (Ottoschütz) Bohuš Jan
Vilém 29.

Otěšice (Votěšice, Utěšice) plz. 481.

Otěšín (Votěšino) plz. 668.

Otěvek (Otěvik) bud. 163, 652.

Otice (Votice) táb. 241.

Otín (Ottenreyt) cheb. 605.

Otmice (Otmíky, Votmice) praž.
487.

Otov (Wotawa) plz. 662.

Otovice (Hotovice) lit. 165.

Otradovice táb. 238.

Otročice (Votrovice) časl. 573.

Otročin plz. 1212.

Otruby praž. 1205.

Otschehan, viz Oěihov.

Otta z Losu Jan 403; Jaroslav
XXIV, XXXIII, 403, 717; Jin-
dřich XXIV, XXXI, XXXVIII,
XLIII, XLV, XLVI, LI, LIII,
LV, 35, 404; Jiřík 1037; Konrad
403; Křištof a Šebastian 406;
Zdeněk 404.

Ottová z Losu Dorota roz. z Sej-
slíc XCVIII, 404; Eliška roz.
z Vchynic 407; Kateřina na Tě-
chobuzi a Chvalkové LXXXIV.
Ottendorf (Uttendorf) časl. 933.

Ottendorf hrad. 1047.

Ottenreyt (Otín) cheb. 605.

z Ottersfeldu Anna Měsíčková 273.

z Ottersdorfu Barbora Plesová
z Sloupna 437.

z Ottersdorfu sestry 1032.

z Ottersdorfu Dorota Plateysova
564; viz též Sixtova z Otters-
dorfu 512.

z Ottersdorfu Abraham Sixtus 11:
viz též Sixt z Ottersdorfu Abra-
ham 511.

z Ottingen, viz Moser.

z Ottopachu, viz Pfefferkorn.

z Ottopachu Johanna Žďárka
z Žďáru 942.

z Ottoschütz, viz z Otěšic.

Otuže (Votuší, Votuzy) jič. 810.

Otvice (Utvíce) žat. 195, 1085.

Ouběnice (Uhěnice) praž. 89.

Oubislavice (Uhislavice) jič. 536.

Oubočí (Úboč) plz. 1056.

Ouborsko (Úborsko) plz. 278.
 Ouč (Ouči) bol. 47.
 Oučín (Učín) plz. 436.
 Oudart, viz Údart.
 Ondašin (Aldašin, ves zašlá) praž. 526.
 Oudavy (Údavy) časl. 466, 700.
 Oudičov (ves zašlá, nyní dvůr poplužní) táb. 1222.
 Oudín (Údín, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) táb. 459.
 Oudolen (Údolen) časl. 375.
 Oudraž (Údraž) pís. 408.
 Oudražský (Údražský) z Kestřan Ctibor starší, Ctibor (Tiburcius) mladší, Zacharyáš, Bohuslav a Jan 408.
 Oudrecký z Oudře, viz Údrecký z Údrče.
 Oudř, viz Údř.
 Oudrický, viz Údrecký.
 Oudrnice (Údrnice) jič. 721, 774.
 Ouhelnice (Úhelnice) bol. 1276.
 Ouhlejov (Úhlejev) jič. 801.
 Ouhliště (Úhliště, ves zaniklá) praž. 944.
 Ouholičky (Hoholičky) praž. 715.
 Ouhersko (Úhersko) chrud. 1155.
 Ouhofilka (Úhořilka) časl. 639.
 Ouhostice (Úhostice, ves zaniklá) žat. 1253.
 Ouhošťany (Otčany, Úhošťany, Hošťany) žat. 1100.
 Oujezd (Újezd) bol. 535, 604, 789, hrad. 76, 885, chrud. 933, jič. 536, 778, plz. 590, 870, 1066, 1202, žat. 369.
 Oujezd dyůr bol. 532.
 Oujezd (Újezd, Aujezd) plz. 467.
 Oujezd (Oujezdec, dom. Netolice) pís. 654.
 Oujezd (Svaté Kříže) plz. 127.
 Oujezd (Ujezd, dom. Nový zámek) lit. 845.
 Oujezd Červený (Oujezdec) pís. 650.
 Oujezd Červený žat. 205, 209.
 Oujezd (dlouhý) praž. 487.
 Oujezd Chodový (Oujezd sv. Kříže, Heiligenkreuz) plz. 319.
 Oujezd (Újezd) Jenišův žat. 863.
 Oujezd Kamenný (Steinkirchen) bud. 920.
 Oujezd Malý (Oujezdec) lit. 862, 863, 864.
 Oujezd Myší (ves pustá) plz. 1188.
 Oujezd plze Mží plz. 590.
 Oujezd Podhorní (Oujezd Hořejší) jič. 81.

Oujezd Prašivý (Prašný) praž. 22, 44.
 Oujezd Řezný lit. 478.
 Oujezd sv. Kříže, viz Oujezd Chodový.
 Oujezd Svatojanský jič. 220, 391, 764, 765, 779, 792.
 Oujezd Veliký lit. 913.
 Oujezd (Vysoký) hrad. 682.
 Oujezd (Vysoký) táb. 153, 391.
 Oujezd Zylvarův jič. 764, 779, 783, 795, 940.
 Oujezd (železný) plz. 126.
 z Oujezda, viz z Újezda.
 z Oujezda (z Újezda), viz Haša.
 z Oujezda Petr 61.
 z Oujezda Anna Alžběta Widršperkarová z Widršperku 872.
 z Oujezda Majdalena Neumanová z Ryglie 1068.
 z Oujezdce (Újezdce), viz Odkolek.
 Oujezdec (tvrz pustá) bol. 833.
 Oujezdec (dom. Hluboká) bud. 350, 351.
 Oujezdec (okr. Kouřim) časl. 1065.
 Oujezdec (dom. Opočno) hrad. 682.
 Oujezdec (dom. Smiřice) hrad. 707.
 Oujezdec (dom. Litomyšl) chrud. 1191.
 Oujezdec (Oujezdec) jič. 536, 803.
 Oujezdec lit. 884.
 Oujezdec (dom. Dub) pís. 490.
 Oujezdec (dom. Horažďovice) pís. 425, 666.
 Oujezdec (Oujezd, dom. Netolice) pís. 654.
 Oujezdec (Újezd Červený, dom. Vorlík) pís. 336, 650.
 Oujezdec (okr. Blatná) plz. 253.
 Oujezdec (dom. Měcholup) plz. 1104, 1105, 1106.
 Oujezdec (Oujezd, dom. Plas.) plz. 1203.
 Oujezdec praž. 246, 951, 1145.
 Oujezdec (Újezdec, Nouzov), praž. 184, 190.
 Oujezdec táb. 1222.
 Oujezdec (Újezd) Červený žat. 205, 209.
 Oujezdec Nahý (Nacketendörflas) cheb. 678.
 Oujezdec Veliký a Malý (Újezdec Hořejší a Dolejší) bol. 19, 767, 833.
 Oujezdec (Oujezd Veliký) lit. 911.
 Oujezdec Veliký (nad Bojanovicí, dom. Horažďovice) pís. 38, 666.

- Oujezdecká z Červeného Oujezda
 Rozína a Maria Majdalena roz.
 z Rensperka 409.
- Oujezdecký (Újezdecký) z Červe-
 něho Oujezda Jan Jaroslav 409;
 Jaroslav CXXXVIII.; Jaroslav
 (Bohuslav) 409; Šebastian XLI,
 CXI, 409, 410.
- Oujezdeček (Oujezd Malý) lit. 864.
- Ouklad (Ouklid) táb. 65.
- Oulehle (Ůlehle) pís. 154.
- Oulibice (Ůlibice) jič. 535, 536, 544,
 546, 553, 764, 765, 777, 778.
- Oumonín (Ůmonín) časl. 497.
- Ounešov (Ůnešov, Anischau) plz.
 358.
- Ounětice (Ůnětice) jič. 787.
- Ounhošť, viz Unhošť.
- Ounhošťský (Ounostský, jinak Ka-
 kásek) Jiří 961, 1013.
- Ouňovice plz. 1056.
- Oupeřín (Ůpeřín, Ůpeřín, Auber-
 schin) lit. 862, 863.
- Oupice (Ůpice) jič. 530.
- Oupohlav (Upohlav) lit. 236.
- Oupoří (Oupoř, Aupoř) žat. 586.
- z Ourazu, viz Kutovec.
- Ouročnice (Lhota Ůročná) táb. 151,
 346.
- Ouřece (Ůherec, Auřec) bol. 921.
- Ouředňovice (Ůřeňovice) hrad. 410,
 671.
- Ouřín (Uhřínov) Malý a Veliký
 hrad. 885.
- Ousilov, viz Ůsilov.
- Ousobí (Ůsobí) časl. 639.
- Oustajovec Jan CXXXIX.; Ondřej
 a Sylvester CXL.
- Oustalec (Ůstalec) plz. 668.
- Oustí (Ůstí) časl. 639.
- Oustí cheb. 605.
- Oustí (Ůstí, Aussig) jič. 536, 778.
- Oustí (dvůr, dom. Tloskov) táb.
 155.
- Oustí (město pusté) táb. 1221.
- Oustí (Ůstí nad Labem, Aussig)
 lit. CI, 1117, 1243.
- Oustí nad Orlicí (Wildenschwert)
 chrud. 195.
- Ouštrašín (Ůštrašín) táb. 900.
- Oustupky chrud. 923.
- Ousuš táb. 482.
- Ouště, viz Ůště.
- Ouštěcký Jindřich a Kunigunda roz.
 ze Sezimova Ouští 507.
- z Ouští (Sezimova), viz Sezima.
- Ouštice (Ouštětice) táb. 155.
- z Outěchovic, viz Blekta.
- Outěchovice (Audishorn) bol. 144.
 767, 811, 1265.
- Outěchovice (Ůtěchovice, Ůtěšovice.
 táb. 898, 1222.
- Outěchovice Malé táb. 221.
- Outěchovice Veliké táb. 1171, 1173.
- Outěchovičky táb. 1171, 1173.
- Outeryn (měštan Českobrodský)
 1045.
- Outěšenovice (Ůtěšenovice) časl. 42.
- Outěšov (Ůtěšov) pís. 1195.
- Ouval (Ůval) praž. 527, 528.
- Oužice (Ůžice) praž. 930.
- Ovčáry časl. 946.
- Ovčáry praž. 378, 1145.
- Ovčička Jan 961.
- Ovenec zadní praž. 768.
- Ovny (Humny, Vuvny) praž. 1205.
- z Paarů sv. pán Jan Křištof 189.
 500, 502, 1255; Karel a Fran-
 tiška Polyxena roz. z Švamberka
 661.
- Paběnice časl. CXI, 342, 343.
- Pabst Oldřich 1152, 1154; Pabstová
 Markéta roz. Vocelova 1154.
- Pacov praž. 528, táb. 878.
- Pacovský Jan 1260; Jan Hencelius
 1098; Zikmund CXLI.
- Pačefice bol. 803, 844.
- Pačkov (ves pustá, zašlá) lit. 845.
- Padařov táb. 1222.
- Padařovice (Padařovice) bol. 604.
- Padouchov bol. 537, 794.
- Paďousy, viz Poďousy.
- Pagaj Jan Ludvík 585.
- Pahlet, viz Polety (Pohledy).
- Pach Wolf 1152, 1153.
- Pachelbel, viz Bachhelbel.
- Pacher Jiří 687.
- Pachelbel, purkmistr Chebský
 754.
- Pachouňský dvůr poplužní (Pa-
 chana) bol. 46.
- Pachovský Jiří 1036.
- Pachštat Pavel 1005, 1136; viz též
 Bachštata 1029.
- Pacht z Rajova Daniel 266.
- Pachtová Mechtilda roz. Heuse-
 rova 794.
- Pajer Jiřík 1094.
- Pajerle Řehoř 962.
- Paka Nová a Stará jič. 536, 778.
- Pakoměřice praž. 519.
- Pakosta Bartoloměj 1127.
- Pala Pavel 962.
- z Palatinu hrabě Drago-Dragi Št.
 pán 851; viz též Drago.
- Palček, viz Paleček.

- Palčice časl. 573.
 Palčice (ves zašlá) pís. 650.
 Paleč lit. 234.
 Paleč Veliký praž. 183.
 Paleček (Palček) praž. 94.
 Palečné (Pulečný) bol. 537.
 z Palfy (Palfy z Plassenšteina) hraběnka Františka roz. Khanová z Belazy 545, 713.
 Palice (Palitz, Pelitz) cheb. 511, 820.
 Palič lit. CXLIX.
 z Palič, viz Lochnar.
 Palitz, viz Palice.
 Pallant sv. pán z Mariame Werner 705; Pallantová Anežka, předtím z Varrensbachu, roz. hraběnka z Eberšteina 706.
 z Pallesanu, viz Rossau.
 z Pambergu, viz Frey.
 Pankráč (Jitrava) bol. 69.
 Panský ze Střežetic 1048; Křištof, šťastný, Václav a Fridrich 410; šťastný 577.
 z Pantenova, viz Finková a Wachtel.
 Panvic Hendrich CXXXVIII.
 Panvicová Barbora roz. z Gerstorfu 25.
 Papazoni z Klaršteina Jan Bona-ventura 297, 640, 1001.
 Paperka Bartoloměj 1026.
 Papoušek (měšťan Českobrodský) 1045.
 Paponšek Jan 1094.
 z Pappenheimu hrabě Gottfrid Henrich 159, 160, 700, 1039; Volf Adam 700, 701.
 Papšíkov dvůr poplužní časl. 698.
 Paradis de Eschaide Henrych 740, 849, 851; Jakub Jindřich 43.
 Paradysová (de Eschaide) Voršila Jacobina roz. Šlejnícová 834.
 Paravičín Jakub 374.
 Pardubice chrud. CXLIX.
 Pardůsov (les, dom. Kounice) praž. 704.
 Paris, viz Parys.
 Parlose, viz Brlozec.
 Parník chrud. 196.
 Parys z Altersdorfu Jiří CXXXVII.
 Parys (Paris) z Renwaldu Jindřich a Mikuláš 410.
 Pařezov (ves pustá) plz. 662.
 Pařizek bol. 82.
 Pařizek Matěj 1128.
 Pařizek z Pařizku Oldřich 411.
 Pařizov časl. 462, 688.
 Paseka časl. 573.
 Pasežnice (Pažežnice, dvůr) plz. 1056, 1060.
 Pasovary (Passern) bud. XVIII, 876.
 Passenau (Veselov) cheb. 936.
 Pastouchovice žat. 208.
 z Pasaunu, viz Šlik.
 Paša Jan 1021.
 z Pašeňova, viz Hrobčická.
 Pašice bud. 351, 654.
 Pašovice bud. 1241.
 Pašovský (měšťan Nymburský) 1165.
 Pašto Valentýn 1037.
 Patačková Kateřina 1128.
 Pátek žat. 633.
 Pátek Jan starší 1092.
 Pátek z Veleně (Voleně) Jan CXXXVIII, 1223.
 Pátková z Veleně Majdalena Plešová z Sloupna 437.
 Pátková Dorota 1095.
 Patočka Jakub 1075.
 Patokryje (Patogrö) žat. 95.
 Patřín bol. 19.
 Patyztyka (les, dom. Skála Malá) bol. 805.
 Patzelt Jan a Křištof 1245.
 Pauček Jiří 962.
 Pauerová Voršila roz. Kolbova 1087.
 de Pauli Bartoloměj 323, 1166.
 Paulín Václav 962.
 Paulsdorf bol. 457.
 Paulusberg cheb. 97.
 Paumistr Lazar 962.
 Paurydl Jiřík 1037.
 Pausar, viz Pauzar.
 Paust (z Liebštatu) David CXXXVII.
 Paustová z Liebštatu, viz Hildebrandová.
 Pauten (Pontnov) cheb. 332.
 von Pauten (Pautenan), viz Wachtel.
 Pauzar (Pouzar, Pauser) z Michnic Adam CXXXVI; Albrecht Řehoř 411, 731, 819; Oldřich 411; Petr 411, 412, 731.
 Pausarová z Michnic Johanna roz. Wachtlova z Poutnova 731; Pausarova Eva Kostomlatská z Vřesovic 731.
 Pavlačka (Pavlička) bol. 17, 781.
 Pavlčín (Povlčím) praž. 210, 816.
 Pavlíček Václav 1165.
 Pavlička, viz Pavlačka.
 Pavlíkov (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 702.
 Pavlíkov (ves zaniklá) bol. 531.

- Pavlišov hrad. 530.
 Pavlov čásl. 468, 701, táb. 610.
 Pavlovice bol. 845, čásl. 696, cheb. 592, 605, táb. 896.
 Pavlovská Voršila roz. Hozlaurová 178.
 Payer Petr 407.
 Payerlová Alžběta 323.
 Pazderák Matouš 1128.
 Pec Soběslavský Jan 980.
 Pecelius z Adlerheimu Adam 924.
 Peciňgar z Bydčína (Pecinkar z Byčiny, Petzinger) Albrecht Ctibor 412, 413; Mikuláš 412, 413, 414, 941; Ctibor Smil 412; Vilém a Heřman Vilém 413; Smil 427; Václav Mikuláš 235, 414, 805.
 Peciňgarová z Bydčína Anna Marie roz. z Kounic 414; Anyška roz. Bukovská z Hustiřan 414; Peciňgarova Saloména 412.
 Pecinovský (Pecinovští bratři) 967, 1231.
 Pecirady (Přerady) táb. 151.
 Pecka jič. 765, 766, 772, 799, 802.
 Pěckovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
 Pecky jič. 97, 137, 792, 899, praž. 705.
 z Peclínovce, viz Kozel.
 Pecold Zachariáš 140.
 Pecolt Chabařovský Adam 1128.
 Peček Smržický z Radostic Michal 581.
 Pečeňka Pavel 1094.
 Pečenková Anna 1260.
 Pečice bol. 19, 767, 832, 833.
 Pěčín (Pěšín) bud. 163, 652.
 Pečinovský Václav 584.
 Pečka (Prčka) Pavel XXXII, XLVIII, LI, 415, 955, 1032, 1036.
 Pečková Alžběta 1081; Mandalena 416.
 Pečka (Pečky) čásl. 571.
 Pečky čásl. ČXLIX.
 Pečky čásl. 923, 1041.
 Pečovic Matěj 1128.
 Pehem Křištof 1003.
 Pehemdorf, viz Böhmendorf.
 Pehm (Pehmer) Jakub 1036.
 Pehmer z Weymaru David 1027.
 Pechio Adam 687.
 Pechlar (Pechler z Meminku) Maximilian 422; viz též Pechler a Bechler.
 Pechlatovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
 Pechler z Meningu (Pechlar z Meminku) Maximilian 90, 408; viz též Bechler a Pechlar.
 Pechlerová (Bechlerová, Pechlarová) Lidmila roz. Novohradská z Kolovrat 178.
 Pechov (Pýchov) táb. 850.
 Pek z Řimku Vilém 272.
 Pek z Řimku Bezděkovský Jan 416, 1269, viz též Bezděkovský; Vilém, Sigmund Jaroslav, Jan Zacharyáš a Václav 416.
 Pek z Řimku, viz Bezděkovský.
 Pekařovic (Barviřovská) Jadrta 1186.
 Pekat Jan 1260.
 Pekelec (ves zašlá) hrad. 414.
 Peklo (hamr) čásl. 933.
 Peklo chrud. 256, hrad. 414, jič. 777.
 Peklo (Hole, Hölle) žat. 104.
 Peklov (Pöckel) lit. 866.
 Pelcman Petr 1055.
 Peldřimov, viz Pelhřimov.
 Peldřimovská z Vyškočie Dorota roz. z Počernic 417.
 Peldřimovská z Vyškočie Dorota Petržilková 417.
 Peldřimovský z Vyškočie (Vyškovice) Jan XXXII, XXXIII. I. LVII, LVIII, 417, 955, 1106; Michael CXL; Vilém 1035.
 Pelec táb. 850.
 Pelechov bol. 803, 844.
 Pelajice táb. 657.
 Pelhřimov táb. CI, CXLIX, 1169–1178.
 Pelhřimov (Peldřimov) Starý táb. 1171, 1173.
 z Pelhřimova, viz Hruša.
 Pelhřimovský Jan 1060.
 Pelhřimovský Vít 45, 67, 355.
 Pelikán Jan 1093, 1110, 1128.
 Pelikovice (Pelkowic) bol. 811.
 Pelitz, viz Palice.
 Pelzdorf (Perlsdorf), viz Kunčice.
 Penčík z Penčíku (Penzig, Pentzing) Adam 397, 418, 808; Albrecht (Křištof) 418, 819; Balcar 418; Jindřich 419, 424; Adam. Ludvík, Rudolf a Kristian 808.
 Penčíková z Penčíku Anna, předtím Nosticová 419.
 Penčín bol. 604.
 Pěňčov (Pěničov) bol. 604.
 Penížková Kateřina 1032.
 Penzig (Pentzing), viz Penčík.
 Peračov pís. 353.

- Perg, viz Perk.
 Pergauer, viz Perkauner.
 Perger Jiří 1036.
 Perglar (Perklar, Pergler) z Perglasu Arnold 147, 225; Jan Fabian a Jan Matyáš CXXXV, 420, 819; Jan Křištof a Jan Sebastian 420; Václav Otakar XCIX, 421, 422; Sebastian Heřman CXL, 422; Jindřich Longin a Volf Gotthard 422; Volf Albrecht 423; Jiří Longin a Karel 423, 1216; Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf 276.
 Perglarová z Perglasu Eva roz. z Lamingen 423; Maria Amalia roz. z Kočova (Kečova) 276; Mandalena roz. Janovská z Janovic XCVII, 422.
 Perglarova z Perglasu Anna Marie Širntýngarová z Širntýngu 591.
 Perglas cheb. 634.
 z Perglasu, viz Perglar.
 Pergler, viz Perglar.
 Pergman Michal 1128, 1135.
 Peristerius Václav 643.
 Perk (Perg) z Reinfeldu Hendrych Ferdinand 296.
 Perkauner (Pergauer) Jiří 1013, 1036.
 Perkaurová Voršila, předtím Teylová 1013.
 Perklas, viz Perglas.
 Perkman Tomáš 962.
 z Perknífova, viz Cikota.
 Perkreichenstein (Perkrejštan) pís. XIX; viz též Bergreichenstein a Kašperské Hory.
 Perman Kašpar 348.
 Permesgrün cheb. 1168.
 Perna v Sasku 829, 973.
 Pernarec (Bernharz) bud. 394.
 z Perndorfu, viz Kvos.
 Pernikář Adam 1165; Eliáš 967.
 Pernink (Beringer) cheb. 1168.
 Pernklob (Pernklo) z Šenreytn (Bernklau, Baerenklau von Schönreuth) Adam, Jan a Gedeon 423; Jan Karel a Adam 424; Sebastian 424, 1269; Jan Křištof CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Volf Abraham 425.
 Pernolec (Bernetzreith, Berartskleyt, Bernygreyt) cheb. 264.
 Pernoušková Eva 1021.
 z Pernšteina Jan 390, 479, 530, 536, 638, 731, 933, 1048, 1062, 1071, 1089, 1096, 1222; Jaroslav 1071; Maximilian 938; Vojtěch 530; Vratislav a Trebonia 549.
 z Pernšteina Polyxena, viz Lobkovicová.
 Perný Samuel 1075.
 Pero Sebastian 1006.
 Perschkan, viz Preška.
 Perschkan (Preška, Prýsk) lit. 867.
 z Persingu, viz z Pettingu.
 Peršíkov časl. 933.
 Perštejn bol. 762, 764, 765; viz též Berštejn Nový.
 Perštejnec časl. 1063.
 Pertelsdorf (Bartelsdorf, Dřínov) žat. 369.
 Pertilec, viz Pertoltice.
 Pertlštorf dolejší bol. 69; viz též Berzdorf.
 Pertoltice (Pertilec, Pertolice, Barzdorf) bol. 381.
 Pertoltice časl. 697.
 Perzdorf, viz Berzdorf.
 Peřina Melichar 967.
 Peřimov, viz Přimov.
 Peavice žat. 1085.
 Pěšice (Pušice) chrud. 517.
 Pešík z Komarova Bořivoj (Bořek) Zdeněk CXXXVII, 408; Jiřík, Bořivoj, Zdeněk, Sebastian a Křištof 407; Petr 38, 425, 819; Jan, Sebastian, Kunata a Křištof 425; Václav, Eva, Litvín a Markéta 426; Sebastian 1269; Václav 819.
 Pešíková Alžběta Ludmila roz. z Kyncperku 1148; Dorota roz. z Kraselova 425.
 Pešina Ciprian 1262.
 Pešon z Hohenperku Jan 980; viz též z Hohenbergu Dorota.
 Pešvice žat. 195.
 Petersburg (Petršpurk) žat. 284.
 Petersdorf již. 683; viz též Petrovice.
 Petersdorf žat. 599.
 z Petersdorfu Beník Stefan 251; viz též Beník.
 z Petersdorfu, viz Beník.
 Peterswalde (Petrovice) lit. 676.
 Peterswalde v Slezsku dolním 763.
 Pětichvosty praž. 379.
 Pětikostel Jan 1036.
 Pětikostel z Aventinu (z Pětikostela) Jan Jiří 819, 980, 941.
 Pětikozly bol. 116.
 Pětipeská Barbora, viz Doupovecová.
 Pětipeská z Chýš a Egerberka Eva roz. z Údrče XXIV, LXXXIII, CXXXVII, 426; Izalda (Isolda)

- roz. z Mylhauzu 431; Johanna roz. Myšková z Žluníc 429.
- Petipeasý z Chýš a Egerberka Albrecht 523, 428; Václav šťastný (šťastný Václav) XXII, XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLV, LI, LVII, XCVI, 354, 427; Vodolan starší XXIV, 430, 819, 1205.
- Pětipeský z Krásného Dvoru Vilém a Jan 870.
- Pětíprstý Václav 1013.
- Pětipsy (Fünfhunden) žat. 188, 189.
- Petlery žat. 104.
- Petr Mikuláš 962.
- Petráček Jan 1028, 1032, 1135; Jakub 1034; Václav 962, 1034; Petráčková Barbora 1032.
- Petráček z Vokounšteina Jan 11; Jan nejstarší XXIV, 432, 819, 981, 1036; Jan starší 258, 988; Jan mladší 418.
- Petrášovice bol. 537, 794.
- Petrkov (Peterkov) časl. 698.
- Petrkov chrud. 923, táb. 485.
- Petroupím táb. 151.
- Petrov praž. 944.
- Petrová z Hebernfeldu Eva 1032.
- z Petrovce Dorota Mirková z Solopisk 373.
- Petrovec časl. 1098.
- Petrovice bud. 657, časl. 61, 222, 693, jič. 779, 788, 941, pis. 63, 1179, plz. 1055, 1060, praž. 165, 182, 184, táb. 60, 583, 672.
- Petrovice (Petersdorf) lit. 196.
- Petrovice (Peterswalde) lit. 676.
- Petrovice Německé hrad. 160.
- Petrovice Stolinské lit. 291.
- Petrovice (pustotina, dom. Beroun) praž. 1037.
- Petrovičky (Petrovice) hrad. 530.
- Petrovičky jič. 536, plz. 1105.
- Petrovsko táb. 296.
- Petršpurk (Petersburg) žat. 284.
- Petrův Tomáš 1097.
- Petřikovice chrud. 923.
- Petřikovice táb. 1222.
- Petržilka Pavel 1094.
- Petržilková Dorota roz. Peldřimovská z Vyškovic 417.
- Petsch, viz Petš.
- Petschan (Bečov) cheb. 98, 1207.
- Petš (Petsch, Bečov) žat. 195.
- z Pettingu a z Persingu Urban 1246; viz též z Pöttingu.
- z Petyngu, viz z Pöttingu.
- Petzinger, viz Pecingar.
- Petzoldt Krištof 1102.
- Peuger Jan a Judita roz. Neymayerova z Winterberka 395.
- Pfaffengrün cheb. 99, 1168.
- Pfefferkorn z Ottopachu Adam Matyáš 433; Albrecht XLI, 432; Karel 433, 819.
- Pfefferkornová z Ottopachu Kateřina roz. z Údrče 433.
- Pfefferkornova z Ottopachu Anna XXIV, 433; Johanna Žďárská z Žďáru 432.
- Pfeifer Matěj 1128.
- Pflug Kašpar 125.
- Pfraumberg, viz Přimda.
- Pfreimt zámek v Horním Faleku 747.
- Pfretschner Kašpar 1137; Šimon 1138.
- Pic (Picl) Filip 962, 1036.
- Piccolomini (z Arragona) hrabě František Octavio 221, 553, 680, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 756, 762, 1163.
- Piccolomini de Arragona kníže Octavio 569, 707.
- Piccolomini de Arragona kněžna Marie Benigna Františka roz. vévodkyně Saská 568.
- Picková Kateřina 1165.
- Píček Smržický z Radostec Michal Václav 107.
- Pičín (Pičina) praž. 4.
- Pičína táb. 1222.
- Píčková Maruše 1097.
- Píčkovice (Byčkovice, Pitschkowice) lit. 763, 767, 822, 912, 913; viz též Byčkovice.
- Píchnovo (Pičnov) pis. 67.
- Pičmanka Anna 1128.
- Pieron (Pironi) Jan 52, 680, 803; František 803.
- Piesanig, viz Pisečná.
- Pihon, viz Pion.
- Pihon (Pion) Daniel 962, 1021; Jan a Václav 1021.
- Pich (Pych) pís. 1217.
- Pichelberg dvůr poplužní žat. 104.
- Pichelberg cheb. 143.
- Pichelperger (Pichelberger) z Pichelperku Jindřich (VII, 981; Krištof 962, 981, 1036.
- Pichelperkerová Anna z Varvažova 1019.
- Pichl z Pichlberku Rudolf CXL.
- Pichlovna z Pichelbergu Anna Marie Bleilebenová 383, 598.
- Pichlová Alžběta 1128.

- Pikhart Samuel 1021.
 Pikhart ze Zeleného Oudolí (von Grünthal) Adam a Vilém Břeněk 434.
 Píkov (Pykov) táb. 356.
 Píkovice praž. 172.
 Pilafka Mandalena 1095.
 Pilat Jakub 967.
 Pilátová Anna 1260.
 Pilner, viz Pilnec (Plzenec).
 Piletice hrad. 707, 1070, 1071.
 Pilgram, viz Pelhřimov.
 z Pilgramsthalu, viz Jakober.
 Pilmersreuth horní cheb. 1082.
 Pilmon Krištof 975.
 Pilnec (Plzenec, Pilner) pís. 1201.
 Pilnikov již. 938, 939.
 Pilsen, viz Plzeň.
 Pilz Jakub 1240.
 Pimpl Jiřík 969.
 Pinkovy (v Pinkovech) mlýn táb. 153.
 Píňovice (Pňovice) pís. 126, 334.
 Pinta, viz Bukovanský.
 Pinx Jakub 1165.
 Pion viz Pihon.
 Pion (Pihon) Adam 967, 995, 1032, 1036.
 Pionkotský z Běloplot Adam 434.
 Pipice bol. 803, 844.
 Pirchan Martin 1243.
 Pirk cheb. 99.
 Pirken (Březeneč) žat. 195, 1085.
 Pirkicht, viz Birkicht.
 Pirkštejn (Bürgstein, Sloup) lit. 563.
 Pirndorf, viz Birndorf.
 Pironi Jan 52; viz též Pieroni.
 Pířant Jan 967.
 Pířenstein (Pířstein) zámek pustý žat. 104.
 z Pířsteina, viz Kinclová.
 Pířten (Brty) cheb. 632.
 Pisak (měšťan Nymburský) 1165.
 Písecká Dorota a Zuzanna 1142; Mandalena 1165.
 Písecká z Kranichfeldu Kateřina 435.
 Písecký Adam Zikmund 1068; Daniel 1075; Jan Chrysostom Siterius 1146; Jan Václav 1142; Matěj 962, 1165.
 Písecký z Kranichfeldu Floryan 434, 435, 819, 967, 995, 1032; Jan 436; Václav XXXVI, 434, 947, 955, 996, 1036.
 Písečná (Piessnig) lit. 845.
 Písek (ves zaniklá) bol. 244, 249.
 Písek pís. XVIII, XIX, XXI, XXIII, XCIX, 202, 902, 1178—1187.
 z Pisenbergu, viz Weber.
 Pischl z Löwenšteina Rehoř Ferdinand 684.
 Pisingerová, viz Hruškova z Března.
 Piskáčová Kateřina 1260.
 Piskolhotský Václav 1166.
 Piskovic Kateřina 1187.
 z Pisnic Marie Majdalena Hertlová 1136.
 z Pisnic sv. paní Polyxena Maria roz. z Žďáru 944.
 Pisnice praž. 945.
 z Písnice Jan Jindřich 435; Jindřich 202, 1150; Petr Linhart 436.
 Pisty časl. 1163.
 Pišelin Rehoř Ferdinand 1030.
 Piškovice, viz Píchkovice (Býčkovice).
 Pišl Ferdinand 1030.
 Pišt časl. 348.
 Pištany lit. 866, 1116.
 Pištin bud. 350.
 Pitkovice praž. 527.
 Pitkovská z Pitkovic Kateřina Šíparová 452.
 Pitschkowice, viz Píchkovice a Býčkovice.
 Pivonice bud. 652.
 Pivovarovství, viz Sladovnictví.
 Pixa Mikuláš 709.
 Plac (Platz), viz Město (Místo).
 Plácal Tomáš 962.
 Pláče hrad. 1071.
 Pláček časl. 468.
 Plachovský Adam 1187.
 Plachta Jan 1075.
 Pláň (Pláně) velká plz. 1057.
 Planá cheb. CL, 436, 605, táb. 1222, 1223, 1228.
 Planá (Pláně) pís. 168.
 Planá (Planes) plz. 467.
 Planá hora (Plankovice, ves zašlá) bol. 534, 805.
 Planá Chodová plz. 590.
 Plaňasy (Plaňany) časl. 374.
 Pláně (Planá) pís. 168.
 Pláně, viz Pláň.
 Pláně Věžovatá (Thurm-Planles) XVIII, 919.
 Planek Adam 1084.
 Planice plz. CL.
 Plankenstein (Blankenstein), viz Blansko.
 Plankovice (Planá hora, ves zašlá) bol. 534, 805.

- Planský ze Žeberka (z Eberka, Seeb-
berg) Jan Jiří a Bohuslav 436;
Jan Jiří, Jan Vilém, Jiří, Jan
Sebastian, Jindřich a Šebastian
Joachym 436.
Planta Tomáš 1026.
Plasnice hrad. 682.
Plassdorf (Blahuňov) žat. 622.
z Plassenšteina, viz Palfy.
Plascký klášter plz. 358, 725.
Plastovice (Plašovice) bud. 351,
654.
Plasy bol. 1276.
Plasy plz. CL.
Plašovice, viz Plastovice.
Platavé (Plutovy) dvory (dom. Stří-
tež) časl. 1098.
Plateys (Platajs, Platejs, Platteis)
z Plattenšteina Jan Arnošt LIII,
512, 982; Karel Fridrich 94, 513;
Vilém Jetřich 324.
Platejsová Anna 556.
Plateysová Dorota roz. z Otters-
dorfu 512, 564.
Platten (Blatno) žat. 195, 197.
z Plattenšteina, viz Plateys.
Platter z Rosenfeldu (z Hohenfallu),
viz Fabricius.
Plato Jan 1128, 1135.
Platory (Platoř) pís. 1217, 1218.
Platz, viz Město.
Plavec (dvůr poplužní, dom. Petrš-
purk) žat. 284.
Plavčín (ves zaniklá) pís. 1201,
1217.
Plavy bol. 801.
Ples hrad. 707.
Ples Heřmanský ze Sloupna Křištof
Václav 436, 1269; Petr 437, 452;
Václav 247, 437, 1088, 1091.
Plesová Heřmanská z Sloupna Bar-
bora roz. z Ottersdorfu 487; Maj-
dalena roz. Pátkova z Veleně 437.
Plesova z Sloupna Anna Marie Šti-
ková a Eva Lukavská 437.
Plesiště, viz Plesiště.
Pleskač Jan 1093.
Pleší táb. 610.
Plesiště (Plesiště) táb. 146, 650,
1223.
z Plešnic, viz Příchovská.
Plevnice táb. 1171, 1173.
Plevňov plz. 338.
Plhov bol. 774, časl. 514.
Plchovice chrud. 934.
Plchovský Jirka 1033.
Plchůvky (Plchovky) chrud. 933.
Plička Jan 1094.
Plichta Jiřík 1128.
Plíšač Vavřinec 1260.
Plíškovice pís. 335, 588.
Ploňk Jiří 1219.
z Ploskovic, viz Březský.
Ploskovice (Ploškovice, Ploschko-
wic) lit. 763, 767, 822, 912, 913.
Ploskovský z Ploskovic Jiří Štěpán
440.
Ploškovice, viz Ploskovice.
Plot (Oplot, Amplatz) plz. 587.
Plot z Konařin Albrecht CXXXVI;
David CXXXVII; Jan CXXXVIII;
Karel 48, 386, 438.
Plotová z Konařin Anna roz. z Ko-
márova a Eva roz. z Stříteže 438.
Plotiště hrad. 1070, 1071.
Plotiště Dolejší hrad. 302.
Plottendorf (Blottendorf) lit. 563.
Ploučnice bol. 14, 775, jič. 536, 803.
Pludan, viz Bludan.
Pluhový Žďár táb. 906.
Plumberger František XXXIII.
Plumberger (Blumberger) Jan 1027.
Plumedorf, viz Blumendorf.
Plunis z Adlerswerthu Fridrich 191.
Plumštejn (Plumštejn) Kristian 848,
1034.
Plutovy (Platavé) dvory časl. 1098.
Plužná (Plauschney) bol. 14, 775.
Plzák Tomáš 1177.
Plzeň plz. CII, CL, 860, 1187—1191.
Plzenec (Pilnec, Pilener) pís. 1201.
Plzov (Splzov) bol. 534, 805.
Pnětluky, viz Netluky.
Pňovice, viz Piňovice.
Poběžovice chrud. 120.
Poborovice plz. 1104.
Poboří časl. 378, 1064, 1065.
Počaply lit. 470, pís. 334.
Počaply (Podčaply) horní lit. 9.
Počátky časl. 462.
Počedčice žat. 90.
Počeplice lit. 7, 240.
z Počernic Dorota Peldřimovská
z Výchovic 417.
Počernice Dolní praž. 518, 541, 554.
Početice, viz Požetice.
Počínovice plz. 1056.
Pod Babou (Podbaba) praž. 271.
na Podblatí (dom. Kostelec Černý)
praž. 1041.
Podbořanky (Podersanka) žat. 208.
Podbořany (Podersam) žat. 102.
Podbořský mlýn (dom. Skály) bol.
534.
Podbradec lit. 33, 433.
Podbradí (Brada) jič. 774.

- Podbůň Kristian 575.
 Podčaply, viz Počaply.
 Poddubí (Poddouhí) bol. 533.
 Poděbaby časl. 701.
 Poděbradský Zikmund 1177.
 Poděbrady časl. CXLIX.
 Podemles žat. 104.
 Podersam, viz Podbořany.
 Podersanka, viz Podbořanky.
 Podětiště bud. 351.
 Poděšín časl. 933.
 Poděvousy plz. 873.
 Poděvousy, viz Poďousy.
 Poděvůsy táb. 147, 151.
 Podhájl táb. 151.
 na Podhejným (dom. Zvíkov) pís. 650.
 Podhořanky praž. 124.
 Podhořany praž. 124.
 Podhořany (Pohořany), viz Pohofí.
 Podhoří (manství, dom. Král. Dvůr) hrad. 1062.
 z Podhoršteina, viz Jehl.
 Podhorský Václav 716.
 Podhradí (pod Hlubokou) bud. 350, 351.
 Podhradí časl. 461, 462.
 Podhradí (Předhradí Velišské) jič. 721, 774.
 Podhradí (Zvíkovské) pís. 649, 650.
 Podhradský z Vlčí Hory Václav 666.
 Podivice časl. 702.
 Podkorytany plz. 1057.
 Podkostelský Zikmund 1219.
 Podkostelská, viz Ledčanská.
 Podlesí táb. 238.
 Podlesice, žat. 86.
 Podlešín (Podlošín) lit. 1244.
 Podlešín praž. 384.
 Podloučí praž. 944.
 Podluhy praž. 426.
 z Podmoki Vilém starší CXL; viz též Podmoklský.
 Podmoklany časl. 466, 699.
 Podmoklice jič. 776.
 Podmoklská Anna roz. z Šanova 439.
 Podmoklský z Prostiboře a z Podmoki Adam Jindřich a Jakub 439.
 Podmokly (dvůr poplužní) lit. 53.
 Podmokly pís. 1217.
 Podmokly plz. 357, 358.
 Podmoky (Podmokly) časl. 695.
 Podol bol. 47.
 Podol praž. 951.
 Podol, viz Podolí.
 Podolanský Václav 962.
 Podolí, viz Podvlčí.
 Podolec bol. 1038.
 Podolí bol. 604, 775, 776, 808.
 Podolí (ves zaniklá) časl. 222.
 Podolí dvůr poplužní časl. 696.
 Podolí hrad. 682, 885.
 Podolí jič. 306.
 Podolí (Podol) lit. 33.
 Podolí (tvrz, dom. Načeradec) táb. 93.
 Podolí táb. 4, 493, 849.
 z Podolí, viz Fruwein.
 z Podolí Anna Zalužanská z Ostroskal 921.
 Podolíby jič. 787, 788.
 Podolský (Mlýnský) dvůr časl. 186.
 Podolský Sebastian, Anna a Alžběta 1021.
 Poďousy (Paďousy, Poděvousy) časl. 387.
 Podfězov (Podřizov) hrad. 414.
 Podsedice (Podsetice) lit. 91, 196, 863.
 Podskalí pís. 647.
 Podštěly cheb. 14.
 Podulší jič. 536, 778.
 Podvala (Hradecký) Václav 1093.
 Podvín (Podvint) lit. 107, 469, 790, 913.
 Podvíní (tvrz pustá, dom. Libeň) praž. 68.
 Podolí (Podvlčí) praž. 9.
 Podžabokrtský dvůr (dom. Skály) bol. 534.
 Pöckel, viz Peklov.
 Pohled (Frauenthal) časl. 122, 933.
 Pohled (dom. Zruč) časl. 225.
 Pohled (dom. Habry) časl. 692.
 Pohled chrud. 1088.
 Pohledy (Pohlody, Polety, Polletsch, Pahlet) žat. 313, 1149.
 Pohlem, viz Polomy.
 Pohlíg, viz Poláky.
 Pohlody, viz Polety.
 Pohnan Pavel CXL.
 Pohnanec táb. 849.
 Pohnaní (Veliké) táb. 849, 878.
 Pohorsko (ves zaniklá) lit. 505.
 Pohořany (Podhořany), viz Pohofí.
 Pohoří bol. 534, pís. 71, praž. 944, táb. 151, 153.
 Pohoří (Pohoř) hrad. 638, 682.
 Pohoří (Pohořany, Podhořany) lit. 469, 790.
 Pohoří (Pohořsko) plz. 668.
 Pohoří (ves zaniklá) praž. 407.
 Pohořice (ves zašlá) bol. 844.

- Pohořice Veliké lit. 33.
 Pohořovice (Podhořovice) pís. 1180, 1183.
 Pohořsko (Pohoří) plz. 668.
 Pohradice, viz Poradice.
 Pohvizdy (dom. Petršpurk) dvůr poplužní žat. 208.
 Pochlovice (Puchlovice) cheb. 122, 1265.
 Pochvalov (dvůr poplužní pustý) žat. 87.
 Pochvalov žat. 1139.
 Pojbuky táb. 112.
 Pojedy (Pojedí) jič. 306, 455.
 z Pojetic, viz Konojedský.
 Pokau (Bukan), viz Bukov.
 Pokles (měšťan Nymburský) 1165.
 Pokora Jan 477.
 Pokorný Jan, Jindřich a Tomáš 1165; Jakub 1095; Martin a Pavel 1128.
 z Pokratic, viz Henych a Kamejk.
 Pokratice lit. 141, 142, 254, 470, 1116.
 Poláček Jan 1164, 1165, 1166.
 Polák Jan 1128.
 Poláková Alena 1165.
 Polákovská 1045.
 Poláky (Pohlig) žat. 623, 1139.
 Polánka čásl. 16, 639, chrud. 923.
 Polanka tvrz a dvůr poplužní táb. 849.
 Polanky Staré a Šarocovské (Polanky horní a dolní) hrad. 682.
 Pole Dlouhé (Dlouhé pole) táb. 212, 489.
 Pole Dobré (Dobré Pole) praž. 526.
 Polenský Matěj 1231.
 Polepy lit. 931.
 Polety, viz Pohledy.
 Police hrad. CXLIX.
 Polický Jan 1092.
 Poličany čásl. 1065, táb. 155, 482.
 Poličany Bílé jič. 50, 571, 765, 766, 801, 836.
 Poličany Červené hrad. 52, 496, 765, 766, 803.
 Polička chrud. CI, CII, 1191.
 Polipsy čásl. 61.
 Polívka Pavel 967.
 Polívková Kateřina 1165.
 Polkendorf (Pulkendorf) jič. 112, 784, 796, 939.
 z Polkenheimu, viz z Černhanzu Černous.
 Polletsch, viz Polety.
 Polná čásl. 933.
 Polnisch-Mähren, viz Polská Morava.
 Polohlavy, viz Polouhlavy.
 Polom hrad. 934.
 Polomy hrad. 682.
 Polomy (Pohlem) cheb. 287.
 Polouhlavy (Polohlavy) bol. 381.
 Polská Morava (Polnisch-Mähren) v knížetství Zahaňském 824.
 Poltová Anna z Podskalí 324.
 Polydor Šimon 967.
 Polzar Jetřich CXXXVII.
 z Polžic, viz Harant.
 z Polžic a Bezdrůžic Anna Dorota
 Přichovská z Přichovic 445.
 Polžice plz. 330.
 Polžov bud. 652, 653.
 Pomeisl, viz Nepomyšl.
 Poměnice táb. 150.
 Pomořanští vévodové 738.
 z Poňatovic Holý Jan CXXXVIII.
 Pondělíček Jan 967.
 Ponědražce (Ponědraž) bud. 657.
 z Pones (Šponnes) Jan 968.
 Poněšice bud. 350.
 Poniklec (Poniklá) jič. 926.
 Pop Jan 1129.
 Popp Otto Hieronym 31, 474, 482.
 Popel, viz z Lobkovic.
 Popel z Vesce Václav 439.
 Popelice bud. 652.
 Popelín (zanikl) táb. 906.
 Popeliová Ludmila roz. Mrázová z Milešovy 1024.
 Popelištná (Popelischna) táb. 485.
 Popelov hrad. 23.
 z Popic Anna Švíková 669.
 Popovice (Popovice) plz. 358.
 Popluží (ves zaniklá) hrad. 530.
 Popovec (Popovice) chrud. 517.
 Popovec táb. 151.
 z Popovic Wolf 1234.
 Popovice (Popovec) chrud. 517.
 Popovice hrad. 247, 497, 875, jič. 765, 767, 777, 812, praž. 47, táb. 212, 489.
 Popovice (Poplovice) plz. 358.
 Popovice (Velké) praž. 378.
 Popovský z Bezejovic Přech 1222.
 Poradice (Pohradice, Poratsch) žat. 586.
 Porádkov (Borátkov) táb. 177.
 Poratsch, viz Poradice.
 z Porcia a Brugnara hrabě Jan Ferdinand CXX; Markéta Vchynská z Vchynic 867.
 Poritschen Kron- und Roth-, viz Poříčí Červené.

- Porešín (Pořešín) bud. 653.
 Porešnice (Pořešnice) bud. 653.
 Porres Jiří 1102.
 Porsius Dominik 524, 538.
 Port Matyáš Ondřej 166.
 della Porta Hieronym CXXIX, 420, 421.
 z Portcia, viz z Porcia a Brugnera.
 z Porubě, viz Bezenský.
 z Porubě Markéta, viz Gerštorfová.
 Poručice (ves zašlá) časl. 169.
 Pořešov (Puršov, Porschau) cheb. 420.
 Pořešice, viz Poříčí Červené.
 Pořešín (Porešín) bud. 653.
 Pořešín táb. 650.
 Pořešnice (Porešnice) bud. 653.
 Pořežín časl. 933.
 z Poříčan (z Poříče), viz Kobík.
 Poříčany praž. 526, 560.
 Poříčí bud. XVIII, 902, časl. 222, 933, cheb. 14, jič. 1239, táb. 151, 153, 379.
 Poříčí Červené (Pořešice, Kron- und Roth-Poritschen) plz. 587.
 Poříčí Dolejší pís. 425.
 Poříčí Malé a Veliké hrad. 530.
 Poříčí Spálené plz. CL.
 Pořín (Bořín) táb. 556.
 Pořížany bud. 58.
 z Posaunu (Pasaunu), viz Šlik.
 Posláček (Bernschlag německý) bud. 394.
 Poschitzan, viz Bošifany.
 Pospíšil Řehoř 1013.
 Postoloprty (Postelberg) žat. 633.
 Postolov (tvrz s dvorem poplužním, nyní samota) chrud. 933.
 Postřekovo (Postřekov) plz. 1056.
 Postřihač Lukáš 962.
 Postřilná bol. 83.
 Postřižín praž. 716, 727.
 z Postupic, viz Kostka.
 Postupice táb. 672.
 Posvatnice (ves zaniklá, dom. Pel- hřimov) táb. 1171.
 Pošna táb. 171.
 Poštovice praž. 839.
 Potěchy (Potěhy) časl. 689, 1050.
 z Potenšteina, viz Žampach a z Pot- šteina.
 Potok plz. 278.
 Potok Srní, viz Srní Potok.
 Potschendorf (Potšendorf, Bečkov) jič. 683, 1239.
 z Potšteina Jan na Žampachu 533.
 z Pöttingu František Eusebius hra- bě 866.
 z Pöttingu (z Petyngu) Volf Jiří 342, 344, 712.
 z Pöttingu hraběnka Marie Mar- kéta roz. Löblova z Krainburku 866.
 z Pöttingu, viz z Pettingu a z Per- singu.
 Potvie z Potvie (snad Kotvie) Kri- štof CXXXIX.
 Potvorov plz. 288.
 Pouchobrazy chrud. 1088.
 Poust Jonáš CXXXIX.
 Poustová Anna na Benešově a Vel- kém Bukově LXXXIII.
 Poušť (ves pustá) jič. 546.
 na Poušti sv. Jakuba (ves pustá) jič. 116, 546.
 Poutnov (Pauten) cheb. 332.
 z Poutnova, viz Wachtel.
 Pouzar, viz Pauzar.
 Povlčím, viz Pavlčín.
 Povrly lit. 54.
 Povstání Českého hlavní příčina XV.
 na Požářích (dvůr, dom. Konopišť) táb. 146.
 Požetice (Božetice, Početice, ves zaniklá) hrad. 23.
 Prackov bol. 533.
 Prače praž. 855.
 Pračkovice lit. 25, 228.
 Prádlo plz. 279, 411.
 Praha 730, 1276; Pražská města CI; statky a důchody měst Praž- ských 947—955; měšťané na pe- nězích pokutováni 955—970; mě- šťané při kommissi konfiškační odsouzení, též domy a jiné jmění jim konfiškované 970—1008; vý- lohy měšťanů na vychování voj- ska 1008; emigranti z měst Praž- ských a statky jejich 823, 1009— 1037.
 Pražská kapitola 724; viz též sv. Vít.
 Pražské arcibiskupství CXI, CXXV, 126, 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.
 Pražské domy: dům Berbisdorfův 11; domy Berkovy 15, 19; domy Betenglovy (Wettenglovy) 24; dům Fridricha z Bílé 26, 968; dům Bílkův 27; dům Borboniův 30; domy Boreňovy 33, 35; dům Budovcův 47; dům Japa Buko- vanského 48; domy Černhauz- ské 69, 826; dům Černínův 65; domy Divišovy 74; dům Donínův

84; dům Doupovský 87; domy Dvořeckých 91, 92; dům Eisenův 93; dům Elsnicovský 95; dům Feizův 101; dům Fridlandský (Waldšteinský) 751, 825; domy Fruweinovy 106, 109, 110; domy Fünfkircherovy 113; domy Gerstorfovy 115, 117, 968; dům Goliašův 123; dům Granovského 124; dům Gryspekovský 126, 127; dům Gutenšteiniův 130; dům Harantův 138; dům Haugvicův 968; dům Haunsildův 140; domy Henklovské 968; dům Hlaváčův 145; dům Hložkův 146; dům Hobervešlův 147; dům Hodějovských 152, 153; dům Hoffmannovský 156; dům Hoffmanna z Senhofu 157; dům Hoffmanna z Kolince 157; dům hraběnky z Hohenlohe 159, 160; dům Hochauzarův 161; domy Hozlaurovy 173, 177; dům Hradešínův 179; domy Hrobčických 181, 182, 183, 187; domy Hruškovy 190, 192; dům Hrzáň 197; dům Huftnaglů 202; dům Chotkův 209; dům Ilův (Kometkovský) 213; dům Jindřicha Janovského 215; dům Javorníkův 216; dům Ješínů 218; dům Kalenichův 225; dům Kamarýtův 227; domy Kaplířovy 232, 236, 241, 245; dům Kapounův 249; domy Karbanovy 250, 251, 1018; dům Karlíkův 254; dům Kechlův 255; domy Kekulovské 257, 258; dům Kelblův 263; domy Knotovy 270; dům Koberův 270; domy Kocourovy 275; dům Kocův 275; dům Kohoutův 276; dům Kochanův 277; dům Kolovratský 289; domy Košetického 295; domy Koutských 299, 300; dům Kozlův 300; dům Krazův 305; domy Kronenperkrovy 309; dům Křineckých 307, 308; domy Kuklovy 310; domy Kutnaurovy 314, 315, 316; dům Kyjův 318; dům Lampachův 320; dům Langenbrukův 321, 604; domy Ledčanských 323; domy Libertýnovy 326, 327; dům Lobkovcův 332; dům Loubského 337; domy Lukovy 339, 340; dům Lukaveckého 341; dům Magrlův 347; dům Malovcův 353, 354, 357; dům Maštětovského 360; dům Michalovicův 370; dům

Minkvicův (Henklovský) 372; domy Mladotův 376, 378; dům Mrackého 379; domy Myllnerův 382, 383, 384; dům Myalikův 385; dům Myškův 386; dům Netvorského 392; dům Neumannův (Holkovský, Kirchmayrovský) 393; dům Nosticův 396; domy Oršinovského 402; domy Otty z Losu 407; dům Pečkův (Prčkův) 415; domy Peldřimovského 417, 418; dům Pešíkův 426; domy Pětipeských 429, 430; dům Pfefferkornův 433; domy Piseckých 434, 435; domy Plotovy 438, 439; domy Radeckého (Hanzburaké) 452; dům Rederův 458; domy Robmhaptův 460, 461; domy Roudnických 464; domy Roupovcův 467, 468, 470; domy Rozýnovy 473, 474; dům Růppelův 476; dům Rygerův 479; domy Rečických 480, 481; domy Řičanských 485, 487, 491, 493, 494; domy Sekerkův 501, 503; dům Sezimův 505; domy Sixtů z Ottersdorfu 512, 513, 982; dům Skalckých 515; dům Skuhrovského 516; dům Slavatovský (na Stupních) 15; dům Slavatův 519; dům Služského 523; domy Smiřických 538, 549, 550, 553; dům Solhanův 564; domy Sušického 581; domy Škrétovy 593, 595; domy Šmerťošovy 985; domy Štampachův 612, 618; domy Štefkovy 628, 629; domy Štűremovy (Štűrmovy) 640; dům Šulcův 642; dům Švamberkův 658; domy Švihovského 666, 667; domy Švikovy 669, 670; dům Teyprechovský 676; domy Trčkovy 681, 685, 710, 711; dům Trmalův 715; dům Turnův 722; dům Uzlářův 729; dům Waldšteinský (Fridlandský) 751, 825; domy Waldšteinovy, Chyžděrovský (na Tuních) 826, 946, Černhouský 826; dům Henika z Waldšteina 834; dům Vancův 843; dům Varleycha z Bubna 44; dům Vartenberský 847; domy Veleslavínovy (Melantrichovské) 848; dům Vencelikův (Hyršovský) 851; dům Věžníkův 853; domy Vchynských 762, 855, 856, 867, 868; domy Wittmannovy 880, 881; dům Vitychův 881; dům Vodňan-

- ského 887; domy Vokačovy 889; dům Vostromířského 892; domy Vostrovčův 897, 898; dům Vršovského 908; dům Vřesovčův 910; dům Zapského 922; dům Zárubův 924; domy Zeidlicovy 931, 934; dům Zygelův 937; dům Zylvarův 941. — Ostatní domy Pražské, viz Praha 970—1028.
- Prahl (Pruhel, Prahly, Pröhl) žat. 1100.
- Prahn (Brány, Bran) žat. 622, 1085.
- Prachatice pís. XVIII, XIX, XXI, XCIX, CII, 1194.
- Prachatice Staré pís. 1195.
- Prachenský Václav 1040.
- z Prachňan Jindřich a Anna 1063; Mikuláš 1065.
- Prachomety žat. 599.
- Prachov jič. 721, 774.
- Prachov (ves zašlá) lit. 931.
- Prajs (Preis) Konrad 1036.
- Prasetice lit. 862, 863.
- Prasetin táb. 558.
- Prask jič. 1048.
- Praskačka 1071.
- Praskolesy praž. 407.
- Prašilius Matyáš 1129.
- Pravětice táb. 341, 1222.
- Pravětická z Pravětice Dorota roz. Ledčarova z Sionu, potom Ploskovská z Ploskovic 440, 1050.
- Pravětický z Pravětice Adam a Hynek 439; Jiří 440.
- Pravětíčky (ves pustá, zašlá) plz. 366.
- Pravíkov táb. 850.
- Pravonín časl. 259.
- Pražák (dvůr poplužní) pís. 351.
- Pražák Jan 1260.
- Pražák z Jindřice Daniel 110, 629; Pražáková Lidmila 110; Pražáková Anna, potom Štefková z Koloděj 340, 629.
- Prčka Pavel 1032; viz též Pečka.
- Prael Kašpar 1199.
- Praelík Šimon 1021.
- Precht z Rottmburka Václav 1217.
- Preis, viz Prajs.
- Preis Jiří 1199.
- Preis z Debneru Alexander LXVII; viz též Debner.
- Preiserová Alžběta Bohumila roz. Skalská z Dubu 515.
- Preitensten, viz Nečtiny.
- Prekl (Pröckel) z Prokadorfu Jan Kašpar (Matyáš) 442.
- Prelhoffer Fabian Šebastian CXXXVII; viz též Prolhofferova.
- Premirschen (Brnířov) plz. 129.
- Presl, viz Bresl.
- Presl Kašpar 962; viz též Bresl.
- Presnie Eliáš žid 334.
- Presnitz, viz Přisežnice.
- Preška (Prýsk, Perschkau) dolní a horní lit. 867.
- Pretlýk Martin, Jan a Eva 1219.
- Preznice, viz Březnice (Malá Březina).
- Priedlanz bol. 457.
- Priesen (Březno) žat. 617.
- Priesen Klein- (Březinky, Březeneč Malý) lit. 862, 863.
- Priesern (Přizor) bud. 655.
- Prisen (Pristen) viz Přestanov.
- Pritschapl, viz Přičaply.
- Prkno Jan 1261.
- z Proban, viz Koronino.
- Probluz hrad. 1071.
- z Probluze, viz Krupý.
- Proboštov lit. 862, 863.
- Probylov pís. 647, 650.
- Pročevily pís. 127.
- Prodělal Vavřinec 1129.
- Prödlitz, viz Předlice.
- Pröhl, viz Prahl.
- Pröhlig, viz Přivlaky.
- Pröckel z Proksdorfu, viz Prekl.
- Prölles, viz Brody.
- Prohoř cheb. 278.
- Procházka Jan 962, 1022, 1054, 1055; Jakub a Jiří 1165; Martin a Pavel 1095.
- Prok (Brok) Abraham 1009; Martin 962.
- Prokeš Jiřík a Matouš 967.
- Prokop Matouš 1193.
- Prokop z Rovin Pavel 962, 1013, 1033; jeho dcery Lidmila Mirovská a Šalomena Kmentová 1013.
- Prokopová Mandalena roz. z Citova 190.
- Prokopides Matouš 1219.
- z Proksdorfu, viz Prekl.
- Prokůpek Jan 1097; Martin 1094.
- Prolhofferova z Purkersdorfu Rozina Týžlová z Daltic CXL, 724; viz též Prelhoffer.
- Proloh hrad. 885.
- Promenhof cheb. 591.
- Proroubka (ves zašlá) hrad. 23.
- Proruba hrad. 28.
- Proruby hrad. 400, 1096.
- Proseč bol. 12, 537, 794, 803, 844, časl. 692, 702, chrud. 923, jič.

- 536, 778, táb. 172, 356, 403, 852, 892, 900, 1171.
 Proseč (ves pustá, dom. Kost.) bol. 789.
 Proseč česká (Böhm. Proschwic) jič. 778.
 z Proseče, viz Had.
 z Proseče (Had) Felix 1033; Tomáš 306; viz též Had.
 z Proseče Kateřina Haunšildová 140, 1030; Markéta roz. z Dubu 460, 593, 1033; viz též Had.
 Prosečko (Prosičko) bol. 532, 803, 844.
 Prosečná (Prosečné, Proschwic) jič. 112, 784.
 Prosečnice praž. 151.
 Prosečová Marta 1022.
 Prosenice táb. 482.
 Prosetín (Prosseln) lit. 53.
 Proschwic, viz Proseč Česká a Prosečná.
 Proschwitz (Prošovice) bol. 457.
 Prosička chrud. 923.
 Prosičko, viz Prosečko.
 Prosmky lit. 1116.
 Prosseln, viz Prosetín.
 z Prostého, viz Čabuzský.
 z Prostého, viz Horčice.
 z Prostého Salomena Vratislavova z Mitrovic 235.
 Prostějovský Tobiáš 1075.
 Prostiboř plz. 359.
 z Prostiboře, viz Podmoklský.
 Proškovský z Krohenšteina Jan Samuel 503.
 z Prošovic Funková Johanna 106.
 Prošovice, viz Proschwitz.
 Protivec cheb. 14, pís. 6.
 Protivec Karlovský z Karlova Jan Bohuslav a Vilém 447; Jan Burian CXXXIX.
 Protivín pís. CL, 1179.
 Protivinský Václav 1231.
 Protivná (ves zašlá) bol. 534, 805.
 Proudkovice táb. 389.
 Provodín (Mückenhahn) hořejší a dolejší lit. 845.
 Provodov hrad. 638, 681.
 Provoz hrad. 682.
 Proy z Geiselsbergu a Findelšteina Jan Kašpar 419.
 Prskáček Václav 1095.
 Prsten Šimon 962.
 Prudice (ves pustá, zaniklá) plz. 1056.
 Prügelmayr Matyáš 687.
 Prugger (Brugger, Puker) z Grünburgu Ferdinand 174; viz též Brugger a Puker.
 Pruhel, viz Práhel (Prahly).
 Práhonice praž. CXLIX.
 Puker z Grüneburku 1028; viz též Brugger a Prugger.
 Pruckhof cheb. 1137.
 z Pruku, viz Fremdar.
 Prunar Daniel 147.
 Prunar (Pruner) Jan Jerolim a Šebestian 314.
 Prunarová Kateřina, potom Kutnarová 314.
 Prunéřov (Brunnersdorf) žat. 101, 104.
 Pruss (Prusy) žat. 509.
 Prussdorf (Úhořilka) časl. 690.
 Pruscek, viz Brusch (Bruscek).
 Pruskovská Johanka roz. Kaplířova 897.
 Pruša Jiřík 1193.
 Průšek z Průškova Samuel 107, 316, 1028.
 Průškovská Johanka na Starých Hradech a Třevadči LXXXIV; viz též Pruskovská.
 Pryk (Přink) z Malých Vinatic Václav CXL.
 Prýsk, viz Preška.
 Přatelský Blažej 1260.
 Přeborov táb. 151, 650.
 Prebozy časl. 374.
 Přechaply (ves zaniklá) lit. 863.
 Přechaply, viz Přičaply.
 Předčice (Předčice) bud. 1241.
 Předčice (ves pustá, zaniklá) praž. 527.
 Předčínov pís. CL.
 Předborovice pís. 353.
 Předborský z Radíče, viz Holub.
 Předboř časl. 1, 211, 467.
 Předbořice časl. 1063, táb. 341, 647, 648, 1222.
 Předbořský z Předboře Adam LXXVII, 440; Aleš CXXXVI, 440; Jan CXXXIX; Jan Hynek 440; Karel a Petr 441; Předbořská Lidmila 441.
 Předbožský ze Zámek Karel Mikuláš 441.
 Předčice (Předčice) bud. 1241.
 Předenice (Předenický) z Předenic Jindřich 441.
 Předhoří (snad Předboř) praž. 378.
 Předhradí Velišské (Podhradí) jič. 721.
 Předíčko (ves zašlá) táb. 647.

- Předlice (Ober-Prödlitz) lit. 259, 260, 261, 264, 363, 817.
 Předlosův dvůr (Brödy, Prölles) žat. 615.
 Předměřice bol. 521, hrad. 1070.
 Předonín lit. 9.
 Předslaví (Předsлав) plz. 492.
 Přehořov tab. 442.
 Přehořov (Přehoř) žat. 29.
 Přehořovský z Kvasejovic Jan Šťastný 385, 442, 1224; Karel XLI, LXVII, 442; Křištof Karel 1229; Kunaš 442.
 Přehořovská Veronika roz. Častolarová Dlouhoveská z Dlouhé vsi 112, 442.
 Přechvoje (Přichvoje) bol. 789.
 Přehvozdy praž. 526.
 Přemilov chrud. 923.
 Přemysl Jiřík 1034.
 Přemýšlení praž. 452.
 Přepěra bol. 534, 884.
 Přepychy hrad. 682.
 Přerov praž. CXLIX.
 Přerov (Přirov, Přirava, Pschira) lit. 53, 862.
 Přerovský svob. pán 971.
 z Přerubenic, viz Hrabaně.
 Přerubice (Přerubenice) praž. 616.
 Přes (Pšes) plz. 130.
 Přesau, viz Přeskačí.
 Přeseka bud. 657.
 Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky, Přesau) žat. 99, 100, 101.
 Přestání cheb. 278, 450, 451.
 Přestanov (Prisen, Pristen) lit. 1150.
 z Přestavlk, viz Chlumčanský.
 Přestavlk chrud. 670, praž. 527, tab. 906.
 Přestavlk (ves zašlá) bol. 47.
 Přestavlk dvůr poplužní pís. 1248.
 Přestoupení, viz Přistoupin.
 Přesín plz. 1203.
 Přestějovice (Přestovice), pís. 353.
 Přestěnice tab. 151, 650.
 Přestice plz. 366, 668.
 Přestovice, viz Přestějovice.
 Přetín plz. 870.
 Přezetice žat. 622.
 Z Přiběnic Jan 1036; viz též Lipnický.
 Přibenice žat. 14.
 Přibík z Otoslavie Jan a Petr 442; Oldřich 1269.
 Přibíkovský dvůr u Hory Kutny, časl. 210.
 Přibislav bud. 653, časl. 933, hrad. 530.
 Přibislavice bol. 47, časl. 695.
 Příbram praž. CI, 1196.
 Příbram (uhelná) časl. 703.
 Příbramská Anna 1021.
 Příbramský Jan a Matyáš 1260.
 Příbyšice tab. 151.
 Přícaply (Přečaply, Prytsapl, Pritschapl) žat. 195.
 Příčina praž. 182, 184.
 Příhoda Matěj 967.
 Přichovice bol. 776, plz. 667, 668.
 Přichovská z Přichovic Anna Alžběta roz. z Janovic 871; Anna Dorota, roz. z Polzie a Bezdruzic 445; Anna Susanna roz. z Písnice 73, 436; Helena Regina roz. Ulická z Plešnic 33; Judita, předtím Gryspeková 128; Ludmila roz. z Dobře 1108.
 Přichovský z Přichovic Albrecht 443; Ctibor (Zdibor) 67, 216, 443, 446, 491; Drslav 443; Jan Jiří 29; Heřman, Jan Šťastný, Jan starší, Václav Vojtěch, Jindřich, Markvart a Jiří 444; Jiří mladší 444, 819; Jiří 444; Jindřich Oldřich, Joachym, Karel a Markvart starší 445; Petr Jiří 128, 445, 1269; Václav mladší, Vilém starší, Václav starší, Markvart Adam, Vilém Ferdinand a Jan Vilém 446; Jan Karel 446, 944; Václav 205; Vilém mladší 1269.
 Přichvoje (Přechvoje) bol. 789.
 Příkry (Přikrá) jič. 776.
 Příkrice plz. 719, 841.
 Přílepov tab. 647, 650.
 Přílepy praž. 165, 369.
 Přím, viz Přín.
 Přímá (Přraumberg) cheb. 327.
 Přímov (Peřimov) jič. 778.
 Přín (Přím) Nizký a Vysoký hrad. 1071.
 Přínk, viz Pryk.
 Přirava (Přirov) viz Přerov.
 Přiseče bud. 653.
 Přisečnice (Přisežnice, Presnitz) žat. CXLVIII, 336, 508, 1198.
 Přiseka časl. 701.
 Přistoupin (Přistoupim, Přestoupení) praž. 341, 519, 1041.
 Přšov plz. 357, 358.
 Přšovice bol. 317, 604.
 Přítkov (Judendorf) lit. 862, 863.
 Přitčno Menší praž. 949.
 Přítoka (Přítoky) časl. 186, 1065.
 Přivětice plz. 67.

- Přivlaky jič. 776.
 Přivlaky (Pröhlig) žat. 943.
 Přivory dolejší praž. 1145.
 Přivozec táb. 389.
 Přizor, viz Přiesern.
 Psáry (Psáře) časl. 61.
 Psáře praž. 165.
 Pschira, viz Přerov.
 Pschoblik, viz Pšovlky.
 Psinice jič. 787.
 Pšanky jič. 536, 779.
 Pše (Pšoves) jič. 783.
 Pšenice bud. 655.
 Pšov (Schaab) žat. 246.
 Pšovo (Pšov, Schaab) cheb. 278.
 Pšoves, viz Pše.
 Pšovlky (Pschoblik) žat. 284.
 Pštros Mikuláš 962.
 Pták (předměstí Boleslavské) bol. 1088.
 Ptáček (měšťan Nymburský) 1165.
 z Ptení, viz Lhotský.
 Ptenín plz. 870.
 Ptice Dolejší praž. 62.
 Ptice Hořejší praž. 62, 314.
 Ptýrovec (Ptýrov menší) 883.
 Ptýřov (Ptýrov veliký) bol. 883.
 Pucnice (Pučlice) plz. 607.
 Pučalka Jiřík 1093.
 Pučery časl. 387.
 Pučirna (Putschirn) cheb. 1138.
 Pučlice, viz Pucnice.
 Půdaky (Budáky) bud. 655.
 Puhlovice (Puchlovice) hrad. 218.
 Puch Zikmund 962.
 Pucher z Meggenhausen Jan Rudolf a Eva roz. z Sydmbirku 384.
 Puchér (Puchýř) časl. 596, 1064.
 z Puchheimu hrabě Adolf 751.
 Puchlovice hrad. 1071.
 Puchner Jan 1038.
 Puchýř, viz Puchér.
 Pukla Jan 1037.
 Pukňov pis. 647.
 Pulečný (Palcén, Pulšany, Puletsch-nay) bol. 537, 780.
 Pulice hrad. 682.
 Pulkendorf viz Polkendorf.
 Pullendorf (Bullendorf) bol. 69, 457.
 Pulšany viz Pulečný.
 Puněochář Jiřík 1055.
 Purberg žat. 624.
 Puriak Salomen Rabi (žid) 334.
 Purkarec (Burgholz) bud. 350.
 Purkersdorf viz Burgersdorf.
 Purkhart Jan 967.
 Purkhartice (dvůr pustý, dom. Do-mažlic.) plz. 1055.
 Purkratice pis. 1183.
 Pürles, viz Brlozec.
 Purkyně Daniel 1135; Samuel a Šebastian 1729.
 Purmanová Anastasia 1165.
 Puršov (Pořejov, Purschau) cheb. 420.
 Puschwic, viz Buškovice.
 Pušice (Pěšice) chrud. 517.
 Pušndorf (Buschendorf) bud. 652.
 Putterschneiderová Anna 1244.
 Putim pis. 1178, 1179.
 Putimov táb. 1171, 1173.
 Putroni Marie Majdaléna roz. La-mottová 794.
 Putschirn, viz Pučirna.
 Putz z Adlersturnu Jan 145, 790, 827, 934.
 Původ Jan 1036.
 Pych (Pich) pis. 1217.
 Pýchov (Pechov) táb. 850.
 Pykov, viz Pikov.
 Pyntor Matěj 1246.
 de Pyric Jan 1204.
 Pyšely praž. 379.
 Pytlíkov lit. 862, 864.
 Pytlovo (Pytlov) plz. 1212.
 Qualen, viz Chvalov.
 Questenberg Kašpar 152, 222.
 z Questenberga Gerhard 98, 303, 448, 633, 1208; Heřman 266, 620, 621, 626.
 Quina (Kvinov, Quinau) žat. 195.
 Quintus z Dromedorfu Erasim 1239; Jan Erasmus 88; viz též Kvintus.
 Quon, viz Chbany.
 Quos z Quos (Kvos) a Perndorfu Jan 316, 1269.
 Ráb v Uhrách LI, LVII.
 Rabakov bol. 297.
 Rabendorf (Vranov) bol. 144, 381.
 Rabenhaupt, viz Robmhap.
 Rabensgrün (Robesgrün) cheb. 1208.
 Raber z Brus Wolf 447.
 Rabicar z Rabic (Rabicer, Rebič-er z Rebie), Jan Křištof a Jan Šebastian 447; Jan Karel a Jobst Adam 448; Sigmund CXXXV, 448, 819, 824; Vít Hendrich CXLI.
 Rabská Dorota 1200.
 Rabštejn (Rabenštejn) plz. 278, 286, 288, 817.
 z Rabšteina, viz Martický.
 Rabšteinek (zámek pustý) chrud. 254, 1089.
 Racov (Racovy) cheb. 365, 420.

Račetice viz Ratětice.

Račice (Račice) bud. 652.

Račice hrad. 707, pís. 1179, 1183, žat. 607.

Račín plz. 448.

Račín z Račina Adam Ondřej 448; Humprecht 449, 1197; Jan Humprecht a Jan Křištof 449; Jiří XCIX, 449, 1217; Mikuláš 450, 451, 1269; Joachym a Jiří 451; Otto Jindřich 451, 1047; Ondřej CXXXVI; Václav CXL.

Račínová z Račina Anna roz. z Chudenic 449; Voršila roz. Malovcova z Chejnova 450; Žofie roz. Sohr z Hochstadtu 451.

Račínova z Račina Kateřina a Johanna Belnicová z Nostvic 449.

Račíněves lit. 838, 839.

Radava (Radova) táb. 647.

z Radče, viz Radecký.

Radečedice, viz Ratětice.

Raděl (Radeč, Ratsch) jič. 530.

Račice, viz Račice.

Radecká z Radče Kateřina roz. Beřkovská z Sebířova LXXXIV, 452.

Radecký z Radče Křištof 451; Václav Zdeněk 452.

Radeč bol. 531, 532.

Radeč (tvrz a ves zašlá, nyní ves Obora) jič. 764, 765, 776, 777, 798, 813.

Radeč (Schossendorf) lit. 346, 845.

Radeč (Rač) táb. 65.

Radečeyn (ves zašlá) lit. 863.

Radechov (Radišov, Radigov) žat. 722.

Radechová Dolní a Horní hrad. 530.

Radejčín lit. 863.

Radejov (Radung) plz. 467.

Radejovice pís. 353, praž. 20, 21, táb. 482.

Rademil, viz Radiměř.

Raděnin, viz Radim.

Radenov (Rodenau) žat. 195.

Radešice táb. 389.

Radešín (Radošin) lit. 94, 196.

Radešín (ves zaniklá) lit. 863.

Radešín (Radošin) praž. 528.

Radešov (Rodisfurt) cheb. 99, 917, 1168.

Radešov (Radešovo, Radešovy) pís. 1201, 1217.

Radětín cheb. 14, táb. 1171, 1173.

Radhošť chrud. 119, 1155.

Radice plz. 658.

Radíč táb. 385.

z Radíče, viz Holub.

Radiboř (Radboř), viz Ratiboř.

Radíčoves žat. 1254.

Radigov (Radigau), viz Radišov.

Radihošť táb. 151.

Radikovice (Radkovice) časl. 702.

Radikovice hrad. 1071, táb. 150, 153.

Radim (Raděnin) časl. 823, 923.

Radim jič. 535, 536, 766, 772, 803.

Radimek časl. 571.

Radiměř (Rothmühl, Rademil) chrud. 1191.

Radimice bol. 244.

Radimířský Jeronym 1093.

Radimov (Radoňov, Radinau) plz. 298.

Radimov táb. 1210.

Radimovice bol. 537, 780, plz. 920, praž. 21, 514, táb. 482, 1221, 1227.

Radimská ze Slavkova Eva Kaplířová 237, 238, 241, 523.

Radinau, viz Radimov.

Rading, viz Radyně.

Radisch (Ratsch) viz Hradiště.

Radišov (Radigov, Radechov) žat. 722.

z Radkova, viz Řesanský z Kadova. Radkovec z Mirovic Jan 452; Mikuláš 1180; Mikuláš Diviš 1184; Petr nejstarší CXL.

Radkovice (Radikovice) časl. 702.

Radkovice pís. 877, plz. 667, 668.

Radlice praž. 433, 464.

Radlo bol. 604.

Radnice plz. 67.

Radnice (Redenitz) žat. 623.

Radnická Dorota 1013.

Radnická z Vysokého Dorota 639.

Radňov časl. 468, táb. 1172.

Radobyl (ves zašlá) táb. 493.

Radohostice, viz Radostice.

Radochová Anežka 1075.

na Radojšíně (dom Orlík) táb. 650.

Radonice bud. 164, 657, žat. 722.

Radonický Martin 1263.

Radoňov (Radimov) plz. 298.

Radoňovská Zuzanna 1033.

Radoňovský z Kosmačova Matyáš 453.

Radosta (Bartoňovic) Adam 1120.

Radosta Tomáš 1129.

z Radostec (Radostic) Smržický, viz Píček (Peček).

Radostice (Radohostice) pís. 154.

Radostice bud. 657.

Radostín (Radoštin) bol. 604.

Radostín časl. 692.

Radostov hrad. 451, 452.

- Radostovice časl. 702, táb. 112.
 Radošín (Radešín) praž. 528.
 Radošov (ves pustá, zašlá) plz. 1055.
 Radošovice táb. 854, 896.
 Radoštin (Radostín) bol. 604.
 Radotín táb. 493.
 z Radotína, viz Šipař.
 Radouň (Radujeň, Radujno) lit. 240, 767, 884.
 Radouň praž. 199.
 Radouň horní (hořejší) táb. 850, 906.
 Radouň Kostelní táb. 850.
 Radouň Matěj a Pavel 1093.
 Radouň praž. 48.
 Radoušov (Grabern) lit. 196.
 Radovesice žat. 205, 209.
 Radovesnice časl. 360, jič. 268.
 Radslavice táb. 155.
 Radujeň, viz Radouň.
 Radung (Rading) viz Radějov.
 Radvančice (Radvanice) bol. 537, 780.
 Radvančice časl. 42.
 Radvanec (Rodovice, Rodwie) lit. 563.
 Radvanice pís. 578.
 Radvanov táb. 647.
 Radvanovice bol. 532.
 Radvanovská Anna Helena roz. Langova 227.
 Radyně (Rading) cheb. 728.
 Rafacká (Vinařská) Kateřina a její dcera Dorota Hradecká z Ourazu 1157.
 Rachlitz (Röchlitz, Rochlice) bol. 457.
 Rachov, viz Hrachov.
 Raicengrün (Ranzengrün) cheb. 99.
 Ráj lit. 506.
 Ráj, díl vsi Boru (Heyda, Haida) lit. 196.
 z Ráje Antonie, manželka Haubalda z Ruck 462.
 Rajetice, viz Ratětice.
 Rajetice (Rosengarten) žat. 722.
 v Ráji, mlýn (dom. Vidim) bol. 18.
 Rájov (Rejn, Reihen) žat. 104.
 Rájov (Rail) cheb. 719.
 Rájov (Jarovo) plz. 280.
 Rájov dvůr (dom. Beroun) praž. 1037.
 z Rájova, viz Pachta.
 Rajsko (Rejsko) pís. 1217.
 Rajský (Reyský) z Dubnic Křištof 453.
 z Rajtenbachu Jan Bartoloměj CXXXVIII.
 Rak (měšťan Českobrodský) 1045.
 Rak Jiří 1036.
 Raki z Bonisdorfu Joachym 453. 1270.
 Rakolusy plz. 33.
 Rakonic, viz Rakovník.
 Rakouský arcivévoda Karel CXI. 835, 942.
 Rakousy bol. 537, 780.
 Rakov bol. 789, 875, táb. 4.
 Raková plz. 280.
 Rakovice pís. 73.
 Rakovník (Rakonic) praž. XCIX. 886, 1199.
 Rakvíč z Rakvic Jakub 453.
 Rambousek Václav 1129.
 Rambouzy (ves zaniklá, nyní samota), táb. 238.
 Rameš Daniel 1018; Pavel 1011.
 Raming z Löwenastu Bedřich 946. 1002.
 Rampuší hrad. 23.
 Rané (Ráně) žat. 1139, 1141.
 Ranikow (Rankow) časl. 693.
 Rankow bud. 652, 657.
 Ranzengrün (Raicengrün) cheb. 99.
 z Rapachu (z Roupova) Anna Susana Karolína Slavatová 440, 466.
 Rapošov časl. 169.
 Rapotice (Repotice) bud. 652.
 Rapotice časl. 702.
 Rapotice dolní časl. 858.
 Rapotín Velký (Krapotín) cheb. 265.
 Raspenau (Raspenava) bol. 457.
 Rastely pís. 588.
 Rašín dvůr popl. jič. 766, 799, 802.
 Rašín z Ryzmburka (von Riesen-burg) Adam a Jan 812; Jaroslav Sezima CXXXVIII. 453, 455, 694. 758, 819, 824, 1270; Alexander Bohaboj a Jindřich Bohaboj 453. 454; Jan Petr a Jiří Sezima 454; Jan, Petr Lukáš, Jiří Sezima. Alexander Bohaboj a Maximilian 455.
 Rašínová z Ryzmburka Alena roz. Mitrovská z Nemyše 454; Anna dříve Koučová 297; Anna Marie. roz. z Vonšova, na Vináři LXXXIII. 812; Bohuška ro. Křínecká z Ronova 456; Estera. předešle Kelbllová roz. z Štampachu 262, 457; Kateřina Markéta. předtím Štraková 1163; Lidmila roz. z Šanova a Saloména roz. z Waldšteina 455.
 Rašínova z Ryzmburku Kateřina Vratislavová 813.
 Rašovec Oldřich 584.

- Rašovec (Rašovka, Raschen) bol. 537, 794.
 Rašovice bol. 1163; časl. 388, 695.
 Rašovka viz Rašovec.
 Rašpl Jan 1002.
 Rašper Jan 31, 482, 523.
 Rašpr Fridrich a Kašpar 962.
 Rataje (Hražené) časl. CXLIX, 62.
 Rataje táb. 176, 337.
 Rataje Ovesní táb. 61, 62.
 Ratajský Václav 1261.
 Raténice časl. 571, 1041, 1163.
 Ratětice (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz) žat. 188.
 Rathouzský Samuel 1166.
 Ratiboř (Radiboř, Radboř) časl. 169.
 Ratiboř cheb. 286, 287, táb. 389, 650.
 Ratiboř (Rodber) žat. 722.
 Ratibořec táb. 650.
 z Ratibořic, viz Měděnec.
 z Ratibořic Kateřina Majdalena Sádlová z Vražného 495.
 Ratibořice hrad. 530, táb. 11.
 Ratiborský (Ratibořský) ze Chcebuze Jan 876; Jan Joachym CXXXVIII, 287; Joachym 728; Mikuláš 287, 456.
 Ratimice dvůr táb. 155.
 Ratka (Hrádek) plz. 288.
 Ratměřice (Ratmiřice) táb. 896, 1222.
 Ratsch, viz Hradiště.
 Ratschendorf bol. 457.
 Ratschitz, viz Ratětice.
 Rattich Jan 1029.
 Ratzenberger z Ratzenbergu Kašpar, Estera Judita roz. Kyjova, Jan Křištof, Bohumír Konstantin, Anna Sabina, Eleonora Konstantina a Eva Dorota 318.
 Raudnay, viz Roudné.
 Rauheřlag (Rauhenschlag, Chlupatá ves) bud. 652.
 Rauchstein, viz Rauštajn.
 Raunek (Rauchnek, Rounek) časl. 1098.
 Rauppersdorf, viz Rappersdorf.
 Raus, viz Rous.
 Raus Vilém CXLI; viz též Rous z Vražkova.
 Rausendorf ze Šprembergu (Špremerberka) Abraham 864; Fridrich 456, 604; Křištof 864; Vilém a Volf Oldřich 456, 819; Zikmund LXVII, CXLI, 456.
 Rausendorfová z Šprembergu Anna Alžběta roz. Hruškova 191; Barbora roz. z Solhauzu 456.
 Raušer, viz Reuscher.
 Rauštajn (Rauchstein) dvůr poplužní časl. 121.
 Rabicer z Rabie, viz Rabicar.
 z Redern (Raedern) Fridrich 457; Jiří CXXXVII; Křištof XXXII, LXVI, 457, 603, 773.
 z Redern Lobkovicová Hasišteinská 81.
 Redlfestar Václav CXL.
 Redlichová Anna 1146.
 Rednice žat. 599.
 Reformace katolická ve Fridlandsku 744.
 Regniers, viz z Bleileben.
 Regnitz, viz Rokytník.
 Rehwaaser (Srní Potok) bol. 381.
 Rech (Reč, Řetec) pis. 48.
 Rechenberger Křištof CXXXIX.
 Rechenbergerová Markéta na Markvarticích LXXXIV.
 z Reibrsdorfu, viz Kul.
 Reihen (Rejn), viz Rajov.
 Reich Jan 968, 1006; Jiřík 976.
 Reichel Tobiáš 1135.
 Reichen, viz Rychnov.
 Reichenau, viz Rychnov.
 z Reichenbachu, viz Haller.
 Reichenberg, viz Liberec.
 Reichenbergerová Barbora roz. Vamberská z Rohatec 840.
 Reichenpach (Reipach) Křištof 1129, 1135.
 Reichenšteinská Hora CI; viz též Kašperské Hory.
 Reichersdorf cheb. 673, 821.
 Reichlarovna z Řizenska, viz Kalendaricová z Kálenic.
 Reichlová Dorota roz. Menclova 713.
 z Reichwic, viz Betenglová.
 z Reichwic, viz Kirchmayer.
 Reimund zámek pustý (dom. Grabstein) bol. 69.
 Reinfeld Petr 992.
 z Reinfeldu, viz Perk.
 z Reinharzgrynu, viz Karaz.
 Reinowitz bol. 457.
 Reinsperger, viz Renšperger.
 Reis Marketa 1139.
 Reisengrünler (Riesengrünler) z Grünlasu Adam 333, 458; Jiří a Sigmund 333.
 Reischdorf žat. 1198.
 Reischel Wolfgang CXIX, CXXI.
 Reišlova Marie Drešrová, potom de Bois-ová 297.
 Reiterhanzl dvůr poplužní (dom. Haunstein) cheb. 606.

- z Reizenbachu Jan Bartoloměj 458, 819.
 z Reizenšteina Jan Arnošt 458; Eva, viz Hozlaurová.
 z Rejbie Salomena, viz Gerštorfová.
 Rejčkov čásl. 694.
 Rejkovice táb. 516, 1222.
 Rejkovice (Hřejkovice) táb. 650.
 Rejn (Reihen), viz Rajov.
 Rejsa Jiřík 967.
 Rejsko (Rajsko), pís. 1217.
 Rejšice bol. 832.
 Reksině (Reksyně) táb. 237.
 z Remeru Anna, viz Konecchlumská.
 Reně (Reneč, Renče, Rentsch, Řenče) plz. 303, 338.
 Renner Hieronym a Eliáš 1209.
 Rennerova z Almedinku Agatha Švendová 665.
 Rennersdorf (Ronenstorf) dvůr poplužní lit. 867.
 z Renswaldu, viz Parys.
 Renšperger (Reinsperger) z Renšperku Adam 458; Ferdinand CXXXVII, 14, 184; Jan Adam 210; Jan Ferdinand 210, 458; Vespasian 210, 459.
 z Renšperku Maria Majdalena Oujezdecká z Červeného Oujezdu 409; Rozyna, viz Chotková; Rebeka Vřesovcová 87.
 Renthalová Alena, roz. Mirkova z Solopísk 373.
 Rentsch, viz Reně.
 Rentsch Jiří 1129.
 Repotice (Rapotice) bud. 652.
 Resl Jan 962.
 Ressler, viz Rezler.
 Reš cis. kapitán 1113.
 Retachic (Rečice) zat. 622.
 Reuscher (Raušer) Kašpar 711, 1271.
 Reuth cheb. 728, 821.
 Revír Jan 962.
 Reych Křištof 1097.
 Reynshon, viz Rinoltice.
 Reynšperger Jan 962.
 Reysar Bartoloměj 973.
 Reyvold (Reynwold) Křištof 967.
 z Reyzentalu, viz Kozel.
 Reze (Rzy) chrud. 1154.
 Rezler (Ressler) z Lišic Jan LXXVII, 286, 459.
 Rhoda (Rothau) cheb. 602.
 Ričl z Hartenbachu (Ritschel z Hartbachu) Daniel 332; Jan Jindřich 328, 719.
 Riegersdorf, viz Modřice.
 Riegersdorf (Rykrsdorf) lit. 52.
 Riesenbach v biskupství Bamber-ském 305.
 Riesenberg, viz Ryzmberk (Risenberk).
 Riesenberský, viz Ryzmberský.
 von Riesenburg, viz Rašin z Ryzmburka.
 von Riesenenthal, viz Šmertoš.
 Riess Petr 1103.
 Riger, viz Rogir.
 Rigerová (Rogirová) Kateřina, potom Widrspergová 1059.
 Richel Bartoloměj 764.
 Richellien kardinal 747, 860.
 Richenburk chrud. CXLIX.
 z Rezelfeldu (Rösselfeldu), viz Hegner.
 Richter Burghard 1103; Jan 1152, 1153.
 Ring Filip 1243.
 Ringenhain bol. 457.
 Rinoltice (Reynshon, Ringelabain) bol. 84.
 Risenberk, viz Ryzmberk.
 z Risenberka, viz Švihovský.
 Risenburk (Riesenburk), viz Rysm-burk.
 z Risenburka (Ryzmburka), viz Je-střibský a Rašin.
 z Risenburku, viz Licek.
 z Risenburku, viz Ropal.
 z Risenpachu (Rozenpachu), viz Huber.
 Ritschel, z Hartbachu, viz Ričl.
 Ritschen, viz Rydeč.
 Ritter David 1083.
 Ritter z Gross-Öttingu Bohuslav XCVIII, 459, 583; Jan 460, 1270.
 z Rittersfeldu, viz Ritteršic.
 Rittersperger Linhart 687.
 Ritteršic z Rittersfeldu Michal 135, 251, 481, 670, 990, 998, 1022.
 Ritteršicová Anna, potom Ješkova 1022.
 Rittiger von Ackh 1009.
 Ritz, viz Ryč.
 de Riva, viz Clary.
 Rivara hrabě Jan Bapt. 550.
 z Rízenska Reichlarovna, viz Kalenicevá z Kalenic.
 z Robčic, viz Hájek.
 Robčice (Hrobčice) plz. 127.
 Robeč (dom. Sukorady) lit. 562.
 Robeč (Robic) lit. 845.
 Robesgrün, viz Rabensgrün.
 Roblin praž. 43.

- Robmhap** (Rabenhaupt) ze Suché
 Albrecht 461, 462; Albrecht starší
 LXXVII, 460, 1051; Albrecht
 mladší CXXXVI; Arnošt starší
 460; Baltasar a Křištof 783; Fer-
 dinand 686, 692; Jiřík CXXXVII;
 Albrecht, Ferdinand, Arnošt
 mladší, Karel a Kašpar 462; Al-
 brecht, Ferdinand Arnošt a Karel
 793; Sigmund starší LXXVII,
 461; Václav 462, 641, 699; Zik-
 mund CXLI, 1222; Zikmund He-
 ralt CXLI.
Robmhapová z Suché Anna Dorota,
 roz. Maternova z Květnic 361;
 Eliška roz. z Dobřenic 783, 1068;
 Majdalena roz. z Lippé 460, 461;
 Majdalena roz. Smrčková z Mni-
 chu 1163.
Robmhapova z Suché Anna Oppers-
 torfová 401, 440; Anna Marie
 Belvicová 9, 10.
Roboty a platy poddaným uložené
 23, 101, 351, 378, 379, 413, 600,
 614, 630, 632, 648, 650, 656, 663,
 688, 691, 692, 693, 694, 695, 696,
 697, 698, 703, 704, 705, 725, 796,
 799, 824, 838, 897, 924, 1085,
 1265, 1266, 1267, 1269, 1270.
Robousy jič. 536, 778.
Ročická (Ročická) Kateřina roz. ze
 Solopisk 1117.
Rodecký Křištof 1240.
Rodenau, viz Radenov.
Rodisfort (Radešov) cheb. 99, 917,
 1168.
Rodius (Roth) Mikuláš 1209.
Rodná (Roudná, Roudné) lit. 264.
Rodná táb. 112, 557.
Rodov hrad. 707, 762, 765, 800.
Rodovice (Rodwic), viz Radvapec.
Rodovská z Hustiřan Kateřina Čer-
 nínová 530.
Rodovský z Hustiřan Jan starší
 530; Jan Všemír (Vyšemír) 463,
 819, 1040; Jiří, Karel a Adam
 463; Mikuláš CXL.
Rodvanek Jan a Václav 1223.
Rodvic, viz Radvanec.
Rodvinov táb. 850.
Rodych Václav 962.
Rödig (Rödtich) Jakub 1137; Kři-
 štof 1138.
Röchlitz (Rachlic, Rochlice) bol. 457.
Rönel Martin 1240.
Röner Zacharyáš 1199.
 z Rösselfeldu, viz Hegner.
Rogir (Riger) Kašpar 1059.
Rogensteller Michal 962.
Rohanov pís. CL, 272.
 z Rohatec Barbora Kořenská 293.
 z Rohatec, viz Vamberský.
Rohenice hrad 682.
Rohlík Vít 962.
Rohošť (Rohozec) žat. 722.
Rohozec (Hrubý, Gross-R.) bol. 765,
 766, 776, 803, 844.
Rohozec (Rohošť) žat. 722.
Rohoznice jič. 765, 766, 792, 804,
 836.
Rohožka žat. 86.
Rohožná táb. 1171, 1173.
Rohožno plz. 215.
Rohy (Bohy, Zbohy) plz. 33.
Roche, viz Rochov.
Rochlic, viz Rokytnice.
Rochlice, viz Röchlitz.
Rochov (Hrochov, Roche) lit. 505.
 z Rochova, viz Šmohař.
Rochovice v Slezsku 400.
Rochpralice, viz Rozprachtice.
Rochpralice (Ruprechtice) jič. 776.
Roja ab Aquista Pace František
 1015.
Rojice pís. 1179.
Rok pís. 39.
Rockendorf cheb. 1137.
 z Rokyc, viz Střela.
 z Rokyc Alena Kolovratová 667;
 Eliška, viz Kalenicová; Johanna,
 viz Gerštorfová.
 z Rokycan Šebastian 463.
Rokycanský Fabian 1129; Václav
 434, 1032.
Rokycany plz. CI, 1202.
Rokyta horní a dolní bol. 14, 775.
Rokytná (Rokytney) jič. 536.
Rokytnany Malé a Veliké bol. 789.
Rokytnice bol. 531.
Rokytnice (Rochlic) hrad. CXLIX,
 935.
Rokytnička bol. 532.
Rokytník hrad. 530.
Rokytník (Regnitz) Nový a Starý
 jič. 940, 941.
 z Rokytníka, viz Vostromířský.
Rokytovec bol. 116.
Rola Nová (Neu-Rolla, Neu-Rohlan)
 cheb. 600.
Role Staré (Alt-Rohlan) cheb. 448,
 819.
Rolesgrün (Pirndorf, Birndorf) cheb.
 600.
Roliartka (Roliatka, Roliartová, Ro-
 liardová, Roliardová) Markéta
 962, 981, 1009.

- Romanisko kapitán 891.
 Romansová Anna 967.
 Ronačov (Rovnačov) jič. 571.
 Rondörfel (Neudörfel) lit. 54.
 Ronenstorf (Rennersdorf) dvůr po-
 plužní lit. 867.
 Ronov (Osokofinek) bol. 306.
 Ronov časl. 460.
 Ronov (hrad pustý) časl. 933.
 Ronov (zámek pustý) lit. 196.
 Ronov, viz Rumburk.
 Ronov Nový bol. 19, 306, 767.
 z Ronova, viz Křinecký.
 z Ronovce Anděl Sigmund 572; viz
 též Anděl.
 Ronšová Barbora 1261.
 Ronšperk plz. XLII, 662.
 Ronšperk z Ronšperku Ferdinand
 527.
 Ronšperský Jiří 1165.
 Ropal z Řísenburku Adam, 463;
 Jan CXXXIX; Jan Strachota 463,
 1270.
 Ročická, viz Ročická.
 Rosa Jakub 1129.
 Rosatius Jan LXXXIX.
 Rosatius Jan, praedikant 1106.
 Roselhof (dvůr, dom. Nemelkov)
 žat. 369.
 Rosenacker Jakub 1006.
 Rosenberg, viz Rožmberk.
 Rosendorf (Rosenthal) bol. 83.
 Rosendorf lit. 863.
 z Rosenfeldu Filip, viz Fabricius
 Platter.
 Rosengarten, viz Rajetice.
 z Rosengarten, viz Klášterský.
 Rosenhain (Růžehnan) lit. 627.
 Rosenhain, viz Rozenhajn.
 Rosenthal (Rosendorf) bol. 83.
 Rosenthal hrad. 451, 1047; žat. 1149.
 Rosenthal bol. 457.
 Rosenthal, viz Rožmitál.
 Rosenthaler Jan Jakub 962, 979,
 981, 1033, 1036; jeho manželka
 Anna 976, 1033.
 z Rosenthalu, viz Celar (Zeller).
 Rosenzweigová Markéta 1245.
 Rosice chrud. CXLIX, 671.
 Rosický Jan 967.
 Rosička časl. 933, táb. 321, 850.
 Roslowic, viz Rozněvice.
 Rosochatec časl. 3.
 Rosol Pavel 991.
 Rossan z Pallesanu Jan 167.
 Rossmeisl (Rozmysl) cheb. 600,
 1136.
 Rostein, viz Rozstání.
 Rostial, viz Roztyly.
 Rostkov bol. 47.
 z Rostok, viz Mičan.
 Rošice (dvůr poplužní) pia. 167.
 Rošínský Jindřich CXXXVII.
 Roškopov jič. 536, 778.
 Rošovice (Rušvice) žat. 623.
 Roth (Rodius) Mikuláš 1209.
 Rothau, viz Rhoda.
 Rothenhaus, viz Červený Hrádek.
 Rothlhot, viz Lhota Červená.
 Rothmühl (Rademil), viz Radiměř.
 Rothneustift, viz Zbílity (Zbilidi).
 Rothsches, viz Krakovec.
 Rothštayn (Rotštejn) bol. 532.
 Rotleb ze Žaboklik (Žablik) Adam
 585; Sigmund 463.
 Rotlebová z Žaboklik Žofie roz.
 Skalská z Dubu 515.
 Rotštejn (Rothštayn) bol. 532.
 Rotte Jan 1244.
 Rottenbucher z Rottenbnehu Jakub
 Ondřej 568.
 Rottendorf, (Neudorf, Nová ves)
 žat. 1149.
 z Rottenfeldu, viz Koberov.
 z Rottmburka, viz Precht.
 Roubíček Vít 962.
 Roučkovice táb. 878.
 Roudná plz. 330.
 Roudná, viz Roudné.
 Roudné (Roudný, Roudnej, Roud-
 nay) bol. 532, 537, 780.
 Roudné hrad. 530, 679.
 Roudné (Roudná, Rodná) lit. 264,
 625.
 Roudné (Roudná, Roudnej) táb. 90,
 1210.
 Roudnej viz Roudné.
 Roudnice jič. 926.
 Roudnický Lorenc 1068.
 Roudnický z Březnice Daniel
 XXIV, 463, 820, 982, 1009, 1033,
 1035, 1036.
 Roudnická hrad. 1071.
 Roudník lit. 861, 862, 863, 864.
 Roudný, viz Roudné.
 Rounek, viz Raunek.
 Roupov plz. XXIII.
 Roupovec z Roupova (von Ruppen)
 Jan 288, 465, 820; Jan Adam
 XXXIII, LXVII, 466; Jan Stěpán
 228; Jiří Adam 466, 699; Kři-
 štof starší 280; Křištof Karel 466,
 467, 468, 1270; Petr, 357; Václav
 Vilém XXIV, XXXVI, XLIII.
 XLIV, 469, 524, 538, 721, 820;
 Zdeněk 213.

- Roupovcová z Roupova Alena (Helena) roz. Švihovská z Ryzmberka a z Švihova LXXXII, 471; Alžběta, předtím Berbisdorfová, roz. z Štampachu 465; Anna Voršila roz. z Říčan 544, 552; Marianna, předtím Říčanská a Náchodská LXXXIV, 467.
- z Roupova (chybně z Rapachu) Anna Susanna Karolina Slavatová 440, 466; Markéta Hrobčická 185, 186.
- Rous (Raus) z Vrážkova a z Lipna Václav Šťastný 471; Vilém CXLI, 472.
- Rousová z Vrážkova Kateřina roz. Skalská z Dubu, a Kateřina roz. z Buškovic 471.
- Rousek Jan 1261.
- Ronsinov praž. 856.
- Roveň bol. 71, 317, 765, 766, 804, hrad. 414.
- Roveň viz Rovné.
- Rovensko bol. 531, 532.
- Rovenský z Libanohory Jiří 473, 512.
- z Rovin, viz Prokop.
- Rovnačov, viz Ronačov.
- Rovné (Roveň) bol. 537, 766, 780, 804, časl. 466, 521, 699.
- Rovné hrad. 679.
- Rovné (Rovnej) táb. 485, 1172, 1173.
- Rovné dvůr poplužní (dom. Houska) bol. 18, 782.
- Rozacín z Karlsperku Adam 1218.
- Rozaciua, viz Hořovský.
- Rozbělice lit. 53.
- Rozběřice (Rozběřice) hrad. 496, 1071.
- Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic Jan Jindřich, Karel, Jan Jiří, Kašpar a Sigmund 472; Jan Václav, Zikmund, Kašpar a Fridrich 47; Jan Ludvík CXXXVIII; Václav CXL.
- Rozenhajnová z Janovic Eliška roz. z Solopísk 472.
- z Rozenhagen (Roznhagen) a z Janovic Eliška Rychnovská z Rychnova 480.
- Rozenhagen, viz Rozenhajn.
- Rozenhamer Samuel 1165.
- z Rozentalu, viz Kozel.
- Rozhovice chrud. 1089.
- Rozhovský, viz Rožovský.
- Rozkoš hrad. 682.
- Rozkoš Šimon 1022.
- Rozmysl (Rossemeisl) cheb. 600, 1136.
- Rozndorfer Zikmund CXLI.
- Rozněvice (Hrozňovice, Roslowic) plz. 424.
- z Roznhagen, viz Rozenhagen (Rozenhajn).
- z Roznhanu (Roznhajnu, Rozenhajnu) Markéta Pětipeská z Chyš 430.
- Rozpoutí bud. 654.
- Rozprachtice (Rochprattice) jič. 534.
- Rozsedlá (Rozsedly) pís. 49.
- Rozstání (Rozstraň, Roztání), bol. 537, 791.
- Roztěž (Roztěže) časl. 16.
- Roztoky lit. 53, hrad. 679, jič. 802, 926, praž. 32.
- Roztoky (Rostock) v Meklenbursku 734.
- Rozstraň, viz Rozstání.
- Roztyly (Rostial) žat. 928.
- Rozumberger Pavel 963.
- Rozvadovský z Nišova (Něšova) Mikuláš 472; Volf 561.
- Rozvoda Jiřík 1129.
- Rozýn z Javorníka a z Ouhornu (Auhorn) Eliáš starší XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LIII, LVIII, 472, 684, 955; Eliáš mladší XXXVI, 473, 955; Jan Jiří a Samuel Benjamin 473; Jiří LXXXII, 474, 820, 996, 1036.
- Rozýnová z Javorníka Anna LXXXII; Dorota roz. z Hohenbergu 475; Regina 473.
- Rožďalovice jič. 19, 306, 767.
- Rožďalovský Jan 967.
- Rožmberk (Rosenberg) bud. XVIII, 579, 651, 655, 659, 876.
- z Rožmberka Petr 1210.
- z Rožmberka Petr Vok 163, 238, 289, 651, 654, 659, 662, 664, 850, 1195, 1211, 1223.
- Rožmberkerová Anna 1032.
- Rožmberský Mikuláš 1060.
- Rožmitál (Rosenthal) bud. 655, pís. 126.
- Rožmitál starý pís. 126.
- z Rožmitálu a z Blatné Adam Lev 863.
- Rožňov bud. 653.
- Rožnov hrad. 707.
- Rožnovský Zdislav CXLI.
- Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku Jindřich a Křištof 475.
- Rpety (Erpet) praž. 487.
- Rtenín (Rtein) chrud. 923.
- Rtín (Ertin, Hertin) lit. 862, 863.
- z Rtína, viz Chrt.

- z Rtína Markéta, viz Říčanská.
 Rtišovice praž. 105.
 Rtyně (Hertyně) hrad. 530, 707.
 Rubekula Daniel 1129.
 Růbenau (Rybnov) lit. 845.
 Rübendörfel (Řepčice) lit. 866.
 Rubín, viz Nymburský.
 Rubinovice hrad. 530.
 Rubinovský dvůr (dom. Kouřim)
 časl. 1112.
 Rubner Ondřej 1199.
 Rudaschlag (Rudetschlag) bud. 655.
 Rudeč praž. 528.
 Rudek Jan 963.
 Rudelsdorf žat. 195.
 Rudelshans Wolf 1199.
 Rudetschlag (Rudaschlag) bnd. 655.
 Rudigersgrün (Rugesgrün) cheb. 99.
 Ruditzgrün cheb. 1137.
 Rudolf II. XV, XXII; statky
 komorní od něho prodané 470,
 476, 857, 929, 942, 1105, 1194,
 1196, 1201, 1217, 1234, 1235, 1239,
 1241, 1244, 1254.
 Rudolfov (Rudolfstadt, Rudolfstat)
 XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350,
 1204.
 Rudoltice chrud. 195.
 Rudov časl. 460, 462.
 Rüppel (Ryppl) z Ruppachu D.
 Leander XXIX, XXXII, XLVII,
 XLIX, LIII, LV, 475, 476, 955;
 Jan Leander, Ludvík a Majda-
 lena 476; Rüpplová Anna roz.
 z Waldburgu, potom provdaná
 za Jana z Endu 476.
 Rugesgrün (Rudigersgrün) cheb. 99.
 z Ruck. Haubald a jeho manželka
 Antonie roz. z Raje 462.
 Rukavec táb. 649, 650.
 Rückersdorf bol. 457.
 Ruliartová (Roliardová, Rollardo-
 vá), viz Roliartka.
 Rumburk (Rumburg, Ronov) lit.
 857, 859, 861, 865.
 Rumler Petr 967.
 Rummerskircherová Kateřina roz.
 Kohoutová z Lichtenfeldu 986.
 Rumpal Alexander 464.
 Rungen z Rungen Joachim 187.
 Rungerová Johanka Kateřina roz.
 z Skuhrova 348.
 z Ruppachu, viz Rüppel.
 von Ruppau, viz Ronpovec z Ron-
 pova.
 Ruppauer, viz Ronpovec.
 Ruppertsdorf (Rauppertsdorf) bol.
 457.
 Ruppertsdorf (Ruprechtice) hrad.
 1047.
 Ruprechtice (Rochprattice) již. 776.
 Ruprechtice, viz Ruppertsdorf.
 Rusko (Rusek) hrad. 707, 1070.
 Rušvice (Rošovice) žat. 623.
 Ruth z Dirného Bohuslav nejstarší
 479; Bohuslav starší XCIX, 476,
 565; Bohuslav mladší CXXXVII,
 479; Jan 478; Vilém 477; Zdi-
 slav 478, 820; Adam, Bohuslav
 a Anna Kateřina 478.
 Ruthová z Dirného Anna, roz. z Sa-
 levic, a Anna Marie roz. Šmuha-
 řova z Hrochova 478.
 Růžená táb. 155.
 Růžehnan (Rosenhain) lit. 627.
 Růžička Šimon 1165.
 Růžovský Jiřík 1165.
 Rvenice (Ervěnice, Seestadt) žat.
 363.
 Rybáková Kateřina 1045.
 z Rybenska, viz Humpolecký.
 Rybná Nebeská hrad. 23.
 Rybná Pustá chrud. 1191.
 z Rybňan, viz Kaba.
 Rybňany žat. 424, 1254.
 Rybnice již. 776, plz. 358, 451.
 Rybníček časl. 641, jič. 721, 774;
 táb. 1171.
 Rybníček Jan 1165.
 Rybníčky hrad. 885.
 Rybníční bratři Samuel a Jan CXL.
 Rybník chrud. 196, táb. 485.
 Rybníky na některých statech:
 Bělské 14; Dokeské 17; na Hou-
 sce 18; Valtínovské 83; Chotič-
 ké 120; Kosmonoské 159; Če-
 stín-Kostelské 186; Zámské 247;
 na Hamru Ostrově 253; Jiřícké
 528; Dymokurské 528, 529; Ji-
 čínské 778; Kopidlinské 783; Do-
 moslavické 795; Valečové 249,
 807; Studenecké 843; Novozáme-
 cké 845, 846; Domašlavické 940.
 Rybnov (Rybno, Růbenau) lit. 845.
 Ryčová Barbora z Frankenšteina
 429.
 Rýč (Ryc, Ritz) z Lichtenfeldu Jan
 726, 1060.
 Rydeč (Řídec, Ritschen) lit. 469.
 Rydl Václav 1022.
 Rýdlová (potom Hluchá) Kateřina
 1016.
 Rydynger Jan 1036.
 Rydyngerová Alena a Markéta 1022.
 Ryger Ondřej 479, 1006.
 Rychmut Matouš 1129.

- Rychnaur Jan 963.
 Rychnberk městečko zaniklé (dom. Rychnov) hrad. 23.
 Rychner David 963.
 Rychnov bol. 604, hrad. 23.
 Rychnov (Reichen) lit. 614.
 Rychnov, viz Rychněvek.
 Rychnov (Reichenau) dolejší a hořejší cheb. 600.
 Rychnov (Německý) bud. 652.
 Rychnov Nový (Neu-Reichenau) táb. 126, 485.
 z Rychnova, viz Rychnovský.
 Rychnovský Jan 1093.
 Rychnovský z Rychnova Rudolf Albrecht a Hynek 479; Albrecht a Zdislav Vilém 480; Vilém Zdislav CXLI.
 Rychnovská z Rychnova Eliška, roz. z Roznhagen a z Janovic 480.
 Rychněvek (Rychnov) hrad. 638, 679.
 Rychter Jan 1129; Václav 1165.
 Ryjice lit. 54.
 Ryk Pavel 274.
 Ryksdorf, viz Riegersdorf.
 Rylhyf, viz Herlyf.
 Rymany, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní, (dom. Liběchov) lit. 8.
 Rynarec táb. 485, 1172.
 Rynk Filip 889.
 Rynková Salomena 889.
 Ryňkeš Bartoloměj 1097.
 Ryppl, viz Rützel.
 Rysmburk (Risenburk, Riesenburg) hrad. 544, 546, 553, 680.
 Rytířov lit. 53.
 Rytov táb. 850.
 Rytleršic z Ryttersfeldu Michal 953; viz též Ritteršic.
 Ryvolý Pavel 1040.
 z Ryzenska, viz Chlivenský.
 z Ryzentalu (z Riesenenthalu), viz Šmertoš.
 Ryzmberk (Risenberk, Riesenberg) plz. 129, 304, 817.
 z Ryzmberka, viz Švihovský.
 Ryzmberský z Janovic Adam LXXXIX.
 z Ryzmburka (Risenburka), viz Licek.
 z Ryzmburka (von Riesenburg), viz Rašín.
 z Rzávého, viz Lapáček.
 z Rzávého, viz Vitha.
 Rzy (Rzi) hrad. 682.
 Rzy (Reze) chrud. 1154.
 Řakom plz. 366.
 Řavec (ves zaniklá) táb. 245.
 Řeč (Reteč, Rech) pís. 48, 647.
 z Řečice Anna 486.
 Řečice čásl. 693.
 Řečice (dvůr Koudelovský) čásl. 1051.
 Řečice jič. 801, 923.
 Řečice (Retschie) žat. 621.
 Řečice (Kardašova) táb. CXLIX.
 Řečice (stará) červená táb. 126, 484, 485.
 Řečická Majdalena 481; Marta roz. Holovská 481, 482.
 Řečický Jan 481, 1270; Jindřich 418; Jindřich starší 480, 481, 996, 1023; Jiřík XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 480, 888, 956, 996, 1270.
 Ředhošť velký lit. 33.
 Ředice táb. 363.
 Řeháčková Ludmila 1165.
 Řehač jič. 536, 778.
 Řehenice praž. 151, 379.
 Řehlovice (Tschochau, Schacha) lit. 26, 601.
 Řehlovský Gabriel 1263, 1276.
 z Řehnic, viz Vančura.
 z Řehořovic Vavřinec 1036.
 Řehoty (pustiny, dom. Bydžov) jič. 1048.
 Řehovice táb. 155.
 Řemenov táb. 485.
 Řemeslo Václav 1094.
 Řemkov táb. 647, 650.
 Řenče (Řeneč, Rentsch) plz. 303, 817; viz též Renč.
 Řenčovský Ambrož a Tomáš 962.
 Řenčov, čásl. 61.
 z Řenec, viz Suda.
 Řeneč, viz Řenč.
 Řenov (Řinov, Řevňov) táb. 893.
 Řepa Jakub 1022, 1036; Anna 1022.
 Řepany cheb. 575.
 Řepčice praž. 21.
 Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch) lit. 913.
 Řepčice pod Pannou (Rübendörfel) lit. 866.
 Řepice pís. XVIII, 148, 149, 1266.
 Řepická z Sudoměře Anna, roz. z Hozlau, potom Byšická, 483; Judita Šrejnerová, potom Říšnická 483.
 Řepický ze Sudoměře Adam XLI, LXVII, 482, 1179; Jan 36, 106,

- 223, 363, 483; Karel Ladislav 439; Karel, Šebastian Chval a Vilém 483.
- Řepín praž. 116.
- Řeplice časl. 41, 688.
- Řepnice lit. 227.
- Řepníky chrud. 281.
- Řepach, viz Řepčice Dolní.
- Řepčice (Řeženčice) táb. 485..
- Řeřihy žat. 184.
- Řeřivice (Řezevice, Serwic, Serbie) lit. 862, 863.
- Řesanský z Kádova Jan, Anežka a Rudolf 483; viz též z Kádova.
- Řestoky (Žestoky) chrud. 115.
- Řešetář Martin 1165.
- Řešice praž. 616.
- Řeteč, viz Řeč.
- Řetenice (Setenice, Setenz) lit. 862, 863.
- Řetouň lit. 866.
- Řetová Veliká a Malá chrud. 196.
- Řevnice praž. 312.
- Řevňov (Řenov) táb. 893.
- Řezevice, viz Řeřivice.
- z Řezna Marie Měsíčková 366, 396, 918.
- Řezník Matouš 1129.
- Řeženčice (Řeřenčice) táb. 485.
- Řeží praž. 32.
- Říčanský Václav 1219.
- Říčanský z Řičan Kavka Adam 484, 1171; Bohuslav a Hanuš 493; Heralt 587; Heřman nejstarší 485, 1172; Heřman XXVII, 484; Jan nejstarší 484, 485, 900; Jan starší XXXIII; Jan mladší 493; Jan 493, 622, 1086; Jan Jiří 468; Jan Křištof XIX, 218, 265, 272; Jan Litvín XXIV, XXXIII, 486; Jan Oldřich 662; Jiří Jan CXXXVII, 491, 492; Joachim 488, 491; Karel XIX, 484, 488, 1171, 1172; Karel Adam 146; Křištof 486; Křištof Pavel 489, 491; Mikuláš 487; Oldřich 484, 1212; Oldřich Václav 489, 820; Pavel (Cehnice) XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, LI, LVII, LVIII, 330, 371, 489, 590, 857, 1005; Petr 446, 484, 492; Petr mladší LXX, 491; Petr Vilém 879; Přech Šebastian 662; Sigmund 491, 492; Šebastian Jan 492; Václav 487; Vilém starší 492; Vilém mladší 486, 492, 1270; Vilém 484, 486, 491; Vilém Lev 493; Vlachyné 467; Zdeněk 366.
- Říčanská z Řičan Anežka roz. z Hořejova CXXXVI, 484, 490, 662; Anna 491; Dorota roz. Kaplířova z Sulevic XXIV, CXXXVII, 48, 119, 488, 820, 824; Dorota Alžběta prv Klenovská, roz. Sudova Lukavská z Benec, 578; Johanka z Bubna a z Olšramovic 468; Kateřina roz. Chlumčanská z Přestavlk 669; Kateřina roz. z Smiřic 47, 467, 544, 552; Lidmila na Liehově LXXXIV; Majdalena potom Štírmová z Hirsfeldu, roz. z Vrchovišť 641; Marianna, potom Náchodská a pak Roupovská 467; Markéta dříve Tučapová z Tučap, roz. Vrchotická z Loutkova 212, 489, 718; Markéta roz. z Řitina 90; Salomena roz. z Žakova 494.
- z Řičan Anna Markvartová z Hrádku 359; Anna Šlejnicová z Šlejnic 597; Anna Voršila Roupovcová 544, 552; Barbra Bejčková z Nespečova 1212; Kateřina Markéta Víthova ze Rvavého 879; Mandaléna Čejková 494; Markéta Kordulová z Sloupna 455.
- Řičany praž. 527, 549.
- Řička Jan 1261.
- Říčky hrad. 934.
- Řídec (Rydeč, Ritschen) lit. 469, 790.
- Řídelec (Hřdelec) jič. 220.
- Říha Matěj 1165.
- Řichovice (Hřichovice) plz. 305, 1055, 1056, 1059.
- Říkov hrad. 638, 926.
- z Římků, viz Bezděkovský a Pek.
- Řimnice na Moravě 768.
- Římov bud. 887, 1274.
- Řimovice časl. 62, táb. 61, 896.
- Římský Václav 967.
- Římský z Kosmačova Jiří 323, 417; téhož manželka Dorota 323.
- Řínov (Řenov, Řevňov), táb. 893.
- Řípec (Rípec) táb. 1210.
- Řisuty žat. 912.
- Řišnice táb. 494.
- Řišnická Judita předtím Šrejnerová, roz. Řepická z Sudoměře 483.
- Řišnický z Řišnice Jan, Mikuláš a Smil 494; Přech CXL.
- Řítonice bol. 789.

- z Řízenska Žofie Šarovcová z Šárova 513, 585.
 z Řízenska Reichlarovna Anna Marie Kalenicová z Kalenic 225.
 Řmenín jič. 787.
 Saahrer (Saarer) Jan Václav CXXXIX; viz též Žďárský ze Žďáru.
 Saar (Žďár) žat. 208, 943.
 von Saar, viz Žďárský ze Žďáru.
 Saaz (Zátec) žat. 1253.
 Sababsch (Žababeč, Zababec) lit. 866.
 Sabello Don Friderico 736.
 Saberth (Zábrdí) bol. 805.
 Sacerdotes Natan žid 712.
 Sacká (ves zaniklá) bol. 1163.
 Sádek chrud. 1191, praž. 919.
 Sádek (Sádka) žat. 500.
 z Sádku, viz Graefinger.
 Sadler Isák 1032.
 z Sadlna, viz Vrř a Vrřovec.
 Sádlo Jan 1040; Václav 1165.
 Sádlo z Kladrubec Oldřich 494.
 Sádlo z Vražného Fridrich 494; Jan 364, 495; Jarohněv starší 1223; Jeronym 495; Jindřich 89, 495.
 Sádlová (z Vražného) Anna na Liderově (Liderovicích) LXXXIII.
 Sádlová z Vražného Kateřina Mandalena, potom Fictumová, roz. Měděncova z Ratibofie 364, 495.
 Sádoví (Sadova) hrad. 496, 707, 762, 767, 783.
 Sádovská z Sloupna Helena Barbora roz. Lukšanova 496.
 Sádovský ze Sloupna Adam 496; Jiří 51, 52, 496, 803, 806, 939, 1270.
 Sadschic (Zaječice) žat. 313.
 Sagan (Zahaň) v Slezsku 734, 824.
 Sachsengrün (Kryn, Zakšov) žat. 599.
 z Sachsengrünü, viz Kfelř.
 Saifert Gottfried a manželka jeho Anna Marie 1102.
 Sak z Bohuňovic (Sakh von Plumenthal) Adam CXXXVI; Jan Jiří 496; Jan Adam 497; Václav CXL, 946.
 Sakmiller (Segmiller) Jiří CXXXVII; viz též Segmiller.
 Sakovřesky (Zabovřesky) táb. 346.
 Sakschen (Zakšín) bol. 781.
 Saky praž. 1205.
 Salava z Lipy Jan starší 16, 1063; Jan LXX, 497; Jan Bořek a Jan Albrecht 497; Jindřich Matěj LXXVII, 497; Matěj 1050; Míkuláš LXX, 497, 514; Václav 497, 514, 1050.
 Salavová z Lipy Majdaléna roz. Hášova z Újezda 16; Zusana na Chlumu LXXXIV; Salavova Kateřina Skalská 498.
 Salatnice Maryanna 1031.
 de Salazar & Montalban Juan 711.
 ze Salentu (Sallent) hrabě de Marradas Bartoloměj 351; Don Francisco 1250; viz též de Marradas.
 Saleal, viz Zálezly.
 Salhaus von Salhausen, viz Solhauz.
 z Salhansen Wolf LXIX; viz též Solhauz.
 z Salic, viz Nepolický.
 Salmanovice (Salmanovice) bud. 657.
 ze Salmu Mandalena, viz Lobkovcová.
 Salmut Jan 968.
 Saluschitz (Zálužice) žat. 192.
 Salwert, hejtman v Slavkově-1209.
 Samařov chrud. 923.
 Samechov časl. 61, 225.
 Samek Tomáš starší 1261.
 Samoty (Lhota za Sedlcem) táb. 1227.
 Samšín táb. 878.
 Samšina bol. 114, 767, 812.
 Sandau (Žandov) lit. 418.
 Sandel Jan 1088.
 Sanelová Sara 1088.
 Saneytrník Kašpar Gregor 963.
 Sangerberg cheb. 1207.
 Saník (ves zašlá) táb. 650.
 Santman Jan 1142.
 Sárka (Čárka) žat. 290.
 Saska z Vačovic Jan Vojtěh CXXXIII, 498, 1270; Václav Vojtěh 1270.
 Saská vévodkyně Majdalena, roz. z Lobkovic 713.
 Sasko-Lauenburský vévoda František Albrecht 736, 752, 753; Jiří 738; Julius Henrych 103, 283, 296, 321, 370, 451, 753, 759, 914, 917, 1169; Maximilian Rudolf 738.
 Saský kurfiřt CXLIV, 829, 860, 931.
 Saský vévoda Julius František 562.
 Sasko 740, 746, 747, 749.
 Sasů vpád do Čech 740.
 Satanř (Sataněř, Satner) z Draho-
 vic Adam CXXXVI, CXXXVII;

- Matěj CXL; Mikuláš Štastný 498, 1270.
 Satner, viz Sataniř.
 Sattel (Sedleňov, Sedloňov) hrad. 682.
 Satteles cheb. 99.
 z Satzenhofen Jiří Křiřtof Bedřich 100; Křiřtof Filip 476.
 Saurman David 1165.
 Savoyský vévoda 747.
 ze Saxova, viz Kfelfř.
 Sázava čásl. 933, chrud. 196, praž. 944, táb. 1171.
 Sázava (Zásada, Sosau) žat. 622.
 Sázené praž. 1144.
 Sbejhov (Zbejhov, Zbyřov) čásl. 690.
 Scebus (Zebus), viz Chcebuzy.
 Sdalawic, viz Zdelavice (Zdeslavice).
 Sebastiansberk žat. 1199.
 Sebedic (Sebeltic, Žebletín), žat. 943.
 z Sebottendorfu, viz Tham.
 Sebradce táb. 151.
 Sebuzín lit. 227, 1116.
 z Sebuzína, viz Mniřovský a Želinský.
 Seč chrud. 823, 923, 924, 933.
 z Sedčic, viz Sekerka.
 Sedčice žat. 246, 1254.
 Sedláček Jan 1095.
 Sedláček (Němeček) Jakub 1097.
 Sedlák Pavel 1095.
 Sedlice (Sedlec) čásl. 714, plz. 279.
 Sedlice (Sedlice, Sedlec) chrud. 517, 1154.
 Sedlický a Skalický klášter 714; viz též Klášter Sedlecký.
 Sedlčanský Daniel 963; Pavel 963. viz též Slezanský.
 Sedlec bol. 18, 117, 520, 782, bud. 653, hrad. 1071, jič. 50, 765, 766, 801, lit. 931, pís. 654, plz. 130, 330, praž. 165, 199, 556.
 Sedlec (Sedlice) bud. 351.
 Sedlec (Sedlice) čásl. 714, plz. 279.
 Sedlec (Sedlice, Sedlice) chrud. 517, 1066, 1154.
 Sedlec (tvrz pustá, dom. Hroby) táb. 556.
 Sedlec, tvrz pustá s dvorem poplužním (dom. Tábor) táb. 1221.
 Sedlec (Cetlice, Zettlic) žat. 86.
 Sedlecká (z Újezdce) Ludmila Šlejniová 797.
 Sedlecký z Újezdce Adam Jindřich a Jan Vilém 498; Jan Všemír 499, 882; Vilém, Jindřich, Křiřtof, Petr a Volf 499; Karel Václav CXXXIX; Sezima 1105; Václav CXLI.
 Sedlecký (Sedlický) klášter 714; viz též klášter Sedlecký.
 Sedlečko táb. 90, 309, 493.
 Sedlejevovice (Sedlovce) bol. 317.
 Sedlejevovice bol. 604.
 Sedleňov (Sedloňov, Sattel) hrad. 682.
 Sedletín čásl. 693.
 Sedlice (Sedlec) bud. 351, čásl. 222, jič. 801.
 Sedlice pís. 126.
 Sedlikovice táb. 657.
 Sedlisko (Sedliško, Sedlišťo) bol. 537, 780.
 Sedlišťo chrud. 1191, praž. 373.
 Sedlišťo (Sedliško), viz Sedlisko.
 Sedlišťo na dolích jič. 787.
 Sedlišťo Nové (Neu-Zetlisch) cheb. 719.
 Sedlišťo Staré (Alt-Zetlisch) cheb. 264, 265.
 Sedlišťo Vysoké (Hohen-Zetlisch) cheb. 606.
 Sedliško, viz Sedlisko.
 Sedlišky bol. 604, chrud. 1154.
 Sedlo bud. 294, pís. 425.
 Sedlo Nové (Novosedly, Neundorf) žat. 369.
 Sedlo Nové (Neusattel), žat. 574.
 Sedlo Staré (Altsattel) cheb. 600, pís. 647, 648, táb. 174.
 Sedloňov, viz Sedleňov.
 Sedloňovice (Sedloňov) jič. 530.
 Sedlov čásl. 372.
 Sedlovce (Sedlejevovice) bol. 317.
 Sedmakovice hrad. 530.
 Sedmera Pavel. 1261.
 Sedmipány táb. 61, 62.
 Seeberg cheb. 39, 814.
 von Seeberg, viz Planský a Schmiedl.
 z Seeberka, viz z Eberka a z Žeberka.
 Seelenz (Ždírec) čásl. 1098.
 Seestadt (Rvenice, Ervěnice) žat. 368.
 Segmiller (Segmüller) Adam 968, 1006; jeho manželka Lucie 1006; viz též Sakmiller.
 Sehostov (Sohostov) plz. 216.
 Sehrles (Zahofany) žat. 417.
 Sechov čásl. 696.
 Seidenschwanz (Vrchoslavice, Vrchoalavice) bol. 805.
 Seidlíc von Schönfeld, viz Zeidlíc.

Seiften (Seyften) bud. 655.

Seifert Jan 1130.

Sejfy Hermanovy, viz Hermanseifen.

Sejprvice (Svéprvice) praž. 918.

Sejrovice (Sýrovice, Širbitz) žat. 1253.

z Sejslic Dorota Ottová z Losu XCVIII, 404.

Seiwedel (Závidov) praž. 856.

Sekera Jan 1093; Matouš 967.

Sekerka z Sedčic Adam Jiří CXXXVI; Albrecht a Bohuslav Vincenc 499; Burian LXVI, 500; Bohuchal a Jiří Vratislav 503; Čeněk Šťastný 500; Fridrich 500, 1263; Jan Ratibor, Jan Jiří a Vilém Theobald 501; Jetřich CXXXVII, 500, 501, 1263; Křištof Adam, Václav a Jaroslav 502; Jiří CXXXVII; Ladislav XXXIII, LXVII, 502; Mikuláš 503; Přibík CXL; Zdeněk Felix CXLI; Jindřich, Bohuslav a Adam 1149.

Sekerková z Sedčic Helena 500; Helena (Elena) 189, 503; Juliana roz. Šlikovna z Holejše 500; Marie roz. z Štampachu 502; Voršila roz. Smrčkovna z Mnichu 503.

Sekerkovna z Sedčic Eva Štampachová z Štampachu 622; Lidmila Kekulová z Štradonic 256, 257, 501; Magdalena 189, 504; Voršila 504; Eva Polyxena, Anna Sabina a Kateřina 502.

Sekeřice Malé a Veliké jič. 529, 546.

Sekyra Ondřej 1165.

Sekyt (ves zašlá) pís. 73.

Selč (Sedlec) praž. 1147.

Seldenreich David 1102.

Selebice (Seletice) žat. 192.

Seletický ze Smojna Jindřich 528.

Selibov pís. 1179.

Selmice tvrz s dvorem poplužním (zaniklá) žat. 190.

Selmický z Cítova Jindřich 430.

Seltenšlag z Fridenfeldu Joachym XXIV, 504.

Seltenšlagová Lidmila roz. Štefková z Koloděj 629.

Seltsch (Želeč) žat. 181.

Selzer Křištof 1199.

z Semanína Simeon Daniel a jeho manželka Markéta 1077.

Semčice bol. 19, 714, 765, 767.

Semeč (Semtsch) lit. 614, 912.

Semeč (Semčice, Semtsch) dvůr lit. 263.

Semechnice hrad. 682.

Seměchovský (Zeměchovský) z N. Václav 504.

Semelkovice praž. 428.

Semenkovice žat. 190, 192.

Semice pís. 1178, 1179.

Semický (Semnický) z N. Václav 504.

Semík (Seník) chrud. 572.

Semily jič. 531, 533, 544, 546, 553, 765, 776.

Semin bol. 535, 767, 776.

Semin ze Semína (z Seminové Lhoty) Adam 504, 811; Jindřich 504, 535; Michal 533; Petr 535.

Seminova z Semína Anna Marie Straníková z Kopidlno 811.

Seminovice (Semněvice) plz. 331.

Semnický, viz Semický.

Semošice plz. 330.

Semovice (Semonice) hrad. 707.

Semovice táb. 151.

Semtiny dvůr poplužní v Sobotce bol. 789.

Sendraž hrad. 530, 638.

Sendražice hrad. 707.

Sendražský z Sendražic Bohuslav 1270; Jan Sigmund CXXXVIII.

z Senftenau, viz Kurz.

Seník (Semík) chrud. 572.

Senomaty praž. 184, 1199.

Senožatny (Senožaty) časl. 222.

Sensel (Zalužany) lit. 862.

Sepekov táb. 151.

Sequanides Jiřík 1130.

Serbic (Serwic, Řetivice) lit. 862, 863.

Serles (Záhoří) cheb. 203.

Servaci 579.

Serwic, viz Serbic.

Sestroňovice bol. 811.

Setenice (Retenice, Setenz) lit. 862.

Sextus Matyáš 1138.

Seydl Křištof 1098.

Seyffert Jakub 1151; Jan 1244.

Seyfrid z Seyfenova Matyáš CXXXIX.

Seyften (Seiften) bud. 655.

z Sezemic, viz Šlechtin.

Sezemice bol. 604.

Sezima z Sezimova Ouští Adam Křištof XXXIII, 504, 505, 507, 1270; Jan 506; Jan Jiří 508; Jan Petr 505; Jindřich 507, 508; Jiří Vilém 505, 1117, 1270; Křištof Vilém 507; Fridrich a Václav 533.

- Sezimová z Sezimova Ouští Ludmila roz. Švábová z Chvatliny 507.
- ze Sezimova Ouští Alžběta Kounicová, Kunigunda Ouštěcká, Zdislava Waldšteínová a Anna Aueršpergová 507; Magdalena Waldšteínová 809.
- Sezemice bol. 604.
- Sezemice (Sensomic) lit. 26.
- Sezemice (Sezimka, Sezimky) lit. 196.
- Sezimky, viz Sezemice.
- Sferýn z Sferýnu Jan LXXXIX. , ze Sferýnu Jan Zlatoušty a Sferýnová Kateřina 1022.
- Schaab (Pšov) žat. 246.
- Schaben cheb. 635.
- Schaeffingerová Benigna Dorota 186.
- Schaffer Jan 1237.
- z Schaffgotsch sv. pán Jan Oldřich 759, 760, 761: Křištof Leopold, Jan Oldřich a Gotthard 761; Jan Arnošt 806.
- Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
- Schaffgotschovna Marie Salomena z Neudorfu 806.
- z Schafhurtu Krištian 795.
- Schaffmann, viz Šofman.
- z Schaftenbergu Gotthard 688.
- z Schaftenbergu Anna, potom Stahrembergová, roz. Kylanova z Kylanseku 688.
- Schallan (Žalany) lit. 862.
- Schaller Křištof 1103.
- Scharchen (Žďárek) bol. 803.
- Scharing (Žďárek) bol. 794.
- z Scharfenbergu, viz Šarfenberger z Šarfenberku.
- Scharfeneck ve Württembersku 735.
- z Scharfensteina, viz Kraz.
- z Schattenbergu, viz Heldrle.
- Schatzlar (Šaclírov, Šaclif, Zaclěf) jič. 683.
- z Schaumburgu Hanibal 718, 739.
- Schebořic (Všebořice) časl. 342.
- Scheib, viz Šaib.
- Scheibe (Sejba, Okrouhlá) lit. 845.
- Schelechowiec (Želechovice) lit. 243, 861.
- Scheles (Žihle) žat. 208.
- Schelkowiec (Želkovice) žat. 865, 912.
- z Schellendorfu sv. pán Křištof 824.
- Schellhart (z Hartenfelsu) Adam Vilém 798, 807.
- Schellhart sv. pán z Hartenfelsu Jan Antonín 419.
- Schellhartová z Hartenfelsu Anna Marie, předtím Wahlová z Wahlu 419.
- Schemel (Šemel, Všemily) lit. 867.
- Schepsin, viz Řepečice.
- z Scherffenbergu sv. pán Jan Arnošt 735, 759.
- Scherzer Jan Tomáš 1084.
- Schiedl (Židlov) bol. 775.
- Schierstabová Dorota Kateřina roz. z Stensdorfu 632.
- Schiesselitz (Žiželice) žat. 171, 611.
- Schiessnig (Žižňikov) lit. 845.
- Schiffel z Kamenné Vody Jiří a jeho dcera Dorota Kitzingová 1153.
- z Schiffelbergu Gertruda, viz de Lamotte.
- Schichlitz (Žichlice) lit. 862.
- Schimberg (Šenberg) žat. 369.
- Schimsdorf (Schinksdorf, Šimono-vice) bol. 457, 794.
- Schinau (Činov, Šejnov) žat. 99.
- Schindl z Hirschfeldu Valentin 232: viz též Šindl.
- Schindler Tobiáš 1152, 1153.
- Schindler z Hohenwaldu Samson a jeho manželka Dorota 508.
- Schinksdorf, viz Schimsdorf.
- Schippen (Šipy) plz. 283.
- Schirntinger von Schirting (Schirndinger von Schirnding), viz Širntyngar.
- Schifowic, viz Šifovice.
- Schlackenwerth, viz Ostrov.
- Schlaggenwald, viz Slavkov.
- Schlan, viz Slané.
- Schleinitz, viz Šlejnic ze Šlejnic.
- Schlesinger Volf 1209.
- Schlösser Jan 1103.
- Schluckenau (Šluknov) lit. 627.
- Schmalenhof (Schmalahof, dvůr poplužní) cheb. 1138.
- Schmalzgruben (grunty u města Lokte) cheb. 1137.
- Schmertasch von Riesenthal, viz Šmertoš z Ryzentalu.
- Schmid Tobiáš 1199.
- Schmid ze Schmidbachu (Schmidt Schmied z Schmidenbachu) Augustin LXI, 85, 611, 1041, 1086.
- Schmid z Schmiden Sigmund 134.
- z Schmidbachu, viz Schmid.
- z Schmiden, viz Schmid.
- z Schmidenbachu, viz Schmid.

- Schmidgraben (Chotečany) bud. 350.
 Schmidlová Helena Marie roz. Vostrovská 247.
 Schmidt Konrad 1009.
 Schmidtgrabner z Lusteneku (Šmidgrabner z Lusteneku) Eliáš 509; Jiří, Jan Joachym a Ferdinand Vilém 510.
 Schmidtgrabnerová z Lusteneggu Anna roz. Neumayerova z Winterberka 395, 510.
 Schmied, viz Schmid.
 Schmied Jan 1240.
 Schmiedeberg žat. 1198.
 Schmiedeberg v Slezsku 761.
 Schmiedl z Eberka (Šmidl z Zeberka, Seeburg) Jiří 510, 1270.
 Schmiedt Jan 972.
 Schmihof (Švihov) žat. 284.
 Schnapautzen (Snopoušov) plz. 338.
 Schnedowic, viz Šnědovice.
 Schneider, viz z Lilienfeldu.
 Schneider Martin 1240.
 Schneider, viz Šnejdr (Šneidr).
 Schneckendorf, viz Hlemýžď.
 Schöbritz (Všebořice) lit. 261.
 Schodecký (Chodecký) Adam 1022.
 Schön Bartoloměj 1152, 1153.
 Schön von Schön (Schöna), viz Šen z Šenu.
 Schön z Schöneku Jiří 162, 171.
 z Schönaichu (z Šenachu) sv. pán Ladislav 510, 1270; téhož dcery Marianna Služská a Rosina Klíxová 511.
 z Schönaui Kristof CXXXV; viz též Šen z Šenu.
 z Schönaui, viz Slavkovský z Šonova.
 z Schönaui, viz Šen z Šenu.
 Schönaui (Šenov, Šonov) hrad. 451, 1047.
 Schönaui (Šonov) cheb. 99.
 Schönaui (Šanov) lit. 862.
 Schönaui (Šanov, Šenov) lit. 865.
 Schönbach (Šimbach) bol. 69.
 Schönbach (horní) cheb. CL.
 Schönbach (Šenpach) cheb. 435.
 Schönbach žat. 509.
 Schönborn bol. 457.
 Schönborn (Šenborn, dom. Děčín) lit. 53.
 Schönborn (dom. Liběšice) lit. 506.
 Schönborn (Schönbουργ, okr. Česká Lípa) lit. 772, 775.
 Schönborn (Šenborn, dom. Rumburk) lit. 865.
 Schönborn Jiří 1240.
 Schönbrunn (Jedlová) chrud. 281.
 Schönbrunn cheb. 131, 1265.
 Schönbrunn (dom. Kinšperk) cheb. 156.
 Schönbtichel (Šenpichl) lit. 867.
 Schönbουργ, viz Šumburk Nový.
 z Schönbουργu Wolf 1169; viz též z Šenburku.
 z Schöneku, viz Schön.
 Schönsfeld (Šumfeld) časl. 933.
 Schönsfeld (ves pustá) cheb. 612.
 Schönsfeld cheb. 1207.
 z Schönsfeldu hrabě 261.
 von Schönsfeld, viz Zeidlic.
 Schönsicht cheb. 156.
 Schönhof (Krásný dvůr) žat. 727.
 Schönschl (Krásný Dvůrček) žat. 1100.
 z Schönskirchen sv. pán Ferdinand 811; Jan Albrecht 282; Sigmund Petr 799.
 z Schönskirchen Eva Majdalena, předtím Bezdrůžická z Kolovrat 282.
 z Schönskirchen Teresie Markéta, potom Defoursová roz. hraběnka Kurcova 811.
 Schönslind cheb. 613.
 Schönslinde žat. 1085.
 Schönslinde (Šilindov, Krásná Lípa) lit. 867.
 z Schönsnova Johanna Fictumová z Fictum 103.
 Schönsowetz von Ungerswerth, viz Šenovec z Ungerswerdu.
 von Schönsrenth, viz Pernklob.
 Schönsstein (Šenštein, zámek) lit. 55, 814.
 Schönsstetter Jan Sigmund 1083; Wolf Josef 1084.
 Schönswald bol. 457.
 Schönswald (Šenwald) cheb. 591, 606.
 Schönswald (Šonwald) lit. 676.
 Schönswehr cheb. 1207.
 Schöppenthal, viz Šepetely.
 Schössl (Všestudy) žat. 195, 611.
 Schokau Klein- (Tschoka, Šachov Malý) lit. 291.
 Schossendorf, viz Radeč.
 Schossrenith (Šosenrejt, Částkov) cheb. 264.
 Schossrenth horní a dolní (Ober- und Nieder- S.) cheb. 1138.
 Schreibendorf (Kněžice) jič. 785.
 Schreiner, viz Šreiner z Roseneku.
 z Schreitenthalu, viz Strozzi.

- Schrittens, viz Střítež.
 Schubert Jakub 1199; Stefan 1152.
 Schuffenhauer Jan 1102.
 Schuldes Jan 1199.
 Schulz, viz Šule Vosecký.
 z Schuman sv. pán Jan Jiří 1253.
 Schumburg, viz Šubrtovice.
 Schumburg, viz Šumburk.
 Schurz, viz Žireč.
 Schüttenhofen, viz Sušice.
 Schütz, viz Šic.
 Schützensdorf (Böhm. und Deutsch) časl. 933.
 Schwab Martin 1103; Michal CX; viz též Šváb.
 Schwab z Ragersdorfu Jan Reichart CXLV, 309.
 Schwab, viz Šváb z Chvatliny.
 Schwaden, viz Svádov.
 Schwaebi, viz Šváb.
 Schwamberg, viz z Švamberka.
 Schvandt (Švant) cheb. 600.
 Schwarow bol. 457.
 Schwarz Martin, Vilém a Ludmila 1102.
 z Schwarzbachu, viz Kek a z Švarzbachu.
 Schwarzebach cheb. 1136.
 z Schwarzenberga hrabě Jan Adolf CXX, 351, 656, 1251.
 z Schwarzenberga kníže Ferdinand Vilém a Adam František 1252; Jan Adolf 616.
 z Schwarzenšteina, viz Bombell.
 Schwarzenenthal jič. 785.
 Schwarzwald (Černá ves dolní a horní) bol. 381.
 Schwarzwasser (Černá Voda) jič. 683.
 Schweinschädel, viz Svinišťany.
 Schweissing, viz Svojší.
 Schwerin (hrabství Zvěřinské) 734.
 Schwertner Pavel 826.
 Schwiehaln (Břehov) bud. 351.
 Schwindschic (Svinčice) žat. 724.
 Schwojka, viz Svojkov.
 Schwoll na Palici (Palitz) Gerhard 511, 820, 1082.
 Schwora (Svárov) lit. 844.
 Schworau (Schwarov) bol. 457.
 Sibřina, viz Sybřina.
 Siburt Claudy 987.
 Sickhen v Brunšvicku 737.
 Siebendorfel (Oberdorfel, dom. Čes. Dub) bol. 794.
 Siegel Jiří 1108.
 Siehdichfür, viz Hleďsebe.
 Sichrov, viz Sychrov.
 Siksarková Ludmila 1016.
 Silber z Silberšteina, viz Zylvar.
 Silbergrün cheb. 602.
 Silberstein (Brečstein, zámek) jič. 938.
 z Silberšteina (Zylvarova) Beatrice Křinecká, potom Lobkovicová 308, 942, 1239, 1268.
 z Silberšteina Jan starší 1062; viz též Zylvar.
 Silvar, viz Zylvar.
 Simmern (Zimof) lit. 117.
 Simmersdorf, viz Smrčná.
 Simoneta Hanibal 1114.
 von Simsdorf, viz Štöle.
 Sineč praž. 373.
 Sinetschlag, viz Synatšlag.
 z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík CXX, 433, 946.
 Sion časl. 16.
 Sirakov, viz Syrakov.
 Siřem, viz Syřem.
 Siřehov (Syřenov) jič. 536, 778.
 Siřovice (Siřevíce, Siřejovice, Schiřowice) lit. 236, 855.
 Sitné (Sitná, Zittnay) bol. 18, 782.
 Sitta Kašpar z Hostiměho 827.
 Sitzkreis (Čížkrajice) bud. 1275.
 Sixt z Ottersdorfu Abraham 11, 511, 514, 955; Jan Theodor XXXII, XXXVIII, XLV, LII, LIII, LVIII, 35, 512, 947, 955, 982; Jan a Vratislav 513, 1109; Pavel XXXII; Samuel 513, 955.
 Sixtová z Ottersdorfu Lidmila 512; Sixtová Dorota Platelysová z Plattenšteina 512, 564.
 Skal Jan Jindřich 1270.
 Skála časl. 701.
 Skála (Skály) nad Jizerou, (Skála Malá neb Wartenberská, Klein, Skal) bol. 534, 544, 553, 765, 766-776, 780, 804, 805.
 Skála Hrubá, viz Skály.
 Skála Malá, viz Skála nad Jizerou.
 Skála Wartenberská, viz Skála nad Jizerou.
 Skála (Skály) časl. 697.
 Skála ze Zhoře Jan 202.
 Skálova ze Zhoře Magdalena Hobervešlová z Hoberfeldu 147.
 Skálová Anna 1261.
 Skalany bol. 533, 534.
 v Skále sv. Jana praž. 165; viz též klášter sv. Jana v Skále (chybě v Praze).
 Skaleny (Skalny Brumovy) bud. 652.

- Skaleny (Skalny) pusté bud. 652.
 z Skalíc, viz Skalický.
 z Skalice, viz Slavkovský.
 Skalice (klášterská) čásl. 714.
 Skalice (česká) hrad. 529, 638.
 Skalice lit. 469.
 Skalice (Nová Skalice, Langenan) lit. 419, 563, 845.
 Skalice (zámek) pís. 355.
 Skalice (Hor stříbrných) praž. 526.
 Skalice táb. 1210.
 Skalický klášter 714.
 Skalický ze Skalíc Vilém CXL, 514.
 Skaličky hrad. 707, 1070.
 Skalka (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) čásl. 461, 462.
 Skalka (dom. Ryzmburk) hrad. 531.
 Skalka (okr. Opočno) hrad. 901.
 Skalka (okr. Ústí) lit. 505.
 Skalka (dom. Dlažkovice) lit. 196, 197, 198.
 Skalka Nová a Stará (Kalka, Kalek, Kalken) bol. 17, 781.
 Skalny, viz Skaleny.
 Skalsko praž. 944.
 Skalský z Dubu (von der Eiche) Hertvík CXL, 470, 514, 528; Jan 470, 514, 528, 1270; Karel 514; Mikuláš, 515.
 Skalská z Dubu Anna Kateřina, roz. Salavova z Lipy 498, 514; Anna Marie roz. Hadova z Proseče 132, 515; Bohuňka LXXXIII; Marie 1033.
 Skalská z Dubu Alžběta Bohumila Preiserová 515; Estera Šatná z Olivetu 472, 585; Kateřina Rousová z Vražkova 471; Markéta Hadová z Proseče 133, 593; Zofie Rotlebová 515.
 Skály (Skála) čásl. 697.
 Skály hrad. 29, pís. 654, 1188.
 Skály (Skála Hrubá, Gross-Skal) bol. 531, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 795, 803, 831, 835, 844.
 Skály, viz Skála nad Jizerou.
 Skaříšov, dvůr poplužní bol. 766, 774, 801, 805.
 z Skaříšova, viz Bilská.
 Skašov bol. 69.
 Skato Severýn 729; viz též Škato.
 Skřice (Skršice) hrad. 682.
 Sklenář Jakub 1165; Martin 1261.
 Sklenářová Marta 1045.
 Sklenářice (Glaserdorf) jič. 776.
 Sklenná Huť, viz Huť Sklenná a Glashütten.
 Skobice, viz Skovice.
 Skočice pís. XVIII, 452, plz. 446.
 Skok, viz Skoky.
 Skokal Jan 1075.
 Skokovy bol. 534.
 Skoky (Skok, Maria-Stock) cheb. 287.
 Skomelno plz. 67.
 Skopytce (Skopice) táb. 495.
 Skoránov čásl. 461, 462.
 Skorkov čásl. 468.
 Skoronín (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) táb. 151, 650.
 Skorotice (Gortice) lit. 625.
 Skořice plz. 126.
 na Skotnici (dvory u města Žatce) žat. 1257.
 Skoupy táb. 146, 650.
 Skovice (Skobice) čásl. 689, 1051.
 Skrajšov (ves zaniklá) pís. 1179.
 Skramonů bol. 14, 782.
 Skrběna žat. 863.
 Skrbenská z Hřístě, viz Oderská z Lidořova.
 Skrbenský z Hřístě Jaroš na Hoštálkovech 835.
 Skrehleby bol. 392.
 Skrehleby táb. 155; viz též Krchleby.
 Skřejšov táb. 155, 341, 1171; viz též Skryšov.
 Skrovača (Škrovač) chrud. 254, 1089.
 Skrovnice hrad. 933.
 Skrovnice Malá a Velká hrad. 44, 934.
 Skršice (Skeřice) hrad. 682.
 Skrv (ves zašlá) bol. 535.
 Skrýchov táb. 1222.
 *Skrýšov táb. 852, 1222; viz též Skřejšov.
 Skřinec, viz Křinec a Kunstberk.
 Skřípel (Skříple) praž. 118.
 Skřípová cheb. 278.
 Skřítin lit. 53.
 z Skřivan, viz Šlibovský.
 Skřivan Jan 1017; Jiřík 967.
 Skřivanová Zuzana 1045.
 Skřivany, viz Křivaň.
 Skřivany (Křivany) jič. 762, 764, 765, 787, 788, 823, 936.
 Skuhrov bol. 534, 805, čásl. 692, hrad. 885, chrud. 196, pís. 126.
 z Skuhrova Alžběta Kateřina 516; Anna Benigna Lukavecká z Lukavce 342; Barbora Chuchelská z Nestajova LXXXIII, 1; Barbora Leskovcová z Leskovce 485; Ludmila Majdalena Říčan-

- ská z Říčán 516; Majdalena Dvořecká LXXXIV, 93.
 z Skuhrova, viz Rungerová.
 Skuhrovská z Skuhrova Marie Kristina, roz. z Talmberka 516.
 Skuhrovský ze Skuhrova Oldřich Sezima Karel 516; Křištof 1111, 1222; Oldřich LXXVII, 259, 1114, 1224; Smil 896.
 Skupeč cheb. 439.
 Skuřina bol. 789.
 Skvořetín (ves zaniklá, nyní dvůr) časl. 3.
 Skyšice bol. 159.
 Skytaly žat. 624.
 Slabce praž. 409.
 Slabčice písa. 1241.
 Sládek (Jindra) Václav 1258.
 Sládek Vít 1054.
 Sladková Kateřina 1054, 1055.
 Sladoněš Jiří 1165.
 z Sládova (Sádlova), viz Kostelecký.
 Sladovnictví a spotřeba piva na statech: Řepici 1266; Dražickách 1266; Ličkově 1267; Radimi 923; Ledči 696; Hluboké 352; Vorlíku 648; Zvíkově 651; Rožmberku 655; Ronáperku 663; Křehlebě 691; Jeníkově 694; Hamru 697; Žlebě 703; Hradci Králové 1070; Táboru 1224; Vodňanech 1247.
 Sladovník Pavel 1040.
 Sládovská z Sládova Kateřina, roz. z Hřivie 516.
 Sladovský ze Sládova Jindřich CXXXVII, 516; Jan 516; Mikuláš 517.
 Sláma Daniel XXXII, 963.
 Slach Jan Litolt CXXVIII.
 Slaměnský Václav 643.
 Slaná (Slané) jič. 776.
 Slané (Schlan), praž. XCIX, 1107, 1205.
 Slanský Daniel a Anna 1165; Floryan a Matouš 963; Jakub 1075.
 Slanský z Donbravice Bohuslav Benjamin 517; Jan CXXXVIII.
 Slapy praž. CXLIX.
 Slapy táb. 178, 1266.
 Slatěnice žat. 1149.
 Slatina hrad. 530, 681, 762, 1071, chrud. 933, 1155, praž. 180, 384.
 Slatiňany chrud. 254, 1089.
 Slatiňany (Slatina, ves zaniklá) žat. 188.
 Slatiny (Veliké) jič. 721, 774.
 Slavata z Chlumu a Kožumberka Adam 694; Adam Gotthelf 521; Albrecht 519, 641; Albrecht Jindřich 518, 552; Diviš 412; Diviš Lacenbok XXXIII, 517; Hendrych Vilém 517; Jan 517, 820; Jan Albrecht CXXXVIII, 83, 801; Jan Bořek 1270; Jindřich XLI, LXVII, 518, 538, 540; Joachym starší 465, 519, 520, 521, 1073, 1114; Joachym mladší 519; Křištof šťastný 519, 556, 820; Michal starší 520, 521, 1270; Michal mladší 519; Vilém XVI, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXVI, XCV, 344, 427, 477, 517, 520, 524, 712, 744, 764, 809, 857, 1083.
 Slavatová z Chlumu a Kožumberka Anna, roz. z Smřic 545; Anna roz. Smolíková z Slavie 556, 602; Anna roz. hrab. Šlikovna CXI, 520, 521, 602; Anna Sošanna Karolina roz. z Roupova 440, 466; Emilia, potom Windischgraetzová, roz. z Holland-Bredode 552, 553; Lucia Ottilia roz. z Hradce 659; Marie roz. z Waldšteina 117, 426, 786; Maria Majdalena roz. Křinecká z Ronova 307; Markéta Salomena roz. z Smřic XXV, LXXXII, 29, 470, 518, 538, 540, 547, 550, 551, 552, 553, 554, 628, 637, 832; Veronika roz. z Žerotína 517.
 Slavatova z Chlumu a Kožumberka Mandalena Berková LXXXII.
 Slavče bud. 652.
 Slaveč (Slavče) bud. 274.
 Slavětín hrad. 638, 681, 682.
 z Slavětína, viz Mazany.
 Slavhostice jič. 783.
 z Slavie, viz Smolík.
 Slavice chrud. 923.
 Slavík Šimon 1093.
 Slavíkov bol. 317, časl. 521, hrad. 530.
 Slavíkov dvůr poplužní jič. 116.
 Slavíková Dorota 1038.
 Slavíkovec dvůr jič. 570; viz též Lištná.
 Slavíkovec ze Slavíkova Jan a Zdeněk 521; Jindřich 522; Slavíkovcová Anna Marie, roz. Gillingarová z Gneysšteina 521.
 z Slavíkovie, viz Bitovský.
 z Slavíkovie Martin Voneš CXXXIX.

- Slavíkovice na Moravě kr. Znoj. 213.
 Slavíky praž. 717.
 Slavin táb. 238.
 Slavin nad Tupaďly lit. 7.
 Slavkov (Schlaggenwald) cheb. XCIX, CI, 1175, 1207.
 ze Slavkova, viz Radimská.
 Slavkovská z Šonova Kateřina Sudková z Dlouhévsí 522.
 Slavkovský ze Šonova (v. Schönau) a Skalice Jan, Kašpar, Adam a Jindřich Adam 522.
 Slavníč časl. 468.
 Slavoňov hrad. 682.
 Slavošov časl. 42.
 Slavošovice bud. 657.
 Slavošovice (dvůr poplužní) plz. 1105.
 Sledovice táb. 493.
 Slehlovice, viz Stehlovice.
 Slemeno hrad. 235, 414, jič. 926.
 Slepíčka Jan 1014; Pavel a Václav 963; Oldřich a Václav 1130; Václav 1135.
 Slepíčková Anna 1014.
 Slepotický ze Sulic Jan 1089; Jan Bavor a Jiří 523.
 Slezanský (Sedlčanský) Pavel 963, 1014.
 Slibovský, viz Šlibovský.
 Slivenec praž. 433.
 Slívka Jan a Štěpán 1130.
 Slivonice pls. 425.
 Slivovice (Šlibovice) jič. 597.
 Slon Václav 1092.
 Slotov hrad. 400, 1096.
 Sloup (Pirkstein, Búrgstein) lit. 563.
 Sloupek Šimon 1109.
 Slonpková Dorota 1045.
 ze Sloupna, viz Kordule.
 z Sloupna Heřmanský, viz Ples.
 z Sloupna, viz Šádovský.
 z Sloupna Johanna Švihovská z Ryžmberka 667.
 Sloupné (Sloupnej) časl. 466, 699.
 Sloupno jič. 360, 553, 765, 766, 776, 783, 806, 838.
 Slováček Samuel 242, 1231.
 Slovák Jan starší 963.
 Slovec jič. 529, 546.
 Slověnice bud. 657, táb. 854.
 Sluhy praž. 11, 511.
 Sluský, viz Služský.
 Služice praž. 515.
 Služátka (Služatky) časl. 701.
 Služatky táb. 1171.
 Služetín, viz Lužetín.
 Služský (Sluský) z Chlumu Adam 834; Benjamin CXXXVII, 834; Ctidruh 523; Jan Benjamin 523, 847; Jindřich CXXXVII.
 Služská z Chlumu Alžběta roz. z Bydžína 429; Kateřina na Sukdole LXXXIV; Marianna, roz. z Schönaichu 511.
 Smažil Nykodým 1038.
 Smečanský, viz z Martinic.
 Smečno praž. XXI, XXIII.
 Smedembalčová 1045.
 Smědovice (Snědovice, Schnedovic) lit. 118, 884.
 Smetana Nikodem 963.
 Smidary jič. 711, 762, 764, 787, 788, 940.
 Smichaeus Daniel 967.
 Smiles, viz Smilov.
 Smilipeus Pavel, Kateřina 1075.
 Smilkov táb. CXLIX.
 Smilov (Smiles, Schmiedles) cheb. 278, 450.
 Smilovice bol. 520, bud. 1241.
 Smiřice hrad. CXLIX, 684, 707, 762.
 Smiřický Hošek Jan 1098.
 Smiřický z Smiřic Albrecht 531, 541, 836; Albrecht Jan XXIX, XLI, XLIII, LXVIII, 470, 518, 524—555, 628, 721; Albrecht Václav 526, 529, 531, 541; Albrecht Vladislav 526, 537; Jaroslav 525, 530, 541, 544, 549; Jaroslav mladší 53; Jaroslav Sigmund 526; Jindřich 534, 535, 536, 789; Jindřich Jiří LXVIII, 470, 518, 525, 538, 547, 550; Sigmund 525, 529, 530, 531, 533, 534, 535, 536, 538, 845; Václav 526, 531, 541.
 Smiřická z Smiřic Dorota roz. z Sternberka 541; Hedvíka roz. z Hazmburku 628; Kateřina roz. z Hazmburku 525, 527.
 z Smiřic Alžběta Wartenberková 539; Anna Slavatová 545; Anna Kateřina Šliková z Holejče 71, 604; Kateřina, viz Říčanská z Říčan; Kateřina Žerotinská 1065; Markéta Waldšteínová 541; Markéta Salomena, viz Slavatová; Salomena Mičanova 526.
 Smiřický hrad. 707.
 Smiřek Ján 967; Matěj 1130.
 Smítka Josef 1029.
 z Smojna, viz Seletický.
 Smolče (Smoleč) pis. 1241.

- Smolík Jan 967; Václav 1023.
 Smolíková Dorota 1086.
 Smolík ze Slavic Fridrich LXVII, 43, 555; Bedřich a Jiří Albrecht 555; Jiří Václav 556; Sigmund 161; Zdeněk XLI, LXVII, CXI, 555.
 Smolíková z Slavic Kateřina roz. z Harasova 556.
 Smolíková z Slavic Anna Slavatová 556.
 Smolivec mladý pís. 484.
 Smolnice žat. 193, 1139.
 Smolov plz. 1056.
 Smrčí (dom. Skály) bol. 531, 532, 533.
 Smrčí (dom. Rohozec) bol. 803, 844.
 Smrčka z Mnichu Adam LXVII, 556; Jan 557; Jan Jindřich CXXXVIII; Jindřich 1270; Jiří mladší LXVI, 557; Mikuláš starší a mladší CXI; Oldřich starší 556, 557, 558; Petr nejstarší LXVII, 558; Jiří starší, Oldřich a Adam mladší 557; Petr, Mikuláš, Jiřík a Adam bratři 557; Mikuláš a Jan 557; Jiří mladší a Václav starší 558; Jiřík Jindřich, Václav Sylvester a Jan 559.
 Smrčka z Soběslavic Jiří CXXXVII.
 Smrčková z Mnichu Markéta, potom Šmuchařová 559, 809; Maryanna roz. z Eberka 559.
 Smrčkova z Mnichu Alžběta Gryalová 557; Kateřina Johanna a Anna 558; Lidmila Tyzlová 559; Majdalena Robmhapová 1163; Voršila Sekerková z Sedčic 503.
 Smrčná (Smrzná) čásl. 702.
 Smrčná (Smrzná, Simmersdorf) čásl. 1098.
 Smrčná pís. 154.
 Smrdákov (Smrdak) bol. 144.
 Smrdov (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) čásl. 222.
 Smrdov čásl. 702.
 Smrhov bud. 653.
 Smrkovec pís. 666.
 Smrkovice pís. 1178, 1179.
 Smrkovice Stará již. 731, 763, 764, 765, 772, 776, 777.
 Smrž, viz Smržov.
 Smržický z Radostec, (Radostic), viz Peček a Píček.
 Smržná, viz Smrčná.
 Smržov (Smrž, Smischel) bol. 537, 780.
 Smržov bud. 657, hrad. 707.
 Smržovice plz. 129, 444.
 Smržovka (Morchensstern) bol. 776.
 Smyslov táb. XVIII, 89, 496.
 Smyslovská, viz Stropierus.
 Smyslovský Petr Vok 1270.
 Snědovice, viz Smědovice.
 Snědý Daniel 963.
 Sněhov (Stěhov) bol. 534, 805.
 Snejder, viz Šnajder.
 Snět čásl. 856, 858.
 Sněžné (Sněžnej) hrad. 682.
 Snopoušov (Schnapantzen) plz. 338.
 z Snopoušova Anežka 1202.
 Sobákov (Solákov) bol. 537.
 Sobay, viz Sobny.
 Soběice již. 81, 765, 767, 812.
 Soběboř (Ševoboř) čásl. 696.
 Sobědraž táb. 650.
 Sobědruhy (Sobodruhy) lit. 196.
 Soběhrdová Mandaléna 1045.
 Soběhrdský ze Soběhrd Jiří 559.
 Soběchleby, viz Sobochleby.
 Soběchleby žat. 286.
 Sobek z Jezera Bohuslav XCVIII, 560; Sobkova Dorota, Alžběta a Anna 560; Sobková Dubra roz. Hostivarská z Kostelce 560.
 Sobek z Kornic Bernard 313.
 Sobek z Kornic Jan 560, 1270; téhož manželka Anna Maria, roz. z Frymburku 561.
 Soběnice (Sovenice) lit. 763, 767, 822, 918.
 Soběnov bud. 653.
 Soběnov (Sobinov) čásl. 933.
 na Soběnově (dom. Milevsko) táb. 151.
 Soběraz již. 536.
 Söberle (Záboří) hrad. 1062.
 Soběslav táb. XVIII, CI, 657, 1210.
 Soběslavice bol. 604.
 Soběslavský, viz Pec.
 Soběslavský Blažej CXXXVII.
 Soběsuky (Soběsak) žat. 85, 99, 1254.
 Soběšice pís. 39.
 Soběšovice táb. 153.
 Sobětice bud. 303, plz. 561.
 Sobětická z Sobětice Anna, roz. Strakova z Nedabylic 566; Voršila, roz. z Kádova 561.
 Sobětický ze Sobětice Adam a Oldřich 561; Joachym CXXXVIII.
 z Sobětíček, viz Konsek.
 Sobětichy chrud. 254, 1099.
 Šobinov, viz Soběnov.
 z Šobišku, viz Magřle.

- Sobiškvův dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Sobny (Sobay, ves zašlá) bol. 780.
 Sobodruhy (Sobědruhy) lit. 196.
 Sobochleby (Soběchleby, Soběchla-py, Sobochleben) lit. 143, 257.
 Sobotka bol. 789.
 Sobotka Jan a jeho manželka Anna, potom Žaludová 1165.
 Sohr (Žďár) jič. 636.
 Sohr (Zahorín) lit. 563.
 Sohr-ova z Hochstadtu Žofie Račí-nová z Račina 451.
 Sochovice pis. 588.
 Sojka Jan, Vít a Zikmund 1130, 1135; Pavel 1261; Vít 1141.
 Sokol hrad. 885.
 Sokol z N. Adam CXXXVI.
 Sokol Jakub 967.
 Sokol Jan a jeho manželka Kate-řina 1038.
 Sokolová Salomena 1093; Voršila 1165.
 Sokolovec čásl. 699.
 Sokolovice (ves zaniklá) praž. 407.
 Solákov, viz Sobákov.
 Soleč bol. 842, 884.
 Solenice (nezanikla) praž. 105, 389.
 Solhauz ze Solhauzu (Salhaus von Salhausen) Antonín CXXXVI; Fridrich 561; Jindřich 269; Jindřich Abraham CXXXVII, 116, 562; Jan Fridrich, Joachym Abraham, Volf Albrecht, Gott-frid, Křištof Hendrych, Hendrych Abraham a Gottfrid Konstantín 562; Volf LXIX, 401, 466, 563, 775, 820; Volf Abraham 565.
 Solhauzová z Solhauzu Anna, roz. Berkova z Dubé 563, 845; Apol-lonia, roz. Matyášovská z Matyášovic 269, 478, 564, 706; Dorota, prve Thamová z Sebottendorfu, roz. z Hermendorfu 677.
 z Solhauzu Alžběta 562; Anna Ma-rie Belvicová z Nostvic 8; Bar-bora Rausendorfová 456; Mandalena 562; Marie Konojedská 292; Markéta Hochauzarová 162; Sa-bina Štampachová (chybně Cetr-chová) 621, 1026.
 Solms (Solmus, Zalmanov) cheb. 99.
 ze Solms hrabě Filip starší 468, 613; Filip Adam 701; Fridrich 736.
 z Solms hraběnka Eva, předešle Štampachová, roz. Malovcova 613.
 z Solms Josefa hraběnka z Königs-eggu 468.
 Solmus, viz Solms.
 Solnice hrad. 83, 885.
 Solnický Matouš a Václav 1094.
 z Solopisk, viz Mirek.
 z Solopisk, viz Mladota.
 z Solopisk, viz Ročická.
 ze Solopisk Eliška Rozenhajnová z Janovic 472.
 z Solopisk Magerle Václav 768; viz též Magrle z Sobiškv.
 Solopisky čásl. 169, praž. 43.
 Solovusky, viz Sovolusky.
 Sommer Jan 1240.
 Sommer, viz Zumr z Heratošic.
 Sommerfeld z Tumnic Křištof Era-zim 776, 787; viz též Zumrfeld.
 Sonnberg (Šumberk) bud. 655.
 Sonnberg (Zumberk) bud. 163.
 Sonnenberg lit. 419.
 Sonnenberk (Suniperk) žat. 1199.
 z Sonnenšteina, viz Kutnauer a Su-šický.
 Soor, viz Žďárno, Žďár.
 Sosau (Sosa, Zásada, Sázava) žat. 607, 622.
 Soseň (Sossen) žat. 284.
 Souňov čásl. 292, 690, 1063.
 Soustružník, Tobiaš 1261.
 Souše, viz Čapš.
 z Soutic, viz Čabelický.
 z Soutic Čabelická Anna Zuzana Kořenská 304.
 Souvlastní hrad. 23.
 Sova Václav a Anna 982.
 Sova Václav 1036.
 Sovenice bol. 12, 1163.
 Sovenice (Sobénice) lit. 911, 913.
 Sovětice hrad. 707.
 Sovinky bol. 199.
 Sovková Dorota 1165.
 z Sovojovic, viz Stranovský.
 Sovolusky (Solovusky) lit. 54.
 Sovolusy (Zoboles) cheb. 288, 630.
 de Soye sv. pán Achilles 231.
 Soykořice (Sýkořice) jič. 532.
 Spáleníště hrad. 682.
 Spálený Mlýn, viz Mlýn Spálený.
 Spalov jič. 776.
 Špan František 1209.
 Špaňovo (Špaňov, Špaňov) plz. 305, 1055, 1056, 1059,
 z Šparr Arnošt Jiří 736, 752, 753, 759; Jan Fridrich 740.
 Špařence bol. 789.
 z Špaur hraběnka Veronika ze Sulzu 782.

- Sperat Daniel 1092.
 Sperbersdorf žat. 195.
 Sperlingstein (zámek pustý) lit. 53.
 Speřice časl. 403.
 Spiegelberg (Špimberk) lit. 625.
 Spikaly bol. 782.
 Spinnelsdorf (Spilesdorf) větši a menši žat. 623, 624.
 Spinov, viz Špinhof.
 Spitice časl. 386.
 Špišová (Špúšov) bol. 789.
 Spittelgrund (Špitgrund) bol. 69.
 Spitzweg, viz Špievek.
 Splavy Staré (Nová ves) bol. 17.
 Splzov (Plzov) bol. 534, 805.
 Spole (Spůly) táb. 155, 650.
 Spolí bud. 657.
 Spomyšl lit. 1144.
 Spones Jan 271.
 Sponsel cheb. 333, 458.
 Spořice žat. 195, 622, 1085.
 Springenberg plz. 129.
 Spudil Václav 1110.
 Spule (Spuly) pís. 154.
 Spůly, viz Špole.
 Spurný Jakub 1092; Jan 963.
 Spy hrad. 638, 681.
 Spyta hrad. 638, 681.
 Srabov (Svrabov) táb. 1223, 1227.
 Srbece, viz Srbece.
 Srbeč praž. 616.
 Srbek Daniel a Petr 1095.
 Srbece (Srbece) chrud. 517.
 Srbece táb. 493.
 Srbín praž. 526.
 Srsbáská Dolní hrad. 530.
 Srsbko bol. 534.
 Srsbko (Srsbáská vysoká) hrad. 530.
 Srby plz. 330.
 Srdov (ves zaniklá) chrud. 1089.
 Srlín táb. 4, 174, 175, 650.
 Srn David 1092.
 Srna Daniel 1023, 1033; Václav 1075, 1076.
 Srnojedy chrud. 1089.
 Srní Potok (Srnova, Rehwasser) bol. 381.
 Srnovec z Varvažova Jan 565.
 Sruby chrud. 78, 933.
 Stadion Kašpar CXXV.
 Stadlec (Stálec) táb. 878, 907.
 z Stárz, viz Breuner.
 ze Stahlu Jan 1086.
 Stahrembergová, viz z Schäftenbergu.
 Stachov (Stachl) žat. 856.
 Stakory Dolejší bol. 1276.
 Stakory Veliké (Horní) bol. 377.
 Stálec, viz Stadlec.
 Staniměřice táb. 112.
 Staňkov táb. 151, 650.
 Staňkovice lit. 469, 790, žat. 1254, 1255.
 Stanov bol. 801.
 Stanovice (Donawic) cheb. 98, 1207.
 Stanovice táb. 1171, 1173.
 Stanovský Mřeň z Čechtic Jindřich 1071.
 z Stansdorfu (z Steinsdorfu) Adam a Joachym 101; viz též Stensdorfar z Stensdorfu.
 Stará (Staré), viz Staré Hradý.
 Staré Hory (Altenberg) časl. 1098.
 Staré Hradý (Stará, Altenburg) jič. 763, 764, 765, 787, 913.
 Staré Město (Altstadt) bud. 394.
 Staré Město hrad. 529.
 Staré město (Burkštat, Burgstaedt, Altstadt) jič. 683, 708, 1238, 1239.
 Staré Město (Staré Místo, dom. Veliš) jič. 721, 774.
 Staré Město lit. 53.
 Staré Místo, viz Staré Město.
 Staré Sedlo, viz Sedlo Staré.
 Starec plz. 305.
 Stargard panství v Pomorí 734.
 Stark Melichar 1009.
 Stark, viz Štork.
 Starkenbach, viz Jilemnice.
 Starkoč hrad. 530.
 Starkov hrad. CXLIX.
 Staroboleslavské děkanství XXIV, 47, 117, 429.
 Starost Nová (Neusorge) bol. 84.
 Starschedl, viz Štaršedl.
 Staršov (Stašov, Dittersbach) chrud. 281.
 Starý Samuel 1045.
 Staříkov (ves zašlá) pís. 666.
 Stařímský z Libšteina Hynek LXVII, 565; Karel, Jan, Petr a Jan Věněk 565; Karel Křištof 565, 800.
 Stašov, viz Staršov..
 Statenice (Stativnice), viz Tatenice.
 Statkářka (Statkowska) Markéta 996.
 Statky komorní od Rudolfa II. prodané neb zastavené, viz Rudolfa II.
 Stav jič. 536, 778.
 Steblovice bol. 789.
 Stědčík (Stědřík) praž. 945.
 Stefanides Daniel 1069; Augustin 1070.
 Stefek Jiřík 1076.

Stegenhofer Vit 963.
 Steger z Wolfersdorfu 929.
 Stegmann Ondřej 305, 968.
 Stegman, viz Stajman.
 Stehlík Jiřík 1037.
 Stehlovice (Slehlovice) táb. 649, 650.
 Stěhov (Sněhov) bol. 584, 805.
 Stěchowie (Štichovice) plz. 467.
 Stěchovice (Setěchovice) pís. 154.
 Steinbach, viz Štampach.
 z Steinbachu, viz Tretscher.
 z Steinberga, viz Tretscher.
 z Steinberga Barbora Lidlová z Lidlova 328.
 Steinberger Fridrich a Oswald 1209.
 z Steindorfu Abraham 1083; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
 Steindorf (Hubenov) dvůr časl. 1099.
 Steindörfel (Štandorf) bud. 655.
 Steinhart Melichar 982.
 Steinhof (Štanhof) cheb. 99, 156, 1103.
 Stejník Šebestian 1045.
 Steinkirchen (Újezd Kamenný) bud. 920.
 Steinklos, viz Stengles.
 z Steinlingu Marie Alžběta roz. Tucharova 720.
 Steinmec Volf 983.
 Steinmec (Steinmetz) z Lilienšteina Jan 474, 983.
 Steinmüller Jiří 565, 820; Šebestian 565.
 Steinpach Martin, Judita 1102.
 Steinsdorf (Kámen) časl. 692.
 Steinsdorf Alt- (Kamenec Starý) chrud. 1191.
 Steinsdorfer, viz Štensdorfar.
 z Štensdorfu Angelin 104; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
 z Štensdorfu (Štensdorfu) Helena Kateřina Fictumová z Fictum 103; Anna Marie Salomena Hvarová (Hoferová) 204, 632.
 Steinschönnau (Šenov Kamenický) lit. 867.
 Steinwach ze Steinbachu, viz Štampach.
 Steknlík (Steknlík, Steknic) žat. 233.
 de Stella Jan Jakub 761.
 Stengles (Steinklos) žat. 624.
 Stěnkov hrad. 682.
 Sternberg Vit 1037.
 Sternberg, viz z Sternberka.

z Sternberka (Šternberk, Sternberg) Adam XXI, XXII, XXV, CXVIII, 94, 255, 282, 336, 387, 633, 646, 649, 651, 881, 924, 1001, 1116; Adam starší XIX, 176, 666; Jan Norbert 553, 554; Jan XXII; Jan Rudolf (Zdeněk) 633; Oldřich (Holický) 633; Štěpán Jiří XXXIII, 241, 383, 633; Václav (Konopištský) LXXVII, LXXVIII, 634; Václav Jiří (Holický) 361; Václav Vojtěch 337, 1116; Zdeněk 1179; Norbert a František Matysěk Karel 778.
 Sternberková z Sternberka Alena, roz. z Hozlau 179, 634; Apollonie roz. z Waldšteina 117, 786; Helena Eustachie roz. Křinecká z Ronova 810; Johanka roz. z Hertenberka 96, 634; Kateřina roz. z Sudoměře 1179; Klara Bernardina roz. z Malčan 1116; Marie Maximiliana roz. z Vysokého Celera (Hohenzollern) 96, 255, 336, 634, 676.
 z Sternberka Alžběta Zárubová z Hustiřan 924; Alžběta z Kunovic 151; Dorota hraběnka z Fürstenbergu LXXXIII, 468; Dorota Smiřická 541; Judita Kolovratová 149; Marie Alžběta Zárubová 879; Marie Eusebie hraběnka z Martinic 407, 426, 487.
 z Šternšteina, viz Helcl.
 Stettin, viz Štětín.
 Stěžery (Štěžery, Stösser) hrad. 439, 440, 1071.
 Stěžerky (Štěžerky) hrad. 1071.
 Stičl (Štecl) časl. 697.
 Stiebenreuth (Stiebersreuth) cheb. 678.
 Stieber, viz Styber.
 Stieblern (Štyblern) bud. 655.
 Stichius Václav a Anna LXXXII.
 Štikov (Štikov) jič. 137.
 Štiková (Štiková) časl. 699.
 Štírkov (chalupa, dom. Houska) bol. 18.
 Štirn (Štiern, Štířín) cheb. 1207.
 Štiměřice (Zdiměřice) praž. 944.
 Stimmersdorf lit. 863.
 Štoček Václav 1043.
 Štöcken, viz Štoky.
 Stockau, viz Štokov.
 Štojanovice pís. 1217.
 Štojice chrud. 120.
 Štojislavice táb. 93.

Stojmíř (Štomíř, Stolmíř) praž. 1042.

Stoky (Stoky, Stöcken) časl. 1098.
Stolinky (Drmy, Drum) lit. CXI, 196, 197, 693, 764, 775, 788, 816.

Stoliny (Stolin) hrad. 531.

Stolmíř, viz Stojmíř.

Stolz von Simsdorf, viz Štöle z Gostomky.

Stolzenhan (Stolzenheim) žat. 195.

Stolzenhon (Stolzenbahn) cheb. 606.

Stömnitz (Štebnice) bud. 655.

Stoppelhof dvůr poplužní (dom. Most) žat. 1149.

Stoss z Kauníc, viz Štos z Kounic.

Stösser, viz Stěžery.

Strabach (Strobach) Matěj CXL.

Stožice pis. 351, 1248.

Stračí lit. 7, 845.

Straden, viz Stradov.

z Stradonic, viz Kekule.

Stradonice praž. 95, 143, 257, 367.

Stradouň chrud. 119, 1154.

Stradov bud. 294.

Stradov (zámek pustý, dom. Nasa-vrky) chrud. 256.

Stradov (Straden) lit. 1150.

z Strahlendorfu (Stralendorfu) Petr Jindřich XC, CXXIX, 165, 260, 262, 660; též o sestra Baldinorová 760.

Strahovský klášter (Hora Sion) 952; viz též Klášter Strahovský.

Strahovský opat. XV.

Strachaly (Strachel) lit. 884.

Strachota Burian 577.

Strachoviště (Hrachoviště) bud. 657.

Strachovský ze Strachovic Daniel, Jiří a Jan 566.

Straje (Streje) Jan 963.

Straka Martin 1165.

Straka z Nedabylic Adam, Albrecht, Sigmund a Jan starší 566; Jindřich 293, 567, 685, 686, 713, 1162; Jan mladší, Jindřich, Albrecht, Pyram, Jan, Zdeněk, Karel, Albrecht, Václav, Pyram, Rudolf, Ctibor a Petr starší 567; Jiří, Mikuláš, Karel, Pavel a Jan Mikuláš 568; Hefman, Petr, Jan starší, Jan Petr, Václav, Jindřich, Adam, Jan starší, Petr mladší, Myslibor Pavel, Rudolf a Jan Jiří starší 569; Zdeněk 570; Myslibor Pavel CXXXIX; Petr 134, 569, 1158, 1161, 1162.

Straková z Nedabylic Anna, roz. Bohdanecká z Hodkova LXXXIII, 134; Anna roz. Strakovna 569; Anna roz. Hamzovna Bořkovna z Zábědovic LXXXIII, 569; Johanna roz. Zárubovna z Hustiřan 71; Kateřina, potom Šafkočová, roz. Dobřenská 1161, 1162; Kateřina předtím Zapelá, roz. z Chlumu 566; Kateřina Markéta, potom Rašínová, roz. Kordulová z Sloupna 293, 567, 1163; Kunhuta roz. z Šaratic 88.

Strakova z Nedabylic Alžběta Marie a Anna Sobětická z Sobětic 566; Anna Vesecká 568.

Straka z Pecinkar Rudolf 1160.

z Stralendorfu, viz z Strahlendorfu.

Strakačov (ves zaniklá, nyní hájovna) táb. 1221.

Strakonice pis. CXLIX, 149.

Strakonický Jan 1223.

Strakovnický Tobiáš 1261.

Straky bol. 1163.

Stráž Kamenická (Kamnitzleiten) lit. 863.

Stráž Labská (Elbleiten) lit. 663.

Stránce (Stránek) žat. 1253.

Stranický Václav 1037.

Straník z Kopidlna Jan starší, 570; Jan 570, 799; Václav Šťastný 811.

Straníková z Kopidlna Anna Marie, roz. z Semínové Lhoty 811; Kateřina, roz. z Dobranova 570.

Stránka bol. 13, 782.

Strážka hrad. 682.

Stranná (Stráž) žat. 617.

Stranné táb. 156.

Stranov Nový bol. 520.

Straňovice pis. 154.

Stranovský ze Sovojovic Markvart 531.

Stránský Pavel Mistr a Kateřina 1130.

Strassoldo sv. pán 185.

Strašeně (Strašín) pis. 49.

Strašice pis. 1179.

Strašice (Strašnice), dvůr poplužní, praž. 948.

Strašín, viz Strašeně.

Strašín praž. 528.

Straškov lit. 839.

Strašman N. 1131.

Strašnice, viz Strašice.

Strašnov bol. 520.

Straussenitz, viz Stružnice.

Straž bud. XXIII, CXLIX.

- Stráž plz. 1056.
 Stráž (Tschoschel) žat. 1085.
 Stražiště bol. 843, pís. 335, plz. 301.
 Strážky (Drožkov, Troschig) lit. 261.
 Stražovice táb. 155.
 Stredonius Jiří 1069.
 Streicius Přestický Jiří 881.
 z Streitenfeldu Estera Teyřlová z Ceylberku 675.
 Streitzka (Strejčka) David 1102.
 Streje, viz Straje.
 Streje (Streicius) Jan Šťastný a Daniel 1204.
 Strejček Lorenc 1100; Tomáš 1002.
 Strejčka (Strejček), viz Streitzka.
 Strejčkovice (Strýčkovice) plz. 870.
 Strejnice, viz Strenice.
 Strejškovice (ves pustá, zaniklá) časl. 222.
 Streckenwald, viz Strickenwald.
 Strecker Křištof 1240.
 Strenice (Strejnice) bol. 116.
 Strenická Barbora 1040.
 Strhaře, viz Struhaře.
 Strickenwald (Streckenwald) lit. 261.
 Strkbičeny (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
 Strkov táb. 1222, 1223, 1228.
 Strkovice žat. 1258.
 Strměchy táb. 485.
 Strnad z Tryskovic Václav 527.
 Strnadová Zuzana 1075.
 Strnadice táb. 155.
 Strobach (Strabach) Matěj CXL.
 Strobel (Ströbel) cheb. 1234.
 Strohmayrová Anna Rosina 92.
 ze Strojetic, viz Ježek a Strojetic.
 Strojetic časl. 573, žat. 619.
 Strojetická z Strojetic Rosina Kateřina z Doupova 575.
 Strojetický ze Strojetic Jan Adam, Jan Fridrich a Jan Jindřich 574; Jan Jiří CXXXVII; Jindřich 575; Václav 246, 575.
 na Stromčí dvůr (dom. Lešany) táb. 153.
 Strom Křištof 1165.
 Stron (Stran, dom. Stolinky) dvůr poplužní lit. 196.
 Stroperius z Marsfeldu Jnetus 87; jeho manželka Maria Zuzana, potom Smyslovská 88.
 Stropín z Stropin, viz Strupín.
 Stropnice (dom. Komařice) bud. 658.
 Stropnice (dom. Nové Hrady) bud. 223, 652.
 Stropnice Dlouhá bud. 652.
 Strouhal Tobiáš 1097.
 Strouhalová Salomena 1097.
 Stroupce Veliké (Stroupeč) žat. 320.
 Stroužnej hrad. 681.
 Stroužice (ves zaniklá) praž. 21.
 Strozzi hrabě z Schreienthalu Jakub 763, 780; Peter 554, 780, 799; Octavian 780.
 Strozzi hraběnka Octavia 799.
 Strpé (Strpy) pís. 654.
 Strudler Valentin 1240.
 Struhadlo (Struhady) plz. 216, 272.
 Struhadlová Anna 1038.
 Struhaře (Strhaře) cheb. 14, plz. 253.
 Struhařov táb. 492.
 Struby bol. 244, 392.
 Strunkovice pís. 1195.
 Strupčice (Trupčice) žat. 368, 369.
 Strupín ze Strupin (Stropín z Stropín) Jan CXXXVIII, 575; Jan mladší CXXXIX, 575; Křištof 575, 670; Vilém 575.
 Struskovice (Truskovice) pís. 654.
 Stružinec časl. 466, 700, táb. 1222.
 Stružnice (Stroužnice, Straussnic) lit. 269.
 Strýčkov pís. 127, 128.
 Strýčkovice, viz Strejčkovice.
 Střebejčiny (Třebejčína, Třebetín, Třebetín) dolejší a hořejší plz. 587.
 Střebelice, viz Třebelice.
 Třebetín, viz Střebejčiny.
 Střebonín (Třebonín) časl. 702.
 z Střebeska, viz Švantl.
 Střebasko (Třepsko) praž. 127.
 Středokluky praž. 282, 288.
 Střehom (Střihom) bol. 789.
 z Střechova, viz Hoffmann z Grünpichlu.
 Střela pís. 37, 38, 425.
 Střela z Rokyc Burkhard XXXIII, LXXVII, 571, 572, 667, 894; David a Jindřich 572; Jindřich 348, 573, 905; Mikuláš 571; Čeněk, Rudolf a Oldřich Vilém 572; Štěpán 573, 820.
 Střelová z Rokyc Dorota, roz. z Královic 574; Johanna, roz. z Sloupna, též Švihovská 571; Sabina, roz. z Vchynic 572, 1068.
 Střelovna z Rokyc Eliška Nyklásková z Žitenic, potom Kalenická z Kalenic 572.

- Střelec Daniel 1146; Joachym 963.
 Střeleč bol. 721, 774.
 z Střelie, viz Mehl.
 Střelítov táb. 241, 493.
 Střemošice (Tředomošice, Třemošnice) chrud. 281.
 Střemy praž. 9.
 Střešovice, viz Střezivojice.
 Střevač, viz Třevač.
 Střevelna bol. 776.
 z Střezetic, viz Panský.
 Střezetice hrad. 673.
 Střeziměřice (Střezoměřice, Ziesnitz) hrad. 226, 437, 452.
 Střezina (Wiesenkreitschen) hrad. 1072.
 Střezivojice (Střežovice, Střešovice, Schedoweic) bol. 18, 782.
 Střezoměřice (Střezoměřice), viz Střeziměřice.
 Střezoměřický Jan 1097.
 Střezov žat. 617.
 z Střezetic, viz Panský.
 Střežovice, viz Střezivojice.
 Stříbrné náčiní a nádobí, nábytky a svršky po Albrechtovi z Waldšteina konfiskované 826—828.
 Stříbrnice dvůr poplužní jič. 80, 786.
 Stříbro (Mies) plz. XCIX, 212, 1212—1215.
 Stříbrský Jakub, Jan a Václav 963.
 Stříhanov chrud. 1154.
 Stříhom, viz Střehom.
 Střílnice (mlýn u Mostu) žat. 1149.
 Střimelice praž. 526.
 Stříška Daniel XXXII.
 Střítež (ves zaniklá) časl. 703.
 Střítež (Schriftens) časl. 1098.
 Střítež chrud. 281, 313.
 Střítež (Burgersdorf, Purkersdorf) jič. 1239.
 Střítež táb. 112, 485, 850.
 z Stříteže, viz Deym.
 z Stříteže Anna Lokšanová z Lokšan 334; Anna Loubská z Lub 353; Eva Plotová z Konařin 74, 438; Kateřina Derogerová 304.
 Střížka Daniel 1214.
 Střížkov dvůr praž. 68.
 Střížov (Střízov) časl. 933.
 Střížovice bol. 604, lit. 260, 845.
 z Stubenbergu, viz Stubenberger.
 Štubík von Königstein, viz Štubík z Kynygšteina.
 na Štubingu, viz Breuner.
 Studany jič. 536.
 Studce Malé bol. 19.
 Studce Veliké (Gross-Studce) bol. 307.
 Studená Hora, viz Studenec.
 Studenec chrud. 572.
 Studenec (Studená Hora) jič. 530, 570, 571, 765, 766.
 Studenec Nový (Dolní) časl. 466, 685, 699.
 Studenecká z Pašiněvsi Markéta, roz. z Dobřenic 576, 1068.
 Studenecký z Pašiněvsi Adam 343, 576, 1049, 1068; Michal a Václav 576.
 Studeněves (Studenoves, Studňoves) praž. 430, 1205.
 Studénka bol. 265, 765, 766, 790, 831, 842.
 Studénka jič. 536, 778.
 Studénky (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
 Studňoves (Studňoves), viz Studeněves.
 Studnice hrad. 567.
 Stuchanov táb. 364.
 Stuchlík Václav 963.
 Stuchlík (Kurfirst) Václav 1014.
 Stupice praž. 527.
 Stupné jič. 137.
 Stupno plz. 67.
 Stutkovice (Stětkovice) táb. 493.
 Stvoly (Stvolna, Zwollen) plz. 288.
 Stybr (Stieber) Vavřinec 1036.
 Subitán Jan 1131.
 Suda Lukavský (Řenecký) z Řeneč Albrecht Štastný 576; Jan starší a Jan 577; Jetřich 576, 577, 1270; Jiří Konrad LXX, 578; Markvart Jan a Petr 578; Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přibík 579; Vilém mladší 579.
 Sudová Lukavská z Řeneč Kateřina, roz. z Widerspergu 578.
 Sudova z Řeneč Dorota Vitanovská z Vlčkovice 577; Dorota Alžběta Klenovská z Klenového, potom Řičanová 578.
 Sudek z Dlouhé (z Dlouhévsí, von Langendorf) Adam mladší CXXXVI; Daniel 1270; Jan a Jan Křtířof 579; Jindřich CXXXVII; Křtířof CXXXIX; Samuel CXL.
 Sudková z Dlouhévsí Kateřina Slavkovská z Šonova 522.
 z Sudetů (a Sudetis) Daniel CXXXVII; Erasm Matyáš 579.

- 1270; Křištof Matyáš CXXXIX;
Zikmund Matyáš CXLI, 580.
Sudin hrad. 682.
Sudislavice časl. 578.
Sudkovice pís. 353.
Sudkovský (Hora) z Hendrštorfu
(Hendersdorfu) Karel Sigmund
580; Oldřich CXLI, 580.
Sudlice (Sudlička) z Borovnice Jan
580.
Sudoměř bol. 14, 775.
z Sudoměře, viz Řepický.
ze Sudoměře Anna a Kateřina
Sternberková 1179.
z Sudovic, viz Zhudovský.
Sudovice (Zudovice, Zhudovice)
praž. 935.
Sudovský, viz Zhudovský.
Suchá bol. 69.
Suchá (ves zaniklá, nyní dvůr po-
plužní u Píštína) bud. 211, 351.
Suchá (Suchej, Suché) lit. 862.
Suchá Kateřina 1045.
Suchánek Sebestyán 1165.
Suchdol bud. 657.
Suchdol (Sukdol) časl. 694.
Suchdol (Suchodol) viz Důl Suchý.
z Suché, viz Robmhap.
Suchej, viz Suchá.
Suchomasty praž. 48, 488, 820.
Suchomastský, viz Karel z Svarova
253.
Suchotleský, tvrz s dvorem popluž-
ním, časl. 688.
Suchovršíce hrad. 580.
Suchý Důl (Suchdol, Suchodol) viz
Důl Suchý.
Suchýdůl (Dörrengrund) jič. 884.
Sukdol (Suchdol) časl. 694.
Sukorady (Cukorady) jič. 536, 779.
Sukorady (Sukohrad) lit. 562.
Sulečice lit. 196.
ze Sulevic, viz Kaplír.
z Sulevic Anna Ruthová z Dírného
478; Anna Vřesovcová 833; Jo-
hanka Hrzaňová 241; Magdalena
Hrušková 192; viz též Kaplřova
z Sulevic.
z Sulic, viz Slepotický.
Sulislav plz. 1212.
z Sulzu hraběnka Veronika, roz.
hraběnka z Spaur 782.
Summerová Barbora 1131.
z Suneku Anna Marie Šliková 710.
z Suneku, viz Ungnad.
Snpi hora, viz Kyšperk.
Sušice bol. 845.
Sušice (Schlittenhofen) pís. XIX,
CI, CXLIX, 356, 425, 852, 1107,
1215—1219.
Sušická z Sonnenšteina Anna, roz.
Šenicova z Libína 582.
Sušický z Sonnenšteina Šimon
XXXII, XLVI, LII, LIV, LV,
359, 580, 955.
Sušno bol. 117, 199.
Sutom lit. 196.
Sutor Jan, Mandalena, Kateřina a
Susanna Arntová 984.
Sutor Michal 963, 983.
de Suys hrabě Arnošt 689, 748,
749, 750, 752, 763, 1053.
Svadba Řehoř 435, 1023; Anna
1023.
Svádov (Schwaden) lit. CXI, 561.
Svakov (ves pustá, zaniklá) táb.
1222.
Svárov (Schwora) lit. 844.
ze Svárova bratři 304; viz též
Karel z Svárova.
z Svárova Karel Jan CXXXIX,
1037; Markvart 1037; viz též
Karel z Svárova.
z Svárová (Karlova) Alena, roz.
Drachovská z Drachova 88.
z Svárova Kateřina Kokořovcová
280; Marianna Černínová 99.
Svařenice lit. 931.
Svatava táb. 850.
Svatková Zuzanna 1261.
Svatkovice táb. 582.
Svatkovská z Dobrohoště Anna,
potom Dobranovská, roz. Údrčka
z Kestřan 583.
Svatkovský z Dobrohoště Jan, 582;
Petr CXL; Přech CXL, 582;
Václav 583, 1270; Vilém 584.
Svatomirov (Zwarnetschlag) bud.
656.
Svatonice pís. 650.
Svatoňovice bol. 532, hrad. 530.
Svatošovský dvůr (dom. Kouřím)
časl. 1112.
Svatopole (Svato) pís. 425.
Svébohy (Svibohy, Zwiendorf)
bud. XVIII, 164, 226.
Svébořice bol. 381.
Svěčín (Zvičina) jič. 836.
z Svémyslic, viz Čachovský.
Svěpravice (Sejpravice) praž. 918.
Svět Nový (Onen) plz. 180.
Svět, viz Světlá.
Světce táb. 477.
Světec žat. CXLVIII.
Světecký klášter, viz Klášter Sv.

- Světecký Václav 1125.
 Světi (Světy) hrad. 1070, 1071.
 Světlá lit. 862, 864, praž. 526.
 Světlá bol. 537, 791, časl. 685, 700,
 hrad. 23, táb. 516, 1222.
 Světlá (Svět) plz. 38.
 Světlíče časl. 468.
 Světlík bud. 522, 876.
 Světlík Jan 963.
 Světlík Mantinský (z Kresu) Za-
 charyáš XXV, 584, 820, 967,
 1036.
 Světy (Světi) hrad. 1071.
 Svidnice jič. 528, 546.
 Svijany bol. 604, 765, 766, 790,
 798, 802, 831.
 Svinarky (Sviňarky) hrad. 681,
 1071.
 Svinary hrad. 707, 1071.
 Svináře praž. 48.
 Svinčany chrud. 114.
 Svinčice (Schwindachic) žat. 724.
 Svinčluský hořejší a dolejší (zašlý)
 plz. 425.
 Sviněčice plz. 1195.
 Sviníšťany (Schweinschaedel hrad.
 51, 926, 1096, 1097.
 Svinná (Svinné, Svinný) hrad. 885,
 886.
 Svinná plz. 331, 1212.
 Svinná (Svinny) praž. 22.
 Svinné Veliké a Malé hrad. 885.
 Svinny (Svinné) časl. 693.
 Svinny (Svinná) praž. 22.
 Sviný bud. 657.
 Sviný Trhové bud. 652.
 Svoboda Havel 1033, 1036, 1165;
 Jan 1033, 1093, 1094; Jiří 1165;
 Martin 1261; Matouš 1045; Pavel
 1219.
 Svobodníci v Bechyňsku 584.
 Svobodníci v Kříšově a Chotělsku
 praž. 584, 585.
 Svojanovský z Božkovic Jan 532,
 533, 534.
 Svojek (Svojka) jič. 536, 778.
 Svojetice praž. 526.
 Svojetín praž. 210.
 Svojkov (Schwojka) lit. 317, 765,
 808.
 z Svojkova, viz Kapoun.
 Svojnice plz. 654.
 Svojsé plz. 1201.
 z Svojsic, viz Cil.
 Svojšice časl. 378, chrud. 120, 121.
 Svojšice (Voješice) táb. 238.
 Svojšin (Schweissing) plz. CL, 448.
 Swolehowes, viz Zvoleňoves.
 Svol (Zvole) hrad. 164.
 Svořice (Svořiš) táb. 1222.
 Svošovice praž. 527.
 Svrabov praž. 526, táb. 1223.
 Svrčeves (Cvrčoves, Cvršoves, Gril-
 lendorf) plz. 416, 1104.
 Svrčovice (Cvrčovice) praž. 503.
 Svržno (Zwirschen) plz. 130.
 Svodych Tomáš 1135.
 Sybřina (Sibřina) praž. 527.
 Syčín bol. 832.
 z Syčmbirku Eva Pucherová z Meg-
 genhausen 384.
 Syglerovský Pavel CXL.
 Sychrov (Sichrov) časl. 466, 696.
 Sykař Jan 1093.
 Sýkora Matěj 1165.
 Sýkorová Dorota 1045.
 Sýkořice (Soykořice) jič. 532.
 z Sylberšteina, viz Zylvar.
 Sylvan z Feldenšteina Bedřich
 1059.
 Sylvestr Jan 1038.
 Symonová 1045.
 Synatšlag (Sinetschlag, Luznice)
 bud. 652.
 Synek Václav 963, 984, 1036.
 Synčany chrud. 671, 1089.
 Syrakov (Sirakov) časl. 933.
 Syrov časl. 20.
 Syrovátka hrad. 219.
 Syrděek Jan 1261.
 Syřem (Sifem) žat. 290.
 Syřenov, viz Sifenov.
 Sýtař Václav 1094.
 Sytno plz. 1212.
 Sytové jič. 534, 776.
 Sytt Jan Kašpar 1163, 1166.
 Syx z Schandelštru, viz Sixt.
 Šabat Václav 1019.
 Šaclif (Šaclifov, Zaclěf, Schatzlar,
 Bernstadt) jič. 683, 684, 764.
 Šaclifov, viz Šaclif.
 Šafkočová (Schaffgotschová) Kate-
 řina, viz Straková; Marie Salo-
 mena z Neudorfu, viz Schaffgot-
 schovna.
 Šafmanová (Šofmanová) Alžběta
 Rozyna, roz. Malovcovna z Ma-
 lovic 874.
 Šachotin časl. 933.
 Šachov hrad. 23, lit. 862, 863.
 Šachov Malý (Tschoka, Klein-Scho-
 kau) lit. 291.
 Šachovice, viz Čachovice (Čáko-
 vice).
 Šachty (pustotina) praž. 1037.
 Šaib (Scheib) Pavel 1003.

- Šalmanovice (Salmanovice) bud. 657.
 Šaloun, dvůr poplužní (dom. Třeboň) bud. 657.
 Šamonice pís. 1179.
 Šamša Václav 963.
 Šane Mikuláš 226.
 Šandera Vít 1072.
 Šanov praž. 184.
 Šanov (Schönan) lit. 862, 863.
 Šanov (Šenov, Schönan) dvůr poplužní lit. 865.
 Šanov, (Šína, Šenov) Kamenický, (Steinschönan) lit. 867.
 z Šanova Anna, viz Podmokláská; Anna Maximiliana Kateřina Hyšřilová 45; Kateřina Vratislavová z Mitrovic 438; Lidmila Rašínová z Ryzmburka 455.
 Šanovec z Šanova Jindřich Kunrat 367.
 Šanovcová z Šanova Lidmila roz. Voděradská z Hrušova 169.
 Šaplava (Šlapáva) jič. 731, 788, 795, 940.
 z Šaratic Martin Hanuš 1050.
 z Šaratic Kunhuta Straková 88.
 Šaravára Jakub 1131.
 Šarfenberger z Šarfenberku a z Lindenthalu Daniel a Tobiáš 585.
 Šarfenbergerová Maximiliana, předtím Trčková, roz. hraběnka z Harrachu 682.
 Šárka (Šárky) praž. 107, 271, 724.
 Šarlátka Anna 1131.
 Šárovcová z Šárova Žofie, roz. z Řízenska 513, 585.
 Šárovec ze Šárova Jan Václav 585.
 Šatal Václav 1094.
 z Šatenthalu, viz Škato.
 Šatná z Olivetu Estera, roz. Skalská z Dubu 472, 585.
 Šatná z Olivetu Alžběta Škretová z Zavořic 594.
 Šatný z Olivetu Jetřich CXXXVII, 585; Jiřík 1066; Václav 585.
 Šatolupka Jan 967, 1023; téhož manželka Dorota 1023.
 Šeberov praž. 669.
 Šebestánice čásl. 698.
 Šebestian K. Fabián 1165.
 Šebice, viz Žebice.
 z Šebířova, viz Beřkovský.
 z Šebířova Sigmund 532.
 z Šebířova Johanna Kapřiová XXIV, 246; Osiana Vostrovcová z Královic 900.
 Šeba Jan 1097.
 Šedivý (Šediviny) hrad. 682.
 Šedivý Jiří 1165.
 Šefflinger Hendrich CXXXVII.
 Šeft (Scheft) cheb. 602.
 Šeibendorf (Okrouhlá, ves zaniklá) bol. 83, 381.
 Šeitlerová Barbora 177.
 Šejb Pavel 968.
 Šejba (Okrouhlá, Scheibe) lit. 845.
 Šejbdorf čásl. 639.
 Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) lit. 257.
 Šejnov (Cínov, Schinan) žat. 99.
 Šelakovice, viz Čelakovice.
 z Šelnberka a z Kostí Jaroslav, Jiřík a Jindřich 533.
 Šellenberk, viz Šemberk.
 Šemaňčovice praž. 428.
 Šemberk (Šenberk, Šellenberk), hrad, táb. 112.
 Šemel (Všemily, Schemel) lit. 867.
 Šemnice (Šemic) cheb. 99.
 Šen z Šenu (Schön von Schönan) Arnolf XXV, 586; Bartoloměj CXXXVII; Jan CXXXVIII; Krištof 586; Krištof Adam 1270; viz též Šin z Šínu.
 Šenová Bohuňka z Geyzinku 18.
 z Šenu Lidmila Vtelenská z Vtelna 994.
 z Šenachu, viz z Schönaichu.
 Šenberg (Schimberg) žat. 369.
 Šenberk, viz Šemberk.
 Šenborn, viz Schönborn.
 z Šenburku Marie Údrcká z Údrče 727; viz též z Schönburgu.
 z Šenfeldu Dolního, viz Elpaknar.
 Šenfeld z Šenfeldu Osvald 1088; viz též z Schönfeldu.
 z Šenhofu, viz Hoffmann.
 Šeňk Václav 963.
 Šenov (Šonov, Schönan) hrad. 451, 1047.
 Šenov, viz Šanov.
 Šenovce z Ungerswerdu (Schönowitz von Ungerswerth) Jan a Baltasar 586; Pavel a Augustin Arnošt 587.
 Šenpach, viz Schönbach.
 z Šenpachu, viz Juliš.
 Šenpfuk 1165.

Šenpichl, viz Schönbüchel.
 Šenštejn, viz Schönstein.
 z Šenu, viz Šen.
 Šenwald, viz Schönwald.
 Šenvicova z Libina Anna Sušická
 z Sonnenšteina 582.
 Šepetely (Všepetely, Schöppenthal)
 lit. 196, 614, 912.
 Šeredice (Šeretice, Žeretice) jič. 80,
 786.
 Šerentyngar, viz Širntyngar.
 Serer Jiřík 131.
 Šererová Ludmila 1012, 1014.
 Šereter Ondřej 1219.
 Šeretice, viz Šeredice.
 Šerchov (Čercha, Schergau) žat.
 195.
 Šerkl Martin 1028; Sigmund XLI,
 LXVII, 1270.
 Šerkov pís. 647.
 Šerý Tomáš 1092.
 Šeřec hrad. 638, 681.
 Šeser, viz Šešer.
 Šeal, viz Schösal.
 Šestajovice hrad. 638, 679, praž.
 146.
 Šešer (Šeser) Václav CXL.
 Šetějovice časl. 1064.
 Šetlinová Lukrecie Langenbruková
 z Langenbruku 321.
 Šettlar Leopold 643.
 Ševětín bud. 657.
 Ševoboř, viz Soběboř.
 Šeyb Pavel 848.
 Šeyba (Šejby) bud. 652.
 Šeyvský dvůr poplužní (dom. Land-
 škron) chrud. 196.
 Šibeničný mlýn (dom. Houska) bol.
 18.
 Šic Eberhart 967.
 Šic z Drahenic Arnošt 41, 587,
 1271; Mikuláš a Albrecht 587.
 Šicova z Drahenic Eliška Hertlová
 351.
 Šicendorf (Deutsch-Schützendorf)
 časl. 933.
 Šicendorf na Horách (Böhmische
 Schützendorf) časl. 933.
 Šidl Valentýn 968.
 Šidlákov plz. 130.
 Šidlovský Ondřej a manželka jeho
 Dorota 996, 1036.

Šiflová Kateřina 1143.
 Šilling Kylian 963.
 Šilindov, viz Schönlinde.
 Šiller Erazym 963.
 Šillerová Alžběta 1014.
 Šimanov (Šimanovo) pís. 49, 425.
 Šimbach (Schönbach) Dolejší a Ho-
 řejní bol. 69.
 Šimeček Jakub a Ondřej 1131.
 Šimonov časl. 639.
 Šimonovice (Schimsdorf) bol. 457,
 794.
 Šimpach táb. 850.
 Šín z Šínu (Šen z Šenu) Karel
 CXXXIX.
 Šína, viz Šanov Kamenický.
 Šindelář Matěj 1165.
 Šindl z Eberharce Jan 382; Ma-
 tyáš CXXXIX.
 Šindler N. 1131.
 Šindler Václav 306.
 Šindler, viz Schindler z Hohen-
 waldu 508, 1271.
 Šindloch, dvůr poplužní, časl. 689,
 1051.
 Šipař z Radotína Daniel 434.
 Šiparová Kateřina roz. Pitkovská
 z Pitkovic 452.
 Šipka Martin 1131.
 Šipnovský dvůr časl. 1098.
 Šipy (Schippen) plz. 283.
 Širntyngar z Širntyngu (Šerentyngar,
 Schirntinger) Bartoloměj
 589; Jan Bartoloměj 588, 923,
 1235; Jošt Adam LXVI, 590;
 Jošt Jindřich 591; Mikuláš 590.
 Širntyngarová Anna, roz. z Kečova,
 a dcery její Ludmila Helena, Eva
 Marie a Kateřina 590; Anna
 Marie roz. z Perglasu 591; Anna
 Salomena, potom Tucharová, roz.
 Křelířova 592.
 Širntyngarova z Širntyngu Anna
 Marie Kečová z Kečova 276;
 Markéta Štensdorfová z Štens-
 dorfu 632.
 Široký Důl chrud. 1191.
 Širůček Václav 1177.
 Šiška (Žiška) z Jamolic Adam a
 Václav 592; Matyáš CXL.
 Šiškářka Dorota 1013.
 Šiškovice bol. 604, chrud. 923.
 Šitrová Dorota 1040.

- Škato ze Šatenthalu Severýn starší 729, 1028, 1034.
 Škoda Matěj, Vavřinec a Ondřej 985.
 Škodějov jič. 802.
 Škop Linhart CXXXIX; viz též Škopek z Kocně.
 Škopek z Bílých Otradovic Adam 137, 592; Karel 137; Petr 592, 712, 792.
 Škopková z Bílých Otradovic Barbora, potom Ĥarantová, roz. Miřkovská z Tropic 137; Ludmila 1049.
 Škopek z Kocně Křištof, Linhart a Helena Hirspergerová 145.
 Škornice Jiří CXXXVII.
 Škornice z Vorličné Balbín Lukáš 516; viz též Balbín.
 Škornicová z Petrovic Dorota 1076.
 Škořepa Jan 1045.
 Škreta Jindřich a jeho matka Kateřina 1034.
 Škreta Šotnovský z Závořic Daniel XXXVI, LXXXII, 593, 947, 955, 1022; Karel 595, 730; Kunrat 594; Pavel XXIX, LVII, 593, 594, 1064.
 Škrétová z Závořic Alžběta roz. Šatná z Olivetu 594; Judita roz. z Altenberga LXXXII, 593, 594; Kateřina, roz. z Holtendorfu, a Kateřina roz. z Morehendorfu 594.
 Škrle žat. 369.
 Škrovač, viz Skrovada.
 Škrvík Jiří, 1131.
 Škudra pis. 1179.
 z Škvorce Mikuláš 527.
 Škvorec praž. 200, 527, 549, 555, 767.
 Škvorecký z Klinšteina Jindřich 527.
 Šlagles (Schlagles) bud. 652.
 Šlapanice praž. 183.
 Šleglovská z Šicendorfu Anna Markéta Dorota, předtím Vithová, roz. z Vrtby 878.
 Šleglovský z Šicendorfu Jan Konrad 595; Vilém 595, 628.
 Šlechta Matěj a Vít 1045.
 Šlechta Všehrdský z Všehrd Buryan, Jeronym Jiří a Václav 595; Jaroš CXXXIX.
 Šlechtin časl. 596.
 Šlechtin ze Sezemic Jetřich 595; Jiří CXXXVII; Jan, Jiří Sigmund, Zdeněk 596; Tobiáš LXXXVII, 596.
 Šlejřřovic sirotci 1014.
 Šlejnec z Šlejnec (Schleinitz) 865; Albrecht 597, 627, 1271; Jan Jiří a Ladislav 597; Wolf Ladislav 28, 597, 797.
 Šlejnecová z Šlejnec Anna roz. z Leskovec 485; Anna roz. z Řičan 597; Anna Regina roz. z Jagehorn 597; Barbora 216; Ludmila roz. Sedlecká z Újezda 797.
 Šlejnecova z Šlejnec Voršila Jakobina Paradysová 834.
 Šley Jakub 1036.
 z Šlibic, viz Šlivský.
 Šlibovice (Slivovice) jič. 597.
 Šlibovská z Škrívan Johann Dobřenská a Helena Anna Certořská 598.
 Šlibovský (Slibovský) ze Škrívan Buryan 597, 1270.
 Šlíf hejtman XXIX.
 Šlik z Holejče Abund 314; Albin 599; Albrecht 618, 722; Ferdinand hrabě 710; Fridrich 104, 605; Hendrich (Jindřich) hrabě 160, 233, 591, 606, 678, 746, 763, 774, 783, 787, 866, 913; Hendrich Leopold CXXXVII; Hieronym 722; Jan Albin XXIX, XXXVI, 598; Joachym 524, 602; Joachym Ondřej XXXII, XXXVI, XLIV, XLVII, XLVIII, LI, LV, LVI, LXXIII, 93, 321, 339, 415, 457, 535, 602, 790; Kašpar XXIX, 605, 606; Křištof 103, 599, 600; Moric 605; Štěpán 97, 287, 625; Volf 600.
 Šliková Alžběta, roz. z Donína 606; Anna Kateřina roz. ze Smřic 71, 604; Anna Marie roz. z Švamberska 876; Anna Marie ze Suneku 710; Barbora roz. z Landšperku 605; Brigida roz. z Leisneku 599; Johanna roz. z Wildenfelsu 602; Rosina 917; Uršula Zofie, prve Žirotinová, roz. z Opperstorfu 604, 802.
 Šlikovna Anna Slavatová, předtím z Biberšteina CXI, 520, 521, 602; Anna Salomena Vchynská z Vchynic 856; Juliana Libšteinská z Kolovrat 290; Juliana Se-

- kerková z Sedčic 500; Kateřina Lidmila Dvořecká z Olšbramovic 92; Marie Sidonia hraběnka z Waldburgu 914; Maria Sidonia sv. paní z Varrensbachu 706; Sibylla Gutenšteínová 130, 131; Voršila Fictumová z Fictum 104. z Šlivic, viz Šlivský.
- z Šlivic Alžběta Zapská LXXXIII. Šlivický z Šlibic, viz Šlivský. Šlivicová Anna LXXXIII. Šlivský z Šlivic (Šlivický z Šlibic) Bohuchval a Křištof 606.
- Šloler Isaiáš 1034. Šlovice plz. 607. Šlovický (Šlovský) ze Šlovic 180; Adam, Jan Vilém, Diviš Heřman, Jan, Karel, Tobiáš a Vilém 607; Jan Vilém CXXXVIII; Vilém Karel CXLI.
- Šlovická z Šlovic Anna LXXXIII; Kateřina Bohuslavová z Hrádku 180.
- Šlunkov (Schluckenau) lit. 597, 627. Šmatlan Jeronym 1068. Šmejdyř Cimrman Tomáš 1075. Šmelterová Zuzanna 1034. Šmertoš z Ryzentalu (Schmertasch von Riesenthal) Martin 820, 984, 1009, 1036; téhož manželka Veronika a dcera Lidmila 985; Jan 986.
- Šmid Jan 1075; Řehoř 1261; Stefan 372; Václav 1131. Šmid ze Šmidbachu Augustin 575; viz též Schmid z Schmidbachu. Šmidgrabner Jiří CXXXVII; viz též Schmidtgrabner z Lusteneku. Šmidl, viz Schmiedl z Eberka. Šmidých Michal 1092. Šmíka Daniel a Diviš 1261. Šmikusy (Šmikousy, ves zaniklá) žat. 188, 189.
- Šmohař (Šmuhař) z Rochova Adam 447, 608; Brikcí 607, 622; Jan a Jobst 607; Josef 624; Martin CXXXIX.
- Šmohařová (Šmuhařová) z Rochova Lidmila roz. z Štampachu 608, 618; Markéta, prve Smrčková 559, 809.
- Šmohařova z Rochova (Šmuhařova z Hrochova) Anna Alžběta Nucul 608; Anna Marie Ruthová z Dirného 478; Kateřina Taldorfová 608.
- Šnajder (Šnejder) Jiřík a Martin 963, 1014. Šňakov (tvrz pustá, dom. Vysoké Mýto) chrud. 1155. Šnejder, viz Šnajder. Šneider (Schneider) Jiří 1006. Šnek 1165. Šnekendorf, viz Hlemýžď. Šober Křištof 494, 1032. Šober z N. Mikuláš 1114. Šobokliky (Žabokliky) žat. 246. Šofman (Safman) z Hemrlesu (Schaffmann v. Hemerles) Adam Jaroslav (Jaroslav Adam) LXVI, 608; Václav Markvart 608, 609, 1216; Vilém Petr 607; Vilém Protiva 608, 1216; Volf Křištof LXVII, 1271.
- Šochová Regina 1045. Šolc Matěj 964; Řehoř 1165. Šonov hrad. 569, 638, 681. Šonov (Šenov, Schönau) hrad. 451, 1047. Šonov (Schönan) cheb. 99. Šonov Simeon 1045. z Šonova, viz Litická a Litický. z Šonova, viz Slavkovský. Šonovský Mistr Jan 1045. Šonvald (Schönwald) lit. 676. Šopfer Wolf 964. Šopka praž. 1144. Šosendorf (Schossendorf), viz Radeč. Šotala mlýn (dom. Habry) čásl. 692. Šour Tomáš 1131. Šoustal Jiřík 1261. Špaček Matěj 1045. Špalek Jan 964. Špandel Kilian Křištof a Adam 902. Španělská infantka Isabella Clara Eugenia 735. Španělsko 740. Špaňov, viz Špaňovo (Špaňov). Špánovská Susana z Leskovec 497. Španovský z Lisova Joachym starší a Křištof 609; Joachym nejstarší 849, 1176, 1220; Joachym mladší 112, 238; Michal 238, 338; Mikuláš 238, 878; Oldřich CXL, 1222; Španovští bratři 1172. Špata Tobiáš 1131.

- Špetle z Janovic Hynek 530; Je-
třich 237, 609.
Špetle z Prudic Jan 530.
Špetlová Anna, roz. z Dubé 883.
Špicwek (Spitzweg) Sigmund Hel-
frid a manželka jeho Michalda
(Mathilda) Eusebia roz. z Valen-
tiis 594, 1022.
Špilesdorf, viz Spinnelsdorf.
Špimberk (Spiegelberg) lit. 625.
Špindler Baltasar 1027; Křištof
1199.
Špindlerová Maruše 1088.
Špingler Gabriel 964.
Špinhof (Spinnhof, Spinov) časl.
933.
Špitaler Michal 418.
Špitzgrund (Spittelgrund) bol. 69.
Šponnes (Špons, z Pones) Jan 968,
1007.
prech Václav 1093.
Springenberg plz. 129.
Springer Jiřík 1097.
Špulř z Jiter Adam CXXXVI;
Petr mladší CXL; Petr 609;
Václav, Joachym, Jan, Daniel a
Ondřej 610.
Špůšov (Spřůvová) bol. 789.
Šrajcr Jakub 964.
Šreinarová Alžběta 1177.
Šreiner (Schreiner) z Roseneku
Josef, Křištof a jeho manželka
Alžběta 610.
Šrejnerová Judita, viz Řišnická.
Šrempf Eliáš 964.
Šrepl z Šreplsberku Jan Chrys.
LXXXIX, 30, 991.
Šreter Donat 1074.
Štaf (Zlonice) praž. 838, 839.
Štáhlavce (Štáhlavice) Malé plz.
279, 280.
Štáhlavy plz. CL, 279.
Štajman (Steiman, Stejman) Ondřej
Mistr XXXIII, LVII, 1007, 1036.
Štampach ze Štampachu (Steinbach,
Steinwach z Steinbachu) Abra-
ham CXXXVI; Adam 620, 1263;
Adam Gotthard 611, 820; Al-
brecht CXXXVI; Asman 620;
Asman (Erasmus) starší 246, 611,
613; Brikci CXXXVII; Engel-
hart 612, 820, 824; Engelhart
Vilém 612; Erazym Jaroslav 625;
Ferdinand CXXXVII; Fridrich
613, 821; Jan 200, 263, 614, 625;
Jan starší 613; Jan Adam 626;
Jan Albrecht 262; Jan Asman
612, 620; Jan Jindřich 615, 617,
618, 621, 623, 821, 1271; Jan Jiří
619, 1153; Jan Linhart (Reinhart)
1271; Jan Reichart (Reinhart,
Linhart) CXXXIX, 618, 619, 622,
1271; Jan Rudolf 618; Jan Sebe-
stian 613; Jaroslav 626; Jaroslav
Volf 619, 620; Jindřich 619, 620,
1263; Jindřich Fridrich 623; Jiří
CXXXVII, 1263; Křištof 624;
Křištof Abraham 620; Křištof
Martin a Křištof Matyáš 612;
Linhart 615, 617, 618, 621, 622;
Linhart Zdislav 618; Matyáš
starší 615, 618, 619; Matyáš
mladší CXXXIX, 615, 618, 621,
623; Ondřej 626; Václav starší
XXXI, LXIX, 624, 625, 821; Vá-
clav mladší LXVII, 619, 620,
625; Václav 620, 624; Vilém 626,
1263; Wolfgang 621; Zdislav
619.
z Štampachu bratři 724.
Štampachová z Štampachu Barbora,
roz. z Malešic a Poutnova 625;
Dorota na Kácově LXXXIII;
Eleonora Barbora roz. Fictumova
z Nového Šumburku 618; Eva,
potom hraběnka z Solms, roz.
Malovcova 613; Eva roz. Seker-
kova z Sedčic 315, 619, 622;
Eva z Reichu 616; Maryanna
LXXXIV; Polyxena roz. Male-
šická z Poutnova, potom Chlum-
čanská 626; Sabina (chybně Cet-
trchová) roz. z Solhanzu 621,
1026.
z Štampachu Alžběta Mírešovská
618; Alžběta Měrníková 623;
Alžběta Roupovcová z Roupova
465; Anna Mirkovská z Tropčic
625; Anna Majdalena Bossinová
619; Estera Kelblová, potom Ra-
šínová XCVII, 262, 457; Lidmila
Šmohařová 608, 618, 624; Lid-
mila Vřesovcová 616; Marie
Sekerková z Sedčic 502; Marie
a Majdalena 621.
Štandorf, viz Steindörfel.
Štang Jakub 964, 974.
Štangová Anna 974; Estera 1034.
Štanhof (Steinhof) dvůr poplužní
čeb. 99.
Štansdorf, viz Štensdorf.

- Štark (Štork) Albrecht a matka jeho Barbora 986.
 Štark Lorenc 1009.
 Štaršedl (Starschedl) ze Štaršedl Jetřich 626, 794, 798, 808; Otto 597, 626; Kristian 627.
 Štaršedlová z Štaršedl Marie Alžběta, roz. Hartýšova (Hartič), a Anna Barbora Alžběta Kitscheřová z Kirbigsdorfu 627.
 Štaud Valentýn 1097.
 Štabnice (Stömnitz) bud. 655.
 Štecl (Stičl) časl. 697.
 Štědrá (Štědré) cheb. 278.
 Štědřík (Štědřík) praž. 945.
 Štefek z Koloděj Štefan 629; Tobiáš XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 628, 947, 955, 1109; téhož syn Tobiáš 629, 630, 821, 1036.
 Štefková z Koloděj Anna, prve Pražáková, z Jindřic, 629; Kateřina 629; Štefkova Lidmila Seltenšlagová 629.
 Štěchovice praž. 172.
 Šteiman (Šejman), viz Štajman.
 Šteinekerová z N. LXXXIV. z Šteinsdorfu, viz Štensdorfar.
 Štěkeň (Štěkna) pís. XVIII, 352. z Štěkně, viz Olbram.
 z Štěkře, viz Šindel.
 Štelcer Josef 1131.
 Štembera Václav 1023.
 Štempl Jiří 1209.
 Štensdorfar z Štensdorfu (Štansdorfar, Steinsdorfer) Abraham 288, 630, 633, 1083; Anselm 614, 630; Florian 631, 633, 821; Jan Adam 1271; Jan Křiřtof 631, 635; Jiří Fridrich 630, 633; Joachym CXXXIX; Joachym Jindřich 631; Kašpar 633; Linhart Vilém 632, 633; Volf Adam 631, 633, 646, 821.
 Štensdorfarová z Štensdorfu Kateřina, roz. Varkočovna z Nobčic 631; Markéta roz. Širntygarovna 632.
 z Štensdorfu Dorota Kateřina Schierstabcová 632; Anna Marie Salomena Štolcová, potom Hofeřová 632, 635.
 z Štensdorfu, viz též z Štansdorfu.
 Štěpanice jič. 536, 803.
 Štěpanice (hoření a doleni) jič. 766, 793, 926.
 Štěpanov (Štěpánovice) bud. 657.
 Štěpánov časl. 440, 692, chrud. 572, 894, táb. 65.
 Štěpanovice (Štěpánov) bud. 657.
 Štěpánovice bol. 531, 532, plz. 1104.
 Štěpanovsko chrud. 461.
 Štěrbice (Štrbice) lit. 859.
 Štěrboholy praž. 950.
 Šterbová Regina 1200.
 Šternberk (Sternberg).táb. CXLIX. z Šternberka, viz z Šternberka.
 Štětice pís. 1179, 1183.
 Štětin (ves zaniklá) chrud. 1069, pís. 1195.
 Štětin (Stettin) v Pomořanech 740.
 Štětka Pavel 1045.
 Štětková Lyda 1045.
 Štětkovice (Stutkovice) táb. 482, 493.
 Štěžerky, viz Štěžerky.
 Štěžery, viz Štěžery.
 Štiberová Kateřina 1034.
 Štidla jič. 721, 774.
 Štichovice (Štěchowic) plz. 467.
 Štikov (Stikov) jič. 137.
 Štiková (Stiková) časl. 699.
 Štiková Anna Marie roz. Plesova z Sloupna 437.
 Štiping Cyrus 1007.
 Štipoklasy časl. 169.
 Štiptouň (Štiptoň) bud. 652.
 Štířin praž. CXLIX.
 Štířin, viz Štirn.
 Štítary plz. 130.
 Štítary (ves zaniklá) jič. 546.
 Štítkov pís. 154.
 Štítovo plz. 253.
 Štoček (tvrzka) pís. 408.
 Štoček Pavel a Natanael 1023.
 Štof Křiřtof 964.
 Štokov (Stockau) cheb. 206.
 ze Štokova Ludvik Arn. 510.
 Štoky, viz Stoky.
 Štole z Gostomky (Stolz von Simsdorf) Adam 634; Mikuláš starší

- LVII, LVIII, 399, 634, 635; Jan Jindřich 1271; Jiří Adam 636, 821.
- Štolcová z Gostomky, roz. z Stensdorfu Anna Marie Salomena, potom Hoferová 632, 635.
- Štolcar Nikodem 964.
- Štomíř (Stojmíř, Stolmíř) praž. 1042.
- Štoploch Balcar 1131.
- Štork, viz Štark.
- Štork (Stark) Albrecht 310; Melichar 964.
- Štos sv. pán z Kouonic Jiří Jaroslav, Jan Jiří, Adam Mikuláš, Otto Jindřich, Budivoj a Jan Arnošt 636; Vilém, Sigmund Zdeněk, Fridrich, Jan Jiří, Vilém Kunrat a Rudolf 637; Jan Arnošt a Adam Mikuláš 293; Jan Jiří 1271; Jaroslav 801; Jindřich Otto 797; Vilém 289.
- Štosová z Kouonic Alžběta roz. Miřkowská 785, 797; Kateřina roz. z Certorej, potom Berková 637; Majdalena roz. Boryňová 801, 805; Susanna 865.
- Štosovna z Kouonic Kateřina LXXXIV, LXXXV, 292, 636, 855; Salomena Lokšanová 292, 636.
- Štrauch z Chlumku Jan 637.
- Štroser Kašpar 964.
- Štubenberger (Štumberger) sv. pán z Štubenberku Rudolf XLI, 44, 540, 637, 1158; Jiří a Volf 638.
- Štubenberková Justina roz. z Celynyku LXXXIV, 638, 1158; Markéta LXXXIV.
- Štubík z Kynygšteina (Štubík von Königstein) Petr 638; Matyáš, Jiří, Tobiaš, Fridrich a Samuel 639.
- Štumberger z Štumberku, viz Štubenberger.
- Šturm Jan 640, 1145; téhož dcery Alžběta Eslingarová z Kasurydu a Anna 640.
- Štůrem (Šturm) z Hiršfeldu Joachym šťastný 474, 639.
- Štůrmová z Hiršfeldu Majdalena roz. z Vrchoviš 641.
- Štvárov (Švárov, ves zaniklá) čásl. 690.
- Štveřín (Štřeřín) bol. 534, 780.
- Štyblern (Stieblern) bud. 655.
- Štyrkolský (Čtyrkolský) Daniel 1120.
- Šubrt, dvůr poplužní (dom. Hanenštejn) cheb. 606.
- Šubrtovice (ves zašlá, snad Schumburg) bol. 534, 805.
- Šud Šimon 1165.
- Šud z Semanína Václav 1166.
- Šule Jiří 968; Tomáš 964.
- Šule Vosecký (Schulz Vesecký z Vesece) Křištof 642; Michal XXV, 641, 683, 821, 853, 996, 1034.
- Šuller Isaiáš 251, 1023.
- Šultys z Felsdorfu Jan starší XXXII, XXXVIII, XLV, XLVI, LII, LV, LVI, 642, 1063, 1066; Mikuláš 644, 645, 1110; Jan, Jiří, Karel a Bohulav 644, 645; Jan Jiří 645.
- Šultysová z Felsdorfu Alžběta, dříve Čechtická z Kranichfeldu, roz. Holoubkova 644; Salomena (Matraska) 645.
- Šultysova z Felsdorfu Alžběta Hoffmannová Třebická, Justina, Dorothea a Rozína 645; Anna, Alžběta, Kateřina, Justina a Kateřina 645.
- Šuman Fridrich 1074, 1075.
- Šumberk (Sonnberg) bud. 655.
- Šumburk Nový (Neu-Schönburg) žat. 104.
- Šumburk (Schumburg) bol. 776.
- z Šumburka Barbora, viz Berková 114.
- Šumfeld (Schönfeld) čásl. 933.
- Šumpele Jan 1094.
- Šurer z Waldheimu Pavel 100.
- Šust Viktorýn 1094.
- Šuster z Goldburgu Jan 964.
- Šváb Michal 729.
- Švab (Schwaeb) Šimon 582.
- Švab (Schwab) z Chvatliny Baltasar 1271; Burian a Reinhard Gottfried 646; Fridrich a Hynek CXXXVII; Jan Moric, Sigmund a Mikuláš 1149; Kašpar XXXIV; Jan Baltasar a jeho děti Volf Adam, Jan Arnošt a Ludmila 507.
- Švábova z Chvatliny Ludmila Sezimová 507.
- Švamberg dvůr poplužní bud. 657.

- z Švamberka páni 589; Adam CXXXVI, 14, 101, 659, 664; Hendrich starší 1179; Jan Fridrich 305, 646; Jan Jiří 101, 615, 649, 651, 655, 659, 661; Jan Vilém 487, 661, 1179, 1184; Jiří Ehrenreich 649, 661; Křištof 152, 336, 533, 647, 649; Petr XVIII, XXI, XLI, 164, 408, 417, 646, 651, 655, 659, 662, 900, 1210.
- Švamberková z Švamberka Alžběta roz. Mirkova z Solopisk 373; Alžběta roz. z Felzu 101, 660; Anna Maximiliana roz. z Oppertorfu LXXXII, 662, 946; Johanna roz. Trčková z Lípy 684, 712; Kryselda, potom Berková z Dubé, roz. z Lobkovic 14; Marie Majdalena roz. z Donína 1215.
- z Švamberka šlechtična LXXXIV; Anna Ensebia hraběnka z Harrachu 661; Anna Marie Šliková a Salomena Viršperková z Viršperka 876; Františka Polyxena hraběnka z Paarů 661; Kateřina Sibylla Gutenštejnová LXXXIV, 129; Maximiliana Eleonora hraběnka z Kufšteina 661; Potenciana CXL.
- Švant (Schwandt) cheb. 600.
- Švantl ze Střebaska Sigmund XXXIII, 664.
- Švarc Adam CXIII.
- z Švarcbachu, viz Hagen a Švarcbart.
- Švarcbart ze Švarcbachu Linhart 167.
- z Švarepachu, viz Hok.
- Švarov (Štvarov) časl. 690.
- Švédský král Gustav Adolf 454, 740.
- Švehla Jan XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVI, 996, 1268.
- Švejcar Pavel 964.
- Švelba Šimon 1040.
- Švenda ze Švendy Jan Julius 665, 807; Julius 665.
- Švendová z Švendy Agatha, roz. Rennerova z Almendinku LXXXIII, 665; dcera její Žofie 665.
- Švengfeld Daniel 1131.
- Švihov (ves zašlá) bol. 18, 782.
- Švihov (Schmihof) žat. 284.
- Švihovský sv. pán z Ryzmberka a z Švihova Ferdinand 668; Ferdinand Karel LXVI, 665; Fridrich XXXIII, 450, 608, 667, 668, 669, 1188; Jan 899; Karel a Theobald 666, 668; Petr 667; Petr Vok 686, 686.
- Švihovská z Ryzmberka Alžběta Polyxena roz. Žerotínova 786; Johanna roz. z Sloupna, potom Střelová z Rokyc 571, 667; Johanka roz. Švihovská 338, 668; Markéta roz. Krajířova z Krajku 159.
- Švihovská z Ryzmberka Alena (Helena) Roupovcová LXXXII, 471; Eva 270, 450, 667; Johanka Švihovská 338, 668.
- Švík vladýka z Lukonos Daniel 669, 821, 996, 1036; Jan 669, 821, 996, 1034, 1036; Matouš 670, 996, 1034.
- Švíková z Lukonos Anna roz. z Popic 669; Alžběta roz. z Padařova 670.
- Švolba Václav 1069.
- Švorec Adam 966.
- Taafe Patricius 754.
- Tába Petr 968, 997, 1036.
- Tábor bol. 807.
- Tábor (Hradiště Hory Tábor) táb. CI, 459, 489, 848, 877, 891, 1175, 1219—1232.
- Táborská Zuzanna 1261.
- Táborský Daniel 1165; Mikuláš 1093; Václav 1038.
- Tačler Alexander 1036.
- Tahlo z Horšteina Severýn 111, 288, 590, 629, 630, 662, 936.
- Tachau, viz Tachov.
- Tachovice praž. XXIII.
- Tachov (Tacha) bol. 17, 781.
- Tachov bol. 535.
- Tachov (Tachau) cheb. XCIX. CI. 1232—1238.
- Taig Jeremiáš 459.
- Tajanov dvůr plz. 1104.
- Tajn z Tajna (z Teyna) Přibík 419; viz též Tejn z Teyna.
- Tajná (Tejná, Thein) bol. 18, 782.
- Tajnec, viz Týnec.
- Takonin táb. 854.
- Talacko z Ještětic Hynek starší. Hynek mladší a Jan Jiří 670; Jan CXXXIX; Jan Václav a Jindřich nejstarší 671; Mikuláš 410, 671; Mikuláš mladší a Václav šťastný 671; Vilém 670, 672.

- Talacková z Ještětic Kateřina,
 Mandalena, Marie a Veronika
 LXXXIV; Sidonia Žofie 936.
 Taldorfová Kateřina roz. Šmoha-
 řova z Rochova 608.
 z Talechova Jan 1067.
 z Talmberka Fridrich XXXIV,
 XXXVI, LXI, LXXVII, XCV,
 CXXIX, 32, 62, 87, 208, 672,
 897, 1183; Jan starší XXXIII,
 152, 153, 1271; Jan mladší 207;
 Jan 438, 531, 672; Jiří XXXIII,
 672, 894, 1271; Rudolf František
 207; Vilém Jankovský 672; Vi-
 lém Václav 488.
 Talmberková z Talmberka Eliška
 roz. z Lobkovic 672; Markéta
 roz. Trčkovna z Lipy 75, 187.
 z Talmberka Regina Hodějovská
 z Hodějova 154.
 Tamcha (Tamchýna) z Doubravice
 Krištof 673.
 z Tamfeldu, viz Cukr.
 Tample jič. 536, 778.
 Tandl z Pžal Petr CXL.
 z Tangeperku (Tannenberg), viz
 Kukla.
 Tanner (Thanner, Danner) Jan Kri-
 štof 673, 821, 1082.
 Tannerova Brigita Bodenová z Ren-
 ten 724.
 Tanzer Lukáš 964.
 Tarnavanský (Trnovanský) z Vo-
 řešan Lukáš 1271.
 Tarník Jan 1097.
 Taschner Ondřej 1102.
 Taschwitz, viz Dašvice.
 Tašov lit. 857, 859, 866.
 Tašvice (Tašovice) cheb. 99.
 Táta Václav 1014.
 Tatauš Zdeněk CXLI.
 Tatce (Tatyce) časl. 705, 924.
 Tatek Adam 1023.
 z Tatic, viz Frodl.
 Tatenice (Statenice, Stativnice)
 praž. 32.
 Tatinná (Tatěna) plz. 358.
 Tatinná (Tatinné) žat. 194.
 Tatobity jič. 531, 534.
 Tutrovice (Tatrvíce, Dotterwies)
 cheb. 1136.
 Tatyce, viz Tatce.
 Taur, viz z Tovar.
 Taurovej (Tourové) pís. 1195.
 Taus, viz Domažlice.
 Tausinger z N. Jan Krištof 673.
 Taušel Valentýn 1131.
 Tavigni, plukovník, 753.
 Tavaloky (ves zaniklá) chrud. 522.
 de Taxis Bordogni Jan Walter 118.
 z Taxis Gerhard 249, 388, 551, 744,
 806.
 Tavn (Týn) bol. 532.
 Tažovice pís. 852.
 Těčíněves (Tetschendorf) lit. 505.
 z Tedražic Markolt Diviš CXXXVII;
 viz též Markolt.
 Tedražice pís. 422.
 Tehov praž. 526, táb. 207.
 Tehovec praž. 526.
 Tehovice praž. 527.
 Těchařovice pís. 647.
 z Těchenic (z Těchnic) Jiří Matyáš
 673, 821.
 Těchlovice (Tuchlovice) praž. 1206.
 Těchlovice hrad. 1071, lit. 53, plz.
 1212.
 Těchobuz táb. LXXXIV.
 Těchobuzice lit. 913.
 Těchonice plz. 668.
 Těchoraz táb. 485.
 Tejn nad Vltavou, viz Týn.
 Tejn z Tejna (Thein) Jan Jindřich
 674; Krištof Jindřich 674, 821;
 viz též Tajn z Tajna.
 Tejná, viz Tajná.
 Teindles (Doudleby) bnd. 657.
 Teinic, viz Týn a Týnec.
 Teischow, viz Tejšov.
 Tejnek (Týnec) pís. 666.
 Tejnek (Týnec, ves zaniklá) praž.
 703, 704, 705.
 Tejnek (Týnec, Tenzel) dolní lit.
 866.
 Tejnek (Týnec) hoření lit. 864, 866.
 Tejnecký Martin 215.
 Tejnský z Tejnce (Týnský z Týnce)
 Jan Sigmund 674.
 Tejprecht, viz Teyprecht.
 Tejšovice (Týřovice) pís. 666, 668.
 Tejšovská z Ensidle Dorota
 LXXXIII.
 Tejšovský z Ensidle Adam Jindřich
 674, 821; Jindřich Jakub XLI.
 LXVII, CXXXVIII, 674; Jan
 Heinrich CXXXVIII.
 Tejšov (Theisau, Teischow) cheb.
 600.
 Tektander Martin a Salomena 984.
 Telce (Telče, Teletz) žat. 466, 767.
 Telcov (Tölsch) žat. 104.
 Teleef chrud. 1191.
 Teleč (Telč) cheb. 630.
 Teleč (Telčí, Telice, Teltsch) plz.
 359.
 Telečková Kateřina 1015.

- Telečková (Talacková) Marie
 LXXXIV.
 Teletín táb. 153.
 Teličí, viz Teleč.
 Teller Mikuláš 1131.
 Telnice lit. 261.
 Teltsch, viz Teleč.
 Temechov (ves zaniklá) časl. 222.
 Temelín bud. 293.
 Temelínec (Temelnice) bud. 351.
 Témice táb. 850.
 Těmin Adam CXXXVI.
 Těminová Johanna 340.
 Teml Rehoř a Eva 1219.
 Tendler z Baldova Prokop 141.
 Tengnagl z Kampu, viz Gansneb.
 Tengnaglová Alžběta Františka roz.
 Beřkovská 21.
 Těňovice plz. 252.
 Tenzel, viz Tejnec dolní a horní.
 Tépeřc bol. 534, 805.
 Teplá cheb. CL.
 Teplá lit. 196.
 Teplice lit. 763, 859, 860, 861, 863.
 Teplice hořejší (Ober-Weckelsdorf)
 hrad. 77.
 Teplice dolejší (Unter-Weckels-
 dorf) hrad. 134, 1265.
 Teplitzhoř, viz Topolany.
 Těptín praž. 151.
 Terešov praž. 22.
 z Terešova, viz Kořenský.
 Termesify (Termeshof) časl. 121.
 Tesák Jan 1261.
 Tesař Kašpar 1165; Michal 1131.
 Teschau, viz Těšov.
 Teschwitz, viz Těšvice.
 Těšenov Nový táb. 485.
 Těšetice cheb. 99.
 Těšetín (Těšetiny) plz. 499.
 z Těšetina, viz Korálek.
 Těšín (Těšínov) pís. 1178, 1184.
 Těšínov bud. 652.
 Těšínský Fridrich 1094; Jan 1055;
 Šimon 1077.
 Těškovice časl. 20, 21, 340.
 Těšky dvůr poplužní (dom. Nové
 Hradý) bud. 653.
 Těšňov bol. 14, 775.
 Těšňov (dvůr blíž Bradlec) bol.
 883.
 Těšov (Teschau) cheb. 332.
 Těšov pís. 1217.
 Těšvice (Těšovice, Teschwitz) cheb.
 600.
 Tetaur z Tetova Lev a Fridrich 61.
 Tětětice plz. 1104, 1105, 1106.
 Tětín (ves zašlá) jič. 592, 792.
 z Tetova Majdalena Hložková 146.
 z Tetova, viz Tetaur a Vchynský.
 Tetschendorf, viz Těčiněves.
 Teufel Jan starší 1152, 1153; Mar-
 tin 1009, 1013; Matouš 1131; Vi-
 lém 1152.
 Teuflová 1009.
 von Teufel Wolf Matyáš 748, 751,
 762.
 Teufel z Zeilbergu, viz Teyfl z Ceyl-
 berku.
 Teuflova Dorota z Zeilbergu 266.
 Teyfl z Ceylberku a Hollenšteina
 (Teufel v. Zeilberg) Tomáš Fer-
 dinand 520, 937; Tomáš 675, 987.
 Teyfllová z Ceylberku Estera, roz.
 z Streitenfeldu, a její dcery Lu-
 mila Kateřina a Dorota 675.
 Teyn Přibík 845.
 Teynec (Týnec) plz. CL.
 Teyprecht (Tejprecht) z Prechtyn-
 ku Melichar XXXII, XLVI, LI,
 LVIII, 466, 676, 955.
 Těžáků dvůr (dom. Nové Hradý)
 bud. 652.
 Tham ze Sebottendorfu Jan 676;
 Abraham 677.
 Thamová z Sebottendorfu Dorota,
 potom Solhauzová, roz. z Herms-
 dorfu 677.
 Theindorf, viz Týmova.
 Theisau, viz Tejšov.
 Theofil (Trofil) Eliáš 968.
 Thierbach, viz Tírbach.
 Thobaeus Ondřej 1165.
 z Thunu hrabě 1198; Guibald 189;
 Jan Sigmund 132; Křištof Ši-
 mon CXXVIII, 52, 53, 55, 58,
 104, 114, 120, 189, 314, 623, 769,
 945; Sigmund 69; Šimon 303.
 z Thunu hraběnka Markéta Anna
 550.
 Thurm-Planles, viz Pláně věžovaté.
 Tiefenbach cheb. 1168.
 Tiefenbach (Hluboká) žat. 943.
 Tiefenbach dolní a horní cheb.
 1207.
 z Tiefenbachu Rudolf 383, 550, 553,
 778, 1114.
 z Tiefenbachu Marie Eva Alžběta
 550; Zuzanna Alžběta hraběnka
 z Turnu 722.
 Tiefendorf lit. 775.
 Tiefenlohe cheb. 97.
 z Tiefenthalu Anna Kronenperkrovi
 309.
 Tiesl, viz Týzl.
 Tihava, viz Mtihava.

- Tichá bud. 653.
 Tichava Jeremiáš 1200.
 Tichý Jakub 1023; Jan 1095, 1110, 1261; Matouš 1045, 1200; Petr 1165; Václav 1093.
 Tíkov jič. 779.
 Tillisch, viz Dělonš.
 z Tilly hrabě Jan 420, 421, 736, 737, 740, 1117, 1189, 1190, 1233.
 Timákov plz. 1202.
 Tipessenreuth cheb. 678.
 Tírbach (Thierbach, Dürrbach) cheb. 97.
 Tirna, viz Trnová.
 Tíršová Anna 1024.
 Tis časl. 692, hrad. 682.
 Tis (Tyss) cheb. 288.
 Tisem táb. 151.
 Tischau, viz Mstišov.
 Tismice praž. 1041.
 Tisomnice táb. 146, 650.
 Tisoničky (ves zašlá) táb. 650.
 Tisov (Tysov) cheb. 589, 1235.
 Tisová chrud. 1155.
 Tisová (Tissa) cheb. 275.
 Tisová cheb. 448.
 Tisová (ves zaniklá) táb. 1222.
 Tissa, viz Tisová.
 Tišňovský Jan 1036.
 Tišov (Tischau), viz Mstišov.
 Tkadlec Matouš 1024.
 Tkalcovská 1045.
 Tlačík Bartoloměj 964.
 Tlanka Jan 1093.
 Tloskov táb. 155.
 Tloukov časl. 1098.
 Tlučeň časl. 186, lit. 1116.
 Tlučná plz. 357, 358.
 Tluksa z Mečkova Hynek CXXXVII.
 Tluksa, viz Vrabský z Vrabí.
 Tlumačovo (Tlumačov) plz. 1056.
 Tlustec (Tölzelsdorf) bol. 83, 766, 807.
 Tlustice praž. 487.
 Tlustovouay praž. 704, 705.
 Tmaň (okr. Beroun) praž. 716.
 Tmaň (okr. Slané) praž. 505, 507.
 Tobolař Jan Gebhart 964.
 Tobolecius Jan 1074, 1075.
 Tocov žat. 599.
 Točník plz. 1104, 1105.
 Točník praž. CXLIX.
 Točník z Křimic Purkhart 677.
 Tod Kašpar a Mikuláš 1138.
 Todně bud. 653.
 Todt z Kamenice Jeronym 1097.
 Tochovice pís. 334.
 Tolbach Nový (Tolbach) bol. 83, 766, 807.
 Tollendorf (Tollenstein, Tolnstein) lit. 865.
 Tollenstein, viz Tolnstein a Tollen-dorf.
 Tolnstein (Tollenstein) lit. 857, 865.
 z Tolletu, viz Jörger.
 Töltsch, viz Telcov.
 Tolzbach, viz Tolbach.
 Tölzelsdorf, viz Tlustec.
 Tomačín (Tomitschan, Domašín) žat. 104, 509.
 Tomaschka Zachariáš 1103.
 Sv. Tomáše klášter v Praze 165; viz též Klášter sv. Tomáše.
 Tomášův Tobiáš 1097.
 Tomek z Čejkova Jindřich a Jindřich Václav 677.
 Tomice časl. 58, 497, 905.
 Tomiček Daniel 1069.
 Tomičková Dorota 1048.
 Tomitschan (Domašín), viz Toma-čin.
 Tonabice, viz Donawitz.
 Tonikl z Frošhamru Jan Jiří 677.
 Tonnerová Krystina 987.
 Topélec pís. 650.
 Topinkova z Kvelbrunu (Quell-brunn) Kateřina Ammonová 403.
 Topolany (ves zašlá, nyní dvůr Teplitzhof) žat. 86.
 Topoly chrud. 1088.
 Töppelcs cheb 1207.
 Töschchen, viz Dešno.
 Toskanští princové František a Ma-tyáš 748.
 Tošov hrad. 682.
 Touchofiny lit. 911.
 Touchovice žat. 910.
 Tourové, viz Taurovej.
 z Toušic, viz Trmal.
 Toušice, viz Toužice.
 Touškov Bílý (Touškov nade Mži, Weiss-Tuschkau) plz. 357, 358.
 Touškovský Ondřej 676.
 Toužetín žat. 169, 193.
 Toužice (Toušice) časl. 1111.
 Toužimská Johanna 1040.
 Toužimský Jan 964.
 Tovačovský Jan 1193.
 z Tovar (Taur) Jindřich 673.
 Tožice táb. 151.
 Trabschitz, viz Travčice.
 Trachenberk v Slezsku 760.
 z Trachenburku, viz Kurzbach.
 Trapp Ondřej 1083.
 Trapolín Tomáš 969.

- Traptík Matouš 1093.
 Trautenau, viz Trutnov.
 Trautenberg Jič. 1239.
 z Trautenberg Jiří 677; Jan Ondřej, Sigmund Abraham, Štěpán Oldřich a Volf Adam 678; Jiří Křištof 678, 821; Barbora roz. z Waldenfelsu 678; Dorota Magová 276; Volpra Habesperkerová 1265.
 z Trautmansdorfu hrabě Maximilian 69, 70, 276, 310, 331, 589, 711, 737, 873, 938, 1059; Rudolf Vilém 778.
 Trautson Pavel XXIII.
 Travčice (Trabschitz) lit. 470, 866.
 Travné (Travniny) chrud. 560.
 Trávníček (Trávnice) bol. 537, 780.
 Trávníky Malé (při Hradci Králové) hrad. 1075.
 Travniny, viz Travné.
 Trčka z Lípy hrabě Adam Erdman 546, 638, 642, 678—684, 686, 705, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 764, 855, 860, 1034, 1158, 1162; Jan 683; Jan starší 1098; Jan Jaroslav 683; Jan Rudolf hrabě XXXIII, 210, 292, 324, 343, 347, 361, 454, 536, 543, 596, 641, 678, 683, 684—714, 723, 759, 760, 762, 763, 764, 783, 800, 924, 1053, 1271; Jaroslav 529; Křištof Jaroslav 639, 1098; Mikuláš 529, 1171; Vilém 461, 789, 1098, 1171; bratři Trčkové z Lípy 1050.
 Trčková z Lípy Barbora roz. z Biberšteina 789; Maria Majdalena roz. z Lobkovic LXXXIV, CXXVII, 29, 41, 43, 76, 116, 222, 232, 292, 295, 313, 326, 401, 412, 413, 414, 467, 478, 496, 529, 546, 565, 576, 638, 639, 680, 684, 690, 699, 705, 723, 769, 779, 783, 787, 795, 833, 837, 855, 885, 941, 1051, 1070, 1298; Maximiliana roz. z Harrachu 679, 682, 685.
 Trčkovna z Lípy Alžběta, hraběnka Vchynská, potom Hodičová 684, 687, 869; Johanna Švamberková 684, 712; Marie Isabella 684; Markéta Talmberková 75, 187; Veronyka Waldšteinová LXXXIV.
 Trefný Matěj 995, 1032.
 Trejtlarová z Krošvic Anna 1024, 1131.
 Trejtlarova z Krošvic Ludmila Zuzanna Orsinová 1024.
 Trejtlarová Krystýna 1132.
 Tremošnice časl. 461, 462.
 Trenčín bol. 843.
 Trentin Antonín 985.
 Trentýn Michal 1015.
 Tretscher Adam 1209.
 Tretscher z Steinbachu (ze Steinberga) Jan 264.
 Trhanov plz. 1056, 1059.
 Trhlava (ves pustá, zaniklá) žat. 1139, 1141.
 Trhonice (Drhonice) chrud. 1191.
 Triebshic, viz Třebušice.
 Trischklob (Driaggloben), viz Trískolupy.
 Trmal z Toušic Heřman 715; Jan 76, 717; Jan Václav 403, 717; Mikuláš 715, 716, 717; Václav LXVII, 715, 717; Vratislav 716, 717; Vilém 716; Zdeněk LXVII, 716, 717; Zdeněk Rudolf 715, 716.
 Trmalová z Toušic Anna Marie roz. z Chýš a Egerberga 715.
 Trmice Dolní (Unter-Türmic) lit. 54, 814.
 Trmice Horní lit. 297.
 Trmová (Dürmaul) žat. 599.
 Trnava hrad. 1071.
 Trnka Daniel 1092; Jakub 1034.
 Trnov hrad. 682.
 Trnová bol. 18, 782, lit. 931, plz. 358.
 Trnová (Tirna) cheb. 275.
 Trnovanský (Tarnavanský) z Vořešan Lukáš 1271.
 Trnovany (Durnaw, Turnaw) lit. 862, 863.
 Trnovany lit. 469, 764, 790, 913, žat. 181, 1254.
 Trober Matyáš 56.
 Trocer Jan 1037.
 Trofil, viz Theofil.
 Troill (Troilla) Mikuláš 1141.
 Troilla, viz Haiochoran.
 Trojan Daniel 1261; Václav 1165.
 Trojovice chrud. 280.
 Trokavec plz. 126.
 z Tropčic, viz Miřkovský.
 Tropel (Trupel) Jan 1135.
 Troeschig, viz Strážky.
 Trosky bol. 531, 535, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 789.
 Troskovec Matěj 1048.
 Troskovice bol. 535, 776.
 Troskovský Mikuláš 1031.
 Trossau (Drosav) cheb. 98.
 Trotina Jič. 801, 836.

- Trotinka jič. 804, 836.
 Troudelin Jiří 968.
 Trousil Adam 1045; Jan 1094.
 Trouškovice, viz Droužkovice.
 Trpičovice (na Moravě) kr. Znoj. 213.
 Trpík chrud. 195.
 Trpín (Třepín) chrud. 281.
 Trpišty plz. CL.
 Trpišov chrud. 254, 1089.
 Trpišovice časl. 70%.
 Trpoměchy praž. 1205.
 Trstenice (Neudorf) cheb. 590.
 Tršovice (Držovice, Trschowic, Tirschowic) lit. 913.
 Trubač Jan a Pavel 1200.
 Trubějov hrad. 530.
 Trübenwasser (Kalná Voda) jič. 938, 1239.
 Truhlář Jiřík 1110.
 Trupčice, viz Strupčice.
 Trupel Jan 1132.
 Trupel (Tropel) Jan 1135.
 Truplovský 1141.
 Trusnice (Truzenice, Druzenc, Trusenz) žat. 160.
 Truskavná praž. 428.
 Truskovice (Struskovice) pís. 6, 351, 654, 1248.
 Trusnov chrud. 1155.
 Trutnov jič. CI, 708, 1238—1240.
 Truzenice, viz Trusenice.
 z Tryskovic, viz Strnad.
 Třebčice žat. 86.
 Třebčice, viz Třebošice Německé.
 Třebec (ves zaniklá) bud. 411.
 Třeběčice, viz Třebešice.
 Třebchovice (Hohenbruck) hrad. 682.
 Třebchovská Anna 1075.
 Třebchovský Pavel 1097.
 Třebějčina, viz Střebejčiny.
 Třebel cheb. CL.
 Třebelice (Střebelice, ves zaniklá, nyní samota) časl. 222.
 Třebenice lit. 91, 1119.
 Třeběš hrad 1071.
 Třeběšice táb. 822, 853, 854.
 Třeběšice (Třebešice) časl. 343, 702, 1066.
 Třeběšov hrad. 679.
 Třeběšov Malý a Velký hrad. 531, 546, 553, 680.
 Třebetic Deutsch-, viz Třebošice Německé.
 Třebětín časl. 41, 688.
 Třebětín Malý a Velký, viz Střebejčiny.
 Třebiblice hořejní (Třebivlice, Ober-Třiblic) lit. 235, 286, 419, 817.
 Třebický, viz Hoffman.
 Třebický Samuel a Kateřina 1231, 1275.
 Třebičko bud. 411, 652.
 Třebihošť jič. 801, 836, 927.
 Třebín bud. XVIII, 311, 841, lit. 505.
 Třebišov plz. 1105.
 Třebivlice hoření, viz Třebiblice.
 Třebivlice dolejší (Unter-Třiblic) lit. 726.
 Třebkov (Třepkov) pís. 149, 1179.
 Třebnice plz. 330, táb. 493.
 Třebnouševs (Třeboučevs, Třebmešovs Hrubá, Gross-Třebesna) jič. 50, 765, 766, 799, 939.
 Třebohostice (Třebošice) praž. 515.
 Třebohutice (Třeboutice) lit. 866, 1118.
 Třebomyslice pís. 38.
 Třeboň bud. 656, 659.
 Třebonín (Střebonín) časl. 343, 702, 1063.
 Třeboradice (Třeboradice) praž. 833.
 Třeborovice (Třeboradice) praž. 941.
 Třebošice Německé (Třebčice, Dřebšice, Deutsch-Třebetic) žat. 727.
 Třebošice (Třebušice) žat. 1254.
 Třebošice (Třebušice) Vysoké žat. 620.
 Třebošnice (dvůr poplužní) praž. 502.
 Třebotov praž. 322.
 Třebotovice (Třebotová Hora) bud. 350.
 Třeboučevs, viz Třebnouševs.
 Třeboutice (Třebohutice) lit. 866, 1118.
 Třebová Česká chrud. 195.
 Třebová Dlouhá chrud. 196.
 Třebovětice jič. 763, 764, 779, 780, 925.
 Třebovice chrud. 195.
 Třebovle (Třebaul) časl. 393, 526, 819, 1112.
 Třebsko (Třepsko) bud. 657, praž. 1197.
 Třebušice praž. 382.
 Třebušice (Třebeschic) žat. 1149.
 Třebušice, viz Třebošice.
 Třebušín (Třebušná, Třebušov, Třebesch) lit. 243.
 Třebutičky lit. 506.
 Třebdomošice, viz Střemošice.
 Třebeský (Třebeský) ze Železna Jan Přech a sestry jeho Kate-

- řina Barbora Kapounová a Veronika Salomena Wedlová 714; Budivoj 939.
 Třemešná (Třemošná) plz. 130, 358.
 Třemešná, viz Třemešné.
 Třemešná bílá (Třemešno) hrad. 496, 765, 766, 806, 939.
 Třemešná (Třemešno) červená jič. 592, 792.
 Třemešna Gross- viz Třebnouševs.
 Třemešné (Třemešná) táb. 356, 650, 1222.
 Třemešno, viz Třemešná.
 Třemešoves Hrubá, viz Třebnouševs.
 Třemešský, viz Třemeský.
 Třemošná (Třemešná) plz. 130, 358.
 Třemošnice, viz Střemošnice.
 Třemošnice časl. 461.
 Třemschic lit. 726.
 Třenice, viz Třtenice.
 Třepín, viz Trpín.
 Třepkov, viz Třebkov.
 Třepsko, viz Třebsko.
 Třeskonice žat. 181.
 Třešné pís. 650.
 Třešňovec Dolní a Horní chrud. 195.
 Třešovice (Třebešice) praž. 271.
 Třeštík Jan 928, 1259, 1261.
 Třeštík z Hyršova Šimon 863.
 Třetužel táb. 237.
 Třevač (Střevač) jič. 764, 765, 787.
 Třiblic, viz Třebivlice.
 Třič jič. 776.
 Třídvorská z Třídvorův Anna Krabicová, potom Malovcová 714; Anna roz. z Třízkovic a Anna roz. z Malovic 715.
 Třídvorský z Třídvorův Jan 714; Jan Ondřej 715; Vilém 1271.
 Třídvory (Dreihöfen) časl. 1109.
 Třídvory (Dreihöfen, ves zašlá) časl. 703.
 Třídvory (dvůr Jebovský) časl. 714.
 Třídvory (Dreihöfen) cheb. 264.
 Třimany praž. 33.
 Třisekery (Dreihacken) cheb. 589, 929, 1235.
 Třiskolupy žat. 863.
 Třiskolupy (Drissgloben, Trischklob) cheb. 719.
 Třítež, viz Střítež.
 Třitim (Třitin) bud. 1241.
 Třizuby (ves zaniklá) bol. 71.
 z Třízkovic Anna Třídvorská z Třídvorův 715.
 Třténice jič. 778.
 Třtenice (Třenice) praž. 407.
 Třtšno (Křtšno) žat. 91.
 Třtí bol. 604.
 Tschachwic (Čákovice) žat. 1100.
 Tschanka, viz Čanka.
 Tschentschitz, viz Černčice.
 Tschern (Všehrdy) žat. 396.
 Tschernhaus, viz Černous.
 Tschiaschel, viz Čáslav (Čáše).
 Tschirmich, viz Čermice.
 Tschis, viz Čihany.
 Tschochan (Schacha), viz Řehlovice.
 Tschoka, viz Šachov Malý.
 Tschoschel, viz Stráž.
 Tubož (Tubus) bol. 18, 782.
 z Tubože, viz Chobotský.
 Tučap z Tučap Adam 479, 718; Hynek, Václav a Buryan 718; Václav Šťastný 479; Václav 609.
 z Tučap Alžběta Vrchotická z Lontkova 906.
 Tučapová z Tučap Markéta, potom Řičanská z Řičan, roz. z Loutkova 212, 718; Sibylla roz. z Loutkova 479.
 Tučapy táb. 609.
 Tuhan (Tuhos) bol. 17, 781.
 Tuhaň praž. 1145.
 Tuhanec (Tuhanzel) bol. 17, 781.
 Tuhý Václav 1077.
 Tuchar z Šeberova (Tucher von Schöberau) Jan 719; Jan Jirík 718, 719; Křištof Jonáš a Jan Vilém 719; Jan Kašpar 328, 719, 841.
 Tucharová z Šeberova Anna Salomena, dříve Širntyngarová, roz. Kfeliřova 592; Barbora roz. z Lídlova 328.
 Tucharova z Šeberova Marie Alžběta z Steinlingu 720; Marie Salomena 719.
 Tucher von Schöberau, viz Tuchar z Šeberova.
 Tuchlovice, viz Těchlovice.
 Tuchom jič. 537.
 Tuchoméřice praž. 523, 847.
 Tuchonice bud. 58.
 Tucharaz praž. 526.
 Tuchovice žat. 230, 864.
 Tuchotice časl. 16.
 Tuhov časl. 703.
 Tuchyň táb. 153.
 Tukleky časl. 222, pís. 650, 1178, 1184.
 Tümmel Jiří 1152.
 z Tumic Dorota Vančurová z Řehnic 843.

- Tuněchodský z Poběžovic Adam 720.
 Tuněchodská z Poběžovic Majdalena, roz. Kunašova z Machovic 720.
 Tuněchody chrud. 77, 1069.
 Tunkl Adam 1165; Jan 1152.
 Tunklperk, viz Dunkelberg.
 Tunkov (Tunkan) žat. 104.
 Tuňochody časl. 696.
 Tünscht, viz Týniště.
 Tupadla (Tupadly) časl. 689, 1050, plz. 416.
 Tupadly lit. 7.
 Tüppelsgrün (Děpoltovice) cheb. 822, 875.
 Tupesy bud. 211, 351, chrud. 120.
 Turbeck, viz Turek.
 Tureč (Turč, Turtach) žat. 588.
 Tureček Adam 1072.
 Turek (Turecko) XLIV, CV.
 Turek (Turbeck) Daniel 1036.
 Turek Jan 1093.
 Turek z Rosenthalu Jan 327, 936, 966, 997; téhož manželka Kateřina a děti Křištof, Mikuláš, Adam a Anna 998.
 Turenský Adam 987; David 1118.
 Turn, viz z Turnu.
 Turna Malá a Veliká pís. 1179.
 Turnajová Dorota 1945.
 Turnaw, viz Trnovany.
 Turnov bol. 531, 534, 535, 544, 553, 604, 764, 765, 776, 803, 805, 844.
 Turnovanský Jan 1261.
 Turnovská Anna, dříve Hozlaurová z Hozlav 175.
 Turnovská Dorota 468; Kateřina 1055.
 Turnovský Jan 1055; Václav 1097.
 z Turnu hrabě Hendrich Mates XVI, XXXVI, XLIII, LXXXIII, XC, 71, 312, 426, 433, 454, 471, 524, 686, 721—723, 732, 758, 773, 856, 881, 888, 925, 932, 938; Henrich Václav, Jan Vilém, Jindřich, Karel Kašpar a Vit Jindřich 723; Martin 698, 723.
 z Turnu hraběnka Anna Veronika roz. Kocová z Dobře 273; Zuzanna Alžběta roz. z Tiefenbachu 722.
 Tůrovec táb. 1222, 1223, 1229.
 Turovy (Turové) hrad. 327.
 Tursko praž. 282, 331.
 Turtach, viz Tureč.
 Turynský 1045.
 Turynský David 1132.
 Tuřany praž. 430.
 Tuř jič. 764, 765, 777, 786.
 Tuschkau, viz Touškov.
 Tusmice (Tušmice) žat. 622.
 Tuškov (Tuškovy) pís. 1201.
 Tutleky hrad. 414.
 Tuzek Jan 1095.
 Tužice plz. 668.
 Tužín (Tužim) jič. 536, 803.
 Tvrdoslav (Drosau) pís. 578.
 Tvřice žat. 192, 194, 1254.
 Tyben Ondřej 964, 1015.
 Tyc David 964.
 Tychystes Jiří 1132.
 Tykovice (dvůr poplužní pustý) táb. 155.
 Tylingar (Dilinger) ze Stradoně Jan 723.
 Tylinger Martin 1007.
 Tyliš Balcar (Baltasar) XXV, 271, 724, 1007.
 Tylle Jakub 1193.
 Tylly, viz z Tilly.
 Tylmovský 1261.
 Tymer Matyáš 968.
 Týmová (Týnová, Týnoves, Theindorf) táb. 342.
 Týn (Tayn) bol. 532.
 Týn Horšův (Bischof-Teinic) plz. 330, 589.
 Týn Karlův 405; viz též Karlštejn.
 Týn nad Vltavou (Moldauthein) bud. XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350, 1241.
 Týnčany táb. 650.
 Týnec, viz Tejnec.
 Týnec bol. 833, praž. 523, táb. 650.
 Týnec (Thein) cheb. 605.
 Týnec (Tajnec) chrud. 254, 1089.
 Týnec (Teynec) plz. CL.
 Týnec Hrochův (Hrachov-Teinic) chrud. 280.
 Týnec Německý lit. 30.
 Týnec panenský (Jungfer-Teinic) žat. CXLVIII.
 Týnec nad Sázavou táb. 147, 768.
 Týnecký (Teynecký) klášter XXIV, 170, 909.
 Tynes Křištof 1132.
 Týniště časl. 16, 1063, chrud. 1155.
 Týniště (Tünscht) lit. 264, 913.
 Týnišfko chrud. 119.
 Týnová (Týnoves), viz Týmová.
 Týnský z Týnce, viz Tejnský z Tejnec.
 Týrfles, viz Dörfles.
 Týrhof David 1097.

- Týřovice (Tejřovice) pís. 666, 668.
 Týřovský z Einsiedle, viz Tejřovský z Einsiedle.
 Tyas, viz Tia.
 Tysov, viz Tisov.
 Tyšlar Jan a Matyáš 1067; Tobiáš 997.
 Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic) Jan Jošt, Melchior a Tomáš 724.
 Týzlová z Daltic Johanka roz. Harantová z Hořenic 724; Lidmila roz. Smrčková z Mnichu 559; Rozina roz. Prolhoferova z Purkersdorfu XXV, CXL, 724.
 Ůběnice, viz Ouběnice.
 Ůbislavice (Oubislavice) jič. 586, 778.
 Ůboč, viz Oubočí.
 Ůborsko, viz Ouborsko.
 Ůčín, viz Oučín.
 Ůdart (Oudart) Hektor a manželka jeho Kateřina 987; Jakub a jeho sestry Kristina Tonnerová a Veronika 987.
 Ůdavy, viz Oudavy.
 Ůdešice (nyní dvůr poplužní) praž. 183.
 Ůdím, viz Oudín.
 Ůdlíce (Eydlice) žat. 195.
 Ůdoleň, viz Oudolen.
 Ůdoli gruntů sv. Křístofa (Christofsgrund) bol. 84.
 Ůdré (Oudré, Udritsch) cheb. 286, 287.
 z Ůdrče Alžběta Kaplířová 232, 236; Benigna a Kateřina 1271; Eva Měsíčkova z Výškova 273, 366; Eva Častalarová, Estera a Ludmila 726; Eva, viz Pětipeská z Chýš; Kateřina Pfefferkornová z Ottopachu 433; Kateřina Kaplířová 1141; Majdalena Kaplířová 237, 726.
 Ůdrecká Kateřina 725; Kateřina z Doupová 912; Kateřina z Nešpečova Vřesovcová z Vřesovic 910, 1141; Marie roz. z Šenburku 727.
 Ůdrecký z Ůdrče (Oudrecký, Audrický von Udritsch) Adam Ferdinand 724, 1271; Bohuslav Felix 726; Jan Jindřich 725; Jindřich 1254; Jiří XXXIII, 726; Joachym CXXXIX, 727; Šimon Karel 727; Vilém CXLI, 727.
 Ůdrčka, viz Ůdražská z Kestřan.
 Ůdraž, viz Oudraž.
 Ůdražská (Ůdrčka) z Kestřan Anna Svatkovská z Dobrohoště 583.
 Ůdražský z Kestřan, viz Oudražský.
 Ůdrnice, viz Oudrnice.
 Ůdvarhely z Křížovic (Křížkovic) Eliáš Erasim 851, 991.
 Ůbelfass, viz Blšany.
 Ůhelnice, viz Ouhelnice.
 Ůherce (Oufeca, Auřec) bol. 921.
 Ůhlejev, viz Ouhlejov.
 Ůhlík Matouš 908, 1037.
 Ůhlíř Jan 1074.
 Ůhlře (Ůhlřov, Auhlř) jič. 137, 792, 808.
 Ůhliště, viz Ouhliště.
 Ůhořilka (Prussdorf) časl. 690.
 Ůhostice, viz Ouhostice.
 Ůhošťany, viz Ouhošťany.
 Ůhrice (Auřic) pís. 67.
 Ůhrice táb. 26, 177.
 Ůhriněves (Oufiněves, Aulinoves) praž. 527, 549, 767.
 Ůhrinov (Oufin) Malý a Velký hrad. 885.
 z Ůchtryč (Ychtryc) Alžběta Waldsteinová 836.
 Ůjek Jiřík 1031.
 Ůjest, viz Oujezd.
 Ůjezd, viz Oujezd.
 Ůjezd Šatanový (Šatný) plz. 483.
 z Ůjezda, viz Boubinský.
 z Ůjezda, viz Haša.
 z Ůjezda, viz Jenišek.
 z Ůjezda, viz z Oujezda.
 z Ůjezda Anna Malovcová 353.
 z Ůjezdce, viz Odkolek.
 Ůjezdec, viz Oujezdec.
 Ůjezdecký z Červeného Ůjezda Šebastian LXVII; viz též Oujezdecký.
 Ůjka Jiří 964.
 Ůlehle (Oulehle) bol. 531.
 Ůlehle (Oulehle) pís. 154.
 z Ůlfeldu hrabě František 706, 1271; Corfiz 707.
 Ůlgersdorf (Oldřichov) lit. 53, 564.
 Ůlgersdorf lit. 863.
 Ůlibice, viz Oulibice.
 Ůlice plz. 728.
 Ůlická z Plešnice Helena Regina Příchovská z Příchovic 33.
 Ůlický z Plešnice Jakub Ludvík, Apollon Vladislav, Jindřich, Křístof a Mikuláš 728; Ludvík CXXXIX.

- Ullersdorf bčl. 69, 457.
 Ullersdorf žat. 859.
 Ullersdorf, viz Oldříš.
 Ullersdorf Jan Václav CXXXVIII;
 viz též z Ullerštorfu.
 Ullersgrün cheb. 1168.
 Ullersloh, viz Ulrichslohe.
 z Ullerštorfu (Ullersdorf) Jan Ar-
 nošt 113.
 Ulman Pavel 964.
 Ulner (Aulner) Jan 919.
 Ulnerová (Aulnerová) Dorota 920.
 Ulrich Jan 326, 1103; Matouš 1132.
 Ulrichslohe (Ullersloh) cheb. 97.
 Ulrych Jan 1025, 1032; Mikuláš
 1007, 1036.
 Ultsch, viz Vlčí.
 Ůmonín (Oumonín) časl. 497.
 Unčín (Huntzchen, Hohenstein) lit.
 257.
 Uněklyasy, viz Vonoklasy.
 Ungnad sv. pán z Suneku 350; Ši-
 mon 104.
 Ůněšov, viz Ouněšov.
 z Ungerstu, viz z Humrgoštu.
 z Ungerswerdu (Ungerswerth), viz
 Šenovec.
 Unhošť (Ounhošť) praž. XXV, 62,
 403, 1245.
 Unhošťský (Aunhošťský) Jan a Vá-
 clav 1134.
 z Uninova, viz Kremer.
 Unruhe cheb. 1235.
 z Unruhe Joachym Fridrich a Ma-
 tyáš Bernard 728, 821.
 z Unruhe Anna, roz. von der Jahn
 728.
 Unterholzer z Kranichbergu Jan
 1273.
 Unterstadt, viz Doloměsto.
 Unz Jan Kašpar 736.
 Ůpeřín (Ůpeřiny), viz Onpeřim.
 Ůpice viz Oupice.
 Ůpohlavy (Ůpohlav) lit. 236.
 Urbach Zikmund 1035.
 Urban Jiřk 1068.
 Urbanová Dorota 1132.
 Urbanice hrad. 1071, chrud. 120.
 Uretschlag bud. 876.
 Urlau, viz Orlov.
 Urova lit. 562.
 Ursín Václav 968.
 Ursýn Václav 1020, 1028.
 Ůřeňovice (Ůřeňovice) hrad. 410,
 671.
 Uschau (Urschau), viz Ůšava.
 Ůsilov (Onsilov, Ausilau) plz. 304,
 817.
 Ůsobí, viz Ousobí.
 Ůstalec, viz Oustalec.
 Ůstí, viz Oustí.
 Ůstrašín (Oustrašim) táb. 900.
 Ůšava (Ůšov, Uršov, Urschau) cheb.
 420.
 Ůštětice (Ůštice), viz Onštice.
 Ůstí (Ůst, Ůstěk, Auscha) lit. 117,
 505, 506.
 Ůtěchovice (Utěšovice), viz Outě-
 chovice.
 Utěšice (Votěšice) plz. 484.
 Ůtěšov, viz Outěšov.
 Ůtěšenovice, viz Outěšenovice.
 Utěšovice, viz Outěchovice.
 Uttendorf, viz Ottendorf.
 Uttenhoffer z Uttenhofen Adam a.
 manželka jeho Dorota Susana
 728; Jan Křištof CXXXVIII;
 Kašpar CXXXIX.
 Ůtvice, viz Otvice.
 Ůval, viz Ouval.
 Uzdař Jan 1055.
 Uzenice pls. 903.
 Uzlár z Kranzbergu Kašpar XLVIII,
 LI, LVIII, 595, 729, 955, 1148;
 Jan Kristián 730, 821.
 Uzlárová z Kranzbergu Eva 729,
 730, 1146.
 Ůžice, viz Oužice.
 Ůžíčka Jan 1261.
 Ůžidil Václav 118, 1141, 1142; té-
 hož manželka Anížka a dcera.
 Kateřina 1143.
 Vierhöfen, viz Čtyry dvory.
 Vierzehnhöf žat. 161.
 Viether Jan 1084.
 Vietz Jiř 1240.
 Vogel (Fugl) Řehoř 965.
 Vogelhaupt Baltasar 1199.
 Vogelsang (Foglsan) pls. 1201.
 Vogler Jan CXL.
 Voidisch Adam 1209.
 Voitsbach (Voigsdorf) bol. 457.
 Voigsdorf (Voitsbach) bol. 457.
 Voigtsgrün (Voithsgrün) cheb. 97.
 Voitsdorf (Fogtsdorf) hrad. 1047.
 Voitsdorf (Foyisdorf) lit. 196.
 Vorberg (Forberk, dvůr poplužní)
 hrad. 414.
 Wabitz (Babice) plz. 319.
 Vacek Jan 989, 1025; Jiřk 1187.
 z Vacinova Michna Pavel 776, 1225;
 viz též Michna.
 z Vacinova (Michnová) hraběnka.
 Anjelina Anna Sibylla roz. z Že-
 rotína 802.

Vackov (ves zaniklá) plz. 1212.
 Vacková, viz Borovská.
 Václavice (Vladislavice) táb. 151, 346.
 Václavy bol. 534, žat. 184.
 Waczk Jakub 1152, 1153.
 Vačice (Vadčice) táb. 485.
 z Vačovic, viz Saska.
 Vadčice, viz Vačice.
 Vadin časl. 701.
 Vadkov pís. 1222.
 Vadkovice pís. 650.
 de Wagghi z Wippachu a z Adlersberga Jan Jakub 636, 708, 761.
 Wagner Jakub a Tobiáš 1244; Jan 964, 1157; Joachym 1103; Stefan 1092.
 Wagnerová Kateřina 1034, 1258; Sibylla 1245.
 Vahančice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 641.
 Vahaneč (Vohaneč, Bohentsch) cheb. 287.
 Vahelius z Lillienau (Wahl von Liebenau) Theodor Simon 435, 593.
 Wahl z Lillienova, viz Vahelius.
 Wahl Just 729.
 Wahl z Wahlu (von der Wahl) Melichar 236, 419, 509, 751, 1000.
 Wahlová z Wahlu Anna Marie, potom Schellhartová 419.
 z Wahl generál 747.
 z Wahl hrabě 1255.
 Vachanecius Mikuláš 964.
 Wachtel z Poutnova (z Pantenova, von Pauten, Pautenau) Jan Jiří LXVII, 730, 776; Jiřík 731; Mikuláš 731, 821, 1049; Rudolf CXL, 731.
 Wachtlova z Poutnova Johanna Panzarová z Michnic 731.
 Wachtendorf, viz Hlásnice.
 z Wachtendunku (Wachtendurg) Matyáš 83, 798, 807; Gerhard 798.
 Wachtern (Vlašný) bud. 655.
 Vajičko Mikuláš 964.
 Waisschlic Kristof Erhard 1263.
 Val bud. 253, hrad. 682.
 Valberice (Vamberice, Albendorf) jič. 708, 1238.
 Valčovský dvůr praž. 7.
 z Waldau, viz Mulc.
 Waldau (Wallhof) cheb. 380.
 z Waldburgu hrabě Otto a Marie Sidonia roz. Mikovna 914.
 z Waldburgu Anna Rupplová 476.

z Waldenfelsu Barbora Trantenberková 678.
 z Walderichu, viz Brandl.
 Waldheim cheb. 100.
 z Waldheimu, viz Šurer.
 Waldhof, viz Hladov.
 Valdice jič. 756, 772, 778, 783.
 Waldmann Tobiáš 1137.
 z Waldmannshausen Burkhart a Herman 736.
 Valdov (ves zaniklá) plz. 1056.
 Valdov jič. 797.
 z Valdova, viz Mošaur.
 Waldschnic, viz Volšnice.
 Waldštejn Nový (Vinařice) bol. 70.
 z Waldšteina hrabě Adam XXXIV, XXXVII, LXI, CXXIX, 19, 26, 70, 152, 180, 183, 217, 233, 240, 255, 298, 307, 322, 347, 353, 360, 361, 378, 392, 454, 491, 529, 574, 685, 712, 714, 771, 781, 782, 790, 799, 832, 833, 834, 835, 933, 963.
 z Waldšteina Albrecht Berthold 800.
 z Waldšteina Albrecht Václav Eusebius, vévoda z Frídlandu, XXXI, L, LXVIII, LXXII, LXXX, CXL, CXXVII, CXLIII, CXLVI, 5, 12, 14, 19, 28, 29, 43, 44, 47, 50, 52, 54, 55, 58, 68—71, 75—81, 83, 84, 87, 94, 97, 98, 112—114, 116, 119, 135, 137, 139, 144, 145, 148, 150, 153, 157, 173, 198, 203, 207, 210, 220, 232, 236, 240, 248, 249, 258, 288, 290, 292, 300, 302, 303, 307, 317, 320, 333, 360, 361, 391, 392, 401, 412—415, 419, 458, 464, 466, 469, 478, 482, 493, 496, 511, 541—551, 555, 562, 565, 570, 573, 592, 597, 604, 633, 638, 665, 673, 679, 680, 706, 707, 711, 714, 722, 728, 731—838, 842, 843, 844, 846, 854, 860, 874, 875, 883, 884, 888, 898, 899, 912, 913, 921, 923, 924, 926, 927, 930, 934, 936, 939, 941, 975, 976, 1063, 1084, 1090, 1099, 1113, 1137, 1140—1142, 1148, 1164, 1205, 1207, 1253, 1271; viz též z Frídlandu.
 z Waldšteina Bartoloměj 800; Berthold 713; Bernard 552, 533; Buryan Ladislav 700, 701; Fridrich 536; Hanibal 112, 401, 505, 784, 800; Heník 84, 116, 529, 832, 835, 921; Jan Hostinský 1087; Jan 413, 532, 533, 836, 863; Jan mladší 400, 1139; Jan Albrecht 71; Jan Křištof starší 808; Jan

- Křištof 219, 268, 505, 784, 795, 796, 800, 835, 837, 1158; Jan Vojtěch 710; Jindřich 832, 833, 834; Jiřík 400, 401, 533, 801, 804, 835, 836, 1274; Jiří Adam 800; Karel 836; Kristian 795, 801, 832, 836, 837, 927; Ladislav 698; Ladislav Buryan 685, 686; Linhart 863; Maximilian 69, 70, 324, 549, 550, 553, 555, 685, 686, 753, 768, 771, 777, 790, 791, 800, 802, 825, 831, 843, 883, 884, 937, 1158; Octavian Ladislav 29; Petr 549; Rudolf 507, 1166; Václav 786; Vilém 400, 529, 808, 835; Vilém Křištof 796; Vilém Křištof Maximilian 792, 804, 940; Vilém Leopold 29; Vilém Vok 529; Zdeněk 528, 802, 806, 833, 837.
- Waldšteínová Alžběta roz. z Uchtryč (Ychtryc) 836; Anna Marie roz. Libšteínská z Kolovrat 806, 838; Isabella Kateřina kněžna, roz. z Harrachu 772, 831; Johanna Emilie roz. z Žerotína 26, 938; Kateřina roz. Berkovna z Dubé 112; Kateřina roz. Křišnecká z Ronova 303; Kateřina roz. Miřkovská 785, 792; Kristina roz. Nibšicova z Holtendorfu 834; Ludmila Markéta 837; Lukrecie roz. Nekešova z Landeka 768; Majdalena roz. Bohdanecká, viz Mičanová; Majdalena na Miletíně LXXXIV; Mandalena roz. z Sezimova Oušti LXXXIV, 809; Marie LXXXIV; Marie roz. z Lobkovic 834; Marie roz. z Martinic 529; Marie, potom Oderská z Lidořova, roz. z Falckenhainu 835; Marie Polyxena roz. z Harasova 26, 1274; Markéta roz. z Smřic 541, 544; Markéta roz. z Lobkovic 835; Veronika roz. Trčkovna z Lípy LXXXIV; Zbinka roz. Libšteínská z Kolovrat 287, 289; Zdislava 212; Zdislava roz. z Sezimova Oušti 507.
- z Waldšteína Apollonie Sternberková 117, 786; Eva Lobkovicová, potom z Hohenlohe 159, 160, 1039; Marie Slavatová 426; Marie Alžběta (chybně Tekla) 831, 1271; Salomena Rašínová z Ryzmburka 455.
- Waldšteínovy statky v Slezsku 824.
- Waldšteínský palác (dům Fridlandský) 825; nábytky a svršky v témž domě 826; stříbrné náčiní a nádobí 827.
- Waldvoglova z Lohemtiálu Kristina Albinová 421.
- Valeč (Waltsch) cheb. 624.
- Valečov, zámek s dvorem poplužním, bol. 247, 249, 765, 766, 806.
- Valečov (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 692.
- z Valentia, viz Špicweková.
- Valchář Jan 1110.
- Valic Jan 964.
- Valkeřice (Algersdorf) lit. 291.
- Valkoun Bohuslav 847.
- Valkoun (Walkaun) z Adlaru Bohuchval XC, 95, 505, 507, 637, 838; Jiřík, Václav, Vilém a Oldřich 199.
- de Valle hrabě z Dampieru Henrych XVII; viz též Dampier.
- Wallhof (Waldan) cheb. 380.
- z Walmerode Reinhard 198, 687, 693, 736, 788.
- Valovice bol. 14.
- Valšov dvůr pís. 1217.
- Walten, viz Valtinov.
- Walter Jakub a Vit 1199.
- Waltersdorf lit. 845.
- Valtinov (Walten) bol. 82, 83, 765, 766, 807.
- Valtinov Horní (Gross-Walten) bol. 398.
- Valtířov (Valtíře) lit. 866.
- Valtířov táb. 647.
- Waltsch, viz Valeč.
- Vamberk (Wamberg) Nový a Starý hrad. 414, 768, 783.
- Vamberská z Rohatec Anna 841.
- Vamberská z Rohatec Barbora Reichenbergerová a Kateřina Anička 840.
- Vamberský z Rohatec Bohuslav XCVIII, 840, 919; Hynek nejstarší XCIX, 841; Hynek mladší CXXXVIII, 841, 902; Jan Hynek 840; Karel 841; Křištof 225, 841; Štěpán 902, 1179, 1180.
- Vambeřice (Valbeřice) jič. 708, 1238.
- Vaňa Jan 998.
- Vančura z Řehnic Adam Kašpar 784, 841; Jan, Rudolf, Václav Vilém, Ferdinand, Arnošt a Jiří 842; Fridrich a Vilém 842; Jan Jindřich 1145; Jiří Stastný CXIII, 265, 790, 842, 1145; Kašpar

- CXXXIX; Mikuláš a Jindřich 528; Václav 843, 1036.
- Vančurová z Rehnic Anna roz. Vratislavova z Mitrovic 842; Dorota roz. z Tunic 843.
- Vančurova z Rehnic Kunigunda Kapounová 842.
- Wangler Jan general 760.
- Vanice chrud. 1154.
- Vaníček Václav 1092.
- Vanůvka hrad. 682.
- Vápno bol. 843.
- z Warbergu sv. pán Wolf Gebhart 735.
- Varkočovna z Nobčie Kateřina Štensdorfarová 631.
- Varleych z Bubna Václav 28; viz též z Bubna.
- z Warmholzu, viz Fuchs.
- Warnsdorf starý lit. 296, 866.
- z Warnsdorfu, viz Knobloch.
- z Warrensbachu sv. pán Adolf 706; Anežka, potom Pallantová z Mariame, roz. hraběnka z Eberšteina 705; Maria Sidonia roz. Šlikovna 706.
- Warta žat. 101, 622.
- Varta (Warty) žat. 623.
- Vartenberk (Wartenberg) bol. 144, 765, 766, 798, 807.
- z Vartenberka (von Wartenberg) Adam 46, 534, 844; Jan 17, 109, 197, 564, 846, 863, 867, 883; Jan Jiří XXXIII, LXIX, 712, 775, 803, 822, 844, 846; Křištof Děčinský 845; Otto Jindřich CXIII, 523, 534, 539, 540, 564, 846, 847; Václav 845, 846; Zikmund 17; Zdislav Zvířetický 666.
- z Vartenberka Anna Biberšteínová, potom Waldšteínová 832; Anna, viz Budovcová; Anna Kamilla sv. paní z Enkewörthu 379, 380; Dorota Berková 419; Dorota Kateřina z Neydeku 811.
- Vartenberková z Vartenberka Alžběta roz. z Smřic 539; Juliana, potom z Wolkensšteina 846; Kateřina roz. z Mansfeldu 811.
- Vartovský z Varty Bohuslav a Bohuslav Šťastný CXXXVII; Jan CXXXVIII; Václav Fridrich 847.
- Warty (Varta) žat. 623.
- Varvašov pís. CXLIX.
- Vatěkov tab. 151.
- Vatislav (Vastislav, Vlastislav) lit. 25, 196.
- Vatkov (Vadkov) bud. 654.
- Waus (Vaus, ves zašlá) žat. 599.
- Vavrouš Samuel 1261.
- Vávrovic Jan 118, 1143.
- Vavřetice praž. 379.
- Vavřinec praž. 883.
- Sv. Vavřince a sv. Anny klášter v Praze XXIV.
- Waydner Michal 1261.
- Važice jič. 787.
- Včelnická tab. 850.
- Weber Jakub 1015.
- Weber sv. pán z Pisenbergu Jan Bapt. CXVII, 115, 120, 228, 387.
- Veclav (Veclers, Wetzlers) bud. 394.
- Veclov praž. 210.
- Večan Jakub 1110.
- Vedlice lit. 505.
- Wedlová Veronyka Salomena, roz. Trěmeská 714.
- Weger Křištof 1244.
- Vehlovice (Velhovice) praž. 9, 1144.
- Wechtenbruck (Wichtenburk) Vilem 1009, 1034.
- Weiden žat. 624.
- Weidlich Benjamin, Jeremiáš a Ondřej 1152, 1153.
- Weidmanesgrün (Weidmesgrün) cheb. 1168.
- Weigel z Weigelsfeldu Kristian 145, 812.
- Weigelsdorf, viz Oblanov.
- z Weigelsfeldu, viz Weigel.
- Weigensdorf, viz Weikensdorf.
- Weigler, viz Weyler.
- Weigsdorf (Nieder-Weissdorf) bol. 457.
- Weiher (Weyher) lit. 53.
- Weiher (Weiger) Jakub hrabě 791.
- Weichsel (Weixel) von Wetttern, viz Višné z Větrní.
- Weikensdorf (Weigensdorf) žat. 104.
- Weipert (Vejrpty) žat. 1199.
- Weipert Jan 1199.
- z Weisenberku, viz Drahnětický 581.
- Weiss-Kirchlitz, viz Novosedlice.
- z Weistritzofu, viz Gatty.
- Weis Křištof 964; Meliohar 1087.
- Weissbach bol. 457.
- z Weissbachu Jan Šebastian 456; viz též Weisspachová.
- Weissberg, viz Bělohrad.
- Weissbier Daniel a Anna 1008.
- Weissdorf Nieder- (Weigsdorf) bol. 457.
- Weissensulz (Bělá) plz. 319, 357.
- Weisskirchen, viz Kostelík.

- Weisspachová Anna LXXXIII; viz též z Weissbachu.
 Weisswasser, viz Bělá.
 z Weitmile Jan 1149; Šebastian 607, 1139.
 Weizengrün cheb. 602.
 Vejprachtice (Výprachtice) chrud. 196.
 Vejprty, viz Weipert.
 Vejrov dvůr bud. 522.
 Vejrov (ves zaniklá) jič. 786.
 Vejsonín (Výsonín) chrud. 256.
 Vejvoda Jan 1132; Jeronym 1262.
 Weck Jan a Barbora 1102.
 Weckelsdorf, viz Teplice.
 Wekersdorf (Weckersdorf) hrad. 1047.
 Velašovský dvůr hrad. 1077.
 Velběhy táb. 482.
 Welbin, viz Lbín.
 Welbot, viz Velvety.
 Velebudice žat. 1149.
 Velečín žat. 208.
 Velehrádek (Velehrad) hrad. 50, 51, 52, 496, 765, 766, 803.
 z Velechova Václav 847.
 z Velechova, viz Chroust.
 z Velechova, viz Loselius.
 z Velechova, viz Žibřid.
 Velechvín bud. 350.
 Velelíhy bol. 1163.
 Velemická Anna Alžběta z Paběnic 460.
 Velemický (Velemiský, Velemyšský) z Velemyšlovi Jan 847; Jan Vilém CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Šebestyan 848; viz též Velemyšský.
 Velemín, viz Velenín.
 Velemyšloves (Welmschloss) žat. 160.
 z Velemyšlovi Anna Johanna Vřesovcová 911.
 Velemyšský z Velemyšlovi Jaroslav 147, 153; viz též Velemický (Velemiský).
 Veleň praž. 897.
 Velence, viz Velenše.
 Velenec (tvrz pustá) praž. 897.
 Velenice, viz Velnice.
 Velenice (Volenice) pís. 334.
 Velenín (Velemín) lit. 92.
 Velenov, viz Velonovy.
 Velenše (Velence, Willentschen) bud. 656.
 z Velešlavína Adam 848.
 z Velešlavína (Melantrich) Samuel Adam (Adam Samuel) XXXVI, LXXXII, 848, 955; Lidmila LXXXII, 848; Anna Kofenská 309; Estera 315.
 Velešice pís. 666, 668.
 Velešín bud. 653.
 Veletice žat. 500.
 Veletov časl. 1065.
 Veležice jič. 80, 785.
 Velhartice pís. 202, 422, 578.
 Welhenic, viz Lhenice.
 Welhůta, viz Lhota (dom. Doksy).
 Velice bud. 351.
 Velichov (Welchau) žat. 171.
 Velík Isaiáš 1132.
 Veliká (Velká) časl. 696.
 Veliká praž. 950.
 Veliká ves cheb. 605.
 Veliká ves (dom. Vorlík) táb. 649, 650.
 Veliká ves (Velká, Grossdorf) táb. 342.
 Veliká ves (Michelsdorf) žat. 615.
 Velíš jič. 705, 721, 763, 764, 765, 773, 774, 800, 913.
 Velíš táb. 853, 896.
 Velíš Starý jič. 721, 774.
 Veliška bud. 652.
 Velká, viz Veliká a Veliká ves.
 Velkořice, viz Valkeřice.
 Wellhotten, viz Lhota (Lhotka).
 Velmetický, viz z Nespečova.
 Velmovice táb. 849.
 Velnice (Velenice) lit. 563.
 Velonovy (Velenov) plz. 668.
 Welsch Michael 971.
 Veltěže žat. 393, 910, 911.
 Veltrusy Veliké praž. 332.
 z Velvar Nykodem 1132.
 Velvarský Daniel 1036; Jan 1132; Jan Benjamin 1025, 1036.
 Velvary praž. 1205.
 z Welwarth Wolf Karel 736.
 Velvecký (Velvetský) Jan a Lychtríc CXXXIX.
 Velvety (Welbot) lit. 861, 862, 864.
 Welz z Welzenburku Fabian 7.
 Vencelik z Sarabie Jan Konrad 149.
 Vencelíkova z Sarabie Anna Sidonie a Kateřina Albertina Hložková 149.
 Vencelíková z Sarabie Eva roz. z Hodějova 149.
 Vencelik z Vrchovišť Sigmund Matyáš 60, 849, 852.
 Vencelíková z Vrchovišť Anna Majdalena, roz. Malovcova z Chýnova 849, 850, 852; Kateřina

- LXXIV; Lidmila roz. Zapská 851.
Wencelius z Fliessenbachu Jan 322, 323.
Wencelius, viz Wenzel. *
Vendelín z Wilden Benedikt 491, 827.
Vendoláký Martin 1193.
Wendské knížetství (Wenden) 734.
Wenediger Zachariáš 964.
Wenussen, viz Běnov.
Wenzel (Wencelius, Menzel) z Koldařovic Jan XXXIV, XXXVI, CXXXIV, 717, 1136.
Wenzel (Wencelius, Menzl) z Bochova Pavel XCVI, 243, 295, 984.
Wenzelsdorf žat. 1149.
Vepřek praž. 952.
Vepřikov časl. 693.
Vepřko bol. 249.
Vepřová (Vepřové) časl. 933.
Verasín (Orazín) žat. 617.
Verbyš Vít 1200.
Werde sv. pán z Werdenbergu Jan Bapt. CXXIX, 62, 697.
Werdek hrad. 1062.
Werdemann Jan 5, 304.
z Werdenbergu, viz Werde.
Verdugo Vilém Don CXXIX, 599, 615.
Verfen Štěpán 567, 1162.
Werner Jan a Anna Marie 122; Matyáš 1083.
Werner z Gayeršperku Baltasar 972.
Wernersdorf (Verneřovice) hrad. 1047, jič. 1239.
Verneřice (Wernstättl) lit. 233, 506.
Verneřovice, viz Wernersdorf.
z Vernier sv. pán Matouš 699.
Wernsdorf žat. 509, 1080.
Wernstättl, viz Verneřice.
de Veroux (Deveroux) Walter 691; Martin 692.
Werschin, viz Břino.
Veružice cheb. 278.
Ves Černá dolní a horní (Schwarzwald) bol. 381.
Ves Dlouhá táb. 485.
Ves Horní (Oberdorf) žat. 195, 1085.
Ves hořejší (Oberndorf) cheb. 589, 1235.
Ves Křivá, viz Křiváček.
Ves Německá lit. 260.
Ves Nová bol. 75.
Ves Nová (Staré Splayy) bol. 17.
Ves Nová (dom. Dub Český) bol. 537.
Ves Nová (dom. Hluboká) bud. 351.
Ves Nová časl. 1050.
Ves Nová (dom. Pardubic) chrud. 461.
Ves Nová (při Bělohradě) jič. 592.
Ves Nová (dom. Dymokury) jič. 116, 546.
Ves Nová (pod Ponikleč) jič. 926.
Ves Nová (Neudörfel, dom. Volfartice) lit. 346, 456.
Ves Nová pis. 1178.
Ves Nová (dom. Kouty) plz. 129.
Ves Nová (dom. Prádlo) plz. 279.
Ves Nová (dom. Brandýs) praž. 528.
Ves Nová (dom. Kostelec Černý) praž. 1041.
Ves Nová (dom. Mladá Vožice) táb. 112.
Ves Nová (dom. Kolečovic) žat. 423.
Ves Nová (dom. Toužetín) žat. 1139.
Ves Nová (dom. Valeč) žat. 624.
Ves Nová německá lit. 625.
Ves Nová, viz Nová ves.
Ves Prostřední časl. 41, 42, 688.
Ves Stará jič. 776.
Ves Veliká, viz Veliká ves.
z Vesce, viz Popel.
z Vesce Anna Kateřina Měděncová z Ratibořice 364.
Vesce (dom. Skály) bol. 531.
Vesce (Vesec, dom. Kost.) bol. 789.
Vesce za horami (Dörfel) bol. 794.
Vesce bud., viz Veska a Derfles.
Vesce hrad. 567, 1162.
Vesce (Vesec, dom. Veliš) jič. 721, 774.
Vesce (Vesec, Westec) praž. 945.
Vesce táb. XVIII, 356, 385, 647, 1210, 1222.
Vesce žat. 633, 725.
Vesce, viz Vestec.
Vesce dolní bol. 537, 794.
Vesce hoření bol. 537, 791.
Vesce horní bud. 919.
Vesce horní a dolní časl. 466, 699.
Vesce Chvalčína (Hronova) táb. 1222.
Vesce Písařova (Albersdorf) cheb. 1234.
Vesce Pupinova (Žichova) táb. 1222.
Vesec, viz Vesce.
Vesecká Anna roz. Strakovna z Nedabylic 568.
Vesecká Maryanna z Bolné LXXXIV.
Vesecký, hejtman, 829.
Vesecký z Vesce Jan a Václav 61; viz též Šulc Vesecký.

- Vesecký dvůr (dom. Kácov) čásl. 61.
 Veselá Kateřina 1097.
 Veselá (Veseli) čásl. 693.
 Veselé (Veseli) bol. 883.
 Veselé (Vesely Hrádek) plz. 57.
 Veselé (Veseli) Vysoké jič. 80, 82, 764, 765, 785.
 Veseli, viz Veselé.
 Veseli bol. 534, 805.
 Veseli (Vesela) čásl. 693.
 Veseli (Wesseln) lit. 54, 363, 845.
 Veseli (Vespuli) plz. 215.
 Veseli (dvůr pustý) praž. 1037.
 Veseli táb. 335, 650, 657.
 Veselice čásl. 701, hrad. 638, 679, 681, 762.
 z Veselice Václav Jiřík a Zachař 610.
 z Veselice Marta Krajířová z Krajků 159.
 Veselíková Anna 1262.
 Veselov (Passenau) cheb. 287, 936.
 Veselovice (Voselovice, Oslovice) žat. 623.
 Veselský Bartoloměj, Karel, Václav a Zikmund 1133.
 Veselý N. 1045.
 Weschten, viz Věšťany.
 Wesik (Wessig), viz Vysoká.
 Véska, viz Víska.
 Véska (Vesce, Dörfler) bud. 163, 652.
 Véska u kostela, viz Véska velká.
 Véska Malá plz. 1104, 1106.
 Véska malá praž., viz Víska.
 Véska nová (Neudorfel) lit. 865.
 Véska velká (Víska Hořovská, V. u kostela) praž. 487.
 Vespuli (Veseli) plz. 215.
 Wesseln, viz Veseli.
 Wessig, viz Vysoká.
 z Věst a Ejstebna, viz Větský.
 Westec, viz Vesce (Vesec).
 Vestec (Vesce) chrud. 1089.
 Vestré (Westrum) žat. 624.
 Vešice (Weschitz), viz Běšice.
 Věšin pís. 126.
 Věšťany (Weschten) lit. 862, 863, 864.
 Věštino (Věštín) pís. 49.
 z Vetlé Fridrich CXXXVII.
 Větrník hrad. 530.
 Větrošice (Větrušice, Votrušice) žat. 99, 246, 1264.
 Větrov táb. 155, 238.
 Větrovský Ondřej 964.
 Větrušice, viz Větrošice.
 z Věťní, viz Věšně.
- Větský z Věst a z Ejstebna (Stebna) Jan 1274; Jan Jiří a Ladislav 853.
 Wettengel, viz Betengel.
 Wetz z Wetztenburku Karel 720.
 Wetzlers, viz Veclav.
 Wetzswald bol. 69.
 Veverí bud. 652.
 z Veverí Jan Benýdek CXXXVIII; Václav Benýdek CXLI.
 Weyher (Weiher) lit. 53.
 Weyler (Weigler) Křištof 1015.
 Weysova Prudencie 1030.
 Wezel z Morsilien Jiří Gustav 735.
 Věž čásl. 698.
 Věžné táb. 850.
 Věžnice horní, dolní a prostřední čásl. 933.
 Věžnička za Březinou čásl. 933.
 Věžník z Věžník Jan Habart 853; Karel 822, 853; Markvart LXVII, 853, 896; Václav starší 853, 854; Václav mladší 854; Vodolan 822, 824, 854.
 Věžníková z Věžník Alžběta roz. z Dobřenic 522; Alžběta roz. Kapliřova ze Sulevic 854; Anna Alžběta roz. Kapliřova 232, 236; Kateřina roz. z Hertenberka (Hartenberka) LXXXIV, 853, 896; Marianna roz. z Mitrovic 899.
 Věžníky táb. 212, 489, 853, 896.
 Vchynský (Kinský) z Vchynic a z Tetova Adam LXVI, 411, 731, 854, 856, 858; Adolf Arnošt a Filip Moric 869; Bohuslav 528; Fridrich 869; Jan 857, 869; Jan Fridrich 136, 678, 855, 1083, 1266; Jan Oktavian 62, 248, 388, 598, 788, 859, 867, 868, 869; Jaroslav Petr 411, 731, 855; Jiří 528, 856, 869; Oldřich XLI, XLIII, 524, 606, 621, 721, 856—859, 865, 866, 869, 870; Purkhart CXL; Radslav starší CXL, 188, 244, 627, 668, 857, 859, 862—867; Radslav (Radislav, Radoslav, Rácek) mladší XXXVI, 383, 856—859, 870, 1005; Radslav Jaroslav 856, 858, 869; Václav CXXIX, 42, 76, 219, 247, 248, 268, 379, 388, 413, 528, 597, 857, 859, 868, 1048; Vilém XXV, 243, 684, 747, 750, 752—755, 757, 763, 829, 856, 857, 858—870, 980; Vilém Razický CXL.
 Vchynská z Vchynic Alžběta roz. Krajířova z Krajků 76, 218, 219,

- 834; Alžběta, potom Hodicová, roz. Trčková z Lipy 684, 687, 869, 925; Anna roz. Kaplířova 856; Anna Salomena roz. Šlikovna 856; Estera roz. Kostomlatská z Vřesovic 731, 855; Estera roz. z Vřesovic 863, 866; Lidmila, potom Čejková 855; Markéta roz. hraběnka z Portcia (Porcia) 867; Rosina Alžběta roz. z Wirsperku 856, 943.
- z Vchynic Alžběta Hozlaurová 172; Eliška Ottová z Losu 407; Sabina Šteřelová z Rokyc 572, 1068.
- Vicemily táb. 476.
- Vicen (Vičan) Jan 1133; Václav CXL, 1135, 1141.
- Vicenice plz. 416.
- Vickovice (Vičkovice) časl. 41, 688.
- Vicmanov bol. 46.
- Vicomělice (Vicemilice) horní chrud. 120.
- Vicov plz. 668.
- Vietum (Vitzthum) z Victum, viz Fictum.
- z Victum Alžběta Žďárská ze Žďaru 104, 943; viz též Fictum.
- Vičan, viz Vicen.
- Vičice (Vitřice, Bičice Malé) žat. 102, 617.
- Vičková Alžběta 1025.
- Vičkovice, viz Vickovice.
- Vidčice Velké (Vitřice, Gross-Witschitz) žat. 727.
- Videchov (Vidochov) jič. 137.
- Videchovec jič. 137.
- Vidochov, viz Videchov.
- Widršperkar z Widršperku (Widersperger z Widerspergu) Bohuslav 870, 1056; Bohuslav starší 870; Bohuslav mladší 871; Jan nejstarší 298, 904; Jan starší 871; Jan mladší 304, 871; Jan Jakub 872; Jan Moric 303, 445, 872; Jan Šebastian CXXXVIII, 872; Jindřich starší CXXXVII; Jindřich mladší a Jiří 872; Jindřich Purkhart 463, 874; Křištof XXXIII, 873; Ladislav CXXXIX; Martin 873; Milota 874; Petr Milota 874; Protiva a Moric Karel 871; Vilém 873.
- Widršperkarová z Widršperku Anna roz. z Kádova 871; Anna roz. z Chudenic 870, 871; Anna roz. Merklinská z Merklína 463, 874; Anna Alžběta roz. z Oujezda 872; Eva 591; Judita roz. z Janovic 873.
- z Widršperku (Widerspergu) Kateřina Sudová z Řeneč 578; Lidmila Janovská z Janovic 215.
- Vidhostice žat. 726.
- Vidice (Vitice) časl. 16.
- Vidice cheb. 214.
- Vidim bol. 18, 763, 764, 765, 782.
- Widmon Křištof 1092.
- Vidolice (Wiedelitz) žat. 447.
- Vidoň jič. 800.
- Vidov bud. 657.
- Vidovle (Vidouli, Wiedobel) žat. 192, 193.
- Wiedelitz, viz Vidolice.
- Wiese (Wiesen, Višeňov) hrad. 1047.
- Wiesen Böhm., viz Dlouhá.
- Wiessen, viz Běsno.
- Wiesenkretschien, viz Střezína.
- Wiesenthal bol. 776.
- Wiesenthal Český cheb. 1199.
- Wieser z Aichu Křištof 580.
- Wigari Jakub 1237.
- Wihořau, viz Běhařov.
- Vichov jič. 926.
- Wichtenbunrk (Wechtenbruck) Vilém 1009, 1034.
- Vik z Víkova (von Wikau) Jiří 822, 874; Šebastian 874.
- Vikaň praž. 704, 705.
- Viklance táb. 296.
- Viklice lit. 165.
- Viktorýn Jiří 1036.
- Viktorýnová Anna 1035; Dorota 1045.
- Wildeck zámek u Heilbrönu 735.
- z Wilden, viz Vendelin.
- z Wildenfelsu Johanna Šliková 602.
- Wildmeisterová Kordula 1088.
- Wildner Wolf 1133.
- Wildovic dědicové 1015.
- Wildstein (Vilštejn, Čejkovice) bud. 312.
- Wildstein (Vilštejn) chrud. 923.
- Wildštejn cheb. 678.
- z Wildšteina Kateřina Millerová LXXXXII.
- z Wildšteina Kateřina Lukavecká z Lukavce 341.
- Vilémice, viz Vilémov.
- Vilémov časl. 34.
- Vilémov (Vilimov, Vilémice, Vilomice) žat. 86.
- Vilémova Hora (Hojná voda) bud. 652.
- Vilémovice, viz Vilimovice.

- Vilhošť, viz Vilhošť.
Vilík Linhart 964.
Vilimkov (ves pustá, zaniklá) čásl. 222.
Vilmov, viz Vilémov.
Vilimovec čásl. 698.
Vilimovice (Vilémovice) čásl. 701.
Vilimovičky čásl. 1066.
Vilimovský Lukáš 1075.
Vilín tab. 1222.
Vilkenau, viz Vlkanov.
Wilkischau, viz Vlkášov.
Wilkischen, viz Vlkýš.
Villani Karel 792.
Willentschen, viz Vilenše (Velence).
Willenz, viz Bilence.
Willomic, viz Vilémov.
Wilmsdorf (Wölmsdorf) lit. 865.
Vilov plz. 304.
Wilsdorf lit. 53.
Vilšteín (Wildšteín) chrud. 923.
Vilšteín, viz Wildšteín.
Wilthart Křištof 320.
Wiltshie, viz Vlčice.
Vimberk, viz Winterberk.
Vimberský Jan 1045.
Vinary (Vinaře) chrud. 78, 1154.
Vinary (Vinaře) jič. 765, 767, 812.
Vinař Jan 1095; Václav 1093.
Vinaře, viz Vinary.
Vinaře, viz Vinary.
Vinaře čásl. 703.
Vinaře (Weinern) žat. 722.
z Vinaře Malých, viz Pryk.
Vinařice (Nový Waldšteín) bol. 70.
Vinařice (Weingarten) žat. 617.
Vinařská (Rafacká) Kateřina 1157.
Vinařský Jiří CXXXVII.
Winau, viz Zbinohy.
Wind (Wint) Jan 822, 998, 1036.
z Windischgraetz hrabě Bohumil 552—555.
z Windischgraetz hraběnka Emilia, předtím Slavatová, roz. z Holland-Brederode 552.
Windischkamnic, viz Kamenice Srbská.
Vinice jič. 546.
Vinice: v Boleslavsku 69, 159, 244, 297, 377, 521, 833; v Čáslavsku 923, 1063; v Hradecku u Smiřic 707; v Chrudimsku 120, 1092, 1093, 1094, 1095; v Jičínsku 528, 721, 812, 893; v Litoměřicku 7, 8, 53, 92, 94, 107, 110, 141, 142, 228, 231, 234, 236, 254, 261, 262, 470, 478, 506, 561, 562, 839, 845, 855, 859, 862—864, 866, 868, 913, 917, 938, 1117, 1121—1134, 1244; u Prahy a v kraji pražském 9, 24, 32, 63, 107, 108, 111, 123, 124, 133, 157, 180, 251, 255, 271, 295, 324, 326, 329, 346, 417, 428, 433, 434, 435, 473, 475, 481, 501, 502, 504, 513, 515, 526, 527, 528, 556, 559, 582, 629, 642, 669, 684, 716, 717, 729, 847, 848, 880, 883, 889, 937, 945, 949, 951, 974, 976, 981, 983, 986, 995, 1001, 1003, 1005, 1028—1035, 1144, 1145, 1147; v Zatecku 90, 91, 160, 192, 301, 314, 498, 500, 509, 620, 623, 910, 912, 1087, 1101, 1102, 1103, 1150, 1151, 1154, 1253, 1254.
z Winkelheidu Foyt Jiří 1023.
Winkelhofer ryt. Kašpar Melichar 245.
Winkelhoferová Johanna, roz. Vrchotická z Loutkova 403.
Winkler Baltasar 1199; Daniel 1045; Jan 1102.
Winkler z Heimfelsu (Heimfeldu) Humbold (Haubold) 822, 875; Volf Arnošt, Jiří Adam, Fridrich a Jaroslav 875; Vilém 333, 822, 875.
Winklerova (z Heimfelsu) Euphemie Hozlaurová z Hozlau 122.
Winklov (ves zaniklá) cheb. 602.
Vinná (Vinné, Weindorf, Winney) lit. 264, 913.
Vinné (Winney), viz Vinná.
z Vinoře Oldřich Linhart a Vilém 247, 875.
Winterberk (Vimberk) pís. XXIII, CL, 289, 354.
z Winterberka, viz Malovec z Chejnova.
z Winterberka, viz Neumayer.
z Winterhorstu Wolraf Vilém 807.
Winteritz, viz Vintířov.
Winternic Josef (žid) 1014.
Winterová Anna Marie 1026; Marianna 1133.
Wintersgrün cheb. 1136.
Vintířov tab. 850.
Vintířov (Winteritz) žat. 722.
Vintířová Anna 6.
Vintířová Lídmla na Lomci LXXXIV.
z Wippachu, viz z Adlersbergu a de Wagghi.
Vír Louký pís. 647.
Vír Šimon 968.
Wirebaumová (Würrbaumová) Ludmila 1015.

- Wirspergerová (Viršperková) Aneška roz. Freilichová 1169.
- z Viršperka (Wirschberg) ryt. Jiří Křištof 875; Salomena roz. z Švamberka XCVIII, 876.
- z Wiršperku (Widrsperku) Rosyna Alžběta Vchynská 856, 943.
- Wirthová Marie Majdalena 1014.
- Viset (Wisset, Vysoká) žat. 622.
- Wischow, viz Višnovsko.
- Víska (Véska) bol. 765, 766, 772, 774, 775, 808.
- Víska, dvůr poplužní (dom. Kácov), čásl. 61.
- Víska hrad. 531.
- Víska, dvůr poplužní, cheb. 450.
- Víska lit. 196.
- Víska (Véska malá) praž. 426.
- Víska Hořovská (Véska velká, Gross-Wíska) praž. 487.
- z Visky Joachym CXXXVIII.
- Wismar v Meklenbursku 739.
- Vismburk (Visenburk) hrad pustý, hrad. 530.
- Wisset, viz Viset.
- Wisterschan, viz Bystřany.
- Wisterschitz (Wistritz), viz Bystřice.
- Wistersitz, viz Bystřice.
- Wistritz, viz Bystřice.
- Višeňov, viz Wiese (Wiesen).
- Višková Anna 1035.
- Višně z Větrní (Weichsel, Weixel von Wetttern) Jan XCIX, CXXXVIII, 876, 1274.
- Višňové táb. 479, 610.
- Višňovsko (Wischow, Višov, ves pustá) plz. 870.
- Višňový Jan 968.
- Višov, viz Višňovsko.
- Višov (ves zaniklá, snad Višňové) táb. 1223.
- Vít (Víta) Kašpar 670.
- Vitová Kateřina 1045.
- Víta, viz Vitha.
- sv. Víta na hradě Pražském proboštví, děkanství a kapitula XXIV, 62, 66, 153, 165, 205, 271, 329, 371, 382, 396, 403, 429, 431, 433, 487, 519, 724, 902, 1001, 1245.
- Vítání plz. 130.
- Vitanovice bol. 604.
- Vitanovská z Vlčkovice Dorota roz. Sudova z Řeneč 577.
- Vitanovský z Vlčkovice Jan, Mikuláš, Ctibor a Václav Milota Vintř 877; Mikuláš CXL; Vilém Alexander, Hynek Jettich a Mikuláš 577.
- Vitějice pís. 654.
- Viteňovský Matěj 1165.
- Vitha ze Rzávého (Vita z Rzávého) Adam 878; Bohuslav starší XXXIII, XLI, LXVIII, 877; Bohuslav mladší 877; Jiří 878; Jiří Šťastný Jaroslav 213; Ladislav 106, 878, 897; Mikuláš CXL, 877; Vilém 245, 877; Vilém mladší LXVII; Vilém mladší Vok 879; Vít mladší 1222; Zdeněk 879.
- Vithová z Rzávého Anastasia roz. z Kralovic 878; Anna Markéta Dorota, potom Šleglovská, roz. z Vrtby 878; Kateřina Markéta roz. z Řičan 879.
- Vithova z Rzávého Anna Chobotská z Ostředka 207; Majdalena Montbrunová 878, 879.
- Vitice (Vidice) čásl. 16.
- Vitice čásl. 403, praž. 373, 526.
- Vitichov (Wititzhof) dvůr poplužní cheb. 1168.
- Vitin bud. 657, lit. 866.
- Vitiněves (Vitmov, Wittingau) bud. 394.
- Vitiněves (Vitiňoves) jič. 536, 777.
- z Vitiněvsi, viz Kamenický.
- Vitiňoves, viz Vitiněves.
- Witingereyt (Wittingreith) cheb. 591.
- z Vitinovsi, viz Dubský.
- Wititzhof, viz Vitichov.
- Vítkov pís. 201, 1179.
- Vítkovec, zámek, lit. 846.
- Vítkovice cheb. 14, jič. 926.
- Vítkový Kašpar 318.
- Vitmov (Vitiněves, Wittingau) bud. 394.
- Vitonice čásl. 348.
- Vitonice (Vitovice) cheb. 365.
- Vitonin čásl. 698.
- Vítov (Wittal) lit. 866.
- Vítov praž. 1205, 1206.
- Vitovice, viz Vitonice.
- Vitovský Václav 964.
- Vítčice, viz Vičice a Vidčice.
- Witschitz Gross, viz Vidčice Velké.
- Wittal, viz Vítov.
- de Vitte z Lillienthalu Jan 62, 242, 289, 363, 393, 832, 879, 977, 1008, 1027, 1030, 1033, 1109, 1371, 1273, 1274; Anna roz. z Glauchova 62, 832, 868.

- Wittig hoření a dolení (Ober- a Nieder-W.) bol. 457.
 Wittingau, viz Třeboň.
 Wittingau, viz Vitiněves (Vitmov).
 Wittingreith, viz Witingereyt.
 Wittmann Jan 822, 881, 998, 1036; Jiřík 881; Michal XLVIII, LII, LV, 822, 881, 955; Pavel 880, 881, 1035.
 Wittmanová Kateřina 880.
 Wittosess, viz Bitozaves.
 Vitych (Vittyh) Jetřich 881, 964, 987; Jan Jakub a Jetřich 882.
 Vížka (ves zašlá) táb. 650.
 Vížky (Vískov) chrud. 923.
 Vladařice cheb. 14.
 Vladicín (Vladešín) táb. 647, 650.
 Vladislav I. 1202.
 Vladislavice, viz Václavice.
 Vladyka Mikuláš 1232.
 Vlach Martin 1165.
 Vlachová Voršila 1094.
 Wlachej, viz Vlachové.
 Vlachňovice bud. 657.
 Vlachov (ves zaniklá) plz. 1056.
 Vlachové (Wlachej) bol. 537, 805.
 Vlachovo Břeží pís. CL.
 Vlasatý z Domašlavi Buryán, Jindřich, Křištof a Sigmund 882; Joachym CXXXVIII.
 Vlasenice táb. 459, 850, 899, 900, 1172.
 Vlastce pís. 650.
 Vlastějov pís. 121.
 Vlastějovice, viz Vlastějovice.
 Vlastibor bol. 802, táb. 1210, 1222.
 Vlastibořice bol. 604.
 Vlastislav (Vatislav) lit. 25, 196.
 Vlašim táb. 896.
 z Vlašimi, viz Očko.
 Vlašimský Jan 882.
 Vlašný, viz Wachtern.
 Vlastějovice (Vlastějovice, Hamr, Hammerstadt) časl. 697.
 Vlaverýn Václav a Estera 984.
 Vlčák Adam 1095.
 Vlček Kašpar 964.
 Vlček z Minic (z Přečiny) Křištof 882.
 Vlčetín bol. 537, 780, táb. 850.
 Vlčí plz. 229.
 Vlčí (Wltschen, Ultsch) žat. 498, 1139.
 Vlčice (Wiltschitz) jič. 765, 766, 790, 988, 939.
 Vlčice plz. 253.
 z Vlčí Hory, viz Podhradský.
 z Vlčí hory, viz Zahrádková.
 Vlčíněves, viz Volšnice.
 Vlčkov chrud. 196.
 z Vlčkovíc Václav Vintř 422; viz též Vitanovský a Vlčkovský.
 Vlčkovice (Wölfsdorf) hrad. 413, 768, 783.
 Vlčkovice hrad. 412, 1071; táb. XVIII, 237, 238.
 Vlčkovský z Vlčkovíc Buryan CXXXVII; Jiřík 1051.
 Vlčnov chrud. 1089.
 Vlence praž. 5.
 Vletice (Veletice) táb. 146, 650.
 Vlhavy (Vyhavy) bud. 351.
 Vlhof (Vilhošť) jič. 80, 786.
 Vliňoves (Vliněves) praž. 1144.
 Vlinská z Vliněvsí Anna, potom Špetlová, roz. z Dubé 883.
 Vlinský z Vliněvsí Smil 882; Jindřich 883.
 Vlk z Kvítkova Jan starší 822, 883; Jan mladší 884; Jan Albrecht 118, 884; Jan Jiří 790, 800, 884.
 Vlková z Kvítkova Alžběta roz. z Gerštorfu, Dorota a Johanna roz. Homutova z Harasova 884; Eliška LXXXIII; Kunka roz. z Labouně 46.
 Vlkánov časl. 701, jič. 940.
 Vlkánov (Wilkenau) plz. 662, 1056.
 z Vlkánova Sosnovce Zikmund Roh CXLi.
 Vlkánovský z Vlkánova Benjamin a Fridrich 83; Benjamin, Fridrich, Jan a Karel 885; Václav 965, 991.
 Vlkava bol. 392, 767, 768, 793, 799, 819, 911.
 Vlkonice pís. 38, táb. 155.
 Vlkopesy (Volfmce, Wolfeschlinge) lit. 561.
 Vlkosovice táb. 850.
 Vlkošov (Wilkischan) plz. 448.
 Vlkov bol. 18, bud. 350, táb. 151, 253.
 Vlkov (Vlková) hrad. 707.
 Vlková (Vlkov) časl. 61.
 Vlkovice bud. 657.
 Vlkvice táb. 155.
 Vlkýš (Wilkischen) plz. 358.
 Vlov (Blov, Flöhe, Flahe) žat. 722.
 Vltavský z Manšvartu a Helfenburku Václav Albrecht a Václav Matyáš 598.
 Wltschen (Ultsch), viz Vlčí.
 Wobern, viz Obora a Obrovce.
 Voblaty, viz Oploty.

- Voblunov (Oblanov, Weigelsdorf) jič. 938, 939.
 Vobora, viz Obora.
 Vobory, viz Obrovice.
 Vobratany (Obratany) táb. 878.
 Vobryaň (Obrvaně) časl. 696.
 Vobřidí (Obřít, Obřič) lit. 855.
 Vocásek Jakub 965.
 Vocel (Woczel) Jan 1152, 1153, 1154; Řehoř 1154.
 Voč (Wotsch) žat. 104.
 Vočehovský Tomáš 1262.
 Vočechov, viz Očihov.
 Vočelice (Očelice) hrad. 682.
 Vočichovice Malé, viz Očihovec.
 Voda Jiří 1143.
 Voda Dobrá časl. 694, táb. 850; viz též Dobrá voda.
 Voda Kalná (Tribenwasser) jič. 938, 1239.
 Voda Kamenná (Steinwasser) žat. 1149, 1153.
 Voda Odolena, viz Vodolíná Voda.
 Voda Stará pís. 335.
 Wodalnowic, viz Odolenovice.
 Voděhrady (Voděradý) žat. 611.
 Vodelenovy (Odolenov) pís. 449.
 Voděradská z Hrušova Anna Dorota, potom Liebenthalová z Liebenthalu, roz. Kamejtská ze Lstiboře 169; Mandalena LXXXIV.
 Voděradská z Hrušova Kateřina Hornátecká 169; Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV, 945; Lidmila Šanovcová z Šanova 169; Majdalena Želinská z Sebužina 944, 945.
 Voděradský z Hrušova Jiřík, Jindřich, Václav a Bohuslav 16; Václav 169.
 Voděradský z Voděrad Mikuláš Purkhart CXXXIX.
 Voděradý bol. 520, 537, 780, praž. 527, táb. 155, 389.
 Voděradý (Voděhrady) žat. 611.
 Voděradý Černé praž. 526.
 Voděradý Polní časl. 378, 380.
 Vodice (ves zaniklá) bol. 1276.
 Vodice pís. 654, 1222, táb. 904.
 Vodička Blažek 999, 1036; Daniel 965; Jakub 1020; Tobiáš mladší 1036; Václav 968, 999, 1036.
 Vodičková Anna 1012; Ludmila 999.
 Vodleza (Odlezly) plz. 288.
 Vodňanská Kateřina 1143.
 Vodňanská z Urašova Dorota a Lidmila Hřebíková 887; Kateřina, viz Zakostelská.
 Vodňanský z Urašova (Vrašova) Jan 822, 886, 986, 987; Jan Jindřich 1036; Jan Nathaniel 314; Jindřich 887; Natanael XXXII, XLVI, LII, LIV, LV, 886, 955.
 Vodňanský, viz Hippus.
 Vodňany pís. XVIII, XIX, XCIX, 351, 1246—1253.
 Vodochody lit. 839.
 Vodokrty plz. 338.
 Vodolanovice (Odolenovice) bol. 844.
 Vodolice žat. 633.
 Vodolíná Voda (Odolená Voda, Vodka) praž. 502.
 Vodolka, viz Vodolíná Voda.
 Vodomyšl pís. 126.
 Vodranec (Odranec) časl. 466.
 Vohaneč, viz Vahaneč.
 Vohaňka (měšťan Nymburský) 1165.
 Vohanka (měšťan (Žatecký) 1262.
 Vohaň (Ohaň) pís. 647.
 Vohaveč, viz Ohaveč.
 Wohrab Matyáš 1138.
 Vohnice (Ohnič, Wohontsch) žat. 910.
 Vohnišov (Ohnišov) hrad. 682.
 Wohontsch, viz Ohnič.
 Vohrada (Ohrada) táb. 650.
 Vochoz (Ochoz) chrud. 256.
 Voják Jan 1133.
 z Vojenic, viz Hlaváč.
 Vojenice praž. 127.
 Voješice (Svojšice) táb. 238.
 Vojetín bol. 918.
 z Vojic Anna Vostromířská 798.
 Vojice jič. 765, 767, 813, 887.
 Vojická z Novévsí Dorota LXXXIII; Lidmila LXXXIV, 813, 887; Estera, Markéta, Žofie a Lukrecie, panny, LXXXIV, 813.
 Vojický z Novévsí (v. Neudorf) Jan a Jindřich 887; Jan, Jindřich Šťastný a Jiří 813.
 Vojíř (Saský) z Protivce Ctibor LXVII, 311, 887, 920, 1274; Joachym 888.
 Vojířová z Protivce Alena 702.
 Vojířova z Protivce Eusebia Polyxena Kunašová z Machovic 311, 888.
 Vojislavice časl. 222.
 Vojislavice (Vojslavice) táb. 212, 489.
 Vojkov táb. 492, 493, 767.
 Vojkov (ves zaniklá, nyní samota) praž. 526.
 z Vojkova, viz Vojkovský.

- z Vojkovic, viz Nos.
 Vojkovice praž. CXI, 716, 930.
 Vojkovský z Milhostic a z Vojkova Adam Šťastný, Přech a Adam Albrecht 888; Mikuláš 482; Vilém a Petr 493; Vojkovští bratři 385; z Vojkova Majdalena Beřkovská 151.
 Vojnice pís. 40.
 Vojníkov (Vonikov) pís. 1178, 1184.
 z Vojnina, viz Chotek.
 Vojslavice, viz Vojislavice.
 Vojtaš Řehoř 1055.
 Vojtěch Vít 1262.
 Vojtěšino (Vojtěšín) cheb. 278.
 Vokáč z Chýš a Špieberku Šimon XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 888, 955.
 Vokáčová z Chýš Anna 889, 1025.
 Vokáčková Anna 1262.
 Vokál Jan 1045.
 Vokal Melichar 965, 1015.
 Vokna (Okny, Woken) bol. 12, 14, 775.
 Vokoun Jiřík 1048; Václav starý 1038; Václav 981; Jiří a Václav 965.
 Vokounek Matěj 1095.
 z Vokounšteina, viz Petráček.
 Vokov (Wogau) cheb. 264.
 Vokov táb. 1172.
 Vokrouhlice (Okrouhlice) časl. 700.
 Vokrouhlický Šimon Diviš CXL.
 Wokraulík, viz Okrouhly.
 Vokřesanec (Okřesanec, Ochřešťany) časl. 641, 703.
 Vokřešice (Okřešice, ves zaniklá) lit. 845.
 Vokšice jič. 721, 774.
 Volalance (snad Volavce, pustiny) bol. 531.
 z Volanic, viz Volanský.
 Volanice jič. 822, 890.
 Volanská z Volanic Kateřina Žlivská 778.
 Volanský z Volanic Buryan, Jaroslav, Jan Jiří, Jan starší a Jiří 890; Václav 822, 890.
 Volavce bol. 532, 534.
 Volavka Jan a dcera jeho Anna Losinská 1025.
 Voldaní, předměstí Litoměřické, lit. 1119.
 Voldřichov (Oldřichov) pís. 1179.
 Voldřichovský dvůr chrud. 196.
 Volenice, viz Velenice.
 Volenovy (Volenov) plz. 1104.
 Voleška, viz Oleška.
 Voleška (Oleška) praž. 526.
 Voleško (dvůr pustý) táb. 650.
 Volešná, viz Olešná.
 Volešnice, viz Olešnice.
 Volešnický Jiří 1094.
 Volešník (Olešník) bud. 351, 352.
 Voletice, viz Voltice.
 Voletín (Voletiny) jič. 1239.
 Wolf Jiří 965; Ondřej 1199.
 Wolf z Lengenfeldu Jan 818, 1082; viz též z Lengenfeldu.
 Volfartice dolejší (Wolfersdorf) lit. 345.
 Volfartice hořejší (Ober-Wolfersdorf) lit. 456.
 Wolfersdorf bol. 69.
 Wolfersdorf, viz Olbramy.
 Wolfersdorf, viz Volfartice.
 z Wolfersdorfu Stegerová Susanna Barbora roz. Hoffmannova z Minichhofen 929.
 Volfimce, viz Vlkopesy.
 Wolgemut z Mutliburgu Maximilian 629.
 Volichov časl. 698.
 Volinský Matěj 1036; Samuel 1110.
 Wolfinger z Wolfsbachu Jan 890; Jan Rudolf 359; Wolf Rudolf 57.
 Wolfingerová z Wolfspachu Susanna 57.
 Wolframice, viz Olbramice.
 z Wolfsbachu, viz Wolfinger.
 Wolschlinge, viz Vlkopesy.
 Wölfsdorf, viz Vlčkovice.
 z Wolkenšteina sv. pán Sigmund CXIX, CXXI, 132, 846; Juliana prve Vartenberková 846.
 Wölmsdorf (Wilmsdorf) lit. 865.
 Volňoves (Vliněves, Weiskirchen) praž. 9.
 Wolschen, viz Volšnice.
 Volšanský Jakub 965.
 Volšín (Volšinské rychtářství) bud. 655.
 Volšina bol. 12.
 Volšnice (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen) lit. 561.
 Voltice (Voletice) chrud. 517.
 Voltuše pís. 126.
 Voltyně táb. 174.
 Volyně (Volín) pís. XXIII, CL.
 Vonaskovský mlýn praž. 22.
 Vondřejkovice, viz Ondřikovice.
 Vondřejovice (Ondřejovice, ves zašlá, nyní Marianovice) táb. 150.
 Voníkov, viz Vojníkov.
 Wonischen, viz Ohnišovice.
 Vonoklasy (Uněklasy) praž. 43.

- Vonšov (Onšov) časl. 20, 21, 340.
 Vonšovec (Onšovec) časl. 900.
 Vonšovice (Onšovice) táb. 485, 896.
 Vopálka (Opálka) plz. XXIII.
 Vopatov (Opatov) časl. 639, 690.
 Voplotec (Oplotec) plz. 331.
 Wopořan, viz Opařany.
 Voprechťice (Oprechťice) plz. 1056.
 Vopřcha Matouš 1219.
 Voprcha z Vračova (Uračova) Adam 1061, 1218.
 Vopršal ze Zhoře Mikuláš 890.
 Voračice táb. 493.
 Voračická z Paběnic Osiana, dříve Vostrovceová, roz. z Šebířova 900; Rozína z Purkštelu LXXXIV, LXXXV.
 Voračická z Paběnic Markéta 891.
 Voračický z Paběnic Augustin Norbert 1091; Jan LXXXIX, 891; Jan mladší 891; Křištof XCIX, 891; Mikuláš mladší, Mikuláš starší a Lipold 892; Vilém 891.
 Voračov (Oračov) žat. 286.
 Vorasice (Orasice) žat. 91.
 Vorel Pavel 1133.
 Vorklebiec bol. 537, 780, 805.
 Vorlický Jan 1077; Jindřich 1055; Jiřík 1094, 1192.
 Vorliček Martin 1037.
 Vorlička (Orlička) chrud. 196.
 z Vorličné, viz Balbín a Škornice.
 Vorlík (Orlík) pís. 647, 659.
 Vorlov (Orlov) u Myletína časl. 639.
 Vorlov, viz Orlov.
 Vorlovský Adam 1025.
 Vořech (Ořech) praž. 371.
 Vořekovský Václav 1034.
 z Vořeřan, viz Tarnavanský (Trnovanský).
 Voříkovský Václav 965.
 Voříšek Symforian 1200.
 Voříšková Anna 1262; Majdalena 1016.
 Vořmany (Vrskmany) žat. 313.
 Vosahlová Ludmila 1045.
 Vosalovský dvůr praž. 1042.
 Vošeký Fridrich CXXXVII; viz též Vesecký.
 Voseč (Oseč) praž. 1196.
 z Voseče, viz Bukovský Ladislav.
 Vosečno, viz Osečná.
 Woschetnic, viz Osečnice.
 Vosej (Osi) táb. 649.
 Vosek (Osek) jič. 529, 546, pís. 63, táb. 649, 650; viz též Osek.
 Vosek, dvůr svobodnický, pís. 1217.
 Voselné (Oselné) bud. 350.
 Voselovice, viz Veselovice.
 Vosenice (Osonice) jič. 307.
 Vosiček (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
 Vosletin (Osletin) táb. 151, 650.
 Voslice, viz Vozlice.
 Voslov (Oslov) pís. 649.
 Voslým (Osly) pís. 335.
 Vosluchof (Osluchof) praž. 606.
 Vosná (Osná) táb. 341.
 Vosnalice, viz Osinalice.
 Vosno (Vosna, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 637, 681.
 Vosojny (Osojné, ves zaniklá, nyní dvůr) plz. 467.
 Vosov (Osov) Veliký praž. 118.
 Vostašovice (Ostašovice) hrad. 682.
 Vostatek Tobiáš 1072, 1073.
 Vosterský, viz Kaplíř.
 Vosterský Jan Ilburk 91; Zikmund 845; viz též Kaplíř.
 Vostip Jan 1045.
 Vostrej, viz Ostré.
 Vostromeč (Ostromeč, zámek pustý) táb. 155.
 Vostromětická Hedvika LXXXIV; viz též Vostromiřská.
 Vostromiř, viz Ostromiř.
 Vostromiřská z Rokytníka Alena, potom Rašínová, roz. Mitrovská 454; Anna roz. z Vojic 798; Eva Kateřina roz. z Loutkova 9, 893; viz též Vostromětická.
 Vostromiřská z Rokytníka Salomena Varleychová z Bubna 226, 437; Justina Dorota 892.
 Vostromiřský (Ostromiřský) z Rokytníka Adam, Bohuslav, Mikuláš, Heřman a Adam Jan 892; Adam a Václav Otík 537; Heřman, Jan Václav, Petr Adam Mikuláš a Albrecht 537; Smil 9, 893; Václav 179, 779, 893; Heřman 893; Jan, Heřman a Mikuláš 893, 894.
 Vostrov (Ostrov) chrud. 196.
 Vostrovce (Ostrovce) pís. 73.
 Vostrovec (Ostrovec) pís. 650.
 Vostrovec (Ostrovec) z Kralovic Jan XXV, XXXI, XXXVIII, XLV, LI, LVII, 853, 894; Jan a Fridrich 900; Jan a Vilém 901; Jan Ferdinand 822, 898; Jetřich 527; Jiří 82; Ladislav (Vladislav) 899, 900; Oldřich 898, 900; Strachota CXL, 900; Vilém starší, Štěpán, Vilém mladší a Ferdinand 896.

- Vostrovceová z Kralovic Anna roz. z Brukšteina 894, 897, 898; Marie roz. z Lisova 901; Osiana roz. z Sebiřova 900.
- Vostrovceová z Kralovic Anna Marie 259, 899; Markéta Alena Kekulová z Stradonic 258; Marta Majdalena Beřkovská 20, 898.
- Vostrovská Barbora, roz. Maternova z Květnice 361.
- Vostrovská Helena Marie Schmidlová 247.
- Vostrovská z Vostrovic Juliana 1068.
- Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky Jiří starší 901.
- Vostrovský Václav 1036.
- Vostružeh, viz Ostružno.
- Vostrý (Ostré) táb. 1222.
- Vosyka Isaiáš a Václav 1076.
- Vosym (Osy) plz. 587.
- Vošednice (Woschetnic), viz Osečnice.
- Voškobrechský z Voškobrech (Voškobrdský, Oškobržský z Oškobrh) Jan Jetřich 901.
- Vošlanda Pavel 989.
- Vošna (Vosna), viz Vosno.
- Voštip Jan 1193; Jeronym 1097.
- Votava Kašpar XXV, 902.
- Wotawa, viz Otov.
- Votelec dvůr poplužní časl. 379.
- Votěšice (Otěšice, Utěšice) plz. 484.
- Votěšino (Otěšín) plz. 668.
- Vořice (Otice) táb. 241.
- Votíková Dorota LXXXIII.
- z Vořina, viz Diblík a Třídvorský.
- Votmice, viz Otmice.
- Votrovice (Otročice) časl. 573.
- Votrušice, viz Větrušice.
- Wotsch, viz Voč.
- Votuší (Votuzy, Otuže) jič. 810.
- Vous (Waus, ves zašlá) žat. 599.
- Voves Václav 966, 999.
- Vozabal, měšťan Českobrodský 1045.
- Vozabalka Kristina Strakonická 1223.
- Vozabul Václav 1069.
- Vozdnice (Hvozdnice) hrad. 1071.
- Vozlice (Voslice, ves zaniklá) táb. 212, 489.
- Wozovic Bartoloměj 1244.
- Vožice Nová (Mladá) táb. 112.
- Vožice Stará táb. 891.
- Vrabec Jakub 1217; Jan 1133.
- z Vrabí, viz Vrabský Tluksa.
- z Vrabí 56.
- z Vrabí Johanna Kunašová z Machovic 312.
- Vrabinec (Sperlingstein, zámek pustý) lit. 53.
- Vrabská (z Vrabí) Krystýna LXXXIV.
- Vrabský Tluksa z Vrabí Jan CXXXIX; Jan Jiří 294, 902; Jan Štefan CXXXVIII; Jan Vilém, Jindřich, Hynek Leopold, Václav a Václav Vojtěch 902; Vilém starší 903.
- Vrabský Václav 1093.
- Vracov (Kunštat) hrad. 886.
- Vracovice táb. 896.
- z Vračova (Uračova), viz Voprecha.
- Vrahožily (Frauschil) lit. 862, 863.
- Vrána Adam 1095.
- Vrančice pís. 334.
- Vraní (Vrané, Wranay) praž. 87, 1206.
- Vranice časl. 61, 905.
- z Vraního, viz Luníkovská.
- Vranoš z Čechína, (Čazína) Jan Vilém 903.
- Vranov (Rabendorf) bol. 144, 381, 780.
- Vranov (Frohnau) cheb. 612.
- Vranov (Vranůvkov) plz. 127.
- Vranov (dvůr poplužní) plz. 288.
- Vranov táb. 493.
- Vraňov plz. 330, 872, 1212.
- z Vranova (z Granova) Kašpar 1111; viz též Granovský.
- Vranové bol. 537, 803, 844.
- Vranovec Matěj a Kateřina 1025.
- Vranovice pís. 126.
- Vransko (ves zaniklá) bol. 534, 805.
- Vranůvkov (Vranov) plz. 127.
- Vrany (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
- Vraškov lit. 637, 839.
- z Vrašova (Urašova), viz Vodňanský.
- Vraštil Bohuslav, Jan a Ondřej 1262.
- Vrat bol. 803, 844.
- Vrata Kamenná (ves zaniklá) praž. 944.
- Vraticzkovice táb. 93.
- Vratislav chrud. 1154.
- Vratislav z Mitrovic Adam starší 91, 235, 252, 903, 1203; Diviš František 1238; Hertvik CXXIX, 181, 722; Jan starší XX, 92, 903, 930; Jan mladší 903, 1220; Jan Zdeněk 87, 438; Jindřich 904; Jiří 384, 883, 903, 1241; Křištof

- XXXIV, LXI, 21, 479, 899, 1170; Ladislav 903; Mikuláš starší 904; Šťastný 167; Václav nejstarší 77, 404, 585; Václav starší XC, CXIII, 810, 904; Václav mladší 73, 423, 673, 904; Václav CXLV, 892; Vilém CXI, 259, 269, 346, 419, 1226, 1230, 1268; Zdeněk XCVI, 130; Jiří, Adam a František 900.
- Vratislavová z Mitrovic N. roz. Bohdanecká z Hodkova 77; Barbora na Zálší a Dirném LXXXIII; Dorota roz. Mirkova z Solopisk 373; Elena Marie roz. z Dobřenic 904; Kateřina roz. Rašínová z Ryzmburka 813; Kateřina roz. z Šanova 438; Kryselda roz. z Lažan 905; Salomena roz. Horčicova z Prostého 167, 235, 903.
- Vratislavova z Mitrovic Alžběta Dorota hraběnka Hallweilová 380; Anna Vančurová z Řehnic 842; Marianna Věžníková 899.
- Vratislav, viz Vratislavský.
- Vratislavice (Maffersdorf) bol. 537, 794.
- Vratislavský (Vratislav) Mistr Daniel CVII, 988, 1036; téhož manželka Lidmila roz. z Kaprásteina 988.
- Vratišov táb. 155.
- Vrátkov časl. 313, praž. 1042.
- Vratno bol. 17, 782.
- z Vratu, viz Fikar.
- Vraž pís. 650.
- Vražda z Kunwaldu Albrecht LXXVII, 58, 905; Jan 349; Jan Vilém a Václav mladší 905; Václav starší CXL, 88.
- Vražedník (ves zaniklá) bol. 844.
- z Vrážkova, viz Rous.
- Vražné (Vražno) plz. 358.
- Vražné táb. 495.
- z Vražného, viz Sádlo.
- Vrba Matěj 1055.
- Vrbčany časl. 526.
- Vrbenský Viktorýn LIII.
- Vrbice časl. 702, jič. 79, 789, lit. 33, 506, 1117, plz. 1212.
- Vrbice (Fürwitz) žat. 284.
- Vrbičany lit. 234, 243.
- Vrbický žat. 624.
- Vrbka časl. 691.
- Vrbka z Vrbice Michal 1155.
- Vrbno praž. 429, žat. 92.
- Vreov bud. 411, 652, 657.
- Vrčovice pís. 1178, 1184.
- Vrdy časl. 689, 703, 1049, 1050.
- Vrhavec (Vrhavec) plz. 298, 1104, 1106.
- Vrchlabí (Hohenelbe) jič. 763, 764, 765, 784, 785.
- Vrchlabský Pavel 1110.
- Vrchnice (Würgnic) žat. 1100.
- Vrchol Vavřinec 1094.
- Vrchoslavice, viz Vrchoslavice.
- Vrchotická z Loutkova Alžběta roz. z Tučap 906; Dorota roz. Mitrovská z Nemyšle 906; Markyta na Žďáře Pluhovém, roz. z Hrádku LXXXIV, 906.
- Vrchotická z Loutkova Eva Kateřina a Sibylla, viz z Loutkova: Markéta Říčanská z Říčan, dříve Tučapová 212, 489, 718; Johanna Winkelhoferová 403.
- Vrchotický z Loutkova Adam 905; Albrecht, Buryan a Sigmund Kunrat 906; Ctibor XXXIII, 906; Jindřich nejstarší 403; Mikuláš mladší, Jindřich mladší, Mikuláš, Sigmund a Vilém starší 907.
- Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Werchhaben) bol. 17, 781.
- Vrchovina bol. 604, jič. 536, 778.
- Vrchoviny hrad. 638, 681.
- z Vrchovišť, viz Vencelík.
- z Vrchovišť Jan Libenický 641.
- z Vrchovišť Majdalena, viz Říčanská a Štůrmová.
- Vrchoviště (ves zaniklá) žat. 620.
- Vrchovné (Vrchové), viz Vrchovina.
- Vrchovnice jič. 923.
- Vrchy (Horec, Berghof) dvůr poplužní bud. 657.
- Vrchy (Hory) táb. 238.
- Vrchy Holé bol. 833.
- Vrchoslav Václav 1110.
- Vrchoslavice (Vrchoslavice, Seiden-schwanz) bol. 534, 805.
- Vroustek (Rudig) žat. 182, 188, 189.
- Vrsce (Wrsec) jič. 783.
- Vrskmany (Vorfmany) žat. 313.
- Vrš ze Sadlna Beneš 116; Hendrich CXXXVIII; Jiří 908, 1274; viz též Vršovec.
- Vršany (Würschen) žat. 1149.
- Vršov chrud. 923.
- Vršov (ves zaniklá) lit. 845.
- Vršovec ze Sadlna Jiří 60; viz též Vrš.
- Vršovice praž. 709, 800, 951, táb. 493, žat. 90.

Vršovka hrad. 638, 681, 682.
Vršovská z Těšetina Dorota, dříve
Libertýnová 327.

Vršovský z Těšetina Jan Ratibor
908; Tobiáš 327, 823, 908, 999,
1036.

Vrtba (na Vrtbě, Vrtva) dvůr po-
plužní plz. 357.

z Vrtby hrabě 111, 742, 1030; Jan
František 493; Jan Hroznata,
Jan Adam a Sezima Jan 908;
Sezima LXI, LXXXIX, CXLV,
138, 241, 242, 293, 351, 493, 494,
854, 945, 1028, 1170, 1225.

z Vrtby Anna Markéta Dorota Ví-
thová z Rzávěho 878; Markéta
Kotvicová z Kotvic 879; Uršula
Benigna Michalovicová XXIV,
LXXXII, 369, 370.

Vrtěšice čásl. 34.

Vrtva, viz Vrtba.

Vrutice (Kropáčova) bol. 199.

Vrutice praž. 429, lit. 931.

Vrzava Ondřej 965.

Vřesce táb. 849.

Vřeskovice plz. 587.

Vřesná (ves zašlá, nyní dvůr) táb.
XVIII, 906.

Vřesník čásl. 222.

Vřesník (Vřesník) jič. 592, 792.

Vřesovec z Vřesovic Bernart 863;
Jan Winkhart hrabě 706; Šebe-
stian 909; Václav XXI; Vojtěch
CXLI; Volf 616, 863; Zikmund
a Zikmund Rotleb CXLI.

Vřesovec z Vřesovic a z Doubrav-
ské Hory Vilém hrabě CXXIX,
11, 43, 189, 228, 229, 358, 450,
868, 910, 1203; Vilém Ilburk
101, 117; Wolf starší 908, 916;
Wolf Ilburk hrabě LXI, CXXVIII,
72, 91, 231, 469, 790, 909, 910,
912, 914, 1140; Wolf Karel mladší
393, 901, 910.

Vřesovec z Vřesovic Kostomlatský
Adam Jiří 911, 913; Jan Habart
790, 822, 912, 913, 914; Ladislav
CXXXIX; Oldřich 6, 914; Petr
starší 913; Petr Pavel 914; Rad-
slav 911, 912, 915; Václav 913;
Jan Vilém a Vojtěch 912; Vá-
clav, Karel a Volf Rudolf 914.

Vřesovec z Vřesovic Kyšperský
Jan 915; Jan Ilburg 822, 910,
916; Jetřich Jakub 916; Pavel
917; Petr CXL; Vojtěch XXV,
CXL, 822, 917.

Vřesovcová z Vřesovic Alžběta
LXXXIII; Anna roz. z Sulevic
833; Anna z Miliny a na Kře-
muži 239, 910, 911; z Doubrav-
ské Hory Anna Johanna roz.
z Velemyšlovsi 911; Kostomlat-
ská Barbora roz. Myšková z Žlu-
nic 429, 914; Kyšperská Dorota
Kaplířová 233; Kyšperská Eleo-
nora roz. z Fictum 917; Kosto-
mlatská Eva roz. Panzarova
z Michnic 731; Johanka 453;
Kateřina roz. Bejčková 1141;
Kateřina roz. Údrcká z Nespe-
čova 910; Krystýna LXXXIV;
Lidmila roz. z Štampachu 616;
Rebeka roz. z Renšperku 87;
Kyšperská Uršula na Choboli-
cích LXXXIV.

z Vřesovic a z Doubravské Hory
Anna Benedová 643; Estera
Vchynská z Vchynic 863, 866;
Kostomlatská Estera Vchynská
z Vchynic 731, 855; Kostomlat-
ská Johanna Majdalena, provdaná
de Bachenhay 1258; Ludmila
910; Anna, Mandalena a Barbora
bora 863; Žofie Vosterská 91.

Vřeštov (Bürglitz) jič. 293, 567.

Vřisek (Žižkenschloss, zámek pu-
stý) lit. 845.

Wscherau, viz Všeruby.

Wscheratsch, viz Všehradiště.

Vstuhy (ves zaniklá) bud. 579.

Všebořice (Schöbritz) lit. 261, 457,
625.

Všebořice (Schebořice) čásl. 342.

Všehradiště (Wscheratsch) lit. 866.

Všehrdy (Tschern) žat. XCVII, 396.

Všechlapy bol. 392, 1163.

Všečov táb. 1221, 1227.

Všechromy praž. 20.

Všejamy bol. 834.

z Všejan, viz Milota.

Všechl svatých na hradě Pražském
děkanství a kostel XXIV, 324.

Všekary (Všeškoře) plz. 331, 589.

Všeškoře, viz Všekary.

Všelíb (Všelibly) hrad. 531.

Všelibice bol. 537.

Všemily (Šemel, Schemel) lit. 867.

Všemyslice bud. 351.

Všeň (Wšeno) bol. 604, 805.

Všepadly plz. 1056.

Všepetely, viz Šepetely.

Všeradice praž. 905.

Všeraz (Cheraz) lit. 53.

Všerub Křištof 968.

- Všeruby (Wscherau) plz. 280, 358.
 Všeřatary hrad. 1070, praž. 526.
 Všeřtudy praž. 952.
 Všeřtudy (Šesl, Schössl) žat. 195, 611, 1085.
 Všeřvaky (dvůr zaniklý) táb. 151.
 Všeřtaty praž. 409, 1145.
 Všeřtečka Adam 1165; Martin 968.
 Všeřtín na Moravě 768.
 Všeřvily pís. 127.
 Vtelenský z Vtelna Albrecht 919; Jan XXII, 918; Jiří 918; Karel CXIII, 823, 919, 1275.
 Vtelenská z Vtelna Lidmila roz. z Šenu 994; Majdalena roz. Zeidlicova z Šenfeldu 930.
 z Vtelna Salomena Kaplířová, potom Helclová z Sternšteina 232, 919.
 z Vtelna, viz Vtelenský.
 Vtelno žat. 102, 243.
 Vtelno Jizerné bol. 376, 520.
 Vtelno Mělnické praž. 918.
 Vůda dobrá (Dobrá voda) časl. 696.
 Wudingrűn (Wutngryn, Butngryn) cheb. 600, 1136.
 Wurfbein Jan 1209.
 Wűrgnic, viz Vrechnice.
 Wűrachen, viz Vršany.
 Wűrtemberský vévoda Ludvík Friedrich 735.
 Wűrzbaumová, viz Wirchbaumová.
 Wurzen, viz Dvorce (Dvorec).
 Wűstung (Wűsting) bol. 457, 766, 773, 793.
 Wutingrűn, viz Wudingrűn.
 Wutsch, viz Budče.
 Vuvny (Humny, Ovny) praž. 1205.
 Vyčichl Jan 1133.
 Vyhlavský Marek 1193.
 Vyhlavy (Vhlavy) bud. 351.
 Vyhnalov (Vyhnanov) hrad. 1096.
 Vyhnalice hrad. 682.
 Vyhnanov hrad. 400; viz též Vyhnalov.
 Vyhně (Vyhně) bud. 654.
 Vykleky (ves zaniklá) bol. 1163.
 Vykleky, jič. 597.
 Vykletice (Vikletice) žat. 1254.
 z Výmaru Bernard 752, 753, 754.
 Výprachtice, viz Vejprachtice.
 Výrava hrad. 707.
 Výrec táb. XVIII, 85.
 Výrov plz. 330, 366.
 Výrov dvůr poplužní (pustý) plz. 589.
 Výřka Nová (Nová viska) cheb. 633.
 Vyskeř bol. 532—534.
 Vyskočil Jakub 968; Jan 965; M těj 1165.
 Vyskytná (Giesshűbel) časl. 109.
 Vyskytná táb. 1171, 1173.
 Vysocký Václav 1262.
 Vysočany jič. 1043, plz. 288, praž. 68, 106, žat. 160, 369.
 Vysoká chrud. 1071, 1089.
 Vysoká (Vysoké, Vesík, Wessig) lit. 117, 506.
 Vysoká, viz Vysoký dvůr.
 Vysoká táb. 493.
 Vysoká (Viset, Wisset) žat. 622, 1085.
 Vysoké chrud. 247.
 Vysoké (Hochstadt) jič. 533, 776.
 Vysoké (Wessig), viz Vysoká.
 z Vysoké, viz Nejedlý.
 Vysoké Mýto, viz Mýto Vysoké.
 z Vysokého Celera (z Hohenzollern Marie Maximiliana, viz Sternberková).
 Vysokov hrad. 530.
 Vysoký dvůr (Vysoká, Oberhof) pís. 356.
 Výsonín, viz Vejsonín.
 Výstrkov bol. 775, časl. 222, pís. 647.
 Vyšata Silvester 1133.
 Vyšebrodský klášter bud. 59, 164.
 Vyšehora (Kašna hora) pís. 649, 650.
 Vyšehořovice praž. 704.
 Vyšehrad praž. 951.
 Vyšehradské probostství, děkanství a kapitola XXIV, 324, 934, 950.
 Vyšetice (Ješetice) táb. 238.
 Výškov cheb. 605.
 z Výškova, viz Měsíček.
 z Výškovice (z Výškořice), viz Pelčimovský.
 Vyšší Brod bud. CXLIX.
 Vyželec (Vyželec, Vyzeleč, ves zaniklá) jič. 788, 795, 940.
 Vyžlovka praž. 526.
 Vyžral Adam a Daniel 1147.
 Yehtric z Širingsvaldu Abraham CXXXVI; Arnošt 919; viz též Uchtrýč.
 Zababec, viz Žababeč.
 ze Zábědovic, viz Hamza.
 Záběhlíce časl. 694, táb. 177, 907.
 Záběhlíce (Zaběhlíce, ves zaniklá) časl. 641, 694.
 Záblatí bud. 657.
 Záblatí Malé (Záblatičko) bud. 351.
 Záblatí Velké bud. 351, 732.

Záborská z Brloha Kateřina Salomena, Anna a Cecilie roz. z Dobře 920.

Záborský z Brloha Jan Jindřich 919, 1274; Jindřich CXXXVII; Jan Markvart, Albrecht, Ladislav, Bořivoj, Jan a Václav 920.

Záboří, dvůr panský, hrad. 134.

Záboří (Söberle) hrad. 939, 1062.

Zábratné (Zavratný) bud. 655.

Zábrdí (Saberth) bol. 537, 805.

Zábrdovice bol. 529, 546.

Zábrodí (ves zaniklá) táb. 647.

Zábrodí hrad. 530.

Zábřeží jič. 50.

Zabuský Václav CXLI.

Zacelč, viz Sacilř.

Začal Jan 1143.

Zadák Václav 1069.

Zádolí hrad. 682, chrud. 281.

Zadražňany (Zadražany) jič. 1048.

Zadubský z Sontalu (z Schönthalu) Adam, Jan Křiřtof, Jiří, Albrecht, Vilém a Jan 920; Ladislav a Sebastian 921.

Zahájí bud. 351, čisl. 697, praž. 199.

Zahajský Jan Votík 1135.

Zahan (Sagan) kniřetství v Slezsku 734, 749, 769, 824.

Zahliní (ves zaniklá) hrad. 836.

Záhorka (Záhorek) ze Záhoří Jiřík a Petr 1248.

Záhornice jič. 116, 546.

Zahorský Vavřinec 1262.

Zahofanský Bohuslav 965.

Zahofany lit. 857, 859, 861, 866, 913, plz. 129, 304, 817, 1055, praž. 944, táb. 647, 648.

Zahofany (Schrles) žat. 447.

ze Záhoří, viz Záhorka.

Záhoří bol. 531, 803, 844, bud. 1241, čisl. 222, cheb. 14, 278, táb. 177, 364, 1210.

Záhoří (Serles) cheb. 203.

Záhoří (dvůr poplužní) pís. 654, 1248.

Záhoří (ves pustá, zaniklá) táb. 93.

Záhoří hofejší pís. 650.

Záhoří pod Miličínem (Záhoří Německé) táb. 287—239, 245.

Záhoří Německé, viz Záhoří pod Miličínem.

Záhoří Pechové (Záhoří Vysoké, ves zaniklá) táb. 238.

Záhofice lit. 25.

Zahorin (Sohr) lit. 563.

Zahostice táb. 849.

Zahradčice čisl. 905.

Zahradecká z Zahrádek Maria Eufrosina roz. Löblova z Krainburku 866.

Zahradecký sv. pán ze Zahrádek Václav CXLI, 866.

Zahrádka plz. 358, 668, táb. 48, 172, 493, 556, 647, 1221, 1222, 1227.

Zahrádka Trhová čisl. 701.

Zahrádka Šimon 965.

Zahrádka (z Vlči Hory) Oldřich CXLI.

Zahrádková z Vlči Hory Polyxena Horčická 168.

ze Zahrádky, viz Houska.

Zahražanský klášter, viz Klášter Zahražanský.

Záhuby (Záhuba, ves zaniklá) čisl. 460.

Záhuby jič. 787.

Zahumecký Jan 1262.

Zacharyáš David 988.

Zacharyášová 1045.

Zacheus Jan a Jakub 1054.

Záchod (Náchod) táb. 1221, 1227.

Zachotin táb. 485.

z Zachrařtan, viz Nepoliský.

Zachrařtany jič. 1048.

Zaječí táb. 155.

Zaječice chrud. 387, praž. 379.

Zaječice (Saidschic) žat. 7, 313.

Zájezd bol. 249, 843, hrad. 530.

Zájezd (ves zaniklá) lit. 863.

Zájezd (dvůr poplužní) praž. 282.

Zajíc z Hazmburku Mikuláš 17.

Zajíček z Hořtálkovic Mikuláš a Václav 921.

Zajíčková (z Hořtálkovic) Markéta roz. z Bejšova 7.

Zajíčkov táb. 1172.

Zakopaná bol. 249, 807.

Zákostelská z Bilejova Kateřina roz. z Michalovic 92.

Zakostelská z Bilejova Kateřina Prunarová, potom Kutnaurová, pak Vodňanská 314, 818.

Zakostelský, viz z Bilejova.

Zakravi hrad. 638, 681.

Zakřín (Sakschen) bol. 18, 781.

Zakšov (Sachsengrün, Kryn) žat. 599.

ze Zakřova, viz Křelř.

Zákupy bol. CXLIX.

Zálesí hrad. 50, táb. 155, 238.

Zálesí (dvůr poplužní) táb. 93.

Záleřany čisl. 380.

Zálezly (Záles) lit. 26.

- Zálezly (Salesl) lit. 1116, 1117, 1244.
 Zálezly pis. XVIII, 204, 490, žat. 369.
 Zalině bud. 657.
 Zalmanov (Solms, Solmus) cheb. 99.
 Zaloňov hrad. 941.
 Zálší táb. 151.
 Zalužanský ze Zalužan Radslav 921.
 Zalužany (Sensel) lit. 862, 863.
 Zalužany pis. 336.
 Záluží bud. 652, pis. 1195, plz. 358, praž. 487, 947, táb. 241, 442, 650, 1210, 1222.
 Záluží (ves pustá, zaniklá) lit. 846.
 Záluží (dvůr, dom. Tloskov) táb. 155.
 Záluží (Maltayr, Maltheuern) žat. 138, 139, 1265.
 Zálužice bud. 351, 352.
 Zálužice (Saluschitz) žat. 192.
 Zalužská z Ostroskal Anna roz. z Podolí 921.
 Zalužský Michal 1217.
 Zalužský z Ostroskal Kašpar a Václav 921.
 Zámečník Kašpar 1165.
 Zámek červený, viz Krakovec.
 Zámek Nový (Mutinsko) jič. 529, 546.
 Zámek Nový (Neuschloss) lit. 764, 765, 788, 831, 846; viz též Nový Zámek.
 Zamezí jič. 536, 778.
 Zamezí horní jič. 777.
 Zámky nové, viz Nové Zámky.
 Zamlekov, viz Zavlekov.
 Zámostí bol. 520, 721, 774, jič. 306.
 Zamostský Pavel 965.
 Zámorsk chrud. 247, 768.
 Zandalýn Jiří 968.
 ze Zap Lidmila Vencelíková z Vrchovišť 851.
 Zapská Alžběta roz. z Šlivic na Peruči a Vraškové LXXXIII, 839; Eva roz. z Zap 922; Kateřina, viz z Chlumu a Straková; Marianna roz. z Harasova 922.
 Zapský ze Zap Adam 921, 922; Oldřich a Jan 922.
 Záptačí (dvory u Berouna) praž. 1037.
 Zapudov bol. 249.
 Zarodice (pusté popluží u Huzenic) pis. 650.
 Zárov (Žďárna, Soor) jič. 708.
 Záruba Albrecht 965; Václav 1045.
 Záruba z Hustiřan Berchtold 307; Ctibor a Jiří 927; Hartvík 307; Hertvík 808, 809, 923, 926; Jan 808, 823, 923; Karel nejstarší CXXXIX; Karel CXXXIX, 923; Rudolf 11; Udalrik Berthold 925; Václav 51, 307, 571, 779, 793, 837, 925—927; Václav mladší 1097.
 Zárubová Barbora 1025.
 Zárubová z Hustiřan Alžběta roz. z Sternberka 924, 925; Anjelina (Engelburka) roz. z Celynku 50, 801, 927; Marie Alžběta roz. z Sternberka 879.
 Zarubovna z Hustiřan Bohuňka Bezdrůžická z Kolovrat 281; Bohuňka Licková z Risenburku LXXXIII, 327; Františka Alžběta Fellnerová z Feldekn 493; Johanna Straková z Nedabylic 51; Johanna Uršula Grodecká z Grodce 570, 571; Markéta Zeidlicová z Šenfeldu 932.
 Zarybnický Jan CXXXIX.
 Zarybnický Samuel 1054, 1055.
 Záříčí táb. 238.
 Zásada bol. 317, 533, 801.
 Zásada (Sosa, Sosau) žat. 607.
 Zásada (Sázava, Sosau) žat. 622.
 Zásadí (předměstí Litoměřické) lit. 1118, 1119.
 Zásadka bol. 46—48, 765, 766, 797.
 Zásadka (dom. Dub Český) bol. 537, 780.
 Zásadka jič. 926.
 Zásadka Malá bol. 249, 807.
 Zásadský z Gernsendorfu Jan Jeník 317; Jiří Jeník 551.
 Záškalí bol. 537, 794.
 Záškalí (ves zaniklá) táb. 238.
 Zášmucká ze Zášmuk Marie Kapřikova z Losenic 452.
 Zášmucký ze Zášmuk Zdeněk 927.
 Zášmuky časl. CXLIX, 859.
 Zástupa z Křížkovic Jakub 107, 1045.
 Závěta ze Závětic Jan LVIII; Jiří XXXII, XLVIII, LI, 928, 988.
 Zátava pis. 1179.
 Zatejny (Zatyní, Sattay) bol. 18, 781.
 Zátvoň (Zátvor) praž. 716.
 Zatyní, viz Zatejny.
 Zavidkovice časl. 702.
 Závidov (Seiwedel) praž. 856.
 Zavlekov (Zamlekov, Zavlekom) plz. 204.
 Závodiště (v Závodištích, dědiny u Žatce) žat. 1259.

- Závraty (Závraty) bud. 274.
 Závratce časl. 461, 462.
 Zavratný, viz Závratné.
 Závraty, viz Závraty.
 Závřel hrad. 44, 768, 934.
 Závří táb. 479.
 Zběčnák (Zbiček) hrad. 530.
 Zbejšov, viz Zbýšov.
 Zbelitov táb. 151, 650.
 Zběř jič. 80, 81, 764, 765, 786.
 Zběšice (Běšice) táb. 175, 177.
 Zbiček, viz Zběčnák.
 Zbilidi, viz Zbility.
 Zbilitov táb. 1222.
 Zbility (Zbilidi, Rothneustift) časl. 639, 690.
 Zbinohy (Zbynohy, Winan) časl. 639, 690.
 Zbiny (Zbiné) bol. 17.
 Zbiroh bol. 803, 844.
 Zbiroh praž. CXLIX, 894.
 Zbislav táb. 151, 650.
 Zbislavec (Zbislavice) časl. 460, 462.
 Zbislavice, viz Zbislavec.
 Zbizuby (Bižuby) časl. 61.
 Zblovy (Zblové) hrad. 569.
 Zborov bud. 658.
 Zborovsko (Borovsko) časl. 900.
 Zboží časl. 2, 702, hrad. 400, jič. 536, 803.
 Zbožnice (Zbožná Lhota) táb. 151, 346.
 Zbraslav (Braslav) cheb. 278.
 Zbraslav praž. CXLIX.
 Zbraslavice časl. 169.
 Zbraslavský klášter, viz Klášter Zbraslavský.
 Zbraslavský opat XV.
 Zbrašín žat. 190.
 Zbudov bud. 351.
 Zbudovice časl. 689, 1050.
 Zbudovský Martin 1220, 1232.
 Zbuzany praž. 346.
 Zbynice pís. 449.
 Zbynohy, viz Zbinohy.
 Zbyšnicovsko, dvůr poplužní, pustý, plz. 1055.
 Zbýšov (Zbejšov, Sbejhov) časl. 690.
 Zdeboř (Zdaboř) praž. 1196.
 Zdeboř táb. 241.
 Zdebrady praž. 20, 527.
 Zdelavice (Zdeslavice, Sdalawic) časl. 691.
 Zdelov (Zdělov) hrad. 23.
 Zderadiny (Dolejší) časl. 61.
 Zderaz žat. 39, 286.
 Zdeslavice časl. 514.
 Zdeslavice, viz Zdelavice.
 Zdiby praž. 22.
 Zdikov Malý pís. XVIII, XXVI, 355.
 Zdíky bud. 653.
 Zdiměřice (Stiměřice) praž. 944.
 Zdislav chrud. 517.
 z Zdislavic, viz Renšperger (Reinsperger).
 Zdislavice časl. 701.
 Zdislavice (ves pustá, zaniklá) lit. 845.
 Zdislavice táb. 61, 62.
 Zdobín (Zdobeň) jič. 801, 807.
 Zdoly (Zdůle) cheb. 605.
 Zdůle, viz Zdoly.
 Zebín (ves zaniklá, nyní jenom dvůr) jič. 535, 536, 778.
 Zebus (Šcebuz), viz Čchebuzy.
 z Zedlic, viz z Cetlic.
 Zedlicar z Zedlic, viz Cetlicar z Cetlic.
 Zedlicar ze Zedlic (von Zedlitz) Adam, Jan, Martin a Matouš 928; Sigmund a Karel Křištof 942.
 Zedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
 Zedlicová z Zedlic Johanna roz. Zylvarovna z Zylveršteina 942.
 Zedník Ondřej 1133.
 z Zedtwic a ze Šteínu Heřman a Karel 928.
 z Zedtwic Jan Vilém 928.
 z Zedvic (Cetvic) a z Kinžvartu (Zedwitz von Königswart) Křištof Henrych CXXXIX, 928, 929; Jan Křištof CXXXVIII, 929.
 Zedvicová z Zedvic a z Kinžvartu Scholastika, roz. z Mengersdorfu 929.
 Zedvicovna z Zedvic a z Kinžvartu Eva Sibylla a Anna Regina Hoffmannová z Münchhofen 929.
 Zehuby časl. 703.
 Zech (Čeča, Grund) cheb. 1138.
 Zechová (Čechová) Sabina, dříve Štampachová, roz. z Solhauzu 621.
 Zechovice (Sechovice) jič. 1048.
 Zeidl z Georgenperku Jakub 1047.
 Zeidler (Ceydler) lit. 865.
 Zeidler z Braumova Jakub 930.
 Zeidler Jan 1152.
 Zeidler (Hoffmann) Jan 382, 789, 823, 930, 1275; Jan Sigmund 790.
 Zeidlerová (Hoffmannová) Majdalena roz. z Hirsfeldu 789, 930.

- Zeidlic z Šenfeldu (Ceidlic, Seidlic von Schönfeld) Hertvik 606, 932, 933, 934, 1042; Jindřich Jiří XLI, LXVII, 930, 1275; Ladislav XXXIII, 716, 823, 931; Osvald 931; Rudolf 44, 932, 1275.
- Zeidlicová z Šenfeldu Anna Marie roz. Berkovna z Dubé 563; Markéta roz. Zárnbovna z Hustiřan LXXXIV, 327, 932.
- Zeidlicovna z Šenfeldu Anna, Marie a Estera Lichtenšteinová 932; Majdalena Vtelenská 930; Markéta Berbisdorfová 930, 1275.
- z Zeilbergu, viz Teufel (Teyff).
- Zelená hora plz. CL.
- Zelenče praž. 1265.
- Zelené (Zeliny) plz. 446, 587.
- z Zeleného Oudolí (von Grünthal), viz Pikhart.
- Zelenice lit. 53.
- Zelenka Jakub 1036, 1165; Pavel 1165.
- Zelenov (ves zaniklá) plz. 1055.
- Zelinková Mandalena 1045.
- Zeliny, viz Zelené.
- Zeller z Rosenthalu Jan 184; viz též Celar.
- Zeltenschlager z Zeltenschlag, viz z Celtenslak a Seltenschlag.
- Zeltenslogerová (Zeltenschlager, Celtensloger) Ludmila 1025; viz též Seltenslogová.
- Zeman z Kosoře Matěj XXV, CXL, 934.
- Zeměchovský (Seměchovský) z N. Václav 504.
- Zemek Ezechyel 1214.
- Zetlesreit (Zettlesreith) bud. 655.
- Zetlisch, viz Sedliště Nové a Staré.
- z Zettelberga Arnošt 617; viz též Cettelberger.
- Zettlesreith, viz Zettlesreit.
- Zeyner Pavel 1152, 1153.
- Zezličko, viz Zličko.
- Zhorec (Zhořec, Horec) plz. 448, 450, táb. 878.
- Zhorney (Zhorný) táb. 155.
- Zhory, viz Zhery.
- Zhoř časl. CXI, 34, 514, chrud. 196, táb. 1221, 1222, 1227.
- Zhoř (Hořkov, Hořkau) praž. 854.
- Zhoř (dom. Chlumec) táb. 389.
- Zhoř (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
- Zhoř (dom. Nadějkov) táb. 650.
- Zhoř (dom. Pacov) táb. 878.
- z Zhoře, viz Skála.
- z Zhoře, viz Vopřál.
- Zhořec, viz Zhorec.
- Zhudovice (Zudovice, Sudovice) praž. 935.
- Zhudovský (Zudovský, Súdovský) z Hyršova a z Zhudovic Jakub 934, 1270; Jan 935.
- Zhůře plz. 280.
- Zibetschlag bud. 655.
- Zibohlav (Zibohlavý) časl. 1065.
- Zibřidice bol. 84.
- Ziedlitz, viz Čitice.
- Ziegel, viz Zygel.
- Ziegelhütten (na Cihelně) cheb. 1138.
- Ziegenfuss, viz Kozinoha.
- Ziegler z Klippenhausen Joachym 935.
- Ziel (Zyl), viz Cil.
- z Zierbergu, viz House.
- Ziering (Čirynek) bud. 655.
- Ziesmitz, viz Střeziměřice.
- Zigel Jan 1193.
- Zichlinek (Zichlink) chrud. 195.
- Zichrov (Sichrov) bol. 534.
- Zickán (Cikán) Tomáš a Dorota 1101.
- Zikovy (Zvíkov) pís. 1217.
- Zima Jan 644.
- Zimmerheckel Matyáš 1103.
- Zimoř (Simmern) lit. 117, 506.
- Zirnau, viz Dríteň.
- Zittnay, viz Sitné.
- Zittolieb (Čitoliby) žat. 191.
- Zlakovice pís. 650.
- Zlatá (Zlatý) praž. 515.
- Zlatá Ludmila 1025; Mandalena 1026.
- Zlatečka (ves zaniklá) bol. 537.
- ze Zlaté Koruny (Goldenkron), viz Müller.
- z Zlatého pole, viz Mazánek.
- Zlatenka táb. 850.
- Zlatnická Anna 435.
- Zlatníky (Zlatnice, Böhm. Schladnig) žat. 95.
- Zlatýšovice (ves zašlá) bud. 350, 352.
- Zlešice pís. 154.
- Zlíbek (Zlíbek) pís. 1201.
- Zlíče hrad. 530.
- Zličko (Zezličko) hrad. 530.
- Zliv bud. 351, časl. 61, jič. 787.
- Zlivce pís. 1179.
- Zlivský, viz Žlivský.
- Zlonice praž. 839.
- Zlonická Voršila 1113.
- Zloeyně (Zloeyn) praž. 930.

- Zlovětice (Lobotice, Lobětice, Li-
 botice) žat. 620.
 Zmišovice táb. 485.
 Zmrzlik Jan 1095.
 Zmrzlik ze Svejšína Václav 647.
 Zmyslovský Adam Oldřich 1162.
 Znějovský z Korkyně Michal Bohu-
 slav 123, 323, 374, 501, 900.
 Znosím táb. 516, 896, 1222.
 Zoboless (Sovolusy) cheb. 288, 630.
 Zolldorf, viz Březovice bol.
 Zoubek Jan 1092; Matyáš mladší
 1087.
 Zoufalá Anna 1165.
 Zpustošení statků (pusté vsi a do-
 my) 352, 546, 648, 651, 657, 658,
 675, 692, 694, 698, 703—705; viz
 též při městech.
 z Zrin hraběnka Marie Žofie, roz.
 Löblová z Krainburku 866.
 Zriny Jan hrabě 656.
 Zruč časl. 225.
 ze Zrzavého, viz Lapáček.
 ze Zrzavého, viz Viřha.
 Zubčice bud. 654.
 Zubří chrud. 313.
 z Zubřího, viz Kustoš.
 Zudovice, viz Zhudovice.
 Zudovský, viz Zhudovský.
 Zuckenstein (Cuknaštejn) bud. 223.
 Zucker, viz Cukr.
 Zuckmantel (Cukmandl) lit. 261.
 Zukr Matouš 1133.
 Zumr (Dibel) Jan 1045.
 Zumr (Zummer, Sumr, Sommer)
 z Herstoše Jan CXXXIX; Jan
 Jiří 620; Jan Jindřich, Jan Vi-
 lém a Joachym Mikuláš 935;
 Křištof 287, 935; Mikuláš Joa-
 chym a Václav 936; Mikuláš Še-
 bestian 1275.
 Zumrova (Sommer) Markéta Geor-
 gová z Oldenburga 399; Sidonia
 Žofie Talacková a Eufrosina 936.
 Zumnurfeld (Sommerfeld) z Tumnice
 Křištof Erasmus 776, 787, 823,
 936.
 Zürich Jan 1137.
 Zuschner Ondřej 1088.
 Zuschnerova Regina 1088.
 Zužka Matěj 1095.
 Zvanovice praž. 526.
 Zwarnetschlag, viz. Svatomirov.
 z Zweibruku, viz Hok.
 Zweiendorf, viz Svěbohy.
 Zvěrkovice (Zvírkovice) bud. 1241.
 Zvěrotice táb. 1211.
 Zvěřina Jan 1165.
 Zvěřinek časl. 1163.
 Zvěřinské hrabství (Schwerin) 734.
 Zvěstonín táb. 1222.
 Zvěstovice (ves zašlá, nyní dvůr)
 táb. 1222.
 Zvičina (Svěčín) jič. 801, 836, 927.
 Zvichovec (Zichovec) pís. 1195.
 Zvíkov bud. 350, 657, hrad. 219,
 1071.
 Zvíkov (Klingenberg) pís. 649, 659.
 Zvíkov (Zikovy) pís. 1217.
 Zvíkovec (Zvíkov, tvrz pustá) bud.
 350.
 Zvíkovec praž. 28, 44.
 Zvírkovice, viz Zvěrkovice.
 Zwirschen, viz Svržno.
 Zvířetice bol. 765, 766, 790, 822,
 825, 831, 883.
 Zvířetický z Wartenberka Zdislav
 666.
 Zwitte (Cvitte) lit. 563.
 Zwittern (Svitanov) bud. 655.
 Zwodau (Cvota) cheb. 600.
 Zvole (Svol) hrad. 164, 679.
 Zvole (Zwoll) praž. 945.
 Zvoleňoves, viz Zvoliňoves.
 Zvolín (Bolína) táb. 896.
 Zvoliňoves (Zvoleňoves) praž. 384.
 Zwollen, viz Stvolý.
 Zvonař z Cimberku Brykci a jeho
 dcera Anna Kocourová 275.
 Zvonečková Anežka 1076.
 Zvonějov (ves pustá) časl. 1098.
 Zvozdné (Zvožno) bud. 1241, 1242.
 Zygel (Zygl, Ziegel) z Chocenic
 Jiří LXXXIX, 936, 966, 999,
 1036; Křištof 823, 937, 938, 999,
 1036.
 Zygelová (z Chocenic) Kateřina roz.
 Nejedlá 937; Mandalena, roz.
 Kronenbergová z Kobersbergu
 937; Zygelova Ludmila, Anna a
 Regina 938.
 Zygl Jiří 1133.
 Zych Vojtěch 1092.
 Zylvar z Zylveršteina a z Pilnikova
 (Silvar, Silber z Silberšteina)
 Adam 799, 806, 938—941; Jan
 LXVI, 137, 708, 938, 940, 941,
 980; Rudolf Ferdinand a Vilém
 Adam 804.
 Zylvarová z Zylveršteina Anna Ro-
 zina 940; Rozina roz. Mířkov-
 ská 220, 375, 785, 792, 802, 804.
 Zylvarova z Silberšteina Beatrix
 Lobkovicová 939—942; Johanna
 Zedlicová 942.
 Zytkonydes Mistr Jan 1092.

- Žababeč (Zababec, Sababach) lit. 866.
 Žabka Jiřík a Markéta 1069.
 z Žaboklik (Žablík), viz Rotleb.
 Žabokliky (Šobokliky) žat. 246, 1254.
 Žabokrky hrad. 530.
 Žabonosy časl. 1111.
 Žabovřesky (Sakovřesky) táb. 151, 346.
 Žabrákov dvůr poplužní pís. 204.
 Žáček Jan 1262.
 Žák Adam 1133, 1135; Jan 1134.
 Žák z Radobejle Jan a Alžběta 1076.
 Žákava plz. 280.
 z Žákova Salomena Říčanská z Říčan 494.
 Žakovcová ze Žákavy Lidmila roz. z Kokořova 338.
 Žakovec z Žákovy (z Žákavy, z Žákova) a z Jivan Jindřich starší, Jindřich mladší, Václav Lev, Vilém a Karel 942; Jan Jiří Maximilian CXXXVIII; Jindřich 67; Vilém 720, 841; Diviš Lev 204.
 Žáky časl. 685, 702.
 Žalanský Jan 1036.
 Žalany (Schallan) lit. 861, 862.
 Žaleč (Žaly) jič. 926.
 Žalud Václav Bohdanecký 1165.
 Žaludová (Sobotková) Anna 1165.
 Žaly, viz Žaleč.
 Žamberk hrad. CXLIX.
 Žampach hrad. 51.
 Žampach z Potenšteina 70, 791.
 z Žampachu, viz Hložek.
 Žandov časl. 694.
 Žandov (Sandau) lit. 418, 819.
 Žandovský z Nedakřovic Václav CXL.
 Žantov, viz Žarkov.
 Žár bud. 653; viz též Žďár.
 Žarkov (Žantov?) bol. 532.
 Žárovná pís. 37.
 Žatec (Saaz) žat. LV, CI, 171, 548, 816, 928, 1253—1263.
 Žatecká (Kalivodová) Dorota 1018.
 Žatecký Havel 1165; Jakub 1045; Jan 418; Jiří, Jan mladší a Jakub 1134; Václav 1026.
 Žatecký z Weigerštorfu Jan 1065.
 Žďákov pís. 647.
 Žďanice časl. 34, 1111.
 Žďanov pís. 49, plz. 1056.
 Žďár (dom. Doksy) bol. 17.
 Žďár (dom. Hradiště) bol. 46.
 Žďár (dom. Svijany) bol. 604.
 Žďár (Žár, Sohoř) bud. 163.
 Žďár (dom. Jilemnice) jič. 139, 570, 765, 767, 813.
 Žďár (dom. Oulibice) jič. 536.
 Žďár (dom. Radim) jič. 803.
 Žďár (dom. Vrchlabí) jič. 785.
 Žďár (Žďárno, Sohr, Soor) jič. 636, 708, 1238.
 Žďár lit. 261.
 Žďár plz. 14.
 Žďár (Žďáro) plz. 668.
 Žďár (ves pustá) plz. 1056.
 Žďár (dom. Černovice) táb. 850.
 Žďár (dom. Radíč) táb. 385.
 Žďár (Saar) žat. 943.
 Žďár (Saar, Schaar) žat. 208.
 Žďár, viz Žďáry.
 Žďár Hořejší a Nižší hrad. 23.
 Žďár Nový časl. 933.
 Žďár Pluhový táb. 477, 906.
 Žďár Veselý časl. 692.
 Žďára Tomáš 1134.
 Žďárec časl. 461.
 Žďárek (Scharing) bol. 537, 794.
 Žďárek (Scharchen) bol. 803, 844.
 Žďárna (Žďárno, Žďár, Žárov, Soor) jič. 708, 1238.
 Žďárno, viz Žďárna.
 Žďáro (Žďár) plz. 668.
 Žďárovo Hradiště plz. 253.
 Žďarský Vit 1045.
 Žďarský z Žďáru (von Saar) Ctibor Tiburel 616; Florian 942; Florian Jetřich XXIII, CXI, 86, 102, 160, 243, 617; Hynek 245, 942; Hynek Jiří 432, 944; Jan Jiří 942, 943; Jan Šebestyan 943; Jan Václav CXXXIX, 823, 943; Jetřich Florian 943; z Žďáru bratři 846.
 Žďarská z Žďáru Alžběta roz. z Fictum 943; Alžběta Volfomina roz. Berkova z Dubé a Lippého 191, 466; Johanna roz. Pfefferkornova z Ottopachu XXV, 432, 942.
 z Žďáru Ottilie Doupovcová 87; Polyxena Marie sv. paní z Písnic. Eleonora a Majdalena Rosina 944.
 Žďáry (Žďár) chrud. 461.
 Žďáry (Žďár) hrad. 530.

- Žďěrec (Zdirec, Sirtsch) bol. 18, 782.
 Ždichna Jiří 1134.
 Ždírec (Seelenz) časl. 1098.
 Ždírec časl. 933, jič. 570; viz též Žďěrec.
 Žďov (Gestob) žat. 722.
 z Žeberka Albrecht na Prostředním Krušci 1201.
 z Žeberka sv. p. Jan Jiří Bohuslav, Jan Sebestyan 1216; viz též Planský.
 z Žeberka (z Eberka, Seeberg), viz Planský.
 z Žeberka, viz Schmiedl z Eberka.
 Žebice (Šebice, ves zašlá) bol. 18, 782.
 Žebetín (Sebedic, Sebeltic) žat. 943.
 Žebrákov časl. 701, táb. 647.
 Žebrákov dvůr žat. 620.
 Žehrovice Mšecké praž. 616.
 Žehuby časl. 596.
 Žehušice časl. CXLIX, 835.
 Žehušická z Nestajova Bohuňka, potom Bezdrůžická z Kolovrat 666; Mandalena 530.
 Žehušícký z Nestajova Bernart 536, 1050; Hertvík 29, 666, 1191; Jan 1050, 1065; Václav 1050.
 Žejdlík Jiří 1134.
 Želčany plz. 1202.
 Želeč bol. 805, táb. CXLIX.
 Želeč (Seltsch) žat. 181, 1253.
 Želechovice (Schelechowic) lit. 243, 861, 864.
 Želejov bol. 535, 776, jič. 800.
 Želenice praž. 1205, žat. 633.
 Želetavský Tomáš 1165.
 Želevice lit. 614.
 Železná praž. 165, žat. 261, 290, 1254.
 Železná Anna 1040.
 z Železna, viz Třemeský.
 Železný Blažej 1022.
 Želibořice pís. 204, 490.
 Želichov táb. 1222.
 Želinská ze Sebuzína Mandalena, roz. Voděradská z Hrušova 944, 945.
 Želinský ze Sebuzína Jan 1275; Gabriel Křištof 944, 1275; Václav 945.
 Želiv (Selan, Čečetice) časl. 221, 222.
 Želivec časl. 572.
 Želizko z Tourového Oldřich 1248.
 Želizy (Schellesen) lit. 7, 9.
 Želkovice jič. 923.
 Želkovice (Schelkovic) žat. 865, 912.
 Žemlička Jan 1193.
 Žerčice bol. 360.
 Žeretice (Šeretice, Šeredice) jič. 80, 786.
 Žernoseky Veliké (Gross-Černosek) lit. 228.
 Žernov (Žernovy) hrad. 531.
 Žernovany, viz Žernoví.
 Žernoví (Žernovany, Žernovy) jič. 163, 532.
 Žernovice pís. 654.
 Žernovka praž. 526.
 Žerotín (Žirotín) žat. 87.
 z Žerotína (z Žirotína) bratří 70; Jan Diviš 119; Karel XXIII; Kašpar Melichar XXXIII, 946; Ladislav Velen 663.
 z Žerotína (Žirotína) Anjelina Anna Sibylla Michnová z Vacínova 802; Johanna Emilie Waldšteínová 26, 938; Veronika Slavatová 517.
 Žerotínová (Žirotínová) Alžběta, viz Eliška; Anna Maximiliana, dříve Švamberková, roz. z Oppersdorfu XXIX, LXXXII, 662, 946; Bohuňka roz. z Kunovic 151; Eliška (Alžběta) roz. z Waldšteína 16, 41, 117, 426, 786; Kateřina roz. z Smiřic 1065; Uršula potom Šliková, roz. z Oppersdorfu 604.
 Žerovský Mikuláš CXL.
 Žestoky (Řestoky) chrud. 115, 671.
 Žestovice časl. 386.
 Žeznilý Vavřinec 968.
 Žezhule Jan 1165.
 Žezice praž. 1196.
 Žezlovice (Jazlovce) praž. 514.
 Žezule Jindřich 996, 999, 1035, 1036.

- Žezule Jindřich a Jindřich Konstantýn 1024.
 Žhery (Zhory) praž. 374.
 Žibkov táb. 237.
 Žibřid z Velechova Jindřich 46.
 Žibřidovice (Zibřidovice) časl. 88.
 Žid Matěj 1054, 1055.
 Židek (měšťan Nymburský) 1165.
 Židlov (Schiedl) bol. 14, 775.
 Židovice jič. 783, žat. 209, 614.
 Židovice Nová bol. 84.
 Žihle (Scheles) žat. 208.
 Žihobec (Žihobec, Schobic) pis. XVIII, 48, 49, 202.
 Žichlice (Schichlitz) lit. 862, 863.
 Žichlice plz. 358, 451.
 Žichlink (Zichlinek) chrud. 195.
 Žichova (Pupinova) Vesce táb. 1222.
 Žichovec (Zvichovec) pis. 1195.
 Žichovec (Žichovice) žat. 87.
 Žichovice pis. XX, CXLIX.
 Žichovice (ves zaniklá, nyní dvůr) časl. 186.
 Žichovice (Žichovec) žat. 87.
 Žika chrud. 119, 1155.
 Žikov plz. 109, 127, 128.
 Žilov plz. 358.
 Žilovice (ves zaniklá) chrud. 115.
 Žilovský dvůr chrud. 119.
 Žim lit. 25, 863.
 Žimutice (Žimuntice) bud. 57, 58, 303, 814, 817.
 Žiňany táb. 151.
 Žinice táb. 238.
 Žinkovy plz. XXIII, CL.
 Žireč (Schurz) hrad. 683, 685, 708, 764, 941.
 z Žerotína, viz z Žerotína.
 Žirov táb. 485.
 Žirovnice táb. XXIII, CXLIX.
 Žiška, viz Šiška.
 Žitavský Martin 1110; Šťastný 1092.
 Žitavský z Dormsdorfu Jan Jiří 107.
 z Žitenic, viz Měnická.
 z Žitenic Nyklasková, viz Kalenicová.
 Žitenice (Schütttenic) lit. 469, 470.
 Žiteninky (Zitetinek, ves zaniklá) jič. 783.
 Žitětín (Žitěnin) jič. 721, 774.
 Žitín plz. XXIII.
 Žitonice, dvůr poplužní, lit. 844.
 Žitovlice jič. 306.
 Živhošť (Živohošť) táb. 155.
 Živňatka Jan 965, 988, 1036.
 Živonín praž. 199.
 Žiželice (Schiesselitz) žat. 171, 611.
 Žiželický Jan 1144.
 Žiželoves hrad. 496, 707, 762, 767, 779, 783.
 Žižice praž. 606.
 Žižkenschloss (Vřísek) lit. 845.
 Žižňov (Schiessnig) lit. 845.
 Žišov táb. 657.
 Žleby časl. 100, 210, 685, 703, 1199.
 Žlíbek (Zlíbek) pis. 1201.
 Žlíbek dvůr táb. 155.
 Žlivská (Zlivská) z Labouně LXXXIV; Alena na Radči a Chomoticích LXXXIII; Kateřina roz. Volanská z Volanic 778.
 Žlivský (Zlivský) z Labouně Jan 777; Jan Henrich 778.
 Žlounkovice praž. 367.
 z Žlunic, viz Myška.
 Žlunice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
 Žlutice (Luditz) cheb. CL, 278.
 Žlutický Daniel 1258, 1262; Flo-ryan Mistr 1262.
 Žumberk (Sonnberg) bud. 163.
 Žundalek Matěj 1093.

Dodatky k registříku.

- z Adlerheimu, viz Pecelius.
 z Aichu, viz Wieser.
 z Altersdoru, viz Parys.
 de Areyzaga Bernard a Jan 239;
 viz též de Arrizaga.
 z Astfeldu, viz Osterštok.
 z Auhorn, viz Rozýn.
 z Bělé Rohovlad Jiří a Mikuláš 121.
 z Běloplot, viz Pionkotský.
 Belvic z Nostvic Kašpar starší 157.
 Berkovna z Dubé Anna Marie Zei-
 dlicová z Senfeldu 563.
 Běšínová, viz Hrobčická.
 Běštin (Běstčín) praž. 119.
 z Bezejovic, viz Popovský.
 z Biesingen sv. pán Karel Arnošt
 239.
 Bílý Mlýn, viz Mlýn Bílý.
 z Biskupova, viz Krumpach.
 Bitozeves žat. 194.
 Blottendorf, viz Plottendorf.
 z Bohuňovic, viz Sak.
 Bojenice táb. 174, 650.
 z Bonisdoru, viz Raki.
 z Borkova, viz Napor.
 z Borovnice, viz Sudlice.
 Boseň bol. 807.
 Boubinský z Újezda Diviš 121.
 Božetice, viz Požetice.
 z Božetína, viz Krsňák.
 z Božkovic, viz Svojanovský.
 Brada (Podbradi) jič. 774.
 z Braunberku, viz Miličovský.
 z Brňova, viz Martinovský.
 Bruknar z Brukšteina Arnošt 248;
 viz též Bryknar.
 z Brukšteina, viz Bryknar.
 z Březnice, viz Roudnický.
 z Břízy, viz Netvorský.
 z Buckau, viz Heydler.
 z Bukové, viz Heidler.
 z Bukové, viz Lažanský.
 Bukovský z Hustiřan Mikuláš 926.
 Buschendorf, viz Pušendorf.
 z Buschhofen, viz Freiesleben.
 Bušanovice pís. 204.
 z Buškovice, viz Rousova z Vráž-
 kova.
 Býnice táb. 147.
 z Ceylberku, viz Teyfl.
 z Cimberku, viz Zvonář.
 z Cítova, viz Selmický.
 Commissio revisionis 445.
 Corpus Marek 207; viz též de Cor-
 pus.
 z Čechína, viz Vranoš.
 z Čechtic, viz Stanovský.
 Čejka z Olbramovic Václav 63.
 z Čejkova, viz Tomek.
 z Černčic, viz Malešický.
 Černé Louže bol. 84.
 Černín z Chudenic Jan 73; Jiří
 Václav 129; Václav Diviš 130.
 Černínová z Chudenic Elza roz.
 Vratislavovna z Mitrovic 73; Kri-
 stina Kordule, roz. z Helmaku
 (Helenek) 130; Maria Anna hra-
 běnka z Stahrembergu 130.
 Červená Hora, viz Hora Červená.
 z Červeného dvoru, viz Krynes.
 z Červené vsi, viz Měnický.
 Čestice pls. 147.
 Čížkrajice (Sitzkreis) bud. 1275.
 Diblíkovské Pustiny (dom. Skály)
 bol. 532.
 Dlouhý Most, viz Most Dlouhý.
 Dobrošen (Drobrassen) cheb. 156.
 Dobřičany žat. 181.
 z Dollenšteina, viz Lednický.
 z Domaslavi, viz Vlasatý.
 z Donína Alžběta Hiseřlová 154.
 z Dorendoru, viz Krumpach.
 Drobrassen (Dobrošen) cheb. 156.
 Dubčany žat. 181.
 z Dubnic, viz Rajský.
 Dubský mlýn, viz Mlýn Dubský.
 z Dubu a Frydšteina, viz z Oppers-
 torfu.
 z Eberka, viz Schmiedl.
 z Ejstebna, viz Větský z Věat.
 z Fictum Eleonora Barbora Štam-
 pachová 618.
 z Findelšteina, viz Proy.
 Flahe (Flöhe), viz Vlov.
 z Frošhamru, viz Tonikl.
 z Frydšteina, viz z Oppersdorfu.
 z Frymburku Anna Maria Sobková
 561.
 z Frymburku Mazanec Karel 186.
 z Förstenfeldu, viz Oršinovský.
 z Gayeršperku, viz Werner.
 z Geblic, viz Nosido.
 z Geiselbergu, viz Proy.

- z Gemsendorf, viz Zasadský.
 z Georgenperku, viz Zeidl.
 z Geyzinku (Geisinku), viz Šenová.
 z Goldburgu, viz Šuster.
 z Gotsche hrabě, viz Kisl.
 von Grünthal, viz Pikhart.
 z Hartbachu (z Hartenbachu), viz Ričl.
 z Hartenfelsu, viz Schellhart.
 Havlův Mlýn, viz Mlýn Havlův.
 z Hebernfeldu, viz Petrová.
 z Helfenburku, viz Vltavský.
 z Helmaku (z Heleneku) Kristina
 Kordule Černínová 130.
 z Hirschfeldu, viz Schindl.
 Hiserle (Hyzrle) Ferdinand Arnošt
 204.
 Hiserlová z Chodův Alžběta roz.
 purkrabinka z Donína 154.
 Hlubany (Lubau) viz Lubany.
 z Hodějova Anežka, viz Řičanská.
 Hodějovský z Hodějova Přech, Jan
 a Smil 147; Oldřich 148, 149;
 Jiří a Smil 148; Adam, Bernard
 mladší a Bohuslav 149.
 Hohenrejt cheb. 156.
 z Heršteina, viz Táhlo.
 z Hostinného, viz Sitta.
 Hošek Smiřický Jan 1098.
 Hošťálek z Janovic Ciprian a Maxi-
 milian 171.
 Hošťalovice časl. 114.
 Hrachoviště (Strachoviště) bud. 657.
 Hrobčický z Hrobčic Jeronym 190.
 Hruška z Března Mikuláš 194; Vi-
 lém 181.
 z Hřiště, viz Skrbenská.
 Hvozdnice, viz Vozdnice.
 z Hyršova, viz Třeštík.
 Chanovice pís. 204.
 z Chcebuze, viz Ratiborský.
 Chlumčanská Polyxena, viz Male-
 šická z Poutnova.
 Chlumčanský z Přestavlk a z Chlum-
 čan Jindřich a jeho dcery Alž-
 běta a Kateřina Řičanská 669.
 Chlupatá ves, viz Rauhešlag.
 z Chocenice, viz Zygel.
 z Chodova, viz Kršovský.
 Christofsgrund (Údolí sv. Křištofa)
 bol. 84.
 Chochovice (Krochvice) lit. 53.
 Chrudim chrud. 114.
 z Chřenovic, viz Naz.
 Chvalkov táb. LXXXIV.
 Chvalkovská z Hustiřan Ludmila
 roz. z Gerštorfu 1097.
 Chvalkovský z Hustiřan Zdeněk
 926.
 z Illo sv. pán Kristian 197.
 z Janovic, viz Ryzmborský.
 z Janovic, viz Špetle.
 z Javorníka, viz Rozýn.
 z Jenšteina, viz Koutský.
 Jestřibská z Ryzmburku Anna Ka-
 teřina Měnická z Červené vsi 365.
 Jesnitská kollej v Praze 847, 892,
 971, 986, 1116.
 z Jetřichovic, viz Opršal.
 z Jilmanic, viz Mladota.
 z Kadova, viz Řesanský.
 Kamenný Most, viz Most Kamenný.
 Kapliřova z Sulevic-Dorota, viz Ři-
 čanská.
 Karbonkovský dvůr pís. 63.
 Karlovský z Karlova, viz Protivec.
 z Karlsperku, viz Rozacin.
 z Kestřan, viz Oudražský (Údraž-
 ský).
 z Khuenburgu hrabě František Fer-
 dinand 238.
 z Kladrubic, viz Sádlo.
 z Klaršteina, viz Papazoni.
 Klášter sv. Jakuba v Praze CXLIII,
 950.
 Klingen (Klingern, dědiny u Stein-
 hofu) cheb. 156.
 Klixová Rozina roz. z Schönaichu
 511.
 Kněžní Most, viz Most Kněžní.
 z Kolovrat Krakovský Jan mladší
 185, 190.
 Konopiště pís. 204, táb. 147.
 Kornov cheb. 156.
 z Kosmačova, viz Římský.
 z Kosti, viz z Selnberka.
 Kounice (Konice) časl. 222.
 z Kranichbergu, viz Unterholzer.
 z Kranichfeldu, viz Pisecký.
 Krazová z Schaerfenšteina Anna
 Alžběta roz. z Felzu 129.
 Kreysa (Bobkovský) Šimon 1075,
 1076.
 z Krohenšteina, viz Proškovský.
 z Křimic, viz Točník.
 z Křižovic (z Křižkovic), viz Ud-
 varhely.
 Kulsam cheb. 156.
 z Kůnovic Alžběta, roz. z Stern-
 berka 151.
 z Kvelbrunu (Quellbrunn), viz To-
 pinková.
 Kvinov, viz Quina.
 z Kyrsfeldu, viz Nekmiřský.
 z Landeka, viz Nekešova.

- Lažanská z Bukové Maria Alžběta
Michnová z Vacinova 150.
Lčovice pís. 147.
Lenní právo v Šlezsku a v Lužici
765.
z Libanhory, viz Rovenský.
Libenický, viz z Vrchovišť.
z Libína, viz Šenovicova.
z Libšteina (Liebšteina), viz Sta-
řimský.
z Lidořova, viz Oderský.
z Lindenthalu, viz Šarfenberger.
z Lobkovic Eliška Talmberková
672.
z Lohemühlu, viz Waldvoglova.
z Löwenastu, viz Nelcel.
z Löwenastu, viz Raming.
z Löwenšteina, viz Pischl.
Lunkvic z Lunkvic Jan 261; viz
též Lungwic.
Magerle, viz z Solopisk, též z So-
bišku.
Malovcova z Malovic Eva, viz Štam-
pachová a z Solms.
Manská přísaha LXXXIX.
z Manšvartu a Helfenburku, viz
Vltavský.
Markvartec (Markvarec) na Moravě,
kr. Jihlav. 148.
Maršovice táb. 147.
z Meggenhausen, viz Pucher.
Měcholupy žat. 261.
Menšík z Menšteina Jakub 119.
Michna z Vacinova Václav, Sig-
mund Norbert, Vilém a Jiří Ka-
rel Václav 150.
Michnová z Vacinova Marie Alž-
běta, potom hraběnka z Vršovic,
roz. Lažanská z Bukové 150.
Milevsko táb. 147.
Miličín táb. 238.
de Montalban, viz de Salazar.
z Morsilien, viz Wezel.
Most (Britz) žat. 162.
Mühlbach cheb. 156.
z Muthburgu, viz Wolgemut.
Mutinsko (Nový Zámek) jič. 529.
z Myslovska Marie roz. z Olbramo-
vic 178.
z Nedakřovic, viz Žandovský.
Nedvězí táb. 147.
Nekvašovice (Nakvasovice) Dolejší
204.
Neudörfel (Rondörfel) lit. 54.
Neusorge (Starost Nová) bol. 84.
z Nišova (Něšova), viz Rozvadov-
ský.
z Nobčic, viz Varkočovna.
Nová ves, viz Ves Nová.
Očelice, viz Vočelice.
z Olbramovic Marie, viz z Myslov-
ska.
z Olivetu, viz Šatný.
Opálka, viz Vopálka.
Oslovce (Woselwic), viz Veselo-
vice.
Osonice (Osojnice), viz Vosenice.
z Ostroskal, viz Zalužský.
Oškobržský z Oškobrh, viz Voško-
brchský.
z Otěšic Vilém Bohuš 264.
z Otoslavice, viz Přibík.
z Otradovic, viz Škopek.
z Onhornu (Anhorn), viz Rozýn.
Oujezdec (dom. Horažďovic) pís.
204.
z Paběnic, viz Velemická.
z Paběnic, viz Voračický.
von Paclitz, viz Lochnar.
Pagajová Alžběta 585.
na Palici (Palitz), viz Schwill.
von Pantenau, viz Wachtel.
z Pašiněvsi, viz Studenecký.
Penčík z Penčíku Jindřich 269.
von Plumenthal, viz Sak.
z Poběžovic, viz Tuněchodský.
z Pöttingu hrabě František Euse-
bins a Jan Sebastian 238.
Pohnan z Pohnání Pavel 121.
Ponzon Fabius 163.
z Popic, viz Ledčanský.
Pretschendorf (Prečendorf) v Mí-
šensku 138.
z Protivce, viz Vojř.
z Prudic, viz Špetle.
Přehořovský z Kvasejovic hrabě
František Karel 150.
Přestický, viz Streicius.
z Pžal, viz Tandler.
z Quellbrunn (z Kvelbrunu), viz
Topinková.
Radostice (ves pustá) chrud. 121.
Reichenbach cheb. 156.
Rohovlad z Bělé Jiří a Mikuláš 121.
Rolesengrün cheb. 156.
z Rožmberka Petr Vok 477.
Rudig, viz Vrontek.
z Ryklie (Ryglie), viz Neuman.
Řepický Sebastian Chval 63.
Římský z Kosmačova Václav, viz
též Opravy tisku.
z Salms (Solms) hraběnka Eleonora
Barbora Maria, roz. Krazova
z Scharfenšteina 129.
Saský vévoda Julius Henrych 876.
Selmice žat. 194.

- Semenkovice žat. 194.
 Scheß, viz Seft.
 Sichrov, viz Zichrov.
 z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík a
 Filip Ludvík 150.
 Slatina plz. 130.
 Slavňovice táb. 174.
 Spáleny dvory časl. 121.
 z Stahrembergu hrabě Jan Ludvík
 a Maria Anna, roz. Černínova
 130.
 Steinwasser, viz Voda Kamenná.
 Stožice pls. 1249.
 z Štradoně, viz Tylingar.
 Suchá časl. 121.
 z Svejšína, viz Zmrzlík.
 Svinčany chrud. 121.
 Sviratice pls. 204.
 Svitanov, viz Zwittern.
 Šanovec (z Šanova) Křištof a Ja-
 chym 188.
 z Šicendorfu, viz Šleglovský.
 Štampach z Štampachu Jan Al-
 brecht 165; Volf Žoldan 261.
 z Švamberka Petr 163.
 z Talmberka (Talmberga) Jan Ma-
 ximilian a Vilém Václav Fran-
 tišek 239.
 Talmberková Dorota, dříve Hodě-
 jovská, roz. Hrzaňova 147.
 z Těšetína, viz Vršovský.
 Tloskov táb. 147.
 z Tourového, viz Želízko.
 Toužetín žat. 194.
 z Trautmansdorfu hrabě Adam Ma-
 tyáš 130.
 Trčka z Lípy Jan Rudolf 121, 222.
 z Urašova, viz Vodňanský.
 z Vartenberka Zdislav Zvířetický
 666.
 z Weigerštorfu, viz Žatecký.
 Věžníková Kateřina 87.
 Vižina (Vizima) praž. 119.
 Vlksice, táb. 147.
 Vostrovec z Kralovic Vilém 181.
 Vratislav z Mitrovic Jiří 119; Vra-
 tislavova z Mitrovic Elza Černí-
 nová 73.
 z Vršovic hraběnka Maria Alžběta,
 dříve Michnová, roz. Lažanská
 z Bukové 150.
 z Vrtby hrabě Jan Josef 150.

O B S A H.

Úvod.	Strana
Příčiny povstání Českého l. 1618	XV
I. Pokutování účastníků zpoury po r. 1618.	
Konfiskování statků před bitvou bělohorskou	XVII
Zabavování statků, nařízené od stavův odbojných	XXI
Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské	XXV
Zjímání náčelníků zpoury minulé	XXIX
Kommissie exekuční (<i>commissio executionis</i>), od císaře zřízená k processu hrdebnímu proti předním účastníkům povstání Českého	XXXIV
Pokuta vzatá od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého	XLV
Vykonání exekuce proti náčelníkům zpoury	L
Kommissie konfiskační (<i>commissio confiscationis</i>), k pokutování ostatních účastníků zpoury nařízená	LIX
Odsouzení k manství	LXXIV
Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommissie konfiskační	LXXXI
Kommissie nařízená k vyšetřování dluhův a pohledaností na statcích konfiskovaných (<i>commissio liquidationis et revisionis</i>)	LXXXVIII
Pokutování měst a jejich obyvatelův	XCIX
Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených	CVIII
Král. hlavní kommissie komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission)	CXIX
Zkrácení osob odsouzených jenom některého dílu jmění	CXXII
Rozdávání statků konfiskovaných	CXXIII
Prodej statků konfiskovaných a jich placení	CXXVII
Zabavování statků osobám ze země odešlým náležejících	CXXX
Kommissie nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžité za udělení perdonu (<i>commissio transactionis</i>)	CXXXIV
Commissio tractationis de pio opere	CXLII

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená	CXLIII
III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané	CXLVI
Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi připadlých	CXLVII
Seznam osob a měst pokutovaných a statků jim konfiskovaných	1—1263
Dodatky a opravy	1264
Registřík	1279
Doplňěk registříku	1465

Opravy tisku.

- Strana XI řád. 21 a 22 čti: kopa grošů českých rovnala se dvěma kopám grošů *mišenských*.
- Str. XVIII řád. 20 místo *Olbramice* čti: *Olbramy*.
- Str. XXV řád. 4 pod čarou vlož: *Jakub Zhudovský* (934).
- Str. LXXVII řád. 24 místo *Šlechta* čti: *Šlechtin* z Šezemic.
- Str. CXLVIII řád. 3 zdola po slově Tachlovice vlož: (mimo Litovice, Hořelice a Doksy), Chraštany (mimo Dušníky).
- Str. 7 řád. 8 místo *nebyl odsouzen* polož: *odsouzen polovice jmění*.
- Str. 7 řád. 9 místo *Kornfellern* čti *Kronfellern*.
- Str. 9 řád. 22 místo *Podolci* čti *Podvlci*.
- Str. 42 řád. 20 místo *Křechoř* čti *Křechoř*.
- Str. 47 řád. 10 zdola před slovem *Budovcové* vynech: *manželce*.
- Str. 47 řád. 6 zdola po slově *Wartenberka* doplň: *manželka Václava Budovce*.
- Str. 48 řád. 3 místo *syn Budovcův* polož: *Budovec z Budova*; tamže řád. 5 po slově: *matce své* vynech: *Markétě*.
- Str. 49 řád. 8 místo *Straycraga* polož: *Arrizaga (Areyzaga)*.
- Str. 61 řád. 5 zdola místo *dom. Jenikov* polož *okr. Vlašim*.
- Str. 105 řád. 14 zdola při *Solenice* místo *zašla* polož: *dom. Rtišovice* *praž.*
- Str. 132 řád. 16 zdola místo *od a* čti *a od*.
- Str. 151 řád. 19 zdola místo *Hrzaňkové* polož *Hrzaňové*.
- Str. 210 řád. 19 místo *kr. Litoměřice* polož *kr. Zatec*.
- Str. 226 řád. 2 zdola místo *Bukovskému* polož *Lukavskému*.
- Str. 269 řád. 6 zdola místo *z Martinic* polož *z Mitrovic*.
- Str. 278 řád. 3 místo *z Prachové* polož *z Kochánku*.
- Str. 331 řád. 21 místo *Štropic* polož *Tropic*.
- Str. 332 řád. 16 po slově *sprostěn* vlož *dne 3.* z řádku následujícího.
- Str. 339 řád. 3 zdola místo *straně* polož *stravě*.
- Str. 344 řád. 16 zdola místo *kr. Pisek* polož *Chrudim* dom. Košumberk.
- Str. 365 řád. 10 po C. 215 vlož C. $\frac{1}{16}$.
- Str. 428 řád. 14 zdola místo G. 15 polož Q. 15.
- Str. 450 řád. 10 zdola místo *Brzolec* polož *Brlozec*.
- Str. 461 řád. 9, pak str. 1307 po slově Geronyš místo *z Libušina* polož *z Libušina*.
- Str. 466 řád. 5 místo *z Rapachu* polož *z Roupova*.
- Str. 504 řád. 12 zdola místo *kr. Jičín* polož *Boleslav*.
- Str. 508 řád. 12 místo *Sarferger* čti *Sarfenberger*.
- Str. 529 řád. 13 místo *Choustov* čti *Chroustov*.
- Str. 571 řád. 8 zdola po slově *rozené* vlož: *z Sloupna*, dříve Švihovské.
- Str. 639 řád. 5 místo *Vorlorz* polož *Vorlor* u Myletína.
- Str. 652 řád. 10 po slově *Nedrtal* vlož (Niederthal).